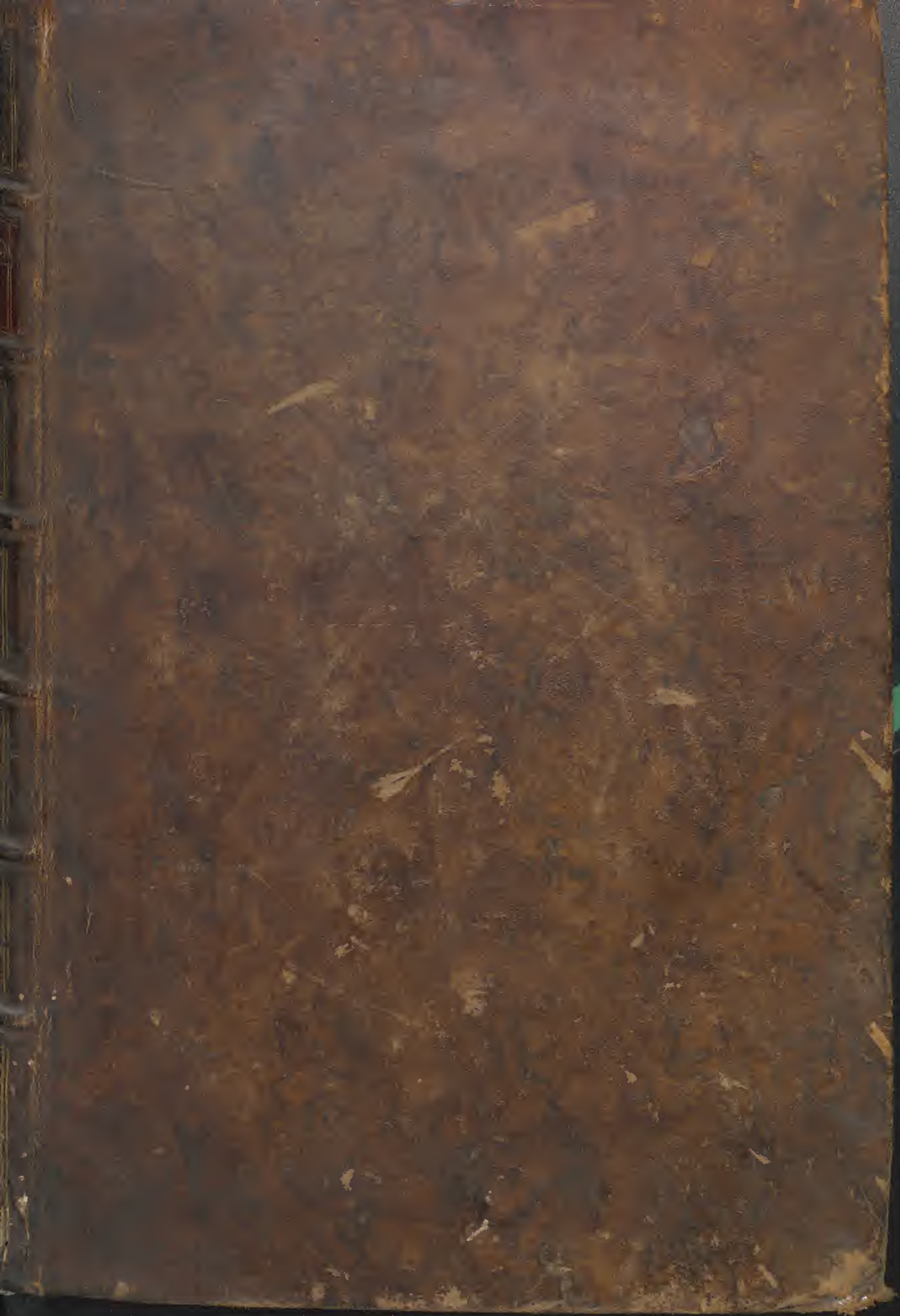
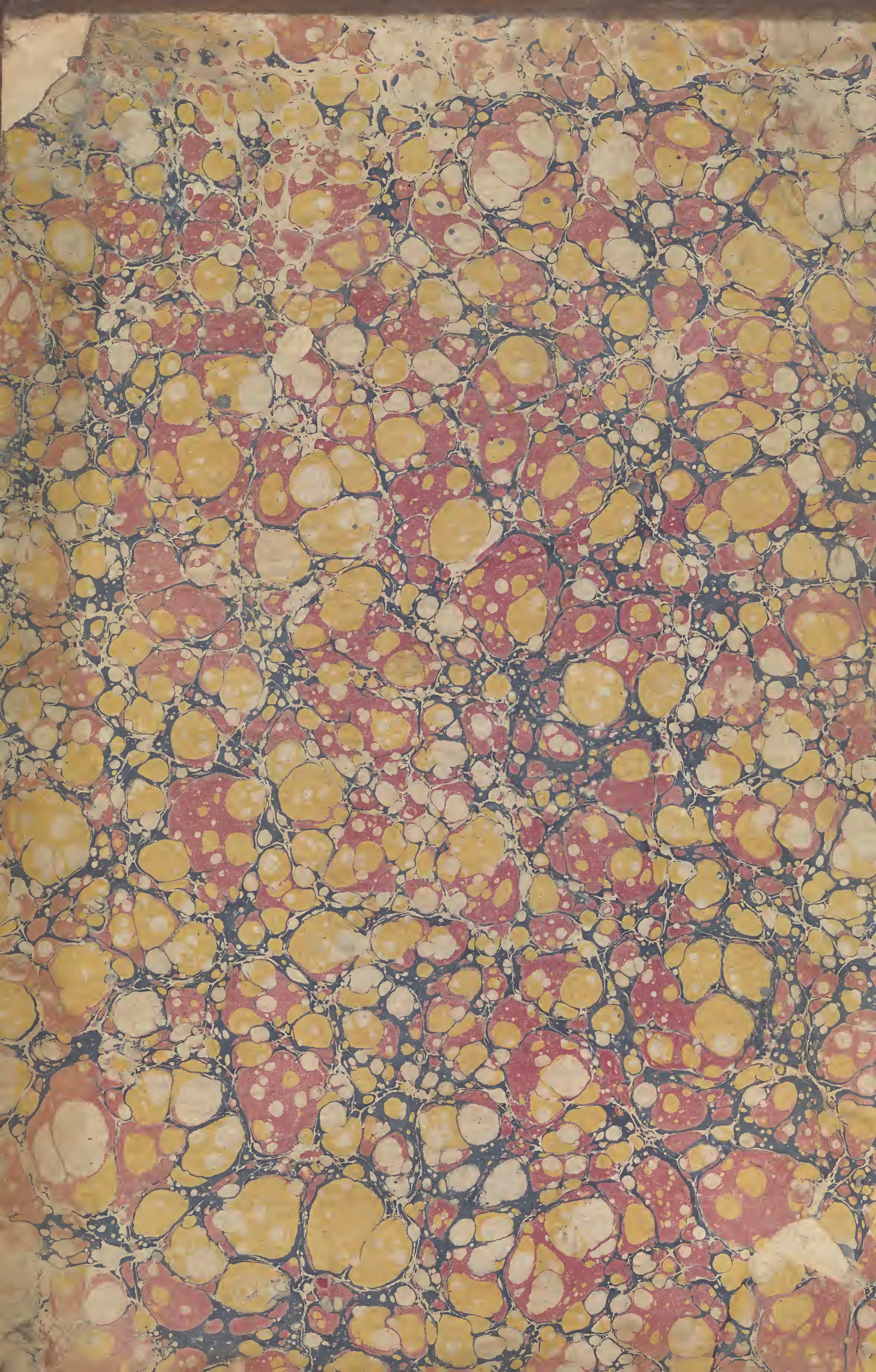

S. Leander.
S. Braulius.
S. Helladius.
S. Thuribius Astur.
S. Valerius.
Osius.
S. ISIDORVS
S. Fulgentius
S. Ildefonsus.
S. Iulianus, II. Tolet.
S. Eugenius I
יהוה
BRE-
VIARI
VM
GOTTHI
CVM
ORDO
SERVAN
DVS
IN
DIVINIS
OFFICIIS
Marianus Salvator Maella invenit.
Emmanuel Salvator Carmona incidit Matriti 1775.

BREVIARIUM GOTHICUM

SECUNDÙM REGULAM

BEATISSIMI ISIDORI

ARCHIEPISCOPI HISPALENSIS

JUSSU CARDINALIS FRANCISCI XIMENII DE CISNEROS PRIUS EDITUM;

NUNC OPERÂ

EXC.MI D. FRANCISCI ANTONII LORENZANA

SANCTÆ ECCLESIÆ TOLETANÆ HISPANIARUM PRIMATIS
Archiepiscopi recognitum

AD USUM SACELLI MOZARABUM.

MATRITI ANNO MDCCLXXV.

Apud JOACHIMUM IBARRA S.C.R.M. & Dignit. Archiep. Typog.

REGIO PERMISSU.

FRANCISCUS ANTONIUS LORENZANA

ARCHIEPISCOPUS TOLETANUS HISPANIARUM PRIMAS

LECTORI SALUTEM.

AB hujus nostri Pastoralis muneris exordio nihil altius fuit animo insitum, quàm majorum sequi vestigia, præcipuè clarissimi Cardinalis Francisci Ximenii de Cisneros, qui penè obliteratum Gothicum, seu Mozarabicum Ritum typis mandavit; ut posteris Gothorum Patrum memoria rediret, & quasi revivisceret honos debitus Osio, Leandro, Fulgentio, Isidoro, Braulioni, Eugenio, Helladio, Juliano, Ildephonso, & aliis Patribus de nostra Hesperia optimè meritis, strenuis fidei athletis, Ecclesiarum Hispaniæ columnis, Gothicæ gentis decori, & Præsidibus Conciliorum.

Utilitas editionis Gothici Ritûs.

Huic operi obnixè incumbentes præ oculis habuimus, propriisque manibus pervolvimus pervetustos Gothicos Codices veterem liturgiam redolentes, octingentis abhinc fermè annis manu exaratos, quingentis ad minus ante triste natale Lutheri, Calvini, Sectariorum, & Novatorum adversùs Sacramenta, queis Sancta Mater Ecclesia mirabiliter fovetur, & nutritur, ut fidei hostes ad meliorem frugem convertantur, vel saltem Sacra Mysteria in tam perantiquis autographis perlegentes, obmutescant.

Ecclesia Romana omnium Mater, & Magistra summoperè insudavit, ut sacra liturgia per universum orbem eodem Ritu celebraretur; & sic una esset omnium fidelium oratio: verùmtamen Missalia, & Breviaria antiqua non abolevit; imò tamquam in Sacrario Psalterium secùndùm veterem versionem Italam ab Augustino, & aliis Patribus prælaudatam retinet; in Vaticana Capella præcinit, ejusque Codices in Bibliotheca tamquam in scrinio pectoris recondit.

Sedes Apostolica unitatem Ritus exoptat, sed diversitatem haud omnino damnat.

Ipsummet Sacrum Concil. Trid. maximam indè utilitatem provenire agnoscens, statuit: Religiosos Ordines ducentis ante ipsum annis peculiari Ritu utentes, eum retinere posse, tam in Sacrificio Missæ, quàm in divino Officio persolvendo. Ob id longissimâ temporis præscriptione, & immemorabili consuetudine suffulti Cistercienses, Carthusiani, Eremitæ Calceati Montis Carmeli, & Prædicatores Ordinis S. Dominici proprios Ritus & Cæremonias observant; ut insimul hoc modo in Ecclesia Dei unitas Sacrificii resplendeat; & veteri Ritu Romano cum politiori collato Sponsa Christi mirabili circumdetur varietate.

Resplendens in quibusdam approbatis Ritibus pulchra varietas Ecclesiam mirificè ornat.

Zelo fidei accensus eximius ille Cardinalis Ximenius, Christianus, & Politicus Heros sparsos undique Gothicos, Isidorianos, seu Muzarabicos Codices in unum collegit; viros doctissimos undeque-

Laudatur studium Cardinalis Ximenii de Cisneros in Missalis & Breviarii Muzarabici editione.

 que

que accivit: peritiores in Muzarabico Ritu Sacerdotes selegit; iisque divitiis onustus, Breviarium secundùm regulam S. Isidori tandem anno 1502 prælo commisit.

Verùm ne metas recti ordinis transgrediamur, primò de Etymologia hujus Sancti Officii, posteà de rebus ad ejus antiquitatem spectantibus agemus.

Etymon Ritûs Muzarabici, Gothici, Isidoriani, & Toletani.

Etymon igitur Muzarabici Officii usurpatur secundùm denominationes Nationum, inter quas Hispani victitabant. Reverà namque ordine chronologico Ritus licèt sit secundùm temporum vicissitudines, & Prælatorum ordinationes variatus, primò denominari debet *Romanus*, & *Hispanicus*, traditione descendens à Sanctorum Petri, & Pauli Discipulis primis Ecclesiæ Hispaniæ fundatoribus, & Præsulibus, scilicet Torquato, Ctesiphonte, Indaletio, Hesychio, Euphrasio, Secundo, & Cæcilio, qui ad Hesperiæ nostræ oras pervenientes, eam fidei lumine illustrarunt; deinde *Gothicus*, post Reccaredi Gothorum Regis ad Catholicam fidem conversionem, publicamque in Concil. III. Tolet. Arianæ Hæreseos abjurationem.

Ordinatores, & Correctores Gothici Ritûs S. Isidorus, & Leander; præcipuè vero Concil. IV. Toletan. normam in Divinis Officiis præscripsit.

Cùm Leander, & ejus frater Isidorus multa in sacra Liturgia, & Officio depravata, corrupta, & Arianorum perfidiâ inversa comperissent (incredibile namque est, à tempore Athaulfi usque ad Reccaredum vigentibus Arianis erroribus, exulibus Episcopis Catholicis, plurima in sacra autographa non irrepsisse vitia), ea à mendis expurgare, puriora reddere, & in meliorem ordinem redigere cogitarunt; cujus causâ Leander, & Isidorus de divinis Officiis scripserunt, & totus ferè scopus Concil. IV. Tolet. præside S. Isidoro, fuit, ordinem in Sacrificio Missæ, & in divinis Officiis stabilire, per universam Hispaniam, & Galliam extendere, deturpatamque faciem ad pristinum statum restituere.

Isidorus Vicarius Apostolicus; & Ritus Isidorianus nuncupatus.

Ob tantos exantlatos labores, & diuturnas elucubrationes S. Isidori cœpit meritò Ritus nuncupari, *Isidorianus*: *Breviarium*, *&* *Officium*, *secundùm regulam Beatissimi Isidori*; hoc est, secundùm Canones Concil. IV. Tolet. ab ipso præcipuè elaboratos, utpotè Præside Concilii, & Sedis Apostolicæ Vicario, Ritûs & disciplinæ Ecclesiasticæ Moderatore, & totius Orbis fulgentissimo sidere.

Ritus dictus Muzarabicus.

Postquam miserè à Mauris Hispania nostra fuit occupata, Christianique Arabibus victu, vestitu, & pluriès connubio mixti, inito pacis fœdere, à Maurorum Regibus quasdam obtinuerunt Ecclesias; suis Catholicis Ritibus retentis, Missale, & Officium *Muzarabica* fuêre appellata.

Christiani tempore Mahumeticæ Dominationis Catholicum Ritum retinent.

Quis vel lippis oculis non videt, per quadringentos fermè annos Arabici dominii in Toletana Civitate occultè Sacra à Christianis multotiès sine Præsule, & sine Episcopo fieri? Quis non miratur hunc Ritum hac tempestate penitùs non deperiisse Regii Sacerdotii deficiente virtute? & si aliquotiès furtim, secretò, aut magno pre-

tio

tio Saracenis à Christicolis persoluto, Episcopus hujus Sedis Toletanæ eligebatur; nec, scholis clausis, peritiorem, nec sanctiorem, amissâ libertate invenire licebat, interdicto prædicandi & docendi munere, & barbarie cunctos obnubilante.

Affulsit tandem optata dies, qua inclytus Alphonsus Sextus Toletum expugnavit, suamque in potestatem redegit: A Sacris exorsus: Mezquita olim, Sacra Basilica effecta est; è Gallia doctissimos, & religiosissimos viros evocavit, ut ad Episcopales Cathedras eveheret; Cluniacenses Monachos tum maximè florentes, ad Canonicatus, & dignitates Ecclesiæ Toletanæ adduxit; Bernardum Toleti Præsulem constituit; Sanctum Petrum Oxomæ; alium Bernardum Segontiæ; & Sanctum Geraldum Bracharæ. Hoc ex tempore Mozarabicum Officium nominatum fuit *Toletanum*; quia Toleti commorari Castellæ, & Legionis Reges, magnificareque Urbem, & Ecclesiam cœperunt: ob loci securitatem, munitiorem, & faciliorem accessum ad cætera expugnanda oppida à Mauris occupata; & exinde Urbs parva munita loco, Regia civitas nuncupabatur.

Ritus Gothicus cœpit nuncupari Toletanus.

A tempore Alphonsi Sexti usque ad Catholicos Reges Ferdinandum, & Elisabetham cùm frui quiete ac pace Castellæ Reges non potuerint, hinc indè discurrebant: bello assueti, de expellendis Mauris ab universa Hispania sedulò cogitabant: tenebras ignorantiæ fas non erat penitùs discutere; quousque Granatensi civitate expugnatâ, Catholici Reges in melius res ordinare suis egregiis Consiliariis magnis Cardinalibus Petro Gonzalez de Mendoza (eoque vitâ functo) Francisco Ximenio de Cisneros commendarunt. Ista clarissima Ecclesiæ lumina, Universitates, Collegia, Xenodochia, Orphanotrofia, Cathedrales, & Collegiatas Ecclesias erigi in Hispania, & in Indiis curarunt; & quædam pia egregia monumenta suis sumptibus posteris imitanda reliquêre.

Memoria Card. Mendoza commendatur.

Cardinalis Ximenius quasi apis argumentosa citò selegit Biblia Sacra, Missale, & Officium Isidoriana, ut quantociùs prælo, nuper in Hispania introducto, committerentur; nihil enim utilius, gratius, & Religioni commodius judicavit, quàm sacros libros vegetiores, & puriores omnibus fœnerari.

Missale & Officium Isidorianum Card. Ximenius edere intendit.

In editione Missalis, & Breviarii *Isidoriani* nullatenùs intendit præclarissimus hic vir aliquid detrahere auctoritati veteris *Romani*; quin potius extollere. Collatâ etenim hujus correctione cum antiquo Gothico, evidenter demonstratur, Ecclesiam Sponsam Christi semper, & ubique unam fuisse; eodemque Spiritu coadunatam, inconsutilem, non ab Hæreticis dilaceratam, divisam in partes, sortitam, & à summo usque deorsum ab illis scisam. Licèt non idem modus, ordo, & latini sermonis facundia in omnibus precibus appareat; in Gothicis tamen exemplaribus ingenuus sermo resplendet, non arte politus, sed vetustatem redolens, ob idque Grammatices regulis non

Finis Card. Ximenii in editione Muzarabici Ritûs.

 tam

tam arctè adstrictus, ut in uno vel altero loco hujus nostræ editionis videre licet; cæterùm propter CC. venerabilem canitiem ea illæsa reliquimus; & ob levamen legentium, maximè recitantium, unamquamque dictionum suo proprio accentu insignivimus: in Missali autem, & Breviario Romano cuncta rectè satis disposita, perpolita, à pluribus mendis purgata, & vigiliis clarissimorum Cardinalium Baronii, Bellarmini, & aliorum in melius redacta: Hymni etenim S. Ambrosii, & aliorum Patrum ad meliorem concentum, & mensuram versûs fuerunt reducti: suis quique locis aptati; ita ut & sensum retinerent, & ab Oratoribus, & Poetis Latinis non deviarent. Hucusque de Nomenclaturis hujus Sancti Officii.

Versione antiquâ Italâ utuntur Muzarabici Sacerdotes.

Inter res ad antiquitatem Liturgiæ Gothico-Hispanicæ spectantes, Versio primum locum vindicat sibi. Tanti enim habita fuit apud Veteres, & Neotericos versio vetus Itala, ut de ea S. Augustinus asserere non dubitaverit in interpretationibus cæteris præferendam, *nam est verborum tenacior cum perspicuitate sententiæ*: hâcque præcipuè utuntur Muzarabici Sacerdotes.

Opera Ortizii in editione Breviarii.

Hìc scitu dignum est, quòd ne antiqui Ritûs Gothico-Hispani deperiret memoria, editionem Breviarii commisit prælaudatus Ximenius Doctori Alphonso Ortizio, Canonico Toletano, qui in Dedicatione operis fatetur: *Officia nocturna pariterque diurna* in lucem edita *dignitate* quidem egregia, *cognitione, & castigatione fuisse difficilia; diu multumque operoso studio recognita: antea namque pene omnia in libris veteribus confusa, atque incognita penes eruditos jacuisse; impensis vero, & Cardinalis operâ suis locis quæque reposita, characteribus, atque periodis distincta, verbis, & sententiis dilucidata; ac diù senio periclitata Officia Isidoriana, annositate deleta, futuris sæculis sine difficultate jam perlegenda.*

Auctores, qui Codices Gothicos Sacri Ritûs ediderunt.

Hanc provinciam edendi Sacros Codices postea aggressi sunt Flaminius Nobilius, Morinus, Joannes Martianæus, Thomas Hetarneus, Faber Stapulensis, Josephus Maria Caro, Cardinalis Thomasius, & Petrus Sabatier alios recensens, & meritò Blanchinium extollens: ex his duobus postremis clarissimis Auctoribus quidquid reperuimus ad nostram Breviarii Gothici editionem perutile, delibavimus, non vultu Ritûs immutato, sed tantùm correcto, collatis lectionibus cum Vaticanis CC. Veronensibus, Corbejensibus, Parisiensibus, S. Germani, & aliis.

In tantum deserviit editio Versionis veteris Italæ à Petro Sabatier magno labore facta, ut ea duce non cœcutiremus, nec cæspitaremus; nam nec verbum ferè in nostro Psalterio invenimus exaratum, quod in alio ex M. SS. præcipuè in Bibliis Gothicis Toletanis, & in D. Augustino non legatur: hoc modo tuta nobis patuit via ad nostri Breviarii correctionem quando vel mendum Typographi apparebat apertum, vel si etiam hæsitare de sensu alicujus vocis contingebat, aliis veteribus lectionibus concordantibus firmabamur.

Mi-

Mirabilis multiformis gratia Dei ! Mirabilis Spiritus Paraclitus septiformis munere , & multiformis dono linguarum , qui dignatus est ex visceribus sacri textûs absque substantiali sententiæ mutatione tot Versiones ab Ecclesia non rejectas ; totque generibus linguarum depositum fidei in M. SS. Gothicis Vaticani , Hispaniæ, & Galliarum nobis in hunc diem sartum tectum servare!

Mirabilis in Mss. Cod. substantialis unitas.

Ne vero vagandi licentia fidelibus indiscriminatim tribueretur, & simul Hæreticorum libertas coerceretur , Sacrum Concilium Tridentinum privatis arbitrium judicii in sacris discernendis ademit; & ex omnibus versionibus , & editionibus Sacrorum Bibliorum Vulgatam selegit : cæteris prætulit , & authenticam declaravit ; ne in re tam gravi Laici , & Feminæ Judices constituerentur. Non vero alias quasdam Versiones parvipendit , Italicam præcipuè ; immo ut hujus innotesceret antiquitas , & veritas , in officio Romano ad Matutinum Psalmus , seu Invitatorium *Venite exultemus Domino* juxta veterem versionem Italam fermè adamussim recitatur , retentâ solùm in die Epiphaniæ Domini Vulgatâ ; & Gregorius Magnus utrâque translatione nunc Novâ , nunc Vetere utebatur.

Vulgata editio cæteris præferenda ; aliæ non contemnendæ, & vetus Itala maximè habenda.

In Introitu Missarum videsis Gradualia , & Tractus ipsiusmet Missalis Romani. Passim inveniuntur versiculi secundùm veterem Italam versionem , quâ utitur Psalterium Gothico-Hispanum : exempli causa : In Introitu Dominicæ Septuagesimæ recitantur illa verba *Circundederunt me gemitus mortis* ; & non *doloris* juxta Vulgatam ; in Communi Martyrum tempore Paschali Psalm. 134. *in servis suis consolabitur* , juxta Vulgatam *deprecabitur*.

In Missali , & Breviario Romano quædam inveniuntur juxta versionem Italam veterem.

Ne videamur Psalterii Isidoriani Versionem nimiùm extollere , & pro nostro arbitrio asserere , veteri Italicæ quam summoperè ut dictum est , Augustinus commendat , eam esse simillimam , quædam loca proferemus. In Psalmo 47. legitur in Vulgata *odientes* , & in Psalterio Isidoriano *odio habentes* , eodem modo quo S. Augustinus legit: Psalmo 18. v. 3. tam in Vulgata , quàm aliis versionibus *eructat* , in versione vero veteri Itala legitur *eructuat* , ut etiam in Augustino ; insuper vers. ejusdem Psalmi Vulgata : *Si mei non fuerint dominati* ; Psalterium Isidorianum *dominata* , sicuti Augustinus: Psalmo 20. vers. 3. *desiderium cordis* legitur in Vulgata , & aliis quibusdam versionibus; in Psalterio verò Muzarabico *animæ* , ut in Augustino ; & Ecclesia Romana in Communi unius Martyris pluries repetit *animæ*.

Psalterium Isidorianum lectioni S. Augustini ut in plurimum congruit.

Juxta Vulgatam centum quinquaginta Psalmi Davidis , seu ejus Discipulorum enumerantur ; tamen in nostro Psalterio Isidoriano , & in Versione veteri Italica superadditur Psalmus 151 , cujus initium: *Pusillus eram inter fratres meos* , *&* *adolescentior in domo patris mei* &c. cum hac epigraphe : *Hic Psalmus propriè scriptus in David extra numerum* , *cùm pugnator esset adversùs Goliam solus* : & si conferas non epigraphem sed Psalmi verba , absdubio in Versione veteri Italica

(nus-

(nusquam in editione Vulgata, & aliis) eadem reperies.

Præterea sedulò scrutare Psalmum 118 *Beati immaculati in via*, & tot antiquitatis notas, tot annotationis numeros Hæbraicis, Romanis, & antiquis Hispanicis litteris descriptos reperies, ut nulla remaneat dubitatio. Incipit à littera Hæbraica *Aleph*, sequitur numerus Romanus I, alius Hispanicus adjicitur, omnesque idem significant, scilicet numerum primum: postea indigitatur initium mysticæ significationis, & sic deinceps totus Psalmus per octo versiculos successivè in capita distribuitur: in versione Vulgata tantùm litteræ Hæbraicæ apponuntur, & illa alia in nostro Psalterio addita antiquitatem redolent. Psalmo 95. v. 8. hæc verba in nostro Codice leguntur: *Dicite in Nationibus: Dominus regnavit à ligno*, à Justino, Tertuliano, atque aliis Patribus tantoperè commendata, & à Fortunato in hymno, *Vexilla Regis prodeunt*, hoc modo intexta: *Impleta sunt, quæ concinit David fideli carmine, dicens in Nationibus: Regnavit à ligno Deus*; & tamen in Vulgata non reperiuntur, ut in veteri Itala, & Psalterio nostro.

Scire hìc cupiet eruditus Lector, à quo, & quo sæculo hoc Psalterium M.S. sit exaratum? & ut ob elucidationem rei utriusque fines recti judicii non prætergrediamur, asserimus: Codicem tria continere, scilicet, Psalterium, Cantica, & Hymnos; cæterùm in Prælocutione Acrosticâ Hymnorum leguntur initio cujusque exametri litteræ, ex quibus prodeunt hæc verba: *Mauricus obtante Veraniano edidyt*; ex quibus conspicuum apparet, Exscriptorem fuisse quemdam Mauricum Veraniani votis, aut jussu: tamque jubentis, quàm exequentis Nos latet notitia; nec conjecturis locus est, cùm nulla in Conciliis Toletanis Episcopi Veraniani mentio fiat: nam licèt Mauritius Oretanus Episcopus, & Vera Tarraconensis Toletanis Conciliis subscripserint; tamen nullum ex hoc fundamentum elici potest; & tantummodo ad scripturæ signa recurrere licet.

In Canticis superscriptio Prophetarum inversa tibi videbitur; nam Jeremias pro Nehemia, Zacharias pro Azaria, Jeremias pro Michæa, Isaias pro Jeremia, & Osea: hoc partim Exscriptoris culpâ, partim aliis de causis contingere potuit; & ne supercilium extollas, illicò tibi exemplum simile in nostra Vulgata occurrit; nam cap. 27. Matth. vers. 9. hæc verba: *Acceperunt triginta argenteos pretium appretiati*, &c. relata sunt tamquam dicta à Jeremia Propheta illis verbis: *Tunc impletum est, quod dictum est per Jeremiam*; quando certò constat non à Jeremia, sed à Zacharia esse prolata. Ulterius cap. 1. Marci v. 2. apponuntur illa verba: *Ecce ego mitto Angelum meum ante faciem tuam*; *juxta Isaiam Prophetam*, & reverà sunt Malachiæ. Ad has, & alias difficultates enodandas in varias Expositores abeunt sententias; sed ad nostrum institutum magis arridet S. Hieronymus lib. 2. in Amos cap. 5. hisce verbis: *In omnibus Scripturis sanctis observandum est Apostolos, & Apostolicos Viros in ponendis testimoniis de Veteri Testamento non verba considerare, sed sensum.*

Ex

Ex his colligitur: Hispanicam Ecclesiam in Sacrorum Bibliorum Versione in plurimis adhærere veteri Italicæ, cujus mentionem S. Augustinus facit; & in Missali, & Breviario Romano juxta eamdem, & non alias tunc temporis vigentes, plures appositos fuisse versiculos Clemens VIII. in Bulla Romano Missali præfixa sequentibus verbis testatur: *Qui* (Pius V) *& si multis propositis pœnis severissimè caverit, ne illi vel adderetur, vel ullâ ratione demeretur; tamen progressu temporis sive Typographorum, sive aliorum temeritas, & audacia effecit, ut multi in ea quæ his proximis annis excusa sunt Missalia, errores irrepserint, quibus vetustissima illa sacrorum Bibliorum Versio, quæ etiam ante S. Hieronymi tempora celebris habita est in Ecclesia, & ex qua omnes ferè Missarum Introitus, & quæ dicuntur Gradualia, & Offertoria accepta sunt, omnino sublata est... cujus rei prætextus fuisse videtur, ut omnia ad præscriptum sacrorum Bibliorum Vulgatæ editionis revocarentur.*

Multa in Missali Romano ex versione veteri Itala deprompta esse Clemens VIII. testatur.

Licèt enim Hieronymus in Sacris Scripturis exponendis Doctor Maximus censeri debeat; tamen in Ecclesia Latina magni ponderis semper habita est auctoritas Augustini. Nec eruditos latet, Hispanicam Ecclesiam ejus opera præ oculis habuisse, cum ob propinquitatem regionum, tum ob Epistolarum frequentiam, & Episcoporum Africanorum cum Hispanicis communicationem.

Canticum XXIII. in nostro Psalterio canticum *Tobi* inscribitur, non *Tobiæ*; & eodem modo S. Augustinus, qui semper seniorem *Tobim*, Juniorem *Tobiam* appellat.

Probatur ex Cantici 23. Auctoris appellatione.

S. Leander apprimè charus fuit, & amicitiâ conjunctissimus S. Gregorio Magno, necnon S. Isidorus; ejus rei evidens argumentum est quòd Commentaria in Job Papa Gregorius Leandro dicavit, eum alloquens verbis amore & reverentiâ plenis. Quis igitur sanæ mentis hos Sanctos Doctores ejusdem instituti mutuò inter se non contulisse consilia, versiones sacras, & libros, quibus fides Catholica fulciretur, & Gothorum gens nuper ad fidem conversa in ea stabiliretur, opinabitur? Addùcat alius simile Dedicationis exemplum Summi Pontificis, magnique Ecclesiæ Doctoris: in medium afferat alia verba tantæ benevolentiæ plena sicut illa Gregorii ad Leandrum ex regist. lib. 4. epist. 46. *Quanto ardore videre te sitiam, quia valdè me diligis, in tui tabulis cordis leges; sed quia longo terrarum spatio disjunctum te videre nequeo, unum, quod mihi de te dictavit charitas, feci; ut regulæ Pastoralis librum, quem in Episcopatûs mei exordio scripsi, & libros, quos in expositionem B. Job jam dudum me fecisse cognovisti, Sanctitati Tuæ, communi filio Probino Presbytero veniente, transmitterem.* Et in fine Epistolæ de brevitate sese excusans hæc verba auro cedroque digna eumdem alloquens subjungit: *Ipsa charitati tuæ Epistolæ meæ brevitas innotescit, quando ei parum loquor, quem magis omnibus diligo.* Inter quos, quæso, Ecclesiæ Patres strictius ami-

S. Leander à S. Gregorio Magno commendatur.

amicitiæ vinculum usquam perlectum est?

S. Isidorus S. Gregorio Magno acceptissimus fuit, & à Leone IV. commendatus.

Isidorus, etsi non discipulus, eidem Summo Pontifici commendatissimus fuit, qui non solùm auctoritate Apostolicâ ejus electionem confirmavit, & electum sacro Pallio decoravit; sed etiam ejus in universa Hispania Vicarium constituit. Non minorem Leo IV. de eo opinionem concepit, qui ad Britanniæ Episcopos scribens, asserit: *Isidori dicta, sicut Hieronymi, & Augustini retinenda esse ubi inusitatum contigerit negotium, quod per Canones minimè definiri possit.* Ejus fama eò tandem excrevit, ut vix ab ejus obitu decem & sex annis elapsis, Toletanâ Synodo duorum suprà quinquaginta Episcoporum plaudente, ipsoque S. Ildephonso suffragante, *Doctor egregius, Catholicæ Ecclesiæ novissimum decus, in sæculorum fine doctissimus, & cum reverentia nominandus* appellari meruerit.

Perfacili negotio ex hucusque dictis autumare quis poterit, quot flores ex Ecclesia Romana, ejusque Ritu hi Sacri Doctores decerpserint, cùm via illis ad Procuratores mittendos patebat; & iisdem in prosperis benè agendis Summi Pontifices maximè favebant.

Eadem versio, quam S. Gregorius Veterem vulgatam seu Translationem appellat, cum ea convenit, quam nos veterem Italam nuncupamus.

Jam non demiror, Psalterium juxta versionem veterem Italam, quâ Hispaniarum Patres utebantur, in Summi Pontificis sacello, necnon Venetiis in majori Ecclesia S. Marci in hodiernum diem recitari: eodem enim spiritu Patres Hispanici agebantur, eâdem Apostolicâ disciplinâ dirigebantur, & à S. Petri Sede, quod illis deerat, mutuabantur; eademque versio quam S. Gregorius veterem Vulgatam, seu translationem appellat, à S. Augustino Itala nuncupatur.

Hactenus de Versione hujus Sancti Officii. Nunc vero antiquitatem Liturgiæ Gothico-Hispanicæ patefaciam, primò ex vetustate Codicum, secundò ex institutoribus, seu compilatoribus ejus, demùmque ex Notis Cantûs appellati Eugeniani textui appositis.

Invasione Saracenicâ non periit memoria Patrum Hispanorum.

Miseranda, deflendaque Hispaniarum vastatio à Saracenis facta, Hispanorum Patrum memoriam non abolevit; quamvis plurima eorum scripta, partim abrasa, partim mendis, & fabulis conferta, partim deperdita, spurcata partim, & denique igni tradita penitus oblivioni dare intenderint Pagani: postliminiô tamen, Mauris expulsis, operâ, & studio Cardinalium Ximenii, Loaisæ, & Aguirrii in editione Ritûs & Concil. Toletanorum honos tantis Patribus est restitutus.

Vindicantur à mendis Auctores.

Si aliquod in M.SS. Codices mendum irrepsit, Exscriptorum, non Auctorum vitio est vertendum: si enim hodiè cum ars Typographica viget, passim in libris errores inveniuntur, & menda: quid mirum si inventionis initio Missale, & Breviarium Isidorianum mendis scateret quàm plurimis? Nec tantum de labore nostro confidimus, ut fatum simile aliquâ in parte non nobis contingat: pag. enim 59. invenitur S. Thomæ Cantuariensis nomen, prout extat in Editione D. Ortizii: appositum illic aut potius elapsum est præter mentem nostram.

Go-

Gothici Codices, quos evolvimus, sènio confecti, disrupti, lacerati, characteribus ferè obliteratis, & absumptis, blattas non pascunt, sæpè enim præ manibus habentur; sed tinea, & ærugo non solùm membranas, papyra, ligna, etiam marmora corrodunt, & demoliuntur.

Archiepiscopi editôris in M. SS. conquirendis studium.

Plures Regnicolæ, & exteri Auctores absque ulla hæsitatione testantur Compluti autographa Gothica manuscripta, quæ ad excudendum Missale, & Breviarium Isidorianum deservierunt, asservari. Hæc dum essemus in præfata Civitate sedulò, & avidissimè quæsivimus; sed incasum expectavimus: nec juxta Magistrum Florezium adesse poterant; nam Toleti excussa fuerunt Missale & Breviarium, inibique propterea autographa asservari oportebat. Mœrentes, utpotè tali desiderio fraudati, Bibliothecam nostræ Sanctæ Ecclesiæ Toletanæ repetiimus, ubi vota nostra aliquatenus adimplevimus.

Gothici Codices M.SS. qui asservantur in Bibliotheca Toletana describuntur ut extant.

In ea octo Codices Gothici M.SS. reperiuntur, quorum in uno præter septem Missas à S. Ildephonso, ut creditur, cum cantûs notis compositas, continentur Officia Nativitatis, Circumcisionis, & Apparitionis Domini, Assumptionis B. Mariæ, & Officium Joannis Apostoli & Evangelistæ; in alio Officium integrum Quadragesimæ usque ad Dominicam Palmarum exclusivè; in altero, præter nonnullas Missas Officium Hebdomadæ Majoris usque ad Pascha inclusivè, & aliqua Sanctorum Officia; in alio Officia Sanctorum per annum; in alio Epistolæ, & Evangelia per annum; in alio Missæ Sanctorum per annum; in alio denique integrum Psalterium cum Canticis, & Hymnis. Præter hos Codices asservantur in præfata Bibliotheca Gothica Biblia, quæ tempore Mahumeticæ captivitatis fuerunt propria Servandi Episcopi Astigitani; posteà Joannis Episcopi Carthaginensis, & Cordubensis, qui ea donavit Ecclesiæ Hispalensi Era MXXVI. Anno Christi DCCCCLXXXVIII.

Rationem assignat alicujus differentiæ inter Breviarium Muzarabicum à Cardinali Ximenio prælo datum, & Codices M. SS. Ecclesiæ Toletanæ.

Tamen non fuco depingere faciem hujus pervetusti Codicis in animo est; nec velare, quod perspicacissimis eruditorum oculis patefiet. Aliquod, licèt leve, in quorundam verborum transmutatione discrimen inter Breviarium Isidorianum prælo datum à Cardinali Ximenio, & inter memoratos Codices M.SS. agnoscimus; quapropter conjicere licebit, vel Alphonsum Ortizium Canonicum Toletanum alia præoculis habuisse autographa, nunc temporis deperdita; vel ipsummet Alphonsum Cardinalis Ximenii auctoritate munitum in locis obscuris Psalmorum, ubi anxietate premebatur, ad Vulgatam, seu aliam recurrisse Versionem, & juxta eam quædam verba addidisse;

Excusatur Alphonsus Ortizius ob additionem Sanctorum, quorum festa post S. Isidorum fuerunt instituta.

Verùm tam in hoc ipso, quàm in Festivitatibus, & Sanctis Officio Muzarabico adjectis, ansam impugnatoribus præstitit; quia cùm luce meridiana clarius sit festum Corporis Christi post Berengarii errores compositum; SS. Thomam Cantuariensem, Franciscum, & alios, quorum in Breviario Muzarabico per annum memoria fit, multis sæ-

 cu-

culis post S. Isidorum Hispalensem floruisse : inde ad derogandum auctoritati Breviarii occasionem arripiunt ; sed injustissimè , ut pluribus rationibus comprobat , & evincit præfatus R. P. Henricus Florezius.

Etiam Missali , & Breviario Romano festivitates adduntur.

Missale , & Breviarium Romanum à Summis Pontificibus Pio V. Clemente VIII. & Urbano VIII. correctum non desiit esse Romanum, ex vetustissimis exemplaribus deductum , & Apostolorum traditione descendens , ex additione quarumdam festivitatum , quæ primis sæculis non celebrabantur , vel Sanctorum nostro præsenti sæculo, vel proximè præcedentibus Beatorum albo adscriptorum , de quibus Missa , & Officium proprium recitantur. Ne fas cuiquam conjicere, antiquitatem minui propter tale incrementum Ecclesiæ , & majorem Ritûs extensionem:

Nec Ritus Gothicus talis esse desiit ob Sanctorum de novo additorum incrementa.

Pari modo Missale , & Breviarium Hispanicum talem denominationem non amisit post Gentis Gothorum ad nostram Catholicam Fidem conversionem : nam & si Leander , Isidorus , Ildephonsus , Eugenius , & Julianus ipsum auxerunt , correxerunt , & in meliorem formam redegerunt ; non tamen prioris Ritûs faciem immutarunt, sed venustiorem , & magis decoram reddiderunt.

Comprobatur à simili.

Gloriam patris non obumbrat filius sapiens ; nec magistri fidem major disciplui perspicacia : opera servorum Dei primò plantantur, postea infunditur eis irrigatio , donec radices agant , & coalescant, ac tandem fructibus opimis , gratiora , utilioraque reddantur. Quantò enim altius ædificium consurgit , tantò magis principio ad ima deprimitur ; prius namque rudera visceribus terræ absconduntur , ut illud postea securiùs , & ornatiori aspectu levetur.

Series successionis Apostolicæ in Sacris Ritibus.

Sancti Apostolorum Discipuli per quatuor mundi partes diffusi, destructâ idololatriâ , Catholicam fidem seminantes , ordinem , & Officium in divinis cultibus instituerunt ; & sui Apostolatûs ministerium , & potestatem ad successores in Episcopalibus sedibus transfundentes , Hispanicam Ecclesiam multiplicare , & in dies augere cœperunt. Res sacras Episcopi ordinabant , traditiones majorum servare, & fidelium corda irrigare studebant , quin eis Gentilium Imperatorum sævities obfuisset , quousque , Ecclesiæ redditâ pace , palàm sacra peragere licebat. En series successionis Apostolicæ : En in Divinis Officiis ab Apostolis ordo descendens: En denique hæc occidua Hispaniarum plaga fidei lumine irradiata , & pulchritudine Ritûs decorata.

Prioribus Ecclesiæ sæculis admodùm Patres Hispanici Religione , & litteris pollebant.

Ne verò alicui in mentem veniat , hisce primis Ecclesiæ sæculis Hispanos Barbaris annumerare ; meditetur , obsecro , quonam in Religionis amplificatæ & instructæ statu cæteræ orbis partes manebant, quando inter omnes orbis Episcopos , è Hispania Magnum Osium Cordubensem S. Silvester evocavit ad præsidendum suo nomine in primo Œcumenico Concilio Nicæno ; in quo norma fidei omnibus præstan-

standa, & prima Ecclesiasticæ disciplinæ fundamenta jacienda erant. Ille magnus vir Osius ad illuminandum cæteros in Nicæno, Sardicensi, Romano, & aliis Conciliis, & Catechesim à magno Constantino fuit præelectus; ita ut ejus sapientiam mirarentur omnes, unaque voce ad Canones edicendos responderent : *Osius dixit* : *Osius respondit.* In Hispania natus, humanis litteris imbutus, & in sacra Liturgia edoctus; perperàm sacrum Ritum ubique terrarum protendere, & ordinare posset, qui in sua regione, & Ecclesia negligens esset, & domui suæ præesse nesciret.

Qui adhuc hæsitaverit, perlegat verba Athanasii in Historia Arianorum ad Monachos, quæ lubet afferre. *Post talia, tamque multa facinora nihil se perfecisse rati impii* (Ariani) *quandiu magnus Osius eorum malignitatem expertus non esset; ad tam venerabilem senem furorem suum propagare studuerunt; non Patrem Episcoporum, non Confessorem virum reveriti sunt, non Episcopatûs tempus, in quo plus sexaginta annos exegerat, erubuere : sed posthabitis, despectisque cæteris omnibus, sola hæresis cordi fuit : homines sanè qui nec Deum timent, neque hominem reverentur. Constantium igitur adeuntes, his sermonibus alloquuntur : Nihil non egimus : Romanorum Episcopum in exilium ablegavimus, & ante illum permultos alios Episcopos : omnia loca formidine replevimus : sed nihil nobis tanta tua gesta juvabunt, nihil dum à nobis rectè factum, quamdiu Osius illæsus remanserit. Nam dum apud suos ipse degit, omnes in suis Ecclesiis remanent; potest quippè ille verbo fideque sua omnes adversùm nos inducere. Hic & Synodis præesse solet, ejusque litteris ubique omnes obtemperant. Hic Nicænam fidem edidit, Arianosque ut hæreticos ubique traduxit. Si igitur remanserit ille, inutile nobis fuerit aliorum exilium : mox enim de medio tollenda nostra hæresis est. Et hunc ergo persequi incipias, nec virum quamvis grandævum miserere, nescit quippè nostra hæresis vel senum canitiem venerari.*

Catholica Osii Doctrina veluti jure hæreditario ad Episcopos Hispaniæ fuit transmissa : Ab Osio namque qui obiit anno CCCLVI. ad S. Leandrum, à Leandro ad Isidorum, ab Isidoro ad Helladium, ab hoc ad Ildephonsum, & Eugenios, ab Eugeniis ad Julianum secundum, qui in Concilio Toletano XIV. jussu Leonis secundi Romani Pontificis Acta sexti generalis Concilii rata habuit; & cum Benedictus Leonis successor perlegisset illa verba Juliani Toletani de Trinitate disserentis : Sapientiam ex sapientia, voluntatem ex voluntate procedere, & alia quibus affirmabat Christum Dominum ex tribus substantiis constare, quæ à communi sensu Ecclesiæ Catholicæ deviare credebat; pro sustinendis his propositionibus edidit Julianus Apologeticum in Concilio Toletano XV. quod Romam transmissum magni habitum est, cunctis legendum indictum Papâ acclamante: *Laus tua Deus in fines terræ*; in vero etenim & catholico sensu Julia-

lianus, & cæteri Patres Hispani eas protulerunt, ut videre est in Actis Concilii XV. Toletani apud Cardinalem Aguirrium, qui & ejusdem Juliani Apologiam inserit, in qua elucet ingenii ejus acumen, & profundissima Fidei Dogmatum intelligentia. Ad hæc accedit Synodus Eliberitana ineunte sæculo IV. coacta, ex qua multa desumpsit universalis Ecclesia.

Immunis debet esse Cardinalis Ximenius à mendis, quæ Typographi incuriâ Breviario irrepserunt.

Si scrupulosus quispiam, factâ collatione Breviarii Muzarabici editi à Card. Ximenio cum Breviario ad præsens à nobis recusso, aliquantulam varietatem in quibusdam vocibus animadverterit; non vitio vertat Auctoris, sed ejus, qui transcripsit; non insimulet Alphonso Ortizio, sed Typographis indulgeat; & certò credat olim ob defectum præli in unaquaque Toletana Muzarabica Parœcia sua manuscripta sacra servari; & aliquam differentiam Ortizium agnovisse: hac anxietate pressum, ut jam diximus, & caligine involutum quædam verba juxta Vulgatam correxisse, veritum, ne vocis alicujus novitate, vel vocabuli transpositione inusitatâ Versione uti, & à recta semita declinare videretur. Adscribat igitur Lector Exscriptorum vitio varietatem, quæ hodie apparere possit ob publicam veteris Italicæ versionis editionem juxta MSS. Vaticana, S. Germani, Corbejensia, Reginæ Sueciæ, & alia à Petro Sabatier in lucem edita, cùm nulla in substantia differentia concipiatur: immò mirabilis in sensu conformitas cum aliqua discrepantia verborum; ita ut si sedulò perspiciatur Psalterium MS. quod in Bibliotheca S. Ecclesiæ Toletanæ asservatur, verbum ferè non invenietur, quod in alio ex præfatis Codicibus, aut in lectione S. Aug. non sit transcriptum.

Card. Ximenius licèt quædam Breviario addiderit; non tamen Ritum Gothicum immutavit.

Additione ergo quorumdam Sanctorum, qui post expulsos è Hispania Saracenos floruerunt, Breviarii Isidoriani à Magno Cardinali editi auctoritas non obumbratur. Nam nec Officium proprium, lectiones, responsoria, aut orationes habent; sed omnia de Communi dicuntur, ut jam P. Henricus Florez sua in dissertatione de Officio Muzarabico adnotavit; & hoc modo cùm Officium ut in plurimum secundùm Commune Gothicum fiat, nihil præter nomen Sanctorum, exceptis quibusdam Festis, fuit superadditum.

Fragmenta Kalendarii Veteris Gothici.

Franciscus Pisa in lucem edidit Kalendarii Gothico-Mozarabici fragmentum, quod in Bibliotheca Toletana reconditur, complectens tantummodò menses Januarii, & Februarii; sed cùm truncum, & informe appareat, & aliundè die 28 Januarii assignetur in eo festivitas S. Serenæ V. & M. quæ nec in nostris Codicibus MSS. nec in aliquo Martyrologio ut Virgo reperitur, idcircò sublestæ fidei existimatur: Et insuper 1 die Februarii in MS. apponitur hæc inscriptio, *Caput Februarii apud Ægyptios*; quæ festivitas nusquam legitur in nostris Codicibus, licèt pro comperto habeamus Februarii initium apud eos sanctificari ad destructionem idololatriæ, festique Amburbialium principio prædicti mensis ab Ethnicis celebrari soliti; in cujus

jus locum posteà successit festum Purificationis B. Mariæ ad abolendam raptûs Proserpinæ à Plutone facti memoriam, ut ex Innocentio III. Rabano Mauro, & aliis comprobatur, & expressè asseritur à S. Ildephonso in sermone de Purificatione.

Alia suspicio adversùs memoratum fragmentum oritur ex silentio festivitatis Purificationis B. Mariæ, cùm aliundè assignet obitum S. Ildephonsi, cujus in Officio Gothico nulla fit mentio, & præterea ipsemet Sanctus de Purificatione sermonem ad Populum habuerit.

In medio quorumdam Psalmorum apponitur hoc verbum *Diapsalma*, quod in Breviario Isidoriano à Cardinali Ximenio typis edito rarò invenitur; nunc verò insequendo autographum multoties reperies: denotat enim non separationem inter unum & alium Versiculum ejusdem Psalmi: ad observationem igitur pausæ in Psalmodia, & ad cantum moderandum notis musicis obsequendo inserviebat. Diapsalma sæpius appositum.

In aliorum Psalmorum medio hæc apponitur nota ℟ quæ significat idem ac *repetitio*; suis quippe omnibus litteris ligatis constat tale signum. Adstringebantur etenim Cantores antiphonam repetere ex verbis ipsius Psalmi deductam; hocque accidebat non in brevioribus, sed in longioribus Psalmis; ut quadam quiete in recitatione fruerentur, & varietate cantûs fastidium allevarent. Alia nota.

Lubentèr alias probationes ad indigitandam nostri Ritûs canitiem adjungemus. In Codice nuncupato Æmilianensi, quod in Regio Monasterio Excurialensi asservatur, ante annum millesimum septuagesimum octavum exarato, ita inscripto: *De Missa Apostolica in Spania ducta, Julianus, & Felix*: asseritur §. 1. septem Apostolicos Viros Torquatum, Ctesiphontem, & alios memoratos Sacerdotium à Sanctis Apostolis Petro, & Paulo suscepisse, & in urbibus Hispaniarum de initio vitæ immortalis prædicare cœpisse; & post pauca subjungitur: *Atque ita sicut ab Apostolis Missam, doctrinamque acceperunt, per Hispaniam ordinatis Episcopis tradiderunt.* §. 2. agitur de Hispanæ Ecclesiæ Officio Romæ laudato, & comprobato tempore Joannis Papæ; regnante Carolo Francorum Rege, & Ordonio Rege in Civitate Legionensi. Cùm enim Zanellus Presbyter á præfato Summo Pontifice Joanne missus fuisset, ut Ecclesiasticæ Religionis statum ibi perquireret, & comperta fideliter Apostolicæ Sedi referret; injunctum sibi munus solerter exsequens, omnem ordinem Ecclesiastici Officii, & consecrationis regulam perscrutatus, Canones, & omnes Sacramentorum libros perlegit: cuncta Catholicâ fide munita inveniens, exultavit; Domino Papæ Joanni, & omni conventui Romanæ Ecclesiæ, ut invenerat, renuntiavit: audiensque hoc Dominus Papa, & omnis Romana Ecclesia gratias Deo reddens, Hispanicæ Ecclesiæ Officium laudavit, & roboravit; hoc solo addito, *ut deinceps more Apostolicæ Ecclesiæ celebrarentur secreta Missæ.* Ulterius comprobatur canities Muzarabici Ritûs ex Codice Æmilianensi.

Sum-

Aliud argumentum ex S.Gregorio VII. desumptum.

Summus Pontifex Gregorius VII. Alphonso Sexto Legionis Regi, Sancio V. Navarræ, & Episcopis in ditione sua constitutis rescribens, initio Epistolæ sic eos affatur: *Cùm B. Apostolus Paulus Hispaniam se adiisse significet, ac postea septem Episcopos ab urbe Roma ad instruendos Hispaniæ populos à Petro, & Paulo Apostolis directos fuisse, qui, destructâ idololatriâ, christianitatem fundaverunt, religionem plantaverunt, ordinem, & Officium in divinis cultibus agendis ostenderunt, & sanguine suo Ecclesias dedicavere, vestra diligentia non ignoret; quantam Concordiam cum Romana urbe Hispania in Religione, & ordine divini Officii habuisse satis patet.* Postea eos ad amplectendum in Hispania Romanum Ritum adhortatur, & *licèt indicet Hispanicum Officium Vesania Priscillianistarum pollutum, Arianorum perfidia depravatum, ac demum invadentibus Saracenis diminutum*: Hæc verba nullo modo evertunt antea prolata; nam curâ SS. Isidori, Ildephonsi, Juliani, & aliorum Hispaniæ Patrum omni labe, siqua inerat, fuit purgatum Officium, suæque integritati, & puritati restitutum, ut testatur Felix loquens de S. Juliano, cui congruit Officium Romanum hujus Sancti ex eodem Felice depromptum.

Ipsimet Romani Pontifices postmodum de sinceritate Officii certiores effecti, illud iteratis Diplomatibus confirmarunt; nam Julius II. anno 1508 ad preces Cardinalis Ximenii Officium roboravit his verbis: *Antiquissimum, & magnæ Devotionis.... Nos igitur qui ex debito pastoralis Officii divini cultûs augmentum sinceris exoptamus affectibus.... omnia, & singula in dictis litteris contenta auctoritate Apostolicâ tenore præsentium approbamus, & confirmamus.* Et anno 1512 alia Bulla Officium Muzarabicum communivit; quæ adeò diserta, atque expressa Sedis Apostolicæ approbatio (ut inquit Pinius) obstruere debet omnium ora, ut nemo post illam contra restauratum Officii Muzarabici usum, ejusque Ministrorum fundationem vel hiscere audeat; ob hoc Paulus III. æmulum aliquem actorum Ximenii desideravit, qui sacra Muzarabum volumina rursus evulgaret; cujus vota nos adimplere curamus.

Aliud ex Actis Sanctorum.

In Actis Sanctorum tom. 6. Julii tract. prævio num. 10. de Beato Jacobo Apostolo hæc apponuntur verba: *Sequitur ut Apostolus ille sacros liturgiæ Ritus ibidem designarit, immo etiam, quantum per commorationis tempus licuit, tradiderit, & confirmaverit, id quod circa rem præsentem à Sancto Petro acceperat.* Et ibidem num. 6. *Operam quoque suam fortassè eò contulerit S. Paulus.* Id ipsum apertè constat ex Decretali Innocentii I.

Aliud ex operibus Sancti Isidori Hispalensis.

Ipse Doctor egregius, à quo præsens Officium, ut diximus, nomenclaturam accepit, lib. 2. Offic. cap. 15. ait: *Ordo autem Missæ, & Orationum, quibus oblata à Deo Sacrificia consecrantur, primùm à Sancto Petro est institutus; cujus celebrationem uno eodemque modo universus peragit orbis.* Perpende, obsecro, Isidori sententiam. Si ejus tempo-

pore uno eodemque modo sacram liturgiam universus peragebat orbis, absdubio Patres Hispaniæ ordine antiquo Romano Sacrificium celebrabant, in nullo à Sede Romana discrepantes; alioquin non *uno eodemque modo* appellaret. O miseranda Arabum ingluvies, quæ non solùm quasdam pretiosissimas Sacrorum Codicum reliquias ferè absumpsisti, sed alias dono Dei præservatas, magnâ caligine involutas reliquisti! intendens obruere sacras Basilicas, eas devastare, civitates depopulari, & nostri Ritûs memoriam abolere, dubitationis & disceptationis materiem Criticis neotericis ministrasti!

Perierunt sanè multa Isidori opera; sed non omnia depascere potuit illa sævities. Interierunt magna ex parte Juliani Episcopi Toletani scripta; sed ejus Apologia pro tribus substantiis ad suæ orthodoxæ doctrinæ ostensionem posteris intacta remansit. Pariter opera Eugenii III. Episcopi Toletani versibus, & solutâ oratione; Montani Epistolæ; & alia nonnulla Gothorum Patrum ante Maurorum irruptionem monimenta eorum facundiam, congruentiorem sensum, in interpretandis Scripturis uniformitatem, & Sedi Apostolicæ reverentiam satis ostendunt. Etiam tempore Mahumeticæ captivitatis litteras sub optimis Magistris nonnulli didicerunt, fidei præceptis imbuti pro patulo docebant, & coram Regibus profitebantur; ut accidit B. Eulogio electo Episcopo Toletano: qui non solùm suâ Apologiâ Martyrum constantiam defendit, sed eorum acta suo Memoriali illustravit, Gentilicum furorem non pertimescens, suoque sanguine firmans id, quod corde credebat ad justitiam, & ore confitebatur ad salutem.

Isidorus, Eugenius III. Julianus II. Toletan. & Eulogius ubique terrarum litteris, & virtutibus conspicui.

Nostrum institutum majori perspicuitate elucidemus: Non asserimus Gothicum Ritum quinque prioribus Ecclesiæ sæculis eumdem in omnibus sacris precibus fuisse cum Romano; sed origine, & quoad substantiam, ut innuit Card. Bona *lib.* 1. *Rerum liturg. cap.* 7. *num.* 5: videlicet Sacrificium iisdem partibus substantialibus constasse consecratione, oblatione, & sumptione; licèt accidentalis ordo precum tam in Italia, quam in Hispania tractu temporis fuerit immutatus. Nec immoramur in sustinenda opinione Cajetani Cenni, qui loquens de Missa, quæ tempore S. Isidori in Hispania celebrabatur, ita ait: *Planè ejus simillima, quam Divus Petrus instituit, quod si admodùm diversa esse videtur à Romana antiqua; ecquis an nesciat à Leone, Gelasio, Gregorio ad eam formam perductam esse, quæ hodie obtinet?* De Hispana vero secus est: *Nullum quippè ex trium Pontificum Sacramentariis eam novit; sed quam prius Missam à Sancta Sede accepit, hanc Hesperia nostra conservavit.*

Hispanicus Ritus antiquus, qui postea Gothicus nuncupatur origine Apostolicus Romanus.

Tom. 1. dis. 7. num. 10. Missa simillima Apostolicæ juxta S. Isidorum.

Sicut in naturalibus prius est nasci, posteà crescere, & ultimò perfici; ita in sacris conficiendis prior ordo ab Apostolica Sede natus, postea crevit, ac denique perfectus est. Gothicus Ritus juxta Isidorum admodùm similis Romano; loco enim superiùs citato inquit: Sep-

Initio non tam politus, postea perfectus ordo in Sacris.

Septem esse Orationes Sacrificii Evangelicâ Apostolicâque doctrinâ commendatas; & eumdem Ritum in Missa Muzarabica videmus hodiè servari. In I.ª, quæ dicitur *Missa*, fit admonitio ad Populum: in secunda invocatio seu deprecatio ad Deum: in tertia inscripta *post nomina* pro offerentibus exoratio: in 4.ª ad pacem & unitatem: in 5.ª contestatio seu inlatio pro donis acceptis: in 6.ª *post pridie* conformitatem cum Sacramento; & in 7.ª ad orationem Dominicam. Ex quibus cum Cardinali Bona non levitèr autumamus, Ritum in Africa, & Galliis similem fuisse illi, qui in Hispania Mozarabicus dictus est; & de Galliis perspicuum est testimonium Epistola Caroli Calvi cujus verba affert Cl. Mabillon in tractatu de *Liturgia*: nam cùm in Regis præsentia peregissent Sacrosanctum Missæ Sacrificium quidam Sacerdotes Hispani postquam Galli amplexati erant Ritum Romanum à temporibus Pipini, se vidisse Ritum avorum suorum testatus est.

Officium Canonicum magnam habet conformitatem cum pervetusto Romano.

Quoad Officium Canonicum, seu Breviarium Isidorianum priorum sæculorum penetralia non opus est perscrutari; neque ad comprobandam unitatem, & conformitatem cum pervetusto Romano scrinia archiviorum evolvere: iisdem namque Horis constat; & si Auroram adjiciunt; id profectò primis Ecclesiæ sæculis usitatum videmus, in quibus fideles ad primitias lucis Deo persolvendas, initio Auroræ assurgebant. Ad ordinem autem quod spectat: Successu temporis varietas inducta conspicitur, partim à Monachis descendens, partim propter devotionem augendam, quasi dicamus: Auctus, & locupletatus Sacer Ritus, & à Summis Pontificibus adoptatus.

Ritus Gothicus Isidorianus integer mansit usque ad tempus Card. Ximen.

Cùm igitur in Psalterio Isidoriano commendatissimam versionem Veterem Italicam habeamus, & aliundè in fine cujuslibet Psalmi dicatur: Gloria, & honor Patri, & Filio, & Spiritui Sancto juxta articulum 14. Concil. III. Toletani in fidei professione, & canone 15. Concil. IV. præside S. Isidoro: dubitandi locus non est, usque ad tempora Card. Ximenii integrum, & absque ulla substantiali mutatione perdurasse; nec eam inducere posse festivitates desumptas à Cardinali Ximenio ex Ritu antiquo Toletano, cujus Missale posteà typis ediderunt Cardinales Joannes de Tavera, & Martinez Siliceo ante correctionem Pii V.

Comprobatur ex Psalterio Gothico.

Psalmorum usum cum cantu in principio, & quando illi sunt longiores cum *Pausa* aliquoties circa medietatem (quod Diapsalma vocabant, ut dictum est), ætate S. Isidori fuisse, sicut apparebit in Psalterio, prout in autographo à nobis edito extat, ipsemet S. Doctor demonstrat *lib.* 1. *de Divin. Offic. cap.* 1. *§.* 1. *de Psalmis*, his verbis: *Propter carnales autem in Ecclesia, non propter spirituales consuetudo est instituta canendi; ut quia verbis non compunguntur, suavitate modulaminis moveantur..... nam in ipsis* (juxta Augustinum) *dictis sanctis religiosiùs, & ardentiùs moventur animi nostri ad flammam pietatis cum cantatur, quàm si non cantetur. Omnes enim affectus nostri* (rursus Isidorus) *pro so-*

sonorum diversitate , vel novitate , nescio qua occulta familiaritate excitantur magis , cùm suavi , & artificiosa voce cantatur.

Hymnorum mentionem facit S. Doctor in sequenti §. primos eorum compositores recensens , Hilarium scilicet Episcopum Pictaviensem eloquentiâ conspicuum , & Ambrosium Mediolanensem , quem virum magnæ gloriæ in Christo vocat , clarissimum Doctorem in Ecclesia, & in hujusmodi carminum compositione copiosum ; *atque inde ex ejus nomine , hymni Ambrosiani appellantur : & ejus celebritatis devotio primùm in Ecclesia Mediolanensi ; postea per totius occidentis Ecclesias observatur.* Nunc igitur lectorem exoramus, ut oculos ad hymnos præsentis Ritûs Isidoriani convertat , & eosdem , quos S. Isidorus refert, recitari comperiet ; & si alii inveniuntur , à Prudentio Hispano , qui floruit sæculo IV. fuerunt compositi. Ex Hymnis.

In S. Jacobi hymno undecim Apostoli tantummodò enumerantur ; & silentio Auctor , sive Exscriptor (quod verisimilius est) Judam Thaddæum præterit : videsis Prologum expositionis in Apocalypsim S. Beati Liebanensis nuper á R. P. Florezio in lucem editæ lib. 2 ; nec statim expavescas , sed potius antiquitatem mirare : nam licet Card. Ximenius in corpore hymni hunc defectum suppleverit addendo S. Thaddæum , similiterque Pater Florezius in margine adnotaverit hæc verba : *Prætermissus Judas Thaddæus* ; tamen si conjecturis fas est , ignorantiæ , nimiæ pietati , & Exscriptoris vitio tempore Mahumeticæ captivitatis debes vertere , non Auctoris : ille enim errore captus timuit , ubi non erat timor ; ne S. Judas cum Traditore confunderetur. Ex Hymno Sancti Jacobi Majoris.

In præfato Psalterio *mici* pro *mihi* , *macina* pro *machina* semper scribitur ; aliquoties *b* pro *v* , vel è contra ; *Josep* pro *Joseph* ; *Asap* pro *Asaph* , *tropeum* pro *trophæum* , & alia his simillima prætermittendo aspirationem litteræ *h* reperies ; & hoc evidens est signum Gothicæ pronunciationis , & scripturæ : lingua etenim vernacula illorum gutturalis magnâ cum difficultate latino ingenuo sermoni assuefiebat ; & ob hoc rudes Exscriptores pervetusti Ritûs memorata verba apposuerunt , ut videre est in aliis ejusdem ætatis Codicibus : & ne offendiculum Sacerdotibus Mozarabicis remaneret , correcta sunt in Psalterio præfata verba. Antiquitas etiam ex modo punctuationis comprobatur.

Hucusque omnes studiosi solemnitates , seu Sanctorum festivitates, quas Patres Gothici celebrabant , avidissimè scire cupiebant ; ex ipso enim Breviario à Card. Ximenio typis exarato decerpere non poterant : ibi invenitur , ut diximus , festum Sanctissimi Corporis Christi sæculo XIII. ab Urbano IV. ad abolendum Berengarii errorem institutum : inibi in festivitatibus per annum plures in Communi Sanctorum reperiuntur Sancti , de quibus tempore Gothorum nullatenus officium fiebat ; imò quidam post multa sæcula floruerunt ; nunc autem ex pervetustis nostris Codicibus manuscriptis secernuntur festivitates, ExFestivitatibus, & Sanctis Ritûs Gothici , qui omnes sunt ante sæculum sextum.

de quibus tempore Gothorum, seu paulò ante Maurorum invasionem agebatur; facilique negotio percallebunt id, quod optabant; nam Hymni in corpore Breviarii, & post Cantica appositi, vetustati Ritûs omnes congruunt; nec ullus, ut extat in Codice, est prætermissus; & ne repetitio fastidium generet, quando Hymni sunt in corpore Breviarii fit remissio ad propriam festivitatem, nam licèt in quibusdam verbis discrepet editio Card. Ximenii à nostro Codice M. S. cùm in modico appareat discrimen, non est justa causa præfatos Hymnos corrigendi.

Ex numero Horarum Canonicarum.

Non leve ad asserendam nostri Codicis vetustatem argumentum insurgit ex numero, & ordine Horarum Canonicarum ad quas aptatur Hymnus, & priorum Ecclesiæ sæculorum nobis speciem referunt: primò etenim in calce nostri Codicis non solùm Horas Matutinas, & Laudum invenies, sed etiam Hymnos ad primam noctis vigiliam; ad Galli cantum, quod erat circa medium noctis, & ad pullorum cantum, quod erat circa exurgentem auroram; hunc secundum, ut á galli cantu mediæ noctis discernerent, Hymnum pullorum cantûs appellabant.

Horarum Canonicarum distributio.

Insuper his addebant alias Horas, ut duodecim diei in sacris hymnis transigerent juxta illam D.N.J. Christi sententiam: *Nonne duodecim sunt horæ diei?* & aliam parabolam vineæ, ad quam excolendam Operarios conduxit non solùm ad horam nonam, sed etiam ad decimam, & undecimam: ut Ministri Domini meditarentur in lege ejus die ac nocte, & cultui divino vacarent. Ob hanc rationem perleges hymnos ad galli cantum circa mediam noctem; ad pullorum cantum circa initium surgentis Auroræ; ad Primam, *Jam lucis orto sidere*; ad Tertiam circa horam diei Nonam: ad Quartam, circa horam Decimam; ad Sextam, circa Duodecimam; ad Septimam, circa horam secundam Vesperis; ad Nonam, circa Tertiam; ad Decimam, circa Quartam; ad Undecimam, circa Quintam; ad Duodecimam, circa Sextam; ad Vesperas, circa solis occasum: ante Completorium etiam hymnus cum precibus recitabatur; & denique ad Completorium ante somnium, ad lectumque parati habitationes aquâ benedictâ aspergebant, Deumque deprecabantur; ut procul recederent noctium phantasmata, cum pace dormirent, corpora ne polluerentur, & evigilarent cum Christo.

Ritûs Isidoriani cum aliis priorum sæculorum conformitas; ac proinde ejus antiquitas.

Perpende, quæso, hanc diei noctisque sacram distributionem: cum Horis Canonicis confer, quas post sæculum VI. fideles observabant; perscrutare Monachorum Orientis consuetudinem; necnon perantiquas Monasterii Lirinensis, & aliorum constitutiones: & cùm in nostro Gothico Ritu videris, apage omnem anxietatem de ejus veneranda canitie. Potuerunt sanè temporum injuriâ quædam membranacea folia deperire; potuit Maurorum sævities, & barbaries permulta Gothorum monumenta delere: Exscriptorum ignorantia latini sermonis menda admiscere potuit; sed nullo modo abolere potuerunt

runt nostrum Codicem manuscriptum aureum, ex quo tanquam ex ungue conjicitur antiquitas nostri Ritûs Isidoriani, adhuc dominationis Arabicæ tempore transcripti, hodiernum usque in diem extantis.

Concilia Toletana non Comitia Regia, sed vera Concilia fuêre.

Nonnulli errore decepti, Concilia Toletana temporibus Gothorum celebrata, potius Comitia Regia, quàm Concilia fuisse dixerunt: eo nixi fundamento, quia sæpiùs cum juramentum fidelitatis Regibus electis præstabatur, tum quia multoties de Regni gubernatione cum Rege & Proceribus agebatur; jam quoniam Reges, & Magnates cum Patribus subscribebant; jam quia tomum Regium ante initium Synodi offerebant; jam denique quoniam decretum de confirmatione Concilii apponebant: Sed nihil horum tam sacris Patrum Gothorum cœtibus, aut sacræ eorum Liturgiæ adversatur; præcipuè cùm centum & septuaginta sex Canones è Conciliis Toletanis, & S. Isidoro desumptos, à Gratiano collectos palam edoceri Ecclesia Romana permiserit; eis auctoritatem suam impertiverit, & suos fecerit: aliunde cùm in Ecclesia novum non sit in Patrum Synodis ex voluntate Principum sacris admiscere quasdam publicas ordinationes; hæ præsertim locum habebant in electionibus Regum Gothorum, ut Episcoporum exemplo cæteri Vassalli Principibus libentiùs, & faciliùs obedirent, ritèque factam electionem tuto & pro patulo faterentur; idemque in antiquis Pontificalibus, & Capitularibus Caroli Magni videmus.

In hujus rei evidens argumentum ea erat inter Sacerdotium, & Imperium concordia; ut statuta, & sacræ preces miro fœdere utramque potestatem copularent, ideò hymni in *Ordinatione*, *&* *Natalitio Regis*, de *Profectione exercitûs*, *qui usque in reversionem diebus litaniarum dicendus est*; item *Pro varia clade* vetustissimi sunt, Gothorum proprii; nec ullus, qui eos legerit, inficias ibit: & ne ambigendi relinqueretur occasio typis illos excudimus. Utinam Alphonsus Ortizius sic fecisset, ut omnis nebula dubietatis dispareret.

Quàm plurimum desudat ingenium P. Florezii in vindicandis quatuor versibus hymni S. Tyrsi mentionem facientibus Episcopi Cixillæ. Pro certo supponit eos in vetustioribus M.SS. Toletanis reperiri; & ne quis in posterum decipiatur, animadvertimus: In nostris M.SS. (quorum sæpè meminimus) nullatenus illa inveniri verba:

Templum hoc Domine Cixilla condidit,
Dignam hic habeat sortem;
In cætera cum summis civibus cantica præcinat,
Gaudens perpetuis sæculis omnibus.

Ex hoc vinculo Lector solutus non eget alio testimonio, ut nostri Ritûs veritatem adstruat: & quamvis Cardinalis Baronius hunc S. Tyrsum assignet ad diem 24. Januarii, ut videre est in Notis ad Martyrologium hujus diei; nihilominus in nostro M.S. & Officio Gothico obtinet locum in die 28. prædicti mensis, quo etiam fit mentio S. Leucii M. ejusdem Sancti Tyrsi in passione Socii, ut apparet ex Hymno.

 Ver-

Laudatur S. Isidorus.

Versati in lectione operum S. Isidori, ibi testimonium ejus sapientiæ invenient, & omne dubium erga nostrum Ritum, & omnigenam ejus eruditionem evanescet: de artibus liberalibus ut sapientior neotericus egit, & de Officiis Ecclesiasticis juxta aurea prima Romanorum sæcula; idemmet ut Vicarius Apostolicus Concil. Nationali Toletano IV. præsedit: & his egregiis factis incredibile est eloquentiæ flumen in omnes non diffudisse, præsertim circa sacram Liturgiam, & Divina Officia ordinanda.

Ex ejus operibus plura in nostro Ritu esse, comprobatur.

In autographo manuscripto, quod præ oculis habemus ad editionem hujus Breviarii, signa non obscura hujus rei apparent; indigitabimus aliqua, ut cæterorum similitudo cum Ritu verè, & meritò Isidoriano nuncupato possit cognosci. Sit primùm; ad denotandum paragraphum, ut res à rebus, quæ in connexo concurrunt, separentur, hæc nota Γ apponitur à S. Isidoro cap. 20: denotat enim diversitatem sermonis; & eamdemmet in nostro autographo M.S. ad divisionem tractatûs, seu ante initium numeri Psalmorum invenies.

Idem ex notis, & signis in exscriptura appositis.

Alia conspicitur Nota hujuscemodi figuræ ♃, quam denominat Phietro, quæ ponitur ad denotandam solicitudinem ubi aliquid obscuritatis est; & eadem ipsa aliquandò modicâ mutatione in nostro autographo M.S. ponitur.

Ex Cantu melodico.

Cantus absque clave, & lineis hodierno tempore inusitatus, sic in nostro autographo apparet solis constans musicæ punctis, quæ distinctim & apertè juxta Isidorum dignoscebantur in tribus partibus musicæ, scilicèt harmonica, rhythmica, & metrica. Quod ad harmonicam pertinet, hæc ad omnes, qui voce propriâ canunt, ex animo & ardore motum facit, & ex motu sonum: *Tonus* autem secundùm Isidorum lib. 3. Etymol. cap. 22. *Est acuta enuntiatio vocis, harmoniæ differentia & quantitas, quæ in vocis accentu vel tenore consistit; cujus genera in quindecim partes Musici diviserunt: ex quibus Hyperlydius novissimus & acutissimus: Hypodorius omnium gravissimus est. Cantus igitur est inflexio vocis* juxta regulas à S. Isidoro positas; nam sonus directus est, & sonus præcedit cantum.

S. Isidorus mirificè voces distinguit.

Non latebat S. Doctorem inter voces suaves & pingues differentia; mirificè enim definit vocem acutam, tenuem, altam, duram, asperam, cæcam, vinnolatam, & perfectam, quæ est alta, suavis, & clara: alta, ut in sublime sufficiat; clara, ut aures impleat, & suavis, ut audientium animis blandiatur.

Regulas Cantûs optimè exponit.

Ad dignoscendos musicos numeros quasdam regulas Arithmeticas affert S. Isidorus, quæ peritissimo in Musices arte hodie arridebunt. *Numeros* (ait lib. cit. cap. 23.) *secundùm Musicam ita quæres. Positis extremis, ut puta 6. & 12. vides quot monadibus superetur, 6. à 12. & est 6. monadibus: ducis per quadratum, sexies seni faciunt 36. Conjungis extrema illa prima 6. ac 12. simul efficiunt 18. Partiris 36. per 18. effici-*

citur dipondius. Hos jungis cum summa minore, scilicet 6. erunt 8. *& erit medium inter 6. & 12. Propterea quod* 8. *superant 6. duabus monadibus, id est, tertia de sex, & superantur* 8. *à* 12. 4. *monadibus tertiâ portione. Qua parte ergo superat, eâdem superatur.* Quid ultra fatescimus, si lectoribus patet via, ut rimentur sententias Isidori.

Concordia operum Sancti Isidori cum hoc nostro Breviario maximè elucet in inscriptione lectionis Ecclesiastici, quæ in Breviario hanc epigraphem habet: *Lectio lib. Ecclesiastici Salomonis*; & cùm apud omnes constet librum Ecclesiastici à Jesu filio Sirach Hierosolymita, non vero à Salomone fuisse compositum; statim difficultas insurgit: Quomodo sic in Breviario indigitatur? Ad quod respondet S. Isidorus Lib. Procemiorum Veteris Testam. §. *De Ecclesiastico: Propter nimiam sensûs similitudinem, & eloquii parilitatem Salomonis titulo prænotatur.*

Concordia operum S. Isidori cum Ritu Muzarabico.

Nos abs re immorabimur ulterius in propugnanda antiquitate Isidoriani Ritûs, ex Conformitate, quæ cernitur in Psalterio juxta Veterem Italam Versionem, quibusdam verbis mutuatis à translatione S. Hieronymi, ex Notis ad exarandos characteres; ex Cantu, & Modulatione, cujus tibi specimen præbemus; ex Similitudine liturgiæ, & Officii Gallicani editi à Patre Blanchini, & à Pinio illustrati præcipuè ex Orationibus Breviarii, in quibus levis diversitas inter Codices Veronenses, & nostros animadvertitur; & denique ex Simplicitate verborum hymnorum Ambrosii, & aliorum PP. prout ab ipsis prodierunt.

Nemo sensatus S. Ambrosium politioribus litteris imbutum Grammatices, & Poetices præcepta percalluisse negabit; & cùm viderit aliquis hymnos ab hoc clarissimo Doctore compositos inconcinnatos, non mensuræ adstrictos, intelligat, id multis de causis accidisse. Primò, quia non tam regulas, quàm sententias, ut ait de seipso Augustinus, servare intendit: Secundò, Exscriptorum culpâ & neglectu, qui de uno in alium transfundentes, & augentes errores, faciem, & Auctoris sensum penitùs deturpant, & immutant; ita ut sequentibus sæculis nec scopum sermonis auspicari liceat, nec conjicere sensum. Tribuant igitur noxam prudentes Critici voragini blatarum, notariorum mendis, ignorantiæ traductorum, aliisque calami, & præli defectibus, & mirentur, ad nos, ut extant, pervenisse.

Errores Exscriptorum præjudicare non debent Auctoribus.

Exemplis res clarior fiet. Septuaginta interpretes, ut ajunt, unus seorsim ab alio, sive uno in loco, sive indisitis à Ptolomæo Philadelpho positi, libros sacros illis traditos in Græcum quasi miraculo verterunt: magna curâ, solertiâ, & solicitudine in Bibliotheca Imperatoria servatos, neminem latet: de Judæorum, & Christianorum in exemplaribus ad litteram assequendis studio ambigere non licet; & tamen postea prodiere in Oriente tot fereque innumerabiles Versiones Origenis, Hieronymi, Aquilæ, Theodotionis, & Incognitorum cùm Rabbinorum, tùm Latinorum; ut Synodus Tridentina opinandi li-

Omnes Versiones tam Orientis, quàm Occidentis passæ sunt simile fatum ob Exscriptorum incuriam.

licentiam cohibere judicarit, & textum juxta Vulgatam authenticum declarare.

Exemplum comprobans hanc veritatem.

Nostrâ ætate inter Expositores, & Teologos disceptatur: An illa verba *Et tres sunt qui testimonium dant in Cœlo Pater*, *Verbum*, *&* *Spiritus Sanctus* sint necne in corpore, vel in nota marginali epist. 1. cap. 5. S. Joannis; nam in quibusdam Bibliis in corpore, in aliis in margine apponuntur: Similiter, an inscriptio symboli S. Athanasii sit revera hujus S. Patris in totum, vel in partem; an Canticum *Te Deum laudamus* meritò Ambrosio, & Augustino adscribatur, & alia simillima. Si igitur hæc à Patribus, & Doctoribus transcripta in trutinam post tot transacta sæcula reducuntur, quid miramur menda, & inversiones clausularum, & orationum in Officio Gothico inveniri, partim tempore Mahumeticæ dominationis, partim immediatè post ipsam excussam transcripto?

Non omnia, quæ sunt in Missali, & Breviario S. Isidori, sua sunt; sed quædam addidit, alia in melius ordinavit.

S. Isidorus Breviarii Gothici non est unicus auctor, nec uno tempore liturgia, quam in Missali cernimus Isidoriano, instituta; ordo quoque in Horis Canonicis persolvendis non uno ictu fuit perpolitus, sed tractu temporis Gothici Patres, & Doctores partim antiquum Romanum Ritum retinuere; partim ex Ambrosio, & aliis Italiæ Doctoribus decerpsere, partimque de suo addidere; nam cùm facultas cuilibet Episcopo ad divini cultûs ordinationem tribueretur; liberum erat insignioribus Ecclesiæ Prælatis, orationes componere, & preces ordinare.

Quædam addita in Missa à S. Gregorio.

Ecclesia Romana plurima desumpsisse ex aliis Orbis Ecclesiis fateri non dedignatur. Idemmet Gregorius Magnus detractoribus respondit: Non solùm in ordine Missæ ex Ecclesia Græca quædam delibasse, ut trinam Græcam repetitionem Kyrie eleison, Christe eleison, Kyrie eleison; necnon Sanctus, Sanctus, Sanctus, quæ illis Græcorum Agios, Agios, Agios respondent, sed etiam ex Ecclesiis Mediolanensi, Hispanica, & Gallicana. Et dum Augustino Anglorum Episcopo rescripsit, optionem assumendi ordinem è qualibet Ecclesia sive Gallicana, sive Romana eidem indulsit.

Litaniæ à S. Mamerto institutæ, Hymni à S. Ambrosio, Hilario, Beda, Prudentio, & aliis ab Ecclesia Rom. adoptati.

Litaniæ, seu Rogationes majores à S. Mamerto Viennensi Episcopo fuerunt institutæ: Hymni ferè omnes sunt compositi à B. Ambrosio, Hilario, Prudentio, & aliis privatis Doctoribus: Commemoratio omnium Defunctorum à S. Odilone Cluniacensi Abbate die 2. Novembris inducta; & tamen hæc omnia Ecclesia Romana meritò adoptavit.

In symbolo illa verba *Qui à Patre, Filioque* &c. ex Concil. III. Tolet. desumpta.

In symbolo, quod in Ecclesia canitur, processionem Spiritûs Sancti à Patre, & Filio per illa verba, *qui à Patre Filioque procedit*, primò à Patribus in Conc. III. Toletano solemniter fuisse conclamatam, omnes ultrò fatentur; & admodùm verisimile est Romanam Ecclesiam dum decrevit, ut in fine cujusque Psalmi diceretur *Gloria Patri* &c. secutam fuisse Patrum Hispanorum consuetudinem in Concilio IV. Toletano stabilitam, ut semper in terminatione Psalmorum

pro-

pronuntiarentur verba Apocalypsis *Gloria & honor* &c. & si S. Damasus Hispanus fuit Auctor, majorem vim habebit nostra assertio.

Latini à Græcis quasdam festivitates, & simul Græci à Latinis sunt mutuati; quin ob hoc uniuscujusque Ecclesiæ Officium confundatur, aut antiquitati Liturgiæ Romanæ, vel SS. Gregorii Mag. Joannis Chrysost. vel Isidori aliquid detrahatur.

Quædam Græci à Latinis, alia Latini à Græcis mutuati sunt.

Signa denique non equivoca revelemus queis nostrum Gothicum Ritum nullatenus immutatum exhibemus. Primum: Psalterium typis editum est eisdem verbis, quibus invenitur exaratum in pervetusto Codice Gothico Toletano. Secundum: Orationes de tempore per anni circulum, paucis verbis exceptis, cum Ritu Veronensi, & aliis Gothicis congruunt; ut Blanchinum, & Pinium legentibus perspicuum fiet. Tertium: Ordo in precibus; & denique omnia in Breviario Isidoriano apposita cum decretis Concil. IV. Toletani conveniunt.

Cardinalis Ximenius nihil de suo addidit, sed correxit.

Loca S. Isidori de divinis Officiis iterùm perscrutemur, & luce meridianâ clarius hunc nostrum Ritum Gothicum aspiciemus. Libro 1. *De Eccl. Offic.* cap. 5. loquendo de Psalmis asserit: *Psalterium cantilenarum suavium ab Ecclesia frequentari, quo facilius animi ad compunctionem flectantur.* En *melodia*, quæ usque hodie in nostra Ecclesia Toletana, ut Cantûs Gothici exuviæ in quibusdam versiculis, & responsoriis retinetur, assignato cantûs melodici Magistro, eum puerulos edocente; cùm & hæc praxis jam in aliis Ecclesiis, quæ cantum Gregorianum sunt in omnibus amplexatæ, sit obliterata.

Auctoritatibus S. Isidori identitas Ritûs comprobatur.

Canticus melodicus antiquus solùm in Ecclesia Toletana conservatur.

Transeamus ad alia S. Isidori Testimonia: Cùm cap. 10. *De Lectionibus* priùs, ut ab auditoribus lectiones percipiantur, silentium commendet, hæc apponit verba: *Ideo & Diaconus clarâ voce silentium admonet.* En verba, quæ Diaconus ante lectiones in Ritu Muzarabico multoties repetit hoc modo: *Silentium facite*, quæ, ni fallor, in recentiore ordine Romano non perlegimus.

Lectiones S. Scripturæ quomodo canuntur juxta S. Isidorum.

Cap. XI. *De Libris Testamentorum* pro certo supponit pronuntiari, & cantari lectiones ex utroque Testamento Veteri, & Novo; & hoc quidem in Sacrificio Missæ secundùm Ritum Gothicum adamussim servatur; nam prima Epistola de Veteri, & secunda de Novo Testamento desumitur.

Duæ lectiones Veteris & Novi Testamenti in Ritu Gothico juxta S. Isidorum.

Tandem, ut alia prætereamus, cap. 13. *De Laudibus*, hoc est *Alleluja*, seu *Lauda* ut Sacerdotes Mozarabici vocant, ait S. Doctor: *In Africanis Regionibus non omni tempore, sed tantùm Dominicis diebus, & quinquaginta post Resurrectionem Alleluja cantatur pro significatione futuræ Resurrectionis, & lætitiæ; verùm apud Nos secundùm antiquam Hispaniarum traditionem præter dies jejuniorum vel Quadragesimæ omni tempore canitur* Alleluja; *Scriptum est enim*: Semper laus ejus in ore meo. En fundamentum, & ratio quare Muzarabici etiam in Missa Defunctorum canunt *Alleluja*, quod tot ante retrò sæculis in Ecclesia Romana in desuetudinem abiit.

Muzarabici etiam in Missis Defunctorum Alleluja canunt, & quare? juxta S. Isidorum.

In

In Canticis M. SS. hujus nostri Breviarii animadverte : à Cantico 58. usque ad ultimum exclusivè, & postquam adnotatur liber Sacræ Scripturæ è quo desumptum est , apponi hanc notam in primo XVIII. *præceptum* ; in sequenti XXXV. *in tuo* , & in margine hoc signum [signum], quod in nostris M. SS. significat *Matutinum* ; ut indicarent Lectoribus Cantica Laudibus præfinita, & simul Antiphonas Psalmis respondentes : videsis hæc verba *præceptum*, *in tuo*, esse principium Antiphonarum, quæ præcedunt Psalmos : idemque accidit in Canticis.

Sabbato Dominicæ Tertiæ Quadragesimæ ad Horam Tertiæ adsignatur lectio desumpta ex cap. 24. Prov; & in illo vers. *Septies cadit justus* adjicitur verbum *in die*, quod non reperies in Vulgata, aut aliâ translatione Bibliorum.

Feria V. ante Pentecosten prima ad Nonam Oratio clarissimè videtur deducta ex S. Aug. ad illa verba Psalm. 71. *Suscipiant montes pacem*, & *colles justitiam*: quæ verba ita interpretatur S. Doctor tract. 1. super Evang. S. Joan. *Montes excelsæ animæ sunt*, *colles parvulæ animæ sunt. Sed ideo montes excipiunt pacem*, *ut colles possint excipere justitiam. Quæ est justitia*, *quam colles excipiunt? fides .... non autem exciperent minores animæ fidem*, *nisi majores animæ*, *quæ montes dictæ sunt*, *ab ipsa sapientia illustrarentur* ; *ut possint parvulis trajicere*, *quod possint parvuli capere*, & *vivere ex fide colles* ; *quia montes pacem suscipiunt.*

En quomodo Oratio Breviarii Gothici mirabili brevitate præfatam expositionem complectitur : *Suscipiant montes*, inquit, *pacem..... qui primordiali radio inlustrati sunt fidei* ; *ut ex sublimitate Sanctorum descendat justitia collium*: & si percurreris Officium Gothicum Isidorianum auctoritatibus S. Augustini refertum invenies.

In Officio Mortuorum hujus nostri Breviarii Gothici ponuntur preces cum superscriptione *Abicidaria*, & antea *Psalmi David* absque numeratione, sed solùm insequendo litteras Abecedarii; ita ut sub unoquoque inscripto Psalmo tantùm inveniantur versiculi incipientes sub una eademque littera, desumendo eos ex toto Psalterio Davidico; exempli causa : Primus Psalmus Mortuorum incipit : *Eripe animam meam ab impio*, & cæteri versiculi sub eadem littera *E* incipiunt ; secundus Psalmus incipit : *Usquequo exaltabitur*, & cum littera *U* prosequuntur omnes versiculi. Totum hoc conforme est compositioni Psalmi adversùs Donatistas ab Augustino facti sub litteris Abecedarii ; & ob hoc nuncupatur Psalmus Abecedarius, licèt in editione Cardinalis Ximenii, & in præsenti, ne longiores fierent, quidam versiculi non comprehendantur sub una littera.

Ex duobus libris S. Isidori de Origine Officiorum plurima desumpsit

psit Rabanus Maurus; & Patres in Aquisgranensi Synodo coacti, cùm sibi Regulam Canonicorum scribendam sumpsissent, cernentes valde utiles & accommodatos libros S. Isidori *De Officiis* ad reformandos & instruendos viros, in suam illam Regulam ferè eos transcripserunt; propterea Isidorum Clero, & Monachis non tantùm in Hispaniis, sed aliis Provinciis normam præscripsisse, tutò asserimus.

Ex S. Isidoro alii Patres decerpserunt.

Ex his omnibus liquet, Breviarium Muzarabicum à Cardinali Ximenio, secundùm regulam B. Isidori, rectè inscriptum fuisse; hic enim S. Doctor, licèt Auctor Ritûs non fuisset sicut nec Gregorius Magnus Cantûs Gregoriani; tamen à Correctoribus, & Ordinatoribus nomenclaturam sumpsêre: nec Dionysius Exiguus fuit primus computator cursûs anni Solaris, & Lunaris ad Paschatis celebrationem; nec Gratianus primus fuit Canonum compilator; nec Baronius primus Annalium Ecclesiasticorum Scriptor: & jure sibi talia nomina vindicavêre, cùm propter suas lucubrationes majori studio elaboratas, tùm ob majorem ordinem & materiæ dispositionem: pariter noster Isidorus, licèt non primus Liturgiæ Gothicæ institutor, nec Horarum Canonicarum Auctor, fuit saltem utriusque Ordinator, & Corrector.

Breviarium dicitur Isidorianum; quia licet non ejus Auctor, ejus tamen fuit ordinator, & corrector.

Indulgeat, quæso, prudentissimus Lector temporum injuriæ, vicissitudini rerum, varietati dominorum Hispaniæ; & placido vultu perleget variantes lectiones, quibus Historici premuntur, & Liturgici innodantur, ut ad scopum veritatis pervenire valeant.

Tempori indulgendum, non vero Historici culpandi.

Solertia ad præsentem editionem nobis præstita parum profuisset, si aliorum consilio, & operâ non levaremur: scito ergo nec sumptui, nec labori pepercisse: Toleti coëgimus cœtum sapientum Virorum Dignitatum, & Canonicorum hujus nostræ Sanctæ Ecclesiæ; Matritique alios valdè probatos Viros consuluimus, de quibus unus præcipuè invigilavit in cavendis Typographicis mendis.

Præstantiorum virorum consilio, & operâ profecimus.

Si tot, tantisque pervigiliis adhuc, perspicacissime Lector, in aliquo offenderis; ne antevertas judicium, nisi priùs proprio intuitu autographa rimêris. Vàle.

Autographis non lustratis nemo nos jure carpet.

CANTUS EUGENIANI SEU MELODICI EXPLANATIO

Facta à D. Hieronymo Romero, S. Ecclesiæ Toletanæ Hispaniarum Primatis Portionario, & Cantûs Melodici Magistro.

Cantus antiquus satis compositus, & fermè moderno æqualis.

Apud omnes constat systema maximum, immutabile Diatonicum, seu Pythagoricum, & perfectum; apud Veteres celebre, Nortem fuisse seu Polum, quo omnis cantus Ecclesiasticus directus est, & ordinatus; quindecim chordis constabat, quas in quinque partiebantur tetrachordos, quibus ordinabant suas compositiones tam harmonicas, & regulatas, sicut nos ordinamus nostras: finales chordæ tonorum eædem erant, ac quæ à neotericis observantur: regulare uniuscujusque toni *sæculorum* idem respectivè cum eo, quo ad præsens utimur; denique quidquid ad perfectam cujusque toni compositionem desideratur, in præfato systemate sive à Pythagora, sive ab Orpheo, sive ab alio auctore, cujus disquisitio non est nostri instituti, excogitato, inveniebatur: immo contendere cum quibusdam possemus, Psalmorum tonos ab ipso Rege Davide descendere; sed sat sit dicere Ecclesiam cautè semper custodisse tonum; nam si nos claves, & signa ad cognitionem & processum in cantoriis habemus; Veteres etiam suo modo clavem habebant, & infallibile signum, quo tantâ firmitate canebant, ut nos; quibus accedit signa claves esse universales.

Ex Veteribus, & Recentioribus signis comprobatur.

Ad majorem comprobationem adverte litteram, super quam textus procedit, esse Psalmum; omnem Psalmum cantari sub *sæculorum* illi

illi assignato; præterea *sæculorum* nostro textui assignatum absdubio esse sexti toni; aliunde sextus tonus stabilem habet sedem suam in signo *F*: chordæ, seu voces ex eo procedentes hodie à nobis per proprietatem *Bemol* cantantur, & à Veteribus per tertium tetrachordum: igitur cùm hic tam diatonicus sit, & naturalis quando cantoriam regit, sicut quando hæc regitur à signo *G*, inficiandum non est attentis omnibus circumstantiis, genuinam esse intelligentiam appositam textui, & non eam quæ à cæteris signis resultat.

Objicies primò: Plures cantorias carere *sæculorum*, & ob hoc dignosci non valere; sed si sedulò perpendas modum, quo quilibet tonus in suo Diapason secundùm suas majores & minores species procedit facillimè invenies, quod optaveras. Prima difficultas solvitur.

Objicies secundò: Difficillimum, & ferè impossibile esse, dignoscere varios, & diversos modos characterum, quibus suas cantorias annotabant Veteres. Sed considera in rei veritate variationem quoad substantiam non esse: quia certè primus tonus perfectus erit, si omnem suum Diapason cantoria adimpleat, quocumque modo, vel quibuscumque characteribus adnotata sit, seu descripta. Ut ergo eam dignoscere possis, scrutare si suus finalis est in D, & fiet examinatis ascensu, descensu, clausulis principalibus, & intermediis, quod non tyronibus, sed peritioribus in cantu Veteri, & moderno licebit. Secunda difficultas à musicis peritioribus facile solvitur.

Objicies tertiò: Apud omnes cantores notum est, figuras, seu notas plani, seu simplicis cantûs, nec augeri, nec diminui posse, ut ex ejus constat diffinitione; & cùm in textu superiùs posito diminutas videamus, arte, & regulâ carere videtur. Verùm ut hanc difficultatem enodes, animadverte cantum planum non semper simplicem esse, sed multoties mixtum, ut accidit in Hymnis, Sequentiis, & aliis quæ in Ecclesia canuntur; & simile in nostro textu contingit; nam cantu mixto persæpè utebantur Gothici cantores. Arte, & Regulâ Cantus antiquus non carebat; ut objiciens intendit.

Objicies quarto: *Ingressum*, & *sæculorum* nostro textui sexti toni esse assignatum; sed omnis adnotatio *sæculorum* fit planis figuris, & nostra illis caret: igitur est arbitraria. Ad hoc respondeo; licèt figuræ nostri textûs planæ typis oculis non appareant, ut hodie adpingi solent, reverà tamen sunt; & omne *sæculorum* subjacet litteræ, & secundùm dictionum longitudinem, aut brevitatem littera auget, aut diminuit illud. *Sæculorum* antiqui Cantûs non est revera sine figuris.

Ut nullus tibi remaneat scrupulus, has tibi regulas appono. Regulæ nostri Cantûs.

Regula I.ª

Mozarabicus, seu Gothicus cantus semper est mixtus, regiturque sub consideratione temporis, sive mensuræ binariæ, præter hymnos, qui sunt sub ternaria mensura: & ad pleniorem intelligentiam aspice signa textûs superiùs assignati.

II.ª

Omnes figuræ solutæ, licet diverso modo adpunctæ, ut in num. 1, & 2. semibreves sunt, & uniuscujusque valor unum est tempus, seu mensura.

 Fi-

III.ª Figuræ aliis duabus aut quatuor ligatæ, ejus valorem diminuunt, & dimidiant; ita ut duæ ligatæ unam semibrevem componant: hoc patet in nostro textu, ubi num. 3. 4. 6. & 7. & in litteris M & Q, eâ tantummodo differentiâ, quæ cernitur in num 4. ubi ligat quatuor æquales figuras, quocumque modo sit locata; & licèt figuræ litterarum M & Q alias quatuor figuras singulæ ligent, intelligendum est duas priores minimas, & alias duas semibreves esse: hoc apertiùs intelligitur sequenti exemplo. Quando nos hodiè in tempore minori figuras duabus semibrevibus æqualiter ligatas videmus, valorem duplicatum eis damus.

IV.ª Figura, quæ est sub num. 12. brevis est: primò quia ibi mediat versus: secundò, ut ibi requies aliquantula fiat ad prosequendum cantum. Ultima figura, quæ est sub littera Q etiam brevis est; quia in ea finitur opus.

Hæc erga Cantum & ejus figuras animadversio non mea tantùm, sed à celeberrimis musicis facta.

Hucusque dicta ex percelebri Musico didici; ibi namque in suo Mappa de omnibus figuris musicis antiquis tam organicis, quàm planis à sæculo salvationis nostræ secundo agitur usque ad sæculum XV. inclusivè; & si adhuc animus tuus vacillat, Historiam cantûs musici à R. P. Joanne Baptista Martini elaboratam perlege; pag. 398. tabula 5. quosdam tonos figuris, seu punctis similibus nostris exaratos invenies.

Egomet melodico Cantu, qui in Eccl. Tolet. servatur ab infantia instructus.

His accedit, me à puerulo instructum fuisse regulis cantûs non solùm plani, & figurati, sed etiam Eugeniani, seu melodici, ut vocant, qui usque ad nostram ætatem in hac Alma Toletana Ecclesia Hispaniarum Primate perdurat, ita ut alternatim cum cantu Gregoriano mirabili consonantiâ permisceatur.

Cantus hic quare Eugenianus nuncupatur.

Cantus hic à suo Auctore S. Eugenio III. Archiepiscopo Toletano temporibus Regum Gothorum Eugenianus appellatur: hic etenim S. Pater in arte Musica peritissimus Cantum hujus Ecclesiæ coordinavit, & ipsemet infantulos erudiebat; ut Gothorum Patrum historia, & antiquæ Icones significant. Reverà Cantus Eugenianus sub systhemate maximo erat fundatus, & Gothicum denominamus; quia non solùm usque ad invasionem Saracenorum, sed etiam tempore eorum dominationis, licèt corruptus, permansit: ob id jure hæreditario hæc Ecclesia Toletana Cantum Gothicum, & ejus intellectum in perpetuum sibi vindicavit; & S. Pii V. decreto Missali apposito Cantum Toletanum per universam Hispaniam retineri indulsit, motus precibus nostri Catholici Regis Philippi II.

Ratione, & exemplis comprobatur.

Cantus Eugenianus, quem nunc Melodicum appellamus duplicis modi est; glossæ simplicis, & duplicis: glossâ duplici utimur ad omnes festivitates per annum; glossâ simplici ad Ferias, Responsoria, & Tractus: exemplo res clarior fiet. En Glossa duplex in Graduali ad Missam Sanctorum Apostolorum Petri, & Pauli.

Ut

In festo SS. Apostolorum Petri & Pauli, ad Missam.

GRADUALE.

Textus.

Co_ ns_ ti_

Glossa duplex.

Co_ ns ti_ _ tu_

tu es e_ os.

tri.

e_ s e_ _ o_ s.

Glossa simplex super eundem Textum.

Textus

Co ns ti tu es

Glossa Simplex.

Co_ ns ti_ _ tu es

e_ os.

e_ os.

Ut majori, qua possit, perfectione canatur, observandum est primò circinum, seu mensuram brevem, sed non multò præcipitem esse debere. Secundò omnia, quæ tibi exhibentur sub ambabus Glossis exequi debere ligata: verùm numquam punctum aliquod feries, quia melodiam tolles. Tertiò trinata, quæ assignatur his litteris *tri*, non debere plus temporis perdurare, quàm valor figuræ super quam posita sunt; sive cum punctulò sit, sive absque illo perduraret. Quartò nusquam in puncti alicujus Glossa, nec in atomo à punctuatione discedes; quia in hoc extat præfati Cantûs harmonicum melos.

Qui de expositione textûs, sive de Glossa Cantûs Eugeniani dubius sit, ad hanc Ecclesiam Toletanam accedat; & post tot transacta sæcula memoriam ejus retineri mirabitur.

KA-

JANUARIUS.

HABET DIES 31. LUNA 30. NOX HABET HORAS 16. DIES VERO 8.

Jam prima dies estis, & séptima fine minêtur.

Aureus numer.		Kal.		
iij	A		1	CIRCUMCISIO DOMINI. sex cappârum. ✠
	b	iv	2	Officium Jejuniôrum Kalendârum Januárii observâtur his tribus diêbus.
xj	c	iij	3	
	d	ij	4	
xix	e	Non.	5	Vigília.
viij	f	viij	6	Epiphanía Dómini. sex cappârum.
	g	vij	7	Juliáni & Basilíssæ vel Cómitum ejus. quatuor cappârum.
xvj	A	vj	8	
v	b	v	9	
	c	iv	10	
xiij	d	iij	11	
ij	e	ij	12	
	f	Idus.	13	OCTAVA EPIPHANIÆ. quatuor cappârum. Sanctôrum Quadragínta mártyrum. novem lectiônum.
x	g	xix	14	Kaléndas Februárii.
	A	xviij	15	
xviij	b	xvij	16	
vij	c	xvj	17	
	d	xv	18	
xv	e	xiv	19	Sebastiáni & ejus Cómitum. sex cappârum.
iv	f	xiij	20	Agnêtis & Emerentiánæ vírginum. novem lectiônum.
	g	xij	21	Fructuósi Augúrii & Eulógii. novem lectiônum.
vij	A	xj	22	Vincéntii mártyris. quatuor cappârum.
j	b	x	23	
	c	ix	24	
ix	d	viij	25	Babílæ Epíscopi, & trium Puerôrum. novem lectiônum.
	e	vij	26	
xvij	f	vj	27	
vj	g	v	28	Tyrsi mártyris. novem lectiônum.
	A	iv	29	
xiv	b	iij	30	
iij	c	ij	31	

FE-

FEBRUARIUS.

HABET DIES 28. LUNA 27. NOX HABET horas 14. dies verò 10.

Ast Februárii quarta est, præcêdat tértia finem.

Aureus númer.				
	d	Kal.	1	
xj	e	iv	2	PURIFICATIO SANCTÆ MARIÆ. sex cappârum.
xix	f	iij	3	
viij	g	ij	4	
	A	Non.	5	Agathæ vírginis & mártyris. sex cappârum.
xvj	b	viij	6	
v	c	vij	7	Dorótheæ vírginis & mártyris. sex cappârum.
	d	vj	8	
xiij	e	v	9	
ij	f	iv	10	
	g	iij	11	
x	A	ij	12	Euláliæ vírginis Barchinonénsis. novem lectiônum.
	b	Idus.	13	
xviij	c	xvj	14	Kaléndas Mártii.
vij	d	xv	15	Sol in píscibus.
	e	xiv	16	
xv	f	xiij	17	
iv	g	xij	18	
	A	xj	19	
xij	b	x	20	
j	c	ix	21	
	d	viij	22	Cáthedra Sancti Petri. sex cappârum.
ix	e	vij	23	
	f	vj	24	MATHIÆ Apóstoli. sex cappârum.
xvij	g	v	25	
vj	A	iv	26	
	b	iij	27	
xiv	c	ij	28	

Locus bisséxti in anno bissextíli quacúmque die evénerit Festum sancti Mathíæ in tali jejunêtur Vigília ejus, & in sequénti die celebrêtur, & servêtur Festum; & si Sábbato evénerit, ipso Sábbato celebrêtur & jejunêtur Vigília ejus, & servêtur in sequénti die Domínico.

MAR-

M A R T I U S.

HABET DIES 31. LUNA 30. NOX HABET HORAS 12. dies verò 12.

Aureus númer.		Kal.		
iij	d		1	
	e	vj	2	
xj	f	v	3	Hemetérii & Celedónii mártyrum. quatuor cappârum.
	g	iv	4	
xix	A	iij	5	
viij	b	ij	6	
	c	Non.	7	
xvj	d	viij	8	
v	e	vij	9	
	f	vj	10	
xiij	g		11	
ij	A	iv	12	
v	b	iij	13	
x	c	ij	14	
	d	Idus.	15	
xviij	e	xvij	16	Kaléndas Aprílis.
vij	f	xvj	17	
	g	xv	18	
xv	A	xiv	19	
iv	b	xiij	20	
	c	xij	21	
xij	d	xj	22	
j	e	x	23	
	f	ix	24	
ix	g	viij	25	
	A	vij	26	
xvij	b	vj	27	
vj	c	v	28	
	d	iv	29	
xiv	e	iij	30	
iij	f	ij	31	

A P R I L I S.

HABET DIES 30. LUNA 29. NOX HABET HORAS 10. dies verò 14.

Aureus númer.				
	g	Kal.	1	
xj	A	iv	2	
	b	iij	3	
xix	c	ij	4	
viij	d	Non.	5	
xvj	e	viij	6	
v	f	vij	7	
	g	vj	8	
xiij	A	v	9	
ij	b	iv	10	
	c	iij	11	
x	d	ij	12	
	e	Idus.	13	
xviij	f	xviij	14	Kaléndas Máii.
vij	g	vxij	15	
	A	xvj	16	Sanctæ Engrátiæ, vel decem & octo mártyrum.
xv	b	xv	17	
iv	c	xiv	18	
	d	xiij	19	
xij	e	xij	20	
j	f	xj	21	
	g	x	22	
ix	A	ix	23	
	b	viij	24	
xvij	c	vij	25	
vj	d	vj	26	
	e	v	27	
xiv	f	iv	28	
iij	g	iij	29	
	A	ij	30	

MAJUS.

HABET DIES 31. LUNA 30. NOX HABET HORAS 8. dies verò 16.

Aureus númer.				
xj	b	Kal.	1	Torquáti & cómitum ejus Episcopôrum. novem lectiônum.
	c	vj	2	Felícis Diáconi Hispalénsis. novem lectiônum.
xix	d	v	3	Invéntio sanctæ Crucis. sex cappârum.
viij	e	iv	4	
	f	iij	5	
xvj	g	ij	6	
v	A	Non.	7	
	b	viij	8	
xiij	c	vij	9	
ij	d	vj	10	
	e	v	11	
x	f	iv	12	
	g	iij	13	
xviij	A	ij	14	
vij	b	Idus.	15	
	c	xvij	16	Kaléndas Június.
xv	d	xvj	17	
iv	e	xv	18	
	f	xiv	19	
xij	g	xiij	20	Sanctôrum Cyriáci & Paulæ mártyrum.
j	A	xij	21	
	b	xj	22	
ix	c	x	23	
	d	ix	24	
xvij	e	viij	25	
vj	f	vij	26	
	g	vj	27	
xiv	A	v	28	
iij	b	iv	29	
	c	iij	30	
xj	d	ij	31	

JUNIUS.

HABET DIES 30. LUNA 29. NOX HABET HORAS 6. dies verò 18.

Aureus númer.				
	e	Kal.	1	
xix	f	iv	2	
viij	g	iij	3	
xvj	A	ij	4	
v	b	Non.	5	
	c	viij	6	
xiij	d	vij	7	
ij	e	vj	8	
	f	v	9	
x	g	iv	10	
	A	iij	11	
xviij	b	ij	12	
vij	c	Idus.	13	
	d	xviij	14	Kaléndas Júlii.
xv	e	xvij	15	
iv	f	xvj	16	
	g	xv	17	Adriáni atque Natáliæ. novem lectiônum.
xij	A	xiv	18	
j	b	xiij	19	Gervásii & Protásii mártyrum. novem lectiônum.
	c	xij	20	
ix	d	xj	21	
	e	x	22	
xvij	f	ix	23	Domínica pro advéntu Sancti Joánnis Baptístæ.
vj	g	viij	24	Natívitas sancti Joánnis Baptístæ. sex cappârum.
	A	vij	25	
xiv	b	vj	26	
iij	c	v	27	Sancti Zoïli mártyris.
	d	iv	28	
xj	e	iij	29	Apostolôrum Petri & Pauli. sex cappârum.
	f	ij	30	

JULIUS.

HABET DIES 31. LUNA 30. NOX HABET HORAS 8. dies verò 16.

Aureus número.				
xix	g	Kal.	1	
viij	A	vj	2	
	b	v	3	
xvj	c	iv	4	
v	d	iij	5	
	e	ij	6	
xiij	f	Non.	7	
ij	g	viij	8	
	A	vij	9	
x	b	vj	10	
	c	v	11	
xviij	d	iv	12	Sanctæ Martiánæ Vírginis. novem lectiônum.
vij	e	iij	13	
	f	ij	14	
xv	g	Idus.	15	
iv	A	xvij	16	Kal. Augústi. Justæ & Rufinæ vírginum & mártyrum. quatuor cappârum.
	b	xvj	17	
xij	c	xv	18	
j	d	xiv	19	
	e	xiij	20	
ix	f	xij	21	Speráti vel cómitum ejus. novem lectiônum.
	g	xj	22	
xvij	A	x	23	
v	b	ix	24	Christínæ vírginis & mártyris. novem lectiônum.
	c	viij	25	Christóphori & cómitum ejus mártyrum. novem lectiônum.
xiv	d	vij	26	
iij	e	vj	27	
	f	v	28	
xj	g	iv	29	
xix	A	iij	30	Sancti Cucufáti mártyris.
	b	ij	31	

AUGUSTUS.

HABET DIES 31. LUNA 30. NOX HABET HORAS 10. dies verò 14.

Aureus númer.		Kal.		
viij	c		1	Felîcis mártyris. novem lectiônum.
xvj	d	iv	2	
v	e	iij	3	
	f	ij	4	
xiij	g	Non.	5	
ij	A	viij	6	Sanctôrum Justi & Pastôris mártyrum.
	b	vij	7	
x	c	vj	8	
	d	v	9	
xviij	e	iv	10	Sancti Lauréntii mártyris. sex cappârum.
vij	f	iij	11	
	g	ij	12	
xv	A	Idus.	13	Hippólyti Mártyris. quatuor cappârum.
iv	b	xix	14	Kaléndas Septémbris.
	c	xviij	15	ASSUMPTIO SANCTÆ MARIÆ. sex cappârum.
xij	d	xvij	16	
j	e	xvj	17	
	f	xv	18	
ix	g	xiv	19	
	A	xiij	20	
xvij	b	xij	21	
vj	c	xj	22	
	d	x	23	
xiv	e	ix	24	Bartholomæi Apóstoli. sex cappârum.
iij	f	viij	25	Genésii mártyris. novem lectiônum.
	g	vij	26	Geróntii Epíscopi. novem lectiônum.
xj	A	vj	27	
xix	b	v	28	Augustíni Epíscopi & Doctôris. sex cappârum.
	c	iv	29	
viij	d	iij	30	
	e	ij	31	

SEP-

S E P T E M B E R.

HABET DIES 30. LUNA 29. NOX HABET HORAS 12. dies verò 12.

Aureus numer.		Kal.		
xvj	f		1	
v	g	iv	2	
	A	iij	3	
xiij	b	ij	4	
ij	c	Non.	5	
	d	viij	6	
x	e	vij	7	
	f	vj	8	
xviij	g	v	9	
vij	A	iv	10	Officium jejuniôrum Kalendârum Septémbrium ante festum Sancti Cypriáni observâtur his tribus diêbus.
	b	iij	11	
xv	c	ij	12	
iv	d	Idus.	13	Kaléndas Octóbris. Cypriáni. novem lectiônum.
	e	xviij	14	
xij	f	xvij	15	Euphémiæ vírginis & mártyris. novem lectiônum.
j	g	xvj	16	
	A	xv	17	
ix	b	xiv	18	
	c	xiij	19	
xvij	d	xij	20	Matthæi Apóstoli. sex cappârum.
vj	e	xj	21	
	f	x	22	
xiv	g	ix	23	Decollátio Sancti Joánnis Baptístæ. sex cappârum.
iij	A	viij	24	
	b	vij	25	
xj	c	vj	26	
xix	d	v	27	
	e	iv	28	Michaêlis Archángeli. sex cappârum.
viij	f	iij	29	Hierónymi Presbyteri & Confessôris. sex cappârum.
	g	ij	30	

OC-

OCTOBER.

HABET DIES 31. LUNA 30. NOX HABET HORAS 14. dies verò 10.

Aureus númer.				
xvj	A	Kal.	1	Sanctòrum Veríssimi, Máximæ, & Júliæ mártyrum.
v	b	vj	2	
xiij	c	v	3	
ij	d	iv	4	
	e	iij	5	
x	f	ij	6	
	g	Non.	7	
xviij	A	viij	8	
vij	b	vij	9	
	c	vj	10	
xv	d	v	11	
iv	e	iv	12	
	f	iij	13	Sanctòrum Fausti, Januárii & Martiàlis mártyrum.
xij	g	ij	14	
j	A	Idus.	15	
	b	xvij	16	Kaléndas Novémbris.
ix	c	xvj	17	Sanctòrum Cosmæ & Damiáni mártyrum.
	d	xv	18	Lucæ Evangelístæ. sex cappàrum.
xvij	e	xiv	19	
vj	f	xiij	20	
	g	xij	21	
xiv	A	xj	22	
iij	b	x	23	Servándi & Germáni mártyrum. novem lectiònum.
	c	ix	24	
xj	d	viij	25	
xix	e	vij	26	
	f	vj	27	Vincéntii & Sabínæ & Chrystétæ mártyrum. sex cappârum.
viij	g	v	28	Apostolòrum Simònis & Judæ. sex cappàrum.
	A	iv	29	
xvj	b	iij	30	Sancti Marcéli mártyris.
v	c	ij	31	

NO-

NOVEMBER.

HABET DIES 30. LUNA 29. NOX HABET HORAS 10. dies verò 14.

Aureus númer.				
	d	Kal.	1	
xiij	e	iv	2	
ij	f	iij	3	
	g	ij	4	
x	A	Non.	5	
	b	viij	6	
xviij	c	vij	7	Officium jejuniòrum Kalendârum Novémbrium ante festum Sancti Martíni observâtur his tribus diêbus.
vij	d	vj	8	
	e	v	9	
xv	f	iv	10	
iv	g	iij	11	Martíni Epíscopi & Confessôris. sex cappârum.
	A	ij	12	Æmiliáni Abbâtis. novem lectiônum.
xij	b	Idus.	13	
j	c	xviij	14	Kaléndas Decémbris.
	d	xvij	15	
ix	e	xvj	16	
	f	xv	17	Acíscli & Victóriæ mártyrum. novem lectiônum.
xvij	g	xiv	18	Sancti Románi mártyris.
vj	A	xiij	19	Sancti Crispíni Epíscopi & Confessôris. novem lectiônum.
	b	xij	20	
xiv	c	xj	21	
iij	d	x	22	Cæcíliæ vírginis & mártyris. sex cappârum.
	e	ix	23	Cleméntis Papæ & mártyris. sex cappârum.
xj	f	viij	24	
xix	g	vij	25	
	A	vj	26	
viij	b	v	27	
	c	iv	28	
xvj	d	iij	29	Saturníni mártyris. sex cappârum.
v	e	ij	30	Sancti Andréæ Apóstoli. sex cappârum.

DE-

DECEMBER.

HABET DIES 31. LUNA 30. NOX HABET HORAS 16. dies vero 8.

Aureus númer.				
xiij	f	Kal.	1	
ij	g	iv	2	
	A	iij	3	
x	b	ij	4	Bárbaræ vírginis & mártyris. sex cappârum.
	c	Non.	5	
xviij	d	viij	6	Sancti Nicolái Epíscopi & Confessôris. quatuor cappârum.
vij	e	vij	7	
	f	vj	8	
xv	g	v	9	Leocádiæ vírginis. sex cappârum.
iv	A	iv	10	Euláliæ vírginis & mártyris. novem lectiônum.
	b	iij	11	
xij	c	ij	12	Eugéniæ vírginis & mártyris.
j	d	Idus.	13	
	e	xix	14	Kaléndas Januárii. Justi & Abúndi mártyrum. novem lectiônum.
ix	f	xviij	15	
	g	xvij	16	
xvij	A	xvj	17	
vj	b	xv	18	ANNUNTIATIO SANCTÆ MARIÆ VIRGINIS. sex cappârum.
	c	xiv	19	
xiv	d	xiij	20	
iij	e	xij	21	Thomæ Apóstoli. sex cappârum.
xj	f	xj	22	
	g	x	23	
xix	A	ix	24	
	b	viij	25	Natívitas Dómini nostri Jesu Christi. sex cappârum.
viij	c	vij	26	Stéphani mártyris. sex cappârum.
	d	vj	27	Joánnis Apóstoli & Evangelístæ. sex cappârum.
xvj	e	v	28	Sanctôrum Innocéntum. sex cappârum.
v	f	iv	29	Jacóbi Fratris Dómini. sex cappârum.
	g	iij	30	Jacóbi Fratris Joánnis Apóstoli & Evangelístæ. sex cappârum.
xiij	A	ij	31	Colúmbæ vírginis. novem lectiônum.

RE-

R E G U L A.

INcípiunt Horæ canéndæ vel recitándæ secúndùm REGULAM Máximi Doctòris Hispániæ Beatíssimi Isidóri, ac egrégii confessòris Ildephónsi Toletáni Præsulis magístri, non pro ut antíqui eâ Régulâ fruebántur simplíciter, sed secúndùm quid: nam antíquitùs duódecim erant Horæ assuétæ in die, ut in Libris antíquis osténditur; præter quædam ália, quibus ipsi Antíqui utebántur in nocte, scílicèt in princípio noctis, & ante lectum, & in æquinóctio sive in médio noctis, & in surrectiòne lecti; quæ quidem apud modérnos abjécta, & reséćta sunt: sed eo modo, quòd modérni eam prosequúntur, & exércent, prout in procéssu patêbit. Et quia pauci sunt, qui Ordinem ipsârum Horârum custodìre, & ordinàre sciant propter negligéntiam, & multòrum incúriam; eò quòd non curant nisi de reddítibus Ecclésiæ recipiéndis; & quia plura bona ædifícia de fácili córruunt post multum témporis lapsum, nisi sibi remédium adhibeâtur: idcírcò quidam imperìtus Clèricus & indígnus, consíderans istud Opus Sanctum ac pleníssimè devôtum, & à tanto Præsule divínâ mente grátiâ éditum, ne evanéscat, sed in memóriam hóminum rédeat, tactus motu & instínctu pietâtis, ad glóriam & laudem Trinitàtis, & Jesu, & Maríæ Matris, & honôrem Summi Prædícti Confessòris, & ad illuminatiònem præséntium Clericòrum, & futuròrum, juxta suæ sciéntiæ paupertàtem, & sui intelléctûs imbecillitátem, Divíno auxílio invocáto, eòque præfulgénti, hanc Normam, prout séquitur, cóndere laborâvit, & de líttera Góhtica hunc Códicem tránstulit, & reportâvit.

REGULA SEQUITUR TALIS.

Dies, sive sit Festivâlis, sive privâta semper Horæ incípiunt in Vésperis, ante diem; & inítium, sive princípium, fit per invocatiònem Jesu Christi, Oratiône Domínicâ præcedénte, submíssâ voce sic dicéndo: Kyrie eléïson, Christe eléïson, Kyrie eléïson. Pater noster. Et altâ voce: In nómine Dómini nostri Jesu Christi lumen cum pace. ℟. à circunstántibus. Deo grátias: & Présbyter dicit: Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum Spíritu tuo. Et Ordo Vesperôrum, sive sit Festum, sive non, séquitur per hunc modum: Primò dícitur Psalmus, sive Vespertìnum, quod idem est; quo finíto, Présbyter dicit: Dóminus sit semper vobíscum; ℟. Et cum. Et statim dícitur Sonus, si sit Festum; quia dies Feriàlis caret Sono: nisi in témpore Resurrectiònis, qui propter solemnitàtem dícitur: Quo finíto; Dóminus sit semper, ut supra, & immediàtè dícitur una Antíphona sine Allelúia, cum Versículo sibi adjúncto, & cum Glória Patri ut inferiùs in suo loco patêbit; Iterùm, Dóminus sit semper, &c. Et contínuo dícitur ália Antíphona, cum Allelúia, quæ Lauda dícitur, cum Versículo sibi adjúncto, & Glória Patri: quibus peráctis, séquitur Hymnus: Ipso finíto, séquitur Deprecátio, seu Supplicátio, &c. Orêmus Redemptôrem; Statim séquitur Capítula, oratiône Domínicâ succedénte, scílicet: Pater noster. Et ne nos. Sed líbera. A malo nos líbera, & dicâtur, ut scriptum est in ordinatiône Horârum. Et statim séquitur Benedíctio, antecedéndo: Humiliâte vos benedictióni: & contínuò séquitur Lauda cùm Versículo sibi adjúncto, & Glória: Quâ peráctâ, debet dici una Orátio de Matutínis, quamcúmque récitans volúerit, excéptâ primâ, quæ júngitur Matutinário, quæ numquam mutâtur de suo próprio loco; Et statim fiunt Commemoratiónes, quæ sunt in consuetúdine, vel áccidunt de novo. Et scias, quòd in Vésperis debes tu, vel quicúmque volúerit istam Régulam, vel Officium hujus Régulæ exercêre, in modum prædíctum procédere. Licèt plura sint Vespertîna, Soni, Antíphonæ, & Laudes in ordinatiône historiárum, non debet dici nisi unum Vespertînum vel Psalmum, quod idem est, & una Lauda. Antíphona est, quæ dícitur sine Allelúia; & Lauda, quæ cum Allelúia dícitur: Et hoc intellígitur in Festivitátibus, quæ non habent Proprietátes; quia in illis, quæ habent, opórtet ita dícere, sicut ibi ordinâtum est; quia áliquæ Festivitátes sunt, quæ excédunt istum modum in Antíphonis, & Oratiónibus. In Matutínis simíliter est incipiéndum, ut in Vésperis: & séquitur Matutinárium, & psalmus, Miserêre meî Deus, cum Oratiône sibi junctâ, & tres Antíphonæ, cum suis Oratiónibus, statim séquitur: ℟. in alíquibus Festivitátibus cum Oratiône, scí-

scílicet solémnibus; pósteà Cánticum; pósteà Benedíctio; pósteà Sonus; pósteà Laudes: Statim séquitur Prophetía; & contínuò Hymnus; & inde séquitur Supplicátio, scílicèt, Orêmus Redemptôrem: pósteà Capítula, pósteà Lauda, quæ dícitur in fine Vesperòrum: & statim dícitur Benedíctio, quæ in Véspera dicta fuit; & statim fiunt Commemoratiónes, quæ sunt in consuetúdine: nisi sint solémnes Festivitátes. Et Vésperis finítis, dícitur: Véspere, manè, & merídie, cum sua Oratiône; & in Matutînum, Ad annuntiándum manè, cum Oratiône sequénte: & in Completóriis, Custódi nos, Dómine, ut pupíllam óculi, cum Oratiône sibi juncta: & sic impléntur prædíctæ Horæ, excéptis Domínicis diêbus quia in princípio Matutinòrum ália est ordinátio; quia dictâ oratiône Domínicâ, & In nómine Dómini nostri Jesu Christi, &c. incípimus & dícimus Hymnum, Ætérne rerum Cónditor, cum sua Oratiône sequénte; Et statim sequúntur tres Psalmi, scílicèt: Dómine, quid multiplicáti sunt? Miserêre meî Deus, secúndùm, & Miserêre mei LVI. cum suis Antíphonis; & inde Oratiône quæ séquitur; & indè ómnia ália, ut in áliis Matutínis. Et si in diêbus Domínicis principálibus, qui quasi historiáles habéntur, útpotè in Advéntu, vel in Quadragésima, vel in tálibus quæ mutári non possunt, áliquod Festum evénerit, mutêtur Festum, & áliâ die sequénti celebrêtur. Et si fortè sequénti die áliud Festum magis solémne evénerit, de eo dicâtur: & proximióri die priváto celebrêtur áliud. Et si illud Festum, de quo præsénti celebrâtur, valéntiùs sive majòris solemnitàtis fúerit, quàm illud de quo debet fieri celebrátio, de isto principáli Festo dicántur Vésperæ: ita quòd Lauda última, cum Oratiône Matutinàli, sit de Festo futúro celebrándo, vel de eo, quod sequénti die debet celebrári. Et si tália Festa evénerint, quæ habent Octavárium secúndùm Régulam Gregoriânam, útpotè Festum Sanctæ Maríæ, & Sancti Joánnis, & Apostolôrum Petri & Pauli, & simílium, ob reveréntiam ipsòrum, diêbus privátis interpósitis, de solemnitátibus illis Horas celebrâre opórtet; licèt non ita solémnitèr; prætérquàm in Octávâ die. Et si in illa die Octavárii fúerit áliquod Festum, dicâtur de Octavário in præcedénti die. Et si fortè in una die duo Festa æquália, vel quasi, evénerint, ut sunt Festum Philíppi & Jacóbi, Festum Sancti Torquáti, vel simília; Festum, de quo habêtur Propriêtas, debet celebrári, nisi fúerit Vocátio illîus Festi in illa Ecclésia; quia illud debet solemnizári, de quo habêtur Vocátio; & in sequénti, de álio. Et si Domínicis diêbus concurréntibus, Festum evénerit, prætermittâtur dies Domínicus; quia satis habêbit locum per annum, & Festum ipsâ die celebrêtur. Item de Jejúniis in suis locis vidêbis.

In

In nómine Patris, & Fílii, & Spíritûs Sancti. Amen.

INCIPIT BREVIARIUM AD DEBITÈ PERSOLVENDUM DIVINUM OFFICIUM SECUNDÙM REGULAM BEATISSIMI ISIDORI ARCHIEPISCOPI HISPALENSIS.

IN DOMINICO PRIMO ADVENTUS DOMINI.

Ad Vésperos. Incípiat Présbyter cum signo crucis.

In nómine Dómini nostri Jesu Christi lumen cum pace. ℟. Deo grátias.

Dicat Présbyter. Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Isto órdine incipiántur ómnia officia, excépto de defúnctis.

Lauda. A solis ortu usque ad occâsum, P. Laudábile nomen Dómini. ℣. Sit nomen Dómini benedíctum, ámodò, & usque in ætérnum. P. Laudábile nomen Dómini.

Orátio.

DEus, cujus nomen est benedíctum à solis ortu usque ad occâsum, reple cor nostrum sciéntiâ, & ori nostro tuæ laudis officia députa: ut, sicut omne per ævum débito honôre benedíceris, ita ab ortu solis usque ad occâsum cónsono cunctôrum ore laudêris. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam, Deus noster, qui es benedíctus, & vivis, & ómnia regis in sæcula sæculôrum. ℟. Amen.

Dicat Présbyter. Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Et nota, quòd in fine ómnium Oratiônum debet semper dici modo supradícto.

Sono. Veníte, exultêmus Dómino: jubilêmus Deo salutári nostro. ℣. Præoccupêmus fáciem Dei in confessiône, & in psalmis P. Jubilêmus Deo.

Dicat Présbyter. Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum.

Antíphona. Allelúia. Audîte, pópuli omnes, quia Dóminus egrédiens de loco suo, descéndet, concúlcans extrêma terræ. ℣. Audîte hæc omnes gentes: áuribus percípite, qui habitâtis orbem. P. Quia Dóminus egrédiens. ℣. Glória, & honor Patri, & Fílio, & Spirítui Sancto in sæcula sæculôrum. Amen. P. Et descéndet, concúlcans.

Dicat Présbyter. Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum &c.

Lauda. Allelúia. Mitte nobis auxílium de sancto: & de Sion tuêre nos, Dómine. P. In quacúmque die invocaverîmus te, allelúia, allelúia. ℣. Lætábimur in salutári tuo: & in nómine Dei nostri magnificábimur. P. Et de Sion tuêre nos, Dómine. ℣. Glória, & honor, &c. P. In quacúmque die invocaverîmus.

Hymnus.

CHristi catérva clámitet
Rerum parénti próximas,
Quas esse sentit, grátias,
Laudésque promat máximas.

Vatum poli orácula
Perfêcit olim trádita,
Cum nos redêmit únicus
Factôris orbis Fílius.

Verbum proféctum, próditum
Tulit reâtum críminum;
Suménsque nostrum púlverem,
Mortis perêmit príncipem.

A matre natus témpore;

Sed

Sed sempitérnus à Patre,
Duâbus in substántiis
Persóna sola est núminis.
Venit Deus factus homo,
Nitéscat ut cultu novo,
Renâtus in nato Deo,
Factus novus verus homo.
Natâlis hinc ob gáudium
Ovans trophœo, géntium
Renâta plebs per grátiam,
Hæc festa præbet ánnua.
Advéntus hic solémnibus
Votis ferâtur ómnibus,
Quos sustinêre cónvenit,
Tanti Dei glóriam.
Secúndus ut cùm cœperit,
Orbémque terror présserit;
Succúrrat hæc humíllima
Susceptôris dígnitas.
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
In sempitérna sæcula.

Respóndeat Chorus. Amen.

Supplicátio.

ORêmus Redemptôrem mundi Dóminum nostrum Jesum Christum, cum omni supplicatiône rogêmus; ut nos grátiâ advéntûs sui propítius justificâre dignêtur. ℟. Præsta ætérne omnípotens Deus.

Dicat Présbyter. Kyrie eléïson. ℟. Christe eléïson. Kyrie eléïson.

Notándum est, quòd post Supplicatiônem debent dici isti Kyrie eléïson, ùt suprà dictum est.

Capítula.

AUdívimus, Christe; confitêmur, & crédimus, quòd de sinu Patris egrédiens, véneris, ut carnis nostræ vestíbulo cingerêris; liberatûrus, scílicet suscéptæ incarnatiònis mystério, quod períerat natúræ vitiâtæ contágio. Fac nos, prænuntiâta advéntûs tui gáudia, promptíssima surrectiônis devotiône excípere: ut, quia tu è loco pátrio secretôque progrédiens salvatûrus hómines, humánitùs properásti ad públicum; nos è loco críminis exeúntes, munditióres cóncitum divinitâtis tuæ prospectêmus excúrsum: ut extrêma vitæ nostræ, nullìus discríminis conculcatiône invólvens; sic próvoces terrôre justítiæ, ut sólitâ justífices pietâte.

PAter noster, qui es in cælis. ℟. Amen. Sanctificêtur nomen tuum. ℟. Amen. Advéniat regnum tuum. ℟. Amen. Fiat volúntas tua, sicut in cælo, & in terra. ℟. Amen. Panem nostrum quotidiânum da nobis hódiè. ℟. Quia Deus es. Et dimítte nobis débita nostra, sicut, & nos dimíttimus debitóribus nostris. ℟. Amen. Et ne nos indúcas in tentatiônem. ℟. Sed líbera nos à malo.

Dicat Présbyter.

LIberáti à malo, confirmáti semper in bono tibi servîre mereâmur Deo, ac Dómino nostro. Pone, Dómine, finem peccátis nostris: da gáudium tribulátis: præbe redemptiônem captívis: sanitâtem infirmis: requiémque defúnctis. Concêde pacem & securitâtem in ómnibus diêbus nostris: frange audáciam inimicôrum nostrôrum: exáudi, Deus, oratiônem servôrum tuôrum ómnium fidélium christianôrum in hoc die, & in ómni témpore. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit, & regnat in unitâte Spíritus Sancti Deus per ómnia semper sæcula sæculôrum. ℟. Amen.

Dicat Présbyter. Humiliâte vos ad benedictiônem. Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Notándum est, quòd quotiescúmque vénerit Liberáti à malo, debet dici, sicut hîc dictum est suprà, usque ubi dicit: Benedíctio.

Dicat Présbyter. Benedíctio.

CHristus Dóminus, qui ad redemptiônem nostram venit, non mutatiône loci, sed veritâte hóminis assúmpti; clarificándos nos attóllat in glóriam regni. ℟. Amen. Atque idem ad rediméndum véniens, redémptos nos à malis ómnibus servet. ℟. Amen. Et quóniam ipse humiliâtus iniquitâtem nostram ábstulit; ipse gloriôsus beatitúdinis nobis præmia donet. ℟. Amen. Per misericórdiam ipsìus Dei nostri, qui est benedíctus, & vivit, & ómnia regit in sæcula sæculôrum. ℟. Amen.

Dicat Présbyter. Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum.

Et nota, quòd in fine ómnium Benedictiônum debet dici modo suprà dicto.

Lauda. Qui sedes super chérubim appâre. P. Veni, & salva nos Dómine. Allelúia. ℣. Qui regis Israël, inténde: qui dedúcis, velut ovem, Joseph. P. Veni, & salva. ℣. Glória, & honor Patri, & Fílio, & Spirítui Sancto in sæcula sæculôrum. Amen.

P. Veni, & salva nos.

Orá-

Orátio.

DEus, Dei Fílius, cujus in ætérnum pérmanet nomen; quique unum te esse innotéscens Deum ac Dóminum, per suscéptæ incarnatiônis mystérium venísti in regem, ut redímeres sæculum: da nobis, ita fervêre hujus mystério pietâtis, ut per hæc evadâmus muscípulam deceptôris: ut, qui Advéntûs tui gáudia diffûso ore præcínimus, salvátos nos, cum ad judícium véneris, te júdice, gratulêmur. ℟. Amen. Per misericórdiam.

In nómine Dómini nostri Jesu Christi perficiâmus cum pace. ℟. Deo grátias.

Sequens Commemorátio debet dici in fine ómnium Vesperôrum per totum annum.

Lauda. Véspere, & manè, & merídie.
P. Te laudâmus, Dómine.

Orátio.

DOmine, Dus omnípotens, qui véspere, & manè, & merídie unum diem vocári jussísti; &, ut sol agnósceret occâsum suum, imperásti; áperi, quæsumus, ténebras córdium nostrôrum, ut, te radiánte, cognoscâmus te Deum verum & lumen ætérnum. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Dicat Présbyter. In nómine Dómini nostri Jesu Christi perficiâmus cum pace. ℟. Deo grátias.

Notándum, quòd in fine ómnium Horârum semper debet dici. In nómine Dómini, ut hîc suprà.

AD MATUTINUM.

Hymnus.

ÆTérne rerum Cónditor,
Noctem diémque qui regis,
Et témporum das témpora,
Ut álleves fastídium.
Præco diéi jam sonat
Noctis profúndæ pérvigil:
Noctúrna lux viántibus,
A nocte noctem ségregans.
Hoc excitâtus lúcifer
Solvit polum calígine;
Hoc omnis errôrum chorus
Viam nocéndi déserit.
Hoc nauta vires cólligit
Pontîque mitéscunt freta:
Hoc ipsa petra Ecclésiæ
Canénte, culpam díluit.
Surgâmus, ergo strénuè,
Gallus jacéntes éxcitat,
Et somnoléntos íncrepat,
Gallus negántes árguit.
Gallo canénte spes redit,
Ægris salus refúnditur,
Mucro latrônis cónditur,
Lapsis fides revértitur.
Jesu labéntes réspice,
Et nos vidéndo córrige:
Si réspicis, lapsi stabunt,
Fletûque culpa sólvitur.
Tu lux, refúlge sénsibus,
Mentísque somnum díscute:
Te nostra vox primùm sonet,
Et ore psallâmus tibi.
Glória Patri ingénito,
Glória Unigénito,
Una cum Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula.
℟. Amen.

Orátio.

ÆTérnum te auctôrem, & Conditôrem rerúmque ómnium Dóminum omnis lingua confitêtur, & credit: tu enim in princípio ómnia fecísti: tu ipsa petra Ecclésiæ, in qua culpas nostras defléntes dilúimus: tu enim in princípio labéntes réspice, & vidéndo nos córrige; ut nostra vox tibi semper ínsonet in átriis tuis, & resólvere mereâmur tibi. Propter cleméntiam tuam pétimus, ineffábilis Deus, ut super nos vígilet custódia tua semper angélica: & veniéntes ad lucem cum exultatiône à tuo lúmine in ætérnum numquam discedâmus: & eléctis tuis in ætérna gáudia pérfrui mereâmur. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Antíphona. Dómine quid multiplicáti sunt qui tríbulant me? tu autem, Dómine, suscéptor meus es. Psalmus 3.

Antíphona. Lava me Dómine ab injustítia mea: & à peccáto meo munda me. Psalmus 50.

Antíphona. Lava me Dómine ab injustítia mea: & à peccáto meo munda me, Dómine.

Antíphona. In te confidit ánima mea: líbera me, Dómine. Psalmus 56.

Antíphona. In te confidit ánima mea: líbera me, Dómine.

Orátio.

DOmine Jesu Christe, qui credéntes in te rediméndo súscipis, & exaltándo gloríficas; plebem tuam ab injustítiæ & peccatôrum vínculis líbera: veritâtis & sapiéntiæ tuæ múnere corda eôrum locuplêta; mentésque sanctífica: ut, sicut in cœlo cum Sanctis regnat glória, sic & in nobis máneat salus & benedíctio tua. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Antíphona. Véniet Dóminus in regem: super omnem terram erit Dóminus unus, P. Et nomen ejus in ætérnum manet. ℣. Exultâte Deo adjutóri nostro : jubilàte Deo Jacob. P. Et nomen. ℣. Glória, & honor Patri, &c. P. Et nomen.

Orátio. Deus, Dei Fílius cujus in ætérnum pérmanet. Requîre fol. 3.

Antíphona 2. Véniet ad locum sanctûm Dóminus, quem vos vultis; & Angelus testaménti, quem vos desiderâtis. P. Ecce véniet Dóminus omnípotens. ℣. Magnus Dóminus noster, & magna virtus ejus: & sapiéntiæ ejus non est númerus. P. Ecce véniet. ℣. Glória, & honor, &c. P. Ecce véniet.

Orátio.

CHriste, Dei Fílius, qui véniens ad locum úteri Virginâlis, verus Angelus testaménti agnósceris: concède nobis, ut fides, quâ incarnatiônis tuæ gáudia diffûso ore concínimus, ab omni culpæ nostræ nos débito éxpiet, cùm íterùm te ad judícium ventûrum viderìmus. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Antíphona 3. Véniet desiderâtus cunctis géntibus, P. Et vidébit eum omnis óculus. ℣. Deus maniféstè véniet: Deus noster & non silêbit. P. Et vidêbit. ℣. Glória, & honor Patri, &c. P. Et vidêbit.

Orátio.

DEsiderâte cunctis géntibus ô Christe, advéniens, salva pópulos tíbimet confiténtes: ut, qui ad hoc præmium venísti, ut primùm redímeres; ad hoc íterùm vénias: ut credéntes tibi pro méritis non condémnes. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

℟. Veni clementíssime Dómine: succúrre jam, & parce fessis: jam miserándo érige oppréssos. Redemísti vivos: éripe captívos. Advéntum tuum omnis creatûra tua expéctat. P. Dum hìc es, absólve reos: &, dum véneris, defénde nos tuos. ℣. Veni, Dómine, & noli tardâre: reláxa facínora plebi tuæ, & révoca dispérsos in terram suam. P. Dum hìc es. ℣. Gloria, & honor Patri. ℟. Veni clementíssime Dómine.

Orátio.

VEni clementíssime Dómine, veni; & præroga libertâtem oppréssis: éxcita poténtiam tuam; & plebem pósside conquisîtam: dírige víneam, quam per virum plantásti déxteræ tuæ: & Fílium hóminis, quem confirmásti tibi, advocâtum pro nobis exáudi: ut lachrymârum panis modum hábeat in flagéllis; potúsque compunctiônis nostræ vires non atténuet, sed & enútriat mentes. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

IN LAUDIBUS.

Ad Cánticum.

Audiat terra verba ex ore meo. Expectêtur, sicut plúvia elóquium meum, & descéndant, sicut ros verba mea.

Cánticum Deuteronómii. *Capítulo* 32.

ATténde cœlum, & loquar; * & áudiat terra verba ex ore meo.

Expectêtur sicut plúvia elóquium meum, * & descéndant sicut ros verba mea,

Sicut imber super gramen, * & sicut nix suprà fœnum.

Quia nomen Dómini invocávi: * date magnitúdinem Dómino Deo nostro.

Deus, vera ópera ejus, * & omnes viæ ejus judícia:

Deus fidêlis, in quo non est iníquitas, * justus & sanctus Dóminus.

Peccavérunt ei non filii immaculâti: * nátio prava & pervérsa. Hæc Dómino retribuísti,

Hæc plebs fátua & non sápiens? * nonne hic est ipse pater tuus, qui possêdit te, & fecit, & creâvit te?

In mente habête dies sæculi, * intellígite annos natiônis natiônum:

Intérroga Patrem tuum, & dicet tibi; * senióres tuos, & annuntiábunt tibi.

Cum dispartîret Excélsus gentes: * quemádmodùm dispérsit filios Adæ,

Stâtuit términos géntium * secúndùm númerum Angelôrum Dei.

Facta est pars Dómini, plebs Jacob: * funículum hereditâtis ejus Israël.

Sufficiéntem eum sibi fecit in terra desérta, * in siti calôris, ubi non erat aqua:

Circumîvit eum, & erudívit eum, sicut pupíllam óculi. * Quemádmodum áquila próteget nidum suum, désupèr pullos suos sedens,

Exténdit alas suas, & assúmpsit eos, * & suscêpit eos super scápulas suas.

Dóminus solus deducêbat eos: * & non erat cum illo deus aliênus.

Impósuit in fortitúdines terræ * nascéntias agrôrum,

Súggerunt mel de petra, * & óleum de firmíssima petra.

Butyrum bovum, & lac óvium cum ádipe agnô-

agnòrum & aríetum, filiôrum taurôrum & hircôrum cum ádipe renum, * fruméntum, & sánguinem uvæ,
Bibit vinum. Et manducâvit Jacob, * & saturâtus est, & recalcitrâvit
Diléctus: pínguis factus est, * & dilatâtus est,
Et derelínquit Deum, qui fecit eum, * & recéssit à Deo salutári suo.
Et exacerbavérunt me in diis aliénis, in abominatiónibus suis in iram concitavérunt me. * Et sacrificavérunt dæmóniis, & non Deo,
Deos, quos non novérunt: * novi recentésque venérunt, quos nesciérunt reges eôrum.
Deum, qui te génuit, derelinquísti, * & oblìtus es qui enutrìvit te.
Vidit Deus, & zelâtus est: * & exacerbâtus est per iram filiôrum suôrum & filiàrum.
Et dixit: Avértam fáciem meam ab eis, * & osténdam quid erit eis in novíssimo:
Quia nátio pervérsa est: * filii, in quibus non est fides in ipsis.
Ipsi in zelum concitavérunt me * & non in Deum,
In ira concitavérunt me * in idólis suis:
Et ego in ira concitâbo eos, & non in gentem, * in gentem insensâtam irritâbo eos.
Quia ignis exársit in ira mea, * & exardéscit usque ad ínferos deórsum:
Cómedet terra nascéntias agrôrum, * & inflámmant fundaménta móntium.
Cóngeram in illis mala, * & sagíttas meas consummàbo in eis.
Tabéscent fame, & esca ávium erunt, * & ténsio dorsûs insanábilis eis:
Dentes bestiàrum immíttam in eis, * cum furôre trahéntium super terram.
A foris interfíciet natos eôrum gládius, * & in promptuáriis timor,
Júvenis cum vírgine, * lactans cum stabilíto sene.
Dixi: Dispérdam illos: * privâbo autem ex ómnibus memóriam eôrum.
Nisi propter iram inimicôrum suôrum, * ut non sint longo témpore super terram: ut non conséntiant adversárii, & dicant: Manus nostra excélsa est, & non Deus, fecit hæc ómnia.
Quia nátio pérditi consílii est, * & non est in eis discíplina,
Et non cogitavérunt intellígere; * hæc percípient in futúro témpore.
Quemádmodum perséquitur unus mille, * & duo commovébunt dena míllia;
Nisi quia Dóminus súbdidit eos, & trádidit eos? * quia non est Deus noster sicut dii illôrum: inimíci autem nostri insensáti.
Ex vínea enim Sodomòrum, vitis eôrum, * & propâgo eôrum ex Gomórra:
Uva eôrum uva fellis, * botrus amaritúdinis ipsis.
Ira dracônum vinum eôrum, * & furor áspidum insanábilis.
Nonnè hæc congregâta sunt apud me, * & signâta in thesáuris meis?
In diem judícii reddam in témpore, * cùm titubáverit pes eôrum:
Quia propè est dies perditiònis eôrum, * & advénient parâta illis.
Quia judicâbit Dóminus pópulum suum, * & in servis suis consolábitur:
Vidit enim eos fatigátos, * & deféctos in obductiòne, & dissolútos.
Et dixit: Ubi sunt dii tui Israël, * in quibus confidêbas in ipsis?
De quôrum ádipe sacrificiôrum edebàtis, * & bibebàtis vinum libatiònum eòrum:
Exurgant nunc & ádjuvent vos, * & fiant vobis protectóres.
Vidête, quóniam ego sum Dóminus, * & non est álius præter me.
Ego occìdam, & vívere fáciam: * percútiam, & ego sanâbo, & non est qui erípiat de mánibus meis.
Quia tollam in cælum manum meam, & jurâbo per déxteram meam, & dicam: * Vivo ego in ætérnum.
Quia exácuam sicut fulgur gládium meum, * & sagíttas meas consummàbo in eis:
Et suscípiet manus mea judícium, * & reddam judícium inimícis, & odiéntibus me retríbuam.
Inebriâbo sagíttas meas sánguine, * & gládius meus manducâbit carnes,
A sánguine vulneratòrum, * & captivitátes à cápite príncipum inimicôrum.
Lætámini cæli simul cum eo, * & adórent eum omnes Angeli ejus:
Lætámini gentes simul cum pópulo ejus, * & confírment eum omnes filii Dei;
Quia sánguis filiôrum ejus defendêtur: * & deféndet, & reddet judícium inimícis, & odiéntibus se retríbuet, & mundábit Dóminus terram pópuli sui.
Glória, & honor Patri, & Fílio, & Spirítui Sancto.
Sicut erat, &c.

An-

Antíphona reiterêtur. Audiat terra.

Ad Benedíctus, Antíphona.

Benedíctus es Deus, & benedíctum nomen glóriæ tuæ. P. Benedícite Dóminum omnes eléćti ejus: sit nomen sanctum ipsîus benedíctum in ómnia sæcula sæculôrum.

Cánticum trium Puerôrum. *Daniélis* 3.

BEnedíctus es Dómine Deus patrum nostrôrum: * & laudábilis, & gloriôsus in sæcula:

Et benedíctum nomen glóriæ tuæ, * quod est sanctum: & laudábile, & gloriôsum in sæcula.

Benedíctus es in templo sancto honôris tui, qui vides abyssos, & sedes super sedem regni tui, in firmaménto cæli: * & laudábilis, & gloriôsus in sæcula.

Benedícite ómnia ópera Dómini, cæli, * Angeli, atque omnes qui estis supra cælos;

Omnes virtútes, sol & luna, imber & ros, * omnis spíritus, ignis & æstus, noctes & dies, lux & ténebræ,

Hyems & æstus, gelatiónes & nives, * fúlgura & nubes;

Terra, montes, & colles, * & ómnia nascéntia de térra;

Mária & flúmina, fontes, * cete & ómnia quæ movéntur in aquis;

Vólucres cæli, béstiæ & juménta, * filii hóminum, Israël: sacerdótes, servi Dómini, spíritus & ánimæ justôrum, sancti & húmiles corde:

Ananía, Azaría, & Mísaël, Dómino hymnum dícite, * & superexaltâte eum in sæcula. Amen.

P. Benedícite Dóminum. Gloria, & honor Patri, &c.

P. Benedícite Dóminum.

Sono. Venîte, exultêmus Dómino. Requîre fol. 1.

Lauda. Laudâte Dóminum de cælis. Allelúia, allelúia. Laudâte eum in excélsis. Allelúia, allelúia.

Psalmus 148.

LAudâte Dóminum de cælis: * laudâte eum in excélsis.

Laudâte eum omnes Angeli ejus: * laudâte eum omnes virtútes ejus.

Laudâte eum Sol & Luna: * laudâte eum omnes stellæ, & lumen.

Laudâte eum cæli cælôrum: * & aquæ, quæ super cælos sunt, láudent nomen Dómini.

Quia ipse dixit, & facta sunt: * ipse mandâvit, & creâta sunt.

Státuit ea in ætérnum, & in sæculum sæculi: * præcéptum pósuit, & non præterîbit.

Laudâte Dóminum de terra, * dracónes, & omnes abyssi.

Ignis, grando, nix, glácies, spíritus tempestâtis: * qui faciunt verbum ejus.

Montes, & omnes colles: * ligna fructífera, & omnes cedri.

Béstiæ, & univérsa pécora: * serpéntes, & vólucres pennátæ.

Reges terræ, & omnes pópuli: * príncipes, & omnes júdices terræ.

Júvenes, & vírgines: * senióres cum junióribus láudent nomen Dómini:

Quia exaltâtum est nomen ejus solîus. * Conféssio ejus super cælum & terram:

Et exaltâbit cornu pópuli sui. * Hymnus ómnibus sanctis ejus: filiis Israël, pópulo appropinquánti sibi.

Psalmus 149.

CAntâte Dómino cánticum novum: * laus ejus in Ecclésia sanctórum.

Lætétur Israël in eo, qui fecit ipsum: * & filiæ Sion exúltent super regem suum.

Láudent nomen ejus in choro: * in tympano & psaltério psallant ei.

Quia beneplácitum est Dómino in pópulo suo: * & exultâbit mansuétos in salûte.

Exultábunt sancti in glória: * lætabúntur in cubílibus suis.

Exultatiónes Dei in fáucibus eôrum: * & gládius bis acûtus in mánibus eôrum:

Ad faciéndam vindíctam in natiónibus, * increpatiónes in pópulis.

Ad alligándos reges eôrum in compédibus: * & nóbiles eôrum in vínculis férreis.

Ut fácient in eis judícium conscríptum: * glória hæc est ómnibus sanctis ejus.

Psalmus 150.

LAudâte Dóminum in sanctis ejus: * laudâte eum in firmaménto virtûtis ejus.

Laudâte eum in potentátibus ejus: * laudâte eum secúndùm multitúdinem magnitúdinis ejus.

Laudâte eum in sono tubæ: * laudâte eum in psaltério, & cíthara.

Laudâte eum in tympano, & choro: * laudâte eum in chordis, & órgano.

Laudâte eum in cymbalis benè sonántibus: * laudâte eum in cymbalis jubilatiônis: omnis spíritus láudet Dóminum.

Glória, & honor Patri, & Fílio, & Spirítui Sancto.

Sicut erat, &c.

Léc-

Léctio libri Ecclesiástici Salomônis. *Cap.* 24. ℟. Deo grátias.

FIlli, qui audit me, non confundêtur: & qui operántur in me, non peccant: qui elúcidant me, vitam ætérnam possidébunt. Hæc ómnia liber vitæ, testaméntum Altíssimi, & agnítio veritâtis. Legem mandâvit Móyses in præcéptis justitiârum, & hereditâtem dómui Jacob, & Israël promissiónes. Pósuit David púero suo excitâre regem ex ipso fortíssimum, in throno honôris sedéntem in sempitérnum. Qui implêvit quasi Phison sciéntiam, & sicut Tigris in diêbus novôrum. Qui adímplet quasi Euphrátes sensum: qui múltiplicat quasi Jordânis in témpore messis. Qui mittit disciplînam sicut lucem: & assístens quasi Gehon in diêbus vindémiæ. Qui perfêcit primum scire ipsam, & infirmior non investigâvit eam. A mari enim abundâvit cogitátio ejus, & consílium ipsîus in ábysso magna. Ego sapiéntia effúdi flúmina. Ego trames aquæ in messe défluo. Ego quasi flúvius Dioryx, & sicut aquædúctus exívi à paradíso. Dixi rigâbo hortum meum, & inebriâbo prati mei fructum. Et ecce factus est mihi trames abúndans, & flúvius meus appropinquâvit ad mare: quóniam doctrînam quasi lucem illuminâbo ómnibus, & narrâbo illam usque in longínquum. Penetrâbo inferióres partes terræ, & inspíciam omnes dorniéntes, & illuminâbo sperántes in Deum. ℟. Amen.

Hymnus.

CUnctôrum Rex omnípotens,
Mundum salvâre véniens,
Formam assúmpsit córporis
Nostræ similitúdinis.
Qui regnat cum Altíssimo,
Vírginis intrat úterum,
Nascitûrus in córpore,
Mortis víncula disrúmpere.
Gentes erant in ténebris:
Vidérunt lumen fulgôris,
Cùm Salvâtor advénerit
Redímere, quos cóndidit.
Quem olim Vatum præscia
Cecinérunt orácula,
Nunc véniet in glória,
Nostra ut curet vúlnera.
Lætêmur nunc in Dómino,
Simul in Dei Fílio,
Paráti eum suscípere
Advéntûs sui gloriâ. ℟. Amen.

Supplicátio. Orêmus Redemptôrem. *fol.* 2.

Capítula.

PReces nostras ne despéxeris, Dómine: inténde jam, & exáudi clementèr: ut, qui voce inimíci turbáti dejícimur, Unigéniti tui Advéntu sacratíssimo consolêmur: & Fide pennigeráti, velut colúmba, ad supérna tendâmus. Elónga nos, Dómine, à sæculo malígno, & à láqueo inimíci custódi. Per Christum.

Pater noster. Et ne nos.

Dicat Présbyter. Liberáti à malo, confirmáti semper in bono tibi servîre mereâmur Deo, ac Dómino nostro. Pone, Dómine, finem peccátis nostris: da gáudium tribulátis: præbe redemptiônem captívis: sanitâtem infirmis, requiémque defúnctis. Concêde pacem & securitâtem in ómnibus diêbus nostris: frange audáciam inimicôrum nostrôrum: exáudi, Deus, oratiônem servôrum tuôrum ómnium fidélium christianôrum in hoc die, & in omni témpore. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit, & regnat in unitâte Spíritûs Sancti Deus. Per ómnia semper sæcula sæculôrum. ℟. Amen.

Dicat Présbyter. Humiliâte vos ad benedictiônem. Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Lauda. Qui sedes. *fol.* 2.

Benedíctio.

CHristus Dóminus, qui ad redemptiônem nostram venit non mutatiône loci, sed veritâte hóminis assúmpti; clarificándos nos attóllat in glóriam regni: ℟. Amen. Atque idem ad rediméndum véniens, redémptos nos à malis ómnibus servet. ℟. Amen. Et quóniam ipse humiliâtus iniquitâtem nostram ábstulit; ipse gloriôsus beatitúdinis nobis præmia donet. ℟. Amen. Per misericórdiam, &c. Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum.

Fiat commemorátio ad Matutînum. Sequens commemorátio debet dici in ómnibus Matutínis per totum annum.

Lauda. Ad annunciándum manè misericórdiam tuam, P. Et veritâtem tuam per noctem.

Orátio.

MAnè, Dómine, orátio nostra pervéniat ad te. Quia suscepísti confractiônem fragilitâtis nostræ, concêde nobis diem istum jocúndum, pacíficum sine scánda-

dalo, sine mácula: sine ulla tentatiône adveniéntes ad vésperam, te collaudâmus regem ætérnum. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam, &c. Et fidélium ánimæ ómnium defunctórum requiéscant in pace. ℟. Amen.

Exeúnte Vésperâ. Lauda. A solis ortu.

Sono. Venîte, exultêmus Dómino. ℣. Præoccupêmus fáciem ejus P. In Dómino.

Dicat Présbyter. Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo. fol. 1.

Antíphona. Véniet Dóminus cum sénibus de princípibus pópuli sui P. Ad salvándos pópulos. ℣. Audîte hæc omnes gentes: áuribus percípite, qui habitâtis orbem. P. Ad salvándos. ℣. Glória, & honor Patri. P. Ad salvándos.

Dicat Présbyter. Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Lauda. Déxteram tuam, Deus, notam fac nobis Allelúia, P. Et erudítos córde in sapiéntia. Allelúia, allelúia. ℣. Deus manifèstè véniet: Deus noster non silêbit. P. Et erudítos. ℣. Glória, & honor Patri. P. Et erudítos.

Hymnus. Christi catérva clámitet. Supplicátio. Orêmus Redemptôrem mundi Dóminum nostrum. Requîre fol. 2.

Capítula.

Deus, cujus ætérnitas témpora præscit, & órdinat; qui in plenitúdine témporum Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum nascitûrum ex Vírgine déstinas; ut ætérnus ex te sine témpore pródiens, pro nobis Cónditor nascerêtur in témpore; ut & nostra scílicèt témpora vísitet, & temporáles suæ immortalitâtis partícipes reddat; assístat tibi pro nobis: ut, quos Advéntu suo mirabílitèr redêmit, múnere suo abundantíssimè ditet.

Pater noster. Liberáti à malo. Requîre fol. 2.

Benedíctio.

Christus Dóminus, qui per suscéptæ mystérium carnis notam fecit mundo glóriam suæ divinitâtis, advéntu suo nos vivíficet à delíctis. ℟. Amen. Quique in se suscêpit infirmitâtem nostram, ipse in nobis cónferat misericórdiam suam. ℟. Amen. Et qui primùm véniens húmilis redêmit mundum à crímine; secúndò advéniens, ab omni nostro nos reátu justíficet. ℟. Amen. Per misericórdiam ipsîus.

Lauda. Deus maniféstè véniet, & non silêbit. Allelúia. P. Advocâvit cœlos sursum, & terram discérnere pópulum suum. Allelúia, allelúia. ℣. Deus deôrum Dóminus locûtus est: & vocâvit terram. P. Advocâvit. ℣. Glória, & honor Patri. P. Advocâvit.

Orátio.

Deus Dei Fílius, qui audîtum fáciens ab extrémis terræ, mundo apparuísti in carne; restítue te ipsum mercêdem fidei nostræ: ut, qui opus tuum mirábile prædicâmus, mercêde illâ, quæ coram te est, opuléntiùs munerêmur. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam, Deus noster, &c.

In nómine Dómini nostri Jesu Christi perficiâmus cum pace. ℟. Deo grátias.

Fiat commemorátio sicut in primis Vésperis de Advéntu Dómini. fol. 1.

FERIA II.

POST PRIMUM DOMINICUM

DE ADVENTU DOMINI.

Ad Matutînum.

Antíphona. Dómine, quid multiplicáti sunt, qui tríbulant me? multi insúrgunt advérsùm me. Psalmus 3.

Orátio.

Multiplicáti sunt, Dómine, qui tríbulant nos; sed tu multus es in misericórdia, qui éruas nos. In nullo enim formidâmur ab imminénti pressúra, si tantùm tuâ muniâmur, Omnípotens, grátiâ. ℟. Amen.

Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum.

Antíphona 1. Audîtum fácite, pópulus, in extrémis terræ nomen meum, dicit Dóminus: quia ecce ego vénio, & glória mea illuminâbit omnes sedéntes in ténebris, ut sciant univérsæ gentes, quòd ego sum Dóminus. ℣. Audîte hæc, omnes gentes: áuribus percípite, qui habitâtis orbem. P. Ut sciant univérsæ. ℣. Glória, & honor Patri. P. Ut sciant univérsæ.

Orátio. Deus, Dei Fílius. Requîre fol. 3.

Antíphona 2. Audi, Dániel, verba, quæ loquor ad te: claude sermônem, & signa librum usque ad Christum ducem, P. Ut ædificêtur Hierúsalem, & ungâtur Sanctus sanctórum in loco sanctificatiônis suæ. ℣. Audiam quid loquâtur Dóminus: quóniam loquêtur pacem in plebem suam. P. Ut ædificêtur Hierúsalem. ℣. Glória, & honor. P. Ut ædificêtur Hierúsalem.

Orá-

Orátio.

DEus, qui Daniéli illi sancto atque Prophétæ, in peregrinatiônis recéssibus constitúto, futúræ pietâtis sacraméntum revélas, & sermônem cláudere præcipis, & signâtum librum usque ad Christum ducem manêre instítuis; áperi nobis in terris pietâtis tuæ víscera: ut, quidquid in nobis obclûsum observâvit iníquitas, verbôrum tuôrum apériat véritas: quáliter ad ducis nostri Jesu Christi Fílii tui in próximum accedéntes præsêpe, ab omni mereâmur expiâri críminum labe. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 3. Erit opus justítiæ pax, & cháritas in sempitérnum. P. Et sedêbit pópulus in pulchritúdine pacis. Ipsi vidébunt glóriam Dómini, & decôrem Dei nostri. ℣. Et erit firmaméntum in terra: in summis móntium superextollêtur super Líbanum fructus ejus: & florébunt de civitâte, sicut fœnum terræ. P. Et sedêbit. ℣. Glória, & honor Patri, &c. P. Et sedêbit pópulus.

Orátio.

NUnciâtam ecce vocem jocunditâtis & lætítiæ, quam de tua, Christe, incarnatiône audívimus, ut in nobis dulcióri efficiâmur charitâte fruentióres, implorâmus tuæ magnitúdinis expectántes poténtiam; ut ita in nobis vocis hujus efféctus usquequâque præpólleat, ut non confundâmur in ea, cum manifestâta nobis fúerit glória tua. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam, Deus noster, &c. Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo. ℟. Veni, Dómine, ad liberándum plebem tuam, quia relícti sumus pauci de multis, sicut óculi tui vident. P. Et osténde nobis viam, per quam incedâmus, & verbum, quod faciâmus. ℣. Qui regis Israël, inténde: qui dedûcis, velut ovem, Joseph: qui sedes super chérubim, appâre. P. Et osténde nobis. ℣. Glória, & honor Patri, & Fílio, &c. Reiterêtur ℟. Veni, Dómine.

In Láudibus ad Cánticum Antíphona.

Ecce Deus magnus vincens sciéntiam nostram: númerus annôrum ejus inæstimábilis.

Cánticum. *Job ex* 36. *capítulo.*

ECce, Deus magnus vincens sciéntiam nostram: * númerus annôrum ejus inæstimábilis.

Qui aufert stillas plúviæ, & effúndit imbres, adínstar gúrgitum, qui de núbibus fluunt; * qui prætéxunt cuncta désuper.

Si volúerit exténdere nubes quasi tentórium suum; & fulguràre lúmine suo, * désuper quoque cárdines maris opériet.

Per hoc enim júdicat pópulos, * & dat escam multis mortálibus.

In mánibus abscóndit lucem, * & præcipit ei, ut rursus advéniat.

Subter omnes cœlos ipse consíderat, * & lumen illìus super términos terræ. * Post eum rúgiet sónitus,

Et tonâbit vocem magnitúdinis suæ; * & non investigábitur, cum audìta fúerit vox ejus.

Tonâbit Deus in voce sua mirabíliter, * qui facit magna & inscrutabília.

Qui præcêpit nivi, ut descéndat in terra; * & híemis plúviis, & imbri fortitúdinis suæ.

Quia in manu ómnium hóminum signat: * norint sínguli ópera sua.

Ingrediêtur béstia latíbulum suum, * & in antro suo morábitur.

Ab interióribus egrediêtur tempéstas, * & ab Arctûro frigus.

Flánte Deo concréscit gelu, * & rursus latíssimæ fundúntur aquæ.

Fruméntum desíderat nubes, * & nubes adspárgunt lumen suum.

Quæ illústrant cuncta per circúitum, * quocúmque eas volúntas gubernántis dúxerit,

Ad omne, quod præcéperit illis, * super fáciem orbis terrârum.

P. Ecce Deus magnus.

Gloria, & honor Patri, & Fílio, & Spirítui Sancto, &c. P. Númerus annôrum.

Matutinárium.

Antíphona. In tuo, Deus, lúmine vidébimus lumen. ℣. Osténde misericórdiam tuam sciéntibus te, & justítiam tuam his, qui recto sunt corde. P. In tuo, Deus, lúmine. ℣. Glória, & honor Patri. P. In tuo, Deus, lúmine. Lauda. Laudâte Dóminum in sanctis ejus. Allelúia, allelúia. Laudâte eum in firmaménto virtûtis ejus. Allelúia. Psalmus 150. P. Laudâte Dóminum. ℣. Glória, & honor Patri, & Fílio, &c. P. Laudâte eum in firmaménto, &c. Prophetìa. Fili, qui audit me non confundêtur. Requîre fol. 7.

In ómnibus hebdomádibus sequéntibus requîre Prophetìam semper in quólibet Domínico propinquióri prætérito: & fiat cursus per eam in Matutínis, sive sit in prima Domínica, sive in secúnda, vel in tértia, vel in quarta, seu in quinta, vel in sexta hebdómada in Advéntu Dómini usque ad Nativitâtem ipsìus.

Hymnus.

CUnctârum rerum Omnípotens
Mundum salvâre véniens,
Formam assúmpsit córporis
Nostræ similitúdinis.
Qui regnat cum Altíssimo,
Vírginis intrat úterum,
Nascitûrus in córpore,
Mortis víncula disrúmpere.
Glória Patri Ingénito,
Glória Unigénito,
Unà cum Sancto Spíritu
In sempitérna sæcula. Amen.

Supplicátio. Orêmus Redemptôrem. fol. 2.

Capítula.

EMítte, omnípotens Pater, de summis Cœlôrum claritâtis tuæ lumen, Dóminum nostrum Jesum Christum, & nostrôrum arcâna irrádia péctorum: osténde veritâtem tuam, quæ nos à falsis inimíci seductiónibus éruat: & plebem, quam repúleras, ipse tibi restítuat.

Pater noster. Et ne nos. Sed líbera nos à malo.

A malo nos líbera, & in tuo timôre ópere bono nos confirma Trínitas, Deus noster, qui es benedíctus, & vivis, & ómnia regis in sæcula sæculôrum. ℟. Amen. Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Lauda. Deus maniféstè véniet, & non silêbit. Requîre fol. 8.

Orátio.

FAc nos Dómine justè, & sóbriè, & piè in hoc sæculo vívere, ut expectántes beâtam illam spem, & Advéntum claritâtis magnificéntiæ tuæ; sic per sémitas currâmus justítiæ, ut mérito accédere possîmus ad ætérnam hereditâtem. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam, Deus noster, qui es benedíctus, & vivis, & ómnia regis in sæcula sæculôrum. ℟. Amen. Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

In nómine Dómini nostri Jesu Christi perficiâmus cum pace. ℟. Deo grátias.

Commemorátio, ut in Domínico fol. 7. Ad Vésperos ómnia dicántur, ut in exeúnte vésperâ de primo Domínico de Advéntu Dómini fol. 8. excépto Sono, qui in diêbus fériis non debet dici, neque cantári; excépto in témpore Resurrectiônis.

Hymnus.

VErbum supérnum pródiens,
A Patre olim éxiens,
Qui natus orbi súbvenis
Cursu declívi témporis.
Illúmina nunc péctora,
Tuôque amôre cóncrema;
Audíto ut præcónio
Sint pulsa tandem lúbrica.
Judéxque cum post áderis
Rimári facta péctoris
Reddens vicem pro ábditis,
Justísque regnum pro bonis:
Non demum arctêmur malis
Pro qualitâte críminis;
Sed cum beátis cómpotes
Simus perénni cælibes.
Præsta Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
In sempitérna sæcula. Amen.

Supplicatio.

ORémus Redemptôrem mundi Dóminum nostrum Jesum Christum, cum omni supplicatiône rogêmus, ut nos grátiâ Advéntûs sui propítius justificâre dignêtur. ℟. Præsta, ætérne omnípotens Deus.

Dicat Présbyter. Kyrie eléïson. ℟. Christe eléïson. Kyrie eléïson.

Capítula.

EXúrge, Deus, qui júdicas terram, & bráchio fortitúdinis rege, quos miserábili concédere dignâtus es ópere, quosque facínora ággravant vitiôrum; tuârum súbleva miseratiônum: ut justítiam tuam, quam cœli annúnciant, agnoscâmus, & glóriam tuam cum ómnibus pópulis videâmus: ut inhábitet glória in terra nostra, & sit redémptio nobis, quam álacres fide crédimus esse ventûram.

Pater noster. Et ne nos. Sed líbera nos à malo. Amen.

A malo nos líbera, & in tuo timôre. ut suprà. Benedíctio. Christus Dóminus, qui ad hoc venit, ut impietátes à domo Jacob avérteret; ad hoc íterum véniet, ut redeúntes ad se à mortis potestâte líberet. ℟. Amen. Et, qui dudum véniens, reconciliâre dignâtus est mundum; ad judícium véniens, ab omni nos pœnârum líberet cruciátu. ℟. Amen. Ut cum illo gaudeâmus in glóriâ, quem hìc purâ fidei incólimus consciéntiâ. ℟. Amen. Per misericórdiam ipsius Dei nostri, qui est benedíctus, & vivit, & ómnia regit in sæcula sæculôrum. ℟. Amen.

Lauda. Deus maniféstè véniet. Requîre fol. 8.
Orátio. Fac nos, Dómine, justè. Requîre fol. 11.

FERIA IV.

Ad Matutînum.

Antíphona. Lava me, Dómine, ab injustítia mea. P. Et à peccátis meis munda cor meum. Psalmus 50. & cum ista oratiône, quæ séquitur. Orátio. Deus, Dei Filius, cujus in ætérnum pérmanet nomen. Requîre in fol. 3.

Antíphona 1. In illa die replêta erit terra sciéntiâ Dómini, quasi aquæ maris operiéntis: & radix Jessé, quæ stat in signum populôrum. P. Ipsum gentes deprecabúntur. ℣. In sua justítia judicâbit páuperes populi, & salvos fáciet filios páuperum, & humiliàbit calumniatôrem. P. Ipsum gentes deprecabúntur. ℣. Glória, & honor Patri, & Fílio, & Spirítui Sancto &c. P. Ipsum gentes.

Orátio.

JUxta est, Dómine, dies Advéntûs tui, & jam in jánuis est terríbilis hora illa judícii. Síleat ergo omnis caro à facie tua, & prolapsiônis suæ culpam flétibus díluat: &, quia nos ista per nos fácere non valêmus; per te id ágere confidimus. Ideo póscimus, ut, qui eléctos ad te vocándo sanctíficas, peccatóres coronándos beatitúdine æternâ sustóllas. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam, &c.

Antíphona 2. Confortámini in Dómino, & in poténtia virtûtis ejus per omnem oratiònem, & obsecratiônem in Advéntum Jesu Christi Dómini nostri. ℣. Oriêtur in diêbus ejus justítia & abundántia pacis, donec extollâtur luna. P. Per omnem oratiônem. ℣. Glória, & honor Patri, &c. P. Per omnem oratiônem.

Orátio.

FAc nos Dómine, justè, & sóbriè, & piè in hoc sæculo vívere, ut expectántes beâtam illam spem & advéntum claritâtis magnificéntiæ tuæ, sic per sémitas currâmus justítiæ, ut mérito accédere possîmus ad ætérnam hereditâtem. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam, Deus noster, &c.

Antíphona 3. Consolámini, consolámini, Pópulus meus, dicit Dóminus, Deus vester: loquímini ad cor Jerúsalem, quia suscêpit de manu Dómini duplícia. P. Dícite civitátibus Judá. P. Ecce Deus vester in fortitúdine véniet. ℣. Advocâvit cœlos sursum, & terram discérnere pópulum suum. P. Dícite civitátibus. ℣. Glória, & honor Patri. P. Ecce Deus.

Orátio.

CHriste, Dei Filius, qui & olim venísti nascitûrus in carne, & íterum vénies cum dúcibus & princípibus pópuli tui ad faciéndum judícium in glória majestâtis; præsta nobis, ut, cum véneris, non peccátis restítuas vicem; sed pro fide, quâ te crédimus, ætérnam nos próvehas ad mercêdem. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam, Deus noster, &c. ℟. Véniet Dóminus, & apparêbit in médio filiôrum pópuli sui: de manu impiôrum liberábit eos. P. Et de morte rédimet illos. ℣. Dóminus omnípotens suscitâbit nobis justum, & ipse salvum fáciet pópulum suum à peccátis eôrum. P. Et de morte. ℣. Glória, & honor Patri, &c. Reiterêtur ℟. Véniet Dóminus.

IN LAUDIBUS.

Antíphona. Fidêlis erit domus tua. P. Et regnum tuum usque in ætérnum, dicit Dóminus.

Cánticum. 2. *Regum*, *cap.* 7.

EGo tuli te de páscuis sequéntem greges, * ut esses dux super pópulum meum Israël:

Et fui tecum in ómnibus ubicúmque ambulásti, * & interféci omnes inimícos tuos á fácie tua:

Fecíque tibi nomen grande juxta nomen magnôrum * qui sunt in terra.

Et ponam locum pópulo meo Israël, & plantâbo eum, & habitábit sub eo, * & non turbábitur ampliùs:

Nec addent filii iniquitâtis, ut affligant eum sicut priùs, * ex die quâ constítui júdices super pópulum meum Israël:

Et réquiem dabo tibi ab ómnibus inimícis tuis: * Prædicítque tibi Dóminus, quòd domum faciat tibi Dóminus.

Cumque compléti fúerint dies tui, * & dormíeris cum pátribus tuis,

Suscitâbo semen tuum post te, quod egrediêtur ex útero tuo, * & firmábo regnum ejus:

Ipse ædificâvit domum nómini meo, * & stabíliam thronum regni ejus usque in sempitérnum.

Ego ero ei in patrem, * & ipse erit mihi in filium:

Et fidêlis erit domus tua, * & regnum tuum usque in ætérnum ante fáciem tuam,

Et thronus tuus erit firmíssimus júgiter.

P. Fidêlis erit. Glória, & honor Patri, &c.

P. Et regnum ejus.

Matutinárium.

Antíphona. Emítte lucem tuam, Dómine, & veritâtem tuam. ℣. Ipsa me deduxérunt, & adduxérunt in montem sanctum tuum, & in tabernácula tua. P. Emítte lucem. ℣. Glória,

ria, & honor Patri &c. P. Emítte lucem. Lauda. Laudâte Dóminum in sanctis ejus: Allelúia, allelúia. Laudâte eum in firmaménto virtûtis. Allelúia. Psalmus 150. Prophetîa: Fili, qui audit me, non confundêtur. Requîre fol. 7. Hymnus. Verbum supérnum pródiens. Requîre fol. 10. Supplicátio. Orêmus Redemptôrem mundi Dóminum nostrum. Requîre fol. 2.

Capítula.

DEus, cui omnis terra præcónans júbilat laudem; cujus glóriam canôrâ psalmi conclámant voce; cujúsque terríbilem in tuis opéribus fatêtur virtûtem; notum fácito salutâre tuum in conspéctu ómnium nostrôrum. Revéla justítiam tuam, quâ possîmus te nostrum agnóscere creatôrem: & esto memor misericórdiæ tuæ, quâ nostrôrum críminum mereâmur invenîre remissiònem: ut vidéntes salutâre tuum, jubilêmus tibi, hymnum cantêmus in exultatiône psalmum, & pérfrui mereâmur tuæ beatitúdinis præmio.

Pater noster.

A malo nos líbera. Quære fol. 10.

Lauda. Deus manifêstè véniet. Requîre fol. 8.

Orátio.

SAlvâtor Dómine, qui in monte Sion ascéndens, Redémptor mundi per suscéptam carnem osténsus es; líbera pópulum tuum Israël ab omni inquinaménto nequítiæ: ut, cujus nomen in mundo innótuit gloriôsum, ejus misericórdia non patiâtur perîre ánimas redemptôrum. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam, Deus noster, qui es benedíctus, & vivis, & ómnia regis.

Commemorátio fol. 7.

Ad Vésperos.

Lauda. A solis ortu usque ad occâsum, laudábile nomen Dómini. ℣. Sit nomen Dómini benedíctum, ámodò, & usque in ætérnum. P. Laudábile.

Dicat Présbyter. Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Antíphona. Véniet Dóminus cum sénibus, & princípibus.

Lauda. Déxteram tuam Deus. Requîre fol. 8.

Hymnus.

VOx clara ecce íntonat:
Obscûra quæque íncrepat,
Pellántur éminùs sómnia,
Ab æthere Christus prómicat.
Mens jam resúrgat tórpida,
Quæ sorde extat sáucia:
Sidus refúlget jam novum,
Ut tollat omne nóxium.
En sursùm agnus míttitur
Laxâre grátiâ débitum:
Omnes pro indulgéntia
Vocem demus cum láchrymis:
Secúndò ut cum fúlserit,
Mundúmque horror cínxerit;
Non pro reátu púniat,
Sed pius tunc nos prótegat.
Præsta, Pater píissime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
In sempitérna sæcula. Amen.

Supplicátio. Orêmus Redemptôrem mundi Dóminum nostrum Jesum Christum. Requîre fol. 2.

Capítula.

DEus, cujus fáciem vidêre fidêlis omnis inténdit, &, quem venîre, toto cordis desidério concupíscit; præsta nobis, ut, cum vísio humanitâtis tuæ apparúerit, cunctis vísio divinitâtis tuæ nos erípiat à torméntis: ut, glorificáto in córpore majestâtis tuæ præséntiam contuéntes, tartáreos supplícii evadâmus ardóres.

Pater noster.

A malo nos líbera. Requîre fol. 10.

Benedíctio.

REdémptor noster & Dóminus, qui, nascéndo in carne, jugum à nobis sústulit legis; cómpleat in nobis beneficia suæ pietâtis. ℟. Amen.

Et qui de nobis suscêpit, quod divinitâti suæ convenîret; de suo cónferat, quod in nos præstolâtus muníficet. ℟. Amen.

Ut omnes, qui hîc priôra gáudia Advéntûs ejus hílari devotiône excípimus; secúndi Advéntûs sui témpore cum Sanctis ómnibus exultêmus. ℟. Amen.

Per misericórdiam ipsìus Dei nostri, qui est benedíctus, & ómnia regit in sæcula sæculôrum. ℟. Amen.

Dicat Présbyter. Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Lauda. Deus manifêstè véniet, & non silêbit, allelúia. Requîre. fol. 8.

Orátio.

DEus Pater omnípotens, qui Elîam prophêtam ad confortándas ánimas dúbias missûrus es; ántequam véniat dies tuus magnus, fac nos ut in nostris iniquitátibus, per quas quotídie lábimur, fundáti mérito sinè fine vivâmus. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam, Deus noster, qui es.

Di-

Dicat Présbyter. Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum. In nómine Dómini nostri Jesu Christi perficiâmus cum pace. ℟. Deo grátias. Fiat Commemorâtio, ut in fol. 1.

SEXTA FERIA.

Ad Matutînum.

Antíphona. In te confidit ánima mea: & in umbra alârum tuârum sperâbo, donec tránseat iníquitas. Psalmus 56.

Orátio. Deus, Dei Fílius, cujus in ætérnum pérmanet nomen. Requîre fol. 3.

Antíphona 1. Cum Christus apparúerit vita vestra. ℟. Tunc & vos apparébitis cum ipso in glória. ℣. Venîte, exultêmus Dómino, jubilêmus Deo salutári nostro: præoccupêmus fáciem ejus in confessiône, & in psalmis jubilêmus ei. ℟. Tunc & vos apparébitis. ℣. Glória, & honor Patri. ℟. Tunc & vos.

Orátio.

SAlvâtor Dómine, qui in monte Sion ascéndens, Redémptor mundi per suscéptam carnem osténsus es; líbera pópulum tuum Isráël ab omni inquinaménto nequítiæ: ut, cujus nomen in mundo innótuit gloriòsum, ejus misericórdia non patiâtur perîre ánimas redemptôrum. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam, Deus noster, qui es benedíctus, & vivis, & ómnia regis. Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Antíphona 2. Confortámini, pusillánimes: confortámini, & nolîte timêre: ecce Deus vester ultiônem addûcit retributiônis. ℟. Deus ipse véniet, & salvos nos fáciet. ℣. Omnes gentes pláudite mánibus: jubilâte Deo in voce exultatiônis. ℟. Ecce Deus vester. ℣. Glória, & honor Patri, & Fílio, &c. ℟. Deus ipse.

Orátio.

SUper montem Advéntûs tui gáudia evangelizántes ascéndimus, dum in altitúdine tua, Christe, Dei Fílius, fundáti; ea, quæ de te vera sunt, crédimus & fatêmur. Orêmus ergo, ut, qui ad faciéndum judícium es ventûrus, nos éxpies à crimínibus nostris. Amen. Per misericórdiam, &c.

Antíphona 3. Ecce ego mittam vobis Elîam Prophêtam. ℟. Antequam véniat dies Dómini magnus. ℣. Audîte hæc, omnes gentes: áuribus percípite, qui habitâtis orbem. ℟. Antequam véniat. ℣. Glória, & honor Patri. ℟. Antequam. Orátio. Deus Pater omnípotens. Requîre retrò in vésperis præcedéntibus de 4. féria, fol. 12.

℟. Consolábitur nos Dóminus Deus noster. ℟. Et osténdet misericórdiam super nos: non enim derelínquet nos in finem. ℣. Ecce Dóminus in médio nostri véniet, quasi ros, & sicut stillæ super herbam, & non immíttet ultrà furôrem suum; sed revertêtur, & miserébitur nobis. ℟. Et osténdet. ℣. Glória, & honor. Reiterêtur ℟. Consolábitur nos.

IN LAUDIBUS.

Ad Cánticum.

Antíphona. Salvâbit nos Dóminus Deus noster in die illa; ut gregem pópuli sui.

Cánticum. *Zacharíæ* 9.

EXúlta satis fília Sion, * júbila Hierúsalem:

Ecce Rex tuus véniet tibi * justus, & salvâtor:

Ipse pauper, ascéndens super ásinam, * & super pullum fílium ásinæ.

Et dispérdam quadrîgam Ephraïm, * & equum de Hierúsalem,

Et dissipábitur arcus belli: * & loquêtur pacem géntibus,

Et potéstas ejus à mari usque ad mare; * & à flumínibus usque ad fines terræ.

Tu quoque in sánguine testaménti tui emisísti vinctos tuos de lacu, * in quo non est aqua.

Convertímini ad munitiônem vincti spei; * hódie quoque adnúncians duplícia reddam tibi.

Quóniam exténdi mihi Judam quasi arcum, implévi Ephraïm: * & suscitâbo fílios tuos Sion super fílios tuos Græcia:

Et ponam te quasi gládium fórtium. * Et Dóminus Deus super eos vidébitur;

Et exîbit ut fulgur, jáculum ejus: * & Dóminus Deus in tuba canet, & vadet in túrbine Austri.

Dóminus exercítuum próteget eos: & devorábunt te, & subjícient lapídibus fundæ: * & bibéntes inebriabúntur, quasi à vino, & replebúntur ut phíalæ, & quasi cornu altâris.

Et salvâbit eos Dóminus Deus eôrum in die illa, * ut gregem pópuli sui. ℟. Salvâbit nos Dóminus. Glória, & honor Patri, & Fílio, & Spirítui Sancto. Sicut erat, &c. ℟. Salvâbit nos.

Matutinárium.

Antíphona. Illúminas tu mirábilis à móntibus ætérnis: turbáti sumus omnes insipiéntes corde. ℣. Notus in Judæa Deus: in Isráël magnum nomen ejus. ℟. Illúminas tu mi-

mirábilis. ℣. Glória, & honor Patri. ℟. Illúminas tu.

Lauda. Laudâte Dóminum in sanctis ejus: allelúia, allelúia. Laudâte eum in firmaménto virtûtis ejus, allelúia.

Psalmus 150. Prophetîa. Fili, qui audit me, non confundêtur. Requîre retrò fol. 7.

Hymnus. Vox clara ecce íntonat. Requîre in Vésperis 4. féria fol. 12. Supplicátio. Orêmus Redemptôrem mundi Dóminum nostrum Jesum Christum. Requîre fol. 2.

Capítula.

DOmine virtûtum, oratiónes servôrum tuôrum placâtus áccipe, & quid nos orâre opórtet, dignâre monstrâre: eósque æternitâtis cibo confórta, quos panis lachrymârum contúrbat: & tam miserábili fletu flúmina lachrymârum óculi fluant, ut miseratiônum tuârum cópiam crimínibus elísis impleĉtâmur: quique Redemptôris nostri Advéntum pavêmus, ejus gloriôsum conspéctum ipso adveniénte pacatíssimum contemplêmur.

Pater noster.

A malo nos líbera. Requîre fol. 10.

Lauda. Deus manifêstè véniet. fol. 8.

Benedíctio. Redémptor noster & Dóminus. fol. 12. In nómine Dómini. ℟. Deo grátias.

Fiat commemorátio fol. 1.

IN SECUNDO DOMINICO DE ADVENTU DOMINI.

Ad Vésperas.

Lauda. A solis ortu usque. Orátio. Deus, cujus nomen. Requîre fol. 1.

Sono. Allelúia. Gaudébunt campi, & ómnia, quæ in eis sunt. Tunc exultábunt ómnia ligna silvârum ante fáciem Dómini. ℟. Quóniam venit: allelúia. ℣. Cantâte Dómino cánticum novum: cantâte Dómino omnis terra. Psállite Deo, & benedícite nomen ejus: annunciâte inter gentes glóriam ejus. ℟. Quóniam venit: allelúia.

Dicat Présbyter. Dóminus sit semper. ℟. Et cum.

Antíphona. Ecce revelábitur glória Dómini Géntibus. ℟. Et vidêbit omnis caro, quòd os Dómini locûtum est. ℣. Deus manifêstè véniet, & Deus noster, & non silêbit. ℟. Et vidêbit. ℟. Glória & honor Patri. ℣. Et vidêbit.

Lauda. Dóminus enim dabit benedictiônem: allelúia. ℟. Et terra nostra dabit fructum suum: allelúia, allelúia. ℣. Verúmtamen propè timéntes eum salutâre ipsîus, ut inhábitet in terra nostra. ℟. Et terra. ℣. Glória, & honor Patri. ℟. Et terra.

Hymnus. Christi catérva. Supplicátio. Orêmus Redemptôrem mundi. Requîre retrò in fol. 1. & 2. Capítula. Deus, cui omnis terra. Quære fol. 12. Pater noster. Liberáti à malo. fol. 2.

Benedíctio.

DEus, Dei Patris Fílius, qui olim Prophetârum vaticínio in carne prædíctus est nascitûrus, nascéntia in nos virtûtum corróbores. ℟. Amen. Quosque mystério incarnatiônis suæ adoptâvit sibi in filios, non patiâtur quosquam à se éffici aliénos. ℟. Amen. Ut gáudium, quod aliquándo de ejus fide súmimus, per exhibitiônem óperum bonôrum multiplícius cumulêmus. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Lauda. Deus summus, terríbilis super omnem terram: allelúia. ℟. Subjêcit pópulos nobis, & gentes sub pédibus nostris. ℟. Elêgit nos hereditâtem sibi, quam diléxit: allelúia, allelúia. ℣. Omnes gentes, pláudite mánibus: jubilâte Deo in voce exultatiônis. ℟. Subjêcit pópulos. ℣. Glória, & honor Patri. ℟. Elêgit nos. Orátio. Deus, qui manifêstè ventûrus. Quære in Matutínis sequéntibus.

Ad Matutînum. Hymnus. Ætérne rerum cónditor. fol. 3.

Orátio.

ÆTérnum te Dóminum, rerúmque ómnium conditôrem, cunctôrum vox canit fidélium, qui & certos témporum límites figis & metas, quibus nox secernâtur, & dies, æternâ lege constítuis. Abyssus étenim sapiéntiæ tuæ, ut mortálium levâret fastídium, áliud labóri concéssit, áliud quiéti servâvit. Præsta ergo, omnípotens Deus, ut mens ægra sopôre, dum gallo canénte admonêtur, alácriter currens ad spem rédeat lucis, & primítias diúrni labôris in tuis semper impéndat officiis. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona. Multi dicunt ánimæ meæ: Non est salus ipsi in Deo ejus. Psalmus 3.

Antíphona. Lavâbis me ab iniquitâte. Psalmus 50.

Antíphona. Exaltâre super cælos, Deus, & super omnem terram, glóriam tuam. Psalmus 56.

Orátio.

CLementíssime Dómine, qui es animârum perpétua salus, & válida debílium virtus; líbera nos de viris sánguinum, & à telis hóstium defénde clypeo tuo: mitte nobis de cœlis invíctum auxílium, & conculcántes nos rédige in oppróbrium; quátenus

nus ad officium matutinum líberi consurgâmus, & vota nostra tuo sancto nómini fidéliter impendâmus. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 1. Deus manifésté véniet, & Deus noster, & non silêbit. P. Et in circúitu ejus tempéstas válida. ℣. Advocâvit cœlos sursum, & terram discérnere pópulum suum. P. Et in circúitu ejus. ℣. Glória, & honor Patri, &c. P. Et in circúitu.

Orátio.

DEus, qui manifésté ventûrus ad judícium créderis, manifestam poténtiam tuam in nobis osténde tuæ salvatiônis: ut, qui terríbilis sustinêris, mitíssimus, cum advéneris, sentiâris. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam, Deus noster, &c.

Antíphona 2. Veni ad liberándum nos: Dómine Deus virtûtum convérte nos. P. Et osténde fáciem tuam, & salvi érimus. ℣. Qui regis Israël, inténde: qui dedûcis, velut ovem, Joseph. P. Et osténde. ℣. Glória, & honor Patri. P. Et osténde fáciem tuam.

Orátio.

VEni ad liberándum nos, Dómine Deus virtûtum: convérte nos, & osténde fáciem tuam, & salvi érimus: quo præbénte, dignæ pœniténtiæ dono purificáti, in tuo mereâmur adésse judício. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam, &c.

Antíphona 3. Veni, Dómine, & noli tardâre: reláxa facínora plebi tuæ. P. Et révoca dispérsos in terram suam. ℣. Deus virtûtum, convérte nos: osténde fáciem tuam, & salvi érimus. P. Et révoca. ℣. Glória, & honor Patri. P. Et révoca dispérsos.

Orátio.

VEni, Dómine: noli tardâre: reláxa jam facínora plebis tuæ: ut dispersiônem nostram in ætérnis gáudiis dum expectâris, convértas ad votum, occurrásque nobis ad judícium ad subventiônis omnímodæ compleméntum. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam, &c.

℟. Hæc dicit Dóminus: Suscitâbo vobis Pastôrem de civitátibus Judá, & regnâbit vobíscum, sicut cum pátribus vestris. P. Et miserébitur terræ suæ: & jam non éritis in tristítiam ámpliùs. ℣. Ecce Dóminus ultiônem addûcet retributiônis: Deus ipse véniet, & salvâbit nos. P. Et miserébitur. ℣. Glória, & honor Patri. Reiterêtur ℟. Hæc dicit Dóminus.

Orátio.

DOmine Deus omnípotens, qui pro humáni géneris redemptiône coætérnum tibi coæqualémque Fílium Angeli annunciatiône per Maríæ Vírginis úterum usque ad nos voluísti transmíttere; da nobis hoc témpore Advéntûs tui Unigéniti eámdem pacis grátiam, quam in prætérita largîre dignâtus es sæcula. Et illi nos in occúrsum fidei sócies numerándos, quos in fidei primórdia à Johánne pœniténtiæ undis aquârum ablútos, à te postrémò per Fílium in Spíritu Sancto & igni cognóscimus baptizátos. ℟. Amen.

IN LAUDIBUS.

Ad Cánticum.

Antíphona. Expectêtur, sicut plúvia elóquium meum: & descéndant, sicut ros, verba mea, quia nomen Dómini invocávi: date magnitúdinem Deo vestro. Cánticum. Atténde, cælum, loquar: & áudiat terra. Requîre fol. 4.

Ad Benedíctus.

Antíphona. Benedícite Dóminum, pusílli, & magni omnes, qui expectâtis Advéntum ipsîus. Cánticum. Benedíctus es, Dómine, Deus patrum nostrôrum. fol. 6.

Sono. Allelúia. Gaudébunt campi. Requîre fol. 14.

Lauda. Laudâte Dóminum de cœlis: allelúia. Laudâte eum in excélsis, allelúia: allelúa. Psalmus 148.

Léctio libri Esaíæ Prophétæ. *cap.* 22.

℟. Deo grátias.

HÆc dicit Dóminus: Vade, ingrédere ad eum, qui hábitat in tabernáculo, ad Sobnam præpósitum templi, & dices ad eum: Quid tu hîc, aut quasi quis hîc? quia excidísti tibi hîc sepúlchrum, excidísti memoriâle in excélsa diligénter, in petra tabernáculum tibi. Ecce Dóminus asportári te fáciet, sicut asportâtur gallus gallináceus, & quasi amíctum sublevâbit te. Corónans coronâbit te tribulatiône, quasi pilam mittet te in terram latam & spatiôsam: ibi moriêris, & ibi erit currus glóriæ tuæ, ignomínia domûs Dómini Dei tui. Et expéllam te de statiône tua, & de ministério tuo depônam te. Et erit in die illa: Vocâbo servum meum Eliachím filium Helcíæ, & índuam illum túnicam tuam, & cíngulo tuo confortâbo eum, & potestâtem tuam dabo in manu ejus: & erit quasi pater habitántibus in Hierúsalem & dómui Judá. Et dabo clavem domûs David super húmeros ejus: & apériet, & non

non erit qui claudat: & claudet, & non erit qui apériat. Et figam paxíllum in loco fidéli, & erit in sólium glóriæ domûs patris sui. Et suspéndam super eum omnem glóriam domûs patris ejus. ℟. Amen. Hymnus. Cunctôrum Rex omnípotens. Requîre fol. 7. Supplicátio. Orêmus Redemptôrem mundi. Requîre fol. 2.

Capítula.

CHristus, qui, nascitûrus in carne, compleméntum factus es legis; perfectiônem in nobis tríbue sanctitâtis: &, qui olim Advéntu tuo redímere dignâtus es mundum, judícii tui témpore à supplíciis serva ánimas redemptôrum.

Pater noster, qui es in cœlis.

Liberáti à malo, &c. Requîre fol. 2.

Lauda. Deus summus, terríbilis. Benedíctio. Deus, Dei Patris Fílius. Quære fol. 14. Exeúnte Vésperâ. Lauda. A solis ortu usque ad occâsum. Requîre fol. 1.

Sono. Allelúia. Gaudébunt campi. fol. 14. Antíphona. Erit Dóminus corôna glóriæ in die illa. P. Et ornaméntum lætítiæ resíduum pópuli sui Israël. ℣. Et dominábitur à mari usque ad mare, & usque ad flumen propágines ejus. P. Et ornaméntum lætítiæ. ℣. Glória, & honor Patri. P. Et ornaméntum lætítiæ.

Lauda. Exúltent, & læténtur in te omnes, qui quærunt te, Dómine: allelúia. P. Et dicant: Semper magnificêtur: allelúia, allelúia. ℣. Dómine, in lúmine vultus tui ambulábunt, & in nómine tuo exaltabúntur. P. Et dicant. ℣. Glória, & honor Patri, & Fílio. P. Et dicant semper. Hymnus. Christi catérva clámitet. Supplicátio. Orêmus Redemptôrem mundi Dóminum nostrum, ut suprà in primo Domínico de Advéntu Dómini fol. 1. & 2. Capítula. Exúrge Deus, qui júdicas terram. Quære fol. 10. Pater noster. Liberáti à malo, &c. Quære fol. 2. Benedíctio. Christus Dóminus, qui ad hoc venit, &c. Quære fol. 10. ℟. Amen. Per misericórdiam ipsîus, &c.

Lauda. Super salutâre tuum, allelúia, exultêmus veheménter: vitam pétimus: tríbue, Dómine: allelúia, allelúia. P. In longitúdinem diêrum, in ætérnum, & in sæculum sæculi, allelúia, allelúia. ℣. Magna est glória ejus in salutári tuo: glóriam & magnum decôrem impónes super eum. P. In longitúdinem diêrum. ℣. Glória, & honor Patri. P. In longitúdinem diêrum.

Orátio.

JUxta est, Dómine, dies Advéntûs tui, & jam in jánuis est terríbilis illa hora judícii. Síleat ergo omnis caro à fácie tua, & prolapsiônis suæ culpam flétibus díluat. Et, quia nos ista per nos fácere non valêmus, per te id ágere confidimus. Ideò póscimus, ut, qui eléctos ad te vocándo sanctíficas, peccatóres coronándos beatitúdine ætérnâ sustóllas. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam, &c.

IN SECUNDA FERIA SECUNDÆ HEBDOMADÆ.

Ad Matutînum.

Antíphona. Dómine, quid multiplicáti sunt, qui tríbulant me? tu autem, Dómine, suscéptor meus es. Psalmus 3. cum sua Oratiône. Multiplicáti sunt, Dómine, fol. 8.

Antíphona 1. Montes & colles cantábunt coram Deo, & ómnia ligna silvârum plaudent mánibus. P. Quóniam véniet Dóminus dominâtor in signum ætérnum, quod numquam auferêtur. ℣. Gaudébunt campi, & ómnia ligna cedri Líbani, quas plantâvit. Illic pásseres nidificábunt. P. Quóniam véniet Dóminus. ℣. Glória, & honor. P. Quóniam véniet.

Orátio.

DOminâtor Dómine, qui in signum ætérnum liberâtor mundi advéniens, montes & colles coram te laudem fecísti clamâre, cum tota in te vivéntia approbásti; concêde nobis, ut laudes, quas glorióso nómini sancto tuo offérimus, accéptas tibi semper effícias: ut, qui mundum redemptûrus, in salûtis signo osténsus es; mundum íterum judicatûrus, non ultôrem, sed liberatôrem te nostris óculis maniféstes. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Antíphona 2. Adhuc módicum & consummábitur indignátio. P. Et in illa die auferêtur onus de húmero nostro, & jugum de collo nostro. ℣. Vídeant páuperes, & læténtur: quærite Dóminum, & vivet ánima vestra. P. Et in illa die. ℣. Glória, & honor. P. Et in illa die.

Orátio.

JEsu Salvâtor noster & Dómine, qui jugum legis à collo nostro prædicaménto grátiæ sustulísti, & onus nostri húmeri in tuis húmeris excepísti; concêde précibus Ecclésiæ tuæ, ut, quæ, consummâta indignatiône, fidei tuæ præcépto refúlsit; de consummâta justítia mereâtur à te, ad judícium ve-

veniénte, attólli: ut & hìc felíciter vivat, & post felicióri prospéctu fáciem divinitàtis tuæ lætabúnda aspíciat. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam, Deus, &c.

Antíphona 3. Ego ante te ibo, dicit Dóminus. P. Et gloriósos terræ humiliâbo. ℣. Deus, deôrum Dóminus, locûtus est, & vocâvit terram. P. Et gloriósos. ℣. Glória, & honor Patri, & Fílio. P. Et gloriósos terræ humiliâbo.

Orátio.

ESto nobis, Dómine, corôna glóriæ in die, quâ véneris sæcula judicâre per ignem: ut hìc nos pius véstias induménto justítiæ, & pòst perféctâ glóriæ libertâte. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam, &c.

℟. Ecce, Sion, dominâtor tuus cum jocunditâte véniet. P. Et omnes sancti gaudébunt super te cum lætítia & gáudio sempitérno. ℣. Veni, Dómine, noli tardâre: reláxa facínora plebi tuæ. P. Et omnes. ℣. Glória, & honor Patri. Reiterêtur ℟. Ecce, Sion.

IN LAUDIBUS.

Ad Cánticum.

Antíphona. Ecce enim Deus, Salvâtor meus: fiduciáliter agam in eo, & non timêbo.

Cánticum. 2. *Machabæôr. cap.* 1.

DOminus Deus ómnium creâtor, * terríbilis & fortis, justus & misericors,
Solus rex bonus, qui solus præstans, * solus justus, omnípotens,
Qui líberas Israël de omni malo, * qui fecísti patres eléctos, & sanctificásti eos:
Accipe sacrificium ab univérso pópulo Israël, * & custódi plebem tuam, & sanctífica.
Cóngrega, Dómine, dispersiónes nostras * & líbera, eos qui sérviunt Géntibus contemnéntibus & abominántibus
Réspice: Ut sciant Gentes quia tu es Deus noster; totque oppriméntes, & contuméliam faciéntes in supérbia, * & constítue pópulum tuum in loco sancto tuo. P. Ecce enim. Glória, & honor Patri. P. Fiduciáliter.

Matutinárium.

Sit splendor Dómini Dei nostri super nos: & ópera mánuum tuârum dírige super nos. ℣. Réspice in servos tuos, & in ópera tua, & dírige filios eôrum. P. Et ópera mánuum. ℣. Glória, & honor Patri. P. Et ópera mánuum.

Lauda. Laudâte Dóminum in sanctis ejus: allelúia, allelúia. Laudâte eum in firmaménto virtûtis ejus: allelúia. Psalmus 148.

Prophetía. Hæc dicit Dóminus: Vade, ingrédere. fol. 15.

Hymnus.

ECce salvâtor ómnium
Desiderâtus óptimus,
Advéntus cujus prædíctus,
Ventûrus est quantótiùs.
Mundêmus corda à sórdibus
Parántes viam Dómino
Clamêmus córdis órgano:
Veni, Redémptor, salva nos.
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito
In sempitérna sæcula. Amen.

Supplicátio. Orêmus Redemptôrem mundi Dóminum nostrum. fol. 2.

Cápitula.

MEmor esto, Dómine, Ecclésiæ tuæ, ex Géntium diversitâte colléctæ: eíque misericórdiæ veritâtis tuæ thesáuros pande: ut & venísse te pro sua redemptiône lætêtur; & pro sua remuneratiône ventûrum in exultatiônis júbilo præstolêtur.

Pater noster. A malo nos líbera, &c. fol. 10.

Lauda. Deus manifèstè véniet. Requîre fol. 8.

Orátio. Fac nos, Pater, in grátia, ut infrà eódem fol.

Ad Vésperos.

Lauda. A solis ortu usque ad occâsum. fol. 1.

Antíphona. Véniet Dóminus cum sénibus.

Lauda. Déxteram tuam, Deus. Requîre fol. 8.

Hymnus.

A Patre, Unigénite,
Ad nos venis per Vírginem,
Baptísmi rore cónsecrans,
Cunctos fide regénerans.
De cœlo celsus pródiens
Excêpit formam hóminis
Victor à morte rédiens,
Gáudia vitæ lárgiens.
Hoc te, Redémptor, quæsumus,
Illábere propítius;
Clarúmque nostris córdibus
Lumen præbe deíficum.
Deo Patri sit glória, &c.

Supplicátio. Orêmus Redemptôrem mundi Dóminum nostrum Jesum Christum. Quære fol. 2.

Cápitula.

TE expectántes quæsumus, Dómine: salva nos sperántes in te: tuóque nos redémptos sánguine, sicut es pollícitus, consolâre: ac, remóto gémitu, expulsòque do-

lòre, sempitérnum gáudium æternámque lætítiam nos fácito obtinêre.

Pater noster. Et ne. Sed. A malo nos líbera. Quære fol. 10.

Benedíctio.

AGnus Dei, qui olim venit peccâta tóllere mundi, áuferat à nobis omnem colluviônem delícti. ℟. Amen. Et, qui venit redímere, quod períerat; ad hoc íterum véniat, ut redémpta non púniat. ℟. Amen. Quò cum illo, in quo fidem nostram dirígimus, gáudium perpétuum, cum vénerit, habeâmus. ℟. Amen. Per misericórdiam ipsìus Dei nostri, &c.

Lauda. Deus manifèstè véniet. Requîre fol. 4.

Orátio. Fac, nos, Pater. ut infrà.

QUARTA FERIA.

Ad Matutînum.

Antíphona. Lava me, Dómine, ab injustítia mea: & à peccátis meis munda cor meum.

Psalmus 50. Orátio. Deus, Dei Fílius, cujus in ætérnum pérmanet. Requîre fol. 3.

Antíphona. Ambulâte per portas meas, & viam fácite plebi meæ: lápides, qui sunt in via, revólvite. P. Ecce Dóminus véniet cum salûte. ℣. Exultâte justi in Dómino: rectos decet collaudátio. P. Ecce Dóminus véniet. ℣. Glória, & honor Patri, & Fílio, &c. P. Ecce Dóminus véniet cum salûte.

Orátio.

FAc, nos, Pater, in grátia & agnitiône Jesu Christi filii tui, Dómini nostri, dilatátis sénsibus créscere: ut, expectántes Advéntum ejus, immaculátis vestígiis ad diem judícii properêmus: quo ejus grátia hìc sic reos absólvat, ut in futúro culpam intereúntem non púniat. ℟. Amen.

Antíphona 2. Mitte nobis, Dómine, auxílium de sancto, P. Et de Sion tuêre nos. ℣. Dómine, salvos nos fac: ò Dómine, benè prosperâre: benedíctus, qui venit in nómine Dómini. P. Et de Sion tuêre nos. ℣. Glória, & honor Patri. P. Et de Sion.

Orátio.

DA nobis, Dómine, felicitâtis gáudia ætérnæ, ut in te semper gaudêre possîmus, ne desperábili tristítiâ obruâmur: ut in nullo de temporálibus solíciti simus; &, qui te propè esse jam crédimus, mitíssimum te, cum véneris, sentiâmus. ℟. Amen.

Antíphona 3. Nos ingrediéntes vidébimus Salvatôrem magnum, universârum rerum Dóminum nostrum. P. Advéntum suum manifestâtum membris humánis. ℣. Magnus Dóminus laudábilis nimis in civitâte Dei, in monte sancto ejus. P. Advéntum suum. ℣. Glória, & honor Patri. P. Advéntum suum.

Orátio.

DOmine Deus retributiônis, qui in carne natus húmilis, ad judícium ventûrus terríbilis; salva nos credéntes in te: ut cæcitâtis nostræ ténebræ, à te illuminâtæ, lúminis tui claritâte præfúlgeant; quáliter audîtus mentis nostræ de óperum dignitâte semper tibi compláceat. ℟. Amen. ℟. Non auferêtur sceptrum de Judá, nec dux de femóribus ejus, donec véniat, qui mitténdus est. P. Et ipse erit expectátio Géntium. ℣. Bethlehem, cívitas Dei summi, ex te pródiet dominâtor Israël. P. Et ipse erit. ℣. Glória, & honor Patri, &c. Reiterêtur ℟. Non auferêtur sceptrum de Judá.

IN LAUDIBUS.

Ad Cánticum.

Antíphona. Dóminus Deus germinâbit justítiam, & laudem coram ómnibus Géntibus.

Cánticum. *Esaiæ* 61.

GAudens gaudêbo in Dómino, * exultâbit spíritus meus in Deo salutári meo:
Quia índuit me vestiménto salûtis: * & induménto jocunditâtis circúmdedit me,
Quasi sponsum decorâtum corónâ, * & quasi sponsam ornâtam monílibus suis.
Sicut enim terra profert germen suum, * & sicut hortus semen suum gérminat;
Sic Dóminus Deus germinâbit * justítiam & laudem coram ómnibus Géntibus.
Propter Sion non tacêbo, * & propter Hierúsalem non quiéscam,
Donec egrediâtur sicut splendor justus ejus, * & salvâtor ejus ut fácula accendâtur.
Et vidébunt Gentes justum tuum, * & cuncti reges ínclytum tuum:
Et vocábitur tibi nomen novum, * quod os Dómini nominâbit.
Et eris corôna glóriæ in manu Dómini, * & diadêma regni in manu Dei tui.
Non vocáberis ultrà Derelícta: * & terra tua non vocábitur ámpliùs Desolâta:
Sed vocáberis volúntas mea in ea, * & terra tua inhabitábitur.
Habitâbit enim júvenis cum vírgine, * & inhabitábunt in te filii tui.
Sicut enim gáudet sponsus super sponsam suam, * sic gaudébit Dóminus Deus tuus super te.
Super muros tuos Hierúsalem constítui custó-

tódes, * totâ die & totâ nocte in perpétuum non tacébunt.

Qui reminiscímini Dóminum, ne taceâtis, * & ne detis siléntium, donec stabíliat, & donec ponat Hierúsalem laudem in terra.

P. Dóminus Deus germinâbit. Glória, & honor Patri, &c. P. Dóminus Deus germinâbit.

Matutinárium.

Deus Dóminus. P. Et illúxit nobis. ℣. Constitúite diem solémnem in condénsis usque ad cornu altâris. P. Et illúxit nobis. ℣. Glória, & honor Patri. P. Et illúxit nobis. Lauda. Laudâte Dóminum. fol. 11. Prophetía. Hæc dicit Dóminus: Vade ingrédere. Quære fol. 15. Hymnus. Ecce Salvâtor ómnium, fol. 17.

Capítula.

Dominâtor desiderábilis Dómine Jesu Christe, quasi ignis conflans ab scóriis peccáminum nos abstérge: & quasi aurum purum argentúmque purgâtum, nos éffice, tuóque inspirámine, ad quæréndum te júgitèr, corda nostra succénde: ut ad te ardéntèr nostra desidéria anhélent, tibíque conjúngi totâ aviditâte festínent.

Pater noster, &c. A malo nos líbera, & in tuo timôre ópere bono nos confirma, Trínitas Deus noster, qui es benedíctus, & vivis, & ómnia regis in sæcula sæculôrum. ℟. Amen. Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum. Lauda. Deus maniféstè véniet. fol. 8. Orátio. Deus qui tubam. Quære infrà.

Ad Vésperos.

Lauda. A solis ortu.
Antíphona. Véniet Dóminus.
Lauda. Déxteram tuam, fol. 8.

Hymnus.

Mane nobíscum, Dómine:
Noctem obscûram rémove:
Omne delíctum áblue:
Pie medêlam tríbue.

Quem jam venísse crédimus,
Redîre item nóvimus;
Sceptrúmque tuum ínclytum
Tuo defénde clypeo.

Vita, salus, & véritas
Christe, rogántes ádjuva:
Hymnum sonántes júbilo,
Zelum vincâmus lúbricum.

Deo Patri sit glória.

Supplicátio.

Orêmus Redemptôrem mundi Dóminum nostrum Jesum Christum, cum omni supplicatiône rogêmus, ut nos gratiâ Advéntûs sui propítius justificâre dignêtur. ℟. Præsta ætérne omnípotens Deus.

Dicat Présbyter. Kyrie eléïson. ℟. Christe eléïson. Kyrie eléïson.

Capítula.

Domine Jesu Christe, qui assúmpto hómine hóminum suscéptor efféctus in lucem Géntium datus es; áperi óculos córdium in te credéntium populôrum, atque ábstrahe miséricors de conclusiône religátos adhuc vínculis diffidéntiæ: &, quos in domo cárceris detinéri cónspicis in ténebris ignorántiæ, tuæ, quæsumus, sciéntiæ irrádies splendôre.

Pater noster. Et ne nos. A malo nos líbera. fol. 10. Humiliâte vos benedictióni. Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum.

Benedíctio.

Gaudio Advéntûs sui nos Christus lætíficet, & corda nostra divinitâtis suæ grátiâ semper illúminet. ℟. Amen. Desidéria nostra præséntiæ suæ exhibitiône gratíficet, & devotiônem nostram propítius accéptet. ℟. Amen. Ut accensiône sui amôris ita cor nostrum semper efférveat, ut veniénte illo ad judícium pro méritis non tabéscat. ℟. Amen. Per misericórdiam ipsius Dei nostri, qui, &c. Lauda. Deus manifésté véniet. Quære fol. 8. Orátio. Deus, qui tubam in Sion. ùt infrà.

SEXTA FERIA
IN ADVENTU DOMINI.

Ad Matutînum.

Antíphona. In te confidit ánima mea, & in umbra alârum tuârum sperâbo, donec tránseat iníquitas.

Psalmus 56. Miserêre mei, Deus: miserêre mei, quóniam confidit in te, &c. Orátio. Deus, Dei Fílius, cujus in ætérnum pérmanet nomen. Quære fol. 3.

Antíphona 1. Ecce Dóminus tuba canet in Sion. P. Et véniet in túrbine Austri: ipse Dóminus omnípotens próteget nos. ℣. Fidêlis Dóminus in verbis suis, & sanctus in ómnibus opéribus suis. P. Et véniet in túrbine Austri. ℣. Glória, & honor Patri, & Fílio, &c. P. Ipse Dóminus.

Orátio.

Deus, qui tubam in Sion cóntinens, salvâre venísti in Austri túrbine peccatóres, dum álios terrôre signôrum, álios prædicatiônis grátiâ éxcitas ad credéndum; prótege nos ab omni adversitâte tentatiônum: ut tuba verbi tui sit semper salvátio ánimæ &

& córporis nostri. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam, Deus noster, &c.
Dicat Présbyter. Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.
Antíphona 2. Congregâvit Dóminus dispersiônem pópuli sui in misericórdia. P. Et vidébitur cláritas ejus in nube, sicut tempóribus Móysi. P. Et manifestábitur quemádmodùm Salomônis regis. ℣. Et dominábitur à mari usque ad mare, & à flúmine usque ad propágines ejus. P. Et vidébitur cláritas ejus. ℣. Glória, & honor Patri, & Fílio, &c. P. Et manifestábitur quemádmodùm Salomônis regis.

Orátio.

CОngrega, Dómine, dispersiônem pópuli tui in misericórdia, quem olim, redemptûrus mundum, in virtûte bráchii tui liberásti; & ídeò ab his, quos redemísti, magno ópere invocàris: ut, qui infirmári pro nobis dignàtus es, ut homo; divinitàtis tuæ hómines dignêris præmunîre præsídio. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam, Deus noster, &c.
Antíphona 3. Lætábitur desérta & ínvia, & exultâbit solitûdo. P. Et florêbit sicut lílium. Gérminans, germinâbit. ℣. Gaudébunt campi, & ligna cedri Líbani illìc, quas plantâvit: illìc pásseres nidificábunt. P. Et florêbit sicut lílium. ℣. Glória, & honor Patri, &c. P. Et florêbit sicut lílium.

Orátio.

VEnísse te Dóminum in Sion, cum laude & lætítia omnis cathólica præconâtur ecclésia: & ídeò pétimus; ut, qui Advéntum tuum gloriòsum in pópulis nunciâmus, à nostris facinóribus, te expiánte, purgêmur. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam, Deus noster.
Dicat Présbyter. Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo. ℟. Expectâtur Dóminus, ut misereâtur nobis. P. Quia Deus judícii Dóminus est: beáti omnes, qui expéctant eum. ℣. Non secúndùm visiônem oculôrum judicâbit, neque secúndùm audìtum áurium árguet; sed judicâbit in justítia páuperes. P. Quia Deus judícii Dóminus est. ℣. Glória, & honor Patri. Reiterêtur ℟. Expectâtur Dóminus.

IN LAUDIBUS.

Ad Cánticum.

Antíphona. Diréćta facta est via piôrum, & præparâtum est iter sanctôrum.

Cánticum. *Esaíæ cap. 26.*

ECce cívitas virtus, & salvátio nostra, * pone murum, & circa murum munitiônem muri.
P ost sceptrum viri aperìte portas, * intret plebs custódiens justítiam: partícipes qui sunt veritàtis, custodiéntes pacem:
Q uóniam in te speravérunt Dómine usque in ætérnum. * Deus magnus & ætérnus,
Q uómodò humiliásti, & deduxísti eos, * qui commorabántur in altíssimis;
C ivitátes firmíssimas dejícies, & dedúces eas usque ad humum. * Et conculcábunt eas pedes mansuetôrum, & humílium.
D iréćta facta est via piôrum, * & præparâtum est iter sanctôrum.
D ie enim Dómini judícium: * sperávimus in nómine ejus, & in memória, quam concupìvit ánima mea.
P. Diréćta facta est via piôrum. Glória, & honor Patri, & Fílio, &c. P. Et præparâtum est iter sanctôrum.

Matutinárium.

I llúmina, Dómine, vultum tuum super nos. P. Et miserêre nobis. ℣. Ut cognoscâmus in terra in ómnibus Géntibus salutâre tuum. P. Illúmina, Dómine. ℣. Glória, & honor Patri, &c. P. Et miserêre nobis.
Lauda. Laudâte Dóminum de cœlis. Quære fol. 6. Psalmus 148. Prophetía. Hæc dicit Dóminus: Vade, ingrédere. fol. 15. Hymnus. Mane nobíscum Dómine. Quære fol. 19.
Supplicátio. Orêmus Redemptôrem mundi Dóminum nostrum. Quære fol. 2.

Capítula.

DEus, qui maniféstè ad judícium ventûrus esse créderis, manifestam poténtiam in nobis osténde tuæ salvatiônis: ut, qui terríbilis sustinêris, mitíssimus, cùm véneris, sentiàris.
Pater noster, qui es in cœlis. A malo nos líbera, & in tuo timôre. Quære fol. 10. Humiliâte vos benedictióni.
Dicat Présbyter. Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.
Lauda. Deus maniféstè véniet: Deus noster, & non silêbit. ùt suprá. Orátio. Deus, qui tubam in Sion cóntinens, salvâre venísti. Requîre fol. 19.

IN TERTIO DOMINICO DE ADVENTU DOMINI.

Ad Vésperos.

Lauda. A solis ortu usque ad occâsum. cum sua

sua Oratiône. Deus, cujus nomen est benedíctum, fol. 1.

Sono. Allelúia: Qui reminiscímini Dóminum, ne taceâtis, & ne detis siléntium, donec stabíliat, & ponat Hierúsalem. P. Laudem in terra. ℣. Allelúia. Sicut terra, quæ prodûcit flores suos, & sicut hortus semen suum gérminat; ita Dóminus germinâbit justítiam. P. Laudem. Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Antíphona. Super montem excélsum ascénde, qui evangelízas Sion: Dic civitátibus Judá. P. Ecce Deus noster in fortitúdine venit. ℣. Deus deôrum Dóminus locûtus est, & vocâvit terram. P. Ecce Deus noster. ℣. Glória, & honor Patri, &c. P. Ecce Deus noster in fortitúdine vénit: Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum.

Lauda. Salvos nos faciat déxtera tua: allelúia. P. Et exáudi nos, Dómine Deus noster. Allelúia, allelúia. ℣. Et confiteâmur nómini tuo, & gloriêmur in laude tua. P. Et exáudi nos. ℣. Glória, & honor Patri. P. Et exáudi nos, Dómine.

Hymnus. Christi catérva clámitet. Supplicátio. Orêmus Redemptôrem mundi Dóminum nostrum. Requîre fol. 2.

Capítula.

SUper montem excélsum Advéntûs tui gáudia evangelizántes ascéndimus, dum in altitúdine tua Christe Dei Fílius fundásti; ea, quæ vera sunt de te, crédimus, & fatêmur: quæsumus ergo, ut, qui ad faciéndum judícium expectâris, ante judícium nos éxpies à crimínibus nostris.

Pater noster. Liberáti à malo, confirmáti, &c. fol. 2.

Benedíctio.

DOminus Jesus Christus, qui Advéntu suo subvenîre dignâtus est mundo, ánimas nostras corporáque puríficet á delícto. ℟. Amen. Det nobis legis suæ præcépta virtûte spíritûs atténdere; ut possîmus Advéntum ejus amabíliter præstolâre. ℟. Amen. Sicque ab omni reátu immúnes efficiat, ut Advéntus ejus non reprobándos expéllat; sed redémptos atque glorificándos assûmat. ℟. Amen. Per misericórdiam, &c.

Lauda. Lætábimur in salutári tuo: allelúia. Et in nómine Dómini Dei nostri magnificábimur: allelúia. Ipsi obligáti sunt, & cecidérunt. P. Nos vero resurréximus & erécti sumus. Allelúia, allelúia. ℣. Impleat Dóminus omnes petitiónes nostras. Nunc cognóvi, quóniam salvum faciet Dóminus Christum suum. P. Nos vero resurréximus. ℣. Glória, & honor Patri, &c. P. Allelúia, allelúia.

Orátio. Venísse nomen tuum de longínquo. Requîre infrà in Matutínis.

Ad Matutînum.

Hymnus. Ætérne rerum cónditor. Quære fol. 3.

Orátio.

POst gallôrum canôrum concéntus noctísque quiêtem exclûsam, tibi, Dómine, matûra nox párturit diem, & galli concrepántibus alis, ore præcónio matutînum júbilant hymnum: tibi, Dómine, aves cœli laudes emíttunt: tuo jussu discússis ténebris sol rádios infert mundo. Tua sunt ista mirácula, Omnípotens Pater: nos tantúmmodò vota portâmus, offeréntes sancto nómini tuo hæc sacrifícia matutîna; ut à peccátis prætéritis absolúti, de præsénti tribulatiône mereâmur absólvi. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam, Deus noster, qui es benedíctus, & vivis, &c.

Dicat Présbyter. Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Antíphona 1. Dómini est salus, & super pópulum tuum benedíctio tua. Psalmus 3.

Antíphona 2. Incérta & occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi. Psalmus 50.

Antíphona 3. In umbra alârum tuârum sperâmus, Deus, dum tránsiet iníquitas. Psalmus 56. Orátio. Ætérnum te auctôrem & conditôrem. Quære fol. 3.

Antíphona. Ecce nomen Dómini venit de longínquo, & língua ejus, quasi ignis ardens. P. Et spíritus ejus, sicut torrens inúndans. ℣. Advocâvit cœlos sursum, & terram discérnere pópulum suum. P. Et spíritus ejus. ℣. Glória, & honor Patri, & Fílio, &c. P. Et spíritus ejus.

Orátio.

VEnísse nomen tuum de longínquo cónditæ à te creatúræ tuæ lætántur: & ídeò fac nos, ut, qui Advéntum incarnatiônis tuæ suscépimus, à spinis peccatôrum ardéntis línguæ tuæ spíritu expiêmur. ℟. Amen.

Antíphona. De Sion éxiet lex, & verbum Dómini de Hierúsalem. P. Judicâbit Gentes, & árguet pópulos multos usque in novíssimum. ℣. Excélsus super omnes Gentes Dóminus, & super cœlos glória ejus. P. Judicâbit Gentes. ℣. Glória, & honor Patri, &c. P. Judicâbit.

Orá-

Orátio.

LEx tua verbum, Deus Pater, de Sion egrédiens non júdicet; sed prótegat pópulos síbimet confiténtes: nec árguat de peccáto, quos incarnatiônis suæ venit liberâre mystérium: ut, qui in eléctis agnóscitur gloriôsus, in peccatóribus clemens semper inveniâtur & pius. ℟. Amen.

Antíphona. Quærite Dóminum, omnes mansuéti terræ: quærite justum, quærite mansuêtum; & inveniêtis eum. ℣. Quærite Dóminum, & confortámini: quærite fáciem ejus semper. P. Quærite justum. ℣. Glória, & honor Patri, & Fílio. P. Et inveniêtis eum.

Orátio.

INquiréntes te Dómine, exáudi propítius, & ab incurvántibus angústiis defénde precâtus; ut ecclésiæ tuæ te per omnes Gentes magníficent: exáltent nomen tuum unitâtis vínculo: discant à te quoque, ut illuminéntur, & atténdant; & præceptôrum tuôrum tenacitâte vultu consciéntiæ nullátenus erubéscant. ℟. Amen.

℟. Suscitâbit Dóminus regem ex Israël fortíssimum in throno honôris sedéntem in sempitérnum. P. Replébitur, quasi Phison, sciéntiâ; velut Euphrátes, intelléctu: ipse multiplicâbit Jordânem in témpore messis. ℣. Ecce dies venit, dicit Dóminus: & suscitâbo David germen justum, & regnâbit rex, & sápiens erit. P. Replébitur, quasi Phison, scientiâ. ℣. Glória, & honor Patri, & Fílio, & Spirítui Sancto. Reiterêtur Responsórium. Suscitâbit Dóminus regem ex Israël fortíssimum in throno, &c.

Orátio.

DEus Pater omnípotens, qui nobis Fílium tuum suscitásti in regem, quo apparénte mundo Ecclésiæ tuæ ut Phison, sciéntiâ mundâtur, &, velut Euphrátes, fœcundâtur intelléctu charísmatum; da nobis in te habêre sciéntiæ lumen, & virtûtum omnem plenitúdinem: ut, dum sciéntiæ dona perquírimus, íterum ad te, qui es fons sciéntiæ, veniâmus. ℟. Amen.

In Laudibus.

Antíphona. Deus à Líbano véniet, & sanctus à monte Opáuco: texit cœlos virtus ejus, & laudis ejus plena est terra.

Cánticum. *Habacuc cap.* 3.

DOmine audívi audítum tuum, & tímui.* Dómine considerávi ópera tua, & expávi.

In médio duûm animálium cognoscêris: dum appropinquáverint anni, innotescêris: * dum advénerit tempus, ostendêris:

Cum conturbâta fúerit ánima mea in ira, * misericórdia tua memoráberis mei.

Deus à Líbano véniet, * & sanctus à monte Opáuco & condénso:

Opéruit cœlos virtus ejus, & laude ejus plena est terra. * Et fulgor illîus quasi lumen erit:

Córnua in mánibus ejus sunt: * illi confirmâta est virtus glóriæ ejus, & pósuit claritâtem firmam.

Ante fáciem suam ibit verbum. Et exîvit in campos. * Pedes ejus stetérunt, & commôta est terra.

Aspexit, & fluxérunt gentes: * dissolúti sunt montes veheméntèr.

Defluxérunt colles æternáles: * itínera sæculária ejus pro labóribus.

Vidérunt te tabernácula Æthíopum, * & expavéscent tabernácula terræ Mádian.

Numquid in flumínibus ira tua Dómine? * aut in mari ímpetus tuus?

Qui ascéndit super equos tuos: * & equitâtus tuus sánitas.

Inténdens, exténdens arcum super sceptra, dicit Dóminus: * flumínibus scindêtur terra.

Vidébunt gentes, & dolébunt pópuli: * aspérgens aquas contradictiônis:

Dedit abyssus vocem suam, * ab altitúdine phantasíæ suæ. Sol & Luna stetérunt in órdine suo:

In lúmine splendôris jácula tua ibunt, * in luce coruscatiônis armatûra tua.

Indignatiône tuâ exterminâbis terram: * & in furôre tuo duces gentes.

Exísti in salûtem plebis tuæ, * ut salvos fácias electos tuos.

Misísti in cápita iniquôrum mortem: * resuscitásti víncula usque ad bellum.

Præcidísti in pavôre cápita poténtium: * movebúntur in ea gentes, & apérient ora sua: edens pauper in abscónso.

Misísti in mari equos tuos, * turbántes aquas multas.

Custodîvit me, & expâvit venter meus * à voce deprecatiônis labiôrum meôrum.

Et introîvit timor in ossa mea, * & désuper turbâta est virtus mea.

Requiéscam in die tribulatiônis: * & ascéndam ad tabernácula transmigratiônis meæ.

Quóniàm ficus non ásferet fructus: * & non erunt nascéntia in víneis.

Mentiêtur opus olívæ: * & campi non præstábunt cibos.

De-

Deficient ab esca oves : * & non erunt ad præsépia boves.
Ego autem in Dómino gloriâbor : * gaudêbo in Deo salutári meo.
Dóminus virtus mea : * státuet pedes meos in consummatiône.
Super excélsa impônet me, * vincam in claritâte ejus.
℣. Et laudis ejus plena est terra. Gloria, & honor Patri, & Fílio, &c. ℣. Et laudis ejus plena est terra.

Ad Benedíctus.

Antíphona. Benedíctus es, Deus; & benedíctum nomen glóriæ tuæ. Cánticum trium puerôrum. Benedíctus es Dómine Deus patrum nostrôrum. Requîre retrò in primo Domínico de Advéntu Dómini, fol. 6.
Sono. Allelúia. Qui reminiscímini Dóminum, ne taceâtis, & ne detis siléntium, donec stabíliat & ponat Hierúsalem. ℣. Laudem in terra. ℣. Allelúia. Sicut terra, quæ prodûcit flores suos, & sicut hortus semen suum gérminat; ita Dóminus germinâbit justítiam. ℣. Laudem in terra.
Lauda. Laudâte Dóminum de cœlis, allelúia : laudâte eum in excélsis, allelúia. Psalmus 148.

Prophetía.

Léctio libri Ezechiêlis Prophétæ. *Capítulo* 34. ℟. Deo gratias.

HÆC dicit Dóminus : Salvâbo gregem meum, & non erit ultrà in rapînam, & judicâbo inter pecus : & fáciam cum eis pactum pacis, & cessâre fáciam béstias péssimas de terra : & qui hábitant in desérto, secúri dórmient in sáltibus. Et ponam in circúitu collis mei benedictiônem : & dedûcam imbrem in témpore suo : & plúviæ benedictiônis erunt. Et dabit lignum agri fructum suum, & terra dabit germen suum, & erunt in terra sua absque pavôre : & scient, quia ego sum Dóminus, cum contrívero caténas jugi eôrum, & erúero eos de manu imperántium sibi. Et non erunt ultrà in rapînam géntibus, nec béstiæ terræ devorábunt eos: sed habitábunt confidénter absque ullo terrôre. Et suscitâbo eis germen nominâtum : & non erunt ultrà imminúti fame in terra, nec portábunt ultrà oppróbrium géntium. Et scient quia ego sum Dóminus eôrum. Ero cum eis, & ipsi pópulus meus domus Israël : ait Dóminus. Vos autem greges mei, páscuæ meæ omnes estis : & ego Dóminus Deus vester. ℟. Amen.

Hymnus. Cunctôrum rex omnípotens. Quære fol. 7. Supplicátio. Orêmus Redemptôrem mundi Dóminum nostrum. Quære fol. 2.

Capítula.

ADvéntûs tui glóriam devotiône promptíssimâ præstolántes, rogâmus atque expóscimus; ut præséntiæ tuæ luce ténebras nostras irrádies : quáliter nunc ad perféctum nos usquequáque sanctíficans tuis póstmodùm munéribus dignos efficias.

Pater noster. totum. Liberáti à malo. Quære fol. 2.
Lauda. Lætábimur in salutári tuo, allelúia. Benedíctio. Dóminus Jesus Christus. fol. 21.
Exeúnte vésperâ. Lauda. A solis ortu usque ad occâsum. Quære fol. 1. Sono. Qui reminiscímini Dóminum. Requîre fol. 12.
Antíphona. Ponet Dóminus in terra judícium. ℣. Et legem ejus ínsulæ expectábunt. ℣. Et erit firmaméntum in terram ipsôrum, & primítias omnis labôris eôrum. ℣. Et legem ejus. ℣. Glória, & honor Patri, & Fílio, &c. ℣. Et legem ejus.
Lauda. Salvos nos, fac, Dómine, Deus noster, Allelúia; ut confiteâmur nómini sancto tuo: allelúia. ℣. Et gloriêmur in laude tua, allelúia, allelúia. ℣. Meménto nostri, Dómine, in beneplácito pópuli tui : vísita nos in salutári tuo. ℣. Et gloriêmur in laude tua. ℣. Glória, & honor Patri, & Fílio, &c. Et gloriêmur in laude tua. Hymnus. Christi catérva clámitet. fol. 1. Capítula. Deus, cujus ætérnitas témpora. Benedíctio. Christus Dóminus, qui per suscéptæ mystérium. fol. 8.
Lauda. Propter misérias ínopum, allelúia; & gémitum páuperum, allelúia. ℣. Nunc exúrgam, dicit Dóminus. Allelúia, allelúia. ℣. Et elóquia Dómini elóquia casta, argéntum igne examinâtum terræ purgâtum séptuplum. ℣. Nunc exúrgam. ℣. Glória, & honor Patri, &c. ℣. Nunc exúrgam. Orátio. Venisse nomen tuum de longínquo cónditæ. Requîre fol. 21.

SECUNDA FERIA.
TERTIÆ HEBDOMADÆ.

Ad Matutînum.

Antíphona. Dómine quid multiplicáti sunt Psalmus 3.

Orátio.

MUltiplicáti sunt, Dómine, qui tríbulant nos; sed tu multus es in misericórdia, qui éruas: in nullo enim formidâmur ab imminénti pressûra, si tantùm tuâ muniâmur, Omnípotens, gratiâ. ℟. Amen.

An-

Antíphona. Ego locûtus sum, dicit Dóminus, & vocávi eum: addûcam illum, & dírigam vias ejus. ℣. Et ponam in mari manum ejus, & in flumínibus déxteram ejus. P. Et vocávi eum. ℣. Glória, & honor Patri, &c. P. Et vocávi eum.

Orátio.

DEus Pater, qui viam unigéniti Fílii tui dírigens, partícipem eum nostræ mortalitâtis esse voluísti; fac nos esse partícipes regni sui: ut qui locûtus vocásti eum, ut Redémptor adésset homínibus parcens, cum illo ostendàris nobis gáudens. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam, Deus noster, &c.

Dicat Présbyter. Dóminus sit semper vobiscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Antíphona 2. Dabo in Sion salûtem, & in Hierúsalem glóriam meam. ℣. Deus deôrum Dóminus locûtus est, & vocâvit terram. P. Dabo in Sion. ℣. Glória, & honor Patri. P. Et in Hierúsalem.

Orátio.

ECce Dóminus Deus noster, satis pulchri sunt pedes evangelizántium pacem, & annunciántium bona: fac nos ergo, ut calciáti pedes in præparatiône evangélii pacis, de peracto cursu gáudeant consummâtæ virtûtis: ut Christum tuum, quem os nostrum plenâ fide annúnciat, vita nostra in efficiéntia óperis non contémnat; sed ánnuâ devotiône incarnatiônis ejus festa celebrántes, vota nostra illi persolvâmus sine fine felíces. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam, Deus noster, &c.

Antíphona 3. In sémita judiciôrum tuôrum, Dómine, sustinúimus nomen tuum. P. Et memória lætántium in desidérium ánimæ. ℣. Quia tu, Dómine, suavis & mitis, & multæ misericórdiæ ómnibus invocántibus te. P. Et memória. ℣. Glória, & honor Patri, & Fílio, &c. P. Et memória lætántium.

Orátio.

MAndâta judiciôrum tuôrum, Dómine, expectâmus, te poscéntes, ut qui nos jam eduxísti in lucem per fidem, justítiâ fácias nos tibi placábiles de bonôrum óperum dignitâte; ut incarnâta justítia, quæ nos visitávit in ténebris, ad judícium véniens líberet à torméntis. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam, Deus noster, &c. ℟. Disrúmpam víncula pópuli mei, dicit Dóminus: & dispérdam ómnia mala, quæ indúxi super illos. P. Et áuferam univérsum dolôrem à fácie terræ, & à civitâte ista. ℣. Ecce ego congregâbo eos de univérsis terris, & fériam cum eis pactum semper, & non désinam eis benefácere, dicit Dóminus. P. Et aúferam univérsum dolôrem. ℣. Glória, & honor Patri, &c. Reiterêtur ℟. Disrúmpam víncula pópuli mei, dicit Dóminus.

In Láudibus, Cánticum, & Matutinárium, & Lauda, & Hymnus, ut in secúnda féria primæ Hebdómadæ de Advéntû. Et Capítula, & Prophetía, & Lauda finâle, ut in secúnda Domínica de Advéntu, vidélicet in Matutínis fol. 11. Orátio. Gáudent campi útique Advéntûs tui. Quære infra. Et sic debes dícere per totam septimânam in diêbus fériis.

FERIA QUARTA.

Ad Matutînum.

Antíphona. Lava me, Dómine, ab injustítia mea, & à peccátis meis munda cor meum. Psalmus 50. Miserêre mei, Deus, secúndùm, &c. Glória, & honor Patri, & Fílio, &c. Orátio. Deus, Dei Fílius, cujus in ætérnum pérmanet nomen, &c. Requîre fol. 3.

Antíphona 1. Gaudébunt campi, & ómnia, quæ in eis sunt. P. Tunc exultábunt ómnia ligna silvârum ante fáciem Dómini, quóniam véniet. ℣. Læténtur cœli, & exúltet terra: commoveâtur mare, & plenitûdo ejus; orbis terrârum, & univérsi, qui hábitant in eo. P. Tunc exultábunt. ℣. Glória, & honor Patri. P. Tunc.

Orátio.

GAudent campi útique Advéntûs tui jocunditâte perfúsi: & ídeò quæsumus, ut, qui insensibília Advéntûs tui gáudia in te vivéntia cómprobas; sensíbiles nos in Advéntu tui judícii coronándos attóllas. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam, Deus noster, &c.

Antíphona 2. Adjíciet Dóminus manum suam ad possidéndum resíduum pópuli sui, & véniet ab ínsulis maris. P. Et congregâbit pópulos prófugos Israël, & dispérsos Judá cólliget. ℣. Et erit firmaméntum in terra: in summis móntium superextollêtur super Líbanum fructus ejus: & florébunt de civitâte, sicut fœnum terræ. P. Et congregâbit pópulos. ℣. Glória, & honor. P. Et congregâbit.

Orátio.

ADjíce manum tuam, Dómine, & póssíde resíduum pópuli tui; ut incarnatiône tuâ incrédulis patescénte nihil resíduum sit, quod vácuum remáneat à mercêde: quo, dum in filios infidelitâtis incarnatiônis tuæ mystérium manifestas, in córdibus fidélium de-

desidérii tui vota plácita tibi semper efficias. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam , Deus noster , &c.

Antíphona 3. In illa die de ténebris & calígine óculi cæcôrum vidébunt : addent mites in Dómino lætítiam. P. Et húmiles páuperes in sancto Israël exultábunt. ℣. Et benedicéntur in eo omnes tribus terræ : omnes gentes sérvient ei. P. Et húmiles. ℣. Glória, & honor Patri , &c. P. Et húmiles páuperes.

Orátio.

UNigénite Dei Fílius , qui de ténebris & calígine óculos cæcôrum vidêre fecísti , cùm mundo per suscéptæ incarnatiônis mystérium claruísti ; dignâre grátiâ divinitâtis tuæ inlustrâre arcâna péctoris nostri : ut, qui Advéntûs tui grátiâ anhelâmus , divinitâtis tuæ múnere consolêmur. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam , Deus noster , &c. ℟. Béthlehem non est mínima in princípibus Judá : ex te pródiet rex. P. Cujus regnum non corrumpêtur. ℣. Et tu , Béthlehem Ephrâta , numquid párvula es in míllibus Judá ? Ex te enim egrediêtur rex. P. Cujus regnum. ℣. Glória , & honor Patri. Reiterêtur ℟. Béthlehem non est mínima in.

In Láudibus Antíphona , Cánticum , & ómnia ália , quæ sequúntur , dicántur usque in finem Matutíni , ut in féria 4. primæ Hebdómadæ fol. 11. Excéptâ Prophetiâ. Hæc dicit Dóminus : salvâbo gregem meum. Quære fol. 23.

Ad Vésperos ómnia dicántur , ut in Vésperis de quarta feria primæ hebdómadæ de Advéntu Dómini. Requîre fol. 12.

FERIA SEXTA.

Ad Matutînum.

Antíphona. In te confidit ánima mea , & in umbra alârum tuârum sperâbo , donec tránseat iníquitas. Psalmus 56. Orátio. Deus Dei Fílius. Quære fol. 3.

Antíphona 1. Ecce ego mittam ad gentes & ad ínsulas , dicit Dóminus , longè ad eos, qui non audiérunt de me. P. Et vidébunt glóriam meam. ℣. Audîte hæc , omnes gentes: áuribus percípite , qui habitâtis orbem. P. Et vidébunt. ℣. Glória , & honor Patri. P. Et vidébunt glóriam meam.

Orátio.

QUàm pulcri sunt , Dómine , super montes pedes evangelizántium pacem : præsta ergo nobis , ut per te prædicántes salûtem, in te habeâmus salvatiônem ; quò Advéntûs tui prædicántes insígnia donôrum tuôrum , in nos redúndet grátia copiòsa. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam , Deus noster.

Antíphona 2. Ecce Deus excélsus in fortitúdine sua véniet , nullus ei símilis. P. Quis póterit scrutári vias ejus ? Cuncta consíderans nomen ejus supra términos terræ. ℣. Qui ponis nubem ascénsum tuum : qui ámbulas super pennas ventòrum. P. Quis póterit? ℣. Glória , & honor Patri , &c. P. Quis póterit ?

Orátio.

QUis póterit , Deus Dei Fílius , scrutári vias tuas ? Vel quibus adítibus nascitûrus ad Vírginem véneris? Vel quibus sémitis ad supérna regréssus es ? Et ídeò , quia tu solus cuncta consíderans es , cujus nomen supra terræ términos pérmanet ; da nobis , illa de te semper consideráre & dícere , quæ culpæ cáreant lege : ut , qui excélsus in fortitúdine véniens humília réspicis , dignos fácias nos munéribus tuis. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam , Deus noster , qui es benedíctus , & vivis , & ómnia regis in sæcula sæculôrum. Amen.

Antíphona 3. Ego Jesus mitto Angelum meum testificáre homínibus. P. Ecce vénio citò , & merces mea mecum est , sanâre languóres pópuli mei. ℣. Audi pópulus meus; & loquar Israël : testificâbor tibi , Israël , si me audíeris. P. Ecce vénio citò. ℣. Glória, & honor Patri , & Fílio , &c. P. Ecce venio citò.

Orátio.

DEus omnípotens , qui Angelum tuum ante Advéntum Redemptòris misísti, qui testificâret homínibus & viam salûtis & plenitúdinem sanitâtis ; da famíliæ tuæ , ut adnuntiatiône Advéntûs tui in cœlésti gáudio hilaréscat. Et , quia merces tua tecum ad judícium véniet , píetas tua consuêta tunc nobis occúrrat in múnere , quæ nostrum sólita est semper removêre languôrem. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam , Deus noster , &c. ℟. Parâtus esto , Israël , in Advéntu Dómini Dei tui , quia ecce ipse formans montes. P. Et creans spíritus , & annúncians in homínibus Christum suum. ℣. Ecce Dóminus Deus vester prudéntiâ suâ exténdit cœlos , & in sapiéntia sua præparat orbem ; ipse est enim Deus formans terram. P. Et creans spíritus. ℣. Glória , & honor Patri. Reiterêtur ℟. Parâtus esto , Israël.

Omnia ália dicántur usque in finem Matutíni , ut in sexta féria primæ Hebdómadæ

fol. 13. Excéptâ Prophetiâ. Hæc dicit Dóminus: Salvâbo. fol. 23.

Orátio.

DEus Pater, qui, filium tuum missûrus ad terras, legátos tuos, voces útique prædicántium, ad gentes destinásti, vel ad ínsulas, qui incarnatiònem ejus prædicántes, longè ad eos, qui non audiérunt, verbi tui fidem prædicándo porrígerent; da nobis, & te audiéntes à vítiis resipíscere, & credéntes te supérnam promeréri hereditâtem: ut Christum tuum sermónibus prædicántes; opéribus non efficiâmur ante tuæ glóriæ majestâtem damnábiles. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam, Deus noster, &c.

Dicat Présbyter. Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

In nómine Dómini nostri Jesu Christi perficiâmus cum pace. ℟. Deo grátias.

IN QUARTO DOMINICO DE ADVENTU DOMINI.

Ad Vésperos.

Lauda. A solis ortu usque ad occâsum. Orátio. Deus, cujus nomen est benedíctum. Requîre fol. 1.

Sono. Deus deôrum Dóminus locûtus est: vocâvit terram ex Sion. P. Spécies decôris ejus: allelúia. ℣. Deus maniféstè véniet, Deus noster; & non silêbit. P. Spécies decòris.

Antíphona. Allelúia: annunciâte Deum in univérsa terra. P. Exúltet, & laudet habitátio Sion. P. Quia in médio ejus véniet Sanctus Israël. P. Et exúltet. Glória, & honor Patri. P. Quia in médio.

Lauda. Cognoscâmus in terra viam tuam, Dómine: allelúia: In ómnibus géntibus salutâre tuum. Allelúia, allelúia. ℣. Deus misereâtur nostri, & benedícat nobis: illúminet vultum suum super nos, & misereâtur nobis. P. In ómnibus géntibus. ℣. Glória, & honor Patri. P. In ómnibus géntibus.

Hymnus. Christi catérva clámitet. Supplicátio. Orêmus Redemptôrem mundi. Requîre fol. 2. Kyrie, eleïson: Christe, eleïson: Kyrie, eleïson.

Capítula.

ILlúmina, Dómine, vultum tuum super nos, & benedictiônem tuam ubértim nostris infúnde pectóribus: quò corda nostra lucis tuæ hilaritâte perfûsa tuam in terris váleant recognóscere viam, & ómnibus singulári géntibus fidei sacræ lætént ur notítiâ.

Pater noster. Et.

Liberáti à malo, confirmáti semper in bono, tibi servîre mereâmur Deo ac Dómino nostro. Pone, Dómine, finem peccátis nostris: da gáudium tribulátis: præbe redemptiônem captívis: sanitâtem infirmis: requiémque defúnctis: concêde pacem, & securitâtem in ómnibus diêbus nostris: frange audáciam inimicôrum nostrôrum: exáudi, Deus, oratiônem servôrum tuôrum ómnium fidélium Christianòrum in hoc die & in omni témpore: per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit, & regnat in unitâte Spíritus Sancti Deus per ómnia semper sæcula sæculôrum. ℟. Amen.

Dicat Présbyter. Humiliâte vos ad benedictiônem: Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum.

Benedíctio.

UNicus Fílius Dei, qui génitus de útero Patris, incarnári venit ex útero Vírginis, éluat nos ab omni corruptiône humánæ conditiônis. ℟. Amen. Atque idem, qui incomprehensíbilis venit ad veritâtem humáni córporis, tollat à nobis immundítiam humánæ corruptiônis. ℟. Amen. Et, qui vita venit mortem perférre, tríbuat nobis nihil de mortis damnatiône sentîre. ℟. Amen. Per misericórdiam ipsîus, &c.

Lauda. Dóminus in circúitu pópuli sui est: allelúia. P. Ex hoc nunc, & usque in ætérnum pax super Israël. Allelúia, allelúia. ℣. Benedíctus, qui venit in nómine Dómini: Deus, Dóminus, & illúxit nobis. P. Ex hoc nunc. ℣. Glória, & honor. P. Ex hoc nunc.

Orátio dicâtur Unígenite Fílius Dei Patris. Requîre in Matutínis sequéntibus.

Ad Matutínos.

Hymnus. Ætérne rerum Conditor. Requîre fol. 3.

Orátio.

DOmine Deus Pater omnípotens, inspirâtor precum, teque invocántium velox audítor; voci nostræ, orâmus, cleméntiæ tuæ aurem appône, & nostrôrum víncula peccáminum poténti miseratiône dissólve: Ac sicut nos gallôrum canóribus ad matutíni grátiam próvocas consúrgere, & prophetáli vaticínio in lucem géntium únicæ redemptiônis prænúncias; ita nunc navigántibus nobis intúitu supérno adsíste. Sic, quæsumus, famulátûs nostri vota suscípias, ut ad lucem abundánti nos misericórdiâ sublevándo perdúcas. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam Deus noster, &c.

An-

Antíphona super psalmos. Glória mea Deus meus, & exáltans caput meum. Psalmus 3.
Antíphona. Tibi soli peccávi: miserêre mei, Deus. Psalmus 50.
Antíphona. Miserêre mei, Deus, miserêre mei: quóniam in te confídit ánima mea. Psalmus 56.

Orátio.

DOmine Deus, apud quem est fons vitæ, & in cujus lúmine adspícimus lumen; énutri in nos tuæ sciéntiæ splendôrem: ut sitiéntibus nobis vitâlem impártias potum, & caligántium animârum supérno lúmine restítuas intelléctum. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam, &c.

Antíphona 1. Me ínsulæ expéctant, dicit Dóminus, & bráchium meum sustinébunt. P. Quia judícium meum in lucem populôrum apparêbit. ℣. Deus deôrum Dóminus locûtus est, & vocâvit terram. P. Et bráchium. ℣. Glória, & honor Patri, &c. P. Quia judícium meum.

Orátio.

UNigénite Fílius Dei Patris, quem ínsulæ expéctant, & bráchium fortitúdinis tuæ plebs adquisîta sústinet; te quæsumus & rogâmus, ut nos peccatóres fácias semper esse beátos: ut, cùm Advéntûs tui apparúerit glória, non confundâmur vidéntes fáciem tuam. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam, &c.

Antíphona 2. Timébunt, qui ab occidénte sunt, nomen Dómini; &, qui ab ortu solis, glóriam ejus. P. Cùm vénerit, quasi flúvius violéntus, quem spíritus Dómini éxcitat. ℣. Et timébunt gentes nomen tuum, Dómine, & omnes reges terræ glóriam tuam. P. Cùm vénerit. ℣. Glória, & honor Patri. P. Cùm vénerit, quasi flúvius.

Orátio.

CHriste Dei Fílius, qui in mundo per Vírginem natus, nativitâtis tuæ terrôre & regna cóncutis, & reges admirári compéllis; præbe nobis inítium sapiéntiæ, quod est timor tuus: ut in eo fructificêmur, in eo étiam proficiéntes fructum tibi pacatíssimum offerâmus: ut, qui ad géntium vocatiónem, quasi flúvius violéntus, accessísti; nascitûrus in terris ad conversiônem peccántium, manifésta tuæ grátiæ dona osténdas: quò, repúlso terrôre formídinis, casto te semper sequâmur amôre íntimæ charitâtis. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam, Deus noster, qui es benedíctus, & vivis, & ómnia regis, &c.

Antíphona 3. Quæ prima fúerat, ecce véniet, nova annúncians vobis; ántequam oriâtur, audîtam vobis fácimus. Laus Dómini in extrémis terræ. ℣. Oriêtur in diêbus ejus justítia & abundántia pacis, donec extollâtur luna; & dominábitur à mari usque ad mare. P. Laus Dómini. ℣. Glória, & honor Patri, &c. P. Laus Dómini.

Orátio.

NOva & inaudîta sunt, Dómine, quæ prophéticus sermo intónuit mundo: Quòd novo Vírginis partu salvátio exoriêtur creaturârum: cujus admirábile incarnatiònis mystérium quia devôta córdium susceptiône ecclésia súscipit lætabúnda; quæsumus, ut in laudem ejus & nova illi cántica déferat & accépta; ut, cujus laus ab extrémis terræ concínitur, ejus volúntas in toto mundo à fidélibus impleâtur. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam, Deus noster, &c. ℟. Dóminus omnípotens suscitâbit nobis ab oriénte príncipem magnum, & vocábitur nomen ejus Redémptor ómnium, & ipse salvum fáciet pópulum suum à peccátis eôrum. ℣. Audîte, domus David, Dóminus dabit vobis signum: Ecce virgo concípiet, & páriet fílium. P. Et vocábitur. ℣. Glória, & honor Patri, & Fílio. Reiterêtur ℟. Dóminus omnípotens suscitâbit.

Orátio.

DEus Pater omnípotens, qui ab Oriénte príncipem magnum exúscitas; da nobis, ut ejus ampléxu, quem ad redemptiônem nostram misísti salvans pópulum suum à peccátis eôrum, illìus útique príncipis, qui sine altérius justítiæ participatiône est justus, partícipes esse te propítio mereâmur. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam, Deus noster, &c.

Dicat Présbyter. Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

IN LAUDIBUS.

Ad Cánticum.

Antíphona. Descéndant, sicut ros, verba mea, quia nomen Dómini invocávi. Deus fidêlis, in quo non est iníquitas: justus & sanctus Dóminus Deus. Cánticum. Atténde cœlum, loquar; & áudiat terra. Requîre fol. 4.

Ad Benedíctus.

Antíphona. Benedícite Dóminum, pusílli & magni, & omnes qui expectâtis Advéntum ipsius. Psalmus. Benedíctus es, Dómine Deus patrum nostrôrum. Requîre fol. 6.

Sono. Deus deôrum Dóminus locûtus est:

vocâvit terram ex Sion. ℟. Spécies decôris ejus: Allelúia. ℣. Deus manifèstè véniet, Deus noster, & non silêbit. ℟. Spécies decôris ejus.

Lauda. Laudâte Dóminum de cœlis: allelúia. ℣. Laudâte eum in excélsis: allelúia. Psalmus 148.

Léctio libri Esaíæ Prophétæ. *Capítulo* 42. ℟. Deo grátias.

CAntâte Dómino cánticum novum, laus ejus in extrémis terræ: qui descendístis in mare, & plenitúdinem ejus; ínsulæ, & habitatóres eârum. Sublevêtur desértum, & civitátes ejus; in dómibus habitâbit Cedar: laudâte habitatóres Petræ, de vértice móntium clamábunt. Ponent Dómino glóriam, & laudem ejus in ínsulis nunciárunt. Dóminus, sicut fortis, egrediêtur, sicut vir præliàtor suscitâvit zelum: vociferábitur, & clamâbit: super inimícos suos confortábitur. Tácui semper, silui, pátiens fui, sicut páriens loquar: dissipâbo, & obsorbêbo simul. Desértos fáciam montes, & colles, & omne gramen eôrum exsiccâbo: & ponam flúmina in ínsulis, & stagnâre fáciam. Et dedûcam cæcos in viam, quam nésciunt; & in sémitis, quas ignoravérunt, ambulâre eos fáciam. ℟. Amen.

Hymnus. Cunctôrum Rex omnípotens. Supplicátio. Orêmus Redemptôrem mundi. Requîre fol. 2.

Capítula.

EXcita poténtiam tuam, & veni ad liberándum nos, Dómine Deus; ut, quóniam opprímimur turbínibus tentatiònum, virtûtis tuæ auxílio sublevêmur: nec prevàleant nobis legiónes hóstium, cùm tua majestâte tuêmur: ut semper nobis opitulatiônem, & adversáriis ínferas ultiônem.

Pater noster. Et ne nos. Liberáti à malo. fol. 2.

Lauda. Dóminus in circúitu. Requîre fol. 26. Benedíctio. Unicus Fílius Dei. fol. 26. Exeúnte vésperâ. Lauda. A solis ortu. Sono. Deus deôrum. fol. 26.

Antíphona. Ascéndit Salvâtor Dóminus in montem Sion, liberâre pópulum suum Israël. ℟. Et erit regnum ejus sempitérnum. ℣. Omnes gentes pláudite mánibus: jubilâte Deo in voce exultatiônis. ℟. Et erit regnum. ℣. Glória, & honor. ℟. Et erit regnum.

Lauda. Oculi nostri ad Dóminum Deum nostrum, allelúia. ℟. Donec misereâtur nobis, allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Ad te levâmus óculos nostros, qui hábitas in cœlis. ℟. Donec misereâtur. ℣. Glória, & honor. ℟. Allelúia, allelúia, allelúia.

Hymnus. Christi catérva clámitet. Supplicátio. Orêmus Redemptôrem mundi. fol. 2. Capítula. Deus, cujus æternitas. Benedíctio. Christus Dóminus. Requîre fol. 2.

Lauda. Apud te propitiátio est, allelúia, & propter legem tuam sustínui te, Dómine, allelúia. ℟. Apud te est enim misericórdia, & copiôsa redémptio: allelúia, allelúia. ℣. Fiant aures tuæ intendéntes in vocem deprecatiônis meæ. ℟. Apud te est. ℣. Glória, & honor. ℟. Apud te est.

Orátio.

UNigénite Fílius Dei Patris, quem ínsulæ expéctant, & bráchium fortitúdinis tuæ plebs adquisita sústinet; te quæsumus & rogâmus, ut nos peccatóres fácias semper esse beátos: ut, cùm Advéntûs tui apparúerit glória, non confundâmur vidéntes fáciem tuam. Respóndeat Chorus. Amen. Per misericórdiam tuam.

FERIA SECUNDA. QUARTÆ HEBDOMADÆ.

Ad Matutînum.

Antíphona. Dómine, quid multiplicáti. Psalmus 3. Orátio. fol. 8. ut in secúnda féria primæ Hebdómadæ.

Antíphona 1. Ecce Dóminus véniet de longe. ℟. Beáti omnes, qui expéctant eum. ℣. Omnes gentes pláudite mánibus: jubilâte Deo in voce exultatiônis. ℟. Beáti omnes. ℣. Glória, & honor. ℟. Beáti omnes.

Orátio.

DE longe incarnatiônis tuæ Advéntum, Christe Dei Fílius, beatôrum numerósitas præstolándo, beatificâta fore cognóscitur. Quæsumus, ut expectatiône secúndi Advéntûs tui ita beatificêmur, ut pium te in judício sentiâmus. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Antíphona 2. Mortificâte nunc membra vestra, quæ sunt super terram; quóniam, cùm Christus apparúerit, vita vestra. ℟. Tunc & vos apparébitis cum ipso in glória. ℣. Sit nomen Dómini benedíctum ex hoc nunc, & usque in sæculum. ℟. Tunc & vos. ℣. Glória, & honor. ℟. Tunc & vos.

Orátio.

MOrtífica, quæsumus, super terram membra nostra ab omni concupiscéntia; ut, cùm tu nostra apparúeris vita, appareâmus & nos tecum transformáti in glóriam sem-

sempitérnam. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Antíphona 3. Ego ante te ibo, dicit Dóminus. P. Et gloriósos terræ humiliâbo. ℣. Deus deòrum Dóminus locûtus est, & vocâvit terram. P. Et gloriósos. ℣. Glória, & honor. P. Et gloriósos.

Orátio.

INgénite summe Pater, per quem témpore nativitâtis Domínicæ justítiæ opus pax vel secúritas conclúditur univérsæ terræ; fac nos in secúndo Advéntu glóriæ suæ pulchritúdinem indivíduæ majestâtis pérpetim intuéri: ut ibîdem perénniter coronáti júbilum perpetuitâtis persolvâmus sine fine beáti. Respóndeat. Amen. Per misericórdiam ipsîus.

℟. Crédite Salvatòrem vestrum veniéntem cum glória. P. Et vos estôte paráti suscípere regnum Dei. ℣. Audîte, habitatóres urbis, qui morámini in terris, cùm elevâtum fúerit signum in móntibus, & clangôrem tubæ audiéritis. P. Et vos estôte. ℣. Glória, & honor. Reiterêtur ℟. Crédite Salvatôrem.

IN LAUDIBUS.

Ad Cánticum.

Antíphona. Ecce enim Deus. Cánticum. Dómine Deus, ómnium creâtor.

Matutinárium, Antíphona, & Lauda. Requîre fol. 16. Prophetîa. Cantâte Dómino fol. 28. Hymnus. Ecce Salvâtor ómnium. Supplicátio. Orêmus Redemptôrem mundi. Capítula. Memor esto, Dómine. fol. 17. Lauda. Deus manifésté véniet. Requîre fol. 8. Orátio. Véniat super nos, Dómine. Requîre infrà fol. 30.

Ad Vésperos dicâtur, ut in secúnda féria secúndæ Hebdómadæ.

Sequúntur ália Responsória de quibus suprà.

℟. Montes filiæ Sion, ramos vestros exténdite, germinâte. P. Et fructum jocunditâtis afférte pópulo meo Israël, quóniam véniet dies Dómini. ℣. Jubilâte, extréma terræ: sonâte montes laudatiônum, saltus, & ómnia ligna regiônis. P. Et fructum. ℣. Gloria, & honor. P. Et fructum.

Aliud Responsórium. Ecce Dóminus véniet redémptor noster sanctus Israël. P. Corônam regni habens in cápite suo. ℣. Atténdite ad me, pópulus meus, & tribus mea me audîte, quia propè est dies Dómini: justus meus, & egréssus est Salvâtor meus. P. Corônam regni habens. ℣. Glória, & honor. Reiterêtur ℟. Ecce Dóminus.

Aliud Responsórium. Audîte, audîte me, pópulus meus, dicit Dóminus: & reges, inténdite, áuribus percípite. P. Quia lex à me pródiit: appropínquans citò jùstítia mea: & salvâtor meus adest, quem ínsulæ expéctant. ℣. Atténdite ad me, pópulus meus: & tribus mea, audîte. P. Quia lex à me. ℣. Glória, & honor. Reiterêtur ℟. Audîte, audîte.

℟. Metuéntes Dóminum, sustinête misericórdiam ipsîus. P. Et ne recedâtis ab illo: ne cadâtis, & non evacuábitur merces vestra. ℣. Qui timêtis Deum, crédite illi; & in oblectatiône illîus véniet vobis misericórdia. P. Et ne recedâtis. ℣. Glória, & honor. Reiterêtur ℟. Metuéntes Dóminum.

℟. Cognóscat plebs mea nomen meum illâ die, quóniam ecce ego, qui loquor, ádero vobis, dicit Dóminus. P. Quasi germen inter montes annúncians audîtum pacis, núncians bona, ut notum vobis fáciam Salvatôrem mundi. ℣. Deus de Sina venit, & de Seïr ortus est: nobis appáruit de monte Pharan. P. Quasi germen. ℣. Glória, & honor. Reiterêtur ℟. Cognóscat plebs mea.

℟. Ecce Dóminus Deus noster egrediêtur ad nos, & miserébitur nobis. P. Delens iniquitátes nostras, & demérget in profúndum maris ómnia peccâta nostra. ℣. Levâbit signum in natiónibus procul, & sibilâbit de fínibus terræ; & ecce festínans velóciter véniet. P. Delens. ℣. Glória, & honor. Reiterêtur ℟. Ecce Dóminus Deus.

℟. Quis est iste formôsus, stolâ suâ grádiens in multitúdinem fortitúdinis suæ? P. Ego, qui loquor justítiam, & propugnâtor sum ad salvándum. ℣. Ego Jesus mitto Angelum meum testificâre homínibus, & ecce vénio citò. P. Ego, qui loquor. ℣. Glória, & honor. Reiterêtur ℟. Quis est.

℟. Quare tardas, Deus? veni, & líbera pópulum tuum. P. Te enim expéctat omnis Israël. ℣. Veni, Dómine, & noli tardâre, reláxa facínora plebis tuæ. P. Te enim. ℣. Glória, & honor. Reiterêtur ℟. Quare tardas.

℟. Hierúsalem, lætâre in Advéntu Dómini, quóniam ipse véniet tibi. P. Et áuferet à te luctus, & anxietátes, & índuet te pulchritúdine in Advéntu suo. ℣. Hierúsalem, Dóminus in médio tui fortis gaudêbit super te in laude, & exultâbit in jubilatiône. P. Et áuferet à te. ℣. Glória, & honor Patri. Reiterêtur ℟. Hierúsalem, lætâre.

℟. Ecce véniet nobis salus à Dómino celériter, ut cónterat jugum grave. P. Et salvet à vínculis peccatôrum nostrôrum, quia pius est

est. ℣. Clamêmus ad Dóminum in cœlum à fácie tribulántis, & mittet nobis Salvatôrem, qui líberet nos. P. Et salvet. ℣. Glória, & honor Patri. Reiterêtur ℟. Ecce véniet.
Ad Vésperos dicâtur, ut in fol. 17.

FERIA TERTIA.
QUARTÆ HEBDOMADÆ.
Ad Matutînum.

Antíphona. Lava me, Dómine, ab injustítia mea: & à peccátis meis munda cor meum. Psalmus 50.

Orátio.

DEus Dei Fílius, cujus in ætérnum pérmanet nomen; quique unum te esse innotéscens Deum ac Dóminum, per suscéptæ incarnatiônis mystérium venísti in regem, ut redímeres sæculum; da nobis ita fervêre hujus mystério pietâtis, ut per hæc evadâmus muscípulam deceptôris: ut, qui Advéntûs tui gáudia diffúso ore præcínimus, salvátos nos, cùm ad judícium véneris, te júdice gratulêmur. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Antíphona 1. Reverténtur fíliæ Sion, & quærent Dóminum Deum suum, David Regem suum. P. Et delectabúntur in Dómino Deo suo. ℣. Fidêlis Dóminus in verbis suis, & sanctus in ómnibus opéribus suis. P. Et delectabúntur. ℣. Glória, & honor Patri. P. Et delectabúntur in Dómino.

Orátio.

VEniat super nos, Dómine, donum misericórdiæ tuæ, ut reverténtes à socórdia cordis nostri, & quæréntes te Dóminum regem in Sion; illâ speculatiône sanctâ lætêmur, ut, qui faciéi tuæ præstolâmur præséntiam, meritôrum nostrôrum evadâmus torménta. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Antíphona 2. Nolîte ante tempus judicâre, quoadúsque véniat Dóminus. P. Qui & illuminâbit abscóndita tenebrârum. ℣. Audîte hæc omnes gentes: áuribus percípite, qui habitâtis orbem. P. Qui & illuminâbit. ℣. Glória, & honor Patri. P. Qui & illuminâbit.

Orátio.

DEus, qui nos ante tempus judicâre próhibes, magnâque nos cautelâ patiéntiæ vis esse conténtos; da nobis & veræ patiéntiæ vota, & veræ supportatiônis habêre exémpla: ut, ántequàm tu vénias, qui illuminatûrus es córdium occúlta; ita in nobis veræ patiéntiæ exémpla præpólleant, ut te ad judícium veniénte charitâtis nos supportátio à torméntis absólvat. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Antíphona 3. Non à princípio in abscóndito locûtus sum. P. Sed ex témpore, ántequàm fieret, ibi eram. ℣. Ipse invocâvit me: Pater meus es tu. Et ego primogénitum ponam illum excélsum apud reges terræ. P. Sed ex témpore. ℣. Glória, & honor Patri. P. Sed ex témpore.

Orátio.

DEus, qui nos à princípio in abscóndito locûtus es; fac, nos in princípio Verbi tui, quod maniféstum est in carne, inconcússo amôre fidei persístere: ut, qui tecum ante témpora erat, nobis in témpore natus sine fine succúrrat. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

℟. Ecce Dóminus in igne véniet: quasi turbo quadrîga ejus. P. Quia in igne Dóminus dijudicábitur. ℣. Ignis ante eum ardêbit, & in circúitu ejus tempéstas válida. P. Quia in igne. ℣. Glória, & honor Patri, & Fílio, & Spirítui Sancto in sæcula sæculôrum. Amen. P. Quia.

Orátio.

DOmine Deus, qui te in igne ventûrum pronúncias; líbera nos à túrbine nocéntium: ut, qui opus tuum mirábile prædicâmus, mercêdem illam, quæ coram te est, opuléntiùs hauriâmus. Respóndeat Chorus. Amen. Per misericórdiam tuam, Deus noster.

IN LAUDIBUS.
Ad Cánticum.

Antíphona. Fidêlis erit domus tua. Cánticum. Ego tuli te de páscuis sequéntem greges. Requîre in quarta féria primæ hebdómadæ, & simíliter ómnia ália, usque in finem Matutíni fol. 10. & 11. Ad Vésperos fol. 17.

FERIA QUARTA.
Ad Matutînum.

Antíphona. In te confídit ánima mea. Requîre fol. 13. Psalmus 56.

Orátio. Deus Dei Fílius, cujus in ætérnum pérmanet. Requîre fol. 3.

Antíphona 1. Expécta, reexpécta, dicit Dóminus. In loquéla enim lábiis. P. Et in língua áltera loquar ad pópulum istum. ℣. Fidêlis Dóminus in verbis suis, & sanctus in ómnibus opéribus suis. P. In loquéla enim. ℣. Glória, & honor Patri, & Fílio, & Spirítui Sancto. P. Et in língua áltera.

Orá-

Orátio.

EXpectêmus te, Dómine, ut, cùm ad judícium véneris, non nos de peccáto árguas; sed in spíritu mansuetúdinis tuæ loquâris nobis misericórditer. Respóndeat Chorus. Amen. Per misericórdiam tuam Deus noster.

Antíphona 2. Ecce mittam ego in fundaméntis Sion lápidem pretiôsum angulârem, dicit Dóminus. ℟. Et, qui credíderit in eo, non confundêtur. ℣. Deus deôrum Dóminus locûtus est, & vocâvit terram. ℟. Et qui credíderit in eo. ℣. Glória, & honor Patri, & Fílio, & Spirítui Sancto. ℟. Et qui.

Orátio.

ECce jam propè es, Dómine: fac nos tibi semper próximos esse: ut in nullo de negligénti cura solíciti, diem Advéntûs tui præstolêmur illæsi. Respóndeat Chorus. Amen. Per misericórdiam tuam Deus noster.

℟. Véniet dies Dómini magnus. ℟. Quia in monte Sion, & Hierúsalem erit salvátio, sicut dixit Dóminus. ℣. Omnes gentes pláudite mánibus: jubilâte Deo in voce exultatiônis. ℟. Quia in monte Sion. ℣. Glória, & honor Patri, & Fílio, & Spirítui Sancto. ℟. Quia in monte.

Orátio.

CHriste Dei Fílius, qui in monte Sion, & in Hierúsalem Salvâtor magnus in carne apparéndo advéniens, Salvátio pro his, qui tibi creditúri essent, vocâtus es; esto nobis Salvâtor ad votum, Ductor ad præmium: ut, qui sanctæ factus es salvatiônis osténsio, peccatóribus efficiâris, & hìc & in ætérnum optábilis liberátio. Respóndeat Chorus. Amen. Per misericórdiam tuam Deus noster.

Omnia ália dicántur de quarta féria primæ Hebdómadæ usque in finem Matutíni. Ad Vésperos. Requîre fol. 17.

QUINTA FERIA.

Ad Matutînum.

Antíphona. Dómine quid multiplicáti. Orátio. Multiplicáti sunt Dómine, qui tríbulant nos. Requîre fol. 8. Psalmus 3. Orátio. Deus Dei Fílius, cujus in ætérnum pérmanet. Requîre fol. 3.

Antíphona 1. Cognoscêtur Dóminus ab Ægypto, dum advénerit. ℟. Et cognóscent Ægyptii Dóminum in illa die, & colent eum in hóstiis & munéribus. ℣. Deus maniféstè véniet Deus noster, & non silêbit. ℟. Et cognóscent Ægyptii Dóminum. ℣. Glória, & honor Patri, & Fílio, & Spirítui Sancto. ℟. Et cognóscent Ægyptii Dóminum in illa die.

Orátio.

COgnóscimus te, Dómine, ventûrum esse ad faciéndum judícium: & ídeò quæsumus, ut, dum véneris, apérias os nostrum, & cor nostrum; ut laudêmus nomen sanctum tuum coléntes in hóstiis acceptabílibus, in quo incarnatiônis tuæ mystéria maniféstes. Respóndeat Chorus. Amen. Per misericórdiam tuam, Deus noster.

Antíphona 2. Qui regis Israël, inténde. ℟. Excita poténtiam tuam, & veni ad liberándum nos. ℣. Qui dedûcis velut ovem Joseph, Ephraïm, Bénjamin, & Manásse. ℟. Excita poténtiam tuam. ℣. Glória, & honor Patri, & Fílio. ℟. Excita poténtiam tuam, & veni.

Orátio.

QUI regis Israël, intende: qui dedûcis velut ovem Joseph, éxcita poténtiam tuam, & salvos fácito, pro quibus nascitûrus venísti in terram: & qui porrécto fidei cultu multitúdinem géntium lucrari dignâtus es; compéndio pietâtis infidélium ánimas perfidiæ bárathro érutas, tibi aliquándo plácitas crediturásque restítuas. Respóndeat Chorus. Amen. Per misericórdiam tuam, Deus noster. ℟. Cùm vénerit Dóminus exercítuum in monte Sion, & Hierúsalem. ℟. Et in conspéctu seniôrum suôrum glorificábitur. ℣. Audîte hæc omnes gentes: áuribus percípite qui habitâtis orbem. ℟. Et in conspéctu. ℣. Glória & honor Patri, & Fílio. ℟. Et in conspéctu seniôrum.

Orátio.

DEus Dei Fílius, qui in monte Sion & in Hierúsalem in conspéctu seniôrum te glorificári pronúncias; concêde nobis, ita in regno tuo plenâ fidei cognitiône gaudêre, ut hìc nos florêre fácias fide, & in Advéntu tuo ætérnæ coronándos státuas glóriæ. Respóndeat Chorus. Amen. Per misericórdiam tuam, Deus noster.

Cánticum, & ómnia ália, quæ sequúntur usque in finem Matutíni, dicántur ut in féria secúnda secúndæ hebdómadæ de Advéntu Dómini. Requîre fol. 16. Ad Vésperos, ut suprà fol. 17.

FERIA SEXTA.

Ad Matutînum.

Antíphona. Lava me, Dómine, ab injustítia mea: & à peccátis meis munda cor meum. Psalmus 50. Orátio. Deus Dei Fílius, cujus in

in ætérnum pérmanet. Requîre in fériis primæ hebdómadæ de Advéntu Dómini. fol. 3.
Antíphona 1. Clamêmus ad Dóminum à fácie tribulántis. P. Et mittet nobis Salvatòrem & propugnatòrem, qui líberet nos. ℣. Venite adorêmus, & procidâmus ante Deum: plorémus coram Dómino, qui fecit nos, quia ipse est Dóminus Deus noster: nos autem pópulus ejus, & oves páscuæ ejus. P. Et míttet nobis Salvatòrem. ℣. Glória, & honor Patri, & Fílio. P. Et mittet nobis Salvatòrem.

Orátio.

CLamêmus ad te, Dómine, à fácie tribulántis, ut míttas nobis Salvatòrem, qui líberet nos de manu inimicòrum nostrôrum: ut, qui præséntiam faciéi tuæ præstolâmur, nostrôrum meritòrum torménta evadâmus. Respóndeat Chorus. Amen. Per misericórdiam tuam, Deus noster, &c.
Antíphona. Prope est dies Dómini: nolîte tribulári. P. Gáudium enim illìus fortitûdo nostra est. ℣. Audi pópulus meus; & loquar tibi: & testificâbor tibi, Israël, si me audíeris. P. Gáudium enim illìus. ℣. Glória, & honor Patri, & Fílio. P. Gáudium enim illìus fortitûdo.

Orátio.

DIes tuus, Dómine, ecce propè est, atque necésse est nos purgátis consciéntiis properâre. Et ideò, quia de nobis ista habêre non póssumus, á te, qui potens es, hæc ipsa, nobis tríbue, postulâmus: poscéntes, ut ita gáudium tuum sit fortitûdo nostra, quáliter tribulátio non óbruat sempitérna. Respóndeat Chorus. Amen. Per misericórdiam tuam, Deus noster.
℟. Hierúsalem, áspice ad oriéntem, P. Et vide lætítiam, à Deo quæ tibi superventûra est. ℣. Lauda, Hierúsalem, Dóminum: lauda Deum tuum, Sion. P. Et vide lætítiam. ℣. Glória, & honor Patri, & Fílio. P. Et vide lætítiam.

Orátio.

ASpícimus, Dómine, & purgáto fidei óculo jam vidêmus, quàm inenarrábilis sit lætítia illa, quæ Hierúsalem civitáti tuæ ad oriéntem prospiciénti de Dómino in múneris collatiòne refúlsit. Et ídeò quæsumus, ut, qui eam incarnatiònis tuæ gáudiis pertulísti, nos in sinu ejus illæsos consérves à contagiòne totìus piáculi: quò in illa óperum nos dígnitas salvet, ut præstolátio Advéntûs tui sine fine justíficet. Respóndeat Chorus. Amen. Per misericórdiam tuam, Deus noster.
Cánticum, & ómnia ália usque in finem Matutíni, ut in quarta féria secúndæ hebdómadæ. Quære fol. 18. Ad Vésperos, ut suprà. fol. 17.

IN QUINTO DOMINICO DE ADVENTU DOMINI.

Ad Vésperos.

Lauda. A solis ortu. Orátio. Deus, cujus nomen est benedíctum. Quære in fol. 1.
Sono. Apparêbit nobis Salvâtor, quasi nubes clara. P. Mediâ die: allelúia. ℣. Et sicut guttæ distillántes in fáciem terræ sitiéntis. P. Médiâ die: allelúia.
Antíphona. Silêbit omnis caro à fácie Dei, quia juxta est: dies Dómini præparâbit nobis hóstiam. P. Et sanctificâbit omnes eléctos suos. ℣. Deus manifésté véniet, Deus noster, & non silêbit. P. Et sanctificâbit. ℣. Glória, & honor Patri. P. Et sanctificâbit.
Lauda. Dóminus sicut fortis, egrediêtur, &, ut vir bellâtor, suscitâbit zelum: vociferábitur, & clamâbit: allelúia. P. Et super inimícos suos confortábitur, & laudem ejus in ínsulis nunciábunt: allelúia, allelúia. ℣. Laudâte nomen Dómini: laudâte, servi Dómini. P. Et super. ℣. Glória, & honor. P. Et super inimícos.
Hymnus. Christi catérva clámitet. Supplicátio. Orêmus Redemptòrem mundi, Dóminum nostrum. Requîre fol. 2.

Capítula.

CHriste Dei Fílius, qui à patre sine témpore natus, per Vírginem in témpore nascitûrus, à Patris sinu, sicut fortis, egréderis; éffice nos fortióres semper esse in opéribus tuis: ut, qui suscitásti zelum virtûtis tuæ in pópulis tíbimet creditúris, súscites in nobis numquam finiéndum amórem tuæ dilectiònis, quo perducâmur ad promíssa tuæ hereditâtis.

Pater noster. Liberáti à malo. Requîre fol. 2.

Benedíctio.

EX Sion Dóminus véniens nos ab ómnibus impietátibus nostris erípiat. Respóndeat. Amen. Avértat à nobis iniquitátes nostras, qui venit prorogâre misericórdias suas. Respóndeat. Amen. Tales etiam nos rediméndos státuat, quales judicándo non púniat. Respóndeat. Amen. Per misericórdiam ipsìus Dei nostri.
Lauda. Meménto nostri, Dómine, in beneplá-

plácito pópuli tui : allelúia. P. Vísita nos, Deus, in salûte tua : allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Ut confiteâmur nómini sancto tuo, & gloriêmur in laude tua. P. Vísita nos, Deus. ℣. Glória & honor Patri. P. Vísita nos, Deus. Orátio. Dómine Deus fortis, qui de pátrio, ut infrà.

Ad Matutînum.

Hymnus. Ætérne rerum Cónditor. Requîre fol. 3. Orátio. Post gallôrum canôrum. Requîre fol. 21. Super Psalmos.

Antíphona. Dómini est salus : & super pópulum tuum benedíctio tua. Psalmus 3.

Antíphona. Incérta & occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi. Psalmus 50.

Antíphona. In umbra alârum tuârum sperâbo, donec tránseat iníquitas.

Orátio.

VErbum ante sæcula ineffabíliter Patris ore prolâtum, & in fine témporum hóminem pro nobis ex Vírgine ortum húmili prece poscâmus, ut invocatiônem nostram de monte sancto suo placâtus exáudiat, ejúsque benedíctio péctora credéntium répleat. At, sicut incérta secretôrum sapiéntiæ maniféstans, ad se agnoscéndum corda éxcitat nostra; ita cathólicam plebem alârum suârum protectiône deféndat; eísque, cum Judex vénerit, exístat placábilis, pro quibus rediméndis in carne appáruit húmilis. Respóndeat Chorus. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 1. Dóminus, sicut fortis, egrediêtur : sicut vir præliâtor, suscitábit zelum, ut edûcat cæcos in via, quam nésciunt. P. Et ponet ténebras eôrum in luce. ℣. Omnes gentes, pláudite mánibus : jubilâte Deo in voce exultatiônis. P. Et ponet ténebras. ℣. Glória, & honor Patri. P. Et ponet ténebras eôrum.

Orátio.

DOmine Deus fortis, qui de pátrio secréto egrédiens, &, ut vir præliâtor, súscitans gentes tíbi creditúras acquîris; súscita in nos zelum beneplácitum tibi : ut, qui te venísse jam crédimus, audéntiùs te íterùm ventûrum innócui præstolêmur. Respóndeat Chorus. Amen. Per misericórdiam tuam, Deus noster.

Antíphona 2. Juxtà est justítia mea : non morábitur dicit Dóminus. P. Dabo eam salûtem in Sion, & ponam gáudium ómnibus lugéntibus in Israël ℣. Audîte hæc, omnes gentes : áuribus percípite, qui habitâtis orbem. P. Dabo eam. ℣. Glória, & honor Patri. P. Et ponam gáudium.

Orátio.

CHriste Deus, sapiéntia summi Patris, Verbum, qui ædíficas tibi mundíssimam domum Maríæ Vírginis úterum, in qua ipse cœléstis justítia próspicis, & de qua fructum benignitâtis tuæ prodûcis, dum in ea absque veste corpórea Deus ingredêris, & de qua vestîtus carne procêdis; præsta nobis supplícibus tuis, ut sanctificátos nos tibi in domo efficias, de qua, ut sponsus procédens, óperum nostrôrum dignitâte circumfúltus appáreas. Respóndeat Chorus. Amen. Per misericórdiam tuam, Deus.

Antíphona 3. Ego Dóminus primus & novíssimus : vidébunt ínsulæ, & timébunt me. P. Extrêma terræ cognóscent : & vénient, & appropinquábunt mihi. ℣. Ego autem constitûtus sum rex ab eo super Sion montem sanctum ejus prædicans præcéptum ejus. P. Extrêma terræ cognóscent. ℣. Glória, & honor Patri, & Fílio. P. Extrêma terræ cognóscent.

Orátio.

DEus Dei Fílius, qui primus & novíssimus ómnia à te creâta infra te conclûdis; nec tamen ipse conclúderis, quem extrêma terræ per incarnatiônis tuæ mystérium agnovérunt, dum à te fidei vocatiône pertractâta sunt; da nobis, ut agnitiône hujus fidei sanctæ ita in te radicêmur & cultu justítiæ & óperum dignitâte, ut ex hoc ætérnam mereâmur pervenîre ad réquiem. Respóndeat Chorus. Amen. Per misericórdiam tuam, Deus.

℟. Béthlehem cívitas Dei summi, ex te pródiet dominâtor Israël. P. Et egréssus illius, sicut à principio diêrum æternitâtis, & pax erit in terra nostra, dum vénerit. ℣. Tu Béthlehem Euphrâta, numquid párvula facta es in míllibus Judá? ex te enim egrediêtur rex, qui regat pópulum meum Israël. P. Et egréssus illius. ℣. Glória, & honor Patri, & Fílio. Reiterêtur ℟. Béthlehem cívitas Dei.

Orátio.

CHriste Deus Fílius Patris Dei summi, incarnatiônis tuæ urbem cónsecras, dum te ex ea verum dominatôrem Israël nascitûrum insínuas, & inaudîtum à sæculis in ea incarnatiônis tuæ miráculum manifêstas : Dum intrà ejúsdem urbis Bethlehemíticæ septa genitrîcem Maríam & matérno honôre gloríficas, cujus úterum nec ingrédiens réseras, nec egrédiens víolas; quæsu-

sumus, ut penetrália nostræ ánimæ sic tuo perlústres candôre, quátenus suffrágio matris tuæ à serpentína persuasiône serváti, virginitâtem mentis obtineâmus illæsi. Respóndeat Chorus. Amen. Per misericórdiam tuam, Deus.

IN LAUDIBUS.

Ad Cánticum.

Antíphona. Deus à Líbano véniet.

Cánticum. Dómine audívi audìtum. Require fol. 22.

Ad Benedíctus.

Antíphona. Benedíctus es, Deus. P. Benedícite Dóminum. Cánticum Daniêlis 3. Benedíctus es, Dómine Deus patrum nostrôrum. Requîre fol. 6.

Sono. Apparêbit nobis Salvâtor. Requîre fol. 32.

Lauda. Laudâte Dóminum de cœlis: allelúia. Requîre fol. 23. Psalmus 148.

Lectio libri Michææ Prophétæ. *cap.* 4.

℟. Deo grátias.

Erit in novíssimis diêrum mons domus Dómini præparâtus in vérticem móntium super colles: & fluent ad eum pópuli. Et prophetábunt gentes multæ, & dicent: Venîte, ascendâmus ad montem Dómini, & ad domum Dei Jacob: & docêbit nos de viis suis, & íbimus in sémitis ejus: quia de Sion egrediêtur lex, & verbum Dómini de Hierúsalem. Et judicâbit inter pópulos multos, & corrípiet gentes fortes usque in longínquum: & concídent gládios suos in vómeres, & hastas suas in ligónes: non sumet gens contra gentem gládium: & non discent ultrà belligerâre. Et sedêbit vir subtus víneam suam, & subtus ficum suam, & non erit, qui detérreat: quia os Dómini exercítuum locûtum est. Quia ómnes pópuli ambulábunt unusquísque in nómine Dómini Dei sui: nos autem ambulábimus in nómine Dómini Dei nostri in ætérnum & ultrà. In die illa, dicit Dóminus, congregâbo claudicántem: & eam, quam ejéceram, cólligam; & quam afflíxeram: & ponam claudicántem in relíquias: & eam, quæ laboráverat in gentem robústam: & regnâbit Dóminus super eos in monte Sion, & nunc & usque in ætérnum. Et tu turris gregis, nebulôsa filia Sion usque ad te venit: & véniet potéstas prima, regnum filiæ Hierúsalem. Nunc quare mœrôre consúmeris? Numquid rex non est tibi, aut consiliárius tuus périit, quia comprehéndit te dolor sicut parturiéntem? Dole, & sátage filia Sion quasi partúriens: quia nunc egrediêris de civitâte, & habitâbis in regiône, & vénies usque ad Babylônem: ibi liberáberis, ibi rédimet te Dóminus de manu inimicôrum tuôrum. Respóndeat Chorus. Amen.

Hymnus. Cunctôrum rex omnípotens. Supplicâtio. Orêmus Redemptôrem mundi. Requîre in primò Domínico de Advéntu Dómini. fol. 2.

Capítula.

Domine Jesu Christe, quem venísse crédimus in carnis abjectiône húmilem mundum pereúntem redímere; quemque íterum præstolâmur in poténtia Deitâtis ventûrum, sæculum delínquens terribíliter judicâre; imménsam pietâtem tuam treméntes fámuli tui quæsumus, ut, dum véneris, non de peccáto nos árguas, sed ineffábili benignitâte succúrras: & hìc pótiùs humilitâtis nostræ confessiônem accípias, ut illìc & fácinora nostra univérsa indúlgeas, & in déxteræ tuæ partem coronándos státuas.

Pater noster. Liberáti à malo. Requîre fol. 2.

Lauda. Meménto nostri, Dómine, in beneplácito pópuli tui: allelúia. P. Vísita nos, Deus, in salûte tua: allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Ut confiteâmur nómini sancto tuo, & gloriêmur in laude tua. P. Vísita nos, Deus. ℣. Glória, & honor Patri, & Fílio, & Spirítui Sancto. P. Vísita nos, Deus, in salûte.

Benedíctio.

Ex Sion Dóminus véniens nos ab ómnibus impietátibus nostris erípiat. Respóndeat Chorus. Amen. Per misericórdiam ipsìus Dei nostri. Dóminus sit semper.

In nómine Dómini nostri Jesu Christi perficiâmus cum pace. ℟. Deo grátias.

Exeúnte vésperâ. Lauda. A Solis ortu usque ad occâsum. P. Laudábile nomen Dómini. ℣. Sit nomen Dómini benedíctum, ámodò, & usque in ætérnum. P. Laudábile nomen Dómini.

Sono. Apparêbit nobis Salvâtor. Requîre fol. 32.

Antíphona. Erit Dóminus, sicut ros: Israël germinâbit, sicut lílium. P. Et erúmpet radix ejus, ut Líbani. ℣. Et erit firmaméntum in terra in summis móntium, superextollêtur super Líbanum fructus ejus: & florêbunt de civitâte sicut fœnum terræ. P. Et erúmpet radix ejus. ℣. Glória, & honor Patri,

tri, & Fílio. P. Et erúmpet radix.
Lauda. Deùs virtûtum nobíscum. P. Suscéptor noster Deus Jacob. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Véritas de terra orta est: & justítia de cœlo prospéxit. P. Suscéptor noster Deus. ℣. Glória, & honor Patri. P. Allelúia, allelúia, allelúia.
Hymnus. Christi catérva clámitet. Supplicátio. Orêmus Redemptôrem mundi Dóminum nostrum. Requîre in primo Domínico de Advéntu Dómini. fol. 2.

Capítula.

DEus, cujus ætérnitas témpora præscit, & órdinat; qui in plenitúdine témporum Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum nascitûrum ex Vírgine déstinas; ut ætérnus ex te sine témpore pródiens, pro nobis cónditor nascerêtur in témpore; ut & nostra scílicet témpora vísitet, & temporáles suæ immortalitâtis partícipes reddat; assístat tibi pro nobis: ut, quos Advéntu suo mirabíliter redêmit, múnere suo abundantíssimè ditet.

Pater noster. Liberáti à malo. Requîre fol. 2.

Benedíctio.

Christus Dóminus, qui per suscéptæ. Quære fol. 8.

Lauda. Erit firmaméntum in terra in summis móntium, superextollêtur super Líbanum: allelúia. P. Et erit nomen Dómini benedíctum in sæcula: allelúia, allelúia. ℣. Ante Solem pérmanet nomen ejus, & ante Lunam sedes ejus; & benedicéntur in eo omnes tribus terræ. P. Et erit nomen Dómini. ℣. Glória, & honor. P. Et erit nomen.
Orátio. Dómine Deus fortis, qui de pátrio. Dicátur, ut in primis Vésperis istìus Domínici. fol. 32.

FERIA II. QUINTÆ HEBDOMADÆ IN ADVENTU DOMINI.

Ad Matutînum.

Antíphona. Dómine, quid multiplicáti sunt? Psalmus 3. cum sua Oratiône fol. 8.
Antíphona 1. Quibus non est nunciâtum de eo, vidébunt eum: &, qui non audiérunt, intélligent. P. Et ascéndet, sicut virgúltum coram eo. P. Et sicut radix de terra sitiénti. ℣. In sua justítia judicâbit páuperes pópuli, & salvos fáciet filios páuperum: & humiliábit calumniatôrem. P. Et ascéndet. ℣. Glória, & honor. P. Et, sicut.

Orátio.

IMmâne satis fácinus vídeo coram tuis, Deus Pater, óculis à réprobis perpetrâtum: qui, dum Fílium tuum, prædicâtum in lege, contémnunt, in incredulitâtis suæ vorágine remansérunt; dum hi, quibus non erat de eo nunciâtum, vidérunt eum, &, qui non audiérunt, intelligéntiâ contempláti sunt. Amove ergo, quæsumus, quidquid resístit tibi in ópere, ut crédulo péctore sic in nobis virgúlta donôrum præpólleant, ut radix humilitâtis numquam aréscat. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam, Deus noster.
Antíphona 2. Deus pacis sanctíficet vos ad perféctum, & ínteger spíritus sit vester. P. Anima, & corpus sine quæréla in Advêntu Dómini nostri Jesu Christi servêtur. ℣. Laudâte nomen Dómini: laudâte, servi, Dóminum. P. Anima, & corpus. ℣. Glória, & honor Patri. P. Anima, & corpus.

Orátio.

CHriste Deus noster, qui in assúmptâ humanitâte véniens mundum judicatûrus, sanctífica nos ad perféctum; ut in die Advéntûs tui, cùm judicatûrus véneris sæculum, ita ínteger spíritus noster, ánima, & corpus in te reflóreat, ut tecum sine fine regnatúri vivâmus. Respóndeat Chorus. Amen. Per misericórdiam tuam, Deus noster.
Antíphona 3. In die illa inclinábitur homo ad factôrem suum. P. Et óculi ejus ad sanctum Israël respícient. ℣. Deus deôrum Dóminus locûtus est, & vocâvit terram. P. Et óculi ejus. ℣. Glória, & honor Patri, & Fílio. P. Et óculi ejus.

Orátio.

UNigénite Dei Fílius, cujus óculi ad sanctum Israël respíciunt, inclína ad nos misericórdiam tuam, quáliter te factôrem nostrum adspícere valeâmus, dum gloriòsus apparúeris in glóriam tuam. Respóndeat Chorus. Amen. Per misericórdiam tuam, Deus noster, &c.
℟. Gáude, filia Sion, quia véniet tibi rex tuus cum jocunditâte. P. Et tu, filia Hierúsalem, lætâre in Advéntu Dómini Dei tui. ℣. Exúlta satis, & júbila, filia Sion: ecce rex tuus venit justus & salvâtor. P. Et tu, filia Hierúsalem. ℣. Glória, & honor Patri, & Fílio. Reiterêtur ℟. Gáude, filia Sion.
Cánticum, & ómnia ália, quæ sequúntur usque in finem Matutíni, dicántur, ut in secúnda féria primæ hebdómadæ de Advéntu Dómini. Quære fol. 9. Excépta Prophetiâ. Erit

 in

in novíssimis diérum mons domûs Domini. Quære fol. 34.

Ad Vésperos ómnia dicántur, ut suprà in secúnda féria.

FERIA TERTIA.

Ad Matutínum.

Antíphona. Lava me, Dómine. Quære fol. 3. Psalmus 50. Orátio. Deus Dei Fílius, cujus in ætérnum pérmanet. Quære fol. 3.

Antíphona 1. Addent mites in Dómino lætítiam. P. Et páuperes hómines, sancto Israël adveniénte, gaudébunt. ℣. Verúmtamen prope timéntes eum salutâre ipsìus : ut inhábitet glória in terra nostra. P. Et páuperes hómines. ℣. Glória, & honor Patri, & Fílio. P. Et páuperes.

Orátio.

INcarnatiônis tuæ, Christe Dómine, mystério reveláto, húmiles páuperes exúltant, te sanctum verum cognóscere mitíssimum in lætítia. Te ergo proínde quæsumus, ut, qui stériles facis esse fœcúndos, nos peccatóres efficias esse beátos. Respóndeat Chorus. Amen. Per misericórdiam tuam, Deus noster.

Antíphona 2. Sanctificábunt omnes sanctum Jacob, & Deum Israël prædicábunt. P. Et scient errántes intelléctum, & inusitatóres discent legem. ℣. Deus manifésté véniet Deus noster, & non silêbit. P. Et scient errántes intelléctum. ℣. Glória, & honor Patri, & Fílio. P. Et scient errántes.

Orátio.

DEus, ad quem óculi univérsæ carnis respíciunt, fac, nos vidêre salutâre tuum in glória, quáliter sciant errántes intelléctum : ut, cum majestâtis tuæ cunctis illúxerit regnum, débitum pro méritis evadâmus supplícium. Respóndeat Chorus. Amen. Per misericórdiam tuam, Deus noster.

℟. Confortâre in Advéntu Dómini Dei tui, domus Jacob; quóniam seminántem fructum vitæ lumen majestâtis vidébitis salvatôrem. P. Et, qui angustiámini, sustinête, quoadúsque véniat princeps justítiæ, áuferens infirmitâtem univérsæ terræ. ℣. Contemplâre viam: confórta lumbos, & róbora virtûtem valde, & properâre in Advéntu Dómini Dei tui. P. Et, qui angustiámini. ℣. Glória, & honor Patri, & Fílio. Reiterêtur ℟. Confortâre in Advéntu Dómini.

Cánticum, & ómnia ália usque in finem Matutíni dicántur, ut in féria quarta primæ hebdómadæ fol. 11. & 12. Exceptâ Prophetía, quæ dícitur de Domínico prætérito fol. 34. Ad Vésperos, ut suprà, fol. 12.

FERIA QUARTA.

Ad Matutînum.

Antíphona. In te confidit ánima mea. Psalmus 56.

Orátio. Deus Dei Fílius, cujus in ætérnum pérmanet. Requîre fol. 3.

Antíphona. Egrediêtur virga de radîce Jesse. P. Et flos de radîce ejus ascéndet. P. Et judicâbit in justítia páuperes. ℣. Virgam virtûtis tuæ emíttet Dóminus ex Sion : dominâre in medio inimicôrum tuôrum. P. Et flos de radîce. ℣. Glória, & honor Patri. P. Et judicâbit.

Orátio.

ESto nobis, Dómine, corôna glóriæ in die, quo véneris sæculum judicâre per ignem, ut hîc priùs vestiâris indeménto justítiæ, & pòst perféctâ glóriæ libertâte. Respóndeat Chorus. Amen. Per misericórdiam tuam, Deus noster.

Antíphona 1. Quibus non est narrâtum de eo, vidébunt. P. Et, qui non audiérunt, intélligent : & ascéndet, sicut virgúltum coram eo, & sicut radix de terra sitiénti. ℣. In sua justítia judicâbit páuperes pópuli, & salvos fáciet filios páuperum, & humiliâbit calumniatôrem. P. Et, qui non audiérunt. ℣. Glória, & honor. P. Et, qui non audiérunt.

Orátio.

QUibus non est narrâtum de eo, vidébunt; &, qui non audiérunt, intélligent; quia spes fida in ipso semper manet, in quo est perfécta glóriæ plenitûdo. Répleat ítaque os nostrum jocunditâte, ut & vox nostra ejus resúltet præcóniis, & impleâtur ánima donis. Respóndeat Chorus. Amen. Per misericórdiam tuam.

Antíphona 2. Exultâte in lætítia Jacob, & inîte contra caput géntium. P. Personâte, cánite, & dícite. P. Salva, Dómine, pópulum tuum, relíquias Israël. ℣. Súmite psalmum, & date tympanum : psaltérium jocúndum cum cíthara. P. Personâte, cánite. ℣. Glória, & honor. P. Salva, Dómine.

Orátio.

FAC, nos, Dómine, justè, sobriè, & piè in hoc sæculo vívere, expectántes beâtam illam spem, & Advéntum claritâtis magnificéntiæ tuæ: & sic per sémitas justítiæ currâmus, ut méritò accédere ad ætérnam hereditâtem possîmus. Respóndeat Chorus. Amen. Per

Per misericórdiam tuam, Deus noster.
℟. Placábilis, Hierúsalem, véniam in móntibus tuis: & exultábis, quia dies Dómini vénient tibi. Surge, Sion; convértere ad Deum tuum. Gáude, & lætâre, Jacob. P. Quia de médio géntium salvâtor tuus pródiit. ℣. Revértere, filia Sion: revértere ad civitátes tuas: revértere, virgo Israël. P. Quia de médio. ℣. Glória, & honor Patri. Reiterêtur ℟. Placábilis, Hierúsalem.

Omnia ália usque in finem Matutíni dicántur, ut in sexta féria primæ hebdómadæ fol. 13. Exceptâ Prophetíâ, quæ est dicénda de quinto Domínico prætérito fol. 34.

℟. Ecce majéstas Dei venit per viam, quæ réspicit ad oriéntem: & vox ejus, sicut vox aquârum multârum. P. Et terra splénduit à claritâte Dómini. ℣. Audite, ínsulæ; & atténdite, pópuli: obstupéscite, & admirámini: montes enim commovebúntur, & concutiéntur fundaménta terræ. P. Et terra splénduit. ℣. Glória, & honor. Reiterêtur Responsórium. Ecce majéstas.

℟. Clamor factus est: ecce sponsus venit. P. Exîte óbviam ei. ℣. Benedíctus, qui venit in nómine Dómini, rex Israël. P. Exîte. ℣. Glória, & honor Patri. Reiterêtur Responsórium. Clamor factus est.

℟. Ecce Dóminus ascéndet super nubem levem. P. Et ingrediêtur Ægyptum, &, ut rex fortis, dominábitur cunctis géntibus. ℣. Deus maniféstè véniet Deus noster, & non silêbit. P. Et ingrediêtur. ℣. Glória, & honor. P. Et ingrediêtur.

℟. Ecce Dóminus véniet, & non mentiêtur. P. Et, si moram fécerit, expécta illum; quóniam véniet, & non tardâbit. ℣. Qui emíttit elóquium terræ, velóciter currit sermo ejus. P. Et, si moram fécerit. ℣. Glória, & honor Patri. P. Et, si moram.

℟. Oriêtur timéntibus Deum sol justítiæ, & sánitas in pennis ejus. ℣. Oriêtur in diêbus ejus justítia, & abundántia pacis: donec extollâtur luna. P. Et sánitas. ℣. Glória, & honor Patri, & Fílio, & Spirítui Sancto. P. Et sánitas.

Ad Vésperos dicâtur, ut in féria sexta primæ hebdómadæ.

FERIA QUINTA.

Ad Matutînum.

Antíphona. Dómine, quid multiplicáti sunt? Cum sua Oratiône Multiplicáti sunt, Dómine. Requîre fol. 8.

Antíphona 1. Ecce Dóminus ascéndet super nubem levem. P. Et ingrediêtur Ægyptum. P. Et, ut rex fortis, dominábitur cunctis géntibus. ℣. Deus maniféstè véniet, Deus noster; & non silêbit. P. Et ingrediêtur. ℣. Glória, & honor Patri, & Fílio. P. Et, ut rex fortis, dominábitur.

Orátio.

Ecce super nubem te Dóminum ascensûrum Prophetârum vaticínia prædixérunt: & ídeò te quæsumus, ut, qui olim in carne nascitûrus, mundum útique istum ingrédiens rex fortis, domínium per fidem obtinuísti in géntibus; pium te in nobis osténdas, cùm apparúeris gloriôsus. Respóndeat Chorus. Amen. Per misericórdiam tuam, Deus noster.

Antíphona 2. Ecce Dóminus véniet, & non mentiêtur. P. Et, si moram fécerit, expécta illum; quóniam véniens véniet, & non tardâbit. ℣. Qui míttit elóquium suum terræ, velóciter currit sermo ejus. P. Et, si moram. ℣. Glória, & honor Patri, & Fílio, & Spirítui Sancto. P. Et, si moram fécerit.

Orátio.

Expectâmus te, Dómine, quóniam véniens vénies. Nunc tamen, quia regnum tuum supra términos terræ agnóscitur; non te mentîtum fuísse, infirmitas nostra conquéritur: Et ídeò expectâmus te desidério húmiles, ut, cùm véneris, efficias nos tibi sine fine consórtes. Respóndeat Chorus. Amen. Per misericórdiam tuam, Deus noster.

Antíphona 3. Oriêtur timéntibus Deum Sol justítiæ. P. Et sánitas in pennis ejus. ℣. Oriêtur in diêbus ejus justítia, & abundántia pacis: donec extollâtur Luna. P. Et sánitas. ℣. Glória, & honor Patri, & Fílio, & Spirítui Sancto. P. Et sánitas.

Orátio.

Orîre in córdibus nostris, Sol justítiæ, & illúmina nos claritâte Advéntûs tui; ut, qui in voce promissiônis tuæ hilaréscimus, in Advéntu glóriæ tuæ nullo modo confundâmur. Respóndeat Chorus. Amen. Per misericórdiam ipsius Dei nostri.

℟. Véniam ad Sion, dicit Dóminus, & habitâbo in Hierúsalem. P. Et vocábitur Hierúsalem cívitas sancta. ℣. Audi, pópulus meus, & loquar Israël, & testificâbor tibi, Israël, si me audíeris. P. Et vocábitur. ℣. Glória, & honor. P. Et vocábitur.

Orátio.

Veni, Dómine, sicut promisísti, in Sion, & hábita in Hierúsalem; ut, qui jam olim

olim apparuísti per fidem gloriôsus, illic declarêris in nostrôrum óperum dignitâtem: ut & vísio pacis pacâtum in nos honôrem nóminis tui reténtet, & desidérium Advéntûs tui novæ lucis nobis in ea sidus accúmulet. Respóndeat Chorus. Amen. Per misericórdiam tuam, Deus noster.

Omnia ália, quæ sequúntur, dicántur, ut in secúnda féria secúndæ Hebdómadæ. fol. 16. Exceptâ Prophetiâ, quæ dícitur de Domínico quinto prætérito fol. 34.

Ad Vésperos dicántur, ut suprà in secúnda féria fol. 17.

FERIA SEXTA.

Ad Matutînum.

Antíphona. Lava me, Dómine, ab injustítia mea, & à peccátis meis munda cor meum. Psalmus 50.

Orátio.

DEus Dei Fílius, cujus in ætérnum pérmanet nomen, quique unum te esse innotéscens Deum ac Dóminum, per suscéptæ incarnatiônis mystérium venísti in regem, ut redímeres sæculum; da nobis ita fervêre hujus mystério pietâtis, ut per hæc evadâmus muscípulam deceptôris: ut, qui Advéntûs tui gáudia diffúso ore præcínimus, salvátos nos, cùm ad judícium véneris, te júdice, gratulêmur. Respóndeat Chorus. Amen. Per misericórdiam tuam, Deus noster, qui, &c.

Antíphona 1. Verbum mittit Dóminus in Jacob, & véniet in Israël. P. Ut sciat omnis pópulus, quia ipse est. ℣. Qui mittit verbum suum terræ: velóciter currit sermo ejus. P. Ut sciat omnis pópulus. ℣. Glória, & honor Patri, & Fílio, & Spirítui Sancto. P. Ut sciat omnis.

Orátio.

MItte Verbum tuum, omnípotens Pater, de sédibus tuis, ut sanet & consólidet omnes contrítos, & érigat elísos, cónferens nobis lætítiam nóminis sui. Respóndeat Chorus. Amen. Per misericórdiam tuam, Deus noster.

Antíphona 2. Ecce véniet vir, cujus óriens nomen ejus: subter eum oriêtur justítia. P. Et ipse erit salus pópuli. ℣. Oriêtur in ténebris ejus justítia; & erit firmaméntum in terra in summis móntium. P. Et ipse erit. ℣. Glória, & honor Patri, & Fílio, & Spirítui Sancto. P. Et ipse erit.

Orátio.

ECce tu Dómine Deus noster, qui olim redemptûrus mundum venísti, cujus óriens nomen tuum; líbera pérditos, quos redemísti magno ópere: ut, qui infirmári pro nobis dignâtus es homo, Divinitâtis tuæ hómines dignêris præmuníri subsídio. Respóndeat Chorus. Amen. Per misericórdiam tuam, Deus noster.

℟. Liberâbit nos Dóminus à potentátu inimicôrum nostrôrum. P. Et véniet nobis gáudium & lætítia à Deo salutári nostro celériter. ℣. Ecce dies vénient, dicit Dóminus: suscitâbo super vos verbum bonum, & invocábitis me, & timébitis: orábitis, & ego exáudiam vos. P. Et véniet nobis gáudium, & lætítia. ℣. Glória, & honor Patri, & Fílio, & Spirítui Sancto. P. Et véniet nobis gáudium, & lætítia.

Omnia ália, quæ sequúntur usque in finem Matutíni, dicántur, ut in féria quarta secúndæ Hebdómadæ fol. 18. Exceptâ Prophetiâ, quæ dícitur de Domínico quinto prætérito fol. 34.

Ad Vésperos, ut dictum est in féria quarta secúndæ Hebdómadæ fol. 19.

Antíphona. In te confídit ánima mea. Psalmus 46.

Orátio. Deus Dei Fílius, cujus in ætérnum pérmanet, ut supra.

Antíphona 1. Atténdite ad me, pópulus meus; & tribus mea, me audíte. P. Quia judícium meum in luce populôrum apparêbit. ℣. Audíte hæc omnes gentes: áuribus percípite, qui habitâtis orbem. P. Quia judícium meum. ℣. Glória, & honor Patri, & Fílio, & Spirítui Sancto. P. Quia judícium meum.

Orátio.

AD te, Dómine, tribus tua, ecce, & pópulus accedéntes, pétimus & rogâmus, ut judícium tuum, quod in populôrum appáruit luce, in redemptôrum clarificêtur salvatiône: ut, quos dudum venit redímere per fidem, véniat íterùm à se redemptos de æternitâtis supplício liberâre. Respóndeat Chorus. Amen. Per misericórdiam tuam, Deus noster.

Antíphona 2. Clude sermônem, dicit Dóminus: & signa librum usque ad diem Advéntûs Dómini. P. Múltiplex enim erit sciéntia. ℣. Deus deôrum & Dóminus locûtus est, & vocâvit terram. P. Múltiplex enim erit. ℣. Glória, & honor Patri, & Fílio, & Spirítui Sancto. P. Múltiplex enim.

Orátio.

DEus, qui multíplicem prædixísti esse sciéntiam nunciòrum, dum per increménta témporum aucta est grátia prædicántium; fac nos clausi sermônis signatique libri ita mystéria crédere, & crédita retinêre; ut in die Advéntûs tui mereâmur tuis coram óculis sine confusiône assístere. Respóndeat Chorus. Amen. Per misericórdiam tuam, Deus.

Antíphona 3. Suscitâbo eum ad justítiam, dicit Dóminus. P. Et omnes vias ejus dírigam, & captivitâtem pópulo meo dimíttam. ℣. Oriêtur in diêbus ejus justítia, & abundántia pacis: donec extollâtur Luna. P. Et omnes vias. ℣. Glória, & honor Patri. P. Et omnes.

Orátio.

DEus Pater, qui Jesum Christum Fílium tuum suscitásti ad justítiam, ostendéndo eum in carne; fac nos semper illius sequi pedes ópere, & voce; ut, eum audítu cordis sine intermissiône audiéntes, glóriæ suæ mereâmur esse partícipes. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

℟. Lætámini cum Hierúsalem, & exultâte in ea, omnes, qui diligitis eam: quia ecce ego declinâbo super eam. P. Quasi flúvius pacis, vidébitis; & gaudêbit cor vestrum. ℣. Exúlta, & lauda, filia Sion, quia venit in médio tui sanctus Israël. P. Quasi flúvius pacis, vidébitis. ℣. Glória, & honor Patri, & Fílio, & Spirítui Sancto. Reiterêtur Responsórium. Lætámini cum Hierúsalem.

Orátio.

DEus, qui Hierúsalem perfécta te apparêre prophetáli vaticínio prædixísti; concêde nobis per speculatiônem Ecclésiæ tuæ & devótos semper manêre, & inlæsos usquequâque persístere: ut in ea semper gloriósus appáreas, in qua incarnatiônis tuæ mystéria maniféstas. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Cánticum, & ómnia ália, quæ sequúntur in fine Matutíni, dicántur, ut in féria sexta secúndæ hebdómadæ fol. 20. Exceptâ Prophetiâ, quæ dícitur de quinto Domínico prætérito fol. 34.

IN SEXTO DOMINICO DE ADVENTU DOMINI.

Ad Vésperos.

Antíphona. Erit lux magna in témpore vespertíno. P. Quia ecce véniet Dóminus Deus vester. ℣. Et illuminabúntur, qui in ténebris sunt, & in umbra mortis sedent. P. Quia ecce veniet.

Sono. Qui regis Israël, inténde. P. Et veni, ut líberes nos. Allelúia. ℣. Deus virtûtum convérte nos: & osténde fáciem tuam. P. Et veni, ut líberes.

Antíphona. Hosánna: benedíctus, qui venit in nómine Dómini. P. Benedíctum, quod venit, regnum patris nostri David: Hosánna in excélsis. ℣. Benedíctus, qui venit in nómine Dómini, Deus Dóminus, & illúxit nobis. P. Benedíctum. ℣. Glória, & honor. P. Benedíctum.

Lauda. Apparêbit vobis Salvâtor, quasi nubes clara médiâ die. P. Et sicut guttæ distillántes in fáciem terræ sitiéntis. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. In sua justítia judicâbit páuperes pópuli, & salvos fáciet fílios páuperum, & humiliâbit calumniatôrem. P. Et, sicut guttæ. ℣. Glória, & honor. P. Et, sicut guttæ.

Hymnus. Christi catérva clámitet. Supplicátio. Orêmus Redemptôrem mundi. Requíre fol. 2.

Capítula.

HOsánna filio David: benedíctus, qui venit in nómine Dómini: benedíctum, quod venit, regnum patris David: Hosánna in excélsis. Proínde quæsumus & rogâmus, ut arcána péctoris nostri splendôre Paráclíti Spíritûs irrádies, & adminículo déxteræ tuæ nos præsénti in sæculo à cunctis malis éruas, & ad regnum cum tuis láudibus tripudiántes perdûcas.

Pater noster. Liberáti à malo. fol. 2.

Benedíctio.

DEus, qui venit, ut líberet nos, tales nos fáciat, quales liberándos effíciat. ℟. Amen. Libértas, quam rediméndis rédimens cóntulit, redemptiônis conservatiône deféndat. ℟. Amen. Ut, qui Redémptor venit ad mundum, redémptos nos pérvehat in cœlum. ℟. Amen. Per misericórdiam ipsîus.

Lauda. Miserêre, Deus, ómnium; & réspice nos. Allelúia. P. Et osténde nobis lumen miseratiônum tuârum. Allelúia: allelúia. ℣. Deus tu convértens vivificâbis nos: & plebs tua lætábitur in te. P. Et osténde nobis. ℣. Glória, & honor. P. Et osténde.

Orátio. Consolâre Dómine expectántium te. Requíre in Matutínis istîus Domínici.

Ad Matutînum.

Hymnus. Ætérne rerum Cónditor. Requîre fol.

fol. 3. Orátio. Post gallôrum. Quære fol. 21. super Psalmos.

Antíphona. Dómini est salus : & super pópulum tuum benedíctio tua. Psalmus 3.

Antíphona. Incérta & occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi. Psalmus 50.

Antíphona. Et in umbra alârum tuârum sperâbo, donec tránseat iníquitas. Psalmus 56.

Orátio. Verbum ante sæcula. fol. 33.

Antíphona 1. Confortámini manus fatigátæ: génua debília roborámini; quia pusíllo ánimo estis, convaléscite: non est quòd ultra timeâtis. P. Ecce Salvâtor venit. ℣. Audîte hæc omnes Gentes : áuribus percípite qui habitâtis orbem. P. Ecce. ℣. Glória, & honor. P. Ecce.

Orátio.

COnsolâre Dómine expectántium te corda fidélium; ut fatigátæ manus nostræ tuæ confortatiônis suscípiant opem : qualitèr debília génua, dùm mandatôrum tuôrum itinéribus infatigábili vestígio occúrrunt, ætérnæ à te promissiônis gáudio munereńtur. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Antíphona 2. Ecce véniet Dóminus, & salvos nos fáciet. P. Tunc aperiéntur óculi cæcôrum, & áures surdôrum áudient : tunc ascéndet cláudus, quasi cervus. ℣. Advocâvit cœlos sursùm, & terram discérnere, & pópulum suum. P. Tunc aperiéntur. ℣. Glória, & honor Patri, &c. P. Tunc aperiéntur óculi.

Orátio.

VEni, Dómine, & sálvos nos fácito, & desidérium cordis nostri non réprobes témpore judícii tui; ut, qui óculos cæcôrum apériens, audîtum surdis reddidísti : indurátis córdibus nostris maniféstum semper donum illud tuæ pietâtis infúnde, per quod nos ad præmia sempitérna perdûcas. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Antíphona 3. O vos, qui in púlvere estis, expergiscímini. P. Et laudâte. P. Ecce Dóminus véniet, nolîte timêre. ℣. Omnes Gentes pláudite mánibus : jubilâte Deo in voce exultatiônis. P. Et laudâte. ℣. Glória. P. Ecce Dóminus.

Orátio.

CHriste Dei Patris Fílius, qui véniens in hunc mundum in púlvere pósitos súrgere, & te laudâre præcepísti; nunc te, Dómine, veniéntem ne timérent evocásti: præsta nobis te quæréntibus, ita in carne proficere castimóniâ, ut non timeâmus revérti in illo púlvere, ex quo eos, qui in eo erant, véniens excitáveras; sed laudem illam, quâ præcépti sunt, ut te benedícerent, ita in nobis forma, ut à nobis incessabíliter semper laudêris. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

℟. Nos omnes ambulábimus in nómine Dómini in ætérnum, quóniam regnâbit Dóminus in monte Sion. P. Et tu turris Regis nebulôsa, filia Sion, ad te véniet Salvâtor, & véniet potéstas prima regum filia Hierúsalem. ℣. Ecce habitatóres Petræ de vértice móntium clamábunt, & dicent : Venîte, ambulêmus in lúmine Dómini Dei. P. Et tu turris. ℣. Glória, & honor. Reiterêtur ℟. Nos omnes ambulábimus.

Orátio.

NOS omnes ambulántes in nómine tuo, Unigénite Fílius Dei Patris, pétimus, rogâmus, atque expóscimus; ut qui te incarnâtum crédimus in úterum Vírginis, fidei remunerêmur ex præmiis : ut qui te in montem Sion regnatûrum pronúncias, in nostris córdibus habitatûrum te sine fine osténdas. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Ad Cánticum.

Antíphona. Qui reminiscímini Dóminum, ne taceâtis, & ne detis siléntium, donec stabíliat, & ponat Hierúsalem láudem in terra.

Cánticum. Gáudens gaudêbo. Requîre fol. 18.

Ad Benedíctus.

Antíphona. Benedícite Dóminum pusílli, & magni, omnes, qui expectâtis advéntum ipsîus.

Cánticum Daniélis 3. Benedíctus es, Dómine Deus patrum nostrôrum. Requîre fol. 6.

Sono. Qui regis Israël. Requîre in Vésperis fol. 39.

Lauda. Laudâte Dóminum de cœlis. Allelúia : laudâte eum in excélsis. Allelúia. Psalmus 148.

L éctio libri Esaíæ Prophétæ. *Ex cap. 7.* ℟. Deo grátias.

LOcûtus est Dóminus ad Achaz, dicens: Pete tibi signum à Dómino Deo tuo in profúndum inférni, sive in excélsum supra. Et dixit Achaz : Non petam, & non tentâbo Dóminum. Et dixit : Audîte ergo domus David : Numquid parum vobis est, moléstos esse homínibus, quia moléstí estis & Deo meo? Propter hoc dabit Dóminus ipse vobis signum. Ecce Virgo concípiet, & páriet filium, & vocábitur nomen ejus Emmánuel. Butyrum & mel cómedet, ut sciat re-

reprobâre malum, & elígere bonum. Quia ántequàm sciat puer reprobâre malum, & elígere bonum, derelinquêtur terra, quam tu detestâris à fácie duôrum Regum. Addûcet Dóminus super te, & super domum patris tui, & super pópulum tuum dies, qui non venérunt à diêbus separatiônis Ephraïm à Juda cum rege Assyriòrum. In die illa radet Dóminus in novâculam condúctam his, qui trans flumen sunt, in rege Assyriòrum, caput & pilos pedum, & barbam univérsam. Et erit in die illa: Nútriet homo vaccam boum, & duas oves, & præ ubertâte lactis cómedet butyrum: butyrum enim & mel manducàbit omnis qui relíctus fúerit in médio terræ. Et dixit Dóminus ad me: Sume tibi librum grandem, & scribe in eo stilo hóminis: Velóciter spólia détrahe, citò prædâre. Et adhíbui mihi testes fidéles, Urìam Sacerdôtem, & Zacharìam filium Barachíæ: & accéssi ad prophetíssam, & concêpit, & péperit filium. Et dixit Dóminus ad me: Voca nomen ejus, Accélera spólia détrahe: Festína prædári. Quia ántequàm sciat puer vocâre patrem suum, & matrem suam, auferêtur fortitûdo Damásci, & spólia Samaríæ coram rege Assyriôrum. Et adjêcit Dóminus loqui ad me dicens ádhùc: Pro eo quod abjêcit pópulus iste aquas Síloë, quæ vadunt cum siléntio, & assúmpsit magis Rasin, & filium Romelíæ: propter hoc ecce Dóminus addûcet super eos aquas flúminis fortes & multas, regem Assyriôrum, & omnem glóriam ejus: & ascéndet super omnes rivos ejus, & fluet super univérsas ripas ejus, & ibit supra Judam inúndans, & tránsiens usque ad collum véniet. Et erit exténsio alârum ejus, ímplens altitúdinem terræ ô Emmánuel. Congregámini, & audîte univérsæ procul terræ: confortámini, & vincímini: inîte consílium, & dissipábitur: loquímini verbum, & non fiat: quia nobíscum est Deus. ℟. Amen.

Hymnus. Cunctôrum Rex omnípotens. fol. 7.
Supplicátio. Orêmus Redemptôrem mundi. Requîre fol. 2.

Capítula.

Domine, cujus est regnum poténtiâ terríbile, & præcínctum virtûte, quem flúmina Doctôrum elevátis vócibus láudant, & mirabília maris concélebrant: éxcita poténtiam tuam, & bráchii tui terríbilem fortitúdinem, quæ cónterat jugum nostræ servitûtis miserôrum cólla preméntis; nostrásque fatigátas confórtet manus, debília róboret génua, convaléscere pusillánimes fáciat; nec ultra sit, quod timeâmus ex inimíco, quia propter salvatiônem nostram venîre crédimus nostrum piíssimum Redemptôrem.

Pater noster. Liberáti à malo. fol. 2.
Lauda. Miserêre, Deus ómnium. Benedíctio. Deus, qui venit. Requîre fol. 39.

In nómine Dómini nostri Jesu Christi perficiâmus cum pace. ℟. Deo grátias.
Exeúnte vésperâ. Lauda. Erit lux magna.
Sono. Qui regis Israël. Requîre fol. 39.
Antíphona. Quàm pulchri sunt super montes pedes evangelizántes pacem: prædicántes salûtem, dicéntes. P. Sion, regnâbit Deus tuus. ℣. Omnes Gentes pláudite mánibus: jubilâte Deo in voce exultatiònis. P. Sion regnâbit. ℣. Glória, & honor Patri, & Fílio, &c. P. Sion regnâbit.
Lauda. Cantâte Dómino, & benedícite nomen ejus. Allelúia. P. Benè nunciâte de die in diem salutâre ejus. Allelúia. Allelúia. ℣. Cum convertérit Dóminus captivitâtem plebis suæ, lætêtur Jacob, & exúltet Israël. P. Benè nunciâte. ℣. Glória, & honor Patri, & Fílio, &c. P. Benè nunciâte.
Hymnus. Christi catérva clámitet. Requîre fol. 1. Capítula. Deus, cujus ætérnitas. Requîre fol. 8. Benedíctio. Christus Dóminus, qui per suscéptæ. Requîre fol. 8.
Lauda. Univérsi, qui te expéctant. Allelúia. Non confundéntur. Allelúia. P. Quia tu es Deus salutâris meus. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Dírige me in veritâte tua: édoce me, quia tu es Deus Salvâtor meus. P. Quia tu. ℣. Glória, & honor Patri, &c. P. Quia tu es Deus.
Orátio. Consolâre Dómine expectántium. Requîre fol. 40.

FERIA SECUNDA.

SEXTÆ HEBDOMADÆ.

Ad Matutînum.

Antíphona. Dómine, quid multiplicáti sunt? Orátio. Multiplicáti sunt, Dómine. Requîre fol. 8.
Antíphona. Ecce ego addûcam filium meum Oriéntem, dicit Dóminus. P. Quia lapis, quem dedi coram Jesu, septem in eo óculi sunt. ℣. Manus enim mea auxiliábitur ei, & bráchium meum confortâbit eum. P. Quia lapis, quem. ℣. Glória, & honor Patri. P. Quia lapis, quem.

Orátio.

Deus Pater, qui Fílium tuum Dóminum nostrum Jesum Christum oríri fecísti in carne témpore Incarnatiônis suæ: concêde nobis, ut in ejus visiône, cùm ad judícium vénerit, cor nostrum reflóreat, & consolatiônis donum de visiônis ejus gáudiis adipiscâtur. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam Deus noster.

Antíphona. Quasi dilúculò præparâtus est Advéntus Dómini. P. Et véniet nobis quasi imber temporáneus, & serótinus. ℣. Omnes gentes pláudite mánibus: jubilâte Deo in voce exultatiônis. P. Et véniet nobis. ℣. Glória, & honor Patri, &c. P. Et véniet.

Orátio.

Dilúculò egréssum tuum, Christe Dómine, præparâtum fuísse cognóscimus: ídeo te rogâmus, ut, qui imber temporáneus, & serótinus ortus es terris, terram cordis nostri indeficiéntibus írriges plúviis tuæ benedictiônis; ut, qui primi Advéntûs tui festum devótè suscípimus, secúndi Advéntûs tui manifestatiône salvêmur. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam Deus noster, &c.

Antíphona 3. Suscitâvit Dóminus ab oriénte justum. P. Dabit in conspéctu ejus Gentes. P. Et reges obtinêbit. ℣. Magnus Dóminus noster, & magna virtus ejus, & sapiéntiæ ejus non est númerus. P. Dabit in conspéctu. ℣. Glória, & honor Patri, &c. P. Et reges.

Orátio.

Deus Pater, qui ab oriénte Justum exúscitas: da nobis, ut in ejus ampléxu, quem ad redemptiônem nostram misísti, nostræ ánimæ revivíscant; ut Justi, qui sine altérius justítiæ participatiône est Justus, partícipes esse, te propítio, mereâmur. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

℟. Hierúsalem citò véniet salus tua. P. Quare mœrôre consúmeris? numquid rex non est tibi? aut consiliárius tuus périit? P. Quia incurvâvit te dolor, sicut parturiéntem, salvâbo te, & innovâbo te; noli pavêre. ℣. Ecce vocâbo servum meum, & ponam verba mea in ore ejus, ut plantet cœlos, & fundet terram; & dicit ad Sion. P. Quare mœrôre. ℣. Glória, & honor. P. Quia incurvâvit.

Orátio.

Deus Dei Fílius, qui audìtum fáciens ab extrémis terræ, mundo apparuísti in carne; restítue teípsum mercêdem fidei nostræ: ut, qui opus tuum mirábile prædicâmus, mercêde illâ, quæ coram te est, opuléntiùs munerêmur. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam Deus noster.

Omnia ália, quæ sequúntur usque in finem Matutíni dicántur, ut in secúnda feria primæ hebdómadæ. fol. 8. Excéptâ prophetíâ, quæ dícitur de Domínico sexto prætérito. fol. 40. Ad Vésperos, ut suprà in secúnda feria.

IN VIGILIA NATIVITATIS DOMINI.

Ad Matutînum.

Antíphona. Lava me, Dómine, ab injustítia mea: & à peccátis meis munda cor meum. Psalm. 50. Orátio. Deus Dei Fílius. Requîre fol. 3.

Antíphona. Exiet virga de Radîce Jesse. P. Et flos de radîce ejus ascéndet, & requiéscet in eo Spíritus Dómini, spíritus sapiéntiæ septifórmis. ℣. Virgam virtûtis tuæ emíttet Dóminus ex Sion: dominâre in médio inimicôrum tuôrum. ℣. Et flos de radîce. ℣. Glória, & honor Patri, &c. P. Et flos.

Orátio.

Ex radîce Jesse éxiens virga, credéntem tibi pópulum salva, & spíritum septifórmem in eis infúnde: ut, qui in salûtem venísti nascitûrus in terris, gloriôsum nomen tuum in eis, qui te deprecántur, osténdas. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam Deus noster.

Antíphona. Atténdite, Gentes, & audîte, & áuribus percípite: áudiat terra, & plenitûdo orbis, & omne germen ejus. P. Quia Dóminus Salvâtor noster venit. ℣. Omnes Gentes pláudite mánibus: jubilâte Deo in voce exultatiônis. P. Quia Dóminus Salvâtor. ℣. Glória, & honor Patri, & Fílio, &c. P. Quia Dóminus Salvâtor.

Orátio.

Domine Jesu Christe, fac nos accédere ad te: tríbue nobis donum misericórdiæ tuæ; ut, qui faciéi tuæ præstolâmur præséntiam, meritôrum nostrôrum evadâmus torménta. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam Deus noster.

Antíphona. Ecce procédet verbum de Throno Dei, confitémini Dómino, & laudem dícite illi. P. Quóniam venit, & dies Dómini magna, & præclâra valdè. ℣. Qui emíttit verbum suum, & liquefâcit eam: flavit spíritus ejus, & fluent aquæ. P. Quóniam venit. ℣. Glória, & honor. P. Quóniam venit.

Orá-

Orátio

PRocédens de Throno Dei Patris únicum verbum, salva filios hóminum: ut, confiténtes tibi laudémque dicéntes, cùm magna dies illa Advéntûs tui advénerit, per hoc quod de te modò crédimus, ab ætérnis tunc supplíciis eruâmur. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

℟. Ecce oriêtur nobis Princeps de sémine Juda, & apparêbit ómnium Géntium Dóminus: in excélsis revelábitur cláritas regni ejus ad conteréndam virtûtem inimicôrum suôrum. P. Et dabit réquiem ómnibus timéntibus se. ℣. Ego locûtus sum, & vocávi eum, & addúxi eum. P. Et dabit réquiem. ℣. Glória, & honor. P. Et dabit.

Orátio.

TE Deum Redemptôrem nostrum benedícimus, qui ex sémine Juda nasci dignâtus es: & pétimus; ut nullo obstáculo à tuo prohibeâmur officio. Quicúmque verò te, Dómine, confitêmur, ditári tuo múnere indulgéntiæ sentiâmus. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Cánticum, & ómnia ália, quæ sequúntur usque in finem Matutíni dicántur, ut in quarta feria primæ hebdómadæ de Advéntu Dómini. fol. 11. & 12. Excéptâ Prophetíâ. Locûtus est Dóminus ad Achaz, &c. quæ dícitur de sexto Domínico prætérito fol. 40.

M. S. Maëlla inv. *Joachin Ballester inc.*

IN NATIVITATE
DOMINI NOSTRI JESU CHRISTI.

AD VESPEROS.

Antíphona. Parâvi lucérnam Christo meo. Inimícos ejus índuam confusiône. ℟. Super ipsum autem florêbit sanctificátio mea. ℣. Jurâvit Dóminus David in veritâte, & non auferêtur ab eo: de fructu ventris tui ponam super sedem meam. ℟. Super ipsum. ℣. Et ego illum ponam primogénitum excélsum præ régibus terræ. ℟. Super ipsum. ℣. Et ero ei in patrem, & ipse erit mihi in filium. ℟. Super ipsum.

Orátio.

Vespertínis láudibus jam præmíssis, Dómine, parâmus lucérnam Christo tuo Dómino, ac Deo nostro: ut fructu justítiæ repleâmur ad grátiam; & verbum vitæ contineâmus ad glóriam. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Sono. In splendóribus sanctôrum; ex útero ante lucíferum génui te. Allelúia. ℣. Jurâvit Dóminus, & non pœnitêbit eum: tu es Sacérdos in ætérnum secúndùm órdinem Melchísedech. ℣. Dóminus à dextris tuis confrêgit in die iræ suæ reges. Judicâbit in natiónibus, implêbit ruínas: conquassâbit cápita multa in terra copiósa. De torrénte in via vivit: proptéreà exaltâvit caput.

Antíphona. Audíte domus David: Dóminus dabit vobis signum. ℟. Ecce virgo concípiet, & páriet filium, & vocábitis nomen ejus Emmánuel. ℣. Audíte hæc omnes Gentes: áuribus percípite, qui habitâtis orbem. ℟. Ecce Virgo concípiet. ℣. Glória, & honor Patri, &c. ℟. Ecce Virgo concípiet.

Orátio.

Domine, qui domus David signo admirábili salûtis próperans Vírgine natum ob auxílium humáni géneris destinásti: nobis ánnue; ut vita, quæ Maríæ partu prolâta est, Ecclésiæ tuæ sit ætérna redémptio: ut, quem illa ventre gestâvit, partûque fudit, eúmdem nos corde concipiâmus, ac nostro semper proferâmus ex ore. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Antíphona. Elevâte signum ad pópulos: Ecce Dóminus audîtum fecit in extrémis terræ: dícite fíliæ Sion. ℟. Ecce Salvâtor tuus venit, & merces ejus cum eo. ℣. Omnes Gentes pláudite mánibus: jubilâte Deo in voce exultatiônis. ℟. Ecce Salvâtor tuus venit. ℣. Glória, & honor Patri, &c. ℟. Ecce Salvâtor tuus venit.

Orátio.

Domine Jesu Christe, qui Nativitâtis tuæ ortum síderis indício innotuísti, &, erécto fidei signo, extrêma terræ conspícere monuísti: réspice jam elevâtus à cœlo causam Incarnatiônis tuæ; ut, quia nobis opus fuit, te hóminem fieri: tuum habeâmus suffrágium, qui te hóminem confitêmur, & Deum. ℟. Amen. Per misericórdiam, &c.

Antíphona. Rorâte cœli désuper, & nubes pluant justum: aperiâtur terra, & gérminet Salvatôrem. ℟. Et justítia oriâtur simul, ego Dóminus creávi eum. ℣. Cœli enárrant glóriam Dei, & ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum. ℟. Et justítia oriâtur. ℣. Glória, & honor Patri, &c. ℟. Et justítia oriâtur.

Lauda. Potestas ejus; & pax ejus non erit finis. Allelúia. ℟. Super thronum David sedêbit, ut córrigat eum. ℟. Et sedêbit in veritâte usque in ætérnum. Allelúia. Allelúia. ℣. Magnus Dóminus noster, & magna virtus ejus: & sapiéntiæ ejus non est númerus. ℟. Super thronum David. ℣. Glória, & honor Patri, &c. ℟. Et sedêbit.

Hymnus.

Veni, Redémptor, Géntium,
Osténde partum Vírginis:
Mirêtur omne sæculum:
Talis decet partus Deum.
Non ex viríli sémine,
Sed mystico spirámine
Verbum Dei factum caro,
Fructúsque ventris flóruit.
Alvus tuméscit Vírginis,
Cláustra pudôris pérmanent:
Vexília virtûtum micant:
Versâtur in templo Deus.
Procédens de thálamo suo,
Pudôris aula régia
Géminæ gigas substántiæ,
Alacris ut currat viam.
Egréssus ejus à Patre;

Re-

Regréssus ejus ad Patrem:
Excúrsus usque ad ínferos,
Recúrsus ad sedem Dei.

Æquâlis Ætérno Patri
Carnis trophœo accíngere;
Infirma nostri córporis
Virtûte firmans pérpetìm.

Præsêpe jam fulget tuum,
Luménque nox spirat novum,
Quod nulla nox interpóllet,
Fidéque jugi lúceat.

Fœno jacêre pértulit:
Præsêpe non abhórruit:
Parvôque lacte pastus est,
Per quem nec ales ésurit.

Gaudet chorus cæléstium,
Et Angeli canunt Deo;
Palámque fit pastóribus
Pastor, Creâtor ómnium.

Glória tibi, Dómine,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, & Sancto Spíritu
In sempitérna sæcula. Amen.

Supplicátio.

ORêmus Dei Patris Omnipoténtis misericórdiam, súpplices implorêmus; ut nos grátiâ Christi sui, Dómini nostri Jesu Christi propítius justificâre dignêtur.

Præsta Ætérne, Omnípotens Deus. Kyrie, eléïson. ℟. Christe, eléïson. Kyrie, eléïson.

Capítula.

ROrâte Cœli désuper, útique prophetándo Christum, & nubes pluant justum; dum sancti omnes ejus præconántur advéntum. Aperiâtur terra, ut, Angelo scílicet alloquénte, Virgo concípiat, & páriat Salvatôrem. Hic ígitur ros, qui abs te est Omnípotens Pater, rogâmus, & pétimus, ut fiat sánitas infirmôrum; &, hæc plúvia Matutíni témporis, præbe, nostri témporis infúndat aréntem, quæ, infúsâ tantâ grátiâ, prætéritum fácinus ábluat, & ætérnum credéntibus justítiæ lumen infúndat; necnon ejúsdem Fílii tui Dómini nostri indémnes præséntiam contuéntes, atque cum cœlícolis cætui ejus in júbilo occurréntes, hoc cánticum lætítiæ præcinâmus ovánter: Benedíctus, qui venit in nómine Dómini, Deus Dóminus, & illúxit nobis; cujus nos advéntus redêmit, & Natívitas illustrávit: Qui véniens requisìvit pérditos, & illuminâvit in ténebris constitútos. Tríbue ergo Omnípotens Pater, ut diem Nativitâtis ejus ita devotiône piíssimâ celebrêmus, ut judícii diem mitíssimum sentiâmus: ut, cujus benignitâtem in redemptiône cognóvimus, ejus pietâtem in judício mansuêtam sentiâmus.

Pater noster. Liberáti à malo. Requîre fol. 2.

Benedíctio.

Benedîcat vos Dóminus noster Jesus Christus, qui olim in hac die pastóribus in præsépio appáruit gloriôsus. ℟. Amen. Ipse nos in ómnibus prótegat, ac deféndat, qui pro nobis miséricors humânam suscêpit infántiam. ℟. Amen. Qui noster est Dóminus, & Redémptor, ipse nos in ætérnum propítius conservâre dignêtur. ℟. Amen. Per misericórdiam ipsìus Dei nostri.

Lauda. Antequam firmos parâret montes sub cœlo, cum eo eram compónens ómnia; gratulâbar autem orbe perfécto. P. Ego sum, cui Pater congaudêbat quotídiè. Allelúia. Allelúia. ℣. Tunc dixi: Ecce venio: in cápite libri scriptum est de me; ut fácerem voluntâtem tuam. P. Ego sum, cui Pater. ℣. Glória, & honor Patri, & Fílio, &c. P. Ego sum, cui Pater.

Orátio. Bénedic, Dómine, corônam. Requîre hîc infrà.

Ad Matutînum.

Antíphona. Dómini est salus: & super pópulum tuum, Dómine, benedíctio tua. Psal. 3.

Orátio.

TU es, Dómine, salus, & tua est salus: hanc gaudêmus in nobis largîtam: hanc usque in finem à te pétimus largiéndam: effúnde, quæsumus, super pópulum tuum benedictiônem tuam; ut privêtur maledíctio pœnæ, & ditéscat in nobis fructus justítiæ, atque lætítiæ. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam Deus noster.

Antíphona. In die insígnis solemnitâtis nostræ. P. Bénedic Deus corônam anni benignitâtis tuæ, ut campi tui repleántur ubertâte. ℣. Te decet Hymnus Deus in Sion: & tibi reddêtur votum in Hierúsalem. P. Bénedic Deus. ℣. Glória, & honor Patri, & Fílio, &c. P. Bénedic Deus.

Orátio.

BEnedic, Dómine, corônam anni benignitâtis tuæ; ut & mentes cópiâ Doctrínæ refúlgeant, & campi donôrum tuorum ubertâte pinguéscant. Quo ita nobis substántia cum tua grátia largiâtur; ut & caro frúgibus, & ánima divínis pasta conlætêtur virtútibus. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Antíphona. Aspiciêbam, & ecce cum núbibus

bus

bus cœli quasi filius hóminis veniêbat. P. Et datus est ei principâtus, & honor, & regnum; & omnis pópulus, tribus, ac línguæ ipsi sérviunt. P. Potéstas ejus, potéstas ætérna, quæ non auferêtur; & regnum ejus, quod non corrumpêtur. ℣. Et dominábitur à mari usque ad mare, & à flúmine usque ad términos orbis terrârum. P. Et datus est ei. ℣. Glória, & honor Patri, & Fílio, &c. P. Potéstas ejus, potéstas.

Orátio.

UNigénite Fíli Dei Patris, qui aspiciénte Prophétâ in cœli núbibus Fílius hóminis declarâris; cui Pater útique principâtum, & regnum attríbuit; dum ómnia potestáti tuæ subjêcit: fac nos, esse regnum tuum, tríbuens nobis municipâtum perpétuum, coætérnísque semper desidériis anhelántes futúri regni, mereâmur exístere coherédes. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Antíphona. Ecce annúntio vobis gáudium magnum, quod erit univérso pópulo: hódie natus est nobis. P. Salvâtor mundi, qui est Christus Dóminus; in civitâte David regnâbit, & sápiens erit, & regni ejus non erit finis. ℣. Lápidem, quem reprobavérunt ædificántes, hic factus est in caput ánguli. P. Salvâtor mundi, qui est Christus. ℣. Glória, & honor Patri, & Fílio, &c. P. Salvâtor mundi, qui est Christus.

Orátio.

TE, Dómine, favénte, annunciêtur nobis sancti Angeli ministério gáudium magnum, quod pópulo sit christiáno in toto jam mundo. Christus enim Dóminus hódie natus est ómnibus salus, atque Salvâtor ætérnus in civitâte David, quæ est Ecclésia; in ea quoque sine fine regnâbit, dum eam usque ad finem custôdit, ac regit: Præsta ergo, ut eam regnum suum ex toto effíciat, dum in toto mundo dilâtat, & cœléstium æternitáti sine fine assóciat. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

℟. Hierúsalem hódie natus est tibi Princeps Salvâtor ómnium; ad cujus impérium movebúntur virtútes cœlôrum: regnâbit in ætérnum, & glória ejus cum terræ pace. P. In excélsis ab Angelis declarâtur. ℣. Dóminus regnâvit, decôrem índuit: índuit Dóminus fortitúdinem, & præcínxit se. P. In excélsis. ℣. Mirábiles elatiónes maris, mirábilis in altis Dóminus. P. Ab Angelis. ℣. Glória, & honor Patri, & Fílio, &c. P. In excélsis.

Orátio.

FAC nos, Dómine, beátæ illìus Hierúsalem visiône lætári, & in grémio ejus perpétuâ jocunditâte attólli: ut in cujus grémio sanctôrum multitûdo consístit; in ejus quoque nos sinu esse cómpotes mereâmur: ut Unigénitus tuus princeps útique & ómnium Salvâtor, ad cujus impérium movebúntur cœlôrum virtútes, sic in nobis mitis semper conrégnet, ut sapiéntiæ suæ ora nostra in laudem sui nóminis aptet: quáliter, & hìc pius succúrrat míseris, & pòst in regno suo pérmanens sit in solátium redémptis. Respóndeat. Amen. Per misericórdiam tuam Deus noster. Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum.

Antíphona. Vox Dómini reddéntis retributiônem inimícis suis: ántequàm parturìret, péperit; & ántequàm venìret partus ejus, péperit másculum. Quis audívit talem! aut quis vidit huic símilem! P. Numquid qui álios párere fácio, ipse non páriam? dicit Dóminus: Qui generatiônem cæteris tríbuo, stérilis ero? ait Dóminus Deus noster. ℣. Vox Dómini in virtûte, vox Dómini in magnificéntia. P. Numquid qui álios párere fácio. ℣. Glória, & honor Patri, & Fílio, &c. P. Numquid qui álios.

Orátio.

DEus Pater Omnípotens, qui voce tuâ inimícis ánimæ nostræ reddis retributiônem, & ántequàm ex te verbum eructâres, jam ipsum útique verbum novâ parturitiônis série parturíeras: & ántequàm partûs tui términus advenìret, másculum útique generâras. Quis étenim tale audìre úmquàm, se díceret aliquándo? aut se vidísse huic símile factum putâret? cum Deum genuísse Deum, lumen peperísse lumen comprobâret: Presta nobis ínfimis sérvis tuis, ut qui áliis pariéndo fœcunditâtem præstas, ipse in nobis concéptus grátiæ párias: ut sterílitas, quæ ex nostro infœcunditâtis vítio óritur, tuâ cooperánte grátiâ, in nos multiplíciùs redúndet. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Antíphona. Ego primogénitus exívi ante omnem creatûram. P. Ego feci in cœlis, ut orirêtur lumen. Ego in altis hábito: & thronus meus in colúmna nubis apparêbit. ℣. Dóminus dixit ad me: Fílius meus es tu, ego hódie génui te. P. Ego feci in cœlis.

Orátio.

VEra Dei sapiéntia Patris, qui ante omnem creatûram exísti ex illa invisíbi-

bilis Genitôris arce, te étenim fecísse in cœlis fore crédimus, ut orirêtur lumen rhompheáli flámmeâ dímicans: ut qui tunc in faciéndis rebus áderas institûtor, pius appáreas in nobis retribûtor: & quia ántequàm mundus constâret in sublimitâte te habitásse perpéndimus, á nostris colluviónibus líberi existâmus; ut ad instar legâlis colúmnæ super quam thrônum tuum apparuísse denúncias, nos ítidem súpplices tuos per ómnia símiles reddas, quo de utrôque múnere lætos efféctos, cum sanctis tuis fácias permanêre illæsos. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona. Ante colles ego parturiêbar: adhuc terram non fécerat. P. Quando cœlos præparâbat, áderam: dum vallâret mari términos, & legem póneret aquis, ego eram. ℣. Tunc dixi: ecce vénio, in cápite libri scriptum est de me, ut fácerem voluntâtem tuam. P. Quando cœlos. ℣. Glória, & honor Patri, & Fílio, &c. P. Quando cœlos præparâbat.

Orátio.

DOctrîna Dei, Sapiéntia Patris, qui ante colles, & móntium moles, nec dum adhuc terra æquâ lance librâta constâbat, & jam Pater pópulos parâbat: cum jam útique tu illic áderas, quando etiam mari términos ratâ soliditâte vallâbat, legémque aquis constituêret, in unìus Deitâtis natúra tu ipse eras: adésto supplícibus tuis; ut moles críminum commissôrum, quibus ácriùs prémimur, tuæ pietâtis déxterâ ad níhilum redigántur: & ita in hujus sæculi amne navigántibus vela tuæ protectiônis adírigas, ut transeúntes mare ad supérna nos semper per lignum tuæ Crucis sustóllas. Respóndeat. Amen. Per misericórdiam.

℟. In ista die pródiit Salvâtor Israël, ut líberet omnes captívos, cæcos illuminâvit, & surdos fecit audîre: montes, & omnes colles germinábunt. P. Et qui in ténebris sedent, exclamábunt, & dicent: Dómine, appáreas super nos, splendor glóriæ tuæ. ℣. Pópulus, qui sedêbat in ténebris, vidit lumen magnum: habitántibus in regiône umbræ mortis, lux orta est eis. P. Et qui. ℣. Glória, & honor. P. Et qui.

Orátio.

HOdiè lumen mundi pródiit: hódiè salus ævi emícuit: hódiè Salvâtor Israël de clímate cœli descéndit, ut éruat omnes captívos, quos antíquus hostis prædo per primi hóminis delíctum captiváverat: & ut cæcis méntibus lumen, surdis audîtum, gratiâ præveniénte, restitúeret: ob istìus tanti mystérii beneficia montes, & colles tripúdiant, ipsâque mundi eleménta ineffábili gáudio istâ in die melos decántant: ob hoc gemebúndâ prece pii Redemptôris cleméntiam supplíciter exorêmus; ut nos, qui in ténebris peccatôrum nostrôrum invólvimur, per cordis acclamatiônem prótinùs expiêmur, ut illo in nobis apparénte, & splendor glóriæ jocúndiùs, ac multiplíciùs nostris in præcórdiis vígeat, & salûtis gáudia sine fine dulcéscant. ℟. Amen. Per misericórdiam, &c.

Antíphona. Ante omnem creatûram ego ex ore Altíssimi procéssi: priúsquàm Lúcifer orirêtur, ego fui: priúsquàm in planítie prostérneret campos, & in altum erígeret montes, ego eram. P. Cui adgaudêbat quotídiè, dum delectarêtur orbe perfécto. ℣. Quia ego cognóvi, quàm magnus est Dóminus, & Deus noster præ ómnibus diis. P. Cui adgaudêbat. ℣. Glória, & honor, &c. P. Cui.

Orátio.

DOmine Jesu Christe, qui ante omnem creatûram ex ore Altíssimi pródiens, mundi máchinam dispositiône mirábili condidísti: adésto Ecclésiæ tuæ, quam ex toto orbe congregâre dignâtus es: ut sicut mundi cónditor esse dignósceris, ita Ecclésiæ Salvâtor in ómnibus ac per ómnia cognoscâris. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam Deus noster, &c.

Antíphona. Suscitâbit Dóminus cœli regem, qui in ætérnum non commovébitur. P. Et regnum ejus pópulo álteri non dábitur: percútiet, & cónteret univérsa regna, & ipsum solum stabit in ætérnum. ℣. In sua justítia, judicâbit páuperes pópuli, & salvos fáciet filios páuperum; & humiliâbit calumniatôrem. P. Et regnum ejus pópulo álteri non dábitur. ℣. Glória, & honor Patri, & Fílio, &c. P. Et regnum.

Orátio.

DEus Pater, qui Jesum Christum Fílium tuum tibi coætérnum, & coæquâlem cœli regem suscitásti ostendéndo eum in carne; fac nos semper illìus sequi & fide, & ópere vocem: ut eam audítu cordis sine intermissiône audiéntes, glóriæ suæ mereâmur esse partícipes. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam Deus noster, &c.

Antíphona. Emítte agnum, Dómine, Dominatôrem terræ de petra desérti ad montem fíliæ Sion; & præparábitur in misericórdia ejus

ejus sólium. ℟. Et sedêbit super eum in veritàte in tabernáculo David. ℣. O Dómine salvos nos fac, ó Dómine benè prosperàre. ℟. Et sedêbit super eum.

Orátio.

IMménsa Dei sapiéntia Patris, qui Fílius Dominúsque David, Prophetàrum vaticíniis approbàris; tu in throno Patris consístens, atque de petra desérti ad montem filiæ Sion, domum Jacob, id est, Ecclésiam regens: sic nobis ómnibus in ea consisténtibus protectiònis tuæ gubernácula pórrige, ut tecum mereàmur vívere sine fine: ut in tuo sólio sine fine vivàmus, cujus regni finem nullum esse pavéscimus; quique unum in Trinitàte nomen póssidet tecum & cum Spíritu Sancto in sæcula sæculòrum. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam Deus noster, &c.

℟. Suscipiàmus regnum Dei nostri sancti altíssimi, & possideàmus íllicò usque in sæculum sæculi, donec véniat antíquus diêrum, quóniam tempus advênit, ut detur omni pópulo magnitûdo regni. ℟. Quod est super omne cœlum, & omnes reges terræ vénient, & obédient ei. ℣. Potéstas ejus potéstas ætérna, & regnum ejus regnum sempitérnum. ℟. Quod est super. ℣. Glória, &c. Reiterêtur ℟. Suscipiàmus regnum Dei nostri.

Orátio.

DOmine Jesu Christe, qui es ineffábile gáudium Christiánis; cujus potestàtis & pacis non erit finis, fac nos suscípere regnum tuum, & possidêre illud; ut máneat in nos impérii tui dominátio jugis, magnitûdo perénnis: ut omne non tuum in nobis repériens, auferas, nosque tuos in ómnibus ac per ómnia facias: ut nec potestáti tuæ in nobis quidquam officiat, nec paci resístat; sed ipse solus nos possídeas, qui Rex regum & Dóminus dominòrum, nunc & per omnia sæcula regnas. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Antíphona. Párvulus natus est nobis, & Fílius datus est nobis, & factus est principàtus ejus super húmeros ejus. ℟. Et vocábitur nomen ejus magni consílii Angelus, Admirábilis, consiliárius, Deus fortis, Dominàtor, Princeps pacis, Pater futúri sæculi. Multiplicábitur ejus impérium, & pacis non erit finis. ℣. Et erit firmaméntum in terra in summis móntium, & superextollêtur super Líbanum fructus ejus: & florêbit de civitàte sicut fœnum terræ. ℟. Et vocábitur nomen ejus. ℣. Glória. ℟. Et vocábitur nomen.

Orátio.

PArvulus natus est nobis, & Fílius datus est nobis, ut qui eras Fílius perféctus de Patre, pro nobis párvulus esses ex Matre: illìc imménsus, & hìc pusíllus, pérmanens in sinu Patris, gestàtus in útero Matris; & cum Déitas tua incommutábilis, & Humánitas pérmanet singulàris, quia in utrâque Unus idémque subsístis: & in illa nos condens, & in ista nos rédimens. ℟. Amen. Per te Dóminum nostrum, qui cum Patre, & Spíritu Sancto unus es Deus in ómnia sæcula sæculòrum. ℟. Amen. Dóminus sit. ℟. Et cum.

IN LAUDIBUS.

Ad Cánticum.

Antíphona. Cátulus leònis Juda de gérmine, fili, ita ascendísti, requiéscens accubuísti ut leo, & quasi cátulus leònis, quem suscitàre nullus audêbit.

Cánticum. *Génesis capítulo* 49.

VOcàvit Jacob filios suos, * & ait eis: Congregámini, ut annúntiem quæ ventûra sunt vobis * diêbus novíssimis.

Congregámini; & audìte filii Jacob, * audìte Israël Patrem vestrum.

Ruben Primogénitus meus, tu fortitûdo mea, & princípium dolòris mei: * prior in donis, major império. Effûsus es sicut aqua, non crescas: quia ascendísti cubìle Patris tui, & maculásti stratum ejus.

Símeon & Levi fratres ejus: * vasa iniquitàtis bellántia.

In consílio eòrum non véniat ánima mea, * & in cœtu illòrum non sit glória mea:

Qui in furòre suo occidérunt virum, * & in voluntàte sua suffodérunt murum.

Maledíctus furor eòrum, quia pértinax: & indignátio eòrum, quia dura: * dívidam illos in Jacob, & dispérgam eos in Israël.

Juda, te collaudábunt fratres tui: manus tuæ in cervícibus inimicòrum tuòrum, & adorábunt te filii patris tui. * Cátulus leònis Juda: ad prædam, fili mi, ascendísti:

Requiéscens accubuísti ut leo, * & quasi leæna, quis suscitábit eum?

Non auferêtur sceptrum de Juda, * nec dux de femóribus ejus,

Donec véniat qui mitténdus est, * & ipse erit expectátio Géntium.

Ligans ad víneam pullum suum, * & ad vitem, ò fili mi, ásinam suam.

Lavâbit in vinum stolam suam, * & in sánguinem uvæ pállium suum.

Pulchrióres óculi ejus vino, * & dentes lacte candidióres.
Zábulon in líttore maris habitâbit, * & statiônem návium pertíngens usque ad Sidônem.
Issachar, ásinus fortis áccubans in términos. * Vidit réquiem quod esset bona: & terram quod óptima:
Et suppósuit húmerum suum ad portándum, * factúsque est tribúto sérviens.
Dan judicâbit pópulum suum * ut ália tribus Israël.
Fiat Dan cóluber in via, cerástes in sémita, mordens úngulas equi, * ut cadat ascénsor ejus retrò. Salutâre tuum expectâbo Dómine.
Gad, accínctus præliábitur ante eum: * & ipse accingêtur retrórsum.
Aser, pínguis panis ejus, * & præbêbit delítias régibus.
Néphtalim, cervus emíssus, * & dans elóquia pulchritúdinis.
Fílius accréscens Joseph, filius accréscens * & decôrus aspéctu:
Fíliæ discurrérunt supra murum. * Sed exasperavérunt eum, & jurgáti sunt, invidéntes illi habéntes jácula.
Sedit in forti arcus ejus, & dissolûta sunt víncula brachiôrum ejus & mánuum illìus per manum poténtis Jacob: * inde pastor egréssus est, pastor Israël.
Deus Patris tui erit adjûtor tuus, * & omnípotens benedîcet tibi
Benedictiónibus cœli désuper, benedictiónibus abyssi jacéntis deórsum, * benedictiónibus úberum & vulvæ.
Benedictiónes Patris tui confortátæ sunt benedictiónibus Patris ejus: * donec venîret desidérium cóllium æternôrum:
Fiant in cápite Joseph, * & in vérticem Nazaræi inter fratres suos.
Bénjamin lupus rapax, * manè cómedet prædam, & nocte dívidet spólia.
P. Et quasi cátulus. Glória, & honor Patri, &c. P. Cátulus leônis.

Orátio.

Te, Christe Dómine, cátulum leônis dómui Juda affuísse cognóvimus, quem totis præcórdiis postulâmus; ut qui apparuísti in carne, de manu fortis cápiens prædam, ad judícium véniens misericórdiam præróges fidélibus repromíssam. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Ad Cánticum.

Antíphona. Exultâvit Spíritus meus in Deo salutári meo. Quia respéxit humilitâtem ancíllæ suæ: ecce enim ex hoc beâtam me dicent omnes generatiónes.

Cánticum. *Lucæ* 1.

Magníficat * ánima mea Dóminum:
Et exultâvit spíritus meus * in Deo salutári meo.
Quia respéxit humilitâtem ancíllæ suæ: * ecce enim ex hoc beâtam me dicent omnes generatiónes.
Quia fecit mihi magna qui potens est: * & sanctum nomen ejus.
Et misericórdia ejus à progénie in progéniem * timéntibus eum.
Fecit poténtiam in bráchio suo: * dispérsit supérbos mente cordis sui.
Depósuit poténtes de sede, * & exaltâvit húmiles.
Esuriéntes implêvit bonis: * & dívites dimîsit inánes.
Suscêpit Israël púerum suum, * recordâtus est misericórdiæ suæ.
Sicut locûtus est ad Patres nostros, * Abraham, & sémini ejus in sæcula.
P. Quia respéxit humilitâtem. Glória, & honor Patri, &c. P. Exultâvit spíritus meus.

Orátio.

Domine Jesu Christe, qui ex Patre Deus magnus, pro nobis dignâtus es nasci ex hómine parvus, ut per te factus, per te salvarêtur sine dúbio mundus; propítius esto & miserêre nobis: nosque à mundánis contágiis munda, & in hoc Mundo mundos nos esse constítue, qui non judicâre, sed salvâre venísti, ut nobis párvulus natus, nobísque fílius datus, in te & regeneratiônis ortum, & adoptiônis mereâmur cónsequi donum. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam Deus noster.

Ad Benedíctus.

Antíphona. Tibi soli Deo honor, & glória, virtus, & potéstas in sæcula sæculôrum. Cánticum. Benedíctus es, Dómine Deus Patrum nostrôrum. Requîre fol. 6.
Sono. Dóminus dixit ad me: filius meus es tu, ego hódie génui te. Allelúia. ℣. Pete à me, & dabo tibi Gentes hereditâtem tuam, & possessiônem tuam términos terræ. Reges eos in virga férrea, & tamquam vas fíguli confrínges eos. Et nunc reges intellígite: erudímini omnes, qui judicâtis terram. Ego autem constitûtus sum rex super Sion montem sanctum. P. Génui te. Allelúia.
Lauda. Laudâte Dóminum de cœlis. Allelúia.

lúia. Laudâte eum in excélsis. Allelúia. Psalmus 148.

Léctio Isaíæ Prophétæ. *Cápitulo nono.*

℟. Deo grátias.

PRimo témpore alleviâta est terra Zábulon, & terra Néphthalim; & in novíssimis aggravâta est via maris trans Jordânem Galilææ Géntium. Pópulus, qui sedêbat in ténebris, vidit lumen magnum: habitántibus in regiône umbræ mortis, lux orta est eis. Multiplicásti gentem, non magnificásti lætítiam. Lætabúntur coram te, sicut lætántur in messe, sicut exúltant victóres, quando dívidunt spólia. Jugum enim óneris ejus, & virgam húmeri ejus, & sceptrum exactôris ejus superásti sicut in die Mádian. Quia omnis violénta prædátio cum tumúltu, & vestiméntum mistum sánguine, erit in combustiônem, & cibus ignis. Párvulus enim natus est nobis, & filius datus est nobis, & factus est principâtus ejus super húmeros ejus: Et vocábitur nomen ejus Admirábilis, consiliárius, Deus, fortis, Dominâtor, pater futúri sæculi, princeps pacis. Multiplicábitur ejus impérium, & pacis ejus non erit finis: super sólium David sedêbit, & super regnum ejus: ut confirmet illud, & corróboret in judício, & in justítia, ámodò, & usque in sempitérnum: zelus Dómini exercítuum fáciet hoc. ℟. Amen.

Hymnus. Veni, Redémptor Géntium. Requîre fol. 45.

Supplicátio.

ORêmus Dei Patris Omnipoténtis misericórdiam, súpplices implorêmus; ut nos grátiâ Christi sui Dómini nostri Jesu Christi propítius justificâre dignêtur. ℟. Præsta ætérne Omnípotens Deus. Kyrie eléïson. Christe eléïson. Kyrie eléïson.

Capítula.

REquies Angelôrum, omniúmque sanctôrum, Dómine Jesu Christe, da hódie in hoc recurrénti Nativitâtis tuæ sacratíssimo festo réquiem pópulo tuo: ut in te à delíctis & onéribus péssimis requiéscat, teque cum univérsa creatúra benedícens, tuam in ómnibus ac per ómnia benedictiônem accípiat: ut quem à maledícto liberâre venísti, numquam patiâris tuæ benedictiônis múnere defraudári; sed te júgiter benedicéndo, benedíctus permáneat in ætérnum.

Pater noster. Et ne nos. Liberáti à malo. Requîre fol. 2.

Lauda. Antequam firmos parâret. Requîre fol. 46.

Benedíctio. Benedîcat vos Dóminus noster Jesus Christus. fol. 46.

Dicat Présbyter. Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum.

In nómine Dómini nostri Jesu Christi perficiâmus cum pace. ℟. Deo grátias.

IN FESTO SANCTI STEPHANI PROTOMARTYRIS.

Ad Vésperos.

Antíphona. Glória, & honôre coronásti eum Dómine. ℣. Glóriam, & magnum decôrem imposuísti super eum. P. Dómine.

Sono. Custódi me, Dómine, ut pupíllam óculi sub umbra alârum tuârum. P. Exáudi, Deus, justítiam meam. Allelúia. ℣. Prótege me à facie impiôrum, qui me afflixérunt: inimíci mei circumdedérunt ánimam meam. P. Exáudi Deus.

Antíphona. Terra ne abscóndas sánguinem meum, neque invéniat in te locum laténdi clamor meus. P. Ecce in cœlis est judex meus, & cónscius meus in excélsis. ℣. Sæpè expugnavérunt me à juventûte mea: étenim non potuérunt mihi. P. Ecce in cœlis est. ℣. Glória, & honor Patri, &c. P. Ecce in cœlis.

Lauda. Allelúia. Tétigit lábia mea. P. Et apéruit os meum, dixi: Allelúia, Allelúia. Allelúia. ℣. Inquisívi Dóminum meum, & exaudîvit me; & ex ómnibus tribulatiónibus erípuit me. P. Et apéruit os meum. ℣. Glória, & honor Patri, &c. P. Et apéruit os.

Hymnus.

CHristus est vita véniens in orbem,
Mortis occâsu pátiens acérbæ,
Mortis actu, pietâtis usu
Vívere donat.

Sústulit vulnus, removéndo mortem;
Mortis auctôrem periméndo, surgit;
Patris ad déxteram repeténdo, regnat
Sede supérnâ.

Hunc sequens primus Stéphanus miníster,
Sortis illátæ título decôrus,
Quam dedit spirans Dómini benígnus
Spíritus illi.

Vadit exémplo Dómini revínctus,
Téstibus falsis adopértus insons,
Júdicum portans scelerâta Sanctus
Dicta malôrum.

Ore cœlésti reféllit malígnos,
Et probat constans ratiône falsos,
Semper indígnos Dómino polôrum
Crédere nolle.

Sáxeo nimbo lapidâtus; instat
Paulus, & summus lapidántum servat

Vestes, ut reddat líberos ad ictum
Cæde cruéntos.
Sústinet mortis rábiem prophânam
Plenus omni pietâte cordis,
Hóstibus quærit véniam, misértus
Péctore grato.
Imbuit primus, hómines beátos
Corde dirécto, jécore fidéli
In fide Christi jugulâta telis
Pónere membra.
Quæsumus fléntes, benedícte prime
Martyr, & civis sociâte justis,
Cœlitùs claræ regiônis heres
Inclyte pollens.
Promptus hìc nostrum fácinus remítte:
Tolle languôrem, tríbue salûtem:
Confódi hostem, réleva mœrôrem,
Morte subáctâ.
Glóriam psallat chorus, & resúltet:
Glóriam dicat, canat, & revólvat:
Nómini trino Deitáti soli
Sídera clament.
℟. Amen.

Supplicátio.

ORêmus Dei Patris omnipoténtis misericórdiam, súpplices implorêmus; ut nos grátiâ Christi sui Dómini nostri Jesu Christi, & per intercessiônem Sancti mártyris sui Stéphani propítius justificâre dignêtur. ℟. Præsta Ætérne omnípotens Deus. Kyrie, eléïson. ℟. Christe, eléïson. Kyrie, eléïson.

Capítula.

DEus, cui Ecclésia tua Sanctum Stéphanum mártyrem primum messis suæ manípulum dedit, & primitîvam oblatiônem novéllæ confessiônis osténdit, ac præcónium, quem fructum fidei maturescéntis exhíbuit: præsta univérso cætui intercessiône mártyris memoráti, ut Ecclésiam tuam juvet suffrágio, quam ornâvit ministério: fóveat patrocínio, quam ædificâvit exémplo.

Pater noster. Liberáti à malo. Humiliâte vos benedictióni. Dóminus sit. ℟. Et cum spíritu tuo.

Benedíctio.

DOminus Jesus Christus, qui primum suæ passiônis sequácem Stéphanum mártyrem fecit, det nobis suæ passiônis exémplo victóriam ferre de mundo. ℟. Amen. Sui quoque mártyris prece símilem nobis tríbuat vim suæ dilectiônis habêre, & adversitátes æquáli toleránti à superâre. ℟. Amen. Ut instrúcti exémplo Redemptôris, & invitaménto mártyris percipiâmus plenitúdinem nostræ redemptiônis. ℟. Amen. Per misericórdiam ipsius.

Lauda. Beâtus vir, qui timet Dóminum. Allelúia. P. In mandátis ejus cúpiet nimis. Allelúia. Allelúia. ℣. Potens in terra erit semen ejus, generátio rectôrum benedicêtur. P. In mandátis ejus. ℣. Glória, & honor Patri, &c. P. In mandátis ejus.

Orátio. Dómine Jesu Christe. Quære infrà in isto folio.

Ad Matutînum.

Antíphona. Labia mea, Dómine, apéries. P. Et os meum annuntiâbit laudem tuam. Psalmus. Miserêre mei Deus.

Orátio.

EXúltent, Dómine, labia nostra præcónio veritâtis; ut non revolvántur vanilóquio falsitâtis: sic língua nostra judícium veritâtis loquâtur, ut Christum tuum verum júdicem promptíssimè laudet: atque ita præcépta tua assíduè in nostro corde verséntur, ut gressus nostri ab insidiósis decípulis minimè supplanténtur. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Antíphona 1. Lapidavérunt me inimíci mei. P. Et fixúræ lápidum suôrum in testimónium illis erunt; dum vénero ante judícium pétere pro peccátis eôrum. ℣. Crédidi propter quod locûtus sum: ego autem humiliâtus sum nimis. P. Et fixúræ lápidum. ℣. Glória, & honor Patri, &c. P. Et fixúræ lápidum.

Orátio.

DOmine Jesu Christe, qui ita múnere tuo beáti Stéphani ánimam munerásti, ut non solum Passiônis tuæ sequerêtur exémplum, sed etiam patiéntiæ cáperet documêntum: ut supplicâret pro hóstibus, qui non céderet sæviéntibus: fortis ad perferénda vúlnera; fortis ad non reddénda convícia; fortis dum ab ímpiis lapidâtur; fórtior dum pro lapidántibus deprecâtur: Qui ergo ímmemor ultiônis pro lapidántibus exorâvit, memor charitâtis in nullo supplicántibus desit. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Antíphona 2. Impetum fecérunt unánimes in Stéphanum. P. Et falsi testes lapidábant eum invocántem, & dicéntem: Dómine Jesu, súscipe spíritum. ℣. Nihil profíciet inimîcus in eo, & fílius iniquitâtis non nocêbit ei. P. Et falsi testes. ℣. Glória, & honor Patri, &c. P. Et falsi testes lapidábant.

Orátio.

IMpetus factus à persequéntium turba non pótuit, Christe Dómine, Stéphani mártyris tui turbâre constántiam, cum & falsôrum

rum téstium credulitâte carnis vestiménta depósuit; oris tamen confessiônem, quâ te crédidit, non amîsit: cum lapidâtus étiam te Deum, ut ejus spíritum excíperes, exorâvit. Te ergo quæsumus, & rogâmus, ut illâ nos grátiæ tuæ pietâte remúneres, quâ illum coronásti post lápides: & qui ejus spíritum suscepísti in glória ætérna, à nobis quæsumus propitiâtus rémove supplícia. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Antíphona. Lapidábant Stéphanum, qui erant in concílio, & intuebántur. P. Vultus ejus tamquam vultus Angeli Dei stantis inter illos. ℣. Consérva me Dómine, quóniam in te sperávi, salvum me fac Deus meus. P. Vultus ejus. ℣. Glória, & honor, &c. P. Vultus ejus.

Orátio.

DOmine Jesu Christe, qui in concílio lapidántium beatíssimi mártyris tui Stéphani ita glorificas vultum, ut ab his qui eum lapidábant, lapidáti aspéctus intuerêtur Angélicus, dum præminens illo monstrarêtur magístro patiéntiâ exornári; da nobis, ut ex hoc mereâmur ad præmium æternitâtis attólli. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

℟. Super acérvum lápidum læta est ánima mea, & super inimícos meos Deum deprecâtus sum; proptérea vindemiâbo fructus meos in pace. P. Et ministrâbo in conspéctu Dómini de bonis, quæ præstitit mihi. ℣. Quid retríbuam pro ómnibus, quæ præstitit mihi? cálicem salutâris accípiam. P. Et ministrâbo. ℣. Glória, & honor Patri, &c. P. Et ministrâbo.

Orátio.

DOmine Jesu Christe, qui ánimam beatíssimi mártyris tui Stéphani tantâ múnerum grátiâ decorásti, ut super acérvum lápidum exultâret, & pro inimícis te, ut illis párceres, expósceret; reple corda nostra múnere gratiârum, & immarcescíbili dono virtûtum: ut intervéntu tui mártyris, ita ministrêmus semper in conspéctu tuo de bonis, quæ præstíteris nobis, quálitèr & hîc dilatêmur sanctitâtis in ópere, & pòst vindemiêmus fructus nostros in pace. ℟. Amen. Per misericórdiam.

IN LAUDIBUS.

Ad Cánticum.

Antíphona. Nomen Dómini invocávi: date magnitúdinem Deo vestro: vera sunt ópera ejus, & omnes viæ ejus judícia.

Cánticum. Atténde Cælum. Requîre fol. 4.

Ad Benedíctus.

Antíphona. Benedíctio Dómini in merídiem justi festînat. Cánticum fol. 6.

Sono. Custódi me, Dómine. Requîre fol. 51.

Lauda. Laudâte Dóminum de cœlis. Allelúia. Laudâte eum in excélsis. Allelúia. Psalmus 148. Prophetîa.

Léctio libri Sapiéntiæ Salomônis *cap.* 4. ℟. Deo grátias.

JUstus si morte præoccupâtus fúerit, ánima ejus in refrigério erit. Senéctus enim venerábilis est non diutúrna, neque número annôrum computâta: cani sunt autem sensus hóminis, & ætas senectûtis vita immaculâta. Placens Deo, factus diléctus, & vivens inter peccatóres translâtus est. Raptus est ne malítia mutâret intelléctum ejus, aut afflíctio recíperet ánimam illîus. Fascinátio enim nugacitâtis obscûrat bona, & inconstántia concupiscéntiæ transvértit sensum sine malítia. Consummâtus in brevi explêvit témpora multa: plácita enim erat Deo ánima illîus: propter hoc properâvit edúcere illum de médio iniquitâtum: pópuli autem vidéntes, & non intelligéntes, nec ponéntes in præcórdiis suis tália: quóniam misericórdia Dei, & grátia in sancto illîus, & respéctus in elécto ipsîus. ℟. Amen.

Hymnus. Christus est vita. Supplicátio. Orêmus Dei Patris Omnipoténtis. Quære fol. 52.

Capítula.

BEatíssime Stéphane Protomártyr, vocábitur tibi nomen novum, quod os Dómini nominâvit: ut qui mortem pro illo súmeres, corônam per illum & nómine & virtûte suscíperes: Primus in martyrio, primus in præmio: primus in aula mundi, primus in aula cœli: ut hîc pro Christo lapidâtus, illîc ab ipso coronâtus, exúltes; ut pro quo hîc crudelíssimam sustinuísti pœnam, illîc pretiosíssimam suscíperes corônam: ergo qui extitísti Ecclésiæ primítivus, nunc esto patrônus assíduus: ut sit Christus nobis, te precánte, propítius, pro quo mártyr extitísti miríficus.

Pater noster. Liberáti à malo.

Lauda. Beâtus vir, qui timet Dóminum.

Benedíctio. Dóminus Jesus Christus, qui &c.

In nómine Dómini nostri Jesu Christi perficiâmus cum pace. ℟. Deo grátias. Quære fol. 52.

IN FESTO SANCTI JOHANNIS APOSTOLI, ET EVANGELISTÆ.

Ad Vésperos.

Lauda. Confessiônem, & decôrem induísti.

ti. P. Amíctus lumen sicut vestiméntum. ℣. Conféssio, & spécies in conspéctu ejus: sánctitas & magnificéntia in sanctitâte ejus. P. Amíctus lumen.

Sono. Confitêbor tibi, Dómine, in toto corde meo: narrâbo mirabília tua. Allelúia. Lætâbor, & exultâbo in te, Dómine: psallam nómini tuo, Altíssime. Allelúia.

Antíphona. Sic eum volo manêre, donec véniam, dixit Dóminus. P. Hic est Discípulus, qui testimónium pérhibet de his. P. Et scimus quia verum est testimónium ejus. P. Manus enim mea auxiliábitur ei, & bráchium meum confortâbit eum. P. Hic est Discípulus. ℣. Glória. P. Et scimus.

Lauda. Díligam eum ex toto corde meo, dicit Dóminus. P. Et erit sicut ros Israël, germinâbit sicut lílium, & florêbit. Allelúia. Allelúia. ℣. Et erit tamquàm lignum, quod transplantâtum est secus decúrsus aquârum, quod fructum suum dabit in témpore suo. P. Et erit. ℣. Glória, &c. P. Et erit.

Hymnus.

ISte eléctus Johánnes diligéndi prómptior,
Advocâtus in perénnem veritâtis grâtiam,
Mercêdem assúmens honôris, quidquid ambit, óbtinet.
Insula Pathmos tenéri imperánte prómitur:
Cónspicit illìc refûsa cœlitùs mystéria,
Et profúnda, quæ notâvit, mente narrat árduâ.
Accipit Dei Paréntem in suis præcórdiis,
Ut miníster veritâtis adminístret Vírgini;
Quæ Deum eníxa, sola virgo semper ádstitit.
Iste supra pectus illud sempitérni Núminis
Córporis usu reclînis, hauriêbat íntima;
Spiritúque indicâbat veritâtis grátia.
Ad crucem tractus Redémptor, esse matris filium
Dicit istum; rursùs ipsam esse matrem præcipit:
Carne unus, spíritus alter, ut manérent filii.
Ultímæ prænôtus horæ, scíndere tunc præcipit
Terram fossam minístris, quâ reclînis ínruit,
Mortis & vice quiêvit, omne vivens sæculo.
Te rogâmus, te precâmur, sancte Christi Apóstole,
Tolle pestem, aufer ulcus, & fovêto lánguidos:
Pelle morbum, cæde hostem, & rémove scándalum.
Non adûrat terram ignis, äërem non sáuciet;
Non refúndat ultioni triste cœlum túrbines;
Non reclînet in ruînam Orbem ira fúnditùs.
Décidat delíctum omne; subsequâtur grátia:
Auferâtur culpa tota, sit salûtis cópia;
Sit remôta cuncta lues; augeâtur cháritas.
Glória Deo Patri sit, glória sit Fílio,
Sit Paráclito manénti semper ingens glória;
Qui Deus vivit per ómnia sæcula sæculôrum. Amen.

Supplicátio.

ORêmus Dei Patris Omnipoténtis misericórdiam, súpplices implorêmus; ut nos grátiâ Christi sui Dómini nostri Jesu Christi, & per intercessiônem Sancti Johánnis Apóstoli, & Evangelístæ propítius justificâre dignêtur. ℟. Præsta Ætérne Omnípotens Deus. Kyrie, eléïson. ℟. Christe, eléïson. Kyrie, eléïson.

Capítula.

INeffabília sunt, Dómine, fluénta úteri tui, quibus præ cæteris diléctus ille à te discípulus, récubans in sinu tuo, saciári proméruit: quæsumus ergo, ut, mortificátis membris nostris, tuis semper mereâmur inhærêre vestígiis: ut intercéssu hujus Sancti Johánnis, ita nos ignis amôris tui cóncremet, & absûmat, quálitèr beneplácitum nos tibi in toto holocáustum efficiat.

Pater noster. Liberáti à malo. Humiliâte vos benedictióni. Dóminus sit. ℟. Et cum spíritu tuo.

Benedíctio.

CHristus Dóminus, qui diléctum à se discípulum suo fecit recubâre in péctore, illæsos nos custódiat in sinu matris Ecclésiæ. ℟. Amen. Et qui fluéntis grátiæ ex sinu suo præmanántibus recubántis ánimam maduit, dono nos sempitérni múneris júbeat consolári. ℟. Amen. Ut per quem discípulus hic diléctus efféctus est virgo, per eum peccatóres in Angelôrum transmutatióne evocéntur consórtio. ℟. Amen. Per misericórdiam ipsîus.

Lauda. Germinábunt ossa tua quasi sálices. Allelúia. P. Juxta fluéntes aquas. Allelúia. Allelúia. ℣. Et erit tamquàm lignum, quod transplantâtum est. P. Juxta fluéntes aquas. ℣. Glória. P. Juxta.

Orátio. Dómine Jesu Christe, qui beatíssimum Johánnem Apóstolum tuum. Quære fol. 55.

Ad Matutînum.

Antíphona. Lábia mea, Dómine apéries.

P. Et os meum anuntiâbit laudem tuam. Psalmus 50.

Orátio.

LAudet te, Dómine, lingua nostra anuntiándo justítias tuas, & exúltent lábia nostra præcónio veritâtis, ut non dissolvántur vanilóquio falsitâtis: ut qui tibi confiténdo remíssis crimínibus in te exultâmus, & in congregatiône justôrum sacro ágmine decantántes, vitæ beátæ efficiâmur herédes. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 1. Caro mea requiéscet in spe. P. Qui non derelínques ánimam meam in inférnum; nec dabis sanctum tuum vidêre corruptiônem. ℣. Notas mihi fecísti vias vitæ, adimplêbis me lætítiâ cum vultu tuo, & delectatiónes in déxtera tua usque in finem. P. Quóniam non derelínques. ℣. Glória, & honor Patri, &c. P. Quóniam non derelínques.

Orátio.

CHriste, Dei Fílius, qui vírgini discípulo virginitâtis præmia etiam in hac vita pósito contulísti, ut de sorte mortis posset suscitâre membra moriéntia, qui in membris suis mortíferæ libídinis dominári non passus est incentîva: adésto nobis précibus ejus, ut post lapsus, quibus lascívè in hac vita decídimus, mundátis ad te córdibus & corpóribus accedâmus. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 2. Fácies tua tamquàm munda illuminábitur. P. Vultus autem tuus sicut Lúcifer oriêtur, à meridiána parte germinâbit tibi vita. ℣. Per diem sol non uret te, neque luna per noctem. P. Vultus autem. ℣. Glória, & honor, &c. P. Vultus autem.

Orátio.

DOmine Jesu Christe, qui beatíssimum Johánnem Apóstolum tuum nec in vínculis exílii déseris, nec in effóssa fóvea derelínquis; ánnue nobis précibus ejus, ut ita nos semper píetas fóveat, quálitèr hîc & in ætérnum, te protegénte, sceptrum nos sempitérni regni usquequâque possídeat. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 2. Custódi corpus meum ab omni pollutiône. P. Odor tuus, Dómine, concupiscéntias in me excitâvit ætérnas. ℣. Notas mihi fecísti vias vitæ, & implêbis in lætítia cum vultu tuo: delectatiónes in déxtera tua usque in finem. P. Odor tuus. ℣. Glória, & honor, &c. P. Odor tuus.

Orátio.

DIléctus à te, Dómine Jesu Christe, ineffábile testimónium discípulis perhíbuit, dum, quod admirarêmur, tuo de péctore sumpsit, mirífícè reputâre proméruit: princípium ergo quod & mysticâ fide cognôvit, & verbis mysticis exorâvit: esto in ore nostro ad compleméntum virtûtis, ad efféctum piæ operatiônis; ut tibi sine fine jungâmur, cujus poténtiam magnífícè confitêmur. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam. ℟. Vir iste in pópulo suo mitíssimus appáruit senectûte gravi, & glóriâ dignus. P. Iste est, qui orat pro pópulo & pro civitâte ista. ℣. Vir iste consecrâvit legem Dei excélsi, & in tentatiône invéntus est fidêlis. P. Iste est. ℣. Glória, & honor, &c. Reiterêtur ℟. Vir iste.

Orátio.

MEmores præceptôrum tuôrum, Dómine Jesu Christe, quibus nos memóriis sanctôrum communicâre præcepísti, beatíssimi Apóstoli tui Johánnis sparsos per orbem meritôrum títulos celebrâmus, qui corônam, quam nóminis sui interpretatiône proméruit, privilégio sanctitâtis obtínuit: præsta ígitur, eôdem interveniénte, ut, qui præcónia ipsîus, religiônis cultu venerâmur, patrocínia ejus impénsiùs consequâmur. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Ad Cánticum.

Antíphona. Thronum glóriæ heréditas illîus dat votum optánti, & benedîcet annos justi.

Cánticum. 1. *Regum* 2.

COnfirmâtum est cor meum in Dómino, * & exaltâtum est cornu meum in Deo salutári meo:

Dilatâtum est super inimícos meos os meum: * lætor mihi in sanctitâte tua. Quóniam non est álius Deus, quómodo Deus noster:

Neque justus præter te, Dómine, * & non est sanctus præter te.

Nolîte gloriári excélsè, & nolîte alta loqui in supérbia; * & ne éxeat magnilóquium ex ore vestro: quóniam Deus sciéntiæ Dóminus est:

Deus, qui parat adinventiónes suas, * arcus poténtium infirmâtus est, & infirmi virtûte præcíncti sunt.

Pleni pánibus minoráti sunt, * & esuriéntes transiérunt terram:

Stérilis péperit septem, * & fœtósa in filiis infirmâta est.

Deus mortíficat & vivíficat, * ducit ad ínferos & redûcit.

Deus paúperem, & dívitem facit, * humíliat & exáltat.

Sús-

Súscitat de terra ínopem, * & à stércore érigit páuperem:
Et sedêre facit eum cum princípibus pópuli sui, * & thronum glóriæ hereditâtem dabit illi.
Dat votum optánti, & benedîcet annos justi, * quia non in víribus potens est vir.
Omnem enim infirmum * facit adversárium ejus Dóminus sanctus:
Non gloriêtur sápiens in sapiéntia sua, * neque gloriêtur dives in divítiis suis,
Neque gloriêtur fortis in fortitúdine sua, sed in hoc gloriêtur: * qui gloriâtur scire, & intellígere Dóminum; fácere judícium, & justítiam super terram.
Dóminus ascéndit in cœlos, & tonat: * ipse júdicat extrêma terræ.
Potens est, & dat virtûtem régibus, * & exáltat cornu Christi sui.
Reiterêtur Antíphona.

Ad Benedíctus.

Antíphona. Benedíctio Dómini in mercêdem justi festînat.

Cánticum. Benedíctus es Dómine Deus. Quære fol. 6.

Sono. In conspéctu Angelôrum psallam tibi, Dómine. Allelúia. ℣. Adorâbo ad templum sanctum tuum, & confitêbor nómini tuo, Dómine. P. Psallam tibi.

Lauda. Laudâte Dóminum de cœlis: Allelúia. Laudâte eum in excélsis. Allelúia.

Alia Lauda. Allelúia. Conféssio ejus super cœlum, & terram. Allelúia. Exaltâbit cornu pópuli sui. Allelúia. ℣. Hymnus est ómnibus sanctis ejus. Allelúia. Psalmus 148.

Léctio libri Sapiéntiæ Salomônis. *cap.* 10. ℟. Deo grátias.

SApiéntia justum dedúxit per vias rectas, & osténdit illi regnum Dei, & dedit illi sciéntiam Sanctôrum: honestâvit illum in labóribus, & complêvit labóres illîus. In fraude circumveniéntium illum áffuit, & honéstum illum facit. Custodîvit illum ab inimícis, & à seductóribus tutâvit illum, & certámen fórtium dedit illi ut vínceret, & sciret quoniam omnium poténtior est sapiéntia. Hæc vinctum justum non derelîquit, sed à peccatóribus liberâvit illum: descéndit cum eo in fóveam, & in vínculis non derelîquit illum, donec afférret illi sceptrum regni, & poténtiam advérsùs eos, qui eum deprimébant: & mendáces osténdit, qui maculavérunt eum, & dedit illi claritâtem ætérnam. ℟. Amen.

Hymnus. Iste eléctus Johánnes. Quære suprà in Vesp. fol. 54. Supplicâtio, ut suprà.

Capítula.

CHristus Dei Fílius, qui te princípium, quod ipse es, in ore à te dilécti discípuli ita confitéri dedísti, ut illùc cor ejus ascénderet, quò nullus álius valuísset; fac nos tui múneris grátiâ cor semper in supérnis habêre: ut, exínde capiéntes veritâtis omnímodæ disciplînam, quod hîc proféssi fuérimus ex ore, futúro consequâmur in múnere.

Pater noster. Liberáti à malo. fol. 2.

Lauda. Germinâbunt ossa tua.

Benedíctio. Christus Dóminus, qui diléctum. fol. 54.

In nómine Dómini.

IN ALLISIONE INFANTIUM, SIVE SANCTORUM INNOCENTIUM.

Ad Vésperos.

Lauda. Exórtum est in ténebris lumen rectis corde: miséricors, & miserâtor Dóminus. ℣. Diréctam fecit viam justôrum, & præparâvit iter sanctôrum. P. Miséricors.

Dicat Présbyter. Dóminus sit semper. ℟. Et cum.

Sono. Justôrum ánimæ in manu Dei sunt, & non tanget illos torméntum mortis. Allelúia. ℣. Visi sunt in óculis insipiéntium mori: æstimâta est malítia éxitus illôrum: illi autem sunt in pace. Allelúia.

Dicat Présbyter. Dóminus sit semper. ℟. Et cum.

Sono. Allelúia. Justi in perpétuum. ℣. Et apud Dóminum est merces eôrum. Allelúia. Allelúia.

Dicat Présbyter. Dóminus sit. ℟. Et cum.

Antíphona. Hi sunt, qui sequúntur agnum quocúmque íerit: hi sunt empti ex homínibus primítiæ Deo, & Agno. P. Et in ore eôrum non est invéntum mendácium: quóniam sine mácula sunt in conspéctu Dei sui. ℣. Justi vero in perpétuum vivent, & apud Dóminum est merces eôrum. P. Et in ore. ℣. Glória. P. Et in ore.

Lauda. Hi sunt, qui non inquinavérunt vestem suam: mecum ambulábunt in albis, quóniam digni sunt. P. Et quicúmque vícerit, sic vestiêtur. Allelúia. Veste cándidâ. Allelúia. Allelúia. Allelúia. ℣. Et clamavérunt justi ad Dóminum, cùm tribularéntur: de necessitátibus eôrum sæpè liberâvit eos. P. Et quicúmque. ℣. Glória. P. Et quicúmque.

Hymnus.

DEus sanctôrum psállimus,
Christi canéntes præmia,
Qui sancto largus Spíritu
Triúmphum dedit párvulis.

Ex

Ex ore quoque infántium
Perféctâ laude Dómini,
Totum potens in ómnibus
Artes destrúxit Zábuli.
Qui mentem regis ímpii
Visôrum agens stímulis,
Deum regémque Dóminum
Posse persuâsit périmi.
Magi sequúntur índicem
Ducéntis fáciem síderis,
Quæ ortu sui lúminis
Ætérno servîret regi.
Heródes natum métuit
Regem Judææ débitum,
In qua extérnus génere
Succédi timêbat sibi.
E dícto cœli pósito,
Magis in terram térritus
Totîus causam sæculi
Cæcus ignôrat ámbiens.
Verbísque mitis primum
Gaudêre sese símulat,
Adoratûrum póllicens
Natum regréssi ut pródeunt.
Sed postquam Deo móniti;
Dolis terra evánuit:
Immâne tentat fácinus,
Cunctis ignôtum sæculis.
Christum Béthlehem audíerat
Divíno nasci oráculo,
Urbis audíto nómine,
Parénte quo náscitur néscius.
Nascéntis tempus cómputans,
Infra bimâtum púeros,
Matrum raptos ab ubéribus,
Necâre jubet ímpius.
Quos testes sibi Dóminus
Certo passûrus témpore,
Pius Redémptor ómnium
Laude sacrâvit pérpetìm,
Oblátis Matrum flétibus,
Osténdens seri láchrymis,
Ad futûram glóriam
Certis metêtur gáudiis.
Meménto salûtis Auctor,
Quod nostri quondam córporis
Ex illibáta Vírgine
Nascéndo formam súmpseris.
Glória tibi, Dómine,
Qui natus es de Vírgine, &c.

Supplicátio.

ORêmus Redemptôrem mundi Dóminum nostrum Jesum Christum, cum omni supplicatiône rogêmus; ut nos per grátiam nativitâtis ejus, & per intercessiônem Sanctôrum Innocéntium parvulôrum mártyrum nobis salûtem ánimæ & córporis, & remissiônem peccatôrum, & pacem propítius tribúere dignêtur. ℟. Præsta ætérne omnípotens Deus. Kyrie, eléïson. ℟. Christe, eléïson. Kyrie, eléïson.

Capítula.

CHriste, inenarrábile lumen mundi, qui adhuc in ipsis cunábulis constitûtus, nondùm efféctus martyr, martyrii palmâ catérvas Infántium dedicásti: qui, nec dum loqui valéntes, sub mucrône sæviéntium vários fecísti mugîtus emíttere: quorum ánimas de ábditis infernôrum, te spontáneè pro nobis ómnibus moriénte, maluísti erípere; inspíra eis, sine intermissiône orâre pro párvulis: ut, qui própriis non valeâmus supplicatiónibus emundári à crímine, eôrum, qui te, quocúmque íeris, cum hymnis, & cánticis adsequéntur, & hìc & in ætérnum postulatiónibus abluâmur.

Pater noster. Liberáti à malo. Requîre fol. 2. Humiliâte vos benedictióni. Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Benedíctio.

UNigénitus Dei filius, quo nascénte in terris, Bethlehemítica rura occisôrum pro se Infántium cruôre inficéta sunt, det nobis habêre semper pro se optábile votum, & remuneratiônis párile præmium. ℟. Amen. Quique illos non ex ætâte, sed de sánguine victóres effêcit, ipse nos confessóres efficiat críminis nostri. ℟. Amen. Ut cum his, quorum & vox sánguinis ad Deum clamat de terra, remuneránda quandôque admittâtur à Christo conféssio nostra. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Lauda. Candidáti sunt nazaræi tui Sion supra nivem: P. Comparáti saphíro pulchrióres invénti sunt, dederúntque glóriam Deo. Allelúia. ℣. Accédite ad Deum, & illumináminì; & vultus vestri non erubéscent. P. Comparáti saphíro pulchrióres. ℣. Glória, & honor Patri, & Fílio, & Spirítui Sancto. P. Comparáti saphíro pulchrióres.

Orátio. Christe, Dei filius, qui párvulos ad te cœléstis. Requîre infra in Matutínis istîus festi.

Ad Matutínum.

Antíphona. Da nobis lætítiam salutâris tui: & spíritu principáli confirma nos, Dómine. Psalmus 50.

Orátio.

REdde nobis lætítiam salutâris tui, Dómine; quam amísimus iníquè gerén-

réndo, & prætermísimus negligéndo: tu nos ad eam révoca, & eam nobis restáura: ut, peccáto expúlso, succêdat justítia; & mœstítiâ repúlsâ, ætérna adsit lætítia: da, quæsumus, hanc jocunditâtem, ut pervenîre mereâmur ad ætérnam salûtem. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Antíphona. Sínite Infántes venîre ad me; P. Et nolîte prohibêre eos: tálium est enim regnum cœlôrum. ℣. Accédite ad Deum, & illuminámini: & vultus vestri non erubéscent. P. Et nolîte prohibêre. ℣. Glória, & honor, &c. P. Et nolîte.

Orátio.

CHriste, Dei Fílius, qui párvulos ad te cœléstis magistérii doctrínâ invítas; fac nos semper esse malítiâ párvulos, & mandatôrum tuôrum observatiône perféctos; & qui tálium esse regnum cœlôrum pronúntias, nos illis, quos bonos apud te cómprobas, sine fine conjúngas. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Antíphona. Vocem sánguinis ad te clamántis P. Audi, Dómine: memorâre invictíssimas mortes Innocéntium parvulôrum tuôrum. ℣. Effudérunt sánguinem innocéntem in circúitu Hierúsalem, & non erat qui sepelîret. P. Audi, Dómine, memorâre. ℣. Glória, & honor Patri, &c. P. Audi, Dómine, memorâre.

Orátio.

MEmorâre, Dómine, invictissimôrum parvulôrum tuôrum pro tuo nómine occisôrum; & præsta, ut vocem sánguinis eôrum pro nobis ad te clamántem, sic cleméntèr exáudias; ut nobis ómnibus peccâta dimíttas. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona. Sapiéntia apéruit os mutôrum, P. Et linguas infántium fecit disértas. ℣. Invocábant Dóminum, & ipse exaudiêbat eos: in colúmna nubis loquebâtur ad eos. P. Et linguas infántium. ℣. Glória, & honor Patri, &c. P. Et linguas infántium.

Orátio.

VEra Dei Sapiéntia Patris, qui os mutôrum áperis, & linguas infántium disértas éfficis; da in ore nostro perféctam legis tuæ custódiam: ut, te immaculáto corde sequéntes, illud semper lábiis prædicêmus, & ópere impleâmus: unde te, qui es vera sapiéntia, sine fine laudêmus. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

℟. Hi sunt, qui non inquinavérunt vestem suam, P. Cum Dómino ambulavérunt in albis, quóniam digni sunt: & quicúmque vícerit, sic vestiêtur cándida veste. ℣. Sequúntur agnum, quocúmque íerit, & in ore eôrum non est invéntum mendácium. P. Cum Dómino ambulavérunt. ℣. Glória, & honor Patri, &c. P. Cum Dómino ambulavérunt.

Orátio.

ISti sunt, Dómine, qui non polluérunt vestiménta sua, quibus nulla útique pótuit peccándi suboríri illécebra: concêde ergo nobis per indulgéntiæ donum illis esse partícipes, quos apud te pro méritis ápprobas esse felíces. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Ad Cánticum.

Antíphona. Infirmi virtûte præcíncti sunt. Non gloriêtur fortis in fortitúdine sua, sed in hoc gloriêtur: Qui gloriâtur scire & intellígere Dóminum.

Cánticum. Confirmâtum est cor meum. Requîre fol. 55.

Ad Benedíctus.

Antíphona. Sancti & húmiles corde, spíritus & ánimæ justôrum benedícite Dóminum. Cánticum. Benedíctus es Dómine Deus patrum nostrôrum. Requîre fol. 6.

Sono. Salus justôrum à Dómino est. P. Et salvâbit eos. Allelúia Allelúia; ℣. Quia speravérunt in Deum vivum. P. Et salvâbit eos.

Lauda. Laudâte Dóminum de cœlis Allelúia: laudâte eum in excélsis. Allelúia. Psalmus 148.

Léctio libri Hieremíæ Prophétæ. *Capít.* 31. ℟. Deo grátias.

HÆc dicit Dóminus: Vox in Rama audîta est lamentatiônis, fletus, & luctus, plorâtus, & ululâtus multus. Rachel plorans filios suos, & nóluit consolári super eos, quia non sunt. Hæc dicit Dóminus: Quiéscat vox tua à plorátu, & óculi tui à láchrymis: quia est merces óperi tuo, ait Dóminus, & reverténtur de terra inimíci. Et erit spes novíssimis tuis, ait Dóminus: & reverténtur filii tui ad términos suos. Audiens audívi Ephraïm transmigrántem: Castigásti me, & erudîtus sum, quasi juvénculus indómitus: convérte me, & revértar: quia tu es Deus meus. Postquam enim convertísti me, egi pœniténtiam: & postquàm ostendísti mihi, percússi femur meum. Confûsus sum, & erúbui, quóniam sustínui oppróbrium adolescéntiæ meæ. Si filius meus honorábilis mihi Ephraïm, si puer delicâtus: quia ex quo locûtus sum de eo, adhuc recordâbor ejus. Id-

Idcircò conturbâta sunt víscera mea super eum: miserêbor míserans ejus, ait Dóminus omnípotens. Respóndeat. Amen.

Hymnus.

CAtérva matrum pérsonat:
Conlisa defert pígnora,
Quarum tyránnus míllia
Christo sacrâvit víctima.
Miráculis dedit fidem
Habêre se Deum Patrem,
Infirma sanans córpora,
Et súscitans cadávera.
Orat salûtem sérvulo
Nixus genu Centúrio,
Credéntis ardor plúrimus
Extínxit ignes fébrium.
Petrus per undas ámbulat
Christi levâtus dépterâ;
Natúra quam negavêrat,
Fides parâvit sémitam.
Honor matris & gáudium,
Imménsa spes credéntium
Per atra mortis pócula
Resólvit nostra crímina.
Meménto salûtis auctor,
Quòd nostri quondam córporis
Ex illibáta Vírgine
Nascéndo, formam súmpseris.
Glória tibi, Dómine,
Qui natus, &c.

Supplicátio. Orêmus Redemptôrem mundi. fol. 57.

Capítula.

TUrba Innocéntium parvulôrum, quæ pro sui Redemptôris nómine proprio est delibûta cruôre, non cesset Dóminum pro sérvulis exorâre: quò, te impetránte, licèt immériti, pro ejus nómine post hujus vitæ excúrsum sanctôrum queâmus adunári cohórtibus, quáliter cum eis perénnitèr hymnum decantâre in júbilo mereâmur.

Pater noster. Liberáti à malo. fol. 2.
Lauda. Candidáti sunt nazaræi.
Benedíctio. Unigénitus Dei Fílius. Quære fol. 57. In nómine Dómini.

Sancti Thomæ Archiepíscopi, & Mártyris. Omnia dicántur ut in Commúni unîus Mártyris Pontíficis.

IN FESTO
SANCTI JACOBI APOSTOLI.

Ad Vésperos.

Lauda. Glória, & honôre coronásti eum. P. Dómine. ℣. Glóriam, & magnum decôrem imposuísti super eum. P. Dómine.
Sono. Allelúia. Beâtus vir, qui timet Dóminum: Allelúia. P. In mandátis ejus cúpiet nimis. Allelúia, allelúia. ℣. Glória, & divítiæ in domo ejus: & justítia ejus manet in sæculum sæculi. Allelúia.
Antíphona. Oculus Dei adspéxit justum in bono. P. Et elêgit illum ab humilitâte sua: audîvit eum, & vocem ipsîus. ℣. Beâtus vir, qui intélligit super egênum, & páuperem: in die mala liberâbit eum Dóminus. P. Et elêgit illum. ℣. Glória, & honor. P. Et elêgit.
Lauda. In memória ætérna erit justus. Allelúia. P. Ab audítu malo non timêbit. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Potens in terra erit semen ejus: generátio rectôrum benedicêtur. P. Ab audítu malo. ℣. Glória, & honor. P. Ab audítu malo.

Hymnus.

CLara Sanctôrum una Hierúsalem
Mater conláuda: nímiùm lætâre;
Fílii multi quia sunt desértæ,
Quàm virum habens.
Jacôbus, ob hoc, tuus, dictus justus
Sacram conscéndit sacer, & sacerdos
Intrat Sanctôrum solus hic in Sancta,
Virgo quòd extat.
Carne hic frater Dómini vocâtus,
Grátiâ fretus & Apostolátu
Imbuit plebes, pia custodîre
Dógmata Christi.
Arduâ post hinc pósitus in arce
A malis: Christum, ut neget venísse:
Cónfutat dogma dissértè impiòrum
Pharisæôrum.
Ad hoc impúlsus solo, & projéctus
Stat, sed inlæsus mémorat, quod priùs:
Móxque fullônum unus fuste sacrum
Cérebrum quatit.
Póscimus mœsti, pie & benígne
Martyr excélse, plebìque connéxe:
Plebi convúlsæ durum jugum pelle:
Bella rémove.
Sit salus ægris, sit quies defunctis:
Sit vigor fessis, sit remôta pestis:
Vítiis pulsis, míseris sit cœlis
Aditus patens.
Sit Deo laus: Patri, atque Nato:
Tríplici honor nímiùm cum Sancto:
Nómini Trino: Deitáti soli
Sídera clament. ℟. Amen.

Supplicátio dicâtur, ut in festo Sancti Johánnis Apóstoli mutáto nómine fol. 54.

Capítula.

OMnípotens Pater, qui beatíssimo Apóstolo & mártyri tuo Jacóbo præcípuo múnere præstitísti, ut per te fieret de frágili fortis, de mínimo grandis, de mílite dux, de servo amîcus, de súpplici miríficus advocâtus: præsta placâtus, ut interventu sédulo iísdem nunc de quibus ipse eléctus est membris, adhíbeat fragilitáti poténtiam, humilitáti glóriam, milítiæ disciplinam, servitúti libertâtem, necessitáti advocatiônem.

Pater noster. Liberáti à malo. fol. 2. Humiliâte vos benedictióni. Dóminus sit semper. ℟. Et cum.

Benedíctio.

BEatíssimi Jacóbi Apóstoli & Mártyris sui nos Dóminus intercessiône custódiat. ℟. Amen. Sperántium in se necessitátes placâtus inténdat. ℟. Amen. Ut ejus secúti vestígia ad cœléstia regna pérgere valeâmus. ℟. Amen. Per misericórdiam ipsîus.

Lauda. Justus ut palma florêbit. Allelúia. P. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur. Allelúia, allelúia. ℣. Potens in terra erit semen ejus: generátio rectôrum benedicêtur. P. Sicut cedrus. ℣. Glória, & honor, &c. P. Sicut cedrus.

Orátio. Homo iste glorificâtus. Requîre infra in Matutínis.

Ad Matutînum.

Antíphona. Lábia mea, Dómine, apéries: P. Et os meum annuntiàbit laudem tuam. Psalmus 50.

Orátio.

EXúltent, Dómine, labia nostra præcónio veritâtis; ut non resolvántur vanilóquio falsitâtis: sicque língua nostra judícium veritâtis loquâtur, ut Christum tuum verum júdicem promptíssimâ devotióne láudet: atque ita præcépta tua assíduè in nostro corde verséntur, ut gressus nostri ab insidiósis decípulis mínimè supplanténtur. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Antíphona. Iste homo honorificâtus est valdè, & confrêgit Deus corda inimicôrum ejus. P. Et properâvit in domo Dómini Dei sui perfécto corde, & vidérunt omnes quæ magnífica fecit Deus per ipsum. ℣. Máxima est glória ejus in salutári tuo: glóriam, & magnum decôrem impônes super eum. P. Et properâvit. ℣. Glória, & honor, &c. P. Et properâvit.

Orátio.

HOmo iste glorificâtus, Christus exúltat, qui cognominári proméruit justus, ut tua promíssa justis præmia pópulis prædicâret: hujus in honôre acclíves expóscimus flébili oratiône, ut preces nostras suscípere dignêris mitis atque placábilis, nosque tuis fácias semper inhærêre mandátis. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Antíphona. Iste sanctus clamâvit, & Dóminus exaudîvit eum. P. Et ex ómnibus tribulatiónibus ejus liberâvit eum. ℣. Et sic benedicêtur homo, qui timet Dóminum. P. Et ex ómnibus. ℣. Glória, & honor, &c. P. Et ex ómnibus.

Orátio.

COgnóscens ítaque vir sanctus Jacôbus Apóstolus tuus malítiam pópuli Judæôrum, à quibus sublimâtus pinnáculo templi, tuîque pro nóminis confessiône indè dejéctus, lapídibus impréssus obrúitur: advocâtus supréma inter supplícia, per misericórdiam tuæ pietâtis amîcam assístat pro nobis míseris interpellâtor assíduus, ut malôrum à pressúris érui mereâmur contuéntes glóriam tuam. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Antíphona. Stolam glóriæ induit eum Dóminus. P. Jocunditâtem & exultatiônem thesaurizâvit super eum, & nómine ætérno hereditâvit illum. ℣. Potens in terra erit semen ejus: generátio rectôrum benedicêtur. P. Jocunditâtem. ℣. Glória, & honor, &c. P. Jocunditâtem.

Orátio.

EXúltans plebs tua, Dómine, in hoc festo Jacóbi tui Apóstoli summis te flágitat précibus idem, ut sicut ab ómnibus cognominâtus est justus, ítaque nos appellári mereâmur cultóres justítiæ, & misericórdiæ sectatóres. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

℟. Justus justificêtur: & sanctus sanctificêtur adhuc. Beâtus, qui lavit stolam suam. P. Ut sit potéstas ejus in ligno vitæ. ℣. Et quicúmque vícerit, sic vestiêtur cándidâ veste, & non delêbo nomen ejus de libro vitæ. P. Ut sit potéstas. ℣. Glória, & honor, &c. Reiterêtur ℟. Justus justificêtur.

IN LAUDIBUS.

Ad Cánticum.

Antíphona. Tu solus Dóminus, quia non est álius, neque justus præter te, neque sanctus præter te Deum nostrum.

Cánticum. Confirmâtum est. Quære fol. 55.

Ad Benedíctus.

Antíphona. Benedíctio Dómini in mercêdem justi festînat.

Cánticum. Benedíctus es Dómine Deus patrum nostrôrum. Requîre fol. 6.

Sono. Allelúia. Beâtus vir, qui timet. Requîre fol. 59.

Lauda. Laudâte Dóminum de cœlis Allelúia: laudâte eum in excélsis. Allelúia, allelúia. Psalmus 148.

Hymnus. Clara Sanctôrum una Hierúsalem. Requîre fol. 59.

Léctio libri Sapiéntiæ Salomônis. *Capít.* 18. ℟. Deo grátias.

TEtigit justum tentátio mortis, & commótio in erémo facta est multitúdinis: sed non diu permánsit ira tua. Próperans enim homo sine queréla propugnâvit, próferens servitûtis suæ scutum, oratiônem, & per incénsum deprecatiônem allégans, réstitit iræ, & finem impósuit necessitáti, osténdens quóniam tuus est fámulus. Vicit autem turbas, non virtûte córporis, nec armatúrâ poténtiæ, sed verbo Dei vexatôrem projêcit, juraménta paréntum commémorans. Cùm enim jam catervâtim cecidíssent super altérutrum mórtui, intérstetit, & amputâvit ímpetum, & divîsit illam, quæ ad vivos ducêbat viam. In veste enim podêris, quam habêbat, totus orbis terrârum, & paréntum magnália in quátuor ordínibus lápidum erant sculpta, & magnificéntia tua in diadémate cápitis illîus erat inscrípta. ℟. Amen.

Supplicátio.

ORêmus Redemptôrem mundi Dóminum nostrum Jesum Christum, cum omni supplicatiône rogêmus; ut nos grátiâ nativitâtis suæ, & per intercessiônem Sancti Jacóbi Apóstoli sui nobis salûtem ánimæ & córporis, & remissiônem peccatôrum, & pacem propítius tribúere dignêtur. ℟. Præsta ætérne omnípotens Deus. Kyrie eléïson. ℟. Christe eléïson. Kyrie eléïson.

Capítula.

JUste Dómine, à quo justis mérito justítia tenéri concéditur, qui per te justè vívere cúpiunt, da justítiam, quam rétinent mente, osténdant in ópere, ex quo sanctum Apóstolum tuum Jacôbum rectè justum ab ómnibus cognóscimus vocitâtum; cujus justa elóquia reprobôrum confutâvit malítia, cùm illi cum fallácia nequítiæ suæ, & justum appellárent, & injustítiam docêre optárent: ob hoc quippe eum in sublími loco arcessîtum statuérent, ut longè latéque ejus prædicátio resonâret, quem vera loquéntem recípere nolunt, sed mox præcipitâtum, atque decorâtum passiône efficiunt: fac nos ejus méritis, & justítiam tenêre in mente, & eam prædicâre libéntèr; ut sicut ille operándo justítiam justificâtus ad te pervênit per martyrii glóriam, ita nos ejus suffrágiis per dignam pœniténtiam pervenîre mereâmur ad consequéndam indulgéntiam.

Pater noster.

Liberáti à malo. fol. 2.

Lauda. Justus ut palma florêbit.

Benedíctio. Beatíssimi Jacóbi. Quære fol. 60.

IN FESTO CIRCUMCISIONIS DOMINI NOSTRI JESU CHRISTI

Ad Vésperos.

Lauda. Laudavérunt te, Dómine, omnes Angeli tui, & cecinérunt Hymnum, dum perficeres fábricam cœli: tuus est dies, & tua est nox. P. Tu fecísti solem, & lunam. ℣. Tu confirmásti in virtûte tua mare, contribulásti cápita dracônum super aquas. P. Tu fecísti.

Sono. Allelúia. Justítiâ plena est déxtera tua. Lætêtur mons Sion, & exúltent filiæ Judæ, P. Propter judícia tua. Allelúia, allelúia ℣. Allelúia. Magnus Dóminus, & laudábilis valdè in civitâte Dei nostri, in monte sancto ejus: Dilátans exultatiónes univérsæ terræ. P. Propter judícia.

Antíphona. Vidérunt omnes fines terræ salutâre Dei nostri. P. Jubilâte Deo univérsa terra: cantâte, & exultâte & psállite. ℣. Psállite Dómino nostro, psállite; psállite regi nostro, psállite. P. Jubilâte. ℣. Glória, & honor, &c. P. Jubilâte Deo.

Orátio.

DOmine, quem ex hómine natum hómines conspexérunt, & prædíctum fines terræ vidérunt, qui ante áliqua témpora prædíctus es vócibus Prophetârum, & in témpore visus, & glorificâtus módulis populôrum: concêde propítius vasa nos tua tibi permanêre mundíssima, ut lucis auctor nos & júgitèr illústres, & indesinéntèr inhábites. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Antíphona. Vidérunt óculi mei salutâre tuum, Dómine, quod parásti in conspéctu populôrum. P. Lumen ad revelatiônem Géntium, & glóriam plebis tuæ Israël. ℣. Dómine Dóminus noster quàm admirábile est nomen tuum in univérsa terra. P. Lumen ad revelatiônem. ℣. Glória, & honor, &c. P. Lumen.

Lauda. Notum fecit Dóminus salutâre suum, ante conspéctum géntium revelâvit justítiam suam.

suam. Allelúia, allelúia. ℣. Memor fuit misericórdiæ suæ Jacob, & veritâtis suæ dómui Israël. P. Ante conspéctum. ℣. Glória, & honor, &c. P. Ante conspéctum.

Hymnus.

SAcer OCTAVARUM dies
Hodiérnus rútilat,
Quo secúndùm carnem Christus
Circumcîsus tráditur:
Patri, non adoptiône,
Sed coætérnus génere.

Spíritu complêtur alvus
Incorrúpta Vírginis,
Quæ páriens mansit cælebs
Virgo, quam puérperam
Inlibâtam Genitrîcem
Proles castam elêgit:

Inde Símeon grandævus
Ovans ulnis áccipit,
Amplexánsque videbâtur
Salutâre Dómini:
Resólve jam nunc in pace
Artus istos frágiles.

Sed nec illa impar Anna
Continéntiâ grádiens,
Quam in flore juventûtis
Conjux viduáverat,
Vagiéntem confitêtur
Fore mundi Príncipem.

Tunc veneránda ex lege
Offerúntur múnera
Túrturum, columbarúmque
Bina in sacrificia:
Quæ córporis, animæque
Puritâtem docérent.

Implêta est priscæ in eo
Legis Circumcísio:
Utriúsque ut Testaménti
Se auctôrem osténderet,
Qui manens in Trinitâte
Univérsa cóndidit.

Glória, & honor Deo
Usquequâque altíssimo:
Una Patri, Filiôque,
Inclyto Paráclito,
Cui laus, & potéstas
Per ætérna sæcula. ℟. Amen.

Supplicátio.

ORêmus Redemptôrem mundi Dóminum nostrum Jesum Christum, cum omni supplicatiône rogêmus; ut nos grátiâ Circumcisiônis suæ propítius justificâre dignêtur. ℟. Præsta ætérne omnípotens Deus. Kyrie eléïson. ℟. Christe eléïson. Kyrie eléïson.

Capítula.

JEsu Dómine, cujus admirábile nomen Angelus prædíxit, Mater impósuit, Símeon cognôvit, Anna laudâvit; salva pópulum tuum in univérso mundo, cujus extat nomen magníficum in cœlo: ut, qui solus es poténtiâ gloriôsus, sis étiam pérditis miseratiônis indulgéntiâ pius.

Pater noster. Liberáti à malo. fol. 2.

Benedíctio.

DOminus Jesus Christus, qui ad confirmándas promissiónes Patrum minístec Circumcisiônis vóluit esse, ipse córdium nostrôrum immundítias dignêtur auférre. ℟. Amen. Idem, qui præcépto legis suæ signum deséctæ carnis accêpit, omnes à nobis sordes sui amôris connexiône depúrget. ℟. Amen. Et qui filios Abrahæ in seípso, qui est semen ejus, benedícere promîsit, hereditâtis beátæ nos collatiône muníficet. ℟. Amen. Per misericórdiam ipsius.

Lauda. Annunciêtur in Sion nomen Dómini: P. Et laus ejus in Hierúsalem. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Et timébunt Gentes nomen tuum Dómine, & omnes reges terræ glóriam tuam. P. Et laus. ℣. Glória, & honor, &c. P. Et laus ejus.

Orátio. Omnípotens Pater & Dómine. Requîre infrà in Matutínis sequéntibus.

Ad Matutînum.

Antíphona. Dómini est salus: & super pópulum tuum benedíctio tua. Psalmus 3.

Orátio. Tu es, Dómine, salus. Require fol. 46.

Antíphona. Cùm indúcerent paréntes púerum Jesum in templum, P. Ut fácerent pro eo secúndùm legem Moysi: accêpit eum Símeon in mánibus, & benedíxit Deum. ℣. Magnus Dóminus, & laudábilis nimis in civitâte Dei nostri, in monte sancto ejus. P. Ut fácerent pro eo. ℣. Glória, & honor Patri, &c. P. Ut fácerent.

Orátio.

OMnípotens Pater, & Dómine Deus, largîre credénti tuo pópulo pacem: ut in templo tuo videâmus Salutâre tuum, quem Símeon justus ulnis suis accêpit: ut qui lumen ad revelatiônem Géntium éxtitit, indúltor críminum eorúmmet credéntium sentiâtur. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Antíphona. Tu es Deus, & in te est Deus, P. Et præter te non est álius Deus Salvâtor Israël, quem nos ignorabâmus. ℣. Dómine Deus virtûtum quis símilis tibi? potens es Dómine, & véritas tua in circúitu tuo. P. Et præ-

præter te.℣. Glória, & honor, &c.℟. Et præter te.

Orátio.

TU es Deus, & in te est Deus, & non est álius præter te: ab ore egréssum verbum non regrediêtur; quia útique natus fílius non ipse, qui pater est, créditur, dum tamen ipsum, quod pater est, fateâmur: dona ergo nobis, ut qui verbum à te génitum, nascitûrum misísti in carne; nos in te renátos, sic nunc à crimínibus éxuas, ut tibi soli, cum véneris, sine fine conjungâmur. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Antíphona 3. De quo locúti sunt Prophétæ prióres: ego sum ipse, & nunc advéni. ℟. Beáti, qui annúntiant vobis bona, & vidébunt quem nunc vidêtis, & áudiunt quem nunc audîtis.℣. Audi pópulus meus, & loquar: Israël, & testificâbor tibi. Israël, si me audíeris.℟. Beáti, qui annúntiant.℣. Glória, & honor, &c.℟. Beáti.

Orátio.

AD præsêpe tuum, Dómine, devótis córdibus accedéntes, inveniâmus te de quo locúti sunt Prophétæ prióres: da ergo nobis, ut qui notítiam nóminis, & majestâtis tuæ cognóvimus, ad plenam notiônem tuæ dulcédinis veniâmus: ut tu liberâtor in futúro nobis sis ómnibus, qui verus Deus & homo verus, Unus créderis Christus. ℟. Amen. Per misericórdiam.

℟. Lætámini, cœli, quóniam misértus est Dóminus pópulo suo: clamâte fundaménta terræ, & exultâte montes, & colles, & ómnia ligna silvæ.℟. Quoniam redêmit nos Deus Israël.℣. In voce exultatiônis annuntiâte, & audîtum fácite hoc, & ferte illud usque ad extrêmum terræ, & dícite.℟. Quóniam redêmit.℣. Glória, & honor, &c. ℟. Quóniam redêmit.

Orátio.

LAudent te, Dómine, cœli, & terra, quia misértus es pópulo tuo, dum montes, & colles coram te láudem fecísti clamâre, cum tota vivéntia in te approbásti: concêde ergo nobis, ut láudes, quas glorióso nómini tuo offérimus, accéptas tibi semper ipse effícias: ut qui mundum redemptûrus in salûtis signo osténsus es, mundum íterùm judicatûrus non ultôrem, sed liberatôrem te nostris óculis maniféstes.℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona. Dum convenírent ad circumcidéndum infántem.℟. Vocavérunt nomen ejus Jesum, quod dictum erat ab Angelo priúsquàm conciperêtur in útero.℣. Notum fecit Dóminus salutâre suum: in conspéctu Géntium revelâvit justítiam suam.℟. Vocavérunt.℣. Glória.℟. Vocavérunt.

Orátio.

DOmine Jesu Christe, qui, figúris crebrescéntibus in lege véteri nunciâtus, in te implêta ómnia osténdere voluísti, dum in te Deo vero & hómine, & Circumcísio secúndùm legem exprímitur, & véritas nóminis approbâtur: adésto plebi tuæ ad te ex Circumcisiône, & præpútio veniénti; & præsta incrementa múnerum, & ut grátia benedictiônis multiplicêtur in abundántia pacis.℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona. Símeon in templo elevâvit vocem dicens.℟. Nunc dimíttis, Dómine, servum tuum in pace: quia vidérunt óculi mei salutâre pópuli tui. ℣. Dómine Deus virtûtum, quis símilis tibi? potens es, Dómine, & véritas tua in circúitu tuo.℟. Nunc dimíttis. ℣. Glória.℟. Nunc.

Orátio.

BEâtam, Dómine, illam justi tui Simeônis vocem fac in nobis pari diligéntiâ personâre: ut quia vidêmus, & crédimus salutâre tuum; in pace, cum jússeris, dimittâmur: non quo à te dimíssos finis vitæ accípiat; sed per te absolútos à débito, in fine pax sempitérna possídeat.℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Antíphona. Vídimus glóriam Dómini, glóriam quasi Unigéniti à Patre.℟. Plenum grátiâ, & veritâte.℣. Sicut audívimus, ita & vídimus in civitâte Dómini virtûtum, in civitâte Dei nostri: Deus fundâvit eam in ætérnum.℟. Plenum grátiâ.℣. Glória, & honor, &c.℟. Plenum.

Orátio.

VIdimus glóriam tuam, Dómine, glóriam quasi Unigéniti à Patre, primogénitum Deitâte, primogénitum múnere: illîc únicum Patris, hîc præcípuum inter fratres: ibi cum Patre unum, hîc in frátribus primum: illîc æquáliter subsisténtem, & in sinu Patris manéntem, hîc sócios non derelinquéntem: largíre ergo tuo fieri partícipes regno, quibus es propitiâtus in mundo: quibúsque advenísti priùs Redémptor, exíste in futúro remunerâtor.℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

℟. Iste, qui natus est Redémptio nostra, & Dóminus, & Deus est.℟. Ipse consolábitur nos à plaga nostra, & à labôre in terra capti-

tivitâtis nostræ. ℣. Párvulus natus est nobis, filius datus est nobis, & factus est principâtus ejus super húmeros ejus. ℟. Ipse consolábitur. ℣. Glória, & honor, &c. ℟. Ipse consolábitur.

Orátio.

DOmine Jesu Christe, qui es Redémptio nostra, & salus nostra, sana plagam contritiônis nostræ, qui suscepísti carnem fragilitâtis humánæ; &, qui véniens ónera nostra sublevâre dignâtus es, quæsumus, ut à malis opéribus nostros labóres evácues, nostrâque stúdia pius in bono confirmes. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Antíphona. Postquam consummáti sunt dies octo, ut circumciderêtur Dóminus. ℟. Vocâtum est nomen ejus Jesus, quod vocâtum est ab Angelo, priúsquàm conciperêtur in utero. Tulérunt autem illum in Hierúsalem, & ut perfecérunt omnia secúndùm legem Dómini: crescêbat puer, & confortabâtur plenus sapiéntiâ, & gratia Dei erat in illo. ℣. Quóniam ecce reges terræ congregáti sunt, & convenérunt in unum. ℟. Vocâtum est. ℣. Glória, & honor, &c. ℟. Vocâtum est.

Orátio.

CHriste, Dei Fílius, qui natus ex mulíere, factus sub lege ad confirmándas promissiónes Patrum, miníster circumcisiônis es factus; ut, qui promíssus fúeras ex lege, plenitûdo ipsius legis esses in témpore, dum octávi diéi ministérium cónsecrans in gloriósa carne tua, & Circumcisiône vetus signáculum éxcipis, & nomen tibi nunciàtum ab Angelo áccipis: largîre nobis indignis, ut cùm hæc tua mystéria Incarnatiônis plenâ credulitâte suscépimus, plenióri te affêctu méntium diligâmus: & ut in te quoque secúndùm legem Dómini salûtis nostræ mystéria univérsa perféêta sunt, sic credàmus, sic amêmus, sic óperum efficiéntiam impleâmus; ut de perfectiône tuôrum mandatòrum & in hac peregrinatiône consistâmus indémnes & ad te post tránsitum mercâmur pervenîre felíces. ℟. Amen. Per misericórdiam. Dóminus sit. ℟. Et cum.

IN LAUDIBUS.

Ad Cánticum.

Antíphona. Lætabúntur omnes, qui sunt super terram: ros enim qui abs te est, sánitas est nobis. ℣. De nocte vígilat spíritus meus.

Cánticum. *Isaiæ. Cap.* 26.

DE nocte vígilat spíritus meus ad te, Deus: * quia lux præcepta tua sunt super terram.

Justítiam díscite, qui habitâtis terram: * cessâbit enim ímpius.

Omnis enim, qui non didícerit justítiam super terram, veritâtem non fáciet; * tollâtur ímpius, ne vídeat majestâtem Dómini.

Dómine excélsum est bráchium tuum, & nesciérunt: * cum autem cognóverint, confundéntur:

Zelus apprehéndit pópulum ineruditum: * & nunc ignis adversários consûmit.

Dómine Deus noster, pacem da nobis: * ómnia enim dedísti nobis.

Dómine Deus noster, pósside nos: * Dómine, præter te álium non nóvimus: nomen tuum invocábimus.

Mórtui autem vitam non vidébunt, * neque médici exuscitábunt:

Ideò super induxísti, * & perdidísti & tulísti omne másculum eôrum.

Adde illis, Dómine, mala, * adde mala gloriósis terræ.

Dómine, in tribulatiône módica memor fui; * in tribulatiône módica facta est nobis.

Sicut partúriens próxima est pártui, & in dolôre suo clamat: * ita facti sumus delícto.

Propter timôrem tuum, Dómine, in útero accépimus, * & parturívimus spíritum salûtis, quem fecísti super terram.

Exúrgant mórtui, & resúrgant qui in monuméntis sunt: * & lætabúntur omnes, qui sunt super terram:

Ros enim qui abs te est, sánitas est illis; * terra vero impiôrum perîbit.

Ambula pópule meus, & intra recéssus tuos: abscónde pusíllùm aliquántulum, * donec tránseat ira Dómini.

℟. De nocte vígilat. Glória, & honor Patri, &c. ℟. Lætabúntur omnes.

Orátio.

DEus, qui notum fecísti in pópulis salutâre tuum ante conspéctum Géntium, revelándo justítiam tuam, miseratiônum tuârum nobis cópiam manifésta, ut, qui salutâris tui notítiâ relevâmur, revelatiône justítiæ consolêmur. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Ad Benedíctus.

Antíphona. Tibi soli Deo honor, & glória, virtus, & potéstas in sæcula sæculôrum.

Psalmus. Benedíctus es Dóminus Deus patrum nostrôrum. Quære fol. 6.

Sono. Allelúia. Justítiâ plena. Quære fol. 61.

Lauda. Laudâte Dóminum de cœlis. Allelúia, allelúia, allelúia. Laudâte eum in excél-

célsis. Allelúia. Laudâte eum omnes Angeli ejus : laudâte eum omnes virtútes ejus. Allelúia. Psalmus 148. ut suprà.

Léctio libri Esaíæ Prophétæ. *Capítulo* 48.

℟. Deo grátias.

HÆc dicit Dóminus : Audí me Jacob, & Israël, quem ego voco : ego ipse, ego primus, & ego novíssimus. Manus quoque mea fundâvit terram , & déxtera mea mensa est cœlos : ego voco eos, & stabunt simul. Congregámini omnes vos, & audîte: quis eis annuntiâvit hæc ? Dóminus diléxit eum, fáciet voluntâtem suam in Babylône, & bráchium suum in Chaldæis. Ego locûtus sum, & vocávi eum: addúxi eum, & diréc̄ta est via ejus. Accédite ad me, & audîte hoc : non à princípio in abscóndito locûtus sum : ex témpore ántequàm fieret, ibi eram : & nunc Dóminus Deus misit me, & spíritus ejus. Hæc dicit Dóminus Redémptor tuus sanctus Israël : Ego Dóminus Deus tuus docens te utília, gubérnans te in via, quam ámbulas. Utinam attendísses mandâta mea: facta fuísset quasi flumen pax tua, & justítia tua sicut gúrgites maris. Et fuísset quasi arêna semen tuum, & stirps úteri tui, ut lapílli ejus : non interíssent, & non fuísset nomen ejus attrîtum à fácie mea. Egredímini à Babylône, fúgite à Chaldæis, in voce exultatiônis annuntiâte : & auditum fácite hoc, & ferte illud usque ad extrémum terræ : & dícite : Redêmit Dóminus servum suum Jacob.

℟. Amen.

Hymnus. Sacer octavârum dies.

Supplicátio. Orêmus Redemptôrem mundi. fol. 61.

Capítula.

NOtum factum est salutâre , Dómine virtûtum ; factum est, prædíctum Prophetârum præcónio ; visúmque populôrum aspéctu ; dum Símeon ulnis gestâvit senex, quod Vates cecinérunt prióres : pro quo & promíssa & inchoâta cognóscitur prophetîa; ut requiésceret in pace, dùm aspíceret pacem : & Jesus Dóminus lumen in revelatiônem Géntium, & glóriam plebis tuæ Israël, & promíssus prodîret, & pródiens apparêret: luménque ejus prævenîret in sæculo, quos cæcitas oppresserat tenebrârum in mundo; Præsta proindè précibus Ecclésiæ tuæ, ut quos mirabília hæc fecísti agnóscere, ad te fácias in pace pervenire.

Pater noster. Liberáti à malo. fol. 2.

Lauda. Annuntiêtur in Sion.

Benedíctio. Dóminus Jesus Christus. fol. 62.

In nómine Dómini.

IN DOMINICO ANTE EPIPHANIAM, SIVE APPARITIONEM DOMINI.

Ad Vésperos.

Lauda. Laudavérunt te Dómine. fol. 61.

Sono. Inténde Dómine. P. Procêde, & regna. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Eructâvit cor meum verbum bonum : dico ego ópera mea regi. P. Procêde.

Antíphona. Lætâre, lætâre Hierúsalem : & diem festum ágite omnes, qui dilígitis eam. P. Gaudête gáudio magno omnes, qui lugebâtis super eam. ℣. Lauda Hierúsalem Dóminum : & colláuda Deum tuum Sion. P. Gaudête gáudio. ℣. Glória , & honor, &c. P. Gaudête.

Lauda. Allelúia. Visitâvit nos oriens ex alto. P. Ut lucêret eis, qui in ténebris sunt: ad dirigéndos pedes nostros in viam pacis. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Sicut audívimus, ita & vídimus in civitâte Dómini virtûtum, in civitâte Dei nostri : Deus fundâvit eam in ætérnum. P. Ut lucêret. ℣. Glória, & honor, &c. P. Ut lucêret.

Hymnus.

AGni génitor Dómine:
Verbum natum de Vírgine
Concéptum sine sémine,
Dux lúminis, & fons vitæ:

Esto nobis in salûtem
Fílius Dei única:
Gubernâtor Jesu Christe
Ad precem nostram áspice.

In mundum nobis missus es
Captivos repræsentâre,
Lumen cæcis reformâre,
Mutôrum línguas sólvere.

Ne nos relínquas, Dómine
Omnium cónditor pie,
Propítius miserêre,
Qui nullum cupis pérdere:

Rectórque mundi Dómine
Salvâtor Unigénite,
Tu nos à morte prótege,
Ut capti dulci ópere.

Christus Dóminus vígilet,
Fidésque nostra gérminet,
Zábuli discêdat munîmen,
Non váleat subrépere.

Per Jesum Christum Dóminum,
Qui regnat cum Deo Patre,
Et nos dignâvit docêre,
Credâmus in Trinitâte.

Trino Deo, ac Dómino
Omnes dicâmus glóriam:
Quia Pater in princípio
Semper fuit cum Fílio. Amen.

Supplicátio.

ORêmus Redemptôrem mundi Dóminum nostrum Jesum Christum, cum omni supplicatiône rogêmus; ut Ecclésiæ suæ sanctæ cathólicæ fidem aúgeat, & pacem tríbuat, defensionémque concêdat. ℟. Præsta ætérne omnípotens Deus.

Capítula.

DEus sine inítio, sine fine, à quo est totîus mundánæ creatúræ inítium; da nobis, ut extrêma, vel média anni hujus cum plácitâ tibi prosperitâte ducâmus, qui inítia ejus tibi dedicánda porrígimus, ut & substántiis abundêmus, & opéribus sanctitâtis fulgeâmus.

Pater noster. Liberáti à malo. fol. 2.

Benedíctio.

DOminus noster Jesus Christus, qui est corôna totîus à se formátæ Ecclésiæ, det nobis hunc annum plàcábilem dúcere. ℟. Amen. Consolêtur nos frúgibus, & dignêtur munerâre virtútibus. ℟. Amen. Ut prosperitâte sibi plácitâ lætabundi, totîus anni spátia mereâmur pertransîre illæsi. ℟. Amen. Per misericórdiam ipsîus.

Lauda. Allelúia. Lætábitur desérta, & ínvia. P. Et exultâbit solitúdo, & florêbit quasi lílium. Allelúia, allelúia. ℣. Jubilâte Deo omnis terra: servîte Dómino in lætítia. P. Et exultâbit. ℣. Glória, & honor, &c. P. Et exultâbit.

Orátio. Díscute à nobis Unigénite. Requîre infra in Matutínis.

Hymnus. Ætérne rerum Cónditor. Requîre fol. 3.

Orátio.

OMnípotens ætérne Deus, & misericors, qui témporum das témpora, & qui síngulis tempóribus das grátiam, quam adminístrent: tu, ne mens prolixitâte tenebrârum exæstuet, gallo nos consolâris canénte; ut dùm præco diéi sonat, diúrni óperis meditátio revivíscat: réspice ergo nos júgitèr, & instíga, ne profúndæ noctis errôre persuási diéi obliviscâmur perénnis; sed labéntes in ténebris érige, & vidéndo nos córrige, ut cum Petro resipiscâmur errâta, & páribus láchrymis crímina defleâmus commíssa. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Antíphona 1. Salus tua, Dómine, super pópulum tuum, & benedíctio. Psalmus 3.

Antíphona 2. Dele, Dómine, iniquitátes nostras: & à peccátis nostris munda cor nostrum. Psalmus 50.

Antíphona 3. Clamâbo ad Deum altíssimum: Deum conditôrem ómnium, qui benefêcit mihi. Psalmus 56.

Orátio.

DIscute à nobis Unigénite ingéniti Patris somnum córporis; & clemens placâtus nostris parce piáculis: ut in te redemptôrum cópia piis frequentêtur vigíliis, tuisque habeâtur digna obtútibus sacris: & quod nunc serit ignóbilis carnis fragílitas; divinitâtis tuæ dono surgat in glória: tu ígitur, Dómine, cunctis in te confidéntibus juvâmen largum impénde; & ad supérnam pátriam alârum tuárum obumbratiône nos átrahe. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Antíphona. Dóminus possêdit me, priúsquàm terram fáceret. P. Antequàm montes stabiliréntur: ante autem omnes colles génuit me. ℣. Eructâvit cor meum verbum bonum: dico ego ópera mea regi. P. Antequàm. ℣. Glória, & honor, &c. P. Antequàm.

Orátio.

COætérna Dei sapiéntia Patris, qui te cum Patre fuísse testâris, priúsquàm terram fáceret, aut excélsa móntium stabilîret, dum te ante ómnium creatiônem cóllium generâret, te quæsumus, te rogâmus, ut, qui hujus incorrúptæ nativitâtis tuæ gáudia celebrâmus ovándo, ad te remuneratúri perveniâmus credéndo: ut, qui ante móntium conditiônem ex Patre násceris, & in plenitúdine témporis natus de útero Vírginis, sic in te credéntes sanctífices, ut sanctificátos glóriâ æternitâtis remúneres. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Antíphona. Pópulus, qui sedêbat in ténebris. P. Vidit lucem magnam: habitántibus in regiône umbræ mortis, lux clara orta est eis. ℣. Omnes gentes pláudite mánibus: jubilâte Deo in voce exultatiônis. P. Vidit lucem magnam. ℣. Glória, & honor, &c. P. Vidit lucem.

Orátio.

UNigénite Dei Fílius, qui habitántibus in regiône umbræ mortis lumen vidêre fecísti; qui lumen per suscéptæ Incarnatiônis Mystérium claruísti: da nobis te illustránte defigi, ut qui nativitâtis tuæ diem ovándo suscépimus, divinitâtis tuæ munéribus consolêmur. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

An-

Antíphona. Visitâvit Dóminus omnípotens pópulum suum, domum Judá. P. Et constítuet illum sicut equum speciôsum in certámine. ℣. Sicut audívimus, ita & vídimus in civitâte Dómini virtûtum, in civitâte Dei nostri: Deus fundâvit eam in ætérnum. P. Et constítuet illum. ℣. Glória, & honor, &c. P. Et constítuet.

Orátio.

DOmine omnípotens, qui visitásti pópulum tuum domum Judá; vísita nos à somno facínorum: ut, dum fulgôre tuo peccatôrum ténebras effugâmus, virtûte tuâ mortis potestâtem evácues: quo sic te nunc apparénte illustrêmur, ut, te repugnánte, à mortis império liberêmur. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

℟. Justus meus hic est Salvâtor meus. P. Ipse liberâvit civitâtem suam: & peccâta pópulo suo dimíttet, non in prétio, nec in quæstu pecúniæ. ℣. Levâte in cœlum óculos vestros, & vidête quis creâvit hæc. Dóminus Deus, qui creâvit términos terræ. P. Ipse liberâvit. ℣. Glória, & honor, &c. P. Ipse liberâvit.

Orátio.

HIc est justus noster, in quo sperabâmus fide, præcinénte Prophétâ, & ad quem pervénimus apparéntem per grátiam: proíndè poscâmus cleméntiam ejus, ut líberet nos, & peccâta pópulo suo dimíttat, qui nobis impéndi dignâtus est totus. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

IN LAUDIBUS.

Ad Cánticum.

Antíphona. Fílius accréscens, & decôrus aspéctu: ipse est, & dans elóquia pulchritúdinis.
Cánticum. Vocâvit Jacob fílios suos. fol. 50.

Ad Benedíctus.

Antíphona. Benedíctus es, Dómine, & benedíctum nomen glóriæ tuæ. P. Benedícite Dóminum omnes elécti ejus: sit nomen sanctum ipsîus benedíctum in omnia sæcula sæculôrum.
Cánticum. Benedíctus es, Dómine. fol. 6.
Sono. Inténde Dómine, procêde. fol. 65.
Lauda. Laudâte Dóminum de cœlis: laudâte eum in excélsis. Psalmus 148.
Léctio libri Proverbiôrum Salomônis. Cap 8.
℟. Deo grátias.

DOminus possêdit me in inítio viârum suârum, ántequam quicquam fáceret à princípio. Unctus sum à sæculo, ántequàm terram fáceret. Nec dum erant abyssi, & ego jam concéptus eram: necdum fontes aquârum erúperant: necdum montes gravi mole constíterant: ántequàm colles ego parturiêbar: adhuc terram non fècerat, & flúmina, & cárdines orbis terræ. Quandò præparâbat cœlos, áderam: quandò certâ lege, & gyro vallâbat abyssos: quando æthera firmâbat sursùm, & librâbat fontes aquârum: quandò circúmdabat mari términos, & legem ponêbat aquis, ne transírent fines suos: quandò appendêbat fundaménta terræ. Cum eo eram cuncta compónens: & delectâbar per síngulos dies, ludens coram eo in orbem terrârum: & delítiæ meæ erant cum filiis hóminum. Nunc ergo filii audîte me: Beáti, qui custódiunt vias meas. Audîte disciplînam, & estôte sapiéntes, & nolîte abjícere eam. ℟. Amen.

Hymnus.

SPléndor Patérnæ glóriæ
De luce, lucem próferens,
Lux lucis, & fons lúminis
Dies diem illúminans.
Verúsque sol inlábere,
Micans nitôre pérpeti:
Jubárque Sancti Spíritûs
Infúnde nostris sénsibus.
Votis vocêmus & Patrem,
Patrem perénnis glóriæ:
Pater poténtis grátiæ
Culpam relêget lúbricam.
Infórmet actus strénuos,
Dentem retúndat ínvidi,
Casus secúndet ásperos,
Donet gerêndi grátiam.
Mentem gubérnet & regat,
Casto, fidéli córpore:
Fides calôre férveat,
Fráudis venêna nésciat:
Christúsque nobis sit cibus,
Potúsque noster sit fides:
Læti bibâmus sóbriam
Ebrietâtem spíritûs.
Lætus dies hic tránseat:
Pudor sit, ut dilúculum;
Fides, velut merídies:
Crepúsculum mens nésciat.
Aurôra cursus próvehit,
Aurórâ totus fúlgeat:
In Patre totus filius,
Et totus in Verbo Pater.
Glória Patri ingénito,
Glória Unigénito,
Unà cum sancto Spíritu
In sempitérna sæcula. Amen.

Capítula. Deus sine inítio.
Et Lauda. Allelúia. Lætábitur desérta.
Et Benedíctio. Dóminus noster Jesus Christus. fol. 66.

In nómine Dómini nostri Jesu Christi.

Incipit Officium jejuniôrum in Kaléndis Januárii : observâtur tribus diêbus ante festum Epiphaníæ, prout séquitur.

PRIMO DIE.

Ad Matutînum.

Antíphona. Tu autem Dómine suscéptor meus, & glória mea, & exáltans caput meum. Psalmus 3.

Orátio.

QUamvis, Dómine, plúrima malignántium multitûdo ábneget salûtem nostram esse in te Dómino Deo nostro; nobis tamen ob hoc robur spei multum augêtur, quia tu suscéptor noster esse dignâtus es: obstruâtur ítaque os loquéntium inîqua, cum sperántes in te misericórdia circúmdat assídua. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Antíphona. 1. Quis Deus præter Dóminum? aut quis Deus præter Deum nostrum? Psalmus 17.

Orátio.

FOrtitûdo nostra, dona nobis dilectiônem tui nóminis pérpetìm possidêre: dignâre esse nostra contra adversántes virtus: firmaméntum contra impugnántes: liberâtor à captivántibus; ut, tuis ex toto defensáculis circumcíncti, sic advérsa mundi mens nostra non métuat, ut blanda non requîrat: tua semper gratiâ conténta munéribus gáudeat. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Antíphona 2. Delícta, qui solus intélligis: à peccátis nostris munda nos, Dómine. Psalmus 18.

Orátio.

AB ocúltis nostris munda nos, Dómine, purgándo consciéntiam, quæ intérnis ac própriis inficitur máculis: ab aliénis quoque parce servis tuis, ut ea indúlgeas, quæ vel malôrum exémplis addíscimus, vel pravis inlécti persuasiónibus perpetrâmus; ut qui te próprium agnóscimus Dóminum, peccatôrum nequâquam sentiâmus ultériùs dominâtum. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Antíphona 3. Exáudi nos in die, quâ invocavérimus te, Dómine Deus noster. Psalmus 19.

Orátio.

TRibulatiónes cordis nostri, quas pœniténdo facínorum ob metum judícium pandit, per misericórdiam tuam, Dómine, ad indulgéntiæ lætítiam ádtrahe: mitte ítaque nobis auxílium de sancto; & nostrôrum mœstítias córdium píngue tibi fácito holocáustum: ut méntibus nostris & consílium, quo delectêris, inspîres; & opus, quo placêris, insínues: petitiónes nostras ita súppleas, ut peccâta déleas: & ad illam regiônem ubi sine término vívitur, propítius intromíttas. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

℟. Advéniens Dóminus ábstulit omnem calíginem noctis, ubi non erat lux, facta est cláritas. P. Et appáruit dies. ℣. Pópulus, qui sedêbat in ténebris, vidit lumen magnum: habitántibus in regiône umbræ mortis lux orta est eis. P. Et appáruit. ℣. Glória, & honor, &c. P. Et appáruit.

IN LAUDIBUS.

Antíphona. Avérte fáciem tuam à peccátis nostris: & omnes iniquitátes nostras dele. Psalmus 50.

Orátio.

AVérte fáciem tuam à peccátis nostris, Dómine; & omnes iniquitátes nostras dele: rémove ab óculis tuis malârum nostrârum fácinus voluptâtum; nostræque confessiôni cleméntèr tuum appône audîtum: miserêre, quæsumus, rogántibus nobis; qui propítius réspicis in advérsis, & qui desperátis cor pœnitens tribuis, confessiónibus nostris glóriæ tuæ præsta subsídium. Sed quia publicânus à longè stans, & percútiens pectus suum solâ confessiône purgâtus est; similitèr, & nos peccatóres exáudi: ut, sicut illi méritos petitiônis suæ fructus donásti, ita & nobis supplicántibus indígnis servis tuis véniam dignêris impéndi peccátis. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Ad Cánticum.

Antíphona. Exúrge Dómine Deus, & líbera plebem tuam: nequándò dicant adversárii: Manus nostra excélsa est, & non Deus fecit hæc ómnia.

Cánticum. Atténde cælum, & loquar. fol. 4.

Reiterêtur Antíphona. Exúrge Dómine.

Orátio.

MOntes cantent nobis, & terra áudiat; sicut Moysi fámulo tuo in confessiónem mirabílium & præceptôrum tuôrum: & descéndat super nos, Dómine, grátia misericórdiæ Dómini nostri Jesu Christi filii tui, sicut ros super terram, & sicut imber super gramen, & sicut nix supra fœnum: quæ nos in-

insensibílitèr ab arte impietâtis emúndet illìc, ubi peccatôrum nostrôrum numerósitas nullâ possit satisfactiône pensári. Tu autem Dómine, qui es cæcôrum lumen, errántium via, resurréctio mortuôrum, respéctu clementíæ tuæ consciéntiæ nostræ ténebras inlúmina; peccántes ad pœniténtiam revoca, pœniténtibus véniam promptâ in te semper miseratiône largire. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Matutinárium.

Antíphona. Exórtum est in ténebris lumen rectis corde. P. Mísericors, & miserâtor, & justus Dóminus. ℣. Et clamavérunt ad Dóminum, cùm tribularéntur: & de necessitátibus eôrum liberâvit eos. P. Mísericors. ℣. Glória, & honor, &c. P. Mísericors. Lauda. In sanctis ejus laudâte eum in excélsis. Psalmus 148.

Léctio libri Sapiéntiæ Salomônis. *Cap.* 14. & 15. ℟. Deo grátias.

FIli, benedíctum est lignum, per quod fit justítia. Per manus autem, quod fit idólum, maledíctum est & ipsum, & qui fecit illud: quia ille quidem operâtus est: illud autem cum esset frágile, deus cognominâtus est. Símilitèr autem odio sunt Deo ímpius, & impiétas ejus. Etenim quod factum est, cum illo, qui fecit, torménta patiétur. Propter hoc, & in idólis natiônum erit non respéctus: quóniam creatúræ Dei in abominatiônem factæ sunt, & in tentatiônem animis hóminum, & in muscípulis pédibus insipiéntium. Inítium fornicatiônis est exquisítio idolôrum, & adinvéntio illôrum corrúptio vitæ. Infandôrum enim idolôrum cultûra omnis mali causa est, & inítium, & finis. Aut enim dum lætántur, insániunt: aut vaticinántur falsa, aut vivunt injústè, aut perjúrant citò. Dum confidunt in idólis, quæ sunt sine ánima, malè jurántes nocêri se non sperant. Utraque ergo illis vénient justè, quóniam male sensérunt de Deo, attendéntes in idólis, & injústè juravérunt, in idólo contemnéntes justítiam. Non enim juratôrum est virtus, sed peccántium pœna perámbulat semper super injustôrum prævaricatiônem. Tu autem Dómine Deus noster, suávis, & verus es, pátiens, & in misericórdia dispônis ómnia. Etenim si peccavérimus, tui sumus, sciéntes magnitúdinem tuam: & si non peccavérimus, scimus quóniam apud te computáti sumus. Nosse enim te, consummâta justítia est: & scire justítiam, & veritâtem tuam, radix est immortalitâtis. ℟. Amen.

Hymnus.

BEnignitâtis fons Deus,
Qui non habens finem boni
Super malum sceléstium,
Semper pius, semper bonus.
Mœstum satis cor cædimus,
Et triste pectus túndimus,
Aquas pupíllæ fúndimus,
Mœstas genas indúcimus.
Egísse multum pœnitet
Horrens, tetrum, vel péssimum;
Turpíssimum, ac sórdidum
Fatêmur omne nóxium.
Elâta vox te póstulat,
Tu parce, dicit, Cónditor,
Jam parce clamat óbsecrans,
Ignósce quod commísimus.
Non ira mœstos sórbeat,
Non pœna fessos cónterat:
Solâre contrítos citò,
Et gáudium nobis dato.
Præsta, Pater piíssime,
Patrîque compar Unice,
Cum Spirítu Paráclito,
Regnans per omne sæculum. Amen.

Supplicátio.

ORêmus Redemptôrem mundi Dóminum nostrum Jesum Christum, cum omni supplicatiône rogêmus; ut nos grátiâ ipsîus, & per intercessiônem Sanctæ Maríæ Vírginis Genitrìcis suæ in sacro sancto jejúnio remissiônem peccatôrum, pacémque nobis propítius donâre dignêtur. ℟. Præsta, ætérne omnípotens Deus. Kyrie, eléïson. ℟. Christe, eléïson. Kyrie, eléïson.

Capítula.

DIlectíssimi fratres, qui ómnia idôla géntium cum Psalmísta dœmónia esse créditis; illôrum, quæso, ut ritus & mónstruos actus omnímodo respuâmus: & si áliquem ex Ecclésiæ filiis tália, aut ágere aut delectári prospícitis, vestrâ admonitiône corrípite, & ad viam salûtis ab erróribus revocâte; ut verba Dominícæ oratiônis, quæ ipso Dómino docénte didicístis, & simul mecum & cum illis proclamâre líberi possîtis è terris dicéntes:

Pater noster. A malo nos líbera. fol. 10.
Lauda. Allelúia. Lætábitur desérta & ínvia, & exultâbit solitûdo. P. Et florêbit quasi lílium. Allelúia, allelúia. ℣. Jubilâte Dómino omnis terra: servîte Dómino in lætítia. P. Et. ℣. Glória, & honor, &c. P. Et.

Be-

Benedíctio.

CHristus Dóminus, qui cum Patre, & Spíritu Sancto unus extat cónditor & annôrum & témporum; ipse in inítio hujus anni vestrum acceptâre dignêtur jejúnium. ℟. Amen. Sit vobis semper ductor, qui éxtitit totìus mundi Redémptor. ℟. Amen. Ut, cujus in nativitâte solémnia jam strénuè peregístis, apparitiònis festa étiam cum gáudio celebrêtis. ℟. Amen. Per. In nómine.

Ad Tértiam Prophetìa & ómnia ália successívè.

Proverbiôrum Salomônis. *Capítulo* 3.
℟. Deo grátias.

FIli, ne obliviscâris legis meæ, & præcépta mea custódiat cor tuum. Longitúdinem enim diêrum, & annos vitæ, & pacem appônet tibi. Misericórdia, & véritas non te déserant, circúmda eas gútturi tuo, & scribe in tábulis cordis tui: & invénies grátiam, & disciplînam bonam coram Deo, & homínibus. Habe fidúciam in Dómino ex toto corde tuo, & ne innitâris prudéntiæ tuæ. In ómnibus viis tuis cógita illum, & ipse díriget gressus tuos. Ne sis sápiens apud temetípsum: time Dóminum, & recêde à malo. ℟. Amen.

Léctio libri Exodi. *Capítulo* 32.
℟. Deo grátias.

IN illis diêbus: Videns pópulus, quòd moram fáceret descendéndi de monte Moyses, congregâtus advérsùs Aaron, ait: Surge, fac nobis deos, qui nos præcédant: Moysi enim huic viro, qui nos edúxit de terra Ægypti, ignorâmus quid accíderit. Dixítque ad eos Aaron: Tóllite inâures áureas de uxôrum, filiorúmque & filiârum vestrârum áuribus, & afférte ad me. Fecítque pópulus quæ jússerat, déferens inâures ad Aaron. Quas cùm ille accepísset, formâvit ópere fusório, & fecit ex eis vítulum conflátilem: dixerúntque: Hi sunt dii tui Israël, qui te eduxérunt de terra Ægypti. Quod cùm vidísset Aaron, ædificâvit altâre coram eo, & præcônis voce clamâvit dicens: Cràs solémnitas Dómini est. Surgentésque manè, obtulérunt holocáusta, & hóstias pacíficas, & sedit pópulus manducâre, & bíbere, & surrexérunt lúdere. Locûtus est autem Dóminus ad Móysen, dicens: Vade, descénde: peccâvit pópulus tuus, quem eduxísti de terra Ægypti. Recessérunt de via, quam ostendísti eis: fecerúntque sibi vítulum conflátilem, & immolavérunt, atque immolántes ei hóstias, dixérunt: Isti sunt dii tui Israël, qui te eduxérunt de terra Ægypti. Rursúmque dixit Dóminus ad Moysen: Cerno, quod pópulus iste duræ cervìcis est. Dimítte me, ut irascâtur furor meus contra eos, & déleam eos, faciámque te in gentem magnam. Móyses autem orâbat Dóminum suum, dicens: Cur, Dómine, iráscitur furor tuus contra pópulum tuum, quem eduxísti de terra Ægypti, in fortitúdine magna, & in manu robústa? Ne quæso dicant Ægyptii: Cállidè edúxit eos, ut interfíceret in móntibus, & delêret de terra: quiéscat ira tua, & esto placábilis super nequítiam pópuli tui. Recordâre Abraham, Isaac, & Israël servôrum tuôrum, quibus jurásti per temetípsum, dicens: Multiplicâbo semen tuum, sicut stellas cœli: & univérsam terram hanc, de qua locûtus sum, dabo sémini vestro, & possidébitis eam semper. Placatúsque est Dóminus, ne fáceret malum, quod locûtus fúerat advérsùs pópulum suum. Et revérsus est Móyses de monte, portans duas tábulas testimónii in manu scriptas ex utrâque parte, & factas ópere Dei: scriptûra Dei quoque erat in tábulis. Audiens autem Jósuë tumúltum pópuli vociferántis, dixit ad Móysen: Ululâtus pugnæ audîtur in castris. Qui respóndit: Non est clamor adhortántium ad pugnam, neque vociferátio compelléntium ad fugam: sed vocem cantántium ego áudio. Cùmque appropinquásset ad castra, vidit vítulum, & choros: iratúsque valdè, projêcit de manu tábulas, & confrêgit eas ad radîcem montis: arripiénsque vítulum quem fécerat, combússit, & contrîvit usque ad púlverem, quem sparsit in aquam, & dedit ex eo potum fíliis Israël. Dixítque ad Aaron: Quid tibi fecit hic pópulus, ut indúceres super eum peccâtum máximum? Cui ille respóndit: Ne índignêtur Dóminus meus: tu enim nosti pópulum istum, quòd pronus sit ad malum: dixérunt mihi: fac nobis deos, qui nos præcédant: huic enim Moysi, qui nos edúxit de terra Ægypti, nescîmus quid accíderit. Quibus ego dixi: Quis vestrûm habet aurum? Tulérunt & dedérunt mihi: & projéci illud in ignem, egressúsque est hic vítulus. Videns ergo Móyses pópulum quod esset nudâtus (spoliáverat enim eum Aaron propter ignomíniam sordis, & inter hostes nudum constitúerat): & stans in castrôrum porta, ait: Si quis est Dómini, jungâtur mihi. Congregatíque sunt ad eum omnes filii Levi: quibus ait: Hæc dicit Dóminus Deus Is-

Israël: Ponat vir gládium super femur suum: ite, & redîte de porta usque ad portam per médium castrôrum, & occîdat unusquísque fratrem suum, & amîcum suum, & próximum suum. Fecerúntque filii Levi juxta sermônem Móysi, ceciderúntque in die illo quasi vigínti tria míllia hóminum. Et ait Móyses: Consecrástis manus vestras hódiè unusquísque in filio, & in fratre suo, ut detur vobis benedíctio. ℟. Amen.

Léctio libri Esaíæ Prophétæ. *Capítulo* 33.

℟. Deo grátias.

HÆc dicit Dóminus: Audîte qui longè estis, quæ fécerim, & cognóscite vicíni fortitûdinem meam. Contérriti sunt in Sion peccatóres, possêdit timor hypócritas. Quis póterit habitâre de vobis cum igne devoránte? Quis hábitat ex vobis cum ardóribus sempitérnis? Qui ámbulat in judíciis, & lóquitur veritâtem, qui prójicit avarítiam, & calúmniam, & éxcutit manus suas ab omni múnere, qui obdûrat áures suas ne áudiat, & ne effúndat sánguinem, & cludit óculos suos ne vídeat malum. Iste in excélsis hábitat, muniménta saxôrum sublímitas ejus: panis ejus datus est, aquæ ejus fidéles sunt. Regem in decôre suo vidébunt óculi ejus, cernent terram de longè. Cor ejus meditábitur timôrem: ubi est litterâtus? ubi verba legis pónderans? ubi doctor parvulôrum? Pópulum imprudéntem non vidêbis, pópulum alti sermônis: ita ut non possis intellígere disertitúdinem linguæ ejus, in quo nulla est sapiéntia. ℟. Amen.

Sequéntia Epístolæ Pauli Apóstoli ad Corínthios. 1. *Capítulo*. 10.

℟. Deo grátias.

FRatres, nólumus vos ignorâre, quóniam patres nostri omnes sub nube fuérunt, & omnes mare transiérunt, & omnes in Móyse baptizáti sunt, & in nube, & in mari: & omnes eámdem escam spirituâlem manducavérunt, & omnes eúmdem potum spirituâlem bibérunt: (bibébant autem de spirituáli, consequénti eos, petrâ: petra autem erat Christus) sed non in plúribus eôrum beneplácitum est Deo: nam prostráti sunt in desérto. Hæc autem in figúra facta sunt nostrì, ut non simus concupiscéntes malôrum, sicut illi concupiérunt: neque idólatræ efficiámini, sicut quidam ex ipsis: quemádmodùm scriptum est: Sedit pópulus manducâre, & bíbere, & surrexérunt lúdere. Neque fornicémini, sicut quidam ex ipsis fornicáti sunt, & cecidêrunt unâ die vigínti tria míllia. Neque tentêmus Christum: sicut quidam eôrum tentavérunt, & à serpéntibus periérunt. Neque murmuravérimus sicut quidam eôrum murmuravérunt, & periérunt ab exterminatôre. Hæc autem ómnia in figúra contingébant illis: scripta sunt enim ad correctiônem nostram, in quos fines sæculôrum devenérunt. Itaque qui se exístimat stare, vídeat ne cadat. Tentátio vos non apprehéndat nisi humâna: fidêlis autem Deus est, qui non patiêtur vos tentári supra id quod potéstis, sed fáciet & cum tentatiône étiam provéntum, ut possìtis sustinêre. Propter quod, charíssimi mihi, fúgite ab idolôrum cultúra: Ut prudéntibus lóquor, vos judicâte quod dico. Calix benedictiònis, cui benedícimus, nonne communicátio sánguinis Christi est? & panis, quem frángimus, nonne participátio córporis Dómini est? Quóniam unus panis, unum corpus multi sumus, nam omnes de uno pane, & de uno cálice participâmus. Vidête Israël secúndùm carnem: nonne qui edunt hóstias, partícipes sunt altàris? Quid ergo? dico quod idólis immolâtum sit áliquid? aut quod idôlum sit áliquid? Sed quæ ímmolant Gentes, dæmónibus ímmolant, & non Deo. Nolo autem vos sócios fieri dæmoniôrum: non potéstis cálicem Dómini bíbere, & cálicem dæmoniôrum: non potéstis mensæ Dómini partícipes esse, & mensæ dæmoniôrum. An æmulâmur Dóminum? Numquid fortióres illo sumus? Omnia mihi licent, sed non ómnia ædíficant. Nemo quod suum est quærat, sed quod altérius. Omne, quod in macéllo venúmdatur, manducâte, nihil interrogántes propter consciéntiam. Dómini est terra, & plenitûdo ejus. Si quis vocat vos infidélium, & vultis ire: omne, quod vobis appónitur, manducâte, nihil interrogántes propter consciéntiam. Si quis autem díxerit: Hoc immolâtum est idólis: nolite manducâre propter illum qui indicâvit propter consciéntiam. Consciéntiam autem dico non tuam, sed altérius. Ut quid enim libértas mea judicâtur ab ália consciéntia? Si ergo cum grátia partícipo, quid blasphêmor pro eo quod grátias ago? Sive ergo manducâtis, sive bibéritis, vel áliud quid fácitis: ómnia in glóriam Dei fácite. Sine offensiône estôte Judæis, & Géntibus, & Ecclésiæ Dei: Sicut & ego per ómnia ómnibus pláceo, non quærens quod mihi útile est, sed quod multis: ut salvi fiant. ℟. Amen.

Antíphona 1. Simulácra Géntium, ópera mánuum hóminum: símiles illis fiant, qui fáciunt ea: & omnes, qui confídunt in eis. Qui autem timent Dóminum, spérent in Dómino: adjûtor eòrum, & protéctor eòrum est. Psalmus 113.

Orátio.

DOmine, qui sursùm in cœléstibus hábitans, terrénas potestátes cóntines & gubérnas: da nómini tuo glóriam, da peccántibus véniam; quodque de tua misericórdia præsúmimus, in veritâte, quod quærâmus, hauriâmus, ut misericórdia tua de Ecclésiæ cœtu simulácra exclûdat, & véritas ad cultûs tui agnitiònem dúbia corda convértat: ádjice, quæsumus, Dómine, benedictiònem tuam super pópulum tuum, & super filios eòrum; quique timéntibus te factus ès salus in vitam perpétuam, quam promisísti, concède corônam; ut non peccátis mórtui, à tua benedictiòne abjiciâmur, sed vitæ partícipes facti, nomen tuum in sæcula conlaudêmus. ℟. Amen. Per misericórdiam, &c.

Antíphona 2. Exultâte Deo adjutóri nostro: jubilâte Deo Jacob. Psalmus. 80.

Orátio.

TIbi adjutóri nostro Dómino exultatiòne fidei & spei plaudéntes orâmus, ut petítio nostra in tribulatiòne diffûsa tuis áuribus appropínquet, & necessitâtum nostrârum causas insínuet: tua quippe bónitas singulòrum précibus semper adsit, ut líberes: & eréptis nobis tríbue desidérii ardôrem ad te perténdere, & unitâtem trinæ majestâtis devòtè concórditèr clamitâre; ut, tuis semper láudibus déditi, tuârum justificatiònum trámitem adsecúti in te quæsumus exultatiònis ornaménta, & spei remédia & fidei adquirâmus corônam. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam Deus noster, &c. Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Antíphona 3. Cognóscant Gentes quóniam nomen tibi Dóminus: tu solus Altíssimus super omnem terram. Psalmus 82.

℟. Propitiâre, Dómine, peccátis nostris propter nomen tuum. P. Nequándo dicant in Géntibus: Ubi est Deus eòrum? ℣. Adjuva nos, Deus salutâris noster: & propítius esto peccátis nostris. P. Nequándo dicant, &c. ℣. Glória, & honor Patri, &c. Reiterêtur Propitiâre, Dómine.

Preces. Ad te clamâmus, Dómine: P. Miserêre, & parce pópulo tuo. ℣. Sacerdótes orâte: flecténtes génua dícite: P. Miserêre. ℣. Ignósce mala, quæ géssimus, & esto nobis propítius. P. Miserêre. ℣. Aréntem terram jam réspice, & imbrem grátiæ tríbue. P. Miserêre, & parce pópulo tuo.

Capítula.

COgnóscant Gentes, Christe, quòd nomen tibi sit Dóminus, pro quibus es patíbulo Crucis appénsus: quosque ignáviæ ignorántia dedit, sciéntia restítuat conditóri, ut fide convertâtur consciéntia, & spe læténtur in glória.

Pater noster. ℣. A malo nos líbera. fol. 10.

Per misericórdiam tuam, Deus noster, qui es benedíctus, & vivis, & ómnia regis in sæcula sæculòrum. ℟. Amen. Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo. ℣. In nómine Dómini nostri Jesu Christi perficiâmus cum pace. ℟. Deo grátias.

Isto órdine finiúntur Horæ, vidélicet, Tértia, Sexta, & Nona de diêbus jejuniòrum, hoc est, Kalendârum Januárii tribus diêbus ante Epiphanîam Dómini quartâ féria, quintâ féria, sextâ féria, & Sábbato quòd est Vigília sanctæ Pentecóstes; tribus diêbus ante festum sancti Cypriáni; Kalendârum Novémbrium tribus diêbus ante festum sancti Martíni, & in feriis, quæ infra annum sunt præter illas, quæ benedictiònem habent.

Ad Sextam.

Léctio libri Esaíæ Prophétæ. *Capítulo* 31. ℟. Deo grátias.

HÆc dicit Dóminus: Quómodò si rúgiat leo, & cátulus leònis super prædam suam, cum occúrrerit ei multitûdo pastòrum, à voce eòrum non formidâbit, & à multitúdine eòrum non pavêbit: sic descéndet Dóminus exercítuum, ut præliêtur super montem Sion, & super collem ejus. Sicut aves volántes, sìc próteget Dóminus exercítuum Hierúsalem, prótegens & líberans, tránsiens, salvans. Convertímini, sicut in profúndum recesserâtis filii Israël. In die illa abjíciet vir idòla argénti sui, & idòla auri sui, quæ fécerant vobis manus vestræ in peccâtum. Et cadet Assur in gládio non viri, & gládius non hóminis vorâbit eum, & fúgiet non à fácie gládii: & júvenes ejus vectigáles erunt. Et fortitûdo ejus à terròre transîbit, & pavébunt fugiéntes príncipes ejus: dicit Dóminus, cujus ignis est in Sion, & camînus ejus in Hierúsalem. Ecce in justítia regnâbit rex, & príncipes in judício prærunt.

erunt. Et erit vir, sicut qui abscónditur à vento, & celat se à tempestâte. Sicut rivi aquârum in siti, & umbra petræ permanéntis in terra desérta. Non caligâbunt óculi vidéntium, & áures audiéntium diligéntèr auscultábunt. Et cor stultôrum intélliget sciéntiam, & lingua balbôrum velócitèr loquêtur & planè. Non vocábitur ultra is, qui insípiens est, princeps, neque frauduléntus appellábitur major, ait Dóminus omnípotens. ℟. Amen.

Antíphona 1. Oculi nostri ad Dóminum Deum nostrum, donec misereâtur nobis. Psalmus 122.

Orátio.

AD te Dómine, óculos nostros erígimus; quem cœléstia, & terræ máchinam virtûte continêre fatêmur. Miserêre ígitur nostrì, Dómine, miserêre; & peccátis nostris, pro quibus te metúimus, parce: ut contémptum nostrum pietâte cleménti respícias; & à delictôrum obpróbrio déxterâ nos tuæ virtûtis erípias. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam Deus noster. Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum, &c.

Antíphona 2. Bénefac Dómine bonis, & rectis corde. Psalmus 124.

Orátio.

BEnefac, Dómine, bonis & rectis corde régimen salutáris impénde, atque in tuæ plebis custódia semper vígila, & malignántium rábiem tuâ déxterâ refréna. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Antíphona 3. Speret Israël in Dómino ex hoc nunc & usque in sæculum. Psalmus 130. ℟. Miserêre quia Deus es. P. Miséricors miserêre, quia peccávimus tibi. ℣. Ad te levâmus óculos nostros, qui hábitas in cœlis. P. Miséricors. ℟. Miserêre.

Preces. Ad te clamâmus, Dómine. P. Precâmur ut exáudias. ℣. Audi vocem súpplicum, & da vitæ remédium. P. Precâmur. ℣. Causas peccáti ámove, & da locum véniæ. P. Precàmur. ℣. Da nobis auxílium, qui tollis perículum. P. Precâmur. ℣. Audi Deus víduas, & orphanôrum láchrymas. P. Precâmur.

Capítula.

EXálta cornu nostrum, Dómine, fidei cathólicæ mérito; ne maculêtur mens supérbiæ morbo, gressúsque nostros super mundi hujus latitúdine tríbue ambulâre: ne nóxii incedâmus in cómpedes, sed humílitèr sentiéndo, ad plenitúdinem spei nobis condónes properâre.

Pater noster, &c. A malo nos líbera. fol. 10. Dóminus, &c. ℟. Et cum spíritu, &c.

In nómine Dómini, &c.

Benedíctio. Quære in Sexta, quæ dícitur per totum annum.

Ad Nonam.

Proverbiôrum Salomônis. *Capítulo* 3. ℟. Deo grátias.

FIli, Noli prohibêre eum qui potest benefácere: si vales, & ipse bénefac. Ne dicas amìco tuo: Vade, revértere, & crás dabo tibi: cùm statìm possis dare. Non enim scis quid superventûra páriet dies. Ne moliâris amico tuo malum, cùm ille in te hábeat fidúciam. Ne conténdas advérsùs hóminem frustrà, cùm ipse tibi nihil malefécerit. Ne æmulêris hóminem injústum, nec imitêris vias ejus: quia abominátio est Dómini omnis inlûsor, & cum simplícibus sermocinátio ejus. Egéstas à Dómino in domum ímpii, tabernácula autem justòrum benedicéntur. Inlusóres ipse inlûdet, & mansuétis dat grátiam. ℟. Amen.

Léctio libri Exodi. *Capítulo* 32. & 33. ℟. Deo grátias.

IN diêbus illis: Locûtus est Móyses filiis Israël dicens: Peccástis peccâtum máximum: ascéndam ad Dóminum, si quómodo, eum, quívero, deprecâbor pro scélere vestro. Reversúsque ad Dóminum, ait: Obsecro, Dómine, peccâvit pópulus iste peccâtum máximum, fecerúntque sibi deos áureos: aut dimítte eis hanc noxam, aut si non facis, dele me de libro tuo, quem scripsísti. Cui respóndit Dóminus: Qui peccáverit mihi, delêbo eum de libro meo: tu autem vade, & duc pópulum istum quò locûtus sum tibi: Angelus meus præcêdet te. Ego autem in die ultiônis visitâbo & hoc peccâtum eôrum. Percússit ergo Dóminus pópulum pro reátu vítuli, quem fécerat Aaron.

Locutúsque est Dóminus ad Móysen: Vade, ascénde de loco isto tu, & pópulus tuus, quem eduxísti de terra Ægypti, in terram, quam jurávi Abraham, Isaac, & Jacob, dicens: Sémini tuo dabo terram, & mittam præcursòrem tuì Angelum, ut ejíciam Chananæum, Hethæum, & Amorrhæum, & Cethæum, & Pherezæum, & Hevæum, & Jebusæum, & intrent in terram fluéntem lacte & melle. Non enim ascéndam tecum, quia pópulus duræ cervìcis es: ne fortè dispérdam te in via. Audiénsque pópulus ser-

mônem hunc péssimum, luxit: & nullus ex more indûtus est cultu suo. Dixítque Dóminus ad Móysen: Lóquere filiis Israël: Pópulus duræ cervìcis es, semel ascéndam in médio tuî, & delèbo te. Jam nunc depòne ornaméntum tuum, ut sciam quid fáciam tibi. Deposuérunt ergo filii Israël ornaméntum suum à monte Horeb. Móyses quoque tollens tabernáculum, teténdit extra castra procul, vocavítque nomen ejus, Tabernáculum fœderis. ℟. Amen.

Léctio libri Esaíæ Prophétæ. *Capítulo* 46.
℟. Deo grátias.

HÆc dicit Dóminus: Audíte me, domus Jacob, & omne resíduum domûs Israël, qui portámini à meo útero, qui gestámini à mea vulva. Usque ad senéctam ego ipse, & usque ad canos ego portâbo: ego feci, & ego feram: ego portâbo, & salvâbo. Cui assimilástis me, & æquástis, & comparástis me, & fecístis símilem? Qui confértis áurum de sácculo, & argéntum staterâ ponderâtis: conducéntes artíficem, ut fáciat deum: & procidéntes, adorâtis. Portant illum in húmeris gestántes, & ponéntes in loco suo: & stabit, & de loco suo non movébitur: sed & cùm clamáverint ad eum, non exáudiet: de tribulatiône non salvâbit. Mementôte istud, confundámini: redîte prævaricatóres ad cor. Recordámini priôris sæculi, quóniam ego sum Deus, & non est ultrà Deus, nec est símilis mei: Adnúntians ab exórdio novíssimum, & ab inítio quæ necdum facta sunt, dicens: Consílium meum stabit, & omnis volúntas mea fiet: Vocans ab oriénte avem, & de terra longínqua virum voluntâtis meæ: et locûtus sum, & addûcam illum: creávi, & fáciam illum. ℟. Amen.

Sequéntia Epístolæ Pauli Apóstoli ad Corínthios secúndæ. *Capítulo* 6. & 7.
℟. Deo grátias.

FRatres, Os nostrum patet ad vos, ò Corínthii, cor nostrum dilatâtum est. Non angustiámini in nobis: angustiámini autem in viscéribus vestris: eámdem autem habéntes remuneratiônem, tamquàm fíliis dico, dilatámini & vos. Et nolíte jugum dúcere cum infidélibus. Quæ enim participátio justítiæ cum iniquitâte? Aut quæ sociétas lucis ad ténebras? Quæ enim convéntio Christi ad Bélial? Aut quæ pars fidéli cum infidéli? Qui autem consénsus templo Dei cum idólis? Vos enim estis templum Dei vivi, sicut dicit Dóminus: Quóniam habitâbo in illis, & inter eos ambulâbo, & ero illôrum Deus, & ipsi erunt mihi pópulus. Propter quod exîte de médio eôrum, & separámini, dicit Dóminus Omnípotens, & immúndum ne tetigéritis: & ego recípiam vos: & ero vobis in patrem, & vos éritis mihi in filios, & in filias, dicit Dóminus. Has ígitur habéntes promissiónes, charíssimi, mundêmus nos ab omni inquinaménto carnis & spíritûs, perficiéntes sanctificatiònem in timôre Dei. ℟. Amen.

Antíphona 1. Omnia quæcúmque vóluit Dóminus fecit in cœlo, & in terra, in mari, & in abyssis, edúcens nubes ab extrêmo terræ. Psalmus 134.

Orátio.

DOmine, qui edúcens nubes ab extrêmo terræ; orbem univérsum sanctis replésti doctóribus, fúlgura in plúviam convérte misëricors, ut præcéptis tuis, quibus fámulos tuos, ut córrigas, terres, benedicéndo refícias, tuâque replétos grátiâ ubériùs benedícas. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam. Deus noster, &c. Dóminus sit semper, &c. ℟. Et cum, &c.

Antíphona 2. Quis Deus magnus sicut Deus noster? tu es Deus, qui facis mirabília solus. Psalmus 76.

Orátio.

PRecâmur Dómine, ut tuâ nos non repéllas propitiatiône; sed obtinéndæ misericórdiæ adhuc tempus appône: ut déxtera, quæ fuit vindex in ultiône facínorum; ipsa sit nobis contrítis remédium sempitérnum. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam Deus noster, &c.

Antíphona 3. Qui dilígitis Dóminum, odíte malum. Psalmus 96.

Preces. Avérte, Dómine, iram furôris tui, & miserâtus parce pópulo tuo. P. Et miserêre. ℣. Omnium précibus pium audîtum præbe, teque rogâmus sanctè, citò concéde. P. Et miserêre. ℣. Tu Christe flébiles gémitus intuêre, víncula mortis solve, & vitam largîre. P. Et miserêre. ℣. Jam vide láchrymas, intéllige lugéntes: tandem delícta nostra clemens ignósce. P. Et miserêre. ℣. Nullus ex nobis est, quem áudias libéntèr, tu propter temetípsum Christe succúrre. P. Et miserêre.

Capítula.

DEus, cujus in regno credéntium terra exúltat, cujus justítiam cœli adnúnciant,

tiant, cujus dominatiônem Angelôrum legiónes adórant; custódi servôrum tuôrum ánimas: ac ne peccáti auctôrem sequéntes, intereâmus: tu líbera, tu prótege, tu consérva: ut, cùm ante fáciem tuam ignis combúrens præjerit, non nos meritôrum pœna exuréndos accípiat, sed cleméntia creatôris, ut vivâmus, erípiat.

Pater noster. Et ne nos, &c. A malo nos líbera. Quære fol. 10.

Ad Vésperum.

Lauda. Véspere, manè, & merídie te laudâmus, Dómine.

Antíphona. Salva plebem tuam, Dómine, & bénedic hereditâtem tuam. Psalmus 27.

Lauda. Véniat super nos, Dómine, misericórdia tua: & salutâre tuum, & elóquium tuum. ℣. Et respondêbo exprobrántibus mihi verbum: quia sperávi in sermónibus tuis. P. Et elóquium tuum. ℣. Glória & honor Patri, &c. P. Et elóquium tuum.

Hymnus. Benignitâtis fons Deus.

Supplicátio. Orêmus Redemptôrem mundi.

Capítula. Dilectíssimi fratres.

Benedíctio. Christus Dóminus, qui cum Patre.

Láuda. Allelúia. Lætábitur desérta. Omnia supra dicta requîre fol. 69. & 70.

Orátio. Dómine, exáudi oratiônem nostram. Requîre in isto fólio.

IN SECUNDO DIE.

Ad Matutînum.

Antíphona. Tu autem Dómine suscéptor meus es, glória mea, & exáltans caput meum. Psalmus 3.

Orátio. Quamvis Dómine. Quære fol. 68.

Antíphona 1. Magnus Dóminus, & laudâbilis nimìs. Psalmus 47.

Orátio.

MAgne Dómine valdêque laudábilis, dilâta in omnes fidem Ecclésiæ tuæ: ut in cujus grádibus Deus agnósceris; in ea étiam plenâ fidélium devotiône laudêris: ejusque preces propítius súscipe; & inter sæculi procéllas sollícitos gubernâtor custódi: ut civitâtem, quam fundásti in sæcula, misericórdiâ tuâ introeúntes, suscipiâmur in illa, narrántes in túrribus mirabília tua. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam, &c.

Antíphona 2. Meménto congregatiônis Dómine, quam creásti ab inítio. Psalmus 73.

Orátio.

MEménto Dómine congregatiônis tuæ, quam ab inítio creásti, quamque mirabilitèr ac misericórditèr tui sánguinis prétio redemísti; qui hanc ipsam in possessiônem tuam de Géntibus elegísti. Líbera ergo virgam hereditâtis tuæ à supplantatôris incúrsibus: ac sìc eam rege justificándo præsenti in sæculo, ut ipsam herêditet in sæculo post futúro: & quæ regnum tuum advenîre divínâ traditiône exôrat; ad idem regnum indúlto piáculo, hereditáriâ successiône pervéniat. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam, &c.

Antíphona 3. Clamor noster ad te pervéniat; & ne avértas fáciem tuam à me. Psalmus 101.

Orátio.

DOmine, exáudi oratiônem nostram; & clamor noster ad te remôto impediménto pervéniat: quocúmque autem die te invocâmus, velócitèr tibi nostra patéscat orátio: nec avértas fáciem tuam à gemítibus; nec gubernatiônem tuam à nostris cohíbeas móribus: ut gratulêmur adipísci postulâta; dum ad te nostra pervénerint desidéria. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam, &c.

℟. Hierúsalem erit tibi Dóminus lux ætérna, & Deus honor tuus non enim in hoc casu tibi véniet, sol & luna non deficient. P. In ætérnum tempus. ℣. Hierúsalem non erit tibi sol ámpliùs ad lucéndum per diem, nec splendor lunæ illuminâbit te in nocte; sed erit tibi Dóminus in luce. P. In ætérnum.

IN LAUDIBUS.

Antíphona. Avérte faciem tuam à peccátis meis: & omnes iniquitátes meas dele. Psalmus 50.

Orátio. Avérte faciem tuam. Requîre fol. 68.

Ad Cánticum.

Antíphona. Non est Deus sicut homo, ut mentiâtur: nec ut filius hóminis, ut immutêtur.

Cánticum Númeri. *Capítulo* 23.

DE Aram addúxit me Balac rex Moabitârum, de móntibus Oriéntis: veni, inquit, & máledic Jacob: * própera, & detestâre Israël. Quómodò maledìcam, cui non maledíxit Deus?

Quâ ratiône detéster, * quem Deus non detestâtur?

De summis silícibus vidêbo eum, * & de cóllibus considerâbo illum.

Pópulus solus habitâbit, * & inter gentes non reputábitur.

Quis dinumerâre possit púlverem Jacob, * & nosse númerum stirpis Israël?

Moriâtur ánima mea morte justôrum, * & fiant

fiant novíssima mea horum simília
Sta Balac & auscúlta, * audi fili Sephor:
Non est Deus sicut homo, ut mentiâtur: * nec ut filius hóminis, ut immutêtur.
Dixit ergo, & non fáciet? * locûtus est, & non adimplêbit?
Ad benedicéndum addúctus sum, * benedictiônem prohibêre non váleo.
Non est idôlum in Jacob, * nec vidêtur simulácrum in Israël.
Dóminus Deus ejus cum eo est, * & clangor victóriæ regis in illo.
Deus edúxit eum de Ægypto, * cujus fortitûdo símilis est rhinoceróti.
Non est augúrium in Jacob, * nec divinátio in Israël.
Tempóribus suis dicêtur Jacob & Israël * quid operâtus est Deus.
Pópulus ecce ut leœna consúrgit, * & leo erígitur:
Non accubâbit, donec dévoret prædam, * & occisôrum sánguinem bibat.

Orátio.

TU es, Dómine, stella veritàtis óriens ex Jacob, homôque consúrgens ex Israël: & novo sídere osténderis Deus, & præsépio pósitus Deus & homo, unus crédearis Christus: Propter magnam ergo misericórdiam tuam, visiônis tuæ horum próroga grátiam: ut appáreat in nos lucis tuæ radiábile signum, quod expéllat omnes ténebras vitiôrum: & qui visiônis tuæ desidério anhelâmus, visiônis tuæ præmio consolêmur. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam Deus noster.

Matutinárium.

Antíphona. Lux aurórræ oriénte sole manè. P. Absque núbibus rútilat. ℣. Deus misereâtur nobis, & benedìcat nos: illúminet Dóminus vultum suum super nos. P. Absque, &c. ℣. Glória, & honor Patri, &c. P. Absque.
Lauda. In potentátibus ejus laudâte eum. Psalmus 150.

Léctio libri Esaíæ Prophétæ. *Capítulo* 2.
℟. Deo grátias.

HÆc dicit Dóminus: ingrédere ad petram, abscóndere fossâ humo à fácie timôris Dómini, & à glória majestâtis ejus. Oculi sublímes hóminum humiliáti sunt, & incurvábitur altitûdo virôrum; & exaltábitur Dóminus solus in die illa. Quia dies Dómini exercítuum super omnem supérbum, & excélsum, & super arrogántem: & humiliábitur. Et super omnes cedros Líbani sublímes & eréctas, & super omnes quercus Basan. Et super omnes montes excélsos, & super omnes colles elevátos. Et super omnem turrim excélsam, & super omnem murum munîtum, & super omnes naves Tharsis, & super omne lignum, quod visu pulchrum est. Et incurvábitur omnis sublímitas hóminum, & humiliábitur altitûdo virôrum, & elevábitur Dóminus solus in die illa: & idôla pénitùs conteréntur: Et introíbunt in spelúncas petrârum, & in vorágines terræ à fácie timôris Dómini, & à glória majestâtis ejus, cùm surréxerit percútere terram. In illa die projíciet homo idôla argénti sui, & simulácra áuri sui, quæ fecérunt sibi, ut adorárent talpas, & vespertiliónes. Et ingrediêtur fixúras petrârum, & cavérnas saxôrum à fácie formídinis Dómini, & glóriâ majestâtis ejus, cùm surréxerit percútere terram. Quiéscite ergo ab hómine, cujus spíritus in náribus ejus est, quia excélsus reputâtus est ipse. ℟. Amen.
Hymnus. Benignitâtis fons.
Capítula. Dilectíssimi fratres.
Láuda. Allelúia. Lætábitur.
Benedíctio. Christus Dóminus qui cum Patre.
Requîre fol. 69. & 70.
Orátio. Magne Dómine. Quære in princípio Matutíni. fol. 75.

Ad Tértiam.

Sapiéntia Salomônis Proverbiôrum. *Capítulo* 21.
℟. Deo grátias.

FIli, qui obtûrat aurem suam ad clamôrem páuperis, & ipse clamâbit, & non exaudiêtur. Munus abscónditum extínguit iras, & donum in sinu indignatiônem máximam. Gáudium justo est fácere judícium, & pavor operántibus iniquitâtem. Vir, qui erráverit à via doctrínæ, in cœtu gigántum commorábitur. Qui díligit épulas, in egestâte erit: & qui amat vinum, & pínguia, non ditábitur. Pro justo datur ímpius: pro recto iníquus. Mélius est habitâre in terra desérta, quam cum mulíere rixósa & iracúnda. Thesáurus desiderábilis, & óleum in habitáculum justi: & imprúdens homo díssipat illud. Qui séquitur justítiam, & misericórdiam, invéniet justítiam, & vitam, & glóriam. ℟. Amen.
Léctio libri Deuteronómii. *Capítulo* 5. & 6.
℟. Deo grátias.

IN illis diêbus: Vocâvit Móyses omnem Israël, & dixit ad eum: Audi Israël

raël cærimónias atque judícia, quæ ego loquor in aûribus vestris: hódiè díscite ea, & ópere complête. Dóminus Deus noster pépigit nobíscum fœdus in Horeb. Non cum pátribus nostris inîvit pactum, sed nobíscum qui in præsentiârum sumus: fácie ad fáciem locûtus est nobis in monte de médio ignis. Ego sequéster, & médius fui inter Deum, & vos in témpore illo, ut annuntiârem vobis verba ejus: Timuístis enim ignem, & non ascendístis in montem, & ait Dóminus Deus tuus, qui edúxit te de terra Ægypti, de domo servitûtis. Non habêbis deos aliénos in conspéctu meo. Non fácies tibi scúlptile, nec similitúdinem hóminum, qui in cœlo sunt désuper, & quæ in terra deórsum, & quæ versántur in aquis sub terra. Non adorâbis ea, neque coles. Ego enim sum Dóminus Deus tuus: Deus æmulâtor, reddens iniquitâtem patrum super filios in tértiam & quartam generatiônem his qui odérunt me, & fáciens misericórdiam in multa míllia diligéntibus me, & custodiéntibus præcépta mea. Non usurpâbis nomen Dómini Dei tui frustrà: quia non erit impunîtus qui super vana nomen ejus admíserit. Honôra patrem tuum & matrem, sicut præcêpit tibi Dóminus Deus tuus, ut longo vivas témpore, & benè sit tibi in terra, quam Dóminus Deus tuus datûrus est tibi. Non occîdes. Neque mœcháberis. Furtum non fácies. Nec loquêris contra próximum tuum falsum testimónium. Non concupísces uxôrem próximi tui: non domum, non ancíllam, non bovem, non ásinum, & univérsa, quæ illius sunt: Hæc sunt præcépta & cærimóniæ atque judícia, quæ mandâvit Dóminus Deus vester, ut docêrem vos, & faciâtis ea in terram ad quam transgredímini possidéndam: ut tímeas Dóminum Deum tuum, & custódias ómnia mandâta & præcépta ejus, quæ ego præcípio tibi, & filiis, ac nepótibus tuis, cunctis diêbus vitæ tuæ, ut prolongéntur dies tui. Audi Israël, & obsérva ut fácias ea, & benè sit tibi, & multiplicêris ámpliùs, sicut pollícitus est Dóminus Deus patrum tuôrum dare tibi terram lacte & melle manántem. ℟. Amen.

Léctio libri Ezechiêlis Prophêtæ. *Capítulo* 18.

℟. Deo grátias.

FActus est sermo Dómini ad me dicens: Quid est quòd inter vos parábolam vértitis in provérbium istud, dicéntes: Patres comedérunt uvam acérbam, & dentes filiôrum obstupéscent? Vivo ego, dicit Dóminus, si fúerit vobis ultrà parábola hæc in provérbium in Israël. Ecce omnes ánimæ, meæ sunt: ut ánima patris, ita & ánima filii mea est: ánima, quæ peccáverit, ipsa moriêtur. Et vir si fúerit justus, & fécerit judícium & justítiam, in móntibus non coméderit, & óculos suos non leváverit ad idôla domûs Israël: & uxôrem próximi sui non violáverit, & ad mulíerem menstruâtam non accésserit: Et hóminem non contristáverit: pignus debitóri reddíderit, per vim nihil rapúerit: panem suum esuriénti déderit, & nudum operúerit vestiménto: Ad usûram non commodáverit, & ámpliùs non accéperit: ab iniquitâte avérterit ánimam suam, judícium verum fécerit inter virum & virum: in præcéptis meis ambuláverit, & judícia mea custodíerit, ut fáciat veritâtem: hic justus est, vitâ vivet & non moriêtur, ait Dóminus Omnípotens. ℟. Amen.

Sequéntia Epístolæ Páuli Apóstoli ad Corínthios primæ. *Cápitulo* 8.

FRatres, Cógito quòd ego spíritum Dei hábeo. De his autem, quæ idólis sacrificántur, scimus quóniam omnes sapiéntiam habêmus. Sciéntia inflat, cháritas verò ædíficat. Si quis se exístimat scire áliquid, nondùm cognôvit quemádmodum opórteat eum scire. Si quis díligit Deum, hic cógnitus est ab eo. De escis autem, quæ idólis immolántur, scimus quia nihil est idôlum in mundo, & quòd nullus Deus, nisi unus. Nam etsi sunt qui dicúntur dii, sive in cœlo, sive in terra (síquidem sunt dii multi, & dómini multi:) Nobis autem unus Deus, Pater, ex quo ómnia, & nos illúminat unus Dóminus Jesus Christus, per quem ómnia, & nos per ipsum. Sed non in ómnibus est sciéntia. Quidam autem cum sciéntia usque nùnc idóli, quasi idolothytum mandúcant: & consciéntia ipsôrum cùm sit infirma, pollúitur. Esca autem nos non comméndat Deo. Neque enim si non manducavérimus, deficiêmus: neque si manducavérimus, abundábimus. Vidête autem ne fortè hæc licéntia vestra offendículum fiat infirmis. Si autem quis víderit eum, qui habet sciéntiam, in idólio recumbéntem: nonne consciéntia ejus cùm sit infirma, ædificâtur ad manducándum idolothyta? Et perîbit infirmus in tua sciéntia frater, per quem Christus mórtuus est? Sic autem peccántes in

fra

fratres, & percutiéntes consciéntiam eôrum infirmam, in Christo peccàtis. Quapropter si esca scandalízat fratrem meum: non manducâbo carnem in ætérnum, ne fratrem scandalízem. Non sum liber? Non sum Apóstolus? Nónne Christum Jesum Dóminum nostrum vidi? Nonne opus meum vos estis in Dómino? Et si áliis non sum Apóstolus, sed tamen vobis sum: nam signáculum Apostolàtus mei vos estis in Dómino. ℟. Amen.

Antíphona 1. Idôla Géntium jam non erunt à fácie timôris Dómini, & à majestâte virtûtis ejus, quóniam venit. Psalmus 113.

Orátio. Dómine, qui sursùm in cœléstibus hábitas. Requîre fol. 72.

Antíphona 2. Omnis terra adòret te, Deus, & psallat tibi: & psalmum dicat nómini tuo, Altíssime. Psalmus 65.

Orátio.

OMnis terra adòret te, Dómine; & tibi psallat vitæ partícipio incorrúptæ: ut sicut sunt ómnia tuo formâta opificio, ita cuncta tuo páritèr subdántur império. ℟. Amen. Per, &c.

Antíphona 3. Ego cognóvi quòd magnus est Dóminus, & Deus noster præ ómnibus diis. Psalmus 134.

℟. Sapiéntiam suam Deus revelàvit pópulo suo, Verbum ejus procéssit in fines terræ, clamâte. P. Per civitátes Judá eccè Salvâtor advênit in monte Sion. ℣. Exultâte in lætítia Jacob, & inîte contra caput Géntium, personâte, cánite & dícite. P. Per civitátes, &c. ℣. Glória, &c. P. Per civitátes.

Preces. Clamâmus ad te, Dómine, tu miserêre nobis. P. Et dona indulgéntiam. ℣. Rex altíssime & perénnis Dómine, precem, quam effúndimus, áccipe. P. Et dona. ℣. Ægros vísita & captívos révoca, pupíllos & víduas ádjuva. P. Et dona. ℣. Nos peccávimus & à te recéssimus, tu Redémptor ómnium salva nos. P. Et dona. ℣. Pœniténtibus miserêre, Dómine, & peccáti máculas áblue. P. Et dona.

Orátio.

LAudâmus te Dómine, quia benígnus, ac suâvis es: præsta ítaque, ut dùm in tua laudatiône insístimus, vel à mundi nos illécebris ádvoces, vel perfectôrum societáti adglómeres.

Pater noster.

Ad Sextam.

Léctio libri Esaíæ Prophétæ. *Capítulo* 19.

℟. Deo grátias.

ECce Dóminus ascéndet super nubem levem, & ingrediêtur Ægyptum, & movebúntur simulácra Ægypti à fácie ejus, & cor Ægypti tabéscet in médio ejus. Et concúrrere fáciam Ægyptios advérsùs Ægyptios: & pugnâbit vir contra fratrem suum, & vir contra amîcum suum, & cívitas advérsùs civitâtem, & regnum advérsùs regnum. Et disrumpêtur spíritus Ægypti in viscéribus ejus, & consílium ejus præcipitâbo: & interrogábunt simulácra sua, & divínos suos, & pythónes & ariólos. Et tradam Ægyptum in manu dominôrum crudélium, & rex fortis dominábitur eis, ait Dóminus Omnípotens. ℟. Amen.

Antíphona 1. Láqueus contrîtus est, & nos liberáti sumus. Psalmus 123.

Orátio.

ESto in nobis Dómine Deus Israël: & malôrum infestatiònem, ne deglutiâmur, à nobis repélle: nocivámque iracúndiam, ne obsorbeâmur, cómprime: sìcque in nobis torrens tuæ voluptâtis redúndet, ut vitiôrum torrêntem ánima nostra se sine discrímine pertransísse exúltet: neque inimicôrum déntibus laniêmur; sed eréptos nos de venántium láqueis gratulêmur: & tu adjûtor noster herédita nos in possessiône ætérna; qui, cooperánte Verbo tuo Sanctôque Spíritu, fecísti cœlum & terram. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 2. Convérte Dómine captivitâtem nostram, sicut torrens in austro. Psalmus 125.

Orátio.

COnvértere, Dómine, captivitâtem nostram ab inlecebrósis inimíci seductiónibus rediméndo: & reple consolatiône indulgéntiæ, quos desolátos próspicis ob admisiônem nequítiæ: da nobis, quæsumus, contríti cordis humilitâtem quærere; & inquinaménta, quæ nos pólluunt, fluéntis lachrymârum ablúere: sìc étiam confessiônis remédia serâmus in láchrymis, ut indulgéntiæ fructus metâmus in gáudiis. ℟. Amen. Per.

Antíphona 3. Beáti omnes, qui timent Dóminum, qui ámbulant in viis ejus. Psalmus 127.

℟. Miserêre nobis, Dómine. P. Miserêre nobis. ℣. Ad te levâmus óculos nostros, qui hábitas in cœlis. P. Miserêre nobis. ℣. Glória, & honor Patri, &c. P. Miserêre nobis.

Pre-

Preces. Clamêmus omnes unâ voce. P. Dómine miserêre. ℣. Amâra nobis est vita nostra. P. Dómine miserêre. ℣. Delícta dele, pacem concêde. P. Dómine miserêre. ℣. Inclína aurem tuam ad precem nostram. P. Dómine miserêre. ℣. Parce delíctis, & súbveni de cœlis. P. Dómine miserêre.

Orátio.

DEus, qui timéntes te, beátos prophetáli voce pronúntias; da in nobis tui timôris obséquia beneplácita; ut ex hoc in viis tuis ambulâre nos fácias: sitque, te gubernánte, labor noster tuis óculis plácitus; cujus fructus témpore remuneratiônis efficiâtur suavíssimus: ac sic labor ipse de charitâte studeâtur, ut apud te fruges ejus in beatitúdine recondeántur.

Pater noster. Et ne nos, &c.

Ad Nonam.

Proverbiôrum Salomônis. *Capítulo* 21. ℟. Deo grátias.

FIli, Qui custódit os suum, & línguam suam, custôdit ab angústiis ánimam suam. Supérbus & árrogans vocâtur indóctus, qui in ira operâtur supérbiam. Desídia occídit pigrum: noluérunt enim quicquam manus ejus operári: totâ die concupíscit & desíderat: qui autem justus est, tríbuet, & non cessâbit. Hóstiæ impiôrum abominábiles, quia offerúntur ex scélere. Testis mendax peribit: vir obédiens lóquitur victóriam. Vir ímpius procácitèr obfirmat vultum suum: qui autem rectus est, córrigit viam suam. Non est sapiéntia, neque prudéntia, non est consílium contra Dóminum. Equus parâtus ad diem belli: Dóminus autem salûtem tríbuit. ℟. Amen.

Léctio libri Deuteronómii. *Capítulo* 6. ℟. Deo grátias.

IN illis diêbus: Locûtus est Móyses ad omnem cœtum filiôrum Israël, & dixit ad eos: Audi Israël, Dóminus Deus vester, Deus unus est. Díliges Dóminum Deum tuum ex toto corde tuo, & ex tota fortitúdine tua. Erúntque verba hæc, quæ ego præcípio tibi hódie, in corde tuo: & narrâbis ea filiis tuis, & meditáberis sedens in domo tua, & ámbulans in itínere, dórmiens atque consúrgens. Et ligâbis ea quasi signum in manu tua, erúntque & movebúntur inter óculos tuos, scribésque ea in límine & óstiis domûs tuæ. Cùmque introdúxerit te Dóminus Deus tuus in terram, pro qua jurâvit pátribus tuis, Abraham, Isaac, & Jacob: & déderit tibi civitátes magnas & óptimas, quas non ædificásti, domos plenas cunctârum opum, quas non extruxísti, cistérnas, quas non fodísti, vinêta & olivêta, quæ non plantásti, & coméderis, & saturâtus fúeris: cave diligéntèr, ne obliviscâris Dóminum, qui edúxit te de terra Ægypti, & de domo servitûtis. Dóminum Deum tuum timêbis, & ipsi sérvies, ac per nomen illíus jurâbis. Non íbitis post deos aliénos cunctârum géntium, quæ in circúitu vestro sunt: quóniam Deus æmulâtor, Dóminus Deus in médio tuî: nequándò irascâtur furor Dómini Dei tui contra te, & áuferat te désuper faciem terræ. Non tentâbis Dóminum Deum tuum, sicut tentásti in loco tentatiônis. Custódi præcépta Dómini Dei tui, ac testimónia & cærimónias, quas præcêpit tibi: & fac quod plácitum est & bonum in conspéctu Dómini, ut benè sit tibi: & ingréssus possídeas terram, quam Dóminus Deus tuus datûrus est tibi. ℟. Amen.

Léctio libri Esaíæ Prophétæ. *Capítulo* 49. ℟. Deo grátias.

HÆc dicit Dóminus: Leva in circúitu óculos tuos, & vide, omnes isti congregáti sunt, venérunt tibi: vivo ego, dicit Dóminus, quia ómnibus his velut ornaménto vestiêris. Hæc dicit Dóminus: Ecce ego levo ad gentes manum meam, & ad pópulos exaltâbo signum meum. Et áfferent filios tuos in ulnis, & filias tuas super húmeros portábunt. Et erunt reges nutrítii tui, & regínæ nutríces tuæ: vultu in terram dimísso adorábunt te, & púlverem pedum tuôrum lingent. Et scies quia ego Dóminus, super quo non confundéntur qui expéctant eum. Numquid tollêtur à forti præda? Aut quod captum fúerit à robústo, salvum esse póterit? Quia hæc dicit Dóminus: Equidem, & captívitas à forti tollêtur: & quod ablâtum fúerit à robústo, salvábitur. Eos vero, qui judicavérunt te, ego judicâbo, & filios tuos ego salvâbo. Et cibâbo hostes tuos carnálibus suis: & quasi musto, sánguine suo inebriabúntur: & sciet omnis caro, quia ego Deus salvans te, & Redémptor tuus sanctus Israël. ℟. Amen.

Sequéntia Epístolæ Pauli Apóstoli ad Ephésios. *Capítulo* 4. ℟. Deo grátias.

FRatres, Hoc dico, & testíficor in Dómino, ut non jam ambulêtis, sicut Gentes ambulábant in vanitâte sensûs sui, ténebris obscurâtum habéntes intelléctum, alienáti à vita Dei, per ignorántiam quæ est in illis, propter cæcitâtem cordis ipsôrum, qui

qui desperántes, semetípsos tradidérunt impudicítiæ, in operatiònem immundítiæ omnis, in avarítiam. Vos autem ita non didicístis Christum, si tamen illum audístis, & in ipso edócti estis, sicut est véritas in Jesu: depónere vos secúndùm prístinam conversatiònem véterem hóminem, qui corrúmpitur secúndùm desidéria errôris. Renovámini spíritu mentis vestræ, & indúite novum hóminem, qui secúndùm Deum creâtus est in justítia, & sanctitâte veritâtis. ℟. Amen.

Antíphona 1. Deus autem noster in cœlo & súrsùm in cœlo, & in terra, ómnia quæcúmque vóluit, fecit. Psalmus 134.

Orátio.

LAudâmus te Dómine, quia benígnus & & magnus es: cujus magnitúdinem & bonitâtem & mirabília testántur, & ópera: magnus es ígitur Dómine, te ex níhilo tam stupénda tamque multiplícia creâre; benígnus autem, dùm pereúntem mundum Christi tui sánguine réparas: magnus, dum ex mórtuis cadávera súscitas; benígnus, cum excitátis vitam interminábilem donas: Tríbue omnípotens Deus nobis supplícibus tuis & tantæ magnitúdinis intellígere potestâtem, & benignitâtis tuæ suscípere pacem. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam Deus noster, &c. Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum spíritu.

Antíphona 2. Deus, quis símilis tibi? ne táceas, neque síleas, Deus. Psalmus 82.

Orátio.

DEus, quis símilis tibi tam in bonitâte quam in virtûte? qui sanctos tuos & bonitâte érudis, & virtûte deféndis: qui inimicôrum ora freméntia cómprimis, & tuôrum obsecratiónes agnóscis: da nobis de tua bonitâte confidéntibus óperum bonôrum partículam, quæ nos ab inimíci consílio tutos efficiat, & mundátos à crímine tibi placêre osténdat: & tu nos perdúcas ad glóriam ætérnam, qui solus es Altíssimus super omnem terram. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam Deus noster, &c. Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum, &c.

Antíphona 3. Surge Deus, júdica terram: quóniam tu dominàris ómnibus Géntibus. Psalmus 81.

Preces. Ad te clamâmus, Dómine, precâmur. P. Ut exáudias. ℣. Christe Redémptor ómnium exáudi preces súpplicum. P. Ut exáudias. ℣. Concêde nobis donum grátiæ, & fructum pœniténtiæ. P. Ut exáudias. ℣. Rémove à nobis gládium, famem, & pestiléntiam. P. Ut exáudias. ℣. Solve delícti piáculum, & dona indulgéntiam. P. Ut exáudias.

Capítula.

EXúrge Deus, qui júdicas terram: & bráchio fortitúdinis rege, quos trophæo Crucis dignâtus es comparâre: ac pro quibus fúsio sacri sánguinis extat redémptio, ab his tibi deferâtur votiva conféssio: & qui passiônem redemptiônis nostræ crédimus, gloriôsam resurrectiônem fatêmur, atque ascénsum ad æthera prædicâmus, reditúmque tuum terríbili recúrsu timêmus; ad vocem tubæ cum præconáverit, gaudéntes in advéntum tuum properêmus: Et tu clementíssime Dómine, quos cónspicis ita solémnia cólere, hos de gehénnæ ardóribus érue; & gloriósæ resurrectiônis fieri præsta consórtes. Pater noster.

Ad Vésperum.

Lauda. Sol agnôvit occâsum suum. Posuísti tenébras, & facta est nox.

Antíphona. Disrúmpe, Dómine Deus, víncula peccatôrum: ut sacrificêmus tibi hóstiam láudis. Psalmus 115.

Lauda. Tu mandásti mandâta tua custodíre nimis. ℣. Utinàm dirigántur viæ meæ, ad custodiéndas justificatiónes tuas.

Hymnus. Benignitâtis fons Deus.

Supplicátio. Orêmus Redemptôrem.

Capítula. Dilectíssimi fratres.

Benedíctio. Christus Dóminus.

Lauda. Allelúia. Lætábitur. fol. 69. & 70.

Orátio. Ne projícias nos. Quære infra in Matutínis sequéntibus.

De jejúnio Epiphaníæ. Omnes jejunêmus ad exorándum Dóminum nostrum Jesum Christum pro peccátis nostris, ac pace impetrándâ; vel ad sacras lectiónes audiéndas Ecclésiam Dómini frequentêmus.

TERTIO DIE

QUOD EST VIGILIA EPIPHANIÆ DOMINI.

Ad Matutinum.

Antíphona. Tu autem Dómine suscéptor meus es, glória mea, & exáltans caput meum. Psalmus 3.

Orátio. Quamvis Dómine. Requîre fol. 68.

Antíphona 1. Bene nuntiâte de die in diem salutâre ejus. Psalmus 95.

Orátio.

CAntet tibi novum cánticum numerósitas redemptôrum: nova fecísti mirácula: novum lumen ortum ex Vírgine, quod tamen Deitâti non erat novum, sed novum est insólito monstráto miráculo, novum regenera-

rationis mystérium; in quo totum ínnovas mundum: nova génera virtûtum in curatiône ægrôrum: novum humilitâtis ac patiéntiæ modum in supérbia persequéntium: novum stupendúmque genus virtûtis in glória resurgéntis: nova humánis vísibus tuæ osténditur majestâtis potéstas; cum verum hóminem ad cœlôrum sublimitâtem depórtas: Concêde pro quibus tam nova mirácula gloriôsus ópifex indidísti, hos & vestigiôrum tuôrum sequáces, & glóriæ fácias coherédes; atque melódiam cárminis, necnon inter Sanctôrum fragóres, & nostras voces admísceas prestrepéntes. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Antíphona 2. Dóminus in Sion magnus: & excélsus super omnes pópulos. Psalmus 98.

Orátio.

REdémptor noster Dómine, qui super omnem altitúdinem excélsus, & in Sion agnósceris magnus; credulitâtem Ecclésiæ tuæ in te ámplians pérfice; & pópulos in ejus sinceritâte fac coaléscere: ut nomen tuum, quod magnum est, confiténtes; ac régiæ glóriæ honôrem tibi, fidei servitûte offeréntes; tu nos miserâtus de excélso próspice: & ab hac humilitâte terrârum in mansiónibus commûta cœlôrum. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam Deus noster, &c.

Antíphona 3. Dóminus memor fuit nostrî: & benedíxit nobis. Psalmus 113.

Orátio. Dómine, qui sursùm. Requîre fol. 72.

℟. Hierúsalem cívitas sancta ultrà non eget sole: quia cláritas Dei illúminat eam. P. Spléndor ejus agnus est. ℣. Turres Hierúsalem auro ædificabúntur, & propugnácula ejus auro mundo. P. Splendor. ℣. Glória, & honor Patri, &c. P. Splendor.

IN LAUDIBUS.

Antíphona. Ne projícias nos, Dómine, à fácie tua: & spíritum sanctum tuum ne áuferas à nobis. Psalmus 50.

Orátio.

NE projícias nos Dómine à fácie tua; neque áuferas misericórdiam tuam à nobis: ut quos reâtus facínorum tenet obnóxios, miseratiônis tuæ cleméntia fáciat absolútos. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam Deus noster, &c.

Ad Cánticum.

Antíphona. Splendor lucis illúminat eam, & lucérna ejus agnus est.

Cánticum Tobíæ. *Capítulo* 13.

LUce clarâ fulgêbis in ómnibus fínibus terræ: * Natiónes multæ de longínquo vénient tibi, & habitatóres à novíssimis pártibus terræ ad nomen Dómini Dei:

Ut múnera sua in mánibus habéntes, regi cœlôrum ófferunt cum lætítia. * Et nomen Dómini magnum erit in ómnibus sæculis sæculôrum.

Maledícti omnes qui spérnunt te, * & omnes qui blasphémant te:

Maledícti omnes qui odérunt te, * omnes qui dixérunt in te verbum durum:

Maledícti omnes qui depónunt te, & omnes qui déstruunt muros tuos, * & omnes qui subvértunt turres tuas, & omnes qui succéndunt habitatiónes tuas:

Et benedícti erunt in te * omnes qui ædíficant te, in ætérnum.

Tunc gáude & lætâre cum filiis justôrum, * quia omnes colligéntur, & benedícent Dóminum in ætérnum.

Felíces qui díligunt te, * felíces qui gáudent in pace tua.

Et felíces omnes hómines qui contristabúntur in ómnibus flagéllis tuis, * quóniam gaudébunt, & vidébunt omne gáudium tuum in sæcula.

Anima mea benedícet Dóminum regem magnum, * quia liberâvit Hierúsalem,

Et ædificábitur íterùm domus ejus, * in ómnibus sæculis sæculôrum confitébitur nómini regis cœlôrum.

Ostia Hierúsalem smarágdo & sapphíro fabricabúntur: * & lápides pretiósi omnes muri tui,

Turres Hierúsalem auro ædificabúntur, * & propugnácula ejus áuro mundo.

Platéæ Hierúsalem cánticum lætítiæ dicunt, * & omnis vicus ejus, Allelúia.

Benedíctus Dóminus, qui exáltat te, & benedíctus in ómnibus sæculis sæculôrum: * quóniam in te benedicêtur omne sanctum in ætérnum.

Matutinárium.

Antíphona. Emítte lucem tuam, Dómine, & veritâtem tuam. ℣. Ipsa me deduxérunt, & perduxérunt in monte sancto tuo. Glória, & honor Patri, &c.

Lauda. Omnis spíritus laudet Dóminum. Psalmus 148.

Léctio libri Esaíæ Prophétæ. *Capítulo* 48.

℟. Deo grátias.

HÆc dicit Dóminus: Audîte me hæc, domus Jacob, qui vocámini nómine Israël, & de aquis Judá exístis, qui jurâtis in nómine Dómini Israël, recordámini non in veritâte, neque in justítia. De civitâte enim sancta vocâti sunt, & super Deum Israël constabilíti sunt: Dóminus exercítuum nomen ejus. Priôra ex tunc adnuntiávi, & ex ore meo exié-

exiérunt, & audìta feci ea: repéntè operâtus sum, & venérunt. Scio enim quia durus es tu, & nervus férreus cervix tua, & frons tua ærea. Prædíxi tibi ex tunc: & ántequàm venírent indicávi tibi, ne fortè díceres: Idòla mea fecérunt hæc, & sculptília mea, & conflatília mandavérunt ista. Quæ audístis, vide ómnia: vos autem non adnuntiástis. Audìta feci tibi nova ex tunc, & conservâta quæ nescis: nunc creâta sunt, & non ex tunc: & ante diem, & non vidísti ea, ne fortè dicas: Ecce cognóvi ea. Neque audísti, neque cognovísti, neque ex tunc apérta est auris tua: scio enim quia prævàricans prævaricâbis, & transgressôrem ex ventre vocávi te. Propter nomen meum longè fáciam furôrem meum: & laude meâ infrenâbo te, ne intéreas. Ecce éxcoquam te, sed non quasi argéntum, elégi te in camíno paupertâtis. Propter me fáciam, ut non blasphêmer: & glóriam meam álteri non dabo. ℟. Amen.

Hymnus. Benignitâtis fons.

Supplicátio. Orêmus Redemptôrem mundi.

Capítula. Dilectíssimi fratres, qui ómnia.

Lauda. Allelúia. Lætábitur desérta.

Benedíctio. Christus Dóminus, qui cum Patre. Requîre fol. 69. & 70.

Ad Tértiam.

Proverbiôrum Salomônis. *Capítulo.* 15.

℟. Deo grátias.

FIli, Labia sapiéntium disseminábunt sciéntiam: cor stultôrum dissímile erit. Víctimæ impiôrum abominábiles Dómino: vota justôrum placabília. Abominátio est Dómino via ímpii: qui séquitur justítiam, dilígitur ab eo. Doctrìna mala deseréntì viam vitæ: qui increpatiónes odit, moriêtur. Inférnus, & perdítio coram Dómino: quanto magis corda filiôrum hóminum? Non amat péstilens eum, qui se córripit: nec ad sapiéntes gráditur. Cor sapiéntis exhílarat fáciem: in mœrôre ánimi dejícitur spíritus. Cor sapiéntis quærit doctrînam: & os stultôrum páscitur imperítiâ. Omnes dies páuperis, mali: secûra mens quasi juge convívium. Mélius est parum cum timôre Dómini, quàm thesáuri magni, & insatiábiles. Mélius est vocâre ad ólera cum charitáte, quàm ad vítulum saginâtum cum odio. Vir iracúndus próvocat rixas: qui pátiens est, mítigat excitátas. Iter impiôrum quasi sepes spinârum: via justôrum absque offendículo. ℟. Amen.

Léctio libri Deuteronómii. *Capítibus 7. & 8.*

℟. Deo grátias.

IN diêbus illis: Locûtus est Moyses filiis Israël dicens: Audi Israël, Dóminus Deus tuus in médio tui est, Deus magnus & terríbilis: ipse consûmet natiónes has in conspéctu tuo paulátìm atque per partes. Non póteris delêre eos páritèr: ne fortè multiplicéntur contra te béstiæ terræ. Dabítque eos Dóminus Deus tuus in conspéctu tuo: & interficiet illos donec pénitùs delêbis eos. Tradet reges eôrum in manus tuas, & dispérdas memóriam eôrum sub cœlo: nullus póterit resístere tibi, donec cónteras eos. Sculptília eôrum igne combúres: non concupísces argéntum & aurum, de quibus facta sunt, neque adsúmas de his tibi quicquam, ne fortè offéndas, proptérea qui abominátio est Dómini Dei tui. Ne ínferas quippiam ex idólo in domum tuam, ne fias anáthema, sicut & illud est. Quasi spurcítiam detestáberis, & velut inquinaméntum ac sordes abominatiônis habêbis, quia anáthema est.

Omne mandâtum, quod præcípio tibi hódiè, cave diligéntèr ut fácias: ut possìtis vívere, & multiplicémini, ingressìque possideâtis terram, pro qua jurâvit Dóminus pátribus tuis. Et recordáberis cuncti itíneris, per quod addúxit te Dóminus Deus tuus quadragíntâ annis per desértum, ut afflígeret te, atque tentâret, & nota fíerent quæ in tuo ánimo versabántur, utrum custodíres mandâta illìus, an non. Afflíxit te penúriâ: dedit tibi cibum Manna, quod ignorâbas tu & patres tui: ut osténderet tibi quòd non in solo pane vivet homo, sed in omni verbo quod egrediêtur ex ore Dei. ℟. Amen.

Léctio libri Esaíæ Prophétæ. *Capítulo* 30.

℟. Deo grátias.

EXpéctat Dóminus ut misereâtur vestrî: & ídeò exaltábitur parcens vobis: quia Deus judícii Dóminus: beáti omnes, qui expéctant eum. Pópulus enim Sion habitâbit in Hierúsalem: plorans nequâquam plorâbis, míserans miserébitur tui: ad vocem clamôris tui statim ut audíerit, respondêbit tibi. Et dabit tibi Dóminus panem arctum, & aquam brevem: & non fáciet avolâre à te ultrà doctôrem tuum: & erunt óculi tui vidéntes præceptôrem tuum. Et aures tuæ áudient verbum post tergum monéntis: Hæc via, ambulâte in ea: neque ad déxteram, neque declinêtis ad sinístram. Et contaminâbis láminas sculptílium argénti tui, & vestiméntum conflátilis auri tui, & dispérges ea sicut immundítiam menstruátæ. Egrédere, dices ei: Et dábitur plúvia sémini tuo, ubicúmque semináveris in terra: & panis frugum terræ erit ubérrimus, & pinguis: pascéntur in possessiône tua in die illa agnus pas-

spatiôsè : & tauri tui, & pulli asinôrum, qui operántur terram, commístum migma cómedent, sicut in área ut ventilâtum est. Et erunt super omnem montem excélsum, & super omnem collem elevâtum rivi curréntium aquârum, in die interfectiônis multôrum cum cecíderit turris. Et erit lux lunæ sicut lux solis, & lux solis erit septemplícitèr sicut lux septem diêrum, in die quâ alligáverit Dóminus vulnus pópuli sui, & percussûram plagæ ejus sanáverit. ℟. Amen.

Sequéntia Epístolæ Pauli Apóstoli ad Ephésios. *Capítulo* 5. ℟. Deo grátias.

FRatres, Estôte imitatóres Dei, sicut filii charíssimi : & ambulâte in dilectiône, sicut & Christus diléxit nos, & trádidit semetípsum pro nobis oblatiônem, & hóstiam Deo in odôrem suavitâtis. Fornicátio autem, & omnis immundítia, aut avarítia nec nominêtur inter vos, sicut decet sanctos : aut turpitûdo, aut stultilóquium, aut scurrílitas, quæ ad rem non pértinet; sed magìs gratiârum áctio. Hoc enim scitôte intelligéntes : quòd omnis fornicâtor, aut impudìcus, aut immúndus, aut avârus, quod est idolôrum sérvitus, non habet hereditâtem in regno Christi, & Dei. Nemo vos sedûcat inánibus verbis : propter hoc enim venit ira Dei in filios diffidéntiæ. Nolîte ergo éffici partícipes eôrum. Erâtis autem aliquándò ténebræ : nunc autem lux in Dómino. Ut filii lucis ambulâte : fructus enim lucis est in omni bonitâte, & justítia, & veritâte : probántes quid sit beneplácitum Dómino : & nolîte communicâre opéribus infructuósis tenebrârum, magis autem & redargúite. Quæ enim in occúlto fiunt ab ipsis, turpe est dícere. Omnia autem, quæ arguúntur, à lúmine manifestântur : omne autem, quod manifestâtur, lumen est. Propter quod dicit : Surge qui dormis, exúrge à mórtuis, & illuminâbit te Christus. ℟. Amen.

Antíphona 1. Magnus Dóminus noster : & terríbilis super omnes deos. Quia omnes dii Géntium dæmónia : Dóminus autem cœlos fecit. Psalmus 95.

Orátio.

DOmine, qui es supra omnes gentes excélsus, & in cœléstibus hábitas gloriôsus; humilitâtem nostram ab excélso inténde placâtus; ac sicut Ecclésia tua, quæ erat sterilitâtis vítio impedîta, nunc est, in te credens, virtûtum méritis plena, & filiis numerôsa; ita mens nostra, ab sterilitâte óperum infecúnda, te tribuénte possit & semen vobi suscípere, & copiósis frúctibus redundâre : noménque tuum, à solis ortu usque ad occâsum præclârum, cordis ámbiat unanimitâte dilígere, & fidei assentiône laudâre. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Antíphona 2. Servîte Dómino Deo vestro : & nolîte adorâre deos aliénos; quia Dóminus sanctus est. Exultâte Deo adjutori nostro : jubilâte Deo Jacob. Psalmus 80.

Orátio. Tibi adjutóri nostro Dómino exultatiône fidei. Requîre fol. 72.

Antíphona 3. In toto corde vestro convertímini ad Deum, & auférte deos aliénos de médio vestrì, & servîte Dómino soli, & liberâbit vos de manu inimicôrum vestrôrum. Audîte hæc omnes Gentes : áuribus percípite, qui habitâtis orbem. Psalmus 48.

℟. Appáruit cláritas Dei in nube. P. Sicut in tempóribus Móysi. Et manifestábitur quemádmodum Sálomon deprecâtus orâbat. ℣. Manifestâtus est Dóminus, quóniam habitâvit in excélso : implêvit Sion judício, & justítiâ : & erit fides in tempóribus suis. P. Sicut in tempóribus. ℣. Glória, & honor, &c. P. Sicut.

Preces. Clamâmus ad te, Deus, exáudi nos. P. Et à flagéllo iræ tuæ líbera. ℣. Contrítos fove, & humiliátos tuêre, elísos érige, deprecántibus miserêre. P. Et à flagéllo. ℣. Deus excélse, clamôrem nostrum atténde, peccâta dimítte, & plúviam citò largîre. P. Et à flagéllo. ℣. Exáudi flentes, & consolâre lugéntes : gáudium captívis, & pátriam redde peregrínis. P. Et à flagéllo.

Supplicátio.

ORêmus Auctôrem lucis Dóminum nostrum Jesum Christum, cum omni supplicatiône rogêmus; ut nos claritâte suâ propítius inlustrâre dignêtur. ℟. Præsta ætérne omnípotens Deus.

Capítula.

APériat, quæsumus, Dómine os nostrum sapiéntia; & corde meditêmur, & linguâ loquâmur prudéntiam : & ne juméntis insipiéntibus comparêmur, disciplínis divínæ legis erudiâmur : ut te solúmmodò intelligéntia nostra ádsequens ámbiat, quem ætérno in gáudio cum Sanctis ómnibus laudans, præmia sempitérna suscípiat.

Pater noster, &c.

Ad Sextam, ómnia dicántur ut in Sexta, quæ dícitur per totum annum.

Ad Nonam, dicántur ut in secúndo die prætérito jejuniôrum.

M. S. Maella inv. Joachin Ballester inc.

IN FESTO APPARITIONIS DOMINI.

AD VESPEROS.

Lauda. Qui fecit solem P. In splendôrem diéi: lunam, & stellas in luminâre noctis. ℣. Qui turbat mare, & résonat fluctus ejus, Dóminus omnípotens nomen est ei. P. In splendôrem diéi.

Orátio.

DOmine, apud quem est fons vitæ, & in cujus lúmine aspícimus lumen; énutri in nos tuæ sciéntiæ splendôrem: ut sitiéntibus nobis vitâlem impártias potum; & caligántium animârum supérno lúmine restítuas intelléctum. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Sono. Ante solem pérmanet nomen ejus, & ante lunam sedes ejus: & benedicéntur in eo omnes tribus terræ. Allelúia. ℣. Oriêtur in diêbus ejus justítia, & abundántia pacis: donec extollâtur luna. Et dominábitur à mari usque ad mare; & à flumínibus usque ad fines terræ. Coram illo Æthíopes prócident. Allelúia. Dóminus sit semper. ℟. Et cum.

Antíphona. Rex magnus appáruit in Israël, & venérunt reges terræ, P. Adorâre eum: & obtulérunt ei múnera aurum, thus, & myrrham. ℣. Quóniam ecce reges terræ congregâti sunt, & convenérunt in unum. P. Adorâre eum: & obtulérunt. ℣. Glória, & honor Patri, &c. P. Adorâre eum: & obtulérunt.

Orátio.

DOmine Jesu Christe, qui Magôrum múnera, in mystério oblâta, Deum te, regémque, hominémque declárant: ut primítias Géntium in his acceptáres, plenitúdinem Géntium in salutâre perficiens; adésto nobis per ea, quæ in te divîsa, inconfûsa constâre veráciter crédimus: dùm pro nobis & ut homo ínnocens páteris, & ut rex potens vincis, & ut Deus omnípotens incorruptíbilis pérmanes; cujus útique & Passióni myrrha, & Regno aurum, & Deitáti debêtur incénsum. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona. Germinavérunt campi erémi germen odôris Israël; P. Quia venit rex Dóminus cum lætítia in lúmine majestâtis suæ: ut adórent eum. ℣. Lætént ur cœli, & exúltet terra, commoveâtur mare, & plenitûdo ejus. P. Quia venit rex. ℣. Glória, & honor, &c. P. Quia. Dóminus sit semper. ℟. Et cum.

Lauda. Adórent eum omnes Angeli ejus, Allelúia: P. Audîvit, & lætâta est Sion. Allelúia, allelúia. ℣. Dóminus regnâvit, exúltet terra: læténtur ínsulæ multæ. P. Audîvit, & lætâta est. ℣. Glória, & honor Patri, & Fílio, &c. P. Audîvit, & lætâta est.

Hymnus.

INlúminans Altíssimum
Micántium astrôrum globum.
Pax, vita, lumen, véritas,
Jesu, fave precántibus:

Sed mystico baptísmate
Fluénta Jordânis, retrò
Convérsa quondam témpore,
Præsénti sacrâvit die.

Seu stella partum Vírginis
Cœlo micans signáverit,
Et hic adorâtus die,
Præsêpe Magos dúxerit.

Vel hydriis plenis aquæ
Vini sapôrem infúderit,
Hausit miníster cónscius,
Quod ipse non impléverat.

Aquas colorári videns
Inebriári flúmina
Mutâta eleménta stupent
Transîre usus álteros:

Sic quinque míllibus viris
Dum quinque panes dívidunt,
Edéntium sub déntibus
In ore crescêbat cibus.

Multiplicabâtur magis
Dispéndio panis suo,
Qui hæc videns mirabâtur
Juges meátus fóntium.

Inter manus frangéntium
Panis rigâtur prófluus,
Intácta, quæ non fregérant
Fragméntis subrépunt viri.

Meménto salûtis auctor, &c.
Glória tibi Dómine, &c.

Supplicátio.

ORêmus Auctôrem lucis Dóminum nostrum Jesum Christum, cum omni supplicatiône rogêmus; ut nos lúmine claritâtis suæ propítius illuminâre & illustrâre

re dignêtur. ℟. Præsta ætérne omnípotens Deus. Kyrie, eléïson. ℟. Christe, eléïson. Kyrie, eléïson.

Capítula.

ALpha & Omêga inítium & finis, Deus & homo, infinîtus & præfinîtus: in quo & princípium Déitas, & últimum sentîtur Humánitas: excédens ómnia, vivíficans cuncta, & cóntinens univérsa; miserêre nobis, quià dignâtus es nasci pro nobis: dùm in te pérmanes, & nobis appâres: dùm in te subsístis, & nobis súbvenis: dùm nusquàm à Patre potentiálitèr dees, & ad salvándos míseros clementiálitèr ades: dùm cœléstia reples, & terrêna non déseris; pérfice in nobis, quæsumus, beneficia piíssimi Redemptôris, dùm consérvas glóriam inæstimábilis Conditôris: ut pietâte, qua redémptor adsístis, indúltor quoque críminum sentiâris.

Pater noster. Liberáti à malo. fol. 2. Humiliâte vos benedictióni. Dóminus sit semper. ℟. Et cum.

Benedíctio.

BEnedîcat vobis Alpha & Omêga cognominâtus Omnipoténtis Dei Patris Unigénitus Fílius: ℟. Amen. Qui est inítium & finis: ipse nos secum victúros attóllat tempóribus infinítis; ℟. Amen. Atque, eréptos à malis, ita illústret lúmine claritâtis, ut vos & glóriæ præmiis, & donis ditet æternitâtis. ℟. Amen. Per misericórdiam ipsîus.

Lauda. Misit me sanâre contribulátos corde, Allelúia; P. Prædicâre captívis redemptiônem, & cæcis réddere lumen. Allelúia, allelúia. ℣. Redemptiônem misit Dóminus pópulo suo: mandâvit in ætérnum testaméntum suum. P. Prædicâre captívis. ℣. Glória, & honor Patri, &c. P. Prædicâre captívis.

Orátio.

DOmine Deus, qui advéntum Unigéniti Fílii tui Johánnem púerum præcúrrere voluísti; ut missus à te viam Christo incredulôrum córdibus præparâret, sanándo contribulátos corde, & cæcis restituéndo lúminis claritâtem: suffrágio ejus & cæcitâtem cordis illúmina, & tribulatiónes córdium nostrôrum in ætérnum gáudium muta; ut qui nativitâtem Unigéniti Fílii tui gáudio christiáno attóllimur, in advéntu judícii ejus nullis pœnârum vínculis contristêmur. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Dicat Présbyter. Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum. In nómine Dómini.

Ad Matutînum.

Antíphona. Dómini est salus: & super pópulum tuum benedíctio tua. Psalmus 3. Orátio. Tu es, Dómine, salus. Quære fol. 46.

Antíphona 1. Hierúsalem in te apparébit Dóminus; P. Et honor ejus super te vidébitur. Et ibunt reges in lúmine tuo, & Gentes in splendôre tuo ambulábunt. ℣. Et permanêbit cum sole, & ante lunam, in generatiône & in sæculum sæculi. P. Et honor ejus. ℣. Glória, & honor, &c. P. Et honor ejus.

Orátio.

FAc nos, Dómine, beátæ illîus Hierúsalem visiône lætári, & in grémio ejus perpétuâ jocunditâte attólli, in qua tu lux ætérna, radiâre promíttis, & cujus honor esse pollicêris: Largîre ergo nobis, ejus desidério carnálibus éxui nugis & vestíri virtútibus copiósis: ut eam, cui tu apparéndo factus es indeficiens lumen, nos amplectâmur sempèr méritis genitrîcem. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Antíphona 2. Gloriôsus est aspéctus ejus, & inter filios hóminum forma ejus. P. Ante eum continuérunt reges os suum. Quibus non est nuntiâtum de eo, adoravérunt eum. ℣. Coram illo prócident Æthíopes: & inimíci ejus terram lingent. P. Ante eum continuérunt. ℣. Glória, & honor Patri, &c. P. Ante eum.

Orátio.

DEus, Dei Fílius, cujus inter hómines & forma & aspéctus est gloriôsus, glorificándos nos tibi adsûme, & in partis déxteræ coronándos conlocatiône státue, ut qui ora nostra in tuis láudibus apérimus, carnis sénsibus non gravêmur: & qui gloriósi aspéctûs tui solâmen exquírimus, visiônis tuæ consolatiône omnímodâ potiâmur. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Antíphona 3. In diêbus Herôdis regis ecce Magi ab Oriénte venérunt Hierosólymam, P. Dicéntes: Ubi est, qui natus est Rex Judæôrum? vídimus enim stellam ejus in Oriénte, & vénimus adorâre eum. ℣. Quóniam ecce reges terræ congregáti sunt, & convenérunt in unum. P. Dicéntes: Ubi est. ℣. Glória, & honor Patri, &c. P. Dicéntes: Ubi est.

Orátio.

REx ómnium sæculôrum, Christe Deus altíssime, qui in diêbus Herôdis regis de Vírgine natus, Magis, quæréntibus te, novo es in sídere declarâtus; appáreat in nobis virtûtis tuæ præsídium ad depelléndas omnes pernícies tenebrârum, quò sic Majestâ-

státis tuæ sidus in nobis resplĕndeat, ut ad te quæréndum nulli se nobis errôrum óbices interpónant, quò & ad te vidéndum currâmus alácritèr, & te viso jocundêmur instántèr. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

℟. Hierúsalem ecce appáruit in te rex regum, & commovebúntur ínsulæ de locis suis. Omnes príncipes Géntium descéndent de thronis suis, & áfferent diadêma de cápite suo. P. Et ófferent ei de lapídibus pretiósis aurum, thus, & myrrham. ℣. Ecce reges terræ congregáti sunt, & convenérunt in unum, P. Et ófferent. ℣. Reges Tharsis, & ínsulæ múnera ófferent: reges Arabum & Saba dona Deo addúcent. P. Aurum. ℣. Glória, & honor Patri, &c. P. Hierúsalem.

Orátio.

DEus, Dei Fílius, Patris ineffábilis virtus, qui novo sídere in Géntibus rex regum osténderis magnus, & in civitâte illa beáta appâres gloriôsus: quem ínsulæ tremunt: cui príncipes & natiónes Géntium obsequúntur, dùm tibi ómnia regna cedunt, tibi regum diadémata substernúntur; dignâre jam grátiâ, nostris te osténdere sénsibus pium, & in conversatiónibus manifèstum: ut primítias spíritûs habentes, ea tibi semper per múnera dedicêmus, per quæ introîre beâtam illam Hierúsalem plácitis córdibus mereâmur, ut tibi mundíssimum aurum nostrôrum óperum deferéntes, regni tui mereâmur esse partícipes. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Antíphona. Reges Tharsis, & ínsulæ múnera ófferunt: reges Arabum & Saba dona addúcent. P. Et adorábunt in conspéctu ejus omnes reges terræ: omnes Gentes sérviunt illi: Quóniam ipse liberâvit egénum à poténte; & páuperem, cui non erat adjûtor. ℣. Ex usúris & iniquitâte liberâvit ánimas eôrum, & præclârum nomen eôrum coram illo. P. Et adorábunt. ℣. Glória, &c. P. Et adorábunt.

Orátio.

DOmine Jesu Christe, cui reges & ínsulæ múnera ófferunt; qui invíctâ virtûte liberâre venísti páuperem à poténte; & ex hostis antíqui poténtiâ frágile humânum genus éripere miseratiône supérnâ: cum nos à te prolongáti, tuarúmque miseratiônum ínopes facti; illíus iniquitáti súbditi, vinculísque peccáminum tenerêmur addícti: Sic tua nos jam píetas & ab ejus sævitia éruat, & restitútos tibi, tecum permansúros comméndet: ut qui nos te miseránte redémptos fatêmur; remuneratúri te donánte póstmodùm gloriêmur. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona. Dómine, qui te nútriunt, reges erunt & regínæ nutríces tuæ. P. Vultu in terra inclináto adorábunt te, & púlverem pedum tuôrum lingent, & cognoscêris Dóminus, in quo non confundéntur omnes, qui te expéctant. ℣. Nátio, & progénies collaudábunt ópera tua, & poténtiam tuam pronuntiábunt. P. Vultu in terra. ℣. Glória, & honor Patri, &c. P. Vultu in terra.

Orátio.

DOmine, quem inclináto in terram plebes vultu adorant, dum tuo subjiciúntur império univérsa; largîre indeféssam pópulis Christiánis lætítiam, & hodiérnæ Apparitiônis tuæ gáudia protènde in Géntibus dedicánda; nobis quóque ita esto semper placábilis, ut propítius in judício sentiâris; quô vitæ nostræ ex vultu tuo tam indésinens solâmen exístat, ut à te nostrôrum nullus depéreat, qui te unum & verum Deum expéctat. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Antíphona. Interrogâbat Magos Heródes: Quod signum vidístis super natum regem? P. Stellam vídimus fulgéntem, & vénimus adorâre Deum. ℣. Omnes Gentes pláudite mánibus: jubilâte Deo in voce exultatiônis. P. Stellam vídimus. ℣. Glória, & honor Patri, &c. P. Stellam vídimus.

Orátio.

DOmine Jesu Christe, qui ad interrogatiônem Herôdis ita Magôrum ora præcónio veritâtis tuæ irrádias, ut te regem regum per eos nuntiâtum osténdas; dum se vidísse ajunt stéllæ refulgéntis indícium, quod mundum illúminet univérsum; te quæsumus, te precâmur, ut des in Ecclésia tua visiônis tuæ lumen optâtum: appáreas etiam in ea sidus ómnibus pretiôsum, quòd nullâ adversárii interrogatiône detérriti, sic magnália tua prædicêmus ore diffúso, ut in ætérnæ lucis radiêmur usquequâque præsídio. ℟. Amen. Per misericórdiam.

℟. Appáruit vir in majestâte sua circúmdatus fulgôre, & à claritâte advéntûs Dómini illuminábitur terra, & erit lætítia, & gáudium omni pópulo. P. Ita, & reges, principésque vénient, & adorábunt eum. ℣. Regnum ejus regnum sempitérnum, & usque ad antíquum diêrum pervênit; & data est ei omnis potéstas. P. Ita, & reges. ℣. Glória, & honor Patri, &c. P. Ita, & reges.

Orá-

Orátio.

DEus, qui brevíssimum sidus voluísti grátiâ repentíni vestîre fulgôris; osténde, quæsumus, fáciem tuam pópulis Christiánis: ut, sicut Magis errántibus tandem trámitem veri demonstrásti itíneris, ita nobis delinquéntibus tríbuas portum ætérnæ salûtis. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona. Viri sublímes ad te transíbunt, & tui erunt: te adorábunt, teque deprecabúntur: Tantum in te est Deus, & non est præter te. P. Verè tu es Deus abscónditus, Deus Israël Salvâtor. ℣. Dómine Deus virtûtum quis símilis tibi? Potens es Dómine, & véritas tua in circúmitu tuo. P. Verè tu es Deus. ℣. Glória, & honor, &c. P. Verè.

Orátio.

ADorábunt te, Dómine Jesu Christe, omnes viri sublímes atque excélsi terræ, quóniam ipse, ut salváres hómines, húmilis nasci dignâtus es in terris; in te enim verè Deus est, quia tu verbum in carne abscónditum, non mutâtum, unum cum Patre póssides nomen; confundántur proíndè omnes, qui adversántur tibi: dùm aut sic erubéscunt, ut ad te rédeant: aut in te confundántur, si ad te mínimè convertántur; noster ergo Salvâtor salvándis nobis appáreas, dum nos in te crédere, & ad te transîre, & te toto corde dilígere præstas. ℟. Amen. Per misericórdiam. Et tu es Deus benedíctus, & gloriôsus in sæcula sæculôrum. ℟. Amen.

Antíphona. Erit lumen lunæ sicut lumen solis, & lux solis erit septemplíciter sicut lux septem diêrum. P. In die quâ alligáverit Dóminus vulnus pópuli sui, & percussûram plagæ ejus sanáverit: Ecce enim Dóminus cum lætítia venit. ℣. Et timébunt Gentes nomen tuum Dómine, & omnes reges terræ glóriam tuam. P. In die quâ. ℣. Glória, & honor, &c. P. In die quâ.

Orátio.

DEus, qui ligâre ventûrus es vulnus pópuli tui, percussûram plagæ nostræ sanatûrus, adésto: ut ita quicquid in nobis est vitiôsum, vel lúbricum, divinitâtis tuæ luce illúmines, ut nec per noctem hujus sæculi luna nos cóncremet, nec per diem futúri exáminis sol veritâtis exuréndos tristíficet. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Antíphona. Ecce stella, quam víderant Magi ab oriénte, antecedêbat eos, donec venîret supra, ubi erat puer. P. Vidéntes autem Magi stellam, gavísi sunt gáudio magno. ℣. Ipsi vidéntes sic admiráti sunt, conturbáti sunt, & commôta sunt omnia víscera eôrum. P. Vidéntes autem. ℣. Glória, & honor, &c. P. Vidéntes.

Orátio.

STella illa, Dómine, quæ natum te in terris regem Magis stupéntibus nuntiâvit, non sidéreas in cœlum vias ténuit, cum novo Vírginis partu novum sidus appáruit, sed ad demonstrándum te homínibus Christum usque ad ipsum nativitâtis tuæ lóculum præcucúrrit; undè profúsis précibus te implorâmus, ut, qui ejus indício absque errôre Magôrum direxísti itínera, nostra, te apparénte, sanctífices corda: ut in æquitâte coram te gradiéntes atque justítiâ, pervenîre mereâmur ad gáudia repromíssa. ℟. Amen. Deducénte nos grátiâ déxteræ tuæ, Dómine Jesu Christe; qui cum Patre, & Spíritu Sancto vivis, & ómnia regis in sæcula sæculôrum. Dóminus sit semper. ℟. Et cum.

℟. Luce clarâ fulgêbis in ómnibus finibus terræ. Natiónes multæ de longínquo vénient tibi, & habitatóres à novíssimis pártibus terræ in mánibus habéntes múnera. P. Regi cœlôrum ófferunt cum lætítia: & nomen Dómini magnum erit in ómnia sæcula. ℣. Omnes de Saba vénient, aurum & thus deferéntes, & laudem Dómino annuntiántes. P. Regi cœlôrum. ℣. Glória, & honor, &c. P. Regi cœlôrum.

Orátio.

ABúndet, quæsumus Dómine, in diêbus nostris lux claritâtis tuæ in finibus terræ: ut, quos Apparitiônis tuæ luce irrádias, abundántiâ pacis usquequâque sustóllas: ut, dùm deputâtis officiis obséquii dependímus votum, æthéreæ lucis luminôsum capiâmus efféctum. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona. Signum magnum visum est in cœlo: Múlier amícta erat sole, & luna sub pédibus ejus, & super caput ejus corôna stellârum duódecim. Et festinâbat, ut páreret; & péperit filium. P. Qui rectûrus est omnes gentes in virga ferrea. ℣. In sole pósuit tabernáculum suum: & ipse tamquàm sponsus procédens de thálamo suo. P. Qui rectûrus est. ℣. Glória, & honor, &c. P. Qui rectûrus est.

Orátio.

DEus sanctificâtor diéi hodiérnæ, qui sanctæ hujus festivitâtis nomen de mirabílibus indidísti; da Ecclésiæ tuæ, ut sicut Epiphanîa, id est hodiérna solémnitas, & de-

declarátio & apparítio nuncupâtur: ita in pópulo tuo cláritas Majestâtis tuæ fulgéscat, & sanctitâtis lumen appáreat, ut plebs hæc, in tuo nómine consecrâta, hoc hábeat júgitèr in conversatiône, quod hæc festívitas appellâtur ex nómine. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Antíphona. Ecce odor filii mei sicut odor agri pleni, cui benedíxit Dóminus. Det tibi Deus de rore cœli, & de pinguédine terræ. P. Ut sérviant tibi Gentes, & adórent te tribus. ℣. Pete à me, & dabo tibi Gentes hereditâtem tuam, & possessiônem términos terræ. P. Ut sérviant tibi Gentes, & adórent. ℣. Glória, & honor, &c. P. Ut sérviant.

Orátio.

GLoriôse Deus Pater & Dómine, qui Unigénito & coætérno filio tuo servîre Gentes & adorâre tribus dedísti: póscimus, tua ipsi posséssio simus; ut ab ejus filii tui non deviêmus præcéptis, ut ei nos indivísè connéctes, quem ex te génitum gloriôsè pronúntias. ℟. Amen. Quia tecum summe Pater & cum Spíritu Sancto unus est Deus in sæcula sæculôrum. Dóminus sit. ℟. Et cum.

Antíphona. Dixit audîtor sermônum Dómini, qui visiônem Omnipoténtis intúitus est. P. Vidêbo eum, sed non modò: intuêbor illum, sed non propè. Oriêtur stella ex Jacob & consúrget homo de Israël. ℣. Magnus Dóminus noster, & magna virtus ejus: & sapiéntiæ ejus non est númerus. P. Vidêbo eum. ℣. Glória, & honor, &c. P. Vidêbo.

Orátio.

TU es Dómine stella veritâtis óriens ex Jacob, homôque consúrgens ex Israël: & in novo sídere osténderis Deus, & in præsépio pósitus Deus & homo, unus créderis Christus; propter magnam misericórdiam tuam visiônis tuæ nobis próroga grátiam: appáreat in nobis lucis tuæ radiábile signum, quod expéllat omnes ténebras vitiôrum: ut, qui visiônis tuæ desidério anhelâmus, visiônis tuæ præmio consolêmur. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

℟. Fulget Cœlum, & Terra splendet à claritâte Dei, quia procéssit de habitáculo sancto suo sanâre contribulátos corde, & cæcis réddere lumen. P. Gaudête hódiè univérsæ Gentes, quia in médio vestrî Salvâtor appáruit: jam nolîte pavêre. ℣. Illúxit enim grátia Dei Salvatôris nostri in ómnibus homínibus. P. Gaudête hódiè. ℣. Glória, & honor, &c. P. Gaudête hódiè.

Orátio.

FUlget, Dómine, Cœlum rútilum serenitâte astrôrum, Terrâque ipsa refulgénti lúmine serenâtur, quia apparêre dignâtus es mundo de habitáculo sancto tuo; sana ergo cordis nostri mœstítiam, quia ad hoc venísti, ut rédimas univérsa: illúdque nostris óculis lumen attríbue, quo te purificáti semper mereâmur aspícere: ut qui Apparitiônis tuæ gáudia lætabúnda nuntiâmus in Géntibus, infínitâ tecum lætítiâ gaudeâmus. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Antíphona. Ego sum Alpha, & Omêga, primus, & novíssimus: princípium & finis. P. Ego sum radix, & genus David, stella spléndida, & matutîna. Sponsus, & sponsa dicunt: Veni. Et qui sitit, véniat: & accípiat aquam vitæ, gratis. ℣. Deus deôrum Dóminus locûtus est, & vocâvit terram. P. Ego sum. ℣. Glória, &c. P. Ego sum Alpha, & Omêga.

Orátio.

ALpha, & Omêga, princípium, & finis, radix, & genus, filius, Dominúsque David, Christus Deus & homo, per quem útique est ille, ex quo esse dignâtus es; esto nobis propítius, dùm nos & ut David Dóminus regis, & ut húmilis miséricors rédimis: ut sceptro tuo subjíciens devotiônem nostram, solus nos possídeas in ætérnum, qui solus victor factus es infernôrum. ℟. Amen. Et pérmanes Deus benedíctus in ómnia sæcula sæculôrum. ℟. Amen. Dóminus sit. ℟. Et cum.

IN LAUDIBUS.

Ad Cánticum.

Antíphona. Benedíctus es Dómine Deus Israël, quia visitásti nos, & fecísti redemptiônem plebis tuæ.

Cánticum. Zacharíæ. *Capítulo* I.

ET eréxit cornu salûtis nobis, * in domo David púeri sui.

Sicut locûtus est per os sanctórum, * qui à sæculo sunt, prophetârum ejus:

Salûtem ex inimícis nostris, * & de manu ómnium ódio qui odérunt nos:

Ad faciéndam misericórdiam cum pátribus nostris: * & memorári testaménti sui sancti.

Jusjurándum, quod jurâvit ad Abraham patrem nostrum, * datûrum se nobis:

Ut sine timôre, de manu inimicôrum nostrôrum * liberáti, serviâmus illi;

In sanctitâte & justítia coram ipso, * ómnibus diêbus nostris.

Et tu puer, prophêta Altíssimi vocáberis: * præi-

præîbis enim ante fáciem Dómini parâre vias ejus:

Ad dandam sciéntiam salûtis plebi ejus, * in remissiônem peccatôrum eôrum:

Per víscera misericórdiæ Dei nostri: * in quibus visitâvit nos, óriens ex alto:

Illuminâre his, qui in ténebris, & umbrâ mortis sedent: * ad dirigéndos pedes nostros in viam pacis.

Antíphona. Benedíctus es Dómine Deus Israël. Glória, & honor, &c. P. Quia visitâvit nos.

Orátio.

DEus Omnípotens, cujus contínuò filii efficimur, dùm tinctiône salutáris aquæ purgâmur; fac nos ità benedictiônis tuæ percípere donum, ut méritò supérnæ civitâtis Hierúsalem filii appellêmur: ut, qui Géntibus es manifestâtus in sídere, credéntibus appáreas in salûtem; &, qui nos renovâsti benedictiônis aquâ per lavâcrum, rénoves in futúro per indúltæ grátiæ repromíssum. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Ad áliud Cánticum.

Antíphona. Adest lumen tuum Hierúsalem, & majéstas Dómini in te vidébitur.

Cánticum Esaíæ. *Capítulo* 60.

SUrge, illuminâre Hierúsalem: * quia venit lumen tuum, & glória Dómini super te orta est.

Quia ecce ténebræ opérient terram, * & calîgo pópulos:

Super te autem oriêtur Dóminus, * & glória ejus in te vidébitur.

Et ambulábunt Gentes in lúmine tuo, * & reges in splendôre ortûs tui.

Leva in circúmitu óculos tuos, & vide: * omnes isti congregáti sunt, venérunt tibi:

Fílii tui de longè vénient, * & fíliæ tuæ de látere surgent.

Tunc vidêbis, & áfflues, * & mirábitur & dilatábitur cor tuum,

Quandò convérsa fúerit ad te multitûdo maris, * fortitûdo Géntium vénerit tibi.

Adest lumen tuum, Hierúsalem, * & majéstas Dómini in te vidébitur.

Reiterêtur Antíphona. Adest lumen tuum.

Orátio.

CHriste, Fílius Dei, qui præcessiône radiántis stellæ teípsum in præsépio pósitum Magis te quæréntibus voluísti osténdere; præcedénte nos, vel subsequénte grátiâ tuâ, ætérnum nobis sidus refúlgeat, quò te quotídiè inveniâmus edéndum, qui cibus factus es redemptôrum. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Ad Benedíctus.

Antíphona. Tibi soli Deo, honor, & glória, virtus, & potéstas in sæcula sæculôrum.

Cánticum. Benedíctus es Dómine. fol. 6.

Sono. Ego sum Alpha, & Omêga, princípium, & finis, dicit Dóminus Deus. Allelúia.

℣. Allelúia. Ego sum primus, & novíssimus: ego sum radix, & orîgo David: ego sum stella spléndida, & matutîna. Allelúia.

Lauda. Laudâte Dóminum de Cœlis. Allelúia. Laudâte eum in excélsis. Allelúia, allelúia. Laudâte eum omnes Angeli ejus: laudâte eum omnes virtútes ejus. Allelúia, allelúia, allelúia. Psalmus 148.

Léctio libri Esaíæ Prophétæ. *Capítulo* 45. ℟. Deo grátias.

HÆC dicit Dóminus: Labor Ægypti, & negotiátio Æthiópiæ, & Sabáim viri sublímes ad te transíbunt, & tui erunt: Post te ambulábunt, vincti mánicis pergent: & te adorábunt, teque deprecabúntur: Tantùm in te est Deus, & non est absque te Deus. Verè tu es Deus abscónditus, Deus Israël Salvâtor. Confúsi sunt, & erubuérunt omnes: simùl abiérunt in confusiônem fabricatóres errôrum. Israël salvâtus est in Dómino salûte ætérnâ: non confundámini, & non erubescêtis in sæculum sæculi. Quia hæc dicit Dóminus creans cœlos, ipse Dóminus formans terram, & fáciens eam, ipse plastes ejus: non in vanum creâvit eam: ut habitarêtur, formâvit eam: ego Dóminus, & non est álius. Non in abscóndito locûtus sum in loco terræ tenebróso: non dixi sémini Jacob: Frustrà quærite me: ego Dóminus loquens justítiam, annúntians recta. Congregámini, & venîte, & accédite simùl qui salváti estis ex Géntibus: nesciébant qui levábant sculptúras suas simul, & rogant Deum non salvántem. Annuntiâte, & venîte, & consolámini simul: quis audîtum fecit hoc, ex tùnc prædíxit illud? nunquid non ego Dóminus, & non est ultrà Deus absque me? Deus justus, & salvans non est præter me. Convertímini ad me, & salvi éritis omnes fines terræ. ℟. Amen.

Hymnus.

HOstis Heródes ímpie,
Christum venîre quid times?
Non arripit mortália,
Qui regna dat cœléstia.
Ibant Magi, quam víderant,
Stellam sequéntes præviam:

Lu-

Lumen requírunt lúmine:
Deum faténtur múnere.
Lavâcra puri gúrgitis
Cœléstis Agnus áttigit:
Peccâta, quæ non détulit,
Nos abluéndo sústulit.
Novum genus poténtiæ:
Aquæ rubéscunt hydriæ,
Vinúmque jussa fúndere
Mutâvit unda oríginem.
Quarto die jam fœtidus
Vitam recêpit Lázarus,
Mortísque liber vínculis,
Factus supérstes est sibi.
Rivos cruôris hórridi
Contácta vestis óbstruit:
Fletu rigánte súpplicis
Arent fluénta sánguinis.
Solûtus omni córpore
Jussus repéntè súrgere,
Suis vicíssim gréssibus
Æger vehêbat léctulum.
Tunc ille Judas cárnifex
Ausus Magístrum trádere
Pacem ferêbat ósculo,
Quam non gerêbat péctore.
Verax datur fallácibus:
Pium flagéllat ímpius:
Crucîque fixus ínnocens
Conjúngitur Latrónibus.
Arómata post Sábbatum
Quædam vehébant córpori,
Quas alloquúntur Angeli,
Vivum sepúlcro non tegi.
Hymnis venîte dúlcibus,
Omnes canâmus súbditum
Christi triúmpho tártarum,
Qui nos redêmit vénditus.
Zelum Dracônis ínvidi,
Et os Leônis péssimi
Calcâvit Unicus Dei,
Seséque cœlis réddidit.
Glória tibi Dómine,
Qui apparuísti hódiè,
Cum Patre, Sancto Spíritu
In sempitérna sæcula. Amen.

Supplicátio. Orêmus auctôrem lucis. fol. 83. Kyrie, eléïson. ℟. Christe, eléïson. Kyrie, eléïson.

Capítula.

GLoriôse, sancte, omnípotens Deus, qui vários humáni géneris miserâtus semper erróres, proptéreà sine dúbio etiam Magis, in tenebrósa superstitiône, sive calígine constitútis, prævium síderis lumen usque ad tua sancta cunábula ministrásti: ut ómnibus generálitèr, in suo errôre degéntibus, desidérium tuæ agnitiônis accénderes; accénde nos etiam, precâmur, salutífero tui amôris ardôre: ut, qui te jam dono tuæ illuminatiônis agnóvimus, tuæ quoque dilectiônis ardôre flagrántes, tibi adhærêre in perpétuum mereâmur.

Pater noster. Liberáti à malo. fol. 2.
Lauda. Misit me sanâre.
Benedíctio. Benedîcat vobis Alpha, & Omêga. fol. 86.
In nómine Dómini.
Octávâ Epiphaníæ, ómnia dicántur, ut in die fol. 85.

IN PRIMO DOMINICO
POST OCTAVAM EPIPHANIÆ DOMINI.
Ad Vésperos.

Lauda. Elevátio mánuum meârum sacrifícium. P. Vespertînum. ℣. Dirigâtur, Dómine, orátio mea in conspéctu tuo sicut incénsum. P. Vespertînum.

Orátio.

DEus, cujus nomen à solis ortu usque ad occâsum laudábile est: sicut incénsum in conspéctu tuo nostra dirigâtur orátio; tibîque elevátio mánuum nostrârum, sacrifícium vespertînum, ímpleat solemnitâtem. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Sono. Allelúia. Ad vésperum demorábitur fletus: & ad matutînum lætítia. Allelúia. ℣. Allelúia. Convertísti, Dómine, planctum meum in gáudium mihi: conscidísti saccum meum, & præcinxísti me lætítiâ. Allelúia. Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum.

Antíphona. Quis est iste, cujus stellæ splendidérunt in custódiis suis, & lætátæ sunt, cum vocâret eas? reluxérunt cum lætítia ei, qui fecit eas. ℣. Fecit lunam in témpora: sol agnôvit occâsum suum. P. Et lætátæ sunt. ℣. Glória, & honor, &c. P. Et lætátæ sunt. Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum.

Lauda. Allelúia. Confitêbor tibi Dómine in directiône cordis mei. Allelúia. P. In eo quòd dídici judícia justítiæ tuæ. Allelúia. ℣. In tuis justificatiónibus meditâbor: non oblivíscar sermónes tuos. P. In eo quòd. ℣. Glória, & honor Patri, &c. P. In eo quòd.

Hymnus.

INvéntor rútilis dux bone lúminis,
Qui certis vícibus témpora dívidis,
Merso sole chaos íngruit hórridum,
Lucem Christe tuis redde fidélibus.

Splendent perspícuo lúmine árdua,
Flammis mobílibus scílicèt átria:
Absentémque diem lux agit æmula,
Noctem inlúminans fulgôre prævio.
Nos festis tráhimus per pia gáudia
Noctem concíliis, votâque próspera
Concéntu párili, suavi sonántibus
Hymnôrum módulis ora resólvimus.
O res digna Deus, quam tibi resíduæ
Noctis princípio Grex tuus ófferet:
Luce, quam tríbuis, nihil pretiósius,
Luce, quâ réliqua præmia cérnimus.
Tu lux vera óculis, lux quoque sénsibus
Intùs, tu spéculum, fons: lumen
Quod delibat plebs tua, súscipe,
Tinctum pacífici chrísmatis únguine.
Per Christum Génitum summe Pater tuum,
In quo visíbilis stat tibi glória,
Qui noster Dóminus, qui tuus Unicus
Spirat de patrio corde Paráclitum:
Per quem splendor, honor, laus, sapiéntia,
Majéstas, bónitas, & piétas: Tu
Regnum contínes Nómine tríplici,
Texens perpétuis sæcula sæculis. Amen.

Supplicátio. Orêmus Redemptòrem. fol. 66.

Capítula.

DIrigâtur orátio nostra Dómine, sicut incénsum in conspéctu tuo: ut non patiâris in nobis demorári vespertînum fletum; sed lætítia tranquílla in matutínis sacrificiis tribuâtur, suscipiántur oratiónes nostræ per Angelum tuum, sicut Tobíæ & Saræ desidéria exaudíre dignâtus es: cura nos ab infirmitátibus nostris, & sana omnes languóres nostros; ut quemádmodùm crédimus diem hanc oblâtam, noctis adveniéntis calìgo diem vitæ retributiònis invéniat per eum, qui nos dócuit orâre.

Pater noster. Liberáti à malo. Quære fol. 2.

Benedíctio.

FLammam benedictiònis cœlôrum super vos Dóminus benígnus infúndat, & Trínitas inseparábilis à vobis numquam recêdat. ℟. Amen. Bella adversariôrum vestrôrum ádterat, & acies eôrum ignis cœléstis consûmat. ℟. Amen. Dominêtur in vobis cháritas indivídua, & consérvet vos sempitérna majéstas. ℟. Amen. Per misericórdiam ipsîus.

Lauda. Bonitâtem, & disciplînam, & sciéntiam doce me, Deus: Allelúia. P. Quia mandátis tuis crédidi. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Cogitávi vias meas: & convérti pedes meos in testimónia tua. P. Quia mandátis. ℣. Glória, & honor, &c. P. Quia mandátis.

Orátio. Dómine Jesu Christe, qui credéntes in te. Requîre in Matutínis istìus Domínici. fol. 3.

In princípio Matutíni dícimus per dies Domínicos, scílicèt:

Hymnus. Ætérne rerum Cónditor.

Orátio. Ætérnum te auctôrem. Quære fol. 3.

Antíphona. Dómine quid multiplicáti sunt qui tríbulant me? Tu autem Dómine suscéptor meus es. Psalmus 3.

Antíphona. Lava me ab injustítia mea: & à peccáto meo munda me Dómine. Psalmus 50.

Antíphona 3. In te confidit ánima mea, líbera me, Dómine. Psalmus 56.

Antíphona. Dómine quid multiplicáti sunt qui tríbulant me? Tu autem Dómine suscéptor meus es. ℣. Glória, & honor Patri, & Fílio, & Spirítui Sancto.

Antíphona. Lava me ab injustítia mea: & à peccáto meo munda me Dómine. ℣. Sicut erat in princípio, & nunc, & semper.

Antíphona. In te confidit ánima mea: líbera me, Dómine. P. Et in sæcula sæculôrum. Amen.

Orátio. Dómine Jesu Christe, qui credéntes. Quære fol. 3.

Antíphona 1. Servîte Dómino in timôre: & exultâte ei cum tremôre. Apprehéndite disciplînam. P. Nequándò irascâtur Dóminus, & pereâtis à via justa. ℣. Quarè fremuérunt Gentes, & pópuli meditáti sunt inánia? P. Nequándò. ℣. Glória, & honor, &c. P. Nequándò.

Orátio.

SErviéntes tibi Dómine in timôre, disciplîna tua nos erudiéndo possídeat; & exultántes cum tremôre jocúnditas modésta sustóllat: nec nos efficiâmur à via justa recedéndo pérditi; sed in te confidéndo mereâmur esse beáti. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 2. In tribulatiône nostra, Deus, dilatásti nos. P. Miserêre nobis, & exáudi oratiônem nostram. ℣. Cum invocârem, exaudísti me Deus justítiæ meæ: in tribulatiône mea dilatásti mihi. Miserêre mei, & exáudi oratiônem meam. P. Miserêre nobis, & exáudi. ℣. Glória, & honor, &c. P. Miserêre nobis.

Orátio.

DOmine, qui semper invocántibus ades, & in tribulatiône constitútis opem ferre

re misericórdiæ delectâris : dona, ut odiéntes sæculi vanitâtem, refutantésque mendácium, Christum tuum, (quem à te magnificâtum agnóscimus) nostrum esse summum æternúmque præmium gaudeâmus. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 3. Convértere Dómine, éripe ánimas nostras : salvos nos fac propter misericórdiam tuam. P. Quia non est in morte qui memor sit tui. ℣. Dómine, ne in ira tua árguas me, neque in furôre tuo corrípias me. P. Quia non est. ℣. Glória, & honor, &c. P. Quia non est.

Orátio.

DOmine neque in ira tua nos árguas; neque in tuo nos furòre corrípias : sed ab asperitâte vérberis unge nos cleméntiâ lenitâtis : ut non perditiònem pœna; sed eruditiònem nobis tua cónferat disciplîna. ℟. Amen. Per misericórdiam.

℟. Abundavérunt iniquitátes nostræ super númerum arénæ maris. P. Et nunc justè comprímimur ad nos erigéndum caput nostrum: peccávimus, Dómine, peccávimus. ℣. Peccávimus cum pátribus nostris : injústè égimus, iniquitátes fécimus. P. Et nunc justè. ℣. Glória, & honor, &c. P. Et nunc.

IN LAUDIBUS.

Ad Cánticum.

Antíphona. Date magnitúdinem Dómino.
Cánticum. Atténde Cœlum. Quære fol. 4.

Orátio.

DEscéndat, Dómine, ut plúvia elóquium tuum; & sicut ros, verba tua super nos effundántur : ut, ubértìm tuâ miseratiòne rigáti, tibi magnitúdinem demus, cujus ópera bona esse cognóscimus : omnes viæ tuæ, judícia; & iníquitas procul est à rectitúdine tua : proíndè nos, qui proclíves ad malum sumus, à tua gubernatiòne, étiam cum tuî oblivíscimur, non defraudêmur : ut & si servílitèr facínore sciscitâmur, lenitâte patérnâ à te córrigi sentiâmus. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Ad Benedíctus.

Antíphona. Benedíctus es Deus, & benedíctum nomen glóriæ tuæ. Benedícite Dóminum omnes elécti ejus: sit nomen sanctum ipsìus benedíctum in ómnia sæcula sæculòrum.
Cánticum. Benedíctus es Dómine. Quære fol. 6.

Orátio.

DOmine Deus patrum nostrórum; laudábilis enim & superexaltâtus in sæcula tu es : Rectè ergo tuæ glóriæ nomen benedicêtur in ætérnum; & vel in magnis vel in módicis tu creâtor, tu ópifex sapientíssimus declamâris : ídeo quæsumus; ut qui te orándo pro universitâtis conditiône Dóminum benedícimus, benedíctæ sanctitâtis illustratiône lætêmur. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Sono. Verba mea áuribus pércipe Dómine. Allelúia. ℣. Intéllige clamôrem meum rex meus, & Deus meus. Quóniam ad te orâbo. Allelúia.

Lauda. Laudâte Dóminum de Cœlis : Allelúia, allelúia. Laudâte eum in excélsis, allelúia, allelúia, allelúia. Psalmus 148.

Léctio libri Proverbiòrum Salomônis. *Capítulo* 25.

℟. Deo grátias.

GLória Dei celâre verbum, & glória regum investigâre sermônem. Cœlum sursùm, & terra deórsùm, & cor regum inscrutábile. Aufer rubíginem de argénto, & egrediêtur vas puríssimum. Aufer impietâtem de vultu regis, & firmábitur justítiâ thrônus ejus. Ne gloriôsus appáreas coram rege, & in loco magnatòrum ne stéteris. Mélius est enim ut dicat tibi: Ascénde hùc; quàm ut humiliêris coram príncipe. Quæ víderint óculi tui, ne próferas in júrgium citò : ne pósteà emendâre non póteris, cum dehonestáveris amîcum tuum. Causam tuam tracta cum amîco tuo, & secrêtum extráneo ne revêles : ne fortè insúltet tibi cum audiêrit, & exprobâre non cesset. Mala áurea in lectis argénteis, qui lóquitur verbum in témpore suo. Ináuris áurea, & margarìta fulgens, qui árguit sapiéntem, & áurem obediéntem. Sicut frigus nivis in die messis, ita legâtus fidêlis ei, qui misit eum, cum requiéscere facit ánimam illìus. ℟. Amen.

Hymnus. Spléndor patérnæ glóriæ. Quære fol. 67.

Supplicátio. Orêmus Redemptôrem mundi Dóminum. Quære fol. 66.

Capítula.

EXultántes gáudio magno pro rédditu nobis hujus diéi, lucem Dei Patris omnipoténtis & misericórdiam deprecêmur, ut diem Domínicæ Apparitiònis solémnitèr celebrántibus pacem tranquíllam, lætitiámque speciâlem præstâre dignêtur : ut à vigília matutína usque ad noctem cleméntiæ suæ favòre protécti, exultántes in Dómino gaudeâmus.

Pater noster. Liberáti à malo. fol. 2.

Lauda. Cantâte Dómino cánticum novum. Allelúia, allelúia. ℣. Laus ejus in Ecclésia sanctòrum. P. Allelúia, allelúia. ℣. Glória, & honor, &c. P. Allelúia, allelúia.

Orátio.

Tibi Dómine in Ecclésia sanctôrum cantâmus; tibîque grátiam præconâmus: tribue nobis, laudes tuas prómere; in quo coætérnum nos crédimus præmium obtinêre. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Exeúnte vésperâ Lauda. Usque ad vésperum quàm magnificâta sunt ópera tua, Dómine. Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum.

Antíphona. Cantet tibi glória mea, & non compúngar. P. Dómine Deus meus in ætérnum confitêbor tibi. ℣. Hæc facta est mihi: quia justificatiónes tuas exquisívi. P. Dómine Deus meus. ℣. Glória, & honor. P. Dómine Deus. Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum.

Antíphona. Elevátio mánuum meârum sacrificium vespertînum. ℣. Dirigâtur orátio mea, sicut incénsum in conspéctu tuo. P. Elevátio. ℣. Glória, & honor, &c. P. Elevátio. Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum.

Lauda. Laudâte púeri Dóminum: laudâte nomen Dómini. Allelúia. P. Sit nomen Dómini benedíctum. Allelúia, allelúia. ℣. A sólis ortu usque ad occâsum, laudábile nomen Dómini. P. Sit nomen Dómini. ℣. Glória, & honor, &c. P. Sit nomen.

Hymnus.

Altíssimi Verbum Patris,
Alme Jesûque Vírginis
Bis nostro natus gáudio,
Carnísque Factor & caro.

Decúrsa transit jam dies,
Exáudi preces súpplicum;
Fovénsque lætus vésperi
Gloriôsum lumen súscipe.

Hoc soli ad finem tibi
Incénsum sacrum damus;
Cœléste ut nostris tuum
Lumen ténebris fúlgeat.

Mentémque fessam dum sopor
Noctis parâtam détinet,
Obscûra cedant sómnia,
Pectúsque purum lúceat.

Quiêtem nullus córporis
Rápiat dolus lascíviæ;
Sed te Deus mens sonet,
Tecum cor altum vígilet.

Vócibus simul cum córdibus
Christo, Patrîque, Spirítui
Hymnum sonántes in choro
Melo canâmus pérpetim. Amen.

Supplicátio.

ORêmus pium & exaudíbilem Dóminum nostrum Jesum Christum, cum omni supplicatiône rogêmus; ut nobis salûtem ánimæ & córporis, & remissiònem peccatôrum, & pacem propítius tribúere dignêtur. ℟. Præsta ætérne omnípotens Deus.

Capítula.

OMnípotens sempitérne Deus, cujus præcépto sol illústrat diem, luna clarífícat noctem, vespertínis láudibus nos dignántèr exáudi: ut & plácidum superveniéntis spátium perágere mereâmur, & transácto tenebrârum cursu, matutínis nos íterùm sacrifíciis apta, ne ullam offensiônum máculam dies repræséntet exóriens.

Pater noster. Liberáti à malo. fol. 2. Humiliâte vos benedictióni. Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum.

Benedíctio.

BEnedîcat omnípotens Dóminus præséntem famíliam, qui Crucis portâvit injúriam. ℟. Amen. Ipse nos perdûcat cœléste in regnum, qui pepéndit in ligno. ℟. Amen. Ipse ad déxteram Patris nos cónlocet, qui causâ nobis factus est pacis. ℟. Amen. Per misericórdiam ipsîus.

Lauda. Cantábiles erant mihi, Dómine. P. Justificatiónes tuæ. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Hæc facta est mihi: quia justificatiónes tuas exquisívi. P. Justificatiónes. ℣. Glória, & honor, &c. P. Justificatiónes.

Orátio. Concêde nobis, Dómine, ob amôrem. Quære infrà in istis Matutínis.

In nómine Dómini nostri.

Istis peráctis, fiat Commemorátio de Devotatiône Ecclésiæ, & aliârum festivitâtum, quârum devotiônem habes.

FERIA SECUNDA.

Ad Matutînum.

Antíphona. Miserêre mei Deus secúndùm magnam misericórdiam tuam. Psalmus 50. Reiterêtur Antíphona. Miserêre.

Orátio.

MIserêre nobis Dómine secúndùm magnam misericórdiam tuam: & undè nos erubéscimus, tu indúlgeas: & ea, quæ egísse nos pœnitet, tu cleméntèr ignóscas. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Antíphona I. Beâtus vir, qui non ábiit in consílio impiôrum, & in via peccatôrum non ste-

stetit. Psalmus 1. Glória, & honor Patri, &c.
Reiterêtur Antíphona. Beâtus vir, qui.

Orátio.

COncêde nobis, Dómine, ob amôrem beatitúdinis consília declinâre iniquitâtis; cáthedram ítaque pestiléntiæ procul à nobis sépone, ut pestíferæ doctrínæ tabes non adhæreat conviventiæ nostræ; sed voluntâtem nostram à malítiæ sessiône tu rémove: & meditatiône legis tuæ jugi nos tibi amôre conjúnge. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Antíphona 2. Nunc reges intellígite: erudímini omnes qui judicâtis terram. Servîte Dómino in timôre. Psalmus 2.
Reiterêtur Antíphona. Nunc reges.

Orátio.

SErviéntes tibi Dómine in timôre ob metum judícii, exultántes cum tremôre ob fidúciam spei, doce nos apprehéndere disciplînam, quâ, judicántes terram córporis nostri, véteris hóminis figulum confríngamus; & exteriôris terræ purgaménta calcêmus: ac secúndùm Cœléstis imáginem Hóminis reformáti, in hereditâtem tuam servitûte húmili, & in possessiônem tuam cultu pérpeti transferâmur. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Antíphona 3. Sacrificâte sacrificium justítiæ, & sperâte in Dómino. Psalmus 4.

Orátio.

DOmine, qui semper invocántibus ades, & in tribulatiône constitútis opem ferre misericórdiæ delectâris: dona, ut odiéntes sæculi vanitâtem, refutantésque mendácium, Christum tuum, (quem à te magnificâtum agnóscimus) nostrum esse summum ætérnúmque præmium gaudeâmus. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

℟. Ad te Dómine levávi ánimam meam. P. In te confido Deus meus, non erubéscam. ℣. Vide humilitâtem meam, & labôrem meum: & dimítte mihi omnia peccâta mea. P. In te confido. ℣. Glória, & honor. Reiterêtur ℟. Ad te Dómine.

IN LAUDIBUS.

Ad Cánticum.

Antíphona. Benedîcam enim vobis, & multiplicâbo vos sicut stellas cœli, dicit Dóminus.

Cánticum Génesis. *Capítulo* 12, 13, & 17.

EGrédere de terra tua, & de cognatiône tua, & de domo patris tui, * & veni in terram quam montrávero tibi.

Faciámque te in gentem magnam, & benedîcam tibi, * & magnificâbo nomen tuum, erísque benedíctus.

Benedîcam benedicéntibus tibi, & maledîcam maledicéntibus tibi, * atque in te benedicéntur univérsæ cognatiónes terræ.

Leva óculos tuos, & vide á loco, * in quo nunc es, ad aquilônem & merídiem, ad oriéntem & occidéntem.

Omnem terram, quam cónspicis, * tibi dabo & sémini tuo in sempitérnum.

Benedîcam enim vobis, * & multiplicâbo vos sicut stellas cœli, & velut arênam, quæ est in lítore maris:

Possidêbit semen tuum portas inimicôrum tuôrum, * & Benedicéntur in sémine tuo omnes gentes terræ.

Ego Dóminus, qui edúxi te de Ur Chaldœôrum, ego Deus omnípotens: * ámbula coram me, & esto perféctus.

Ponámque fœdus meum inter me & te, * & multiplicâbo te vehementèr nimis. Ego sum, & pactum meum tecum,

Erísque pater multârum géntium. * Et ponam te in géntibus, regésque ex te egrediéntur.

Et státuam pactum meum inter me & te, & inter semen tuum post te in generatiónibus suis, fœdere sempitérno: * ut sim Dóminus Deus tuus, & sémini tuo post te.

Dabôque tibi & sémini tuo terram peregrinatiônis tuæ, * in possessiônem ætérnam, erôque Deus eôrum.

Matutinárium.

Antíphona. Rex meus & Deus meus: ad te orâbo, Dómine. ℣. Verba mea áuribus pércipe Dómine, intéllige clamôrem meum. P. Rex meus, & Deus meus. ℣. Glória, & honor &c. P. Rex meus.

Lauda. Laudâte Dóminum in sanctis ejus: Allelúia, allelúia. Laudâte eum in firmaménto virtûtis ejus. Allelúia, allelúia. Psalmus 150. P. Laudâte Dóminum in sanctis ejus. Allelúia, allelúia. ℣. Glória, & honor Patri, & Fílio, & Spirítui Sancto. P. Laudâte eum in firmaménto virtûtis ejus. ℣. Sicut erat in princípio, & nunc & semper, & in sæcula sæculôrum. Amen. P. Allelúia, allelúia.

Léctio libri Proverbiôrum Salomônis. *Cap.* 3.
℟. Deo grátias.

FIli, Habe fidúciam in Dómino ex toto corde tuo, & ne innitâris prudéntiæ tuæ. In ómnibus viis tuis cógita illum, & ipse díriget gressus tuos. Ne sis sápiens apud te-

temetípsum : time Dóminum , & recêde à malo. ℟. Amen.

Hymnus.

FUlgéntis auctor ætheris,
Qui lunæ lumen nóctibus,
Solem diêrum cúrsibus
Certo fundásti trámite.
Nox atra jam repéllitur,
Mundi nitor renáscitur,
Novúsque jam mentis vigor
Dulces in altum égerit.
Laudes sonâre jam
Dies relâtus ámmonet,
Vultûque cœli blándior
Nostra serênet péctora.
Vitêmus omne lúbricum,
Declînet prava spíritus,
Vita facta non ínquinet,
Linguam culpa non ímplicet.
Sed sol diem dum cónficit,
Fides profúnda férveat,
Spes ad promíssa próvocet,
Christo conjúngat cháritas.
Deo Patri sit glória.

Supplicátio.

ORêmus Redemptôrem mundi Dóminum nostrum Jesum Christum, cum omni supplicatiône rogêmus; ut per grátiam ipsîus, & per intercessiônem Sanctæ Maríæ Vírginis, & genitrícis suæ, & ómnium Sanctôrum suôrum nobis salûtem ánimæ, & córporis, & remissiônem peccatôrum, & pacem propítius tribúere dignêtur. ℟. Præsta ætérne omnípotens Deus. Kyrie, eléïson. ℟. Christe, eléïson. Kyrie, eléïson.

Capítula.

REx noster, & Deus noster depélle à córdibus nostris errôris, & ignorántiæ noctem; ut renovándo nos in novum hóminem, manè nostras exáudiens voces, fac nos in bonis opéribus tibi adstâre dilúculò; & ad contemplándum te, nobis Apparitiônis tuæ tríbue sacraméntum.

Pater noster. A malo nos líbera. Requîre fol. 10.

Lauda. A peccátis nostris munda nos, Dómine. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Et ab aliénis parce servo tuo. P. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Glória, & honor, &c. P. Allelúia, allelúia, allelúia.

Antíphona 2. Custódi nos Dómine ab omni malo. P. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Sub umbra alârum tuârum prótege nos. P. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Glória, & honor. P. Allelúia, allelúia, allelúia.

Benedíctio. Benedîcat omnípotens Dóminus. Quære fol. 94.

Et sic finiúntur Matutíni in Benedictiónibus. Et statim fac Commemoratiónes Vocatiônis Ecclésiæ, & álias quas volúeris in quibus devotiônem habúeris. Pósteà Pater noster sub siléntio; quo finíto, fiat commemorátio.

Lauda. Ad annuntiándum manè.

Orátio. Manè Dómine orátio. Quære fol. 7.

Lauda de fonte. Apud te est, Dómine, fons vitæ. Allelúia. ℣. Et in lúmine tuo vidébimus lumen. P. Allelúia. ℣. Glória, & honor, &c. P. Allelúia.

Ad Tértiam.

Léctio libri Proverbiôrum Salomônis. *Cap. 7.* ℟. Deo grátias.

FIli, Custódi sermónes meos, & præcépta mea recónde tibi. Serva mandâta mea, & vives. ℟. Amen.

Antíphona 1. Intéllige clamôrem meum, Dómine. Inténde voci oratiônis meæ. Psalm. 5.

Orátio.

DEduc nos Dómine in bonis; ac dírige in conspéctu tuo viam nostram: ut fides nostra, salutáris tui vocatiône, te, qui es Rex noster, & Deus noster, & vestígio comitêtur innóxio, & cursu óccupet expedíto. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 2. Ne in ira tua árguas me, Dómine. Palmus 6.

Orátio.

DOmine, ne in ira tua nos árguas; neque in tuo nos furôre corrípias: sed asperitâtem vérberis unge cleméntiâ lenitâtis: ut non perditiônem pœna; sed eruditiônem nobis tua cónferat disciplîna. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Antíphona 3. Justum adjutórium meum à Dómino, qui salvos facit rectos corde. Psalm. 7.

Reiterêtur Antíphona. Justum. Dóminus sit semper. ℟. Et cum.

℟. Avérte fáciem tuam à peccátis meis, Dómine. P. Et omnes iniquitátes meas dele. ℣. Miserêre mei Deus, secúndùm magnam misericórdiam tuam: & secúndùm multitúdinem miseratiônum tuârum. P. Et omnes iniquitátes meas. ℣. Glória, & honor, &c.

Reiterêtur ℟.

Lauda. Allelúia, allelúia, allelúia. Gaudébunt lábia mea dum cantávero tibi, Deus, laudem tuam. P. Allelúia, allelúia. ℣. Et ego confitêbor tibi in vasis Psalmôrum, Deus, psal-

psallam tibi. P. Allelúia. ℣. Glória, & honor, &c. P. Allelúia, allelúia, allelúia.
Preces: Alius non est, qui rogêtur, pie Dómine: ℣. Alleva jugum, colla preméntum inclína. P. Pie, bella réprime, pacem concêde. ℣. Captívos éripe, demérsos érige. P. Pie, bella. ℣. Dona véniam, præsta grátiam, pie Dómine. Reiterêtur primus ℣. Preces scilicèt: Alius non est.

Capítula.

GLoriôse, potens, ac miséricors Deus, érue nos ab insídiis inimíci: & ne ánima nostra rugiéntis leônis raptu rápido rapiâtur, protéctio dézteræ tuæ in nostrî custódiam deputêtur: nedum non est qui rédimat, illæ sævus occîdat: aut, si non qui salvum fáciat, ille subvértat. Sed tu Leo de tribu Judá in ira tua exúrge; & severitâte judícii insidiósi hostis catérvas intérime: nosque in præcépto, quod mandásti, crédere & permanêre concêde.

Pater noster. A malo nos líbera. fol. 10.
Ad Sextam, ómnia dicántur, ut in Sexta, quæ dícitur per totum annum.
Ad Nonam, ut suprà.

Ad Vésperos.

Lauda. Tu illúminans lucérnam meam, Dómine. Dóminus sit semper. ℟. Et cum.
Antíphona. Quàm admirábile est nomen tuum, Dómine, in univérsa terra. Psalmus 8.
Lauda. In lege Dómini, Allelúia, meditábitur die, ac nocte. Allelúia. P. Et fructum suum dabit in témpore suo. Allelúia, allelúia. ℣. Et erit tamquàm lignum, quod plantâtum est secus decúrsus aquârum, quod fructum suum dabit in témpore suo. P. Et fructum suum dabit. ℣. Glória, & honor, &c. P. Et fructum.

Hymnus.

CHriste salvâtor ómnium,
Cœlôrum sublîmis Deus,
Tuam rogâmus glóriam,
Dum prona vólvitur dies.
Jam sol, urgénte véspere,
Occásu suo gráditur,
Mundum conclúdens ténebris,
Suum obsérvans órdinem.
Sic nos, excélse Dómine,
Precántes tuos fámulos
Labôre fessos diéi
Quiêta nox suscípiet.
Ut non fuscátis méntibus,
Dies abscêdat lúminis;
Sed tua protécti grátiâ
Cernâmus lucem prósperam.
Deo Patri sit glória.

Supplicátio. Orêmus Redemptôrem mundi, Quære fol. 96. Kyrie, eléïson. ℟. Christe, eléïson. Kyrie, eléïson.

Capítula.

ILluminátio salúsque nostra, Dómine, ámove à nobis mœrôris, & ignorántiæ noctem; tríbue veritâtis, & sciéntiæ lumen, ut in te nostra spes fixa permáneat; & omnis convéntus malignántium, qui nos oppugnâre nítitur, contabéscat: Sit in petra exaltátio nostra; ut conroboráti per Christum, in ipso efficiâmur charitâte sublímes, in quo ædificâmur fide credéntes.

Pater noster. A malo nos líbera. fol. 10.

Benedíctio.

DIgnâre, Dómine, hanc famíliam tuam plácido vultu respícere, quam cernis solémnia tua cum gáudio celebrâre. ℟. Amen. Sanctam in se hábeant devotiônem, dignúmque téneant in tua fide fervôrem. ℟. Amen. Ab omni adversitâte déxterâ tuâ eos defénde, & in tua Ecclésia júgiter immaculátos perseverâre concêde. ℟. Amen. Per misericórdiam ipsius.

Lauda. Super Sion allelúia montem sanctum ejus Allelúia P. Prædicans præcéptum Dómini. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Ego autem constitûtus sum rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, P. Prædicans præcéptum Dómini. ℣. Glória, & honor, &c. P. Prædicans præcéptum.
Orátio. Avérte Dómine inimícos nostros. Requîre infrà.

TERTIA FERIA.

Ad Matutînum.

Antíphona. Secúndùm magnam misericórdiam tuam dele Dómine iniquitátes meas. Psalmus 50.

Orátio.

SEcúndum multitúdinem miseratiônum tuârum dele Dómine iniquitátes nostras: ut quia istæ nos ággravant, illæ nos érigant: Cor contrîtum & humiliâtum ne spernas in nobis: sed per ineffábilem poténtiam Trinitâtis inhábitet in nobis Spíritus Sanctus; ínnovet spíritus rectus; confirmet spíritus principâlis; atque unîus testimónii sit virtus: ut confirmátos nos per Patrem, & innovátos per Fílium, custodítos nos esse gaudeâmus per Spíritum Sanctum. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.
Antíphona 1. Lætâbor & exultâbo in te: & psal-

psallam nómini tuo Altíssime. Psalmus 9.

Orátio.

IN toto corde nostro confitébimur nómini tuo Dómine, quòd inimìcum nostrum retrórsùm redìre fecísti; dùm eum potentiálitèr ígneâ caténâ vinxísti; & nos de portis mòrtis, passiònis tuæ victóriâ liberásti. Esto nunc, quæsumus, custos redemptòrum, qui prétium factus es peccatòrum: esto refúgium páuperum, defénsio viduàrum, & protéctio pupillòrum: ut dùm singulòrum necessitátibus singulári favòre subvéneris, singulári fide à cunctis incessabílitèr collaudèris. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

IN LAUDIBUS.

Antíphona 2. Tibi derelíctus est pauper: pupíllo tu eris adjûtor. Psalmus 9. Divísio.

Orátio.

AVérte Dómine inimícos nostros retrórsùm; ut, dùm áspicis, infirméntur; atque ipse adjûtor in opportunitátibus in tribulatiòne, opportunitàtum nobis grátiam præsta; & tribulatiònum pondus atténua: ut nec prospéritas nos révocet ad negligéntiam, nec angústia pértrahat ad ruìnam: sed miserátio tua nos perdûcat ad véniam. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Antíphona 3. Desidérium páuperum exáudit Dóminus. Psalmus 9. Divísio.

Orátio.

DEsidérium tuòrum Dómine páuperum sic inténde propítius, ut & donòrum cœléstium cópiam nobis tríbuas; & amòrem prætereúntium rerum à nobis avértas: auris quóque tua nostram ita oratiònem intélligat, ut dum pupíllo humilìque judícium féceris, patérnâ nobis indulgéntiâ blandiàris; & pro humiliatiòne præséntium gáudia retríbuas æternòrum. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

℟. Auxiliâtor meus es tu, Dómine, ne derelínquas me. P. Et ne despícias me, Deus Salvâtor meus. ℣. Legem mihi constítue Dómine in via tua, & dírige me in sémita recta. P. Et ne despícias. ℣. Glória, & honor, &c. Reiterêtur ℟.

Ad Cánticum.

Antíphona. Deus omnípotens nomen est ei, benedìcat nobis, & créscere nos fáciat in turmas populòrum.

Cánticum Génesis. *Capítulo* 27. *&* 28.

ECce odor filii mei sicut odor agri pleni, * cui benedíxit Dóminus.

Det tibi Dóminus de rore cœli, & de pinguédine terræ, abundántiam fruménti, vini, & ólei, * & adórent te tribus:

Esto Dóminus fratrum tuôrum, * & incurvéntur ante te filii matris tuæ:

Deus autem omnípotens benedìcat tibi, * & créscere te fáciat, atque multíplicet: ut sis in turmas populòrum.

Et det tibi benedictiónes Abraham, & sémini tuo post te: * ut possídeas terram peregrinatiònis tuæ.

Antíphona. Deus omnípotens nomen est ei, benedìcat nobis, & créscere nos fáciat in turmas populòrum.

Matutinárium.

℟. Manè exáudies vocem meam, Dómine. P. Manè adstâbo tibi, & adorâbo te. ℣. Verba mea áuribus pércipe Dómine: intéllige clamôrem meum. P. Manè adstâbo. ℣. Glória, & honor, &c. Reiterêtur ℟. Manè exáudies.

Lauda. In sanctis ejus laudâte Dóminum Allelúia, allelúia: in firmaménto virtûtis ejus laudâte Dóminum. Allelúia, allelúia. Ps. 150.

Prophetìa. Fili, Habe fidúciam in Dómino Quære fol. 95.

Hymnus.

DEus ætérni lúminis
Candor inenarrábilis
Ventûrus diéi judex,
Qui mentis occúlta vides.

Tu regnum cœlôrum tenes,
Et totus in verbo tu es,
Per Fílium cuncta regis
Sancto Spirítui fons es.

Trinum nomen alta vides,
Unum per ómnia potes,
Mirúmque per signum Crucis
Tu rector imménsæ lucis.

Tu mundi constitûtor es,
Tu sempitérno throno sedes
Judex, ex alto Húmilis
Venísti pati pro nobis.

Tu Sábaoth omnípotens,
Tu Hosánna summi cúlminis,
Tibi laus est mirábilis,
Tu es prima Anástasis.

Tu fidei audìtor es,
Et húmiles tu réspicis,
Tibi altum vides thronum,
Tibi divìnus est honor.

Christôque, ætérno Deo
Patri, cum Sancto Spíritu,
In te solvâmus múnera
A sæculis in sæcula. Amen.

Sup-

Supplicátio. Orêmus Redemptôrem mundi. Requîre fol. 96.

Capítula.

AUribus tuis, omnípotens Deus, pércipe verba oris nostri; & tuôrum dilúculò clamôrem pie scrutâtor intéllige: ac tuæ voluntâtis scuto ita nos præmuníri concêde, ut vitiôsa suggéstio mentis nostræ non váleat inrépere: sit quoque orándi ad te jugis ac fida devótio, ut contemplátio tua nobis tribuâtur in matutíno.

Pater noster. A malo nos líbera. Requîre fol. 10.

Lauda. Conforténtur manus Dómini in Sanctis ejus. Allelúia. P. Et ossa eôrum velut herba germinábunt. Allelúia, allelúia. ℣. Plantáti in Domo Dómini, in átriis domûs Dei nostri. P. Et ossa eôrum. ℣. Glória, & honor, &c. P. Et ossa eôrum. Dóminus sit semper. ℟. Et cum.

Alia Lauda. Clamor noster ad te pervéniat, Deus. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Deus, exáudi oratiônem nostram. P. Clamor noster. ℣. Glória, & honor, &c. P. Allelúia, allelúia, allelúia.

Benedíctio. Dignâre Dómine, hanc. Quære fol. 97. Et statim fac Commemoratiónes, quas consuevísti fácere, scílicèt. Ad annuntiándum manè misericórdiam tuam, &c.

Orátio. Manè, Dómine, orátio nostra. Quære fol. 7.

Lauda de fonte. Fons iste vitæ nobis es. Allelúia. P. Quia Sanctis tuis circúmdatus es. Allelúia. ℣. Rigans montes de superióribus tuis: de fructu óperum tuôrum satiábitur terra. P. Quia Sanctis tuis. ℣. Glória, & honor, &c. P. Allelúia, allelúia.

Ad Tértiam.

Prophetìa. Fili, Custódi sermónes. Quære fol. 96.

Antíphona 1. Justus Dóminus & justítiam diléxit: æquitâtem vidit vultus ejus. Psalmus 10.

Orátio.

JUstus es Dómine, & justítiam díligis, atque áspicis æquitâtem: dona nobis ante óculos tuos tibi plácita & placitûra perfícere; & semper digna tuæ justítiæ atque æquitâtis ópera consummâre. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 2. Tu Dómine servâbis nos: & custódies nos à generatiône in progénie. Psalmus 11.

Orátio.

CUstódi nos Dómine in generatiône, & progénie; nec cum præsénti volvâmur sæculo, qui tuo jam inhæsimus fundaménto: sed miseriârum nostrârum consolâtor exúrge, & provéntu lætítiæ mœróres nostros abstérge. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 3. Cantâbo Dómino Deo meo, qui bona tríbuit mihi: Deus meus, tibi psallam. Psalmus 12. Reiterêtur Antíphona.

℟. Abscónde me in tabernáculo tuo, Deus. P. In die malôrum meòrum líbera me. ℣. Exáudi, Dómine, vocem meam, quà clamávi ad te: miserêre mei, & exáudi me. P. In die malôrum. ℣. Glória, & honór, &c. Reiterêtur. ℟. Dóminus sit semper. ℟. Et cum.

Lauda. Allelúia, allelúia. Magnus Dóminus noster, & magna virtus ejus: P. Allelúia. ℣. Et sapiéntiæ ejus non est númerus. P. Allelúia, allelúia. ℣. Glória, & honor, &c. P. Allelúia, allelúia.

Preces. Exáudi nos, Deus. P. Exáudi. ℣. Ad te clamántes, Deus. P. Exáudi. ℣. Bone Redémptor Deus. P. Exáudi. ℣. Contrítos corde, Deus. P. Exáudi. ℣. De tuis cœlis, Deus. P. Exáudi.

Capítula.

REspice, & exáudi nos, Dómine Deus noster; & ad placándum tibi conâtus nostros ádjuva, quos ipse tribuísti: da finem óperis, qui dedísti princípium voluntâtis: da, ut possîmus implêre, quæ dedísti, ut velîmus incípere.

Pater noster. A malo nos líbera. Quære fol. 10.

Ad Sextam, ómnia dicántur ut in Sexta, quæ dícitur per totum annum.

Ad Nonam, ut suprà.

Ad Vésperos.

Lauda. Illuminátio mea, & salus mea est Dóminus. Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum.

Antíphona. In adverténdo Dóminus captivitâtem plebis suæ, lætêtur Jacob, & exúltet Israël. Psalmus 13. Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum.

Lauda. Irascímini, & nolîte peccâre. Allelúia. Dícite in córdibus vestris, & in cubílibus vestris compungímini. P. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Sacrificâte sacrificium justítiæ, sperâte in Dómino: multi dicunt: Quis osténdit nobis bona? P. Allelúia. ℣. Glória, & honor, &c. P. Allelúia, allelúia, allelúia.

Hymnus.

CHriste lumen perpétuum,
Astrôrum fulgor síderum
Noctem nostram illúmina,
Consérva pura péctora.
Nullis incêdat láqueis,
Nullis gravêtur hóstibus;
Nec maculéntur córpora
Lascíviâ per sopôrem.
Custódi corda ómnium,
Fideliúmque máximâ
Protectiône, própriâ
Tuâ, Christe, poténtiâ.
Ut gratulêtur ánima,
Vidísse lucem prósperam
Implésse vota débita,
Reddénda tibi, Trínitas.
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito
In sempitérna sæcula. Amen.

Supplicátio. Orêmus Redemptôrem. fol. 96.

Capítula.

OMnípotens Deus, tuam indígni quæsumus glóriam, ac pétimus, ut ad sedem tuæ pietâtis nostras preces admíttas, auxílium peténtibus tríbuas, nostrôrum ómnium peccáminum máculam abstérgas, flagéllum remóveas, languéntibus medêlam appônas, inimicôrum ímpetum frangas; pacem, securitâtem, & quiêtem témporum largiâris, & quidquid suâ illecebratiône vícerat inimîcus, misericórdiâ consuétâ reparâre dignêris in mélius.

Pater noster. A malo nos líbera. Quære fol. 10.

Benedíctio.

DOminus nos suâ benedictiône locuplêtet, & regnôrum cœléstium fáciat cohærédes. ℟. Amen. Det nobis præsénti vitæ spátium, & propítius attríbuat consórtium electôrum. ℟. Amen. Atque nos ita erípiat semper à malo, ut custódiat, & consérvet cleméntèr in bono. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Lauda. Gloriabúntur in te omnes, qui díligunt nomen tuum, Dómine, Allelúia. P. In ætérnum, & exultábunt. Allelúia. P. Et inhabitâbis in eis. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Et læténtur in te omnes, qui sperant in te. P. In ætérnum. ℣. Glória, & honor Patri, &c. P. Et inhabitâbis.

Orátio.

NOtas fac Dómine vias vitæ; atque imple nos delectatiône déxteræ tuæ: & jugum, quod suâve est, ipsâ super nos manûs tuæ moderatiône constítue. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

In nómine Dómini.

Commemorátio, ut dictum est in secúnda Féria.

QUARTA FERIA.

Ad Matutînum.

Antíphona. Dele Dómine iniquitátes meas: & à peccátis meis munda me. Psalmus 50.

Orátio.

MIserêre nobis, Dómine, miserêre: ut qui nostram agnóscimus misériam, tua nos prævéniat misericórdia: Sit ígitur vox confessiônis prompta, vénia próxima; atque de tua propitiatiône sit exaudítio citò; ut nostra déleas univérsa peccâta; & tríbuas virtûtem, per quam tua faciâmus præcépta. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Antíphona 1. Adímple nos lætítiâ cum vultu tuo: delectatiónes in déxtera tua usque in finem. Psalmus 15.

Orátio. Notas fac nobis, Dómine. Requíre suprà.

Antíphona 2. Ego clamávi, quia exaudísti me, Deus: inclína aurem tuam mihi, & exáudi me. Psalmus 16. usque A resisténtibus déxteræ.

Orátio.

EXáudi nos Deus clamántes ad te Dómine; gressus nostros in tuis sémitis pérfice: ut dùm legis tuæ angústam grádimur viam, charitâtis latitúdine portam introîre mereâmur justítiæ. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Antíphona. 3. Custódi me Dómine, ut pupíllam óculi. Sub umbra alârum custódi me, Dómine. Psalmus 16.

Orátio.

CUstódi nos, Dómine, ut pupíllam óculi, ne innocéntiæ nostræ lúmina carnális concupiscéntiæ turbo corrúmpat: prótege nos sub umbra alârum tuârum, ne insidiántium capiâmur illécebris voluptâtum: ut qui adjúti grátiâ duránte subsístimus, satiári nos cum apparúerit tua glória mereâmur. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

℟. Adjûtor, & liberâtor noster es. P. Tu Dómine. ℣. Deus in adjutórium nostrum intende: ad adjuvándum nos festína. P. Tu Dómine. ℣. Glória, & honor, &c. Reiterêtur ℟. Adjûtor.

IN LAUDIBUS.

Ad Cánticum.

Antíphona. Dómine, qui dixísti mihi: Revérte-

tere in terram tuam, & in locum nativitâtis tuæ.

Cánticum Génesis. *Capítulo* 32.

DEus patris nostri Abraham, & Deus patris nostri Isaac: * Dómine qui dixísti mihi: Revértere in terram tuam, & in locum nativitàtis tuæ, & benefáciam tibi:

Memor sum cunctis miseratiónibus, * & veritáti quam explésti servo tuo.

In báculo meo transívi Jordânem istum: * & nunc cum duâbus turmis regrédior.

Erue me de manu fratris mei Esaü, quia valdè eum tímeo: * ne fortè véniens percútiat matrem cum fíliis.

Tu enim locûtus es ut bene mihi fáceres, * & dilatâres semen meum sicut arênam, quæ præ multitúdine numerári non potest.

Glória, & honor Patri, &c.

Ad Matutinárium.

Antíphona. Præcéptum Dómini lúcidum, P. Illúminans óculos. ℣. Timor Dómini sanctus, pérmanet in sæculum sæculi. P. Illúminans óculos. ℣. Glória, & honor. P. Illúminans óculos.

Lauda. In sanctis ejus laudâte Dóminum: Allelúia, allelúia. P. In firmaménto virtûtis ejus. Allelúia. Psalmus 150.

Prophetîa. Fili, Habe fidúciam. fol. 95.

Hymnus.

DEus Pater ingénite
Et Fili unigénite,
Quos Trinitâtis únitas
Sancto connéctit Spirítui.

Te frustrà nullus ínvocat;
Nec cassis umquam vócibus
Amâtor tui lúminis
Ad cœlum vultus érigit.

Et tu suspirántem, Deus,
Vel vota supplicántium,
Vel corda confiténtium,
Semper benígnus áspice.

Nos lucis ortus ádmonet,
Grates deférre débitas;
Tibìque laudes dícere,
Quòd nox obscûra præterit.

Diem precâmur bonum;
Ut nostros, Salvâtor, actus
Sinceritâte pérpeti
Pius benígnè ínstruas.

Deo Patri sit glória, &c.

Supplicátio. Orêmus Redemptôrem mundi. Quære fol. 96.

Capítula.

LEx tua indefíciens ac irreprehensíbilis convértat ánimas nostras: & testimónium tuum fidêle præstet párvulis sapiéntiam: tuæ quoque justítiæ corda nostra lætíficent, nec contrístent: tuúmque præcéptum óculos méntium nostrârum illúminet.

Pater noster. A malo nos líbera. Quære fol. 10.

Lauda. Odor Sanctôrum tuôrum. P. Sicut odor Líbani. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Plantáti in domo Dómini, in átriis domûs Dei nostri. P. Sicut odor. ℣. Glória, & honor Patri, &c. P. Allelúia, allelúia, allelúia.

Alia Lauda. Sanctus es, Dómine, & in Sanctis hábitas. Allelúia. P. Et cum Sanctis tibi semper laus. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Quóniam magnus Dóminus, & laudábilis. P. Et cum Sanctis. ℣. Glória, & honor, &c. P. Allelúia, allelúia, allelúia.

Benedíctio. Dóminus nos suâ benedictiône. Quære fol. 100.

Lauda ad fontem. Rigans montes de superióribus tuis. Allelúia. P. De fructu tuo replébitur terra. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Quóniam percússit petram, & fluxérunt aquæ. P. De fructu. ℣. Glória, & honor, &c. P. Allelúia, allelúia, allelúia.

Hîc fáciat Commemoratiónes, ut in fol. 94.

In nómine Dómini nostri Jesu Christi perficiâmus cum pace. ℟. Deo grátias.

Ad Tértiam.

Prophetîa. Fili, Custódi sermónes meos. Quære fol. 96.

Antíphona 1. Virtus mea, Dómine, díligam te firmaméntum meum. Psalmus 17. usque Et retríbuit mihi Dóminus.

Orátio.

REfúgium nostrum, Dómine, in tuum semper collocêmus arbítrium: ut nec scópulis alidâmur, nec tuméntium mundanôrum flúctibus; sed in cunctis advérsis, déxteræ tuæ fortitúdine prótegi mereâmur; disciplínâ tuâ doceâmur; doctrínâ tuâ dirigâmur; & increméntis spirituálibus dilatêmur: Famulâtum fidei tibi Dómino impendâmus: ut à te glóriæ corônam in remuneratiône percípere mereâmur. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 2. Laudans invocâbo Dóminum: & ab inimícis meis salvus ero. Psalmus 17. Et retríbuit, usque Deus, qui præcínxit.

Orátio.

DOmine firmaméntum nostrum & refúgium nostrum, de tentatiône nos éripe: da protectiônem salûtis tuæ; & dénxterâ tuâ nos

nos súscipe; & disciplínâ tuâ nos édoce, & immaculàtam viam nostram, vitámque constítue: & quia tu Sanctus in Sanctis es; nos quoque tibi collatiône sanctitàtis associa. Respondeat Chorus. Amen. Per misericórdiam tuam.

Antíphona 3. Quis Deus præter Deum nostrum? aut quis Deus præter Dóminum? Psalm. 17. Reiterêtur Antíphona. Quis Deus. Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum.

℟. Audiam, Dómine, vocem laudis tuæ. P. Et enárrem univérsa mirabília tua. ℣. Dómine, diléxi decôrem domûs tuæ, & locum habitatiônis glóriæ tuæ. P. Et enárrem. ℣. Glória, & honor, &c. Reiterêtur ℟.

Lauda. Allelúia, allelúia. Salvos nos fac Dómine Deus noster. Allelúia, allelúia. ℣. Et cóngrega nos de géntibus. P. Allelúia allelúia. ℣. Glória, & honor, &c. P. Allelúia. allelúia.

Preces. Avérte iram tuam à nobis. P. Et miserêre. ℣. Adsit poténtia tua, Dómine. P. Et miserêre. ℣. Bénedic hereditáti tuæ, Domine. P. Et miserêre. ℣. Concêde pacem Ecclésiæ tuæ. P. Et miserêre. ℣. Delícta dele, véniam concêde Dómine. P. Et miserêre. Reiterêtur. Avérte Dómine.

Supplicátio. Orêmus Redemptôrem. fol. 96. Kyrie, eléïson. ℟. Christe, eléïson. Kyrie, eléïson.

Capítula.

FOrtitûdo nostra Dómine dona nobis, dilectiônem tui nóminis pérpetìm possidêre: dignâre esse nostra contra adversántes virtus; firmaméntum contra impugnántes; liberàtor contra captivántes: ut tuis ex toto defensáculis circumcíncti, sic advérsa mundi mens nostra non métuat, ut & blanda non requîrat: tuâque semper grátiâ conténta, munéribus gaudeat.

Pater noster. A malo nos líbera. fol. 10.

Ad Sextam, ómnia dicántur ut in Sexta, quæ dícitur per totum annum.

Ad Nonam, ut suprà.

Ad Vésperos.

Lauda. Véspere, manè, & merídie te laudâmus Dómine. Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Antíphona 1. Dómine quis habitàbit in tabernáculo tuo? aut quis requiéscet in monte sancto tuo? Psalmus 14. Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Antíphona 2. Justus Dóminus. Allelúia. P. Justítiam diléxit. Allelúia, allelúia. ℣. Glória, & honor, &c. P. Allelúia, allelúiâ.

Hymnus.

ADésto nostris précibus,
Adésto jam propítius
O Christe! mundi glória
Fuso lúmine irrígua.
Te vespertina orátio,
Te matutina cóncinit;
Tibi indeféssè pérsonet
Hymnus cum dulci cármine.
Deo Patri sit glória, &c.

Supplicátio. Orêmus Redemptôrem mundi. Quære fol. 96.

Capítula.

AD vespertìnum, Dómine, veniéntes occàsum, te Dóminum postulâmus ætérnum; ut tenebrósi óperis culpas à nobis júbeas áblui: iniquitâtem non meditêmur in sénsibus nostris, neque mentes nostræ enervéntur inlúsæ; sed cíngulo castitàtis constríctæ matutino in témpore corde & córpore puro mereâmur servîre.

Pater noster. A malo nos libera. Quære fol. 10.

Benedíctio.

COncêdat nobis Dóminus præmium sinceríssimæ charitàtis; ut cum ómnibus semper in pace vivâmus. ℟. Amen. Inimicôrum ómnium superêmus insídias, & præséntem vitam sine crímine peragâmus. ℟. Amen. Simus & à reátu consciéntiæ líberi; ut nihil metuâmus júdici pòst futúro. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam, &c.

Lauda. Confitêbor Dómino, Allelúia. Secúndùm justítiam ejus. Allelúia. P. Et psallam. Allelúia. ℣. Lætàbor & exultàbo in te: & psallam nómini tuo Altíssime. P. Et psallam. ℣. Glória, & honor Patri, &c. P. Et psallam.

Orátio. Imple omnes petitiónes nostras. Quære infra in Matutínis de féria quinta sequénti. Commemoratiónes ut suprà in secúnda féria. Quære fol. 94.

FERIA QUINTA.

Ad Matutînum.

Antíphona. In nómine Dómini nostri Jesu Christi lumen cum pace. ℟. Deo grátias. Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum.

Antíphona. Iniquitátes meas tu dele, Deus meus. Psalmus 50.

Orátio.

AGnoscéntibus nobis iniquitátes nostras: & própria tibi Dómino pandéntes piácula, ejulántes láchrymis, péctore verberàto súpplices orâmus: ut avértas à nostris sceléribus fáciem tuam; & déleas, quæ géssimus

mus, cuncta peccâta: Crea ítaque Deus in corde nostro, quod ames; & propitiatiône sólitâ dimítte, quod odis: ac si te crebrò ad irascéndum nostra inîqua exásperant vítia; tua te nobis placábilem reddat indulgéntia copiôsa. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam Deus noster, &c.

Antíphona 1. Delícta qui solus intélligis; à peccátis nostris munda nos, Dómine. Psalmus 18.

Orátio.

AB occúltis nostris munda nos Dómine purgándo consciéntiam, quæ intérnis ac própriis inficitur máculis: ab aliénis quoque parce servis tuis, ut ea indúlgeas, quæ vel malôrum exémplis addíscimus, vel pravis inlécti persuasiónibus perpetrâmus: ut qui te próprium agnóscimus Dóminum, nequâquam peccatôrum sentiâmus ultériùs dominâtum. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Antíphona 2. Exáudi nos in die, quâ invocâmus te, Dómine Deus noster. Psalmus 19.

Orátio.

IMple Dómine omnes petitiónes nostras; ac mitte nobis auxílium de sancto: memor esto omnis sacrificii nostri, quod tibi non solùm oblatiône, sed étiam oratiône atque afflictiône dicâmus: ut nos tibi húmiles semper fácias, & contrítos atténdas. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Antíphona 3. Cantábimus & psallêmus virtútes tuas, Dómine. Psalmus 20.

Orátio.

DOmine, qui nos prævenîre dignâtus es grátiâ redemptiònis, præveni item in benedictiône dulcédinis: & qui vitam temporâlem cunctis mortálibus tríbuis, vitam pénitus ætérnam nobis ómnibus largiâris. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

℟. Adjutórium nostrum P. In nómine Dómini. ℣. Láqueus contritus est, & nos liberáti sumus. P. In nómine Dómini. ℣. Glória, & honor Patri, &c. Reiterêtur ℟. Adjutórium.

Ad Cánticum.

Antíphona. Ne extérmines plebem tuam Dómine, & hereditâtem, quam liberásti.

Cánticum Deuteronómii. *Capítulo 9.*

DOmine Dómine rex deôrum cœlòrum, * ne extérmines pópulum tuum,
Et hereditâtem tuam, quam liberásti de terra Ægypti, * in virtûte tua magna, & bráchio tuo excélso.
Commemorâre Abraham, Isaac, & Jacob famulôrum tuôrum, * quibus jurásti per temetípsum:
Ne respícias durítiam pópuli hujus, * & impietátes & peccâta eôrum:
Ne dicant in córdibus suis inhabitántes terram, * unde nos eduxísti,
Dicéntes: Eo quòd non pótuit introdúcere illos Deus in terram, * quam díxerat eis; & cùm odísset, necâre ejècit eos in erêmo:
Et hìc pópulus tuus, & operátio tua, * quos eduxísti de terra Ægypti in virtûte tua magna, & bráchio tuo exténto.
Glória, & honor Patri, &c.

Ad Matutinárium.

Antíphona. In tuo Deus lúmine P. Vidébimus lumen. ℣. Osténde misericórdiam tuam sciéntibus te; & justítiam tuam iis, qui recto sunt corde. P. Vidébimus lumen. ℣. Glória, & honor Patri, & Fílio, &c. Reiterêtur Antíphona. In tuo Deus.

Lauda. Laudâte Dóminum in sanctis ejus, Allelúia, allelúia, allelúia: laudâte eum in firmaménto virtûtis ejus. Allelúia. Psalm. 150.

Prophetîa. Fili, Habe fidúciam. Requîre fol. 95.

Hymnus.

IN matutínis súrgimus
Reddéntes laudes débitas
Deo, Jesûque Dómino
In unitâtem glóriæ.
Sanctórum choro psállimus,
Cervíces nostras fléctimus,
Et génua prostérnimus,
Peccâta nostra pándimus.
Orêmus Deum júgiter,
Vincâmus in bono malum,
Cum fructu pœniténtiæ
Votum perénne réddere.
Christum rogêmus, & Patrem,
Christi Patrísque Spíritum;
Ut det nobis auxílium,
Et repéllat hostem ínvidum.
Deo Patri sit glória, &c.

Supplicátio. Orêmus Redemptôrem mundi. Requîre fol. 96.

Capítula.

DEus, cujus arbítrio cóndita sunt ómnia, veritâte subsístunt manéntia, cœlum continêtur & terra; misericórdiam tuam rogâmus, coram óculis nostris præténde, ne à summo bono tumôre dejiciâmur supérbiæ: semper humilitâtis gradu ad cœlum mereâmur conscéndere: & quia tu fons es vitæ fluens, ex te hauriâmus quod fide sitîmus,

mus, & in tuo lúmine lúmine sciéntiæ luceâmus, ac justítiæ fructum sempitérnâ in exaltatiône metâmus.

Pater noster. A malo nos líbera. Requîre fol. 10.

Lauda. In Sanctis tuis, Dómine, omnes dicâmus: Glória, & honor. P. Ubi sunt repósitæ Sanctôrum relíquiæ Allelúia, allelúia, allelúia ℣. Exultábunt in glória: & lætabúntur in cubílibus suis. P. Ubi sunt repósitæ. ℣. Glória, & honor, &c. P. Ubi sunt repósitæ.

Alia Lauda. Vox lætítiæ, & salûtis Allelúia P. In tabernáculis justôrum. Allelúia, allelúia. ℣. Déxtera Dómini fecit virtûtem, déxtera Dómini exaltâvit me. P. In tabernáculis. ℣. Glória, & honor Patri, &c. P. In tabernáculis.

Benedíctio. Concêdat nobis Dóminus. Requîre fol. 102.

In nómine Dómini.

Lauda de Fonte. Magnus est Dóminus super omnes gentes. Allelúia. P. Sitiénti pópulo demonstrâvit fontes. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Quóniam percússit petram, & fluxérunt aquæ, & torréntes inundavérunt: P. Sitiénti pópulo. ℣. Glória, & honor, &c. P. Sitiénti pópulo.

Prophetìa. Fili, Custódi sermónes meos. Requîre fol. 96.

Antíphona 1. Deus Deus noster réspice nos: non nos derelínquas sperántes in te. Psalmus 21. usque Tu autem Dómine, ne elongáberis.

Orátio.

CHriste, qui de patíbulo ad Patrem, ut quid te derelíquerit, adclamásti; qui Cruce tuâ hóminem peccáto pérditum redemísti; illúmque peccáti auctôrem ætérnis arsûrum ígnibus tradidísti: postulâmus sanctam cleméntiam tuam, ut nos, qui in te crédimus, numquàm derelínquas; nec confidéntiam nostram à tua Deitâte repéllas: sed per diem clamôrem nostrum súscipe, & in nocte plácito tibi famulátu servîre concêde: sempérque corda nostra in amôrem tui flagrántiâ spirituáli succénde; & grátiam tuam, quam peccándo amísimus, converténdo restítue. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Antíphona 2. Ad defensiônem nostram Deus noster réspice. Psalmus 21.

Orátio.

REspice in nos Dómine Deus noster; nec averténdo fáciem tuam à nobis, nos aliquátenùs derelínquas: verè enim salvi érimus, si vultûs tui in nos aspéctum convérteris, & hilaritèr nostris te animâbus conjúnxeris: ut quia in te speravérunt patres nostri, & salvi facti sunt, nos hereditáriæ fac eôrum spei succédere; & parilitâte horum, æternâque cum eis exultatiône gaudêre. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Antíphona 3. In médio Ecclésiæ laudâbo te, Dómine. Psalmus 21. Et reiterêtur ℟. Adjuva me Dómine Deus meus: P. Et salvum me fac in tua misericórdia. ℣. Inclína ad me aurem tuam, accélera ut erípias me. P. Et salvum me fac. ℣. Glória, & honor, &c. Reiterêtur ℟.

Lauda. Allelúia, allelúia, allelúia, allelúia, allelúia. P. Cantâbo Dómino in vita mea Allelúia, allelúia: ℣. Psallam Deo meo quamdiù ero. P. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Glória, & honor Patri, &c. P. Cantâbo Dómino.

Preces. Dómine Jesu Christe, exáudi nos Dómine. ℣. Bellis imminéntibus éripe nos Dómine. ℣. Custódiis Angélicis deféndé nos Dómine. ℣. Delictôrum vínculis absólve nos Dómine. Reiterêtur Dómine Jesu Christe, exáudi nos Dómine. Kyrie, eléïson. ℟. Christe, eléïson. Kyrie, eléïson.

Capítula.

AD defensiônem nostram Dómine Deus noster dignántèr réspice; éripe à frámea ánimas nostras: & ne doctrínâ pascâmur letáli, nos tutámine rege; simúlque de ore leônis, rápere nos cupiéntis, líbera: & ab oblatrántis perfidia canis, pervígili contúitu, sollícitâ nos prótege curâ.

Pater noster.

Ad Sextam, ómnia dicántur ut in Sexta, quæ dícitur per totum annum.

Ad Nonam, ut suprà.

Ad Vésperos de Infirmis.

Lauda. Dóminus illuminátio mea, & salus mea, quem timêbo?

Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum.

Sono. Sana Dómine omnes languóres nostros, Allelúia. Rédime de intéritu vitam nostram, Allelúia, allelúia.

Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum.

Antíphona. Christe Dómine, qui es médicus salutâris, P. Tribue lánguidis subsídium medicínæ cœléstis. ℣. O Dómine salvos nos fac! O Dómine! benè prosperâre. P. Tribue lánguidis. ℣. Glória, & honor, &c. P. Tribue. Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum.

Lauda 1. Salvos nos fáciat déxtera tua. Alle-

lelúia. P. Exáudi nos Dómine Deus noster. Allelúia, allelúia. ℣. Ut confiteâmur nómini sancto tuo: & gloriêmur in laude tua. P. Exáudi nos. ℣. Glória, & honor, &c. P. Exáudi nos.

Alia Lauda. Salvos nos fac Dómine Deus noster: Allelúia. P. Et cóngrega nos de natiónibus. Allelúia, allelúia. ℣. Ut confiteâmur nómini sancto tuo: & gloriêmur in laude tua. P. Et cóngrega. ℣. Glória, & honor, &c. P. Allelúia, allelúia.

Hymnus.

CHriste cœléstis medicîna Patris,
Verus humánæ médicus salûtis
Próvidæ plebis précibus poténtèr
Pande favôrem.

En ob infirmos tibi supplicâmus,
Quos nocens pestis valitûdo cassat;
Ut pius morbum réleves jacéntum,
Quo quatiúntur.

Qui potestâte manifestus extans,
Mox Petri socrum fébribus jacéntem,
Réguli prolem, puerúmque salvans
Centuriônis.

Ferto languénti pópulo vigôrem;
Efflue largam pópulis salûtem;
Prístinis more sólito refórmans
Víribus ægros.

Córporum morbos animæque sana;
Vúlnerum causis ádhibe medêlam:
Ne sine fructu cruciâtus urat
Córpora nostra.

Omnis impúlsus pénitùs recêdat;
Omnis incúrsus crúcians liquéscat;
Viror optátæ fóveat salûtis
Membra doléntis.

Jam Deus nostri miserêre fletûs,
Pro quibus te nunc pétimus medéri;
Ut tuam omnis récubans medêlam
Séntiat æger;

Quo per illâta mala dum terúntur,
Eruditôrum número decóri
Cómpotes intrent, sociánte fructu,
Regna polôrum.

Glóriam psallat chorus, & resúltet,
Glóriam dicat, canat, & revólvat;
Nómini Trino, Deitáti soli
Sídera clament. Amen.

Supplicátio.

ORêmus Redemptôrem mundi Dóminum nostrum Jesum Christum cum omni supplicatiône rogêmus; ut vúlnera famulôrum suôrum ómnium fidélium infirmôrum propítius curâre dignêtur. ℟. Præsta ætérne omnípotens Deus. Kyrie, eléïson. ℟. Christe, eléïson. Kyrie, eléïson.

Capítula.

PRecâmur Dómine, ut nos in ira tua non arguas; & furôrem tuum in nos desævîre non sinas: sed plácidus corréctor tolle peccándi usum; ne nos arguéndo dúriùs, propéllat ad níhilum. Miserêre ergo infirmitáti nostræ: & famulôrum tuôrum ómnium fidélium infirmôrum tuam impérti medêlam: & quos cernis próprió turbári peccátó, quiétos députa, misericórditèr indulgéndo.

Pater noster. A malo nos líbera. fol. 10.

Benedíctio.

OMnípotens Dóminus, qui fidelíssimos fámulos suos omnes fidéles infirmos córporáli córripit vúlnere, ipse illos, & nos à córporis mentísque ægritudínibus éxpiet. ℟. Amen. Quique nostram in se suscêpit infirmitâtem, ipse nobis, & illis tríbuat toleránitæ sine fine mercêdem. ℟. Amen. Sic omnes in commúni ejus píetas fóveat; ut nec corrúpta nostra salus desæviat, nec desperatióni infirmitas illâta succúmbat. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Lauda. Salvos nos fac Dómine Deus noster: Allelúia. ℟. Ut confiteâmur nómini sancto tuo. Allelúia. P. Meménto nostrî, Dómine, in beneplácito pópuli tui: vísita nos in salutári tuo. P. Ut confiteâmur. ℣. Glória, & honor, &c. P. Ut confiteâmur.

Orátio. Omnípotens sempitérne Deus. Quære infrà.

FERIA SEXTA.

Ad Matutînum.

Antíphona. Ne projícias nos Dómine à fácie tua: & Spíritum Sanctum tuum ne áuferas à nobis. Psalmus 50.

Orátio.

NE projícias nos Dómine à fácie tua; nec áuferas misericórdiam tuam à nobis: ut quos reâtus facínoris tenet obnóxios, miseratiônis tuæ cleméntia fáciat absolútos. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Antíphona 1. Salvâtor noster salva nos in dilectiône tua, P. Et indulgéntiâ tuâ líbera nos. ℣. Ad te levâmus óculos nostros, qui hábitas in cœlis. P. Et indulgéntiâ. ℣. Glória, & honor, &c. P. Et indulgéntiâ.

Orátio.

OMnípotens sempitérne Deus inclína áurem tuam supplicatiónibus nostris, & fámulis tuis ómnibus fidélibus infirmis advérsâ córporis valetúdine laborántibus cœlé-

léstis grátiæ medicînam concêde. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 2. Osténde nobis Dómine misericórdiam tuam: P. Et salutâre tuum da nobis. ℣. Ut confiteâmur nómini sancto tuo: & gloriêmur in laude tua. P. Et salutâre. ℣. Glória, & honor, &c. P. Et salutâre.

Orátio.

DEus, qui confiténtium tibi corda purífficas, & accusántem consciéntiam ab omni vínculo iniquitâtis absólvis: da indulgéntiam fámulis, & cœléstis grátiæ sincêram medicînam eôrum tríbue corpóribus. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 3. Convértere, Dómine, & éripe ánimas nostras: P. Et salvos nos fac propter misericórdiam tuam. Quia non est in morte, qui memor sit tuî. ℣. Dómine, ne in furôre tuo árguas nos, neque in ira tua corrípias nos. P. Et salvos. ℣. Glória, & honor, &c. P. Et salvos nos.

Orátio.

ADésto, quæsumus, Dómine supplícibus nostris: & quibus austeritâtem justæ correctiônis inflîgis, propítius ádhibe auxílium misericordíssimæ consolatiônis. ℟. Amen. Per misericórdiam.

℟. Virtus nostra, Dómine, esto firmaméntum infirmis. P. Esto refúgium, & liberâtor oppréssis. ℣. Esto bráchium nostrum in manè, & salus nostra in témpore tribulatiônis. P. Esto refúgium. ℣. Glória, & honor, &c. Reiterêtur ℟. Ego occîdam, & vívere fáciam: percútiam, & ego sanâbo.

Cánticum Deuteronómii. *Capítulo* 32.

VIdit enim eos fatigátos, * & deféctos in obductiône, & dissolútos.

Et dixit: Ubi sunt dii tui Israël, * in quibus confidébas in ipsis?

De quôrum ádipe sacrificiôrum edebâtis, * & bibebâtis vinum libatiònum eôrum:

Exúrgant nunc, & ádjuvent vos, * & fiant vobis protectóres.

Vidête, vidête quóniam ego sum Dóminus, * & non est álius præter me:

Ego sum, qui occìdam, & vívere fáciam: * percútiam, & ego sanâbo.

Glória, & honor Patri, &c. Reiterêtur Antíphona.

Matutinárium.

Antíphona. Illúmina, Dómine, vultum tuum super nos, & miserêre nobis. P. Ut cognoscâmus in terra viam tuam. ℣. Deus misereâur nostrì, & benedîcat nos. P. Ut cognoscâmus. ℣. Glória, & honor, &c. P. Ut cognoscâmus.

Lauda. Laudâte Dóminum omnes Gentes: Allelúia, allelúia. P. Et collaudâte eum omnes pópuli. ℣. Quóniam confirmâta est super nos misericórdia ejus: & véritas Dómini manet in ætérnum. P. Et collaudâte eum. ℣. Glória, & honor, &c. P. Et collaudâte eum.

Léctio libri Hieremíæ Prophétæ. *Capítulo* 29. ℟. Deo grátias.

HÆc dicit Dóminus: Ecce ego visitâbo vos: & suscitâbo super vos verbum meum bonum, ut redûcam vos ad locum istum. Ego enim scio cogitatiónes, quas cógito super vos, ait Dóminus, cogitatiónes pacis, & non afflictiônis, ut dem vobis fidem, salûtem, & patiéntiam. Et invocábitis me, & timébitis: orábitis me, & ego exáudiam vos. Quærêtis me, & inveniêtis: cùm quæsiéritis me in toto corde vestro. Et invéniar à vobis, ait Dóminus omnípotens. ℟. Amen.

Hymnus. Christe cœléstis.

Supplicátio. Orêmus Redemptôrem mundi. Requîre fol. 108.

Capítula.

REspice Dómine super fámulos tuos omnes fidéles ægrótos tui nóminis invocatiône gaudéntes: tríbue eis medicînam cœléstem; tutêlam mentis infúnde, & ab omni infirmitâte, & languôre eos liberâre dignâre.

Pater noster. A malo nos líbera. Requîre fol. 10.

Lauda. Salvos nos fac.

Benedíctio. Omnípotens Dóminus. Requîre fol. 105.

Per Horas diéi, ut in álio témpore; excépto quòd ad Tértiam dicántur hæc ómnia, quæ sequúntur.

Prophetìa. Fili, Custódi sermónes meos. Requîre fol. 96.

Antíphona 1. Dóminus virtûtum ipse est rex glóriæ. Psalmus 23.

Orátio.

DOmine fortis & potens, Dómine virtûtum, ipse es rex glóriæ: ab omni peccáto cor nostrum munda, & manus nostras innóxias serva; & ánimas nostras à vanitâte dissócia: ut in loco sancto tuo stare, & à te Dómino Deo nostro benedictiônem mereâmur percípere. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam. Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum.

Antíphona 2. Ad te Dómine levávi ánimam meam, Deus meus. Psalmus 24.

Orátio.

AD te Dómine formam ánimæ nostræ, spei adminículo erigéntes, precâmur; sic eam desidériis spirituálibus ímbuas, ut carnálitèr conversári desístat: ne inimíci derídeant promitténdo terrêna, sed speciàlis grátia pértrahat ad supérna. Tu ítaque Deus omnípotens id sápere concêde, ut veritáti pótiùs quàm mendátio ámbiat inhærêre; sic líbeat humilitáti insístere, ut per id & morbum supérbiæ cáveat, & tuôrum præmia bonôrum cum Sanctis participâre súescat. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Antíphona 3. Vide humilitâtem meam, Dómine, vide labôrem meum: & dimítte peccâta mea. Psalmus 24.

℟. Ad adjuvándum nos festína, Dómine: ad liberándum nos. P. Ne tardáveris. ℣. Deus in nómine tuo salvos nos fac: & in virtûte tua líbera nos. P. Ne tardáveris. ℣. Glória, & honor, &c. Reiterêtur. ℟.

Lauda. Allelúia, allelúia, allelúia, allelúia, allelúia, allelúia. Laus tibi, laus tibi; laus tibi, laus tibi, Jesu Christe. ℣. Glória, & honor Patri, & Fílio cum Sancto Spíritu per cuncta sæcula. Amen. P. Allelúia, allelúia.

Preces. Non est álius. P. Nisi tu Deus. ℣. Qui orári poscit. P. Nisi tu Deus. ℣. Qui miseréri poscit. P. Nisi. ℣. Qui contrítos sanet. P. Nisi. ℣. Qui infirmos vísitet. P. Nisi. ℣. Qui captívos líberet. P. Nisi. Reiterêtur. Non est álius.

Capítula.

AD te Dómine levántes ánimas nostras precâmur, ut eas spirituáli sustóllas desidério, quæ carnáli sæpiùs demergúntur voto, dona humilitâtem, quam ipse vídeas, & pérfice fructuôsum labôrem, ut peccâta dimíttas: simplícitas & æquitas nostris inhæreant ánimis; dolus & injustítia procul recédant à nobis.

Pater noster. A malo nos líbera. fol. 10.

Ad Sextam, ómnia dicántur, ut in Sexta, quæ dícitur per totum annum.

Ad Nonam ut suprà.

SABBATO SANCTÆ MARIÆ.

Sciéndum est, quòd ómnibus Sábbatis per totum annum (præter si non occúrrerit festum novem lectiônum) semper fácimus officium B. M. V. modo sequénti: Incipiéndum est

Ad Vésperos.

Lauda. Virgo Israël, ornâre tympanis tuis, P. Et egrédere in choro psalléntium. ℣. Beâta es regîna, quæ próspicis quasi lumen. P. Et egrédere in choro.

Orátio.

VIrgo Israël, quæ útique mater Vidéntis intellígeris: adórna tympana tua, id est membra Ecclésiæ tuæ; ut te habeâmus patrônam in sæculo, quam beâtam regînam crédimus permanêre in futúro: ut prospiciéntes te lumen credulitâtis nostræ sine dúbio esse, te interpellánte, favôrem beatitúdinis mereâmur firmíssimæ obtinêre. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Sono. Dóminus Deus cœli benedîcat tibi, honôrem regni dabit in manu tua. P. Et adorábunt coram te filii multârum Géntium. Allelúia. ℣. Audi, filia, quia exaltâta es, & fácies fulget in templo Dei: sol justítiæ in ingréssu tuo oriêtur. P. Allelúia. Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum.

Antíphona. Benedícta tu à Deo Altíssimo, præ ómnibus muliéribus. P. Propter hoc non discêdet laus tua ab ore hóminum usque in sæculum. ℣. Beâtam me dicent omnes generatiónes. Quia ancíllam húmilem respéxit me Deus. P. Propter hoc. ℣. Glória, & honor, &c. P. Propter. Dóminus sit semper. ℟. Et cum.

Lauda. Allelúia. Gáude, filia Sion: lætâre, & exúlta in omni corde, filia Hierúsalem. P. Quóniam ábstulit inimícos tuos rex Israël Dóminus. Allelúia. ℣. Lauda Hierúsalem Dóminum: & colláuda Deum tuum Sion. P. Quóniam ábstulit. ℣. Glória, & honor, &c. P. Quóniam.

Hymnus.

O Decus sacrum Vírginum,
Quem Virgo vehit Unicum,
Et vírgines Almíficum
Sequúntur sanctæ Dóminæ.

Qui pláustrum domicílium
Faxísti jam virgíneum,
Quo cum cúneis, vírginum
Cluit caput præcípuum.

Hoc templum jam terrígenum
Numen cudit cœlícolum,
A quo redémptum sæculum
Extat, & omnis tártarus.

Qui sìc suscêpit Vírginem,
Poli terræque Regînam;
Et Angelôrum cómpotem
Fecit in arcem sublîmem.

Illìc Virgo sanctíssima,
Nostra defer precámina,

Quò tu tranásti glória
Commemoratiônis ínclyta.
Per tuum Unigénitum,
Quem genuísti Dóminum,
Cœli petâmus gremium
Diù per omne sæculum. Amen.

Supplicátio.

ORêmus Redemptôrem mundi Dóminum nostrum Jesum Christum, cum omni supplicatiône rogêmus; ut nos grátiâ ipsîus, & per intercessiônem Sanctæ Mariæ Vírginis genitrîcis suæ nobis salûtem ánimæ, & córporis propítius tribúere dignêtur. ℟. Præsta ætérne omnípotens Deus. Kyrie, eléïson. ℟. Christe, eléïson. Kyrie, eléïson.

Capítula.

VIrgo Christi génitrix, & humáni géneris reparátrix, implorántium preces áuribus offer divínis: ut tuo gaudeâmus múnere digni, intercéssu tuo peccáminum apud Deum obtinêre remissiônem, cujus sexus absque pudôris corruptiône ómnium génuit Salvatôrem.

Pater noster. Liberáti à malo. Quære fol. 2.

Benedíctio.

DOminus Jesus Christus, qui olim ex Vírgine dignâtus est nasci, suæ nos Genitrîcis intercessiône sanctíficet. ℟. Amen. Quique matrem servâvit à corruptélæ contágio, sinum nostri cordis emáculet à delícto. ℟. Amen. Et qui eam fecit Vírginem manêre post partum, cœlum nobis tríbuat possidêre post tránsitum. ℟. Amen. Per misericórdiam ipsîus Dei nostri, &c.

Laudæ. Rami mei, rami honôris, & grátiæ. Allelúia. P. Ego quasi vitis fructificávi suavitâtem odôris. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Ego autem, sicut olîva fructífera in dómo Dómini, sperâbo; & in misericórdia Dei mei in ætérnum, & in sæculum sæculi. P. Ego quasi vitis. ℣. Glória, & honor Patri, &c. P. Ego quasi vitis.

Orátio.

MIra satis, Dómine, radix Ecclésiæ tuæ, quæ próficit, & crescit usque ad perféctum diem, cujus rami Mártyres, cujus præpendícula efféćti sunt Confessóres, inter quos Beatíssima Virgo Maria Génitrix tua, quasi vitis vera fructíficans, dùm odôrem grátiæ fidélibus propînat in sæculo, ætérno promerêtur consolári de præmio: quæsumus ergo, ut suffrágiis ejus odôre virtûtum odóres críminum fugiâmus. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam Deus noster.

In nómine Dómini.

Ad Matutînum.

Antíphona. Lábia mea, Dómine, apéries: & os meum annuntiâbit láudem tuam. Psalmus 50.

Orátio.

EXúltent in te, Dómine, lábia nostra præcónio veritâtis ad collaudándam veram commemoratiônem illibátæ Maríæ genitrîcis: & quæ de terris potentiálitèr méruit supérnis sédibus divínitùs attólli, mereâmur ob ejus favôrem ab ómnibus hîc peccátis érui, & illìc beatôrum fulgéntibus choris misericórditer indúci. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam Deus noster.

Antíphona 1. Ave Marîa, grátiâ plena: Dóminus tecum. P. Beâta tu inter mulíeres, & benedíctus fructus ventris tui. ℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis: proptéreà benedíxit te Deus in ætérnum. P. Beâta tu inter mulíeres. ℣. Glória, & honor Patri, &c. P. Beâta tu inter mulíeres.

Orátio.

GRátiam plenam habêre te crédimus, ò Virgo Christi génitrix, & humáni géneris reparátrix gloriôsa Marîa; quæ tanta nobis gáudia pariéndo contulísti, ut fructus ventris tui, qui est Christus filius Dei à domínio in nos sæviéntis erîperet inimíci, & in regno ætérno consórtes fáceret sibi metípsi: proíndè te quæsumus, teque rogâmus; ut adsis patrôna nobis, ut & mérito tuo nos Fílius tuus à delícto éxules reddat, & post in regno suo perénnitèr habitatúros introdûcat. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam, &c. Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Antíphona 2. Magnum miráculum jam vídimus in Vírginis Concéptiône; ut nec virginitâtem amítteret, nec genitrîcis póndera didicísset. ℣. Sola méruit Deum ferre post cœlos; sola méruit Virgo venîre post partum. ℣. Dómini est terra, & plenitûdo ejus: orbis terrárum, & univérsi qui hábitant in eo. P. Sola méruit Deum. ℣. Glória, & honor Patri, &c. P. Sola méruit.

Orátio.

MAgnum valdè miráculum vídimus in Vírginis Concéptiône; ut nec decôre pudôris carêret, nec genítricum ónera sustinêret: nec enim fas erat, ut illa habêret suspíria, quæ ómnium gáudia pariêbat: aut orígo lætítiæ nósceret vim dolôris: sic étenim sola méruit virgo venîre post partum, quia

quia in ipsa verbum est caro factum : ob hoc te precâmur, Jesu bone, quòd sicut Genitríci tuæ contulísti hoc præmium, ita nobis míseris adsis concedéndo remédium. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam Deus noster.

Antíphona 3. Magníficat ánima mea Dóminum : & exultâvit spíritus meus in Deo salutári meo. P. Quóniam respéxit humilitâtem ancíllæ suæ. ℣. Eructâvit cor meum verbum bonum: dico ego ópera mea regi. P. Quóniam respéxit. ℣. Glória, & honor Patri, &c. P. Quóniam respéxit.

Orátio.

QUanta tibi Sanctíssima Virgo Dei, & Mater, divina píetas, magna & ampliòra distríbuit! ut cùm esses Virgo terrígena, facta es Altíssimi Mater & vérnula: ut qui sanctum ipsius nomen in omni generatióne, & prosápia nuntiásti, nobis infirmis succúrrat detérsâ malè rancòris suggestiòne: Et qui tibi áffluit óptimus habitàtor, in nobis præésse dignêtur mitíssimus retribûtor; ut per unum Deum in Trinitâte perféctum, & credulitàtis mérita vígeant, & distributiònis gáudia coaléscant: Et imméritì hoc depóscimus te, regina & Mater Creatòris ómnium sæculôrum; ut per te fruâmur paradísi flóreà voluptàte, quæ íntegra permansísti Virgo Deífica. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

℟. Plácuit Deo cástitas, & Immaculàta virgínitas. P. Propter hoc in útero ejus ingréssa est sancta píetas de verbo; & partum osténdit admirábile : Genuísse vírginem Deum & hóminem. ℣. Annuntiavêrunt cœli justítiam Dei: & vidérunt omnes pópuli glóriam ejus. P. Propter hoc. ℣. Glória, & honor Patri, &c. Reiterêtur ℟. Plácuit Deo.

Orátio.

O Sacratíssima Verbi ancílla, & mater, quam osténdit generátio Vírginem, & virgínitas cómprobat Genitricem; patulo pietâtis sinu concurréntem ad te popúlum súscipe; tu profúsis pietâtis tuæ viscéribus páscito gregem, quem suo Fílius ex te progrédiens mercâtus est sánguine : simus tuo præmuníti præsídio, qui suavi servitûtis tuæ delectâmur pérfrui jugo; ut hîc nos tu multíplici affêctu tueâris in sæculo, & pòst ex te Génitus regnatúros possídeat in ætérnum. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam Deus noster.

IN LAUDIBUS.

Ad Cánticum.

Antíphona. Fecit mihi magna qui potens est : & sanctum nomen ejus. Et misericórdia ejus in omni progénie & generatiône.

Cánticum. Magníficat ánima mea Dóminum. Requìre fol. 50.

P. Fecit mihi magna qui potens est : & sanctum nomen ejus. Glória, & honor Patri, &c. P. Et misericórdia ejus in omni progénie & generatiône.

Ad Benedíctus.

Antíphona. Fília Sion bénedic Dómino Deo excélso in omni benedictiòne & laude.

Cánticum. Benedíctus es Dómine. Requìre fol. 6.

Sono. Dóminus Deus cœli benedìcat. Quære fol. 107.

Lauda. Laudâte Dóminum de cœlis: Allelúia. Laudâte eum in excélsis. Allelúia. Psalmus 148.

Léctio libri Cántici Canticôrum Salomônis. *Capítulo* 4. ℟. Deo grátias.

HOrtus conclûsus soror mea, hortus conclûsus, fons signátus. Emissiónes tuæ paradisus malôrum punicôrum cum pomôrum frúctibus. Cap. 6. Una est colúmba mea, & perfécta mea, una est matris suæ, elécta genitrìcis suæ. Vidérunt illam filiæ, & beatíssimam prædicavérunt; regínæ & concubínæ, & laudavérunt eam. Quæ est ista, quæ progréditur quasi auròra consúrgens, pulchra ut luna, elécta ut sol, terríbilis ut castrôrum acies ordinâta? Cap. 8. Quæ est ista, quæ ascéndit de desérto, delítiis áffluens, inníxa super diléctum suum? Pone me ut signáculum super bráchium tuum, ut signáculum super cor tuum : & vera Dei pérmanet diléctio. ℟. Amen.

Hymnus. O decus sacrum Vírginum. fol. 107.

Supplicátio. Orêmus Redemptôrem mundi. fol. 108.

Capítula.

MAtutínis précibus te, Dómine, exorâmus piíssimum; ut sicut illústris gloriosíssima Virgo María in cœlis est coronâta, ita per méritum ejus acceptabilíssimi favòris apud te conlætári mereâmur in cœléstibus regnis.

Pater noster. Liberáti à malo. Quære fol. 2.

Lauda. Rami mei.

Benedíctio. Dóminus Jesus Christus, qui olìm. Quære fol. 108.

In nómine Dómini.

IN SECUNDO DOMINICO POST OCTAVAM EPIPHANIÆ.

Ad Vésperos.

Lauda. Die mandâvit Dóminus misericórdiam

diam suam, & nocte declarâvit. ℣. Apud me orátio Deo vitæ meæ, dicam Deo: Suscéptor meus es. ℟. Et nocte declarâvit.

Orátio.

DEus, qui tuam in die mandas misericórdiam, & in nocte declâras: quæsumus, ut in die nos prótegas ad salûtem; & in nocte deféndas ad réquiem. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Sono. Te decet hymnus in Sion: & tibi reddêtur votum. ℟. In Hierúsalem. Allelúia. ℣. Exáudi, Dómine, oratiônem nostram: ad te omnis caro véniet ℟. In Hierúsalem. Allelúia. Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum.

Antíphona. Allelúia. Deus sápiens corde, & fortis róbore. Qui cómmovet terram de loco suo. Qui próhibet soli, & non oriêtur: & stellas cláudit quasi sub signáculo. Qui exténdit cœlos solus, & gráditur super fluctus maris. ℟. Qui facit magna, & mirabília, quôrum non est númerus. ℣. Magnus Dóminus noster, & magna virtus ejus: & sapiéntiæ ejus non est númerus. ℟. Qui facit. ℣. Glória, & honor, &c. ℟. Qui facit. Dóminus sit semper. ℟. Et cum.

Lauda. In toto corde meo exquisívi te: Allelúia. ℟. Ne repéllas me à mandátis tuis. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Da mihi intelléctum, & præscrutâbor legem tuam: & custódiam illam in toto corde meo. ℟. Ne repéllas me. ℣. Glória, & honor Patri, &c. ℟. Ne repéllas me.

Hymnus.

CHriste lux mundi, salus, & potéstas,
Qui diem solis rádiis adímples,
Noctem & fulvam fáciens corúsco
Sídere pingis.
Certis ut totum móribus peráctum
Témperes mundum vícibus recúrsis,
Atque resólvat ómnium labóres
Sorte quiêtis.
Ecce vergéntem rotat hora solem
Vésperis rursùm remeántis ortum,
Hìnc & astrôrum chorus omnis alto
Surgit Olympo.
Nos pio cultu tibi præcinéntes,
Vócibus sacris modulâmus Hymnis,
Sénsibus totis simùl excitâmur,
Pángere laudes.
Tura libâmus tibi, magne rector,
Lumen & sacrum Dómino exhibêmus,
Férvidum guttans, madidúmque summo
Vértice nectar.
Præstet ut votum; ferat ut medêlam;
Donet ut nostris véniam delíctis;
Firmet ut sensus; placidâ quiete
Múlceat artus.
Et licet noctis súbeant profúnda
Hórridis mundi ténebris opérta;
Mens tamen nostra fidei supérnæ
Spléndeat ortu.
Dêsinant culpæ, vígilet vicíssim
Noster inlábens ánimus; nec ulla
Sensus invólvat grávior vagántum
Spiríttuum turma.
Cor enim nostrum vígilet sopôre,
Sómniet Christum, Dominúmque semper
Insonet Psalmis, meditêtur Hymnis
Nocte diêque.
Glória summo célebret Parénti
Glória Christo, paritérque Sancto;
Prædicet Trinum piâ voce nomen
Omne per ævum. Amen.

Supplicátio. Orêmus Redemptôrem. Quære fol. 108.

Capítula.

LAus tibi omnípotens Deus, quóniam jam dies tetris mólitur horis: jam occâsus métitur in vésperum: jam soporífera quies fessos réficit artus: jam Olympi trámitem ferè currícula laxant: jam vespertîna polífera visibília lustrat, pervigilésque mentes sobrietâtis cántica psallant; ut recíproco lucis obórtu sospitátes pudicitiæque flagrent prótinùs: rursúsque nos áurea crepúscula lustrent; ut, noctis expoliáti velámine, dies nos altérna repóscat.

Pater noster. Liberáti à malo. Quære fol. 2. Humiliâte vos benedictióni. Dóminus sit semper. ℟. Et cum.

Benedíctio.

ÆTérnus Dóminus, qui humilitâte pótiùs quàm sacrificio placâtur: ipse vobis peccâta dimíttat, & cleméntiæ suæ miserátio semper subvéniat. ℟. Amen. Vestra vota, desideriáque Christus Dóminus in bono adímpleat, & salûtis cópiam animábus vestris concêdat. ℟. Amen. Qui largâ miseratiône peccatóribus véniam donat, ipse vobis misericórdiæ suæ dona attríbuat. ℟. Amen. Per misericórdiam ipsîus Dei.

Lauda. Tu mandásti mandâta tua Allelúia. ℟. Custodíri nimis. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Utinam dirigántur viæ meæ, ad custodiéndas justificatiónes tuas. ℟. Custodíri nimis. ℣. Glória, & honor, &c. ℟. Allelúia, allelúia, allelúia.

Orá-

Orátio. Desidérium tuôrum Dómine. Requîre infrà in Matutínis istis.

Ad Matutînum.

Hymnus. Ætérne rerum Cónditor. Requîre fol. 3.

Orátio. Ætérnum te Dóminum, rerúmque. Requîre fol. 14.

Antíphona. Dómine quid multiplicáti sunt, qui tríbulant me? tu autem Dómine suscéptor meus es. Psalmus 3.

Antíphona. Dele, Dómine, iniquitátes meas. Psalmus 50.

Antíphona. In te confidit ánima mea. Psalmus 56.

Orátio.

DOmine Deus, apud quem confiténtes medêlam salûtis invéniunt; dele piaculôrum vúlnera de córdibus hóminum; & osténde super nos clementiæ tuæ claríssimum vultum; tuúmque clamóribus súpplicum inclína sanctum auditum: Effúnde méntibus nostris tuæ grátiæ donum: & concède postulántibus remédium quæsitum: ac cui ad impendéndum débitum nostræ servitûtis consúrgimus; effúnde benedictiônis & salûtis abundántiam super pópulum tuum: ac dele mísericors scelus contráctum; & fac nos esse líberos à reátu facínorum: audi gémitus pœniténtium; largîre indulgéntiæ fructum; & clamóribus pulsántum fidélium concède síngulis suffrágium postulâtum. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Antíphona 1. Desidérium páuperum exaudîvit Dóminus: præparatiónes cordis eôrum exáudiet auris tua. Judicâre pupíllo & húmili P. Ut non appônat ultra magnificâre se homo super terram. ℣. Exúrge Dómine, non præváleat homo: judicéntur gentes in conspéctu tuo. P. Ut non appônat. ℣. Glória, & honor, &c. P. Ut non appônat.

Orátio.

DEsidérium tuôrum Dómine páuperum sic inténde propítius, ut & donôrum cœléstium nobis cópiam tríbuas; & tumôrem prætereúntium rerum à nobis avértas: Auris quoque tua nostram ita oratiônem inténdat, ut dùm pupíllo humilíque judícium féceris, patérnâ nobis indulgéntiâ blandiâris; & pro humiliatiône præséntium gáudia retríbuas æternôrum. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Antíphona 2. Propter misérias ínopum, & gémitum páuperum, P. Nunc exúrgam, dicit Dóminus. ℣. Elóquia Dómini, elóquia casta: argéntum igne examinâtum, terræ purgâtum séptuplum. P. Nunc exúrgam. ℣. Glória, & honor, &c. P. Nunc exúrgam.

Orátio.

DEus, qui supérbis resístis, & línguam magníloquam labiâque dolôsa dispérdis; fac nos casta elóquia tua, quæ velut argéntum igne probâtum sunt examinâta, percípere: ut, omni arrogántiæ tumôre dejécto, expositôque corruptiônis nostræ contágio, géminæ dignitâtis splendôrem sicut à te índitum in nostra conditiône suscépimus, ita per te renovâtum per ómnia retineâmus ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Antíphona 3. Usquequò, Dómine, obliviscêris nos in finem? quoúsque avértis fáciem tuam à nobis? P. Réspice, & exáudi nos Dómine Deus noster. ℣. Quámdiu ponam consília in ánima mea, dolôrem in corde meo per diem? Usquequò exaltábitur inimícus meus super me? P. Réspice. ℣. Glória, & honor, &c. P. Réspice.

Orátio.

REspice & exáudi nos Dómine Deus noster: ad placándum tímidos conátus nostros ádjuva: da finem óperis, qui dedísti princípium voluntâtis: da, ut possimus implêre, qui dedísti, ut velîmus incípere. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

℟. Hábeant, Dómine, finem peccâta nostra: deleâtur iníquitas, & induâmur justítiâ sanctâ tuâ. P. Ut lætêtur íterùm Hierúsalem. ℣. Tu exúrgens miseréberis Sion: quia venit tempus miseréndi. P. Ut lætêtur. ℣. Glória, & honor, &c. Reiterêtur ℟.

IN LAUDIBUS.

Ad Cánticum.

Antíphona. Deus, vera sunt ópera tua, & omnes viæ tuæ judícia.

Cánticum. Atténde cœlum. Requîre fol. 4.

Orátio. Descéndat Dómine, ut plúvia. Requîre fol. 93.

Ad Benedíctus.

Antíphona. Benedíctum nomen glóriæ tuæ sanctum in ómnia sæcula sæculôrum.

Cánticum. Benedíctus es Dómine Deus. Requîre fol. 6.

Orátio.

DOmine Deus, qui super Chérubim sedens, laude magnificâris creatúræ subjéctæ: ut dum magna condíderis, incomparabílitèr tu magnificentíssimus æstimêris: tibi ad nutum obtémperant cuncta, quæ te auctôre subsístunt; & hoc illis est in honôre, quòd

quòd sunt à te cóndita, & sunt subjécta: Proíndè ita proficere præsta, ut dum lábia in tuis benedictiónibus pándimus, benedictiònem cœléstis grátiæ impetrêmus. ℟. Amen.

Sono. Emítte lucem tuam, Dómine, & veritàtem tuam. Allelúia. ℣. Júdica me Dómine, & discérne causam meam de gente non sancta. Allelúia.

Lauda. Laudàte Dóminum de cœlis: Allelúia. Laudàte eum in excélsis. Allelúia. Psalmus 148.

Léctio libri Ecclesiástes Salomônis. *Capít.* 3. ℟. Deo grátias.

FIli, Hómini bono in conspéctu suo dedit Deus sapiéntiam, & intelligéntiam, & lætítiam: peccatóri autem dedit afflictiònem, & curam supérfluam, ut addat, & cóngreget, & tradat ei qui plácuit Deo: sed hoc vánitas & cassa solicitûdo mentis. Omnia tempus habent, & suis spátiis tránseunt univérsa sub sole. Tempus nascéndi, & tempus moriéndi. Tempus plantándi, & tempus evelléndi quod plantàtum est. Tempus occidéndi, & tempus sanándi. Tempus destruéndi, & tempus ædificándi. Tempus flendi, & tempus ridéndi. Tempus plangéndi, & tempus saltándi. Tempus spargéndi lápides, & tempus colligéndi. Tempus amplexándi, & tempus lóngè fieri à compléxibus. Tempus acquiréndi, & tempus perdéndi. Tempus custodiéndi, & tempus abjiciéndi. Tempus scindéndi, & tempus consuéndi. Tempus tacéndi, & tempus loquéndi. Tempus dilectiònis, & tempus ódii. Tempus belli, & tempus pacis. Quid habet ámpliùs homo de labôre suo? Vidi afflictiònem, quam dedit Deus fíliis hóminum, ut distendántur in ea. Cuncta fecit bona in témpore suo, & mundum trádidit disputatióni eòrum, ut non invéniat homo opus, quod operàtus est Deus ab inítio usque ad finem. Et cognóvi quòd non esset mélius nisi lætáre, & fácere bonum in vita sua. ℟. Amen.

Hymnus. Splendor patérnæ glóriæ. Requîre fol. 67.

Supplicátio. Orêmus Redemptôrem mundi. Requîre fol. 66.

Capítula.

DEcántet tibi Ecclésia tua, Dómine, novum cánticum in choro fidéliter; teque crebrâ meditatiône in tympanis cóncinat confidéntèr. Tu ítaque clemens tríbue, ut sic tibi benepláceat in pópulis, quemádmodùm gloriósè jocundàris in Angelis: & quómodo te in Matutínis divérsitas redemptòrum concélebrat, sic tibi in lúmine plácitum famulàtum sui officii repræséntet. Da ígitur pópulo tuo, omnípotens Deus, tibi áffatìm complacêre; laudémque tuam plenâ sanctitâte proférre: Sicque nos fácias hujus diéi moménta transcúrrere, ne gressus ad te properántium adversárius suus váleat in cómpede præpedîre: ut quos mercàtus es sánguine, salvastìque per crucem, & sublevásti per fidem; resúscites in virtûte; & ad cœlum próvehas inenarrábili majestâte: Quique te nunc mœsto lúmine suspéctant è terris, & gemebúndis córdibus prosequúntur ab imis; déxterâ tuâ adtrahántur in supérnis: & glóriæ amícti stolis, te in Hymno novo gloríficent perénni jocunditâte cum Sanctis.

Pater-noster. Liberáti à malo. Quære fol. 2.

Lauda. Cantâte Dómino cánticum novum: Allelúia. P. Laus ejus in Ecclésia sanctôrum. Allelúia, allelúia. ℣. Lætêtur Israël in eo, qui fecit ipsum: & filiæ Sion exúltent super regem suum. P. Laus ejus. ℣. Glória, & honor, &c. P. Laus ejus.

Benedíctio. Ætérnus Dóminus. Quære fol. 110. In nómine Dómini.

Commemoratiónes. Quære fol. 94.

Exeúnte Vésperâ Lauda. Illúmina óculos meos, Dómine, ne umquàm obdórmiam. P. In morte. ℣. Réspice, & exáudi me Dómine Deus meus: ne quando dicat inimîcus meus: Præválui advérsùs eum. P. In morte. Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum.

Sono. Deus in te sperávi Dómine, non confúndar in ætérnum: in tua justítia líbera me. Allelúia. ℣. Esto mihi in Deum protectôrem, & in locum munîtum, ut salvum me fácias, Deus. Quia firmaméntum meum, & refúgium meum es tu. Allelúia. Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Antíphona. Non est álius Deus præter me: ego fundávi terram, & hóminem super eam: P. Ego firmávi cœlos, & omnes stellas, lucem mandávi. ℣. Dómine Deus virtûtum convérte nos: & osténde fáciem tuam: & salvi érimus. P. Ego firmávi cœlos. ℣. Glória, & honor Patri, &c. P. Ego firmávi cœlos. Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Lauda. In corde meo abscóndi elóquia tua: Allelúia. P. Ut non peccem tibi. Allelúia. ℣. Benedíctus es Dómine: doce me justificatiónes tuas. P. Ut non peccem. ℣. Glória, & honor Patri, &c. P. Ut non peccem.

Hym-

Hymnus.

O Lux beâta Trínitas:
Et principâlis Unitas:
Jam sol recêdit ígneus,
Infúnde lumen córdibus.
Jam noctis tempus ádvenit:
Quiêtem nobis tríbue,
Dilúculò nos réspice
De cœlo clementíssime.
Tu Christe solve víncula,
Abstérge nostra vítia,
Reláxa priùs crímina,
Et indúlge facínora.
Orâmus, ut exáudias:
Precâmur, ut subvénias,
Christe Jesu omnípotens,
Tu nos à malo líbera.
Te manè laudum cármine,
Te prædicâmus véspere;
Te nostra supplex glória
Per cuncta laudet sæcula. Amen.

Supplicátio. Orêmus Redemptôrem mundi. Requíre fol. 66. Kyrie, eléïson. ℟. Christe, eléïson. Kyrie eléïson.

Capítula. Illuminátio salúsque nostra.

Et Benedíctio. Dignâre, Dómine, hanc famíliam tuam. Requîre fol. 97. Per misericórdiam tuam. Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Lauda. Cantábiles erant mihi, Dómine, P. Justificatiónes tuæ. Allelúia, allelúia. ℣. Hæc facta est mihi: quia justificatiónes tuas exquisívi. P. Justificatiónes tuæ. ℣. Glória, & honor, &c. P. Justificatiónes.

Orátio. Desidérium tuôrum Dómine. Requîre retrò fol. 111. Commemoratiónes fol. 94.

IN TERTIO DOMINICO POST OCTAVAM EPIPHANIÆ.
SABBATO.
Ad Vésperum.

Lauda. Illúmina óculos meos, Dómine, ne umquam obdórmiam P. In morte. ℣. Réspice, & exáudi me Dómine Deus meus: nequándo dicat inimícus meus: Præválui advérsùs eum. P. In morte.

Orátio.

ILlúmina óculos nostros Dómine: ut in te fidei nostræ defixo obtútu, & consílium ánima nostra amôris tui dulcédine cápiat, & dolôrem in corde nostro timôris tui recordatiône conclûdat. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Sono, & Antíphona, Lauda, Hymnus dicántur, ut in Exeúnte de secúndo Domínico prætérito fol. 110.

Supplicátio. Orêmus Redemptôrem mundi. Quære fol. 66.

Capítula.

DEus, qui vicissitúdinem diéi, & noctis esse jussísti, ut fatigâta mundi áctibus membra, spátio interveniénte, requiéscerent: præsta nobis noctem quiêtam, ut ad confessiônem nóminis tui sine ullo peccáto dilúculò consurgâmus: & auxílium virtûtum tuârum, tuam cleméntiam deprecêmur, ut confirmes nos in præcéptis tuis, & sapiéntiæ tuæ splendôre semper illúmines; nec ullâ vitiôrum calígine, mentes nostras enervâre permíttas.

Pater noster. Et ne. Liberáti à malo, &c. fol. 2. Humiliâte vos benedictióni. Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum.

Benedíctio.

CHristus Dóminus qui erráticam ovem húmeris suis in cœlum redúxit, ipse vos à sórdibus peccatôrum expúrget. ℟. Amen. Qui latróni affixo peccâta donâvit; eúmque paradíso restítuit, ipse vos à cunctis peccátis emúndet, & præséntiâ suæ claritàtis illústret. ℟. Amen. Abstérgat à vobis omne scelus peccáminum, & in cætu cónlocet ómnium Beatôrum. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Lauda. Concupivit ánima mea desiderâre judícia tua, P. In omni témpore: Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Meménto verbi tui servo tuo, in quo mihi spem dedísti. P. In omni tempore. ℣. Glória, & honor. P. Allelúia, allelúia, allelúia.

Orátio. Ab occúltis nostris. Requîre infrà.

Ad Matutinum.

Hymnus. Ætérne rerum Cónditor. Requîre fol. 3.

Orátio.

TE omnipoténtem Dóminum, omniúmque rerum Dominatôrem: te humáni géneris Redemptôrem, cuncta ubîque diffûsa confitêtur Ecclésia, firmíssimè suprà petram fundâta: in qua te precántes exáudis, & fléntium culpas ábluis, luctúmque mœréntium in gáudium vertis: sic gallo canénte spem tríbuis cunctis: sic valetúdine peccatôrum detémptos, facis fiduciálitèr convaléscere ægros: proíndè rogâmus, ut respéctu pietâtis tuæ, errántes à fide placâtus córrigas, ac cunctis tuis supplícibus indulgéntiam culpârum concêdas: & ut vox nostra te primum, semperque excélsum pérsonet matutínis officiis, te verum Deum prædicándo, & laudándo, pervígilet. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona. Multi dicunt ánimæ meæ: non est salus ipsi in Deo ejus. Psalmus 3.
Antíphona. Lava me ab injustítia mea Deus meus: & à peccáto meo munda cor meum. Psalmus 50.
Antíphona. Exaltâre super cœlos Deus: & super omnem terram glória tua. Psalmus 56.
Orátio. Clementíssime Dómine, qui es animârum, &c. Quære fol. 14.
Antíphona 1. Delícta nostra tu solus intélligis: à peccátis nostris munda nos Dómine. P. Et ab aliénis parce servis tuis, Dómine. ℣. Cœli enárrant glóriam Dei, & ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum. P. Et ab aliénis. ℣. Glória, & honor Patri, &c. P. Et ab aliénis.

Orátio.

AB occúltis nostris munda nos Dómine purgándo consciéntiam, quam intérnis ac própriis inficimus máculis: ab aliénis quoque parce servis tuis, ut ea indúlgeas, quæ vel malôrum exémplis addíscimus, vel pravis inlécti persuasiónibus perpetrâmus: ut qui te próprium agnóscimus Dóminum, peccatôrum nequâquàm sentiâmus ultérius dominâtum. ℟. Amen. Per misericórdiam. Dóminus sit. ℟. Et cum.
Antíphona 2. Mitte nobis Dómine auxílium de sancto: P. Et de Sion tuêre nos Dómine. ℣. Exáudiat te Dóminus in die tribulatiônis: prótegat te nomen Dei Jacob. P. Et de Sion. ℣. Glória, & honor Patri. P. Et de Sion.

Orátio.

IMple Dómine omnes petitiónes nostras ac mitte nobis auxílium de sancto: memor esto omnis sacrificii nostri, quod tibi non solùm oblatiône, sed étiam oratiône, atque afflictiône dicâmus: ut nos tibi húmiles semper fácias, & contrítos adténdas. ℟. Amen. Per misericórdiam.
Antíphona 3. Desidérium ánimæ nostræ dona nobis Dómine. P. Præveni nos in benedictiône dulcédinis. ℣. Vitam pétiit: & dedísti ei in longitúdine diêrum in ætérnum, & in sæculum sæculi. P. Præveni nos. ℣. Glória, & honor Patri, &c. P. Præveni nos in.

Orátio.

DOmine, qui nos prævenîre dignâtus es grátiâ redemptiônis, præveni item in benedictiône dulcédinis: & qui vitam temporâlem cunctis mortálibus tríbuis, vitam peténtibus ætérnam nobis ómnibus largiâris. ℟. Amen. Per misericórdiam.

℟. Bonus est Dóminus sustinéntibus eum: ánimæ quæ inquîrit eum. Bonum est confidere & sperâre in salutâre Dómini. Bonum est viro, P. Cum túlerit jugum grave à juventûte sua. ℣. Beâtus vir, qui confidet in Dómino, & erit Dóminus fidúcia ejus. P. Cum túlerit. ℣. Glória, &c. Reiterêtur ℟.

IN LAUDIBUS.

Ad Cánticum.

Antíphona. Deus fidêlis, in quo non est iníquitas: justus & sanctus Dóminus Deus.
Cánticum. Atténde Cœlum. fol. 4.

Orátio.

DEus fidêlis, in quo nulla est íniquitas: tu justus & sanctus, & Dóminus: qui & si nostris opéribus próvidè irritâris; non tamen, ut peccávimus, vindíctam exérces; nec condígnâ retributiône prævaricántes córripis: ádmones terrôre; & adlóqueris pietâte: ut & justítiam téneas; & misericórdiam non omíttas: Porta ergo nos alis tuis, ut pupíllos; & prótege ac filios tuos: quò nos, & in fortitúdinem terræ dedúcas; & plenitúdine virtûtum ac frúgum enútrias. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Ad Benedíctus.

Antíphona. Suprà thronum regni in firmaménto cœli, benedíctus Dóminus.
Cánticum. Benedíctus es Dómine Deus. fol. 6.
Orátio. Dómine Deus patrum nostrôrum. fol. 93.
Sono. Deus Deus meus ad te de luce vígilo. P. Sitîvit ánima mea. Allelúia, allelúia. ℣. In matutínis meditâbor in te: quia fuísti adjûtor meus, Dómine. Et in velaménto alârum tuârum sperâbo. P. Allelúia, allelúia.
Lauda. Laudâte Dóminum de Cœlis: Allelúia: allelúia. Psalmus 148.
Léctio libri Ecclesiástes Salomônis. *Cap. 9.*
℟. Deo grátias.

FIli, Sunt justi ac sapiéntes, & ópera eôrum in manu Dei: & tamen nescit homo, utrum amôre an ódio dignus sit: sed ómnia in futûrum reservántur incérta, eò quòd univérsa æquè evéniant justo & ímpio, bono & malo, mundo & immúndo, immolánti víctimas, & sacrificia contemnénti: sicut bonus, sic & peccâtor: ut perjûrus, ita & ille, qui verum díxerat. Hoc est péssimum inter ómnia, quæ fiunt sub sole, quia éadem cunctis evéniunt: unde & corda filiôrum hóminum impléntur malítiâ & contémptu in vita sua, & post hæc ad ínferos deducéntur. Nemo est qui semper vivat, & qui hujus rei hábeat fi-

fidúciam : melius est canis vivens leône mórtuo. Vivéntes enim sciunt se moritúros. Mórtui verò nihil novérunt ámpliùs, nec habent ultrà mercêdem : quia oblivióni trádita est memória eôrum. Amor quoquè, & ódium, & invídia simùl periérunt, nec habent partem in hoc sæculo, & in ópere quod sub sole géritur. Vade ergo & cómede in lætítia panem tuum, & bibe cum gáudio vinum tuum : quia Deo placent ópera tua. ℟. Amen.
Hymnus. Splendor patérnæ. fol. 67.
Supplicátio. Orêmus Redemptôrem mundi. Quære fol. 66.

Capítula.

QUantam tibi, Dómine, creatûra tua ófferat laudem ? numquid humánis láudibus áliquid próficis, aut eges quídpiam, ut terrenôrum láudibus deleċtêris ? qui tam laudábilis laudabílitèr conlaudâris in sanċtis; tantísque acclamâris præcóniis legis ? Sed ídeò partem laudis deleċtâris accípere, quia plenam laudatiônem étiam laudatóribus nosti conférre. Da ergo Dómine dignum in nobis, quòd dignè conlaudêris à nobis : Te potentâtus cœléstis milítiæ indesinénter conláudet : & magnitúdinem tuam confessiônis magnitûdo concélebret : Te in tubis præcónia júbilent Prophetârum, & psalmôrum cántica cítharæ deprômat dulcêdo : Te in tympanis pérsonet perféċtio sanċtitâtis : Têque vírginum vasa sacra circúmdent in thrónis : Te ómnium corda crebrâ meditatiône permúlceant : & in speciálibus órganis dulci fragôre perstrídant. Ut cunċta creatûra tua, in cymbalis labiôrum fide tínniens, jugi motu clámitet : teque omnis spíritus débitâ laudatiône persúltet : & in te omnis creatûra redémpta, beatitúdine perféċtâ tripúdiet.

Pater noster. Et ne nos. Liberáti à malo, &c. Quære fol. 2. Dóminus sit semper. ℟. Et cum.

Lauda. Cantâte Dómino cánticum novum: Allelúia, allelúia. ℣. Laus ejus in Ecclésia sanċtôrum. Allelúia.
Benedíċtio. Christus Dóminus, qui errátícam ovem. Quære fol. 113.
In nómine Dómini, &c.
Commemoratiónes dicántur, ut in fol. 94.
Item in exeúnte Vésperâ, ómnia dicántur, ut in exeúnte Véspera de primo Domínico post Octâvam Epiphaníæ, fol. 94. excéptis Epístolâ, & Benediċtiône, quæ sequúntur. Kyrie, eléïson. Christe, eléïson. Kyrie, eléïson.
Capítula. Omnípotens Deus tuam indígni.
Benedíċtio. Dóminus nos suâ benediċtiône. fol. 100. Omnia ália ut suprà fol. 94.

IN QUARTO DOMINICO POST OCTAVAM EPIPHANIÆ.

Sábbato ad Vésperum.

Lauda. In nóċtibus extóllite manus vestras in sanċta, P. Et benedícite Dóminum. ℣. Qui statis in domo Dómini, in átriis domûs Dei nostri. P. Et benedícite.

Orátio.

IN nóċtibus manus nostras ad te extóllimus Dómine, ut nos in Ecclésia tua fixos státuas ; ac dum mundiálibus imprímimur sárcinis, nostrâ laudâre te aċtiône concédas. ℟. Amen. Per misericórdiam.
Sono. Refúgium meum : Deus meus sperâbo in eum. Quóniam ipse P. Liberâvit me de muscípula venántium, & à verbo áspero. Allelúia. ℣. Qui hábitat in adjutórium Altíssimi, in proteċtiône Dei Cœli commorábitur. Dicit Deo : Suscéptor meus es tu Deus meus. P. Liberâvit. Dóminus sit. ℟. Et cum.
Antíphona. Ecce clamat custos : Veni manè, & noċte. P. Si quæritis, quærite. Convertímini, venîte. ℣. Venîte, exultêmus in Dómino : jubilêmus Deo salutári nostro. P. Si quæritis. ℣. Glória, &c. P. Si quæritis. Dóminus sit. ℟. Et cum.
Lauda. Adhæsit paviménto ánima mea, Dómine: P. Vivífica me secúndùm verbum tuum. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Vias meas annuntiávi, & exaudísti me : doce me justificatiónes tuas. P. Vivífica me. ℣. Glória, &c. P. Vivífica me.
Hymnus. Invéntor rútilis dux boni. fol. 91.
Supplicátio. Orêmus Redemptôrem. Quære fol. 66.

Capítula.

DEus auċtor lúminis, cónditor claritâtis, qui submovísti ómnia ópera tenebrârum ; ut in nobis lucis tuæ plenitûdo regnâret : réspice, quæsumus, super hoc lumen accénsum, & hanc grátiam benediċtiônis, à nobis ómnibus exorâtus, infúnde : ut sicut hæc flamma ad altâris tui obséquium constitûta vincit ténebras, ac repéllit : ita illuminátio tua à sénsibus nostris súperet omnem fómitem vitiôrum.

Pater noster. Liberáti à malo. fol. 2. Humiliâte vos benediċtióni. Dóminus sit. ℟. Et cum.

Benedíċtio.

CHristus Dóminus nos custódiat propítius, & benedícat placâtus. ℟. Amen.

 Cle-

Cleméntiâ suâ nos prótegat, & à cunctis malis incessánter defêndat. ℟. Amen. Ejus vos gaudeâtis múnere digni, qui peccatôrum véniam concêdit benígnus. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Lauda. Tu mandásti mandâta tua Allelúia. P. Custodîre nimis. Allelúia, allelúia. ℣. Concupîvit ánima mea desiderâre justificatiónes tuas, in omni témpore. P. Custodîre nimis. ℣. Glória, & honor Patri, & Fílio, &c. P. Custodîre.

Orátio. Deus virtus, & refúgium. Requîre in Matutínis sequéntibus.

Ad Matutînum.

Hymnus. Ætérne rerum Cónditor. Quære fol. 3.

Orátio.

Deus, qui próvidâ majestâte, creatúræ totîus gubernatiônem impéndis, & diúrnis curis quiêtem noctúrnam oppônis: tu ne mens prolixitâte tenebrârum exæstuet, gallo nos consolâris canente, ut dum præco diéi sonat, diúrni óperis meditátio revivíscat: réspice nos júgitèr cleménti intúitu, & instíga, ne profúndæ noctis rore persuási, diéi obliviscâmur perénnis; sed labéntes in ténebris érige, & vidéndo nos córrige: ut cum Petro resipiscâmus errâta, & páribus láchrymis crímina defleâmus commíssa. ℟. Amen. Per misericórdiam. Dóminus sit. ℟. Et cum.

Antíphona. Glória mea, & exáltans caput meum. Psalmus 3.

Antíphona. Tibi soli peccávi, miserêre mei Deus. Psalmus 50.

Antíphona. Mitte de Cœlo, & líbera me Dómine: da obpróbrium conculcántes me. Psalmus 56.

Orátio.

Omnípotens Dómine, cui in cœléstibus ritè offértur summa ab Angelis glória; tríbue, ut in te sit gloriátio nostra; perveniátque ad te húmilis conféssio populôrum: & de quibus te, peccándo offéndimus, ad fructum indulgéntiæ te propítio redeâmus: ut miserándo errâta ignóscas, & ad promérendum te ínclytâ virtûte subvénias. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 1. Deus nostrum refúgium, & virtus, P. Adjûtor in tribulatiónibus, quæ invenérunt nos nimis. ℣. Proptéreà non timébimus dum conturbábitur terra, & transferéntur montes in cor maris. P. Adjûtor. ℣. Glória, & honor. P. Adjûtor.

Orátio.

Deus, virtus, & refúgium nostrum, esto nobis adjûtor in tribulatiónibus; ut in nullo nostra métuat consciéntia, cum te judicánte, conturbâta fúerit terra: flúminis tui ímpetus, tamquàm in Sanctis tuis hábitans, lætíficat civitâtem: atque in ea sumat ex vultu tuo adjutórium, cum Sancti Spíritûs te largiénte percéperit donum. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Antíphona 2. Convérte nos Deus Salvâtor noster: & avérte iram tuam à nobis. P. Ne in ætérnum irascâris nobis. ℣. Deus tu convértens vivificâbis nos: & plebs tua lætábitur in te. P. Ne in ætérnum. ℣. Glória, & honor. P. Ne in ætérnum.

Orátio.

Convérte nos Deus salutâris noster; & avérte iram tuam à nobis: ac super pópulum tuum præsta pacem, quam lóqueris; ut plebs tua lætêtur in te; ac salutâre tuum custódiâ salûtis intélligens, vel misericórdiam tuam témporum prosperitâte cognóscat, vel benignitâtem tuam frúctuum fœcunditâte suscípiat. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Antíphona 3. Deus Deus noster, réspice P. Nos sperántes in te, non nos derelínquas. ℣. Ad te clamavérunt, & salvi facti sunt: in te speravérunt, & non sunt confúsi. P. Nos sperántes. ℣. Glória, & honor. P. Nos sperántes.

Orátio.

Respice in nos Dómine Deus noster; ne averténdo fáciem tuam à nobis, nos aliquátenus derelínquas: verè enim salvi érimus, si vultûs tui in nos aspéctum convérteris, & hiláritèr nostris te animâbus conjúnxeris: ut quia in te speravérunt patres nostri, & salvi facti sunt, nos hereditáriæ fac eôrum spei succédere; & parilitâte horum, ætérnâ cum eis exultatiône gaudêre. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam, &c. ℟. Dómine, ne despícias cor contrítum, & humiliâtum ne spérnas. P. Inténde Dómine, placâre nobis: fac Dómine, noli tardâre. ℣. Convértere Dómine aliquántulum: & delectâre super servos tuos. P. Inténde Dómine. ℣. Glória, & honor. Reiterétur ℟.

IN LAUDIBUS.

Ad Cánticum.

Antíphona. Deus scientiârum Dóminus est; ipse mortíficat, & vivíficat, ducit ad ínferos & redûcit.

Cán-

Cánticum. Confirmâtum est cor meum. Quære fol. 55. ℣. Deus scientiârum Dóminus est: ipse mortíficat, & vivíficat, ducit ad ínferos & redûcit.

Orátio.

DOmine Deus scientiârum ac sapiéntiæ imménsæ: tu præparas adinventiónes tuas, ut infirmes arcus poténtium; & infirmos ardôre succíngas: dum in se fidéntes déjicis; & in te sperántes attóllis: dum plenos atténuas pánibus; & esuriéntes sufficiéntiâ reples: qui sciéntiâ tuméntes exclûdis; & humílitèr sapiéntes nec magnilóquio fidere, nec supérbè de tuis munéribus gloriári jubes: sed ita esse studiósos doctrínâ, ut tibi demus glóriam: nobis autem reservêmus obediéntiam. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam Deus noster.

Ad Benedíctus.

Antíphona. Noctes, & dies, lux, & ténebræ Dóminum Deum nostrum benedícite.

Cánticum. Benedíctus es Dómine Deus Patrum nostrôrum. fol. 6.

Orátio. Dómine Deus, qui super. Quære fol. 111.

Sono. Allelúia. In matutínis meditâbor in te Dómine: quia factus es adjûtor meus. Allelúia, allelúia. ℣. Deus Deus meus ad te de luce consúrgo. Sitit te ánima mea.

Lauda. Laudâte Dóminum de Cœlis: Allelúia: laudâte eum in excélsis. Allelúia, allelúia. Psalmus 148.

Léctio libri Sapiéntiæ Salomônis. *Capítulo 6.* ℟. Deo grátias.

REges pópuli dilígite justítiam, ut in perpétuum regnêtis: quid est autem sapiéntia, & quemádmodùm facta sit, réferam: & non abscóndam à vobis sacraméntum Dei, sed ab inítio nativitâtis investigâbo, & ponam in luce sciéntiam illîus, & non prætheribo veritâtem: neque cum invídia tabescénte iterâbo: quóniam talis homo non erit párticeps sapiéntiæ. Multitûdo autem sapiéntium sánitas est orbis terrârum: & rex sápiens pópuli stabiliméntum est. Ergo accípite disciplînam per sermónes meos, & próderit vobis. Cap. 7. Sum quidem & ego mortâlis homo, símilis ómnibus, & ex génere terrénó illîus, qui prius factus est, & in ventre matris figurâtus sum caro, novem ménsium témpore coagulâtus in sánguine, & sémine hóminis, & delectaménto hómini conveniénte. Et ego natus accépi commûnem âërem, & simíliter in factam décidi terram, primam vocem símilem ómnibus emísi plorans. In voluméntis nutrîtus sum, & in cunis vágiens. Nemo enim ex régibus áliud hábuit nativitâtis inítium. Unus ergo ómnibus est intróitus ad vitam, & símilis éxitus. Propter hoc optávi, & datus est mihi sensus: & invocávi, & venit in me spíritus sapiéntiæ. ℟. Amen.

Hymnus. Splendor patérnæ glóriæ. fol. 67.

Supplicátio. Orêmus Redemptôrem mundi. Quære fol. 66.

Capítula.

EMítte Dómine lucem tuam & veritâtem tuam in réditu diêrum, & in corda credéntium; in órdine témporum, & in devotiône populôrum; in múnere grátiæ, & in ministério creatúræ: ut lux tua apériat aspéctum, & véritas intelléctum: ut lux tua illúminet, & véritas infórmet: ut lux tua discútiat ténebras, & véritas errôrem: ac per utriúsque rei efficiéntiam, nec intérior homo noster vacíllet lúbrico fluctuándi; nec extérior sórdeat contagiône peccáti; sed sint ópera in nos lucis, atque ópera veritâtis: Ut lux tua procûret in témpore, & véritas confirmet in múnere.

Pater noster. Liberáti à malo. fol. 2.

Lauda. Cantâte Dómino cánticum novum: Allelúia, allelúia. ℟. Laus ejus in Ecclésia sanctôrum. Allelúia.

Orátio.

TIbi Dómine in Ecclésia Sanctôrum cantâmus; tibíque grátiam præconâmus: tribue nobis, laudes tuas prómere; in quo coætérnum nos crédimus præmium obtinêre. ℟. Amen. Per misericórdiam.

In nómine Dómini, &c.

Commemoratiónes dicántur, ut in fol. 94. Item in exeúnte Véspera, ómnia dicántur, ut in exeúnte Véspera de primo Domínico post Octâvam Epiphaníæ fol. 94. excépto, quòd dicántur Capítula, & Benedíctio subsequéntes. Kyrie, eléïson. ℟. Christe, eléïson. Kyrie, eléïson.

Capítula.

VEspertínis précibus te Dóminum deprecâmur perpétuum; ut mala facínora nostra omíttas, crimínibus parcas, flammam malæ concupiscéntiæ benígnus extínguas: & illum ignem Spíritûs tui Sancti, in nobis accéndas, quò tua possîmus mandâta servâre. Mortem éffuga, vitam dona, virtûtem insínua, & clemens vítia réseca: oratiónes súscipe, & miseratiónes concêde;

ut

ut noctis hujus calíginem superêmus : & pervenientes ad diem in lúmine ambulêmus, ne à via veritâtis errêmus. In te quæsumus piíssime Pater surgâmus, & tuo Sancto Spíritu animêmur; atque in Christo filio tuo, ætérnis splendóribus fulgeâmus.

Pater noster. Et ne nos. Liberáti à malo, &c. fol. 2. Humiliâte vos benedictióni. Dóminus sit. ℟. Et cum spíritu tuo.

Benedíctio.

AD Dóminum ascéndat orationum vestrârum fusa petítio. ℟. Amen. Quicquid ab eo póscitis, Clementíssimus Pastor adtríbuat. ℟. Amen. Regat mentes vestras consílio salutâris, & ánimas vestras in tentatiônem non patiatur indúci. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Lauda dicâtur ut in Exeúnte de primo Domínico, post Octâvam Epiphaniæ: & simíliter Orátio fol. 94.

IN QUINTO DOMINICO POST OCTAVAM EPIPHANIÆ.

Sábbato ad Vésperum.

Lauda. Ad Vésperum demorábitur fletus; P. Et ad Matutînum lætítia. ℣. Convertísti planctum meum in gáudium mihi: conscidísti saccum meum, & præcinxísti me lætítiâ. P. Et ad Matutînum lætítia.

Orátio.

SAna nos Dómine, dum clamâmus ad te: & ut fletus nostros vespertínos in gáudium vertas, matutîna lætítia nobis, te opitulánte, cítiùs occúrrat. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Sono. Intrâte portas Dómini in confessiône: átria ejus in hymnis confessiônum. Allelúia. ℣. Laudâte nomen ejus, quóniam suave est: in ætérnum misericórdia ejus, & usque in sæculum sæculi véritas ejus. Allelúia. Dóminus sit semper. ℟. Et cum.

Antíphona. Benedîcam te Dómine Deus meus: P. Et laudâbo nomen tuum quia tu es, qui facis mirabília. ℣. Exaltâbo te Dómine Deus meus, & rex meus: & benedîcam nomen tuum in ætérnum, & in sæculum sæculi. P. Et laudâbo. ℣. Glória, & honor. P. Et laudâbo. Dóminus sit semper. ℟. Et cum.

Lauda. Allelúia. *Bonitâtem, & disciplînam, & sciéntiam doce me, Deus: Allelúia. P. Quia mandátis tuis crédidi. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Bonitâtem fecísti cum servo tuo Dómine, secúndum verbum tuum. P. Quia mandátis. ℣. Glória, & honor, &c. P. Quia mandátis.

Hymnus. Christe lux mundi. Quære fol. 110.
Supplicátio. Orêmus. Quære fol. 66.

Capítula.

DEus omnípotens, qui sine exceptiône horæ alicújus, ac témporis spem nobis invocándi te, tríbuis: conveniéntes nunc nos ad vespertîna solémnia, & agéntes divíni munus Officii, propítiùs exaudíre dignêris, & præsta: ut hujus diéi acti, nullìus peccáminis rei, nullìus críminis teneâmur obnóxii, & siquid illud est, quod fragilitâtis nostræ error admísit, tuæ miseratiônis cleméntiâ tergâtur.

Pater noster. Et ne nos. Liberáti à malo. fol. 2. Humiliâte vos benedictióni. Dóminus sit. ℟. Et cum, &c.

Benedíctio.

REpleat vos Dóminus donis spirituálibus, & partícipes fáciat regni cœlôrum. ℟. Amen. Carnem vestram mortíficet fine vitiôrum, & ánimas vivíficet inchoatiône virtûtum. ℟. Amen. Atque ita vos plenitúdine grátiæ suæ locuplêtet, ut in vestris semper delectêtur córdibus habitâre. ℟. Amen. Per.

Lauda. Bonum mihi est Allelúia. P. Lex oris tui. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Bonitâtem, & disciplînam, & sciéntiam doce me: quia mandátis tuis crédidi. P. Lex oris tui. ℣. Glória, & honor, &c. P. Lex oris tui.

Orátio. Fiat misericórdia tua Dómine super nos. In eôdem fol. Commemoratiónes, ut suprà fol. 94.

Ad Matutînum.

Hymnus. Æterne rerum Cónditor. Require fol. 3.

Orátio.

DEus, quem totìus Opíficem óperis laudándo, concélebrat cóndita magnitúdo, cujúsque poténtiam intelligíbilis creatûra mirâtur: tibi súpplices honôrem deférimus, te cordis vócibus invocâmus; ut qui nos ad Matutînum Officium, gallo præconánte, exúscitas, plácita tibi nostri famulâtûs vota efficias, ut tuo fulti præsídio, quod delinquéndo sordúimus ábluas; & júgiter prece justificatiônis tuæ grátiam nobis impértias. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam Deus noster, &c.

Antíphona. Salus tua Dómine super pópulum tuum, & benedíctio. Psalmus 3.

Antíphona. Dele Dómine iniquitâtes meas. Psalmus 50.

Antíphona. Clamâbo ad Deum altíssimum: Deum conditôrem ómnium, qui benefécit mihi. Psalmus 56.

Orá-

Orátio.

DOmine Deus, cui ad impendéndum débitum nostræ servitûtis consúrgimus; effúnde benedictiônis & salûtis abundántiam super pópulum tuum: dele miséricors scelus contráctum; & fac nos esse líberos à reátu facínorum: Audi gémitus pœniténtium; & largîre indulgéntiæ fructum: & clamóribus pulsâtus fidélium, concêde síngulis remédium postulâtum. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam Deus, &c.

Antíphona 1. Avertísti Dómine fáciem tuam à nobis, & facti sumus turbáti. Ad te Dómine clamâmus: & te Deum nostrum deprecâmur. P. Ut exáudias nos, & misereâris nobis. ℣. Ad te levâmus óculos nostros, qui hábitas in cœlis. P. Ut exáudias nos. ℣. Glória, & honor Patri. P. Ut exáudias nos.

Orátio.

EXaltâmus te Dómine, magnificántes nomen tuum; ut non avértas fáciem tuam à nobis; & ne contúrbes nos in ira tua; quia ad te Deum nostrum clamâmus, & te deprecâmur, ut nos exáudias, & ut nostrì misereâris: convérte cor nostrum ad te in bonitâte; ut laudêmus nomen tuum; & enarrêmus instántèr mirabília tua. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam, &c.

Antíphona. Ecce óculi Dómini super timéntes eum; & in eos, qui sperant in misericórdia ejus. P. Ut erípiat à morte ánimas eôrum. ℣. Anima autem nostra pátiens est Dómino, quóniam adjûtor, & protéctor noster. P. Ut erípiat. ℣. Glória, & honor Patri, & Fílio. P. Ut erípiat à morte.

Orátio.

FIat misericórdia tua Dómine super nos: ut qui singillâtim corda hóminum fingis; speciáliùs ea sanctífices: & quia sunt óculi tui super eos, qui te métuunt; timôris tui da nobis plenitúdinem: ut agnitiônis tuæ nobis cónferas largitâtem. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 3. Juxtà est Dóminus his, qui tribuláto sunt corde: & húmiles salvâbit. P. Nec derelínquet omnes, qui sperant in eum. ℣. Multæ tribulatiónes justôrum: & de his ómnibus liberâbit eos Dóminus. P. Nec derelínquet. ℣. Glória. P. Nec derelínquet.

Orátio.

INquiréntes te, Dómine, dignántèr exáudi; atque ut in te gáudeat ánima nostra propítiùs indúltor impérti: & qui juxtà es his, qui tribuláto sunt corde, aurem tuam ad contritiônem nostri spíritûs pande: & ad pacem tuam, quæ exúberat omnem sensum, córpora nostra & corda convérte. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

℟. Dómine, omnis consciéntia nostra rea est ante te: P. Sed tu Deus potens es mundâre nos à peccátis nostris; quia delícta nostra à te non sunt abscóndita. ℣. Peccávimus cum Pátribus nostris, injustè égimus, iniquitátes fécimus. P. Sed tu Deus. ℣. Glória, & honor. Reiterêtur ℟.

IN LAUDIBUS.

Ad Cánticum.

Antíphona. Dóminus húmilem facit, & exáltat. Súscitat à terra ínopem, & à stércore érigit páuperem: & sedêre facit eum cum poténtibus pópuli.

Cánticum. Confirmátum est cor meum. Quære fol. 55.

Orátio. Dómine Deus scientiârum. Quære fol. 117.

Ad Benedíctus.

Antíphona. Mária & flúmina benedícite Dóminum: Benedícite fontes Dóminum.

Cánticum. Benedíctus es Dómine Deus Patrum nostrôrum. Requîre fol. 6. In primo Domínico de Advéntu.

Orátio. Dómine Deus Patrum. Quære fol. 93.

Sono. Exitus matutíni & véspere delectáberis, Deus. Allelúia, allelúia. ℣. Visitásti terram: multiplicásti locupletâre eam, Deus. Allelúia, allelúia.

Lauda. Laudâte Dóminum de Cœlis: Allelúia: Laudâte eum in excélsis, Allelúia.

Psalmus 148.

Léctio libri Ecclesiástici Salomônis. *Cap.* 1.

℟. Deo grátias.

FIli, Omnis sapiéntia à Dómino Deo est, & cum illo fuit semper, & est ante ævum. Arênam maris, & plúviæ guttas, & dies sæculi quis dinumerâbit? Altitúdinem cœli, & latitúdinem terræ, & profúndum abyssi quis mensus est? Sapiéntiam Dei ómnia præcedéntem quis investigâvit? Prior ómnium creâta est sapiéntia, & intelléctus prudéntiæ ab ævo. Fons sapiéntiæ verbum Dei in excélsis, & ingréssus illîus mandâta ætérna. Radix sapiéntiæ cui revelâta est, & manifestâta est? Et multiplicatiônem ingréssûs illîus quis intelléxit? Unus est Altíssimus Creâtor omnípotens, Rex potens, & metuéndus nimis, sedens super thronum, & Dóminus Deus. Ipse creâvit illum Spíritu Sancto. ℟. Amen.

Hym-

Hymnus. Splendor patérnæ, &c. Quære fol. 67.

Supplicátio. Orêmus Redemptòrem mundi. fol. 66.

Capítula.

DIes Domínicus, fratres Charíssimi, à nobis piâ devotiône coléndus est: illúxit dies Resurrectiônis, & pacis: dies veræ lucis, & vitæ: in qua Christus credéntium vita resurréxit à mórtuis, úberes Deo grátias, laudésque referâmus; ut diem Domínicæ Resurrectiônis solémnitèr celebrántibus, pacem tranquíllam, lætítiam speciâlem nobis dignêtur offérre; ut à vigília matutína usque ad noctem, misericórdiæ suæ favôre protécti, Redemptòris nostri múnere gaudeâmus.

Pater noster. Et ne nos. A malo nos líbera, &c. Quære fol. 10.

Lauda. Cantâte Dómino cánticum novum: Allelúia, allelúia. ℣. Laus ejus in Ecclésia Sanctôrum. Allelúia.

Orátio. Tibi Dómine in Ecclésia. Requîre fol. 117.

Commemoratiónes ut suprà fol. 94.

Item exeúnte Vésperâ ómnia dicántur, ut in primo Domínico, ut suprà fol. 94. excépto, quod dicántur Capítula, & Benedíctio subsequéntes. Kyrie, eléïson. ℟. Christe, eléïson. Kyrie, eléïson.

Capítula.

JAm nos, Dómine, noctúrnæ calígini propinquátos, nihil vérius, nec elígere plus est mélius, nisi tibi omnípotens véniam pétere delictôrum, quem nostrum cognóscimus factôrem te, Dómine: adésto Dómine, in orationibus pópuli tui, & lárgitèr ómnium peccâta dimítte: non mémores, inítio peccásse hóminem, cum tibi in divinitâte símilem nostrum cónspicis Redemptôrem: tu nosti quantum nobis insídiet inimîcus: quæsumus, ut nullum de nobis invéniat, quem lucrêtur, quibus tua gloriôsa Trínitas adoránda assíduè in Cathólica Ecclésia prædicâtur.

Pater noster. Et ne nos. Liberáti à malo, &c. fol. 2.

Benedíctio.

OMnípotens Dóminus, in quo est pietâtis imménsitas, omni vos benedictiône rêpleat, & propítius à malo deféndat. ℟. Amen. Omnibus peccátis vestris Dóminus cleménter ignóscat, & sibi vos in ætérnum placitúros efficiat. ℟. Amen. Atque ipsîus sitis protectiône secúri, cujus estis grátiæ dignatiône redémpti. ℟. Amen. Per misericórdiam, &c.

IN SEXTO DOMINICO POST OCTAVAM EPIPHANIÆ.

Sábbato ad Vésperum.

In nómine Dómini nostri Jesu Christi, lumen cum pace. ℟. Deo grátias.

Lauda. Apud te est Dómine fons vitæ: & in lúmine tuo P. Vidébimus lumen. ℣. Fílii hóminum, in protectiône alârum tuârum sperábunt. Inebriabúntur ab ubéribus domûs tuæ: & torrénte voluptâtis tuæ potum dabis eis. P. Vidébimus lumen.

Orátio.

DOmine, apud quem est fons vitæ, & in cujus lúmine aspícimus lumen; énutri in nos tuæ sciéntiæ splendôrem: ut sitiéntibus nobis vitâlem impértias potum; & caligántium animârum supérno lúmini restítuas intelléctum. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam. Dóminus sit. ℟. Et cum.

Sono. Ténebræ non obscurabúntur à te, P. Et nox sicut dies illuminábitur: Allelúia. ℣. Imperféctum meum vidérunt óculi tui, & in libro tuo omnes scribéntur: dies formabúntur. Allelúia. P. Et nox sicut. Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum.

Antíphona. Benedícite Dóminum in ómnibus opéribus suis. Date nómini ejus magnificéntiam, P. Et confitémini in voce laudis, & in cánticis labiôrum. ℣. Laudâte púeri Dóminum: laudâte nomen Dómini. P. Et confitémini. ℣. Glória, & honor. P. Et confitémini. Dóminus sit semper. ℟. Et cum spíritu.

Lauda. Véniant mihi miseratiónes tuæ, ut vivam: Allelúia. P. Quia lex tua meditátio mea est. Allelúia, allelúia. ℣. Fiat nunc misericórdia tua ut consolêtur me, secúndùm elóquium tuum cum servo tuo. P. Quia lex. ℣. Glória, & honor. P. Quia lex.

Hymnus. O lux beâta Trínitas. Requîre fol. 113.

Supplicátio. Orêmus Redemptôrem. Quære fol. 66.

Capítula.

DEfénsio nostra Dómine, & illuminátio copiôsa, illúmina cordis nostri obscûra, quæ sordis fácinus, & crassum Chaös obnúbilat: illúmina arcâna péctoris, ut contemplâre possîmus cleméntiam Redemptôris: súscipe vota fidélium, & pœniténtiæ dona remédium: súscipe sacrificium vespertînum cum officio laudis, & restitue be-

beneficium matutînum cùm dono æternitâtis, ac præsta : ut, qui te hîc Omnipoténtem crédimus, in Resurrectiône ómnium, bona tua copiósiùs hauriâmus.

Pater noster. Et ne. Liberáti à malo. fol. 2.

Benedíctio.

Benedîcat vobis omnípotens Dóminus, qui vos dignâtus est plasmâre de níhilo. ℟. Amen. Ipse sanet languóres vestros, qui solus est ómnium Dóminus & Redémptor. ℟. Amen. Atque ipsi Dómino nostro sit semper cura de vobis, in quo est plenitûdo vestræ salûtis. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Lauda. Secúndùm misericórdiam tuam, Dómine, vivífica me. P. Ut custódiam testimónia oris tui. Allelúia, allelúia. ℣. In ætérnum Dómine, pérmanet verbum tuum in cœlo. P. Ut custódiam. ℣. Glória. P. Ut.

Orátio. Osténde nobis Dómine misericórdiam tuam. Quære infrà.

Commemoratiónes, ùt suprà fol. 94.

Ad Matutînum.

Hymnus. Ætérne rerum. Quære fol. 3.

Orátio.

Deus, qui omnem mundum compléxum ténebris, splendôris tui rádio illúminas, præsentémque diem Apparitiônis tuæ miráculo in úsibus nostris exúscitas : præsta ætérne Deus, ut à nostris lápsibus resurgéntes, discússo infidelitâtis sopôre, pervígili curâ in láudibus tuis toto excitêmur affěctu; ut exúti opéribus tenebrârum, sequâmur te verum príncipem lucis, ut sicut noctúrnæ calíginis densitâtem, cláritas diéi infûsa dispérgit, ita ægrótis medicínæ opus infúndas, ánxiis consolatiônem concédas; errántibus viam salûtis osténdas; pœniténtibus donum indulgéntiæ tríbuas; quærentibúsque, mitis clarâ luce appáreas; ut, splendôre tuæ glóriæ in nobis refulgénte, cuncta tua Ecclésia spe, fide, & charitâte respléndeat. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam Deus noster, &c.

Antíphona. Tu autem Dómine suscéptor meus, & glória mea, & exáltans caput meum. Psalmus 3.

Antíphona. Secúndùm magnam misericórdiam tuam, dele Dómine iniquitátes meas. Psalmus 50.

Antíphona. Mitte de cœlo, & líbera me Dómine: da in obpróbrium conculcántes me. Psalmus 56.

Orátio.

Suscéptor noster Dómine, exálta caput nostrum in glória, & locuplêta nos in tua misericórdia : lava íntima cordis nostri ab injustítia; & à peccáti inquinaméntis purífica : mitte de cœlo, & érue nos à conculcántis obpróbrio : ut álacres ad hoc tuum recurrâmus altárium; & matutînum sacrifícium tibi offerâmus in témplo. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam, Deus noster, qui es benedíctus, &c. Dóminus sit semper. ℟. Et cum spíritu tuo.

Antíphona 1. In te speravérunt patres nostri Dómine: P. Speravérunt, & liberásti eos. ℣. Ad te clamavérunt, & salvi facti sunt : in te speravérunt, & non sunt confúsi. P. Speravérunt. ℣. Glória, & honor. P. Speravérunt.

Orátio.

Réspice in nos Dómine Deus noster; ne averténdo fáciem tuam à nobis, nos aliquátenùs derelínquas : verè enim salvi érimus, si vultûs tui in nos aspéctum convérteris, & hiláriter nostris te animâbus conjúnxeris : ut quia in te speravérunt patres nostri, & salvi facti sunt, nos hereditáriæ fac eôrum spei succédere; & parilitâte horum, ætérnâ cum eis exultatiône gaudêre. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam, Deus noster, &c.

Antíphona 2. Misericórdia tua Dómine subsequâtur nos P. Omnibus diêbus vitæ nostræ. ℣. Osténde nobis Dómine misericórdiam tuam : & salutâre tuum da nobis. P. Omnibus diêbus vitæ nostræ. ℣. Glória, & honor Patri, & Fílio. P. Omnibus diêbus vitæ nostræ.

Orátio.

Osténde nobis Dómine misericórdiam, têque pópulum præstolántem reple lætítiâ : quò & plebis tuæ iniquitâtem remíttas, & peccâta nostra ab ira mitigâtus, opérias. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam Deus, &c.

Antíphona 3. Revertâtur ímpius à via sua mala; & iníquus cesset delínquere. P. Et véniam ad vos in jocunditâte, dicit Dóminus. ℣. Nolîte sperâre in iniquitâte, & rapínas nolîte concupíscere : divítiæ si áffluant, nolîte cor appónere. P. Et véniam ad vos. ℣. Glória, & honor Patri. P. Et véniam ad vos.

Orátio.

Effundéntibus nobis coràm te corda in oratiône, tu Dómine, qui spes ómnium es, exáudi & miserêre; tibíque nos servitúros subde; & súbditis peccáto propítiâ benignitâte occúrre : fac nos iniquitâtis rapínâ ca-

carêre; & divitiârum tuârum ornaménta conquírere: atque te concupíscere, te nosse, têque omni vitæ nostræ témpore Deum mereâmur habêre. ℟. Amen. Per misericórdiam.
℟. Dómine iníquè égimus: omnis ætas ream habet consciéntiam: peccávimus tibi Dómine. P. Convértere ad misericórdiam. ℣. Peccávimus: ímpiè géssimus, & recéssimus, & declinávimus à mandátis tuis. P. Convértere. ℣. Glória, & honor. Reiterêtur ℟.

IN LAUDIBUS.

Ad Cánticum.

Antíphona. Non inférnus confitébitur tibi Deus, nec mors laudâbit te. Vivens vivens confitébitur tibi; & notam fáciet misericórdiam tuam.

Cánticum Ezechíæ. *Esaíæ* 38.

EGo dixi: In dimídio diêrum meôrum * vadam ad portas ínferi.
Quæsîvi resíduum annôrum meôrum: * dixi: Non vidêbo Dóminum Deum in terra vivéntium.
Non aspíciam hóminem ultrà, * & habitatôrem quiêtis.
Generátio mea ablâta est à me, convolûta est, * quasi tabernáculum pastôrum.
Præcîsa est velut à texénte telam vita mea: dum adhuc ordîrer, succîdit me: * de manè usque ad vésperum finies me.
Sperâbam usque ad manè, * sicut leo sic contrîvit ómnia ossa mea:
De manè usque ad vésperum finies me: * sicut pullus hirúndinis sic clamâbam, meditâbar ut colúmba.
Attenuáti sunt óculi mei, * suspiciéntes in excélso.
Dómine vim pátior, respónde pro me. * Quid dicam, aut quid respondêbit mihi, cum ipse fécerim?
Recogitâbo omnes annos meos * in amaritûdine ánimæ meæ.
Dómine si sic vívitur, & in tálibus est vita spíritûs mei, * corrípies me, & vivificâbis me.
Ecce in pace amaritûdo mea amaríssima: * tu autem eripuísti ánimam meam ut non perîrem, & projecísti post tergum tuum ómnia peccâta mea.
Quia non inférnus confitébitur tibi, neque mors laudâbit te: * non expectâbunt qui descéndunt in lacum, veritâtem tuam.
Vivens vivens confitébitur tibi, sicut & ego hodie: * pater filiis notam fáciet veritâtem tuam.
Dómine salvos nos fac, * & psalmos nostros cantábimus cunctis diêbus vitæ nostræ in domo Dómini.
℣. Glória, & honor. P. Non inférnus confitébitur tibi, nec mors P. Laudâbit te. Vivens vivens confitébitur tibi; & notam fáciet misericórdiam tuam.

Orátio.

ERipe Dómine ánimas nostras; ut non pereâmus in intéritu: nostrôrum ómnium facínora peccatôrum pone post tergum tuum; ut non dejiciâmur pérditi in inférnum; sed à te vivificáti, hìc fateâmur; & veritâtem tuam expectántes, psalmos nostros in domum tuam júgitèr decantêmus. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Ad Benedíctus.

Antíphona. Fílii hóminum benedícite Dóminum Israël; & omnes sacerdótes servi Dei, benedícite Dóminum.
Cánticum. Benedíctus es Dómine Deus. fol. 6.
Sono. Deus misereâtur nobis, P. Benedîcat nos, Allelúia. ℣. Illúminet Dóminus vultum suum super nos, P. Et benedîcat.
Lauda. Laudâte Dóminum de Cœlis. Allelúia, allelúia. Psalmus 148.
Léctio libri Ecclesiástici Salomônis. *Cap.* 6. & 7. ℟. Deo grátias.

FIli, Cogitâtum habe in præcéptis Dei, & in mandátis illîus máximè assíduus esto: & ipse dabit tibi cor; concupiscéntia sapiéntiæ dábitur tibi. Noli fácere mala, & non te apprehéndent. Discêde ab iníquo, & deficient mala abs te. Non sémines mala in sulcis justítiæ, & non metes ea in séptuplum. Noli quærere ab hómine ducâtum, neque à rege cáthedram honôris. Non te justífices ante Deum, quóniam ágnitor cordis ipse est: & penes regem noli velle vidéri sápiens. Noli quærere fieri judex, nisi váleas virtûte inrúmpere iniquitátes: ne fortè extiméscas fáciem poténtis, & pones scándalum in agilitâte tua. Non pecces in multitúdine civitâtis, neque mittas te in pópulo, neque díliges duplícia peccâta: nec enim immûnis eris in uno. Noli esse pusillánimis in ánima tua: exorâre, & fácere eleëmósynam ne despícias. Ne dicas: In multitúdine múnerum meôrum respíciet Deus, & offerénte me, Altíssimus suscípiet múnera mea. Non irrídeas hóminem in amaritúdine ánimæ suæ: est enim qui humíliat & exáltat, circumspéctor Deus. ℟. Amen.
Hymnus. Splendor patérnæ. fol. 67.

Supplicátio. Orêmus Redemptôrem. Quære fol. 66. Kyrie, eléïson. ℟. Christe, eléïson. Kyrie, eléïson.

Capítula.

JAm fulget óriens, jam próperat dies, jam fugátis ténebris, aurôra rubéscit in luce puríssima: cœlum, & sol refúlgens, rádios suos infert mundo: cuncta próperant, cuncta festínant, optant Dóminum habêre propítium, quem suum auctôrem semper agnóscunt, páriter & defensôrem.

Pater noster. Et ne nos. Liberáti á malo, &c.

Lauda. Cantâte Dómino cánticum novum: Allelúia, allelúia. ℣. Laus ejus in Ecclésia sanctôrum. Allelúia.

Orátio.

TIbi Dómine in Ecclésia sanctôrum cantâmus; tibìque grátiam præconâmus: tribue nobis, laudes tuas prómere; in quo coætérnum nos crédimus præmium obtinêre. ℟. Amen. Per. In nómine.

Commemoratiónes dicántur ut fol. 94.

Item in exeúnte Véspera ómnia dicántur, ut in exeúnte de primo Domínico fol. 94. excéptis Capítula, & Benedictióne, quæ dicántur, ut subsequéntur. Kyrie, eléïson. ℟. Christe, eléïson. Kyrie, eléïson.

Capítula. Ad Vespertînum Dómine.

Benedíctio. Concêdat nobis Dóminus. fol. 102.

IN SEPTIMO DOMINICO POST OCTAVAM EPIPHANIÆ.

Sábbato ad Vésperum.

Lauda. Die mandâvit Dóminus.

Orátio. Deus qui tuam. Quære fol. 110.

Sono. Allelúia. Ad vésperum demorábitur fletus; & ad matutînum lætítia. Allelúia. ℣. Allelúia. Convertísti, Dómine, planctum meum in gáudium mihi: conscidísti saccum meum, & præcinxísti me lætítiâ: Allelúia. Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Antíphona. Tuum Dómine regnum; tu es super omnes príncipes. P. In manu tua fortitûdo, & poténtia: in manu tua virtus, & impérium. ℣. Dómine Deus virtûtum convérte nos: & osténde fáciem tuam: & salvi érimus. P. In manu tua. ℣. Glória, & honor Patri. P. In manu tua fortitûdo. Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Fundásti terram, & pérmanet: Allelúia. P. Ordinatiône tuâ persevêrat dies: Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. In ætérnum Dómine pérmanet verbum tuum in Cœlo. P. Ordinatiône. ℣. Glória. P. Ordinatiône.

Hymnus. Invéntor rútilis. fol. 92.

Supplicátio. Orêmus Redemptôrem. fol. 66.

Capítula.

SI quantam ab oríginis reâtu nostrôrum pœnam merêmur cónsequi delictôrum: olim humânum genus ad terram proclîvum pervenísset; nisi nos prétio sánguinis sui à tali vínculo resolútos, tibi Dómino reformásset: nunc vero, quid tibi pópulus tuus pro tantis beneficiis proclâmet in láudibus? quália tibi dispônat exhibéri múnera, quæ ab illis mínimè fúerint largîta? Sed nunc Dómine, te expóscimus, ut hoc vespertînum, quod tibi lumen incéndit, sit óculis tuis accéptum, sit plácidum, sit velut ille ignis inextinguíbilis, qui pópulum tuum in colúmna ignis nocte præcéssit in erémo: sit velut ille, qui Elîam rápuit ab hoc mundo, igneôque curru cœlitùs provéxit: quem Elisêus própriis cernéndo óculis aspéxit: & dum patrem relínquere nóluit, currus Israël, & aurîga ejus, vívidâ voce clamâvit: quem Móyses vidêre proméruit, & cum Dómino se locûtum, pópulo nunciâvit.

Pater noster. Liberáti à malo. Quære fol. 2.

Benedíctio.

DEvotiônem vestram Dóminus dignántèr inténdat, & remédia vobis opportûna restítuat. ℟. Amen. Tranquíllam vobis cónferat vitam, & bonis ómnibus abundâre vos fáciat. ℟. Amen. Talìque vos subsídio pietâtis regat in sæculo, ut beatitúdinis mérito sustóllat in cœlum. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Lauda. Quómodò diléxi legem tuam Dómine? Allelúia. P. Totâ die meditátio mea est. Allelúia, allelúia. ℣. Quam dúlcia fáucibus meis elóquia tua, super mel ori meo! P. Totâ die. ℣. Glória, & honor. P. Totâ die.

Orátio. Clamántes ad te Dómine. Requîre fol. 124.

Commemoratiónes, ut in Vésperis de primo Domínico de Advéntu Dómini.

Ad Matutînum.

Hymnus. Ætérne rerum Cónditor. Requîre fol. 3.

Orátio. Dómine Deus, Pater omnípotens, inspirâtor. Quære fol. 26.

Antíphona. Glória mea Deus meus, & exáltans caput meum. Psalmus 3.

Antíphona. Tibi soli peccávi; miserêre mei Deus. Psalmus 50.

Antíphona. Miserêre mei Deus, miserêre mei: quóniam in te confídit ánima mea. Psalmus 56.

Orátio.

AD te Dómine clamôrem nostræ vocis emíttimus; tibìque, ut nos de monte sancto tuo exáudias, supplicâmus: & quia tu nosti subjectiônis nostræ infirmam virtûtem, nos déxterâ tuâ corróbora: dele mala nocéntia; & ad sequéndum te corda éxcita nostra: nam quia salvári per se non confídit humâna fragílitas; erípiat ánimas nostras emíssa de cœlo misericórdia tua. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam Deus noster, &c.

Antíphona 1. Bénedic Dómine hæreditâtem tuam: P. Et rege eam, & extólle usque in sæculum. ℣. Quia tu Dómine suavis, ac mitis es, & multùm mísericors invocántibus te. P. Et rege eam. ℣. Glória, & honor. P. Et rege eam.

Orátio.

CLamántes ad te Dómine, precâmur; ut in consolatiône nostra non síleas; nec nos secúndùm desidéria cordis nostri relinquéndo, simùl cum peccatóribus tradas; salva plebem tuam, quam tu ipse creásti: & bénedic hereditâtem tuam, quam pretióso sánguine redemísti. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Antíphona 2. Da virtûtem Dómine, pópulo tuo: P. Et bénedic in pace plebem tuam: ℣. Et rege eam, & extólle usque in sæculum. P. Et bénedic. ℣. Glória, & honor. P. Et bénedic.

Orátio.

DA Dómine virtûtem pópulo tuo contra adversitâtum ómnium mala; plebémque tuam pacis conlatiône locuplêta: ut pro abundántia quiêtis, omnes in templo tuo tibi glóriam cóncinant; laudémque páriter & honôrem, malis vitæ hujus oblíti, tuæ semper déferant majestáti. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam Deus noster.

Antíphona 3. Esto nobis Dómine in Deum protectôrem, P. Et in locum munîtum, ut salvos nos fácias. ℣. Quam magna multitûdo dulcédinis tuæ Dómine, quam abscondísti timéntibus te! & perfecísti sperántibus in te, in conspéctu filiôrum hóminum. P. Et in locum. ℣. Glória, & honor Patri. P. Et in locum munîtum.

Orátio.

ESto Dómine in Deum protectôrem; ne íncolis obsidéntibus, nostrârum intégritas méntium feriâtur: pro loco autem munîto tuum habêre mereâmur auxílium: Nam te nobis obumbránte, nullâ virtûte valêbit irrúmpere: nec recéssus tentatiônum penetrâbit nostros, si tu intrà extrâque adfúeris, & firmaméntum refugiúmque nostrum tuam déxteram déderis. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

℟. Dómine virtûtum, cum tranquillitâte júdicas peccatóres, & cum reveréntia córrigis errántes. P. Tu das peccánti locum pœniténtiæ: tu dona tempus, & moram, per quod possîmus mundári à malítia. ℣. Et Dómine Deus virtûtum, suávis, ac mitis es, pátiens, & cum misericórdia dispônis nos. P. Tu das peccánti. ℣. Glória, & honor &c. Reiterêtur ℟.

IN LAUDIBUS.

Ad Cánticum.

Antíphona. De nocte vígilat spíritus meus ad te Deus: quia lux præcépta tua sunt super terram. P. Justítiam díscite.

Cánticum. De nocte vígilat. Requîre fol. 64.

Orátio.

DE nocte vigilántem ad te spíritum nostrum, luce Deus decórâ præceptôrum tuôrum illústra: & in tempestâte requiréntium vigil, ut lux adésto meridiâna: Nullæ nos ténebræ te sequéntes impédiant; nec injustítiæ amor nostra à te vestígia rétrahat: sed valeâmus justítiam díscere, te auctôrem justítiæ proficiénti postulâmus aviditâte: ac dum visu pérpeti ampléctí concupíscimus, tuæ quoquè sapiéntiæ ampléxibus perénnitèr hæreâmus. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Ad Benedíctus.

Antíphona. Sacerdótes servi Dei excélsi, Dóminum nostrum benedícite.

Cánticum. Benedíctus es Dómine Deus patrum nostrôrum. Quære in primo Domínico de Advéntu Dómini fol. 6.

Orátio. Dómine Deus patrum. fol. 93.

Sono. Illúminans tu mirábilis Allelúia. P. A móntibus ætérnis. Allelúia. ℣. Cogitátio hóminis confitébitur, Deus: & relíquiæ cogitatiônis diem festum agent tibi. P. A móntibus.

Lauda. Laudâte Dóminum de cœlis: Allelúia. Laudâte eum in excélsis. Allelúia, allelúia. Psalmus 148.

Léctio libri Sapiéntiæ Ecclesiástici Salomônis. *Cap.* 32. & 33. ℟. Deo grátias.

FIli, Sine consílio nihil fácias, & post factum non pœnitêberis. In viam ruínæ non

non eas, & non offéndes in lápide: nec reddas te viæ laboriósæ, nec ponas ánimæ tuæ scándalum: & à viis tuis cave, & à doméstícis tuis atténde. In omni ópere crede ex fide ánimæ tuæ: est enim conservátio mandatórum. Qui credit Deo, & ejus atténdit mandátis: & qui confidunt in illo, non minorábuntur. Timénti Dóminum non occúrrunt mala, sed in tentatiône Deus illum consérvat, & líberat à malo. ℟. Amen.

Hymnus. Splendor patérnæ. fol. 67.

Supplicátio. Orêmus Redemptôrem mundi. fol. 66.

Capítula.

QUam magnificâta sunt ópera tua Dómine! ómnia in sapiéntia fecísti: ecce jam tetræ noctis sidéreo splendôre calîgo respérgitur, & incipiéntis diéi áureum lúminis decus ingréditur: ecce jam noctis perácto cursu, lux de cándido cœli fastígio prómicat, & toto orbe terrârum, claritâtis tuæ splendôre, & fulgôre corúscat: ecce jam post gallôrum concéntum, pásserum gárrulæ voces divérso modulatiônis résonant cantu, diversâque vólucrum génera, remígio alârum aures ad astra petunt: unde largam tuæ pietâtis, Pater omnípotens, indefêssè póscimus clementiam, ut hunc diem nos sine peccáto transîre permíttas: ut sícuti ómnibus omnipoténtiæ tuæ claritâtem dispénsas, ita parvæ scintíllæ tuæ divinitâtis córdibus nostris fulgôrem immíttas.

Pater noster. Et ne nos. Liberáti à malo, &c. Quære fol. 2. Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Lauda. Cantâte Dómino cánticum novum: Allelúia, allelúia. ℣. Laus ejus in Ecclésia sanctôrum. Allelúia.

Orátio. Tibi Dómine in Ecclésia sanctôrum. fol. 117.

Commemoratiónes ut in fol. 94.

Item exeúnte Vésperâ, ómnia dicántur ut in exeúnte Vésperâ de primo Domínico post Epiphanîam fol. 94. excéptis Capítula, & Benedictiône, quæ sequúntur.

Capítula.

DEus, qui illumináisti primùm ténebras, & fundásti ex instábili creatúra substántiam visíbilem: áspice nos vultu mitíssimo, & nostras preces pro sacrifício áccipe vespertíno, ut nullis in hac nocte terrôrum vítiis capiâmur; sed præsta nobis cor castum, & ánimum ab ómnibus criminíbus aliênum, ut nullum in nobis inimîcus nocéndi invéniat locum.

Pater noster. Liberáti à malo. fol. 2.

Benedíctio.

OSténde Dómine, misericórdiam tuam super hos fámulos tuos, & sancto Angelo tuo excubánte, custódi. ℟. Amen. Véniat in his Dómine, assídua lætítia, & gáudium sempitérnum. ℟. Amen. Persevêret in eis cœléste signáculum, quod in illis conférre dignâtus es per Spíritum Sanctum. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Lauda. Cantábiles mihi erant. Quære fol. 94.

Orátio. Clamántes ad te Dómine. Quære fol. 124.

IN OCTAVO DOMINICO POST OCTAVAM EPIPHANIÆ.

Sábbato ad Vésperum.

Lauda. Illúmina óculos meos.

Orátio. Illúmina óculos nostros, Dómine. Requîre fol. 113.

Sono. Te decet hymnus Deus in Sion: & tibi reddêtur votum P. In Hierúsalem. Allelúia. ℣. Exáudi Deus oratiônem nostram: ad te omnis caro véniet. P. In. Dóminus sit. ℟. Et cum.

Antíphona. Dóminus sapiéntiâ fundâvit terram, stabilîvit cœlos prudéntiâ. P. Sapiéntiâ illîus erupérunt abyssi, & nubes rore concréscunt. ℣. Fecit lunam in témpore: sol agnòvit occâsum suum. P. Sapiéntiâ illîus. ℣. Glória, & honor Patri. P. Sapiéntiâ. Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Lauda. Ab omni via mala próhibe pedes meos Dómine: P. Ut custódiam mandâta tua. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. A præcéptis tuis intelléxi: proptéreà ódio hábui omnem viam iniquitâtis. P. Ut custódiam. ℣. Glória, & honor. P. Ut custódiam.

Hymnus. Christe lux mundi. Quære fol. 110.

Supplicátio. Orêmus Redemptôrem. Quære fol. 66.

Capítula.

ILlúmina nos, Dómine, requiescéntes in hac nocte; ut mánibus nostris coram te exhibeâmus précibus crucem, ut non timeâmus tentatôrem ambulántem in ténebris, habéntes nobíscum revelatiônem géntium & glóriam plebis tuæ Israël: tunc enim recêdit inimîcus, si tu dignâtus fúeris esse propítius: tunc à furôris sui gládio convertêtur, si ad nos tua misericórdia revertâtur. Noli nos Dómine abdicâre fáucibus lupôrum, nec déntibus damnâre leônum; sed in congregatiône Sanctôrum tuôrum, tuas portas mereâ-

reâmur intrâre in confessiône spirituálium gaudiôrum.

Pater noster. Liberáti à malo. Humiliàte vos benedictióni. Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Benedíctio.

CLementíssimus Dóminus, in cujus manu est univérsa prospéritas, benedictiônis semper & pacis vobis tríbuat increméntum. ℟. Amen. In bonis áctibus sitis semper unánimes, atque partícipes; ut à mandátis Dómini nullátenus deviêtis. ℟. Amen. Omnibus peccátis vestris Dóminus cleméntèr ignóscat, & perdûcat vos propítius ad glóriam sempitérnam. ℟. Amen. Per misericórdiam ipsîus, &c.

Lauda. Voluntária oris mei cómproba Dómine: Allelúia. P. Et judícia tua doce me. Allelúia. ℣. Lucérna pédibus meis verbum tuum Dómine, & lumen sémitis meis. P. Et judícia. ℣. Glória, & honor Patri, &c. P. Et judícia.

Orátio. Ad te, Dómine, óculos nostros. Quære in sequénti Matutíno.

Ad Matutînum.

Hymnus. Ætérne rerum Cónditor. Quære fol. 3.

Orátio.

POst gallôrum canôrum concéntus, noctísque quiêtem exclûsam, tibi, Dómine, matûra nox párturit diem, & galli concrepántibus alis, ore præcónio matutînum júbilant hymnum: tibi, Dómine, aves cœli laudes emíttunt: tuo jussu discússis ténebris, sol rádios infert mundo: tua sunt ista mirácula, omnípotens Pater: nos tantúmmodò vota portâmus, offeréntes sancto nómini tuo hæc sacrifícia matutîna: ut à peccátis prætéritis absolúti, de præsénti tribulatiône mereâmur absólvi. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam Deus noster, &c.

Antíphona 1. Dómini est salus: & super pópulum tuum benedíctio tua. Psalmus 3.

Antíphona. Incérta & occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi. Psalmus 50.

Antíphona. In umbra alârum tuârum sperâmus Deus, dum transit iníquitas. Psalmus 56.

Orátio. Verbum ante sæcula ineffabílitèr. Quære fol. 33.

Antíphona 1. Exáudi de cœlo Dómine. P. Et dimítte peccâta servis tuis, & pópulo tuo. ℣. Quia tu Dómine, suâvis, ac mitis es; & multum mísericors invocántibus te. P. Et dimítte peccâta. ℣. Glória, & honor. P. Et dimítte peccâta servis tuis.

Orátio.

AD te, Dómine, óculos nostros erígimus; quem in cœléstibus habitâre, & terræ máchinam virtûte continêre fatêmur: Miserêre ígitùr nostrì Dómine, miserêre; & peccátis nostris, pro quibus te metúimus, parce: ut contémptum nostrum pietâte cleménti respícias; & à delícti obpróbrio déxterâ nos tuæ virtûtis erípias. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 2. Deus, ut líberes nos, vénias. P. Ut auxiliêris nobis festína. ℣. Qui regis Israël, inténde: qui dedûcis velut ovem Joseph. Qui sedes super Chérubim appâre. P. Ut auxiliêris. ℣. Glória, &. P. Ut auxiliêris.

Orátio.

QUi regis Israël, inténde per misericórdiam tuam Dómine: qui dedûcis velut ovem Joseph, pastôris gubernácula, & protectôris impénde remédia: convérte nos; & osténde fáciem tuam, & salvi érimus; dum excélsus humília réspicis, & orántium preces propitiâtus exáudis. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam Deus noster, &c.

Antíphona 3. Dómine Deus noster. P. Exáudi nos: propítius esto, & salva nos. ℣. Citò nos prævéniat misericórdia tua, Dómine: quia páuperes facti sumus nimis. P. Exáudi nos. ℣. Glória, & honor. P. Exáudi.

Orátio.

PRopítius esto peccátis nostris Dómine; & propter honôrem nóminis tui perféctâ nos récrea libertâte: ne, dum nostro peccatôrum elógio adtérimur, in obpróbrio géntium redigâmur. Ergo ut nos severitâte non púnias pœnæ, causam nobis scélerum áblue: atque in conspéctu tuo gémitus compeditôrum intróeat; ut de occúlto tuo in manifésto nostro grátia indúlta præcêdat. ℟. Amen. Per misericórdiam.

℟. Deus, qui das locum pœniténtiæ, tu dona véniam peccátis nostris: Quis enim dicet tibi: Quid fecísti? Aut quis stabit contra judícium tuum? Non est enim álius Deus præter te. P. Cui est cura de ómnibus. ℣. Miserêre, Deus, ómnium, quóniam ómnia potes, & dissímulas peccâta hóminum propter pœniténtiam. P. Cui est cura. ℣. Glória, & honor. Reiterêtur ℟.

Aliud Responsórium. Dóminus omnípotens audìvit vocem Publicáni, & peccatôris. P. Verus Deus mísericors indulgéntiam tribuit

buit fidéli confiténti. ℣. Publicânus stans à longè, & non audêbat óculos suos levâre ad cœlos: sed percutiêbat pectus suum, dicens: Propítius esto mihi peccatóri. P. Verus Deus. ℣. Glória, & honor, &c. Reiterêtur Responsórium.

IN LAUDIBUS.

Ad Cánticum.

Antíphona. Lux præcépta tua sunt, Dómine, super terram. Justítiam díscite habitatóres terræ.

Cánticum. De nocte vígilat. Quære fol. 64.

Orátio. De nocte vigilántem. Quære fol. 124.

Ad Benedíctus.

Antíphona. Benedíctus es Deus, & benedíctum nomen glóriæ tuæ. Benedícite Dóminum omnes elécti ejus: sit nomen sanctum ipsìus benedíctum in ómnia sæcula sæculórum.

Cánticum. Benedíctus es Dómine Deus patrum. Quære fol. 6.

Orátio. Dómine Deus, qui super Chérubim. Quære fol. 111.

Sono. Allelúia. Audîtam fac mihi manè poténtiam tuam, Dómine: quia in te confido. P. Osténde mihi. Allelúia. ℣. Allelúia. Memor fui diêrum antiquôrum tuôrum, Dómine: & in opus mánuum tuârum meditâbor. P. Osténde mihi.

Lauda. Laudâte Dóminum de cœlis: Allelúia, allelúia. Laudâte eum in excélsis. Allelúia, allelúia. Psalmus 148.

Léctio libri Ecclesiástici Salomônis. *Cap.* 34. ℟. Deo grátias.

Filli, Qui timet Dóminum, nihil trepidâbit: quóniam ipse est spes ejus. Timénti Dóminum beâta est ánima. Ad quem respíciet, quæ est fortitûdo ejus? Oculi Dómini super timéntes eum, protéctor poténtiæ, firmaméntum virtûtis, tégimen ardôris, & umbráculum meridiáni, & precátio offensiònis, & adjutórium casûs, exáltans ánimam, & illúminans óculos, dans sanitâtem, & vitam, & benedictiônem. Immolántis ex iníquo oblátio maculâta, & non sunt beneplácitæ subsannatiónes injustôrum. Dóminus solus sustinéntibus se in via veritâtis, & justítia. Dona iniquôrum non probat Altíssimus, nec oblatiónes iniquôrum: nec in multitúdine sacrificiôrum propitiâtur peccátis. Qui offert sacrificium ex substántia páuperum, quasi qui víctimat filium in conspéctu patris sui. Qui aufert in sudôre panem, quasi qui occîdit próximum suum. Qui effúndit sánguinem, & qui fraudem facit mercenáriis, fratres sunt. Unus ædíficans, álius déstruens: quid prodest illis nisi labor? Unus orans, & álius maledícens: cujus vocem exáudiet Deus? Qui baptizâtur à mórtuo, & íterùm tangit illum, quid próficit lavátio illìus? sic qui jejûnat in peccátis suis, & íterùm éadem faciens, quid prosit, humiliándo se? oratiônem illìus quis exáudiet? Cap. 35. Qui consérvat legem, multíplicat oratiônem. Sacrificium salutâre est atténdere mandátis, & discédere ab omni iniquitâte. Et deprecátio pro peccátis, discédere ab injustítia. Non apparêbis vácuus ante conspéctum Dómini. Hæc enim propter mandâtum Dómini figunt. Oblátio justi impínguat altâre, & odor suavitâtis est in conspéctu Altíssimi. ℟. Amen.

Hymnus. Splendor patérnæ. fol. 67.

Supplicátio. Orêmus Redemptôrem mundi. Quære fol. 57.

Capítula.

In Matutínis tempóribus invocâtus, adésto Lúcifer verus; & qui cœlos tuos in splendôre respérgis, péctora nostra, & corda lætífica: ut fidei illuminatiône animáti, te semper ducem, & príncipem lúminis adorêmus.

Pater noster. Liberáti à malo. fol. 2.

Lauda. Cantâte Dómino cánticum novum: Allelúia, allelúia. ℣. Laus ejus in Ecclésia sanctôrum. Allelúia.

Orátio. Tibi Dómine. fol. 117.

Commemoratiónes ùt suprà fol. 94.

Item exeúnte Vésperâ, ómnia dicántur, ut in primo Exeúnte de primo Domínico post Octâvam Epiphaníæ fol. 94. excéptis Epístola, & Benedictiône, quæ sequúntur. Kyrie, eléïson. ℟. Christe, eléïson. Kyriè, eléïson.

Capítula.

Deus cujus nunquam fulgor extínguitur, nunquam cláritas terminâtur; quæsumus te, ut dum dies quotidiâna, noctis successiône finîtur, tuum lumen sénsibus nostris semper oriâtur, & intérior homo noster visitatiônis tuæ fulgôre vegetêtur: ut nullis peccatôrum ténebris obruâmur.

Pater noster. Liberáti. fol. 2.

Benedíctio.

Preces vestras Dóminus, cui supplicâtis, exáudiat, & ómnia vobis piácula, sólitâ miseratiône dimíttat. ℟. Amen. Benedictiônis suæ super vos Dóminus dona transmíttat, & misericordiârum largîtor imbres be-

benígnus infúndat. ℟. Amen. Ipsi in hac vita locum per bona ópera vestris in córdibus præparêtis : ut justificáti in ætérnum cum Christo regnêtis. ℟. Amen. Per misericórdiam.

IN DOMINICO ANTE DIEM CINERUM.

Sábbato ad Vésperos.

Lauda. In nóctibus extóllite manus vestras in sancta, P. Et benedícite Dóminum. ℣. Qui statis in domo Dómini, in átriis domûs Dei nostri. P. Et benedícite. Dóminus sit. ℟. Et.

Sono. Intrâte portas Dómini in confessiône, átria ejus P. In Hymnis confessiônum. Allelúia. ℣. Laudâte nomen ejus: quóniam suâve est, in ætérnum misericórdia ejus, & usque in sæculum sæculi véritas ejus. Allelúia. P. In. Dóminus sit. ℟. Et cum.

Antíphona. Ecce clamat custos: Venit manè. P. Et nox. Quæritis, quærite: convertímini : venîte. ℣. Laudâte púeri Dóminum: laudâte nomen Dómini. P. Et nox. ℣. Glória. P. Et nox. Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Ne memor fúeris Deus iniquitátes nostras antíquas, Allelúia, allelúia, citò nos prævéniat misericórdia tua, Dómine. P. Iniquitátes. ℣. Glória, & honor. P. Iniquitátes.

Hymnus. Invéntor rútilis. Quære fol. 92.

Supplicátio. Orêmus Redemptôrem. fol. 66.

Capítula. Defénsio nostra, &.

Benedíctio. Benedîcat vobis.

Lauda. Secúndùm misericórdiam. fol. 121.

Ad Matutinum.

Hymnus. Ætérne rerum.

Orátio. Ætérnum te. fol. 3.

Antíphona. Salus tua Dómine: super pópulum tuum benedíctio tua. Psalmus 3.

Antíphona. Dele, Dómine, iniquitátes meas, & miserêre meî. Psalmus 50.

Antíphona. Clamo ad Deum altíssimum; ad Dóminum qui benefêcit mihi. Psalmus 56.

Antíphona 1. Convérte nos Deus salutâris noster: & avérte iram tuam à nobis. P. Ne in ætérnum irascâris nobis? ℣. Deus tu convértens vivificâbis nos : & plebs tua lætábitur in te. P. Ne in ætérnum. ℣. Glória, & honor. P. Ne in.

Orátio.

Convérte nos Deus salutâris noster; & avérte iram tuam à nobis : ac super pópulum tuum pacem præsta, quam lóqueris; ut plebs tua lætêtur in te; ac salutâre tuum custódiâ salûtis intélligens, vel misericórdiam tuam prosperitâte cognóscat, vel benignitâtem tuam fructu fœcunditâtis suscípiat. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Antíphona 2. Miserâtor, & miséricors Dóminus : longánimis & multum miséricors. P. Non in finem irascêtur : neque in ætérnùm indignábitur. ℣. Non secúndùm peccâta nostra fácias nobis: neque secúndùm iniquitátes nostras retríbuas nobis. P. Non in finem irascêtur. ℣. Glória, & honor Patri. P. Non in finem.

Orátio.

Miserâtor Dómine, & miséricors non irascâris nobis in finem; sed quantum distat Oriens ab Occásu iniquitâtem omnem à nobis elónga, & juxtà altitúdinem cœli à terra tuam in nobis misericórdiam dilâta. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 3. Miserêre, Deus, ómnium, quóniam ómnia potes, P. Et dissímulas peccâta hóminum propter pœniténtiam. ℣. Ad te levâmus óculos nostros, qui hábitas in cœlis. P. Et dissímulas. ℣. Glória, & honor. P. Et dissímulas.

Orátio.

Deus, misericordiârum Dómine, cujus potestâtis hoc est velle, quod profícere : largam in nobis tuam bonitâtem osténde, & ab altitúdine viæ péssimæ, nostra vestígia ámove : & artus sanos per sémitas ad te venîre concêde. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam Deus noster.

℟. In te confídunt omnes ánimæ dicéntes: Citò Deus miserébitur nobis, quia Dóminus locûtus est dicens: Gaudêbo super unum pœniténtem, P. Quàm super nonagínta novem justos non indigéntes pœniténtiâ. ℣. Gáudium erit in cœlo coram Angelis Dei super uno peccatôre pœniténtiam agénte, P. Quàm super nonagínta. ℣. Glória, & honor. Reiterêtur ℟.

IN LAUDIBUS.

Ad Cánticum.

Antíphona. Tu Dómine propter peccatóres miséricors vocâtus es : si enim nostrî misértus fúeris, miséricors vocáberis.

Cánticum Esdræ. *Lib.* 4. *capítulo* 8.

Dómine, qui hábitas in ætérnum, * cujus óculi eláti & superióra in áëra:

Cujus est thronus inæstimábilis, * & glória incomprehensíbilis:

Cui adstat omnis exércitus Angelôrum cum tremôre, * quorum observátio in vento & igni convertêntur:

Cujus verbum firmum, & dicta perseverántia.

tia.* Cujus disposítio fortis, & jússio terríbilis:
Cujus aspéctus arefàcit abyssos, * & indignátio tabéscit montes, & véritas testificàtur:
Exáudi Dómine oratiônem servi tui, * áuribus pércipe precem figménti tui.
Inténde in verba mea, dum enim vivo, lóquar: * & dum sápio, respondèbo:
Nec respícias Dómine pópuli tui delícta; * ipsi qui tibi sérviunt in veritàte.
Neque atténdas ímpiè agéntium stúdia, * sed qui tua testaménta cum dolóribus custodiérunt.
Neque cógites pérdere qui in conspéctu tuo falsè conversáti sunt, * sed meménto qui ex voluntâte nomen tuum cum timôre cognovérunt.
Neque volúeris pérdere, qui pécudum mores habuérunt: * sed respícias super eos, qui legem spléndidè docuérunt.
Neque indignêris eis qui béstiis pejus sunt judicáti: * sed díligas eos qui semper in tua glória confidérunt.
Quóniam nos, & patres nostri tálibus móribus égimus: * tu autem propter nos peccatóres miséricors vocâtus es.
Si enim desideráveris, ut nostrì misereâris, * tunc miséricors vocáberis:
Nobis enim non habéntibus ópera justítiæ. Justis autem, quibus sunt ópera multa repósita, * apud te Dómine ex própriis opéribus percípient mercêdem suam.
Quid est homo, ut ei indignêris: * aut genus corruptíbile, ut ita exacérberis de ipso.
In veritâte enim, nemo de génitis est, qui non ímpiè gessit; * aut de confiténtibus, qui tibi non delìquit.
In hoc enim annuntiábitur bónitas tua, & justítia tua Dómine, * cum misértus fúeris his qui non habent substántiam óperum bonôrum.

Ad Benedíctus.

Antíphona. Fílii hóminum benedícite Dóminum Israël; & omnes Sacerdótes servi Dei benedícite Dóminum.
Cánticum. Benedíctus es Dómine Deus patrum nostrôrum. Quære fol. 6.
Sono. Deus misereâtur nobis, & benedìcat nos: Allelúia. ℣. Illúminet Dóminus vultum suum super nos. ℟. Et benedîcat nos. Allelúia.
Lauda. Laudâte Dóminum de cœlis: Allelúia, allelúia. Laudâte eum in excélsis. Allelúia, allelúia. Psalmus 148.

Léctio libri Sapiéntiæ Ecclesiástici Salomônis. *Capítulo* 2. ℟. Deo grátias.

Metuéntes Dóminum sustínent misericórdiam ejus: & non deflectâtis ab illo ne cadâtis. Qui timêtis Dóminum, crédite illum: & non evacuábitur merces vestra. Qui timêtis Dóminum, sperâte in illum: & in oblectatiône véniet vobis misericórdia. Qui timêtis Dóminum, dilígite illum, & illuminabúntur corda vestra. Respícite filii natiónum hóminum: & scitôte, quis sperâvit in Dómino, & confusus est: permánsit in mandátis ejus, & derelíctus est? & quis invocâvit eum, & despéxit illum? Quóniam pius & miséricors Deus, & dimíttit in témpore tribulatiònis peccâta: ómnibus exquiréntibus se in veritâte. Væ dúplici corde, & lábiis scelerátis, & peccatóri terram ingrediénti duâbus viis. Væ dissolútis corde, qui non credent Deo: ideo non protegúntur ab eo. Væ, qui perdidérunt sustinéntiam, & qui dereliquérunt vias rectas, & divertérunt in vias pravas. Et quid faciètis, cum aspícere cœperit Dóminus? Qui timent Dóminum, non erunt incredíbiles verbo ejus: & qui díligunt illum, conservábunt viam illìus. Qui timent Dóminum, inquírent quæ beneplácita sunt illi: & qui díligunt eum, replebúntur lege ipsius. Qui timent Dóminum, parábunt corda sua, & in conspéctu illìus sanctificábunt ánimas suas. ℟. Amen.
Hymnus. Splendor patérnæ. fol. 67.
Supplicátio. Orêmus Redemptôrem mundi. fol. 66.
Capítula. Deus auctor lúminis. Quære f. 115.
Lauda. Irascímini, & nolite peccâre: Allelúia. Dícite in córdibus vestris, ℟. Et in cubílibus vestris compungímini. Allelúia, allelúia. ℣. Sacrificâte sacrifícium justítiæ, & sperâte in Dómino. Multi dicunt: Quis osténdit nobis bona? ℟. Et in cubílibus. ℣. Glória. ℟. Et in.
Orátio. Tibi, Dómine, in. Quære fol. 117.
Commemoratiónes, ùt suprà fol. 94.

FERIA QUARTA. IN CAPITE JEJUNII.

Ad Matutinum.

Antíphona. Tu autem Dómine suscéptor meus es, glória mea, & exáltans caput meum. Psalmus 3.

Orátio.

Quamvis Dómine plúrima malignántium multitûdo ábneget, salûtem nostram esse in te Dómino Deo nostro: nobis

ta-

tamen ob hoc robur spei multùm augétur, quia tu suscéptor noster esse dignâtus es: Obstruâtur ítaque os loquéntium iníqua; cum sperántes in te misericórdia circúmdat assídua. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 1. Veníte adorêmus, & prosternâmus ante Deum: & plorêmus coràm Dómino, qui fecit nos. ℣. Præoccupêmus fáciem Dei in confessiône, & in psalmis jubilêmus ei. Psalmus 94.

Orátio.

PRæoccupántes fáciem tuam, Dómine, in confessiône, & in psalmis tibi débita modulatiône jubilántes, adorâmus ac procídimus ante te, plorátu intérno & gémitu deprecántes: ut quia tu fecísti nos, & tu es Deus noster; nos pópulum tuum pius Dóminus prótegas, & oves páscuæ tuæ pastor solícitus atténdas: tribuásque his grátiam, pro quibus ánimam posuísti. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Antíphona 2. Mísericors, & miserâtor, & justus Dóminus. ℣. Benígnus vir, qui miserêtur. Psalmus 102.

Orátio.

MIsericors Dómine & juste, fac nos semper esse misericórdes; & commoditáti altérnæ totâ adésse facilitâte: nec ab audítu malo nos, dum judicáveris, térreas; sed tuam ad déxteram glorificándos státuas. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Antíphona 3. Quærite Dóminum, & confortámini: quærite fáciem ejus semper. Psalmus 104.

Orátio.

QUæréntibus te, Dómine, tríbue fortitúdinem; & quæréndi te júgitèr infúnde sanctum amôrem: ut qui tuam desíderant cérnere fáciem, perniciôsam mundi non áppetant voluptâtem: eósque sæculi blandiménta non detíneant usquequâquè captívos; ut lux vultûs tui claríficet jam beátos. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam, &c.

℟. Propitiâre, Dómine, pópulo tuo, quia peccâvit tibi; & omnes iniquitátes eôrum ne memíneris; sed fac cum eis misericórdiam. P. Et exáudi illos, pro quibus invocavérunt te Dómine. ℣. Convértere, Dómine, aliquántulùm, & delectâre super servos tuos. P. Et exáudi illos. ℣. Glória, &. Reiterêtur ℟.

IN LAUDIBUS.

Antíphona. Avérte fáciem tuam à peccátis meis: & omnes iniquitátes meas dele. Psalmus 50.

Orátio.

AVérte fáciem tuam à peccátis nostris Dómine; & omnes iniquitátes nostras dele: rémove ab óculis tuis malârum nostrârum fácinus voluptâtum; nostræque confessióni cleméntèr tuum adpône audítum: Miserêre, quæsumus, rogántibus nobis, qui propítius réspicis in advérsis, & qui desperátis cor pœnitens tríbuis ad confessiônem glóriæ tuæ. Sed quia Publicânus à longè stans & percútiens pectus suum, solâ confessiône purgâtus est; simílitèr & nos peccatóres exáudi: ut sicut illi méritos petitiônis suæ fructus donásti; ita & nobis supplicántibus indígnis servis tuis véniam dignèris impéndere peccátis. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Ad Cánticum.

Antíphona. Ne extérmines pópulum tuum, Dómine; & hereditâtem tuam, quam liberásti.

Cánticum. Dómine, Dómine, rex deôrum cœlôrum. Quære fol. 103.

Matutinárium.

Antíphona. Deus misereâtur nostrî, & benedîcat nobis: P. Illúminet vultum suum super nos. ℣. Ut cognoscâmus in terra viam tuam: in ómnibus géntibus salutâre tuum. P. Illúminet. ℣. Glória, & honor, &c. P. Illúminet.

Lauda. In sanctis ejus laudâte Dóminum. Allelúia, allelúia. In firmaménto virtûtis ejus laudâte Dóminum. Allelúia, allelúia. Psalmus 150.

Léctio libri Sapiéntiæ Salomônis. *Cap.* 12.

℟. Deo grátias.

DEus, qui das locum pœniténtiæ, tu dona véniam peccátis nostris. Quis enim dicet tibi: Quid fecísti? aut quis stabit contra judícium tuum? aut quis in conspéctu tuo véniet vindex iniquôrum hóminum? aut quis tibi imputâbit, si natiónes periérunt, quas fecísti? Nec enim álius est Deus quàm tu, cui cura est de ómnibus, ut osténdas quóniam non injústè judicásti. Neque rex neque tyrânnus in conspéctu tuo inquírent de his quos perdidísti. Cum sis ergo justus, justè ómnia dispônis: ipsum quoque puníri qui debet, condémnas, & éxterum æstimas à tua virtûte. Virtus enim tua justítiæ inítium est: ob hoc quod noster Dóminus es, ómnibus te párcere facis. Virtûtem enim osténdis, qui non credíderis esse in virtûte, consummâtus; sed hos, qui sciunt, aúdáciam tradûcis. Tu autem Dominâtor Dómine virtû-

tûtis, cum tranquillitâte júdicas peccatóres, & cum magna reveréntia dispônis nos: subest enim tibi, cum velles, posse. Docuísti enim pópulum tuum per tália ópera, quóniam opórtet justum esse humânum, & bonâ spe fecísti filios tuos: quóniam das locum in peccátis pœniténtiæ. Si enim inimícos servôrum tuôrum, & débitos morti, cum tanta cruciásti attentiône, & liberásti dans tempus, & locum, per quem possunt mundári à malítia; cum quanta diligéntia judicásti filios tuos, quôrum paréntibus juraménta & conventiônem suârum dedísti promissiônum? Cum ergo nobis disciplînam das, inimícos nostros multiplíciter flagéllas, ut bonitâtem tuam cogitêmus, judicántes: & cùm de nobis judicâtur, sperêmus misericórdiam. ℟. Amen.

Hymnus. Benignitâtis fons Deus, &.

Supplicátio. Orêmus Redemptôrem. Quære fol. 69.

Capítula.

ERubéscimus, Dómine, te patrem vócibus appellâre, qui filiôrum amíssimus dignitâtem: sed quia patérno afféctu nos salvas, cum de própriis delíctis nos júdicas; ádeò, & si indígni filii; patérnæ tamen precem fúndimus pietáti, peténtes, ut in hoc nostræ afflictiônis témpore, nostrum júbeas peccâtum dimíttere: quo, & si méritis nequîmus, saltim afféctu cordis, te patrem invocêmus, atque dicâmus:

Pater noster. Et ne nos. A malo nos líbera, &c. Quære fol. 10. Humiliâte vos benedictióni. Dóminus sit semper. ℟. Et cum.

Lauda. Irascímini, & nolîte peccâre: Allelúia. Dícite in córdibus vestris, Allelúia. P. Et in cubílibus vestris compungímini. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Sacrificâte sacrifícium justítiæ, sperâte in Dómino. Multi dicunt: Quis osténdit nobis bona? P. Et in.

Benedíctio.

OMnípotens Deus, cui ob indíctum hoc jejúnium nostra pándimus crímina, ab omni nos delícto immúnes efficiat. ℟. Amen. Suscípiens vestræ abstinéntiæ precem nunquàm vos patiâtur à suo dívidi córpore. ℟. Amen. Ut sicut admonítio ejus vos prævênit, quâ divínæ animadversiônis evasístis senténtiam: ita miserátio subsequâtur, quâ perducámini ad corônam. ℟. Amen. Per.

Commemoratiónes dicántur ùt in fol. 94.

Ad Tértiam.

Prophetîa. Fili, Custódi sermónes. fol. 96.

Léctio libri Exodi. C. 19. & 20. ℟. Deo grátias.

IN illis diêbus: Vocâvit Dóminus Móysem de monte, & ait: Hæc dices dómui Jacob, & adnuntiàbis filiis Israël: Vos ipsi audístis, quæ fécerim Ægyptiis, quómodò portáverim vos super alas aquilârum, & assúmpserim mihi. Si ergo audiéritis vocem meam, & custodiéritis pactum meum, éritis mihi in pecúlium de cunctis pópulis: meus est enim orbis terræ. Et vos éritis mihi regnum sacerdotâle, & gens sancta: hæc sunt verba quæ loquêris ad filios Israël. Venit Móyses: & vocâvit majóres natu pópuli, & pósuit omnes hos sermónes quos mandáverat Dóminus. Respondítque univérsus pópulus simùl: Cuncta quæ locûtus est Dóminus, faciêmus. Cumque retulísset Móyses verba pópuli ad Dóminum, ait ei Dóminus: Jam nunc véniam ad te in calíginem nubis, ut áudiat me pópulus loquéntem, & credat tibi in perpétuum. Nuntiâvit ergo Móyses verba pópuli ad Dóminum. Qui dixit ei: Vade ad pópulum, & sanctífica illos hódiè, & cràs lavent vestiménta sua, & sint paráti in diem tértium: die autem tértio descéndet Dóminus coràm omni plebe super montem Sínaï. Constituésque términum pópuli per circúitum, dicens: Cavête ne ascendátis in montem, nec tangâtis fines illìus: omnis qui tetígerit montem, morte moriêtur. Manus non tanget eum, sed lapídibus opprimêtur, via, ut confodiâtur jáculis: sive juméntum fúerit, sive homo, non vivet: cùmque cœperit clángere búccina, tunc ascéndunt in montem. Descendítque Móyses de monte ad pópulum, & sanctificâvit eum. Qui cum lavássent vestiménta sua, ait ad eos: Estôte paráti in diem tértium, nec appropinquêtis uxóribus vestris. Jam advénerat dies tértius, & manè inclarúerat: & cœpérunt audíri tonítrua, ac micâre fúlgura, & nubes densíssima operíre montem, clangórque búccinæ vehementiùs perstrepêbat: timuítque pópulus qui erat in castris. Cùmque eduxísset eos Móyses in occúrsum Dei de loco castrôrum, stetérunt ad radîcem montis. Totus autem mons Sínaï fumâbat: eò quòd descendísset Dóminus super eum in igne, & ascéndit fumus ex eo quasi de fornâce: erátque mons terríbilis. Et sónitus búccinæ paulàtim crescêbat in majus, & prolíxiùs tendebâtur: Móyses loquebâtur, & Dóminus respondêbat ei. Descendítque Dóminus super montem Sínaï in ipso montis vértice,

 &

& vocâvit Móysen in cacûmen ejus. Quò cùm ascendísset, dixit ad eum: Descénde, & contestâre pópulum: ne fortè velint transcéndere términos ad vidéndum Dóminum, & péreat ex eis plúrima multitûdo. Sacerdótes quoque qui accédunt ad Dóminum, sanctificéntur, ne percútiat eos. Dixítque Móyses ad Dóminum: Non póterit vulgus ascéndere in montem Sínai: tu enim testificâtus jurásti, dicens: Pone términos circa montem, & sanctífica illum. Cui ait Dóminus: Vade, descénde: ascendénsque tu étiam, & Aaron tecum: Sacerdótes quoque, & pópulus ne tránseant términos, nec ascéndant ad Dóminum, ne fortè interfíciat illos. Descéndit Móyses ad pópulum, & ómnia narrâvit eis. Locutúsque est Dóminus cunctos sermónes hos: Ego sum Dóminus Deus tuus, qui edúxi te de terra Ægypti, de domo servitûtis. Non habêbis deos aliénos coram me. Non fácies tibi scúlptile, neque omnem similitúdinem quæ est in Cœlo désupèr, & quæ in terra deórsum, nec eôrum quæ sunt in aquis sub terra. Non adorâbis ea, neque coles: ego sum Dóminus Deus tuus fortis, zelótes, vísitans iniquitâtem patrum in fílios, in tértiam & quartam generatiônem eôrum qui odérunt me: & fáciens misericórdiam in míllia his qui díligunt me, & custódiunt præcépta mea. Non assúmas nomen Dómini Dei tui in vanum: nec enim habêbit insóntem Dóminus eum qui assúmpserit nomen Dómini Dei sui frustrà. Honôra patrem tuum & matrem tuam, ut sis longævus super terram, quóniam Dóminus Deus tuus dabit tibi. Non occîdes. Non mœcháberis. Non fácies furtum. Non loquêris contra próximum tuum falsum testimónium. Non concupísces domum próximi tui: nec desiderâbis uxôrem ejus, non servum, non ancíllam, non bovem, non ásinum, nec ómnia quæ illìus sunt. Cunctus autem pópulus audiêbat voces, & lámpadas, & sónitum búccinæ, montémque fumántem: & pertérriti ac pavôre concússi, stetérunt procùl, dicéntes Móysi: Lóquere tu nobis, & audiâmus: non loquâtur nobis Dóminus, ne fortè moriâmur. Et ait Móyses ad pópulum: Nolîte timêre: ut enim probâret vos venit Deus, & ut terror illìus esset in vobis, & non peccarêtis. ℟. Amen.

Léctio libri Esaíæ Prophétæ. *Capítulo* 58. ℟. Deo grátias.

HÆc dicit Dóminus: Clama, ne cesses, quasi tuba exálta vocem tuam, & annúntia pópulo meo scélera eôrum, & dómui Judá peccâta eôrum. Me enim de die in diem quærunt, & scire vias meas volunt: quasi gens, quæ justítiam fécerit, & judícium Dei sui non derelínquerit: rogant me judícia justítiæ: appropinquâre Deo volunt. Quarè jejunávimus, & non aspexísti: humiliávimus ánimas nostras, & nescísti? Ecce in die jejúnii vestri invenîtur volúptas, & omnes debitóres vestros repétitis. Ecce ad lites, & contentiónes jejunâtis, & percútitis pugno ímpiè. Nolîte jejunâre sicut usque ad hanc diem, ut audiâtur in excélso clamor vester. Numquid tale est jejúnium, quod elégi, per diem afflígere hóminem ánimam suam? numquid contorquêre quasi círculum caput suum, & saccum & cínerem stérnere? numquid istud vocâbis jejúnium, & diem acceptábilem Dómino? Nonnè hoc est magis jejúnium, quod elégi? dissólve colligatiónes impietâtis, solve fascísculos depriméntes; dimítte eos, qui confrácti sunt, líberos, & omne onus disrúmpe. Frange esuriénti panem tuum, & egénos vagósque indue in domum tuam: cum víderis nudum, óperi eum, & carnem tuam ne despéxeris. Tunc erúmpet quasi manè lumen tuum, & sánitas tua cítiùs oriêtur, & anteîbit fáciem tuam justítia tua, & glória Dómini cólliget te. Tunc invocâbis, & Dóminus exáudiet: clamâbis, & dices: Ecce adsum: si abstúleris de médio tuî catênam, & desíeris dígitum exténdere, & loqui quod non prodest. Cum effúderis esuriénti ánimam tuam, & ánimam afflíctam repléveris, oriêtur in ténebris lux tua, & ténebræ tuæ erunt sicut merídies. Et réquiem dabit tibi Dóminus semper, & implêbit splendóribus ánimam tuam, & ossa vestra liberâbit, & eris quasi hortus inríguus, & sicut fons aquârum, cui non defíciunt aquæ. ℟. Amen.

Sequéntia Epístolæ Pauli Apóstoli ad Colossénses. *Capítulo* 2. ℟. Deo grátias.

FRatres: Sicut accepístis Christum Jesum, in ipso ambulâte, radicâti, & superædificâti in ipso, & confirmâti fide, sicut & didicístis, abundántes in gratiârum actióne. Vidête ne quis vos decípiat per philosóphiam, & inânem falláciam, secúndùm traditiônem hóminum, secúndùm eleménta mundi, & non secúndùm Christum: quia in ipso hábitat omnis plenitûdo divinitâtis corporáliter. Et estis in illo repléti, qui est caput omnis principâtus & potestâtis: in quo & cir-

circumcísi estis circumcisiône non manu factâ in expoliatiônem córporis carnis, in circumcisiônem Christi: & sepúlti ei in baptísmo, in quo & resurrexístis per fidem operatiônis Dei, qui suscitâvit illum à mórtuis. Et qui cum mórtui essêtis in delíctis, & præpútio carnis vestræ, convivificâvit vos cum illo, donans vobis ómnia delícta. ℟. Amen.

Antíphona 1. Servîte Dómino in timôre: & exaltâte ei cum tremôre. Apprehéndite disciplînam, nequándò irascâtur Dóminus, & pereâtis de via justa. ℣. Quare fremuérunt gentes, & pópuli meditáti sunt inánia. Psalmus 2.

Orátio.

DIsciplîna tua, Dómine, nos tibi & sancto timóri conjúngat, & ad exultatiônem tuam timôre nos áttrahat: ac ne à via justa recedâmus, nos cóntine: & ut in te fidere possîmus, beátos esse concêde. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam Deus, &c.

Antíphona 2. In tribulatiône nostra Deus, dilatásti nos. Miserêre nobis, & exáudi oratiônem nostram. ℣. Cum invocârem te, exaudísti me Deus justítiæ meæ: in tribulatiône mea dilatásti mihi. Miserêre mei, & exáudi oratiônem meam. Psalmus 4.

Orátio.

DUm te, omnípotens Deus, nostræ delinquéntiæ reddunt advérsum, tuâ inspiratiône, quæsumus, nostra te invocátio propítium, & conféssio fáciat esse placâtum: ut, te miseránte, nec tribulátio sæculâris nostram mentem dejíciat, nec persuásio nocîva possídeat, nec infidélitas tenebrôsa conclûdat: sed vultûs tui super nos signáto lúmine fulgeâmus; sempérque in eôdem splendôre stabilitâte veræ fidei gradiâmur. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam, Deus, &c.

Antíphona 3. Convértere Dómine, & éripe ánimas nostras: salvos nos fac propter misericórdiam tuam. Quia non est in morte, qui memor sit tuî. ℣. Dómine, ne in ira tua árguas me, neque in furôre tuo corrípias me. Psalmus 6.

℟. Exúrge Dómine miserêre nobis, quia venit tempus miseréndi. Timébunt Gentes nomen tuum, & omnes reges terræ glóriam tuam. P. Réspice in oratiónes páuperum: & ne spernas preces eôrum. ℣. Posuísti iniquitátes nostras in conspéctu: omnes dies nostri defecérunt: & nos in ira tua defécimus. Dómine, refúgium esto nobis à diêbus malis. P. Réspice in oratiónes páuperum. ℣. Glória, & honor Patri, &c. P. Réspice in oratiónes páuperum.

Preces. Indulgéntiam postulâmus, Christe, exáudi. P. Placâre, & miserêre. ℣. Jesu unigénite Dei Patris Fílius, qui es imménsæ bonitâtis, Dómine. P. Placâre, & miserêre. ℣. Cuncti de gemítibus exorántes póscimus; cunctíque simùl deprecántes quæsumus. P. Placâre, & miserêre. ℣. Tua jam cleméntia mala nostra súperet: tuo jam seréno vultu in nos réspice. P. Placâre, & miserêre. ℣. Remissiônem ómnium peccatôrum, quæsumus: indúlge clemens mala, quæ commísimus. P. Placâre, & miserêre.

Capítula.

MIserêre nobis, Dómine, miserêre; ne nobis peccatôrum infirmitas áfferat mortem: Sana nos Dómine, ut ánima turbâta per culpam, sit tranquílla per grátiam: infunde medicînam ægrótis, véniam præstándo delíctis. ℟. Amen.

Pater noster. Et ne nos.

Ad Sextam.

Léctio libri Ezechiëlis Prophétæ. *Cap.* 18. ℟. Deo grátias.

HÆc dicit Dóminus: Convertímini, & ágite pœniténtiam ab ómnibus iniquitátibus vestris: & non erit vobis in ruînam iníquitas. Projícite à vobis omnes prævaricatiónes vestras, in quibus prævaricáti estis, & fácite vobis cor novum, & spíritum rectum: & quarè moriémini domus Israël? Quia nolo mortem moriéntis, dicit Dóminus, revertímini, & vivête. Cap. 20. Et factus est sermo Dómini ad me, dicens: Fili hóminis lóquere senióribus Israël, & dices ad eos: Hæc dicit Dóminus: Numquid ad interrogándum me vos venístis? vivo ego, dicit Dóminus, quia non respondêbo vobis. Si júdicas eos, si júdicas fili hóminis, abominatiónes patrum eôrum osténde eis. In justítia mea ambulâte, & judícia mea custodîte, & fácite ea: ut sit signum inter me, & vos, & sciâtur, quia ego sum Dóminus Deus vester. ℟. Amen.

Antíphona 1. Desidérium páuperum exaudîvit Dóminus: præparatiônem cordis eôrum exáudiet auris tua. Judicâre pupíllo & húmili, P. Ut non appônat ultrà magnificâre se homo super terram. ℣. Exúrge Dómine Deus meus, & exaltêtur manus tua: ne obliviscâris páuperem in finem. P. Ut non appônat. ℣. Glória, & honor. P. Ut non appônat ultrà. Psalmus 9.

Orá-

Orátio.

DEsidérium tuôrum Dómine páuperum sic inténde propítius, ut & donôrum cœléstium nobis cópiam tríbuas; & tu amôrem prætereúntium rerum à nobis avértas: Auris quoque tua nostram ita oratiônem inténdat, ut dum pupíllo humilîque judícium féceris, patérnâ nobis indulgéntiâ blandiàris; & pro humiliatiône præséntium gáudia retríbuas æternôrum. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam Deus, &c.

Antíphona 2. Propter misérias ínopum, & gémitum páuperum, P. Nunc exúrgam dicit Dóminus. ℣. Elóquia Dómini, elóquia casta: argéntum igne examinâtum terræ, purgâtum séptuplùm. P. Nunc exúrgam. ℣. Glória, & honor Patri, &c. P. Nunc exúrgam.

Psalmus 11.

Orátio.

DEus, qui supérbis resístis, & línguam magníloquam labiâque dolôsa dispérdis; fac nos casta elóquia tua, quæ velut argéntum igne probâtum sunt examinâta, percípere: ut omni arrogántiæ tumôre dejécto, expositôque conditiônis nostræ contágio, genímine dignitâtis splendôrem, sanctitâte índitum, in nostra conditiône suscipiâmus; ítaque per te renovâtum per ómnia retineâmus. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam, Deus, &c.

Antíphona 3. Usquequò Dómine obliviscêris nos in finem? quóusquè avértis fáciem tuam à nobis? P. Réspice, & exáudi nos Dómine Deus noster. ℣. Quámdiù ponam consília in ánima mea, dolôrem in corde meo per diem? Usquequò exaltábitur inimîcus meus super me? P. Réspice, & exáudi nos. ℣. Glória, & honor, &c. P. Réspice.

Psalmus 12.

℟. Gémitus pópuli tui, Deus Dómine, exáudi, & angústias quas pátimur, vide. P. Et velócitèr miserêre. ℣. Tu Dómine pater noster, redémptor noster, à sæculo nomen tuum. Quare erráre fecísti nos de viis tuis: indurásti cor nostrum ne timerêmus te? convértere, Dómine, super servos tuos, tribus hereditâtis tuæ. P. Et velócitèr. ℣. Glória, & honor Patri, &c. Reiterêtur ℟.

Preces. Exáudi nos, Dómine, exáudi. P. Et miserâtus, dona nobis véniam. ℣. Altíssime factor cœli, & terræ, peccâtum nostrum dimítte. P. Et miserâtus. ℣. Vide Dómine plebis tuæ laménta: effúnde plúviam largam. P. Et miserâtus. ℣. Dimítte, quæ geméntes fatêmur; & præsta, quæ postulâmus. P. Et miserâtus. ℣. Succúrre jam pœniténtibus Christe; ac preces ómnium munda. P. Et miserâtus.

Capítula. Réspice, & exáudi nos. fol. 99.

Prophetîa. Fili, Habe fidúciam in Dómino. fol. 95.

Léctio libri Exodi. *Capítulo* 23.

℟. Deo grátias.

IN illis diêbus: Locútus est Dóminus ad Móysen dicens: Ecce ego mittam Angelum meum, qui præcêdat te, & custôdiat in via, & introdûcat ad locum quem præparávi tibi. Obsérva eum, & audi vocem ejus; nec contemnéndum eum putes: quia non dimíttet cum peccáveris, & est nomen meum in illo. Quod si audíeris vocem ejus, & féceris ómnia quæ loquor, inimîcus ero inimícis tuis, & afflîgam affligéntes te. Præcedétque te Angelus meus, & introdûcet ad Amorrhæum, & Cethæum, & Pherezæum, Chananæúmque, & Jebusæum, quos ego contrívero. Non adorâbis deos eôrum, nec coles eos: non fácies ópera eôrum, sed déstrues eos, & confrínges státuas eôrum. Servietísque Dómino Deo vestro, ut benedîcat pánibus tuis & aquis, & áuferam infirmitâtem de médio tui. Non erit infœcúnda, nec stérilis terra tua: númerum diêrum tuôrum implêbo. Terrôrem meum mittam in præcúrsum tuum, & occîdam omnem pópulum, ad quem ingredíeris: cunctorúmque inimicôrum tuôrum terga vertam, ántequàm intróëas. Non ejíciam eos à fácie tua anno uno: ne terra in solitúdine redigâtur, & créscant contra te béstiæ. Paulátim expéllam eos de conspéctu tuo, donèc augeàris, & possídeas terram, quam Dóminus Deus tuus datûrus est tibi. ℟. Amen.

Léctio libri Jeremíæ Prophétæ. *Capítulo* 4.

℟. Deo grátias.

HÆc dicit Dóminus: Desérta erit omnis terra, sed tamen consummatiônem non fáciam. Lugêbit terra, & mœrébunt cœli désupèr: eò quòd locútus sum, cogitávi, & non pœnítuit me, nec avérsus sum ab eo. A voce équitis & mitténtis sagíttam, fugit omnis cívitas: ingréssa sunt árdua, & ascendérunt rupes: univérsæ urbes derelíctæ sunt, & non hábitat in eis homo. Tu autem vastâta quid facies? cum vestíeris te cóccino, cum ornâta fúeris ánnulo áureo, & pínxeris stíbio óculos tuos, frustrà componêris: contempsérunt te amatóres tui, ánimam tuam quærunt. Vocem enim quasi parturiéntis audi-

dívi, angústias ut puérperæ: vox fíliæ Sion inter moriéntis, expandentísque manus suas: væ mihi, quia defècit ánima mea propter interféctos. Cap. 5. Circuìte vias Hierúsalem, & aspícite, & consideràte, & quærite in platéis ejus, an inveniàtis virum faciéntem judícium, & quæréntem fidem: & propítius ero ei. ℞. Amen.

Sequéntia Epístolæ beáti Pauli Apóstoli ad Colosséses. *Capítulo 3.* ℞. Deo grátias.

FRatres, Cum Christus apparúerit, vita vestra; tunc & vos apparébitis cum ipso in glória. Mortificàte ergo membra vestra, quæ sunt super terram; fornicatiònem, immundítiam, libídinem, concupiscéntiam, & avarítiam, quæ est simulacrórum sérvitus: propter quod venit ira Dei super filios incredulitàtis: in quibus & vos ambulástis aliquándo, cum viverètis in illis. Nunc autem depónite & vos ómnia; iram, indignatiònem, malítiam, blasphémiam, turpem sermònem de ore nolìte emíttere. Nolìte mentíri invicèm, expoliántes vos véterem hóminem cum áctibus suis, & induéntes novum, eum, qui renovàtur in agnitiònem, secúndùm imáginem ejus, qui creàvit eum: ubi non est Gentìlis & Judæus, másculus & femina, circumcísio & præpútium, Bárbarus & Scytha, servus & liber. ℞. Amen.

Antíphona 1. Delícta nostra, Dómine, tu solus intélligis: à peccátis nostris munda nos. P. Et ab aliénis parce servis tuis, Dómine. ℣. Cœli enárrant glóriam Dei, & ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum. P. Et ab aliénis. ℣. Glória, & honor Patri, &c. P. Et ab aliénis. Psalmus 18.

Orátio. Ab occúltis nostris munda nos. Quære fol. 68.

Antíphona 2. Mitte nobis auxílium de sancto: P. Et de Sion tuère nos, Domine. ℣. Exáudiat te Dóminus in die tribulatiònis: prótegat te nomen Dei Jacob. P. Et de Sion. ℣. Glória, & honor. P. Et de Sion. Psalmus 19.

Orátio.

IMple Dómine petitiónes nostras; ac mitte nobis auxílium de sancto: memor esto omnis sacrifícii nostri, quod tibi non solum oblatiòne, atque afflictiòne dicàmus: ut nos tibi húmiles semper facias, & contrítos atténdas. ℞. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 3. Desidérium ánimæ nostræ dona nobis, Dómine: P. Præveni nos in benedictiòne dulcédinis. ℣. Dómine in virtùte tua lætábitur rex: & super salutàre tuum exultàbit vehementèr. P. Præveni nos. ℣. Glória, & honor Patri, &c. P. Præveni nos. Psalmus 20.

Preces. Miserère, & parce, clementíssime Dómine pópulo tuo, P. Quia peccávimus tibi. ℣. Prostráti láchrymas prodúcimus, pandéntes tibi occúlta, quæ admísimus: à te Deus expóscimus. P. Quia peccávimus. ℣. Oratiónes Sacerdòtum áccipe: & qui véniam póstulant, affluéntèr tríbue; ac tuæ plebi miserère, Dómine. P. Quia peccávimus tibi. ℣. Furòrem tuum adduxísti super nos, nostra delícta dira turbavérunt nos: & absque ulla spe defécimus. P. Quia peccávimus tibi. ℣. Remissiònem peccatòrum tríbue: & largitàtem dona nobis plúviæ: te invocámus, tu adésto. P. Quia peccávimus tibi. Kyrie, eléïson. ℞. Christe, eléïson. Kyrie, eléïson.

Capítula.

VIrtus imménsa, Dómine, tibi subdàtur ánima, & caro nostra: tibìque sinceríssimè desérviat vita nostra: desidérium ánimæ, quo ad te pervéniat, supple: & labiòrum deprecatiònem, ne nullis formis ille adversárius subrípiat, súscipe: occúltum hostem devínce virtùte tuâ, nósque præveni in benedictiòne, & per viam vitæ perduc ad gáudia sempitérna.

Pater noster. Et ne. A malo nos líbera, &c. fol. 10. Humiliàte vos benedictióni. Dóminus sit semper vobíscum. ℞. Et cum spíritu tuo.

Sermo beatíssimi Patris nostri Isidóri Epíscopi ad Carnes tolléndas.

FRatres Charíssimi: Rogo vos, & admóneo vos, ut in isto legítimo, ac sacratíssimo die, excéptis Domínicis dièbus, nullus prandère præsùmat, nisi fortè ille, quem jejunàre infírmitas non permíttit; quia áliis dièbus jejunàre, aut remédium, aut præmium est: in Quadragésima non jejunàre, peccàtum est; alio témpore qui jejùnat, áccipit indulgéntiam: in Quadragésima, qui potest, & non jejùnat, séntiet pœnam. Et ipse tamen, qui jejunàre prævalet, sed réctiùs sibi soli, aut sive álius infirmus cum ipso sibi in domo sua præparet, quod accípiat. Et illos, qui jejunàre prævalent, ad prándium non invítent: quia si hoc fécerint, non solùm Deus, sed etiam hómines possunt illos intellígere, non pro infirmitàte non posse, sed pro gula jejunàre non valère. Sufficiat illi quod ipse jejunàre non prævalet. Et magìs cum gémitu, & suspírio, & ánimi dolòre adlùcet,

cet, pro eò quòd, áliis jejunántibus, ille abstinêre non potest. Et quod opus est, unicuíque infirmo secrétè, aut sibi soli, aut cum álio simíliter infirmo fáciat præparári: quia non ei opórtet áliquem sanum, ut roget ad prándium, ne sibi áugeat étiàm de altérius gula peccâtum. Pro eò tamen quòd non potest jejunâre, ámpliùs debet erogâre paupéribus: ut peccâta, quæ non potest jejunándo curâre, possit eleëmósynas dando, redímere. Bonum est jejunâre, fratres; sed méliùs est eleëmósynas dare. Si áliquis utrúmque potest, duo sunt bona: si verò non potest, méliùs est eleëmósyna. Si possibílitas non est jejunándi, eleëmósyna súfficit sine jejunándo; jejúnium verò sine eleëmósyna omnínò non súfficit. Ergo si áliquis non potest jejunâre, eleëmósynam fáciat. Eleëmósyna sine jejúnio bona est. Si ergo prævalet jejúnium cum eleëmósyna, duplex bonum est; jejúnium verò sine eleëmósyna nullum bonum est, nisi fortè si ità sit áliquis pauper, ut non hábeat omnínò quid tríbuat. His verò, qui non habúerint, undè tríbuant, súfficit volúntas bona, secúndùm illud, quod scriptum est: Glória in excélsis Deo, & in terra pax homínibus bonæ voluntâtis. Sed quis erit, qui se possit excusâre, cum étiam pro cálice aquæ frígidæ mercêdem se Dóminus esse promíserit? & quarè frígidæ dixit? ne fortè se possit áliquis pauper de lignôrum penúria excusâre; aut certè dícere se vásculum, ubi aquam calefáceret, non habêre. Dénique & per beâtum Prophêtam, fratres charíssimi, Dóminus ità hortâtur, & ádmonet eleëmósynam fieri, ut propè nullus pauper sit, qui se valeat excusâre; sic enim ait: Hoc est jejúnium, quod elégi, dicit Dóminus: Frange esuriénti panem tuum. Non dicit, ut íntegrum daret, ne fortè pauper ille álium non habêret: sed frange, inquit: hoc est dícere: Etiam si tanta sit tibi paupértas, ut non hábeas nisi unum panem; ex ipso tamen frange, & páuperi tríbue: & egênum, ac sine tecto induc in domum tuam. Si áliquis ita pauper est, ut non hábeat cibum, vel in uno ángulo domûs suæ præparet peregríno léctulum; quid nos dictúri sumus fratres? qualem excusatiônem habêre potérimus, qui amplas & spatiósas domos habéntes, vix aliquándò dignâmur accípere peregrînum? ignorántibus, imò non credéntibus, quòd in omni peregríno Christus excípitur, sicut & ipse dixit: Hospes fui, & non suscepístis me: &, quándiù non fecístis uni de mínimis iis, nec mihi fecístis. Laboriòsum, & fastidiôsum nobis est, in paupéribus excípere Christum in pátriam nostram! Tímeo, ne nobis ille dicat: Ite, & non nos recípiat in beatitúdine sua. Contémnimus illum in mundo: tímeo, ne nos contémnat in cœlo, secúndùm quod ipse dixit: Esurívi, & non dedístis mihi manducâre; &, quándiù non fecístis uni de mínimis iis, nec mihi fecístis; & quod post séquitur. Fratres, avértat hoc Deus à nobis; hoc enim pósteà addit dicens: Discédite à me, maledícti: ite in ignem ætérnum. Ego in hanc senténtiam néminem júdico: Unusquísque atténdat senténtiam suam; nec tamen árguo & reprehéndo: quia fortè aliquóties venit per negligéntiam, ut vestiménta, quæ debuérunt accípere páuperes, deforméntur á tíneis; & tímeo, ne ipsi panni ad testimónium proferántur in die judícii, secúndùm quod Jacôbus dicit: Agite nunc dívites, ploràte ululántes in misériis, quæ advénient vobis. Divítiæ vestræ putrefáctæ sunt. Et ómnia sicut dixit, fratres charíssimi, qui per Apóstolum suum comminàtur Christus, licèt nos nímiùm térreant; non tamen de Dei misericórdia desperándum est. Aut ego, & mei si negligéntèr, cum Dei adjutório cùm póssumus, nos emendâre vólumus; eleëmósynas, quas hucúsquè párciùs fécimus, lárgiùs erogêmus; & quæ pro peccátis prætéritis, cum dolôre, & gémitu, & spe repausatiônis Domínicâ misericórdiâ docêmur. Ergo sicut suprà suggéssimus, fratres charíssimi, jejúnia nostra eleëmosynârum pinguêdo comméndet. Quia tale est jejúnium sine eleëmósyna, qualis sine óleo est lucérna. Nam si lucérna, quæ sine óleo accénditur, fumâre potest, lucêre non potest: ita jejúnium sine eleëmósyna carnem quidem crúciat; sed cháritas lúmine ánimam non illústrat. Interim vel quod ad præsens ágitur, fratres, sic jejunêmus, ut prándia nostra paupéribus erogêmus, ut quod pransúri erâmus, non in nostris sácculis, sed in viscéribus páuperum reponâmus; quia manus páuperis gazophylácium Christi est: quidquid áccipit, ne inter péreat, in Cœlo repônit: quia quamvis, quod pauper áccipit, consumâtur; merces tamen boni óperis in Cœlo recónditur. Nam si prándia nostra exquisítis sapóribus, & multiplicátis férculis expéndere studêmus ad cœnam: sicut córpori nostro delítiæ non solùm non subtrahúntur, sed étiam duplicántur: ac si córpori vestro

stro nihil minúitur; sic ánimæ nihil augêtur. Hoc, fratres, timens magis quàm de vobis áliquid sinístrum credens, admóneo. Scio enim ex vobis plures, Deo propítio, & peregrínos assíduè accípere, & paupéribus frequéntèr dare. Et ídeò quòd súggero, ad hoc profíciat. Qui verò non facit, aut fortè tàrdiùs faciêbat, tam sanctam sibi, & omníno plácitam operatiònem in consuetúdinem trahat. Et licèt credam quòd, Deo inspiránte, semper superveniéntibus festivitátibus, castitâtem, & charitâtem ante plures dies, étiam cum própriis uxóribus custódiat Cháritas vestra; tamen (licèt & supérfluò étiam, quòd vos fácere credo) charitâtem contemplatiònis commóneo; ut per totam Quadragésimam, & usque ad finem Paschæ castitâtem, & charitâtem, Deo auxiliánte, servêtis, ut in illa sacrosáncta solemnitâte paschâli, charitâtis lucérnâ vestíri, eleëmósynis dealbári, oratiónibus, vigíliis, & jejúniis, vel alíquibus cœléstibus & spiritálibus margarítis ornári possîtis, non solùm cum amícis sed étiam cum inimícis; ut pacífici líberâ, & secúrâ consciéntiâ ad altáre Dómini accedéntes, corpus, ac sánguinem ejus, non ad judícium, sed ad remédium possîtis accípere. Sed cum de eleëmósynis lóquimur, non conturbêtur angústa paupértas. Omnia enim complêre quisquam póterit, cùm fecit, quod pótuit: quia volúntas perfécta faciéndi, reputâtur pro ópere facti. Sed hoc ille implet, qui hóminem páuperem, quasi se ipsum considerâre volúerit, & sic páuperi tríbuat, quómodò si ipse in tali necessitâte esset, se fieri cupiêbat: & qui fécerit sic, & novi, & véteris Testaménti præcépta complêvit, implens illud evangélium: Omnia quæcúmque vultis, ut fáciant vobis hómines, & vos fácite illis símilitèr. Etenim lex, & Prophêta sic implêtur ad glóriam, ad quam veræ & perféctæ charitâtis legem, pius vobis Dóminus suâ protectiòne perdûcat. Amen. Præstánte Dómino nostro Jesu Christo, cui est honor, & impérium sine fine in sæcula sæculòrum. ℟. Amen.

In nómine Dómini nostri Jesu Christi lumen cum pace. ℟. Deo grátias. Dóminus sit semper. ℟. Et cum, &c.

IN PRIMO DOMINICO QUADRAGESIMÆ.

Ad Vésperos.

Lauda. Qui fecit luminária magna solus: P. Quóniam in sæculum misericórdia ejus. ℣. Solem in potestâtem diéi: Lunam, & stellas in potestâtem noctis. P. Quóniam in.

Dóminus sit semper. ℟. Et cum.

Sono. Avérte Dómine fáciem tuam à peccátis meis: & omnes iniquitátes meas dele. Allelúia. ℣. Miserêre mei Deus, secúndùm magnam misericórdiam tuam: & secúndùm multitúdinem miseratiònum tuârum, dele iniquitátes meas. Usquequâque lava me ab injustítia mea: & à peccáto meo munda me. Allelúia. ℣. Iniquitâtem meam ego cognósco, Dómine: & peccâtum meum contra me est semper. Tibi soli peccávi: & malum coram te feci. Cor mundum crea in me Deus: & spíritum rectum ínnova in viscéribus meis. Allelúia. Dóminus sit. ℟. Et cum.

Antíphona. Si dixérimus quia peccâtum non habêmus, nos ipsos sedúcimus, & véritas in nobis non est. Si verò confiteâmur delícta nostra: P. Fidèlis est, & justus, ut remíttat nobis peccâta, & emúndet nos ab omni iniquitâte. ℣. Venîte, adorêmus, & procidâmus ante Deum: plorêmus coram Dómino, qui fecit nos. P. Fidèlis. ℣. Glória, &.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Dírigam vias tuas, Allelúia. P. In jocunditâte éxeas, & cum lætítia discédas. Montes, & colles exultábunt expectántes te cum glória Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Non accêdet ad te malum: & flagéllum non appropinquâbit tabernáculo tuo. P. In jocunditâte. ℣. Glória, & honor Patri, &c.

Hymnus.

Allelúia piis édite láudibus,
Cives æthérei, psállite unanímiter
Allelúia perénne.
Hinc vos perpétui lúminis áccolæ
Ad summum resonâte hymníferis choris
Allelúia perénne.
Vos Urbs exímia suscípiet Dei,
Quæ lætis résonans cántibus, éxcitat
Allelúia perénne.
Felíci réditu gáudia súmite,
Reddéntes Dómino gloríficum melos,
Allelúia perénne.
Almum sidéreæ jam Pátriæ decus
Victóres cápite, quo cánere possîtis
Allelúia perénne.
Illìc Regis honor vócibus ínclytis
Jocúndum réboat cármine pérpetìm
Allelúia perénne.
Hoc fessis réquies, hoc cibus, hoc potus
Obléctans réduces, háustibus áffluens
Allelúia perénne.
Te suavísonis cónditor áffatìm

Rerum carmínibus, laudêque pángimus
Allelúia perénne.
Te Christe célebrat glória vócibus
Nostris omnípotens, ac tibi dícimus:
Allelúia perénne:
Allelúia perénne. Amen.

Supplicátio.

ORêmus Redemptôrem mundi Dóminum nostrum Jesum Christum cum omni supplicatiòne rogêmus; ut nos grátiâ ipsìus, & per intercessiònem Sanctæ Maríæ Vírginis, & genitrìcis suæ ut sancto témpore Quadragésimæ nobis remissiònem peccatòrum, & pacem nobis donàre dignêtur.

Capítula.

ALlelúia in cœlo, & in terra: in cœlo perpetuâtur, & in terra cantâtur. Ibi sonat júgitèr: hìc fidélitèr. Illìc perénnitèr, hìc suávitèr. Illìc felíciter, hìc concórditer. Illìc ineffabílitèr: hìc instántèr. Illìc sine syllabis: hìc módulis. Illìc ab Angelis: hìc à Pópulis. Quam Christo Dómino nascénte in laude & confessiòne nimìs ejus, non solùm in cœlo, sed & in terra Cœlícolæ cecinérunt: dùm glóriam in excélsis Deo, & pacem in terra bonæ voluntàtis homínibus nuntiavérunt. Quæsumus ergo, Dómine, ut quorum ministéria nítimur imitári laudándo, eôrum mereâmur consórtium beátæ vitæ vivéndo.

Pater noster. Liberáti à malo. fol. 2.

Benedíctio.

ALlelúia, quæ ineffabílitèr concínnitur in Cœlis, efficátiùs declarêtur in láudibus vestris. ℟. Amen. Et quæ illìc sine intermissiòne decantàtur ab Angelis, hìc per momênta afféctiùs concinnàtur à Pópulis univérsis. ℟. Amen: Ut hæc ipsa, quæ laus dícitur Dei, in eâque nùnc laude initiári pópulos facit, ætérnæ vos adscrìbat sócios mansióni. ℟. Amen.

Lauda. Ibis, Allelúia. Prósperum iter habêbis, Allelúia. P. Et íterùm cum gáudio revertàris ad nos. Allelúia. ℣. In mánibus enim suis portábunt te: ne unquàm offéndas ad lápidem pedem tuum. P. Et íterùm. ℣. Glória, & honor. Psalmus 90. Kyrie, eléïson. ℟. Christe, eléïson. Kyrie, eléïson.

Pater noster.

Preces. Dómine misericordiârum oblivíscere peccâta nostra. In princípio creásti cœlum, & terram, P. Oblivíscere peccâta, ℣. Qui fecísti hóminem ad imáginem, & similitúdinem tuam, P. Oblivíscere. ℣. In ómnibus géntibus ex Abraham multiplicásti pópulos, P. Oblivíscere.

Orátio.

EXáudi oratiônem nostram Dómine; gemitúsque nostros áuribus pércipe: nos enim iniquitátes nostras agnóscimus; & delícta* nostra coram te pándimus: tibi Deus peccávimus; tibîque confiténtes véniam expóscimus. Et quia recéssimus à mandátis tuis; & legi tuæ mínimè parúimus; convértere Dómine super servos tuos, quos redemísti sánguine tuo. Indúlge, quæsumus, nobis; & peccátis nostris véniam tríbue: tuæque pietâtis misericórdiam in nobis largíri dignâre. ℟. Amen.

IN PRIMO DOMINICO

Ad Matutînum.

Hymnus. Ætérne rerum Cónditor. fol. 2.

Orátio.

OMnípotens, ætérne, & miséricors Deus, qui témporum das témpora; qui síngulis tempóribus das grátiam, quam adminístrent: tu véniens prolixitâtem tenebrârum exæstuas, & gallo nos consolâris canénte: ut dùm præco diéi sonat, diúrni óperis meditátio revivíscat: réspice ergo nos júgitèr, & instíga, ne profúndæ noctis errôre persuási, obliviscâmur perénnis; sed labéntes in ténebris érige, & vivéndo nos córrige: ut cum Petro resipiscâmus errâta, & páribus láchrymis crímina defleâmus commíssa. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona. Salus tua Dómine super pópulum tuum, & benedíctio tua. Psalmus 3.

Alia Antíphona. Dele Dómine iniquitátes meas. Psalmus 50.

Antíphona. Clamâbo ad Dóminum: Deum altíssimum qui benefêcit mihi. Psalmus 56.

Orátio.

DIscute à nobis Unigénite ingéniti Patris somnum córporis; & clemens placâtus nostris parce piáculis: ut modò redemptôrum cópiâ piis frequéntet vigíliis, tuísque digna habeâtur obtútibus sacris: & quod nunc serit ignóbilis carnis fragílitas; divinitâtis tuæ dono surgat in glória: Tu ígitur Dómine cunctis in te confidéntibus juvâmen lárgiùs impénde; & ad supérnam pátriam alârum tuârum obumbratiône nos áttrahe. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Antíphona 1. Fílii hóminum: simul in unum dives & pauper. P. Inclinêmus Deo corda nostra, ut non timeâmus in die mala. ℣. Audíte hæc omnes gentes: áuribus percípite, qui

qui habitâtis orbem. P. Inclinêmus. ℣. Glória, & honor Patri. P. Inclinêmus.

Orátio.

AUdiant te, Dómine, omnes gentes; & dives simùl ac pauper aurem tibi cordis accómmodent: neque timeâmus in die mala; neque fidei honôre relícto juméntis insipiéntibus comparêmur: ut te solum intelligéntia nostra ádsequens ámbiat, quem ætérno in gáudio cum Sanctis ómnibus laudans, præmia sempitérna suscípiat. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 2. Sperâte in Deum omne consílium populôrum. P. Effúndite coram illo corda vestra: quóniam ipse adjûtor noster est. ℣. Nolîte sperâre in iniquitâte, & rapínas nolîte concupíscere: divítiæ si fluant, nolîte corda appónere. P. Effúndite coram. ℣. Glória, & honor Patri. P. Effúndite coram.

Orátio.

EFfundéntibus nobis coram te corda nostra in oratiône, tu, Dómine, qui spes ómnium es, exáudi, & miserêre; tibíque nos servitúros, subde; & súbditis peccáto propítiâ benignitâte occúrre: fac nos iniquitâtis rapínâ carêre; & divitiârum tuârum ornaménta conquírere: atque te nosse, vel concupíscere, teque ómnibus diêbus, vitæque nostræ & témpore Deum mereâmur habêre. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Antíphona 3. Convérte nos Deus salutâris noster: P. Et avérte iram tuam á nobis: ac super pópulum tuum pacem. Ne in ætérnum irascâris nobis. ℣. Deus tu convértens vivificâbis nos: & plebs tua lætábitur in te. P. Et avérte iram. ℣. Glória, &. P. Et avérte.

Orátio.

COnvérte nos, Deus salutâris noster; & avérte iram tuam à nobis: ac super pópulum tuum pacem præsta, quam lóqueris; ut plebs tua lætêtur in te; ac salutâre tuum custódia salûtis intélligens, vel misericórdiam tuam témporum prosperitâte cognóscat, vel benignitâte tuâ fructum fœcunditâtis suscípiat. ℟. Amen. Per misericórdiam.

℟. Ecce vénient dies Dómini magni eleëmósynæ & jejúnii: estôte parâti benefácere oppréssis, víduis, & órphanis. P. Ut recipiâtis mercêdem in novíssimis tempóribus, dicit Dóminus. ℣. Quiéscite ágere pervérsè, díscite benefácere: quærite judícium, subvenîte opprésso. P. Ut recipiâtis. ℣. Glória, & honor Patri, & Fílio. P. Ut recipiâtis.

Orátio.

DEus, qui eleëmósynam nos fácere præcipis, ut quod gurges humánæ prolapsiônis pedôrum squalôre sordíficat, hoc velùt porréctum opériat; fac nos dignas nobis ipsis primùm eleëmósynas erogâre; & sic indigéntibus compatiéntes exístere, ut primùm vitæ nostræ parcâmus, piámque nobis bonôrum óperum substántiam ministrêmus, dùm mores nostros à malè actis corrígimus: & sìc de bono consciéntiæ digniôres efféčti, proximôrum corda, & instructiône illustrêmus doctrínæ, & inópiam reficiâmus subsídio grátiæ. ℟. Amen. Per misericórdiam.

IN LAUDIBUS.

Ad Cánticum.

Antíphona. In mente habête dies sæculi, intellígite annos natiônis natiônum: intérroga patrem tuum, dicet tibi; senióres tuos, & annuntiábunt tibi.

Cánticum. Atténde Cœlum. fol. 4.

Orátio.

MOntes, cantâte nobis, & terra audiat; sicut Móysi fámulo tuo in confessiône mirabílium, & præceptôrum tuórum: descéndat super nos, Dómine, grátia misericórdiæ Dómini nostri Jesu Christi filii tui, sicùt ros super terram, & sicùt imber super gramen, & sicùt nix supra fœnum: quæ nos insensíbili arte, impietâtis emúndet illîc, ubi peccatôrum nostrôrum numerósitas nullâ possit satisfactiône pensári. Tu autem Dómine, qui es cœcôrum lumen, erràntium via, resurréctio mortuôrum, respéctu cleméntiæ tuæ, consciéntiæ nostræ ténebras inlúmina; peccántes ad pœniténtiam révoca; pœniténtibus véniam, promptámque in te semper miseratiônem largîre. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Ad Benedíctus.

Antíphona. Fílii hóminum benedícite Dóminum Israël: & omnes Sacerdótes servi Dei benedícite Dóminum.

Cánticum. Benedíctus es Dómine Deus patrum. fol. 6.

Sono. Ne obliviscâris Deus vocem deprecántium te, Allelúia. ℣. Meménto congregatiônis tuæ, quam creásti ab inítio virgam hereditâtis tuæ.

Lauda. Allelúia. Laudâte Dóminum de Cœlis: Allelúia. Laudâte eum in excélsis. Allelúia. Psalmus 148.

Léctio libri Proverbiôrum Salomônis. *Cap.* 1.
℟. Deo grátias.

FIlii hóminum convertímini ad correptiônem meam, & próferam vobis Spíritum meum, & osténdam verba mea. Quia vocávi, & renuístis: exténdi manum meam, & non fuit qui aspíceret. Despexístis omne consílium meum, & increpatiónes meas neglexístis. Ego quoquè in intéritu vestro ridêbo, & subsannâbo, cum vobis quod timebâtis, advénerit. Cum irrúerit repentîna calámitas, & intéritus quasi tempéstas ingrúerit: quando vénerit super vos tribulátio, & angústia: Tunc invocâbunt me, & non exáudiam: manè consúrgent, & non invénient me eò quòd exôsam habúerunt disciplînam, & timôrem Dómini non suscepérunt, nec adquievérunt consílio meo, & detráxerint univérsæ correptióni meæ. Cómedent ígitùr fructus viæ suæ, suísque consíliis saturabúntur. Avérsio parvulôrum interfíciet eos, & prospéritas stultôrum perdet illos: Qui autem me audíerit, absque terrôre requiéscet, & abundántiâ perfruêtur, malôrum timôre subláto. Cap. 2. Fili mi, si suscéperis sermónes meos, & mandâta mea abscónderis penes te, ut audiat sapiéntiam auris tua: inclína cor tuum ad cognoscéndum prudéntiam. Si enim sapiéntiam invocáveris, & inclináveris cor tuum prudéntiæ: si quæsíeris eam quasi pecúniam, & sicut thesáuros effóderis illam: tunc intélliges timôrem Dómini, & sciéntiam Dei invénies: quia Dóminus dat sapiéntiam: & ex ore ejus sciéntia, & prudéntia procêdet. Custódiet rectôrum salûtem, & próteget gradiéntes simplícitèr, servans sémitas justítiæ, & viam sanctôrum custódiens. Tunc intélliges justítiam, & judícium, & æquitâtem, & omnem sémitam bonam. ℟. Amen.

Hymnus. Allelúia piis. Quære fol. 137.

Capítula.

ALlelúia nomen, quod interpretatiônem tui laudem résonans Dei, esto consumátrix matutíni officii; præbe quoquè tu Deus nobis hanc tibi, dùm vívimus, diffûso ore concínere; hanc étiam tibi post tránsitum, perácto mundi término decantâre: ut, in cujus hìc renovatiônem dulcéssimus, in ejus te concéntu post nostrum óbitum copiósiùs amplectâmur.

Pater noster. Et ne.

Lauda. Ibis, Allelúia, prósperum iter. Quære fol. 138.

Benedíctio. Allelúia, quæ ineffabílitèr. fol. 138.

Exeúnte Vésperâ. In nóctibus extóllite manus vestras in sancta, & benedícite Dóminum. ℣. Qui statis in domo Dómini, in átriis domûs Dei nostri.

Orátio.

IN nóctibus manus nostras ad te extóllimus, Dómine, ut nos in Ecclésia tua fixos státuas; ac dum mundiálibus imprímimur sárçinis, nostra laudâre te actiône concêdas. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Sono. Antíphona. In nóctibus extóllite manus vestras in sancta, & benedícite Dóminum. P. Benedìcat vos Dóminus, qui fecit cœlum & terram. ℣. Ecce nunc benedícite Dóminum, omnes servi Dómini. P. Benedìcat vos. ℣. Glória, & honor. P. Benedìcat.

Lauda. Mane apud nos hódiè, & crástinà proficiscêris, Allelúia. P. Et dum orta fúerit dies, ambulâbis viâ tuâ. Allelúia, allelúia. ℣. Dóminus custódiat te ab omni malo: custódiat ánimam tuam Dóminus. P. Et dum orta fúerit. ℣. Glória, & honor. P. Et dum orta.

Hymnus. Allelúia piis. Quære fol. 137.

Capítula.

ECce laus tua, Deus, quæ est Allelúia, & cœlos implet, & terram: cum supernôrum ineffábili concéntu exprímitur, & terrenôrum officiis declarâtur: quæsumus ergo, Deus, ut cùm te in illa die víderint óculi nostri in glória, lætêtur cor nostrum super Allelúia: ut per laudis hujus exhibitiônem devôtam, hìc promereâmur críminum véniam, & post, ætérnam perducâmur ad glóriam, cum manifestâta fúerit nobis fácies tua.

Pater noster.

Benedíctio.

ALlelúia, nomen pium, atque jocúndum, dilatêtur ad laudem Dei in ora ómnium populôrum: ℟. Amen. Sit in vócibus credéntium clara, quæ in Angelôrum osténditur concéntibus gloriôsa. ℟. Amen. Et, quæ in ætérnis cívibus sine sonôrum strépitu énitet, in vestris córdibus affécto pleniôre fructíficet. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Lauda. Angelus Dómini bonus comitêtur tecum, Allelúia: & ómnia bona præparet itíneri tuo. P. Et íterùm cum gáudio revertâris ad nos, Allelúia. ℣. Mittat tibi auxílium de sancto: & de Sion tueâtur te. P. Et íterùm. ℣. Glória, & honor. P. Et íterùm. Hìc claúditur Allelúia.

Psalmus. Miserêre mei, Deus totus cum Glória. Posteà Kyrie, eléïson: Christe, eléïson:

son: Kyrie, eléïson. Pater noster. sub siléntio. Preces. Avérte, Dómine, iram tuam à nobis. Adsit nobis poténtia tua. P. Avérte, Dómine, iram. ℣. Bénedic, Dómine, hereditâtem tuam. P. Avérte Dómine. ℣. Concêde pacem Ecclésiæ tuæ. P. Avérte, Dómine, iram tuam á nobis.

Orátio. Exáudi oratiônem nostram, Dómine. fol. 138.

FERIA SECUNDA.

Ad Matutînum.

Antíphona. Tu autem Dómine, suscéptor meus. Psalmus 3.

Orátio.

QUamvis Dómine plúrima malignántium multitûdo ábneget, salûtem nostram esse in te: nobis tamen robur spei multùm augêtur, quia tu suscéptor noster esse dignâtus es. Obstrúitur ítaque os loquéntium inîqua; cùm sperántes in te misericórdia circúmdat assídua. ℟. Amen. Per.

Antíphona 1. In lege Dómini sit volúntas nostra, & in lege ejus meditêmur die ac nocte. Psalmus 1.

Orátio.

DOmine, apud quem est salus plena justítiæ, & perféctio beatitúdinis incorrúptæ; da nobis, ut in legis tuæ meditatiône die ac nocte témpora transeâmus, & ab impiôrum consílio, atque à peccatôrum via, vel à pestiléntiæ Cáthedra declinêmus: quò, velut lignum frúctiferum, aquârum decúrsibus enutrîtum, & frúctibus repleâmur, & grátiâ decorêmur. ℟. Amen. Per.

Antíphona 2. Nunc, reges, intellígite: erudímini omnes qui judicâtis terram. Servîte Dómino in timôre. Psalmus 2.

Orátio.

DIsciplîna tua, Dómine, nos tibi & sancto timóri conjúngat, & ad exultatiônem tuam timôre nos áttrahat: ac ne à via justa recedâmus, nos cóntine: ut beáti esse possîmus, in te fídere concêde. ℟. Amen. Per.

Antíphona 3. Sacrificâte sacrificium justítiæ, & sperâte in Dómino. Psalmus 4.

Orátio.

SInguláriter in spe tua constítue: ut, qui hîc per fidem ambulâmus & non per spéciem, spes ipsa nos ad rem promissiônis addûcat: quæ desidérium nostrum tolerántiæ expectatiône susténtet, & charitâte consúmmet. ℟. Amen. Per.

℟. Aperi, Dómine, óculos tuos, & vide misériam nostram: inclína aurem tuam, & exáudi nos servos tuos, ut non péreat vínea tua, P. Quam plantâre dignâtus es. ℣. Dómine Deus virtûtum, convértere: nunc réspice de cœlo, & vide, & vísita víneam tuam. P. Quam. ℣. Glória. Reiterêtur ℟.

IN LAUDIBUS.

Antíphona. Miserêre mei Deus, secúndùm magnam misericórdiam tuam. Psalmus 50.

Orátio.

MIserêre Dómine míseris: & quia nostram agnóscimus misériam, tuam præveniâmus misericórdiam. Sit ígitur vox confessiònis prompta, vénia próxima; atque de tua propitiatiône sit exaudítio à te; ut nostra déleas univérsa peccâta; & tríbuas virtûtem, per quam tua faciâmus præcépta. ℟. Amen. Per.

Antíphona. Benedîcam enim vobis, & multiplicâbo vos, sicut stellas cœli, dicit Dóminus Deus.

Cánticum. Egrédere de terra tua. fol. 95.

Antíphona. Benedîcam. Glória, & honor Patri.

Orátio.

TE Dómine inspiránte atque vocánte, terrênum conversatiônis deseréntes abjiciâmus: ut spretis carnálibus vítiis, mundanísque afféctibus ac voluptátibus abdicátis ad promíssa cœléstia festinêmus; & pollícitam hereditâtem á te supérnæ pátriæ capiâmus. ℟. Amen. Per.

Ad Benedíctus.

Antíphona. Manè exáudies vocem meam Dómine. Manè adstâbo tibi, & adorâbo te. ℣. Verba mea áuribus pércipe Dómine, intéllige clamôrem meum. Inténde voci oratiônis meæ, rex meus & Deus meus. Quóniam ad te orâbo, Dómine.

Cánticum. Benedíctus es Dóminus. fol. 6.

Lauda. Secúndùm multitúdinem magnitúdinis ejus laudâte Dóminum in sanctis ejus. Laudâte Dóminum de cœlis. Psalmus 150.

Léctio libri Sapiéntiæ Salomônis. ℟. Deo grátias. Fili, Habe fidúciam in Dómino, &c. Requîre fol. 95.

Léctio libri Génesis. *Capítulo* 2.

℟. Deo grátias.

IN illis diêbus: Perfécti sunt cœli & terra, & omnis ornâtus eôrum. Complevítque Deus die séptimo opus suum quod fécerat: & requiêvit die séptimo ab univérso ópere quod patrârat. Et benedíxit diéi séptimo; & sanctificâvit illum: quia in ipso cessáverat ab

ab omni ópere suo quod creâvit Deus ut fáceret. Istæ sunt generatiónes cœli & terræ, quando creátæ sunt, in die quo fecit Deus cœlum & terram: & omne virgúltum agri ántequam orirêtur in terra, omnémque herbam regiônis priúsquam germinâret: non enim plúerat Dóminus Deus désuper terram, & homo non erat qui operarêtur terram: Sed fons ascendêbat è terra, írrigans univérsam superfíciem terræ. Formâvit Dóminus Deus hóminem de limo terræ, & inspirâvit in fáciem ejus spiráculum vitæ, & factus est homo in ánimam vivéntem. Plantáverat Dóminus Deus paradìsum voluptâtis à princípio: in quo pósuit hóminem quem formáverat. Produxítque Dóminus Deus de humo omne lignum pulchrum visu, & ad vescéndum suâve: lignum etiam vitæ in médio paradísi, lignúmque sciéntiæ boni & mali. Et flúvius egrediebâtur de loco voluptâtis ad irrigándum paradìsum, qui inde divíditur in quátuor cápita. Nomen uni Phison: ipse est qui círcuit omnem terram Eviláth, ubi náscitur aurum: & aurum terræ illìus óptimum est: ibìque invenìtur bdéllium, & lapis onychinus. Et nomen flúvii secúndi Geon: ipse est qui círcuit omnem terram Æthiópiæ. Nomen verò flúvii tértii, Tigris: ipse vadit contra Assyrios. Flúvius autem quartus, ipse est Euphrátes. Tulit ergo Dóminus hóminem, & pósuit eum in paradìsum voluptâtis, ut operarêtur, & custodîret illum: Præcepítque ei, dicens: Ex omni ligno paradísi cómede: De ligno autem sciéntiæ boni & mali ne cómedas: in quacúmque enim die coméderis ex eo, morte morièris. Dixit quoque Dóminus Deus: Non est bonum, hóminem esse solum: faciâmus illi adjutórium símile sibi. Formátis ígitur, Dóminus Deus, de humo cunctis animántibus terræ, & univérsis volatílibus cœli, addúxit ea ad Adam, ut vidêret quid vocâret ea: omne enim quod vocâret Adam ánimæ vivénti, ipsum est nomen ejus. Appellavítque Adam cuncta animántia nomínibus suis, & univérsa volatília cœli, & omnes béstias terræ: Adæ verò non inveniebâtur adjutórium símile ejus. Immîsit ergo Dóminus Deus sopôrem in Adam: cùmque obdormísset, tulit unam de costis ejus, & replêvit carnem pro ea. Et ædificâvit Dóminus Deus costam, quam túlerat de Adam, in mulíerem: & addúxit eam ad Adam. Dixítque Adam: Hoc nunc, os ex óssibus meis, & caro de carne mea: hæc vocábitur virágo, quóniam de viro assúmpta est. Quamóbrem derelínquet homo patrem suum, & matrem, & adhærêbit uxóri suæ: & erunt duo in carne una. Erant autem utérque nudi, Adam scílicet & uxor ejus: & non erubescébant. Cap. 3. Sed & serpens erat callídior cunctis animántibus terræ quæ fécerat Dóminus Deus. Qui dixit ad mulíerem: Cur præcêpit vobis Dóminus, ut non comederêtis de omni ligno paradísi? Cui respóndit múlier: De fructu lignôrum, quæ sunt in paradíso, vescêmur: De fructu verò ligni, quod est in médio paradísi, præcêpit nobis Deus ne comederêmus, & ne tangerêmus illud, ne fortè moriâmur. Dixit autem serpens ad mulíerem: nequâquam morte moriémini. Scit enim Deus quod in quocúmque die comedéritis ex eo, aperiéntur óculi vestri: & éritis sicut dii, sciéntes bonum & malum. Vidit ígitur múlier quòd bonum esset lignum ad vescéndum, & pulchrum óculis, aspectûque delectábile: & tulit de fructu illìus, & comêdit: dedítque viro suo, qui comêdit. Et apérti sunt óculi ambôrum: cùmque cognovíssent se esse nudos, consuérunt fólia ficûs, & fecérunt sibi perizómata. Et cùm audíssent vocem Dómini Dei deambulántis in paradíso ad auram post merídiem, abscóndit se Adam & mulier ejus à fácie Dómini Dei in médio ligni paradísi. Vocavítque Dóminus Deus Adam, & dixit ei: Adam, Ubi es? Qui ait: Vocem tuam, Dómine, audívi in paradíso: & tímui eò quòd nudus essem, & abscóndi me. Cui dixit: Quis enim indicâvit tibi, quòd nudus esses, nisi quòd ex ligno, de quo tibi præcéperam ne coméderes, comedísti? Dixit Adam: Múlier, quam dedísti sóciam mihi, dedit mihi de ligno, & comédi. Dixítque Dóminus Deus ad mulíerem: quare hoc fecisti? Quæ respondit: Serpens decêpit me, & comédi. Et ait Dóminus Deus ad serpéntem: Quia fecísti hoc, maledíctus es inter ómnia animántia, & béstias terræ: super pectus tuum gradièris, & terram cómedes cunctis diêbus vitæ tuæ. Inimicítias ponam inter te & mulíerem, & semen tuum & semen ejus: ipsa cónteret caput tuum, & tu insidiáberis calcáneo ejus. Mulíeri quoque dixit: Multiplicâbo ærúmnas tuas, & concéptus tuos: in dolôre páries filios: & sub viri potestâte eris, & ipse dominábitur tuî. Adæ verò dixit: Quia audísti vocem uxôris tuæ, & comedísti de ligno, ex quo præcéperam tibi, ne coméde-

res,

res, maledícta terra in ópere tuo: in labóribus cómedes ex ea cunctis diébus vitæ tuæ: spinas & tríbulos germinábit tibi, & cómedes herbas terræ: in sudóre vultûs tui vescêris pane, donec revertâris in terram de qua sumptus es: quia pulvis es, & in púlverem revertêris. Et vocâvit Adam nomen uxôris suæ, Hevam: eò quòd mater esset cunctôrum vivéntium. Fecit quoque Dóminus Deus Adæ & uxóri ejus túnicas pellíceas, & índuit eos: & ait: Ecce Adam factus est quasi unus ex nobis, sciens bonum & malum: nunc ergo ne fortè mittat manum suam, & sumat étiam de ligno vitæ, & cómedat, & vivat in ætérnum. Emîsit eum Dóminus de paradíso voluptâtis, ut operarêtur terram, de qua sumptus est. Ejecítque Adam: & collocâvit ante paradîsum voluptâtis chérubim, & flámmeum gládium atque versátilem, ad custodiéndam viam ligni vitæ. ℟. Amen.

Hymnus. Fulgéntis auctor ætheris, &c. Quære fol. 96.

Preces. Orêmus, ut nos sacrosáncto jejúnio témpore Quadragésimæ. Requîre in primis Vésperis de Domínico primo Quadragésimæ.

Capítula.

REx noster & Deus noster depélle à córdibus nostris errôris & ignorántiæ noctem: ut renovándo nos in novum hóminem, manè nostras exáudias voces: fac nos in bonis opéribus tibi adstâre dilúculo; & ad contemplándum te nobis resurrectiônis tuæ tríbue sacraméntum.

Pater noster. Et.

Lauda. Inítium sapiéntiæ timor Dómini. P. Intelléctus bonus faciéntibus eum: ℣. Laudátio ejus manet in sæculum sæculi. P. Intelléctus bonus. ℣. Glória, & honor Patri, &c. P. Intelléctus bonus.

Orátio.

MIséricors Dómine, tu princípium es timôris & sapiéntiæ, in isto nos ergo ínstrue, & in illo státue: à timôre nos ínchoa, & sapiéntiæ perfectiône consúmma. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Alia Lauda. Utinam, Dómine, dirigántur P. Viæ nostræ ad custodiéndas justificatiónes tuas. ℣. Tunc non confúndar, dum respício in ómnia mandâta tua. P. Viæ nostræ. ℣. Glória, & honor. P. Viæ nostræ.

Orátio.

DIrigántur viæ nostræ, Dómine, ad custodiéndas justificatiónes tuas: &, qui legis tuæ nítimur perscrutári secrêta, tua quoque perducâmur ad præmia. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Ad Tértiam.

Prophetîa. Fili, Ne obliviscâris legis meæ. Quære fol. 40.

Léctio libri Génesis. *Capítulo* 4.

℟. Deo grátias.

IN illis diébus: Adam cognôvit Hevam uxôrem suam: quæ concêpit & péperit Caïn, dicens: Possédi hóminem per Dóminum. Rursúmque péperit fratrem ejus Abel. Fuit autem Abel pastor, & Caïn agrícola. Factum est autem post multos dies ut offérret Caïn de frúctibus terræ múnera Dómino. Abel quoque óbtulit de primogénitis gregis sui, & de adípibus eôrum: & respéxit Dóminus ad Abel, & ad múnera ejus. Ad Caïn verò, & ad múnera illìus, non respéxit: iratúsque est Caïn veheménter, & cóncidit vultus ejus. Dixítque Dóminus ad eum: Quare irâtus es? & cur cóncidit fácies tua? Nonne si bene égeris, recípies: si autem malè, statim in fóribus peccâtum tuum áderit? sed sub te erit appetitus ejus, & tu domináberis illìus. Dixítque Caïn ad Abel fratrem suum: Egrediâmur forâs. Cùmque essent in agro, consurréxit Caïn advérsùs Abel fratrem suum, & interfêcit eum. Et ait Dóminus ad Caïn: Ubi est Abel frater tuus? Qui respóndit: Néscio: Númquid custos fratris mei sum ego? Dixítque ad eum: Quid fecísti? vox sánguinis fratris tui clamat ad me de terra. Nunc ígitur maledíctus eris super terram, quæ apéruit os suum, & suscêpit sánguinem fratris tui de manu tua. Cum operâtus fúeris eam, non dabit fructus suos. Vagus & prófugus eris super terram ómnibus diébus vitæ tuæ. Dixítque Caïn ad Dóminum: Major est iníquitas mea, quàm ut véniam mérear. Ecce ejícies me hódie à fácie terræ, & à fácie tua abscóndar, & ero vagus & prófugus in terra: omnis ígitur qui invénerit me, occîdet me. Dixítque ei Deus: Nequâquam ita fiet: sed omnis qui occíderit Caïn, séptuplum puniêtur. Posuítque Dóminus in Caïn signum, ut non interfíceret eum omnis qui invenísset eum. Egressúsque Caïn à fácie Dómini, habitâvit prófugus in terra ad orientâlem plagam Eden. Cognôvit autem Caïn uxôrem suam, quæ concêpit, & péperit Henoch; & ædificâvit civitâtem, & vocâvit nomen ejus ex nómine filii sui Henoch. Porrò Henoch génuit Irad, & Irad génuit Mavíaël, & Mavíaël génuit Mathúsaël, & Ma-

Mathúsaël génuit Lamech. Qui accêpit duas uxóres, nomen uni Ada, & nomen álteri Sella. Genuítque Ada Jabel, qui fuit pater habitántium in tentóriis, atque pastôrum. Et nomen fratris ejus Jubal: ipse fuit pater canéntium cítharâ & órgano. Sella quoque génuit Tubálcaïn, qui fuit malleâtor & faber in cuncta ópera æris & ferri. Soror verò Tubálcaïn Noëma. Dixítque Lamech uxóribus suis Adæ & Sellæ: Audîte vocem meam uxóres Lamech, auscultâte sermônem meum: quóniam occídi virum in vulnus meum, & adolescéntulum in livôrem meum. Séptuplum últio dábitur de Caïn: de Lamech verò septuágies sépties. Cognôvit quoque adhuc Adam uxôrem suam: & péperit filium, vocavítque nomen ejus Seth, dicens: Pósuit mihi Deus semen áliud pro Abel, quem occîdit Caïn. Sed & Seth natus est filius, quem vocavit Enos: iste cœpit invocâre nomen Dómini. ℟. Amen.

Antíphona 1. Desidérium páuperum exáudit Dóminus. Psalmus 9.

Orátio.

Exálta nos Dómine de portis mortis, ut laudes tuas in portis filiæ Sion adnuntiâre possîmus: Illuc nos pértrahe; & inde nos rémove: ut ad supérnam voluntâtem, mentis nostræ se tendat eréctio, & tenebrârum ópera, conversiônis nostræ relínquat inténtio. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam, &c.

Antíphona 2. Justus Dóminus & justítiam diléxit: æquitâtem videt vultus ejus. Psalm. 10.

Orátio.

Justus es Dómine, & justítiam díligis, atque áspicis æquitâtem: da nobis ante óculos tibi plácita & placitûra perficere; & semper digna tuæ justítiæ atque æquitâtis ópera consummâre. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Antíphona 3. Tu Dómine servâbis nos: & custódies nos à generatiône, in progénie. Psalmus 11.

℟. Convertâmur ad Dóminum Deum nostrum. P. Quóniam benígnus ac mittis est ad ignoscéndum. ℣. Venîte exultêmus in Dómino: jubilêmus Deo salutári nostro. P. Quóniam benígnus. ℣. Glória, & honor Patri. Reiterêtur ℟.

Preces. Ad te clamâmus, Dómine. P. Miserêre, & parce pópulo tuo. ℣. Sacerdótes, orâte, & flecténtes génua, dícite: P. Miserêre, & parce. ℣. Nos tibi soli peccávimus, & malum coram te fécimus. P. Miserêre. ℣. Agnósce mala, quæ géssimus: esto nobis propítius. P. Miserêre. ℣. Aréntem terram jam réspice; & imbrem grátiæ tríbue. P. Miserêre, & parce pópulo tuo.

Hymnus dicéndus per omnes dies Quadragésimæ ad Tértiam, vel Sextam, vel Nonam infrà hebdómadam.

FERIA SECUNDA.

Hymnus.

O Nazarêne, lux Béthlehem, Verbum Patris,
Quem partus alvi Virginâlis prótulit,
Adésto castis, Christe, parsimóniis,
Festúmque nostrum rex serênus ádspice,
Jejuniôrum dum litâmus víctimam.
Nil hoc proféctò púrius mystério,
Quo fibra cordis expiâtur vívidi,
Intemperâta quo domántur víscera,
Arvína putrem ne resúdans crápulam
Obstrangulátæ mentis ingénium premat.
Hinc subjugâtur luxus, & turpis gula,
Vini atque somni dégener socórdia,
Libîdo sordens, inverecúndus lepos,
Variæque pestes languidôrum sénsuum
Parcam subáctæ disciplînam séntiunt.
Nam si licénter díffluens potu & cibo,
Jejûna ritè membra non coérceant:
Séquitur, frequénti márcida oblectámine,
Scintílla mentis ut tepéscat nóbilis,
Animúsque pigris stertat ut præcórdiis.
Amen. Honor, potéstas, &c.

FERIA TERTIA.

AD TERTIAM.

Hymnus.

Frenéntur ergo córporum cupídines,
Detérsa & intùs émicet prudéntia:
Sic excitáto pérspicax acúmine,
Libérque flatu láxiore spíritus
Rerum Paréntem réctiùs precábitur.
Elîas tali crevit observántiâ
Vetus Sacérdos, ruris hospes áridi:
Fragôre ab omni quem remôtum & ségregem
Sprevísse tradunt críminum frequéntiam,
Casto fruéntem Syrtium siléntio.
Honor, potéstas.

FERIA QUARTA.

AD TERTIAM.

Hymnus.

Sed mox in auras ígneis jugálibus,
Cursûque raptus evolâvit præpeti,
Ne de propínquo sórdium contágio
Dirus quiêtum mundus affláret virum.

Olim

Olim probátis ínclytum jejúniis.
Non antè cœli príncipem septémplicis
Moyses treméndi fidus intérpres throni
Potuit vidêre, quàm decem recúrsibus
Quater volútis sol péragrans sídera
Omni caréntem cérneret substántiâ.
Victus precántis solùm in lácrymis fuit:
Nam flendo pernox irrigâtum púlverem
Humi madéntis ore pressit cérnuo:
Donec loquéntis voce perstríctus Dei,
Expâvit ignem non feréndum vísibus.
Honor, potéstas.

FERIA QUINTA.
AD TERTIAM.
Hymnus.

JOánnes hujus artis haud minus potens,
Dei perénnis præcucúrrit Fílium:
Curvos viârum qui retórsit trámites,
Et flexuôsa córrigens dispéndia,
Dedit sequéndam calle recto líneam.
Hanc obsequêlam præparâbat núncius,
Mox adfutúro cónstruens iter Deo,
Clivôsa planis, confragôsa ut lénibus
Converteréntur, neve quidquam dévium
Inlápsa Terris invenîret véritas.
Honor, potéstas, &c.

FERIA SEXTA.
AD TERTIAM.
Hymnus.

NOn usitátis ortus hic natálibus,
Oblîta lactis jam vièto in péctore
Matris teténdit serus Infans úbera:
Nec antè partum de seníli effûsus est,
Quàm prædicâret Vírginem plenam Deo.
Post in paténtes ille solitúdines,
Amíctus hirtis bestiârum péllibus,
Setísve tectus, híspida & lanúgine,
Secéssit, horrens inquinári & póllui
Contaminátis oppidôrum móribus.
Illic dicátâ parcus abstinéntiâ,
Potum cibúmque Vir sevéræ indústriæ
In usque serum respuêbat vésperum,
Parum locústis, & favôrum agréstium
Liquôre pastum córpori suêtus dare.
Honor, potéstas, &c.

SABBATO.
AD TERTIAM.
Hymnus.

HOrtâtor ille primus & doctor novæ
Fuit salûtis: nam sacráto in flúmine
Véterum píetas lavit errôrum notas:
Sed, tincta postquàm membra defæcáverat,
Cœlo refúlgens influêbat Spíritus.
Hoc ex lavácro labe demptâ críminum
Ibant renáti non secùs quàm si rudis
Auri recócta vena pulchrum spléndeat:
Micet metálli sive lux argéntei
Sudum pólito prænitens purgámine.
Honor, potéstas.

AD SEXTAM.
Hymnus.

REférre prisci stemma nunc jejúnii
Libet, fidéli próditum volúmine,
Ut diruéndæ Civitâtis íncolis
Fulmen benígni mansuefáctum Patris
Pie représsis ígnibus pepércerit.
Gens insolénti præpotens jactántiâ
Pollêbat olim, quam fluéntem néquiter
Corrúpta vulgò sólverat lascívia:
Et inde bruto cóntumax fastídio,
Cultum supérni negligêbat Núminis.
Offénsa tandem jugis indulgéntiæ
Censûra, justis excitâtur mótibus,
Dextram perármat rhomphæáli incéndio,
Nimbos crepántes & fragósos túrbines
Vibrans, tonántum nube flammârum quatit.
Sed pœniténdi dum datur diécula,
Si fortè vellent ímprobam libídinem,
Veterésque nugas, condomâre ac frángere,
Suspéndit ictum terror exorábilis,
Paulúmque dicta súbstitit senténtia.
Honor, potéstas, &c.

FERIA TERTIA.
AD SEXTAM.
Hymnus.

JOnam Prophêtam mitis ultor éxcitat,
Pœnæ imminéntis iret ut prænúncius:
Sed nosset ille cùm minâcem júdicem
Servâre malle, quàm ferîre, ac pléctere,
Tectam laténter vertit in Tharsos fugam.
Celsam parátis póntibus scandit ratem,
Údo revíncta fune puppis sólvitur;
Itur per altum: fit procelôsum mare:
Tunc causa tanti quæritur perículi;
Sors in fugâcem missa vatem décidit.
Jussus perîre solus è cunctis reus,
Cujus volûta crimen urna exprésserat,
Præceps rotâtur, & profúndo immérgitur;
Excéptus inde belluínis fáucibus,
Alvi capâcis vivus haurîtur specu.
Honor, potéstas.

FERIA QUARTA.

AD SEXTAM.

Hymnus.

TRansmíssa raptim præda cassos déntium
Elûdit ictus, incruéntam tránsvolans
Impûne línguam, ne reténtam mórdicùs
Offam moláres dissecárent vívidi:
Os omne transit, & palâtum præterit.
Ternis diêrum, ac nóctium procéssibus
Mansit feríno devorâtus gútture,
Errâbat illic per latebras víscerum:
Ventris recéssus circumîbat tórtiles
Anhelus, extis intus æstuántibus.
Intáctus exin tértiæ noctis vice,
Monstri voméntis péllitur singúltibus,
Quà murmuránti fine, fluctus frángitur,
Salsósque candens spuma tundit púmices:
Ructâtus exit, seque servâtum stupet.
Honor, potéstas.

FERIA QUINTA.

AD SEXTAM.

Hymnus.

IN Ninivítas se coáctus pército
Gressu refléctit: quos ut increpáverat,
Pudénda Censor ímputans obpróbria:
Impéndit, inquit, ira summi víndicis!
Urbémque flamma mox cremâbit, crédite!
Apicem deínceps árdui montis petit,
Visûrus inde conglobâtum túrbidæ
Fumum ruínæ, cladis & diræ struem,
Tectus flagéllis multímodi gérminis,
Hìc & repentè pérfruens umbráculo.
Sed mœsta postquàm cívitas vulnus novi
Auxit dolôris heu suprêmum, pálpitat!
Cursant per ampla congregátim mœnia
Plebs, & Senâtus, omnis ætas Cívium,
Pallens Juvéntus, ejulántes feminæ.
Honor, potéstas.

FERIA SEXTA.

AD SEXTAM.

Hymnus.

PLacet, freméntem públicis jejúniis
Placâre Christum: mos edéndi spérnitur.
Glaucos amíctus índuit monílibus
Matrôna demptis, proque gemma & sérico,
Crinem fluéntem sórdidus spargit cinis.
Squallent recínctâ veste pulláti Patres:
Setásque plangens Turba sumit téxtiles,
Impéxa villis Virgo bestiálibus
Nigránte vultum cóntegit velámine,
Jacens arénis & puer provólvitur.
Rex ipse, Choos æstuántem múrices
Lænam, revúlsa dissipâbat fibula
Gemmas viréntes, & lápillos sútiles,
Insígne frontis exuêbat vínculum,
Turpi capíllos impedítos púlvere.
Honor.

SABBATO.

AD SEXTAM.

Hymnus.

NUllus bibéndi, nemo vescéndi memor,
Jejûna mensas pubes omnis líquerat:
Quin & negáto lacte vagiéntium
Fletu madéscunt parvulôrum cúnulæ,
Succum papíllæ parca nutrix dénegat.
Greges & ipsos claudit armentálium
Solers virôrum cura, ne vagum pecus
Contíngat ore roruléntą grámina,
Potum strepéntis neve fontis háuriat,
Vácuis querélæ pérsonant præsépibus.
Mollîtus his, & tálibus, brevem Deus
Iram refrænat, témperans oráculum,
Próperè sinístrum: prona nam cleméntia
Haud difficúlter súpplicem mortálium
Solvit reâtum, fitque fautrix fléntium.
Honor, potéstas.

FERIA SECUNDA.

AD NONAM.

Hymnus.

SEd cur vetústæ gentis exémplum loquor?
Pridem cadúcis cum gravâtus ártubus
Jesus, dicáto corde jejunáverit,
Prænuncupâtus ore qui prophético
Emmánuel est, sive nobíscum Deus?
Qui corpus istud molle naturáliter,
Captúmque laxo sub voluptâtum jugo,
Virtûtis arctâ lege fecit líberum,
Emancipâtor serviéntis plásmatis,
Regnántis antè victor & cupídinis.
Inhospitáli namque secrêtus loco,
Quinis diêbus óctíes labéntibus,
Nullam cibôrum vendicâvit grátiam,
Firmans salúbri, scílicet, jejúnio
Vas appeténdis imbecíllum gáudiis.
Honor, potéstas.

FERIA TERTIA.

AD NONAM.

Hymnus.

MIrâtur hostis posse limum tábidum
Tantum labôris sustinêre, ac pérpeti.

Ex-

Explôrat arte sciscitâtor cállidâ,
Deus ne membris sit recéptus térreis:
Sed, increpatâ fraude, post tergum ruit.
Hoc nos sequâmur, quisque nunc pro víribus,
Quod consecráti tu Magíster Dógmatis
Tuis dedísti, Christe, sectatóribus:
Ut, cum vorándi vícerit libídinem,
Latè triúmphet Imperâtor spíritus.
Hoc est, quod atri livor hostis ínvidet
Mundi, Polîque quod gubernâtor probat,
Altâris aram quod facit placábilem,
Quod dormiéntis éxcitat cordis fidem,
Quod limat ægram córporis libídinem.
Honor, potéstas, &c.

FERIA QUINTA.
AD NONAM.

Hymnus.

PErfusa non sic amne flamma extínguitur
Nec sic caléntе Sole tabéscunt nives;
Ut turbidârum scabra culpârum seges
Vanéscit alvo trita sub jejúnio,
Si blanda semper misceâtur lárgitas.
Est quippe & illud grande virtûtis genus:
Operîre nudos: indigéntes páscere:
Opem benígnam ferre supplicántibus:
Unam, parémque sortis humánæ vicem
Inter poténtes, atque egénos dúcere:
Satis beâtus quisque dextram pórrigit,
Laudis rapâcem, pródigam pecúniæ,
Cujus sinístra dulce factum nésciat:
Illum perénnes prótinus complent opes;
Ditátque fructus fœnerántem céntuplex.
Honor, potéstas, plenitûdo grátiæ
Deo perénni, Trinitáti símplici,
Ætérna, cujus est beâta glória,
Replet globi, rerúmque cuncta máchinâ,
Tenétque regnum pérpetim per sæcula. Amen.

Supplicátio. Orêmus, ut nos sancto jejúnio Quadragésimæ. fol. 143.

Capítula.

CUstódi nos, Dómine à generatiône in progéniem: nec cum præsénti volvâmur sæculo, qui tuo jam inhæsimus fundaménto. Sed miseriârum nostrârum consolâtor exúrge; & provéntu lætítiæ mœróres nostros abstérge.

Pater noster. A malo nos líbera. fol. 10.

Benedíctio. Quære in Nona, quæ dícitur per totum annum in diêbus fériis.

Ad Sextam.

Léctio libri Esaíæ Prophétæ. *Capítulo* 1.
℟. Deo grátias.

HÆc dicit Dóminus: Audìte, audìte verbum Dómini Príncipes Sodomôrum, percípite áuribus legem Dei vestri, pópulus Gomórrhæ. Quò mihi multitúdinem victimârum vestrârum, dicit Dóminus? plenus sum: holocáusta aríetum, & ádipem pínguium, & sánguinem vitulôrum, & agnôrum, & hircôrum, nólui. Cùm venéritis ante conspéctum meum, quis quæsîvit hæc de mánibus vestris, ut ambularêtis in átriis meis? ne offerâtis ultrà sacrifícium frustra: incénsum abominátio est mihi. Neoméniam, & sábbata, & festivitátes álias non feram, iníqui sunt cœtus vestri: caléndas vestras odîvit ánima mea: facta sunt mihi moléstia, laborávi sústinens. Et cùm extendéritis manus vestras, avértam óculos meos à vobis: & cùm multiplicavéritis oratiônem, non áudiam: manus vestræ sánguine plenæ sunt. Lavámini, mundi estôte, auférte malum cogitatiônum vestrârum ab óculis meis: quiéscite ágere pervérsè, díscite benefácere, quærite judícium, subvenîte opprésso, judicâte pupíllo, deféndite víduam. Et venîte, & argúite me, dicit Dóminus: si fúerint peccâta vestra, ut cóccinum, quasi nix, dealbabúntur: & si fúerint rubra quasi vermículus, velut lana alba erunt. Si voluéritis, & audiéritis me, bona terræ comedêtis, ait Dóminus omnípotens. ℟. Amen.

Antíphona 1. In averténdo Dóminus captivitâtem plebis suæ, lætêtur Jacob, & exúltet Israël. Psalmus 13.

Orátio.

NOmen tuum Dómine crédere semper & invocáre nos, fácito: ne cum corde insipiéntium sentiâmus, qui infidéli voce adclámant: Non est Deus. Corruptiônem mentis eôrum ad veritâtem convérte fidélium: ut fidéles, eôrum právitas non subvértat; sed fidéles, illos doctrínâ pietâtis adquírant: ut infidéles sectam abominábilem réspuant; & cum fidélibus, Trinitâtis esséntiam corde íntegro fateántur & credant; ut cum justis generatiónibus deputéntur, & cum Sanctis ejus beatitúdinis glóriam potiántur. ℟. Amen.

Antíphona 2. Adímple nos lætítiâ cum vultu tuo Dómine. Psalmus 15.

Orátio.

PArs hereditâtis nostræ, Dómine Deus, in tua consístit æternitâte: Unde precâmur te Dómine, pietâte sólitâ hereditâtem tuam consérva; & cálicem passiônis, quem potásti pro ea, semper ei pro remédio præsta: ut sicut redemptiônis præclâra sunt múnera, ita redemptôrum sit adquisítio copiôsa: quique redémpti sumus cruce tuâ, simus pérpetim heréditas tua: ut nec in inférnum ánimam nostram relínquas; sed incorrúptè tecum semper victûram attóllas. ℟. Amen.

Antíphona 3. Virtus mea. Psalmus 17.

℟. Habête fidúciam coram Dómino, & multiplicéntur corda vestra, P. In sanctificatiône. ℣. Perfécti estôte: exhortámini: idem sápite: pacem habête, & Deus pacis erit vobíscum. P. In sanctificatiône. ℣. Glória, & honor Patri, & Fílio. Reiterêtur ℟.

Preces. Ad te clamâmus Dómine. P. Precâmur, ut exáudias. ℣. Audi vocem súpplicum, & da vitæ remédium. P. Precâmur, ut exáudias. ℣. Causas peccáti ámove, & da locum véniæ. P. Precâmur, ut exáudias. ℣. Da nobis auxílium, quod súperet perículum. P. Precâmur, ut exáudias. ℣. Audi, Deus, víduas & orphanôrum láchrymas. P. Precâmur, ut exáudias.

Hymnus. O Nazarêne, lux Béthlehem, &c. Quære fol. 144.

Supplicátio. Orêmus Redemptôrem mundi. fol. 138.

Capítula.

REfúgium nostrum, Dómine, in tuum semper conlocêmus arbítrium: ut nec scópulis elidâmur, nec tuméntium mundanôrum flúctuum tempestátibus obruâmur; sed in cunctis advérsis, déxteræ tuæ fortitúdine prótegi mereâmur; disciplínâ tuâ doceâmur; doctrína dirigâmur, & increméntis spirituálibus dilatêmur: Famulâtum fidei tibi Dómino impendâmus: ut à te glóriæ corônam in remuneratiône percípere mereâmur.

Pater noster. Et ne nos.

Ad Nonam.

Ecclesiástici Salomônis. *Capítulo* 17.

℟. Deo grátias.

FIli, Deus creâvit hóminem de terra, & secúndùm imáginem suam fecit illum. Et íterum convértit illum in ipsam, & secúndùm se vestîvit illum virtûte. Númerum diêrum, & tempus dedit illi; potestâtem eôrum, quæ sunt super terram. Pósuit timôrem illìus super omnem carnem, & dominâtus est bestiârum volatílium. Creâvit ex ipso adjutórium símile ipsi: consílium, & linguam, & óculos, & aures, & cor dedit illis excogitándi: & disciplínâ, & intelléctu replêvit illos. Creâvit illis sciéntiam spíritûs, sensu implêvit cor eôrum, & mala & bona osténdit illis. Pósuit óculum eôrum super corda eôrum, osténdere illis magnália óperum suôrum, ut nomen sanctificatiônis conláudent; & gloriári in mirabílibus illìus, & magnália enarrâre óperum ejus. Addídit illis disciplînam, & legem vitæ hereditâvit illis. Testaméntum ætérnum constítuit cum illis, & judícia sua osténdit illis. ℟. Amen.

Ad Nonam.

Léctio libri Génesis. *Capítulo* 5.

℟. Deo grátias.

HIC est liber generatiônis Adam. In die quâ creâvit Deus hóminem, ad similitúdinem Dei fecit illum. Másculum, & féminam creâvit eos, & benedíxit illis: & vocâvit nomen eôrum Adam, in die quâ creáti sunt. Vixit autem Adam centum trigínta annis: & génuit fílium ad imáginem, & similitúdinem suam, vocavítque nomen ejus Seth. Et facti sunt dies Adam, postquam génuit Seth, octingénti anni: genuítque fílios & filias. Et factum est omne tempus quod vixit Adam, nongénti trigínta anni, & mórtuus est. Vixit quoque Seth centum quinque annis, & génuit Enos. Vixit quoque Seth postquam génuit Enos, octingéntis septem annis, genuítque filios & filias. Et facti sunt omnes dies Seth nongentôrum duódecim annôrum, & mórtuus est. Vixit verò Enos nonáginta annis, & génuit Cainán. Post cujus ortum vixit octingéntis quíndecim annis, & génuit filios & filias. Factíque sunt omnes dies Enos nongénti quinque anni, & mórtuus est. Vixit quoque Cainán septuagínta annis, & génuit Maláleël. Et vixit Cainán postquam génuit Maláleël, octingéntis quadragínta annis, genuítque filios & filias. Et facti sunt omnes dies Cainán nongénti decem anni, & mórtuus est. Vixit autem Maláleël sexagínta quinque annis, & génuit Jared. Et vixit Maláleël postquam génuit Jared, octingéntis trigínta annis: & génuit filios & filias. Et facti sunt omnes dies Maláleël octingénti nonagínta quinque anni, & mórtuus est. Vixit quoque Jared centum sexagínta duôbus annis, & génuit Henoch. Et vixit Jared postquam génuit

nuit Henoch, octingéntis annis, & génuit filios & filias. Et facti sunt omnes dies Jared nongénti sexagínta duo anni, & mórtuus est. Porrò Henoch vixit sexagínta quinque annis, & génuit Mathúsalem, & ambulâvit Henoch cum Deo: & vixit Henoch postquam génuit Mathúsalem, trecéntis annis, & génuit filios & filias. Et facti sunt omnes dies Henoch trecénti sexagínta quínque anni. Ambulavítque cum Deo, & non appáruit: quia tulit illum Deus. Vixit quoque Mathúsalem centum octogínta septem annis, & génuit Lamech. Et vixit Mathúsalem postquam génuit Lamech, septingéntis octogínta duôbus annis, & génuit filios & filias. Et facti sunt omnes dies Mathúsalem nongénti septuagínta novem anni, & mórtuus est. Vixit autem Lamech centum octogínta duôbus annis, & génuit filium: vocavítque nomen ejus Noë, dicens: Iste consolábitur nos ab óperibus, & labóribus mánuum nostrârum, in terra cui maledíxit Dóminus. ℟. Amen.

Antíphona 1. Ad defensiônem nostram Deus noster réspice. Psalmus 21.

Orátio.

AD defensiônem nostram Dómine Deus noster dignánter réspice; éripe à frámea ánimas nostras: & ne doctrínâ pascâmur letháli, tuo nos tutámine rege; simúlque de ore leônis, rápere nos cupiéntis, líbera: & oblatrántis perfidiam canis pervígili contúitu, solícitâ nos prótege curâ. ℟. Amen. Per.

Antíphona 2. Delícta qui solus intélligis, à peccátis nostris munda nos, Dómine. Psalmus 18.

Orátio.

AB occúltis nostris munda nos, Dómine, purgándo consciéntiam, quæ intérnis ac própriis inficitur máculis: ab aliénis quoque parce servis tuis; ut ea indúlgeas, quæ vel malôrum exémplis addíscimus, vel pravis inlécti persuasiónibus perpetrâmus: ut, qui te próprium agnóscimus Dóminum, peccatôrum nequâquam sentiâmus ultériùs dominâtum. ℟. Amen. Per misericôrdiam tuam, Deus noster, &c.

Antíphona 3. Exáudi nos in die, quâ invocavérimus te, Dómine Deus noster. Psalmus 19.

Hymnus. O Nazarêne. fol. 144.

Capítula.

IMple Dómine omnes petitiónes nostras; ac mitte nobis auxílium de sancto: mecmor esto omnis sacrificii nostri, quod tibi non solùm oblatiône, sed étiam oratiône atque afflictiône dicâmus: ut nos tibi húmiles semper fácias, & contrítos atténdas.

Pater noster. Et ne nos. Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum spíritu.

Ad Vésperum.

Lauda. Tu illúminans lucérnam meam, Dómine.

Antíphona. Salva plebem tuam Dómine, & bénedic hereditâtem tuam. Psalmus 27.

Lauda. Dirigántur viæ nostræ, Dómine. P. Ad custodiéndas justificatiónes tuas. ℣. Beáti immaculáti in via: qui ámbulant in lege Dómini. Glória, & honor Patri. P. Ad custodiéndas justificatiónes. Hymnus. Christe Salvâtor ómnium Cœlôrum, &c. Quære fol. 97.

Supplicátio. Orêmus Redemptôrem mundi. Quære fol. 138.

Capítula.

SIT festum jejúnium nostrum apud te, Dómine, qui iniquitátes deles, & peccâta dimíttis: vide gémitus confiténtium tibi, & preces ómnium libénter exáudi; ut, qui tibi in veritâte sérviunt, adversitâte nullâ turbéntur, áuferens omnem malítiam de córdibus nostris, ut tuis inhæréndo præcéptis, tuâ nos pace lætífices.

Pater noster.

Benedíctio.

JEsus Salvâtor ac Deus noster emúndet vos per abstinéntiæ puritâtem ab omni delícti contagiône. ℟. Amen. Quique vestrârum est redémptio animârum, sit remunerâtor vestrôrum jejuniôrum. ℟. Amen. Ut ab eo donêtur vobis ætérna glória, à quo sanctificári vos vultis per abstinéntiam. ℟. Amen. Per.

Lauda. Inítium sapiéntiæ timor. fol. 143.

FERIA TERTIA

Ad Matutînum.

Voce meâ ad Dóminum clamávi: & exaudìvit me de monte sancto suo. Psalmus 3.

Orátio.

AD te, Dómine, própriæ vocis clamôre diréćto, non verba ingénti sono perstríngimus: sed te ad propitiándum toto cordis afféctu depóscimus; exáudi nos quæsumus de monte sancto tuo Jesu Christo Dómino nostro: cujus nos altitûdo érigit: cujus dilâtat fortitûdo: cujúsque amplitûdo confirmat. ℟. Amen. Per.

Antíphona 1. Dóminus virtûtem pópulo suo dabit: & benedîcet in pace plebem suam. Psalmus 28.

Orá-

Orátio.

DA Dómine virtûtem pópulo tuo contra adversitâtum ómnium mala; plebémque tuam pacis collatiône locuplêta: ut pro abundántia quiêtis omnes in templo tuo tibi glóriam cóncinant; laudémque páriter & honôrem, malis vitæ hujus oblítis, tuæ semper déferant majestáti. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 2. Sperántes in Dómino misericórdia circúmdabit. Psalmus 31.

Orátio.

REmítte Dómine impietâtem cordis nostri, pro qua te omnis Sanctus in témpore opportúno exôrat; atque intelléctum tríbue nobis per oratiônis suffrágium, quod precâmur: & ínstrue nos in hujus vitæ via, quâ grádimur. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam, &c.

Antíphona 3. Confitémini Dómino in cíthara: in psaltério decem chordârum psállite illi. Psalmus 132.

Orátio.

GAudium justôrum, quod est in te, Dómine, famulôrum tuôrum infúnde viscéribus; ut conlaudátio tua, quæ rectos decet, omnem à sénsibus nostris pravitâtem expúrget. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Responsórium. Convertâmur ad Dóminum Deum nostrum. P. Quóniam benígnus ac mitis est ad ignoscéndum; & dimíttit in tempôre tribulatiônis peccâta nostra. ℣. Venîte, adorêmus, & procidâmus ante Deum: & plorêmus coram Dómino, qui fecit nos. P. Quóniam benígnus. ℣. Glória &c. Reiterêtur Responsórium.

IN LAUDIBUS.

Antíphona. Secúndùm magnam misericórdiam tuàm dele, Dómine, iniquitátes meas. Psalmus 50.

Orátio.

SEcúndùm multitúdinem miseratiônum tuârum Dómine, dele iniquitátes nostras: ut, quia istæ nos ággravànt, illæ nos érigant. Cor contrîtum & humiliâtum ne spernas in nobis, sed per ineffábilem poténtiam Trinitâtis inhábitet in nobis Spíritus Sanctus, ínnovet spíritus rectus, confírmet spíritus principâlis, atque unîus testimónii sit virtus, ut confirmátos nos per Patrem, éditos esse gaudeâmus per Spíritum Sanctum. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Ad Cánticum.

Antíphona. Levêmus corda nostra cum láchrymis ad Dóminum in cœlis.

Cánticum Threnôrum 3.

QUid murmurâvit homo vivens, * vir pro peccátis suis?

Scrutêmur vias nostras, & quærâmus, * & revertâmur ad Dóminum:

Levêmus corda nostra cum mánibus * ad Dóminum in cœlis.

Nos iníquè égimus, & ad iracúndiam te provocávimus: * idcírco tu inexorábilis es.

Operuísti in furôre, & percussísti: * occidísti, nec pepercísti.

Opposuísti nubem tibi, * ne tránseat orátio.

Glória, & honor Patri.

Ad Benedíctus.

Antíphona. In tuo, Deus, lúmine vidébimus lumen. ℣. Osténde misericórdiam tuam sciéntibus te, & justítiam tuam iis, qui recto sunt corde.

Cánticum. Benedíctus. fol. 6.

Lauda. In sanctis ejus laudâte Dóminum: in firmaménto virtûtis ejus laudâte Dóminum. Psalmus 150.

Léctio libri Génesis. *Capítulo* 11.

℟. Deo grátias.

IN illis diêbus: Erat terra lábii unîus, sermonúmque eorúmdem. Cùmque proficisceréntur de oriénte, invenérunt campum in terra Sennaár, & habitavérunt in eo. Dixítque alter ad próximum suum: Venîte, faciâmus láteres, & coquâmus. Habuerúntque láteres pro saxis, & bitûmen pro cæménto: & dixérunt: Venîte, faciâmus nobis civitâtem & turrim, cujus culmen pertíngat usque ad cœlum: & celebrêmus nomen nostrum ántequam dividâmur in univérsas terras. Descéndit autem Dóminus ut vidêret civitâtem, quam ædificábant filii Adam, & dixit: Ecce unus est pópulus, & unum est lábium ómnibus: cœpérunt hoc fácere, nec desístent à cogitatiónibus suis, donec eas ópere cómpleant. Venîte ígitur, descendâmus, & confundâmus ibi línguas eôrum, ut non áudiat unusquísque vocem próximi. Atque ita divîsit eos Dóminus ex illo loco in univérsas terras, & cessavérunt ædificâre civitâtem. Et idcírco vocâtum est nomen ejus Babél, quia ibi confúsum est lábium univérsæ terræ: & inde dispérsit eos Dóminus super fáciem cunctârum regiônum. Hæ sunt generatiónes Sem: Sem centum annôrum erat, quando génuit Arpháxat, biénnio post dilúvium. Vixítque Sem postquam génuit Arpháxat, quingéntos annos: & génuit filios & filias. Porrò Arpháxat vi-

vixit trigínta quinque annis, & génuit Salech. Vixítque Arpháxat postquam génuit Salech, trecéntis tribus annis: & génuit filios & filias. Salech quoque vixit trigínta annis, & génuit Heber. Vixítque Salech, postquam génuit Heber, quatuorcéntis tribus annis. Vixit autem Heber trigínta & quátuor annis, & génuit Phalech. Et vixit Heber, postquam génuit Phalech, quatuorcéntis trigínta annis: & génuit filios & filias. Vixit autem Phalech trigínta annis, & génuit Rheu. Vixítque Phalech, postquam génuit Rheu, ducéntis novem annis: & génuit filios & filias. Vixit autem Rheu trigínta quinque annis, & génuit Saruch. Vixit quoque Rheu, postquam génuit Saruch, ducéntis septem annis: & génuit filios & filias. Vixit verò Saruch trigínta annis, & génuit Nachor. Vixítque Saruch, postquam génuit Nachor, ducéntis annis: & génuit filios & filias. Vixit autem Nachor vigínti & novem annis, & génuit Thare. Vixit autem Nachor, postquam génuit Thare, centum decem & novem annis: & génuit filios & filias. Vixítque Thare septuagínta annis, & génuit Abram, Nachor, & Aran. Porrò Aram génuit Loth. Mortuúsque est Aram ante Thare patrem suum in terra nativitâtis suæ in Ur Chaldæôrum. Duxérunt autem Abram & Nachor uxóres: nomen uxôris Abram, Sáraï: & nomen uxôris Nachor, Melcha, filia Aram, patris Melchæ, & patris Jeschæ. Erat autem Sáraï stérilis, nec habêbat líberos. Tulit ítaque Thare Abram filium suum, & Loth filium Aram, filium filii sui, & Sáraï nurum suam, uxôrem Abram filii sui, & edúxit eos de Ur Chaldæôrum, ut irent in terram Chánaan: venerúntque usque Aram, & habitavérunt ibi. Et facti sunt omnes dies Thare ducentôrum & quinque annôrum, & mórtuus in Aram. Cap. 12. Dixit autem Dóminus ad Abram: Egrédere de terra tua, & de cognatiône tua, & de domo patris tui, & veni in terram quam monstrávero tibi. Faciámque te in gentem magnam, & benedîcam tibi, & magnificâbo nomen tuum, erísque benedíctus. Benedîcam benedicéntibus tibi, & maledìcam maledicéntibus tibi, atque in te benedicéntur univérsæ cognatiónes terræ. Egréssus est ítaque Abram, sicut præcéperat ei Dóminus, & ivit cum eo Loth: septuagínta quinque annôrum erat Abram, cum egrederêtur de Aran. Tulítque Sáraï uxôrem suam, & Loth filium fratris sui, universámque substántiam quam possséderant, & ánimas quas fécerant in Aran: & egréssi sunt ut irent in terram Chánaan. Cùmque venîssent in eam, pertransîvit Abram terram usque ad locum Sichem, usque ad convállem illústrem: Chananêus autem tunc erat in terra. Apparuítque Deus Abram, & dixit ei: Sémini tuo dabo terram hanc. Qui ædificâvit ibi altâre Dómino, qui appáruit ei. Et inde transgrédiens ad montem, qui erat contra oriéntem Bethel, tetêndit ibi tabernáculum suum, ab occidénte habens Bethel, ab oriénte Hai: ædificâvit quoque altâre Dómino, invocavítque nomen ejus. ℟. Amen.

Hymnus. Deus ætérni lúminis, candor inenarrábilis. Quære fol. 98.

Preces. Orêmus, ut nos sacrosáncto jejúnio témpore Quadragésimæ, ùt suprà.

Capítula.

Domine, apud quem est fons vitæ, & in cujus lúmine aspícimus lumen énutri in nos tuæ sciéntiæ splendôrem: ut sitiéntibus nobis vitâlem impértias potum; & caligántibus animâbus supérni lúminis restítuas intelléctum.

Pater noster.

Lauda. Gloriêmur, Dómine P. In laude tua. ℣. Ut confiteâmur nómini sancto tuo: & gloriêmur in laude tua. ℣. Glória, & honor. P. In laude tua.

Orátio.

Salvos nos fac, Dómine Deus noster, & in salûte tua vísita: nec iniquitâtis nostræ pœna, sed timôris tui nos humíliet disciplîna; ut tua gloriêmur in laude, & confiteâmur in nómine: nos quoque ad vidéndum lætítiam electôrum tuôrum éxcitet bónitas; & ad laudándum regni tui adscíscat heréditas. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Ad Tértiam.

Proverbiôrum Salomônis. *Capítulo* 5. ℟. Deo grátias.

Fili, Bibe aquam de cistérna tua, & fluénta pútei tui: Derivéntur fontes tui foràs, & in platéis aquas tuas dívide. Habêto eas solus, nec sint aliéni partícipes tui. Sit vena tua benedícta, & lætâre cum mulíere adolescéntiæ tuæ: cerva charíssima, & gratíssimus hínnulus: úbera ejus inébrient te omni témpore, & in amôre ejus delectâre júgiter. Quare sedúceris fili mi ab aliéna, & fovêris sinu altérius? Réspicit Dóminus vias hóminis, & omnes gressus illîus consíderat. Iniquitátes suæ cápiunt ímpium, & fúnibus pec-

peccatórum suórum constríngitur. Ipse morièturr, quia non hábuit disciplìnam, & multitúdine stultítiæ suæ decípitur. Fili mi, si spopónderis pro amíco tuo, defixísti apud extráneum manum tuam, inlaqueâtus es verbis oris tui, & captus própriis sermónibus. Fac ergo quod dico, fili mi, & temetìpsum líbera. ℟. Amen.

Léctio libri Génesis. *Capítulo* 12.

℟. Deo grátias.

IN illis diêbus: Facta est fames in terra: descendítque Abram in Ægyptum, ut peregrinarêtur ibi: prævalúerat enim fames in terra. Cùmque propè esset ut ingrederêtur Ægyptum, dixit Sáraï uxóri suæ: Novi quòd pulchra sis múlier: & quòd cum te víderint Ægyptii, dictúri sunt, quòd uxor mea sis, & interficient me, & te reservábunt. Dic ergo, óbsecro te, quòd soror mea sis: ut bene sit mihi propter te, & vivet ánima mea ob grátiam tuì. Cùm ítaque ingréssus esset Abram Ægyptum, vidérunt Ægyptii mulíerem quòd esset pulchra nimis. Et nunciavérunt príncipes Pharáoni, & laudavérunt eam apud illum: & sublâta est múlier in domum Pharaônis. Abram verò bene usi sunt propter illam: fuerúntque ei oves, & boves, & ásini, & servi & famíliæ, & ásinæ, & caméli. Flagellâvit autem Dóminus Pharaônem plagis máximis, & domum ejus, propter Sáraï uxôrem Abram. Vocavítque Phárao Abram, & dixit ei: Quidnam est quod fecísti mihi? quare non indicásti quòd uxor tua esset? Quam ob causam dixísti esse sorôrem tuam, ut tóllerem eam mihi in uxôrem? Nunc ígitur ecce conjux tua, áccipe eam, & vade. Præcepítque Phárao super Abram viris: & deduxérunt eum, & uxôrem illìus, & ómnia quæ habêbat. Capít. 13. Ascéndit ergo Abram de Ægypto, ipse & uxor ejus, & ómnia quæ habêbat, & Loth cum eo, ad austrâlem plagam. Erat autem dives valde in possessiône argénti & auri. Reversúsque est páriter, quò vénerat, à merídie in Bethél usque ad locum ubi priùs fixerat tabernáculum inter Bethél & Haï: in locum altâris quod fécerat priùs, & invocâvit ibi nomen Dómini. Sed & Loth qui erat cum Abram, fuérunt greges óvium, & arménta, & tabernácula. Nec póterat eos cápere terra, ut habitárent simul: erat quippe substántia eôrum multa, & nequíbant habitâre commúniter. Unde facta est rixa inter pastóres gregum Abram & Loth. Eo autem témpore Chananæus & Pherezæus habitábant in illa terra. Dixit ergo Abram ad Loth: Ne quæso sit júrgium inter me & te, & inter pastóres meos & pastóres tuos: fratres enim sumus. Ecce univérsa terra coram te est: recêde à me, óbsecro: si tu ad sinístram íeris, ego ad déxteram tenêbo: si tu ad déxteram elégeris, ego ad sinístram pergam. Elevátis ítaque Loth óculis, vidit omnem circa regiônem Jordânis, quæ univérsa inrigabâtur, ántequàm subvérteret Dóminus Sódomam & Gomórrham, sicut paradîsus Dómini, & sicut Ægyptus veniéntibus in Segor. Elegítque sibi Loth regiônem circa Jordânem, & recéssit ab oriénte: divisìque sunt altéruter à fratre suo. Abram habitâvit in terra Chánaan: Loth verò morâtus est in óppidis, quæ erant circa Jordânem, & habitâvit in Sódomis. Hómines autem Sodomítæ péssimi erant, & peccatóres coram Dómino nimis. Dixítque Dóminus ad Abram, postquam divìsus est Loth ab eo: Leva óculos tuos diréctum, & vide à loco, in quo nunc es, ad aquilônem & ad merídiem, ad oriéntem & ad occidéntem. Omnem terram, quam cónspicis, tibi dabo & sémini tuo usque in sempitérnum. Faciámque semen tuum sicut púlverem terræ: si quis potest hóminum numerâre púlverem terræ, semen quoque tuum numerâre póterit. Surge ergo, perámbula terram in longitúdine, & in latitúdine sua: quia tibi datûrus sum eam. Movens ígitur Abram tabernáculum suum, venit & habitâvit juxta convállem Mambré, quæ est in Hebron: ædificavítque ibi altâre Dómino. ℟. Amen.

Antíphona 1. Anima nostra pátiens est Dómino: quóniam adjûtor & protéctor noster est. Psalmus 32.

Orátio.

TIbi Dómino pátiens est ánima nostra; à quo & virtûtem tolerántiæ, & præmium concupíscit accípere: tua ergo super nos misericórdia, sicut sperávimus, fiat: tuâque nos grátia consuêta prævêniat. ℟. Amen. Per misericórdiam, &c.

Antíphona 2. Magnificâte Dóminum mecum: & exaltêmus nomen ejus in unum. Psalmus 33.

Orátio.

INquiréntes te, Dómine, dignánter exáudi; atque ut in te laudêtur ánima nostra, propítius indúltor impérti: &, qui juxtà es his, qui tribuláto sunt corde, aurem tuam

tuam ad contritiônem nostri spíritûs pande: & ad pacem tuam, quæ exúperat omnem sensum, córpora nostra & corda convérte. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Antíphona 3. Fílii hóminum in protectiône alârum sperant, Dómine. Psalmus 35.

℟. Benefáciat nobis Deus, & líberet nos ab ómnibus malis. P. Et donet pacem in diêbus nostris. ℣. Illúminet vultum suum super nos. P. Et donet. ℣. Glória. Reiterêtur ℟.

Preces. Avérte, Dómine, iram furôris tui: P. Et miserâtus parce pópulo tuo. ℣. Omnium précibus pium audîtum præbe: & quæ rogâmus sanctè, citò concêde. ℣. Christe, flébiles gémitus intuêre: víncula mortis solve, & vitam largîre. P. Et miserâtus. ℣. Jam vide láchrymas: intéllige lugéntes: tandem delícta nostra clemens ignósce. P. Et miserâtus. ℣. Nullus ex nobis est, quem áudias libénter; tu propter temetípsum, Christe, succúrre. P. Et miserâtus.

Hymnus. Reférre prisci. fol. 145.

Capítula.

IN protectiône alârum tuârum Dómine filios hóminum sperántes, nequâquam détegas; sed tamquam pullos, quò possîmus supérnis volatílibus præparári, fovéndo enútrias: neque déripi nos laceratiône insidiántium sinas; nec à nido Ecclésiæ tuæ avolâre permíttas; sed, dum nos tégmine regis patérno, ad ubertâtem domûs tuæ adjúti tuo veniâmus auxílio.

Pater noster.

Ad Sextam.

Léctio libri Esaíæ Prophétæ. *Capítulo* 5. ℟. Deo grátias.

HÆC dicit Dóminus: Væ qui conjúngitis domum ad domum, & agrum ad agrum copulâtis usque ad términum loci: nunquid habitábitis soli vos in médio terræ? In áuribus meis sunt hæc, dicit Dóminus exercítuum: Nisi domus multæ desértæ fúerint, grandes, & pulchræ, absque habitatôre. Decem enim júgera vineârum fácient lagúnculam unam, & trigínta módii seméntis fáciunt módios tres. Væ qui consúrgitis manè ad ebrietâtem sectándam, & potándum usque ad vésperum, ut vino æstuêtis. Cíthara, & lira, & tympanum, & tíbia, & vinum in convíviis vestris: & opus Dómini non respícitis, nec ópera mánuum ejus considerâtis. Proptéreà captîvus ductus est pópulus meus, quia non hábuit sciéntiam, & nóbiles ejus interiérunt fame, & multitûdo ejus siti exáruit. Proptéreà dilatâvit inférnus ánimam suam, & apéruit os suum absque ullo término: & descéndent fortes ejus, & pópulus ejus, & sublímes, gloriosíque ejus ad eum. Et incurvábitur homo, & humiliábitur vir, & óculi sublímium depriméntur. Et exaltábitur Dóminus exercítuum in judício, & Deus sanctus sanctificábitur in justítia. ℟. Amen.

Antíphona 1. Exúrge Dómine, ádjuva nos, & líbera nos propter nomen tuum. Psalmus 43.

Orátio.

EXúrge Dómine, ádjuva nos contra omnem malítiam persequéntium; & líbera nos propter nomen tuum à contráctu spírituum immundôrum: ut, qui nos in loco humiliásti afflictiônis, exáltes íterum in remuneratiône virtûtis. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 2. Mémores sumus nóminis tui, Deus, in omni progénie & generatiône. Psalmus 44.

Orátio.

FAc nos Dómine dilígere justítiam & odîre iniquitâtem: ac per spéciem, tuam pulchritúdinem quæréntes, dedûcat nos mirabíliter déxtera tua: &, mortificáto in nobis incentívo fornicatiônis, accínge lumbos nostros gládio castitâtis. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Antíphona 3. Deus nostrum refúgium, & virtus; adjûtor in tribulatiónibus, quæ invenérunt nos nimis. Psalmus 45.

℟. Avêrte, Dómine, iram tuam à nobis. P. Ne in ætérnum irascâris nobis. ℣. Mítiga, Dómine, omnem iram tuam: & avérte ab ira indignatiônis tuæ. P. Ne in ætérnum. ℣. Glória. P. Ne in ætérnum.

Preces. Ad te clamâmus, Dómine. P. Precâmur, ut exáudias. ℣. Christe Redémptor ómnium, exáudi preces súpplicum. P. Precâmur. ℣. Concêde nobis donum grátiæ, & fructum pœniténtiæ. P. Precâmur. ℣. Rémove à nobis gládium, famem, & pestiléntiam. P. Precâmur. ℣. Solve delícti perículum, & dona indulgéntiam. P. Precâmur.

Hymnus. O Nazarêne, lux. fol. 144.

Orátio.

DEus noster esto nobis in advérsis refúgium; & in certamínibus hujus mundi virtûtis tuæ præbe solátium: & dum te adventánte mœrens turbâta fúerit terra, tibi adjungántur in gáudio, qui ob metum judí-

dícii admíssa deflent in sæculo: ut tu, virtûtum Dóminus, sis nobíscum; quem & timêmus júdicem; & cognóscimus redemptôrem.

Pater noster.

Ad Nonam.

Léctio libri Ecclesiástici Salomônis. *Cap.* 2.

℟. Deo grátias.

FIli, Accédens ad servitûtem Dómini, sta in justítia, & timôre, & præpara ánimam tuam ad tentatiônem: Déprime cor tuum, & sústine: inclína aurem tuam, & éxcipe verba intelléctus: & ne festínes in tempus obductiônis. Sústine sustentatiónes Dei, & conjúngere Deo, & sústine, ut crescat in novíssimo vita tua. ℟. Amen.

Léctio libri Génesis. *Capítulo* 15.

℟. Deo grátias.

IN illis diêbus: Factus est sermo Dómini ad Abram per visiônem, dicens: Noli timêre Abram, ego protéctor tuus sum, & merces tua magna nimis. Dixítque Abram: Dómine Deus, quid dabis mihi? ego vadam absque líberis: & filius procuratôris domûs meæ, iste Damáscus Eliezér. Addidítque Abram: Mihi autem non dedísti semen; & ecce vernáculus meus, heres meus erit. Statímque sermo Dómini factus est ad eum, dicens: Non erit hic heres tuus: sed qui egrediêtur de útero tuo, ipsum habêbis herêdem. Eduxítque eum foras, & ait illi: Súspice cœlum, & número stellas, si potes. Et dixit ei: Sic erit semen tuum. Crédidit Abram Deo, & reputâtum est illi ad justítiam. Dixítque ad eum: Ego Dóminus qui edúxi te de Ur Chaldæôrum, ut darem tibi terram istam, & possidêres eam. At ille ait: Dómine Deus, unde scire possum, quòd possessûrus sum eam? Et respóndit Dóminus: Sume, inquit, mihi vaccam triénnem, & capram trimam, & aríetem annôrum trium, túrturem quoque & colúmbam. Qui tollens univérsa hæc, divîsit ea per médium, & utrásque partes contra se altrínsecùs pósuit: aves autem non divîsit. Descenderúntque vólucres super cadávera, & abigêbat eas Abram. Cùmque Sol occúmberet, sopor írruit super Abram, & horror magnus & tenebrôsus invâsit eum. Dictúmque est ad eum: Scito prænóscens quòd peregrînum futûrum sit semen tuum in terra non sua, & subjícient eos servitúti, & afflígent quadringéntis annis. Verúmtamen gentem, cui servitúri sunt, ego judicâbo: & pòst egrediéntur cum magna substántia. Tu autem ibis ad patres tuos in pace, sepúltus in senectûte bona. Generatiône autem quartâ reverténtur huc: necdum complétæ sunt iniquitátes Amorrhæôrum usque ad præsens tempus. Cùm ergo occubuísset Sol, facta est calîgo tenebrôsa, & appáruit clíbanus fumans, & lampas ignis tránsiens inter divisiónes illas. In illo die pépigit Dóminus cum Abram fœdus, dicens: Sémini tuo dabo terram à flúvio Ægypti usque ad flúvium magnum Euphrâten, Cinæos, & Cenezæos, Cethmonæos, & Ethæos, & Pherezæos, Ráphaim quoque, & Amorrhæos, Evæos, & Chananæos, & Gergesæos, & Jebusæos. Cap. 16. Igitur Sáraï, uxor Abram, non genúerat sibi líberos: sed habens ancíllam Ægyptiam nómine Agár, dixit maríto suo: Ecce conclûsit me Dóminus, ne párerem: ingrédere ad ancíllam meam, si fortè saltem ex illa suscípiam fílios. Cùmque ille acquiésceret deprecánti, tulit Agár Ægyptiam ancíllam suam, post annos decem quàm habitâre cœperant in terra Chánaan: & dedit eam viro suo uxôrem. Qui ingréssus est ad eam. At illa concepísse se videns, despéxit dóminam suam. Dixítque Sáraï ad Abram: Inîquè agis contra me: ego dedi ancíllam meam in sinum tuum, quæ videns quòd concéperit, despéctui me habet: júdicet Dóminus inter me & te. Cui respóndit Abram: Ecce, ait, ancílla tua in manu tua est, útere eâ ut libet. Affligénte ígitur eam Sáraï, fugam íniit. Cùmque invenísset eam Angelus Dómini juxta fontem aquæ in solitúdine, quæ est in via Sur in desérto, dixit ad illam: Agár ancílla Sáraï, unde venis? & quò vadis? quæ respóndit: A fácie Sáraï dóminæ meæ ego fúgio. Dixítque ei Angélus Dómini: Revértere ad dóminam tuam, & humília te sub manu illîus. Et rursum: Multíplicans, inquit, multiplicâbo semen tuum, & non numerábitur præ multitúdine. Ac deínceps: Ecce, ait, concepísti, & páries filium: vocabísque nomen ejus Ismaël, eò quòd audíerit Dóminus afflictiônem tuam. Hic erit ferus homo, manus ejus contra omnes & manus ómnium contra eum: & è regiône universôrum fratrum suôrum figet tabernácula. Vocâvit autem Agár nomen Dómini qui loquebâtur ad eam. Dixit enim: Profectò hîc vidi posteriôra vidéntis me. Proptéreà appellâvit púteum illum, Púteum vivéntis & vidéntis me. Ipse est inter Cades & Barad.

Pe-

Peperítque Agar Abræ filium : qui vocâvit nomen ejus Ismaël. Octogínta & sex annôrum erat Abram quando péperit ei Agar Ismäê-lem. Cap. 17. Postquàm verò nonagínta & novem annôrum esse cœperat, appáruit ei Deus dicens, dixítque ad eum : Ego Dóminus omnípotens : ámbula coram me, & esto perféctus. Ponámque fœdus meum inter me & te, & multiplicâbo te veheménter nimis. Cécidit Abram pronus in fáciem. Dixítque ei Deus : Ego sum, & ponam pactum meum tecum, erísque pater multârum géntium. Nec ultrà vocábitur nomen tuum Abram : sed Abraham : quia patrem multârum géntium constítui te. Faciámque te créscere vehementíssimè, & ponam te in géntibus, regésque ex te egrediéntur. Et státuam pactum meum inter me & te, & inter semen tuum post te in generatiónibus suis, fœdere sempitérno: ut sim Deus tuus, & sémini tuo post te. Dabôque tibi & sémini tuo terram peregrinatiônis tuæ, omnem terram Chánaan in possessiônem ætérnam, erôque Deus eôrum. Dixit iterúmque Deus ad Abraham : Et tu ergo custódies pactum meum, & semen tuum post te in generatiónibus suis. Hoc est pactum meum quod observábitis inter me & vos, & semen tuum post te : Circumcidêtur ex vobis omne másculum : & circumcidêtis carnem præpútii vestri, & sit in signum fœderis inter me & vos. Infans octo diêrum circumcidêtur in vobis, omne masculînum in generatiónibus vestris: tam vernáculus, quàm emptítius circumcidêtur, & quæcúmque non fúerint de stirpe vestra : erítque pactum meum in carne vestra in fœdus ætérnum. Másculus, cujus præpútii caro circumcîsa non fúerit, delébitur ánima illa de pópulo suo : quia pactum meum írritum fecit. Dixit quoque Deus ad Abraham : Sáraï uxôrem tuam non vocâbis Sáraï, sed Saram. Et benedîcam ei, & ex illa dabo tibi filium cui benedictûrus sum, erítque in natiónes, & reges populôrum oriéntur ex eo. Cécidit Abraham in fáciem suam, & risit in corde suo, dicens : Putásne centenário nascêtur filius? et Sara nonagenária páriet? Dixítque ad Dóminum : Utinam Ismaël vivat coram te. Et ait Dóminus ad Abraham : Sara uxor tua páriet tibi filium, vocabísque nomen ejus Isaac, & constítuam pactum meum illi in fœdus sempitérnum, & sémini ejus post eum. Super Ismaël quoque exaudívi te : ecce, benedîcam ei, & augêbo & multiplicâbo eum valde : duódecim duces generâbit, & fáciam illum créscere in gentem magnam. Pactum verò meum státuam ad Isaac, quem páriet tibi Sara témpore isto in anno áltero. ℟. Amen.

Antíphona 1. Simul in unum dives & pauper : áuribus percípite ; qui habitâtis orbem. Psalmus 48.

Orátio.

AUdiant simul te Dómine omnes gentes; dives ac pauper aurem tibi cordis accómmodent : ibìque ómnium ad fidem præparêtur audítio, quò salvándis promíttitur grátiæ plenitûdo. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam, Deus, &c.

Antíphona 2. Exáudi nos, Deus salutâris noster, spes ómnium finium terræ. Psalmus 64.

Orátio.

EXáudi nos Deus salutâris noster; ac nos tuâ virtûte præcínge : dumque fidei optâmus soliditâtem, spei mereâmur quiêtem, & charitâte perveniâmus ad réquiem. ℟. Amen. Per.

Antíphona 3. Dícite Deo : Quàm terribília sunt ópera tua! in multitûdinem virtûtis tuæ. Psalmus 65.

Hymnus. O Nazarêne. fol. 144.

Capítula.

DOna nobis Dómine ; ut nos, qui te credéndo, domum tuam in holocáustis ingrédimur, dicátis tibi opéribus, ac mortificáto córpore serviâmus : sicque non amóveas oratiônem nostram & misericórdiam tuam à nobis ; dum ea ínspicis pétere, quæ nobis próspicis convenîre.

Pater noster. A malo nos líbera. fol. 10.

Ad Vésperum.

Lauda. Illuminátio mea, & salus mea Dóminus. Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum.

Antíphona. Salvos nos fáciat déxtera tua, & exáudi nos. Deus locûtus est in sancto suo. Psalmus 59.

Lauda. Tu mandásti, mandâta tua P. Custodîre nimis, Deus meus. ℣. Utinam dirigántur viæ meæ, ad custodiéndas justificatiónes tuas. P. Custodîre. ℣. Glória, & honor Patri. P. Custodîre.

Hymnus.

CHriste lumen perpétuum
Astrôrum, fulgor síderum,
Noctem nostram illúmina,
Consérva pura péctora.
Nullis incêdat láqueis.

Nullis gravêtur hóstibus,
Nec maculêtur corpus
Lascíviâ per sopôrem.
Custódi corda ómnium
Fideliúmque máximâ
Protectiône própria
Tua, Christe, poténtia.
Ut gratulêtur ánima
Vidísse lucem prósperam,
Implésse vota débita
Reddénda tibi, Trínitas.
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio
Cum Spíritu Paráclito
In sempitérna sæcula. Amen.

Supplicátio. Orêmus, ut nos sacrosáncto jejúnio témpore Quadragésimæ.
Capítula. Omnípotens sempitérne Deus. f. 94.

Benedíctio.

BEnedîcat omnípotens Dóminus præséntem famíliam, qui crucis portâvit injúriam. ℟. Amen. Ipse vos perdûcat cœléste in regnum, qui pepéndit in ligno. ℟. Amen. Ipse ad déxteram Patris vos cóllocet, qui causa nobis factus est pacis. ℟. Amen. Per misericórdiam.
Lauda. Gloriêmur, Dómine.
Orátio. Salvos nos fac. fol. 151.

FERIA QUARTA

Ad Matutìnum.

Antíphona. Glória mea exáltans caput meum. Voce meâ ad Dóminum clamávi: & exaudìvit me de monte sancto suo. Psalmus 3.

Orátio.

GLória nostra, Deus noster, da nobis, ut in te sine fine gloriêmur: quosque fecísti de cápitis exultatiône sublímes, quæsumus, ut efficias de totìus córporis consummátâ salûte secúros. Elevet abjectiônem nostram tua magna celsitûdo: ut, qui humilitâte tuâ à terrénis erígimur, exaltatiône quoque tuâ ad cœléstia pérvehi mereâmur. ℟. Amen. Per.
Antíphona 1. Consérva nos Dómine, quóniam in te sperâmus. Tu enim, Dómine, pars hereditâtis nostræ. Psalmus 15.

Orátio.

COnsérva nos Dómine in timôre, quos díligis; & à peccâti contagiône nos sépara: ut, quia bonôrum nostrôrum non índiges, tuôrum nos donôrum adsócies. ℟. Amen. Per.
Antíphona 2. Quærite Dóminum, & vivet ánima vestra. Psalmus 68.

Orátio.

QUæréntibus te, Dómine, vitam ánimæ nostræ temetípsum impérti; exáudi páuperes tuos, qui nihil præ sua justítia, sed tuo repléntur múnere; tuâ aluntur substántiâ, tuâ grátiâ protegántur. Nec despícias vinctos, quorum te suspírant desidéria; quorum tibi áderunt ánimæ; tuorúmque stúdia júgiter prosequúntur. ℟. Amen. Per.
Antíphona 3. In adjutórium nostrum inténde, Dómine: ad adjuvándum me festína. Psalmus 69.

Orátio.

INténde in adjutórium nostrum Dómine, & ut nos ádjuves festînus aggrédere: tríbue vires expléndi quæ nóvimus; & perféctum députa quod optâmus: ut, dum ópere tuo tua in nobis præcépta perféceris, tibi laudem députes: de efféctu tuo nos exaltêmur in præmio: te nostri magníficet óperis rectitûdo: nos tua attóllat remunerátio. ℟. Amen. Per misericórdiam.
℟. Lavámini, mundi estôte, auférte malum cogitatiônum vestrârum ab óculis meis: quiéscite ágere pervérsè: díscite benefácere, quærite judícium, subvenìte oppréssis, judicâte pupíllo, deféndite víduam. P. Si voluéritis, & audiéritis, bona terræ comedêtis, dicit Dóminus. ℣. Si fúerint peccâta vestra ut cóccinum, quasi nix, dealbabúntur: & si fúerint rubra quasi vermículus, velut lana erunt. P. Si voluéritis. ℣. Glória. Reiterêtur ℟. Lavámini.

In Láudibus.

Antíphona. Miserêre mei Deus, secúndùm magnam misericórdiam tuam: & secúndùm multitúdinem miseratiônum tuârum dele, Dómine, iniquitátes meas. Psalmus 50.
Orátio. Miserêre, Dómine. fol. 141.

Ad Cánticum.

Antíphona. Ne despícias partem tuam Dómine, quam redemísti ex Ægypto.

Cánticum Esther 13.

DOmine Deus rex omnípotens, * in ditiône tua cuncta sunt repósita,
Et non est, qui possit tuæ resístere voluntáti, * si decréveris salvâre Israël.
Tu fecísti cœlum & terram, * & quidquid cœli ámbitu continêtur.
Dóminus enim ómnium es, * nec est qui resístat majestáti tuæ.
Et nunc Dómine Deus Abraham, miserêre pópulo tuo, * & ne despícias partem tuam, quam

quam redemísti ex Ægypto.
Exáudi deprecatiônem meam, & propítius esto sorti tuæ & funículo tuo, * & convérte luctum nostrum in gáudium.
Ut vivéntes laudêmus nomen tuum, Dómine, * & non claudas ora canéntium te.
Glória, &c. Reiterêtur Antíphona. Ne despícias.

Ad Benedíctus.

Antíphona. Deus místereâtur nobis, & benedîcat nos: illúminet, Dóminus, vultum suum super nos. ℣. Ut cognoscâmus in terra viam tuam: in ómnibus géntibus salutâre tuum.
Cánticum. Benedíctus es.
Lauda. Montes, & omnes colles, ligna fructífera, & omnes cedri, laudâte Dóminum.
Psalmus 148.

Léctio libri Génesis. *Capítulo* 18.
℟. Deo grátias.

IN illis diêbus: Appáruit Deus Abrahæ in conválle Mambre sedénti in óstio tabernáculi sui in ipso fervôre diéi. Cùmque elevásset óculos, apparuérunt ei tres viri stantes propè eum: quos cum vidísset, cucúrrit in occúrsum eôrum de óstio tabernáculi sui, & adorâvit in terra. Et dixit: Dómine, si invéni grátiam in óculis tuis, ne tránseas servum tuum: sed áfferam pauxíllum aquæ, & lavéntur pedes vestri, & requiéscite sub árbore. Ponámque buccéllam panis, & confortêtur cor vestrum, póstea transíbitis: idcírcò enim declinástis ad servum vestrum. Qui dixérunt: Fac, ut locûtus es. Festinâvit Abraham in tabernáculum ad Saram, dixítque ei: Accélera, tria sata símilæ commísce, & fac subcinerícios panes. Ipse verò ad arméntum cucúrrit, & tulit inde vítulum tenérrimum & óptimum, dedítque púero: qui festinâvit & coxit illum. Tulit quoque butyrum & lac, & vítulum, quem cóxerat, & pósuit coram eis: ipse verò stabat juxta eos sub árbore. Cùmque comedíssent, dixérunt ad eum: Ubi est Sara uxor tua? Ille respóndit: Ecce in tabernáculo est. Cui dixit: Revértens véniam ad te témpore isto, vitâ cómite, & habêbit filium Sara uxor tua. Quo audîto, Sara risit post óstium tabernáculi. Erant ambo senes, provectæque ætâtis, & desíerant Saræ fieri muliébria. Quæ risit occúltè, dicens: Postquàm sénui, & dóminus meus vétulus est, voluptáti óperam dabo? Dixit autem Dóminus ad Abraham: Quare risit Sara uxor tua, dicens: Num verè paritûra sunt anus? Nunquid Deo quidquam est difficile? juxta condíctum revértar ad te hoc eôdem témpore, vitâ cómite, & habêbit Sara filium. Negâvit Sara, dicens: Non risi: timôre pertérrita. Dóminus autem: Non est, inquit, ita: sed risísti. Cùm ergo surrexíssent inde viri, direxérunt óculos suos contra Sódomam: & Abraham simul gradiebâtur, dedúcens eos. Dixítque Dóminus: Num celâre pótero Abraham, quæ gestûrus sum: cùm futûrus sit in gentem magnam, ac robustíssimam, & BENEDICENDÆ sint in eo omnes natiónes terræ? Scio enim quòd præceptûrus sit filiis suis, & dómui suæ post se, ut custódiant viam Dómini, & fáciant judícium & justítiam: ut addûcat Dóminus propter Abraham ómnia quæ locûtus est ad eum. Dixit ítaque Dóminus: Clamor Sodomôrum & Gomorrhæôrum multiplicâtus est, & peccâtum eôrum aggravâtum est nimis. Descéndam & vidêbo, utrùm clamôrem qui venit ad me, ópere compléverint: an non est ita, ut sciam. Convertérunt se inde, & abiérunt Sódomam. Abraham verò adhuc stabat coram Dómino. Et appropínquans ait: Nunquid perdes justum cum ímpio? Si fúerint quinquagínta justi in civitâte períbunt simul? & non parces loco illi propter quinquagínta justos, si fúerint in eo? Absit à te, ut rem hanc fácias, & occîdas justum cum ímpio, fiátque justus sicut ímpius, non est hoc tuum: qui júdicas omnem terram, nequâquam fácies hoc judícium. Dixítque Dóminus ad eum: Si invénero Sódomis quinquagínta justos in médio civitâtis, dimíttam omni loco propter eos. Respóndens Abraham, ait: Quia semel cœpi, loquar ad Dóminum meum, cùm sim pulvis, & cinis. Quid si minùs quinquagínta justis, quinque fúerint? delêbis, propter quadragínta quinque univérsam urbem? Et ait: Non delêbo, si invénero ibi quadragínta quinque. Rursúsque locûtus est ad eum: Si autem quadragínta ibi invénti fúerint, quid fácies? Ait: Non percútiam propter quadragínta. Nec, inquit, indignêris, Dómine, si loquar: Quid si ibi invénti fúerint trigínta? Respóndit: Non fáciam, si invénero ibi trigínta. Quia semel, ait, cœpi, loquar ad Dóminum meum: Quid si ibi invénti fúerint vigínti? Ait: Non interficiam propter vigínti. Obsecro, inquit, ne irascâris, Dómine, si loquar adhuc semel: Quid si invénti fúerint

rint ibi decem? Dixit: Non delêbo propter decem. Abiit Dóminus, postquam cessâvit loqui ad Abraham: & ille revérsus est in locum suum. ℟. Amen.

Hymnus. Deus Pater ingénite. Quære f. 101.

Supplicátio. Orêmus, ut nos sacrosáncto jejúnio témpore Quadragésimæ.

Capítula. Illúmina, Dómine, vultum tuum. fol. 26. Pater noster. A malo nos líbera, &c. fol. 10.

Lauda. A peccátis nostris. P. Munda nos, Dómine: ℣. & ab aliénis parce servis tuis. P. Munda nos. ℣. Glória, & honor, &c. P. Munda nos.

Orátio.

AB occúltis nostris munda nos Dómine purgándo consciéntiam quæ intérnis ac própriis inficitur máculis: ab aliénis quoque parce servis tuis, ut ea indúlgeas, quæ vel malôrum exémplis addíscimus, vel pravis inlécti persuasiónibus perpetrâmus: ut, qui te próprium agnóscimus Dóminum, peccatôrum nequâquam sentiâmus ultériùs dominâtum. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Ad Tértiam.

Proverbiôrûm Salomônis. *Capítulo* 10.
℟. Deo grátias.

FIlius sápiens lætíficat patrem: filius verò stultus mœstítia est matris suæ. Nil próderunt thesáuri impietâtis: justítia verò liberâbit à morte. Non áffliget Dóminus ánimam justi fame, & insídias impiôrum subvértet. Egestâtem operâta est manus remíssa: manus autem fórtium divítias parat. Qui nítitur mendáciis, hic pascit ventos: idem autem ipse séquitur aves volántes. Qui cóngregat in messe, filius sápiens est: qui autem stertit æstâte filius confusiônis. Benedíctio Dómini super caput justi: os autem impiôrum óperit iniquitâtem. Memória justi cum láudibus: & nomen impiôrum putrêscet. Sápiens corde præcépta suscípiet: & stultus cæditur lábiis. Qui ámbulat simplíciter, ámbulat confidénter: qui autem dépravat vias suas, manifèstus erit. Qui ánnuit óculo, dabit dolôrem: & stultus lábiis verberábitur. Vena vitæ, os justi: & os impiôrum óperit iniquitâtem. Odium súscitat rixas: & univérsa delícta óperit cháritas. ℟. Amen.

Léctio libri Génesis. *Capítulo* 19.
℟. Deo grátias.

IN illis diêbus: Venérunt duo Angeli Sódomam véspere, sedénte Loth in fóribus civitâtis. Qui cùm vidísset eos, surréxit, & ivit óbviàm eis: adoravítque pronus in terra, & dixit: Obsecro, Dómini, declinâte in domum púeri vestri, & manête ibi: lavâte pedes vestros, & manè proficiscémini in viam vestram. Qui dixérunt: Mínimè, sed in platéa manébimus. Cómpulit illos óppidò ut divérterent ad eum: ingressísque domum illìus fecit convívium, coxit ázyma: & comedérunt. Priùs autem quàm irent cúbitum, viri civitâtis devellavérunt domum illìus à púero usque ad senem, omnis pópulus simul. Vocaverúntque Loth, & dixérunt ei: Ubi sunt viri qui introïérunt ad te nocte? educ illos, ut cognoscâmus eos. Egréssus ad illos Loth, post tergum occlúdens óstium, ait: Nolîte, quæso, fratres mei, nolîte malum hoc fácere. Hábeo duas filias, quæ necdum cognovérunt virum: edûcam eas ad vos, & abutímini eis sicut placúerit vobis, dúmmodò viris istis nihil mali faciâtis, quia ingréssi sunt sub umbra cúlminis mei. At illi dixérunt: Recêde illuc. Et rursus: Ingréssus es, ínquiunt, ut ádvena; numquid ut júdices? te ergo ipsum magis quàm hos affligêmus. Vimque faciébant Loth vehementíssimè: jamque propè erant ut effríngerent fores. Et ecce misérunt manum viri, & introduxérunt ad se Loth, clausérunt óstium. Et eos, qui foris erant, percussérunt cæcitâte à mínimo usque ad máximum, ita ut óstium invenîre non possent. Dixérunt ergo ad Loth: Habes hìc tuôrum quémpiam? génerum, aut filios, aut filias, omnes, qui tui sunt, educ de urbe hac: delébimus enim locum istum, eò quòd incréverit clamor eôrum coram Dómino, qui misit nos ut perdâmus illos. Egréssus ítaque Loth, locûtus est ad géneros suos qui acceptúri erant filias suas, & dixit: Súrgite, egredímini de loco isto: quia delêbit Dóminus civitâtem hanc. Et visus est eis quasi ludens loqui. Cùmque esset manè, cogébant eum Angeli, dicéntes: Surge, tolle uxôrem tuam, & duas filias quas habes: ne & tu páriter péreas in scélere civitâtis. Dissimulánte illo, apprehendérunt manum ejus, & manum uxôris, ac duârum filiârum ejus, eò quòd párceret Dóminus illi. Eduxerúntque eum, & posuérunt extra civitâtem: ibíque locúti sunt ad eum, dicéntes: Salva ánimam tuam: noli respícere post tergum, nec stes in omni circà regiône: sed in monte salvum te fac, ne & tu simul péreas. Dixítque Loth ad eos: Quæso, Dómine mi, quia invênit servus tuus grátiam coram te, & magni-

gnificásti glóriam & misericórdiam tuam quam fecísti mecum, ut salvâres ánimam meam, nec possum in monte salvári, ne fortè apprehéndat me malum, & móriar: Est cívitas hìc juxta, ad quam possum fúgere, parva, & salvâbor in ea: nunquid non módica est, & vivet ánima mea? Dixítque ad eum: Ecce étiam in hoc suscépi preces tuas, ut non subvértam urbem pro qua locûtus es. Festína, & salvâre ibi: quia non pótero fácere quicquam donec ingrediâris illuc. Idcírcò vocâtum est nomen urbis illìus Segor. Sol egréssus est super terram, & Loth ingréssus est Segor. Igitur Dóminus pluit super Sódomam & Gomórrham sulphur & ignem à Dómino de cœlo: & subvértit civitátes has, & omnem circà regiônem, univérsos habitatóres úrbium, & cuncta terræ viréntia. Respiciénsque uxor ejus post se, versa est in státuam salis. Abraham autem consúrgens manè, ubi stéterat priùs cum Dómino, intúitus est Sódomam & Gomórrham, & univérsam terram regiônis illìus: vidítque ascendéntem favíllam de terra quasi fornâcis fumum. Cùm enim subvérteret Deus civitátes regiônis illìus, recordâtus est Abrahæ, & liberâvit Loth de subversiône úrbium in quibus habitáverat. ℟. Amen.

Antíphona 1. Salvos nos fac déxterâ tuâ, & exáudi nos. Deus locûtus est in sancto suo. Psalmus 59.

Orátio.

AUxiliâre nobis Dómine in tribulatiône; & exáudi nos ad salûtem: ut dilécti tui ipsâ, quâ formáti manu sunt, reforméntur: ut, quo sunt contríti bráchio, eôdem rursum favénte, cupîtum pervéniant ad remédium. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 2. Parce páuperi & ínopi: ánimas páuperum salvas fac, Dómine. Psalmus 71.

Orátio.

PArce Dómine paupéribus, & ánimas ínopum sana: ut, qui víribus nostris non fidimus, & spe à te misericórdiam postulâmus, per spíritûs paupertâtem, supérnæ benedictiônis impetrêmus plenitúdinem. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Antíphona 3. Quàm bonus Israël Deus his, qui recto sunt corde! Psalmus 72.

℟. Fília Sion facta est ut tugúrium in vínea, & quasi casa custodiária in agro; sed jam revértere pœnitêre, quia pius est Deus super unam ovem errántem, P. Quàm super justos non egéntes pœniténtiâ. ℣. Gáudium erit in cœlo coram Angelis Dei super uno peccatôre pœniténtiam agénte. P. Quàm super. ℣. Glória, & honor Patri. P. Quàm. Reiterêtur ℟.

Preces. Clamâmus ad te, Dómine: tu miserêre nobis. P. Et dona indulgéntiam. ℣. Rex altíssime, & perénnis Dómine, precem, quam effúndimus, áccipe. P. Et dona indulgéntiam. ℣. Ægros vísita, & captívos révoca: pupíllos & víduas ádjuva. P. Et dona indulgéntiam. ℣. Nos peccávimus, & à te recéssimus, tu Redémptor ómnium salva nos. P. Et dona. ℣. Pœniténtibus miserêre Dómine; & peccáti máculam áblue. P. Et dona indulgéntiam.

Hymnus. O Nazarêne. Quære fol. 144.

Capítula.

TIbi adhærêre bonum est Dómine; & à te recédere, nóxium: à te elongári, perdítio; & tibi conjúngi, vitæ est plenitûdo: Dona ítaque nobis, ut, qui spem nostram in te pónimus, perféctam vitæ beatitúdinem consequâmur; tuásque laudes in portis filiæ Sion, dum ad tuum regnum ingrédimur, decantêmus.

Pater noster.

Ad Sextam.

Léctio libri Esaíæ Prophétæ. *Capítulo* 5.

℟. Deo grátias.

HÆc dicit Dóminus: Væ qui tráhitis iniquitâtem in funículis vanitâtis, & quasi vínculum plaustri peccâtum. Qui dícitis: Festînet, & citò véniat opus ejus, ut videâmus: & apprópiet, & véniet consílium sancti Israël, & sciêmus illud. Væ qui dícitis malum bonum, & bonum malum: ponéntes ténebras in lucem, & lucem in ténebras: ponéntes amârum dulce, & dulce in amârum. Væ qui sapiéntes estis in óculis vestris, & coram vobismetípsis prudéntes. Væ qui poténtes estis ad bibéndum vinum, & viri fortes ad miscéndam ebrietâtem. Qui justificâtis ímpium pro munéribus, & justítiam justi aufértis ab eo. Propter hoc, sicut dévorat stípulam lingua ignis, & calor flammæ exûrit; sic radix eôrum quasi favílla erit, & germen eôrum ut pulvis ascéndet. Abjecérunt enim legem Dómini exercítuum, & elóquium sancti Israël blasphemavérunt. Ideò irâtus est furor Dómini in pópulis, exténdit manum suam super eos, & percússit eos: & conturbáti sunt montes, & facta sunt morticîna eôrum, quasi stercus in médio pla-

teâ-

teârum. In ómnibus non est avérsus furor Dómini, sed adhuc manus ejus exténta. Et elevâbit signum in natiónibus procul, & sibilâbit ad eum de finibus terræ: & ecce festînus velóciter véniet. Non est deficiens, neque labórans in eo: non dormitâbit, neque dórmiet, neque solvêtur cíngulum renum ejus, nec rumpêtur calceaménti corrígia ejus. ℟. Amen.

Antíphona 1. Ad te levâmus óculos nostros, qui hábitas in cœlis: miserêre nobis, Dómine. Psalmus 122.

Orátio.

AD te, Dómine, óculos nostros erígimus; quem in cœléstibus terræ máchinam virtûte continêre fatêmur. Miserêre ígitur nostrì, Dómine, miserêre; & peccátis nostris, pro quibus te metúimus, parce: ut contémptum nostrum pietâte cleménti respícias; & à delícti oppróbrio déxterâ nos tuæ virtûtis erípias. ℟. Amen. Per.

Antíphona 2. Benedíctio Dómini super vos: benedícimus vos in nómine Dómini. Psalmus 128.

Orátio.

DOmine Jesu Christe, qui pro nostræ salûtis remédio impiôrum sustinuísti convítia; auxílii tui ope nos prótege advérsùs impugnántium mala: ac, ne dorsum nostrum delícti cómprimat sárcina; impône húmeris nostris præcéptis evangélicis ónera suávia: per quæ peccáti fábricam déstruas; & compagínibus sacris nos virtûtum méritis cónstruas. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 3. Apud Dóminum est misericórdia: & copiôsa apud eum redémptio. Psalmus 129.

℟. Exúrge, Dómine, miserêre nobis. P. Quia venit tempus miseréndi. ℣. Ad te levâmus óculos nostros, qui hábitas in cœlis. P. Quia venit. ℣. Glória, & honor. Reiterêtur ℟.

Preces. Clamêmus omnes unâ voce: P. Dómine, miserêre. ℣. Amâra nobis est vita nostra. P. Dómine. ℣. Delícta dele: pacem concêde. P. Dómine. ℣. Inclína aurem tuam ad precem nostram. P. Dómine. ℣. Parce delíctis, & súbveni de Cœlis. P. Dómine.

Hymnus. O Nazarêne. fol. 144.

Capítula.

PAteant aures tuæ, Dómine, oratiónibus nostris; quibus à nobis cóngrui clamôris supplicátio dirigâtur, quò & dignánter áudiant, & in rebus petítis cleménter respóndeant. Et quia apud te multæ sunt miseratiónes, rogâmus te Deus; ne nos juxta multitúdinem iniquitâtum nostrârum condémnes; sed confitêntes, ac reverténtes ad te, copiósâ miseratiône vivífices: ut clamôrem nostrum ad te de profúndis accípias, & exémptos nos à mundánis, in átriis tuis in gáudio perpétuæ delectatiônis adsûmas.

Pater noster. A malo nos líbera. fol. 10.

Ad Nonam ómnia dicántur, ut in Nona de tértia féria prætérita.

Ad Vésperos.

Lauda. Véspere, manè, & merídie te laudâmus Dómine. Dóminus sit. ℟. Et cum.

Antíphona. Benedìcat nos Dóminus Deus noster, benedìcat nos Deus: & métuant eum omnes fines terræ. Psalmus 66.

Lauda. Véniat super nos misericórdia tua: P. Et salutâre tuum secúndùm elóquium tuum. ℣. Et respondêbo exprobrántibus mihi verbum, quia sperávi in sermónibus tuis. P. Et salutâre. ℣. Glória. P. Et salutâre.

Hymnus.

ADésto nostris précibus,
Adésto jam propítius,
O Christe mundi glória!
Fessúmque lumen ínriga.
Te vespertìna orátio,
Te matutìna cóncinat:
Tibi indeféssè pérsonet
Hymnum cum dulci cármine.
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito
In sempitérna sæcula. Amen.

Supplicátio. Orêmus. fol. 138.

Capítula. Sit festum jejúnium. fol. 149.

Lauda. A peccátis nostris,

Et Orátio. Ab occúltis nostris. Quære f. 158.

FERIA QUINTA

Ad Matutìnum.

Antíphona. Tu autem Dómine suscéptor meus es. Psalmus 3.

Orátio. Quamvis, Dómine. Quære fol. 129.

Antíphona 1. Meménto congregatiônis tuæ Dómine, quam creásti ab inítio.

Orátio.

MEménto congregatiônis tuæ Dómine, quam creásti ab inítio: tuæque non obliviscàris Ecclésiæ, quam à sæculo prædestinásti in Christo; atque ad testaméntum tuum, memor tuæ misericórdiæ réspice: & promíssa nos júgiter libertâte compléctere. ℟.

℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 2. Confitébimur tibi Deus: confitébimur, & invocábimus nomen tuum, Dómine. Psalmus 74.

Orátio.

Confiténtes tibi Dómine placábilis intuêre: & quos contrítos éfficit timor pœnæ: & amor indulgéntiæ lætíficet, & plenitûdo remissiônis indéptæ. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Antíphona 3. Citò nos prævéniat misericórdia tua, Dómine. Psalmus 78.

Orátio.

Citò antícipet nos misericórdia tua, Dómine; quos nec consolátio spei, nec fidúcia mériti, nec opitulátio susténtat auxílii; sed vitæ reâtus, vexatiôque jactátos árguit, vel consciéntia facínorum, vel últio peccatôrum: Líbera nos propter glóriam nóminis tui; & propítius esto peccátis nostris propter nomen tuum: ut, cum utrámque rem propter te féceris, & sólitâ pópulum tuum pietâte respéxeris; glória tibi detur ex liberatiône, & propitiátio nobis tuo accêdat ex nómine. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

℟. Custodíte vos à murmuratiône, quæ nihil prodest, & à detractiône párcite línguæ: quóniam verbum abscónsum non celábitur: os autem, quod mentítur, occîdit ánimam. ℣. Non mentiémini ínvicem, nec decípiat unusquísque próximum suum. P. Quóniam. ℣. Glória, &c. Reiterêtur ℟.

IN LAUDIBUS.

Antíphona. Avérte fáciem tuam à peccátis nostris: & omnes iniquitátes nostras dele. Psalmus 50.

Orátio.

Avérte fáciem tuam à peccátis nostris Dómine; & omnes iniquitátes nostras dele: rémove ab óculis tuis malârum nostrârum fácinus voluptâtum: nostræque confessióni cleménter tuum appône audîtum. Miserêre, quæsumus, rogántibus nobis; qui propítius réspicis in advérsis, & qui desperátis cor pœnitens tríbuis, ac confessiónibus nostris grátiam tuam. Sed, quia publicânus à longè stans & percútiens pectus suum, solâ confessiône purgâtus est; simíliter & nos peccatóres exáudi: ut, sicut illi mérito petitiônis suæ fructum donásti; ita & nobis supplicántibus indígnis servis tuis véniam dignêris impéndere peccátis. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Ad Cánticum.

Antíphona. Deus omnípotens benedîcat nobis, & créscere nos fáciat in turmas populôrum.

Cánticum Génesis 27.

Ecce odor filii mei * sicut odor agri pleni, cui benedíxit Dóminus.

Det tibi Deus de rore cœli, & de pinguédine terræ, abundántiam fruménti, vini, & ólei: * & sérviant tibi pópuli, & adórent te tribus:

Esto dóminus fratrum tuôrum, * & incurvéntur ante te filii matris tuæ:

Deus autem omnípotens benedîcat tibi, & créscere te fáciat, atque multíplicet: * ut sis in turmas populôrum.

Et det tibi benedictiónes Abraham, & sémini tuo post te: * ut possídeas terram peregrinatiônis tuæ.

Orátio.

Tuam Deus omnípotens cleméntiam deprecâmur: ut membris Christi tui Dómini nostri dono tui múneris copuláti, ejúsque bonus odor effécti, tuis benedictiónibus ditêmur ut filii; in ejus semper maneâmus regno à Dómino subjugáti. ℟. Amen. Per.

Ad Benedíctus.

Antíphona. Rex meus & Deus meus, ad te orâbo, Dómine, manè. ℣. Verba mea áuribus pércipe Dómine, íntéllige clamôrem meum. Inténde voci oratiônis meæ.

Cánticum. Benedíctus.

Lauda. Laudâte Dóminum in sanctis ejus: laudâte eum in firmaménto virtûtis ejus. Psalmus 150.

Léctio libri Génesis. *Capítulo* 20.

℟. Deo grátias.

In illis diêbus: Proféctus Abraham in terram Austrâlem, habitâvit inter Cades & Sur: peregrinâtus est in Geráris. Dixítque de Sara uxôre: Soror mea est. Misit ergo Abimeléch rex Gerâræ, & tulit eam. Venit autem Deus ad Abimeléch per sómnium noctis, & ait ei: En morièris propter mulíerem quam tulísti: habet enim virum. Abimeléch verò non tetígerat eam, & ait: Dómine, num gentem ignorántem & justam interfícies? Nonne ipse ait: Soror mea est? in simplicitâte cordis mei, & mundítia mánuum meârum feci hoc. Dixítque ad eum Deus: Et ego scio quod símplici corde féceris: & ídeò custodívi te ne peccâres in me, & non admísi ut tángeres eam.

Nunc ígitur redde uxôrem viro suo, quia prophêta est: orâbit pro te, & vives: si autem nolúeris réddere, scito quòd morte morièris tu, & ómnia quæ tua sunt. Statímque de nocte consúrgens Abimeléch, vocâvit omnes servos suos: & locûtus est univérsa verba hæc in áuribus eôrum, timuerúntque omnes viri valdè. Vocâvit autem Abimeléch etiam Abraham, & dixit ei: Quid fecísti nobis? quid peccávimus in te, quia induxísti super me & super regnum meum peccâtum grande? quæ non debuísti fácere, fecísti nobis. Rursúsque expóstulans, ait: Quid vidísti, ut hoc fáceres? Respóndit Abraham: Cogitávi mecum, dicens: Fórsitan non est timor Dei in loco isto: & interficient me propter uxôrem meam: áliàs autem & verè soror mea est, filia patris mei, & non filia matris meæ, & duxi eam in uxôrem. Postquàm edúxit me Deus de domo patris mei, dixi ad eam: Hanc misericórdiam fácies mecum: in omni loco, ad quem ingrediêmur, dices quòd frater tuus sim. Tulit ígitur Abimeléch oves & boves, & servos & ancíllas, & dedit Abraham: reddidítque illi Saram uxôrem suam, & ait: Terra coram vobis est, ubicúmque tibi placúerit hábita. Saræ autem dixit: Ecce mille argénteos dedi fratri tuo, hoc erit tibi in velâmen oculôrum, & ad omnes qui tecum sunt, & quocúmque perréxeris: meménto te deprehénsam. Oránte autem Abraham, sanâvit Deus Abimeléch & uxôrem, & ancíllas ejus, & peperérunt: conclúserat enim Deus omnem vulvam Abimeléch propter Saram uxôrem Abrahæ. Cap. 21. Visitâvit autem Dóminus Saram sicut promíserat: & implêvit quæ locûtus est. Concepítque & péperit filium in senectûte sua, témpore quo prædíxerat ei Deus. Vocavítque Abraham nomen filii sui, quem génuit ei Sara, Isaac: & circumcîdit eum octávo die, sicut præcéperat ei Deus, cum centum esset annôrum: hac quippe ætâte patris, natus est Isaac. Dixítque Sara: Risum fecit mihi Deus: quicúmque audíerit, corridêbit mihi. Rursúsque ait: Quis auditûrum créderet Abraham, quòd Sara lactâret filium, quem péperit ei jam seni? Crevit ígitur puer, & ablactâtus est: fecítque Abraham grande convívium in die ablactatiônis ejus. Cùmque vidísset Sara filium Agar Ægyptiæ ludéntem cum Isaac filio ejus, dixit ad Abraham: Ejice ancíllam hanc, & filium ejus: non enim erit heres filius ancíllæ cum filio meo Isaac. Durè accêpit hoc Abraham pro filio suo. Cui dixit Deus: Non tibi videâtur ásperum super puero, & super ancílla tua: ómnia quæ tibi díxerit Sara, audi vocem ejus: quia in Isaac vocábitur tibi semen. Sed & filium ancíllæ fáciam in gentem magnam, quia semen tuum est. Surréxit ítaque Abraham manè, & tollens panem & utrem aquæ, impósuit scápulæ ejus, tradidítque púerum, & dimísit eam. Quæ cùm abiísset, errâbat in solitúdine Bersabée. Cùmque consúmpta esset aqua in utre, abjêcit púerum subter unam árborem, quæ ibi erat. Et ábiit, sedítque è regiône procul quantùm potest arcus jácere; dixit enim: Non vidêbo moriéntem púerum: & sedens contrà, levâvit vocem suam & flevit. Exaudîvit autem Deus vocem púeri: vocavítque Angelus Dómini Agar de cœlo, dicens: Quid agis Agar? noli timêre: exaudîvit enim Deus vocem púeri de loco in quo est. Surge, & tolle púerum, & tene manum illîus: quia in gentem magnam fáciam eum. Aperuítque óculos ejus Deus: quæ videns púteum aquæ, ábiit, & implêvit utrem, dedítque púero bíbere. Et fuit cum eo: qui crevit, & morâtus est in solitúdine, factúsque est júvenis sagittárius. Habitabítque in desérto Pharan, & accêpit illi mater sua uxôrem de terra Ægypti. Eôdem témpore dixit Abimeléch, & Phicol princeps exércitûs ejus ad Abraham: Deus tecum est in univérsis quæ agis. Jura ergo per Dóminum, ne nóceas mihi, & pósteris meis, stirpîque meæ; sed juxta misericórdiam, quam feci tibi, facies mihi, & terræ in qua versâtus es ádvena. Dixítque Abraham: Ego jurâbo. Et increpâvit Abimeléch propter púteum aquæ quem vi abstúlerant servi ejus. Respóndit Abimeléch: Nescívi quis fécerit hanc rem: sed & tu non indicásti mihi, & ego non audívi præter hódiè. Tulit ítaque Abraham oves & boves, & dedit Abiméléch: percusserúntque ambo fœdus. Et státuit Abraham septem agnas gregis seórsùm. Cui dixit Abimeléch: Quid sibi volunt septem agnæ istæ, quas stare fecísti deórsum? At ille: Septem, inquit, agnas accípies de manu mea: ut sint mihi in testimónium, quóniam ego fodi púteum istum. Idcírcò vocâtus est locus ille Bersabée: quia ibi utérque jurâvit. Et iniérunt fœdus pro púteo juraménti. Surréxit autem Abiméléch,

léch, & Phicól princeps exércitûs ejus, reversîque sunt in terram Palæstinôrum. Abraham verò plantâvit nemus in Bersabée, & invocâvit ibi nomen Dei ætérni. ℟. Amen.

Hymnus. In matutínis súrgimus. Quære folio 103.

Supplicátio. Orêmus, ut nos sacrosáncto jejúnio témpore quadragésimæ.

Capítula.

DEduc nos Dómine in bonis; ac dírige in conspéctu tuo viam nostram: ut fides nostra salutâris nostri vocatiône, ad te, qui rex noster es, & vestígio committêtur innóxio, & cursu óccupet expedíto.

Pater noster. Et ne nos. A malo nos líbera. Quære fol. 10.

Lauda. Adjuva nos P. Deus salutâris noster; ℣. Et propter honôrem nóminis tui Dómine líbera nos: & propítius esto peccátis nostris; propter nomen tuum. P. Deus salutâris. ℣. Glória. P. Deus.

Orátio.

PRopítius esto peccátis nostris Dómine; & propter honôrem nóminis tui perféctâ nos récrea libertâte: ne, dum nostro péctorum elógio adtérimur, in oppróbrium géntium redigâmur. Ergo ut nos severitâte non púnias pœnæ; causam nobis scélerum áblue: atque in conspéctu tuo gémitus compeditôrum intróeat; & de occúlto tuo in manifésto nostro grátia indúlta procêdat. ℟. Amen. Per.

Ordo ad Tértiam.

Proverbiôrum Salomônis. *Capítulo* 19. ℟. Deo grátias.

FIli, Testis falsus non erit impunîtus: & qui lóquitur mendácia, perîbit, non effúgiet. Multi colunt persônam poténtis, & amíci sunt dona tribuéntis. Fratres hóminis páuperis odérunt eum: ínsuper & amíci ejus procul recessérunt ab eo. Qui tantùm verba sectâtur, nihil habêbit: qui autem posséssor est mentis, díligit ánimam suam, & custos prudéntiæ invéniet bona. Testis falsus non erit impunîtus: & qui lóquitur mendácium, perîbit. Non decent stultum delíciæ, nec servum dominári princípibus. Doctrîna viri per patiéntiam nóscitur: & glória ejus est inîqua prætérgredi. Sicut frémitus leônis, ita regis ira: & sicut ros super herbam, ita hiláritas ejus. Dolor patris, filius stultus: & tecta júgiter perstillántia litigiôsa múlier. Domus, & divítiæ dantur à pátribus: à Dómino autem uxor prudens. Pigrêdo immíttet sopôrem, & ánima dissolûta esúriet. Qui custôdit mandâtum, custôdit ánimam suam: qui autem négligit vias suas, mortificábitur. Fœnerâtur Dómino qui miserêtur páuperi: & vicissitúdinem suam reddet ei. Erúdi filium tuum, ne despêres, ad interfectiônem ejus ne ponas ánimam tuam. Qui impátiens est, sustinêbit damnum, & cùm rapúerit, áliud appônet. Audi consílium, & súscipe disciplînam, ut sis sápiens in novíssimis tuis. Multæ cogitatiónes in corde viri: volúntas autem Dómini permanêbit. ℟. Amen.

Léctio libri Génesis. *Capítulo* 24. ℟. Deo grátias.

IN illis diêbus: Erat autem Abraham senex, dierúmque multôrum: & Dóminus in cunctis benedíxerat ei. Dixítque ad servum seniôrem domûs suæ, qui præerat ómnibus quæ habêbat: Pone manum tuam subter femur meum, ut adjûrem te per Dóminum meum cœli & terræ, ut non accípias uxôrem filio meo de filiâbus Chananæôrum, inter quos hábito: sed ad terram & cognatiônem meam proficiscâris, & inde accípias uxôrem filio meo Isaac. Respóndit servus: Si nolúerit múlier venîre mecum in terram hanc, num redúcere débeo filium ad locum, de quo tu egréssus es? Dixit Abraham: Cave ne quando redûcas filium meum illuc. Dóminus Deus cœli, qui tulit me de domo patris mei, & de terra nativitâtis meæ, qui locûtus est mihi, & jurâvit, dicens: Sémini tuo dabo terram hanc: ipse mittet Angelum suum coram te, & accípies inde uxôrem filio meo: sin autem nolúerit múlier sequi te, non tenéberis juraménto: filium tantùm meum ne redûcas illùc. Pósuit ergo servus manum sub fémore Abraham dómini sui, & jurâvit illi super sermône hoc. Tulítque decem camélos de grege dómini sui, & ábiit, ex ómnibus bonis ejus portans secum, profectúsque perréxit in Mesopotámiam ad urbem Nachor. Cùmque camélos fecísset accúmbere extrà óppidum juxtà púteum aquæ véspere, eo témpore quo solent mulíeres égredi ad hauriéndam aquam, orâvit Dóminum, dicens: Dómine Deus dómini mei Abraham, occúrre, óbsecro, mihi hódie, & fac misericórdiam cum dómino meo Abraham. Ecce ego sto propè fontem aquæ, & filiæ habitatôrum hujus civitâtis egrediéntur ad hauriéndam aquam. Igitur puélla, cui ego díxero: Inclí-

clína hydriam tuam ut bibam : & illa respónderit, Bibe, quin & camélis tuis dabo potum : ipsa est, quam præparásti servo tuo Isaac : & per hoc intélligam quòd féceris misericórdiam cum dómino meo Abraham. Nec dum intrà se verba compléverat, & ecce Rebécca egrediebátur, filia Bathuél, filii Melchæ uxôris Nachor fratris Abraham, habens hydriam in scápula sua : púella decôra nimis, virgôque pulchérrima, & incógnita viro : descénderat autem ad fontem, & implevérat hydriam, ac revertebâtur. Occurrítque ei servus, & ait : Pauxíllum aquæ mihi ad sorbéndum præbe de hydria tua. Quæ respóndit : Bibe, dómine mi : celeritérque depósuit hydriam super ulnam suam, & dedit ei potum. Cùmque ille bibísset, adjêcit : Quin & camélis tuis háuriam, donec cuncti bibant. Effundénsque hydriam in canálibus, recúrrit ad púteum ut hauríret aquam : & haustam ómnibus camélis dedit. Ille autem contemplabâtur eam tácitè, scire volens utrum prósperum fecísset iter suum Deus, an non. Prótulit vir inàures áureas, appendéntes siclos duos, & armíllas tótidem pondo siclôrum decem. Dixítque ad eam : Cujus es filia? índica mihi: est in domo patris tui locus ad manéndum? Quæ respóndit : Fília Bathuêlis sum, filii Nachor, quem péperit ei Melcha. Et áddidit, dicens : Paleârum quoque & fœni plúrimum est apud nos, & locus spatiôsus ad manéndum. Inclinâvit se homo, & adorâvit Dóminum, dicens : Benedíctus Dóminus Deus dómini mei Abraham, qui non ábstulit misericórdiam & veritâtem suam à dómino meo, & recto me itínere perdúxit in domum fratris dómini mei. Cucúrrit ítaque puélla, & nunciâvit in domum matris suæ ómnia quæ audíerat. Habêbat autem Rebécca fratrem nómine Laban, qui festînus egréssus est ad hóminem, ubi erat fons. Cùmque vidísset inàures & armíllas in mánibus soròris suæ, & audísset cuncta verba referéntis : Hæc locûtus est mihi homo : venit ad virum, qui stabat juxta camélos, & prope fontem aquæ : dixítque ad eum : Ingrédere, benedícte Dómini : cur foris stas? præparávi domum, & locum camélis tuis. Et introdúxit eum in hospítium : ac destrâvit camélos, dedítque páleas & fœnum, & aquam ad lavándum pedes camelôrum, & virôrum qui vénerant cum eo. Et appósitus est in conspéctu ejus panis. Qui ait: Non cómedam, donec loquar sermónes meos. Respóndit ei : Lóquere. At ille : Servus, inquit, Abraham sum : & Dóminus benedíxit dómino meo valde, magnificàtus est: dedit ei oves & boves, argéntum & aurum, servos & ancíllas, camélos & ásinos. Et péperit Sara uxor dómini mei filium dómino meo in senectûte sua, dedítque illi ómnia quæ habúerat. Et adjurâvit me dóminus meus, dicens: Non accípies filio meo uxôrem de filiâbus Chananæòrum, in quorum terra hábito : sed ad domum patris mei perges, & de cognatiône mea accípies uxôrem filio meo : ego verò respóndi dómino meo : Quid si nolúerit veníre mecum múlier? Ait, Dóminus, in cujus conspéctu ámbulo, mittet Angelum suum tecum, & díriget viam tuam: accipiésque uxôrem filio meo de cognatiône mea de domo patris mei. Innocens eris à maledictiòne mea, cùm véneris ad propínquos meos, & non déderint tibi. Veni ergo hódie ad fontem aquæ, & dixi: Dómine Deus dómini mei Abraham, si direxísti viam meam, in qua nunc ámbulo, ecce sto juxta fontem aquæ; & virgo, quæ egréditur ad hauriéndam aquam, audíerit à me : Da mihi pauxíllum aquæ ad bibéndum de hydria tua : & díxerit mihi : Et tu bibe, & camélis tuis háuriam : ipsa est múlier quam præparâvit Dóminus filio dómini mei. Dùmque hæc tácitus mecum vólverem, appáruit Rebécca véniens cum hydria, quam portâbat in scápula : descendítque ad fontem, & hausit aquam. Et ajo ad eam : Da mihi páululum bíbere. Quæ festínans depósuit hydriam de húmero, & dixit mihi : Et tu bibe, & camélis tuis tríbuam potum. Bibi, & adaquâbit camélos. Interrogavìque eam, & dixi : Cujus est filia? Quæ respóndit : Filia Bathuêlis sum, filii Nachor, quem péperit ei Melcha. Suspéndi ítaque inàures ad ornándam fáciem ejus, & armíllas pósui in mánibus ejus. Pronúsque adorávi Dóminum, benedícens Dómino meo dómini mei Abraham, qui perdúxit me recto itínere, ut súmerem filiam fratris dómini mei filio ejus. Quamóbrem si fácitis misericórdiam & veritâtem cum dómino meo, indicâte mihi : sin autem áliud placet, & hoc dícite mihi, ut vadam ad déxteram, sive sinístram. Respondérunt Laban & Báthuel : A Dómino egréssus est sermo : non póssumus extra plácitum ejus quicquam áliud loqui tecum. En Rebécca coram

ram te est, tolle eam, & profíciscere, & sit uxor filii dómini tui, sicut locûtus est Dóminus. Quod cùm audísset puer Abraham, prócidens adorâvit in terra Dóminum. Prolatísque vasis argénteis, & áureis, ac véstibus, dedit ea Rebéccæ pro múnere; frátribus quoque ejus & matri dona óbtulit. Inito convívio, vescéntes páriter & bibéntes mansérunt ibi. Surgens autem manè, locûtus est puer: Dimíttite me, ut vadam ad dóminum meum. Responderúntque frater ejus & mater: Máneat puélla saltem decem dies apud nos, & póstea proficiscêtur. Nolîte, ait, me retinêre, quia Dóminus diréxit viam meam: dimíttite me ut pergam ad dóminum meum. Et dixérunt: Vocêmus puéllam, & quærâmus ipsìus voluntâtem. Cùmque vocâta venísset, sciscitáti sunt: Vis ire cum hómine isto? Quæ ait: Vadam. Dimisérunt ergo eam, & nutrîcem illìus, servúmque Abrahæ, & cómites ejus, imprecántes próspera soróri suæ, atque dicéntes: Soror nostra es, crescas in mille míllia, & possídeat semen tuum portas inimicôrum suôrum. Igitur Rebécca & puéllæ illìus, ascénsis camélis, secútæ sunt virum: qui festînus revertebâtur ad dóminum suum. Eo autem témpore deambulâbat Isaac per viam quæ ducit ad Púteum, cujus nomen est Vivéntis & Vidéntis: habitâbat enim in terra austrâli: & egréssus fúerat ad meditándum in agro, inclinâtâ jam die: cùmque elevásset óculos, vidit camélos veniéntes procul. Rebécca quoque, conspéćto Isaac, descéndit de camélo, & ait ad púerum: Quis est homo ille qui venit per agrum in occúrsum nobis? Dixítque ei: Ipse est dóminus meus. At illa tollens citò pállium suum, opéruit se. Servus autem cunćta, quæ gésserat, narrâvit dómino suo Isaac. Qui introdúxit eam in tabernáculum Saræ matris, & accêpit uxôrem: & in tantum diléxit eam, ut dolôrem, qui ex morte matris accíderat, temperâret. ℟. Amen.

Antíphona 1. Inclinâte aurem vestram in verba oris mei, pópule meus: atténde legem meam. Psalmus 77.

Orátio.

OMnípotens imménse & misericors Dómine; qui non tótiens peccántes dispérdis, quótiens te delinquéndo exásperant peccatóres; oppône iræ tuæ misericórdiam: & quótiens te provocâmus ut férias; tótiens tibi tua píetas intervéniat ut ignóscas. Sácia nos ítaque pane Angelôrum; ut, ejus percéptâ fortitúdine, & malígni cállidam versútiam devincâmus; &, patefáćtis cœli jánuis, ad númerum cívium, te adjuvánte, introeâmus. ℟. Amen. Per.

Antiphona 2. Panem cœli dona nobis, Dómine. Psalmus 77.

Orátio.

DEus, qui panem cœli filiis hóminum tríbuis, terrenúmque ánimal Angelôrum ádipe pascis; fruménti verbi tui abundántiam tríbue: eôque nos spirituáli réfice cibo, quo patres nostros aluísti in erémo. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 3. Dóminus adjûtor noster, & Deus excélsus liberâtor noster. Psalmus 77.

℟. Convérte nos, Deus, & ad te convertâmur. P. Rénova dies nostros, sicut ánteà. ℣. Ut quid in contentiône oblivísceris nostrì, derelínquis nos in longitúdine diêrum? P. Rénova. ℣. Glória, & honor. Reiterêtur ℟.

Preces. Clamâmus ad te Deus, exáudi nos. P. Et à flagéllo iræ tuæ líbera. ℣. Contrítos fove, & humiliátos tuêre: elísos érige, & peccántibus miserêre. P. Et à flagéllo. ℣. Deus excélse, clamôrem nostrum atténde; peccâta dimítte, & plúviam citò largîre. P. Et à flagéllo. ℣. Exáudi flentes, & consolâre lugéntes: gáudium captívis, & pátriam redde peregrínis. P. Et à flagéllo.

Hymnus. O Nazarêne. fol. 144.

Orátio.

EXcélse Dómine esto adjûtor noster: ut de abundántia tuæ virtûtis repleâmur solátio fortitúdinis; & ex redundántibus grátiæ tuæ donis ditêmur munéribus libertâtis.

Pater noster. A malo nos líbera. fol. 10.

Ad Sextam.

Léćtio libri Hierémiæ Prophétæ. *Cap.* 31. ℟. Deo grátias.

ECce dies vénient, dicit Dóminus & fériam dómui Israël & dómui Juda fœdus novum: non secúndùm paćtum, quod pépigi cum pátribus vestris in die quando apprehéndi manum eôrum, ut edúcerem eos de terra Ægypti; paćtum, quod írritum fecérunt, ut ego minâtus sum eis, dicit Dóminus. Sed hoc est paćtum, quod fériam cum domo Israël post dies illos, dicit Dóminus: Dabo legem meam in viscéribus eôrum, & in córdibus eôrum adscrîbam eam: & ero eis in Deum, & ipsi erunt mi-

mihi in pópulum. Et non docêbit ultrà vir próximum suum, & vir fratrem suum, dicens: Cognóscite Dóminum: omnes enim cognóscent me à mínimo eôrum usque ad máximum eôrum, ait Dóminus: quia propitiâbor iniquitáti eôrum, & peccáti eôrum non ero memor ampliùs. ℟. Amen.

Antíphona 1. Exaltâte Deo adjutóri nostro: jubilâte Deo Jacob. Psalmus 80.

Orátio.

TIbi adjutóri nostro Dómino exultatiône fidei & spei plaudéntes orâmus, ut petítio nostra in tribulatiône diffúsa, tuis áuribus adpropínquet; & necessitâtum nostrârum causas insínuet: tuâ quippe bonitâte singulôrum précibus semper adsis, ut líberes: & eréptis nobis tríbue desidérii ardôrem ad te perténdere, & unitâtem trinæ Majestâtis devótè concórditèr clamitâre: ut tuis semper láudibus déditi, tuârum justificatiônum trámitem adsecúti, in te, quæsumus exultatiônis ornaménta, & spei remédia, & fidei adquirâmus corônam. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 2. Cognóscant gentes quóniam nomen tibi Dóminus: tu solus Altíssimus super omnem terram. Psalmus 82.

Orátio.

COgnóscant gentes, Christe, quòd nomen tibi sit Dóminus, pro quibus es patíbulo crucis adpénsus: quósque ignáviæ ignorántia dedit, sciéntia restítuat conditóri: ut fide convertátur consciéntia; & spe læténtur in glória. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 3. Protéctor noster ádspice Deus: & réspice fáciem Christi tui. Psalmus 83.

℟. Clamor noster ad te pervéniat, Deus. P. Parce, & miserêre, quia peccávimus ante te. ℣. Inter vestíbulum & altâre plorâbant sacerdótes minístri Dómini, dicéntes: P. Parce. ℣. Glória, & honor Patri.

Preces. Clamâmus ad te: Deus, exáudi. P. Et à flagéllo iræ tuæ líbera. ℣. Protéctor noster áspice sancte & piíssime Pater: flagítia réprime, & præsídium concêde. P. Et à flagéllo. ℣. Miserêre clemens, & indúlge placâtus, & parce, quos tuo redemísti sánguine sacro. P. Et à flagéllo. ℣. Súbveni, & audi aure plácidâ citò, & gémitum atténde creatúræ totìus tuæ. P. Et à flagéllo.

Hymnus. O Nazarêne. Quære fol. 144.

Orátio.

DEus virtûtum, cujus amabília tabernácula, & speciôsa sunt átria; in quorum ámbitu & gráditur sánctitas, & congáudet divínitas; da animâbus nostris illa atténtiùs concupíscere, in quibus dies una mélior super míllia nóscitur præfulgêre: Et illic quæsumus, introducâmur vel abjécti, dúmmodò non simus pénitùs éxteri: ut innováto córpore, sincêra corda in te Deum vivum exultatiône perpétuâ gáudeant; & laudem tuam dulci modulatiône, ac pio famulátu per succedéntia sæcula jocundántes persólvant.

Pater noster.

Ad Nonam.

Léctio libri Proverbiôrum. *Capítulo* 22.

℟. Deo grátias.

FIli, Vir qui pronus est ad misericórdiam, benedicêtur: de pánibus enim suis dedit páuperi. Victóriam & honôrem adquîret qui dat múnera: ánimam autem aufert accipiéntium. Ejice derisôrem, exîbit cum eo júrgium, cessabúntque causæ & contuméliæ. Qui díligit cordis mundítiam, propter grátiam labiôrum suôrum habêbit amîcum regem. Oculi Dómini custódiunt sciéntiam: & supplantántur verba iníqui. Dicet piger: Leo est foris, in médio plateârum occidéndus sum. Fóvea profúnda os aliênæ: cui irâtus est Dóminus, íncidet in ea. Stultítia conligâta est in corde púeri, & virga disciplínæ effugâbit eam. Qui calumniâtur páuperem, ut áugeat divítias, dabit ipse ditióri, & egêbit. Fili mi, inclína aurem tuam, & audi verba sapiéntiæ: appône autem cor ad doctrînam meam: quæ pulchra erit tibi, cùm serváveris eam in ventre, & redundâbit in lábiis tuis: ut sit in Dómino fidúcia tua. ℟. Amen.

Léctio libri Génesis. *Capítulo* 25.

℟. Deo grátias.

HÆ sunt generatiónes Isaac filii Abraham: Abraham génuit Isaac: qui cùm quadragínta esset annôrum, duxit uxôrem Rebéccam filiam Bathuêlis Syri de Mesopotámia, sorôrem Labán. Deprecatúsque est Isaac Dóminum pro uxôre sua, eò quòd esset stérilis: qui exaudìvit eum, & dedit concéptum Rebéccæ. Sed collidebántur in útero ejus párvuli; quæ ait: Si sic mihi futûrum erat, quid necésse fuit concípere? Perrexítque Rebécca, ut consúleret Dóminum. Qui respóndens, ait: Duæ gentes sunt in útero tuo, & duo pópuli ex ventre tuo dividéntur, populúsque pópulum superâbit, & major sérviet minóri. Jam tempus pariéndi ad-

advénerat, & ecce gémini in útero ejus repérti sunt. Qui primus egréssus est, rufus erat, & totus in morem pellis híspidus: vocatúmque est nomen ejus Esaü. Prótinus alter egrédiens, plantam fratris tenêbat manu: & idcírcò appellâvit eum Jacob. Sexagenárius erat Isaac quando nati sunt párvuli. Quibus adúltis, factus est Esau vir gnarus venándi, homo agrícola: Jacob autem vir simplex habitâbat in tabernáculis. Isaac amâbat Esau, eò quòd de venatiónibus illìus vescerêtur: & Rebécca diligêbat Jacob. Coxit autem Jacob pulméntum: ad quem cùm venísset Esau de agro lassus, ait: Da mihi de coctiône hac rufa, quia óppidò lassus sum. Quam ob causam vocâtum est nomen ejus Edóm. Cui dixit Jacob: Vende mihi primogénita tua. Ille respóndit: En mórior, quid mihi próderunt primogénita? Ait Jacob: Jura ergo mihi. Jurâvit ei Esau, & véndidit primogénita. Et sic accépto pane & lentis edúlio, comêdit, & bibit, & ábiit; parvipéndens quòd primogénita vendidísset. Cap. 26. Ortâ autem fame super terram, post eam sterilitâtem quæ accíderat in diêbus Abraham, ábiit Isaac ad Abimeléch regem Palæstinôrum in Gerára. Appáruit ei Dóminus, & ait: Ne descéndas in Ægyptum, sed quiésce in terra, quam díxero tibi. Et peregrinâre in ea, erôque tecum, & benedîcam tibi: tibi enim & sémini tuo dabo univérsas regiónes has, complens juraméntum quod spopóndi Abraham patri tuo. Et multiplicâbo semen tuum sicut stellas cœli: dabôque pósteris tuis univérsas regiónes has: & BENEDICENTUR in sémine tuo omnes gentes terræ, eò quòd obedíerit Abraham voci meæ, & custodíerit præcépta & mandâta mea, & cærimónias legésque serváverit. Mansit ítaque Isaac in Geráris. Qui cùm interrogarêtur à viris loci illìus super uxôre sua, respóndit: Soror mea est: timúerat enim confitéri quòd sibi esset sociâta conjúgio, réputans ne fortè interficerent eum propter illìus pulchritúdinem. Cùmque pertransíssent dies plúrimi, & ibîdem morarêtur, prospíciens Abimeléch rex Palæstinôrum per fenéstram, vidit eum jocántem cum Rebécca uxôre sua. Et accersîto eo, ait: Perspícuum est quòd uxor tua sit: cur mentîtus es eam sorôrem tuam esse? Respóndit: Tímui ne mórerer propter eam. Dixítque Abimeléch: Quare imposuísti nobis? pótuit coîre quíspiam de pópulo cum uxôre tua, & indúxeras super nos grande peccâtum. Præcepítque omni pópulo, dicens: Qui tetígerit hóminis hujus uxôrem, morte moriêtur. Sevit autem Isaac in terra illa, & invênit in ipso anno céntuplum: benedixítque ei Deus. Et locupletâtus est homo, & ibat proficiens atque subcréscens, donec magnus veheménter efféctus est: habuítque possessiónes óvium & armentôrum, & famíliæ plúrimum. Ob hoc invidéntes ei Palæstíni, omnes púteos, quos fóderant servi patris illìus Abraham, illo témpore obstruxérunt, impléntes humo: in tantum, ut ipse Abimeléch díceret ad Isaac: Recêde à nobis, quóniam poténtior nobis factus es valdè. Et ille discédens, ut veníret ad torréntem Gerâræ, habitarétque ibi: rursùm fodit álios púteos, quos fóderant servi patris sui Abraham, & quos, illo mórtuo, olim obstrúxerant Philístiim: appellavítque eos eísdem nomínibus quibus antè pater vocáverat. Foderúntque in torrénte, & reperérunt aquam vivam. Sed & ibi júrgium fuit pastôrum Gerâræ advérsùs pastóres Isaac, dicéntium: Nostra est aqua: quamóbrem nomen pútei, ex eo quod accíderat, vocâvit Calúmniam. Fodérunt autem & álium: & pro álio quoque rixáti sunt, appellavítque eum, Inimicítias. Proféctus inde fodit álium púteum, pro quo non contendérunt: ítaque vocâvit nomen ejus Latitûdo, dicens: Nunc dilatâvit nos Dóminus, & fecit créscere super terram. Ascéndit autem Isaac ex illo loco in Bersabée, ubi appáruit ei Dóminus in ipsa nocte, dicens: Ego sum Deus Abraham patris tui, noli timêre, quia ego tecum sum: benedîcam tibi, & multiplicâbo semen tuum propter servum meum Abraham. Itaque ædificâvit ibi altâre Dómino, & invocâvit ibi nomen Dómini. ℟. Amen.

Antíphona 1. Deus tu convértens vivificâbis nos: & plebs tua lætábitur in te. Psalmus 84.

Orátio.

CONvérte nos Deus salutâris noster; & avérte iram tuam à nobis: ac super pópulum tuum pacem præsta, quam lóqueris; ut plebs tua lætêtur in te; ac salutâre tuum custódiâ salûtis intélligens, vel misericórdiam tuam témporum prosperitâte cognóscat, vel benignitâtem tuam fructu fœcunditâtis suscípiat. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 2. Quia tu Dómine suâvis, ac mitis es, & multùm miséricors invocántibus te. Psalmus 85.

Orá-

Orátio.

DEus suâvis ac mitis, multúmque invocántibus te misericors; oratiônem nostram áuribus pércipe; ac de multitúdine misericórdiæ tuæ nostra errâta rémove: ut ne humo proni reptêmus, ad te visséndum nos eréptos státue. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 3. Dómine, refúgium factus es nobis, à generatiône in progénie. Psalm. 89.

Hymnus. O Nazarêne. fol. 144.

Orátio.

ESto refúgium nostrum Dómine; plebémque tuam pátrio gubernáculo rege: ac sicut sæcula patrum tua sensérunt remédia; ita nostra in se tua intélligant benefícia.

Pater noster. A malo nos líbera. fol. 10.

Ad Vésperos.

Lauda. Dóminus illuminátio mea, & salus mea, quem timêbo? Dóminus sit. ℟. Et cum.

Antíphona. Dóminus memor fuit nostrì, & benedíxit nobis. Psalmus 113.

Lauda. Quómodo diléxi legem tuam, Dómine? P. Totâ die meditátio mea est. ℣. Super inimícos meos prudéntem me fecísti mandáto tuo: quia in ætérnum mihi est. ℣. Glória, & honor. P. Totâ die.

Hymnus.

CHriste, qui regis ómnia
Verbo, alísque carnem nostram,
Cruce inlúminans eam,
Perdûcis ad Deum Patrem,
Exémplum dans Apóstolis
Redemptiônem córporis
Crucis ornátu flóruit,
Lætêmur in te, Dómine.
Deo Patri sit glória
Ejúsque soli Fílio,
Sancto simul Paráclito
In sempitérna sæcula. Amen.

Supplicátio. Orêmus, ut nos sacrosáncto jejúnio témpore quadragésimæ.

Capítula.

SErvis tuis hæc est, Dómine, vita, sub spe vitæ in hoc sæculo laborâre, & per illuminatiônem grátiæ tuæ júgitèr ad te jejúniis & oratiónibus vigilâre. Cónsecra ergo, quæsumus, jejúnium nostrum, & repélle ab ánimis nostris nostrôrum sárcinam delictôrum: quátenùs hìc superáto diábolo, mereâmur cum ómnibus Sanctis tuis congaudêre in regno perpétuo.

Pater noster.

Benedíctio.

OMnipoténtis Dei vos grátia prótegat, faméмque vestram spirituáli cibo refíciat. ℟. Amen. Sitim quoque vestram justítiæ flumínibus írriget, atque novum dulcédinis suæ ánimis vestris infúndat sapôrem. ℟. Amen. Ut tam carne contríti quàm spíritu sanctificáti ab eo mereámini cœlésti dono beatificári. ℟. Amen. Per.

Lauda. Adjuva nos.

Orátio. Propítius esto. fol. 126.

FERIA SEXTA.

Ad Matutînum.

Antíphona. Voce mea ad Dóminum clamávi: & exaudívit me de monte sancto suo. Psalmus 3.

Orátio. Ad te, Dómine. fol. 149.

Antíphona 1. Si verè útique justítiam loquímini: rectè judicâte filii hóminum. Psalm. 57.

Orátio.

DOmine, qui nos justítiam loqui, &, quæ recta sunt præcipis judicâre; tríbue nobis, ut nec iníquitas in ore, nec právitas reperiâtur in mente: ut puro corde puriórque sermo conséntiat: præcêdat in opéribus justítia, nec inveniâtur dolus in lingua. ℟. Amen. Per.

Antíphona 2. Non repéllet Dóminus plebem suam; & hereditâtem suam non derelínquet. Psalmus 93.

Orátio.

NOn repéllas, Dómine, plebem, quam mercâtus es; nec derelínquas hereditâtem, pro qua cruce adpénsus es: sed quoúsque justítia, nunc occúlta, manifésto cláreat in judício, pietâte porréctâ nos rege: & secúndùm multitúdinem dolôrum nostrôrum tuâ nos lætífica exhortatiône: ut, qui dolôrem nunc in præcépto fingis, futúro réquiem nobis concêdas in sæculo. ℟. Amen. Per.

Antíphona 3. Præoccupêmus fáciem Dei in confessiône: & in psalmis jubilêmus ei. Psalmus 94.

Orátio.

PRæoccupántes fáciem tuam, Dómine, in confessiône, & in psalmis tibi débitâ modulatiône modulántes, adorâmus ac procídimus ante te, plorátu intérno & gémitu deprecántes: ut quia tu fecísti nos, & tu es Deus noster; nos pópulum tuum pius Dóminus prótegas, & oves páscuæ tuæ pastor solícitus atténdas: tribuásque his grátiam, pro quibus ánimam posuísti. ℟. Amen. Per misericórdiam.

℟.

℟. Convertímini ad me, omnis congregátio filiòrum Israël: ecce, ego confirmâbo super vos fáciem meam, dicit Dóminus. P. Quia miséricors sum ego, ut non in ætérnum irás-car vobis. ℣. Atténdite ad me, pópulus meus; & tribus, me audîte. P. Quia misericors. ℣. Glória, & honor. P. Quia.

IN LAUDIBUS.

Antíphona. Secúndùm multitúdinem miseratiònum tuârum dele, Dómine, iniquitátes meas. Psalmus 50.

Orátio. Secúndùm multitúdinem. fol. 150.

Antíphona. Constítue pópulum tuum Dómine, in loco sancto tuo.

Cánticum. Dómine Deus ómnium. fol. 17.

Ad Benedíctus.

Antíphona. Illúmina, Dómine, vultum tuum super nos, & miserêre nobis. P. Ut agnoscâmus in terra viam tuam. ℣. Deus misereâtur nobis, & benedìcat nos: illúminet Dóminus vultum suum super nos, & misereâtur nobis.

Cánticum. Benedíctus es Dómine. fol. 6.

Lauda. Senióres cum junióribus laudent nomen Dómini. Psalmus 148.

Léctio libri Génesis. *Capítulo 27.*

℟. Deo grátias.

IN illis diêbus: Cùm senuísset Isaac, & caligáverint óculi ejus, & vidêre non póterat: vocavítque Esaü filium suum majòrem, & dixit ei: Fili mi? Qui respóndit: Adsum. Cui pater: Vides, inquit, quòd senúerim, & ignòrem diem mortis meæ. Sume arma tua, & pháretram, & arcum, & egrédere foràs: cùmque venátu aliquid apprehénderis, fac mihi inde pulméntum sicut velle me nosti, & affer ut cómedam: & benedìcat tibi ánima mea ántequàm móriar. Quod cùm audísset Rebécca, & ille abiísset in agrum ut jussiònem patris implêret, dixit filio suo Jacob: Audívi patrem tuum loquéntem cum Esaü fratre tuo, dicéntem ei: Affer mihi de venatiòne tua, & fac cibos ut cómedam, & benedìcam tibi coram Dómino ántequàm móriar. Nunc ergo fili mi, acquiésce consíliis meis: & perges ad gregem, afférque mihi duos hœdos óptimos, ut fáciam ex eis cibos patri tuo, quibus ille vescêtur: quos cùm intúleris, & coméderit, benedìcat tibi, priúsquàm moriâtur. Cui ille respóndit: Nosti quòd Esaü frater meus homo pilòsus sit & ego lenis: si attrectáverit me pater meus, & sénserit, tímeo putet sibi voluísse me illúdere, & indûcat super me maledictiònem pro benedictiòne. Ad quem mater: In me sit ista maledíctio, fili mi: tantùm audi vocem meam, & pergens affer ut dixi. Abiit, & áttulit, dedítque matri. Parâvit illa cibos, sicut velle patrem illius nóverat. Et véstibus Esaü valde bonis, quas apud se habêbat domi, índuit eum: pelliculásque hœdòrum circúmdedit mánibus, & colli nuda protéxit. Dedit pulméntum, & panes, quos cóxerat, trádidit. Quibus inlátis, dixit: Pater mi? At ille respóndit: Audio. Quis es tu fili mi? Dixítque ei Jacob: Ego sum Esaü primogénitus tuus: feci tibi sicut præcepísti mihi: surge, sede, & cómede de venatiòne mea, ut benedìcat mihi ánima tua. Rursúmque Isaac ad filium suum: Quómodo, inquit, tam citò invenîre potuísti, fili mi? Qui respóndit: Volúntas Dei fuit ut citò mihi occúrreret quod volêbam. Dixítque Isaac: Accêde huc, ut tangam te fili mi, & probem utrum tu sis filius meus Esaü, an non. Accéssit ille ad patrem, & palpáto eo dixit Isaac: Vox quidem, vox Jacob est: sed manus, manus sunt Esaü. Et non cognòvit eum, quia pilósæ manus similitúdinem majòris exprésserant. Benedícens ergo illi, ait: Tu es filius meus Esaü? Respóndit: Ego sum. At ille: Offer mihi, inquit, cibos de venatiòne tua, fili mi, ut benedìcat tibi ánima mea. Quos cùm oblátos comedísset, óbtulit ei & vinum: quo hausto, dixit ad eum: Accêde ad me, & da mihi ósculum, fili mi. Accéssit, & osculâtus est eum. Statímque ut sensit vestimentòrum illìus fragrántiam, benedícens ait: Ecce odor filii mei sicut odor agri pleni, cui benedíxit Dóminus. Det tibi Deus de rore cœli, & de pinguédine terræ, abundántiam fruménti & vini, & ólei. Et sérviant tibi pópuli, & adórent te tribus: esto Dóminus fratrum tuòrum, & incurvéntur ante te filii matris tuæ: qui maledíxerit tibi, sit maledíctus: & qui benedíxerit tibi, benedictiónibus repleâtur. Vix Isaac sermònem impléverat: & egrésso Jacob foras, venit Esaü, coctósque de venatiòne cibos íntulit patri, dicens: Surge pater mi, & cómede de venatiòne filii tui: ut benedìcat mihi ánima tua. Dixítque Isaac: Quis enim es tu? Qui respóndit: Ego sum primogénitus tuus Esaü. Expâvit Isaac stupòre veheménti: & ultrà quàm credi potest, admírans, ait: Quis ille ígitur est, qui dudum captam venatiònem áttulit mihi, & comédi ex ómnibus priusquàm tu venîres? benedixíque ei, & erit benedíctus. Audítis

Esaü sermónibus patris, inrúgiit clamôre magno: & consternàtus in terra, ait: Bénedic étiam mihi, pater mi. Qui ait: Venit germânus tuus frauduléntér, & accêpit benedictiònem tuam. Subjúnxit: Justè vocàtum est nomen ejus Jacob: supplantàvit enim me en álterâ vice: primogénita mea antè tulit, & nunc secúndò subrípuit benedictiònem meam. Rursúmque ad patrem: Nunquid non servásti, ait, & mihi benedictiònem? Respóndit Isaac: si dóminum tuum illum constítui, & omnes fratres ejus servitúti illìus subjugávi: fruménto & vino stabilívi eum, tibi pòst hæc, fili mi, ultrà quid fáciam? Cui dixit Esaü: Num unam inquit, tantùm benedictiònem habes, pater? mihi quoque óbsecro ut benedícas. Cùmque ejulátu magno fleret, motus Isaac, dixit ad eum: In pinguédine terræ, & in rore cœli désuper, erit benedíctio tua. Vives gládio, & fratri tuo sérvies: tempúsque véniet, cùm excútias & solvas jugum ejus de cervícibus tuis. Oderat ergo semper Esaü Jacob pro benedictiòne, quâ benedíxerat ei pater: dixítque in corde suo: Véniat dies luctûs patris mei, ut occìdam Jacob fratrem meum. Nunciàta sunt hæc Rebéccæ, quæ mittens, & vocans Jacob filium suum, dixit ad eum. Ecce, Esaü frater tuus minàtur ut occìdat te. Nunc audi ergo, fili, vocem meam, & consúrgens fuge ad Laban fratrem meum in Aran: habitabísque cum eo dies paucos, donec requiéscat furor fratris tui, & cessâbit indignátio ejus, obliviscàtur eòrum quæ fecísti in eum: pósteà mittam, & addûcam inde huc: cur utrôque orbàbor filio in una die? Dixit quoque Rebécca ad Isaac: Tædet me vitæ meæ propter filias Heth: si accéperit Jacob uxôrem de stirpe hujus terræ, nolo vívere. Cap. 28. Vocàvit autem Isaac Jacob, & benedíxit ei, præcepítque ei, dicens: Noli accípere cónjugem de génere Chánaan: sed vade, & proficíscere in Mesopotámiam Syriæ in domum Bathuél patris matrísque tuæ, & áccipe tibi inde uxôrem de filiâbus Laban avúnculi tui. Deus autem omnípotens benedîcat tibi, & créscere te fáciat, atque multíplicet: ut sis in turmas populòrum. Et det tibi benedictiónes Abraham, & sémini tuo post: ut possídeas terram peregrinatiònis tuæ, quam pollícitus est avo tuo. ℟. Amen.

Hymnus.

Æterne lucis Cónditor,
Lux ipse totus, & dies,
Noctem nec ullam séntiens,
Natûra lucis pérpetim:
Jam cedat pallens próximo
Diéi nox advéntui
Obténdens Lumen síderum
Adest & clarus lúcifer.
Jam strato læti súrgimus
Grates canéntes & tuas,
Quòd cæcam noctem vícerit,
Revértat rursùs Sol diem.
Te nunc, ne carnis gáudia
Blandis subrépant téstibus,
Dolis ne cedat sæculi
Mens nostra, Sancte, quæsumus.
Ira ne rixas próvocet,
Gúlave ventrem íncitet,
Opus pervértat ne fames,
Turpis ne fluxus óccupet;
Sed firmaménto sóbrii,
Casto manéntes córpore,
Toto fidéli spíritu,
Christe, ducâmus hunc diem.
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
In sempitérna sæcula. Amen.

Supplicátio. Orêmus Redemptôrem. fol. 138.
Capítula. Illúmina, Dómine. fol. 26.
Lauda. Miserêre nobis, Dómine: miserêre nobis. P. Ecce, tempus est, ut misereâris nobis. ℣. Ad te levâmus óculos nostros, qui hábitas in cœlis. P. Ecce, tempus. ℣. Glória, & honor. P. Ecce.

Orátio.

Sicut servôrum in mánibus dominôrum suôrum sunt óculi; ita nostri ad te, Dómine: quoúsque & peccántibus noxam dimíttas, & vapulántium plagas mínuas; impertiásque aliménta & egénis; & medêlam tríbue vulnerátis. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Ad Tértiam.

Léctio libri Sapiéntiæ. Fíli, Custódi. fol. 96.
Proverbiòrum Salomônis. *Capítulo* 11.
℟. Deo grátias.

Fili, Justítia símplicis díriget viam ejus: & impietâte suâ córruet ímpius. Justítia rectòrum liberâbit eos: & insídiis suis capiéntur iníqui. Mórtuo hómine ímpio, nulla erit ultrà spes: & expectátio solicitôrum perìbit. Justus de angústiis liberâtus est: & tradêtur ímpius pro eo. Simulâtor ore décipit amìcum suum: justi autem liberabúntur sciéntiâ. In bonis justôrum exultàbit cívitas:

tas: & in perditióne impiórum erit laudátio. Benedictióne justórum exaltábitur cívitas: & ore impiórum subvertêtur. Qui décipit amícum suum, sítiens corde est: vir autem prudens tacêbit. Qui ámbulat fraudulénter, revêlat arcâna: qui autem fidêlis est ánimi, celat commíssum. Ubi non est gubernâtor, pópulus córruet: salus autem, ubi multa consília. Affligêtur malo, qui fidem facit pro extráneo: qui autem cavet láqueos, secûrus erit. Múlier gratiósa invéniet glóriam: & robústi habébunt divítias. Benefácit ánimæ suæ vir misericors: qui autem crudêlis est, propínquos ábjicit. Impius facit mercédes instábiles: semináanti autem justítia opus fidêle. ℟. Amen.

Léctio libri Génesis. *Capítulo 29.*

℟. Deo grátias.

IN illis diêbus: Proféctus Jacob venit ad terram orientâlem. Et vidit púteum in agro, tres quoque greges óvium accubántes juxta eum: nam ex illo adaquabántur pécora, & os ejus grandi lápide claudebâtur. Mosque erat, ut cunctis óvibus congregátis devólverent lápidem, & reféctis grégibus rursùs super os pútei pónerent. Dixítque ad pastóres: Fratres, unde estis? Qui respondérunt: De Aran. Quos intérrogans, Nunquid, ait, nostis Laban filium Nachor? Dixérunt: Nóvimus. Sanúsne est? inquit: Valet, ínquiunt: ecce Rachél filia ejus venit cum grege suo. Dixítque Jacob: Adhuc multum diéi súperest, nec est tempus ut reducántur ad caulas greges: date ante potum óvibus, & sic ad pastum eas redúcite. Qui respondérunt: Non póssumus, donec ómnia pécora congregéntur, & amoveâmus lápidem de ore pútei, ut adaquêmus greges. Adhuc loquebántur, & ecce Rachél veniêbat cum óvibus patris sui: nam gregem ipsa pascêbat. Quam cùm vidísset Jacob, & sciret consobrínam suam, ovésque Laban avúnculi sui: amôvit lápidem quo púteus claudebâtur. Et adaquáto grege, osculâtus est eam: elevatâque voce, flevit, & indicâvit ei quòd frater esset patris ejus, & filius Rebéccæ: at illa festínans nunciâvit patri suo. Qui cùm audísset venísse Jacob filium sorôris suæ, cucúrrit óbviam ei: complexúsque eum, & in óscula ruens, duxit in domum suam. Audítis autem causis itíneris, respóndit: Os meum es, & caro mea. Et postquam implêti sunt dies mensis uníus, dixit ei: Num quia frater meus es, gratis servies mihi? dic quid mercêdis accípies. Habêbat verò Laban duas filias, nómen majôris Liam: minor appellabâtur Rachél. Sed Lia lippis erat óculis: Rachél decórâ fácie, & venústo aspéctu. Quam díligens Jacob, ait: Sérviam tibi pro Rachél filia tua minôre, septem annis. Respóndit Laban: Mélius est ut tibi illam demus quàm álteri viro, mane apud me. Servívit ígitur Jacob pro Rachél septem annis: & videbántur illi pauci dies præ amôris magnitúdine. Dixítque ad Laban: Da mihi uxôrem meam: quia jam tempus explêtum est, ut ingrédiar ad eam. Qui vocátis multis amicôrum turbis ad convívium, fecit núptias. Et véspere filiam suam Liam introdúxit ad eum, dans ancíllam filiæ, Zelpham nómine. Ad quam cùm ex more Jacob fuísset ingréssus, facto manè vidit Liam: & dixit ad sócerum suum: Quid est quod fácere voluísti? nonne pro Rachél servívi tibi? quare imposuísti mihi? Respóndit Laban: Non est in loco nostro consuetúdinis, ut minóres ante tradâmus ad núptias. Imple hebdómadam diêrum hujus cópulæ: & hanc quoque dabo tibi pro ópere quo servitûrus es mihi septem annis áliis. Acquiêvit plácito: & hebdómadâ transáctâ, Rachél duxit uxôrem.

Antíphona 1. In ætérnum misericórdia Dómini, & usque in sæculum véritas ejus. **Psalmus 99.**

Orátio.

LAudêmus Dómine nomen tuum; quóniam suàvis es: &, ut os nostrum tuis impleâtur affátibus, cor nostrúmque instiges: tua proínde nos prótegat misericórdia; quâ prolætêtur nos in ætérnum véritas manifésta. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 2. Bene nunciàte de die in diem salutâre Dómini. **Psalmus 95.**

Orátio.

TE Deum psalléndo benedícimus; ac precâmur, ut nullo obstáculo à tuo prohibeâmur officio: quique vero te Dóminum confitêmur, ditári tuo múnere indulgéntiæ sentiâmus. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 3. Líberet nos Dómine déxtera tua, & bráchium sanctum tuum. **Psalmus 97.**

℟. Quærite Dóminum, dum inveníri potest: invocâte eum, dum prope est. Derelínquat omnis ímpius viam suam, & vir iníquus cogitatiónes suas, P. Et revertâtur unusquísque à via sua mala, & à péssimis cogitatiónibus suis. P. Et revertâtur. ℣. Glória, & honor. Reiterêtur ℟.

Preces. Dicâmus omnes : Et preces nostras, Dómine, placâtus atténde. ℟. Et in misericórdia furôrem rémove. ℣. Benígnus, ea quæ rogáberis, concêde, & postulatiònem nostram. ℟. Et in misericórdia. ℣. Deus noster, áperi óculos tuos, & vide mala, quæ nos cómprimunt. ℟. Et in misericórdia. ℣. Indulgéntiam peccatôrum nostrôrum concêde, & láchrymas pœniténtum. ℟. Et in misericórdia. Hymnus. O Nazarêne, lux. Requîre fol. 144.

Orátio.

LIberet nos, Dómine, déxtera tua : imperiôque tuo flecte arrogántium corda : ut gentes veritâtis advéntu declaréscant, & osténsam salûtem cordis humilitâte suscípiant.

Pater noster.

Ad Sextam.

Lectio libri Esaíæ Prophétæ. *Capítulo* 33. ℟. Deo grátias.

DOmine, miserêre nostrì : te enim expectávimus : esto bráchium nostrum in manè, & salus nostra in témpore tribulatiònis. A voce Angeli fugérunt pópuli, & ab expectatiòne tua dispérsæ sunt gentes. Et congregabúntur spólia vestra sicut collígitur bruchus, velut cum fossæ plenæ fúerint de eo. Magnificâtus est Dóminus, quóniam habitâvit in excélso : implêvit Sion judício & justítiâ. Et erit fides in tempóribus suis : divítiæ salûtis sapiéntiæ & sciéntiæ : timor Dómini ipse thesáurus est. Ecce vidéntes clamábunt foris, & Angeli pacis amârè flebunt. Dissipátæ sunt viæ, cessâvit tránsiens per sémitam, írritum factum est pactum, projêcit civitátes, non reputâvit hómines. Luxit, & elánguit terra: confûsus est Líbanus, & obsórduit, & factus est Saron sicut desértum : & concússa est Basan, & Carmêlus. Nunc exúrgam dicit Dóminus : nunc exaltâbor, nunc sublevâbor. ℟. Amen.

Antíphona 1. Qui dilígitis Dóminum, odîte malum : custôdit Dóminus ánimas servôrum suòrum, de manu peccatôris liberâvit eos. Psalmus 96.

Orátio.

DEus, cujus in regno credéntium terra exúltat; cujus justítiam cœli annúntiant; cujus dominatiônem Angelôrum legiónes adórant : custódi servôrum tuòrum ánimas; ac ne peccáti auctôrem sequéntes intereâmus, tu líbera; tu prótege; tu consérva: ut, cùm ante fáciem tuam ignis combúrens præíerit, non nos meritôrum pœna exuréndos accípiat; sed cleméntia creatôris, ut vivâmus, erípiat. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 2. Beáti omnes, qui timent Dóminum, & qui ámbulant in viis ejus. Psalmus 127.

Orátio.

DEus, qui timéntes te, beátos prophetáli voce pronúntias; da in nobis tui amôris obséquia beneplácita; ut ex hoc in viis tuis ambulâre nos fácias. Sitque, te gubernánte, labor noster tuis óculis plácitus; cujus fructus témpore remuneratiônis efficiàtur suavíssimus: ac sic labor ipse de charitâte studeâtur, ut apud te fruges ei in beatitúdine recondántur. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 3. Speret Israël in Dómino, ex hoc nunc & usque in sæculum. Psalmus 130. ℟. Deprecêmur Dóminum, & placábilis erit nobis. ℟. Et exáudiet nos, & miserébitur nobis. ℣. Venìte, exultêmus Dómino : jubilêmus Deo salutári nostro. ℟. Et exáudi. ℣. Glória, & honor. Reiterêtur ℟.

Preces. Dicâmus omnes : Parce, Dómine, & miserêre. ℟. Quia pius es. ℣. Ad te levâmus óculos nostros, qui hábitas in cœlis. ℟. Quia pius es. ℣. Salvum fac, Dómine, pópulum tuum, & bénedic hereditâtem tuam. ℟. Quia. ℣. Avertâtur furor tuus à civitâte ista & pópulo tuo. ℟. Quia pius es. ℣. Avérte fáciem tuam à peccátis nostris : & omnes iniquitátes nostras dele. ℟. Quia.

Hymnus. O Nazarêne. fol. 144.

Orátio.

EXálta cornu nostrum, Dómine, fidei cathólicæ mérito; & ne maculêtur mens supérbiæ morbo, gressus nostros super mundi hujus latitúdine tríbue ambulâre: ne nóxii incedâmus in cómpedes; sed humíliter sentiéndo ad plenitúdinem spei nobis condônes properâre.

Pater noster, qui es in cœlis : sanctificêtur nomen tuum : advêniat regnum tuum: fiat volúntas tua.

Ad Vésperos.

Lauda. Sol agnôvit occâsum. Posuísti ténebras, & facta est nox. Dóminus sit. ℟. Et cum.

Antíphona. Reple, Deus, gáudio os nostrum : & lingua nostra in exultatiòne. Psalmus 125. Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Quàm dúlcia fáucibus meis ℟. Elóquia

quia tua, super mel & favum ori meo. ℣. Ab omni via mala próhibe pedes meos: ut custódiam verba tua. P. Elóquia. ℣. Glória, & honor Patri. P. Elóquia.

Hymnus.

CHriste, precâmur, ánnue;
Mistásque voces flétibus
Semper benígnus & pius
Ventûram in noctem súscipe.
Te corda nostra sómnient:
Te per sopôrem séntiant:
Tuámque semper glóriam
Vicínâ luce cóncinant.
Vitam salúbrem tríbue:
Nostrum calôrem réfice:
Tetram noctis calíginem
Cláritas tua inlúminet.
Hymnis vota persólvimus,
Vespérque sacrum póscimus;
Nostrum delens chirógraphum,
Tuúmque præstans éditum.
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Sancto simul Paráclito
In sempitérna sæcula. Amen.

Supplicátio. Orêmus. Quære fol. 138.

Capítula.

NOnârum horârum spátiis hujus diéi jam peráctis, tibi, Omnípotens Deus, sacrifícium réddimus laudis, ut hoc jejúnium festum tuôrum sit gáudium servulôrum: ut, qui tibi submitténtes colla servîmus, à cunctis diabólicis fráudibus eruâmur. Dona ítaque servis tuis præsídium indeféssum, ut tuis inhæréndo mandátis, non conturbêmur ab insidiatôre, sed te mereâmur habêre in ómnibus protectôrem.

Pater noster. A malo nos líbera. fol. 10.

Benedíctio.

DOminus Jesus Christus, qui per eleëmósynam & jejúnium extíngui dixit peccâta, super vos benedictiônis suæ concêdat grátiam. ℟. Amen. Ut per jejúnii castigatiônem diáboli calcêtis supérbiam, & humilitâtis Christi apprehendâtis itínera. ℟. Amen. Ac præstet Dóminus, ut per distributiônis eleëmósynam præséntis vitæ remédia & dona consequámini ætérna. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Lauda. Miserêre nobis.

Orátio. Sicut servôrum in mánibus. fol. 170.

SABBATO.

Ad Matutînum.

Antíphona. Tu autem Dómine.

Orátio. Quamvis, Dómine. fol. 141.

Antíphona 1. Timébunt gentes nomen tuum, Dómine. Psalmus 101.

Orátio.

EXúrge Deus, & miserêre Sion; quia tempus miseréndi nobis advênit: réspice ad nostræ paupertâtis oratiônem, tuorúmque humílium ampléctere precem. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 2. Propítius esto iniquitátibus nostris: & sana, Dómine, languóres nostros. Psalmus 102.

Orátio.

BEnedîcat te, Dómine, ánima nostra; & ómnia interiôra ejus in tuis láudibus concláment: ut ad sanándos languóres nostros audítâ oratiône concúrras; & vitam nostram de intéritu rédimas; in bonis desidérium nostrum sáties; & votum perfectiône corônes. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 3. Misericórdia Dómini à sæculo, & usque in sæculum super timéntes eum. Psalmus 102.

Orátio.

MIserâtor Dómine, & miséricors, ne irascâris nobis in finem: sed quantum distat óriens ab occásu, iniquitâtem à nobis omnem elónga; & juxta altitúdinem cœli à terra tuam in nobis misericórdiam diláta. ℟. Amen. Per misericórdiam.

℟. Deprecêmur Dóminum, dicéntes: Peccávimus tibi, Deus: P. Patiéntiam habe in nobis, & propitiâre in malis, quæ quotídie adcréscunt super nos. ℣. Defécimus in ira tua, & in furôre tuo conturbáti sumus. P. Patiéntiam. ℣. Glória, & honor.

IN LAUDIBUS.

Antíphona. Cor contrîtum & humiliâtum, Deus, ne despícias. Psalmus 50.

Orátio.

HUnc psalmum, medicamínibus pœniténtiæ plenum, vócibus tibi Dómine linguâ nostrâ persólvimus: postulamúsque, ut sícuti David post Uríæ Cethæi sánguinem fusum, per cor contrîtum & humiliâtum diluísti commîssa; ita quoque nostra Dómine símili satisfactiône dignâre amputâre peccâta. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona. Ne extérmines plebem tuam, Dómine, & hereditâtem tuam, quam liberásti.

Cánticum. Dómine, Dómine rex deôrum. Requíre fol. 103.

Orá-

Orátio.

UNivérsæ carnis spirítui fortíssime ac miséricors Deus, propitiâre, quæsumus; universitáti Ecclésiæ tuæ dimítte peccâta ómnium: aufer, quæsumus, à nobis iniquitátes & scélera nostra; tuæque nos benedictiônis & pacis infusiône locuplêta. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Ad Benedíctus.

Antíphona. Emítte lucem tuam, Dómine, & veritâtem tuam: P. Ipsa me dedúxerunt, & perduxérunt in montem sanctum tuum, & in tabernáculum tuum.

Cánticum. Benedíctus. fol. 6.

Lauda. In sanctis ejus laudâte Dóminum.

Léctio libri Génesis. *Capítulo* 32.

℟. Deo grátias.

IN illis diêbus: Misit Jacob núncios ante se ad Esaü fratrem suum in terra Seïr, in regiône Edom: præcepítque eis, dicens: Sic loquímini dómino meo Esaü: Hæc dicit frater tuus Jacob: Apud Laban peregrinâtus sum, & fui usque in præséntem diem. Hábeo boves, & ásinos, & oves, & servos, & ancíllas: mittôque nunc legatiônem ad dóminum meum, ut invéniam grátiam in conspéctu tuo. Reversìque sunt núncii ad Jacob, dicéntes: Vénimus ad Esaü fratrem tuum, & ecce próperat in occúrsum tuum cum quadringéntis viris. Tímuit Jacob valdè: & pertérritus divìsit pópulum qui secum erat, greges quoque & oves & boves, & camélos, in duas turmas, dicens: Si vénerit Esaü ad unam turmam, & percússerit eam, ália turma, quæ réliqua est, salvábitur. Dixítque Jacob: Deus patris mei Abraham, & Deus patris mei Isaac: Dómine qui dixísti mihi: Revértere in terram tuam, & in locum nativitâtis tuæ, & benefáciam tibi: minor sum cunctis miseratiónibus tuis, & veritâte tuâ quam explésti servo tuo. In báculo meo transívi Jordânem istum: & nunc cum duâbus turmis regrédior. Erue me de manu fratris mei Esaü, quia valde eum tímeo: ne fortè véniens percútiat matrem cum filiis. Tu locûtus es quòd benefáceres mihi, & dilatâres semen meum sicut arênam maris, quæ præ multitúdine numerári non potest. Cùmque dormísset ibi nocte illâ, separâvit de his quæ habêbat, múnera Esaü fratri suo, capras ducéntas, hircos vigínti, oves ducéntas, & aríetes vigínti, camélos fœtas cum pullis suis trigínta, vaccas quadragínta, & tauros vigínti, ásinas vigínti, & pullos eârum decem. Et misit per manus servôrum suôrum síngulos seórsùm greges, dixítque púeris suis: Antecédite me: & sit spátium inter gregem & gregem. Et præcêpit prióri, dicens: Si óbvium habúeris fratrem meum Esaü: & interrogáverit te, Cujus es? aut, Quò vadis? aut, Cujus sunt ista quæ séqueris? respondêbis: Servi tui Jacob, múnera misit dómino suo Esaü: ipse quoque post nos venit. Simíliter dedit mandâta secúndo, & tértio, & cunctis qui sequebántur greges, dicens: Iísdem verbis loquímini ad Esaü, cum invenéritis eum. Et addêtis: Ipse quoque servus tuus Jacob iter nostrum inséquitur: dixit enim: Placâbo illum munéribus quæ præcédunt, & póstea vidêbo illum, fórsitan propitiábitur mihi. Præcessérunt ítaque múnera ante eum, ipse verò mansit nocte illâ in castris. Cùmque matûrè surrexísset, tulit duas uxóres suas, & tótidem fámulas, cum úndecim filiis, & transìvit vadum Jaboch. Traductísque ómnibus quæ ad se pertinébant, mansit solus: & ecce vir luctabâtur cum eo usque manè. Qui cùm vidêret quòd eum superâre non posset, tétigit nervum fémoris ejus, & statim emárcuit. Dixítque ad eum: Dimítte me, jam enim ascéndit aurôra. Respóndit: Non dimíttam te, nisi benedíxeris mihi. Ait ergo: Quod est nomen tibi? Respóndit: Jacob. At ille, Nequâquam, inquit, Jacob appellábitur nomen tuum, sed Israël: quóniam si contra Deum fortis fuísti, quantò magis contra hómines prævalêbis? Interrogâvit eum Jacob: Dic mihi, quo appellâris nómine? Respóndit: Cur quæris nomen meum, quod est mirábile? Et benedíxit ei in eôdem loco. Vocavítque Jacob nomen loci illìus Phanuél, dicens: Vidi Dóminum fácie ad fáciem, & salva facta est ánima mea. Ortúsque est ei statim sol, póstquàm transgréssus est Phanuél: ipse verò claudicâbat pede. Quam ob causam non cómedunt nervum filii Israël, qui emárcuit in fémore Jacob, usque in præséntem diem: eò quòd tetígerit nervum fémoris ejus, & obstupúerit. Cap. 33. Levans autem Jacob óculos, vidit veniéntem Esaü, & cum eo quadringéntos viros: divisítque filios Liæ & Rachél, ambarúmque famulârum: & pósuit utrámque ancíllam, & líberos eârum in princípio: Liam verò, & filios ejus, in secúndo loco: Rachél autem & Joseph novíssimos. Et ipse progrédiens, ado-

adorâvit pronus in terram séptiès, donec appropinquâret frater ejus. Currens ítaque Esaü óbviam fratri suo, amplexâtus est eum: stringénsque collum ejus, & ósculans, flevit. Levatísque óculis, vidit mulíeres & párvulos eârum, & ait: Quid sibi volunt isti? & si ad te pertíneant? Respóndit: Párvuli sunt, quos donâvit mihi Deus servo tuo. Et appropinquántes ancíllæ & filii eârum, incurváti sunt. Accéssit quoque Lia cum púeris suis: & cùm simíliter adorássent, extrémi Joseph & Rachél adoravérunt. Dixítque Esaü: Quænam sunt istæ turmæ quas óbviam hábui? Respóndit: Ut invenîrem grátiam coram dómino meo. At ille illi ait: Hábeo plúrima frater mi, sint tua tibi. Dixítque Jacob: Noli ita, óbsecro: sed si invéni grátiam in óculis tuis, áccipe munúsculum de mánibus meis: sic enim vidi fáciem tuam, quasi víderim vultum Dei: esto mihi propítius, & súscipe benedictiônem quam áttuli tibi, & quam donâvit mihi Deus tríbuens ómnia. Vix fratre compellénte suscípiens, ait: Gradiâmur simul, erôque sócius itíneris tui. Dixítque Jacob: Nosti dómine mi, quòd párvulos hábeam téneros, & oves, & boves fœtas, mecum: quas si plùs in ambulándo fécero laborâre, moriéntur unâ die cuncti greges. Præcêdat dóminus meus ante servum suum: & ego sequar paulâtim vestígia ejus, sicut vídero párvulos meos posse, donec véniam ad dóminum meum in Seïr. Respóndit Esaü: Oro te, ut de pópulo qui mecum est, saltem sócii remáneant vitæ tuæ. Non est, inquit, necésse: hoc unum tantùm indígeo, ut invéniam grátiam in conspéctu tuo, dómine mi. Revérsus est ítaque illo die Esaü itínere, quo vénerat in Seïr. Et Jacob venit in Socoth: ubi ædificátâ domo & fixis tentóriis, appellavítque nomen loci illìus, Socoth, id est, tabernácula. Transivítque in Salem urbem Sichimôrum, quæ est in terra Chánaan, postquàm revérsus est de Mesopotámia Syriæ: & habitâvit juxta óppidum. Emítque partem agri in qua fixerat tabernácula à filiis Hemor patris Sichem, centum agnis. Et erécto ibi altári, invocâvit super illud fortíssimum Deum Israël. ℟. Amen.

Hymnus.

Deus creâtor ómnium,
Lucis auctor & diéi,
Perlústra corda ómnium,
Jesu bone, fidélium.
Lucéscat habitáculum
Tuum, Christe, hospítium,
Nostræque tectum ánimæ
Figméntum tuæ déxteræ.
Tuo cruôre próprio,
Quo ipse commercâtus es,
Lucrâtus Deo ánimas
Tuâ morte ultróneâ.
Lætêtur caro frágilis,
Simúlque & homo intérior,
Vicísse noctis ténebras
Perénnis lucis lúmine.
Diéi hujus grátiâ
Concêde, sine crímine
Custódiâ perpétuâ
Fruâmur tuâ, Dómine.
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sempitérna sæcula. Amen.

Supplicátio. Orêmus.

Capítula.

EMítte lucem tuam & veritâtem tuam, Dómine Deus noster; ut splendor divinitâtis tuæ calíginem mentis nostræ enúbilet; & vera humanitâtis assúmptio, humáni géneris sit manifésta redémptio: ut, dum verus Deus verúsque homo in nobis ac pro nobis osténderis, opus tuum omnipoténtia erípiat ab hoste captívos; & enútriat misericórdia jam redémptos.

Pater noster.

Lauda. Miserêre nobis, Dómine. P. Miserêre nobis. ℣. Ad te levâmus óculos nostros, qui hábitas in cœlis. P. Miserêre. ℣. Glória, & honor. P. Miserêre.

Orátio.

AD te, Dómine, óculos nostros erígimus; quem in cœléstibus terræ máchinam virtûte continêre fatêmur. Miserêre ígitur nostrì Dómine, miserêre; & peccátis nostris, pro quibus te metúimus, parce: ut contémptum nostrum pietâte cleménti respícias; & à delícti obpróbrio déxterâ nos tuæ virtûtis erípias. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Ad Tértiam.

Proverbiôrum *Capítulo* 15. ℟. Deo grátias.

FIli, Cor sapiéntis quærit doctrînam: & os stultôrum páscitur imperítiâ. Omnes dies páuperis, mali: secûra mens quasi juge convívium. Mélius est parum cum timôre Dómini, quàm thesáuri magni insatiábiles. Mélius est vocári ad ólera cum charitâte, quàm ad vítulum saginâtum cum ódio. Vir iracúndus próvocat rixas: qui pátiens est,

est, mítigat exténtas. Iter pigrôrum quasi sepes spinàrum : via justôrum absque offendículo. Fílius sápiens lætíficat patrem : & stultus homo déspicit matrem suam. Stultítia gáudium stulto : & vir prudens díriget gressus suos. Dissipántur cogitatiónes ubi non est consílium : ubi verò plures sunt consiliárii, confirmántur. Lætâtur homo in senténtia oris sui : & sermo opportûnus est óptimus. Sémita vitæ super erudîtum, ut declînet de inférno novíssimo. Domum superbôrum demoliêtur Dóminus : & firmos fáciet términos víduæ. Abominátio Dómini cogitatiónes malæ : & purus sermo pulchérrimus firmábitur ab eo. Contúrbat domum suam qui séquitur avarítiam : qui autem odit múnera, vivet. Per misericórdiam & fidem purgántur peccâta : per timôrem autem Dómini declînat omnis à malo. Mens justi meditábitur obediéntiam : os impiôrum redúndat à malis. Longè est Dóminus ab ímpiis : & oratiónes justôrum exáudiet. ℟. Amen.

Léctio libri Génesis. *Capítulo* 37.

℟. Deo grátias.

IN illis diêbus : Joseph cùm sédecim esset annôrum, pascêbat gregem cum frátribus suis adhuc puer : & erat cum filiis Balæ & Zelphæ uxôrum Patris sui : accusavítque fratres suos apud patrem crímine péssimo. Israël autem diligêbat Joseph super omnes filios suos, eò quòd in senectûte genuísset eum: fecit ei túnicam polymitam. Vidéntes autem fratres ejus quòd à patre plus cunctis filiis amarêtur, óderant eum, nec póterant ei quidquam pacíficè loqui. Accidit quoque ut visum sómnium reférret frátribus suis : quæ causa majôris ódii seminárium fuit. Dixítque ad eos : Audîte sómnium quod vidi : Putâbam ligâre nos manípulos in agro : & quasi consúrgere manípulum meum, & stare, vestrósque manípulos circumstántes adorâre manípulum meum. Respondérunt fratres ejus: Nunquid Rex noster eris ? aut subjiciêmur ditióni tuæ ? Hæc ergo causa somniôrum atque sermônum, invídiæ & ódii fómitem ministrâvit. Aliud quoque vidit sómnium, quod narrans frátribus, ait : Vidi per sómnium, quasi solem, & lunam, & stellas úndecim, adorâre me. Quod cùm patri suo & frátribus retulísset, increpâvit eum pater suus, & dixit : Quid sibi vult hoc sómnium quod vidísti ? num ego & mater tua & fratres tui adorábimus te super terram ? Invidébant ei ígitur fratres sui : pater verò rem tácitus considerâbat. Cùmque fratres illîus in pascéndis grégibus patris moraréntur in Sichem, dixit ad eum Israël : Fratres tui pascunt oves in Síchimis : veni, mittam te ad eos. Quo respondénte, Præsto sum, ait : Vade, & vide si cuncta próspera sint erga fratres tuos, & pécora : & renúntia mihi quid agâtur. Missus de Valle Hebron, venit in Sichem : invenítque eum vir errántem in agro, & interrogâvit quid quæreret. At ille respóndit : Fratres meos quæro : índica mihi ubi pascant greges. Dixítque ei vir: Recessérunt de loco isto : audívi autem eos dicéntes : Eâmus in Dóthaim. Perréxit ítaque Joseph post fratres suos, & invênit eos in Dóthaim. Qui cum vidíssent eum procul, ántequàm accéderet ad eos, cogitavérunt illum occídere : & mútuò loquebántur : Ecce somniâtor venit : venîte, occidâmus eum, & mittâmus in cistérnam véterem : dicemúsque, Fera péssima devorâvit eum : & tunc apparêbit quid illi prosint sómnia sua. Audiens autem hæc Ruben, nitebâtur liberâre eum de mánibus eôrum, & dicêbat : Non interficiâmus ánimam ejus, nec effundâmus sánguinem : sed projícite eum in cistérnam véterem, quæ est in solitúdine, manúsque vestras servâte innóxias : hoc autem dicêbat, volens erípere eum de mánibus eôrum, & réddere patri suo. Conféstim ígitur ut pervênit ad fratres suos, nudavérunt eum túnicâ talári & polymitâ : miserúntque eum in cistérnam véterem, quæ non habêbat aquam. Et sedéntes ut coméderent panem, vidérunt Ismaëlítas viatóres venîre de Gálaad, & camélos eôrum, portántes arómata, & resînam, & stacten, in Ægyptum. Dixit ergo Judas frátribus suis : Quid nobis prodest si occidérimus fratrem nostrum, & celavérimus sánguinem ipsîus? Mélius est ut venundêtur Ismaëlítis, & manus nostræ non polluántur: frater enim & caro nostra est. Acquievérunt fratres sermónibus illîus. Et prætereúntibus Madianítis negotiatóribus, extrahéntes eum de cistérna, vendidérunt eum Ismaëlítis vigínti argénteis : qui duxérunt eum in Ægyptum. Reversúsque Ruben ad cistérnam, non invênit púerum : & scissis véstibus pergens ad fratres suos, ait : Puer non compâret, & ego quò ibo ? Tulérunt autem túnicam ejus, & in sánguinem hœdi, quem occíderant, tinxérunt : mitténtes qui ferrent ad patrem, & dícerent : Hanc invénimus : vide utrùm túnica filii tui sit, an non. Quam cùm cognovís-

vísset pater, ait: Túnica filii mei est, fera péssima comêdit eum, béstia devorâvit Joseph. Scissísque véstibus, indûtus est cilício, lugens filium suum multo témpore. Congregátis autem cunctis líberis ejus ut lenírent dolôrem patris, nóluit consolatiônem accípere, sed ait: Descéndam ad filium meum lugens in inférnum. Et illo perseveránte in fletu, Madianítæ vendidérunt Joseph in Ægypto Putíphari eunúcho Pharaônis magistro mílitum. ℟. Amen.

Antíphona 1. Laudámini in nómine sancto ejus: lætêtur cor quæréntium Dóminum. Psalmus 104.

Orátio.

NArrántes mirabília tua, Dómine, sancto tuo lætêmur in nómine: da nobis te quæréndi solértiam; & inveniéndi tríbue efficáciam: ut te mereâmur aspícere, & vultûs tui semper ostensiône gaudêre. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 2. Meménto nostrì Dómine in beneplácito pópuli tui. Psalmus 105.

Orátio.

MEménto nostrì, Dómine, in beneplácito pópuli tui, & in tuo nos vísita salutári: ut qui nostris cum pátribus coram te iníquè géssimus; à damnatiônis orígine & actuális peccáti contagiône, tuâ réduce grátiâ liberêmur. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 3. Vísita nos, Dómine, in salutári tuo. Psalmus 105.

℟. Deus misereâtur nobis, & parcat peccátis nostris: P. Et avértat iram suam à nobis. ℣. Inlúminet vultum suum super nos, & misereâtur nobis. P. Et avértat. ℣. Glória, & honor. Reiterêtur ℟.

Preces. Dicâmus omnes: Mísericors P. Dómine, miserêre. ℣. Qui es unìus poténtiæ, ejusdémque cum Genitôre substántiæ. P. Dómine. ℣. Qui princeps sacerdôtum es, regum rector, populôrum Dóminus. P. Dómine. ℣. Qui captívis reddis pátriam, infirmis opem, consolatiônem mœréntibus. P. Dómine. ℣. Indulgéntiam postulâmus, concêde: pœniténtibus salûtem tríbue. P. Dómine.

Hymnus. O Nazarêne, lux. fol. 144.

Capítula.

SAlva nos, Dómine, qui auctor es nostræ salutis: & cóngrega nos de natiónibus; qui redémptis libértas, & redémptio factus es libertâtis. Concêde ítaque nobis, ut qui nunc malôrum permixtiône gémimus, te protegénte ac secernénte, in tranquillitâte, quâ Sanctos súscipis, gaudeâmus.

Pater noster. A malo nos líbera. fol. 10.

Ad Sextam.

Léctio libri Esaíæ Prophétæ. *Capítulo* 65. ℟. Deo grátias.

HÆc dicit Dóminus: Pópulus qui ad iracúndiam próvocat me ante fáciem meam semper: qui ímmolant in hortis, & sacríficant super láteres: qui hábitabant in sepúlcris, & in delúbris idolôrum dórmiunt: qui cómedunt carnem suíllam, & jus profânum in vasis eôrum. Qui dicunt, Recêde à me, non appropínques mihi, quia immúndus es: isti fumus erunt in furôre meo, ignis ardens totâ die. Ecce scriptum est coram me: non tacêbo, sed reddam & retríbuam in sinu eôrum iniquitátes vestras, & iniquitátes patrum vestrôrum simul, dicit Dóminus, qui sacrificavérunt super montes, & super colles exprobravérunt mihi, & remétiar opus eôrum primum in sinu. Hæc dicit Dóminus: Quómodo si inveniâtur granum in botro, & dicâtur: Ne díssipes illud, quóniam benedíctio est: sic fáciam propter servos meos, ut non dispérdam totum. Et edûcam de Jacob semen, & de Júda possidéntem montes meos: hereditábunt eam elécti mei, & servi mei habitábunt ibi. ℟. Amen.

Antíphona 1. De necessitátibus nostris líbera nos, Dómine. Psalmus 106.

Orátio.

DE necessitátibus nostris líbera nos Dómine: & animârum nostrârum inédiam verbi tui ádipe pasce; sedentésque in ténebris & umbra mortis, lucis tuæ lustra serenitâte. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 2. Mísericors Dóminus, & justus, & Deus noster miserêtur. Psalmus 114.

Orátio.

MIsericors Dómine & juste, líbera ánimas nostras de morte; óculos nostros à lácrymis; pedes nostros à lapsu, atque utriúsque rei in nos serva cleméntiam: &, si justítiâ tuâ corrípimur, misericórdiâ tuâ protegâmur. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 3. Láqueus contrítus est, & nos liberáti sumus. Psalmus 123.

℟. Propítius esto peccátis nostris, P. Dómine. ℣. Non secúndùm peccâta nostra fácias nobis, neque secúndùm iniquitátes nostras retríbuas nobis. P. Dómine. ℣. Glória, & honor. Reiterêtur ℟.

Preces. Verbum Patris altíssimi, Redémptor, P. Peccántibus miserêre. ℣. Ad te levâmus ócu-

óculos, exáudi propítius. ℣. Bonitâtem tuam póscimus, indúlge propítius. P. Redémptor, peccántibus miserêre. ℣. Curvátos diro crímine miséricors érige. P. Redémptor, peccántibus. ℣. Dominâtor sanctíssime placábilis áspice. P. Redémptor, peccántibus miserêre. ℣. Exténde tuam déxteram, & nos omnes líbera. P. Redémptor, peccántibus. ℣. Fac nobíscum misericórdiam, & de peccátis véniam. P. Redémptor. ℣. Gloriôse potentíssime quod póscimus, tríbue. P. Redémptor, peccántibus. ℣. Hanc plebem prótege placitûrus, & pacem miséricors. P. Redémptor, peccántibus. ℣. Agnósce nostra facínora, & da indulgéntiam. P. Redémptor, peccántibus.

Hymnus. O Nazarêne, lux. fol. 144.

Capítula.

ESto in nobis, Dómine Deus Israël: & malôrum infestatiônem, ne deglutiâmur, à nobis repélle; nocivámque iracúndiam, ne obsorbeâmur, cómprime: sicque in nobis torrens tuæ voluptâtis redúndet, ut vitiôrum torréntem ánima nostra se sine discrímine pertransísse exúltet: neque inimicôrum déntibus laniêmur; sed eréptos nos de venántium láqueis gratulêmur: & tu adjûtor noster herédita nos in possessiône ætérnâ; qui, cooperánte Verbo tuo Sanctôque Spíritu fecísti cœlum & terram.

Pater noster. A malo nos líbera. fol. 10.

IN SECUNDO DOMINICO QUADRAGESIMÆ.

Ad Vésperum.

In nómine Dómini nostri Jesu Christi lumen cum pace. ℟. Deo grátias. Dóminus sit. ℟. Et.

Lauda. Fecit lunam in témpore: P. Sol cognôvit occâsum suum. ℣. Exiet homo ad opus suum: & ad operatiônem suam usque ad vésperum. P. Sol. Dóminus sit. ℟. Et.

Antíphona. Deus deôrum, & Dóminus dominôrum rex magnus & fortis, & terríbilis est, qui persônam non áccipit, nec múnera; facit judícium pupíllo & víduæ, amat peregrínos, P. Et dat illis victum, atque vestîtum: vos autem amâte peregrínos. ℣. Deus stetit in synagóga deôrum: in médio autem deos discérnit. P. Et dat. ℣. Glória, &c. Dóminus sit. ℟. Et.

Lauda. Appropínquet orátio mea in conspéctu tuo Dómine. P. Intret postulátio mea coram te: secúndùm verbum tuum vivífica me. ℣. Eructábunt lábia mea hymnum, cùm docúeris me justificatiónes tuas. P. Intret. ℣. Glória, &c. P. Intret.

Hymnus.

AUctor lúminis, Fílius Vírginis,
Patérque Matris, Filiúsque Patris,
Qui cœco sedénti stipem peténti
Lumen dedísti.

Sedénsque cœcus ténebris oppréssus,
Quem volúerat sic nascerêtur cœcus,
In quem virtus sua ómnibus credéntibus
Comprobarêtur.

Gaudétque cœcus, lúmine recépto,
Quem visitâbat Médicus excélsus,
A Patre diléctus, ut abluerêtur
Mundi delíctum.

Plebs Hebræôrum simúlque dixérunt:
Paréntes ejus véniant, per quos quæsiérunt:
Qui cœcus est natus, à cujus virtûte est
Inluminâtus.

Paréntes autem Hebræôrum faténtur:
Ex útero matris cœcus fuit natus:
Ætâtem habet, ipsum interrogâte;
Dicat veritâtem.

Confitêtur cœcus, qui fúerat sanâtus:
Ad me accéssit Prophêta magnus,
Cujus virtûte, óculo, & corde sum
Illuminâtus.

Fecit qui lutum de sancto sputo,
Tegmen oculôrum línuit ac luto,
Jussit lavári Síloë, piscîna me
Clarificâvit.

Glória Patri, Trino sempitérna
Glória, Christo, Spirituîque sancto:
Prædicet Trinum piâ voce nomen
Omne per ævum. Amen.

Supplicátio. Orêmus Redemptôrem.

Capítula.

CHriste Deus, lúminis perénne princípium, qui séptimum diéi currículum sanctificatiône pótiùs, quam operatiône voluísti esse confiténtium; quærimus ecce fáciem tuam, sed impedîmur consciéntiæ nostræ ténebrâ consuetâ: conâmur adsúrgere, sed relábimur in mœrôrem; Non ergo abjícias te quæréntes, qui non quæréntibus apparêre dignâtus es. Ecce diêrum nostrôrum décimas sancto tuo nómini ánnuis recúrsibus persolvéntes, séptimum nùnc ex ipsis décimis perégimus diem; da ergo nobis adjutórium in hujus laboriósi itíneris via, quo inlibâta tibi nostra dedicéntur obséquia: ut labóres nostros amôris tui desidério réleves, & socórdiam sensûs nostri férvidâ dilectiônis tuæ ubertâte exúscites: ut in te vita nostra non há-

hábeat casum, sed fides invéniat præmium. Pater noster. Humiliàte vos benedictióni. Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum.

Benedíctio.

OMnípotens Deus per observántiam horum dièrum puríficet corda vestra ab omni contagiòne peccáminum. ℟. Amen. Sic nos in servitûte sua timòris sui lege constríngat, ut amòris præmio fóveat. ℟. Amen. Quo desidério æternitàtis labóres vestros copiósè reficiens, regni sui nos efficiat coherédes. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Lauda. Utinam, Dómine, dirigántur viæ nostræ, P. Ad custodiéndas justificatiónes tuas. ℣. Tunc non confúndar, dùm respício in ómnia mandàta tua. P. Ad custodiéndas. ℣. Glória, & honor, &c. P. Ad custodiéndas.

Orátio.

DIrigántur viæ nostræ, Dómine, ad custodiéndas justificatiónes tuas: & qui legis tuæ nítimur perscrutári secrêta, tua quoque perducâmur ad præmia. ℟. Amen.

Lauda. In toto corde meo Deus exquisívi te: P. Ne repéllas me à mandátis tuis. ℣. In corde meo abscóndi elóquia tua: ut non peccem tibi. P. Ne repéllas. ℣. Glória, & honor, &c. P. Ne repéllas.

Orátio.

IN via testimoniòrum tuòrum, Dómine, quasi in ómnibus divítiis delectâmur; neque enim quicquam nobis deésse crédimus, cùm te propítium adésse cognóscimus. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Psalmus 50. Totus cum Glória, & honor, &c. Kyrie, eléïson. Christe, eléïson. Kyrie, eléïson. Sub siléntio; Pósteà Preces.

Preces. Dómine misericordiàrum, P. Oblivíscere peccâta nostra. ℣. Qui pertíngens à fine in finem fórtitèr, dispònis ómnia suávitèr, P. Oblivíscere. ℣. Qui in finem témporis commemoràtus nostrì, ad rediméndos nos descendísti, P. Oblivíscere. ℣. Qui ex Maríæ Vírginis útero per mystérium nobis es génitus, P. Oblivíscere.

Orátio. Exáudi oratiònem nostram. fol. 138.

Hymnus. Ætérne rerum Cónditor. fol. 3.

Orátio.

DOmine Deus Pater omnípotens inspiràtor precum, teque invocántium velox audìtor; voci nostræ, orâmus, clementiæ tuæ aurem appòne; & nostròrum víncula peccáminum poténti miseratiône dissólve: ac sicut nos gallòrum canóribus ad matutínam grátiam próvocas consúrgere, & prophetáli vaticínio in lucem géntium únicæ Redemptiònis te prænúntias; ita nùnc, initiántibus nobis, intúitu supérno adsíste: sic quæsumus famulátûs nostri vota suscípias, ut ad lucem lucis abundánti nos misericórdiâ sublevándo perdûcas. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 1. Dómine quid multiplicáti sunt qui tríbulant me? Tu autem Dómine suscéptor meus. Psalmus 3.

Antíphona 2. Lava me ab injustítia mea: & à peccáto meo munda me, Dómine. Psalmus 50.

Antíphona 3. In te confídit ánima mea: líbera me, Dómine. Psalmus 56.

Orátio.

DOmine Jesu Christe, qui credéntes in te rediméndo súscipis, & exaltándo gloríficas, plebem tuam ab injustítia, & à peccatòrum vínculo líbera: veritàtis & sapiéntiæ tuæ múnere corda eòrum locuplêta, mentésque sanctífica, ut sicut in cœlo cum Sanctis regnat glória, sic & in ómnibus máneat salus, & benedíctio tua. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 1. Judicâte pupíllo, & egéno: P. Justificâte víduam, & húmilem. Erípite páuperem, & egênum. ℣. Deus stetit in synagóga deòrum: in médio autem deos discérnit. P. Justificâte. ℣. Glória, & honor Patri, &c.

Orátio.

CHriste Deus fac nos semper in egênum & páuperem promptióres exístere, & legem tuam custodìre: ut misericórdiæ opéribus affluéntes, æternòrum cívium mereâmur esse consórtes. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Antíphona 2. Quærite Dóminum, & confortámini: P. Quærite fáciem ejus semper. Mementôte mirabílium ejus quæ fecit. ℣. Semen Abraham, servi ejus: filii Jacob, elécti ejus. P. Quærite. ℣. Glória, & honor, &c.

Orátio.

QUæréntibus te, Dómine, tríbue fortitúdinem; & quæréndi te júgiter infúnde amôrem: ut qui tuam desíderant cérnere fáciem, perniciôsam mundi non áppetant voluptâtem: eósque sæculi blandiménta non detíneant usquequâque captívos; ut lux vultûs tui claríficet jam beátos. ℟. Amen.

Antíphona 3. Miserâtor, & mísericors Dóminus: & longánimis, & multùm mísericors.

Non in finem irascêtur: P. Neque in ætérnum indignábitur. ℣. Non secúndùm peccâta nostra fecit nobis: neque secúndùm iniquitátes nostras retríbuit nobis. P. Neque. ℣. Glória, & honor, &c.

Orátio.

MIserâtor Dómine, & mísericors non irascâris nobis in finem; sed quantum distat Oriens ab Occásu, iniquitâtem omnem à nobis elónga, & juxta altitúdinem cœli à terra tuam in nobis misericórdiam diláta. ℟. Amen. Per misericórdiam.

℟. Hæc dicit Dóminus: Afflíxi pópulum meum nimis: à viis suis non sunt revérsi: multiplicátæ sunt mihi víduæ ejus super aréna maris. P. Propter hoc si égerint pœniténtiam à malo suo, habitábunt in terram absque pavôre in sempitérnum. ℣. Omnes vias meas intellígere noluérunt, ut pervenîre fácerent ad me clamôrem egéni, & audîre vocem páuperis. P. Propter. ℣. Glória, & honor, &c.

Orátio.

PRotéctor noster Dómine, convérte nos à viis nostris pravis, & habitâre nos fac absque pavôre in terra hereditâtis nostræ: ac sic nos liberátos fidei moderámine cóntine, ut nec prosperitâte sæculi extollâmur, nec ínvidi hostis adversitâte turbêmur, vel facínorum núbilo obumbrêmur; sed sperántes in te, quæsumus, ut nos in tua justítia líberes, nec condígna pro admíssis justè repénses: inlúmina ítaque fáciem tuam super hereditâtem tuam, & salva nos propter misericórdiam tuam. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona. In tribulatiône nostra mémores simus tuî, Deus: in tribulatiône módicâ, erudítio tua facta est nobis.

Cánticum. De nocte vígilat. fol. 64. Reiterêtur Antíphona. In tribulatiône.

Orátio.

DE nocte vigilántem ad te spíritum nostrum luce Deus decóra præceptórum tuórum: & in tempestâte requiréntium te vígila; ut lux adésto meridiâna: nullæ nos ténebræ te sequéntes impédiant; ne injustítiæ amor nostra à te vestígia rétrahat: sed valeâmus justítiâ dícere, te auctôrem justítiæ proficiénti postulêmus aviditâte: ac dùm te pérpetìm ampléctere concupíscimus, tuæ quoque sapiéntiæ ampléxibus hæreâmus. ℟. Amen.

Ad Benedíctus.

Antíphona. A vigília matutína usque ad noctem: à custódia matutína speret Israël in Dómino. ℣. Quia apud Dóminum est misericórdia: & copiôsa apud eum redémptio.

Cánticum. Benedíctus es Dómine. fol. 6.

Lauda. Laudâte Dóminum de cœlis: P. Laudâte eum in excélsis. Psalmus 148.

Léctio libri Génesis. *Capítulo* 39.

℟. Deo grátias.

IN illis diêbus: Joseph ductus est in Ægyptum, emítque eum Pútiphar eunúchus Pharaônis, princeps exércitûs sui, vir Ægyptius, de manu Ismaëlitárum, à quibus perdúctus erat. Fuítque Dóminus cum eo, & erat vir in cunctis próspere agens: habitavítque in domo Dómini sui, qui óptimè nóverat Dóminum esse cum eo, & ómnia quæ géreret, ab eo dírigi in manu illìus. Invenítque Joseph grátiam coram Dómino suo, & ministrâbat ei, à quo præpósitus ómnibus, gubernâbat créditam sibi domum, & univérsa quæ ei trádita fúerant: benedixítque Dóminus dómui Ægyptii propter Joseph, & multiplicâvit tam in ædibus quàm in agris cunctam ejus substántiam: nec quícquam áliud nóverat, nisi panem quo vescebâtur. Erat autem Joseph pulcher fácie, & decôrus aspéctu. Post multos ítaque dies injêcit dómina sua óculos suos in Joseph, & ait: Dormi mecum. Qui nequâquàm acquiéscens óperi nefário, dixit ad eam: Ecce dóminus meus, ómnibus mihi tráditis, ignôrat quid hábeat in domo sua: nec quícquam est quod non in mea sit potestâte, vel non tradíderit mihi, præter te, quæ uxor ejus es: quómodo ergò possum hoc malum fácere, & peccâre in Dóminum meum? Hujuscémodi verbis per síngulos dies loquebántur, & múlier moléstа erat adolescénti, & ille recusâbat stuprum. Accidit autem quadam die, ut intráret Joseph domum, & óperis quíppiam absque árbitris fáceret: & illa apprehénsa lacínia vestiménti ejus, díceret: Dormi mecum. Qui relícto in manu ejus pállio, fugit, & egréssus est foras. Cùmque vidísset múlier vestem in mánibus suis, & se esse contémptam, vocâvit ad se hómines domûs suæ, & ait ad eos: En introdúxit virum Hebræum, ut illúderet nobis: ingréssus est ad me, ut coîret mecum: dumque ego succlamássem, & audísset vocem meam, relîquit pállium quod tenêbam, & fugit foras. In arguméntum ergo fidei reténtum pállium osténdit maríto reverténti domum, & ait: Ingréssus est ad me servus Hebræus quem adduxísti ut illúderet mihi:

hi: cùmque audísset me clamâre, relìquit pállium quod tenêbam, & fugit foras. His audítis dóminus, & nímiùm crédulus verbis cónjugis, iràtus est valdè: tradidítque Joseph in cárcerem, ubi vincti regis custodiebántur, & erat ibi cláusus. Fuit autem Dóminus cum Joseph, & misértus est illìus, & dedit ei grátiam in conspéctu príncipis cárceris. Qui trádidit in manu illìus univérsos vinctos qui in custódia tenebántur: & quicquid fiêbat, sub ipso erat. Nec nóverat áliquid, cunctis ei créditis: Dóminus enim erat cum illo, & ómnia ópera ejus dirigêbat. Cap. 40. His ítaque gestis, áccidit ut peccárent duo eunúchi, pincérna regis Ægypti, & pistor, dómino suo. Iratúsque contra eos Phárao (nam alter pincérnis præerat, alter pistóribus) misit eos in cárcerem príncipis mílitum, in quo erat vinctus & Joseph. At custos cárceris trádidit eos Joseph, qui & ministrâbat eis. Aliquántulum témporis flúxerat, & illi in custódia tenebántur. Viderúntque ambo sómnium nocte unâ juxta interpretatiònem cóngruam sibi: ad quos cùm introísset Joseph manè, & vidísset eos tristes, sciscitâtus est eos dicens: Cur trístior est hódiè sólito fácies vestra? Qui respondérunt: Sómnium vídimus, & non est qui interpretêtur nobis. Dixítque ad eos Joseph: Nunquid non Dei est interpretátio? reférte mihi quid vidéritis. Narrâvit prior, præpósitus pincernàrum, sómnium: Vidêbam coram me vitem, in qua erant tres propágines, créscere paulátim in gemmas, & post flores uvas maturéscere: calicémque Pharaònis in manu mea: tuli ergo uvas, & expréssi in cálicem quem tenêbam, & trádidi póculum Pharaóni. Respóndit Joseph: Hæc est interpretátio sómnii: Tres propágines, tres adhùc dies sunt: post quos recordábitur Phárao ministérii tui, & restítuet te in gradum prístinum: dabísque ei cálicem juxta officium tuum, sicut ante fácere consuéveras. Tantùm meménto mei, cùm benè tibi fúerit, & fácies mecum misericórdiam: ut súggeras Pharaóni, & edûcat me de isto cárcere: quia furtìm sublâtus sum de terra Hebræòrum, & hìc ínnocens in lacum missus sum. Videns pistòrum magíster quòd prudénter sómnium dissolvísset, ait: Et ego vidi sómnium, quòd habêrem tria canístra farínæ super caput meum: & in uno canístro quod excélsius, portáre me putâbam omnes cibos qui fiunt arte pistóriâ, avésque comédere ex eo. Respóndit Joseph: Hæc est interpretátio sómnii: Tria canístra, tres adhùc dies sunt: post quos áuferat Phárao caput tuum, ac suspéndet te in cruce, & lacerábunt vólucres carnes tuas. Et exínde tértius natalítius Pharaònis erat: qui fáciens grande convívium púeris suis, recordâtus est inter épulas magístri pincernàrum, & pistòrum príncipis. Restituítque álterum in locum suum, ut porrígeret regi póculum: álterum suspéndit in patíbulum, ut conjectôris véritas probarêtur. ℟. Amen.

Hymnus. Auctor lúminis. fol. 178.

Supplicátio. Orêmus.

Capítula.

Expectátio salûtis nostræ Dómine, verba, súpplicum précibus ad te diréćta sacris áuribus pércipe; & occúltum cordis clamôrem occultòrúm scrutâtor intéllige: ut ea, quæ non timêmus admíttere, & erubéscimus pándere, tu rex noster miserâtus dimíttas, & placâtus indúlgeas: ut orátio confiténtium manè ad te pervéniat, & tuæ cleméntia pietàtis à te donâta succúrrat.

Pater noster.

Lauda 1. Laus ejus in Ecclésia sanctòrum. P. Lætêtur Israël in eo qui fecit ipsum. ℣. Cantâte Dóminum cánticum novum: laus ejus in Ecclésia sanctòrum. P. Lætêtur. ℣. Glória, & honor &c.

Orátio.

Laus tua, Dómine, in Ecclésiis sanctôrum pérsonet; & fidélium péctora in te semper exúltent: mérito sanctòrum læténtur in gáudio fidéles pópuli: quique verò laudem in tuo honòre deprómimus, cum sanctis tuis ómnibus promíssa gáudia impetrêmus. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Lauda 2. Laudent nomen Dómini in choro: in tympano. P. In Psaltério psallant ei. ℣. Quia beneplácitum est Dómino in pópulo suo: & exultâbit mansuétos in salûtem. ℣. Glória, & honor, &c.

Orátio.

Deus, qui ineffabílibus Angelòrum stúdiis celebrándus, humánis étiam cúltibus delectâris: non quòd nostrì in áliquo indígeas; sed ut locum in nobis exercéndæ bonitâtis invénias; qui usum tuæ láudis fructum vis esse laudatiònis: exáudi preces nostras; & præsta, ut sit tuba tua fidei nostræ clara conféssio; sint cymbala tua, lábia nostra, & cónsona interiòris atque exteriòris officia: sint cítharæ tuæ ánimæ nostræ: ac misericórdiæ tuæ laudem largátâ modulatiòne

ne permúlceant. ℟. Amen. Per misericórdiam.

In secúndis Vésperis.

Lauda. Usque ad vésperum quàm magnificâta sunt ópera tua, Dómine. Dóminus sit. ℟. Et cum.

Antíphona. Dómine Deus patris nostri Abraham, & Deus Isaac, qui dixísti, P. Ut benefáceres nobis: érue nos de manu iniquitâtis nostræ. ℣. Convérte nos Deus salutâris noster: & avérte iram tuam à nobis. P. Ut benefáceres. ℣. Glória, & honor, &c. Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Pórtio mea Dómine, dixi, custodîre legem tuam. P. Deprecâtus sum fáciem tuam de toto corde meo. ℣. Cogitávi vias meas: & convérti pedes meos in testimónia tua. P. Et deprecâtus. ℣. Glória, &c.

Hymnus.

Deus, qui certis légibus
Noctem discérnis, ac diem;
Ut fessa cures córpora,
Somnus reláxet ótium.

Te noctis inter hórridæ
Tempus precâmur, ut sopor
Mentem dum fessam détinet,
Fídei lux inlúminet.

Hostis ne fallax íncitet
Lascívis curam gáudiis
Secrêtam noctis ádvocans
Blandus in æstus córporis.

Subrêpat nullus sénsui
Horror timôris ánxii,
Inlûdat nulla mentem
Fallax imâgo visûs.

Sed cùm profúnda véxerit
Somnus, curârum néscius,
Fides nequâquam dórmiat,
Vigílque sensus sómniet.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Sancto simùl Paráclito,
In sempitérna sæcula. Amen.

Supplicátio. Orêmus.

Capítula.

JEsu præcéptor occúrre nobis ambulántibus viam, cupiéntibus pervenîre ad pátriam; ut præcedénte luce tuâ, ambulêmus in viam rectam, nec oberrêmus in ténebram istîus noctis horréndam, te in nobis lucénte, qui es via, véritas & vita: da ígitur nobis, ut sicut cæcus ille confessiône veræ credulitâtis obtínuit donum indúltæ salûtis; ita nos adipiscâmur in istis verbis effêctum piæ petitiônis cùm ea quæ nos docuísti, proclamavérimus è terris:

Pater noster. Humiliâte vos benedictióni. Dóminus sit semper. ℟. Et cum.

Benedíctio.

OMnípotens Jesus Christus, qui virtûte poténtiæ suæ cæcis óculis præstitit medicînam, ipse óculos vestros ab omni vanitâte avértat. ℟. Amen. Et qui illi præstitit se in veritâte cognóscere, ipse corda vestra in sui nimis dilectiône confirmet. ℟. Amen. Quique se per hoc miráculum osténdit admirábilem pópulis, ita nos dono ímpleat sanctæ virtûtis, quálitèr ad ætérnam vitam sine mácula pervenîre possîtis. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Lauda. Ab omni via mala próhibe pedes meos, Dómine: P. Ut custódiam verbum tuum, Deus meus. ℣. Quómodo diléxi legem tuam Dómine? totâ die meditátio mea est. P. Ut. ℣. Glória, & honor Patri, &c.

Orátio.

AB omni via mala próhibe pedes meos, Dómine: verbúmque tuum totâ servêmus attentiône; atque à malo recédere, & tibi nos pérpetìm fácias complacêre. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Lauda 2. Ne áuferas de ore meo verbum veritâtis, Dómine: P. Quia in judíciis tuis sperávi. ℣. Et véniat super nos misericórdia tua Dómine: salutâre tuum, & elóquium tuum. P. Quia. ℣. Glória, & honor, &c.

Orátio.

TUa super nos misericórdia, Dómine, dùm rogâmus, advéniat: tuúmque salutâre cor nostrum eloquâtur, & erudítio mentes nostras enútriat: ut qui in tuis sperâmus sermónibus, tuis per ómnia consolêmur virtútibus: ac dùm spes nostra in te dirígitur, spei ipsîus à te nobis petítio concedâtur. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Lauda 3. Véniat super nos, Dómine, misericórdia tua: P. Salutâre tuum, & elóquium tuum. ℣. Et respondêbo exprobrántibus mihi verbum: quia sperávi in sermónibus tuis. ℣. Glória, & honor, &c.

Orátio.

VEniat super nos, Dómine, salutâre tuum: ut ex ore nostro veritâtis numquàm décidat verbum; nec confundâmur elóquii testimónio tui; sed lîberè fateâmur tuæ legis insígnia. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Lauda 4. Avérte óculos meos, ne vídeant va-

vanitâtem: P. Et in via tua vivífica me, Dómine. ℣. Legem pone mihi Dómine viam justificatiônum tuârum: & exquîram eam semper. P. Et in via. ℣. Glória, & honor, &c.

Orátio.

AVérte óculos nostros, Dómine, ne vídeant vanitâtem; & in via tua vivífica nos: fac nos odîre sæculum, & dilígere Christum. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Psalmus 50. totus cum Glória Patri, &c. Kyrie, eléïson. Christe, eléïson. Kyrie, eléïson. Pater noster.

Preces. Avérte Dómine. P. Iram tuam à nobis. ℣. Adsit nobis poténtia tua, Dómine. P. Iram. ℣. Bénedic, Dómine hereditâtem tuam. P. Iram. ℣. Concêde pacem Ecclésiæ tuæ, Dómine. P. Avérte.

Orátio.

AVérte, Dómine, fáciem tuam à peccátis nostris; & omnem iram ac furôrem tuum à nobis rémove: Ecclésiæ tuæ pacem concêde; & omnes iniquitátes nostras clemens dele: rémove ab óculis tuis nostrârum fácinus voluptâtum, nostræque confessióni tuum cleméntèr appône audîtum; & véniæ da remédium. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

FERIA SECUNDA

Ad Matutînum.

Tu autem Dómine. Psalmus 3.

Orátio. Quamvis Dómine. fol. 141.

Antíphona 1. Lignum vitæ planta Dómine in córdibus nostris; ut det fructum in témpore suo. Psalmus 1.

Orátio.

COncêde nobis, Dómine, ob amôrem beatitúdinis consília declinâre iniquitâtis; cáthedram ítaque pestiléntiæ procul à nobis sepône: ut pestíferæ doctrînæ tabes non adhæreat connivéntiæ nostræ; sed voluntâtem nostram à malítiæ assensiône tu rémove; & meditatiône legis tuæ jugi nos tibi amôre conjúnge. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 2. Servîte Dómino in timôre. Psalmus 2.

Orátio.

SErviéntes tibi Dómine in timôre ob metum judícii, exultántes cum tremôre ob fidúciam spei, doce nos apprehéndere disciplînam, quâ judicántes terram córporis nostri véteris hóminis fígulum confringâmus, & exteriôris terræ purgaménta calcêmus; ac secúndùm cœléstis imáginem hóminis reformáti, in hereditâtem tuam servitúte húmili, & in possessiônem tuam cultu pérpetìm transferâmur. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 3. Tibi derelíctus est pauper: pupíllo tu eris adjûtor. Psalmus 9.

Orátio.

DEus, cui humánæ fragilitâtis cura relícta est; tu páuperum in tribulatiône præstas: tu egénis adésto suffrágium pius; ut bráchia malignántium, qui nos evértere nitúntur, fortitúdine tuâ prosternántur: ne dum voluntâtis suæ protérviam implent, magnificâre se de hereditâte tua jactántèr aggrediántur: sic clemens cliéntes érudi & prótege, quálitèr præséntis vitæ solátium fóveas, & pòst ad ætérna præmia introdûcas. ℟. Amen. Per misericórdiam.

℟. Audîte me rectóres filiôrum Israël, dicit Dóminus: nolîte timêre, neque conturbémini, quia ego multiplicâbo vos; & non éritis páuci número: P. Sed absque pavôre habitábitis in terram vestram. ℣. Convertímini, & ágite pœniténtiam ab ómnibus iniquitátibus vestris; & non erit vobis rapîna iniquitâtis. P. Sed absque. ℣. Glória, & honor &c.

IN LAUDIBUS.

Antíphona. Miserêre. Psalmus 50.

Orátio. Miserêre, Dómine, míseris. Quære fol. 141.

Ad Cánticum.

Antíphona. Ego occîdam, & vívere fáciam: percútiam, & ego sanâbo.

Cánticum. Atténde cœlum. Quære fol. 4.

Orátio. Montes, cantâte nobis, & terra. Quære fol. 139.

Ad Benedíctus.

Antíphona. Deus Deus meus ad te de luce vígilo. ℣. Sitîvit in te ánima mea, quàm multiplícitèr & caro mea in terra desérta, ínvia, & inaquósa.

Cánticum. Benedíctus es Dómine. Quære fol. 6.

Lauda. In potentátibus ejus laudâte Dóminum: secúndùm multitúdinem magnitúdinis ejus laudâte eum. Psalmus 149.

Léctio libri Génesis. *Capítulo* 41.

℟. Deo grátias.

IN diêbus illis: Trigínta annôrum erat Joseph quando stetit in conspéctu regis Pharaônis, & circumîvit omnes regiónes Ægypti. Venítque fertílitas septem annôrum: & in manípulos redáctæ ségetes congregátæ sunt in hórrea Ægypti. Omnis étiam frugum abundántia in síngulis úrbibus cóndita est: tan-

tantâque fuit abundántia trítici, ut arénæ maris coæquarêtur, & cópia mensûram excéderet. Natîque sunt Joseph filii duo ántequam venîret fames: quos péperit ei Aséneth filia Putípharis sacerdôtis Heliopóleos. Vocavítque nomen primogéniti, Manásses, dicens: Oblivísci me fecit Deus ómnium labôrum meôrum, & domûs patris mei. Nomen quoque secúndi appellâvit Ephraïm, dicens: Créscere me fecit Deus in terra paupertâtis meæ. Igitur transáctis septem annis ubertâtis, qui fuérunt in Ægypto: cœpérunt venîre septem anni inópiæ, quos prædíxerat Joseph: & in univérso orbe fames præváluit, in cuncta étiam terra Ægypti fames erat: quâ esuriénte, clamâvit pópulus ad Pharaônem, aliménta petens. Quibus ille respóndit: Ite ad Joseph: & quicquid ipse vobis díxerit, fácite. Crescêbat autem quotídiè fames in omni terra: aperuítque Joseph univérsa hórrea, & vendêbat Ægyptiis: nam & illos opprésserat fames. Omnésque provínciæ veniébant in Ægyptum, ut émerent escas, & malum inópiæ temperárent. Cap. 42. Audiens autem Jacob quòd aliménta venderéntur in Ægypto, dixit filiis suis: Quare neglexístis? audívi quòd tríticum venundêtur in Ægypto: descéndite, & émite nobis necessária, ut possîmus vívere, & non consumâmur inópiâ. Descendéntes ígitur fratres Joseph decem, ut émerent fruménta in Ægypto, Bénjamin domi reténto à Jacob, qui díxerat frátribus ejus: Ne fortè in itínere quicquam patiâtur mali: ingréssi sunt terram Ægypti cum áliis qui pergébant ad eméndum. Erat autem fames in terra Chánaan. Et Joseph erat princeps in terra Ægypti, atque ad ejus nutum fruménta pópulis vendebántur. Cùmque adorássent eum fratres sui, & agnovísset eos, quasi ad aliénos dúriùs loquebâtur, intérrogans eos: Unde venístis? Qui respondérunt: De terra Chánaan, ut emâmus víctui necessária. Et tamen fratres ipse cognóscens, non est cógnitus ab eis. Recordatúsque somniôrum, quæ aliquándo víderat, ait ad eos: Exploratóres estis: ut videâtis infirmiôra terræ, venístis. Qui dixérunt: Non est ita, dómine, sed servi tui venérunt ut émerent cibos. Omnes filii unîus viri sumus: pacífici vénimus, nec quicquam fámuli tui machinántur mali. Quibus ille respóndit: Alitèr est: immunîta terræ hujus considerâre venístis. Et illi: Duódecim, ínquiunt, fratres servi tui sumus, filii viri unîus in terra Chánaan: mínimus cum patre versâtur, álius non est super. Hoc est, ait, quod locûtus sum: Exploratóres estis. Jam nunc experiméntum vestrì cápiam: per salûtem Pharaônis non egrediémini hìnc, donec véniat frater vester mínimus. Míttite ex vobis unum, & addûcat eum: vos autem éritis in vínculis, donec probéntur quæ dixístis utrum vera an falsa sint: alióquìn per salûtem Pharaônis exploratóres estis. Trádidit ergo illos custódiæ tribus diêbus. Die autem tértio edúctis de cárcere, ait: Fácite quæ dixi, & vivêtis. Deum enim tímeo. Si pacífici estis, frater vester unus ligêtur in cárcere: vos autem abîte, & ferte fruménta quæ emístis in domos vestras, & fratrem vestrum mínimum ad me addúcite, ut possim vestros probâre sermónes, & non moriámini. Fecérunt ut díxerat, & locúti sunt ad ínvicem: Méritò hæc pátimur, quia peccávimus in fratrem nostrum, vidéntes angústias animæ illîus, dùm deprecarêtur nos, & non audívimus: idcírcò venit super nos ista tribulátio. E quibus unus Ruben, ait: Nunquìd non dixi vobis: Nolîte peccâre in púerum: & non audístis me? en sanguis ejus exquíritur. Nesciébant enim quòd intellígeret Joseph: eò quòd per intérpretem loquerêtur ad eos. Avertítque se parúmpèr, & flevit: & revérsus locûtus est ad eos. Tollénsque Símeon, & ligans illis præséntibus, jussit minístris ut implérent eôrum saccos trítico, & repónerent pecúnias singulôrum in sácculis suis, datis supra cibáriis in viam: qui fecérunt ita. At illi portántes fruménta in ásinis, proféćti sunt. Apertôque unus sacco, ut daret juménto pábulum in diversório, contemplâtus pecúniam in ore sácculi, dixit frátribus suis: Réddita est mihi pecúnia, en habêtur in sacco. Et obstupefácti turbatîque, mútuò dixérunt: Quidnam est hoc quod fecit nobis Deus? Venerúntque ad Jacob patrem suum in terram Chánaan, & narravérunt ei ómnia quæ accidíssent sibi, dicéntes: Locûtus est nobis Dóminus terræ durè, & putâvit nos exploratóres esse provínciæ. Cui respóndimus: Pacífici sumus, nec ullas molímur insídias. Duódecim fratres uno patre géniti sumus: unus non est super, mínimus cum patre nostro est in terra Chánaan. Qui ait nobis: Sìc probâbo quòd pacífici sitis: Fratrem vestrum unum dimíttite apud me, & cibária dómibus vestris necessária súmite, & abîte, fratrémque vestrum mínimum addúcite ad me, ut

ut sciam quòd non sitis exploratóres: & istum, qui tenêtur in vínculis, recípere possîtis: ac deínceps quæ vultis, eméndi habeâtis licéntiam. His dictis, cùm fruménta effúnderent, sínguli reperérunt in ore saccôrum ligátas pecúnias: exterritísque simùl ómnibus, dixit pater Jacob: Absque líberis me esse fecístis, Joseph non est super, Símeon tenêtur in vínculis, Bénjamin auferêtis: in me hæc ómnia mala recidérunt. Cui respóndit Ruben: Duos filios meos intérfice, si non redúxero illum tibi: trade illum in manu mea, & ego eum tibi restítuam. At ille: Non descéndet, inquit, filius meus vobíscum: frater ejus mórtuus est, & ipse solus remánsit: si quid ei adversitâtis accíderit in terra ad quam pérgitis, deducêtis canos meos cum dolôre ad ínferos. Cap. 43. Interìm fames omnem terram veheméntèr premêbat. Consumptísque cibis quos ex Ægypto detúlerant, dixit Jacob filiis suis: Revertímini, & émite nobis pauxíllum escârum. Respóndit Judas: Denuntiàvit nobis vir ille sub attestatiône jurisjurándi, dicens: Non vidébitis fáciem meam, nisi fratrem vestrum mínimum adduxéritis vobíscum. Si ergo vis eum míttere nobíscum, pergêmus páriter, & emêmus tibi necessária: Sin autem non vis, non íbimus: vir enim, ut sæpè díximus, denuntiâvit nobis, dicens: Non vidébitis fáciem meam absque fratre vestro mínimo. Dixit eis Israël: In meam hoc fecístis misériam, ut indicarêtis ei, & álium habêre vos fratrem. At illi respondérunt: Interrogâvit nos homo per órdinem nostram progéniem: si pater víveret: si haberêmus fratrem: & nos respóndimus ei consequénter juxta illud quod fúerat sciscitâtus: numquid scîre poterâmus quòd dictûrus esset: Addúcite fratrem vestrum vobíscum? Judas quoque dixit patri suo: Mitte púerum mecum, ut proficiscâmur, & possîmus vívere: ne moriâmur nos, & párvuli nostri. Ego suscípio púerum: de manu mea requîre illum: nisi redúxero, & reddídero eum tibi, ero peccáti reus in te omni témpore. Si non intercessísset dilátio, jam vice álterà venissêmus. Igitur Israël pater eôrum dixit eis: Si sic necessè est, fácite quod vultis: súmite de óptimis terræ frúctibus in vasis vestris, & deférte viro múnera, módicum resínæ, & mellis, & stóracis, stactes, & terebínthi, & amygdalârum. Pecuniámque dúplicem ferte vobíscum: & illam, quam invenístis in sácculis, reportâte, ne fortè errôre factum sit: sed fratrem vestrum tóllite, & ite ad virum. Deus autem omnípotens fáciat eum vobis placábilem. ℟. Amen.

Hymnus. Fulgéntis auctor. fol. 96.

Capítula.

IN Matutínis meditâmur te Dómine; quia te inluminánte, suscéptor es nostrûm: quòd pro nobis natus es, confitêmur; & in velaménto alârum tuârum cruce tuâ protécti laudâmus: dona ígitur nobis, ut qui múnera tua in sacro mystério prædicâmus, te in summo múnere perfruâmur.

Pater noster.

Lauda. Confirma super nos, Deus, misericórdiam tuam. ℣. Laudâte Dóminum omnes gentes: & conlaudâte eum omnes pópuli. Glória, & honor Patri, & Fílio, &c.

Orátio.

COnfirma super nos misericórdiam tuam Dómine: ut cum ómnibus géntibus te præsénti laudêmus in sæculo; tuâque veritâte salváti, tecum semper maneâmus in regnum ætérnum. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Ad Tértiam.

Proverbiôrum Salomônis. *Capítulo* 23. ℟. Deo grátias.

FIli, Audi, & esto sápiens: & dírige in via ánimum tuum. Noli esse in convíviis potatôrum, nec in comessatiónibus eôrum, qui carnes ad vescéndum cónferunt: quia vacántes pótibus, & dantes symbola consuméntur, & vestiêtur pannis dormitátio. Audi patrem tuum, qui génuit te: & ne contémnas cùm senúerit mater tua. Veritâtem eme, & noli véndere sapiéntiam, & doctrînam, & intelligéntiam. Exúltat gáudio pater justi: qui sapiéntem génuit, lætábitur in eo. Gáudeat pater, & mater tua, & exúltet, qui génuit te. ℟. Amen.

Léctio libri Génesis. *Capítulo* 43. ℟. Deo grátias.

IN diêbus illis: Descendérunt filii Israël in Ægyptum, & stetérunt coram Joseph. Quos cùm ille vidísset, & Bénjamin simul, præcêpit dispensatóri domûs suæ, dicens: Intrôduc viros domum, & occíde víctimas, & ínstrue convívium: quóniam hódiè mecum sunt comestúri merídie. Fecit ille sicut fúerat imperâtum, & introdúxit viros in domum. Ibíque extérriti, dixérunt mútuò: Propter pecúniam, quam retúlimus priùs in saccis nostris, introdúcti sumus: ut devólvat in nos calúmniam, & violéntèr subjíciat servi-

túti, & nos, & ásinos nostros. Quámobrem in ipsis fóribus accedéntes ad dispensatôrem locúti sunt: Orâmus, Dómine, ut áudias nos. Jam antè descéndimus ut emerêmus escas: quibus emptis, cùm venissêmus ad diversórium, aperúimus saccos nostros, & invénimus pecúniam in ore saccôrum: quam nùnc eôdem póndere reportávimus. Sed & áliud attúlimus argéntum, ut emâmus quæ nobis necessária sunt: non est in nostra consciéntia quis posúerit eam in marsúpiis nostris. At ille respóndit: Pax vobíscum, nolîte timêre: Deus vester, & Deus patris vestri, dedit vobis thesáuros in saccis vestris: nam pecúniam, quam dedístis mihi, probâtam ego hábeo. Edúxitque ad eos Símeon, & introdúctis domum, áttulit aquam, & lavérunt pedes suos, dedítque pábulum ásinis eôrum. Illi vero parábant múnera, donec ingrederêtur Joseph merídie: audíerant enim quòd ibì comestúri essent panem. Igitur ingréssus est Joseph domum suam, obtulerúntque ei múnera, tenéntes in mánibus suis: & adoravérunt proni in terram. At ille, cleméntèr resalutátis eis, interrogâvit eos, dicens: Sánusne est pater vester senex, de quo dixerâtis mihi? Adhuc vivit? Qui respondérunt: Sospes est servus tuus pater noster, adhùc vivit. Et incurváti, adoravérunt eum. Attóllens autem Joseph óculos, vidit Bénjamin fratrem suum uterînum, & ait: Iste est frater vester párvulus, de quo dixerâtis mihi? Et rursùm: Deus, inquit, misereâtur tuî, fili mi. Festinavítque in domum, quia commôta fúerant víscera ejus super fratre suo, & erumpébant láchrymæ: & intróiens cubículum, flevit. Rursúmque lotâ fácie egréssus, contínuit se, & ait: Pónite panes. Quibus appósitis, seórsùm Joseph, & seórsùm frátribus, Ægyptiis quoque qui vescebántur simùl, seórsum (illícitum est enim Ægyptiis comédere cum Hebræis, & profânum putant hujuscémodi convívium) sedérunt coram eo, primogénitus juxta primogénita sua, & mínimus juxta ætâtem suam. Et mirabántur nimìs, sumptis pártibus quas ab eo accéperant: majórque pars venit Bénjamin, ita ut quinque pártibus excéderet. Biberúntque & inebriáti sunt cum eo. Cap. 44. Præcêpit autem Joseph dispensatóri domûs suæ, dicens: Imple saccos eôrum fruménto, quantum possunt cápere: & pone pecúniam singulôrum in summitâte sacci. Scyphum autem meum argénteum, & prétium quod dedit trítici, pone in ore sacci juniôris. Factúmque est ita. Et orto manè, dimíssi sunt cum ásinis suis. Jamque urbem exíerant, & processérant páululùm: tunc Joseph, accersíto dispensatôre domûs, ait: Surge, inquit, & perséquere viros: & apprehénsis dícito: Quare reddidístis malum pro bono? Scyphus, quem furáti estis, ipse est in quo bibit dóminus meus, & in quo augurári solet: péssimam rem fecístis. Fecit ille ut jússerat. Et apprehénsis per órdinem locûtus est. Qui respondérunt: Quare sìc lóquitur dóminus noster, ut servi sui tantum flagítii commísserint? Pecúniam, quam invénimus in summitâte saccôrum, reportávimus ad te de terra Chánaan: & quómodò cónsequens est ut furáti simus de domo dómini tui aurum vel argéntum? Apud quemcúmque fúerit invéntum servôrum tuôrum quod quæris, moriâtur, & nos érimus servi dómini nostri. Qui dixit eis: Fiat juxta vestram senténtiam: apud quemcúmque fúerit invéntum, ipse sit servus meus, vos autem éritis innóxii. Itaque festinátò deponéntes in terram saccos, aperuérunt sínguli. Quos scrutâtus, incípiens à majôre usque ad mínimum, invênit scyphum in sacco Bénjamin. At illi, scissis véstibus, oneratísque rursùm ásinis, revérsi sunt in óppidum. Primúsque Judas cum frátribus ingréssus est ad Joseph (necdùm enim de loco abíerat) omnésque ante eum páritèr in terram corruérunt. Quibus ille ait: Cur sic ágere voluístis? an ignorâtis quòd non sit símilis meî in augurándi sciéntia? Cui Judas: Quid respondébimus, inquit, dómino meo? vel quid loquêmur, aut justè potérimus obténdere? Deus invênit iniquitâtem servôrum tuôrum: en omnes servi sumus dómini mei, & nos, & apud quem invéntus est scyphus. Respóndit Joseph: Absit à me ut sìc agam: qui furâtus est scyphum, ipse sit servus meus: vos autem abite líberi ad patrem vestrum. Accédens autem própiùs Judas, confidéntèr ait: Oro Dómine, audi me: ut loquâtur servus tuus verbum in áuribus tuis, & ne irascâris fámulo tuo: tu es enim post Pharaônem dóminus meus. Interrogásti priùs servos tuos: Habêtis patrem, aut fratrem? & nos respóndimus tibi dómino meo: Est nobis pater senex, & puer párvulus, qui in senectûte illîus datus est; cujus uterînus frater est mórtuus: & ipsum solum habet mater sua, pater vero ténerè díligit eum. Dixistíque servis tuis: Addúcite eum ad me, & ponam óculos meos su-

super illum. Suggéssimus tibi dómino meo: Non potest puer relínquere patrem suum: si enim illum dimíserit, moriêtur. Et dixísti servis tuis: Nisi vénerit frater vester mínimus vobíscum, non vidébitis ámpliùs fáciem meam. Cùm ergo ascendissêmus ad fámulum tuum patrem nostrum, narrávimus ei ómnia quæ locûtus est dóminus meus. Et dixit pater noster: Revertímini, & émite nobis parum trítici. Cui díximus: Non póssumus ire: si frater noster mínimus descénderit nobíscum, proficiscêmur simùl: alióquin illo absénte, non audêmus vidêre fáciem viri. At ille respóndit: Vos scitis quòd duos genúerit mihi uxor mea. Egréssus est unus, & dixístis: Béstia devorâvit eum: & hucúsque non compâret. Si tuléritis & istum, & áliquid ei in via contígerit, deducêtis canos meos cum mœrôre ad ínferos. Igitur si intrávero ad servum tuum patrem nostrum, & puer defúerit (cùm ánima illius ex hujus ánima dependeat) viderítque eum non esse nobíscum, moriêtur, & dedúcent fámuli tui canos ejus cum dolôre ad ínferos. Ego própriè servus tuus sum, qui in meam hunc recépi fidem, & spopóndi dicens: Nisi redúxero eum, peccáti reus ero in patrem omni témpore. Manêbo ítaque servus tuus pro púero in ministério dómini mei, & puer ascéndat cum frátribus suis. Non enim possum redîre ad patrem, absénte púero: ne calamitâtis, quæ oppressûra est patrem meum, testis assístam. Cap. 45. Non se póterat ultrà cohibêre Joseph multis coram astántibus: undè præcêpit ut egrederéntur cuncti foras, & nullus interésset aliênus agnitióni mútuæ. Elevavítque vocem cum fletu: quam audiérunt Ægyptii, omnísque domus Pharaônis. Et dixit frátribus suis: Ego sum Joseph: adhùc pater meus vivit? Non póterant respondêre fratres nímio terrôre pertérriti. Ad quos ille cleméntèr: Accédite, inquit, ad me. Et cum accessíssent propè, Ego sum, ait, Joseph, frater vester, quem vendidístis in Ægyptum. Nolîte pavêre, neque vobis durum esse videâtur quòd vendidístis me in his regiónibus: pro salûte enim vestra misit me Deus ante vos in Ægyptum. Biénnium est enim quòd cœpit fames in terra esse: & adhùc quinque anni restant, quibus nec arári póterit, nec meti. Præmisítque me Deus ut reservémini super terram, & escas ad vivéndum habêre possítis. Non vestro consílio, sed Dei voluntâte hùc missus sum: qui fecit me quasi patrem Pharaônis, & dóminum univérsæ domûs ejus, ac príncipem in omni terra Ægypti. Festinâte, & ascéndite ad patrem meum, & dicêtis ei, Hæc mandat fílius tuus Joseph: Deus fecit me dóminum univérsæ terræ Ægypti: descénde ad me, ne morêris, & habitâbis in terra Gessen: erísque juxta me tu, & filii tui, & filii filiôrum tuôrum, oves tuæ, & arménta tua, & univérsa quæ póssides. Ibíque te pascam (adhùc enim quinque anni resídui sunt famis) ne & tu péreas, & domûs tua, & ómnia quæ póssides. En óculi nostri, & óculi fratris mei Bénjamin, vident quòd os meum loquâtur ad vos. Nunciâte patri meo univérsam glóriam meam, & cuncta quæ vidístis in Ægypto: festinâte, & addúcite eum ad me. Cùmque amplexâtus recidísset in collum Bénjamin fratris sui, flevit: illo quoque simílitèr flente super collum ejus. Osculâtus est Joseph ómnes fratres suos, & plorâvit super síngulos: post quæ ausi sunt loqui ad eum. Auditúmque est, & célebri sermône vulgâtum in aula regis: Venérunt fratres Joseph: & gavìsus est Phárao, atque omnis família ejus. ℟. Amen.

Antíphona 1. Desidérium páuperum nùnc exáudiet, dicit Dóminus. Psalmus 9.

Orátio.

DEsidérium tuôrum Dómine páuperum sìc inténde propítius, ut & donôrum cœléstium nobis cópiam tríbuas; & tumôrem prætereúntium rerum à nobis avértas: Auris quoque tua nostram ita oratiônem inténdat, ut dum pupíllo humilìque judícium féceris, patérnâ nobis indulgéntiâ blandiâris; & pro humiliatiône præséntium gáudia retríbuas æternôrum. ℟. Amen.

Antíphona 2. Justus Dóminus & justítiam diléxit: æquitâtem vidit vultus ejus. Psalmus 10.

Orátio.

JUstus es Dómine, & justítiam díligis, atque áspicis æquitâtem: da nobis ante óculos tibi plácita & placitúra perficere; & semper digna tuæ justítiæ atque æquitâtis ópera consummâre. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Antíphona 3. Tu autem Dómine serva nos: & custódies nos à generatiône. P. Salvum me fac, Dómine. Psalmus 11.

℟. Convertâmur ad Dóminum. Quære f. 144.

Preces. Christe Redémptor pius animârum exáudi gémitus fléntium, P. Et miserêre ℣. Ne derelínquas plebem supplicántem, ex-

áudi precem, & réspice: quæ postulâmus attríbue. P. Et miserêre. ℣. Parce, rogâmus: parce tandem fessis: mœróres nostros lætífica; diffûsam vitam jam révoca. P. Et miserêre. ℣. Salvâtor noster intuêre terram, cœléstem largîre plúviam, & victum nobis partúriat grátia tua. P. Et miserêre. ℣. Indúlge nostrum fácinus horréndum, quo te offénso defécimus, dimítte nobis hoc débitum. P. Et miserêre.

Hymnus. O Nazarêne, lux. fol. 144.

Capítula. Custódi nos, Dómine. fol. 147.

Ad Sextam.

Léctio libri Esaíæ Prophétæ. *Capítulo* 65. ℟. Deo grátias.

HÆc dicit Dóminus: Quæsíerunt me qui ante non interrogábant, invenérunt qui non quæsiérunt me: dixi: Ecce ego, ecce ego ad gentem, quæ nesciêbat me, & quæ non invocâbat nomen meum. Expándi manus meas totâ die ad pópulum incrédulum, qui gráditur in via non bona post cogitatiónes suas. Pópulus qui ad iracúndiam próvocat me ante fáciem meam semper: qui ímmolant in hortis, & sacríficant super láteres: qui hábitant in sepúlcris, & in délubris idolôrum dórmiunt: qui cómedunt carnem suíllam, & jus profânum in vasis eôrum. Qui dicunt, Recêde à me, non appropínques mihi, quia immúndus es: isti fumus erunt in furôre meo, ignis ardens totâ die. Ecce scriptum est coram me: non tacêbo, sed reddam & retríbuam in sinu eôrum iniquitátes vestras, & iniquitátes patrum vestrôrum simùl, dicit Dóminus, qui sacrificavérunt super montes, & super colles exprobravérunt mihi, & remétiar opus eôrum primum in sinu eôrum. Hæc dicit Dóminus: Quómodò si inveniâtur granum in botro, & dicâtur: Ne díssipes illud, quóniam benedíctio est: sìc fáciam propter servos meos, ut non dispérdam totum. Et edûcam de Jacob semen, & de Juda possidéntem montes meos: & hereditábunt eam elécti mei, & servi mei habitábunt ibi. ℟. Amen.

Antíphona 1. Oculi nostri ad Dóminum Deum nostrum, donec misereâtur nobis. Psalmus 122.

Orátio.

AD te, Dómine, óculos nostros erígimus; quem in cœléstibus habitâre, & terræ máchinam virtûte continêre fatêmur: Miserêre ígitur nostrî Dómine, miserêre; & peccátis nostris, pro quibus te metúimus, parce: ut contémptum nostrum pietâte cleménti respícias; & à delícti oppróbrio dézterâ nos tuæ virtûtis erípias. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Antíphona 2. Láqueus contrîtus est, & nos liberáti sumus. Psalmus 123.

Orátio.

ADjutórium nostrum in nómine tuo est, Dómine: da nobis odîre mundi inlécebram; & venántium voluptâtum præcavêre muscípulam: ut ipse insidiántem périmas; ipse confidéntem múnias atque deféndas. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 3. Bénefac Dómine bonis, & rectis corde. Psalmus 124.

℟. Placábilis esto, Dómine, & osténde te nobis P. In témpore tribulatiônis, & angústiæ nostræ. ℣. Deus in nómine tuo salvos nos fac: & in virtûte tua líbera nos. P. In témpore. ℣. Glória, & honor Patri &c. Reiterêtur ℟.

Preces. Dicâmus omnes, Dómine: Miserêre nobis, P. Et esto propítius. ℣. Pie, precántes súpplices exáudi, Christe. P. Et esto propítius. ℣. Nostra reláxa crímina, dele peccâta. P. Et esto. ℣. In omnes gentes, Dómine, pacem concêde. P. Et esto. ℣. Remissiônem ómnium concêde, Deus. P. Et esto. ℣. O Deus potentíssime clemens succúrre. P. Et esto.

Hymnus. O Nazarêne, lux. Requîre fol. 144.

Orátio.

BEnefac, Dómine, bonis & rectis corde: régimen salutâris impénde; atque in tuæ plebis custódiâ semper vígila; & malignántium rábiem tuâ déxterâ frena.

Pater noster.

Ad Nonam.

Proverbiôrum Salomônis. *Capítulo* 23. ℟. Deo grátias.

FIli, Ingrediâtur ad doctrînam cor tuum, & aures tuæ ad verba sciéntiæ. Noli subtráhere à púero disciplînam: si enim percússeris eum virgâ, non moriêtur. Tu virgâ percúties eum: & ánimam ejus de inférno liberâbis. Fili mi, si sapiens fúerit ánimus tuus, gaudêbit tecum cor meum: & exultábunt renes mei, cùm locûta fúerint recta lábia mea. Non æmulêtur cor tuum peccatóres: sed in timôre Dómini esto totâ die: quia habêbis spem in novíssimo, & præstolátio tua non auferêtur. ℟. Amen.

Lé-

Léctio libri Génesis. *Capítulo* 45.
℟. Deo grátias.

IN illis diêbus : Auditúmque est, & célebri sermône vulgâtum in aula regis: Venérunt fratres Joseph : & gavîsus est Phárao, atque omnis família ejus. Dixítque ad Joseph ut imperâret frátribus suis, dicens: Onerántes juménta, ite in terram Chánaan, & tóllite inde patrem vestrum & cognatiônem, & venîte ad me : & ego dabo vobis ómnia bona Ægypti, ut comedâtis medúllam terræ. Præcipe étiam ut tollant pláustra de terra Ægypti, ad subvectiônem parvulôrum suôrum ac cónjugum : & dícito : Tóllite patrem vestrum, & properâte quantóciùs veniéntes. Nec dimittâtis quicquam de supelléctili vestrâ : quia omnes opes Ægypti vestræ erunt. Fecerúntque filii Israël ut eis mandâtum fúerat. Quibus dedit Joseph pláustra, secúndùm Pharaônis império : & cibária in itínere. Singulísque proférri jussit binas stolas : Bénjamin vero dedit trecéntos argénteos cum quinque stolis óptimis : tantúndem pecuniârum, & véstium mittens patri suo, addens eis ásinos decem, qui subvéherent ex ómnibus divítiis Ægypti : & tótidem ásinas, tríticum in itínere panésque portántes. Dimîsit ergo fratres suos, & proficiscéntibus ait: Ne irascámini in via. Qui ascendéntes ex Ægypto venérunt in terram Chánaan ad patrem suum Jacob. Nuntiavérunt ei, dicéntes : Joseph filius tuus vivit : & ipse dominâtur in omni terra Ægypti. Quo audîto, quasi de gravi somno evígilans, tamen non credêbat eis. Illi è contra referébant omnem órdinem rei. Cùmque vidísset pláustra & universa quæ míserat, revíxit spíritus ejus, & ait : Súfficit mihi si adhùc Joseph filius meus vivit, vadam, & vidêbo eum ántequam móriar. Cap. 46. Profectúsque Israël cum ómnibus, quæ habêbat, venit ad Púteum juraménti : & mactâtis ibi víctimis Deo patris sui Isaac, audîvit eum per visiônem nocte vocántem se, & dicéntem sibi : Jacob, Jacob. Qui respóndit : Ecce adsum. Ait illi Deus: Ego sum fortíssimus Deus patris tui : noli timêre, descénde in Ægyptum, quia in gentem magnam fáciam te ibi. Ego descéndam tecum illùc, & ego indè addûcam te reverténtem : Joseph quoque ponet manum suam super óculos tuos. Surréxit Jacob à Púteo juraménti : tulerúntque eum filii cum párvulis, & uxóribus in pláustris quæ míserat Phárao ad portándum senem, & ómnia quæ possíderat in terra Chánaan : venítque in Ægyptum cum omni sémine suo, filii ejus, & nepótes, filiæ, & cuncta simul progénies.
℟. Amen.

Antíphona 1. Deus Deus noster réspice : non nos derelínquas sperántes in te. Psalmus 21.

Orátio.

RESpice in nos Dómine Deus noster; ne averténdo fáciem tuam à nobis, nos aliquáteniùs derelínquas : verè enim salvi érimus, si vultûs tui in nos aspéctum convérteris, & hiláritèr nostris te animâbus conjúnxeris : ut quia in te speravérunt patres nostri, & salvi facti sunt, nos hereditáriæ fac eôrum spei succédere ; & parilitâtem horum, ætérnâ cum eis exultatiône gaudêre.
℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Antíphona 2. Ad defensiònem nostram, Deus noster, réspice. Psalmus 21.

Orátio. Ad defensiônem nostram. Quære fol. 149.

Antíphona 3. Salva plebem tuam Dómine, & bénedic hereditâtem tuam : & rege eos & extólle eos usque in ætérnum. Psalmus 27.

Hymnus. O Nazarêne, lux. fol. 144.

Orátio.

ADjûtor & Redémptor noster Dómine ádjuva nos ; & reflóreat caro nostra vel virôre pudicítiæ, vel sanctimóniæ novitâte : & quia tu fortitûdo plebis tuæ es, pópulum tuum salva, & hereditâtem tuam cópia tuæ benedictiònis exálta.

Pater noster.

Ad Vésperos.

Lauda. Tu illúminas lucérnam meam, Dómine. Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum.

Antíphona. Confitébimur tibi Deus : confitébimur tibi, & invocábimus nomen tuum, Dómine. Psalmus 74. Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum.

Lauda. Adhæsi testimóniis tuis : P. Dómine, noli me confúndere. ℣. Viam mandatôrum tuôrum cucúrri, cùm dilatâres cor nostrum. P. Dómine. ℣. Glória, & honor Patri, &c.

Hymnus. Christe Salvâtor ómnium. Quære fol. 97.

Capítula.

SErvis tuis hæc est glória, Dómine, sub spe vitæ beátæ in hoc sæculo laborâre; & per illuminatiônem grátiæ tuæ júgitèr ad te jejúniis, & oratiónibus vigilâre : consecra ergo quæsumus jejúnium nostrum, & repél-

pélle ab ánimis nostris nostrôrum sárcinam deliĉtôrum. Quátenùs hìc superáto Diábolo, mereâmur cum ómnibus sanĉtis tuis congaudêre in regno perpétuo.

Pater noster. Humiliâte vos benediĉtióni. Dóminus sit. ℟. Et cum spíritu tuo.

Benedíĉtio.

OMnipoténtis Dómini vos grátia prótegat, famémque vestram spirituáli cibo refíciat. ℟. Amen. Sitim quoque vestram justítiæ flumínibus ínriget, atque novum dulcédinis suæ ánimis nostris infúndat sapôrem. ℟. Amen. Ut tàm carne contríti, quàm spíritu vivificáti ab eo mereámini cœlésti dono beatificári. ℟. Per misericórdiam.

Lauda. Confirma super nos.

Orátio. Confirma super nos. Quære retrò in fine Láudibus de secúnda Féria secúndæ hebdómadæ Quadragésimæ.

FERIA TERTIA.

Ad Matutînum.

Antíphona. Voce meâ ad Dóminum clamávi, & exaudîvit me de monte sanĉto suo. Psalmus 3.

Orátio.

MUltiplicáti sunt, Dómine, qui tríbulant nos: sed tu multus es in misericórdia, qui éruas nos: in nullo formidábimus ab imminénti pressúrâ, si tantùm tuâ muniâmur, Omnípotens, grátiâ. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 1. Anima nostra pátiens est, Dómine: quóniam adjûtor & protéĉtor noster es. Psalmus 32.

Orátio. Tibi Dómino. fol. 152.

Antíphona 2. Fiat, Dómine, misericórdia tua super nos: sicut sperávimus in te. Psalmus 32.

Orátio.

FIat misericórdia tua Dómine super nos: ut qui singillâtìm corda hóminum fingis; speciátim ea sanĉtífices: & quia óculi tui super eos sunt, qui te métuunt; timôris tui da nobis plenitúdinem: ut & agnitiônis tuæ nobis cónferas largitâtem. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Antíphona 3. Rédimet Dóminus ánimas servôrum suôrum: & non derelínquet omnes qui sperant in eum. Psalmus 33.

Orátio.

BEnedîcat te Dómine in omni témpore ánima nostra: quia & in flagéllis nostris semper adest misericórdia tua: dùm nos & disciplínâ córrigis, & indulgéntiâ foves: dùm percutiéndo sanas, & sanándo corróboras: dona ígitur nobis, ut qui tuam in fide gustávimus suavitâtem, pleníssimam percipiâmus in retributiône dulcédinem. ℟. Amen. Per misericórdiam.

℟. Convertímini ad me, dicit Dóminus: & convértar ad vos. P. Ecce vénient dies nostri, quandò quæritis me. ℣. Despexístis omne consílium meum, & increpatiónes meas neglexístis: vocávi enim vos, & renuístis. P. Ecce vénient. ℣. Glória, & honor, &c.

IN LAUDIBUS.

Antíphona. Secúndùm magnam misericórdiam tuam, & secúndùm multitúdinem miseratiônum tuârum dele iniquitátes nostras. Psalmus 50.

Orátio. Secúndùm multitúdinem. fol. 150.

Antíphona. Deus patris nostri erit adjûtor noster, & omnípotens benedîcet nobis.

Cánticum. Vocâvit Jacob. fol. 49.

Reiterêtur Antíphona Deus patris.

Orátio.

APpáreat, quæsumus, Dómine méntibus nostris agnítio tuæ divinitâtis; quæ benediĉtiônis habêre grátiam præbeat nobis: ut proficiâmus & crescâmus júgitèr in bonis multiplícibus increméntis. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Ad Benedíĉtus.

Antíphona. Illúminans tu mirábilis à móntibus ætérnis. ℣. Notus in Judæa Deus: in Israël magnum nomen ejus.

Cánticum. Benedíĉtus. fol. 6.

Lauda. In psaltério, & cíthara hymnum dicâmus: in choro laus résonet Dómino in chordis, & órgano. P. Laudâte.

Léĉtio libri Génesis. *Capítulo* 46.

℟. Deo grátias.

IN illis diêbus: Misit Jacob Judam ante se ad Joseph in Ægyptum, ut nuntiâret ei, & ille occúrreret in Gessen. Quò cùm pervenísset, junĉto Joseph curru suo, ascéndit óbviàm patri suo ad eúmdem locum: vidénsque eum, ínruit super collum ejus, & inter ampléxus flevit. Dixítque pater ad Joseph: Jam lætus móriar, quia vidi fáciem tuam, & supérstitem te relínquo. Et ille locûtus est ad fratres suos, & ad omnem domum patris sui: Ascéndam & nuntiâbo Pharaóni, dicámque ei: Fratres mei, & domus patris mei, qui erant in terra Chánaan, venérunt ad me: & sunt viri pastóres óvium, curámque habent alendôrum gregum: pécora sua, & arménta, & ómnia quæ habêre po-

potuérunt, adduxérunt secum. Cùmque vocáverit vos, & díxerit: Quod est opus vestrum? Respondébitis: Viri pastóres sumus servi tui, ab infántia nostrâ usque in præsens, & nos & patres nostri. Hæc autem dicêtis, ut habitâre possìtis in terra Gessen: quia detestántur Ægyptii omnes pastóres óvium. Cap. 47. Ingréssus ergo Joseph nuntiâvit Pharaóni, dicens: Pater meus & fratres mei, oves eôrum & arménta, & cuncta quæ póssident, venérunt de terra Chánaan: & ecce consístunt in terra Gessen. Extrémos quoque fratrum suôrum quinque viros státuit coram rege: quos ille interrogâvit: Quid habêtis óperis? Respondérunt: Pastóres óvium sumus servi tui, & nos & patres nostri. Ad peregrinándum in terra tua venìmus: quóniam non est herba grégibus servôrum tuôrum, ingravescénte fame in terra Chánaan: petimúsque ut esse nos júbeas servos tuos in terra Gessen. Dixit ítaque rex ad Joseph: Pater tuus & fratres venérunt ad te. Terra Ægypti in conspéctu tuo est: in óptimo loco fac habitâre eos, & trade eis terram Gessen. Quòd si nosti in eis esse viros indústrios, constítue eos magístros pécorum meôrum. Post hæc introdúxit Joseph patrem suum ad Regem, & státuit eum coram eo: qui benedícens illi, & interrogâtus ab eo: Quòt sunt dies annôrum vitæ tuæ? Respóndit: Dies peregrinatiônis vitæ meæ centum trigínta annôrum sunt, parvi & mali, & non pervenérunt usque ad dies patrum meôrum quibus peregrináti sunt. Et benedícto rege, egréssus est foras. Joseph verò patri & frátribus suis dedit possessiònem in Ægypto óptimo loco terræ, Ramésses, ut præcéperat Phárao. Et alêbat eos, omnémque domum patris sui, præbens cibária síngulis. ℟. Amen.

Hymnus. Deus ætérni lúminis. fol. 98.

Capítula. Dómine apud quem. fol. 151.

Lauda. Ne áuferas de ore meo verbum veritâtis, Dómine: P. Quia in judíciis tuis sperávi. ℣. Et véniat super me misericórdia tua Dómine: salutâre tuum, & elóquium tuum: P. Quia in judíciis. ℣. Glória, & honor Patri, &c. P. Quia in.

Orátio.

TUa super nos, Dómine, misericórdia, te dùm rogâmus, advéniat: tuúmque salutâre cor nostrum erúdiat; elóquii erudítio mentem nostram enútriat: ut qui in tuis sperâmus sermónibus, tuis per ómnia consolêmur virtútibus: ac dùm spes nostra in te dirígitur, spei ipsìus à te nobìs petítio concedâtur. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Proverbiôrum Salomônis. *Capítulo* 11.

℟. Deo grátias.

FIli, Desidérium justôrum omne bonum est: præstolátio impiôrum furor. Alii dívidunt própria, & ditióres fiunt: álii rápiunt non sua, & semper in egestâte sunt. Anima, quæ benedìcit, impinguábitur: & qui inébriat, ipse quoque inebriábitur. Qui abscóndit fruménta, maledicêtur in pópulo: benedíctio autem super caput vendéntium. Benè consúrgit dilúculò qui quærit bona: qui autem investigâtor malôrum est, opprimêtur ab eis. Qui confidit in divítiis suis, córruet: justi autem quasi virens fólium germinábunt. Qui contúrbat domum suam, póssidet ventos: & qui stultus est, sérviet sapiénti. Fructus justôrum lignum vitæ: & qui súscipit ánimam, sápiens est. Si justus in terra récipit, quantò magis ímpius & peccâtor? Capít. 12. Qui díligit disciplìnam, díligit sciéntiam: qui autem odit increpatiónes, insípiens est. Qui bonus est, háuriet sibi grátiam à Dómino: qui autem confidit in cogitatiónibus suis, ímpiè agit. Non roborábitur homo ex impietâte: & radix justôrum non commovébitur. ℟. Amen.

Léctio libri Génesis. *Capítulo* 47.

℟. Deo grátias.

IN illis diêbus: Venit cuncta Ægyptus ad Joseph, dicens: Da nobis panes: quare mórimur coram te, deficiénte pecúniâ? Quibus ille respóndit: Addúcite pécora vestra, & dabo vobis pro eis cibos, si prétium non habêtis. Quæ cùm adduxíssent, dedit eis aliménta pro equis, & óvibus, & bobus, & ásinis: sustentavítque eos illo anno pro commutatiône pécorum. Venéruntque anno secúndo, & dixérunt ei: Non celábimus dómino nostro quòd deficiénte pecúniâ, pécora simùl defecérunt: nec clam te est, absque pecóribus & terra nihil habeâmus. Cùr ergo mórimur te vidénte? & nos & terra nostra tui érimus: eme nos in servitûtem régiam, & præbe sémina, ne pereúnte cultôre redigâtur terra in solitúdinem. Emit ígitur Joseph omnem terram Ægypti, vendéntibus síngulis possessiónes suas præ magnitúdine famis. Subjecítque eam Pharaóni, & cunctos pópulos ejus, à novíssimis términis Ægypti usque ad extrémos fines ejus, præter terram sacerdôtum, quibus statûta cibária ex hórreis públicis provehebántur, quæ à rege trádita fúerant

rant eis, & idcírcò non sunt compúlsi véndere possessiónes suas. Dixítque Joseph ad pópulum: En ut cérnitis, & vos & terram vestram Phárao póssidet: accípite sémina, & sérite agros, ut fruges habêre possìtis. Quintam partem regi dábitis: quátuor réliquas permítto vobis in seméntem, & in cibum fámulis & líberis vestris. Qui respondérunt: Salus nostra in manu tua est: respíciat nos tantúmdem dóminus noster & læti serviêmus regi. Ex eo témpore usque in præséntem diem, in univérsa terra Ægypti, régibus quinta pars sólvitur, & factum est quasi in legem, absque terra sacerdotáli, quæ líbera ab hac conditiône fuit. ℟. Amen.

Antíphona 1. Pópuli confitebúntur tibi in ætérnum, & in sæculum sæculi. Psalmus 44.

Orátio.

FAc nos Dómine dilígere justítiam & odîre iniquitâtem: ac per te, speciémque tuam & pulchritúdinem curréntes, dedûcat nos mirabílitèr déxtera tua: & mortificátâ in nobis incentívâ fornicatiônis libídine, accínge lumbos nostros gládio castitâtis. ℟. Amen. Per.

Antíphona 2. Dóminus virtûtum nobíscum: suscéptor noster Deus Jacob. Psalmus 45.

Orátio.

DEus, virtus & refúgium nostrum, esto nobis adjûtor in tribulatiône: ut nullo modo nostra métuat consciéntia, cùm te judicánte conturbâta fúerit terra: flúminis tui ímpetus, tamquàm in sanctis tuis hábitans, lætíficat Civitâtem: atque in ea sumat ex vultu tuo adjutórium; cum Sancti Spíritûs, te largiénte, percéperit donum. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 3. Deus in nómine tuo salvos nos fac: & in virtûte tua líbera nos. Deus exáudi oratiônem nostram. Psalmus 53.

℟. Dómine, miserêre nobis: te enim expectávimus totâ die: esto bráchium nostrum in fortitúdine, & salus nostra P. In témpore tribulatiônis. ℣. Dómine, exáudi oratiônem nostram, & clamor noster ad te pervéniat. P. In témpore. ℣. Glória, & honor Patri, &c. Reiterêtur ℟.

Preces. Dicâmus omnes: Miserêre, Dómine, & exáudi nos, P. Quia pius es. ℣. Ex toto corde, & ex tota mente orántes ad te exáudi, Dómine, P. Quia pius es. ℣. Qui hábitas in cœlis, & humília réspicis: pœniténtibus dona indulgéntiam, P. Quia pius. ℣. Civitâtem hanc, & omnes habitántes in ea prótege, Christe, déxterâ virtûtis tuæ, P. Quia. ℣. Remissiônem peccatôrum, & emendatiônem morum concêde, Dómine. P. Dicâmus. Totum.

Hymnus. O Nazarêne. fol. 144.

Capítula.

SAlva nos Dómine in tuo nómine; & líbera in virtûte: educ de tribulatiône; & reple jocunditâte: ne à salûte nostra præsídium rétrahas; & quóminùs liberêmur, virtûtem impéndas: ut dùm nobis salus tuo præstâtur ex múnere, tibi glória rependâtur in láudem, & nobis libértas contíngat in réquiem.

Pater noster.

Ad Sextam.

Léctio libri Esaíæ Prophétæ. *Capítulo* 63. ℟. Deo grátias.

ATténde, Dómine, de cœlo, & vide de habitáculo sancto tuo, & glóriæ tuæ: ubi est zelus tuus, & fortitûdo tua, multitûdo víscerum tuôrum, & miseratiônum tuârum? super me continuérunt se. Tu enim pater noster, & Abraham nescîvit nos, & Israël ignorâvit nos: tu Dómine pater noster, & redémptor noster, à sæculo nomen tuum. Quare errâre nos fecísti Dómine de viis tuis: indurásti cor nostrum ne timerêmus te? convértere propter servos tuos, tribus hereditâtis tuæ. Quasi níhilum possedérunt pópulum sanctum tuum: hostes nostri conculcavérunt sanctificatiônem tuam. Facti sumus quasi in princípio, cùm non dominarêris nostrî, neque invocarêtur nomen tuum super nos. Capít. 64. Utinam disrúmperes cœlos, & descénderes: à fácie tua montes deflúerent. Sicut exústio ignis tabéscerent, aquæ ardérent igni, ut notum fieret nomen tuum inimícis tuis: à fácie tua gentes turbaréntur. Cùm féceris mirabília, non sustinébimus: descendísti, & à fácie tua montes defluxérunt. A sæculo non audiérunt, neque áuribus percepérunt: óculus non vidit, Deus absque te, quæ præparásti expectántibus te. Occurrísti lætánti, & faciénti justítiam: in viis tuis recordabúntur tuî: ecce tu irâtus es, & nos peccávimus: in ipsis fúimus semper, & salvábimur. Et facti sumus ut immúndi omnes nos, & quasi pannus menstruátæ univérsæ terræ: & cecídimus quasi fólium univérsi, & iniquitátes nostræ quasi ventus abstulérunt nos. Non est qui ínvocet nomen tuum; qui consúrgat, & téneat te: abscondísti fáciem tuam à nobis, & allisísti nos in manu iniqui-

quitâtis nostræ. Et nunc Dómine, pater noster es tu, nos verò lutum: & fictor noster tu, & ópera mánuum tuârum omnes nos. Ne irascâris Dómine satis, & ne ultrà memíneris iniquitâtis nostræ. ℟. Amen.

Antíphona 1. Rectè judicâte filii hóminum. Psalmus 57.

Orátio.

DEus, cujus sunt elóquia casta, & judícia recta; tríbue nobis, casto ore verba tua deprómere; & corde puríssimo judiciôrum tuôrum mandâta servâre: exténde ítaque arcum tuum ob defensiônem nostram; & ad infirmánda inimicôrum consília, spirituália dírige tela; molásque confrínge leônum, quæ tuum demolíri nitúntur sceptrum: ut in te lætêtur cópia redemptôrum, qui es corôna justôrum; tibîque decantêmus psalmum lætítiæ; cujus múnere pervenîtur ad fructum justítiæ. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam, &c.

Antíphona 2. Convérte Dómine captivitâtem nostram, sicut torrens in austro. Psalmus 125.

Orátio.

COnvértere Dómine, captivitâtem nostram ab inlecebrósis inimíci seductiónibus rediméndo: & reple consolatiône indulgéntiæ, quos desolátos próspicis ob admissiônem nequítiæ: da nobis, quæsumus, contríti cordis humilitâtem quærere; & inquinaménta, quæ nos pólluunt, fluéntis lachrymârum ablúere: sic étiam confessiônis remédia serâmus in láchrymis, ut indulgéntiæ fructus metâmus in gáudiis. ℟. Amen. Per.

Antíphona 3. Adjutórium nostrum in nómine Dómini, qui fecit cœlum & terram. Psalmus 123.

℟. Qui sedes super thronum, & júdicas æquitâtem. P. Esto refúgium páuperum in tribulatiône, quia tu solus labôrem, & dolôrem consíderas. ℣. Qui regis Israël, inténde: qui dedûcis velut ovem Joseph. Qui sedes super Chérubim. P. Esto. ℣. Glória, &c. Reiterêtur ℟.

Preces. Dicâmus omnes: Propitiâre pópulo tuo, Christe. P. Et miserêre. ℣. Inténde nostris tandem précibus: inténde jam propítius. P. Et miserêre. ℣. Nos peccávimus, nos iniquè égimus. P. Et miserêre. ℣. Averte iram tuam, & dona indulgéntiam. P. Et miserêre. ℣. A peccátis ac delíctis nostris purífica nos, Dómine. P. Et miserêre.

Hymnus. O Nazarêne, lux. fol. 144.

Capítula.

ADjutórium nostrum in nómine tuo est, Dómine: da nobis odîre mundi inlécebras; & venántium voluptâtum præcavêre muscípulam: ut ipse insidiántem périmas, ipse confidéntem múnias atque deféndas.

Pater noster.

Ad Nonam.

Proverbiôrum Salomônis. *Capítulo* 23.

℟. Deo grátias.

FIli, Audi patrem tuum, qui génuit te: & ne contémnas cùm senúerit mater tua. Veritâtem eme, & noli véndere sapiéntiam, & doctrînam, & intelligéntiam. Exúltet gáudio pater justi: qui sapiéntem génuit, lætábitur in eo. Gáudeat pater tuus, & mater tua, & exúltet qui génuit te. ℟. Amen.

Léctio libri Génesis. *Capítulo* 47.

℟. Deo grátias.

IN illis diêbus: Habitâvit Israël in Ægypto, id est, in terra Gessen, & possêdit eam: auctúsque est, & multiplicâtus nimis. Et vixit in eâdem decem & septem annis: factîque sunt omnes dies vitæ illîus, centum quadragínta septem annôrum. Cùmque appropinquâre cérneret diem mortis, vocâvit filium suum Joseph, & dixit ad eum: Si invéni grátiam in conspéctu tuo, pone manum tuam sub fémore meo: & fácies mihi misericórdiam & veritâtem, ut non sepélias me in Ægypto: sed dórmiam cum pátribus meis, & áuferas me de hac terra, condásque in sepúlchro majôrum meôrum. Cui respóndit Joseph: Ego fáciam quod jussísti. Et ille: Jura ergo, inquit, mihi. Quo juránte, adorâvit Israël Dóminum, convérsus ad léctuli caput. Cap. 48. His ítaque transáctis, nuntiâtum est Joseph quòd ægrotâret pater ejus: qui, assúmptis duôbus filiis suis Manásse & Ephraïm, perréxit. Dictúmque est seni: Ecce filius tuus Joseph venit ad te. Qui confortâtus sedit in léctulo. Et ingrésso ad se ait: Deus omnípotens appáruit mihi in Luza, quæ est in terra Chánaan: benedixítque mihi, & ait: Ego te augêbo & multiplicábo, & fáciam te in turbas populôrum: dabôque tibi terram hanc, & sémini tuo post te, in possessiônem sempitérnam. Duo ergo filii tui, qui nati sunt tibi in terra Ægypti ántequàm hùc venîrem ad te, mei erunt: Ephraïm, & Manásses, sicut Ruben & Símeon reputabúntur mihi. Réliquos autem quos genúeris post eos, tui erunt, & ex nómine

fratrum suôrum vocabúntur in possessiónibus suis. Mihi enim, quandò veniêbam de Mesopotámia, mórtua est Rachel in terra Chánaan in ipso itínere, erátque vernum tempus: & ingrediêbar Ephratam, & sepelívi eam juxta viam Ephratæ, quæ álio nómine appellâtur Béthlehem. Videns autem fílios ejus, dixit ad eum: Qui sunt isti? Respóndit: Fílii mei sunt, quos dedit mihi Deus in hoc loco. Adduc, inquit, eos ad me, ut benedîcam illis. Oculi autem Israël caligáverant præ nímia senectûte, & clarè vidêre non póterat. Applicatísque ad se, deosculâtus est, & circumpléxus, dixit ad filium: Non sum fraudâtus aspéctu tuo: ínsuper osténdit mihi Dóminus semen tuum. Cùmque tulísset eos Joseph de grémio patris, adorâvit pronus in terram: & pósuit Ephraïm ad déxteram suam, id est, ad sinístram Israël: Manássen vero in sinístra sua, ad dexteram scílicèt patris, applicavítque ambos ad eum. Qui exténdens manum déxteram, pósuit super caput Ephraïm juniôris fratris: sinístram autem super caput Manásse qui major natu erat, commútans manus. Benedixítque Jacob filios Joseph, & ait: Deus, in cujus conspéctu ambulavérunt patres mei Abraham & Isaac, Deus qui pascit me ab adolescéntia mea usque in præséntem diem: Angelus, qui éruit me de cunctis malis, benedîcat púeris istis: & invocêtur super hos nomen meum, nómina quoque patrum meôrum Abraham & Isaac, & crescant in multitúdinem super terram. Videns autem Joseph quòd posuísset pater suus déxteram manum super caput Ephraïm, grávitèr accêpit: & apprehénsam manum patris levâre conâtus est de cápite Ephraïm, & transférre super caput Manásse. Dixítque ad patrem: Non ita cónvenit, pater: quia hic est primogénitus, pone déxteram super caput ejus. Qui rénuens, ait: Scio fili mi, scio: & iste erit quidem in pópulos, & multiplicábitur: sed frater ejus júnior, major illo erit: & semen illius crescet in gentes. Benedixítque eis in ipso témpore dicens: In te benedicêtur Israël, atque dicêtur: Fáciat tibi Deus sicut Ephraïm, & sicut Manásse. Constituítque Ephraïm ante Manássen. Et ait ad Joseph filium suum: En ego mórior, & erit Deus vobíscum, reducétque vos ad terram patrum vestrôrum. Do tibi partem unam extra fratres tuos, quam tuli de manu Amorrhæi in gládio & arcu meo. ℟. Amen.

Antíphona 1. Da nobis auxílium, Deus, in tribulatiône. Psalmus 59.

Orátio.

DA nobis Dómine auxílium in tribulatiône; quia vana est salus ab hómine: in te enim faciêmus virtûtem, qui & confórtas fámulos, & ad níhilum rédigis inimícos. ℟. Amen. Per.

Antíphona 2. Omnis terra adôret te, & psallat tibi, Dómine. Psalmus 65.

Orátio.

OMnis terra adôret te Dómine; & tibi psallat vitæ particípio incorrúptæ: ut sicut sunt ómnia tuo formâta opificio, ita cuncta tuo páritèr subdántur império. ℟. Amen. Per.

Antíphona 3. In adjutórium nostrum inténde Dómine: ad adjuvándum nos festína. Psalmus 69.

Hymnus. O Nazarêne. fol. 144.

Capítula.

IN adjutórium nostrum inténde Dómine; nosque ad adjuvándum festína: nihil enim in bonis opéribus conâtus nostri te desisténte proficiunt; à quo gressus omnes dirigúntur: tu es enim, per quem nostra roborâtur fragílitas.

Pater noster.

Ad Vésperum.

Illuminátio mea, & salus mea Dóminus. Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum.

Antíphona. Benedíctio Dómini super vos: benedícimus in nómine Dómini. Psalm. 128.

Lauda. Avérte óculos meos ne vídeant vanitâtem: P. Et in via tua vivífica me, Dómine. ℣. Státue servo tuo elóquium tuum, in timôre tuo. P. Et in. ℣. Glória, &c. P. Et in.

Hymnus. Christe lumen perpétuum. fol. 155.

Capítula. Servis tuis. fol. 189.

Lauda. Ne áuferas de ore. fol. 191.

QUARTA FERIA.

Ad Matutînum.

Antíphona. Glória mea. fol. 156. Psalm. 3.

Orátio. Glória nostra Deus noster. fol. 156.

Antíphona 1. Cantêmus Dómino de cánticis Sion; ut recordêtur nostrî, & líberet nos. Psalmus 136.

Orátio.

PEregrinántis Ecclésiæ tuæ, Dómine, memor esto: ac dùm super flúmina Babylônis defléntes sédimus, prætereúntis sæculi ímpetu non trahâmur: sed à præséntis vitæ liberáti contágio, ad Hierúsalem supérnam nostra erigâtur inténtio. ℟. Amen. Per misericórdiam.

An-

Antíphona 2. Nobis adhærêre Deo bonum est: pónere in Dómino spem nostram. Psalmus 72.

Orátio.

NObis adhærêre Deo bonum est, tibi Dómino bonum est: sed tu desidérium boni sic in nobis accúmula; ut spes, quæ nos tibi assóciat, nulla fidei titubatiône vacíllet; sed charitâtis stabilitâte perdûret. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Antíphona 3. Meménto.

Orátio. Meménto nostrì, Dómine. fol. 177. Psalmus 105.

℟. Facti sumus, Dómine, tamquàm aliéni à te. Væ nobis quia peccávimus: inimíci tui polluérunt sancta tua. P. Utinam disrúmperes cœlos, & descénderes: & innotésceres nomen tuum: & in ira tua gentes conturbaréntur. ℣. Facti sumus quasi in princípio, cùm non dominarêris nostrì, neque invocarêtur nomen tuum super nos. P. Utinam. ℣. Glória, & honor Patri, &c. P. Utinam.

IN LAUDIBUS.

Antíphona. Secúndùm multitúdinem miseratiônum tuârum lava me ab injustítia mea: mala mea dimítte, & omnes iniquitátes meas dele. Psalmus 50.

Orátio.

MIserâtor Dómine, secúndùm magnam misericórdiam tuam nobis propítius miserêre: ut quorum te non latent occúlta, his de te confidéntibus donêtur misericórdia manifésta: quique pro admíssis intérno rugítu gémimus, & pro remissiône peccatôrum nostrôrum críminum suspirâmus; non nos à fácie tua projícias: sed tibi soli débita pietâte ad indulgéntiæ portum addúcas. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Antíphona. Quasi inundántes aquæ, sìc rugitus noster ante te Dómine Deus noster.

Cánticum Job. *Capítulo* 3.

PEreat dies in qua natus sum, * & nox in qua dictum est: Concéptus est homo.
Dies illa vertâtur in ténebras, * non requîret eam Deus désuper, & non illustrêtur lúmine.
Obscúrent eam ténebræ, & umbræ mortis, * óccupet eam calígo, involvâtur amaritúdine.
Noctem illam tenebrôsus turbo possídeat, * non computêtur in diêbus anni, nec numerêtur in ménsibus.
Sit nox illa solitária, nec laude digna: * Maledícant ei qui maledícunt diéi, qui paráti sunt suscitâre Levíathan:
Obtenebréntur stellæ calígine ejus: * spectet lucem & non vídeat, nec ortum surgéntis auróræ:
Quia non conclûsit óstia ventris, qui portâvit me, * nec ábstulit mala ab óculis meis.
Quare non in vulva mórtuus sum, * egréssus ex útero non statìm périi?
Quare excéptus génibus? * cur lactâtus ubéribus?
Nunc enim dórmiens silêrem, * & somno meo requiéscerem:
Cum régibus & consúlibus terræ, * qui ædíficant sibi solitúdines:
Aut cum princípibus, qui póssident áurum, * & replent domos suas argénto:
Aut sicut abortìvum abscónditum non subsísterem, * vel qui concépti non vidérunt lucem.
Ibi ímpii cessavérunt à tumúltu, * & ibi requievérunt fessi róbore.
Et quondàm vincti páritèr sine moléstia, * non exaudiérunt vocem exactôris.
Parvus & magnus ibi sunt, * & servus & liber à dómino suo.
Quare data est mísero lux, * vita his, qui in amaritúdine ánimæ sunt?
Qui expéctant mortem, & non venit, quasi effodiéntes thesáuros: * gáudent veheméntèr cùm invenérunt sepúlchrum:
Viro cujus abscóndita est via, * & circúmdedit eum Deus ténebris?
Antequàm cómedam suspìro: * & quasi inundántes aquæ, sìc rugìtus meus:
Quia timor, quem timêbam, evênit mihi: * & quod verêbar áccidit.
Nonne dissimulávi? nonne sílui? nonne quiévi? * & venit super me indignátio.

Reiterêtur Antíphona. Quasi inundántes.

Orátio.

QUámdiù sumus Dómine in hujus vitæ exílio, nec aut malítiæ nequítia vígeat, nec nostræ virtûtis robur enérvet, aut præcipitátæ iræ turbulénta commótio tranquillitâtem nostræ mentis obscúret, aut candôrem mundítiæ carnálium voluptâtum delectátio cœnôsa commáculet; sed futúri judícii præstolátio ab ómnibus inquinaméntis ac sórdibus nos emúndet. ℟. Amen. Per misericórdiam.

MATUTINARIUM.

Ad Benedíctus.

Antíphona. Illúmina, Dómine, vultum tuum super nos, & miserêre nobis. Ut cognoscâmus in terra viam tuam. ℣. Deus misereâtur no-

nobis, & benedìcat nos: illúminet Dóminus vultum suum super nos.

Cánticum. Benedíctus es Dómine Deus.

Lauda. Laudâte nomen Dómini montes & omnes colles: ligna fructífera, & omnes cedri. Psalmus 148.

Léctio libri Génesis. *Capítulo* 49.

℟. Deo grátias.

IN illis diêbus: Benedíxit Jacob filiis suis, benedictiónibus própriis. Et præcêpit eis, dicens: Ego cóngregor ad pópulum meum: sepelìte me cum pátribus meis in spelúnca dúplici quæ est in agro Ephron Hethæi, contra Mambre in terra Chánaan, quam emit Abraham cum agro ab Ephron Hethæo in possessiônem sepúlchri. Ibi sepeliérunt eum, & Saram uxôrem ejus: ibi sepúltus est Isaac cum Rebécca cónjuge sua: ibì & Lia cóndita jacet. Finitísque mandátis quibus filios instruêbat, collêgit pedes suos super léctulum, & óbiit: appositúsque est ad pópulum suum. Cap. 50. Quod cernens Joseph, ruit super fáciem patris flens & ósculans eum. Præcepítque servis suis médicis ut aromátibus condírent patrem. Quibus jussa expléntibus, transiérunt quadragínta dies: ipse quippe mos erat cadáverum conditôrum: flevítque eum Ægyptus septuagínta diêbus. Et expléto planctûs témpore, locûtus est Joseph ad famíliam Pharaônis, dicens: Si invéni grátiam in conspéctu vestro, loquímini in áuribus Pharaônis: eò quòd pater meus adjurâverit mihi, dicens: En mórior, in sepúlchro meo quod fodi mihi in terra Chánaan, sepélies me. Ascéndam ígitur, & sepéliam patrem meum, ac revértar. Dixítque ei Phárao: Ascénde & sépeli patrem tuum sicut adjurâtus es. Quo ascendénte, iérunt cum eo omnes senes domûs Pharaônis, cunctíque majóres natu omnis terræ Ægypti: domus Joseph cum frátribus suis, absque párvulis & grégibus, atque arméntis, quæ dereliquérunt in terra Gessen. Hábuit quoque in comitátu currus & équites: & facta est turba non módica. Venerúntque ad áream Atad, quæ sita est trans Jordânem: ubì celebrántes exéquias planctu magno atque veheménti, implevérunt septem dies. Quod cùm vidíssent habitatóres terræ Chánaan, dixérunt: Planctus magnus est iste Ægyptiis. Et idcírcò appellavérunt nomen loci illìus, Planctus Ægypti. Fecérunt ergo filii Jacob sicut præcéperat eis: & portántes eum in terram Chánaan, sepeliérunt in spelúnca dúplici, quam émerat Abraham cum agro in possessiônem sepúlchri ab Ephron Hethæo contra fáciem Mambre. Revérsus est Joseph in Ægyptum cum frátribus suis, & omni comitátu, sepúlto patre. Quo mórtuo, timéntes fratres, & conloquéntes: Ne fortè memor sit injúriæ quam passus est, & reddat nobis malum omne quod fécimus, mandavérunt ei dicéntes: Pater tuus præcêpit nobis ántequàm morerêtur, ut hæc tibi verbis illìus dicerêmus: Obsecro ut obliviscâris scélerum fratrum tuôrum, & peccáti atque malítiæ quam exercuérunt in te: nos quoque orâmus ut servis Dei patris tui dimíttas iniquitâtem hanc. Quibus audítis, flevit Joseph. Venerúntque ad eum fratres sui: & proni in terram dixérunt: Servi tui sumus. Quibus ille respóndit: Nolìte metúere: num Dei póssumus renúere voluntâtem? Vos cogitástis de me malum: & Deus vertit illud in bonum, ut exaltâret me sicut in præsentiârum cérnitis, & salvos fáceret pópulos multos. Nolìte metúere: ego pascam vos & párvulos vestros: consolatúsque est eos, & blandè ac lénitèr est locûtus. Et habitâvit in Ægypto cum omni domo patris sui: vixítque centum decem annis. Et vidit Ephraïm filios usque ad tértiam generatiônem. Fílii quoque Machïr filii Manásse, nati sunt in génibus Joseph. Quibus transáctis, locûtus est frátribus suis: Post mortem meam Deus visitâbit vos, & ascéndere fáciet de terra ista ad terram quam jurâvit Abraham, Isaac, & Jacob. Cùmque adjurásset eos atque dixísset: Deus visitâbit vos: asportâte vobíscum ossa mea de loco isto: mórtuus est, explétis centum decem vitæ suæ annis. Et condítus aromátibus, repósitus est in lóculo in Ægypto. ℟. Amen.

Hymnus. Deus Pater ingénite. fol. 101.

Capítula. Illúmina, Dómine. fol. 26.

Lauda. Excipe servum tuum in bono: P. Ut non calumniéntur mihi supérbi. ℣. Oculi mei defecérunt in salutâre tuum: & in elóquium justítiæ tuæ. P. Ut non. ℣. Glória. P. Ut non.

Orátio.

JUdícium & justítiam doce nos fácere, Dómine; quálitèr valeâmus superbôrum calúmnias conculcâre: éxcipe servos tuos in bonum, qui sperant in salutâre tuum: quorúmque interióres óculi Christi tui expéctant regnum, hos partem habêre fácito in consórtio electôrum. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Ad

Ad Tértiam.

Ecclesiástici Salomônis. *Capítulo* 10.
℟. Deo grátias.

FIli, Secúndùm Júdicem pópuli, sìc & minístri ejus: & qualis est rector civitâtis, tales & habitántes. Rex insípiens perdet pópulum suum: & civitátes inhabitabúntur per sensum prudéntium. In manu Dei potéstas terræ: & útilem rectôrem suscitâbit in tempus super illam. In manu Dei potéstas hóminis, & super fáciem scribæ ponent honôrem suum. Omnis injúriæ próximi ne memíneris, & nihil agas in opéribus injúriæ. Odíbilis coram Deo est omnis supérbia: & execrábilis omnis iníquitas géntium. Regnum à gente in gentem transferêtur propter injustítiam, & injúrias, & contumélias, & divérsos dolos. Aváro autem nihil est sceléstius. Quid supérbis terra & cinis? Nihil iníquius habens quàm amâre pecúniam: hic enim & ánimam suam venâlem facit: quóniam in vita sua projêcit íntima sua. Timor Dómini est, non despícere justum páuperem, & non magnificâre virum peccatôrem dívitem. Sapiéntia húmilis exaltâbit caput suum, & in médio magnatôrum consedêre illum fáciet in terra. ℟. Amen.

Princípium libri Exodi. *Capítulo* 1.
℟. Deo grátias.

HÆc sunt nómina filiôrum Israël qui ingréssi sunt in Ægyptum cum Jacob: sínguli cum dómibus suis introiérunt: Ruben, Símeon, Levi, Judas, Issachar, Zábulon & Bénjamin, Dan, & Néphtalim, Gad, & Aser. Erant ígitur omnes ánimæ eôrum qui ingréssi sunt in Ægyptum de fémore Jacob, septuagínta: Joseph autem in Ægypto erat. Quo mórtuo, & univérsis frátribus ejus, omnîque cognatiône illâ, Fílii Israël crevérunt, & quasi germinántes multiplicáti sunt: ac robústi nimis, impleverúntque terram. Surréxit intéreà rex novus super Ægyptum, qui ignorâbat Joseph: & ait ad pópulum suum: Ecce, pópulus filiôrum Israël multus, & fórtior nobis est. Venîte, sapiéntèr opprimâmus eum, ne fortè multiplicéntur: & si ingrúerit contra nos bellum, addâtur virtus inimícis nostris, expugnatísque nobis, egrediâtur à terra. Præpósuit ítaque eis magístros óperum, qui afflígerent eos onéribus: ædificaverúntque urbes tabernaculôrum Pharaóni, Phitom & Ramésses. Quantôque opprimébant eos, tantò magis multiplicabántur, & crescébant: oderántque filios Israël Ægyptii, & affligébant illudéntes eis, & invidéntes: atque ad amaritúdinem perducébant vitam eôrum opéribus duris luti & láteris, omnîque famulátu, quo in terræ opéribus premebántur. Dixit autem rex Ægypti obstetrícibus Hebræôrum: quarum una vocabâtur Séphora, áltera Phua, præcípiens eis: Quum obstetricavéritis Hebræas, & partûs tempus advénerit: si másculus fúerit, interfícite illum; si femina, reservâte. Timuérunt autem obstetríces Deum, & non fecérunt juxta præcéptum regis Ægypti, sed conservábant mares. Quibus accersítis ad se, rex ait: Quidnam est hoc quod fácere voluístis, ut púeros servarêtis? Quæ respondérunt: Non sunt Hebrææ sicut Ægyptiæ mulíeres: ipsæ enim obstetricándi habent sciéntiam, & priúsquàm veniâmus ad eas, páriunt. Benè ergo fecit Deus obstetrícibus: & crevit pópulus, confortatúsque est nimis. Et quia timuérunt obstetríces Deum, ædificâvit eis domos. Præcêpit autem Phárao omni pópulo suo, dicens: Quidquid masculíni sexûs natum fúerit, in flúmine projícite: quidquid feminei, reservâte. Cap. 2. Egréssus est post hæc vir de domo Levi: accéptâ uxôre stirpis suæ: quæ concêpit, & péperit filium: & videns eum elegántem, abscóndit tribus ménsibus. Cùmque jam celâre non posset, sumpsit fiscéllam scírpeam, & línuit eam bitúmine, ac pice: posuítque intùs infántulum, & pósuit eum in carécto ripæ flúminis, stante procùl sorôre ejus, & consideránte evéntum rei. Ecce autem descendêbat filia Pharaônis ut lavarêtur in flúmine: & puéllæ ejus gradiebántur per crepídinem álvei. Quæ cùm vidísset fiscéllam in papyriône, misit unam è famulâbus suis: & allâtam apériens, cernens in ea párvulum vagiéntem, misérta ejus, ait: De infántibus Hebræôrum est: Cui soror púeri ait: Vis, ut vadam, & vocem tibi Hebræam mulíerem, quæ nutrîre possit infántulum? Respóndit: Vade. Perréxit púella & vocâvit matrem ejus. Ad quam locûta filia Pharaônis: Accipe, ait, púerum istum, & nutri mihi: ego tibi dabo mercêdem tuam. Suscêpit múlier, & nutrîvit púerum: adultúmque trádidit filiæ Pharaônis. Quem illa adoptâvit in locum filii, vocavítque nomen ejus Móyses, dicens: Quia de aqua tuli eum. ℟. Amen.

Antíphona 1. Qui confidunt in Dómino, sicut mons Sion: non commovebúntur in ætérnum. Psalmus 124.

Orá-

Orátio.

BEnefac, Dómine, bonis, & rectis corde: régimen salutàris impénde; atque in tuæ plebis semper custódia vígila; & malignántium rábiem tuâ déxterâ fræna. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 2. Surge Deus, júdica terram, qui dominàris in ómnibus géntibus. Psalmus 81.

Orátio.

EXúrge Dómine, qui júdicas terram: & qui fidem ómnium géntium pius posséssor inhábitas, ne patiàris nos in ténebris remanêre; sed fac nos lumen tuæ veritàtis aspícere: ut fundaménta fidei nostræ non super arênam, quam turbo dejíciat, ædificêmus; sed supra petram, cujus tu es firmitas, collocêmur. ℟. Amen. Per.

Antíphona 3. Deus, quis símilis tibi? ne táceas, neque compescàris Deus. Psalmus 82.

℟. Atténdite, & auscultábitis, dicit Dóminus: nemo quod bonum est lóquitur, P. Nullus est, qui agat pœniténtiam super peccáto suo. ℣. Quarè advérsus est pópulus iste in Hierúsalem adversiône contentiósâ? Apprehendérunt mendácium, & nolúerunt revérti. P. Nullus. ℣. Glória, & honor. Reiterêtur ℟.

Preces. Tu mìséricors Dómine éripe nos à flagéllo iræ tuæ: propitiàre. P. Et miserêre nobis. ℣. Ecclésiam, quam præelegísti, defénde: sacerdòtum vota súscipe libéntèr: exáudi precem. P. Et miserêre. ℣. Omnípotens, Ætérne rector cœlòrum, Summe Deus, cerne gémitum, ac fletum: præbe audîtum. P. Et miserêre. ℣. Senióres, júvenes, atque lacténtes dirâ morte perimúntur in dolôre: Redémptor parce. P. Et miserêre. ℣. Peccávimus, iniquitátes nostras commísimus: tu Redémptor áblue omne delíctum: solve reâtum. P. Et miserêre.

Hymnus. O Nazarêne, lux. fol. 144.

Capítula.

EXúrge, ne táceas, neque compescàris Deus; sed quia odiéntes te, extulérunt caput; imple fácies eòrum ignomíniâ; ut nomen tuum cógnitâ confusiône perquírant: & pópulum tuum salva; ut testimónium tuæ virtûtis intélligant: esto propítius super hereditâtem tuam; qui solus es altíssimus super omnem terram.

Pater noster.

Ad Sextam.

Léctio libri Ezechiêlis Prophétæ. *Capít.* 18.

℟. Deo grátias.

FActus est sermo Dómini ad me, dicens: Quid est quòd inter vos parábolam vértitis in provérbium istud in terra Israël, dicéntes: Patres comedérunt uvam acérbam, & dentes filiôrum obstupéscunt? Vivo ego, dicit Dóminus Deus, si erit ultrà vobis parábola hæc in provérbium Israël. Ecce omnes ánimæ, meæ sunt: ut ánima patris, ita & ánima filii mea est: ánima, quæ peccáverit, ipsa moriêtur. Et vir si fúerit justus, & fécerit judícium & justítiam, in móntibus non coméderit, & óculos suos non leváverit ad idôla domus Israël: & uxôrem próximi sui non violáverit, & ad mulíerem menstruâtam non accésserit: & hóminem non contristáverit: pignus debitôrum reddíderit, per vim nihil rapúerit: panem suum esuriénti déderit, & nudum operúerit vestiménto: ad usûram non commodáverit, & ámpliùs non accéperit: ab iniquitâte avérterit manum suam, judícium verum fécerit inter virum & virum: in præcéptis meis ambuláverit, judícia mea custodíerit ut fáciat veritâtem: hic justus est, vitâ vivet, & non moriêtur: ait Dóminus omnípotens. ℟. Amen.

Antíphona 1. Súmite psalmum, & date týmpanum: psaltérium jocúndum cum cíthara. Psalmus 80.

Orátio.

EXultêmus tibi Dómine, quem adjutôrem nostrum cognóscimus & fatêmur: propter quod étiam tibi júbila in desidériis súmimus, in doctrína psalmum, in mortificatiône réddimus tympanum: te enim laudándo festa perágimus, tuorúmque recordatiône mirabílium jocundâmur: Concêde ítaque nobis Dómine, ut quia tua recólimus benefícia, tua percipiâmus & præmia. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Antíphona 2. Apud Dóminum est misericórdia: & copiôsa apud eum redémptio. Psalmus 129.

Orátio. Páteant aures tuæ. fol. 160.

Antíphona 3. Speret Israël in Dómino, ex hoc nunc & usque in sæculum. Psalmus 130.

℟. Circundedérunt nos mala nostra, quorum non est número: comprehendérunt nos iniquitátes nostræ, & peccáta nostra adversántur nobis. P. Parce, Dómine, quia dolor noster amârus est nimis. ℣. Peccâta nostra redundavérunt super caput nostrum: & ini-

qui-

quitátes nostræ pervenérunt usque ad Cœlos. P. Parce Dómine. Non dicâtur Glória. Reiterêtur ℞.

Preces. Dicâmus omnes. P. Miserêre Dómine. ℣. Iniquitátes multæ sunt. Miserêre. Cháritas refrigéscit. P. Miserêre Dómine. ℣. Tibi soli peccávimus. P. Miserêre Dómine. ℣. Véniam postulâmus. P. Miserêre. ℣. Christe Redémptor mundi. P. Miserêre Dómine.

Hymnus. O Nazarêne. fol. 144.

Capítula. Exâlta cornu nostrum. fol. 172.

Ad Vésperos.

Lauda. Véspere, & manè, & merídie te laudâmus Dómine.

Antíphona. Disrúmpe, Deus, víncula peccatôrum: ut sacrificêmus tibi hóstiam laudis. Psalmus 115.

Lauda. Manus tuæ fecérunt me, & plasmavérunt me. P. Da mihi intelléctum, Dómine. ℣. Qui timent te, vidébunt me, & lætabúntur: quia in verbo tuo sperávi. P. Da. ℣. Glória. P. Da mihi.

Hymnus. Adésto nostris précibus. fol. 160.

Capítula. Sit festum jejúnium. fol. 149.

Lauda. Excipe servum. fol. 196.

Orátio. Judícium, & justítiam. fol. 196.

FERIA QUINTA.

Ad Matutînum.

Antíphona. Tu autem Dómine. Psalmus 3.

Orátio. Quamvis Dómine. fol. 141.

Antíphona 1. Bonum est confitéri Dómino, & psállere nómini tuo Altíssime. Psalmus 91.

Orátio.

BOnum est nos tibi Dómino confitéri, tuôque altíssimo nómini psállere: ut nos & conféssio à perículis éruat; & psalléndi indústria coram te gratióres exhíbeat. ℞. Amen. Per.

Antíphona 2. Non repéllet Dóminus plebem suam: & hereditâtem suam non derelínquet. Psalmus 93.

Orátio. Non repéllet. fol. 168.

Antíphona 3. Prœoccupêmus. Psalmus 94.

Orátio. Præoccupántes. fol. 168.

℞. Miserêre Dómine contrítis corde: & restítue captívos in terram suam. P. Præbe Agnum placábilem, & diem redemptiònis: & consolâre omnes plangéntes. ℣. Convértere, Dómine, aliquántulùm: & deléctâre super servos tuos. P. Præbe.

IN LAUDIBUS.

Antíphona. Avérte fáciem tuam à peccátis nostris; munda nos, Dómine. Psalmus 50.

Orátio.

AVérte fáciem tuam à peccátis nostris Dómine; & omnes iniquitátes nostras delens, rémove ab óculis tuis malàrum nostrârum fácinus voluptâtum: nostræque conféssióni cleméntèr tuum appône audítum: Miserêre, quæsumus, rogántibus nobis, qui propítius réspicis in advérsis: & qui desperátis cor pœnitens tríbuis, à confessiónibus nostris nullátenùs avertâtur grátia tua. Sed quia Publicânus à longe stans, & percútiens pectus suum, solâ confessiône purgâtus est; simílitèr & nos peccatóres exáudi: ut sicut illi mérito petitiònis suæ fructum donásti; ita & nobis supplicántibus indígnis servis tuis véniam dignêris impéndi peccátis. Ergo quia cordis contríti placâris sacrifício, tríbue nobis hoc tibi offérri, quod præcipis; & promeréri indulgéntiam, quam promíttis. ℞. Amen. Per misericórdiam.

Ad Matutinárium.

Non est Deus sicut homo, ut mentiâtur; nec ut filius hóminis, ut mutêtur.

Cánticum. De Aram addúxit me Balac. Quære fol. 53.

Orátio. Tu es Dómine stella veritâtis. Quære fol. 89.

MATUTINARIUM.

Ad Benedíctus.

Antíphona. Psallam, & intélligam in matutínis, quando vénies ad me. ℣. Misericórdiam, & judícium cantábo tibi Dómine.

Cánticum. Benedíctus es Dómine.

Lauda. In tympano, & choro laudâte Dóminum: in chordis, & órgano laudâte eum.

Léctio libri Exodi. *Capítulo* 3.

℞. Deo grátias.

IN illis diêbus: Dixit Dóminus ad Móysem: Vade, cóngrega senióres Israël, & dices ad eos: Dóminus Deus patrum vestrôrum appáruit mihi, Deus Abraham, & Deus Isaac, & Deus Jacob, dicens: Vísitans visitávi vos: & ómnia, quæ accidérunt vobis in Ægypto, vidi: Et dixi ut edûcam vos de afflictiône Ægypti, ad terram Chananæi, & Hethæi, & Amorrhæi, Pherezæi, & Hevæi, & Jebusæi, ad terram fluéntem lacte & melle. Et áudient vocem tuam: ingredierísque tu, & senióres Israël, ad regem Ægypti, & dices ad eum: Dóminus Deus Hebræórum vocâvit nos: & íbimus viam trium diêrum per solitúdinem, ut immolêmus Dómino Deo nostro. Sed ego scio quòd non dimíttet vos rex Ægypti ut eâtis, ni-

nisi per manum válidam. Extendámque manum meam, & percútiam Ægyptum in cunctis mirabílibus, quæ factûrus sum in médio eôrum: post hæc dimíttet vos. Dabôque grátiam pópulo huic coram Ægyptiis: & cum egrediémini, non exhíbitis vácui: sed postulâbit múlier à vicína sua, & ab hóspita vasa áurea & argéntea, ac vestes: ponetísque eas super filios & filias vestras, & spoliábitis Ægyptum. Cap. 4. Respóndit Móyses, & ait: Non credent mihi, neque áudient vocem meam, sed dicent: Non appáruit tibi Dóminus. Dixit ergo ad eum: Quid est quod tenes in manu tua? Respóndit: Virga. Dixítque Dóminus: Prójice eam in terra. Projêcit, & versa est in cólubrum, ita ut fúgeret Móyses. Dixítque Deus: Exténde manum tuam, & apprehénde caudam ejus. Exténdit, & ténuit, versâque est in virgam. Ut credant, inquit, quòd apparúerit tibi Dóminus Deus patrum tuòrum, Deus Abraham, & Deus Isaac, & Deus Jacob. Dixítque Dóminus rursùm: Mitte manum tuam in sinum tuum. Quam cùm misísset in sinum, prótulit leprôsam instar nivis. Rétrahe, ait, manum in sinum tuum. Retráxit, & prótulit íterùm, & erat símilis carni réliquæ. Si non credíderint, inquit, tibi, neque audíerint sermônem signi priòris, credent verbo signi sequéntis. Quòd si nec duôbus quidem his signis credíderint, neque audíerint vocem tuam: sume aquam flúminis, & effúnde eam super áridam, & quicquid háuseris de flúvio, vertêtur in sánguinem. Ait Móyses: Obsecro Dómine, non sum éloquens ab herì & núdius tértius: ex quo locûtus es ad servum tuum, impeditiòris & tardiòris línguæ sum. Dixit Dóminus ad eum: Quis fecit os hóminis? aut quis fabricâtus est mutum & surdum, & vidéntem & cœcum? nonnè ego? Perge ígitur, & ego ero in ore tuo: docebôque te quid loquâris. At ille: Obsecro, inquit, Dómine, mitte quem missûrus es. Irâtus Dóminus in Móysen, ait: Aaron frater tuus Levites, scio quòd éloquens sit: ecce ipse egrediêtur in occúrsum tuum, vidénsque te lætábitur corde. Lóquere ad eum, & pone verba mea in ore ejus: ego ero in ore tuo, & in ore illìus, & osténdam vobis quid ágere debeâtis: ipse loquêtur pro te ad pópulum, & erit os tuum: tu autem eris in his quæ ad Deum pértinent. Virgam quoquè hanc sume in manu tua, in qua factûrus es signa. Abiit Móyses, & reversus est ad Jethro cognâtum suum, dixítque ei: Vadam, & revértar ad fratres meos in Ægyptum, ut vídeam si adhùc vivant. Cui ait Jethro: Vade in pace. Dixit ergo Dóminus ad Móysen in Mádiam: Vade, & revértere in Ægyptum: Mórtui sunt enim omnes qui quærébant ánimam tuam. Tulit ergo Móyses uxôrem suam, & filios suos, & impósuit eos super ásinum, reversúsque est in Ægyptum, portans virgam Dei in manu sua. Dixítque Dóminus Móysi reverténti in Ægyptum: Vide ut ómnia osténta quæ pósui in manu tua, fácias coram Pharaône: ego indurâbo cor ejus, & non dimíttet pópulum. Dicésque ad eum: Hæc dicit Dóminus: Fílius meus primogénitus Israël. Dixi tibi: Dimítte filium meum ut sérviat mihi; & noluísti dimíttere eum: ecce ego interfíciam filium tuum primogénitum. Dixit autem Dóminus ad Aaron: Vade in occúrsum Móysi in desértum. Qui perréxit óbviàm ei in montem Dei, & osculâtus est eum. Narravítque Móyses Aaron ómnia verba Dómini pro quibus míserat eum, & signa quæ mandáverat. Venerúntque simùl, & congregavérunt omnes senióres filiôrum Israël. Locutúsque est Aaron ómnia verba quæ díxerat Dóminus ad Móysen: & fecit signa coram pópulo, & crédidit pópulus. Audierúntque quòd visitásset Dóminus filios Israël, & quòd respexísset afflictiònem eorum: & proni adoravérunt. Cap. 5. Post hæc ingréssi sunt Móyses & Aaron, & dixérunt Pharaóni: Hæc dicit Dóminus Deus Israël: Dimítte pópulum meum ut sacríficet mihi in desérto. At ille respóndit: Quis est Dóminus, ut áudiam vocem ejus, & dimíttam Israël? néscio Dóminum, & Israël non dimíttam. Dixerúntque: Deus Hebræôrum vocâvit nos, ut eâmus viam trium dièrum in solitúdinem, & sacrificêmus Dómino Deo nostro: ne fortè áccidat nobis pestis, aut gládius. Ait ad eos rex Ægypti: Quarè Móyses & Aaron sollicitâtis pópulum ab opéribus suis? ite ad ónera vestra. Dixítque Phárao: Multus est pópulus terræ: vidêtis quòd turba succréverit: quantò magis si dedéritis eis réquiem ab opéribus? Præcêpit ergo Phárao in die illo præféctis óperum & exactóribus pópuli, dicens: Nequâquàm ultrà dábitis páleas pópulo ad conficiéndos láteres, sicut priùs: sed ipsi vadant, & cólligant stípulas. Et mensûram láterum, quam priùs faciébant, imponêtis super eos, nec minuêtis quicquam:

va-

vacant enim, & idcírcò vociferántur, dicéntes: Eâmus, & sacrificêmus Deo nostro. Opprimántur opéribus, & éxpleant ea: ut non acquiéscant verbis mendácibus. Igitur egréssi præfécti óperum & exactóres, ad pópulum dixérunt: Sic dicit Phárao: Non do vobis páleas: ite, & collígite sícubì invenîre potéritis, nec minuêtis quicquam de opéribus vestris. Dispérsus est pópulus in omnem terram Ægypti ad colligéndas páleas. Præfécti quoque óperum instábant, dicéntes: Complête opus vestrum quotídiè, ut priùs fácere solebâtis quando dabántur vobis páleæ. Flagellatîque sunt qui præerant opéribus filiôrum Israël, ab exactóribus Pharaônis, dicéntibus: Quare non implêtis mensûram láterum sicut priùs, nec herì, nec hódiè? Venerúntque præpósiti filiôrum Israël, & vociferáti sunt ad Pharaônem, dicéntes: Cur ita agis contra servos tuos? Páleæ non dantur nobis, & láteres símilitèr imperántur: en fámuli tui flagéllis cædimur, & injústè ágitur contra pópulum tuum. Qui ait: Vacâtis ótio, & idcírcò dícitis: Eâmus, & sacrificêmus Dómino. Ite ergo, & operámini: páleæ non dabúntur vobis, & reddêtis consuêtum númerum láterum. Videbántque præpósiti filiôrum Israël in malo, eò quòd dicerêtur eis: Non minuêtur quicquam de latéribus per síngulos dies. Occurrerúntque Móyses & Aaron, qui stabant ex advérso, egrediéntes à Pharaône: & dixérunt ad eos: Vídeat Dóminus & júdicet, quóniam fœtêre fecístis odôrem nostrum coram Pharaône & servis ejus, & præbuístis ei gládium, ut occíderet nos. Reversúsque Móyses ad Dóminum, ait: Dómine, cur afflixísti pópulum tuum? quarè misísti me? Ex eo enim quo ingréssus sum ad Pharaônem ut lóquerer ex nómine tuo, afflíxit pópulum tuum: & non liberásti eos. Cap. 6. Dixítque Dóminus ad Móysen: Nunc vidêbis quid factûrus sum Pharaôni: per manum enim fortem dimíttet eos, & in manu robústa ejíciet illos de terra sua. ℟. Amen.

Hymnus. In matutínis súrgimus. Quære folio. 103.

Capítula.

Misericórdiam & judícium cantántes tibi Dómine, orâmus & psállimus; ut in via immaculáta intelligibílitèr ambulêmus: quò & misericórdiæ instínctu intendâmus recta; & in judícii metu corrigâmus errâta.

Pater noster. Et.

Lauda. Avérte óculos meos, ne vídeant vanitâtem: P. Et in via tua vivífica me Dómine. ℣. Legem pone mihi Dómine viam justificatiônum tuârum: & exquîram eam semper. P. Et in via. ℣. Glória, & honor Patri. P. Et in via.

Orátio.

Avérte óculos nostros, Dómine, ne vídeant vanitâtem; & in via tua vivífica nos: fac nos odîre sæculum, & dilígere Christum. ℟. Amen. Per.

Ad Tértiam.

Sapiéntia Salomônis. *Capítulo* 10.

℟. Deo grátias.

Fili, Sapiéntiam enim prætereúntes, non tantùm in hoc lapsi sunt ut ignorárent bona, sed insipiéntiæ suæ relinquérunt homínibus memóriam, ut in his, quæ peccavérunt, nec latêre potuíssent. Sapiéntia autem eos, qui se obsérvant, à dolóribus liberâvit. Et pópulum justum, & semen sine queréla liberâvit à natiónibus, quæ illum deprimébant. Intrâvit in ánimam servi Dei, & stetit contra reges horréndos in porténtis & in signis. Et réddidit justis mercêdem labôrum suôrum, & dedúxit eos in via mirábili: & fuit illis in velaménto diéi, & in luce stellârum nocte: tránstulit illos mare rubrum, & transvéxit illos per aquam nímiam. Inimícos autem illôrum demérsit in mare, & ab altitúdine inferôrum edúxit eos. Ideò justi tulérunt spólia impiôrum, & decantavérunt Dómine nomen sanctum tuum, & victrîcem manum tuam laudavérunt páritèr. ℟. Amen.

Léctio libri Exodi. *Capítulo* 6.

℟. Deo grátias.

In illis diêbus: Locûtus est Dóminus ad Móysen, dicens: Ego Dóminus: lóquere ad Pharaônem regem Ægypti, ómnia quæ ego loquor tibi. Et ait Móyses coram Dómino: En incircumcîsus lábiis sum, quómodò áudiet me Phárao? Cap. 7. Dixítque Dóminus ad eum: Ecce constítui te Deum Pharaônis: & Aaron frater tuus erit prophêta tuus. Tu loquêris ómnia quæ mando tibi: & ille loquêtur ad Pharaônem, ut dimíttat filios Israël de terra sua. Sed ego indurâbo cor ejus, & multiplicâbo signa & osténta mea in terra Ægypti, & non áudiet vos: immittámque manum meam super Ægyptum, & edûcam exércitum & pópulum meum filios Israël de terra Ægypti per judícia máxima. Et scient Ægyptii quia ego sum Dóminus cùm exténderim manum meam super Ægyptum,

ptum, & edúxerim fílios Israël de médio eôrum. Fecit ítaquè Móyses & Aaron sicut præcéperat Dóminus: ita egérunt. Erat autem Móyses octogínta annòrum, & Aaron octogínta trium, quando locúti sunt ad Pharaônem. Dixítque Dóminus ad Móysen & Aaron: Cum díxerit vobis Phárao, Osténdite signa: dices ad Aaron: Tolle virgam tuam, & prójice eam coram Pharaône, ac vertâtur in cólubrum. Ingréssi ítaquè Móyses & Aaron ad Pharaônem, fecérunt sicut præcéperat Dóminus: tulítque Aaron virgam coram Pharaône & servis ejus, quæ versa est in cólubrum. Vocâvit autem Phárao sapiéntes & maléficos: & fecérunt étiam & ipsi per incantatiónes Ægyptiácas & arcâna quædam simílitèr. Projecerúntque sínguli virgas suas, quæ versæ sunt in dracónes: sed devorâvit virga Aaron virgas eôrum. Induratúmque est cor Pharaônis, & non audìvit eos, sicut præcéperat Dóminus. Dixit autem Dóminus ad Móysen: Ingravâtum est cor Pharaônis, & non vult dimíttere pópulum meum. Vade ad eum manè, ecce egrediêtur ad aquas: & stabis in occúrsum ejus super ripam flúminis: & virgam, quæ convérsa est in dracônem, tolles in manu tua. Et dices ad eum: Dóminus Deus Hebræòrum misit me ad te, dicens: Dimítte pópulum meum ut sacríficet mihi in desérto: & usque ad præsens audíre noluísti. Hæc ígitùr dicit Dóminus: In hoc scies quòd sim Dóminus: ecce percútiam virgâ, quæ in manu mea est, aquam flúminis, & vertêtur in sánguinem. Pisces quoquè, qui sunt in flúvio, moriéntur, & computréscent aquæ, & affligéntur Ægyptii bibéntes aquas flúminis. Dixit quoquè Dóminus ad Móysen: Dic ad Aaron, Tolle virgam tuam, & exténde manum tuam super aquam Ægypti, & super flúvios eôrum, & rivos ac palúdes, & omnes lacus aquârum, & vertántur in sánguinem: & sic cruor in univérsa terra Ægypti, tam in lígneis vasis quàm in sáxeis. Fecérunt ítaquè Móyses & Aaron sicut præcéperat Dóminus: & élevans virgam, percússit aquam flúminis coram Pharaône & servis ejus: quæ versa est in sánguinem. Et pisces, qui erant in flúmine, mórtui sunt: computruítque flúvius, & non póterant Ægyptii bíbere aquam flúminis, & fuit sanguis in tota terra Ægypti. Fecerúntque simílitèr malefici Ægyptiôrum per incantatiónes suas; & indurâtum est cor Pharaônis, nec audìvit eos, sicut præcéperat Dóminus. Avertítque se, & ingréssus est domum suam, nec appósuit cor étiam hac vice. Fodérunt autem Ægyptii per circúitum flúminis púteos, ut bíberent aquas: non enim póterant bíbere de aqua flúminis. Impléti sunt septem dies, postquam percússit Dóminus flúvium. Cap. 8. Dixítque Dóminus ad Móysen: Ingrédere ad Pharaônem, & dices ad eum: Hæc dicit Dóminus: Dimítte pópulum meum, ut sacríficet mihi: si autem nolúeris dimíttere, ecce ego percútiam omnes términos tuos ranis. Et ebúlliet flúvius ranas: quæ ascéndent, & ingrediéntur domum tuam, & in cubículum lectuli tui, & super stratum tuum, & in domos servôrum tuôrum, & ad pópulum tuum, & in furnos tuos, & in relíquias cibôrum tuôrum: & ad te, & ad pópulum tuum, & ad omnes servos tuos, intrábunt ranæ. Dixítque Dóminus ad Móysen: Dic ad Aaron: Exténde manum tuam super flúvium & super rivos ac palúdes, & educ ranas super terram Ægypti. Exténdit Aaron manum super aquam Ægypti, & ascendérunt ranæ, operuerúntque terram Ægypti. Fecérunt autem & malefici per incantatiónes suas simílitèr, eduxerúntque ranas super terram Ægypti. Vocavítque Phárao Móysen & Aaron, & dixit eis: Orâte ad Dóminum ut áuferat ranas à me & à pópulo meo: & dimíttam pópulum ut sacríficet Dómino. Dixítque Móyses Pharaóni: Constítue mihi quandò déprecer pro te, & pro servis tuis, & pro pópulo tuo, ut abigántur à te ranæ, & à domo tua, & à servis tuis, & à pópulo tuo: & tantùm in flúmine remáneant. Qui respóndit: Cras. Et Móyses: Juxta verbum, inquit, tuum, fáciam: ut scias quóniam non est sicut Dóminus Deus noster. Et recédent ranæ à te, & à domo tua, & à servis tuis, & à pópulo tuo: tantùm in flúmine remanébunt. Egressìque sunt Móyses & Aaron à Pharaône: & clamâvit Móyses ad Dóminum pro sponsiône ranârum quam condíxerat Pharaóni. Fecítque Dóminus juxta verbum Móysi: & mórtuæ sunt ranæ de dómibus, & de villis, & de agris. Congregaverúntque eas in imménsos ággeres, & compútruit terra. Videns autem Phárao quòd data esset réquies, ingravâvit cor suum, & non audìvit eos, sicut præcéperat Dóminus. Dixítque Dóminus ad Móysen: Lóquere ad Aaron: Exténde virgam tuam, & pércute púlverem terræ: & sint cínifes in univérsa terra Ægypti. Fecerúntque ita. Exténdit Aaron

ron manum, virgam tenens: & percússit púlverem terræ, & facti sunt cínifes in homínibus, & juméntis: omnis pulvis terræ versus est in cínifes per totam terram Ægypti. Fecerúntque simílitèr maléfici per incantatiónes suas, ut edúcerent cínifes, & non potuérunt: erántque cínifes tam in homínibus quàm in juméntis. Et dixérunt malefíci ad Pharaônem: Dígitus Dei est hîc: induratúmque est cor Pharaônis, & non audîvit sicut præcéperat Dóminus. Dixítque Dóminus ad Móysen: Consúrge dilúculò, & sta coram Pharaône: egrediêtur enim ad aquas: & dices ad eum: Hæc dicit Dóminus: Dimítte pópulum meum ut sacríficet mihi. Quòd si non dimíseris eum, ecce ego mittam in te, & in servos tuos, & in pópulum tuum, & in domos tuas, omne genus muscârum: & implebúntur domus Ægyptiôrum muscis divérsi géneris, & in univérsa terra in qua fúerint. Faciámque mirábilem in die illa terram Gessen, in qua pópulus meus est, ut non sint ibi muscæ: & scies quia ego Dóminus in médio terræ. Ponámque divisiônem inter pópulum meum & pópulum tuum: cràs erit signum istud. Fecítque Dóminus ita. Et venit musca gravíssima in domo Pharaônis & in domo servôrum ejus, & in omnem terram Ægypti: corruptâque est terra ab hujuscémodi muscis. Vocâvit Phárao Móysen & Aaron, & ait eis: Ite sacrificâte Dómino vestro in terra. Et ait Móyses: Non potest ita fieri: abominatiónes enim Ægyptiôrum immolábimus Dómino Deo nostro: quòd si mactavérimus ea quæ colunt Ægyptii coram eis, lapídibus nos óbruent. Viam trium diêrum pergêmus in solitúdinem: & sacrificábimus Dómino Deo nostro, sicut præcêpit nobis. Dixítque Phárao: Ego dimíttam vos ut sacrificêtis Dómino Deo vestro in desérto: verúmtamen lóngiùs ne abeâtis, rogâte pro me. Et ait Móyses: Egréssus à te, rogâbo Dóminum: & recêdet musca à Pharaône, & à servis suis, & à populo ejus cràs: verúmtamen noli ultrà fállere, ut non dimíttas pópulum sacrificâre Dómino. Egressúsque Móyses à Pharaône, orâvit Dóminum. Qui fecit juxta verba illîus. ℟. Amen.

Antíphona 1. Clamor noster ad te pervéniat: & ne avértas fáciem tuam à nobis. Psalm. 101.

Orátio.

EXáudi Deus oratiônem nostram; & clamor noster ad te remóto impediménto pervéniat: quacúmque autem die te invocavérimus, velócitèr tibi nostra patéscat orátio: nec avértas fáciem tuam à gemítibus; nec gubernatiônem tuam à nostris cohíbeas móribus: ut gratulêmur adipísci postulâta; dùm ad te nostra pervénerunt desidéria. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Antíphona 2. Timébunt gentes nomen tuum Dómine, & omnes reges terræ glóriam tuam. Psalmus 101. Et timébunt.

Orátio.

EXúrge Deus, & miserêre Sion; quia tempus miseréndi nobis ádvenit: réspice ad nostræ paupertâtis oratiônem, tuorúmque humílium ampléctere precem. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam Deus noster.

Antíphona 3. Sicut pater miserêtur filiis, ita misértus est Deus timéntibus eum. Psalmus 102.

℟. Exclamêmus omnes ad Dóminum ex toto corde, & convertâtur unusquísque à peccátis suis, P. Et Deus cœli revertêtur ab ira furôris sui; quia mísericors est. ℣. Convertímini, & recédite ab ómnibus iniquitátibus vestris: & ab univérsis contaminatiónibus vestris avértite fácies vestras. P. Et Deus cœli revertêtur. ℣. Glória, & honor Patri, &c. Reiterêtur ℟.

Preces. Fac nobíscum, Dómine, misericórdiam, da véniam, dona indulgéntiam. P. Et miserêre placâtus. ℣. Omnípotens Ingénite, Unigéniti Génitor sanctíssime, precem nostram súscipe. P. Et miserêre. ℣. Parce, rogâmus, ómnibus, parce rogántibus, assíste lugéntibus, indúlge pœniténtibus. P. Et miserêre. ℣. Animas quiescéntium, sancte Dómine, ab inférno érue: paradíso restítue. P. Et miserêre. ℣. Christe, qui Cœlos póssides, Mundum rédimens: tu Deus clementíssime, peccâta nostra áblue. P. Et miserêre.

Hymnus. O Nazarêne, lux. fol. 144.

Capítula.

BEnedîcat te, Dómine, ánima nostra; & ómnia interiôra ejus in tuis láudibus clament: ut ad sanándos languóres nostros audítâ oratiône concúrras; & vitam nostram de intéritu rédimas; in bonis desidérium nostrum sáties; & votum perfectiône corônes.

Pater noster.

Ad Sextam.

Léctio libri Jeremíæ Prophétæ. *Capítulo* 3.
℟. Deo grátias.

HÆc dicit Dóminus: Convertímini filii reverténtes, & sanâbo adversiónes vestras.

stras. Ecce enim venîmus àd te : tu enim es Dóminus Deus noster. Verè mendáces erant colles, multitûdo móntium : verè in Dómino Deo nostro est salus Israël. Confúsio comêdit labóres patrum nostrôrum ab adolescéntia nostra, greges eôrum, & arménta eôrum, filios Israël, & filias eârum. Dormiêmus in confusiône nostra, & opériet nos ignomínia nostra : quóniam Dómino Deo nostro peccávimus nos, & patres nostri, ab adolescéntia nostra usque ad hanc diem : & non audívimus vocem Dei nostri. Cap. 4. Si revérteris ad me Israël, ait Dóminus, ad me convértere : si abstúleris offendícula tua à fácie mea, non commovéberis. Et juráveris: Vivit Dóminus in veritâte, & in judício, & in justítia : & benedícent eum gentes, ipsúmque laudábunt. ℟. Amen.

Antíphona 1. Dóminus memor fuit nostrî : & benedíxit nobis. Psalmus 113.

Orátio.

Memor esto nobis, Dómine, & bénedic nos ; qui ne obliviósâ mente avertâmur à te, tuam nos reduc in recordatiônem: ac sicut Israël ex Ægypto liberásti per ænígmata ; ita nos à mundána dignêris segregâre contagiône. ℟. Amen. Per misericórdiam, &c.

Antíphona 2. Reple Deus gáudio os nostrum: & língua nostra exultatiône. Psalmus 125.

Orátio.

Reple, Dómine, gáudio os nostrum; & línguam nostram exultatióne locuplêta: ut, qui in láchrymis seminâmus verbum vitæ, metâmus in gáudio fructum justítiæ. ℟. Amen. Per.

Antíphona 3. Beáti omnes, qui timent Dóminum, & qui ámbulant in viis ejus. Psalmus 128.

℟. Pande manum tuam super servos tuos, Dómine, & líbera nos P. De tribulatiône, ℣. Deus in nómine tuo salvos nos fac, & in virtûte tua líbera nos P. De tribulatiône. ℣. Glória, & honor Patri. Reiterêtur ℟.

Preces. Exáudi, Dómine, preces nostras. P. Et miserêre nobis. ℣. Atténde, Dómine, de sanctuário tuo. P. Et miserêre nobis. ℣. Dona confiténtibus de commíssis malis véniam. P. Et miserêre nobis. ℣. Ecclésiam Cathólicam in bonis semper rénova. P. Et miserêre nobis. ℣. Indúlge lapsis, & parce nostris peccátis. P. Et miserêre nobis.

Hymnus. O Nazarêne, lux. Quære fol. 144.

Orátio.

Deus, qui timéntes te, beátos prophetáli voce pronúntias; da in nobis tui timôris obséquia beneplácita ; ut ex hoc in viis tuis ambulâre nos fácias : Sitque, te gubernánte, labor noster tuis óculis plácitus ; cujus fructus témpore remuneratiônis efficiâtur suavíssimus : ac sic noster labor ipse de charitâte studeâtur, ut apud te fruges ejus in beatitúdine recondántur.

Pater noster.

Ad Nonam.

Sapiéntia Salomônis. *Capítulo* 11.

℟. Deo grátias.

Fili, Cum abundárent filii Israël, lætáti sunt ; per hæc, cum illis deéssent, benè cum illis actum est. Nam pro fonte quidem sempitérni flúminis, humânum sánguinem dedísti injústis. Qui cùm minueréntur in traductiône infántium occisôrum, dedísti illis abundántem aquam insperátè, osténdens per sitim, quæ tùnc fuit, quemádmodùm tuos exaltáres, & adversários illôrum necáres. Cùm enim tentáti sunt, & quidem cum misericórdia disciplînam accipiéntes, sciérunt quemádmodùm cum ira judicáti ímpii torménta pateréntur. Hos quidem tanquàm pater monens probásti : illos autem tanquàm durus rex intérrogans condemnásti. Abséntes enim & præséntes similitèr torquebántur. Duplex enim illos accéperat tædium, & gémitus cum memória præteritôrum. Cùm autem audírent per sua torménta benè cum illis agi, commemoráti sunt Deum, admirántes in finem éxitus. Quem enim in expositiône probra projéctum derisérunt, in finem evéntus miráti sunt. Non similitèr justis fáciens. Quóniam sicùt moméntum státeræ, sìc ante te est orbis terrârum. Tu enim miserêris ómnium, & ómnia potes, & dissímulas peccâta hóminum propter pœniténtiam. ℟. Amen.

Léctio libri Exodi. *Capítulo* 9.

℟. Deo grátias.

In illis diêbus : Dixit Dóminus ad Móysen: Ingrédere ad Pharaônem, & lóquere ad eum : Hæc dicit Dóminus Deus Hebræôrum : Dimítte pópulum meum ut sacríficet mihi. Quòd si adhùc rénuis, & rétines eos : ecce manus mea erit super agros tuos : & super equos, & camélos, & oves, & boves, pestis valde gravis. Et fáciet Dóminus mirábile inter possessiónes Israël, & possessiónes Ægyptiôrum, ut nihil omníno intéreat ex his quæ pértinent ad filios Israël. Constituítque Dóminus tempus, dicens : Cras fáciet Dóminus verbum istud in terra Ægypti.

pti. Fecit ergo Dóminus verbum hoc in áltera die: mortuâque sunt ómnia animántia Ægyptiôrum: de animálibus vero filiôrum Israël nihil omnínò périit. Et misit Phárao ad vidéndum: nec erat quidquam mórtuum de his quæ possidêbat Israël. Ingravatúmque est cor Pharaônis, & non dimìsit pópulum. Et dixit Dóminus ad Móysen & Aaron: Tóllite plenas manus cíneris de camíno, & spargat illum Móyses in cœlum coram Pharaône. Sitque pulvis super omnem terram Ægypti: erunt enim in homínibus, & juméntis vúlnera, & vesícæ turgéntes, in univérsa terra Ægypti. Tulerúntque cínerem de camíno, & stetérunt coram Pharaône, & sparsit illum Móyses in cœlum: factaque sunt vúlnera vesicârum turgéntium in homínibus, & juméntis: nec póterant maléfici stare coram Móyse propter vúlnera quæ in illis erant, & in omni terra Ægypti. Induravítque Dóminus cor Pharaônis, & non audîvit eos, sicùt præcéperat eis Dóminus. Dixítque Dóminus ad Móysen: Manè consúrge, & sta coram Pharaône, & dices ad eum: Hæc dicit Dóminus Deus Hebræôrum: Dimítte pópulum meum ut sacríficet mihi. Quia in hac vice mittam omnes plagas meas super cor tuum, & super servos tuos, & super pópulum tuum: scias quòd non sit símilis mei in omni terra. Nunc enim exténdens manum, percútiam te & pópulum tuum peste, peribitísque de terra. Idcircò pósui te, ut osténdam in te fortitúdinem meam, & narrêtur nomen tuum in omni terra. Adhùc rétines pópulum meum: & non vis eum dimíttere? En pluam hac ipsâ horâ cras grándinem multam nimìs, qualis non fuit in Ægypto, à die quâ fundâta est, usquè in præsens tempus. Mitte ergo jàm nùnc, & cóngrega juménta tua, & ómnia quæ habes in agro: hómines enim, & juménta, & univérsa quæ invénta fúerint foris, nec congregâta de agris, ceciderítque super ea grando, moriéntur. Qui tímuit verbum Dómini de servis Pharaônis, fecit confúgere servos suos, & juménta in domos: qui autem negléxit sermônem Dómini, dimìsit servos suos, & juménta in agris. Et dixit Dóminus ad Móysen: Exténde manum tuam in cœlum, ut fiat grando in univérsa terra Ægypti, super hómines, & super juménta, & super omnem herbam agri in terra Ægypti. Extendénsque Móyses virgam in cœlum, & Dóminus dedit tonítrua, & grándinem, ac discurréntia fúlgura super terram Ægypti: & grando & ignis mista páritèr ferebántur: tantæque fuit magnitúdinis, quanta ánteà numquàm appáruit in univérsa terra Ægypti ex quo gens illa cóndita est. Et percússit grando in omni terra Ægypti cuncta quæ fúerunt in agris, ab hómine usquè ad juméntum: cunctam herbam agri percússit grando, & omne lignum regiônis confrêgit. Tantùm in terra Gessen, ubì erant filii Israël, grando non accéssit. Misit quoquè Phárao, & vocâvit Móysen & Aaron, dicens ad eos: Peccávi étiàm nùnc: Deus justus: ego & pópulus meus, ímpii. Orâte Dóminum, & désinant tònítrua Dei, & grando: & dimíttam vos, & nequâquàm ultrà hîc maneâtis. Ait Móyses: Cum egréssus fúero de urbe, exténdam palmas meas ad Dóminum, & cessábunt tonítrua, & grando non erit: ut scias quia Dómini est terra. Novi autem, quòd & tu, & servi tui, nondùm timeâtis Dóminum Deum. Linum enim & hórdeum læsum est, eò quòd hórdeum esset virens, linum jam follículos germinâret: tríticum autem, & far non sunt læsa, quia serótina erant. Egressúsque Móyses à Pharaône ex urbe, exténdit manus suas ad Dóminum, & cessavérunt tonítrua & grando. ℟. Amen.

Antíphona 1. Laudâte Dóminum, quia benígnus Dóminus: psállite nómini ejus quóniàm suave est. Psalmus 134.

Orátio.

Laudêmus te Dómine, quia benígnus ac suâvis es: præsta ítaquè, ut dùm in tua laudatiône insístimus, à mundi illécebris ádvoces, vel perfectôrum societáti adglómeres. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam, &c.

Antíphona 2. Super flúmina Babilônis, illîc sédimus & flévimus: dum recordarêmur tuî Sion. Psalmus 136.

Orátio. Peregrinánti. Quære fol. 194.

Antíphona 3. Propè esto Dómine invocántibus, & exáudi oratiônem nostram. Psalmus 144.

Hymnus. O Nazarêne. fol. 144.

Capítula.

Propè esto Dómine invocántibus te; ac voluntâtem timéntium imple: érige, quique córruunt; & elísos susténta: ut, qui præcípites in mortem cádimus; sóspites, te erigénte, surgâmus.

Pater noster.

Ad Vésperos.

Lauda. Dóminus illuminátio mea, & salus mea,

mea, quem timêbo?
Dóminus sit semper. ℟. Et cum.
Antíphona. In adjutórium nostrum inténde: Dómine ad adjuvándum nos festína. Psalmus 69.
Lauda. Avérte óculos meos ne vídeant vanitâtem: P. Et in via tua vivífica me. ℣. Státue servo tuo elóquium tuum, in timôre tuo. P. Et in via. ℣. Glória, & honor. P. Et in.
Hymnus. Christe, qui regis.
Et Capítula. Servis tuis. Quære fol. 168.
Lauda. Avérte óculos meos.
& Orátio. Avérte. Quære fol. 201.

FERIA SEXTA.

Ad Matutînum.

Antíphona. Voce meâ ad Dóminum. Psalmus 3.
Orátio. Multiplicáti sunt, Dómine, qui. fol. 190.
Antíphona 1. Miserâtor, & misericors Dóminus: non in finem irascêtur: neque in ætérnum indignábitur. Psalmus 102.

Orátio.

MIserâtor Dómine, & misericors, non irascâris nobis in finem: sed quantùm distat óriens ab occásu, iniquitâtem omnem à nobis elónga; & juxta altitúdinem cœli à terra tuam in nobis misericórdiam dilâta. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.
Antíphona 2. Quærite Dóminum, & confortámini: quærite fáciem ejus sempèr. Psalmus 104.

Orátio.

QUæréntibus te, Dómine, tríbue fortitúdinem; & quæréndi te júgitèr infúnde sanctum amôrem: ut qui tuam desíderant cérnere fáciem, perniciôsam mundi non áppetant voluptâtem: eósque sæculi blandiménta non detíneant usquequâquè captívos; ut lux vultûs tui clarificet jam beátos. ℟. Amen. Per misericórdiam.
Antíphona 3. Auge, Dómine, pópulum tuum nimìs: confirma eum super inimícos ejus. Psalmus 104.

Orátio.

AUge, Dómine, pópulum tuum nimìs; eúmque vel méritis vel rebus exálta: ut qui invidôrum déntibus mordêmur, felicióres semper te propiciánte constêmus. ℟. Amen. Per misericórdiam.
℟. Iniquitátes nostræ, & peccâta nostra multæ sunt, Dómine, & in ipsis tabéscimus. P. Quómodò vívere potérimus? sed tu dixísti: Nolo mortem moriéntis, donèc revertâtur, & vivat. ℣. Peccávimus enim, inîquè égimus recedéntes à te, & præcépta tua non observávimus, nec fécimus. P. Quómodò. Non dicâtur Glória; sed reiterêtur ℟.

IN LAUDIBUS.

Antíphona. Secúndùm multitúdinem, Dómine, miseratiônum tuârum, dele omnes iniquitátes nostras: & munda nos ab injustítia nostra. Psalmus 50.
Orátio. Secúndùm multitúdinem miseratiônum tuârum. fol. 150.

Ad Cánticum.

Antíphona. Tu Dómine in ætérnum pérmanes, & sedes tua in sæculum sæculi.
Cánticum Jeremíæ. *Capítulo* 5. Threnôrum.

MEménto Dómine quid factum sit nobis: * áspice, & vide oppróbrium nostrum.
Heréditas nostra convérsa est aliénis, * domus nostra peregrínis.
Pupílli facti sumus velùt non habéntes patrem, * matres nostræ quasì víduæ.
Aquas nostras pecúniâ bíbimus: * & ligna nostra prétio comparávimus.
Cervícibus minabâmur, lapsis * non dabâtur réquies.
Ægypto dédimus manum, * & Assyriis ut satiêmur pane.
Patres nostri peccavérunt, & non sunt: * nos autem iniquitátes eôrum exólvimus.
Servi domináti sunt nobis: * nec est qui rédimat nos de mánibus eôrum.
In mánibus nostris acquisívimus panem nostrum, * à fácie gládii, & solitúdinis.
Pellis nostra, ut clíbanus lívida facta est * à fácie plagârum & fame.
Mulíeres in Sion humiliátæ sunt, * & vírgines in civitátibus Juda.
Príncipes in mánibus suis suspénsi sunt: * & fácies senum non glorificavérunt.
Elécti moles volvêbant, * & júvenes in ligno confixi sunt.
Senes ad portam defecérunt, * & elécti à psalmis cessavérunt.
Dissolûtum est gáudium cordis nostri: * versus est in luctum chorus noster.
Cécidit corôna cápitis nostri: * væ nunc nobis, quóniam peccávimus.
Propter hoc factum est in dolôre cor nostrum, & obscuráti sunt óculi nostri, * ne vídeant super montem Sion quóniam extermінâtus est, vulpes transiérunt per eum.
Tu autem Dómine in ætérnum pérmanes, * & sedes tua in sæculum sæculi.

Et

Et quid in contentiône oblivísceris nostrì? * derelínquis nos in longitûdinem diêrum?
Convérte nos Deus ad te, & convertâmur: * rénova dies nostros, sicùt ánteà.
Quia repéllens repulísti nos, * irâtus es contra nos nimìs valdè.

MATUTINARIUM.

Ad Benedíctus.

Antíphona. Vigilábant ante lucem, & veniébant ad eum: & memoráti sunt, quóniam Dóminus adjûtor eôrum est. ℣. Et pluit illis manna ad manducándum, & panem cœli dedit eis.

Cánticum. Benedíctus es Dómine Deus patrum. fol. 6.

Lauda. Cœli cœlôrum, & aquæ, quæ supra cœlos sunt, laudent nomen Dómini. Psalmus 148.

Léctio libri Exodi. *Capítulo 9.*

℟. Deo grátias.

IN illis diêbus: Videns Phárao quòd cessásset plúvia, & grando, & tonítrua, auxit peccâtum: & ingravâtum est cor Pharaônis, & servôrum illìus, & indurâtum nimìs: nec dimìsit filios Israël, sicùt præcéperat Dóminus per manum Móysi. Cap. 10. Et dixit Dóminus ad Móysen: Ingrédere ad Pharaônem: ego enim indurâvi cor ejus, & servôrum illìus: ut fáciam signa mea hæc in eo, & narres in áuribus filiôrum tuôrum, & nepôtum tuôrum, quótièns contríverim Ægyptios, & signa mea quæ fécerim in eis: & sciâtis quia ego Dóminus. Introiérunt ergo Móyses & Aaron ad Pharaônem, & dixérunt ei: Dimítte pópulum meum, ut sacríficet mihi. Sin autem non vis dimíttere eum: ecce ego indûcam cràs locústam in fines tuos, & coopérient fáciem terræ, ne quidquam ejus virens appáreat, sed comedâtur quod resíduum fúerit grándini: corrôdet enim ómnia ligna quæ gérminant in agris. Et implébunt domos tuas, & servôrum tuôrum, & ómnium Ægyptiôrum: quantam non vidérunt patres tui, à die, ex quo orti sunt super terram, usquè in præséntem diem. Avertítque se, & egréssus est à Pharaône. Dixerúntque servi Pharaônis ad eum: Usquequò patiêmur hoc scándalum: dimítte pópulum, ut sacríficent Dómino Deo suo: nonnè vides quòd períerit Ægyptus? Revocaverúntque Móysen & Aaron ad Pharaônem: qui dixit eis: Ite, sacrificâte Dómino Deo vestro: quinam sunt qui itúri sunt? Ait Móyses: Cum párvulis nostris & sénibus pergêmus, cum filiis & filiâbus, cum óvibus & arméntis: est enim solémnitas Dómini Dei nostri. Et respóndit Phárao: Sic Dóminus sit vobíscum, quómodò ego dimíttam vos, & párvulos vestros: cui dúbium est quòd péssimè cogitêtis? Non fiet ita, sed ite tantùm viri, & sacrificâte Dómino: hoc enim & ipsi petístis. Statímque ejécti sunt à conspéctu Pharaônis. Dixit autem Dóminus ad Móysen: Exténde manum tuam super terram Ægypti ad locústam, ut ascéndat super eam, & dévoret omnem herbam quæ resídua fúerit grándini. Exténdit Móyses virgam suam super terram Ægypti: & Dóminus indúxit ventum aréntem totâ die illâ ac nocte: & manè facto, ventus levâvit locústas. Quæ ascendérunt super omnem terram Ægypti: & sedérunt in cunctis finibus Ægyptiôrum innumerábiles, quales ante illud tempus non fuérunt, nec pósteà futúræ erant. Operuerúntque univérsa super faciem terræ, vastántes ómnia. Devorâta est ígitur herba terræ, & quidquid pomôrum in arbóribus fuit, quæ grando dimíserat: nihílque virens omnínò relíctum est in lignis, & in herbis terræ, in cuncta Ægypto. Quámobrèm festínans Phárao, vocâvit Móysen & Aaron, & dixit eis: Peccávi in Dóminum Deum vestrum, & in vos. Sed nunc dimíttite peccâtum mihi étiàm hac vice, & orâte ad Dóminum Deum vestrum, ut áuferat à me mortem istam. Egréssus Móyses de conspéctu Pharaônis, orâvit ad Dóminum. Qui flare fecit ventum ab occidénte vehementíssimum, & arréptam locústam projêcit in mare rubrum.

℟. Amen.

Hymnus. Ætérne lucis Cónditor. Quære fólio. 170.

Capítula.

DEus, qui panem cœli filiis ómnium hóminum tríbuis, terrenúmque ánimal Angelôrum ádipe pascis; frumentatiônem verbi tui nobis in abundántia tríbue: eôque nos spiritáli réfice cibo, quo patres nostros allevásti in erémo.

Pater noster.

Lauda. In toto corde meo, Deus, exquisívi te: P. Ne repéllas me à mandátis tuis. ℣. In toto corde meo abscóndi elóquia tua: ut non peccem tibi. P. Ne repéllas me. ℣. Glória, & honor Patri, &c. P. Ne repéllas me.

Orátio.

IN via testimoniôrum tuôrum, Dómine, quasi in ómnibus divítiis delectâmur, ne-

neque enim quidquam nobis deésse crédimus, cùm te propítium adésse cognóscimus. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam, Deus noster, &c.

Ad Tértiam.

Sapiéntia Salomônis. *Capítulo* 3.

℟. Deo grátias.

FIli, Sapiéntiam enim, & disciplînam qui ábjicit, infélix est: & vácua est spes illôrum, & labóres sine fructu, & inutília ópera eôrum sunt. Mulíeres eôrum insensátæ sunt, & nequíssimi filii illôrum. Maledícta creatûra illôrum, quóniam felix stérilis incoinquinâta, quæ nescit thorum in delícto, habèbit fructum in respectiône animârum sanctârum: & spado, qui non operâtus est per manus suas malum, nec cogitâvit advérsùs Dóminum nequíssima: dábitur enim illi fidei donum eléctum, & sors in templo Dómini acceptíssima. Bonôrum enim labôrum gloriôsus est fructus, & quæ non éxcidet radix sapiéntiæ. Fílii autem adulterôrum in consummatiône erunt, & ab iníquo thoro semen exterminábitur. Et síquidèm longæ vitæ erunt, in níhilum computabúntur, & sine honôre erit novíssima senéctus eôrum. Et si celérius defúncti fúerint, non habébunt spem, nec in die magnitúdinis allocutiônem. Cap. 4. Mélior est enim generátio cum claritâte: immortális enim est memória illîus: quóniam & apud Deum nota est, & apud hómines, & in perpétuum coronâta triúmphat. ℟. Amen.

Léctio libri Exodi. *Capítulo* 10.

℟. Deo grátias.

IN illis diêbus: Dixit Dóminus ad Móysen: Exténde manum tuam in cœlum: & sint ténebræ super terram Ægypti, tam densæ ut palpári queant. Exténdit Móyses manum in cœlum: & factæ sunt ténebræ terríbiles in univérsa terra Ægypti tribus diêbus. Nec frater vidit fratrem suum, nec movit se de loco in quo erat: ubicúmque autem habitábant filii Israël, lux erat. Vocavítque Phárao Móysen & Aaron, & dixit eis: Ite, sacrificâte Dómino: oves tantùm vestræ & arménta remáneant, párvuli vestri eant vobíscum. Ait Móyses: Hóstias quoquè & holocáusta dabis nobis, quæ offerâmus Dómino Deo nostro. Cunctíque greges pergent nobíscum: non remanêbit ex eis úngula, quæ necessária sunt in cultum Dómini nostri: præsértìm cùm ignorêmus quid débeat immolári, donèc ad ipsum locum perveniâmus. Indurâvit autem Dóminus cor Pharaônis, & nóluit dimíttere eos. Dixítque Phárao ad eum: Recêde à me, cave ne ultrà vídeas fáciem meam: quocúmque die apparúeris mihi, morte moriêris. Respóndit Móyses: Ita fiet ut locûtus es, non vidêbo ultrà fáciem tuam. Cap. 11. Et dixit Dóminus ad Móysen: Adhùc unâ plagâ tantùm fériam Pharaônem & Ægyptum, & post hæc dimíttet vos, & exîre compéllet. Dices ergo omni plebi, ut póstulet vir ab amíco suo, & múlier à vicína sua, vasa argéntea & áurea. Dabit autem Dóminus grátiam pópulo coram Ægyptiis. Fuítque Móyses vir magnus valdè in terra Ægypti coram servis Pharaônis & omni pópulo. Et ait Móyses: Hæc dicit Dóminus: Médiâ nocte ingrédiar in Ægyptum: et moriêtur omne primogénitum in terra Ægyptiôrum, à primogénito Pharaônis qui sedet in sólio ejus, usquè ad primogénitum ancíllæ, quæ est ad molam, & ómnia primogénita jumentôrum. Erítque clamor magnus in univérsa terra Ægypti, qualis nec ántea fuit, nec pósteà futûrus est. Apud omnes autem filios Israël non mútiet canis ab hómine usquè ad pecus: ut sciâtis quanto miráculo dívidat inter Ægyptios & Israël. Descendéntque omnes servi tui ad me, & adorábunt me, dicéntes: Egrédere tu, & omnis pópulus qui subjéctus est tibi: post hæc egrediêmur. Et exîvit à Pharaône irâtus nimìs. Dixit autem Dóminus ad Móysen: Non áudiet vos Phárao, ut multa signa fiant in terra Ægypti. Móyses autem & Aaron fecérunt ómnia osténta quæ scripta sunt, coram Pharaône. Et indurâvit Dóminus cor Pharaônis, nec dimísit filios Israël de terra sua. Cap. 12. Factum est autem in noctis médio, percússit Dóminus omne primogénitum in terra Ægypti, à primogénito Pharaônis, qui sedêbat in sólio ejus, usquè ad primogénitum jumentôrum. Surrexítque Phárao nocte, & omnes servi ejus, cúnctaque Ægyptus: & ortus est clamor magnus in Ægypto: neque erat domus in qua non jacêret mórtuus. Vocatísque Móyse & Aaron, ait: Súrgite, egredímini à pópulo meo, vos & filii vestri: ite, immolâte Dómino sicut dícitis. Oves vestras, & arménta assúmite ut petierâtis, & abeúntes benedícito mihi. Urgebántque Ægyptii pópulum de terra exîre velócitèr, dicéntes: Omnes moriêmur. Tulit ígitur pópulus conspársam farînam ántequam fermentarêtur: & li-

ligans in pálliis, pósuit super húmeros suos. Fecérunt filii Israël sicut præcéperat Dóminus Móysi: & petiérunt ab Ægyptiis vasa argéntea & áurea, vestémque plúrimam. Dedit autem Dóminus grátiam pópulo coram Ægyptiis ut commodárent eis: & spoliavérunt Ægyptios. Profectíque sunt filii Israël de Ramésse in Socoth, sexcénta ferè míllia péditum virôrum, absque párvulis. Sed & vulgus promíscuum innumerábile ascéndit cum eis, oves & arménta & animántia divérsi géneris multa nimìs. Coxerúntque farìnam, quam dudùm conspársam de Ægypto tulérunt: & fecérunt subcinerícios panes ázymos: neque enim póterant fermentári cogéntibus exîre Ægyptiis, & nullam fácere sinéntibus moram: nec pulménti quicquam occúrrerat præparásse. Habitátio autem filiôrum Israël quà mansérunt in Ægypto, fuit quadringentôrum trigínta annôrum. Quibus explétis, eâdem die egréssus est omnis exércitus Dómini de terra Ægypti. ℟. Amen.

Antíphona 1. Adjuva nos Deus salutâris nóster: propter glóriam nóminis tui Dómine. Psalmus 78.

Orátio.

PRopítius esto peccátis nostris Dómine; & propter honôrem nóminis tui perféctâ nos récrea libertâte: nec, dùm nostro peccatôrum elógio adtérimur, in oppróbrium géntium redigâmur: Ergo ut nos severitâte non púnias pœnæ; causam nobis scélerum áblue: atque in conspéctu tuo gémitus compeditôrum intróeat; ut de occúlto tuo in manifésto nostro grátia indúlta procêdat. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Antíphona 2. Líbera nos Dómine propter nomen tuum: & notam fac nobis poténtiam tuam. Psalmus 105.

Orátio.

SAlva nos, Dómine, qui auctor es nostræ salûtis: & cóngrega nos de natiónibus; qui redémptis libértas, & redémptio factus es liberâtis: Concêde ítaque nobis, ut qui nunc malôrum permixtiône gémimus, te protegénte ac decernénte, in tranquillitâte, quâ Sanctos súscipis, gaudeâmus. ℟. Amen. Per.

Antíphona 3. Vísita nos, Dómine, in salûte tua. Psalmus 105.

℟. Miserêre, & parce nobis, Dómine, qui pietâtem plùs díligis, quàm judícium requîris; & ídeò dissímulas peccâta; P. Ut hábeas quibus misereâris. ℣. Confúsio, & oppróbrium facti sumus ómnibus, qui colébant te: ne, quæsumus, tradas nos in perpétuum, neque áuferas misericórdiam tuam. P. Ut hábeas. Reiterêtur ℟.

Preces. Dicâmus omnes: Miserêre nobis, Deus, P. Miserêre nobis. ℣. Mundi rector & redémptor Jesu Christe, rerum actor, P. Miserêre nobis. ℣. Qui exáudis obsecrántes, & geméntes intuêris. P. Miserêre nobis. ℣. Parce nostris jam delíctis, favens vultum pietâtis. P. Miserêre nobis. ℣. Hujus urbis, atque plebis conservâtor esto vigil. P. Miserêre nobis. ℣. Peccávimus tibi, Deus: indulgéntiam postulâmus. P. Miserêre nobis.

Hymnus. O Nazarêne, lux Béthlehem. Quære fol. 144.

Capítula.

SAlvos nos fac, Dómine Deus noster, & in salûte tua vísita: nec iniquitâtis nostræ pœna, sed timôris tui nos humíliet disciplîna; ut tua gloriêmur in laude, & confiteâmur in nómine: nos quoque ad vidéndum, electôrum tuôrum éxcitet bónitas; & ad laudándum, regni tui accíscat heréditas.

Pater noster.

Ad Sextam.

Prophetìa. Quære fol. 133.

Antíphona 1. Ad te levâmus óculos nostros, qui hábitas in cœlis. Psalmus 122.

Orátio.

SIcut servôrum in mánibus Dominôrum suôrum sunt óculi; ita nostri ad te, Dómine: quoúsquè & peccántibus noxam dimíttas, & vapulántium plagas emínuas; impértias aliménta egénis; & medêlam tríbuas vulnerátis. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 2. Convérte Dómine captivitâtem nostram, sicut torrens in austro. Psalmus 125.

Orátio.

COnvértere Dómine, captivitâtem nostram ab inlecebrósis inimíci seductiónibus rediméndo: & reple consolatiône indulgéntiæ, quos desolátos próspicis ob admissiônem nequítiæ: da nobis, quæsumus, contríti cordis humilitâtem quærere; & inquinaménta, quæ nos pólluunt, fluéntis lachrymârum ablúere: sic étiam confessiônis remédia serâmus in láchrymis, ut indulgéntiæ fructus metâmus in gáudiis. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 3. Benedíctio Dómini super vos: benedicâmus vos in nómine Dómini. Psalmus 128.

℟. Peccâta nostra dominántur nobis, & in tribulatiône magna sumus. P. Placâre jam, Dómine, & líbera nos. ℣. Peccávimus cum pátribus nostris: injústè égimus, iniquitâtem fécimus. P. Placâre. Reiterêtur ℟.
Preces. Exáudi nos, Dómine, exáudi: P. Et miserâtus dona nobis véniam. ℣. Altíssime factor cœli & terræ, peccâtum nostrum dimítte. P. Et miserâtus. ℣. Vide Dómine plebis tuæ laménta: effúnde plúviam largam. P. Et miserâtus. ℣. Dimítte, quæ geméntes fatêmur, & præsta, quæ postulâmus. P. Et miserâtus. ℣. Succúrre jam pœniténtibus, Christe, ac preces ómnium audi. P. Et miserâtus.
Hymnus. O Nazarêne, lux. Quære fol. 144.
Capítula. Dómine Jesu Christe, qui pro nostræ. fol. 160.

Ad Vésperum.

Lauda. Sol agnôvit occâsum suum. Posuísti ténebras, & facta est nox. Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.
Antíphona. Deus tu convértens vivificâbis nos: & plebs tua lætábitur in te. Psalmus 84.
Lauda. Véniat super nos, Dómine, misericórdia tua: P. Salutâre tuum, & elóquium tuum. ℣. Et respondêbo exprobrántibus mihi verbum: quia sperávi in sermónibus tuis. P. Salutâre tuum. ℣. Glória, & honor. P. Salutâre.
Hymnus. Christe precâmur.
Et Capítula. Nonârum Horârum spátiis. fólio. 173.
Lauda. In toto corde meo Deus. fol. 207.

SABBATO

Ad Matutînum.

Antíphona. Tu autem Dómine. Psalmus 3.
Orátio. Quamvìs Dómine. Quære fol. 141.
Antíphona 1. Confiteâmur Dómino misericórdias ejus: & mirabília filiis hóminum. Psalmus 106.

Orátio.

Confiteâmur tibi, Dómine, misericórdias tuas; quibus nos de intéritu rédimis; & de regiónibus congregátos errôrum, compâge charitâtis, fidei assensiône conjúngis. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.
Antíphona 2. De necessitátibus nostris líbera nos, Dómine. Psalmus 106.

Orátio.

De necessitátibus nostris líbera nos Dómine: & animârum nostrârum inédiam verbi tui ádipe pasce; sedentésque in ténebris & umbra mortis, lucis tuæ inlústra serenitâte. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam, Deus noster, &c.
Antíphona 3. Mitte verbum tuum, & sana nos Dómine. Psalmus 106.

Orátio.

Mitte verbum tuum Dómine ad sanándum nos: & de intéritu, quo nostro póndere procéllimur, érue: ut quia nos, memínimus, Verbi tui formátos opifício; ejus rursùm reformêmur império. Tu nos, dùm tribulâmur, clamántes exáudi; ac de inféstis necessitátibus tríbue libertâtem: ut ad te de confessiône nostra laudátio procêdat; & coram filiis hóminum pronuntiáta nos gratíficent mirabília tua. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam, Deus noster.
℟. Quærite me in angústia vestra, dicit Dóminus. P. Exurgéntes ante lucem convertímini: & dícite: Revertâmur ad Deum nostrum. ℣. Quærite Dóminum dum inveníri potest: invocâte eum dùm propè est. P. Exurgéntes ante.

IN LAUDIBUS.

Antíphona. Cor contrîtum & humiliâtum Deus ne despícias. Psalmus 50.

Orátio.

Cordis nostri secrêta, quæ quotídiè curis carnálibus sordidántur, hyssópi verbi tui, omnípotens Deus, adspersiône mundéntur: recêdat à nobis cállidus seminâtor; ut Christus in nobis máneat consolâtor. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.
Antíphona. Tua est Dómine magnificéntia, & poténtia, & glória: & tibi laus.
Cánticum. *Paralipómenon* 1. *Capítulo* 29.
Benedíctus es Dómine Deus Israël patris nostri * ab ætérno in ætérnum.
Tua est enim Dómine magnificéntia, & poténtia, & glória, atque victória: * & tibi laus:
Cuncta enim quæ in cœlo sunt, & quæ in terra sunt: * tuum Dómine regnum, & tu es super omnes príncipes.
Tuæ sunt divítiæ, & tua est glória: * in manu tua virtus & poténtia: in manu tua magnitûdo, & impérium hóminum.
Nunc ígitur confitébimur tibi, * & laudábimus nomen tuum ínclytum.
Ego autem quis, * & pópulus meus quis, ut possîmus hæc tibi univérsa promíttere?
Tua sunt ómnia: & quæ de manu tua accépimus, dédimus tibi.
Peregríni enim sumus coram te, * & ádvenæ, sicùt omnes patres nostri.

Dies

Dies nostri quasi umbra super terram, * & nulla est mora.

Dómine Deus meus, omnis hæc cópia, quam comparávi ut ædificêtur domus nómini sancto tuo, * de manu tua est.

Scio Deus meus quòd probas corda, * & simplicitâtem díligis,

Unde & ego in simplicitâte cordis mei lætus óbtuli univérsa hæc: * & pópulum tuum, qui hìc repértus est, vidi cum ingénti gáudio tibi offérre donária.

Dómine Deus Abraham, Isaac, & Israël, patrum nostrôrum, * custódi in ætérnum hanc voluntâtem cordis eôrum, & semper in veneratiône tua mens ista permáneat.

Orátio.

TE amplíssimæ largitâtis Dóminum deprecâmur, ut donôrum cœléstium cópiam de manu tua accipiâmus, quam tibi ob constituéndam domum tuam in nostris córdibus præparêmus: tibíque votis simplícibus, quæ tua sunt offerâmus; ac nomen tuum ínclytum multímodâ confessiône laudêmus. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam, Deus, &c.

Ad Benedíctus.

Antíphona. Sit splendor Dómini Dei nostri super nos, P. Opera mánuum nostrârum dírige super nos. ℣. Réspice in servos tuos, & in ópera tua, & dírige filios eôrum. P. Et ópera mánuum nostrârum.

Cánticum. Benedíctus es Dómine. fol. 6.

Lauda. In sanctis ejus laudâte Dóminum. P. Laudâte.

Léctio libri Exodi. *Capítulo* 17.

℟. Deo grátias.

IN illis diêbus: Proféćta omnis multitûdo filiôrum Israël de desérto Sin per mansiónes suas, juxta sermônem Dómini, castrametáti sunt in Ráphidim, ubi non erat aqua ad bibéndum pópulo. Qui jurgáti sunt contra Móysen, & dixérunt: Da nobis aquam, ut bibâmus. Quibus respóndit Móyses: Quid jurgámini contra me? cur tentâtis Dóminum? Sitívit ergo pópulus ibi pro aquæ penúria, & murmurâvit contra Móysen: Cur nos exîre fecísti de Ægypto, ut occíderes nos, & filios nostros, ac juménta siti? Clamâvit autem Móyses ad Dóminum, dicens: Quid fáciam pópulo huic? adhuc pusíllum, & lapidábunt me. Ait Dóminus ad Móysen: Antecêde pópulum, & sume tecum de senióribus Israël: & virgam quâ percussísti flúvium, tolle in manu tua, & vade. Ecce ego stabo coram te, supra petram Horeb: percutiésque petram, & exîbit ex ea aqua, ut bibat pópulus. Fecit Móyses ità coram senióribus Israël: & vocâvit nomen loci illîus, Tentátio, propter júrgium filiôrum Israël, & quia tentavérunt Deum, dicéntes: Estne Deus in nobis, an non? Venit autem Amalec, & pugnâbat contra filios Israël in Ráphidim. Dixítque Móyses ad Jósuë: Elige viros: & egréssus, pugna contra Amalec cràs: & ego stabo in vérticem collis, habens virgam Dei in manu mea. Fecit Jósuë ut locûtus fúerat Móyses, & pugnâvit contra Amalec: Móyses autem & Aaron & Hur ascendérunt super vérticem collis. Cùmque elevásset Móyses manus, vincêbat Israël: sin autem paúlulùm remisísset, superâbat Amalec. Manus autem Móysi erant graves: suméntes ígitur lápidem, posuérunt subter eum, in quo sedit: Aaron autem & Hur sustentábant manus ejus ex utrâque parte. Et factum est ut manus ejus non lassaréntur usquè ad occâsum solis. Fugavítque Jósuë Amalec, & pópulum ejus in ore gládii. Dixit autem Dóminus ad Móysen: Scribe hoc in monuméntum in libro, & trade áuribus Jósuë: delêbo enim memóriam Amalec sub cœlo. Ædificavítque Móyses altâre Dómino: & vocâvit nomen ejus, Dóminus exaltátio mea.

Hymnus. Deus creâtor ómnium. fol. 175.

Capítula.

SIt splendor tuus, Dómine, super nos: & nostrârum ópera manuum tu dírige, tu concêde: atque in servos tuos propítius réspice: & luce tuâ bonôrum in nos óperum gérmina dírige.

Pater noster. Et ne.

Lauda. Retríbue servo tuo, vivam: P. Et custódiam, Dómine, sermónes tuos. ℣. Revéla óculos meos: & considerâbo mirabília de lege tua. P. Et custódiam. ℣. Glória. P. Et.

Orátio.

COncupíscat ánima nostra, Dómine, desiderâre judícia tua in omni témpore: & hoc nobis solum vígeat in amôre, quod ætérno tuo præparêtur in múnere. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Ad Tértiam.

Proverbiôrum Salomônis. *Capítulo* 27.

℟. Deo grátias.

FIli, Sicut avis tránsmigrans de loco suo, sìc vir qui derelínquit locum suum. Unguénto & váriis odóribus delectâtur cor: & bonis amíci consíliis ánima dulcorâtur. Amîcum tuum, & amîcum patris tui ne dimí-

míseris in die afflictiônis tuæ : & domum fratris tui ne ingrediàris in die afflictiônis tuæ. Mélior est vicînus juxtà, quàm frater procùl. Stude sapiéntiam, fili mi, & lætífica cor meum, ut possis exprobránti respondêre sermônem. Astûtus videns malum, abscónditus est: párvuli transeúntes sustinébunt dispéndia. Tolle vestiméntum ejus, qui fidem facit pro extráneo: & pro aliénis, aufer ei pignus. Qui benedíxit próximo suo voce grandi, de nocte consúrgens maledicénti símilis erit. Ferrum ferro acúitur, & homo exácuit fáciem amíci sui. Inférnus & perdítio numquàm repléntur: simílitèr & óculi hóminum numquàm satiántur. Cor iníqui exquîrit mala, cor autem rectum exquîrit sciéntiam. ℟. Amen.

Léctio libri Exodi. *Capítulo* 18.

℟. Deo grátias.

IN illis diêbus: Cum audísset Jethro sacérdos Mádian, cognàtus Móysi, ómnia quæ fécerat Deus Móysi, & Israéli pópulo suo, eò quòd eduxísset Dóminus Israël de Ægypto : tulit Séphoram uxôrem Móysi quam remíserat: & duos filios ejus, quorum unus vocabâtur Gersam, dicénte patre: Advena fui in terra aliéna. Alter verò Eliézer: Dóminus enim, ait, patris mei adjûtor meus, & éruit me de manu Pharaônis. Venit ergo Jethro cognâtus Móysi, & uxor ejus, & filii ejus ad Móysen in desértum, ubi erat castrametâtus juxta montem Dei. Et mandâvit Móysi, dicens: Ego cognâtus tuus Jethro vénio ad te, & uxor tua, & duo filii tui cum ea. Qui egréssus in occúrsum cognáti sui, adorâvit, & osculâtus est eum: salutaverúntque se mútuò verbis pacíficis. Cùmque intrássent tabernáculum, narrâvit Móyses cognáto suo cuncta quæ fécerat Dóminus Pharaóni, & Ægyptiis propter Israël; universúmque labôrem, qui accidísset eis in itínere, quo liberáverat eos Dóminus. Lætatúsque est Jethro super ómnibus, quæ fécerat Deus Israéli, eò quòd eruísset eum de manu Ægyptiôrum, & ait: Benedíctus Dóminus, qui liberâvit nos de manu Ægyptiôrum, & de manu Pharaônis, qui éruit pópulum suum de manu Ægypti. Nunc cognóvi, quia magnus est Dóminus super omnes deos : eò quòd supérbè égerint contra eos. Obtulit ergo Jethro cognâtus Móysi holocáusta & hóstias Deo : venerúntque Aaron & omnes senes Israël, & comedérunt panem cum eo coram Dómino. Alterâ autem die sedit Móyses ut judicâret pópulum, qui assistêbat Móysi de manè usquè ad vésperum. Quod cùm vidísset cognâtus Móysi, ómnia scílicèt quæ agêbat in pópulo, ait: Quid est hoc quod facis in plebe? cur solus sedes, & omnis pópulus præstolâtur de manè usquè in vésperum? Cui respóndit Móyses: Venit ad me pópulus quærens senténtiam Dei. Cùmque accíderit eis áliqua disceptátio, véniunt ad me ut júdicem inter eos, & osténdam præcépta Dei, & legem ejus. Et ille: Non bonam, inquit, rem facis: stulto labôre consúmeris & tu, & pópulus iste qui tecum est: ultra vires tuas est negótium, solus illud non póteris sustinêre. Sed áudi verba mea atque consílium, & erit Dóminus tecum. Esto tu pópulo in his quæ ad Deum pértinent, ut réferas quæ dicúntur ad eum: ostendásque pópulo cerimónias & ritum coléndi, viámque per quam íngredi débeant, & opus quod fácere débeant. Próvide autem de omni plebe viros poténtes, & timéntes Deum, in quibus sit véritas, & qui odérunt avarítiam, & constítue ex eis tribúnos, & centuriónes, & quinquagenários, & decános, qui júdicent pópulum omni témpore: quicquid autem majus fúerit, réferant ad te, & ipsi minôra tantúmmodò júdicent: leviúsque sit tibi, partíto in álios honôre. Si hoc féceris, implêbis impérium Dómini, & præcépta ejus póteris sustentâre : & omnis hic pópulus revertêtur cum pace ad loca sua. Quibus audítis, Móyses fecit ómnia quæ ille suggéssit. Et eléctis viris strénuis de cuncto Israël, constítuit eos príncipes super Israël, tribúnos, & centuriónes, & quinquagenários, & decános. Qui judicábant plebem Dómini omni témpore: quicquid autem grávius erat, referébant ad eum, faciliôra tantúmmodo judicántes. Dimisítque cognâtum suum: qui revêrsus ábiit in domum suam. ℟. Amen.

Antíphona 1. Miséricors, & miserâtor, & justus Dóminus. Benígnus homo, qui miserêtur. Psalmus 111.

Orátio.

MIséricors Dómine & juste, fac nos semper esse misericórdes; & commoditáti altérnæ totâ adésse facilitâte : nec obaudîtu malo nos, dum judicáveris, térreas; sed tuam ad déxteram glorificándos státuas. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Antíphona 2. Ego cognóvi, quàm magnus est Dó-

Dóminus, & Deus noster præ ómnibus diis. Psalmus 134.

Orátio.

Domine, qui edúcens nubes ab extrémo terræ, orbem univérsum sanctis replésti doctóribus; fúlgura in plúviam convérte miséricors: ut præcéptis tuis, quibus fámulos tuos, ut córrigas, terres; benedicéndo reficias: tuâque replétos grátiâ ubériùs benedícas. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam Deus noster.

Antíphona 3. Confitémini Dómino, quóniam bonus: quóniam in sæculum misericórdia ejus. Psalmus 136.

℟. Peccávimus tibi Deus; fac misericórdiam. P. Et ántequam pereâmus líberet nos manus tua. ℣. Quarè in perpétuùm oblivísceris nostrì, derelínquis nos in longitúdinem diêrum. P. Et ántequàm.

Preces. Indulgéntiam postulâmus, Christe, exáudi. P. Placâre, & miserêre. ℣. Jesu unigénite Dei Patris Fílius; qui es imménsæ bonitâtis, Dómine. P. Placâre. ℣. Cuncti te gemítibus exorántes, póscimus; cunctíque simùl deprecántes, quæsumus. P. Placâre. ℣. Tua jàm cleméntia mala nostra súperet: tuo jam seréno vultu in nos réspice. P. Placâre. ℣. Remissiônem ómnium peccatôrum quæsumus; indúlge, quæsumus, clemens, mala quæ commíssimus. P. Placâre, & miserêre.

Hymnus. O Nazarêne, lux. Quære fol. 144.

Capítula.

Tibi, Dómine, confitêmur, qui cœlos intelléctu fecísti; & erudítos sublímas sapiéntiâ: qui fundásti terram super aquam; & supra sæculum lábile erexísti Ecclésiam tuam; fac, ut nos fluída mundi delectaménta non óbruant, sed virtútes accéptæ ad supérna sustóllant.

Pater noster. Et ne nos.

Ad Sextam.

Léctio libri Ezechiêlis Prophétæ. *Cap.* 33. ℟. Deo grátias.

Factus est sermo Dómini ad me, dicens: Fili hóminis dic ad domum Israël: Sic locúti estis, dicéntes: Iniquitátes nostræ, & peccâta nostra super nos sunt, & in ipsis tabéscimus: quómodo ergo vívere potérimus? Dic ad eos: Vivo ego, dicit Dóminus: nolo mortem ímpii, sed ut revertâtur ímpius à via sua, & vivat. Convertímini à viis vestris péssimis: & quarè moriémini domus Israël? Tu ítaque fili hóminis dic ad filios pópuli tui: Justítia justi non liberâbit eum in quacúmque die peccáverit: & impíetas ímpii non nocêbit ei, in quacúmque die convérsus fúerit ab iniquitâte sua: & justus non póterit vívere in justítia sua, in quacúmque die peccáverit. Etiam si díxero justo quòd vitâ vivat, & confisus in justítia sua fécerit iniquitâtem: omnes justítiæ ejus oblivióni tradéntur, & in iniquitâte sua, quam operâtus est, in ipsa moriêtur. Si autem díxero ímpio: Morte moriêris: & égerit pœniténtiam à peccáto suo, fecerítque judícium & justítiam, pignus restitúerit ille ímpius, rapinámque reddíderit, in mandátis vitæ ambuláverit, nec fécerit quicquam injústum: vitâ vivet, & non moriêtur. Ait Dóminus Deus omnípotens. ℟. Amen.

Antíphona 1. Qui érigit elísos: Dóminus solvet compedítos. Dóminus illúminat cœcos, Dóminus díligit justos. Psalmus 145.

Orátio.

Domine, qui érigis elíssos, & solvis compedítos, atque illúminas cœcos: nos quoque érige cùm lapsus inclínant; & solve, cùm peccâta circúmligant; atque illúmina, cùm nos ignorántiæ caligo circúmdat: ut ánima nostra te semper laudet; & vita nostra fidéli devotiône sit húmilis: & quia tui múneris est quod sumus, tibi sérviat omne quod vívimus. ℟. Amen. Per.

Antíphona 2. Qui sanat contrítos corde, & álligat contritiónes eôrum. Magnus Dóminus, & magna virtus ejus. Psalmus 146.

Orátio.

Deus, qui sanas contrítos corde; plagæ nostræ medêlam impénde: & qui stellárum númeras multitúdinem; nos ad vitam prædestinátis adjúnge: ut beneplácitum tibi sit in nobis; & in salûte nos ætérna júbeas exaltári. ℟. Amen. Per.

Antíphona 3. Oculi nostri ad Dóminum Deum nostrum, donec misereâtur nobis. Psalmus 122.

℟. Miserêre, quia Deus es. P. Misérícors miserêre, quia pecávimus tibi. ℣. Ad te levâmus óculos nostros, qui hábitas in cœlis. P. Misericors miserêre.

Preces. Subvéniat nobis, Dómine, misericórdia tua. P. Velóciter. ℣. Inclyte Deus, pátiens clamôrem nostrum intéllige. P. Velócitèr. ℣. Nostris adésto précibus, & dona nobis, quæ pétimus. P. Velócitèr. ℣. Tuâ nos, Pater, déxterâ à malis ómnibus líbera. P. Velócitèr. ℣. Humílium preces, Dómi-

mine, benígnis áuribus pércipe. ℟. Velócitèr. ℣. Abstérge à nostris sénsibus zelum peccáti, & ódii. ℟. Velócitèr. ℣. Remítte ómnia discrímina, nosque placâtus justífica. ℟. Velóciter. ℣. Inténde benígnus, súpplices gémitus ómnium súscipe. ℟. Velócitèr. ℣. Cùm véneris judex ómnium, redémptis esto suffrágium. ℟. Velócitèr.

Hymnus. O Nazarêne, lux. fol. 144.

Capítula.

SIcut óculi servôrum in mánibus Dóminôrum suôrum sunt; ita nostri ad te, Dómine: quoúsquè & peccántibus noxam dimíttas, & vapulántium plagas emínuas; impértias aliménta egénis; & medêlam tríbuas vulnerátis.

Pater noster.

IN TERTIO DOMINICO QUADRAGESIMÆ.

Ad Vésperum.

Lauda. Sacrificâte sacrifícium vespertînum, ℟. Et sperâte fílii hóminum in Dómino. ℣. Confitémini Dómino, & invocâte nomen ejus. ℟. Et sperâte. Dóminus sit. ℟. Et cum.

Antíphona. Perscrutêmur vias Dómini, & interrogêmus corda nostra, si non sunt dúplícia. ℟. Et sìc stemus ante fáciem Dei mundo corde, & non bilíngues. ℣. Quia non repéllet Dóminus plebem suam; & hereditâtem suam non derelínquet. ℟. Et sìc stemus. Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Bonum mihi est quod humiliásti me, Deus, ut discam justificatiónes tuas. ℟. Bonum mihi lex oris tui, super míllia auri & argénti. ℣. Bonitâtem fecísti cum servo tuo Dómine: secúndùm verbum tuum. ℟. Bonum.

Hymnus.

CHriste imménse, Dominâtor sanĉte,
Custódi plebem, quam tu redemísti
Sánguine sacro tuo pretióso;
Ipse salvásti.
Cláritas fulget, Dominúsque fecit,
In Bethánia ad Lázarum venit,
Quem suscitâvit, & glóriam suam
Manifestâvit.
Marîa autem domi reténta,
Quem expeĉtâbat; píetas imménsa
Illi occúrrit, & annuntiâvit
Sorórque Martha.
Magíster adest. Occúrrunt soróres,
Et lachrymántes, Christum confiténtes,
Sìc meruérunt, ut vidérent fratrem
Suum resurgéntem.
Ad monuméntum exclamâbat Jesus:
Lázare veni, Dominúsque tecum.
Ille surréxit, & omnis catérva
Ibi convértitur.
In Samaría ut homo sitîvit,
Et mulíeri peccâta dimîsit,
Cœcus enim natus lumen magnum
Vidit in Síloë.
In Samaría fecit confiténtes,
In Bethánia Lázarum surgéntem,
Surdos audiéntes, & mutos loquéntes,
Quos visitâvit.
Glória Patri, Trino Sempitérno
Glória Christo, Spirituîque Sanĉto:
Prædicet Trinum piâ voce nomen
Omne per ævum. ℟. Amen.

Supplicátio. Orêmus Redemptôrem mundi, &c.

Capítula.

QUarti nunc & décimi diéi de nostrôrum diêrum décimis currículo jam peráĉto, ad te levâmus óculos nostros, Dómine, qui hábitas in cœlis; impénde jam & misericórdiam míseris, & medêlam pórrige vulnerátis; Tu nobis adgréssum iter plácidum éffice: tu cor nostrum in mandatôrum tuôrum sémitis dírige: per te lucis inveniâmus viam: per te luminôsa amôris tui capiâmus incéndia: tu labóribus réquiem, tu laborántibus tríbue mansiônem; ut horum diêrum observatiône tibi placéntes, glóriæ tuæ mereâmur esse partícipes.

Pater noster. Humiliâte vos benediĉtióni. Dóminus sit. ℟. Et cum spíritu tuo.

Benedíĉtio.

CHristus Dei fílius labóres vestros propitiâtus aspíciat, & cordis vestri ténebras illuminándo submóveat. ℟. Amen. In mandátis quoque illîus ita viæ vestræ felícitèr dirigántur, ut justificatiônum ejus mereántur sempèr obtinêre provéntum. ℟. Amen. Quo & cursum vestri labôris propítius ádjuvet, & cœcitâtis vestræ ténebras miserâtus illústret. ℟. Amen. Per. Dóminus sit. ℟. Et cum spíritu tuo.

Lauda. Defêcit in salutári tuo ánima mea: ℟. Et in verbo tuo sperávi, Dómine. ℣. Defecérunt óculi mei in elóquium tuum, dicéntes: Quando consoláberis me? ℟. Et in verbo. ℣. Glória, & honor Patri, &c. ℟. Et in verbo.

Orátio.

DEfêcit in salutári tuo ánima nostra, Dómine: desidério indeféssо profíciat

ciat exuberántis grátiæ dono, perceptúra consolatiônem in præmio. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Lauda 2. Bonitâtem fecísti cum servo tuo Dómine; P. Secúndùm verbum tuum justífica me. ℣. Bonitâtem fecísti cum servo tuo, Dómine: quia mandátis tuis crédidi. P. Secúndùm. ℣. Glória. P. Secúndùm.

Orátio.

BOnitâtem & disciplînam & sciéntiam doce nos Dómine: ut nec malítia ásperos; nec desídia remíssos; nec stultítia reddat ignávos. ℟. Amen.

Psalmus. Miserêre mei Deus. Totus cum Glória. Et Kyrie, eleïson. Christe, eléïson. Kyrie, eléïson.

Pater noster. Et ne nos.

Preces. Dómine misericordiârum, P. Oblivíscere peccâta nostra. ℣. Qui vitam mórtuis, cœcis lumen, audîtum surdis dedísti. P. Oblivíscere. ℣. Qui mutis elóquium, cláudis gressum, leprósis sanitâtem dedísti. P. Oblivíscere. ℣. Qui injúrias carnis nostræ in tuo córpore pertulísti. P. Oblivíscere.

Orátio. Exáudi oratiônem nostram. fol. 138.

Ad Matutînum.

Hymnus. Ætérne rerum Cónditor. fol. 3.

Orátio.

ÆTérnum te Dóminum, rerúmque ómnium conditôrem, cunctôrum vox canit fidélium, qui & certos límites figis, & metas, quibus nox secernâtur & dies, ætérnâ lege constítuis: abyssus étenìm sapiéntiæ tuæ, ut mortálium allevâret fastídium, áliud labóri concéssit, áliud quiéti servâvit: Præsta, ergo, omnípotens Deus, ut mens ægra sopôre, dum gallo canénte, admonêtur, alácritèr currens, ad spem rédeat lucis, & primítias diúrni labôris in tuis sempèr impéndat officiis. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 1. Dómine quid multiplicáti sunt, qui tríbulant me? Tu autem Dómine suscéptor meus es. Psalmus 3.

Antíphona 2. Dele Dómine iniquitátes meas. Psalmus 50.

Antíphona 3. In te confidit ánima mea. Psalmus 56.

Orátio.

DOmine Deus, apud quem confiténtes medêlam salûtis invéniunt; dele piaculôrum vúlnera de córdibus hóminum; & osténde super nos cleméntiæ tuæ claríssimum vultum; tuúmque clamóribus súpplicum inclína sanctum audîtum: Effúnde méntibus nostris tuæ grátiæ donum: & concêde postulántibus remédium quæsîtum: ac quia ad impendéndum débitum nostræ servitûtis consúrgimus; effúnde benedictiônis & salûtis abundántiam super pópulum tuum: ac dele miséricors scelus contráctum; & fac nos esse líberos à reátu facínorum: audi gémitus peténtium; largîre indulgéntiæ fructum; & clamóribus pulsántum fidélium concêde síngulis suffrágium postulâtum. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 1. Convérte nos Deus salutâris noster: P. Et avérte iram tuam à nobis. Ne in ætérnùm irascâris nobis. ℣. Deus tu convértens vivificâbis nos: & plebs tua lætábitur in te. P. Et avérte. ℣. Glória, & honor.

Orátio.

COnvérte nos Deus salutâris noster ad te, ut avértas iram tuam à nobis; quia áderit respirâmen, si suspénderis furôrem: sit cleméntia próxima, ut procùl sit ira: convérte nos, ut miserándo vúlnera nostra sanes: ne avérsus justè pro peccáto, plagas pótiùs multíplices. Ergo rogâmus, ut prævéniat justítiam píetas, & præóccupet pœnam indulgéntia; nos quoque ad te convérte; ut tríbuas salûtem, & súbtrahas ultiônem. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 2. Judicâte pupíllo, & egéno: P. Húmilem, & páuperem justificâte. ℣. Erípite páuperem & egênum: de manu peccatôris liberâte eum. P. Et páuperem. ℣. Glória, & honor.

Orátio.

EXúrge, Dómine, qui júdicas terram: & qui fidem ómnium géntium pius posséssor inhábitas, ne patiâris nos in ténebris remanêre; sed fac nos lumen tuæ veritâtis aspícere: ut fundaménta fidei nostræ non super arênam, quam turbo dejíciat, edificêmus; sed supra petram, cujus tu es firmitas, conlocêmus. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Antíphona 3. Tu nobis es, Dómine, refúgium à pressúra, quæ circúmdedit nos. P. Multa sunt enim flagélla peccatôrum nostrôrum. ℣. Pro hac orâbit ad te omnis sanctus in témpore opportúno. P. Multa. ℣. Glória, & honor.

Orátio.

DA nobis Dómine peccatôrum remissiônem, qui purgátis præstas beatitúdinem:

nem : esto refúgium à pressúra damnatiònis, qui indúltor es libertàtis : & quia multa flagélla peccatòrum in nobis plagâ inruénte sentîmus, in te confidéndo, circúmdari nos tuâ misericórdiâ sentiàmus. ℟. Amen. Per misericórdiam.

℟. Quis te consolábitur virgo filia Sion, quia magna est sicut mare contrítio tua? Effúnde sicùt aqua cor tuum. P. In conspéctu Dómini extólle ad eum manus tuas pro remédio peccatòrum tuòrum. ℣. Deduc quasì torréntem láchrymas per diem, & noctem, & non táceant pupíllæ óculi tui. P. In conspéctu. ℣. Glória, & honor.

Orátio.

CONsolàre nos, Dómine, in tribulatiòne nostra, qui quotídiè peccátis contritâmur, & compúnge cor nostrum ad effundéndas láchrymas, sicùt aqua in conspéctu tuo : ut extolléntes ad te manus nostras, numquàm humánis dejiciàmur in láudibus ; sed te, in quo summa est gloriátio, tuì mémores, delectêmur. ℟. Amen. Per misericórdiam.

IN LAUDIBUS

Ad Cánticum.

Antíphona. Sicut partúriens próxima est pártui, & in dolòre suo clamat : ita facti sumus diléćto. Propter timòrem tuum Dómine, in útero accépimus, & parturívimus spíritum salûtis, quem fecísti super terram.

Cánticum. De nocte vígilat. fol. 64.

Ad Benedíctus.

Antíphona. Manè astàbo tibi, & vidèbo te: quóniam tu es Deus, nolens iniquitâtem. ℣. Verba mea áuribus pércipe Dómine, intéllige clamòrem meum. Inténde voci oratiònis meæ, rex meus & Deus meus. Quóniam ad te oràbo Dómine.

Cánticum. Benedíctus es Dómine. Quære fol. 6.

Lauda. Laudàte Dóminum de cœlis omnes stellæ & lumen. Cœli cœlòrum, & aquæ, quæ sunt supra cœlos, P. Laudent nomen Dómini. ℣. Reges terræ, & ómnes pópuli: príncipes, & omnes júdices terræ. P. Laudent.

Léctio libri Númeri. *Capítulo* 13.

℟. Deo grátias.

IN illis diêbus : Locûtus est Dóminus ad Móysen, dicens: Mitte viros, qui consíderent terram Chánaan, quam datûrus sum filiis Israël, síngulos de síngulis tríbubus, ex princípibus. Fecit Móyses quod Dóminus imperáverat, mittens príncipes viros de desérto Pharan, quorum ista sunt nómina. De tribu Ruben, Sémmua filium Zechur. De tribu Símeon, Saphat filium Huri. De tribu Juda, Caleb filium Jéphone. De tribu Issachar, Igal filium Joseph. De tribu Ephraïm, Osée filium Nun. De tribu Bénjamin, Phalti filium Raphu. De tribu Zábulon, Geddiël filium Sodi. De tribu Joseph, sceptri Manásse, Gaddi filium Susi. De tribu Dan, Ammiël filium Gemálli. De tribu Aser, Sthur filium Míchaël. De tribu Néphtali, Nahábi filium Vapsi. De tribu Gad, Guel filium Maáchi : hæc sunt nómina viròrum, quos misit Móyses ad considerándam terram : vocavítque Jósuë filium Nun : misit ergo eos ad considerándam terram Chánaan, & dixit ad eos : Ascéndite per meridiànam plagam. Cùmque venéritis ad montes, consideràte terram, qualis sit : & pópulum qui habitâtor est ejus, utrùm fortis sit an infirmus: pauci número an plures : ipsa terra, bona an mala : urbes quales, murátæ an absque muris : humus, pinguis an stérilis, nemorôsa an absque arbóribus. Confortámini, & afférte nobis de frúctibus terræ illîus. Erat autem tempus quando jam præcóquæ uvæ vesci possunt. Cùmque ascendíssent, exploravérunt terram à desérto Sin, usque Rohob intrántibus Emath. Ascenderúntque ad merídiem, & venérunt in Hebron, ubi erant Achiman & Sisáï & Tolmái filii Enac : nam Hebron septem annis ante Tanim urbem Ægypti cóndita est. Pergentésque usque ad Torréntem botri, abscidérunt pálmitem cum uva sua, quem portavérunt in virga duo viri. De malis quoque granátis & de ficis loci illìus tulérunt : qui appellàtus est locus ille Neheléschol, id est, Torrens botri, eò quòd botrum inde portássent filii Israël. Reversîque exploratóres terræ post quadragínta dies, omni regiòne circúmitâ, venérunt ad Móysen & Aaron & ad omnem cœtum filiòrum Israël in desértum Pharan, quod est in Cades. Locutîque sunt ad eos & omni multitúdini ostendérunt fructus terræ : & narravérunt, dicéntes : Vénimus in terram, ad quam missístis nos, quæ réverà fluit lacte & melle, quod ex his frúctibus cognósci potest : sed cultóres fortíssimos habet, & urbes grandes, atque murátas. Stirpem Enac vídimus ibi. Amalec hábitat in merídie, & Hethæus & Jebusæus & Amorrhæus in montánis : Chananæus verò morâtur juxta mare & circa fluénta Jordânis. Inter hæc Ca-

Caleb compéscens murmur pópuli, qui oriebâtur contra Móysen, ait: Ascendâmus, & possideâmus terram, quóniam potérimus obtinêre eam. Alii verò, qui fúerant cum eo, dicébant: Nequâquam ad hunc pópulum valêmus ascéndere, quia fórtior nobis est. Detraxerúntque terram, quam inspéxerant apud filios Israël, dicéntes: Terra, quam lustrávimus, dévorat habitatóres suos: pópulus, quem aspéximus, procéræ statúræ est. Ibi vídimus monstra quædam filiôrum Enac de génere gigánteo, quibus comparáti, quasi locústæ videbâmur. Cap. 14. Igitur vocíferans omnis turba flevit nocte illâ, & murmuráti sunt contra Móysen cuncti filii, dicéntes: Utinàm mórtui essêmus: & non in hac vasta solitúdine! útinam pereâmus: & non indûcat nos Dóminus ad terram istam, ne cadâmus gládio, & uxóres ac líberi nostri ducántur captívi. Nonnè mélius est revérti in Ægyptum? Dixerúntque alter ad álterum: Constituâmus nobis ducem, & revertâmur in Ægyptum. Quo audíto Móyses & Aaron cecidérunt proni in terram coram multitúdine filiôrum Israël. At vero Jósuë filius Nun, & Caleb filius Jéphone, qui & ipsi lustráverant terram, scindérunt vestiménta sua, & ad omnem multitúdinem filiôrum Israël locúti sunt: Terra, quam circuívimus, valdè bona est: si propítius fúerit Dóminus, indûcet nos in eam, & tradet humum lacte & melle manántem. Nolîte rebélles esse contra Dóminum: neque timeâtis pópulum terræ hujus, quia sicut panem ità & póssumus eum devorâre: recéssit ab illis omne præsídium: Dóminus vobíscum est, nolîte timêre. Cùmque clamâret omnis multitûdo, & lapídibus eos vellet opprímere, appáruit glória Dómini super tectum fœderis cunctis filiis Israël. Et dixit Dóminus ad Móysen: Usquequò détrahit mihi pópulus iste? Quoúsque non credent mihi, in ómnibus signis quæ feci coram eis? Fériam ígitur eos pestiléntiâ, atque consûmam: te autem fáciam príncipem super gentem magnam, & fortiórem quàm hæc est. Et ait Móyses ad Dóminum: Ut áudiant Ægyptii, de quorum médio eduxísti pópulum istum, & habitatóres terræ hujus, qui audiérunt quòd tu Dómine in pópulo isto sis, & fácie ad fáciem videâris, & nubes tua prótegat illos, & in colúmna nubis præcédas eos per diem, & in colúmna ignis per noctem: quòd occíderis tantam multitúdinem quasi unum hóminem, & dicant: Non póterat introdúcere pópulum istum in terram, pro qua juráverat: idcírcò occîdit eos in solitúdine. Magnificêtur ergo fortitûdo Dómini sicut jurásti, dicens: Dóminus pátiens & multæ misericórdiæ, áuferens iniquitátes & scélera, nullúmque innóxium derelínquens, qui vísitas peccâta patrum in filiis in tértiam & quartam generatiônem. Dimítte, óbsecro, peccâta pópuli hujus secúndùm magnitúdinem misericórdiæ tuæ, sicut propítius fuísti de egrediéntibus ex Ægypto usque ad locum istum. Dixítque Dóminus: Dimísi secúndùm verbum tuum. Vivo ego, dixit Dóminus: & implêtur glóriâ Dómini univérsa terra. Attamen omnes hómines qui vidérunt majestâtem meam, & signa quæ feci in Ægypto & in solitúdine, & tentavérunt me jam per decem vices, nec obediérunt voci meæ, non vidébunt Terram quam jurávi pátribus eôrum, nec quisquam ex illis qui detráxit mihi, intuébitur eam. Servum autem meum Caleb, qui plenus álio spíritu secûtus est me, indûcam in Terram hanc, quam circumîvit: & semen ejus possidêbit eam. ℟. Amen.

Hymnus. Christe imménse, dominâtor Sancte. fol. 214.

Capítula.

Clamôris nostri intélligens oratiônem, clarífica lucis ætérnæ præséntiâ manè tibi adstántium vota: dieíque perénnis ita præcipe in nobis candôrem effulgêre, ut tetræ noctis crassitûdo, & errôris amîca calîgo aufúgiat; Sol quoquè verus suo nos rádio lustrándo custódiat.

Pater noster.

Lauda. Laus ejus.

Et Orátio. Laus tua. Requîre fol. 181.

In secúndis Vésperis.

Lauda. In nóctibus extóllite manus vestras in sancta, & benedícite Dóminum. ℣. Qui statis in domo Dómini, in átriis domûs Dei nostri.

Orátio.

In nóctibus manus nostras ad te extóllimus Dómine, ut nos in Ecclésia tua fixos státuas; ac dùm mundiálibus imprímimur sárcinis, nostrâ laudári te actiône concédas. ℟. Amen.

Antíphona. Miserêre nobis, Deus magne, terríbilis, qui custôdis pactum, & misericórdiam invocántibus te, P. Et custodiéntibus, mandâta tua. ℣. Ecce sic benedicêtur homo, qui timet Dóminum. P. Et custodiéntibus.

℣.

℣. Glória, & honor. P. Et custodiéntibus. Dóminus sit semper. ℟. Et cum.

Lauda. Revéla óculos meos: & considerâbo mirabília de lege tua. Incola ego sum in terra: P. Ne abscóndas à me mandàta tua. ℣. Retríbue servo tuo, vivam: & custódiam sermónes tuos. P. Ne abscóndas. ℣. Glória, & honor.

Hymnus.

QUarto die jam fœtidus
Vitam recèpit Lázarus,
Mortísque liber vínculis
Factus supérstes est sibi.

Rivos cruòris tórridi
Contácta vestis óbstruit,
Fletu rigánte súpplicis
Arent fluénta sánguinis.

Solùtum omni torpòre
Jussit repéntè súrgere:
Suis vicíssìm gréssibus
Æger vehêbat léctulum.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, & per omne sæculum. Amen.

Supplicátio. Orêmus Redemptòrem.

Capítula.

O Bone Jesu, amábilis, & admirábilis auctor, áccipe sacrificium servòrum tuòrum: & qui præstitísti Lázaro, ut áudiens vocem tuam súrgeret ex sepúlchro: præsta nobis, ut te audìtu capiéntes intérno, resurgàmus per grátiam à próprio scéleris nostri profúndo: quo vocem piæ oratiònis, qua nos te exorâre docuísti in terris, sicùt eam nunc coram te fiduciálitèr prompsérimus, ita quoque efféctum ipsìus petitiònis à te percepísse nos gratulêmur.

Pater noster. Humiliâte vos benedictióni. Dóminus sit semper. ℟. Et cum spíritu tuo.

Benedíctio.

JEsus Christus filius Dei, qui mórtuum Lázarum vitæ réddidit prístinæ: ipse nos novæ vitæ sanctificatiône perlústret. ℟. Amen. Et qui illum solútis mánuum ac pedum néxibus abìre præcêpit: ipse, vestrôrum compêdum resolúto ligámine, rectis vos sempèr sémitis fáciat ambulâre. ℟. Amen. Quique per tantæ rei miráculum, maniféstam fecit pópulis glóriam suam: ipse vos introdûcat ad gáudia sempitérna. ℟. Amen. Per misericórdiam ipsìus.

Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Lauda. Mirabília testimónia tua, Dómine: P. Ideo scrutâta est ánima mea. ℣. Declarátio sermônum tuòrum illúminat me: & intelléctum dat párvulis. P. Ideo scrutâta. ℣. Glória, & honor.

Orátio.

SCrutántes, Dómine, testimoniòrum tuòrum mirabília, inluminatiònis tuæ intelléctum declára: quique apérto ore vitâlem spíritum tráximus, & pinguédinem sancti Sacrificii sagináti ructâmus: in timòre semper eloquiòrum tuòrum crescâmus; atque glóriam aspéctûs tui ostensiône pacíficâ videâmus. ℟. Amen.

Alia Lauda 2. Ab omni via mala P. Próhibe pedes meos, Dómine. ℣. Quómodò diléxi legem tuam, Dómine? totâ die meditátio mea est. P. Próhibe.

Orátio.

AB omni via mala próhibe pedes nostros, Dómine: Verbúmque tuum totâ servêmus attentiône; atque à malo recédere, & tibi nos pérpetìm fácias complacêre. ℟. Amen.

Lauda 3. Fundásti terram, & pérmanet. Ordinatiône tuâ persevérant dies: P. Quóniam ómnia sérviunt tibi. ℣. In ætérnum Dómine pérmanet verbum tuum in cœlo. P. Quóniam ómnia.

Orátio.

IN ætérnum Dómine Verbum tuum, quod pérmanet in cœlo, in Ecclésiæ tuæ semper inhábitet templo: ut inhabitatòris præséntia habitáculis sit cláritas indeféssa. ℟. Amen.

Lauda 4. Quómodo diléxi legem tuam Dómine? P. Totâ die meditátio mea est. ℣. Super inimícos meos prudéntem me fecísti mandáto tuo: quia in ætérnum mihi est. P. Totâ die.

Orátio.

DA nobis, Dómine, sic dilígere legem tuam; ut eam júgiter meditêmur in corde, & accépto tibi perficiâmur in ópere. ℟. Amen.

Alia Lauda 5. Manus tuæ fecérunt me, & plasmavérunt me: P. Da mihi intelléctum, Dómine. ℣. Qui timent te vidébunt me, & lætabúntur: quia in verbo tuo sperávi. P. Da mihi.

Orátio.

AD te Dómine óculos nostros erígimus; quia mánuum tuârum artificium sumus: da nobis intelléctum discéndi mandâta tua; & timéntes te reple lætítiâ: véniat in consolatiônem nostrì misericórdia tua; quæ

quæ nos & à malis ómnibus éruat, & óperum dignitâtem tibi placêre edóceat. ℞. Amen.
Lauda 6. Qui timent te vidébunt me, & lætabúntur: P. Quia in verbo tuo, Dómine, ego sperávi. ℣. Cognóvi Dómine quia æquitas judícia tua: & in veritâte tua humiliásti. P. Quia in verbo.

Orátio.

PRæsta nobis Dómine intelléctum discéndi mandâta tua; ínstrue nos meditatiône assíduâ, ut ab omni officio nos non rétrahat desídia; sed ad consolándum nos tua fiat misericórdia. ℞. Amen. Per misericórdiam.
Preces. Avérte, Dómine, iram tuam à nobis. & Orátio. Avérte Dómine fáciem tuam. Quære fol. 130.

FERIA SECUNDA.

Ad Matutînum.

Antíphona. Tu autem Dómine. Psalmus 3. Et Orátio. Quamvis Dómine. fol. 141.
Antíphona. Delícta qui solus intélligis, à peccátis nostris munda nos, Dómine. Psalmus 18.

Orátio.

AB occúltis nostris munda nos Dómine purgándo consciéntiam, quæ intérnis ac própriis inficitur máculis: ab aliénis quoquè parce servis tuis, ut ea indúlgeas, quæ vel malôrum exémplis addíscimus, vel pravis inlécti persuasiónibus perpetrâmus: ut qui te próprium agnóscimus Dóminum, peccatôrum nequâquàm sentiâmus ultériùs dominâtum. ℞. Amen. Per misericórdiam.
Antíphona 2. Exáudi nos in die, qua invocâmus te, Dómine, Deus noster. Psalmus 19.

Orátio.

IMple Dómine omnes petitiónes nostras; ac mitte nobis auxílium de sancto: memor esto omnis sacrifícii nostri, quod tibi non solùm oblatiône, sed étiàm oratiône atque afflictiône dicâmus: ut nos tibi húmiles semper fácias, & contrítos adténdas. ℞. Amen. Per misericórdiam.
Antíphona 3. Ad defensiônem nostram, Deus, réspice. Psalmus 21.

Orátio.

AD defensiônem nostram Dómine Deus noster dignántèr réspice; éripe à frámea ánimas nostras: & ne doctrínâ pascâmur lætáli, tuo nos tutámine rege; simúlque de ore leônis, rápere nos cupiéntis, líbera: & ob latrántis perfidiam canis, pervígili contúitu, solícitâ nos prótege curâ. ℞. Amen. Per misericórdiam.
℞. Si dixérimus quia peccâtum non habêmus; nos ipsos sedúcimus, & véritas in nobis non est. Quia si confessi fuérimus delícta nostra; fidêlis & pius est, P. Qui nobis peccâta dimíttat, & mundet nos ab omni iniquitâte. ℣. Hæc scribo vobis, ut non peccêtis. Sed & si quis peccáverit, advocâtum habêmus apud Patrem, Jesum Christum. P. Qui nobis.

IN LAUDIBUS.

Antíphona. Miserêre mei, Deus, secúndùm magnam misericórdiam tuam. Psalmus 50.

Orátio.

MIserêre nobis Dómine secúndùm magnam misericórdiam tuam: ut unde nos erubéscimus, tu indúlgeas: & ea, quæ egísse nos pœnitet, tu cleméntèr ignóscas. ℞. Amen. Per misericórdiam.

Ad Cánticum.

Antíphona. Cantâbo Dómino nunc diléćto cánticum diléctæ víneæ meæ. Vínea facta est diléćto in loco úberi.

Cánticum Esaíæ. *Cap.* 5.

CAntâbo nunc diléćto cánticum * diléctæ víneæ meæ.
Vínea facta est diléćto in cornu, & in loco úberi. * Et macériâ circúmdedi, & circumfódi, & plantávi víneam Soreth.
Et ædificávi turrem in médio ejus, & torcûlar fodi in ea: * & sustínui ut fáceret uvas, fecit autem spinas.
Et nunc homo Judá, & qui habitâtis Hierúsalem, * judicâte inter me & víneam meam.
Quid fáciam víneæ meæ, quod adhùc ei non fécerim? * quam sustínui ut fáceret uvas, fecit autem spinas.
Et nunc ecce ego annúncio vobis quæ factûrus sum víneæ meæ: * áuferam macériam ejus, & erit in direptiônem: & déstruam paríetes ejus, & erit in conculcatiônem.
Et derelínquam víneam meam: & non putábitur, neque fodiêtur: * & ascéndent in eam sicùt in agrum incúltum spinæ: & núbibus mandâbo ne pluant super eam plúviam.
Vínea enim Dómini Sábbaoth domus est Israël: * & homo Judá, novéllum diléctum:
Sustínui ut fáceret judícium, * fecit autem iniquitâtem; & non justítiam, sed clamôrem. ℞. Amen.

Orátio.

DOmine, qui Israelíticam víneam pro frúctibus repulísti spinârum; ámplia

Ecclésiam tuam inlatiône virtûtum : ut macériâ, quâ illi detécti sunt, præceptôrum nos ámbias : & turrim regni, torculárque altâris, quod illis immínuis, nobis impértias: ut, imbre núbium in plúviam ruptâ, flammârum débitas vepres non exhibeâmus; sed fruges cœléstes benígnus & in nobis nútrias, & ex nobis accípias. ℟. Amen.

Ad Benedíctus.

Antíphona. Emítte lucem tuam Dómine & veritâtem tuam: ℣. Ipsa me deduxérunt, & adduxérunt in montem sanctum tuum, & in tabernáculum tuum.

Cánticum. Benedíctus es Dómine. fol. 6.

Lauda. In cymbalis benè sonántibus, in cymbalis jubilatiônum : omnis spíritus laudet Dóminum. Psalmus 150.

Léctio libri Deuteronómii. *Capítulo* 34.

℟. Deo grátias.

IN illis diêbus : Ascéndit Móyses de campéstribus Moab super montem Nebo, in vérticem Phasga contra Jéricho : ostendítque ei Dóminus omnem terram Gálaad úsquè Dan, & univérsum Néphtalim, terrámque Ephraim & Manásse, & omnem terram usquè ad mare novíssimum, & austrâlem partem, & latitúdinem campi Jéricho civitâtis palmârum usquè Segor. Dixítque Dóminus ad eum: Hæc est terra, pro qua jurávi Abraham, Isaac, & Jacob, dicens : Sémini tuo dabo eam. Vidísti eam óculis tuis, & non transîbis ad illam. Mortuúsque est Móyses servus Dómini, in terra Moab, jubénte Dómino : sepelîvit eum in valle terræ Moab contra Phogor : & non cognôvit homo sepúlchrum ejus usquè in præséntem diem. Móyses centum & vigínti annôrum erat quando mórtuus est : non caligâvit óculus ejus, nec dentes illîus commóti sunt. Fleverúntque illum filii Israël in campéstribus Moab vigínti diêbus : & compléti sunt dies planctûs lugéntium Móysen. Jósuë vero filius Nun replétus est spíritu sapiéntiæ, quia Móyses pósuit super eum manus suas. Et obediérunt ei filii Israël, fecerúntque sicùt præcéperat Dóminus Móysi. Et non surréxit prophêta ultrà in Israël sicùt Móyses, quem nosset Dóminus fácie ad fáciem, in ómnibus signis atque porténtis, quæ misit per eum, ut fáceret in Ægypto Pharaóni, & ómnibus servis, universæque terræ illîus, & cunctam manum robústam, magnâque mirabília, quæ fecit Móyses coram univérso Israël. ℟. Amen.

Hymnus. Fulgéntis auctor. fol. 96.

Capítula.

EMítte lucem tuam, & veritâtem tuam, Dómine Deus noster, ut splendor divinitâtis tuæ calíginem mentis nostræ enúbilet, & vera humanitâtis assúmptio, humáni géneris sit manifésta redémptio : ut dùm verus Deus, verúsque homo in nobis, atque pro nobis osténderis; opus tuum omnipoténtia erípiat ab hoste captívos, & enútriat misericórdia jam redémptos.

Pater noster.

Lauda. Mirabília testimónia tua Dómine: P. Ideò scrutâta est ánima mea. ℣. Declarátio sermônum tuôrum illúminat : & intelléctum dat párvulis. P. Ideò. ℣. Glória, &c. P. Ideò.

Orátio.

SCrutántes, Dómine, testimoniôrum tuôrum mirabília, illuminatiônis tuæ intelléctum declâra: quique apérto ore vitâlem spíritum tráximus; & pinguédinem sancti Sacrifícii saginâti eructâmus: in timôre semper eloquiôrum tuôrum crescâmus; atque glóriam aspéctûs tui ostensiône pacíficâ videâmus. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Ad Tértiam.

Sapiéntiæ Ecclesiástici Salomônis. *Capít.* 9.

℟. Deo grátias.

FIli, Secúndùm virtûtem tuam cave te à próximo, & cum sapiéntibus, & prudéntibus tracta: Viri justi sint tibi cónvivæ, & in timôre Dómini sit tibi gloriátio tua, & in sensu sit tibi Dei cogitâtus, & omnis narrátio tua in præcéptis Altíssimi. In manu artíficum ópera laudábitur, & príncipes pópuli in sapiéntia sermônis sui, in sensu vero seniôrum verbum. Terríbilis est in civitâte sua homo linguósus : & temerárius in lingua sua odíbilis. Cap. 10. Judex sápiens vindicâbit pópulum suum, & principâtus sensâti stábilis erit. Rex insípiens perdet pópulum suum : & civitátes inhabitabúntur per sensum prudéntium. In manu Dei potéstas terræ : & útilem rectôrem suscitâbit in tempus super illam. ℟. Amen.

Léctio libri Jósuë. *Capítulo* 1.

℟. Deo grátias.

IN illis diêbus : Factum est post mortem Móysi servi Dómini, ut loquerêtur Dóminus ad Jósuë filium Nun, minístrum Móysi, & díceret ei : Móyses servus meus mórtuus est : surge, & transi Jordânem istum tu, & omnis pópulus tecum, in terram, quam ego dabo filiis Israël. Omnem locum, quem cal-

calcáverit vestígium pedis vestri, vobis tradam, sicut locûtus sum Móysi. A desérto & Líbano usque ad flúvium magnum Euphrâten, omnis terra Hethæôrum usque ad mare magnum contra solis occâsum erit términus vester. Nullus vobis póterit resístere cunctis diêbus vitæ tuæ: sicùt fui cum Móyse, ero & tecum: non dimíttam, nec derelínquam te. Confortâre, & esto robústus valdè: ut custódias, & fácias omnem legem, quam præcêpit tibi Móyses servus meus: nec declînes ab ea ad déxteram vel ad sinístram, ut intélligas cuncta quæ agis. Non recêdat volûmen legis hujus de ore tuo: sed meditáberis in eo diêbus ac nóctibus, ut custódias, & fácias ómnia quæ scripta sunt in eo: tunc díriges viam tuam, & intélliges eam. Ecce præcípio tibi, confortâre, & esto robústus. Noli metuêre: quóniam tecum est Dóminus Deus tuus in ómnibus ad quæcúmque perréxeris. Præcepítque Jósuë princípibus pópuli, dicens: Transîte per médium castrôrum, & imperâte pópulo, ac dícite: Præparâte vobis cibária: quóniam post diem tértium transíbitis Jordânem, & intrábitis ad possidéndam terram, quam Dóminus Deus vester datûrus est vobis. Rubenítis quoque & Gadítis, & dimídiæ tríbui Manásse ait: Mementôte sermônem, quem locûtus est vobis Móyses fámulus Dómini, dicens: Dóminus Deus vester dedit vobis réquiem, & omnem terram. Uxóres vestræ, & filii, ac juménta manêbunt in terra, quam trádidit nobis Móyses trans Jordânem: vos autem transîte armáti inter fratres vestros, omnes fortes manu, & pugnâte pro eis, donèc det Dóminus réquiem frátribus vestris sicùt & vobis dedit, & possídeant ipsi quoque terram possessiônis vestræ, & habitábitis in terra, quam dedit vobis Móyses fámulus Dómini trans Jordânem contra solis ortum. Responderúntque ad Jósuë, atque dixérunt: Omnia, quæ præcepísti nobis, faciêmus: & quocúmque míseris, íbimus. Sicùt obedívimus in cunctis Móysi, ita obediêmus & tibi: tantùm sit Dóminus Deus tecum, sicùt fuit cùm Móyse. Qui contradíxerit tibi, & non obedíerit cunctis sermónibus quos præcéperis ei, moriâtur: tantùm confortâre, & virílitèr age. Cap. 2. Misit ergo Jósuë filius Nun de Setim duos viros exploratóres in abscóndito: & dixit eis: Ite, & considerâte terram, urbémque Jéricho. Qui pergéntes ingréssi sunt domum mulíeris meretrìcis, nómine Rahab, & quievérunt apud eam. Nuntiatúmque est regi Jéricho, & dictum: Ecce viri ingréssi sunt hùc per noctem de filiis Israël, ut explorárent terram. Misítque rex Jéricho ad Rahab, dicens: Educ viros, qui venérunt ad te, & ingréssi sunt domum tuam: exploratóres quippe sunt, & omnem terram considerâre venérunt. Tollénsque múlier viros, abscóndit, & ait: Fáteor, venérunt ad me, sed nesciêbam unde essent: cùmque porta clauderêtur in ténebris, & illi páritèr exiérunt, nescio quò abiérunt: persequímini citò, & comprehéndite eos. Ipsa autem fecit ascéndere viros in solárium domûs suæ, operuítque eos lini stípulâ, quæ ibi erat. Hi autem qui missi fúerant, secúti sunt eos per viam quæ ducit ad vadum Jordânis: illísque egréssis statim porta clausa est. Nec dùm obdormiérunt qui latébant, & ecce múlier ascéndit ad eos, & ait: Novi quòd tradíderit Dóminus vobis terram: & irrúerit in nos terror vester, & elanguérunt omnes habitatóres terræ. Audívimus quia siccâvit Dóminus aquas maris rubri ad vestrum intróitum, quando egréssi estis ex Ægypto: & quæ fecéritis duôbus Amorrhæôrum régibus, qui erant trans Jordânem, Sehon & Og, quos interfecístis. Et hæc audiéntes pertimúimus, & elánguit cor nostrum, nec remánsit in nobis spíritus vitæ ad intróitum vestrum: Dóminus enim Deus vester, ipse est Dóminus in cœlo sursùm, & in terra deórsùm. Nùnc ergo jurâte mihi per Dóminum, ut quómodò ego feci vobíscum misericórdiam, ita & vos faciâtis cum domo patris mei: detísque mihi signum, & salvêtis patrem meum & matrem, fratres ac soróres meas, & ómnia quæ meôrum sunt, & eruâtis ánimas nostras de morte. Qui respondérunt: Anima nostra sit pro vobis ad mortem, si non tamen prodíderis nos: cùmque tradíderit nobis Dóminus terram, faciêmus in te misericórdiam & veritâtem. Demîsit ergo eos per funem de fenéstra: domus enim ejus hærêbat muro. Dixítque ad eos: Ad montâna conscéndite, ne fortè occúrrant vobis reverténtes: ibíque latitâte diêbus tribus, donèc rédeant, & sìc íbitis per viam vestram. Qui dixérunt ad eam: Innóxii érimus à juraménto hoc, quo adjurásti nos: si ingrediéntibus nobis terram, signum fúerit funículus iste coccíneus, & ligáveris eum per fenéstram, quâ nos demisísti: & patrem tuum & ma-

matrem, fratrésque & omnem cognatiônem tuam congregáveris in domum tuam. Qui óstium domûs tuæ egréssus fúerit, sanguis ipsîus erit super caput ejus, & nos érimus aliéni. Cunctòrum autem sanguis, qui tecum fúerat in domo, redundàbit in caput nostrum, si eos áliquis tetígerit. Quòd si nos pródere volúeris, & sermônem istum proférre in médium, érimus mundi ab hoc juraménto, quo adjurásti nos. Et illa respóndit: Sicùt locúti estis, ità fiat: dimitténsque eos ut pérgerent, appéndit funículum coccíneum in fenéstram. Illi verò ambulántes pervenérunt ad montána, & mansérunt ibi tres dies, donèc reverteréntur qui fúerant persecúti: quæréntes per omnem viam, non reperérunt eos. Quibus urbem ingréssis, revérsi sunt, & descendérunt exploratóres de monte: & Jordâne transmísso, venérunt ad Jósuë filium Nun, narraverúntque ómnia quæ accíderant sibi, atque dixérunt: Trádidit Dóminus in manus nostras omnem terram hanc, & timôre prostráti sunt cuncti habitatóres ejus. Cap. 3. Igitur Jósuë de nocte consúrgens præmôvit castra: egredientésque ad Setim venérunt ad Jordânem ipse & omnes filii Israël, & moráti sunt ibi tres dies. Quibus evolútis, transiérunt præcónes per castrôrum médium, & clamâre cœpérunt: Quando víderitis arcam fœderis Dómini Dei vestri, & sacerdótes stirpis levíticæ portántes eam: vos quoque consúrgite, sequímini præcedéntes: sitque inter vos, & arcam spátium cubitôrum duum míllium: ut procùl vidêre possìtis, & nosse per quam viam ingrediámini: quia prìus non ambulástis per eam: & cavête ne appropinquêtis ad arcam. Dixítque Jósuë ad pópulum: Sanctificámini: cràs enim fáciet Dóminus inter vos mirabília. Respóndeat chorus. Amen.

Antíphona 1. Deus Deus noster, réspice nos: non nos derelínquas, sperántes in te. Psalmus 21.

Orátio.

Respice in nos, Domine Deus noster; ne averténdo fáciem tuam à nobis, nos aliquátenùs derelínquas: verè enim salvi érimus, si vultûs tui in nos aspéctum convérteris, & hiláritèr nostris te animâbus conjúnxeris: ut quia in te speravérunt patres nostri, & salvi facti sunt, nos hereditáriæ fac eôrum spei succédere; & parilitâte horum, ætérnâ cum eis exultatiône gaudêre. Respóndeat chorus. Amen. Per misericórdiam tuam Deus noster, &c.

Antíphona 2. Sperántes in Dómino misericórdia circúmdabit. Psalmus 31.

Orátio.

Remítte Dómine impietâtem cordis nostri, pro qua te omnis Sanctus in témpore opportúno exôrat; atque intelléctum tríbue nobis per operatiônis suffrágium, quod precâmur: & ínstrue nos in hujus vitæ viam, quâ gradiâmur. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 3. Fiat Dómine misericórdia tua super nos: sicùt sperávimus in te. Psalmus 32.

℟. Misericórdia Dómini facit, ut non defíciat; P. Quia non sunt consummátæ miseratiónes ejus. ℣. Flagellâbit nos ab iniquitátibus nostris, & ómnium nostrôrum miserébitur. P. Quia non. ℣. Glória, & honor Patri. Reiterêtur ℟.

Preces. Miserêre, & parce, clementíssime Dómine, pópulo tuo. P. Quia peccávimus tibi. ℣. Prostráti omnes láchrymas prodúcimus, pandéntes tibi occúlta, quæ admísimus: à te, Deus expóscimus. P. Quia. ℣. Oratiónes sacerdôtum áccipe, & quæ póstulant affluéntèr tríbue: ac tuæ plebi miserêre, Dómine. P. Quia. ℣. Furôrem tuum adduxísti super nos: delícta nostra curvavérunt nos, & absque ulla spe defécimus. P. Quia. ℣. Remissiônem peccatôrum tríbue, & largitâtem dona nobis plúviæ: te invocâmus: tu adésto, Dómine. P. Quia.

Hymnus. O Nazarêne, lux. fol. 144.

Orátio.

Fiat misericórdia tua Dómine super nos: ut qui singillâtìm corda hóminum fingis; speciâtìm ea sanctífices: & quia óculi tui super eos sunt, qui te metúimus; timôrís tui da nobis confértam largitâtem.

Pater noster.

Ad Sextam.

Léctio Jeremíæ Prophétæ. *Capítulo* 33.

℟. Deo grátias.

Hæc dicit Dóminus: Clama ad me, & exáudiam te: & annuntiâbo tibi grándia, & firma quæ nescis. Quia hæc dicit Dóminus exercítuum Deus Israël, & ad domos urbis hujus, & ad domos regis Judá, quæ destrúctæ sunt, & ad munitiónes, & ad gládium veniéntium ut dímicent cum Chaldæis, & ímpleant eas cadavéribus hóminum, quos percússi in furôre meo & indignatiône mea, abscóndens fáciem meam à civitâte hac, pro-

propter malítiam eôrum omnem. Ecce ego obdûcam eis cicatrìcem & sanitâtem, & curâbo eos: & revelâbo illis deprecatiônem pacis & veritâtis. Et convértam conversiônem Judá, & conversiònem Hierúsalem: & ædificâbo eos sicut à princípio. Et emundâbo illos ab omni iniquitâte sua, in qua peccavérunt mihi: & propítius ero cunctis iniquitátibus eôrum, in quibus derelinquérunt, & sprevérunt me. Et erit mihi in nomen, & in gáudium, & in laudem, & in exultatiônem cunctis géntibus terræ, quæ audiérunt ómnia bona, quæ ego factûrus sum eis: & pavébunt, & turbabúntur in univérsis bonis, & in omni pace, quam fáciam ego eis. Hæc dicit Dóminus: Adhùc audiêtur in loco isto, (quem vos dícitis esse desértum, eò quòd non sit homo & juméntum: in civitátibus Judá, & foris Hierúsalem, quæ desolátæ sunt absque hómine, & absque habitatôre, & absque pécore) vox gáudii & vox lætítiæ, vox sponsi & vox sponsæ, vox dicéntium: Confitémini Dómino exercítuum, quóniam bonus Dóminus, quóniam in sæculum misericórdia ejus. ℟. Amen.

Antíphona 1. Confitémini Dómino in cíthara: in psaltério decem chordârum psállite ei. Psalmus 32.

Orátio.

TIbi Dómino placens sit ánima nostra; à quo & virtûtem tolerántiæ, & præmium concupíscit accípere: tua ergo super nos misericórdia, sicùt sperávimus, fiat: tuâque nos grátia consuêta prævéniat. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 2. Magnificâte Dóminum mecum: & exaltêmus nomen ejus in unum. Psalm. 33.

Orátio.

INquiréntes te, Dómine, dignantèr exáudi; atque ut in te lætêtur ánima nostra propítius indúltor impérti: & quia juxtà es his, qui tribuláto sunt corde, aurem tuam ad contritiônem nostri spíritûs pande: & ad pacem tuam, quæ exúperat omnem sensum, córpora nostra & corda convérte. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona. Fílii hóminum in protectiône alârum tuârum sperant, Dómine. Psalmus 35.

℟. Si ambulavérimus in viis ejus: erit nobis consolâtor Dóminus magnus, & ætérnus P. In die tribulatiônis nostræ. ℣. Benedíctus Dóminus, qui magnus est in ætérnum: quóniam in sæcula regnum ipsìus est: quia ipse flagéllat, & íterùm miserêtur. P. In die.

℣. Glória, & honor. Reiterêtur ℟.

Preces. Miserêre, Dómine, supplicántibus. P. Tu dona nobis véniam. ℣. Rerum Creâtor ómnium, ad te precem dirígimus. P. Tu dona. ℣. Iram tuam rémove, & quæ rogâmus tríbue. P. Tu dona. ℣. Concêde nobis, Dómine, cópiam indulgéntiæ. P. Tu dona. ℣. Cum misericórdia tríbue nobis plúviam. P. Tu dona.

Hymnus. O Nazarêne, lux. fol. 144.

Orátio.

IN protectiône alârum tuârum Dómine fílios hóminum sperántes, nequâquàm détegas; sed tanquam pupíllos, quò possîmus supérnis volátibus præparári, fovéndo enútrias: nec díripi nos laceratiône insidiántium sinas; nec à nido Ecclésiæ tuæ avolâre permíttas: sed dùm nos tégmine regis patérno, ad ubertâtem domûs tuæ adjúti tuo veniâmus auxílio.

Pater noster.

Ad Nonam.

Ecclesiástici Salomônis. *Capítulo* 28.

℟. Deo grátias.

FIli, Susúrro & bilínguis maledíctus: multos enim turbâvit pacem habéntes. Lingua tértia multos commôvit, & dispérsit illos à gente in gentem: civitátes murátas déstruit, & domos magnôrum effôdit. Virtútes populôrum concìdit, & gentes fortes dissólvit. Lingua tértia mulíeres virátas ejêcit, & privâvit illas labóribus suis: qui réspicit illam, non habet réquiem, nec habêbit amìcum, in quo requiéscat. Flagélli plaga livôrem facit: plaga autem línguæ comminuit ossa. Multi cecidérunt in ore gládii, sed non sìc quómodò qui cecidérunt per línguam suam. Sepi aures tuas spinis, & noli audîre línguam nequam, & ori tuo fac rétia & seras. Beâtus qui tectus est à língua sua nequam, qui in iracúndiam illìus non transìvit, & qui non traxit jugum ejus, & in vínculis illìus non est ligâtus. ℟. Amen.

Léctio libri Jósuë. *Capítulo* 5.

℟. Deo grátias.

IN illis diêbus: Cùm esset Jósuë in agro urbis Jéricho, levâvit óculos, & vidit virum stantem contra se, evaginâtum tenéntem gládium, perréxitque ad eum, & ait: Noster es, an adversariôrum? Qui respóndit: Nequâquàm: sed sum princeps exércitûs Dómini, & nùnc vénio. Cécidit Jósuë pronus in terram, & adórans ait: Quid Dóminus meus lóquitur ad servum suum? Solve,

ve, inquit, calceaméntum de pédibus tuis: locus enim, in quo stas, terra sancta est. Fecítque Jósuë ut sibi fúerat imperâtum. Capít. 6. Jéricho autem clausa erat atque munîta, timôre filiôrum Israël, & nullus égredi audêbat aut íngredi. Dixítque Dóminus ad Jósuë: Ecce dedi in manus tuas Jéricho, & regem ejus, omnésque fortes viros. Circúite urbem cuncti bellatóres semèl per diem: sìc faciêtis sex diêbus. Séptimo autem die sacerdótes tollant septem búccinas, quarum usus est in jubilæo, & præcédant arcam fœderis: septiésque circuíbitis civitâtem, & sacerdótes clangent búccinis. Cùmque insonáverit vox lóngior atque concísior, & in áuribus vestris concrepúerit, clamâbit omnis pópulus vociferatiône máximâ, & muri fúnditùs cónruent civitâtis, ingredientúrque sínguli per locum circa quem stéterint. Vocâvit ergo Jósuë filius Nun sacerdótes, & dixit ad eos: Tóllite arcam fœderis: & septem álii sacerdótes tollent jubilæôrum búccinas septem, & incédant ante arcam Dómini. Ad pópulum quoque ait: Ite, & circúite civitâtem, armáti, præcedéntes arcam Dómini. Cùmque Jósuë verba finísset, & septem sacerdótes septem búccinis clángerent ante arcam fœderis Dómini, omnísque Israël præcéderet armâtus exércitus, réliquum vulgus arcam sequebâtur, ac búccinis ómnia concrepábant. Præcéperat autem Jósuë pópulo: Non clamábitis, nec audiêtur vox vestra, neque ullus sermo ex ore vestro egrediêtur: donèc véniat dies in quo dicam vobis: Clamâte, & vociferámini. Circuìvit ergo arca Dómini civitâtem semèl per diem, & revérsa in castra, mansit ibì. Igitur Jósuë de nocte consúrgente, tulérunt sacerdótes arcam Dómini, & septem ex eis septem búccinas, quarum in jubilæis usus est: præcedébant arcam Dómini ambulántes atque clangéntes: & armâtus pópulus ibat ante eos, vulgus autem réliquum sequebâtur arcam, & búccinis personâbat. Circuierúntque civitâtem secúndo die semèl, & revérsi sunt in castra. Sìc fecérunt sex diêbus. Die autem séptimo, dilúculò consurgéntes, circuiérunt urbem, sicùt dispósitum erat, sépties. Cùmque séptimo circúitu clángerent búccinis sacerdótes, dixit Jósuë ad omnem Israël: Vociferámini: trádidit enim Dóminus vobis civitâtem: sítque cívitas hæc anáthema: & ómnia quæ in ea sunt, Dómino: sola Rahab méretrix vivat, cum univérsis qui cum ea in domo sunt: abscóndit enim núntios quos miséramus. Vos autem cavête, ne de his, quæ præcépta sunt, quidpiam contingâtis, & sitis prævaricatiônis rei, & ómnia castra Israël in peccáto sint, atque turbéntur. Quicquid autem auri & argénti fúerit, & vasòrum æneôrum ac ferri, Dómino consecrêtur, repósitum in thesáuris ejus. Igitur omni vociferánte pópulo, & clangéntibus tubis, postquàm in aures multitúdinis vox sonitúsque incrépuit, muri íllicò corruérunt: & ascéndit unusquísque per locum, qui contra se erat: ceperúntque civitâtem, & interfecérunt ómnia quæ erant in ea, à viro usque ad mulíerem, ab infánte usque ad senem. Boves quoque & oves & ásinos in ore gládii occidérunt. Duôbus autem viris, qui exploratóres missi fúerant, dixit Jósuë: Ingredímini domum mulíeris meretrîcis, & prodúcite eam, & ómnia quæcúmque illi sunt, sicùt illi juraménto firmástis. Ingresîque júvenes, eduxérunt Rahab, & paréntes ejus, fratres quoque, & omnem supelléctilem ac cognatiônem illîus, & extra castra Israël manêre fecérunt. Urbem autem, & ómnia quæ in ea erant, succendérunt; absque argénto & auro, & vasis æneis, ac ferro, quæ in ærárium Dómini consecravérunt. Rahab verò meretrîcem, & domum patris ejus, atque ómnia quæ habêbat, fecit Jósuë vívere, & habitavérunt in médio Israël usque in præséntem diem: eò quòd abscónderit núntios, quos míserat ut explorárent Jéricho. In témpore illo, imprecâtus est Jósuë, dicens: Maledíctus vir coram Dómino, qui suscitáverit & ædificáverit Jéricho. In primogénito suo fundaménta ejus jáciat, & in novíssimo liberôrum ponat portas ejus. Fuit ergo Dóminus cum Jósuë, & nomen ejus in omni terra vulgâtum est.

Antíphona 1. Confitémini Dómino in cíthara: in psaltério decem chordârum psállite ei. Psalmus 32.

Orátio.

Domine, qui justôrum gáudium, tuum facis esse præcéptum; quorum tibi laudátio & obséquitur diligéndo, & díligit conlaudándo; qui tibi per Legis cítharam novum cánticum cantant; & per psaltérium piis vócibus sacro fragôre persúltant: eôrum nos Dómine vestígiis inhærêre concêde; & laudem tuam cum eísdem tríbue conclamâre: Et quia rectus est sermo tuus, tuâque fidélia ópera; præsta, ut te corde fidéli credâmus; & misericórdiam tuam impénsiùs consequi me-

mereâmur. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 2. Anima nostra pátiens est Dómino : quóniam adjûtor, & protéctor noster est. Psalmus 32.

Orátio. Tibi, Dómino. Quære fol. 223.

Antíphona 3. Rédimet Dóminus ánimas servôrum suôrum : & non derelínquet omnes qui sperant in eum. Psalmus 33.

Orátio.

BEnedìcat te Dómine in omni témpore ánima nostra : quia & in flagéllis nostris semper adest misericórdia tua : dùm nos & disciplínâ córrigis, & indulgéntiâ foves: dùm percutiéndo sanas, & sanándo corróboras : Dona ígitùr nobis, ut qui tuam in fide gustávimus suavitâtem, pleníssimam percipiâmus in retributiône dulcédinem.

Pater noster, qui es.

Ad Vésperum in tértia féria.

Lauda. Tu illúminas lucérnam meam, Dómine. Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum.

Antíphona. Omnis terra adôret te, & psallat tibi : psalmum dicat nómini tuo, Altíssime. Psalmus 65.

Hymnus. Christe salvâtor ómnium. fol. 97.

Capítula. Sit festum jejúnium nostrum. f. 149.

Lauda. Mirabília testimónia tua, Dómine, Et Orátio. Scrutántes Dómine. fol. 220.

TERTIA FERIA.

Ad Matutînum.

Antíphona. Vocem meam. Psalmus 3.

Orátio. Ad te, Dómine, própriè. fol. 149.

Antíphona 1. Mémores erunt nóminis tui; & pópuli tui confitebúntur tibi. Psalmus 44.

Orátio.

FAc nos Dómine dilígere justítiam & odíre iniquitâtem : ac per te speciémque tuam pulchritúdinem curréntes, dedûcat nos mirabíliter déxtera tua : & mortificâtâ in nobis incentívâ fornicatiônis libídine, accínge lumbos nostros gládio castitâtis. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 2. Deus noster refúgium & virtus ; adjûtor in pressúris, quæ invenérunt nos nimìs. Psalmus 45.

Orátio.

DEus, refúgium nostrum & virtus, tu in pressúris ómnibus adsíste : ut omne gládium in sua vagína redúctum, & omne cor pacis tranquillitâte ditâtum, te vidêre ámbiat ; teque in tuis semper munéribus recognóscat. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 3. Exúrge, Dómine, ádjuva nos: & líbera nos propter nomen tuum. Psalm. 43.

Orátio.

EXúrge Dómine, ádjuva nos contra omnem malítiam persequéntium ; & líbera nos propter nomen tuum à contrarietâte spiríTuum immundôrum : ut in loco afflictiônis, ubi nos humiliásti, exáltes íterùm in remuneratiône virtûtis. ℟. Amen. Per misericórdiam.

℟. Dómine, indúlge peccátis nostris : quia multa est iníquitas nostra. P. Parce nobis, Dómine, & líbera ánimas nostras ab omni angústia. ℣. Patres nostri peccavérunt, & non sunt : nos autem iniquitâtes eôrum exólvimus. P. Parce nobis, Dómine. ℣. Glória, & honor Patri. P. Parce nobis.

IN LAUDIBUS.

Antíphona. Secúndùm magnam misericórdiam tuam, dele Dómine iniquitâtem meam. Psalmus 50.

Orátio. Secúndùm multitúdinem miseratiônum tuârum. Quære fol. 150.

Ad Cánticum.

Antíphona. Dirécta facta est via piôrum, & præparâtum est iter sanctôrum.

Cánticum. Ecce cívitas virtus. fol. 20.

Orátio.

URbs fortitúdinis nostræ, salvatiônis tuæ muro nos prótege, nosque & intrínsecùs ab hoste defénde ; & intrà ex utrâque tua protectiône muníti, in tua pace, atque quiête mereâmur júgiter permanêre. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Ad Benedíctus.

Antíphona. In matutínis meditâbor in te, quia fuísti adjûtor meus Dómine. ℣. Deus Deus meus ad te de luce vígilo.

Cánticum. Benedíctus es Dómine. fol. 6.

Lauda. In jubilatiône laudâte Dóminum: ómnis spíritus laudet nomen Dómini. Psalmus 150.

Léctio libri Jósuë. *Capítulo 7.*

℟. Deo grátias.

IN illis diêbus : Fuit Dóminus cum Jósuë, & nomen ejus in omni terra vulgâtum est. Fílii autem Israël prævaricáti sunt mandâtum, & usurpavérunt de anathémate. Nam Achan filius Charmi, filii Zabdi, filii Zare de tribu Juda, tulit áliquid de anathémate: iratúsque est Dóminus contra filios Israël. Cùmque mítteret Jósuë de Jéricho viros contra Hay, quæ est juxtà Bethâven, ad orientâlem plagam de óppidis Bethel, dixit eis: Ascéndite, & explorâte terram. Qui præcépta compléntes exploravérunt Hay. Et revérsi

dixérunt ei : Non ascéndat omnis pópulus, sed duo vel tria míllia virôrum pergant, & déleant civitâtem : quarè omnis pópulus frustrà vexêtur contra hostes paucíssimos ? Ascendérunt ergo tria míllia pugnatóres. Qui statìm terga verténtes, percússi sunt à viris urbis Hay, & corruérunt ex eis trigínta sex hómines : persecutìque eos de porta usque ad Sabbârum, cecidérunt per prona fugiéntes : protimuítque cor pópuli, & ad instar aquæ liquefáctum est. Jósuë verò filius Nun scidit vestiménta sua, & cécidit pronus in terram coram arcam Dómini usque ad vésperum, tam ipse quam omnis Israël : miserúntque púlverem super cápita sua, & dixit Jósuë : Heu Dómine Deus, quid voluísti transdúcere pópulum istum Jordânem flúvium istum, ut tráderes nos in manus Amorrhæi, & pérderes ? utinàm ut cœpimus, mansissêmus trans Jordânem. Mi Dómine Deus, quid dicam, videns Israël hóstibus suis terga verténtem? Audient Chananæi, & omnes habitatóres terræ, ac páriter conglobáti circúmdabunt nos, atque delébunt nomen nostrum de terra : & quid fácies nómini tuo magno ? Dixítque Dóminus ad Jósuë : Surge, cur jaces pronus in terram ? Peccâvit Israël, & prævaricâtus est pactum meum : tulerúntque de anathémate, & furáti sunt atque mentíti, & abscondérunt inter vasa sua. Nec póterit Israël stare ante hostes suos, eósque fúgiet : quia pollûtus est anathémate : non ero vobíscum, donec conterâtis eum qui hujus scéleris reus est. Sanctificámini in crástinum: hæc enim dicit Dóminus Deus Israël : Anáthema in médio tui Israël : non póteris stare coram hóstibus tuis, donec deleâtur ex te qui hoc contaminâtus est scélere. Accedetísque sínguli manè per tribus vestras: & quamcúmque tribum sors invénerit, accêdet per cognatiónes suas, & cognátio per domos, domúsque per viros. Et quicúmque ille in hoc facínore fúerit deprehénsus, comburâtur igni cum omni substántia sua : quóniam prævaricâtus est pactum Dómini, & fecit nefas in Israël. Surgens ítaquè Jósuë manè, applícuit Israël per tribus suas, & invénta est tribus Juda. Quæ cum juxtà famílias suas esset oblâta, invénta est família Zare. Illam quoque per viros ófferens, réperit Zabdi : cujus domum in síngulos dívidens viros, invênit Achan filium Charmi, filii Zabdi, filii Zare de tribu Juda. Et ait ad Achan: Fili mi, da glóriam Dómino Deo Israël, & confitêre, atque índica mihi quid féceris, ne abscóndas. Respóndit : Verè ego peccávi Dómino Deo Israël, & sìc & sìc feci : vidi enim pállium inter spólia coccíneum valdè bonum, & ducéntos siclos argénti, régulam quoque áuream quinquagínta siclôrum : & concupíscens ábstuli, & abscóndi in terra contra médium tabernáculi mei, argentúmque fossâ humo opérui. Misit ergo Jósuë minístros : qui curréntes ad tabernáculum illìus, reperérunt cuncta abscóndita in eôdem loco. Auferentésque de tentório tulérunt ea ad Jósuë, & ad omnes filios Israël, projecerúntque ante Dóminum. Tollens ítaquè Jósuë Achan filium Zare, argentúmque & pállium, & áuream régulam, filiósque ejus & filias, boves & ásinos, oves, ipsúmque tabernáculum, & cunctam supelléctilem : (& omnis Israël cum eo) duxérunt eos ad vallem Achor : ubi dixit Jósuë : Quia turbásti nos, extúrbet te Dóminus in die hac. Lapidavítque eum omnis Israël : & cuncta quæ illìus erant igni combústa sunt. Congregaverúntque super eum acérvum magnum, qui pérmanet usquè in præséntem diem. ℟. Amen.

Hymnus. Deus, ætérni lúminis. Quære folio 98.

Capítula.

DOmine, ad quem vígilat de luce ánima nostra ; dona, ut sempèr à ténebris properêmus ad lucem : calìgo depéreat mente, & plenitûdo tua in nobis permáneat lucis.

Pater noster.

Lauda. Ab omni via mala ℟. Próhibe pedes meos, Dómine. ℣. Quómodò diléxi legem tuam, Dómine? totâ die meditátio mea est. ℟. Próhibe. ℣. Glória, & honor Patri.

Orátio.

AB omni via mala próhibe pedes nostros, Dómine : verbúmque tuum totâ servêmus adtentiône ; atque à malo recédere, & tibi nos pérpetìm fácias complacêre. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Ad Tértiam.

Proverbiôrum Salomônis. *Capítulo* 17.
℟. Deo grátias.

FIli, Corôna dignitâtis senéctus, in viis justítiæ reperiêtur. Mélior est pátiens viro forti : & qui dominâtur ánimo suo, expugnatôre úrbium. Sortes mittúntur in signum, sed à Dómino temperántur. Mélior est buc-

buccélla sicca cum gáudio, quàm domus plena víctimis cum júrgio. Servus sápiens dominábitur filiis stultis, & inter fratres hereditâtem dívidet. Sicùt igne probâtur argéntum, & aurum in camíno: ita corda probat Dóminus. Malus obêdit linguæ iníquæ, & fallax obtémperat lábiis mendácibus. Qui déspicit páuperem, éxprobrat factóri ejus: & qui lætâtur in ruína altérius, non erit impunitus. Corôna senum filii filiôrum: & glória filiôrum patres eôrum. Non decent stultum verba compósita: nec príncipem lábium mentiéntis. Gemma gratíssima, expectátio præstolántis: quocúmque se vérterit prudéntèr intélligit. ℟. Amen.

Léctio libri Jósuë. *Capítulo* 8.

℟. Deo grátias.

IN illis diêbus: Dixit Dóminus ad Jósuë: Tolle tecum omnem multitúdinem pugnatôrum, & consúrgens ascénde in óppidum Hay: ecce trádidi in manu tua regem ejus, & pópulum, urbémque ac terram. Faciésque urbi Hay, & regi ejus, sicùt fecísti Jéricho, & regi ejus: prædam verò, & ómnia animántia diripiêtis vobis: pone insídias urbis post eam. Surrexítque Jósuë, & omnis exércitus bellatôrum cum eo, ut ascénderent in Hay: & elécta trigínta míllia virôrum fórtium misit nocte, præcepítque eis, dicens: Pónite insídias post civitâtem: nec lóngiùs recedâtis: & éritis omnes paráti: ego autem, & réliqua multitûdo quæ mecum est, accedêmus ex advérso contra urbem. Cùmque exíerint contra nos, sicùt ante fécimus, fugiêmus, & terga vertêmus: donèc persequéntes ab urbe lóngiùs protrahántur: putábunt enim fúgere nos sicùt priùs. Nobis ergo fugiéntibus, & illis sequéntibus, consurgêtis de insídiis, & vastábitis civitâtem: tradétque eam Dóminus Deus vester in manus vestras. Cùmque cepéritis, succéndite eam: sic ómnia faciêtis, ut jussi. Dimisítque eos, & perrexérunt ad insidiârum locum, sederúntque inter Bethel & Hay, ad occidentâlem plagam urbis Hay: Jósuë autem nocte illâ in médio mansit pópuli, surgénsque dilúculò recensîvit sócios, & ascéndit cum senióribus in fronte exércitûs, vallâtus auxílio pugnatôrum. Cùmque veníssent omnes, & ascendíssent ex advérso civitâtis, stetérunt ad septentrionâlem urbis plagam, inter quam & eos vallis média erat. Quinque míllia autem viros elégerat, & posúerat in insídiis inter Betháven, & Hay, ex occidentáli parte ejúsdem civitâtis; omnis verò réliquus exércitus ad aquilônem áciem direxérunt, ità ut novíssimi multitúdinis occidentâlem plagam urbis attíngerent. Abiit ergo Jósuë nocte illâ, & stetit in vallis médio. Quod cùm vidísset rex Hay, festinâvit manè, & egréssus est cum omni exércitu civitâtis, direxítque áciem contra desértum, ignórantes quòd post tergum latérent insídiæ. Jósuë verò, & omnis Israël recessérunt in loco, simulántes metum, & fugiéntes per viam solitúdinis. At illi vociferántes, & se mútuò cohortántes, persecúti sunt eos. Cùmque recessíssent à civitâte, & nec unus in urbe Hay, & Bethel remansísset, qui non persequerêtur Israël, (sicut erúperat apérta óppida relinquéntes) dixit Dóminus ad Jósuë: Leva clypeum, qui in manu tua est, contra urbem Hay, quóniam tibi tradam eam. Cùmque elevásset clypeum ex advérso civitâtis, insídiæ, quæ latébant, surrexérunt conféstìm: & pergéntes ad civitâtem, cepérunt, & succendérunt eam. Viri autem civitâtis, qui persequebántur Jósuë, respiciéntes & vidéntes fumum urbis ad cœlum usquè conscéndere, non potuérunt ultrà hùc illúcque diffúgere: præsértìm cùm hi, qui simuláverant fugam, & tendébant ad solitúdinem, contra persequéntes fortíssimè restitíssent. Vidénsque Jósuë & omnis Israël quòd capta esset cívitas, & fumus urbis ascénderet, revérsus percússit viros Hay. Síquidem & illi qui céperant & succénderant civitâtem, egréssi contra suos, médium hóstium ferîre cœpérunt. Cùm ergo ex utrâque parte adversárii cæderéntur, ità ut nullus de tanta multitúdine salvarêtur, regem quoque urbis Hay apprehendérunt vivéntem, & obtulérunt Jósuë. Igitur ómnibus interféctis, qui Israël ad desérta fugiéntem fúerant persecúti, in eôdem loco gládio corruéntibus, revérsi filii Israël percussérunt civitâtem. Erant autem qui in eo die concíderant à viro usque ad mulíerem, duódecim míllia hóminum, omnes urbis Hay. Jósuë verò non retráxit manum, quam in sublime porréxit, tenens clypeum donèc interficeret omnes habitatóres Hay. Juménta autem, & prædam civitâtis divisérunt sibi filii Israël, sicùt præcéperat Dóminus Jósuë. Qui succéndit urbem, & fecit eam túmulum sempitérnum: regem quoque ejus suspéndit in patíbulo usque ad vésperam & post solis occâsum. Præcepítque Jósuë, & deposuérunt cadâver ejus de cruce: projecerúntque in ipso intróitu civitâtis, congés-

gésto super eum magno acérvo lápidum, qui pérmanet usquè in præséntem diem. Tunc ædificâvit Jósuë altáre Dómino Deo Israël. ℟. Amen.

Antíphona 1. Simùl in unum dives, & pauper. Auribus percípite, qui habitâtis orbem. Psalmus 48.

Orátio.

AUdiant simul te, Dómine, omnes gentes; & dives ac pauper aurem tibi cordis accómmodent: tibìque ómnium ad fidem præparêtur audítio, quò salvándis promíttitur grátiæ plenitûdo. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 2. Rectè judicâte filii hóminum. Psalmus 57.

Orátio.

DOmine, qui nos justítiam loqui, & quæ recta sunt præcipis judicâre; tríbue nobis, ut nec iníquitas in ore, nec právitas reperiâtur in mente: ut puro corde púrior sermo conséntiat: præcêdat in opéribus justítia; nec inveniâtur dolus in lingua. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 3. Da nobis auxílium, Deus, in tribulatiône. Psalmus 59.

℟. Exacerbávimus nomen tuum, Dómine, & iniquitátes coram te fécimus: & nunc flectâmus génua cordis nostri. P. Dimítte nobis peccâta nostra. ℣. Fac nobíscum, Dómine, juxtà mansuetúdinem tuam: & secúndùm multitúdinem misericórdiæ tuæ. P. Dimítte. ℣. Glória, & honor. Reiterêtur ℟.

Preces. Miserêre, & parce, clementíssime Dómine, pópulo tuo. P. Quia peccávimus tibi. ℣. Pro nostris malis flagellâmur ácriùs, & pro delíctis obcœcâmur dúriùs: defleâmus mala quæ commíssimus. P. Quia. ℣. Rémove famem, & da imbrem grátiæ: frugúmque largam præbe abundántiam, atque optâtam peccatôrum véniam. P. Quia. ℣. Amove pestem, Redémptor altíssime: repentínâ morte dùm prostérnimur, non detur pœna; sed vénia peccántibus. P. Quia. ℣. Láchrymis nostra dignis reple péctora: áffluat in nos charitâtis spíritus, quâ eruâmur vitiôrum lápsibus. P. Quia.

Hymnus. O Nazarêne lux. fol. 144.

Orátio.

DA nobis Dómine auxílium in tribulatiône, quia vana est salus ab hómine: in te enim faciêmus virtûtem, qui & confórtas fámulos, & ad níhilum rédigis inímicos. Pater noster.

Ad Sextam.

Léctio libri Ezechiêlis Prophétæ. *Cap.* 11. ℟. Deo grátias.

FActum est verbum Dómini ad me, dicens: Fili hóminis, fratres tui, viri propínqui tui, & omnis domus Israël, univérsi, quibus dixérunt habitatóres Hierúsalem: Longè recédite à Dómino, nobis data est terra in possessiône. Proptéreà hæc dicit Dóminus Deus, quia longè feci eos in géntibus, & quia dispérsi eos in terris: ero eis in sanctificatiônem non módicam in terris, ad quas venérunt. Proptéreà lóquere: Hæc dicit Dóminus Deus: Congregâbo vos de pópulis, & adunâbo vos de terris, in quibus dispérsi estis, dabôque vobis humum Israël. Et ingrediéntur illùc, & áuferent omnes offensiónes, cunctásque abominatiónes ejus de illa. Et dabo eis cor novum, & spíritum rectum tríbuam in viscéribus eôrum: & áuferam cor lapídeum de carne eôrum, & dabo eis cor cárneum: ut in præcéptis meis ámbulent, & judícia mea custódiant, faciántque ea: & sint mihi in pópulum, & ego sim eis in Deum. ℟. Amen.

Antíphona 1. Pópuli confitebúntur tibi, in ætérnum & in sæculum sæculi. Psalmus 44.

Orátio.

DEus, cujus sedes manet in sæculum sæculi: fúlgeat Ecclésia tua varietâte virtûtum, & sceptrum tuum perornêtur disciplínâ officiôrum; quosque ejus ornaméntis áfficis, separári ab ea nullátenùs patiâris. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 2. Dóminus virtûtum nobíscum suscéptor Deus Jacob. Psalmus 45.

Orátio.

DOmine, refúgium nostrum & virtus: tu in pressúris ómnibus adsíste; ut omne gládium in sua vagína redúctum, & omne cor pacis tranquillitâte ditâtum, te vidêre ámbiat, teque in tuis semper munéribus recognóscat. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 3. Deus in nómine tuo salvum me fac: & in virtûte tua líbera nos. Deus exáudi oratiônem nostram. Psalmus 53.

℟. Lava à malítia cor tuum, Hierúsalem. P. Ut salva fias. Usquequò morabúntur in te cogitatiónes péssimæ? ℣. Excútere de púlvere, consúrge, sede Hierúsalem: solve víncula colli tui, captîva filia Sion. P. Ut salva. ℣. Glória, & honor. Reiterêtur ℟.

Pre-

Preces. Misericors Dómine, exáudi súpplices. ℟. Et miserêre. ℣. Excélse perpétue, quæ póscimus tríbue. ℟. Et miserêre. ℣. Audìtum piíssimum inclína orántibus. ℟. Et miserêre. ℣. Virtûtis præsídio, Redémptor, defénde nos. ℟. Et miserêre. ℣. Supérna poténtia, peccátis da véniam. ℟. Et miserêre.

Hymnus, O Nazarêne, lux. fol. 144.

Orátio.

COncêde Dómine, ut tuo nostra salus perficiâtur in nómine; nosque in virtûte tua líbera, quos própriis infirmitátibus præpedítos agnóscis: ut tuum sit omne quod sumus; qui fecísti ex níhilo ut essêmus.

Pater noster.

Ad Nonam.

Proverbiôrum Salomônis. *Capítulo* 21.

℟. Deo grátias.

FIli, Anima ímpii desíderat malum, non miserébitur próximo suo. Multáto pestilénte sápiens erit párvulus: & si sectêtur sapiéntem, sumet sciéntiam. Excógitat justus de domo ímpii, ut détrahat ímpios à malo. Qui obdûrat aurem suam ad clamôrem páuperis, & ipse clamâbit, & non exaudiêtur. Munus abscónditum extínguit iras, & donum in sinum indignatiônem máximam. Gáudium justo est fácere judícium, & pavor operántibus iniquitâtem. Vir, qui erráverit à via doctrínæ, in cœtu gigántum commorábitur. Qui díligit épulas, in egestâte erit: & qui amat vinum, & pínguia, non ditábitur. Pro justo dábitur ímpius: & pro rectis iníquus. Mélius est habitâre in desérto, quàm cum mulíere rixósa, & iracúnda. Thesáurus desiderábilis, & óleum in habitáculo justi: imprúdens homo dissipábit illud. Qui séquitur justítiam & misericórdiam, invéniet vitam, & justítiam, & glóriam. ℟. Amen.

Léctio libri Jósuë. *Capítulo* 9.

℟. Deo grátias.

IN illis diêbus: Cum audíssent qui habitábant in Gábaon, cuncta, quæ fécerat Jósuë Jéricho & Hay: & cállidè cogitántes, tulérunt sibi cibária, saccos véteres ásinis imponéntes, & utres vinários scissos atque consútos, calceamentâque perantíqua quæ ad indícium vetustâtis pittáciis consûta erant, indúti vetéribus vestiméntis: panes quoque, quos portábant ob viáticum, duri erant, & in frusta comminúti: perrexerúntque ad Jósuë, qui tùnc morabâtur in castris Gálgalæ, & dixérunt ei, atque omni simùl Israëli: De terra longínqua venímus, pacem vobíscum fácere cupiéntes. Responderúntque filii Israël, atque dixérunt ad eos: Ne fórsitan in terra, quæ nobis sorte debêtur, habitêtis, & non possìmus fœdus inìre vobíscum. At illi ad Jósuë, Servi, ínquiunt, tui sumus. Quibus Jósuë: Quinam, inquit, estis? & undè venístis? Respondérunt: De terra longínqua valdè venérunt servi tui in nómine Dei tui. Audívimus enim famam poténtiæ ejus, & cuncta, quæ fecit in Ægypto, & duôbus Amorrhæôrum régibus trans Jordânem, Sehon regi Hesebón, & Og regi Basán, qui erat in Astaróth: dixerúntque nobis senióres, & omnes habitatóres terræ: Tóllite in mánibus cibária ob longíssimam viam, & occúrrite eis, & dícite: Servi vestri sumus, fœdus inìte nobíscum. En, panes quandò egréssi sumus de dómibus nostris, ut venirêmus ad vos, cálidos súmpsimus, nunc sicci facti sunt, & vetustâte nímiâ comminúti: utres vini novos implévimus, nùnc rupti sunt, & solútæ vestes, & calceaménta quibus indúimur, & quæ habêmus in pédibus, ob longitúdinem longiôris viæ trita sunt, & penè consúmpta. Suscepérunt ígitur de cibáriis eôrum, & os Dómini non interrogavérunt. Fecítque Jósuë cum eis pactum, & ínito fœdere polícitus est quòd non occideréntur: príncipes quoque multitúdinis juravérunt eis. Post dies autem tres íniti fœderis, audiérunt quòd in vicíno habitárent, & inter eos futúri essent. Moverúntque castra filii Israël, & venérunt in civitátes eôrum die tértio, quarum hæc vocábula sunt, Gábaon, & Cáphira, & Beroth, & Cariathiarím. Et non percussérunt eos, eò quòd jurássent eis príncipes multitúdinis in nómine Domini Dei Israël. Murmurâvit ítaque omne vulgus contra príncipes. Qui respondérunt eis: Jurávimus illis in nómine Domini Dei Israël, idcircò non póssumus eos contíngere. Sed hoc faciêmus eis: Reservéntur quidem ut vivant, ne contra nos ira Dómini concitêtur, si perjuravérimus: sed sic vivant, ut in usus univérsæ multitúdinis ligna cædant, aquásque compórtent. Quibus hæc loquéntibus: vocâvit Gabaonítas Jósuë, & dixit eis: Cur nos decípere fraude voluístis, ut dicerêtis: Procùl valdè habitâmus à vobis, cum in médio nostri sitis? Itaque sub maledictiône éritis, & non defíciet de stirpe vestra ligna cædens, aquásque compórtans in domum Dómini Dei mei.

Qui respondérunt: Nuntiâtum est nobis servis tuis, quòd promisísset Dóminus Deus tuus Móysi servo suo, ut tráderet vobis omnem terram, & dispérderet cunctos habitatóres ejus. Timúimus ígitur valdè, & provídimus animâbus nostris, vestro terròre compúlsi, & hoc consílium inívimus. Nunc autem in manu tua sumus: quod tibi bonum & rectum vidêtur, fac nobis. Fecit ergo Jósuë ut díxerat, & liberâvit eos de mánibus filiòrum Israël, ut non occideréntur. Decrevítque illo die esse eos in ministérium cuncti pópuli, & altâris Dómini, cædéntes ligna, & aquam comportántes, usque in præsens tempus. ℟. Amen.

Antíphona 1. Exáudi nos, Deus salutâris noster, spes ómnium finium terræ. Psalmus 64.

Orátio.

EXáudi nos Deus salutâris noster; ac nos tua virtûte præcínge: dumque fidei optâmus soliditâtem, spei promereâmur quiêtem; & charitâtis perveniâmus ad réquiem. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 2. Dícite Deo: Quàm terribília sunt ópera tua in multitúdine virtûtis tuæ! Psalmus 65.

Orátio.

DA nobis Domine; ut nos, qui in te credéndo, domum tuam in holocáustis ingrédimur; dicátis tibi opéribus, ac mortificáto córpore serviâmus: sicque non amóveas oratiônem nostram & misericórdiam tuam à nobis; dùm ea inspíras pétere, quæ nobis próspicis convenîre. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Antíphona 3. Bene nunciáte de die in diem salutâre Dómini. Psalmus 95.

Hymnus. O Nazarêne, lux. Requîre fol. 144.

Orátio.

TE Deum psalléndo benedícimus, ac precâmur, ut nullo obstáculo à tuo prohibeâmur officio: quique verum te Dóminum confitêmur, ditári tuo múnere indulgéntiæ sentiâmus.

Pater noster.

Ad Vésperos.

Lauda. Illuminátio mea, & salus mea Dóminus. Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Antíphona. In converténdo Dóminus captivitâtem plebis suæ, lætêtur Jacob, & exúltet Israël. Psalmus 13.

Lauda. Tu mandásti mandáta tua P. Custodíri nimìs, Deus meus. ℣. Utinam dirigántur viæ meæ, ad custodiéndas justificatiónes tuas. P. Custodíri nimìs. ℣. Glória, & honor.

Hymnus. Christe lumen perpétuum. fol. 155.

Orátio. Omnípotens sempitérne Deus.

Et Benedíctio. Benedìcat. fol. 94.

Lauda. Ab omni via mala.

Et Orátio. Ab omni via mala. fol. 226.

FERIA QUARTA.

Ad Matutînum.

Antíphona. Glória mea Dominus noster.

Et Orátio. Glória nostra, Deus. fol. 156.

Antíphona 1. Desiderâmus te Dóminum Deum nostrum; & timêmus te: quóniam quis Deus símilis tibi áuferens iniquitátes, & mundans peccâta reliquiârum Israël. ℣. Dómine, Deus virtûtum, quis símilis tibi? potens es Dómine, & véritas tua in circúitu tuo. Psalmus 88.

Orátio.

CHriste Jesu, Dei Fílius admirábilis, cui nullus inter filios Dei nec æquâlis extat, nec símilis; ad te Dómine precem nostram dirígimus; ut misericórdiam, quam pollícitus es servâre sanctis, dignêris prorogâre convérsis: ac sic, quæsumus, nos moderámine disciplínæ córrigas, ut cleméntiam in ira non áuferas: nec prophanêtur testaméntum tuum ob admíssa facínora; sed temperêtur últio miseratiône supernâ: & ipse totum, quod dísplicet, ábluas; qui peccatóres ad te reverténtes justificándo gloríficas: quique nos esse voluísti ex níhilo id quod sumus; ipse concêde, ut cœléstibus regnis apti, tecum sine fine vivâmus. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 2. Exáudi, Deus, oratiônem nostram: ad te omnis caro véniet. Verba iniquôrum prævaluérunt super nos: & impietátibus nostris tu propitiáberis. ℣. Beâtus, quem elegísti, & assumpsísti: inhabitâbit in tabernáculis tuis. Psalmus 64.

Orátio.

EXáudi nos Deus salutâris noster; ac nos tuâ virtûte præcínge: dúmque fidei optâmus soliditâtem, spei mereâmur quiêtem; & charitâtis perveniâmus ad réquiem. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 3. Parce páuperi & ínopi: & ánimas páuperum salvas fac, Dómine. Psalmus 71.

Orá-

Orátio.

PArce Dómine paupéribus ; & ánimas ínopum sana : ut qui víribus nostris non fídimus , & spe à te misericórdiam postulâmus ; per spíritûs paupertâtem , supérnæ benedictiônis impetrêmus plenitúdinem. ℟. Amen. Per misericórdiam.

℟. Judícium rectum judicâte , pópule meus, dicit Dóminus. P. Et misericórdias fácite: víduam & pupíllum per poténtiam nolîte opprímere. Unusquísque malítiam in corde suo advérsùs fratrem suum tenêre non debet. ℣. Nolîte secúndùm fáciem judicâre; sed rectum judícium judicâte. P. Et misericórdias. ℣. Glória , & honor.

IN LAUDIBUS.

Antíphona. Adspárges nos Dómine hyssópo verbi tui , & mundábimur : lavâbis nos, & supra nivem dealbábimur. Psalmus 50.

Orátio.

DEus, qui scélera nostra figménto opérta denúdas ; qui incérta dúbiis , & occúlta cónsciis consuétâ pietâte transdúcis; ut noxietâte próditâ adspárgas nos rore misericórdiæ tuæ ; & velut nive dealbêmur vitæ correctiône : avérte , quæsumus , fáciem tuam à peccátis nostris , & omnes iniquitátes nostras delens , ínnova in viscéribus nostris Spíritûs tui Sancti infusiônem : quo tali inhabitatôre gaudéntes , aperiàmus júgiter lábia nostra ad annuntiándam laudem tuam. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Ad Cánticum.

Antíphona. Recordâre , Dómine , quid evénerit nobis : intuêre & réspice obpróbrium nostrum.

Cánticum. Meménto Dómine. fol. 206.

Ad Benedíctus.

Antíphona. Præcéptum Dómini lúcidum, inlúminans óculos. ℣. Timor Dómini sanctus pérmanet in sæculum sæculi.

Cánticum. Benedíctus es Dómine. fol. 6.

Lauda. Laudâte Deum omnes virtútes ejus: milítiæ Angelôrum Dóminum laudâte. P. Laudâte.

Léctio libri Jósuë. *Capítulo* 10.

℟. Deo grátias.

IN illis diêbus : Cùm audísset Adonísedec rex Hierúsalem , quòd scílicèt cepísset Jósuë Hay , & subvertísset eam (sicùt fécerat Jéricho , & regi ejus , sic fecit Hay , & regi ejus) & quòd transfugíssent Gabaonítæ ad Israël , & essent fœderáti eôrum , tímuit valdè. Urbs enim magna erat Gábaon , & una regálium civitâtum , & major óppido Hay , omnésque bellatóres ejus fortíssimi. Misit ergò Adonísedec rex Hierúsalem ad Ohaam regem Hebron , & ad Pharam regem Jerimóth , ad Jabis quoque regem Lachis , & ad Dabir regem Eglon , dicens: Ascéndite ad me , & ferte præsídium , ut expugnêmus Gábaon , quarè transfúgerit ad Jósuë , filios Israël. Congregáti ígitur ascendérunt quinque reges Amorrhæôrum , rex Hierúsalem , rex Hebron , rex Jerimóth , rex Lachis , & rex Eglon , cum exercítibus suis , & castrametáti sunt circa Gábaon , ut oppugnárent eam. Habitatóres autem Gábaon urbis obséssæ misérunt ad Jósuë , qui tunc morabâtur in castris Gálgalæ , & dixérunt ei : Ne rétrahas manus tuas ab auxílio servôrum tuôrum : ascénde citò , & líbera nos : férque præsídium : convenérunt enim advérsùm nos omnes reges Amorrhæôrum, qui hábitant in montánis. Ascendítque Jósuë de Gálgalis , & omnis exércitus bellatôrum cum eo , fortíssimi. Dixítque Dóminus ad Jósuë : Ne tímeas eos : in manus enim tuas trádidi eos : nullúsque tibi ex eis resístere potest. Inruit ítaquè Jósuë super eos repéntè , totâ ascéndens nocte de Gálgalis. Et conturbâvit eos Dóminus à facie Israël: contrivítque plagâ magnâ in Gábaon , ac persecûtus est per viam ascénsûs Beth horón , & percússit usque ad Azéca , & Macéda. Cùmque fúgerent filios Israël , & essent in ascénsu Beth horón , Dóminus misit super eos lápides magnos de cœlo usque ad Azéca : & mórtui sunt multò plures lapídibus grándinis , quàm quos gládio percussérunt filii Israël. Tùnc locûtus est Jósuë Dómino in die , qua trádidit Amorrhæum in conspéctu filiôrum Israël , dixítque coram eis : Sol contra Gábaon ne moveâris , & Luna contra vallem Haylón. Steterúntque Sol & Luna , donec ulciscerêtur se gens de inimícis suis. Nonnè scriptum est hoc in libro justôrum ? Stetit ítaque Sol in médio cœli, & non festinâvit occúmbere spátio unìus diéi. Non fuit ante , & posteà tam longa dies , obediénte Dómino voci hóminis expugnántis pro Israël. Reversúsque est Jósuë cum omni Israël in castra Gálgalæ. Fugérunt enim quinque reges , & se abscondérunt in spelúnca urbis Macéda. Nuntiàtum est Jósuë , quòd invénti essent quinque reges laténtes in spelúnca Macéda. Qui præcêpit sóciis , & ait : Vólvite saxa ingéntia ad os spe-

spelúncæ, & pónite viros indústrios, qui clausos custódiant: vos autem nolìte stare, sed persequímini hostes, & extrémos quosque fugiéntium cædite: nec dimittàtis eos úrbium suàrum intràre præsídia, quos trádidit Deus in manus vestras. Cæsis ergo adversáriis plagâ magnâ, & usquè ad interneciònem penè consúmptis, hi qui Israël fúgere potuérunt, ingréssi sunt civitátes munítas. Reversúsque est omnis exércitus ad Jósuë in Macéda, ubi tunc erant castra, sani, & íntegro número: nullúsque contra fílios Israël mutìre ausus est. Præcepítque Jósuë, dicens: Aperìte os spelúncæ, & prodúcite ad me quinque reges, qui in ea látitant. Fecérunt minístri, ut sibi fúerat imperâtum, & eduxérunt ad eum quinque reges de spelúnca, regem Hierúsalem, regem Hebron, regem Hierimóth, regem Lachis, regem Eglon. Cùmque edúcti fuíssent ad eum, vocâvit omnes viros Israël, & ait ad príncipes exércitûs, qui secum erant: Ite, & pónite pedes super colla regum istòrum. Qui cum perrexíssent, & subjectòrum pédibus colla calcárent, rursùm ait ad eos: Nolìte timêre, nec paveâtis, confortámini, & estóte robústi: sic enim fáciet Dóminus cunctis hóstibus vestris, advérsùs quos dimicàtis. Percussítque Jósuë, & interfêcit eos, suspéndit super quinque stípites: fuerúntque atque suspénsi usquè ad vésperum. Cùmque occúmberet Sol, præcêpit sóciis, ut deponérent eos de patíbulis. Qui depósitos projecérunt in spelúncam, in qua latúerant, & posuérunt super eos saxa ingéntia, quæ pérmanent usque in præsens. ℟. Amen.

Hymnus. Deus Pater ingénite. fol. 101.

Capítula.

LEx tua inreprehensíbilis convértat ánimas nostras, & testimónium tuum fidêle præstet párvulis sapiéntiam: te quoque justítiâ corda nostra lætíficent; non contrístent: tuúmque præcéptum óculos méntium nostrârum inlúminet.

Pater noster.

Lauda. Fundásti terram, & pérmanet; & ordinatiône tua persevêrat: P. Quóniam ómnia sérviunt tibi. ℣. Nisi quòd lex tua meditátio mea est: tunc fórsitàn periíssem in humilitâte mea. P. Quóniam ómnia. ℣. Glória, & honor Patri.

Orátio.

IN ætérnum Dómine Verbum tuum, quod pérmanet in cœlo, in Ecclésiæ tuæ semper inhábitet templo: ut inhabitatôris præséntia habitáculis sit cláritas indeféssa. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Ad Tértiam.

Ecclesiástes. *Capítulo último.*

℟. Deo grátias.

FIli, Cùm esset sápiens Ecclesiástes, dócuit pópulum, & narrâvit quæ fécerat: & investígans compósuit parábolas multas, quæ sunt verba utília, & sanctos scripsit sermónes rectíssimos, ac veritâte plenos. Verba sapiéntium ut stímuli, & quasi clavi in altum fixi, quæ per magistrôrum consílium data sunt à pastôre uno. His ámpliùs fili mi ne requíras. Faciéndi plures libros nullus est finis: frequénsque meditátio, carnis afflíctio est. Hoc est enim omnis homo: & cuncta, quæ fiunt, addûcit Deus in judícium pro omni reâtu, sive bonum, sive malum sit. Finem loquéndi omnes audiâmus. Deum time, & mandàta ejus obsérva. ℟. Amen.

Léctio libri Jósuë. *Capítulo* 24.

℟. Deo grátias.

IN illis diêbus: Congregâvit Jósuë omnes tribus Israël in Sichem, & vocâvit majóres natu, ac príncipes, júdices, & magistrátus: stetérunt in conspéctu Dómini: & ad pópulum sic locûtus est: Hæc dicit Dóminus Deus Israël: Trans flúvium habitavérunt patres vestri ab inítio, Thare pater Abraham, & Nachor: serviérunt diis aliénis. Tulit ergo patrem vestrum Abraham de Mesopotámiæ finibus: & addúxit eum in terram Chánaan: multiplicavítque semen ejus, & dedit ei Isaac: illìque rursùm dedit montem Seïr ad possidéndum: Jacob vero, & filii ejus descendérunt in Ægyptum. Misítque Móysen & Aaron, & percússit Ægyptum multis signis & porténtis. Eduxítque patres vestros ex Ægypto, & venístis ad mare: persecutíque sunt Ægyptii patres vestros cum cúrribus & equitátu, usquè ad mare rubrum. Clamavérunt autem ad Dóminum filii Israël: qui pósuit ténebras inter vos, & Ægyptios, & addúxit super eos mare, & opéruit illos. Vidérunt óculi nostri cuncta quæ in Ægypto fecit, & habitástis in solitúdine multo témpore: & introdúxit in Amorrhæum, qui habitâbat trans Jordânem. Cùmque pugnárent contra vos, trádidit eos in manus vestras, & possidêtis terram, atque interfecístis illos. Surréxit autem Balac filius Sephor rex Moab, & pugna-

nâvit contra filios Israël. Misítque & vocâvit Baláam filium Beor, ut maledíceret vobis: & ego nólui audîre eum, sed è contrário per illum benedíxi vobis, & liberávi vos de manu ejus. Transístis Jordânem, & venístis ad Jéricho. Pugnaverúntque contra vos viri civitâtis ejus, Amorrhæus, & Pherezæus, & Chananæus, & Hethæus, & Gergesæus, & Hevæus, & Jebusæus: & trádidi illos in manus vestras. Misítque ante vos crabrónes: & ejéci eos de locis suis, duos reges Amorrhæôrum, non gládio & arcu tuo. Dedítque vobis terram, in qua non laborástis, & urbes quas non ædificástis, ut habitarêtis in eis: víneas & olivêta, quæ non plantástis. Nùnc ergo timête Dóminum, & servîte ei perfécto corde atque veríssimo: & auférte deos, quibus serviérunt patres vestri in Mesopotámia & in Ægypto, ac servîte Dómino. Sin autem malum vobis vidêtur ut non serviâtis ei, óptio vobis datur: elígite hódiè quod placet, cui servîre potíssimùm debeâtis, utrùm diis, quibus serviérunt patres vestri in Mesopotámia, an diis Amorrhæôrum, in quorum terra habitâtis: ego autem & domus mea serviêmus Dómino. Responderúntque pópuli, & dixérunt: Absit à nobis ut relinquâmus Dóminum, & serviâmus diis aliénis. Dóminus Deus noster ipse edúxit nos, & patres nostros, de terra Ægypti, de domo servitûtis: fecítque vidéntibus nobis signa ingéntia, & custodîvit nos in omni via, per quam ambulávimus, & in cunctis pópulis, per quos transívimus. Et ejêcit univérsas gentes, Amorrhæum habitatôrem terræ, quam nos intrávimus. Serviêmus ígitur Dómino, quia est ipse Dóminus Deus noster. Dixítque Jósuë ad pópulum: Non potéritis servîre Dómino: Dóminus enim sanctus, & fortis & æmulâtor est, nec ignóscet scéleribus nostris atque peccátis. Si dimiséritis pro diis aliénis, convértet se, & afflîget vos, atque subvértet postquàm vobis præstíterit dona. Dixítque pópulus: Nequâquam ita ut lóqueris, erit, sed Dómino serviêmus. Et Jósuë ad pópulum, Testes, inquit, vos estis, quia ipsi vobis elegéritis Dóminum ut serviâtis ei. Responderúntque: Testes. Nunc ergo, ait, auférte deos aliénos de medio vestrûm, & inclinâte corda vestra ad Dóminum Deum Israël. Dixítque pópulus ad Jósuë: Dómino Deo serviêmus, obediéntes præcéptis ejus. Percússit ígitùr Jósuë in die illo fœdus, & pósuit pópulo præcépta atque judícia in Sichem. Scripsítque ómnia verba hæc in volúmine legis Dei: & tulit lápidem grandem, posuítque eum subter quercum, quæ erat in sanctuário Dómini: & dixit ad omnem pópulum: En lapis iste erit vobis in testimónium, quòd audiéritis ómnia verba Dómini, quæ locutus est vobis: ne fortè pósteà negâre velìtis, & mentíri Dómino Deo vestro. Dimisítque pópulum, síngulos in possessiónes suas. Et post hæc mórtuus est Jósuë filius Nun servus Dómini, centum & decem annôrum: Sepeliêrúntque eum in finibus possessiônis suæ in Thamaíath, quæ sita est in monte Ephraïm, ad septentrionâlem partem montis Gaas. Servivítque Israël Dómino cunctis diêbus Jósuë. ℟. Amen.

Antíphona 1. State super vias, & vidête, & interrogâte itínera Dómini ætérna, & vidête quæ sit via bona, & ambulâte in ea: & inveniêtis sanctificatiônem animâbus vestris. ℣. Audîte hæc omnes gentes: áuribus percípite, qui habitâtis orbem. Psalmus 48.

Orátio.

AUdiant simul te Dómine omnes gentes; & dives ac pauper aurem tibi cordis accómmodent: ibîque ómnium ad fidem præparêtur audítio, quò salvándis promíttitur grátiæ plenitûdo. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Antíphona 2. Nobis adhærêre Deo bonum est: pónere in Dómino spem nostram. Psalmus 72.

Orátio.

NObis adhærêre tibi Dómino, bonum est: sed tu desidérium boni sìc in nobis accúmula; ut spes, quæ nos tibi assóciat, nullâ fidei titubatiône vacíllet; sed charitâtis stabilitâte perdûret. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Antíphona 3. Meménto congregatiônis tuæ, Dómine, quam creásti ab inítio. Psalmus 73. ℟. Miserâtor, & miséricors Dóminus, P. Pátiens, & multùm miséricors, & oblivíscens peccâta hóminum: non posuísti pœniténtiam eléctis tuis. ℣. Ecce séquimur in toto corde nostro: & timêmus te, & quærimus fáciem tuam, ne confúndas nos. P. Pátiens, & multùm. ℣. Glória, & honor. Reiterêtur ℟.

Preces. Pœniténtiam ágimus pro malis nostris. P. Tu Christe, miserêre: peccávimus. ℣. Patris déxtera, virtus, sapiéntia, placâtus da véniam. P. Tu Christe, miserêre. ℣. Gémi-

mitus ómnium atténde, Dómine: quæ pétimus tríbue. P. Tu Christe, miserêre. ℣. Nos peccávimus, nos iníquè égimus, nos ímpiè géssimus. P. Tu Christe, miserêre. ℣. Vitam, & véniam dona propítius: & parce pœniténtibus. P. Tu Christe, miserêre.

Hymnus. O Nazarêne lux. Requîre fol. 144.

Orátio.

MEménto congregatiônis tuæ Dómine, quam creásti ab início: tu Dómine, qui non obliviscâris Ecclésiæ, quam à sæculo prædestinásti in Christo; atque ad testaméntum tuum, memor tuæ misericórdiæ, réspice: & promíssâ nos júgitèr libertâte compléctere.

Pater noster.

Ad Sextam.

Léctio libri Daniêlis Prophétæ. *Capítulo* 3. ℟. Deo grátias.

BEnedíctus es Dómine Deus patrum nostrôrum, & laudábile, & gloriôsum nomen tuum in sæcula: quia justus es in ómnibus quæ fecísti nobis, & univérsa ópera tua vera, & viæ tuæ rectæ, & ómnia judícia tua vera. Judícia enim vera fecísti juxta ómnia quæ induxísti super nos, & super civitâtem sanctam patrum nostrôrum Hierúsalem: quia in veritâte, & judício induxísti ómnia hæc propter peccâta nostra. Peccávimus enim, & iniquè égimus recedéntes à te: & delíquimus in ómnibus: & præcépta tua non audívimus, nec fécimus, sicut præcéperas nobis ut bene nobis esset: omnia ergo, quæ induxísti super nos, & univérsa, quæ fecísti nobis, in vero judício fecísti: & tradidísti nos in manu inimicôrum iniquôrum, & pessimôrum, prævaricatorúmque, & regi injústo, & péssimo ultra omnem terram. Et nùnc non póssumus aperîre os: confúsio & obpróbrium facti sumus servis tuis, & his qui colébant te. Ne, quæsumus, tradas nos in perpétuum propter nomen tuum, & ne díssipes testaméntum tuum: neque áuferas misericórdiam tuam à nobis, propter Abraham diléctum tuum, & Isaac servum tuum, & Israël sanctum tuum: quibus locûtus es póllicens quòd multiplicâres semen eôrum sicut stellas cœli, & sicut arênam quæ est in líttore maris: quia Dómine imminúti sumus plusquàm omnes gentes, sumúsque húmiles in univérsa terra hódiè propter peccâta nostra. Et non est in hoc témpore princeps, neque prophêta, & dux, nequè holocáustum, neque sacrifícium, neque oblátio, neque incénsum, neque locus primitiârum coram te, ut possîmus invenîre misericórdiam: sed in ánima contríta, & spíritu humilitâtis suscipiâmur. Sicut in holocáusto ariêtum, & taurôrum, & sicut in míllibus agnôrum pínguium: sic fiat sacrifícium nostrum in conspéctu tuo hódie, ut pláceat tibi, & pérfice subsequéntes te: quóniam non est confúsio confidéntibus in te. Et nunc séquimur te in toto corde, & timêmus te, & quærimus fáciem tuam. Ne confúndas nos. ℟. Amen.

Antíphona 1. Confitébimur tibi Deus: confitébimur tibi, & invocábimus nomen tuum, Dómine. Psalmus 74.

Orátio.

COnfiténtes tibi Dómine placábilis intuêre: & quos contrítos éfficit timor pœnæ; & amor indulgéntiæ lætíficet, & plenitûdo remissiônis indéptæ. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam, Deus, &c.

Antíphona 2. Salvos fac Dómine, quíetos terræ. Psalmus 75.

Orátio.

TIbi Dómino Patri cogitátio confitêtur Unigéniti tui; dùm quod Adam per supérbiam pérdidit; hujus ad te humánitas humilitâte redûcit obediéntiæ: Ergo nostra stude péctora exercêre; quò exercítio festa tibi hæc celebrêmus solémnia. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 3. Quis Deus magnus, sicut Deus noster? tu es Deus qui facis mirabília solus. Psalmus 76.

℟. Propítius esto iniquitátibus nostris, Dómine, & sana omnes languóres nostros: P. Et rédime de intéritu ánimas nostras. ℣. Non secúndùm peccâta nostra fácias nobis: neque secúndùm iniquitátes nostras retríbuas nobis. P. Et rédime. ℣. Glória, & honor Patri. Reiterêtur ℟.

Preces. Verus Deus mísericors. P. Supplicánti pópulo, Christe, miserêre. ℣. Te, Pater, quæsumus, flétibus invocâmus, adsíste orâmus. P. Supplicánti. ℣. Exáudi, Dómine, placâre: inténde clemens, & pius indúlge. P. Supplicánti. ℣. Cunctôrum córdibus largîre stúdia pacis, & parce placâtus. P. Supplicánti. ℣. Fertilitâtem plúviæ, ac vitam dona, & véniam largam. P. Supplicánti.

Hymnus. O Nazarêne lux. fol. 144.

Orá-

Orátio.

PRecâmur Dómine, ut tua nos non repéllas à propitiatiône; sed obtinéndæ misericórdiæ tempus appône: ut déxtera, quæ fuit vindex in ultiône facínorum; ipsa sit nobis contrítis in remédium sempitérnum. Pater noster.

Ad Vésperum.

Lauda. Véspere, manè, & merídie te laudâmus, Dómine. Dóminus sit sempèr. ℟. Et cum.

Antíphona. Quàm bonus Deus Israël eis qui recto corde! Psalmus 72.

Lauda. Quómodò diléxi legem tuam, Dómine? P. Totâ die meditátio mea est. ℣. Retríbue servo tuo, vivam: & custódiam sermónes tuos. P. Totâ. ℣. Glória, & honor. P. Totâ.

Hymnus. Adésto nostris précibus. fol. 160.

Capítula. Sit festum jejúnium. fol. 149.

Lauda. Fundásti terram,

Et Orátio. In ætérnum, Dómine. Requíre fol. 232.

FERIA QUINTA

Ad Matutînum.

Antíphona. Tu autem Dómine suscéptor meus es. Psalmus 3.

Orátio.

EXúrge Dómine Deus noster in auxílium humílium, & in extermínium persequéntium: cóntere adversários nostros, qui nos à tuo præcépto, dolósis promissiónibus, & apértis terróribus avértere moliúntur: in nullo enim proficient eôrum insídiæ, si tuo muniâmur semper adjutório grátiæ. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Antíphona 1. Inclinâte aurem vestram in verba oris mei. Pópule meus adténde legem meam. Psalmus 77.

Orátio.

POnéntes spem nostram in te Dómine, non oblivíscimur óperum tuôrum; cum per justítiam atque cleméntiam mirábilis in Sanctis, & terríbilis osténderis in ímpiis; qui opportûna remédia justis, ac débita supplícia recompénsas íniquis: quæsumus ítaquè piíssime Deus; ut quos à tetris hóstibus éruis, præceptôrum luce clarífices; tentatiônum fluctus movens, iter salutíferum pandas: Christi tui córpore tanquam cœlésti pane in hujus sæculi desérto reficias. ℟. Amen.

Antíphona 2. Panem cœli dona nobis, Dómine. Psalmus 77.

Orátio.

DEus, qui panem cœli filiis hóminum tríbuis, terrenúmque ánimal Angelôrum ádipe pascis; frumentatiônem verbi tui nobis in abundántia tríbue: eôque nos spirituáli réfice cibo, quo patres nostros allevásti in erémo. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Antíphona 3. Dóminus adjûtor noster: & Deus excélsus, liberâtor noster est. Psalmus 77.

Orátio.

EXcélse Dómine esto adjûtor noster: ut de abundántia tuæ virtûtis repleâmur solátio fortitúdinis; & ex redundántibus grátiæ tuæ donis ditêmur munéribus libertâtis. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

℟. Propter peccâta nostra venérunt super nos ómnia mala: peccávimus tibi, Dómine. P. Recedéntibus à te ne áuferas misericórdiam tuam à nobis. ℣. Justus es, Dómine Deus noster, in ómnibus opéribus tuis; & non audívimus vocem tuam: peccávimus enim, iniquitátes fécimus. P. Recedéntibus à te. ℣. Glória, & honor. P. Recedéntibus.

IN LAUDIBUS.

Antíphona. Avérte fáciem tuam, Deus, à peccátis nostris; & omnes iniquitátes nostras dele. Psalmus 50.

Orátio.

AVérte fáciem tuam à peccátis nostris Dómine; & omnes iniquitátes nostras dele: rémove ab óculis tuis malârum nostrârum fácinus voluptâtum; nostræque confessióni cleméntèr tuum appône audîtum. Miserêre, quæsumus, rogántibus nobis, qui propítius réspicis in advérsis: & qui desperátis cor pœnitens tríbuis; à confessiónibus nullátenùs avertâris: Ergo qui à cordis contríti placâris sacrifíciis, tríbue nobis hoc tibi offérri, quod præcipis; & promeréri indulgéntiam, quam promíttis grátiæ tuæ. Sed quia Publicânus à longè stans, & percútiens pectus suum, solâ confessiône purgâtus est; similitèr & nos peccatóres exáudi: ut sicut illi mérito petitiônis suæ fructum donásti; ita & nobis supplicántibus indígnis servis tuis véniam dignêris impéndi de peccátis. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Ad Cánticum.

Antíphona. Levêmus corda nostra cum mánibus ad Dóminum in cœlis.

Cánticum. Quid murmurâvit homo. fol. 150.

MATUTINARIUM.

Ad Benedíctus.

Antíphona. Sit splendor Dómini Dei nostri super nos. ℣. Réspice in servos tuos, & in ópera tua: & dírige filios eôrum.

Cánticum. Benedíctus es Dómine. fol. 6.

Lauda. Laudâte Dóminum in sanctis ejus: laudâte eum in firmaménto virtûtis ejus. ℣. Laudâte Dóminum.

Léctio libri Júdicum. *Capítulo 6.*

℟. Deo grátias.

IN illis diêbus: Fecérunt filii Israël malum in conspéctu Dómini: qui trádidit eos in manu Mádian septem annis, & oppréssi sunt valdè ab eis. Fecerúntque sibi antra & spelúncas in móntibus, & munitíssima ad repugnándum loca. Cùmque sevísset Israël, ascendêbat in Mádian, & Amalec, & cæteris orientálium natiônum: & apud eos figéntes tentória, sicut erant in herbis cuncta vastábant usque ad intróitum Gazæ: nihílque omnìno ad vitam pértinens relinquébant in Israël, non oves, non boves, non ásinas. Ipsi enim & univérsi greges eorum veniébant cum tabernáculis, & instar locustârum univérsa complébant, innúmera multitûdo hóminum, & camelôrum, quidquid tetígerant devastántes. Humiliatúsque est Israël valdè in conspéctu Mádian. Et clamâvit ad Dóminum póstulans auxílium contra Madianítas. Qui misit ad eos virum prophêtam, & locûtus est: Hæc dicit Dóminus Deus Israël: Ego vos feci conscéndere de Ægypto, & edúxi de domo servitûtis, & liberávi de manu Ægyptiôrum, & ómnium inimicôrum, qui affligébant vos: ejecìque eos ad intróitum vestrum, & trádidi vobis terram eorum. Et dixi: Ego Dóminus Deus vester, ne timeâtis terram Amorrhæôrum, in quôrum terra habitâtis. Et noluístis audíre vocem meam. Venit autem Angelus Dómini, sedit sub quercu, quæ erat in Ephraï, & pertinêbat ad Joas patrem famíliæ Ezri. Cùmque Gédeon filius ejus excúteret atque purgâret fruménta in torculári, ut fúgeret Mádian, appáruit ei Angelus, & ait: Dóminus tecum, virôrum fortíssime. Dixítque ei Gédeon: Obsecro, Dómine, si nobíscum est Dóminus, cur adprehendérunt nos hæc ómnia? ubi sunt mirabília ejus, quæ narravérunt patres nostri, atque dixérunt: De Ægypto edúxit nos Dóminus? Nunc autem derelînquit nos, & trádidit in mánibus Mádian. Respexítque ad eum Dóminus, & ait: Vade in hac fortitúdine tua, & liberâbis Israël de manu Mádian: scito quòd míserim te. Qui respóndens ait: Obsecro, Dómine, in quo liberâbo Israël? ecce família mea infirma est in Manásse, & ego mínimus in domo patris mei. Dixítque ad eum Dóminus: Ego ero tecum: & percúties Mádian quasi unum virum. Et ille: Si invéni, inquit, gratiam coram te, da mihi signum quòd tu sis qui loquâris ad me. Ne recédas hìnc, donèc revértar ad te, portans sacrifícium, & ófferens tibi. Qui respóndit: Ego præstolâbor advéntum tuum. Ingréssus est ítaque Gédeon & coxit hœdum, & de farínæ módio ázymos panes: carnésque ponens in canístro, & jus cárnium mittens in ollam, tulit ómnia sub quercum, & óbtulit ei. Cui dixit Angelus Dómini: Tólle panes ázymos & carnes, & pone super petram illam, & jus désuper funde. Cùmque fecísset ità, exténdit Angelus Dómini summitâtem virgæ, quam tenêbat in manu, & tétigit carnes & ázymos panes: ascendítque ignis de petra, & consúmpsit: Angelus autem Dómini evánuit ex óculis eius. Vidénsque Gédeon quòd esset Angelus Dómini, ait: Heu Dómine Deus: quia vidi Angelum Dómini fácie ad fáciem. Dixítque ei Dóminus: Pax tecum: ne tímeas, non morièris. Ædificâvit ergo ibi Gédeon altâre Dómino, vocavítque illud, Dómini pax, usque in præséntem diem. ℟. Amen.

Hymnus. In Matutínis súrgimus. fol. 103.

Capítula. Sit splendor tuus. fol. 211.

Lauda. Quómodò diléxi legem tuam, Dómine? Totâ die meditátio mea est. ℣. Super inimícos meos prudéntem me fecísti mandáto tuo: quia in ætérnum mihi est.

Orátio.

DA nobis, Dómine, sic dilígere legem tuam; ut eam júgitèr meditêmur in corde, & accépto tibi perficiâmur in ópere: ℟. Amen. Per misericórdiam.

Ad Tértiam.

Sapiéntia Salomônis. *Capítulo 17.*

℟. Deo grátias.

FIli, Magna sunt judícia Dómine, & inenarrabília ópera ejus: & propter hoc indisciplinátæ ánimæ erravérunt. Dùm enim persuâsum habent iníqui posse dominári natióni sanctæ: vínculis tenebrârum & longæ noctis compedíti, inclúsi sub tectis, fugitívi perpétuæ providéntiæ jacuérunt. Et dùm putant se latêre in obscúris peccátis, tenebróso obliviônis velaménto dispérsi sunt, pavén-

véntes horréndè, & cum admiratióne nímia perturbáti. Neque enim quæ continêbat illos spelúnca, sine timôre custodiêbat eos: cùm sónitus descéndens perturbâbat illos, & persónæ tristes apparéntes pavôrem illis præstábant. Et ignis quidèm nullum póterat illis lumen præbêre, nec síderum límpidæ flammæ inluminâre póterant illam noctem horréndam. Apparêbat autem illis subitáneus ignis, timôre plenus: & timôre percúlsi illìus, quæ non videbâtur, faciéi, æstimábant deteriôra esse quæ videbántur: & mágicæ artis appósiti erant derìsus, & sapiéntiæ glóriæ corréptio cum contumélia. Solis autem illis superpósita erat gravis nox, imâgo tenebrârum, quæ superventûra illis erat. Ipsi ergo sibi erant gravióres ténebræ; sanctis autem tuis magna erat lux. ℟. Amen.

Léctio libri Júdicum. *Capítulo 6.*

℟. Deo grátias.

IN illis diêbus: Omnis Mádian, & Amalec, & orientáles pópuli congregáti sunt simùl: & transeúntes Jordânem, castrametáti sunt in vallem Jézraël. Spíritus autem Dómini índuit Gédeon, qui clangens búccinâ convocâvit domum Abiezér, ut sequerêtur eum. Misítque núntios in univérsum Manássen, qui & ipse secûtus est eum: & álios núntios in Aser, & Zábulon, & Néphtalim, qui occurrérunt ei. Dixítque Gédeon ad Dóminum: Si salvum facis per manum meam Israël, sicut locûtus es, ponam hoc vellus lanæ in área: si ros in solo véllere fúerit, & in omni terra síccitas, sciam quòd per manum meam, sicut locûtus es, liberâbis Israël. Factúmque est ita. Et de nocte consúrgens, exprésso véllere, concham complêvit rore. Dixítque revérsus ad Dóminum: Ne irascâtur furor tuus contra me si adhùc semel tentávero, signum quærens in véllere. Oro ut solum vellus siccum sit, & omnis terra rore madens. Fecítque Dóminus nocte illâ ut postuláverat: & fuit síccitas in solo véllere, & ros in omni terra. Cap. 7. Igitùr Jeróbaal qui & Gédeon, de nocte consúrgens, & omnis pópulus cum eo, venit ad fontem qui vocâtur Harad: erant autem castra Mádian in valle ad septentrionâlem plagam collis excélsi. Dixítque Dóminus ad Gédeon: Multus tecum est pópulus, nec tradêtur Mádian in manus ejus: ne gloriêtur Israël contra me, & dicat: Meis víribus liberâtus sum. Lóquere ad pópulum, & cunctis audiéntibus prædica: Qui formidolôsus est & tímidus, revertâtur. Recesserúntque de monte Gálaad, & revérsi sunt ex pópulo vigínti míllia virôrum, & tantùm decem míllia remansérunt. Dixítque Dóminus ad Gédeon: Adhùc pópulus multus est, duc eos ad aquas, & ibi probâbo illos: & de quibus díxero tibi ut tecum vadant, ipsi pergant: quem reprobávero, revertâtur. Cùmque descendísset pópulus ad aquas, dixit Dóminus ad Gédeon: Qui linguâ lambúerint aquas, sicut solent canes lámbere, separâbis eos seórsùm: qui autem curvátis génibus bíberint, in áltera parte erunt. Fuit ítaque númerus eôrum, qui manu ad os projiciéntes aquas lambuérunt, trecénti viri: omnis autem réliqua multitûdo flexo póplite bíberat. Et ait Dóminus ad Gédeon: In trecéntis viris, qui lambúerunt aquas, liberâbo vos, & tradam in manu tua Mádian: omnis autem réliqua multitûdo revertâtur in locum suum. Sumptis ítaquè pro número cibáriis & tubis, omnem réliquam multitúdinem abîre præcêpit ad tabernácula sua: & ipse cum trecéntis viris se certámini dedit. Castra autem Mádian erant subter in valle. Eâdem nocte dixit Dóminus ad eum: Surge, & descénde in castra: quia trádidi eos in manu tua: sin autem solus ire formídas, descéndat tecum Phara puer tuus. Et cum audíeris quid loquántur, tunc confortabúntur manus tuæ, & secúrior ad hostium castra descéndes. Descéndit ergo ipse, & Phara puer ejus in partem castrôrum, ubi erant armatôrum vigíliæ. Mádian autem & Amalec, & omnes orientales pópuli, fusi jacêbant in valle, ut locustârum densitûdo: caméli quoque innumerábiles erant, sicut arêna, quæ jacet in líttore maris. Cùmque venísset Gédeon, narrâbat áliquis sómnium próximo suo: & in hunc modum referêbat quod víderat: Vidi sómnium, & videbâtur mihi quasì subceníricius panis ex hórdeo volvi, & in Mádian castra descéndere: cùmque pervenísset ad tabernáculum, percússit illud, atque subvértit, & terræ fúnditùs coæquâvit. Respóndit is, cui loquebâtur: Non est hoc áliud, nisi gládius Gedeônis filii Joas viri Israëlítæ: trádidit enim Dóminus in manus ejus Mádian, & ómnia castra ejus. Cùmque audísset Gédeon sómnium, & interpretatiònem ejus, adorâvit: & revérsus est ad castra Israël, & ait: Súrgite, trádidit enim Dóminus in manus nostras castra Mádian. Divisítque trecéntos viros in tres partes, & dedit tubas in mánibus eôrum, lagenásque vácuas ac

ac lámpades in médio lagenârum. Et dixit ad eos: Quod me fácere vidéritis, hoc fácite: ingrédiar partem castrôrum, & quod fécero sectámini. Quandò personúerit tuba in manu mea, vos quoque per gyrum castrôrum in circúitu clángite & conclamâte, Dómino & Gedeóni. Ingressúsque est Gédeon, & trecénti viri qui erant cum eo, in partem castrôrum, incipiéntibus vigíliis noctis médiæ, & custódibus suscitátis, cœpérunt búccinis conclamâre, complódere & inter se lagénas. Cùmque per gyrum castrôrum in tribus personárent locis, & hydrias confregíssent, tenuérunt sinístrâ lámpades, & déxterâ sonántes tubas, clamaverúntque: Gládius Dómini & Gedeônis: stantes sínguli in loco suo per circúitum castrôrum hostílium. Omnia ítaque castra turbâta sunt, & vociferántes, ululantésque fugérunt: & nihilóminus insistébant trecénti viri búccinis personántes. Immîsit Dóminus gládium in ómnibus castris, & mútuâ se cæde truncavérunt, fugiéntes usque in Bethséca, & crepídinem Abelmehúla in Tebbath. Conclamántes autem viri Israël de Néphtali, & Aser, & omni Manásse, persequebántur Mádian. Misítque núntios in omnem montem Ephraïm, dicens: Descéndite in occúrsum Mádian, & occupâte aquas usque in Béthbera atque Jordânem. Clamavítque omnis Ephraïm, & præoccupâvit aquas atque Jordànem usque in Béthbera. Apprehensósque duos viros Mádian, Oreb & Zeb, interfêcit Oreb in petra Oreb, Zeb vero in torculári Zeb. Et persecúti sunt Mádian, cápita Oreb & Zeb portántes ad Gédeon transfluénta Jordânis. ℟. Amen.

Antíphona 1. Citò nos prævéniat misericórdia tua, Dómine. Psalmus 78.

Orátio

CItò antícipet nos misericórdia tua, Dómine; quos nec consolátio spei, nec fidúcia mériti, nec opitulátio susténtat auxílii; sed inter reâtum, vexationésque jactátos urget vel consciéntia facínorum, vel últio peccatôrum: líbera nos propter glóriam nóminis tui; & propítius esto peccátis nostris propter nomen tuum: ut cum utrámque rem propter te féceris, & sólitâ pópulum tuum pietâte respéxeris; glória tibi detur ex liberatiône, & propitiátio nobis tuo accêdat ex nómine. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 2. Exultâte Deo adjutóri nostro: jubilâte Deo Jacob. Psalmus 80.

Orátio.

EXultêmus tibi Dómine, quem adjutôrem nostrum cognóscimus, & fatêmur: propter quod étiam tibi júbila in desidériis súmimus, in doctrína psalmum, in mortificatiône réddimus tympanum: te enim laudándo festa parágimus, tuorúmque recordátiône mirabílium jocundâmur: Concêde ítaque nobis Dómine, ut qui tua recólimus benefícia, tua percipiâmus & præmia. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 3. Surge Deus, júdica terram: quóniam tu dominâris in ómnibus géntibus. Psalmus 81.

℟. Numquìd in ætérnum repéllet Deus, aut non appônat, ut benefáciat adhùc; aut in finem misericórdiam suam abscîdet? P. A progénie in progéniem. Aut numquid oblivíscêtur miseréri Deus? ℣. Convérte nos Deus salutâris noster: & ne in ætérnum irascâris nobis, neque exténdas iram. P. A progénie. ℣. Glória, &c. Reiterêtur ℟.

Preces. Réspice placábilis Dómine salvâtor omnípotens. P. Miserêre, & exáudi nos. ℣. Exténsis ad te mánibus, Pater summe, confúgimus: convértere ad nos pium intúitum. P. Miserêre. ℣. Effúnde super fáciem terræ largíssimam plúviam, & præsta cunctis, quæ póstulant. P. Miserêre. ℣. Meménto nostri Dómine miserâtor, & pátiens: qui ante sæcula vivis perénnis Rex. P. Miserêre. ℣. Peccâta pœniténtibus tu ignósce, & débita dimítte: jam nostra indúlge crímina. P. Miserêre.

Hymnus. O Nazarêne. fol. 144.

Orátio.

EXúrge Dómine, qui júdicas terram: & qui fidem ómnium géntium pius posséssor inhábitas, ne patiâris nos in ténebris remanêre; sed fac nos lumen tuæ veritâtis aspícere: ut fundaménta fidei nostræ non super arênam, quam turbo dejíciat, ædificêmus; sed supra petram, cujus tu es firmitas conlocêmur.

Pater noster.

Ad Sextam.

Léctio libri Daniêlis Prophétæ. *Capítulo 9.*
℟. Deo grátias.

JUstus Dóminus Deus noster in ómnibus opéribus suis, quæ fecit: non enim audívimus vocem ejus. Et nunc Dómine Deus noster, qui eduxísti pópulum tuum de terra Ægypti in manu Móysi, & fecísti tibi nomen secúndùm diem hanc: peccávimus, iniqui-

quitátes fécimus, Dómine in omnem justítiam tuam: avertâtur óbsecro ira tua, & furor tuus à civitâte tua Hierúsalem, & à monte sancto tuo. Propter peccâta enim nostra, & iniquitátes patrum nostrôrum, Hierúsalem & pópulus tuus in obpróbrium sunt ómnibus per circúitum nostrum. Nunc autem Dóminus Deus noster exáudi oratiônem servi tui, & preces ejus: & osténde fáciem tuam super sanctuárium tuum, quod desértum est propter temetípsum. Inclína Deus meus aurem tuam, & exáudi: áperi óculos tuos, & vide desolatiônem nostram, & civitâtem, super quam invocâtum est nomen sanctum tuum: neque enim in justificatiónibus nostris prostérnimus preces ante fáciem tuam, sed in miseratiónibus tuis multis. Exáudi Dómine, placâre Dómine: atténde Dómine, & fac: ne morêris propter temetípsum Deus meus: quia nomen tuum invocâtum est super civitâtem, & super pópulum tuum. ℟. Amen.

Antíphona 1. Deus quis símilis tibi? ne táceas, neque síleas, Deus. Psalmus 82.

Orátio.

EXúrge, ne táceas, neque compescâris Deus; sed quia odiéntes te, extulérunt caput; imple fácies eôrum ignomíniâ; ut nomen tuum cógnitâ confusiône perquírant; & pópulum tuum salva; ut testimónium tuæ virtûtis intélligant: esto propítius super hereditâtem tuam; qui solus es Altíssimus super omnem terram. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 2. Cognóscant gentes, quóniam nomen tibi Dóminus: tu solus Altíssimus super omnem terram. Psalmus 82.

Orátio.

COgnóscant gentes Christe, quod nomen tibi sit Dóminus; pro quibus es patíbulo crucis adpénsus: quosque ignávia ignorántiæ dedit, sciéntia restítuat conditóri: ut fide convertâtur consciéntia; & spe lætêtur in glória. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 3. Quia tu Dómine suávis, ac mitis es & multùm misericors invocántibus te. Psalmus 85.

℟. Non secúndùm peccâta nostra fácias nobis, Deus: neque secúndùm iniquitátes nostras reddas nobis. P. Meménto, Dómine, quòd terra sumus. ℣. Sicut miserêtur pater filiis, ita miserêre nobis: quia tu scis figméntum nostrum. P. Meménto. ℣. Glória, &c. Reiterêtur ℟.

Preces. Christe Redémptor pius animârum, exáudi gémitus fléntium. P. Et miserêre. ℣. Atténde, Deus, Ecclésiam tuam: & cunctis dona indulgéntiam, pro quibus pietâtem postulâmus. P. Et miserêre. ℣. Meménto nostrî, quia pulvis sumus: íterùm in terram redígimur; tu nos refórma in méliùs. P. Et miserêre. ℣. Ignósce vivis, ignósce defúnctis, captívis restáura pátriam, & cunctis dona, quæ póstulant. P. Et miserêre. ℣. Dimítte noxam, dimítte peccâta, dimítte cunctôrum débita, ómnibus tríbue véniam. P. Et miserêre.

Hymnus. O Nazarêne, lux. fol. 144.

Capítula.

MIserêre Dómine ad te totâ die clamántibus; téque in tribulatiône invocántibus exíste propítius: ut in quibus majestâtem tuam adorándo laudâmus, dignè suscípias; & pro quibus te timêmus, pius ignóscas. Timôris ígitur tui obediéntiâ corda nostra lætífica; & consolatiônis dulcédine dubietâtem nostræ mentis confórta: sed quia tu suávis ac mitis es, suavitâtem ex tua indulgéntia hauriâmus; & in retribuéndo pium te mitémque sentiâmus.

Pater noster.

Ad Nonam.

Sapiéntiæ Salomônis. *Capítulo* 6.

℟. Deo grátias.

FIli, Mélior est sapiéntia quàm vires: & vir prudens quàm fortis. Audíte ergo reges, & intellígite, & díscite júdices finium terræ. Præbête aures vos, qui continêtis multitúdinem, & placêtis vobis in turbis natiônum: quóniam data est à Dómino potéstas vobis, & virtus ab Altíssimo, qui interrogâbit ópera vestra, & cogitatiónes scrutábitur: quóniam cùm essêtis minístri regni illìus, non rectè judicástis neque custodístis legem justítiæ, neque secúndùm voluntâtem Dei ambulástis. Horréndè & citò apparêbit vobis: quóniam judícium duríssimum in his, qui præsunt, fiet. Exíguo enim concéditur misericórdia: poténtes autem poténtèr torménta patiéntur. Non enim súbtrahet persônam cujúsque Deus, qui est ómnium dominâtor, nec reverébitur magnitúdinem cujúsquam: quóniam pusíllum & magnum ipse fecit, & æquáliter cura est illi de ómnibus. ℟. Amen.

Léctio libri Júdicum. *Capítulo* 8.

℟. Deo grátias.

IN illis diêbus: Cùm venísset Gédeon ad Jordânem, transivit eum cum trecéntis vi-

viris, qui secum erant: & præ lassitúdine, fugiéntes pérsequi non póterant. Dixítque ad viros Soccóth: Date, óbsecro, pópulo qui mecum est, panes, quia valdè defecérunt: ut possîmus pérsequi Zébeë & Sálmana reges Mádian. Respondérunt príncipes Soccóth: Fórsitan palmæ mánuum Zébeë & Sálmana in manu tua sunt, & idcírco póstulas ut demus exercítui tuo panes? Quibus ille ait: Cùm ergò tradíderit Dóminus Zébeë & Sálmana in manus meas, cónteram carnes vestras cum spinis tribulísque desérti. Et indè conscéndens, venit in Phánuël: locutúsque est ad viros loci illìus simília. Cui & illi respóndérunt, sicut respónderant viri Soccóth. Dixit ítaque eis: Cum revérsus fúero victor in pace, déstruam turrim hanc. Zébeë autem & Sálmana requiescébant cum omni exércitu suo. Quíndecim enim míllia viri remánserunt ex ómnibus turmis orientálium populôrum, cæsis centum vigínti míllibus bellatôrum educéntium gládium. Ascendénsque Gédeon per viam eôrum qui in tabernáculis morabántur ad orientâlem plagam Nobe, & Jécbaa, percússit castra hóstium, qui secúri erant, & nihil advérsi suspicabántur. Fugerúntque Zébeë & Sálmana, quos pérsequens Gédeon comprehéndit, turbáto omni exércitu eôrum. Reverténsque de bello ante solis ortum, apprehéndit púerum de viris Soccóth: interrogavítque eum nómina príncipum & seniôrum Soccóth, & descrípsit septuagínta & septem viros. Venítque ad Soccóth, & dixit eis: En Zébeë & Sálmana, super quibus exprobrástis mihi, dicéntes: Fórsitàn manus Zébeë & Sálmana in mánibus tuis sunt? & idcírcò póstulas ut demus viris, qui lassi sunt & defecérunt, panes. Tulit ergo senióres civitâtis & spinas desérti ac tríbulos, & contrîvit cum eis, atque commínuit viros Soccóth. Turrim quoque Phánuël subvértit, occísis habitatóribus civitâtis. Dixítque ad Zébeë & Sálmana: Quales fúerunt viri, quos occidístis in Thabor? Qui respondérunt: Símiles tui, & unus ex eis quasì filius regis. Quibus ille ait: Fratres mei fuérunt, filii matris meæ. Vivit Dóminus, si servassêtis eos, non vos occíderem. Dixítque Jethér primogénito suo: Surge, & intérfice eos. Qui non edúxit gládium: timêbat enim, quia adhùc puer erat. Dixerúntque Zébeë & Sálmana. Tu surge, & írrue in nos: quia juxta ætâtem robur est hóminis. Surrexítque Gédeon, & interfêcit Zébeë & Sálmana: & tulit ornaménta ac bullas, quibus colla regálium camelôrum decorári solent. Dixerúntque omnes viri Israël ad Gédeon: Domináre nostrì tu, & filius tuus, & filius filii tui: quia liberásti nos de manu Mádian. Quibus ille ait: Non dominâbor vestrî, neque dominábitur in vos filius meus, sed dominábitur vobis Dóminus. Dixítque ad eos: Unam petitiônem póstulo à vobis: Date mihi ináures ex præda vestra. Ináures enim áureas Ismaelítæ habêre consuéverant. Qui respondérunt: Libentíssimè dábimus. Expandentésque super terram pállium, projecérunt in eo ináures de præda: & fuit pondus postulatârum ináurium, mille septingénti auri sicli, absque ornaméntis, & monílibus, & veste purpúreâ, quibus Mádian reges uti sóliti erant, & præter torques áureas camelôrum. Fecítque de eo Gédeon Ephod, & pósuit illud in civitâte sua Ephrá. Fornicatúsque est omnis Israël in eo, & factum est Gedeóni & omni dómui ejus in ruînam. Humiliâtus est autem Mádian coram filiis Israël, nec póterant ultrà elevâre cervîcem: sed quiêvit terra per quadragínta annos, quibus præfuit Gédeon. Abiit ítaque Jeróbaal filius Joas, & habitâvit in domo sua: habuítque septuagínta filios, qui egréssi sunt de fémore ejus: eò quòd plures habêret uxóres. Concubîna autem illìus, quam habêbat in Sichem, génuit ei filium nómine Abímelech. Mortuúsque est Gédeon filius Joas in senectûte bona, & sepúltus est in sepúlchro Joas patris sui. ℟. Amen.

Antíphona 1. Dómine, refúgium factus es nobis, à generatiône in progénie. Psalm. 89.

Orátio.

Esto refúgium nostrum Dómine; plebémque tuam pátrio gubernáculo rege: ac sicut à sæculis patrum tua sensérunt remédia; ita nostra in sæcula tua intélligant beneficia. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Antíphona 2. Bonum est confitéri Dómino, & psállere nómini tuo Altíssime. Psalm. 91.

Orátio.

Bonum est nos tibi Dómino confitéri, tuôque altíssimo nómini psállere: ut nos & conféssio à perículis éruat; & psalléndi indústria coram te gratióres exhíbeat. ℟. Amen. Per.

Antíphona 3. Non repéllet Dóminus plebem suam: & hereditâtem suam non derelínquet. Psalmus 93.

Hymnus. O Nazarêne, lux. fol. 144.

Orá-

Orátio.

NOn repéllas, Dómine, plebem, quam mercâtus es; nec derelínquas hereditâtem, pro qua in cruce appénsus es: sed quoúsque justítia, nùnc occúlta, manifésto cláreat in judício, pietâte porréctâ nos rege: & secúndùm multitúdinem dolôrum nostrôrum tuâ nos lætífica exhortatióne: ut qui dolôrem nùnc fingis in præcépto, futúro réquiem nobis concêdas in sæculo.

Pater noster.

Ad Vésperum.

Lauda. Dóminus illuminátio mea, & salus mea, quem timêbo? Dóminus sit. ℟. Et cum.

Antíphona. Præoccupêmus faciem Dei in confessiône: & in psalmis jubilêmus ei. Psalmus 94.

Lauda. Bonitâtem fecísti cum servo tuo Dómine: P. Secúndùm verbum tuum vivífica me. ℣. Bonitâtem, & disciplînam, & sciéntiam doce me: quia mandátis tuis crédidi. P. Secúndùm. ℣. Glória, & honor. P. Secúndùm.

Hymnus. Christe, qui regis ómnia. fol. 168.

Capítula.

DEus, qui in hac vespertíni témporis successiône humánæ fragilitáti quiêtis dona concessísti: concêde precâmur, ut, dùm his beneficiis útimur opportúnis, beneficiôrum quoque intelligâmus auctôrem.

Pater noster. Humiliâte vos benedictióni. Dóminus sit. ℟. Et cum.

Benedíctio.

BEnedîcat vos de excélsis Omnípotens. ℟. Amen. Labôrem vestrum seréno vultu inténdat, & petitiónes vultu pio exáudiat. ℟. Amen. Opus vestrum sibi placêre instítuat, & vitam vestram in sanctitâte, & pace custódiat. ℟. Amen. Per.

Lauda. Quómodò diléxi.

Orátio. Da nobis Dómine. fol. 236.

SEXTA FERIA.

Ad Matutînum.

Antíphona. Glória mea, & exáltans. Psalmus 3.

& Orátio. Glória nostra Deus noster. f. 156.

Antíphona 1. Rectè judicâte filii hóminum. Psalmus 57.

Orátio.

DEus, cujus sunt elóquia casta, & judícia recta; tríbue nobis, casto ore verba tua deprómere; & corde puríssimo judiciôrum tuórum mandâta servâre: Exténde ítaque arcum tuum ob defensiônem nostram; & ad infirmánda inimicôrum consília, spirituália dírige tela; molásque confrínge leônum, qui tuum demolîre nitúntur sceptrum: in te lætêtur cópia redemptôrum; qui es corôna justôrum: tibîque decantêmus psalmum lætítiæ; cujus múnere pervenîtur ad fructum justítiæ. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 2. Líberet nos Dómine déxtera tua, & bráchium sanctum tuum. Psalm. 97.

Orátio.

LIberet nos, Dómine, déxtera tua: imperióque tuo flecte arrogántium corda: ut Gentes veritâtis advéntu claréscant; & osténsam sibi salûtem cordis humilitâte suscípiant. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 3. Clamor noster ad te pervéniat. Et ne avértas fáciem tuam à nobis. Psalmus 101.

Orátio.

EXáudi Deus oratiônem nostram; & clamor noster ad te remóto impediménto pervéniat: quacúmque autem die te invocavérimus, velóciter tibi nostra patéscat orátio: nec avértas fáciem tuam à gemítibus; nec gubernatiônem tuam à nostris cohíbeas móribus: ut gratulêmur adipísci postulâta; dùm ad te nostra pervénerint desidéria. ℟. Amen. Per misericórdiam.

℟. Væ nobis, quóniam peccávimus: P. Propter hoc factum est in dolôre cor nostrum: & obscuráti sunt óculi nostri super montem Sion, quóniam exterminâtus est: vulpes transiérunt per eam. ℣. Peccávimus in conspéctu tuo, & idcírcò tradidísti nos in manu iniquitâtis nostræ. P. Propter. ℣. Glória, & honor. P. Propter.

IN LAUDIBUS.

Antíphona. Avérte fáciem tuam à peccâtis nostris Dómine: & omnes iniquitátes nostras dele. Psalmus 50.

Orátio. Avérte fáciem tuam. fol. 161.

Ad Cánticum.

Antíphona. Constítue pópulum tuum, Dómine, in loco sancto tuo.

Cánticum. Dómine Deus ómnium. fol. 17.

Ad Benedíctus.

Antíphona. Exúrge glória mea, exúrge psaltérium, & cíthara: exúrgam dilúculò, & confitêbor Dómino. ℣. Parâtum cor nostrum, Deus, parâtum cor nostrum: cantâbo, & psallam in glória mea.

Cánticum. Benedíctus es Dómine. fol. 6.

Lauda. Laudâte Dóminum omnes Angeli ejus:

ejus : laudáte eum omnes virtútes ejus. Laudáte eum sol & luna. P. Laudáte.

Léctio libri Júdicum. *Capítulo* 13.

℟. Deo grátias.

IN illis diébus : Erat vir quidam de Saraá, de stirpe Dan, nómine Mánuë, habens uxórem stérilem. Cui appáruit Angelus Dómini, & dixit ad eam : Stérilis es, & absque líberis : sed concípies & páries filium ; cujus non tanget caput novácula : erit enim nazaræus ab infántia suâ, & ex matris útero, ipse incípiet liberáre Israël de manu Philisthinórum. Quæ cùm venísset ad marítum, dixit ei : Vir Dei venit ad me habens vultum Angélicum, terríbilis nimìs. Quem cùm interrogássem, quis esset, aut unde venísset, aut quo nómine vocarêtur, nóluit mihi dícere: sed hoc respóndit : Ecce concípies & páries filium : cave ne vinum bibas, nec síceram, & ne áliquo vescáris immúndo : erit enim puer nazaræus ab infántia sua, & ex útero matris usque ad diem mortis suæ. Orávit ítaque Mánuë ad Deum, & ait : Obsecro Dómine, ut vir, quem misísti, véniat íterùm, & dóceat nos, quid debeâmus fácere de púero, qui nascitúrus est. Exaudivítque Dóminus precántem Mánuë, & appáruit rursùm Angelus Dómini uxóri ejus sedénti in agro: Mánuë autem marítus ejus non erat cum ea. Quæ cùm vidísset Angelum festinávit, & cucúrrit ad virum suum : dixítque ei : Ecce appáruit mihi, quem ante víderam. Qui surréxit, & secûtus est uxórem suam : veniénsque ad virum, dixit ei : Tu es qui locûtus es mulíeri ? Et ille respóndit : Ego sum. Cui Mánuë : Quandò, inquit, sermo tuus fúerit explêtus, quid vis ut fáciat puer? aut quod observáre debeâmus ? Dixítque Angelus Dómini ad Mánuë : Ab ómnibus, quæ locûtus sum uxóri tuæ, abstíneat se : & quidquid ex vínea náscitur, non cómedat: vinum & síceram non bibat, nullo vescâtur immúndo : & quod ei præcépi, ímpleat atque custódiat. Dixítque Mánuë ad Angelum Dómini : Obsecro te ut acquíescas précibus meis, & faciêmus tibi hœdum de capris : cui respóndit Angelus Dómini : Si me cogis, non cómedam panes tuos : si autem vis holocáustum fácere, offer illud Deo. Et nesciêbat Mánuë quòd Angelus Dómini esset. Dixítque ad eum : Quod est tibi nomen, ut, si sermo tuus fúerit explêtus, honorificêmus te ? Cui ille respóndit : Nomen meum est mirábile. Tulit ítaque Mánuë hœdum de capris, & libaménta, & pósuit super petram, ófferens Dómino, qui fecit mirabília : ipse autem & uxor ejus intuebántur. Cùmque ascénderet flamma altáris in cœlum, Angelus Dómini páritèr in flamma ascéndit. Quod cùm vidíssent Mánuë & uxor ejus, proni cecidérunt in terram, & ultrà non eis appáruit Angelus Dómini. Statímque intelléxit Mánuë Angelum esse Dómini, & dixit ad uxórem suam : Morte moriêmur, quia vídimus Deum. Cui respóndit múlier : Si Dóminus nos vellet occídere, de mánibus nostris holocáustum & libaménta non suscepísset, nec ostendísset nobis hæc ómnia, neque ea quæ sunt ventûra dixísset. Péperit ítaque fílium & vocâvit nomen ejus Samson. Crevítque puer, & benedíxit ei Dóminus. Cœpítque Spíritus Dómini esse cum eo. ℟. Amen.

Hymnus. Ætérne lucis Cónditor. fol. 170.

Capítula.

PArâtum cor nostrum, Dómine, eò quòd placêris múnere, comple : ut te cognitióne verì laudêmus, & reformáti in méliùs in tuo honôre lætêmur.

Pater noster.

Lauda. Bonitâtem fecísti cum servo tuo Dómine, P. Secúndùm verbum tuum vivífica me. ℣. Bonitâtem, & disciplînam, & sciéntiam doce me : quia mandátis tuis crédidi. P. Secúndùm. ℣. Glória, & honor Patri. P. Secúndùm verbum.

Orátio.

BOnitâtem & disciplînam & sciéntiam doce nos Dómine : ut nec malítia ásperos ; nec desídia remíssos ; nec stultítia reddat ignávos. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam, Deus. Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum.

Ad Tértiam.

Ecclesiástici Salomônis. *Capítulo* 25.

℟. Deo grátias.

FIli, Omnis plaga, tristítia cordis est : & omnis malítia, nequítia mulíeris. Et omnem plagam, & non plagam vidêbit cordis : & omnem nequítiam, & non nequítiam mulíeris : & omnem obdúctum, & non obdúctum odiéntium : & omnem vindíctam, & non vindíctam inimicôrum. Non est caput néquius super caput cólubri : & non est ira super iram inimíci. Commorári leóni, & dracóni placêbit, quàm habitâre cum mulíere nequam. Nequítia mulíeris immûtat fáciem ejus : & obcæcat vultum suum tanquàm ursus: & quasi saccum osténdit. In médio proximôrum

rum ingémuit vir ejus, & áudiens suspirâvit módicùm. Brevis omnis malítia super malítiam mulíeris, sors peccatôrum cadat super illam. Sicut ascénsus arenôsus in pédibus veteráni, sìc múlier linguâta hómini quiéto. Múlier si primâtum hábeat, contrária est viro suo. Cor húmile, & fácies tristis, & plaga mortis, múlier nequam. Manus débiles, & génua dissolûta, múlier, quæ non beatíficat virum suum. A mulíere inítium factum est peccáti, & per illam omnes mórimur. Múlier fortis oblé?at virum suum, & annos vitæ illìus in pace implêbit. ℟. Amen.

Léctio libri Júdicum. *Capítulo* 14.

℟. Deo grátias.

In illis diêbus: Descéndit Samson in Thamnathá: vidénsque illìc mulíerem de filiâbus Philísthiim, ascéndit, & nuntiàvit patri suo, & matri, dicens: Vidi mulíerem in Thamnathá de filiâbus Philisthinôrum: quam quæso ut mihi accipiàtis uxôrem. Cui dixérunt pater & mater sua: Numquìd non est múlier de filiâbus fratrum tuôrum, & in omni pópulo meo, quia vis accípere uxôrem de Philísthiim, qui incircumcísi sunt? Dixítque Samson ad patrem suum: Hanc áccipe mihi: quia plácuit óculis meis. Paréntes autem ejus nesciébant quòd res à Dómino fíeret, & quæreret occasiónes contra Philísthiim, qui dominabántur Israël. Descéndit ítaque Samson cum patre suo, & matre in Thamnathá. Cùmque veníssent ad víneas óppidi appáruit cátulus leônis sævus, rúgiens, & occúrrit ei. Irruit autem Spíritus Dómini in Samson, & dilacerâvit leônem, quasi hœdum in frusta concérperet, nihil omnínò habens in manu: & hoc patri nóluit indicâre. Descendítque, & locûtus est mulíeri, quæ placúerat óculis ejus. Et post áliquos dies revértens ut accíperet eam, declinâvit ut vidéret cadâver leônis, & ecce exâmen apum in ore leônis erat ac favus mellis. Quem cùm sumpsísset in mánibus, comedêbat in via: veniénsque ad patrem suum & matrem, dedit eis partem, qui & ipsi comedérunt: nec tamen eis vóluit indicâre quòd mel de córpore leônis assúmpserat. Descéndit ítaque pater ejus ad mulíerem, & fecit filio suo Samson convívium. Sic enim júvenes fácere consuéverant. Cùm ergo cives loci vidíssent illum, dedérunt ei sodáles, qui essent cum eo trigínta. Quibus locûtus est Samson: Propônam vobis problêma: quod si solvéritis mihi intrà septem dies convívii, dabo vobis trigínta síndones, & tótidem túnicas: sin autem vos non potuéritis sólvere, vos dábitis mihi trigínta síndones, ejusdémque númeri túnicas. Qui respondérunt ei: Propône problêma, ut audiâmus. Dixítque eis: De comedénte exîvit cibus, & de forti egréssa est dulcêdo: nec potuérunt per tres dies propositiônem sólvere. Cùmque adésset dies séptimus, dixérunt ad uxôrem Samsônis: Blandîre viro tuo, & suâde ei, ut índicet tibi quid signíficet problêma: quod si fácere nolúeris, incéndimus te, & domum patris tui: an idcírcò vocástis nos ad núptias ut spoliarêtis? Quæ fundêbat apud Samson láchrymas, & querebâtur dicens: Odis me, & non díligis: idcírcò problêma, quod proposuísti filiis pópuli mei non vis mihi expónere. At ille respóndit: Patri meo & matri nólui dícere: & tibi indicâre pótero? Septem ígitur diêbus convívii flebat apud eum: tandémque die séptimo cùm ei molésta esset, expósuit. Quæ statim indicâvit cívibus suis. Et illi dixérunt ei die séptimo ante solis occúbitum: Quid dúlcius melle, aut quid leône fórtius? Qui ait ad eos: Si non arassêtis cum vítula mea, non invenissêtis propositiônem meam. Irruit ítaque in eo spíritus Dómini, descendítque Ascalônem, & percússit trigínta viros: quorum ablátas vestes dedit iis qui problêma sólverant. Iratúsque nimis ascéndit in domum patris sui: uxor autem ejus accêpit marítum de amícis ejus & prónubis. *Capít.* 15. Post aliquántum autem témporis, cùm dies trítici messis instárent, venit Samson, vísere volens uxôrem suam, & áttulit ei hœdum de capris. Cùmque cubículum ejus sólitò vellet intrâre, prohíbuit eum pater illìus, dicens: Putávi quòd odísses eam, & ídeò trádidi illam amíco suo: sed habet sorôrem, quæ júnior & púlchrior illâ est, sit tibi pro ea uxor. Cui respóndit Samson: Ab hac die non erit culpa in me contra Philisthæos: fáciam enim vobis mala. Perrexítque & cepit trecéntas vulpes, caudásque eârum junxit ad caudas, & faces ligâvit in médio: quas igne succéndens, dimîsit, ut huc illúcque discúrrerent. Quæ statim perrexérunt in ségetes Philisthinôrum. Quibus succénsis, & comportátæ jam fruges, adhùc stantes in stípula, concremátæ sunt, in tantum, ut víneas quoque, & olivêta flamma consúmeret. Dixerúntque Philísthiim: Quis fecit hanc rem? Quibus dictum est: Sam-

Samson gener Thamnathæi : quia tulit uxôrem ejus, & álteri trádidit, hæc operâtus est. Ascenderúntque Philísthiim : & combussérunt tam mulíerem quàm patrem ejus. Quibus ait Samson : Licèt hæc fecéritis, tamen adhùc ex vobis éxpetam ultiònem, & tunc quiéscam. Percussítque eos ingénti plagâ, ita ut stupéntes suram fémori impónerent. Et descéndit, & habitâvit in spelúnca petræ Etham. Igitur ascendéntes Philísthiim in terram Judá, castrametáti sunt in loco, qui pósteà vocâtus Lechi, id est, Maxílla, ubi eòrum est fusus exércitus. Dixerúntque ad eos de tribu Judá : Cur ascendístis advérsùm nos? Qui respondérunt : Ut ligêmus Samson, vénimus, & reddâmus ei quæ in nos operâtus est. Descendérunt ergo tria míllia virôrum de Judá, ad spelúncam sílicis Etham, dixerúntque ad Samson : Nescis quòd Philísthiim ímperent nobis? quare hoc fácere voluísti? Quibus ille ait : Sicùt fecérunt mihi, feci eis. Ligâre, ínquiunt, te vénimus, & trádere in manu Philisthinôrum. Jurâte ergo, inquit, mihi quòd non me occidâtis. Dixérunt : Non te occidêmus. Ligaverúntque eum duôbus novis fúnibus, & tulérunt eum de petra Etham. Qui cum venísset ad locum Maxíllæ, & Philísthiim vociferántes occurríssent ei, írruit Spíritus Dómini in eum : & sicut solent ad ardôrem ignis ligna consúmi, ita víncula quibus ligâtus erat, dissipâta sunt & solûta. Inventámque maxíllam, id est, mandíbulam ásini, quæ jacêbat, arrípiens, interfêcit in ea mille viros; & ait : In maxílla ásini, in mandíbula pulli asinârum delévi eos, & percússi mille viros. Cùmque hæc canens verba complésset, projêcit mandíbulam de manu, & vocâvit nomen loci illìus Ramathléchi, quod interpretâtur elevátio maxíllæ. Sitiénsque valdè, clamâvit ad Dóminum, & ait : Tu dedísti in manu servi tui salûtem hanc máximam atque victóriam: & en siti mórior, incidámque in manus incircumcisôrum. Apéruit ítaque Dóminus molârem dentem in maxíllam ásini, & exiérunt ex eo aquæ. Quibus háustis, refocillâvit spíritum, & vires recêpit. Idcircò vocâtum est nomen loci illìus, Fons invocántis de maxílla, usque in præséntem diem.

Léctio libri Osée Prophétæ. *Capítulo* 4.

℟. Deo grátias.

AUdîte verbum Dómini filii Israël, quia judícium Dómini cum habitatóribus terræ : non est enim véritas, & non est misericórdia, & non est sciéntia Dei in terra. Maledíctum, & mendácium, homicídium, & furtum, & adultérium inundavérunt, & sanguis sánguinem tétigit. Propter hoc lugêbit terra, & infirmábitur omnis qui hábitat in ea, in béstia agri, & in vólucre cœli : sed & pisces maris congregabúntur. Verúmtamen unusquísque non júdicet : & non arguâtur vir: pópulus enim tuus, sicut hi qui contradícunt sacerdóti. Et córrues hodiè, & córruet étiàm prophêta tecum : nocte tacêre feci matrem tuam. Contícuit pópulus meus, eò quòd non habúerit sciéntiam : quia tu sciéntiam repulísti, repéllam te, ne sacerdótio fungâris mihi: & quia oblîta es legis Dei tui, oblivíscar filiôrum tuôrum & ego. Secúndùm multitúdinem eôrum sic peccavérunt mihi : glóriam eôrum in ignomíniam commutâbo. Peccâta pópuli mei cómedent, & ad iniquitâtem eôrum sublevábunt ánimas eôrum. Et erit sicut pópulus, sic sacérdos : & visitâbo super eum vias ejus, & cogitatiónes ejus reddam ei. Et cómedent, & non saturabúntur : fornicáti sunt, & non cessavérunt : quóniàm Dóminum dereliquérunt in non custodiéndo. Fornicátio enim, & vinum, & ebríetas aufert cor. Pópulus meus in ligno suo interrogâvit, & báculus ejus annuntiâvit ei : spíritus enim fornicatiònis decêpit eos, & fornicáti sunt à Deo suo. Super cápita móntium sacrificábant, & super colles accendébant thymíama; subter quercum, & pópulum, & terebínthum, quia bona erat umbra ejus : ídeò fornicabúntur filiæ vestræ, & sponsæ vestræ adúlteræ erunt. Non visitâbo super filias vestras cum fúerint fornicátæ, & super sponsas vestras cum adulteráverint : quóniam ipsi cum meretrícibus versabántur, & cum effeminátis sacrificábant, & pópulus non intélligens vapulâbit. Si fornicáveris tu Israël, non derelínquam saltem Juda: & nolìte íngredi in Gálgala, & ne ascendéritis in Betháven, neque juravéritis : Vivit Dóminus. Quóniam sicut vacca lascíviens declinâvit Israël : nunc pascet eos Dóminus, quasi agnum in solitúdine.

Antíphona 1. Elevávi fáciem meam ad Dóminum Deum, ut invenîrem oratiônem, & misericórdiam. In jejúnio orávi Dóminum Deum, & dixi : Tu es Dóminus Deus magnus, & mísericors, qui custôdis testaméntum diligéntibus legem tuam. ℣. Dómine Deus virtûtum quis símilis tibi? potens es Dómine, & véritas tua in circúitu tuo. Psalmus 88.

Orá-

Orátio.

CHriste Jesu, Dei filius admirábilis, cui nullus inter filios Dei nec æquâlis extat, nec símilis; ad te Dómine precem nostram dirígimus, ut misericórdiam, quam pollícitus es servâre Sanctis, dignêris prorogâre convérsis: ac sic, quæsumus, nos moderámine disciplínæ córrigas, ut cleméntiam in ira non áuferas: nec prophanêtur testaméntum tuum ob admíssa facínora; sed temperêtur últio miseratiône supernâ: & ipse totum, quod díspliceat, ábluas; qui peccatóres ad te reverténtes justificándo gloríficas: quique nos esse voluísti ex níhilo id quod sumus; ipse concêde, ut cœléstibus regnis apti, tecum sine fine vivàmus. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam Deus noster, &c.

Antíphona 2. Laudámini in nómine sancto ejus: lætêtur cor quæréntium Dóminum. Psalmus 104.

Orátio.

NArrántes mirabília tua, Dómine, sancto tuo lætêmur in nómine: da nobis te quæréndi solértiam; & inveniéndi tríbue efficáciam: ut te mereâmur aspícere, & vultûs tui semper ostensiône gaudêre. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Antíphona 3. Quærite Dóminum, & confortámini: quærite fáciem ejus semper. Psalmus 104.

℟. Numquid in ætérnum continêbis te, Dómine? tacêbis & afflíges nos nimis? P. Utinam disrúmperes cœlos, & descénderes ad liberándum nos. ℣. Facti sumus quasi in princípio, cùm non dominarêris nostrì: neque invocarêtur nomen tuum super nos. P. Utinam disrúmperes. ℣. Glória, & honor Patri. P. Utinam.

Preces. Rogâmus te, Rex sæculôrum, Deus sancte, P. Jam miserêre; peccávimus tibi. ℣. Audi clamántes, Pater altíssime, & quæ precâmur, clemens attríbue, exáudi nos Dómine. P. Jam miserêre. ℣. Indúlge lapsis, indúlge pérditis, dimítte noxam, áblue crímina, acclíves tu súbleva. P. Jam miserêre. ℣. Ne recordêris nostra facínora; sed indulgéndo nos omnes ádjuva: prostrátos tu réleva. P. Jam miserêre. ℣. Omnes in unum te, Sancte, póscimus, quæ postulâmus, tu dona lárgius: exáudi propítius. P. Jam miserêre; peccávimus tibi.

Hymnus. O Nazarêne, lux. fol. 144.

Orátio.

QUæréntibus te, Dómine, tríbue fortitúdinem; & quæréndi te júgiter infúnde sanctum amôrem: ut qui tuam desíderant cérnere fáciem, perniciôsam mundi non áppetant voluptâtem: eósque sæculi blandiménta non detíneant usquequâque captívos; ut lux vultûs tui claríficet jam beátos.

Pater noster.

Ad Sextam.

Léctio libri Michææ Prophétæ. *Capítulo 3.*

℟. Deo grátias.

AUdite príncipes Jacob, & duces domûs Israël: Numquid non vestrûm est scire judícium, qui ódio habêtis bonum, & dilígitis malum: qui violénter tóllitis pelles eôrum désuper eis, & carnem eôrum désuper óssibus eôrum? Qui comedérunt carnem pópuli mei, & pelles eôrum désuper expoliavérunt: & ossa eôrum confregérunt, & concidérunt sicut in lebête, & quasi carnem in médio ollæ. Tùnc clamábunt ad Dóminum, & non exáudiet eos: & abscóndet fáciem suam ab eis in témpore illo, sicut néquiter egérunt in adinventiónibus suis. Hæc dicit Dóminus super prophétas, qui sedúcunt pópulum meum: qui mordent déntibus suis, & prædicant pacem: & si quis non déderit in ore eôrum quíppiam, sanctíficant super eum prælium. Proptéreà nox vobis pro visiône erit, & ténebræ vobis pro divinatiône: & occúmbet sol super prophétas, & obtenebrábitur super eos dies. Et confundéntur qui vident visiónes, & confundéntur divíni: & opérient vultus suos omnes, quia non est respónsum Dei in eis. Verúmtamen ego replêtus sum fortitúdine spíritûs Dómini, judício, & veritâte. ℟. Amen.

Antíphona 1. Memor esto nostrì Dómine in beneplácito pópuli tui. Psalmus 105.

Orátio.

BEnedic, Dómine Deus, Israël à sæculo & usque in sæculum; quem múltiplex creatûra multíplici naturârum varietâte conláudant: memor esto testaménti sancti tui; & pœníteat te secúndùm multitúdinem misericórdiæ tuæ: ut iniquitâtem, quam fécimus, & peccâtum, quod cum pátribus tráduce peccáti contráximus, te donánte, lachrymârum flumínibus cordísque gemítibus abluâmus. Líbera ígitur nos, Dómine, de manu spírituum odiéntium; & rédime de insídiis inimicôrum; quique verbo tuo crédimus, credulitâtis ipsius fortitúdine muniâmur;

mur; ac sìc conféssio humílium, cœlôrum alta conscéndat, ut à Verbo tuo salvátio nobis profûsa subvéniat. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 2. Vísita nos Dómine in salûte tua. Psalmus 105.

Orátio.

MEménto nostrì, Dómine, in beneplácito pópuli tui, & in tuo nos vísita salutári: ut qui nostris cum pátribus coram te inîquè géssimus; à damnatiônis orígine & actuâlis peccáti contagiône, tuâ réduce grátiâ liberêmur. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 3. Líbera nos, Dómine, propter nomen tuum: & notam fac nobis poténtiam tuam. Psalmus 105.

℟. Numquìd non valet manus Dómini salvos nos fácere: aut grabâbit aurem, P. Ut non exáudiat? Sed peccâta nostra inter nos, & Deum séparant. ℣. Numquìd abbreviâta, & párvula facta est manus Dómini, ut salvâre néqueat: aut tales sunt cogitatiónes ejus, P. Ut non exáudiat? Sed peccâta nostra inter nos, & Deum séparant. ℣. Glória, & honor. Reiterêtur ℟.

Preces. Servi tui, Dómine, acclíves orant. P. Cum misericórdia ℣. Amove nostrum fácinus: & pelle quæ pavéscimus. P. Cum. ℣. Da véniam peccántibus, & fructum pœniténtibus. P. Cum. ℣. Mortem, famem, vel gládium à nobis procùl éffuga. P. Cum. ℣. Regem nostrum cum plébibus solve à crimínibus. P. Cum.

Hymnus. O Nazarêne. fol. 144.

Orátio.

SAlvos nos fac, Dómine Deus noster, & in salûte tua vísita: nec iniquitâtis nostræ pœna, sed timôris tui nos humíliet disciplîna; ut tuâ gloriêmur in laude, & confiteâmur in nómine: nos quoque ad vidéndum lætitiam electôrum tuôrum éxcitet bónitas; & ad laudándum regni tui adsístat heréditas.

Pater noster.

Ad Vésperas.

Lauda. Sol agnôvit occâsum suum. Posuísti ténebras, & facta est nox. Dóminus sit. ℟. Et cum.

Antíphona. Bene nunciâte de die in diem salutâre Dómini. Psalmus 95.

Lauda. Qui timent te vidébunt me, & lætabuntur: P. Quia in verbo tuo, Dómine, ego sperávi. ℣. Véniant mihi miseratiónes tuæ, ut vivam: quia lex tua meditátio mea est. P. Quia. ℣. Glória. P. Quia.

Hymnus. Christe precâmur.

Capítula. Nonârum horârum. fol. 173.

Lauda. Bonitâtem fecísti cum servo tuo, Dómine.

Orátio. Bonitâtem. fol. 242.

SABBATO.

Ad Matutînum.

Tu autem, Dómine. Psalmus 3.

Orátio. Quamvis, Dómine. fol. 141.

Antíphona. Mísericors Dóminus, & justus, & Deus noster miserêtur. Psalmus 134.

Orátio.

MIsericors, & juste Dómine, líbera ánimas nostras de morte; óculos nostros à láchrymis; & pedes nostros à lapsu, atque utriúsque rei in nos serva cleméntiam: & si justítiâ tuâ corrípimur, misericórdiâ tuâ protegâmur. ℟. Amen. Per.

Antíphona 2. Ego cognóvi, quóniam magnus est Dóminus, & Deus noster præ ómnibus diis. Psalmus 55.

Orátio.

DOmine, qui edúcens nubes ab extrémo terræ, orbem univérsum sanctis replésti doctóribus; fúlgura in plúviam convérte mísericors: & præcéptis tuis, quibus fámulos tuos, ut córrigas, terres; benedicéndo reficias: tuâque replétos grátiâ ubériùs benedícas. ℟. Amen. Per.

Antíphona. Confitémini Dómino quóniam bonus: quóniam in sæculum misericórdia ejus. Psalmus 135.

Orátio.

TIbi, Dómine, confitêmur, qui cœlos intelléctu fecísti; & erudítos súblimas sapiéntiâ: qui fundásti terram super aquam; & supra sæculum lábile erexísti Ecclésiam tuam; fac, ut nos flúida mundi delectaménta non óbruant, sed virtútes accéptæ ad supérna sustóllant. ℟. Amen. Per.

℟. Vocem audívi flentis, vocem túrbinis, & tribulántis, vocem flentis, & lugéntis, vocem dicéntis: P. Parce, Dómine, quóniam peccávimus tibi. ℣. Inter vestíbulum, & altâre plorábant sacerdótes minístri Dómini, dicéntes: P. Parce Dómine.

IN LAUDIBUS.

Antíphona. Cor contrîtum & humiliâtum Deus ne despícias. Psalmus 50.

Orátio. Cordis nostri secrêta. fol. 210.

Ad Cánticum.

Antíphona. Ne despícias partem tuam, Dómine, quam redemísti ex Ægypto.

Cán-

Cánticum. Dómine Deus rex omnípotens. folio 210.

Ad Benedíctus.

Antíphona. Psallam, & intélligam in matutínis: quando vénies ad me? ℣. Misericórdiam, & judícium cantâbo tibi, Dómine. Cánticum. Benedíctus es Dómine. fol. 6.

Lauda. In sanctis laudâte Dóminum: in firmaménto virtûtis ejus. Psalmus 150. fol. 3.

Léctio libri Júdicum. *Capítulo* 19.

℟. Deo grátias.

IN illis diêbus: Fuit quidam vir Levítes hábitans in látere montis Ephraïm, qui accêpit uxôrem de Béthlehem Judá: quæ relîquit eum, & revérsa est in domum patris sui in Béthlehem, mansítque apud eam quátuor ménsibus. Secutúsque est eam vir suus, volens ei reconciliári, atque blandíri, & secum redúcere, habens in comitátu púerum, & duos ásinos: quæ suscêpit eum, & introdúxit in domum patris sui. Quod cùm audísset socer ejus, eúmque vidísset, occúrrit ei lætus, & amplexâtus est hóminem. Mansítque gener in domo sóceri tribus diêbus, cómedens cum eo, & bibens familiáriter. Die autem quarto consúrgens de nocte, proficísci vóluit: quem ténuit socer, & ait: Gusta prius pusíllum panis, & confórta stómachum, & sìc proficiscêris. Sederúntque simùl, & comedérunt ac bibérunt. Dixítque Pater puéllæ ad génerum suum: Quæso te ut hódiè hìc máneas, paritérque lætêmur. Et ille consúrgens, cœpit velle proficísci. Et nihilóminùs obníxè eum socer ténuit, & apud se fecit manêre. Manè autem facto, parâbat Levítes iter. Cui rursùm socer: Obsecro, inquit, ut páululum cibi capias, & assúmptis víribus, donec incréscat dies, pósteà proficiscâris. Comedérunt ergo simùl. Surrexítque adoléscens, ut pérgeret cum uxôre sua, & púero. Cui rursùm locûtus est socer: Consídera quòd dies ad occâsum declívior sit, & declînet ad vésperum: mane apud me étiam hódiè, & duc lætum diem, & cras proficiscêris ut vadas in domum tuam. Nóluit gener acquiéscere sermónibus ejus: Sed statim surréxit & venit contra Jebus, quæ álterō nómine vocâtur Hierúsalem, ducens secum duos ásinos onústos, & concubînam. Jamque áderant juxta Jebus, & dies mutabâtur in noctem: dixítque puer ad Dóminum suum: Veni, óbsecro, declinêmus ad urbem Jebusæórum, & maneâmus in ea. Cui respóndit Dóminus: Non ingrédiar óppidum gentis aliénæ, quæ non est de filiis Israël, sed transíbo usquè Gábaa: & cùm illùc vénero, maneâmus in ea, aut certè in urbe Ramá. Transiérunt ígitur Jebus, & cœptum pergébant iter, occubuítque eis sol juxta Gábaa, quæ est in tribu Bénjamin: Diverterúntque ad eam, ut manérent ibi. Quò cum intrássent, sedébant in platéa civitâtis, & nullus eos recípere volêbat hospítio. Et ecce, appáruit homo senex, revértens de agro & de ópere suo vésperi, qui & ipse erat de monte Ephraïm, & peregrînus habitâbat in Gábaa. Hómines autem regiônis illîus erant filii Jeminí. Levatísque óculis, senex vidit sedéntem hóminem cum sarcínulis suis in platéa civitâtis: & dixit ad eum: Unde venis? & quò vadis? Qui respóndit ei: Proféсti sumus de Béthlehem Judá, & pérgimus ad locum nostrum, qui est in látere montis Ephraïm, undè ierâmus Béthlehem: & nunc vádimus ad domum Dei, nullúsque nos sub tectum suum vult recípere, habéntes páleas, & fœnum in asinôrum pábulum, & panem ac vinum in meos & ancíllæ tuæ usus, & púeri qui mecum est: nullâ re indigêmus nisi hospítio. Cui respóndit senex: Pax tecum sit, ego præbêbo ómnia, quæ necessária sunt: tantùm vos quæso, ne in platéa maneâtis. Introduxítque eum in domo sua, & pábulum ásinis præbuit: ac postquàm lavérunt pedes suos, recêpit eos in convívium. Illis epulántibus, ac post labôrem itíneris cibo, & potu reficiéntibus córpora, venérunt viri civitâtis illîus, filii Bélial (id est absque jugo), & circumdántes domum senis, fores pulsâre cœpérunt, clamántes ad dóminum domûs, atque dicéntes: Educ virum, qui ingréssus est domum tuam, ut abutâmur eo. Egressúsque est ad eos senex, & ait: Nolîte, fratres, nolîte fácere malum hoc: quia ingréssus est domum hospítii mei, & cessâte ab hac stultítia: hábeo filiam vírginem, & hic homo habet concubînam, edûcam eas ad vos, ut humiliêtis eas, & vestram libídinem compleâtis: tantùm, óbsecro, ne scelus hoc contra natûram operémini in virum. Nolébant audîre sermónibus ejus. Quod cernens homo, edúxit ad eos concubînam suam, & eis trádidit illudéndam: quâ cùm totâ nocte abúsi essent, dimisérunt eam manè. At múlier, recedéntibus ténebris, venit ad óstium domûs, ubi manêbat Dóminus suus, & ibi córruit. Manè facto, surréxit homo, & apéruit óstium, ut cœptam explêret viam: & ec-

ecce concubìna ejus jacêbat ante óstium expánsis in límine mánibus. Cui ille, putans eam quiéscere, loquebâtur: Surge, & ambulêmus. Qua nihil respondénte, intélligens quòd erat mórtua, tulit eam, & impósuit ásino, reversúsque est in domum suam. Quam cum esset ingréssus, arrípuit gládium, & cadâver uxôris cum óssibus suis in duódecim partes, ac frusta concídens, misit in omnes términos Israël. Quod cùm vidíssent sínguli, clamábant: Numquam res talis facta est in Israël, ex ea die qua ascendérunt patres nostri de Ægypto, usque in præsens tempus: ferte senténtiam, & in commûne decérnite, quid facto opus sit. Cap. 20. Egréssi sunt ítaque omnes filii Israël, & páriter conglobáti sunt, quasi vir unus de Dan usque Bersabée, & terra Gálaad ad Dóminum in Maspha: omnésque ánguli populôrum, & cunctæ tribus Israël in Ecclésiam pópuli Dei convenérunt quadragínta míllia péditum pugnatôrum. (Nec látuit filios Bénjamin, quòd ascendíssent filii Israël in Maspha). Interrogatúsque Levîta marîtus mulíeris interféctæ, quómodo tantum scelus perpetrâtum esset, respóndit: Veni in Gábaa Bénjamin cum uxôre mea, illúcque divérti: & ecce hómines civitâtis illìus circumdedérunt nocte domum, in qua manêbam, voléntes me occídere, & uxôrem meam incredíbili libídinis furôre vexántes, dénique mórtua est. Quam arréptam, in frusta concídi, misíque partes in omnes términos possessiônis vestræ: quia numquàm tantum nefas, & tàm grande piáculum factum est in Israël. Adéstis omnes filii Israël, decérnite quid fácere debeâtis. Stansque omnis pópulus, quasi unìus hóminis sermône respondébant: Non recedêmus in tabernácula nostra, nec suam quisque intrâbit domum: sed hoc contra Gábaa in commûne faciêmus. Decem viri eligántur de centum ex ómnibus tríbubus Israël, & centum de mille, & mille de decem míllibus, & compórtent exercítui cibária, ut possîmus pugnántes contra Gábaa Bénjamin, réddere ei pro scélere, quod merêtur. Convenítque omnis Israël ad civitâtem, quasi unus homo, eâdem mente, unôque consílio: & misérunt núntios ad omnem tribum Bénjamin, qui dícerent: Cur tantum nefas in vobis repértum est? Trádite hómines de Gábaa, qui hoc flagítium perpetrárunt, ut moriántur, & auferâtur malum de Israël. Qui noluérunt fratrum suôrum filiôrum Israël audìre mandâtum: sed ex cunctis úrbibus, quæ suæ sortis erant, convenérunt in Gábaa, ut illis ferrent auxílium, & contra univérsum pópulum Israël dimicárent. Inventíque sunt vigínti quinque míllia de Bénjamin educéntium gládium, præter habitatóres Gábaa qui septingénti erant viri fortíssimi, ita sinístrâ, ut dextrâ præliántes: & sìc fundis ad certum jactántes lápides, ut capíllum quoque possent percútere, & nequâquàm in álteram partem ictus lápidis deferrêtur. Virôrum autem Israël absque filiis Bénjamin invénta sunt quadragínta míllia educéntium gládios, & paratôrum ad pugnam. Qui surgéntes venérunt in domum Dei, hoc est in Silo: consuluerúntque Dóminum, atque dixérunt: Quis erit in exércitu nostro princeps certáminis contra filios Bénjamin? Quibus respóndit Dóminus: Judas sit dux vester. Statímque filii Israël surgéntes manè, castrametáti sunt juxta Gábaa: & indè procedéntes ad pugnam contra Bénjamin, urbem oppugnâre cœpérunt. Egressíque filii Bénjamin de Gábaa, occidérunt de filiis Israël die illo vigínti duo míllia virôrum. Rursùm filii Israël & fortitúdine & número confidéntes, in eôdem loco, in quo priùs certavérunt, áciem direxérunt: ità tamen ut priùs ascénderent, & flerent coram Dómino usque ad noctem: consuluerúntque Deum, & dixérunt: Débeo ultrà procédere ad dimicándum contra filios Bénjamin fratres meos, an non? Quibus ille respóndit: Ascéndite ad eum, & inîte certâmen. Cùmque filii Israël álterâ die processíssent ad prælium contra Bénjamin de portis Gábaa: occurrérunt eos, tantâque in eis cæde baccháti sunt, ut decem & octo míllia virôrum educéntium gládium prostérnerent. Quamóbrem omnes filii Israël venérunt in domum Dei, & sedéntes flebant coram Dómino: jejunaverúntque die illo usque ad vésperum, & obtulérunt ei holocáusta, & pacíficas víctimas. ℟. Amen.

Hymnus. Deus creâtor ómnium. fol. 175.

Capítula.

Misericórdiam & judícium Redemptóri tibi Dómino cantêmus & Júdici; illâ nos quidem súscipis, hôc detérres: illîc est lux miseratiônis; hîc modus exáminis: tríbue ígitur Dómine supplícibus tuis, ut cor pravum nobis non adhæreat; & res mala ante óculos nostros inlécebram non prætendat: sed innocéntiæ simplicitâte gradiéntes,

tes, miserâtor & pius pórrigas; & judex verus absólvas.

Pater noster.

Lauda. Manus tuæ fecérunt me, & plasmavérunt me: P. Da mihi intelléctum Dómine, ut discam mandâta tua. ℣. Qui timent te, vidébunt me, & lætabúntur: quia in verbo tuo sperávi. P. Da mihi. ℣. Glória. P. Da mihi.

Orátio.

AD te Dómine óculos nostros erígimus; quia manuum tuârum artifícium sumus: da nobis intelléctum discéndi mandâta tua; & timéntes te reple lætítiâ: Véniat in consolatiônem nostrî misericórdia tua; quæ nos & à malis ómnibus éruat, & óperum dignitâtem tibi plácitam edóceat. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Ad Tértiam.

Léctio libri Proverbiôrum Salomônis. *Capítulo* 24.

℟. Deo grátias.

FIli, Sapiéntia ædificâvit sibi domum, & prudéntiâ roborábitur. In doctrîna replebúntur cellária, univérsa substántia pretiôsa & pulchérrima. Vir sápiens, fortis est: & vir doctus, robústus & válidus. Quia cum dispositiône inîtur bellum: & erit salus ubi multa consília sunt. Qui cógitat mala fácere, stultus vocábitur. Cogitátio stulti peccâtum est: & abominátio hóminum detráctor. Si desperáveris lassus in die angústiæ: imminuêtur fortitûdo tua. Erue eos, qui ducúntur ad mortem: & qui trahúntur ad intéritum liberâre non cesses. Si díxeris, Vires non súppetunt: qui inspéctor est cordis, ipse intélligit, & servatôrem ánimæ tuæ nihil fallit, reddétque hómini juxta ópera sua. Ne insidiêris, & quæras impietâtem in domo justi, neque vastes réquiem ejus. Sépties enim in die cadit justus, & resúrgit: ímpii autem córruent in malum. Cùm cecíderit inimícus tuus, ne gáudeas, in ruína ejus ne exúltet cor tuum: ne fortè vídeat Dóminus, & displíceat ei, & áuferat ab eo iram suam. Ne conténdas cum péssimis, nec æmulêris ímpios: quóniam non habent spem futurôrum mali, & lucérna impiôrum extinguêtur: quóniam repéntè consúrget perdítio eôrum: & ruînam utriúsque quis novit? Ne sis testis frustra contra próximum tuum: nec lactes quemquam in lábiis tuis. Ne dicas: Quómodò fecit mihi, sic fáciam: & reddam unicuíque secúndùm opus suum. ℟. Amen.

Léctio libri Júdicum. *Capítulo* 20.

℟. Deo grátias.

IN illis diêbus: Consuluérunt filii Israël Dóminum, atque dixérunt: Exîre ultrà debêmus ad pugnándum contra filios Bénjamin fratres nostros, an quiéscere? Quibus ait Dóminus: Ascéndite, cràs enim tradam eos in manus vestras. Posuerúntque filii Israël insídias per circúitum urbis Gábaa: & tértiâ vice sicut semel & bis, contra Bénjamin exércitum produxérunt. Sed & filii Bénjamin audáciter erumpérunt de civitâte, & fugiéntes adversários lóngiùs persecúti sunt, ita ut vulnerárent ex eis sicut primo & secúndo die, & cæderent per duas sémitas terga verténtes, quarum una ferebâtur in Bethel, & áltera in Gábaa, atque prostérnerent trigínta círciter viros: putavérunt enim sólitò eos more cædere. Qui fugam arte simulántes, iniérunt consílium ut abstráherent eos de civitâte, & quasi fugiéntes ad supradíctas sémitas perdúcerent. Omnes ítaque filii Israël surgéntes de sédibus suis, tetendérunt áciem in loco, qui vocabâtur Baalthâmar. Insídiæ quoque, quæ circa urbem erant, paulátìm se aperîre cœpérunt, & ad occidentâlem urbis partem procédere. Sed & ália decem míllia virôrum de univérso Israël, habitatóres urbis ad certámina provocábant. Ingravatúmque est bellum contra filios Bénjamin: & non intellexérunt quòd ex omni parte illis staret intéritus. Percussítque eos Dóminus in conspéctu filiôrum Israël, & interfecérunt ex illis illo die vigínti quinque míllia & centum viros, omnes bellatóres & educéntes gládium. Fílii autem Bénjamin, cùm se inferióres esse vidíssent, cœpérunt fúgere. Quod cernéntes filii Israël, dedérunt eis ad fugiéndum locum, ut ad præparátas insídias devenírent, quas juxta urbem posúerant. Qui cùm repéntè de latíbulis surrexíssent, & Bénjamin terga cædéntibus daret, ingréssi sunt civitâtem, & percussérunt eam in ore gládii. Signum autem dedérunt filii Israël his quos in insídiis collocáverant, ut postquàm urbem cepíssent, igne accénderent: ut ascendénte in altum fumo, captam urbem demonstrárent. Quod cùm cérnerent filii Israël in ipso certámine pósiti, (putavérunt enim filii Bénjamin eos fúgere, & instántiùs sequebántur, cæsis de exércitu eôrum trigínta viris): Israël vero retrò aspíciens, cùm captam cérnerent civitâtem, & flammas in sublîme ferri: qui prius simulá-

láverant fugam, versâ facie fórtiter resistébant. Quod cùm vidíssent filii Bénjamin, in fugam versi sunt, & ad viam desérti ire cœpérunt, illùc quoque eos adversáriis persequéntibus: sed & hi qui urbem succénderant, occurrérunt eis. Atque ita factum est, ut ex utrâque parte ab hóstibus cæderéntur, nec erat ulla moriéntium réquies. Cecidérunt, atque prostráti sunt ad orientâlem plagam urbis Gábaa. Fuérunt autem qui in eo loco interfécti sunt, decem & octo míllia virôrum, omnes robustíssimi pugnatóres. Quod cùm vidíssent qui remansérunt de Bénjamin, fugérunt in solitúdinem: & pergébant ad petram, cujus vocábulum est Remmon. In illa quoque fuga palántes, & in divérsa tendéntes, occidérunt quinque míllia virôrum. Et cùm ultra ténderent, persecúti sunt eos, & interfecérunt étiam ália duo míllia. Et sìc factum est, ut omnes qui cecíderant de Bénjamin in divérsis locis, essent vigínti quinque míllia, pugnatóres ad bella promptíssimi. Remansérunt ítaque de omni número Bénjamin, qui evádere potuérant, & fúgere in solitúdine, sexcénti viri: sederúntque in petra Remmon ménsibus quátuor. Regréssi autem filii Israël omnes relíquias civitâtis à viris usque ad juménta gládio percussérunt, cunctásque urbes & vículos Bénjamin vorax flamma consúmpsit. Capit. 21. Juravérunt quoque filii Israël in Maspha, & dixérunt: Nullus nostrûm dabit filiis Bénjamin de filiâbus suis uxôrem. Venerúntque omnes ad domum Dei in Silo, & in conspéctu ejus sedéntes usque ad vésperam, levavérunt vocem, & magno ululátu cœpérunt flere, dicéntes: Quare Dómine Deus Israël, factum est hoc malum in pópulo tuo, ut hódie una tribus auferrêtur ex nobis? Alterâ autem die dilúculo consurgéntes, extruxérunt altâre: obtulerúntque ibi holocáusta, & pacíficas víctimas, & dixérunt: Quis non ascéndit in exércitum Dómini de univérsis tríbubus Israël? Grandi enim juraménto se constrinxérunt, cùm essent in Maspha, intérfici eos qui defuíssent. Ductíque pœniténtiâ filii Israël super fratre suo Bénjamin, cœpérunt dícere: Ablâta est una tribus de Israël, unde uxóres accípient? omnes enim in commúni jurávimus, non datúros nos his filias nostras. Idcírcò dixérunt: Quis est de univérsis tríbubus Israël, qui non ascéndit ad Dóminum in Maspha? Et ecce invénti sunt viri Jabis Gálaad in illo exércitu non fuísse. (Eo quoque témpore cùm essent in Silo, nullus est ex eis ibi repértus). Misérunt ítaque decem míllia viros robustíssimos, & præcepérunt eis: Ite, & percútite habitatóres Jabis Gálaad in ore gládii, tam uxóres quàm párvulos eôrum. Et hoc erit quod observâre debêtis: Omne géneris masculíni, & mulíeres quæ cognovérunt viros, interfícite, vírgines autem reservâte. Inventæque sunt de Jabis Gálaad quadringéntæ vírgines, quæ nesciébant viri thorum, adduxerúntque eas ad castra in Silo, in terra Chánaan. Miserúntque núntios ad fílios Bénjamin, qui erant in petra Remmon, & præcepérunt eis, ut eos in pace suscíperent. Venerúntque filii Bénjamin in illo témpore, & datæ sunt eis uxóres de filiâbus Jabis Gálaad: álias autem non reperérunt quas símili modo tráderent. Universúsque Israël valde dóluit, & egit pœniténtiam super interfectiônem uníus tribûs ex Israël. Dixerúntque majóres natu: Quid faciêmus réliquis, qui non accepérunt uxóres? omnes de Bénjamin féminæ concidérunt, & magnâ nobis curâ, ingentíque stúdio providéndum est, ne una tribus deleâtur ex Israël. Fílias eis dare non póssumus, constrícti juraménto & maledictiône, quâ díximus: Maledíctus qui déderit de filiâbus suis uxôrem Bénjamin. Ceperúntque consílium, atque dixérunt: Ecce solémnitas Dómini est in Silo anniversária, quæ sita est ad septentrionâlem urbis Bethel, & ad orientâlem partem viæ, quæ de Bethel tendit ad Síchimam, & ad merídiem óppidi Lebôna. Præceperúntque filiis Bénjamin, atque dixérunt: Ite, & latitâte in víneis. Cùmque vidéritis filias Silo ad ducéndos choros ex more procédere, ite repéntè de víneis, & rápite eas, sínguli uxóres síngulas, & pérgite in terra Bénjamin. Cùmque vénerint patres eârum, aut fratres, & advérsùm vos queri cœperint, atque jurgári, dicêmus eis: Miserémini eôrum: non enim rapuérunt eas jure bellántium, atque victôrum, sed rogántibus ut accíperent, non dedístis, & à vestra parte peccâtum est. Fecerúntque filii Bénjamin, ut sibi fúerat imperâtum: & juxta númerum suum rapuérunt sibi de his quæ ducébant choros, uxóres síngulas: abierúntque in possessiônem suam, ædificántes urbes, & habitántes in eis. Filii quoque Israël revérsi sunt per tribus & famílias in tabernácula sua. In diêbus illis non erat rex in Israël: sed unusquísque, quod si-

sibi rectum videbâtur, hoc faciêbat. ℟. Amen.
Antíphona 1. Laudâte Dóminum, quia benígnus Dóminus: psállite nómini eius, quóniam suâve est. Psalmus 134.

Orátio.

LAudêmus te Dómine, quia benígnus ac suâvis es: præsta ítaque, ut dum in tua laudatiône insístimus, à mundi nos inlécebris ádvoces, vel perfectôrum societáti adglómeres. ℟. Amen. Per misericórdiam.
Antíphona 2. Super flúmina Babylônis, illîc sédimus & flévimus: dùm recordarêmur tuî Sion. Psalmus 136.

Orátio.

REdémptor noster, Dómine, ámove captivitâtem nostram, ad quam nos adversárius sibi malè consentiéntes addíxit: & qui super confusiônis flúmina flendo humiliáti consédimus, te à tentatiónibus eripiénte, surgâmus: nec nos lábilis volúptas trahat in præcipítium; sed lachrymârum humílitas dedûcat ad cœlum. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam Deus, &c.
Antíphona 3. Propè esto Dómine, invocántibus te: & exáudi oratiônem nostram. Psalmus 144.
℟. Ut quid, Dómine, reppulísti nos? Deus in finem irâtus es, furor tuus super oves gregis tui. Meménto congregatiônis tuæ, Dómine, quam creásti ab inítio. ℣. Salva plebem tuam, Dómine, & bénedic hereditâtem tuam. P. Quam creásti.
Preces. Verus Deus Fílius Dei Christe P. Exáudi, & pópulo tuo supplicánti miserêre. ℣. Propter temetípsum, Deus, inclína aurem tuam ad oratiônem. Miséricors P. Exáudi. ℣. Précibus adésto nostris; & cuncta, quæ rogâris, dona affluénter nobis placábilis, P. Exáudi, & pópulo ℣. Parce jam, summe Redémptor: indúlge exorâtus, & petitiónes supple propítius. P. Exáudi, & pópulo tuo supplicánti miserêre.
Hymnus. O Nazarêne, lux. fol. 144.

Orátio.

PRopè esto Dómine, invocántibus te; ac voluntâtem timéntium imple: érige quique córruunt, & elísos susténta: ut, qui præcípites in mortem cádimus; sóspites te erigénte surgâmus.
Pater noster.

Ad Sextam.

Léctio Osée Prophétæ. *Cap.* 5. ℟. Deo grátias.
AUdíte hoc sacerdótes, & atténdite domus Israël, & domus regis auscultâte: quia vobis judícium est, quóniam láqueus facti estis speculatióni, & sicut rete expánsum super Thabor. Et víctimas declinástis in profúndum: & ego erudîtor ómnium eôrum. Ego scio Ephraïm, & Israël non est abscónditus à me: quia nùnc fornicâtus est Ephraïm, contaminâtus est Israël. Non dabunt cogitatiónes suas ut revertántur ad Dóminum suum: quia spíritus fornicatiônum in médio eôrum, & Dóminum non cognovérunt. Et respondêbit arrogántia Israël in fáciem ejus: & Israël, & Ephraïm ruérunt iniquitâte suâ, ruet étiam Judas cum eis. In grégibus suis, & arméntis suis vadent ad quæréndum Dóminum, & non invénient: quia ablâtus est ab eis. In Dómino prævaricáti sunt, quia filios aliénos genuérunt: & nùnc devorâbit eos messis cum paréntibus suis. Clángite búccinâ in Gábaa, tubâ in Rama: ululâte in Bethâven, post tergum tuum Bénjamin. Ephraïm in dessolatiône erit in die corruptiônis: in tríbubus Israël osténdi fidem. Facti sunt príncipes Judá quasì assuméntes términum: super eos effúndam quasi aquam iram meam. Calúmniam pátiens, & quasi putrêdo dómui Judá. Et vidit Ephraïm languôrem suum, & Judas vínculum suum: & ábiit Ephraïm ad Assur, & misit ad regem Ultôrem: & ipse non póterit sanâre vos, nec sólvere póterit à vobis vínculum. Quóniam ego quasi leæna Ephraïm, & quasi cátulus leônis dómui Judá: ego cápiam, & vadam: tollam, & non est qui éruat. Vadens revértar ad locum meum: donec deficiâtis, & quærâtis meam fáciem. In tribulatiône sua manè consúrgunt ad me: Veníte, revertâmur ad Dóminum, quia ipse cepit, & sanâbit nos. ℟. Amen.
Antíphona 1. Qui érigit elísos, & solvet compedítos; viam peccatôrum extérminet. Psalmus 145.

Orátio.

DOmine, qui solvis verbi poténtiâ compedítos; & per mádidum humi collyrium sacro sputámine circúmlitum illúminas cœcos: solve rogâmus nostrôrum víncula peccáminum; & oppósitum nobis disrúmpe intéritum: elísos álleva; & cœcitâtem méntium nostrârum legis tuæ doctrínâ perlústra; ac, sicut in te justum dírigis; & miserándo ad véniam súscipis, & pupíllum viduámque pius protéctor inténdis; ita nosmet in hac peregrinatiône custódias: ut ad æternitâtis dulcédinem post concéssa crímina in-

intromíttas. ℟. Amen. Per misericórdiam.
Antíphona 2. Qui sanas contrítos corde: & álligas contritiónes eôrum. Psalmus 146.

Orátio.

Deus, qui sanas contrítos corde; plagæ nostræ medêlam impénde: & qui stellârum númeras multitúdinem; nos ad vitam prædestinátis adjúnge; ut beneplácitum tibi sit in nobis; & in salûte nos ætérnâ júbeas exaltári. ℟. Amen. Per.

Antíphona 3. Pone Dómine fínibus nostris pacem: & ádipe fruménti sátia nos. Psalmus 147.

℟. Si oblîtus fúero tuî Hierúsalem, obliviscâtur me déxtera tua. P. Adhæreat lingua mea fáucibus meis, si tuî non memínero. ℣. Si non præposúero Hierúsalem in princípio lætítiæ meæ. P. Adhæreat.

Preces. Ad te clamántes, P. Deus exáudi. ℣. Afflíctos corde, P. Deus exáudi. ℣. Bellis attrítos, P. Deus exáudi. ℣. Confráctis malis, P. Deus exáudi. ℣. De tuis cœlis, P. Deus exáudi. ℣. Fléntium voces, P. Deus exáudi. ℣. Geméntium corda, P. Deus exáudi. ℣. Onere pressos, P. Deus exáudi. ℣. In te sperántes, P. Deus exáudi. ℣. Lugéntes mala, P. Deus exáudi. ℣. Mala paventes, P. Deus exáudi. ℣. Noxam defléntes, P. Deus exáudi. ℣. Optántes pacem, P. Deus. ℣. Pulsántium voces, P. Deus. ℣. Qui solus vivis, P. Deus. ℣. Rex omnis terræ, P. Deus. ℣. Simul rogâmus, P. Deus. ℣. Te deprecâmur, P. Deus. ℣. Voce, & corde, P. Deus.

Hymnus. O Nazarêne, lux. fol. 144.

Orátio.

Domine, qui posuísti Hierúsalem términum pacis; credénti pópulo pacis tuæ tríbue plenitúdinem: ipsa nos immortalitâte regat; ipsa in ætérna vita possídeat: Satiatûrus ítaque nos Dómine ex ádipe fruménti, tríbue, ut cum hoc, quod nunc cérnimus in ænígmate, in omni te perfruâmur perspícuâ veritâte.

Pater noster.

IN QUARTO DOMINICO QUADRAGESIMÆ.

Ad Vésperum.

Fecit lunam. ℣. Exiit homo. fol. 178.

Antíphona. Israël me non cognôvit: pópulus meus me non intelléxit. P. Væ genti peccatríci, filiis scelerátis: dereliquérunt Dóminum, blasphemavérunt sanctum Israël. ℣. Et non audìvit pópulus meus vocem meam: & Israël non inténdit mihi. P. Væ genti. Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Multiplicâta est super me iníquitas superbôrum: P. Ego autem in toto corde meo scrutâbor mandâta tua. Coagulâtum est sicut lac cor eôrum: ℣. Ego vero legem tuam meditâtus sum, Deus meus. P. Bonitâtem fecísti cum servo tuo Dómine, secúndùm verbum tuum. P. Ego autem.

Hymnus.

Verbum Patris, quod pródiit factum caro;
Agnus Dei peccâta mundi áuferens:
Ad te venîmus cérnui, ut ínclytum
Bibâmus almæ passiônis sánguinem.
Osténde vúlnerum sacrôrum stígmata:
Exúrgat insígnis Crucis fortíssimum
Signum, quod in vigôre pérpetim
Manens, credéntibus salvatiônem cónferat.
Arundo, clavi, sputa, potus myrrheus,
Corôna spinârum, flagélla, láncea,
Impréssa sunt damnatiônis vérbera:
Iam nostra pro his cuncta dele crímina.
Fons vúlneris Sacri riget præcórdia,
Lavet cruor, malitiæque contágia:
Sit vita præsens absque omni crímine;
Futûra detur in beáto múnere.
Ut, cùm resurgéndi dies effúlserit,
Orbîque regni cláritas inlúxerit,
Sequâmur ætheris viam, quæ nos trahat
In se recéptos jam perénnes íncolas.
Honor sit Ætérno Deo, sit glória
Uni Patri, ejúsque soli Fílio
Cum Spíritu; quæ Trínitas perénniter
Vivit potens in sæculôrum sæculis.
Amen.

Supplicátio.

Orêmus Redemptôrem mundi Dóminum nostrum Jesum Christum, cum omni supplicatiône rogêmus; ut nos per stígmata passiônis suæ propítius justificâre dignêtur. Kyrie, eléïson. Christe, éleïson. Kyrie, eléïson.

Capítula.

Passiônis tuæ festum, Christe Dei Fílius devótis córdium officiis recúrsu témporis inchoántes, quo pro nobis & linguas fuísti persequéntium passus, & tradéntium te vulnéribus crucifixus; rogâmus atque expóscimus, ne te elónges à nobis: ut, quia proximánte tribulatiône, non est qui ádjuvet; tu solus passiônis tuæ nos súbleves ope; ne tradas ergo nos inimícis nostris in malum; sed éx-

éxcipe servos tuos in bonum: ut nos calumniántes supérbi, inimíci scílicet animârum nostrârum, virtûtis tuæ poténtiâ propellántur; Tu es enim divîna lucérna per humanitâtem super candelábrum Crucis impósita: ídeo te rogâmus, ut nos accéndas, ne veniâmus in pœnam. Quos ergo pérspicis initiâtum passiônis tuæ festum devótis córdibus excepísse, fácito eos passiônis tuæ communicâre: ut tenebrârum nostrârum errôre discússo, lucis tuæ muniâmur præsídio.

Pater noster. Humiliâte vos benedictióni.

Benedíctio.

CHristus Dóminus, cujus passiônis vúlnera gratíssimâ devotiône præcinénda suscípitis, líberos vos efficiat à passiónibus vestris; ℟. Amen. Et qui per assúmptam carnem vóluit crucifigi, per Divinitâtis suæ poténtiam partícipes vos efficiat regni sui: ℟. Amen. Ut in cujus passiône amaréscitis, in ejus resurrectiône pleníssimè gaudeâtis, ℟. Amen. Per.

Lauda. Sedérunt príncipes, & advérsùm me detrahébant: servus autem tuus P. Exercebâtur in tuis justificatiónibus. ℣. Retríbue servo tuo, vivam: & custódiam sermónes tuos. P. Exercebâtur in tuis justificatiónibus.

Orátio.

NOminis tui, Deus, magnitúdinem dona nobis oculôrum revelatiône considerâre: atque incolátûs nostri humilitâtem álleva mandatôrum erectiône; & concupiscéntiam ánimæ commutatiône desideriôrum spirituálium in ea perficere: áufer à nobis contémptum, & obpróbrium: tuorúmque corda fidélium rénova operatiône virtûtum. ℟. Amen. Per.

Alia Lauda. Adhæsi testimóniis tuis, Dómine: P. Noli me confúndere. ℣. Viam mandatôrum cucúrri, cùm dilatâres cor meum. P. Noli me confúndere.

Orátio.

AB iniquitâtis via rémove, Dómine, gressus nostros; & itínere mandatôrum tuôrum státue cursum nostrum: Animam ígitur paviménto inhæréntem remédio salutífero súbleva: tuísque justificatiónibus edóctam poténtiâ verbi tui vivífica. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Lauda. Meménto verbi tui servo tuo, in quo mihi spem dedísti. P. Hæc me consolâta est in humilitâte mea. ℣. Supérbi iníquè agébant usquequâque: à lege autem tua non declinávi. P. Hæc.

Orátio.

SPem, quam dedísti nobis, Dómine, ipsa sit in humilitâte nostra consolátio, quæ nobis erit in exultatiône glóriæ plenitûdo. ℟. Amen. Per.

Alia Lauda. Memor fui judiciôrum tuôrum Dómine à sæculo: P. Et consolâtus sum. ℣. Deféctio ténuit me, pro peccatóribus derelinquéntibus legem tuam. P. Et consolâtus.

Orátio.

MEmores tuî in nocte, Dómine, legem tríbue custodîre: & qui de te nec in tribulatiónibus silent, nunquàm à tuis sermónibus cláudicent, sed fixâ in te stabilitâte perdúrent. ℟. Amen.

Alia Lauda. Confundántur supérbi, quia iniquitâtem fecérunt in me: P. Ego autem exercêbor in mandátis tuis. ℣. Manus tuæ fecérunt me, & plasmavérunt me: da mihi intelléctum, ut discam mandâta tua. P. Ego.

Orátio.

FIat cor nostrum, Dómine, in tuis justificatiónibus immaculâtum: ut nec intelligéntia prava nos pólluat, nec dispositio sinístra confúndat. ℟. Amen.

Psalmus. Miserêre mei Deus. Totum. Kyrie, eléïson. Christe, eléïson. Kyrie, eléïson.

Pater noster.

Preces. Dómine misericordiârum, P. Oblivíscere peccâta nostra. ℣. Qui injúrias carnis nostræ in tuo córpore pertulísti, P. Oblivíscere. ℣. Qui vitam mortálibus, cœcis lumen, audîtum surdis dedísti, P. Oblivíscere. ℣. Qui vulnerâtus es, ut vúlnera nostra curâres, P. Oblivíscere. ℣. Qui pérditum hóminem nunc crucis tuæ passiône rédimis, P. Oblivíscere. ℣. Qui mori dignâtus es, ut immortalitâtem mortálibus condonâres, P. Oblivíscere. ℣. Qui peccántes non júdicas; sed ad pœniténtiam próvocans, expéctas.

Orátio. Exáudi oratiônem nostram. fol. 138

DOMINICO QUARTO.

Ad Matutînum.

Hymnus. Ætérne rerum. fol. 3.

Orátio. Ætérnum te Dóminum rerum. fólio 215.

Antíphona. Dómine, quid multiplicáti sunt qui tríbulant me? multi insúrgunt advérsùm me. Psalmus 3.

Antíphona. Lava me ab injustítia mea Deus: & à peccáto meo munda me. Psalmus 50.

Antíphona. Parâtum cor meum, Deus, parâtum cor meum: cantâbo, & psallam. Psalmus 56.

Orátio.

OMnípotens Dómine, cui in cœléstibus ritè offértur summa ab Angelis glória: tríbue, ut in te sit gloriátio nostra: pervéniat ad te húmilis conféssio populòrum, & de quibus te peccándo offéndimus, ad fructum indulgéntiæ te propítio redeâmus: ut miserándo errâta ignóscas, & ad promeréndum te, ínclytâ virtûte subvénias. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Antíphona 1. Quare fremuérunt Gentes, & pópuli meditáti sunt inánia? P. Astitérunt reges terræ, & príncipes convenérunt in unum, advérsùs Dóminum, & advérsùs Christum ejus. ℣. Disrumpâmus víncula eòrum: & projiciâmus à nobis jugum ipsòrum.

Orátio.

CHriste, Dei Patris ineffábile Verbum, contra quem & reges terræ attróciter fremuérunt, & pópuli inánia meditáti sunt; da Ecclésiæ tuæ membris optábilem de advérsis potestátibus efférre triúmphum: quo & persequéntium mucro, obsisténte sibi vanitâte, vanéscat, & credéntium te fides super inimícos invícta præpólleat. ℟. Amen.

Antíphona 2. Dóminus oratiônem meam suscêpit. P. Erubéscant, & conturbéntur omnes inimíci mei. ℣. Dómine, ne in ira árguas me, neque in furôre tuo corrípias me.

Orátio.

ERubéscant, & confundántur omnes inimíci mei, Dómine, & qui irrisóres sunt crucis tuæ, & captóres oratiônis nostræ: Súscipe ergo oratiônem fidélium; & castra ábjice exterórum: ut dum orátio Ecclésiæ ad te dirígitur, omnis per te infidélitas confundâtur. ℟. Amen.

Antíphona 3. Dómine Deus meus in te sperávi: P. Líbera me ab ómnibus persequéntibus me, & éripe me. ℣. Nequándo rápiat ut leo ánimam meam, dum non est qui rédimat, neque qui salvum fáciat. P. Líbera.

Orátio.

DOmine Deus, sperántem in te Ecclésiam tuam à persequéntibus homínibus líbera: ut poténtiâ passiònis tuæ, quâ eam primùm liberásti à captivitâte diáboli, líberes étiam ab ardóribus supplícii sempitérni. ℟. Amen.

℟. Facta est Sion sicut avis volans, de cujus loco ablâtus est nidus: & tu filia Hierúsalem cógita fácere tibi teguméntum luctûs in ténebris meridiánis: quia salvâtor tuus comprehendêtur, & Dóminus univérsæ terræ morte condemnábitur. P. Sed exúrgens, sedêbit in throno, ut júdicet adversários suos. ℣. Spíritus oris nostri Christus Dóminus captus est pro peccátis nostris. P. Sed.

Orátio.

CHriste Dei Fílius, cujus locus in Sion magnus est; convérte ad te corda nostra: ut in speculatiône eius constitúti, te pro nobis flagéllis alapísque cæsum, morti quoque adjudicâtum fidéliter fateâmur: ut qui secúndùm tempus es passus pro ímpiis; perénniter à fidélibus conlaudêris. ℟. Amen.

Ad Cánticum.

Antíphona. Vidête, quóniam ego sum Dóminus, & non est Deus præter me: ego occîdam, & vívere fáciam: percútiam, & ego sanâbo, & non est qui erípiat de mánibus meis. Quia vivo ego in ætérnum. ℣. Vidit enim eos fatigátos.

Cánticum. Atténde cœlum. fol. 4.

Orátio.

TU es, Dómine Deus; & non est álius præter te: qui pércutis; & sanas, & sanándo consólidas: fac nos in ætérnum tecum sine fine vívere: ut de manu tua non pereâmus, cùm ad judícium véneris gloriôsus. ℟. Amen.

Ad Benedíctus.

Antíphona. Quare me repulísti? & quare tristis incêdo, dùm afflîgit me inimîcus? Emítte lucem tuam & veritâtem tuam. ℣. Júdica me Deus, & discérne causam meam de gente non sancta: ab hómine iníquo & dolóso líbera me.

Cánticum. Benedíctus es Dómine. fol. 6.

Lauda. In excélsis laudâte Dóminum de cœlis. ℣. Sol & luna: omnes stellæ, & lumen. Psalmus 148.

Léctio libri Ruth. *Capítulo* 1.

℟. Deo grátias.

IN diêbus unîus júdicis, quando júdices præerant: facta est fames in terra. Abiítque homo de Béthlehem Judá, ut peregrinarêtur in regiône Moabítide cum uxôre sua ac duôbus líberis: ipse vocabâtur Elímelech, & uxor eius Noëmi: & duo filii, unus vocabâtur Máhalon, & alter Chélion, Ephrathæi de Béthlehem Judá. Ingressîque regiônem Moabítidem, morabántur ibi. Et mórtuus est Elímelech marîtus Noëmi: remansítque ipsa cum filiis. Qui accepérunt uxóres Moabítidas, quarum una vocabâtur Orpha, alterâque Ruth. Manserúntque ibi decem annis, & ambo mórtui sunt, Máhalon

lon vidélicet, & Chélion: remansítque múlier orbâta duôbus líberis ac maríto. Surréxit ut in pátriam pérgeret, cum utrâque nuru sua, de regiône Moabítide: audíerat enim quòd respexísset Dóminus pópulum suum, & dedísset eis escas. Egréssa est ítaque de loco peregrinatiônis suæ, cum utrâque nuru sua: & jam in via pósita reverténdi in terram Judá, dixit ad eas: Ite in domum patris vestri, fáciat Dóminus vobíscum misericórdiam, sicut fecístis cum mórtuis & mecum. Det vobis invenîre réquiem in dómibus virôrum, quos sortitúræ estis. Et osculâta est eas. Quæ levátâ voce flere cœpérunt, & dícere: Tecum pergêmus ad pópulum tuum. Quibus illa respóndit: Revertímini filiæ mi, cur venîtis mecum? nùm ultrà habêbo filios in útero meo, ut viros ex me possêtis sperâre? Revertímini filiæ mi, & abîte: jam enim in senectûte conféćta sum, nec apta vínculo conjugáli: étiam si possem hac nocte concípere, & párere filios, si eos expectâre velîtis, donec crescant, & annos pubertâtis ímpleant, antè éritis vétulæ quàm nubâtis. Nolîte, quæso, filiæ mi, fácere hoc: quia vestra angústia me magis pressit, & egréssa est manus Dómini contra me. Elevátâ ígitur voce, íterùm flere cœpérunt: Orpha osculâta est socerum, ac revérsa: Ruth adhæsit sócrui suæ: cui dixit Noëmi: En revérsa est cognâta tua ad pópulum suum, & ad deos suos, vade cum ea. Quæ respóndit: Ne adverséris mihi ut relínquam te, & ábeam: quòcumque perrexéris, pergam: & ubi morâta fúeris, & ego páriter morâbor. Pópulus tuus pópulus meus, & Deus tuus & Deus meus. Quæ te moriéntem terra suscéperit, in ea móriar: ibîque locum accípiam sepultúræ. Hæc mihi fáciat Deus, & hæc addat, si non sola mors me & te separáverit. Videns ergo Noëmi, quòd obstináto Ruth ánimo decrevísset secum pérgere, adversári nóluit, nec ultrà ad suos réditum persuadêre: profectæque sunt simùl, & venérunt in Béthlehem. Quibus urbem ingréssis, velox apud cunctos fama percrébuit: dicebántque mulíeres: Hæc est illa Noëmi. Quibus ait: Ne vocêtis me Noëmi (id est pulchram) sed vocâte me Mara (id est, amâram) quia valdè amaritúdine replêvit me Omnípotens. Egréssa sum plena, & vácuam redûcit me Dóminus. Cur ígitùr vocâtis me Noëmi, quam humiliâvit Dóminus, & afflíxit Omnípotens? Venit ergo Noëmi cum Ruth Moabítide nuru sua, de terra peregrinatiônis suæ: ac revérsa est in Béthlehem, quandò primùm hórdea metebántur. Cap. 2. Erat autem viro Elímelech consanguíneus, homo potens, & magnârum facultâtum, nómine Booz. Dixítque Ruth Moabîtis ad socrum suam: Si jubes, vadam in agrum, & cólligam spicas, quæ meténtium fúgerint manus, ubicúmque cleméntis patrisfamílias repérero grátiam. Cui illa respóndit: Vade filia mi. Abiit ítaque & colligêbat spicas post terga meténtium. Accidit autem ut ager ille habêret Dóminum nómine Booz, qui erat de cognatiône Elímelech. Et ecce, ipse veniêbat de Béthlehem, dixítque messóribus: Dóminus vobíscum. Qui respondérunt ei: Benedîcat tibi Dóminus. Dixítque Booz júveni, qui messóribus præerat: Cujus est hæc puélla? Cui respóndit: Hæc est Moabîtis, quæ venit cum Noëmi, de regiône Moabítide, & rogâvit ut spicas collígeret remanéntes, sequens messôrum vestígia: & de manè usque nunc stat in agro, & ne ad moméntum quidem domum revérsa est. Et ait Booz ad Ruth: Audi filia, ne vadas ad colligéndum in álterum agrum, nec recédas ab hoc loco: sed júngere puéllis meis, & ubì messúerint, séquere. Mandávi enim púeris meis, ut nemo tibi moléstus sit: sed étiam si sitíeris, vade ad sarcínulas, & bibe aquas, de quibus & púeri mei bibunt. Quæ cadens in fáciem suam & adórans ait: Unde mihi hoc, ut invenîrem grátiam ante óculos tuos, & nosse me dignarêris peregrînam mulíerem? Cui ille respóndit: Nuntiâta mihi sunt ómnia, quæ féceris sócrui tuæ post mortem viri tui: & quòd derelíqueris paréntes tuos, & terram in qua nata es, & véneris ad pópulum, quem ante nesciêbas. Reddat tibi Dóminus pro ópere tuo, & plenam mercêdem accípies à Dómino meo Deo Israël, ad quem venísti, & sub cujus confugísti alas. Quæ ait: Invéni grátiam ante óculos tuos, dómine mi, qui consolâtus es me, & locûtus es ad cor ancíllæ tuæ, quæ non sum símilis unîus puellârum tuârum. Dixit ad eam Booz: Quandò hora vescéndi fúerit, veni huc, & cómede panem, & tinge buccéllam tuam in acéto. Sedit ítaque ad messôrum latus, & congéssit poléntam sibi, comedítque, & saturâta est, & tulit relíquias. Atque inde surréxit, ut spicas collígeret ex more. Præcêpit autem Booz púeris suis, dicens: Etiam si vobíscum méte-

tere volúerit, ne prohibeâtis eam : & de vestris quoque manípulis projícite de indústria, & remanêre permíttite, ut absque rubôre cólligat, & colligéntem nemo corrípiat. Collêgit ergo in agro usque ad vésperum : & quæ collígerat virgâ cædens & excútiens, invênit hórdei quasì ephi mensûram, id est, tres módios : quos portans revérsa est in civitâtem, & osténdit sócrui suæ : ínsuper prótulit, & dedit ei relíquias cibi sui, quô saturâta fúerat. Dixítque ei socrus sua : Ubi hódiè collegísti, & ubì fecísti opus? sit benedíctus qui misértus est tuî. Indicavítque ei apud quem esset operâta : & nomen dixit viri, quòd Booz vocarêtur. Cui respóndit Noëmi : Benedíctus sit à Dómino : quóniam eámdem grátiam, quam præbúerat vivis, servâvit & mórtuis. Rursúsque : Propínquus noster est homo. Et Ruth hoc quoque, inquit, præcêpit mihi, ut támdiù messóribus ejus júngerer, donèc omnes ségetes meteréntur. Cui dixit socrus : Mélius est, filia mi, ut cum puéllis ejus éxeas ad meténdum, ne in álio agro quíspiam resístat tibi. Juncta est ígitùr puéllis Booz : & támdiù cum eis méssuit, donèc hórdea & tríticum in hórreis conderéntur. Cap. 3. Postquam autem revérsa est ad socrum suam, audîvit ab ea : Fília mi, quæram tibi réquiem, & providêbo ut benè sit tibi. Booz iste, cujus puéllis in agro juncta es, propínquus noster est, & hac nocte áream hórdei véntilat. Lavâre ígitùr, & úngere, & indúere cultióribus vestiméntis, ac descénde in áream : non te vídeat homo, donèc esum potúmque finíerit. Quandò autem íerit ad dormiéndum, nota locum in quo dórmiat : veniésque, & discoopéries pállium, quô operiêtur à parte pedum, & projícies te, & ibi jacêbis : ipse autem dicet tibi quid ágere débeas. Quæ respóndit : Quicquid præcéperis mihi fáciam. Descendítque in áream, & fecit ómnia, quæ sibi imperáverat socrus. Cùmque comedísset Booz, & bibísset, & factus fuísset hilárior, issétque ad dormiéndum juxta acérvum manipulôrum, venit abscónditè, & discoopérto à pédibus ejus pállio, se projêcit. Et ecce, jam noctis médiâ expâvit homo, & conturbâtus est : vidítque mulíerem jacéntem ad pedes suos, & ait illi : Quæ es? Illa respóndit : Ego sum Ruth ancílla tua : expánde pállium super fámulam tuam, quia propínquus es. Et ille, Benedícta, inquit, es à Dómino filia, & priôrem misericórdiam posteriôre superásti : quia non es secûta júvenes, sive páuperes sive dívites. Noli ergo metúere, sed quid díxeris mihi, fáciam tibi. Scit autem omnis pópulus, qui hábitat intrà portas urbis meæ, mulíerem te esse virtûtis. Nec ábnuo me propínquum, sed est álius me propínquior. Quiésce hac nocte : & facto manè, si te volúerit propinquitâtis jure retinêre, benè res acta est : sin autem ille nolúerit, ego te absque ulla dubitatiône suscípiam, vivit Dóminus : dormi usquè manè. Dormîvit ítaque ad pedes ejus usque noctis abscéssum. Surrexítque ántequàm hómines se cognóscerent mútuò, & dixit Booz : Cave nequis nóverit quòd hùc véneris. Et rursùm, Expánde, inquit, pállium tuum quo operîris, & tene utrâque manu. Quâ extendénte, & tenénte, mensus est sex módios hórdei, & pósuit super eam. Quæ portans ingréssa est civitâtem, & venit ad socrum suam. Quæ dixit ei : Quid egísti filia? Narravítque ómnia, quæ sibi fecísset homo. Et ait : Ecce sex módios hórdei dedit mihi, & ait : Nolo vácuam te revérti ad domum tuam. Dixítque Noëmi : Expécta filia donec videâmus quem éxitum hábeat. Neque enim cessâbit homo nisi compléverit quod locûtus est. Capít. 4. Ascéndit ergo Booz ad portam, & sedit ibi. Cùmque vidísset propínquum præterîre, de quo priùs sermo hábitus est, dixit ad eum : Declína paulísper, & sede hîc, vocáto eo nómine suo. Qui divértit, & sedit. Tollens autem Booz decem viros de senióribus civitâtis, dixit ad eos : Sedête hîc. Quibus resedéntibus, locûtus est ad propínquum : Partem agri fratris nostri Elímelech vendit Noëmi, quæ revérsa est de regiône Moabítide : quod audîre te vólui, & tibi dícere coram cunctis sedéntibus, & majóribus natu de pópulo meo. Si vis possidêre jure propinquitâtis, eme, & pósside : sin autem dísplicet tibi, hoc ipsum índica mihi, ut sciam quid fácere débeam : nullus est enim propínquus, excépto te, qui prior es ; & me, qui secúndus sum. At ille respóndit : Ego agrum emam. Cui dixit Booz : Quandò émeris agrum de manu mulíeris, Ruth quoque Moabítidem, quæ uxor defúncti fuit, debes accípere : ut súscites nomen propínqui tui. Qui respóndit : Cedo jure propinquitâtis : neque enim posteritâtem famíliæ meæ delêre débeo. Tu meo útere privilégio, quo me libénter carêre profíteor. Hic autem erat mos antiquitâtis in Israël inter propínquos, si quan-

quandò alter álteri suo jure cedébat, ut esset firma concéssio, solvêbat homo calciaméntum suum, & dabat próximo suo: hoc erat testimónium concessiônis in Israël. Dixit ergo propínquo suo Booz: Tolle calciaméntum. Quod statìm solvit de pede suo. At ille majóribus natu, & univérso pópulo ait: Testes, inquit, vos estis hódiè, quòd posséderim ómnia quæ fuérunt Elímelech, & Chélion, & Máhalon, tradénte Noëmi: & Ruth Moabítidem, uxôrem Máhalon, in conjúgium súmpserim, ut súscitem nomen defúncti in hereditâte sua, ne vocábulum ejus de família sua ac frátribus & pópulo deleâtur. Vos, inquam, hujus rei testes estis. Respóndit omnis pópulus, qui erat in porta, & majóres natu: Nos testes sumus: fáciat Dóminus hanc mulíerem, quæ ingréditur domum tuam, sicut Rachel & Liam, quæ ædificavérunt domum Israël: ut sit exémplum virtûtis in Ephrata, & hábeat célebrè nomen in Béthlehem: fiátque domus tua, sicut domus Phares quem Thamar péperit Judæ, de sémine quod déderit tibi Dóminus ex hac puélla. Tulit ítaque Booz Ruth, & accêpit uxôrem: ingréssus est ad eam, & dedit illi Dóminus, ut concíperet, & páreret filium. Dixerúntque mulíeres ad Noëmi: Benedíctus Dóminus, qui non est passus ut deficeret succéssor famíliæ tuæ, & vocarêtur nomen ejus in Israël. Et hábeas qui consolêtur ánimam tuam, & enútriet senectûtem: de nuru enim tua natus est, qui te díliget: & multò tibi est mélior, quàm si septem habéres filios. Suscéptum Noëmi púerum pósuit in sinu suo, & nutrîcis ac gérulæ officio fungebâtur. Vicínæ autem mulíeres congratulántes ei, ac dicéntes: Natus est filius Noëmi: vocavérunt nomen ejus Obed: hic est pater Isaï, patris David. Hæc sunt generatiónes Phares: Phares génuit Esron, Esron génuit Aram, Aram génuit Amínadab, Amínadab génuit Náhasson, Náhasson génuit Salmon, Salmon génuit Booz, Booz génuit Obed, Obed génuit Isaï, Isaï génuit David regem. ℟. Amen.

Hymnus.

Noctis tempus jam præterit,
Jam gallus canit, vivis
Gallo canénte spes reddit;
Ægris salus refúnditur.

Somno graváti súrgite,
Cordis reâtum pándite,
Jesûque laudem dícite,
Qui nos redêmit sánguine.

Non ut fallax discípulus,
Qui pacem ferens ósculo;
Et dolum tenens péctore,
Turbis Magístrum trádidit.

Jesus captus ab ímpiis:
Dispergúntur discípuli:
Locûtus est ut Dóminus
Nocte ferens scándalum.

Jesus suis discípulis,
Dùm crucem suam prædicat,
Negári sese præmonet;
Petrus factûrus ábnegat.

Petrus fervens spíritu
Séquitur in prætório;
Sed ágnitus discípulus,
Negâvit Christum Dóminum.

Petrus jurâbat ómnibus:
Se non novísse hóminem:
Vox namque galli résonat,
Et Petrus culpam méminit.

Jesus, dùm Petrum réspicit,
Fidem Petri dùm súscipit,
Petrúsque, flendo, récipit,
Quod ante paulò amíserat.

Et nos precâmur, Dómine,
Fidem Petri recípere,
Fidémque Apostólicam,
Flentes pro nostro crímine.

Gallo canénte vénimus;
Laudes Deo persólvimus:
Confessiônis própriæ
Dantes ei veram fidem.

Abscêde princeps dœmonum
Cum nóxiis phantásmatum:
Jam nos piâvit véritas;
Jam probra tersit cháritas.

Hìnc te, Deus, depóscimus,
Ut pervagántes dœmonas
Signo salûtis déstruas;
Nos à pavôre líbera.

Hac noctis horâ præscius
David futúræ glóriæ
Deo preces multíplicat,
In matutínis éxcubans.

Hac nos opórtet súrgere
Illo vigôre córporis,
Illôque voto spíritûs,
Quo expiêmur sórdibus.

Exúrge, nobíscum Deus,
Laudes tuôrum súscipe,
Lustrándo corda lúbrica
Lucis novéllæ grátiâ.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,

Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum. Amen.

Supplicátio. Orêmus. fol. 138.

Capítula.

DEus, Dei Fílius, qui voluntáriè decípulam venántium passus, voluntáriè útique créderis crucifixus; concêde nobis & passiônis tuæ exceptiône singuláriter jocundári, & resurrectiònis tuæ gáudio fidélitèr attólli: ut qui passiônis tuæ solémnia devóti præcinénda cánticis inchoâmus, respéctu lucis tuæ copiósiùs inlustrêmur.

Pater noster.

Lauda. Laus ejus in choro.

Orátio. Laus tua Dómine.

Alia Lauda. Laudent nomen Dei in choro.

Orátio. Deus qui ineffabílibus. fol. 181.

Lauda. Usquè ad vésperum quàm magnificâta sunt ópera tua, Dómine! Dóminus sit. ℟. Et cum.

Antíphona. Ne tradas me, Dómine, desidério meo peccatóri: cogitavérunt advérsùm me; P. Ne derelínquas, ne unquàm exalténtur. ℣. Eripe me Dómine ab hómine malo: à viro iníquo & dolóso líbera me. P. Ne derelínquas. ℣. Glória, &c. P. Ne derelínquas. Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Eripe me, Dómine, à calúmniis hóminum: quia servávi mandâta tua. Fáciem tuam illúmina super servum tuum: P. Et doce me justificatiónes tuas, Dómine. ℣. Mirabília testimónia tua, Dómine: ídeò scrutâta est ánima mea. P. Et doce. ℣. Glória, &c. P. Et doce.

Hymnus. Verbum Patris. fol. 252.

Capítula.

NOvimus, Dómine, quòd traditôris tui perpéssus injúriam, usque ad mortem non derelíqueris patiéntiam: & cùm ille insatiábilis homicîda te Magístrum tradíderit occidéndum; tu tamen ne ipsum quidem volúeris moritûrum: da ergo, quæsumus, nobis, ut patiéndi malos habeâmus constántiam, & patiéntiæ teneâmus exémpla: non nos vorágo iræ præcípitet, nec per noctem hujus sæculi tentâtor malígnus, quasì fur in hora quacúmque contáminet: quò passiônis tuæ stígmata sint nobis ad custódiam indeféssam.

Pater noster. Humiliâte vos benedictióni. Dóminus sit. ℟. Et.

Benedíctio.

CHristus, Dei Fílius, qui olim, mediánte hujus diéi festi témpore, detrahéntium se pértulit linguas, nostrôrum ómnium fáciat esse dissértas; ℟. Amen. Et qui pro ímpiis passus est ínnocens, vos sibi fáciat sine fine consórtes: ℟. Amen. Ut, cujus nunc passiònem mœstificáti excípitis, ad resurrectiònis ejus gáudium lætificátis córdibus accedâtis. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Lauda. Lucérna pédibus meis verbum tuum, Dómine, P. Et lumen sémitis meis, Deus meus. ℣. Jurávi, & státui custodîre judícia justítiæ tuæ.

Orátio.

LUmen tuum, Dómine, legis tuæ nobis agnitiône osténde: ut à lúbricis cásibus tuo juvámine erigâmur, & álacres in tuo lúmine ad destinâta æternitâtis tuæ gáudia festinêmus. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Lauda. Posuérunt peccatóres láqueos mihi: P. Et à mandátis tuis, Dómine, non declinávi. ℣. Hereditâte acquisívi testimónia tua in ætérnum: quia exultátio cordis mei sunt.

Orátio.

TRíbue nobis, Dómine, adjutórium declinándi ódia iniquôrum, & fallácia superâre prævaricatôrum: Esto protéctor sperántium in verbo tuo; & súscipe húmiles juxta elóquium tuum: quátenus possîmus tua mandâta servâre, & judícia tua metúere, & de admíssis indulgéntiam promeréri. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Lauda. Iníquos ódio hábui, & abominâtus sum: P. Legem autem tuam diléxi, Deus meus. ℣. Adjûtor, & suscéptor meus es tu: & in verbum tuum sperávi.

Orátio.

AUxiliâre nobis Dómine, & salvi érimus: te enim desisténte, perdítio, & te præservánte vitâlis est plenitûdo. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Preces. Avérte, Dómine, iram tuam à nobis. Cum sua oratiône fol. 183.

SECUNDA FERIA

POST MEDIANTE DIE FESTO.

Ad Matutînum.

Exúrge, Dómine, salvum me fac, Deus meus. Psalmus 3.

Orátio.

EXúrge Dómine Deus noster in auxílium humílium, & in extermínium persequéntium nos: cóntere adversários nostros, qui nos à præcéptis tuis, dolósis promissiónibus, & apértis terróribus avértere moliúntur: in nullo enim proficient eôrum insídiæ, si

si tuo muniâmur semper adjutório grátiæ. ℟. Amen. Per.

Antíphona 1. Astitérunt reges terræ, & príncipes convenérunt in unum, advérsùs Dóminum, & advérsùs Christum ejus. P. Qui hábitat in cœlis, irridêbit eos: & Dóminus subsannâbit eos; et in furôre suo conturbâbit eos. ℣. Quare fremuérunt gentes, & pópuli meditáti sunt inánia? P. Qui. ℣. Glória. P. Qui.

Orátio.

DEus Pater Unigéniti filii tui, qui hábitas in cœlis, qui irridéndos atque subsannándos omnes reges terræ & príncipes, advérsùm Christum tuum conveniéntes, osténdis; da nobis speciâle munus hoc grátiæ tuæ, ut advérsis nesciâmus ullo modo cédere: quò sic in furôre tuo infidélitas conturbêtur, ut ex tuo adjutório nostra credúlitas coronêtur. ℟. Amen. Per.

Antíphona 2. Odísti Dómine omnes qui operántur iniquitâtem: P. Perdes eos qui loquúntur mendácium, ℣. Júdica illos, Deus. Décidant à cogitatiónibus suis.

Orátio.

DEus, qui ódio habes omnes, qui operántur iniquitâtem, charitâtis munímine nos reple: ut aliquándò ad te convérsi, dolôris sui séntiant cúmulum, qui contra te loquúntur mendácium. ℟. Amen. Per.

Antíphona 3. Quia non est in ore inimicôrum véritas: cor eôrum vanum est. Sepúlchrum patens est guttur eôrum, P. Linguis suis dolósè agébant, júdica illos Deus. ℣. Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine causa: dentes peccatôrum contrivísti.

Orátio.

IN ore inimicôrum tuôrum, Dómine, véritas non est: quia dum à te in íntimis avertúntur, cor eôrum vanitâte destrúitur. Da ergo nobis, ut sic lingua nostra cum puritâte consciéntiæ accéptum tibi déferat hymnum, ut patens malignitâtis non efficiántur sepúlchrum. ℟. Amen. Per.

℟. Misériis afflíctus sum, & turbâtus sum: totâ die contristâtus ingrediêbar: quóniam ánima mea complêta est inlusiônibus, P. Et non est sánitas in carne mea. ℣. Quóniam sagíttæ tuæ infixæ sunt mihi: & confirmásti super me manum tuam. P. Et non est.

Orátio.

DOmine Jesu Christe, qui traditûrum te morti, ante mortem præscius prædixísti; & illìc ubi constitûta est domus omnis vivéntis, ad inférna útiquè, móriens descendísti; da nobis, ut cùm tempus vocatiônis nostræ advénerit, illìc non deveniâmus retentúri in pœnam; quò tu móriens liberâtor accesísti per véniam: sed emíttens manum tuam de profúndo inférni manifestâ poténtiâ líbera; qui solus pro ímpiis tuam pónere dignâtus es ánimam. ℟. Amen. Per.

IN LAUDIBUS.

Antíphona. Quóniam iniquitâtem meam ego cognósco, Dómine: ab ipsa munda me. Déprecor, miserêre mei, miserêre. Psalmus 50.

Orátio.

AGnoscéntibus nobis iniquitátes nostras, & própria tibi Dómino pandéntes piácula, ejulántes láchrymis, péctore verberáto súpplices orâmus: ut avértas à nostris sceléribus fáciem; & déleas, quæ géssimus, cuncta peccâta. Crea ítaque Deus in córdibus nostris, quod ames; & propitiatiône sólitâ dimítte, quod odis: ac si te crebrò ad irascéndum nostra exásperant vítia; tua te nobis placábilem reddat indulgéntia. ℟. Amen. Per.

Ad Cánticum.

Antíphona. Confundántur omnes qui me persequúntur, & non confúndar ego: páveant illi, & non páveam ego.

Cánticum Hieremíæ. *Capítulo* 17.

SAna me Dómine, & sanâbor: * salvum me fac, & salvus ero: quóniam laus mea, & virtus mea tu es.

Ecce ipsi dicunt mihi: Ubi est verbum Dómini? * véniat. Et ego non sum turbâtus, te pastôrem sequens.

Et diem hóminis non desiderávi, tu scis. * Quod egréssum de lábiis meis, rectum in conspéctu tuo fuit.

Non sis mihi formídini, * spes mea tu in die afflictiônis meæ.

Confundántur omnes qui me persequúntur, & non confúndar ego: * páveant illi, & non páveam ego.

Induc super eos diem afflictiônis, * & dúplici contritiône cóntere eos.

Orátio.

COnfundántur omnes Dómine, qui persequúntur in nos sanctum nomen tuum, & non confundâmur nos, qui venerâmur & crédimus, & passiônis tuæ injúriam, & resurrectiônis tuæ poténtiam: præváleat ergo virtus glóriæ tuæ, quæ & persequéntes te à pravitâte detérreat; & credéntes in ætérnum tibi lætabúndos conjúngat. ℟. Amen. Per. &c.

Ad Benedíctus.

Antíphona. Ego ad te, Dómine, clamávi & manè orátio mea prævéniet te. ℣. Dómine Deus salûtis meæ, die clamávi, & nocte coram te.

Lauda. In sanctis ejus laudâte Dóminum: in psaltério, & cíthara laudâte eum. **Psalm. 150.**

Léctio libri Samuëlis, *Primi*, Regum. *Cap.* 1. ℟. Deo grátias.

IN illis diêbus: Concêpit Anna, & péperit filium, vocavítque nomen ejus Sámuël: eò quòd à Dómino postulásset eum. Ascéndit autem vir Elcana, & omnis domus ejus, ut immolâret Dómino hóstiam solémnem, & votum suum, & Anna non ascéndit: dixit enim viro suo: Non ascéndam, donec ablactêtur infans, & ducam eum, & appáreat in conspéctu Dei, & máneat ibi júgiter. Et ait Elcana vir suus: Fac quod tibi bonum vidêtur, & mane donec abláctes eum. Mansit ergo múlier, & lactâbat filium suum, donec amovêret eum à lacte. Et addúxit eum secum, postquàm ablactáverat, in vítulis tribus, & tribus módiis farínæ, & ámphora vini, & addúxit eum in domum Dómini in Silo. Puer autem erat infántulus: & immolavérunt vítulum, & obtulérunt púerum Heli, Annáque ait: Obsecro mi Dómine, vivat ánima tua: ego sum illa múlier, quæ steti coram te hìc orans Dóminum. Pro púero isto orávi, & dedit mihi Dóminus petitiônem meam, quam postulávi eum. Idcírcò commodávi eum Dómino, cunctis diêbus quibus fúerit accommodâtus Dómino. Et adorâvit ibi Dóminum. Et orâvit Anna, & ait: Exultâvit cor meum in Dómino, & exaltâtum est cor meum in Deo salutári meo. **Cap. 2.** Et ábiit Elcana in Rámatha, urbem suam: puer autem Sámuël erat minister in conspéctu Dómini ante fáciem Heli sacerdôtis. Porrò filii Heli, filii Bélial, nesciéntes Dóminum, neque officium sacerdôtum ad pópulum: sed quicúmque immolásset víctimam, veniêbat puer sacerdôtis, dum coqueréntur carnes, & habêbat fuscínulam tridéntem in manu sua, & mittêbat eam in lebêtem, vel in caldáriam, aut in ollam, sive cácabum: & omne quod levâbat fuscínula, tollêbat sacérdos sibi: sìc quoque faciêbat univérso Israëli veniéntium in Silo. Etiam ántequàm adolérent ádipem, veniêbat puer sacerdôtis, & dicêbat immolánti: Da mihi carnem; ut coquam sacerdóti: non enim accípiam à te carnem coctam, sed crudam. Dicêbat quoque ímmolans: Accendâtur primùm juxta morem adeps, & tolle tibi quantum desíderat ánima tua. Qui respóndens ajêbat ei: Nequâquam: sic enim dabis, aliôquin tollam vi. Erat autem peccâtum puerôrum grande nimis coram Dómino: quia retrahébant hómines à sacrificio Dómini. Sámuël autem ministrâbat in conspéctu Dómini, puer autem accínctus ephod líneo. Et túnicam parvam faciêbat ei mater sua, quam offerêbat ei statútis diêbus, ascéndens cum viro suo, ut immolárent hóstiam solémnem. Et benedíxit Heli Elcanæ & uxóri ejus Annæ: dixítque: Reddat tibi Dóminus semen de mulíere hac, pro fœnore quod commodásti Dómino. Et abiérunt in locum suum. Visitâvit ergo Dóminus Annam, & concêpit, & péperit tres filios, & duas filias: & magnificâtus est puer Sámuël apud Deum. Heli autem erat senex valdè, & audîvit ómnia quæ faciébant filii sui univérso Israëli: & quómodo dormiébant cum muliéribus quæ observábant ad óstium tabernáculi: & dixit eis: Quare fácitis res hujuscémodi, quas ego áudio, res péssimas, ab omni Israël? Nolîte filii mi: non enim est bona fama, quam ego áudio, ut tránsgredi faciâtis pópulum Dómini. Si peccáverit vir in virum, placâre eis póterit Dóminus: si autem in Dóminum peccáverit, quis orâbit pro eo? Et non audiérunt vocem patris sui: quia vóluit Dóminus occídere eos. Puer autem Sámuël proficiêbat, atque crescêbat, & placêbat tam Deo quàm homínibus. ℟. Amen.

Hymnus. Noctis tempus jam præterit. **fol.** 257.

Capítula.

LIbera nos Dómine à lábiis iníquis, & à lingua magníloqua, qui in Crucis appénsus es statêrâ: & præsta, ut nec accusatóri accusándi áditus páteat, nec plebs tua ejus decípulis acquiéscat, nec iram tuam suggéstio fallax commóveat. Sed tu Dómine ipsum humáni géneris cállidum insidiatôrem frámeâ divînâ concîde: & pro misériis páuperum ínclytâ bonitâte exúrge.

Pater noster. A malo nos líbera, &c.

Lauda. Lucérna pédibus meis verbum tuum, Dómine. ℣. Et lumen sémitis meis, Deus meus. **P.** Jurávi, & státui custodîre judícia justítiæ tuæ.

Orátio.

LUmen tuum, Dómine, legis tuæ nobis agnitiône osténde: ut à lúbricis cásibus tuo juvámine erigâmur; ut álacres in

tuo

tuo lúmine ad destinâta æternitâtis tuæ gáudia festinêmus. ℟. Amen. Per.

Ad Tértiam.

Proverbiôrum Salomônis. *Capítulo* 28.
℟. Deo grátias.

FIli, Qui dat páuperi, non indigêbit: qui déspicit deprecántem, sustinêbit penúriam. Cùm surrexérint ímpii, abscondéntur hómines: cùm illi periérint, multiplicabúntur justi. Cap. 29. Viro, qui corripiéntem durâ cervîce contémnit, repentînus super eum véniet intéritus: & eum sánitas non sequêtur. In multiplicatiône justôrum lætábitur vulgus: cùm ímpii súmpserint principâtum, gemit pópulus. Vir, qui amat sapiéntiam, lætíficat patrem suum: qui autem nutrit scortum, perdet substántiam. Rex justus érigit terram, vir avârus déstruit eam. Homo blandus, qui sermónibus lóquitur amíco suo, rete expándit gréssibus ejus. Peccántem virum iniquum invólvit láqueus: & justus laudâbit, atque gaudêbit. ℟. Amen.

Léctio libri Samuêlis, *Primi*, *Capítulo* 2.
℟. Deo grátias.

IN illis diêbus: Venit vir Dei ad Heli, & ait ad eum: Hæc dicit Dóminus: Numquid non apértè revelâtus sum dómui patris tui, cùm esset in Ægypto in domo Pharaônis? Et elégi eum ex ómnibus tríbubus Israël mihi in sacerdôtem, ut ascénderet ad altâre meum, & adolêret mihi incénsum, & portâret ephod coram me: & dedi dómui patris tui ómnia de sacrificiis filiôrum Israël. Quare calce abjecístis víctimam meam, & múnera mea quæ præcépi ut offerréntur in templo: & magis honorásti filios tuos quàm me, ut comederêtis primítias omnis sacrificii pópuli mei? Proptérea ait Dóminus Deus Israël: Loquens locûtus sum, ut domus tua, & domus patris tui, ministrâret in conspéctu meo, usque in sempitérnum. Nunc autem dicit Dóminus: Absit hoc à me: sed quicúmque honorificáverit me, glorificâbo eum: qui autem contémnunt me, erunt ignóbiles. Ecce dies véniunt, & præcîdam bráchium tuum, & bráchium domûs patris tui, ut non sit senex in domo tua. Et vidêbis æmulum tuum in templo, in univérsis prósperis Israël: & non erit senex in domo tua ómnibus diêbus. Verúmtamen non áuferam ex te pénitùs virum ab altári meo: sed ut defíciant óculi tui, & tabéscat ánima tua: & pars magna domûs tuæ moriêtur, cùm ad virîlem ætâtem vénerint. Hoc autem erit tibi signum, quod ventûrum est: duo filii tui, Ophni & Phínees in die una moriéntur ambo. Et suscitâbo mihi sacerdôtem fidêlem, qui juxta cor meum & ánimam meam fáciet: & ædificâbo illi domum fidêlem, & ambulâbit coram Christo meo cunctis diêbus. Futûrum est autem, ut quicúmque remánserit in domo tua, véniet ut orêtur pro eo, & ófferat nummum argénteum, & tortam panis, dicátque: Dimítte me óbsecro ad unam partem sacerdotâlem, ut cómedam bucéllam panis. Cap. 3. Puer autem Sámuël ministrâbat coram Heli, & sermo Dómini erat pretiôsus; in diêbus illis non erat vísio manifésta. Factum est autem in die quadam, Heli jacêbat in loco suo, & óculi ejus caligáverant, nec póterat vidêre lucérnam Dei ántequàm extinguerêtur, Sámuël autem dormiêbat in templo Dómini, ubi erat arca Dei. Et vocâvit Dóminus Sámuël. Qui respóndit: Ecce ego. Et cucúrrit ad Heli, & dixit: Ecce ego, quem vocásti me. Qui dixit: Non vocávi te fili: revértere, & dormi. Et ábiit, & dormìvit. Et adjêcit Dóminus vocâre rursùm, Sámuël. Consurgénsque Sámuël, ábiit ad Heli, & dixit: Ecce ego: vocásti enim me. Qui respóndit: Non vocávi te, fili mi: revértere, dormi. Porrò Sámuël nec dum sciêbat Dóminum, neque revelâtus fúerat ei sermo Dómini. Et adjêcit Dóminus, & vocâvit Sámuel rursùm tértiò. Qui consúrgens ábiit ad Heli, & ait: Ecce ego: quem vocásti me. Intelléxit ígitur Heli quia Dóminus vocâret púerum: & ait ad Sámuël: Vade, dormi: & si deínceps vocáverit te, dices: Lóquere Dómine, quia audit servus tuus. Abiit ígitur Sámuël, & dormìvit in loco suo. Et venit Dóminus, & stetit: & vocâvit, sicut vocáverat secúndò, & tértiò, Sámuël. Et ait Sámuël: Lóquere Dómine, quia audit servus tuus. Et dixit Dóminus ad Sámuël: Ecce ego fácio verbum in Israël: quod quicúmque audíerit, tínnient ambæ aures ejus. In die illo suscitâbo advérsùs Heli ómnia quæ locûtus sum super domum ejus: incípiam, & complêbo. Prædíxi enim ei quòd judicatûrus essem domum ejus in ætérnum, propter iniquitâtem filiôrum ejus, eò quòd nóverat indígnè ágere filios suos, & non corrípuit eos. Idcírco jurávi dómui Heli, quòd non expiêtur iníquitas domûs ejus víctimis & munéribus usque in sempitérnum. Dormîvit autem Sámuël usque manè, aperuítque óstia domûs Dómini. Et Sámuël timê-

mêbat indicâre visiônem Heli. Vocâvit ergo Heli Samuêlem, & dixit ei: Fili mi Sámuël? Qui respóndens, ait: Præstò sum. Et interrogâvit eum: Quis est sermo Dómini, quem locûtus est ad te? Ne celáveris mihi: hæc fáciat tibi Deus, & hæc addat, si celáveris à me sermônem, ex ómnibus quæ dicta sunt tibi. Indicâvit ítaque Sámuël univérsos sermónes, & non abscóndit ab eo quicquam. Et ille respóndens ait: Dóminus est: quod bonum est in óculis suis fáciat. Crevit autem Sámuël, & Dóminus erat cum eo. ℟. Amen.

Antíphona 1. Sana me, Dómine, turbâta sunt ossa mea, & ánima mea turbâta est valdè: tu, Dómine, convértere, & éripe ánimam meam. ℣. Dómine, ne in ira tua árguas me, neque in furôre tuo corrípias me.

Orátio.

CHriste, Dei Fílius, cujus ossa & ánima in passiône turbâta sunt, sana plagam cordis nostri: ut, confirmátis virtûtum óssibus, sic passiônis tuæ concinâmus præcónia, ut resurrectiônis conlætêmur impénsiùs glóriâ pòst futúrâ. ℟. Amen. Per.

Antíphona 2. Caligâvit præ amaritúdine óculus meus: inveterávi inter omnes inimícos meos. Discédite à me omnes qui operámini iniquitâtem: quia exaudîvit Dóminus vocem meam. ℣. Laborávi in gémitu meo, lavâbo per síngulas noctes lectum meum: láchrymis stratum meum rigâbo.

Orátio.

DEi Patris Unigénite Fili Christe, cujus divinitâtis óculos sic passiônis injúria non turbat, ut tamen passiône ipsâ in solo hómine assúmptâ, excípiat nos fámulos tuos; in quorum via amaritúdinis, & óculus calligâvit, & vita inter inimícos pósita veteráscit, sic à nobis accéssum exclûde totîus malítiæ, ut cómpotes habeâmur felicitâtis ætérnæ. ℟. Amen. Per.

Antíphona 3. Dómine Deus, salvum me fac secúndùm justítiam meam: & consumêtur nequítia peccatôris, & dírige justum, scrutans corda & renes Deus. ℣. Dómine Deus meus in te sperávi: salvum me fac ex ómnibus persequéntibus me, & éripe me.

℟. Non erubéscant in me, qui te expéctant Dómine, Dómine virtûtum. Non confundántur super me qui requírunt te, Deus Israël. P. Quia propter te sustínui impropérium. ℣. Ne avértas fáciem tuam à púero tuo: quóniam tríbulor, velóciter exáudi me. P. Quia propter te.

Preces. Ad te clamâmus, Dómine, P. Miserêre, & parce pópulo tuo. ℣. Esto pro nobis expóstulans, qui matrem de cruce comméndas. P. Miserêre. ℣. Qui Petri láchrymas áccipis, post lapsum érige nos mitis. P. Miserêre. ℣. Ut qui te passum jam crédimus, tecum sine fine vivâmus. P. Miserêre.

Psalmus 50.

Hymnus. O Nazarêne, lux Béthlehem. folio 144.

Orátio.

DOmine Deus, salvum fac pópulum tuum secúndùm accéptum à te justítiæ donum, in quo sanctæ fidei nobis tribuísti mystérium: ut porrécto título Crucis, sic consumâtur nequítia peccatôris, ut dirigâtur justus per sémitas æquitâtis.

Pater noster.

Ad Sextam.

Léctio libri Ezechiêlis Prophétæ. *Capít.* 34. ℟. Deo grátias.

FActum est verbum Dómini ad me, dicens: Fili hóminis prophêta de pastóribus Israël: prophêta, & dices pastóribus: Hæc dixit Dóminus: Væ pastóribus Israël, qui pascébant semetípsos: nonne greges pascúntur à pastóribus? Lac comedebâtis, & lanis operiebámini, & quod crassum erat occidebâtis: gregem autem meum non pascebâtis. Quod infirmum fuit non solidástis, & quod ægrôtum non sanástis, quod confráctum est non alligástis, & quod abjéctum est non reduxístis, & quod períerat non quæsístis: sed cum austeritâte imperabámini eis, & cum poténtia. Et dispérsæ sunt oves meæ, eò quòd non esset pastor: & factæ sunt in devoratiônem ómnium bestiârum agri, & dispérsæ sunt. Erravérunt greges mei in cunctis móntibus, & in univérso colle excélso: & super omnem fáciem terræ dispérsi sunt greges mei, & non erat qui requíreret. Proptérea pastóres audîte verbum Dómini: Vivo ego, dicit Dóminus: quia pro eo quòd facti sunt greges mei in rapînam, & oves meæ in devoratiônem ómnium bestiârum agri, eò quòd non esset pastor: nequè enim quæsiérunt pastóres gregem meum, semetípsos, & non greges meos pascébant. Proptérea pastóres audîte verbum Dómini: Hæc dicit Dóminus Deus: Ecce ego ipse super pastóres requîram gregem meum de manu eôrum, & cessâre fáciam ut ultra non pascant gregem meum de ore eôrum, & non erit

erit ultra eis in escam : ait Dóminus omnípotens. ℟. Amen.

Antíphona 1. Cùm invocârem te, exaudísti me Deus justítiæ meæ: ℣. In tribulatiône dilatásti mihi. Miserêre mei, & exáudi oratiônem meam.

Orátio.

CUm invocâmus te, exáudi nos Christe, qui es justítia nostra: ut qui pro ímpiis tribulatiônum es perpéssus injúriam, supplicántibus nobis dones indulgéntiam. ℟. Amen. Per.

Antíphona 2. Laborávi in gémitu meo, lavâbo per síngulas noctes lectum meum: láchrymis meis stratum meum rigâbo. ℣. Turbâtus est præ ira óculus meus: inveterávi inter omnes inimícos meos.

Orátio.

TE, Jesu, pro ímpiis laborásse in gémitu crédimus passiônis; ídeo pétimus, ut singulâre exémplum patiéntiæ tuæ proficiat ad emoluméntum ánimæ nostræ: quo per síngulas noctes sic lectum stratúmque nostrum rigêmus in láchrymis, ut contínua capiâmus præsídia sanctitâtis. ℟. Amen. Per.

Antíphona 3. Exaudîvit Dóminus vocem fletûs mei: exaudîvit Dóminus deprecatiônem meam. ℣. Discédite à me omnes qui operámini iniquitâtem: quóniam exaudîvit Dóminus vocem fletûs mei.

℟. Totâ die contristâtus ambulâbam. P. Quóniam ánima mea complêta est inlusiónibus: & non est sánitas in carne mea. ℣. Incurvâtus sum, & humiliâtus sum valdè: usquequâque rugiêbam à gémitu cordis mei. P. Quóniam ánima mea complêta est inlusiónibus: & non est sánitas in carne mea.

Preces. Verbum Patris Altíssimi, P. Redémptor, peccántibus miserêre. ℣. Elîde nostrum fácinus, qui pro nobis es tráditus. P. Redémptor, peccántibus. ℣. Purífica nos á vitiis, qui cæsus es álapis. P. Redémptor, peccántibus. ℣. Tu pro nobis potâtus es felle; nos reple dulcédine. P. Redémptor, peccántibus. ℣. Accénde nos igne crucis tuæ, quos redemísti sánguine. P. Redémptor, peccántibus.

Hymnus. O Nazarêne, lux. fol. 144.

Orátio.

SAlva nos Dómine propter misericórdiam tuam, quos scis infirmári propter iniquitâtem própriam: & quóniam turbâta est ánima nostra ob metum tuôrum justôrum judiciôrum, requiéscat, propter jocundíssimum indulgéntiæ tuæ donum; & eum percípiat ad sanitâtis præmium, qui suôrum confitêtur vúlnera peccatôrum: ut purgâtus per grátiam, véniam suscípiat, & ad te sine confusiône pervéniat.

Pater noster.

Ad Nonam.

Léctio libri Ecclesiástici Salomônis. *Cap.* 3. ℟. Deo grátias.

FIli, Quàm magna poténtia Dei solìus, & ab ómnibus honorâtur. Altiôra te ne præscrutáberis, & fortiôra te ne quæsíeris: sed quæ præcêpit tibi Deus, illa cógita semper, & in plúribus eius ne fúeris curiôsus. Non sunt enim tibi necessária ea, quæ abscóndita sunt ab óculis tuis. In supervácuis rebus noli scrutári multiplíciter, & in plúribus opéribus eius non eris curiôsus. Plúrima enim supra sensum hóminis osténsa sunt tibi. Multos enim supplantâvit suspéctio illôrum, & in vanitâte detínuit sensus illôrum. Cor durum malè habêbit in novíssimo: & qui amat perículum, in ipso peribit. Cor ingrédiens duas vias, non habêbit succéssus, & pravi cordis in illis scandalizábitur. Cor nequam gravábitur dolóribus, & peccâtor adjíciet ad peccándum. Cor sápiens intellígitur in sapiéntia, & auris bona áudiet concupiscéntiæ sapiéntiam. Ignem ardéntem extínguit aqua, & eleëmósyna extínguit peccâtum. Sápiens cor, & intellígibile abstinêbit se à peccáto, & in opéribus justítiæ succéssus habêbit. ℟. Amen.

Léctio libri Samuêlis (*Primi*) *cap.* 4. ℟. Deo grátias.

IN illis diêbus: Egréssi sunt Israël óbviàm Philísthiim, & castrametâtus est juxta Lápidem adjutórii. Porrò Philísthiim venérunt in Aphec, & instruxérunt áciem contra Israël. Inito autem certámine, terga vertit Israël ante Philisthæos: & cæsa sunt illâ die passìm per agros, quasi quatuor míllia virôrum. Et revérsus est pópulus ad castra: dixerúntque majóres natu Israël: Quarè percússit nos Dóminus hódiè coram Philísthiim? Afferâmus ad nos arcam fœderis Dómini de Silo, & véniat in médio nostri, & salvet nos de manu inimicôrum nostrôrum. Misit ergo pópulus in Silo, & tulérunt inde arcam fœderis Dómini exercítuum sedéntis super Chérubim: erántque duo filii Heli cum arca fœderis Dómini, Ophni, & Phínees. Cùmque venísset arca fœderis Dómini in castra, vociferâtus est omnis pópulus

lus clamôre grandi, & persónuit terra. Et audiérunt Philístim vocem clamôris, dixerúntque: Quænam hæc est vox clamôris magni in castris Hebræôrum? Et cognovérunt quòd arca Dómini esset in castris. Timuerúntque Philístiim, dicéntes: Venit Dóminus in castra. Et ingemuérunt, dicéntes: Væ nobis: non enim fuit tanta exultátio heri, & nudiustértius: væ nobis. Quis nos servâbit de manu Deôrum istôrum sublímium? hi sunt Dii qui percussérunt Ægyptum omni plagâ, in desérto. Confortámini, & estôte viri Philístiim: ne serviàtis Hebræis, sicut illi serviérunt nobis: confortámini, bellâte. Pugnavérunt ergo Philístiim, & cæsus est Israël, & fugit unusquísque in tabernácula sua, & facta est plaga magna nimis: & cecidérunt de Israël trigínta míllia péditum. Et arca Dei capta ducta est; & duo filii Ophni, & Phínees mórtui sunt. Currens autem vir de Bénjamin ex ácie, venit in Silo in die illa, scissâ veste, & conspérsus púlvere caput. Cùmque ille venísset, Heli sedêbat super sellam contra viam aspéctans. Erat enim cor pavens pro arca Dómini. Vir autem ille postquam ingréssus est, nuntiàvit urbi: & ululâvit omnis cívitas. Et audìvit Heli sónitum clamôris, dixítque: Quis est sónitus hujus tumúltûs? At ille festinâvit, & venit, & annuntiàvit Heli: Heli autem erat nonagínta, & octo annôrum, & óculi ejus caligáverant, & vidêre non póterat. Et dixit ad Heli: Ego sum qui vénio de prælio, & ego de ácie fugi hódie. Cui ille ait: Quid actum est fili mi? Respóndens autem qui annuntiàbat, fugit, inquit, Israël à fácie Philístiim, & ruína magna est in pópulo: ínsupèr & duo filii tui mórtui sunt, Ophni & Phínees: & arca Dei capta est. Cùmque ille nominásset arcam Dei, cécidit Heli de sella retrórsum, & fractis cervícibus mórtuus est. Senex enim erat, & grandævus vir: & ipse judicâvit Israël quadragínta annis. ℟. Amen.

Antíphona 1. In Dómino confídit ánima mea: quia óculi ejus in páuperem respíciunt. ℣. Quóniam ecce peccatóres tetendérunt arcum, paravérunt sagíttas suas in pháretra, ut sagíttent in obscúro rectos corde.

Orátio.

DEus, cujus óculi in páuperem respíciunt, in te confidénti ánimæ nostræ dona auxílium: ut qui sanári nos passiônis tuæ vulnéribus imprecâmur, te auxiliánte à nostris passiónibus liberêmur. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 2. Pedes impiôrum velóces ad effundéndum sánguinem. Deum non invocavérunt sibi, timuérunt timôre, ubi non erat timor. ℣. Dixit insípiens in corde suo: Non est Deus. Corrúpti sunt, & abominábiles facti sunt in voluptátibus suis: non est qui fáciat bonum, non est usque ad unum. Non dicâtur Glória, & honor.

Orátio

INimíci tui, Dómine, advérsùs te convenérunt, non ut compungeréntur pœniténtiâ salutári; sed (ut sóliti) tentándum te adírent inrisiône crudéli: qui ergo ínnocens perpéssus es inimicôrum & inrisiónes & vúlnera; nostra in his áblue propitiâtus peccâta. ℟. Amen.

Antíphona 3. Dómine, salva me à contradictiónibus pópuli: constítues me in caput géntium, & exaltêtur Deus salûtis meæ. ℣. Díligam te Dómine virtus mea: Deus firmaméntum meum, & refúgium meum, & liberâtor meus.

Hymnus. O Nazarêne. fol. 144.

Orátio.

CHriste Deus noster, qui contumácis pópuli contradictiónibus es contémptus, & ob hoc in cápite géntium constitûtus; nos, quibus per passiônem & resurrectiônem tuam caput fieri voluísti, non patiâris à te aliquándo præcídi: ut te duce de advérsis potestátibus triumphêmus, quem pro nobis in Crucis patíbulo exaltâtum crédimus.

Pater noster.

Ad Vésperos.

Lauda. Tu illúminas lucérnam meam, Dómine. Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum.

Antíphona. Auxílium meum à Dómino, qui fecit cœlum & terram. Psalmus 120.

Lauda. Ab ómnibus persequéntibus me, P. Líbera me, Dómine. ℣. Dómine Deus, in te sperávi: salvum me fac ex ómnibus persequéntibus me, & líbera me. P. Líbera.

Hymnus. Verbum Patris fol. 252.

Capítula.

GLoriôse, potens, ac misêricors Deus, érue nos ab insídiis inimíci; &, ne ánima nostra à rugiéntibus, leônis raptu rápido, rapiâtur, protéctio déxteræ tuæ in nostrì custódiam deputêtur: ne dum non est qui rédimat, ille sævus occîdat: aut, si non est qui salvum fáciat, ille subvértat. Sed tu Leo

de

de tribu Judá in ira tua exúrge; & severitâte judícii, insidiósi hostis catérvas intérime: nosque in præcépto, quod mandásti, crédere & permanêre concêde.

Pater noster. Humiliâte vos benedictióni. Dóminus sit semper. ℟. Et.

Benedíctio.

CHristus Dóminus, qui morte suâ quadriduânam humanitâtis nostræ mortem devîcit, victóres vos efficiat críminis vestri. ℟. Amen. Et qui tradi se permísit ab ímpiis, ab æternôrum vos suppliciôrum erípiat pœnis. ℟. Amen. Ut cum eo sine fine vivâtis, qui victor factus est mortis. ℟. Amen. Per misericórdiam ipsîus &c.

Lauda. Lucérna pédibus meis verbum. f. 260.

FERIA TERTIA

Ad Matutînum.

Antíphona. Exúrge, Dómine, salvum me fac. Psalmus 3.

Orátio. Exúrge, Dómine Deus noster, in auxílium humílium. fol. 258.

Antíphona 1. Salvum me fac Dómine, quóniam defêcit sanctus: quóniam diminútæ sunt veritátes à filiis hóminum. Vana locûtus est unusquísque ad próximum suum: Dispérdat Dóminus univérsa lábia dolôsa, & linguam magníloquam.

Orátio.

SAlvum fac pópulum tuum Dómine, qui gloriósâ passiônis tuæ exceptiône lætâmur: ut lábia dolôsa non habeâmus in corde: sed ore símplici, & vanè loquéntibus finem pónere, & in te credéntium possîmus accéndere charitâtem. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 2. Notas fac mihi vias vitæ Dómine, implêbis me lætitiâ cum vultu tuo: delectatiónes in déxtera tua usque in finem. ℣. Consérva me Dómine, quóniam in te sperávi. Dixi Dómino: Deus meus es tu, quóniam bonôrum meôrum non índiges.

Orátio.

ROgâmus te, Dómine Pater omnípotens Deus: ut quemádmodùm nobis intelléctum tribuêre dignâtus es; ita & ætérnæ vitæ notas vias osténde: ut adimpléti lætítiâ cum vultu tuo, in regno tuo jocundêmur à dextris. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 3. Usquequò, Dómine, exaltábitur inimîcus meus super me? réspice, & exáudi me Dómine Deus meus: nequándò dicat inimîcus meus: Præválui advérsùs eum. Ego autem in tua misericórdia sperávi. Exultávit cor meum in salutári meo.

Orátio.

USquequò, Dómine, exaltábitur inimîcus ánimæ nostræ, qui nos quotidiánâ vitiôrum abrôdit rubígine? Réspice jam, & exáudi nos: ac nequándò inimîcus noster advérsùm nos prævaluísse se jactet; victóriâ crucis tuæ semper ad supérna nos érige: & eum qui nos conâtur rápere, sub nostris pédibus conteréndum immérge. ℟. Amen. Per misericórdiam.

℟. Ne obduráveris aurem tuam ad oratiônem meam: in auxílium mihi accesísti, Dómine: in die, quâ te invocávi, dixísti: P. Ne tímeas. ℣. Effúnde frámea, & conclûde advérsùs eos, qui me persequúntur, & dic ánimæ meæ: P. Ne tímeas.

Orátio.

NE obdúres, Dómine, aurem tuam ad oratiônem Ecclésiæ tuæ; in auxílium ejus accêde: ut qui pro ea passus es passiônum dura supplícia, invocántem eam tua Déitas non spernat: ut quæ tuis passiónibus conformâtur, tuis quoque munéribus consolêtur. ℟. Amen. Per.

IN LAUDIBUS.

Antíphona. Secúndùm magnam misericórdiam tuam miserêre mei Deus meus. Quóniam cor meum contrîtum est, déprecor: Miserêre mei. Psalmus 50.

Orátio.

MIserêre nobis Dómine, secúndùm magnam misericórdiam tuam; & ab errôre resipiscéntibus cleméntiæ tuæ áperi jánuam: Tuârum ítaque misericordiârum magnitúdine non sínimur malôrum nostrôrum óbrui depressiône: nos enim iniquitátes nostras agnóscimus; & per moles críminum commissôrum in nostris óculis púnimur. Pro qua re, Dómine: unde nos erubéscimus, tu ignósce; & ea quæ egísse nos pœnitet, tu dele cleménter. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Ad Cánticum.

Antíphona. Quis det ut véniat petítio mea: & quod expécto tríbuat mihi Deus?

Cánticum Job. *Capítulo* 6.

VErba mea dolôre sunt plena: * quia sagíttæ Dómini in me sunt,

Quarum indignátio ebîbit spíritum meum, * & terróres Dómini mílitant contra me.

Numquìd rúgiet ónager cùm habúerit herbam*? aut múgiet bos cùm ante præsêpe plenum stéterit?

Aut póterit cómedi insúlsum, quod non est sale condîtum? aut potest áliquis gustâre, quod gustâtum affert mortem?

Quæ priùs tángere nolêbat ánima mea, * nunc præ angústia, cibi mei sunt.

Quis det ut véniat petítio mea: * & quod expéctο, tríbuat mihi Deus?

Et qui cœpit, ipse me cónterat: * solvat manum suam, & succîdat me?

Et hæc mihi sit consolátio, ut afflígens me dolôre, non parcat, * nec contradîcam sermónibus sanctis.

Quæ est enim fortitûdo mea, ut mala sustíneam? * aut quis finis meus, ut patiénter agam?

Nec fortitûdo lápidum fortitûdo mea, * nec caro mea ænea est.

Ecce, non est auxílium mihi in me, * & necessárii quoque mei recésserunt à me. ℟. Amen.

Orátio.

QUis det, ut véniat petítio Ecclésiæ tuæ Christe; nisi tu, qui óptimus liberâtor es? Præsta, ut qui pro ea egênus & pauper efféctus es, donis cœléstibus eam in futúro munífices. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Ad Benedíctus.

Antíphona. In matutínis meditâbor in te: quia fuísti adjûtor meus, Dómine. ℣. Deus Deus meus, ad te de luce vígilo.

Cánticum Daniêlis 3. Benedíctus es Dómine Deus. fol. 6.

Lauda. Secúndùm multitúdinem magnitudínis ejus: laudâte Dóminum in sanctis ejus. Psalmus 150.

Léctio libri Samuêlis (*Primi*) *Capítulo* 7. ℟. Deo grátias.

IN illis diêbus: Venérunt viri Cariathíarim, & reduxérunt arcam Dómini, & intulérunt eam in domum Abínadab in Gábaa: Eleázarum autem ejus filium sanctificavérunt, ut custodîret arcam Dómini in Cariathíarim. Et factum est, ex qua die mansit arca Dómini in Cariathíarim, multiplicáti sunt dies (erat quippe jam annus vicésimus) & requiêvit omnis domus Israël post Deum. Ait autem Sámuël ad univérsam domum Israël, dicens: Si in toto corde vestro convertímini ad Dóminum, auférte deos aliénos de médio vestri, Báalim, & Astaróth: & præparâte corda vestra Dómino: & servîte ei soli, & éruet vos de manu Philísthiim. Abstulérunt ergo filii Israël Báalim, & Astaróth, & serviérunt Dómino soli. Dixit autem Sámuël: Congregâte univérsum Israël in Masphath, ut orem pro vobis ad Dóminum. Et convenérunt in Masphath: hauserúntque aquam, & effudérunt in conspéctu Dómini, & jejunavérunt in die illa, atque dixérunt: Tibi peccávimus Dómine. Judicavítque Sámuël filios Israël in Masphath. Audierúntque Philísthiim quòd congregáti essent filii Israël in Masphath, & ascendérunt sátrapes Philisthinôrum ad Israël. Quod cùm audíssent filii Israël, timuérunt à fácie Philisthinôrum. Dixerúntque filii Israël ad Sámuël: Ne cesses clamâre pro nobis ad Dóminum Deum nostrum, ut salvet nos de manu Philisthinôrum. Tulit autem Sámuël agnum lactántem unum, & óbtulit illum holocáustum íntegrum Dómino: & clamâvit Sámuël ad Dóminum pro Israël, & exaudîvit eum Dóminus. Factum est autem, cùm Sámuël offérret holocáustum, Philísthiim iniêre prælium contra Israël: intónuit autem Dóminus fragôre magno in die illa super Philísthiim, & extérruit eos, & cæsi sunt à filiis Israël. Egressíque filii Israël de Masphath, persecúti sunt Philisthæos, & percussérunt eos, usque ad locum Bethchar. Tulit autem Sámuël lápidem unum, & pósuit eum inter Masphath, & inter Sen: & vocâvit nomen ejus, Lapis adjutórii. Dixítque: Hucúsque auxiliâtus est nobis Dóminus. Et humiliáti sunt Philísthiim, nec apposuérunt ultra, ut venírent in términos Israël. Facta est autem manus Dómini super Philisthæos, cunctis diêbus Sámuël. Et rédditæ sunt urbes, quas túlerant Philísthiim Israëli, ab Accaron usque Geth, & términos suos: liberavérunt de manu Philisthinôrum, erátque pax inter Israël, & Amorrhæum. Judicabátque Sámuël Israël cunctis diêbus vitæ suæ. Et ibat per síngulos annos circúmiens Bethel, & in Gálgala, & Masphath, & judicâbat Israël in supradíctis locis. Et revertebâtur in Rámatha: ubi erat domus ejus, & ibi judicâbat Israël: ædificavítque ibi altâre Dómino.

Hymnus. Noctis tempus. fol. 257.

Capítula. Líbera nos, Dómine. fol. 260.

Lauda. Posuérunt peccatóres láqueos mihi: & à mandátis tuis, Dómine, non declinávi. ℣. Hereditâte acquisívi testimónia tua in ætérnum: quia exultátio cordis mei sunt.

Orátio.

TRíbue nobis, Dómine, adjutórium: declína odia iniquôrum, & falláciam súperâre prævaricatôrum: Esto protéctor sperántium in verbo tuo; & súscipe húmiles jux-

juxta elóquium tuum: quátenus possîmus tua mandâta servâre, & judícia tua metúere, & ab admíssis indulgéntiam promeréri. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Ad Tértiam.

Ecclesiástes Salomônis. *Capítulo* 8.
℟. Deo grátias.

FIli, Non est in hóminis conditiône prohibêre spíritum, nec habet potestâtem in die mortis, nec sínitur quiéscere ingruénte bello, neque salvâbit impíetas ímpium. Omnia hæc considerávi, & dedi cor meum in multis opéribus, quæ fiunt sub sole. Intérdùm dominâtur homo hómini in malum suum. Vidi ímpios sepúltos: qui étiam dum adhuc víverent, in loco sancto erant, & laudabántur in civitâte quasi justôrum óperum: sed & hoc vánitas est. Etenim quia non profértur citò contra malos senténtia, absque ullo timôre filii hóminum pérpetrant mala. Attamen quòd peccâtor cénties fecit malum, & per patiéntiam sustentâtur, ego cognóvi quòd erit bonum timéntibus Deum, qui veréntur fáciem ejus. Non sit bonum ímpio, nec prolongéntur dies ejus, sed quasi umbra tránseant qui non timent fáciem Dei. Amor quoque, & ódium simul péreunt, nec habent partem in sæculo, & in ópere quod sub sole géritur. Vade ergo & cómede in lætítia panem tuum, & bibe cum gáudio vinum tuum: quia Deo placent ópera tua. ℟. Amen.

Léctio libri Samuêlis (*Primi*). *Capítulo* 8.
℟. Deo grátias.

IN illis diêbus: Cùm senuísset Sámuël, pósuit filios suos júdices Israël. Fuítque nomen filii ejus primogéniti Joël: & nomen secúndi Abîa, júdicum in Bersabée. Et non ambulavérunt filii ejus in viis ejus: sed declinavérunt post avarítiam, acceperúntque múnera, & pervertérunt judícium. Congregáti ergo univérsi majóres natu Israël, venérunt ad Sámuël in Rámatha. Dixerúntque ei: Ecce tu senuísti, & filii tui non ámbulant in viis tuis: constítue nobis regem, ut júdicet nos, sicut & univérsæ habent natiónes. Displicuítque sermo in óculis Samuêlis, eò quòd dixíssent: Da nobis regem, ut júdicet nos. Et orâvit Sámuël ad Dóminum. Dixit autem Dóminus ad Sámuël: Audi vocem pópuli in ómnibus quæ loquúntur tibi: non enim te abjecérunt, sed me, ne regnem super eos. Juxta ómnia ópera sua, quæ fecérunt à die quo edúxi eos de Ægypto usque ad diem hanc: sicut derelinquérunt me, & serviérunt diis aliénis, sic fácient étiam tibi. Nunc ergo audi vocem eôrum: verúmtamen contestâre eos, & prædic eis jus regis, qui regnatûrus est super eos. Dixit ítaque Sámuël ómnia verba Dómini ad pópulum, qui petíerat à se regem, & ait: Hoc erit jus regis, qui imperatûrus est vobis: Fílios vestros tollet, & ponet in cúrribus suis, faciétque sibi équites & præcursóres quadrigârum suârum, & constítuet sibi tribúnos, & centurióness, & aratóres agrôrum suôrum, & messóres ségetum, & fabros armôrum & cúrruum suôrum. Fílias quoque vestras fáciet sibi unguentárias, & focárias, & paníficas. Agros quoque vestros, & víneas, & olivêta óptima tollet, & dabit servis suis. Sed ségetes vestras, & vineârum réditus addecimâbit, ut det eunúchis & fámulis suis. Servos quoque vestros, & ancíllas, & júvenes óptimos, & ásinos áuferet, & ponet in ópere suo. Greges vestros addecimâbit, vosque éritis ei servi. Et clamábitis in die illa à fácie regis vestri, quem elegístis vobis: & non exáudiet vos Dóminus in die illa, quia petístis vobis regem. Noluit autem pópulus audíre vocem Samuêlis, sed dixérunt: Rex enim erit super nos, & érimus quoque nos, sicut & omnes gentes: & judicâbit nos rex, & pugnâbit bella nostra pro nobis. Et audívit Sámuël ómnia verba pópuli, & locûtus est ea in áuribus Dómini. Dixit autem Dóminus ad Sámuël: Audi vocem eôrum, & constítue super eos regem. ℟. Amen.

Antíphona 1. Vana locûtus est unusquísque ad próximum suum: lábia dolôsa in corde, & corde locúti sunt mala. P. Dispérdat Dóminus univérsa lábia dolôsa. ℣. Salvum me fac Dómine, quóniam defêcit sanctus: quóniam diminútæ sunt veritátes à filiis hóminum. P. Dispérdat.

Orátio.

VAna satis, Dómine, de te loquúntur, qui te Dei Fílium confitéri nefáriis vócibus dedignántur: dispérde ergo lábia dolôsa à cœtu Ecclésiæ tuæ, ut destrúctâ vanitâte supérbiæ, candor in nos rútilet húmilis disciplínæ. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 2. Suscepérunt me, sicut leo parâtus ad prædam. Exúrge Dómine, præveni eos, & subvérte illos: éripe ánimam meam de mánibus inimicôrum meôrum. ℣. Exáudi, Deus, justítiam meam: inténde deprecatiônem

nem meam. Auribus pércipe oratiônem meam, & non in lábiis dolósis.

Orátio.

AUxiliâre Dómine, & ádjuva Ecclésiam tuam, quam adversárius noster nítitur suscípere devorándam, sicut leo parâtus ad prædam: Exúrge jam Dómine, & nostros præveni inimícos, subvértens eos & passiônis glóriâ & resurrectiônis tuæ poténtiâ: ut convérsis illis, & pássio tua victóriæ nobis in commûne præparet títulum; & resurréctio præmium cónferat sempitérnum. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 3. Fructum inimicôrum, Dómine, de terra perdes: & semen eôrum à filiis hóminum. P. Quóniam declinavérunt in te mala; cogitavérunt consília, quæ non potuérunt stabilîre. ℣. Dóminus in ira sua conturbâbit eos, & devorâbit eos ignis. P. Quóniam.

℟. Quot sunt dies servi tui? P. Dómine quando fácies de persequéntibus me judícium? ℣. Posuérunt peccatóres láqueos mihi: & à mandátis tuis non errávi. P. Dómine.

Preces. Dicâmus omnes: Miserêre nobis, Deus. P. Miserêre nobis. ℣. Tu Redémptor Jesu Christe salva mundum tuâ morte. P. Miserêre nobis. ℣. Qui pro nobis es percússus, & iníquè judicâtus. P. Miserêre nobis. ℣. Qui ligâtus crucem portas, & in cruce Patrem vocas. P. Miserêre. ℣. Cujus latus perfóditur, & humílitas irridêtur. P. Miserêre nobis.

Hymnus. O Nazarêne, lux. fol. 144.

Capítula.

FRuctum inimicôrum, Dómine, de terra dispérde, & semen eôrum à filiis hóminum, qui te unum Christum Dei, & hóminis Fílium confitéri refúgiunt: ut Crux tua, quæ Judæis est scándalum, Gentílibus autem stultítia, utrósque pópulos ad fidei régulam dírigat; tibíque conecténdos, ac coronándos sine fine conjúngat.

Pater noster.

Ad Sextam.

Léctio libri Ezechiêlis Prophétæ. *Capít.* 28. ℟. Deo grátias.

FActus est sermo Dómini ad me dicens: Fili hóminis, pone fáciem tuam contra Sidônem: & prophetâbis de ea, & dices: Hæc dicit Dóminus: Ecce ego ad te Sidon, & glorificâbor in médio tui: & scient quia ego Dóminus, cùm fécero in ea judícia, & sanctificâtus fúero in ea. Et mittam ei pestiléntiam, & sánguinem in platéis ejus: & córruent interfécti in médio ejus gládio per circúitum: & scient quia ego Dóminus. Et non erit ultra domus Israël offendículum amaritúdinis, & spina dolôrem ínferens úndique per circúitum eôrum, qui adversántur eis: & scient quia ego sum Dóminus Deus. Quando congregávero domum Israël de pópulis, in quibus dispérsi sunt, sanctificâbor in eis coram géntibus: & habitábunt in terram suam, quam dedi servo meo Jacob. Et habitábunt in ea secúri: & ædificábunt domos, plantabúntque víneas, & habitábunt confidéntèr, cùm fécero judícia in ómnibus qui adversántur eis per circúitum: et scient quia ego Dóminus Deus eôrum. ℟. Amen.

Antíphona 1. Discédite à me malígni. P. Quóniam exaudìvit Dóminus vocem fletûs mei, & oratiônem meam suscêpit. ℣. Laborávi in gémitu meo, lavâbo per síngulas noctes lectum meum: láchrymis stratum meum rigâbo. P. Quóniam.

Orátio.

DIscédant à te Dómine omnes malígni; quos útique infidelitâtis suæ vorâgo à te discédere fecit: non quò ipsi pœnáli ultiône à te peritúri recédant; sed ut infidelitâtis eôrum discedénte protérviâ, mitíssima levi jugo tuo sua colla submíttant. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 2. Dómine Deus meus, in te sperávi: P. Salva me: ab ómnibus, qui me persequúntur, líbera me. ℣. Nequándo rápiat ut leo ánimam meam, dùm non est qui rédimat, neque qui salvum fáciat. P. Salva.

Orátio.

DOmine Deus sperántem in te tuam Ecclésiam salva; quæ per te, qui pro ea passus es; & ab ómnibus persequéntibus liberêtur, & cum ómnibus qui te díligunt pérpetìm jocundêtur. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 3. Liberâtor meus Deus de géntibus iracúndis. P. Et ab insurgéntibus in me líbera me, Dómine. ℣. Díligam te, Dómine virtus mea: Dóminus firmaméntum meum, & liberâtor meus. P. Et ab insurgéntibus.

℟. Humiliâtus sum & curvâtus sum usquequâque: P. Totâ die contristâtus ambulâbam. ℣. Quóniam ánima mea complêta est illusiónibus: & non est sánitas in carne mea. P. Totâ die.

Preces. Servi tui, Dómine, acclíves. P. Misericórdia. ℣. Da véniam delíctis, qui es illû-

lûsus ab ímpiis. ℟. Misericórdia. ℣. Quos liberásti cruce, non patiâris venîre in mortem. ℟. Misericórdia. ℣. Effúsio tui sánguinis váleat ad liberatiônem redémptis. ℟. Misericórdia.

Hymnus. O Nazarêne, lux. fol. 144.

Orátio.

Liberâtor noster & Dómine, da nobis amôrem diligéndi te; ut laudántes invocêmus te: & tu mittas sagíttas tuas, & díssipes inimícos nostros; & erípias nos ab his qui odérunt nos: sicque & illi confundántur dùm conterúntur; & nos jocundêmur, & cum tua protectiône salvêmur.

Pater noster.

Ad Nonam.

Ecclesiástes. *Capítulo* 10.

℟. Deo grátias.

Filì, Verba oris sapiéntis grátia: & lábia insipiéntis præcipitábunt eum. Inítium verbôrum ejus stultítia, & novíssimum oris illîus error péssimus. Stúltus verba multíplicat. Ignôrat homo, quid antè fúerit: & quid pòst futûrum est: quis illi póterit indicâre? Labor stultôrum afflîget eos, qui nesciunt in urbem pérgere. Væ tibi terra, cujus rex est puer, & cujus príncipes manè cómedunt. Beâta terra, cujus rex nóbilis est, & cujus príncipes vescúntur in témpore suo, ad reficiéndum, & non est ad luxúriam. In pigrítia humiliábitur contignátio, & infirmitâte mánuum præstillâbit domus. In risu fáciunt panem, & vinum ut epuléntur vivéntes: & pecúniæ obédiunt ómnia. In cogitatiône tua regi ne détrahas, & in secréto cubículi tui ne maledíxeris díviti: quia aves cœli portábunt vocem tuam, & qui habet pennas annuntiâbit senténtiam. Mitte panem tuum super transeúntes aquas: quia post multa témpora invénies eum. ℟. Amen.

Lectio libri Samuêlis (*Primi*). *Capítulo* 9.

℟. Deo grátias.

In illis diêbus: Erat vir de Bénjamin nómine Cis, filius Abiël, filii Seor, filii Béchoreth, filii Aphîa, filii viri Jémini, fortis róbore. Erat ei filius vocábulo Saül, eléctus, & bonus: & non erat de fíliis Israël mélior illo: ab húmero & súrsùm eminêbat super omnem pópulum. Péregrè íerant autem ásinæ Cis patris Saül: & dixit Cis ad Saül filium suum: Tolle tecum unum de púeris, & consúrgens vade, & quære ásinas. Cùmque transíssent per montem Ephraïm, & per terram Salîsa, & non invenîssent; transiérunt etiam per terram Salim, & non erant: sed & per terram Jémini, & mínimè reperérunt. Cùm autem veníssent in terram Suph, & non invenîssent, dixit Saül ad púerum suum qui erat cum eo: Veni & revertâmur, ne fortè dimíserit pater meus ásinas, & solícitus sit pro nobis. Qui ait: Ecce est vir Dei in civitâte hac, vir nóbilis: omne quod lóquitur, absque ambiguitâte venit. Nunc ergo eâmus, si fortè índicet nobis de re nostra, propter quam vénimus. Dixítque Saül ad púerum suum: Ecce íbimus: quid ferêmus ad virum? panis defècit in sitárciis nostris: & spórtulam non habêmus, ut demus hómini Dei, nec quicquam áliud. Rursùm puer respóndit Saül, & ait: Ecce invénta est in manu mea quarta pars statêris argénti, demus hómini Dei, ut índicet nobis viam nostram. (Olim in Israël sic loquebâtur unusquísque vadens consúlere Dóminum: Venîte, & eâmus ad Vidéntem. Qui enim Prophêta dícitur hódiè, vocabâtur olim Videns.) Et dixit Saül ad púerum suum: Optimus sermo tuus. Veni, eâmus. Et ïerunt in civitâtem, in qua erat vir Dei. Cùmque ascénderent clivum civitâtis, invenérunt puéllas egrediéntes ad hauriéndam aquam, & dixérunt eis: Nùm hîc est Videns? Quæ respondéntes, dixérunt illis: Hîc est: ecce ante te, festína nunc: hódiè enim venit in civitâtem, quia sacrifícium est pópulo in excélso. Ingrediéntes urbem, statim inveniêtis eum ántequàm ascéndat in excélsum ad vescéndum: neque enim comesûrus est pópulus donec ille véniat: quia ipse benedîcet hóstiæ, & deínceps cómedunt qui vocáti sunt. Nunc ergo conscéndite, quia hódiè reperiêtis eum. Et ascendérunt in civitâtem. Cùmque illi ambulárent in médio urbis appáruit Sámuël egrédiens óbviàm eis, ut ascénderet in excélsum. Dóminus autem reveláverat aurículam Samuêlis antè unam diem quàm venîret ad Saül, dicens: Hâc ipsâ, quæ nunc est, horâ, cras mittam ad te virum de terra Bénjamin, & unges eum ducem super pópulum meum: & salvâbit pópulum meum de manu Philisthinôrum: quia respéxi populum meum, venit ergo clamor eôrum coram me. Cùmque aspexísset Sámuël Saülem, Dóminus ait ei: Ecce vir quem díxeram tibi, iste dominábitur pópulo meo. Accéssit autem Saül ad Samuêlem in médio portæ, & ait: Indica, oro, mihi, ubi est domus Vidéntis. Et respóndit Sámuël dicens:

Ego sum Videns : ascénde ad me in excélsum , ut cómedas mecum hódiè , & dimíttam te manè : & ómnia quæ sunt in corde tuo , indicâbo tibi. Et de ásinis , quas perdidísti nudiustértius , ne solícitus sis, quia invéntæ sunt. Et cujus erunt óptima quæque Israël ? nonnè tibi , & omni dómui patris tui ? Respóndens autem Saül , ait : Numquìd non filius Jémini ego sum , de mínima tribu Israël , & cognátio mea novíssima inter omnes cognatiónes de tribu Bénjamin? quare ergo locûtus es mihi sermônem istum? Assúmens ítaque Sámuël Saülem , & púerum ejus , introdúxit eos in triclínium , & dedit eis locum in cápite eôrum qui fúerant invitáti : erant enim quasi trigínta viri. Dixítque Sámuël coquo : Da partem , quam dedi tibi, & præcépi ut repóneres seórsùm apud te. Levâvit autem coquus armum, & pósuit ante Saül. Dixítque ei Sámuël : Ecce quod remánsit , pone apud te , & cómede : quia de indústria servâtum est tibi , quando pópulum vocávi. Et comêdit Saül cum Samuêle in die illa. Et descendérunt de excélso in óppidum. ℟. Amen.

Antíphona 1. Erubéscant ímpii , & deducántur in inférnum : muta efficiántur lábia iníqua. Quæ loquúntur advérsùs justum iniquitâtem. ℣. In te Dómine sperávi, non confúndar in ætérnum : in tua justítia líbera me, & éripe me. Psalmus 30.

Orátio.

ERubéscant , Dómine , ímpii , & deducántur in inférnum , qui te Christum Dei Fílium negavérunt : ut ora te loquéntium, alto prædicatiònis cúlmine pólleant , dùm advérsùs justum iniquitâtem loquéntium destrúxeris lábia. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 2. Júdica Dómine nocéntes me, & expúgna impugnántes me. Apprehénde arma & scutum : & exúrge in adjutórium mihi. ℣. Effúnde frámea , & conclûde advérsùs eos, qui me persequúntur : dic ánimæ meæ : Salus tua ego sum. Psalmus 34.

Orátio.

JUdica Dómine nocéntes nos ; & impugnántes nos ipse expúgna : ut qui primùm es impugnâtus in córpore nostro ; nunc nos inexpugnábiles reddas , permanéntes in córpore tuo. ℟. Amen.

Antíphona 3. Stridébant in me déntibus suis: Dómine quandò respíciens , restítues ánimam meam? ℣. Non insúltent in me qui adversántur mihi iníquè : qui odérunt me gratìs & annuébant óculis. Psalmus 34.

Hymnus. O Nazarêne, lux. Quære fol. 144.

Orátio.

CHriste , Dei Fílius , qui stridéntium inimicòrum déntibus non es commôtus, sed singulári patiéntiâ , & effrénis stridóribus spícula , & humánis languóribus pórrigis medicînam : restítue tibi per veram pœniténtiam ánimas nostras : ut à te respécti, non ferâmur præcípiti in ira damnábiles; sed exémplo tuæ passiònis reddâmur ad ómnia mites.

Pater noster.

Ad Vésperos.

Lauda. Illuminátio mea , & salus mea Dóminus. Dóminus sit. ℟. Et cum.

Antíphona. Inténde ánimæ meæ , Dómine, & líbera eam. Psalmus 68.

Lauda. In toto corde meo , Deus , exquisívi te: P. Ne repéllas me à mandátis tuis. ℣. In toto corde meo abscóndi elóquia tua : ut non peccem tibi. P. Ne repéllas.

Hymn. Verbum Patris quod pródiit. fol. 252.

Capítula.

BEllántium mucrónes , quæsumus , Dómine , victrícis semper potestâtis tuæ virtûte retúnde ; & contra sortem tuam meditántes inánia , veritâtis tuæ córrige disciplínâ : quîque advérsùs Christum tuum blasphémant declamántes , ad prædicatiônem veræ fidei sua corda convértant : ut & víncula peccatòrum , quibus vincti detinéntur, miserâtus disrúmpas ; & cunctos justificátos dígiti tui cálamo in libro vitæ conscríbas.

Pater noster. Humiliâte vos benedictióni. Dóminus sit. ℟. Et cum.

Benedíctio.

BEnedìcat vos Pater , qui in princípio per Verbum cuncta creâvit. ℟. Amen. Benedìcat vos Fílius , qui à Patérna sede pro nostra salûte descéndit. ℟. Amen. Benedìcat vos Spíritus Sanctus , qui super Christum in Jordâne flúmine ut colúmba requiêvit. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Lauda. Posuérunt peccatóres.

Et Orátio. Tríbue nobis , Dómine fol. 266.

FERIA QUARTA

Ad Matutînum.

Antíphona. Glória mea , & exáltans caput meum. Voce mea ad Dóminum clamávi : & exaudîvit me de monte sancto suo. Psalmus 3.

Orá-

Orátio.

GLória nostra Deus noster, da nobis, ut in te sine fine gloriêmur: quosque fecísti de cápitis exultatiône sublímes, quæsumus, ut efficias de totius córporis consummátâ salûte secúros: Elevet abjectiônem nostram tua celsitûdo: ut qui humilitâte tua à terrénis erígimur; exaltatiône quoque tuâ próvehi mereâmur. ℟. Amen.

Antíphona 1. Da mihi, Dómine, clypeum salûtis tuæ: & déxterâ tuâ confórta me. Accínge me fortitúdinem ad prælium: incúrva super me resisténtes mihi, & odiéntes me dispérde. ℣. Díligam te Dómine virtus mea: Dóminus firmaméntum meum, & liberâtor meus.

Orátio.

DA nobis, Dómine, clypeum salûtis tuæ: & déxtera tua nos ad alta semper provehéndo confórtet: quò accíncti fortitúdine tuâ ad prælium per insîgne Crucis tuæ trophæum dejiciâmus adversántem nobis humáni géneris inimîcum. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 2. In tribulatiône mea invocávi Dóminum; & ab inimícis meis salvus ero. P. Quia custodívi vias ejus; & non egi ímpiè à Deo meo. ℣. Et exaudîvit de templo sancto suo vocem meam: & clamor meus in conspéctu ejus, & introîvit in aures ejus.

Orátio.

IN tribulatiône sua te Deum liberatôrem suum ínvocat Ecclésia tua: pétimus proindè, ut eam salves ab inimícis; qui eam redemísti prétio tui cruôris: quò ita vias tuas in hac peregrinatiône custódiat, ut ovans ad tua mereâtur pervenîre promíssa. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 3. Deus meus salva me de inimícis meis: & à resisténtibus mihi érue me. P. Et confitêbor tibi in géntibus, & nómini tuo cantâbo. ℣. Eripe me de contradictióni-bus pópuli: constítues me in caput géntium.

Orátio.

DEus noster, salva nos ab insurgéntibus inimícis; & à resisténtibus victóriæ Crucis, líbera nos poténtiâ Deitâtis: ut nómini tuo cantántes, te semper gloriôsum confiteâmur in géntibus, cujus sánguine redémptus est mundus. ℟. Amen. Per misericórdiam.

℟. Cogitavérunt iníqui dicéntes: Venîte disperdâmus eum de gente, P. Et non memorábitur nomen ejus ampliùs. Sed tu Dómine Deus Israël à te confundántur inimíci mei. ℣. Dixérunt: Venîte mittâmus lignum in panem ejus, & eradâmus eum de terra vivéntium. P. Et non. Non dicâtur Glória.

Orátio.

DEus, quis símilis tibi tam in bonitâte, quàm in virtûte? qui Sanctos tuos & bonitâte erûdis, & virtûte deféndis: qui inimicôrum ora freméntia cómprimis, & tuôrum obsecratiônem agnóscis: Da nobis de tua bonitâte confidéntibus óperum bonôrum partículam, quæ nos & ab inimícis consílio tutos effíciat, & mundátos à crímine tibi placêre osténdat: ut tu nos ad glóriam perdúcas ætérnam, qui solus es Altíssimus super omnem terram. ℟. Amen. Per misericórdiam.

IN LAUDIBUS.

Antíphona. Ego in iniquitátibus concéptus sum: & in peccátis péperit me mater mea. Miserêre mei Deus, secúndùm magnam misericórdiam tuam. Psalmus 50.

Orátio. Avérte fáciem tuam. fol. 161.

Ad Cánticum.

Antíphona. Non sis mihi formídini spes mea; in die afflictiònis meæ succúrre mihi.

Cánticum. Sana me, Dómine. fol. 259.

Orátio.

ADésto nobis Dómine, quasi bellâtor fortis: ut te in nobis pugnánte, omnis vigor nos impugnántis advérsæ córruat fortitúdinis: & in sopôre suæ confessiônis nostris labéntibus inimícis, eréptos nos sibi véndicet tuæ vis poténtiæ majestâtis. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Ad Benedíctus.

Antíphona. Manè astâbo tibi & vidêbo te, Dómine: quóniam tu es qui non vis iniquitâtem. ℣. Verba mea áuribus pércipe Dómine, intéllige clamôrem meum. Inténde voci oratiônis meæ, rex meus & Deus meus. Quóniam ad te orâbo, Dómine.

Cánticum. Benedíctus es Dómine. fol. 6.

Lauda. Montes & omnes colles: ligna fructífera, & omnes cedri laudâte Dóminum. Psalmus 148.

Léctio libri Samüêlis (*Primi*). *Capítulo* 9.

℟. Deo grátias.

IN illis diêbus: Vocâvit Sámuël Saül in solário domûs, dicens: Surge, & dimíttam te. Et surréxit Saül: & egréssi sunt ambo, ipse vidélicet, & Sámuël. Cùmque descénderent in extréma parte civitâtis, Sámuël dixit ad Saül: Dic púero ut antecêdat nos,

nos, & tránseat: tu autem subsíste paulísper, ut índicem tibi verbum Dómini. Cap. 10. Tulit autem Sámuël lentículam ólei, & fudit super caput ejus, & osculâtus est eum, & ait: Ecce, unxit te Dóminus super hereditâtem suam in príncipe. Cùmque abíeris hódie à me, invénies duos viros juxta sepúlchrum Rachêlis in finibus Bénjamin, merídie, dicéntque tibi: Invéntæ sunt ásinæ, quas íeras perquiréndas: & intermíssis pater tuus ásinis, solícitus est pro vobis, & dicit: Quid fáciam de filio meo? Cùmque abíeris inde, & ultra transíeris ad quercum Thabor, invénient te ibi tres viri ascendéntes ad Dóminum in Bethel, unus portans tres hœdos, & álius tres tortas panis, & álius portans lagênam vini. Cùmque te salutáverint, dabunt tibi duos panes, & accípies de mánibus eôrum. Post hæc vénies in collem Dómini, ubi est státio Philisthinôrum: & cùm ingréssus fúeris urbem, óbviàm habèbis gregem prophetàrum descendéntium de excélso, & ante eos psaltérium, & tympanum, & tíbiam, & cítharam, ipsósque prophetántes. Et insíliet in te spíritus Dómini, & prophetâbis cum eis, & mutáberis in virum álium. Quando ergo vénerint signa hæc ómnia tibi, fac quæcúmque invénerit manus tua, quia Dóminus tecum est. Et descéndes ante me in Gálgala, & ego quippe descéndam ad te, ut ófferas víctimas pacíficas: septem dièbus expectâbis, dónec véniam ad te, & osténdam tibi quid fácias. Itaque cùm avertísset húmerum suum, ut abìret à Samuèle, immutâvit ei Deus cor áliud, & venérunt ómnia signa hæc in die illa. Venerúntque ad prædíctum collem, & ecce cúneus prophetârum óbvius ei: & insíluit super eum Spíritus Dómini, & prophetâvit in médio eôrum. Vidéntes autem qui nóverant eum ab herì, & nudiustértius, quòd esset cum prophétis, & prophetâret, dixérunt ad ínvicem: Quænam res áccidit filio Cis? num & Saül inter prophétas? Respondítque alter ad álterum dicens: Et quis pater eôrum? Proptérea versum est in provérbium: Num & Saül inter prophétas? Cessâvit autem prophetâre, & venit ad excélsum. Dixit autem pater Saül ad eum, & ad púerum ejus: Quò abístis? Qui respondérunt: Quærere ásinas: quas cùm non reperissêmus, venímus ad Samuêlem. Et dixit ei pater suus: Indica mihi quid díxerit tibi Sámuël. Et ait Saül ad patrem suum: Indicâvit nobis quia invéntæ sunt ásinæ. De sermône autem regni non indicâvit ei quem locûtus fúerat ei Sámuël. Et convocâvit Sámuël pópulum ad Dóminum in Masphat: & ait ad filios Israël: Hæc dicit Dóminus Deus Israël: Ego edúxi Israël de Ægypto, & érui vos de manu Ægyptiôrum, & de manu ómnium regum, qui affligébant vos. Vos autem hódie projecístis Dóminum Deum vestrum, qui solus salvâvit vos de univérsis malis, & tribulatiónibus vestris: & dixístis: Nequâquam: sed regem constítue nobis. Nunc autem state coram Dómino per tribus vestras, & famílias. Et applicâvit Sámuël omnes tribus Israël, & cécidit sors tríbui Bénjamin. Et applicâvit tribum Bénjamin & cognatiónes ejus, & cécidit in cognatiône viri, & pervênit usque ad Saül filium Cis. Quæsiérunt ergo eum, & non est invéntus. Et consuluérunt post hæc Dóminum útrumnàm ventûrus esset illùc. Respondítque Dóminus: Ecce abscónditus est domi. Misérunt ítaque, & tulérunt eum inde: & stetit in médio pópuli, & áltior fuit univérso pópulo ab húmero & sursum. Et ait Sámuël ad omnem pópulum: Certè vidêtis quem elêgit Dóminus, quóniam non est símilis ei in omni pópulo. Et clamâvit omnis pópulus, & ait: Vivat Rex. Locûtus est Sámuël ad pópulum legem regni, & scripsit in libro, & repósuit coram Dómino. ℟. Amen.

Hymnus. Noctis tempus jam præterit. Quære fol. 257.

Capítula.

Domine, qui olim in córpore nostro pati dignâtus es: quando ad nos respícies, & ad solitúdinem, atque imploratiônem nostram? Quando propítius convértes obtûtum? Nec morêris, nec tardes: jam inténde, jam convértere, jam réspice: ut oratiônis nostræ, quæ nunc in sinum nostrum pro secretôrum suôrum compunctiône convértitur, ante conspéctum tuum purgáto corde, gémitus dirigántur.

Pater noster.

Lauda. Iníquos ódio hábui, & abominâtus sum: P. Legem autem tuam diléxi, Deus meus. ℣. Adjûtor, & suscéptor meus es tu: & in verbum tuum sperávi. P. Legem autem.

Orátio.

Auxiliáre nobis, Dómine, & salvi érimus: te enim desisténte, perdítio, & te præsénte vitâlis est plenitûdo. ℟. Amen.

Ad

Ad Tértiam.

Proverbiórum Salomônis. *Capítulo* 14.
℟. Deo grátias.

FIli, Qui déspicit próximum suum, peccat: qui autem miserêtur páuperi, beâtus erit. Errant qui operántur malum: misericórdia & véritas præparant bona. In omni ópere erit abundántia: ubi autem verba sunt plúrima, frequénter egéstas. Corôna sapiéntiæ, divítiæ eôrum: fatúitas stultôrum, impíetas. Líberat ánimas testis fidêlis: & profert mendácia versipéllis. In timôre Dómini fidúcia fortitúdinis; & filiis ejus erit spes. Timor Dómini fons vitæ, ut declînet à ruína mortis. In multitúdine pópuli dígnitas regis: & in paucitâte plebis ignomínia príncipis. Qui pátiens est, multâ gubernâtur prudéntiâ: qui autem impátiens, exáltat stultítiam suam. Vita cárnium, sánitas cordis: putrêdo óssium, invídia. Qui calumniâtur egéntem, éxprobrat factóri ejus: honôrat autem eum, qui miserêtur páuperis. ℟. Amen.

Léctio libri (*primi*) Samuêlis. *Capítulo* 11.
℟. Deo grátias.

IN illis diêbus: Saül ábiit in domum suam in Gábaa: & ábiit cum eo pars exércitûs, quorum tetígerat Deus corda. Fílii vero Bélial dixérunt: Nùm salvâre nos póterit iste? Et despexérunt eum, & non attulérunt ei múnera: ille verò dissimulâbat se audîre. Ascéndit autem Naas Ammonîtes, & pugnâre cœpit advérsùs Jabes Gálaad. Dixerúntque univérsi viri Jabes ad Naas: Habêto nos fœderátos, & serviêmus tibi. Et respóndit ad eos Naas Ammonîtes: In hoc fériam vobíscum fœdus, ut éruam ómnium vestrôrum óculos dextros, ponámque vos oppróbrium in univérso Israël. Et dixérunt ad eum senióres Jabes: Concêde nobis septem dies, ut mittâmus núntios ad univérsos términos Israël: & si non fúerit qui deféndat nos, egrediêmur ad te. Venérunt autem núntii in Gábaa ad Saül: & locúti sunt verba, audiénte pópulo: & levâvit omnis pópulus vocem suam, & flevit. Et ecce Saül veniêbat, sequens boves de agro, & áudiens quòd pópulus plorat. Et narravérunt ei verba virôrum Jabes. Et insíluit spíritus Dómini in Saül, cùm audísset verba hæc, & irâtus est furor ejus nimis. Assúmens utrúmque bovem, concîdit in frusta, misítque in omnes términos Israël per manum nuntiôrum, dicens: Quicúmque non exíerit, secutúsque fúerit Saülem, & Samuêlem, sic fiet bobus ejus. Invâsit ergo pópulum timor Dómini, & egréssi sunt quasi vir unus in Bezech: fuerúntque filii Israël trecénta míllia: virôrum autem Juda trigínta míllia. Et dixérunt núntiis, qui vénerant: Sic dicêtis viris, qui sunt in Jabes Gálaad: Cras enim erit nobis salus, cùm incalúerit sol. Venérunt ergo núntii, annuntiavérunt viris Jabes: qui lætáti sunt; atque dixérunt: Manè exíbimus ad vos: & faciêtis nobis omne, quod placúerit vobis. Et factum est, cùm venísset dies crástina, constítuit Saül pópulum in tres partes: & ingréssus est média castra in vigília matutína, & percússit Ammon usque dùm inclarésceret dies: réliqui autem dispérsi sunt, ita ut non derelinqueréntur in eis duo páritèr. Et ait pópulus ad Sámuël: Quis est iste qui dixit: Saül nùm regnâbit super nos? Date viros, & interficiêmus eos. Et ait Saül: Non occidêtur quisque in die hac, quia hódiè fecit Dóminus salûtem in Israël. Dixit autem Sámuël ad pópulum: Venîte, & eâmus in Gálgala, & innovêmus ibi regnum. Et perréxit omnis pópulus in Gálgala, & fecérunt ibi regem Saül coram Dómino in Gálgala, & immolavérunt ibi víctimas pacíficas coram Dómino. Et lætâtus ibi Saül, & cuncti viri Israël. ℟. Amen.

Antíphona 1. Exáudi Dómine de templo sancto tuo vocem meam. Quia circumdedérunt me gémitus mortis. P. Et torréntes iniquitâtis corturbavérunt me. ℣. Díligam te Dómine virtus mea: Dóminus firmaméntum meum, & liberâtor meus. P. Et torréntes. Non dicâtur Glória.

Orátio.

EXáudi Dómine de templo sancto tuo vocem Ecclésiæ tuæ: ut qui in passiône pósitus, rívulos sánguinis patiéndo tolerásti, nos mortis gemítibus circúmdatos solatûrus aspícias; ut torréntes iniquitâtis in nullo nos nóceant: cùm imperturbátos nos reddíderit adjútrix grátia tua. ℟. Amen.

Antíphona 2. In púlverem mortis deduxérunt me, Dómine. Quóniam circumdedérunt me canes multi: concílium malignántium obsêdit me. Fodérunt manus meas, & pedes: dinumeravérunt ómnia ossa mea. ℣. Tu autem Dómine ne longè fácias auxílium tuum à me: ad defensiônem meam cónspice. Non dicâtur Glória.

Orátio.

TU Deus noster & fortitûdo nostra, qui pro nobis crucis sustinuísti injúriam,

riam, ne repéllas Ecclésiam tuam: ut quæ constrícta formídine, affligénte inimíco incêdit, te sibi parcénte, gratulêtur se in persecutiónibus dilatári. ℟. Amen.

Antíphona 3. Infirmâtus est in paupertâte vigor meus: & ossa mea conturbâta sunt. Factus sum obpróbrium vicínis meis, & timor notis meis. ℣. In te Dómine sperávi non confúndar in ætérnum: in tua justítia líbera me, & éripe me.

℟. Omnes amíci mei illusérunt mihi. Prævaluérunt advérsùm me viri pacis meæ: & qui edêbat mecum, P. Pósuit advérsùm me supplantatiônem. ℣. Verbum inîquum disposuérunt advérsùm me: Numquìd qui dormit non adjíciet ut resúrgat? Etenim homo pacis meæ, in quem ego sperâbam. P. Pósuit. Non dicâtur Glória.

Preces. Clamâmus ad te, Deus, exáudi nos, P. Et á flagéllo iræ tuæ líbera. ℣. Tu tráditus es ad mortem, Redémptor Sancte, sanctífica gregem, quem tuo redemísti cruôre. P. Et. ℣. Qui portas spíneam in caput tuum corônam: nos membra tua ab spinis críminum purga. P. Et. ℣. Vox tua Patrem pro nobis nunc interpéllet, qui clamâvit in cruce: ut ignorántibus subvenîret. P. Et.

Hymnus. O Nazarêne. fol. 144.

Capítula.

DOmine Jesu Christe, non infirmêtur, quæsumus, in peregrinatiône hujus paupertâtis vigor Ecclésiæ tuæ: ac si contígerit in nobis virtûtum ossa pro témpore conturbári; exémplo passiônis tuæ eréćti, non incidâmus usquequâque in láqueos inimíci.

Pater noster.

Ad Sextam.

Lectio libri Ezechiêlis Prophétæ. *Capít.* 29. ℟. Deo grátias.

FActum est verbum Dómini ad me, dicens: Fili hóminis pone fáciem tuam contra Pharaônem regem Ægypti; & prophetâbis de eo, & de Ægypto univérsa: Lóquere, & dices: Hæc dicit Dóminus Deus: Ecce ego ad te Phárao rex Ægypti, draco magne, qui cubas in médio flúminum tuôrum, & dixísti: Meus est flúvius, & ego feci me ipsum. Et ponam frenum in maxíllis tuis: & adglutinâbo pisces flúminum tuôrum. Et projíciam te in desértum, & omnes pisces flúminum tuôrum: super fáciem terræ cades, non colligêris, neque congregáberis: béstiis terræ, & volatílibus cœli, dedi te ad devorándum: Et scient omnes habitatóres Ægypti quia ego Dóminus: pro eo quòd fuísti báculus arundíneus dómui Israël. Quando apprehendérunt te manu, & confráctus es, & lacerásti omnem húmerum eôrum: & inninténtibus eis super te, comminûtus es, & dissolvísti omnes renes eôrum. Proptérea hæc dicit Dóminus Deus: Ecce ego addûcam super te gládium, & interfíciam de te hóminem, & juméntum. Et erit terra Ægypti in desértum, & solitúdinem: & scient quia ego Dóminus. ℟. Amen.

Antíphona 1. Réspice in me, Deus, & miserêre mei. P. Deus, Deus meus, ne derelínquas me. ℣. Vide humilitâtem meam, & labôrem meum: & dimítte mihi ómnia peccâta mea. P. Deus, Deus meus.

Orátio.

REspice in nos Dómine, & miserêre nostri; têque in tribulatiône invocántibus assíste propítius: ut in quibus majestâtem tuam adorándo laudâmus, dignè suscípias; & pro quibus te timêmus, pius ignóscas. Timôris ígitur tui obediéntiâ corda nostra lætífica; & consolatiônis dulcédine dubietâtem nostræ mentis confórta: & quia tu suàvis, ac mitis es; suavitâtem ex tua indulgéntia hauriâmus: & in retribuéndo pium te, mitémque sentiâmus. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 2. Circumdedérunt me, Dómine, vítuli multi: tauri píngues obsedérunt me. ℣. Aperuérunt in me os suum, sicut leo rápiens, & rúgiens.

Orátio.

CHriste Dei Fílius, quem hóminem purum, non Deum credéntes, vitulôrum multitûdo circúmdat, & taurôrum pínguium pérsequens crassitûdo diláníat: da nobis invícto Crucis tuæ signáculo frui; ut omnis per hoc à nobis congregátio dispéreat inimíci. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam Deus, &c.

Antíphona 3. Quare tristis es ánima mea? & quare contúrbas me? Spera in Dómino, & confitêre illi. ℣. Hæc recordâtus sum, & effúdi in me ánimam meam: quóniam ingrédiar in locum tabernáculi mirábilis, usque ad domum Dei: in voce exultatiônis, & confessiônis: sonus epulántis.

℟. Cogitavérunt advérsùm me: ne derelínquas me, Dómine Deus meus. P. Ne discédas à me. ℣. Inténde in adjutórium meum, Dómine Deus salûtis meæ. P. Ne discédas à me. Non dicâtur Glória.

Pre-

Preces. Quos redemísti sánguine, P. Tuâ salva poténtiâ, Christe misérícors. ℣. Pro quibus flagéllis cæsus addúctus es, P. Tuâ salva poténtiâ, Christe. ℣. Pro quorum crímine Piíssime cruci affixus es, P. Tuâ. ℣. Pro quibus verberâtus es, cápite & percússus es. P. Tuâ. ℣. Qui tibi flentes mala nostra pándimus, P. Tuâ.

Hymnus. O Nazarêne. fol. 144.

Orátio.

DIrige nos in via tua; & sitiéntibus nobis sapiéntiæ fontem benígnus osténde: ut nímiâ tristítiâ careâmus, & ætérnæ vitæ dulcédinem hauriâmus.

Pater noster.

Ad Vésperum.

Lauda. Véspere, & manè, & merídie te laudâmus, Dómine. Dóminus sit semper. ℟. Et cum.

Antíphona. Ne derelínquas me Dómine Deus meus: ne discédas à me. Psalmus 37.

Lauda. Qui das salûtem régibus, P. Et liberásti David servum tuum: líbera me de gládio malígno. ℣. Benedíctus Dóminus Deus meus, qui docet manus meas ad prælium, & dígitos meos ad bellum. P. Et liberásti.

Hymnus. Verbum Patris, quod pródiit. fol. 252.

Capítula.

SIt festum jejúnium nostrum apud te Dómine qui iniquitátes deles, & peccâta dimíttis: vide gémitus confiténtium tibi, & preces ómnium libéntèr exáudi; ut qui tibi in veritâte sérviunt, adversitâte nullâ turbéntur: aufer omnem malítiam de córdibus nostris, ut tuis inhæréndo præcéptis, tuâ nos pace lætífices.

Pater noster. Humiliâte vos benedictióni. Dóminus sit semper. ℟. Et cum.

Benedíctio.

JEsus Salvâtor, ac Deus noster emúndet vos per abstinéntiæ puritâtem ab omni delícti contagiône. ℟. Amen. Quîque vestrârum est redémptio animârum, sit remunerâtor vestrôrum jejuniôrum. ℟. Amen. Ut ab eo donêtur vobis ætérna glória, à quo sanctificári vultis per abstinéntiam. ℟. Amen.

Lauda. Iníquos ódio.

Et Orátio. Auxiliâre nobis. fol. 272.

FERIA QUINTA.

Ad Matutînum.

Antíphona. Voce mea ad Dóminum clamávi: & exaudîvit me de monte sancto suo. Psalmus 3.

Orátio.

EXáudi nos Dómine de monte sancto tuo clamántes ad te de peccáti profúndo: ut qui in mundo citra ópera carnis prodiéndo mons factus es magnus, præbe sólido nobis tuo hærêre fundaménto: à quo & instántium nos non convéllat genus tempestâtum; & insurgéntium féritas te erga nostrum quiéscat perseveránte præsídium. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 1. Qui odérunt me gratis, annuébant óculis. Mihi quidem pacíficè loquebántur: P. Et super iram dolósè cogitábant: Deus meus, & Dóminus meus in causam meam réspice. ℣. Vidísti Dómine, ne síleas: Dómine, ne discédas à me.

Orátio.

CHriste, Salvâtor noster & Dómine, quem inimíci tui gratìs odérunt; cuîque te annuéntes óculis pacíficè loquebántur: da nobis, ut & amícos in te, inimicósque propter te verácitèr dilígere valeâmus: ut cùm tu Dóminus fúeris solus in causa nostra, simplex ad omnes procêdat nostra consciéntia. ℟. Amen.

Antíphona 2. Verba, inimîcus, & dolos, iniquitatémque meditâtus est in cubíli suo: osténde mihi Dómine misericórdiam tuam. ℣. Dixit injústus ut non derelínquat sibi: non est timor Dei ante óculos ejus.

Orátio.

NOn véniat nobis, Dómine, pes supérbiæ; nec manus peccatôrum peccáto prævalénte nos móveat: sed sperántes in protectiône alârum tuârum, circumvolántium insidiârum rapínis erépti, ab ubertâte domûs tuæ sancto elóquio repleâmur; & torrénte deliciârum tuârum, distribútâ per Spíritum exundántis grátiæ varietâte, potêmur. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 3. Amíci mei, & próximi mei advérsùm me appropinquavérunt. Et próximi mei à longè stetérunt: & vim faciébant qui quærébant ánimam meam. ℣. Dómine, ne in ira tua árguas me, neque in furôre tuo corrípias me. Non dicâtur Glória.

Orátio.

DEus, ante cujus conspéctum nullîus desidéria vel gémitus abscóndita sunt; inténde in adjutórium nostrum, & ámove à nobis furôrem indignatiônis tuæ: ut qui in te confídimus, non decidâmus in láqueos inimíci. ℟. Amen.

℟. Adténde, Dómine, ad me. P. Et audi ver-

verba adversariórum meórum. Fodérunt fóveam, ut cáperent me: ne propitiâtus fúeris iniquitáti eórum. ℣. Tu autem Dómine, Deus exercítuum ómnium regum terræ, qui sedes super Chérubim, áperi óculos tuos, & vide: inclína aurem tuam. P. Et audi. Non dicâtur Glória.

Orátio.

TU, Dómine, in cíthara, & cántico inimicôrum dignâtus es verti, dùm linguas tibi derogántium pertulísti: te útiquè infidéles in fábula obtrectavérunt, à quo recedéntes abomináti sunt, & in cujus fáciem expúere non pepercérunt; tu salus proínde nostra, atque salvâtor, salvándis nobis inlábere: ut qui persequéntium te fuísti dolóribus cruciâtus, credéntium te & confessiónibus placêris & áctibus. ℟. Amen.

IN LAUDIBUS.

Antíphona. Tibi soli peccávi Dómine, & malum coram te feci; miserêre mei. Psalmus 50.

Orátio.

TIbi soli peccávimus Dómine; & malum coram te fécimus: cui quidem non celántur abscóndita nostra, quæ cordis rétinent cláustra: & tamen erubéscimus pándere, quod non timêmus perpetrâre. Sed tu Dómine, qui non déspicis pœniténtes, súscipe preces humílium; & véniam tríbue peccatôrum: ac per poténtiam Trinitâtis, rectitúdinem, quâ gradiâmur, dóceat nos Spíritus Sanctus; & ad sanctitâtis glóriam pértrahat spíritus rectus, atque ad justificatiônem principâlis dedûcat spíritus: ut únicæ virtûtis imménsa potéstas, & Pater regat quos cóndidit; & Fílius custódiat quos redêmit; & Spíritus Sanctus rêpleat quos creâvit. ℟. Amen.

Ad Cánticum.

Antíphona. Dómine, qui me persequúntur, córruant, & infírmi fiant.

Cánticum. Hieremíæ. *Capítulo* 20.

SEduxísti me Dómine, & sedúctus sum: * fórtior me fuísti, & invaluísti:

Factus sum in derìsum totâ die, * omnes subsannábant me.

Quia jam olim loquar, vocíferans iniquitâtem, * & vastitâtem clámito.

Et factus est mihi sermo Dómini in obpróbrium, * & in derìsum totâ die.

Et dixi: Non recordâbor ejus, * neque loquar ultra in nómine illìus.

Et factus est in corde meo quasi ignis exæstuans, clausúsque in óssibus meis, * & deféci, ferre non sústinens.

Audívi enim contumélias multôrum, * & terróres in circúitu.

Persequímini, & persequâmur eum: * ab ómnibus viris, qui erant pacífici mei, & custodiéntes latus meum:

Si quo modo decipiâtur, & prævaleâmus advérsùs eum, * & consequâmur ultiônem ex illo.

Dominus autem mecum est quasi bellâtor fortis: * idcírcò qui persequúntur, cadent, & infírmi erunt.

Confundántur vehementèr, quia non intellexérunt obpróbrium sempitérnum, * quod nunquàm delébitur.

Et tu Dómine exercítuum probâtor justi, * qui probas corda & renes:

Videam quæso ultiônem ex eis: * tibi enim revelávi causam meam.

Orátio.

DEus, cujus ánimam leônum vorácitas nequìvit absúmere in eo, quod justítia in te invénta eôrum videbâtur rábiem effugâre: emítte Angelum tuum, qui os leônis illìus, qui per mundum rúgiens currit, quærens quem dévoret, conclûdat: atque ánimas nostras de ejus persuasiône, atque dominâtu erípiat. ℟. Amen.

Ad Benedíctus.

Antíphona. Psallam, & intélligam in matutínis, quando vénies ad me? ℣. Misericórdiam, & judícium cantâbo tibi Dómine. P. Psallam.

Cánticum. Benedíctus es Dómine. fol. 6.

Lauda. In sanctis ejus laudâte Dóminum. Psalmus 148.

Léctio libri (*primi*) Samuêlis. *Cap.* 14, & 15.

℟. Deo grátias.

IN illis diêbus: Pugnâvit Saül contra Moab, & filios Ammon, & Edom, & reges Soba, & Philisthæos: & quocúmque se vérterat, superâbat. Congregatóque exércitu, percússit Amalec, & éruit Israël de manu vastatôrum ejus. Fuérunt autem filii Saül Jónathas, & Jéssui, & Melchísua: nómina duârum filiârum ejus, nomen primogénitæ Merob, & nomen minôris Michol. Et nomen uxôris Saül, Achínoam filia Achímaas: & nómina príncipum milítiæ ejus Abner, fílius Ner, patruêlis Saül. Porrò Cis fúerat pater Saül, & Ner pater Abner, fílius Abiël. Erat autem bellum potens advérsùm Philisthæos

sthæos ómnibus diêbus Saül. Nam quemcúmque víderat Saül virum fortem, & aptum ad prælium, sociâbat eum sibi. Et dixit Sámuël ad Saül: Me misit Dóminus, ut úngerem te in regem super pópulum ejus Israël: nunc ergo audi vocem Dómini: Hæc dicit Dóminus exercítuum: Recensívi quæcúmque fecit Amalec Israéli, quómodò réstitit ei in via cùm ascénderent de Ægypto. Nunc ígitur vade, & pércute Amalec, & demolîre univérsa ejus: non parcas ei, sed intérfice à viro usque ad mulíerem, & párvulum atque lactántem, bovem & ovem, camêlum atque ásinum. Præcêpit ítaque Saül pópulo, & recénsuit eos quasi agnos: ducénta míllia péditum, & decem míllia virôrum Judá. Cùmque venísset Saül usque ad civitâtem Amalec, teténdit insídias in torrénte. Dixítque Saül Cinæo: Abîte, & recédite, atque discédite ab Amalec: ne fortè invólvam te cum eo: tu enim fecísti misericórdiam cum ómnibus fíliis Israël, cùm ascénderent de Ægypto. Et recéssit Cinæus de médio Amalec. Percussítque Saül Amalec, ab Hévila, donec venit ad Sur, quæ est regiônis Ægypti. Et apprehéndit Agag regem Amalec vivum: omne autem vulgus interfêcit in ore gládii. Et pepércit Saül, & omnis pópulus, Agag, & óptimis grégibus óvium & armentôrum, & véstibus, & ariêtibus, & univérsis quæ pulchra erant, nec voluérunt dispérdere ea: quidquid vero vile fuit, & réprobum, hoc demóliti sunt. Factum est verbum Dómini ad Sámuël, dicens: Pœnitet me quòd constituíssem Sáülem regem: quia derelîquit me, & verba mea ópere non implêvit. Contristatúsque est Sámuël, & clamâvit ad Dóminum totâ nocte illâ. Cùmque surrexísset Sámuël de nocte, ut iret ad Saül manè, nuntiâtum est Samuéli, eò quòd venísset Saül in Carmêlum, & erexísset sibi fórnicem triumphâlem, & revérsus transísset, descendissétque in Gálgala. Venit ergo Sámuël ad Saül, & dixit Sámuël: Et quæ est hæc vox gregum, quæ résonat in áuribus meis, & armentôrum, quam ego áudio? Et ait Saül: De Amalec adduxérunt ea: pepércit enim pópulus melióribus óvibus, & arméntis, ut immolaréntur Dómino Deo tuo; réliqua verò occídimus. Dixit autem Sámuël ad Saül: Sine me, & indicâbo tibi quæ locûtus sit Dóminus ad me nocte. Dixítque ei: Lóquere. Et ait Sámuël: Nonnè cùm párvulus esses in óculis tuis, caput in tríbubus Israël factus es? unxítque te Dóminus in regem super Israël, & misit te Dóminus in viam, & ait: Vade, & intérfice peccatóres Amalec, & pugnâbis contra eos usque ad interneciônem eôrum. Quare ergo non audísti vocem Dómini: sed versus ad prædam es, & fecísti malum in óculis Dómini? Et ait Saül ad Samuêlem: Immò audívi vocem Dómini, & ambulávi in via per quam misit me Dóminus, & addúxi Agag regem Amalec, & Amalec interféci. Tulit autem pópulus de præda oves & boves, primítias eôrum quæ cæsa sunt, ut immolárent Dómino Deo suo in Gálgalis. ℟. Amen.

Hymnus. Noctis tempus. fol. 257.

Capítula.

E Duc, Dómine, de tribulatiône ánimam nostram: qui sputa pro nobis perpéssus es, & flagélla: ut, mundi hujus edúcti de cárcere, triúmphos Crucis tuæ débitâ post nostrum óbitum præcinâmus cum laude.

Pater noster.

Lauda. Adhæsi testimóniis tuis P. Dómine: noli me confúndere. ℣. Adhæsit paviménto ánima mea: vivífica me secúndùm verbum tuum. P. Adhæsi.

Orátio.

A B iniquitâtis via rémove Dómine gressus nostros; & in itínere mandatôrum tuôrum státue cursum nostrum. Animam ígitùr paviménto inhæréntem, remédio salutífero súbleva; tuísque justificatiónibus edóctam, poténtiâ verbi tui vivífica. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Ad Tértiam.

Proverbiôrum Salomônis. *Capítulo* 13.
℟. Deo grátias.

F Ili, De fructu oris homo saturábitur bonus: ánima autem prævaricatôrum iníqua. Qui custôdit os suum, custôdit ánimam suam: qui autem inconsiderâtus est ad loquéndum, séntiet mala. Vult & non vult piger: ánima autem operántium impinguábitur. Verbum mendax justus detestábitur: ímpius confúnditur. Justítia custôdit innocéntiam: impíetas verò peccatôrem supplántat. Est quasi dives, cùm nihil hábeat: & est quasi pauper, cùm multis divítiis sit. Redémptio ánimæ viri divítiæ suæ: qui autem pauper est, increpatiônem non sústinet. Lux justôrum lætíficat: lucérna autem impiôrum extínguitur. Inter supérbos semper júrgia sunt: qui autem agunt cuncta

cta consílio, regúntur sapiéntiâ. Qui détrahit álicui rei, ipse in futûrum óbligat: qui autem timet præcéptum, in pace versábitur. ℟. Amen.

Léctio libri (*primi*) Samuêlis. *Capítulo* 17.
℟. Deo grátias.

In illis diêbus: Congregavérunt Philísthiim ágmina sua in prælium, convenerúntque in Socho Judæ: & castrametáti sunt inter Socho, & Azéca, in finibus Domim. Porrò Saül, & viri Israël congregáti venérunt in valle terebínthi, & direxérunt ácies ad belländum contra Philísthiim. Et Philísthii stabant super montem ex áltera parte, & Israël stabant super montem ex áltera parte: vallísque erat inter eos. Et egréssus est vir spúrius de castris Philisthinôrum, nomen Góliath, de Geth, altitúdinis sex cubitôrum, & palmi: & cassis ærea super caput ejus, & loricâ armâta induebâtur: porrò pondus lorícæ ejus quinque míllia siclôrum æris: & ócreas æreas habêbat in crúribus suis: & clypeus æreus tegêbat húmeros ejus: hastîle autem hastæ ejus, erat quasi liciatórium texéntium: ipsum autem ferrum hastæ ejus, sexcéntos siclos habêbat ferri: & ármiger ejus antecedêbat eum. Stansque clamâbat advérsùs phalánges Israël, & dicêbat eis: Quare venístis paráti ad prælium? Numquid ego non sum Philisthæus, & vos servi Saül? Elígite ex vobis virum, & descéndat ad singulâre certâmen: si quíverit pugnâre mecum, & percússerit me, érimus vobis servi: si autem ego præválúero, & percússero eum, vos servi éritis, & serviêtis nobis. Et ajêbat Philisthæus: Ego exprobrâbo agmínibus Israël hódie: Date mihi virum, & íneat mecum singulâre certâmen. Audiens autem Saül, & omnes viri Israëlítæ sermónes Philisthæi hujuscémodi, stupébant, & metuébant nimis. David autem erat filius viri Ephrathæi, de quo suprà dictum est, de Béthlehem Judá, cui nomen erat Isaï, qui habêbat octo filios, & erat vir in diêbus Saül senex, & grandævus inter viros. Abiérunt autem tres filii ejus majóres post Saül in prælium: & nómina trium filiôrum ejus, qui perrexérunt ad belländum, Eliab primogénitus, & secúndus Abínadab, tertiúsque Samma. David autem erat mínimus. Tribus ergo majóribus secútis Saülem, ábiit David, & revérsus est à Saüle, ut pásceret gregem patris sui in Béthlehem. Dixit autem Isaï ad David filium suum: Accipe frátribus tuis ephi poléntæ, & decem panes istos, & curre in castra ad fratres tuos, & decem forméllas cásei has déferes ad tribûnum: & fratres tuos visitâbis, si rectè agunt: & cum quibus ordináti sunt, disce. Saül autem, & omnes filii Israël, in valle terebínthi pugnábant advérsùs Philísthiim. Surréxit ítaque David manè, & commendâvit gregem custódibus: & onústus ábiit, sicut præcéperat ei Isaï. Et venit ad locum Magalá, & ad exércitum, qui egréssus ad pugnam vociferâtus erat in certámine. Diréxerat enim áciem Israël, sed & Philísthiim ex advérso fúerant præparáti. Derelínquens ergo David vasa, quæ attúlerat, sub manu custôdis ad sárcinas, cucúrrit ad locum certáminis, & interrogâvit si ómnia rectè ageréntur erga fratres suos. Cùmque ille adhùc loquerêtur, appáruit eis ille spúrius, Philisthæus, Góliath nómine, ascéndens de Geth, ex castris Philisthinôrum: & loquénte eo hæc éadem verba audîvit David. Omnes Israëlítæ, cùm vidíssent virum, fugérunt à fácie ejus, timéntes eum valdè. Et dixit unus quíspiam de Israël: Num vidísti virum hunc qui ascéndit? Virum ergo qui percússerit eum, ditâbit rex divítiis magnis, & filiam suam dabit ei, & domum patris ejus fáciet in Israël absque tribúto. Et ait David ad viros qui stabant secum, dicens: Quid dábitur viro, qui percússerit Philisthæum hunc, & túlerit oppróbrium? quis est enim hic Philisthæus incircumcîsus, qui exprobrâvit áciem Dei vivéntis? Referêbat autem ei pópulus eúmdem sermônem, dicens: Hæc dabúntur viro, qui percússerit eum. Quod cùm audísset Eliab frater ejus major, loquénte eo cum áliis, irâtus est contra David, & ait: Quare venísti, & quare derelinquísti paucas oves in desérto? ego novi supérbiam tuam, & nequítiam cordis tui: quia ut vidêres prælium, descendísti. Et dixit David: Quid feci? numquid non verbum est? Et declinâvit páululùm ab eo ad álium: dixítque eúmdem sermônem. Et respóndit ei pópulus verbum sicut & priùs. Audîta sunt autem verba, quæ locûtus est David, & annuntiâta in conspéctu Saülis. Ad quem cùm fuísset addúctus, locûtus est ei David: Non cóncidat cor cujúsquam in eo: ego servus tuus vadam, & pugnâbo advérsùs Philisthæum. Et ait Saül ad David: Non vales resístere Philisthæo isti; nec pugnâre advérsùs eum: quia puer es,

es, hic autem vir bellâtor est ab adolescéntia sua. Dixítque David ad Saül: Pascêbam servus tuus patris mei gregem, & veniêbat leo, vel ursus, tollebántque aríetem de medio gregis: & sequêbar eos, & percutiêbam, eruebámque de ore eôrum: & illi consurgébant advérsùm me: & apprehendêbam mentum eôrum, & suffocâbam, interficiebámque eos. Nam & leônem & ursum interféci ego servus tuus: erit ígitur & Philisthæus incircumcîsus, quasi unus ex eis: qui ausus est maledícere exercítui Dei vivéntis? Et ait: Dóminus qui erípuit me de manu leônis, & de manu ursi, liberàbit me de manu Philisthæi hujus. ℟. Amen.

Antíphona 1. Anima mea compléta est illusiónibus: P. Et non est sánitas in carne mea. Ne derelínquas me, Dómine. ℣. Incurvâtus sum, humiliâtus sum: usquequâque rugiêbam à gémitu cordis mei. P. Et.

Orátio.

CHriste Deus noster, qui in córpore tuo & inlúdi & verberári te passus es; tu ánimam nostram inlusiónibus replêtam ab omni pollutiônum sorde depúrga: ut, verâ sanitâte habitánte in carne nostra, ad corônam mereâmur pertíngere destinâtam. ℟. Amen.

Antíphona 2. Multiplicáti sunt super capíllos cápitis mei inimíci mei. Complácuit Dómino, ut eríperet me: P. Dómine in auxílium meum réspice. ℣. Tu autem Dómine ne longè fácias auxílium tuum à me: ad defensiónem meam réspice. P. Dómine in auxílium.

Orátio.

DEus Dei Fílius Christe, qui témpore passiônis tuæ, dùm multiplicántur super capíllos cápitis tui qui odérunt te gratis, exsólvis ea quæ non rapuísse probâris; tu nos à numerositâte peccáminum líbera, quò & super númerum capillôrum nostrôrum cópia virtûtum excréscat, & débita nobis pœnâlis exsolútio impensiône tuæ miseratiônis effúgiat. ℟. Amen.

Antíphona 3. Juda, quid gloriâris in malítia, qui potens es iniquitâte? P. Totâ die injustítiam cogitâbat língua tua: sicut rasórium acûtum fecísti dolum. ℣. Dilexísti malítiam super benignitâtem; iniquitâtem magis quàm loqui æquitâtem. P. Totâ. Non dicâtur Glória.

℟. Heu me, quia peregrinátio mea prolongâta est: habitávi cum habitántibus Cedar: multùm peregrinâta est ánima mea. Cum his, qui odérunt pacem, eram pacíficus: cum loquêbar illis, debellábant me. P. Sinè causa. ℣. Exurgéntes testes iníqui, quæ ignorábam, interrogábant me; retribuébant mihi mala pro bonis. P. Sinè causa. Non dicâtur Glória.

Preces. Indulgéntiam postulâmus, Christe, exáudi. P. Placâre, & miserêre. ℣. Redemptòrum prétium, Redémptor santífica: in Cruce tua dele nostra crímina. P. Placâre, & miserêre. ℣. Qui humâna sústines judícia, ínnocens tuâ nos exálta judícii glóriâ. P. Placâre. ℣. Qui de Cruce ínspicis Matrem, & Discípulum, tu nos de cœlo cleméntèr jam réspice. P. Placâre.

Hymnus. O Nazarêne, lux. Quære fólio 144.

Orátio.

INgéniti Patris unigénitum Verbum, qui gloriántem contra te in malítia pópulum sústines superbôrum; confiténtem tibi gregem salva fidélium: ut dùm turba malôrum totâ die in língua sua injustítias cógitat, plebs nómini tuo crédula, cántica tibi déferat sine fine accépta.

Pater noster.

Ad Sextam.

Léctio libri Hieremíæ Prophétæ. *Capítulo 2.* ℟. Deo grátias.

HÆc dicit Dóminus: Vertérunt ad me tergum filii Israël, & non fáciem, & in témpore affliĉtiònis suæ dicent: Surge, & líbera nos. Ubi sunt dii tui, quos fecísti tibi? surgant & líberent te in témpore affliĉtiònis tuæ: secúndùm númerum quippè civitâtum tuârum erant dii tui Judá. Quid vultis mecum judício conténdere? omnes dereliquístis me, dicit Dóminus. Frustrà percússi filios vestros, disciplînam non recepérunt: devorâvit gládius vester prophétas vestros, quasi leo vastâtor generátio vestra. Vidête verbum Dómini: Numquid solitûdo faĉtus sum Israëli, aut terra serótina? quare ergo dixit pópulus meus: Recéssimus, non veniêmus ultrà ad te? Numquid obliviscêtur múlier ornaménti sui, aut sponsa fásciæ peĉtorâlis suæ? pópulus autem meus oblîtus est mei diêbus innúmeris. Quid níteris bonam osténdere viam tuam ad quæréndam dileĉtiônem, quæ ínsupèr & malítias tuas docuísti vias tuas, & in alis tuis invéntus est sanguis animârum páuperum innocéntum? non in fossis invéni eos, sed in ómnibus quæ suprà memorávi. Et dixísti: Abs-

Absque peccáto & ínnocens ego sum: & proptérea avertâtur furor tuus à me. Et ego judício conténdam tecum, eò quòd díxeris: Non peccávi. Quàm vilis facta es nimìs, íterans vias tuas! & ab Ægypto confundêris, sicut confûsa es ab Assur. Nam & ab ista egrediêris, & manus tuæ erunt super caput tuum: quóniam obtrîvit Dóminus confidéntiam tuam, & nihil habêbis prósperum. Vulgò dícitur: Si dimíserit vir uxôrem suam, & recédens ab eo, dúxerit virum álterum: numquid revertêtur ad eam ultériùs? numquid non pollûta & contaminâta erit múlier illa? tu autem fornicâta es cum amatóribus multis: tamen revértere ad me, dicit Dóminus. ℟. Amen.

Antíphona 1. Observâbit peccâtor justum: & quæret pérdere eum: P. Dóminus autem non derelîquit illum. ℣. Expéctans expectávi Dóminum, & inténdit mihi. Et respéxit me, & exaudîvit deprecatiônem meam. P. Dóminus.

Orátio.

OBsérvat, Dómine, peccâtor justum, insídians fidelíssimum gregem tùum ad perdéndum eum vivéntem ex fide, & de tua misericórdia præsuméntem. Non ergo nos peritúros derelínquas in mánibus ejus; qui propter nos ligno Crucis affíxus es. ℟. Amen.

Antíphona 2. Quid gloriâris in malítia, qui potens es iniquitâte? P. Totâ die injustítiam cogitâbat língua tua. ℣. Dilexísti injustítiam super benignitâtem; iniquitâtem magìs quàm loqui æquitâtem. P. Totâ.

Orátio.

DEus, qui gloriántem contra te in malítia discípulum páteris; da nobis sublímitèr gloriári passiónibus tuis: ut quem malítia porrécti arcum dolôris emîsit; sic spículum vúlneris in eo credúlitas defigat voluntáriâ suâ confessiône. ℟. Amen.

Antíphona 3. Inruérunt in me fortes, occupavérunt ánimam meam. P. Exúrge mihi in occúrsum, Dómine Deus meus. ℣. Dilexísti ómnia verba præcipitatiônis, língua dolôsa. P. Exúrge.

℟. Deus meus, ne elongêris à me, P. Quóniam tribulátio próxima est: & non est qui ádjuvet. ℣. Tu autem, Dómine, ne longè fácias auxílium à me: ad defensiônem meam réspice. P. Quóniam. Non dicâtur Glória.

Preces. Clamêmus omnes unâ voce: Dómine, miserêre. ℣. Qui ductus ut ovis, crucifigeris. P. Dómine. ℣. Qui sánguine fuso das salûtem mundo. P. Dómine. ℣. Qui spíritum tuum Patri comméndas. P. Dómine. ℣. Fac nos per crucem tuam meréri véniam. P. Dómine.

Hymnus. O Nazarêne. fol. 144.

Orátio.

INruéntes in me fortes, Christe Dómine, virtûtis tuæ valôre compésce: quique tuam in passiône ánimam occupavérunt, jugo servitûtis tuæ, eôrum genímina occupéntur: ut tu solus Dóminus Redémptor sæculi agnoscâris; cùm in occúrsum Ecclésiæ tuæ surréxeris.

Pater noster.

Ad Nonam.

Proverbiôrum Salomônis. *Capítulo* 12. ℟. Deo grátias.

FIli, Fructus justi lignum vitæ: & qui súscipit ánimas, sápiens est. Si justus in terra récipit, quantò magis peccâtor, & ímpius? Qui díligit disciplînam, díligit sciéntiam: qui autem odit increpatiónes, insípiens est. Qui bonus est, haurit à Dómino grátiam: qui autem confidit in cogitatiónibus suis, ímpiè agit. Non roborábitur homo ex impietâte: & radix justôrum non commovébitur. Múlier díligens, corôna est viro suo: & putrêdo óssibus ejus, quæ confusiône res dignas gerit. Cogitatiónes justôrum judícia: & consília impiôrum frauduléntа. Verba impiôrum insidiántur sánguini: os justôrum liberâbit eos. Verte ímpios, & non erunt: domus autem justôrum permanêbit. ℟. Amen.

Léctio libri (*primi*) Samuëlis. *Capitulo* 17. ℟. Deo grátias.

IN illis diêbus: Ait David: Dóminus qui éruit me de manu leônis, & de manu ursi, ipse liberâbit me de manu Philisthæi hujus. Et dixit Saül ad David: Vade, & Dóminus tecum. Et índuit Saül David vestiméntis suis, & impósuit gáleam æream super caput ejus, & vestîvit eum lorícâ. Accínctus ergo David gládio ejus super veste sua, cœpit tentâre si armâtus posset incédere: non enim habêbat consuetúdinem. Dixítque David ad Saül: Non possum sic incédere, quia nec usum hábeo. Et depósuit ea, & tulit báculum quem semper habêbat in mánibus: & elêgit sibi quinque limpidíssimos lápides de torrénte, & misit in peram pastorâlem, quam habêbat secum, & fundam in manu tulit: & procéssit advérsùs Philisthæum. Ibat autem Philisthæus incédens,

dens, & appropínquans advérsùm David, & ármiger ejus ante eum. Cùmque inspexísset Philisthæus, & vidísset David, despéxit eum. Erat enim adoléscens, rufus, & pulcer aspéctu. Et dixit Philisthæus ad David: Numquid ego canis sum, quòd tu venísti ad me cum báculo? Et maledíxit Philisthæus David in diis suis: Dixítque ad David: Veni ad me, & dabo carnes tuas volatílibus cœli & béstiis terræ. Dixit autem David ad Philisthæum: Tu venis ad me cum gládio, & hasta, & clypeo: ego autem vénio ad te in nómine Dómini exercítuum, Dei ágminum Israël, quibus exprobrásti hódiè, & dabit te Dóminus in manu mea, & percútiam te, & áuferam caput tuum à te: & dabo cadávera castrôrum Philisthinôrum hódiè volatílibus cœli & béstiis terræ: ut sciat omnis terra, quia est Deus in Israël. Et nóverit univérsa hæc, quia non in gládio, nec in hasta salvâvit Dóminus: ipsìus enim est bellum, & tradet vos in manus nostras. Cùm ergo surrexísset Philisthæus, & venîret, & appropinquâret contra David, festinâvit David, & occúrrit ad pugnam ex advérso Philisthæi. Et misit manum suam in peram, tulítque lápidem unum, & fundâ jecit, & percússit Philisthæum in fronte: & infixus est lapis in fronte, & cécidit in fáciem suam super terram. Prævaluítque David advérsùs Philisthæum, & interfêcit. Cùmque gládium non habêret in manu sua David, cucúrrit, & stetit super Philisthæum, & tulit gládium ejus, edúxit de vagína sua: & interfêcit eum, præcidítque caput ejus. Vidéntes autem Philísthiim, quòd mórtuus esset fortíssimus eôrum, fugiérunt. Et consurgéntes viri Israël, & Judá vociferáti sunt, & persecúti Philisthæos usque dum venírent in vallem, & usque ad portas Accaron, ceciderúntque vulneráti Philísthiim in viam Sáraïm, usque ad Geth, & usque ad Accaron. Et reverténtes filii Israël postquàm persecúti fúerant Philisthæos, invasérunt castra eôrum. Assúmens autem David caput Philisthæi, áttulit illud in Hierúsalem: arma verò ejus pósuit in tabernáculo suo. ℟. Amen.

Antíphona 1. Humiliávi in jejúnio ánimam meam: & factum est mihi in obpróbrium. P. Advérsùm me exercebántur qui sedébant in porta. ℣. Ego vero oratiônem meam ad te, Dómine: tempus benepláciti, Deus. P. Advérsùm me.

Orátio.

CHriste, Dei Fílius, áspice humilitâtem nostram in jejúniis; qui deceptôris discípuli fraude ínnocens tráderis ad supplícium Crucis, & super quem innocéntem múnera accépta sunt captiônis; da nobis, ut nec jurándo decípere próximos, nec nóxiis móribus studeâmus pérdere nosmetípsos: quin pótiùs patiéntiæ tuæ doctrînam sequéntes, intérnos, externósque valeâmus evíncere hostes. ℟. Amen.

Antíphona 2. Deus meus, éripe me de manu peccatôris, de manu contra legem agéntis & iníqui: P. Quóniam tu es patiéntia mea. ℣. Deus, in te sperávi: Dómine, non confúndar in ætérnum. P. Quóniam.

Orátio.

DEus noster éripe nos de manu peccatôris; qui pro nobis pœnam perférre dignâtus es Crucis: ut tu solus sis patiéntia nostra; qui pro nobis passus es sepultûram. ℟. Amen.

Antíphona 3. Supra dorsum meum fabricavérunt peccatóres: longè fecérunt injustítiam suam. P. Dóminus justus concîdet cervíces peccatôrum. ℣. Sæpè expugnavérunt me à juventûte mea, dicat nunc Israël. P. Dóminus.

Hymnus. O Nazarêne. fol. 144.

Orátio.

ECce, Dómine, supra Ecclésiæ tuæ dorsum iníquitas onerôsa peccántium fabricâta est superbôrum; cum incorrigíbiles móribus, membra tua atrócitèr premunt. Da ergo, quæsumus, nobis, ita toleràntiæ virtûte fulcíri, ut eos, quos in dorsum ánimæ nostræ sanándos portâmus, salúbritèr nobíscum ad cœléste stábulum reportêmus: quò, uno ac singulári denário cum illis accépto, & nos de prædicatiône mereâmur percípere lucrum, & ipsi de obediéntia cápiant nobíscum præmium sempitérnum.

Pater noster.

Ad Vésperos.

Lauda. Dóminus illuminátio mea, & salus mea: quem timêbo? Dóminus sit semper. ℟. Et cum.

Antíphona. Júdica Dómine nocéntes me, & expúgna impugnántes me. Apprehénde arma & scutum: & exúrge, Deus, in adjutórium mihi. Psalmus 34.

Lauda. Meménto verbi tui servo tuo, in quo mihi spem dedísti. P. Hæc me consolâta est in humilitâte mea: ℣. Quia elóquium tuum vivificâvit me. P. Hæc.

Hymnus. Verbum Patris. fol. 252.
Capítula. Deus qui in hac. fol. 241.
Lauda, Adhæsi testimóniis.
Et Orátio. Ab iniquitátis. fol. 277.

FERIA SEXTA.

Ad Matutínum.

Antíphona. Dómine, quid multiplicáti sunt qui tríbulant me? multi insúrgunt advérsùm me. Psalmus 3.

Orátio.

MUltiplicáti sunt, Dómine, qui tríbulant nos: sed tu multus es in misericórdiâ quâ éruas nos: in nullo enim formidábimus ab imminénti pressúra, si tantùm tuâ muniâmur, Omnípotens, grátiâ. ℟. Amen.

Antíphona 1. Tu mihi es refúgium à pressúra, quæ circúmdedit me, Dómine: P. Exultátio mea rédime me à circumdántibus me. ℣. Intelléctum tibi dabo, & ínstruam te in via, quâ egrediêris: Dómine, firmàbo super te óculos meos. P. Exultátio mea.

Orátio.

TU nobis es Dómine refúgium à pressúra, quæ circúmdedit nos: & ídeò, qui patiéndo pro nobis, exaltátio facta es nostra, rédime nos à circumdántium inimicôrum muscípula. ℟. Amen.

Antíphona 2. Cùm mihi molésti essent, P. Induêbam me cilício. Et humiliâbam in jejúnio ánimam meam. ℣. Júdica Dómine nocéntes me, & expúgna impugnántes me. P. Induêbam me.

Orátio.

DA nobis Dómine, ut mortificatiônem tuam circumferâmus in córpore nostro; qui nos vivificásti in córpore tuo: ut cùm molésti nobis fúerint inimíci, non eâmus contra illos redditúri vindíctam; sed indúti cilício, nostrámque humiliántes in jejúnio ánimam, tibi Dómino in sinu nostro effûsam oratiônem deferâmus accéptam. ℟. Amen.

Antíphona 3. Exúrge Dómine, & inténde in judícium meum; Deus meus, & Dóminus meus in causam meam. P. Non supergáudeant de me inimíci mei, neque dicant in corde suo: Devorábimus eum. ℣. Confundántur & revereántur omnes simùl, qui quærunt ánimam meam. P. Non supergáudeant.

Orátio.

DEus noster & Dómine Jesu Christe, tu semper adésto in causa Ecclésiæ tuæ; per quam eam patiéntèr discérnas à cæteris; qui solus pro eà pertulísti vúlnera passiônis. ℟. Amen.

℟. Contumélias, & impropérium passus sum ab eis: & próximi mei, qui custodiébant latus meum, dicébant: Decipiâmus eum, & prævaleâmus ei. Sed tu, Dómine, mecum es quasi bellâtor fortis: cadant in obpróbrium sempitérnum: P. Et vídeam vindíctam in eis: quia tibi reveláyi causam meam. ℣. Da filios eôrum in fame, & deduc eos in manu gládii: fiant uxóres eôrum absque líberis, & víduæ: & viri eôrum interficiántur morte. P. Et vídeam. Non dicâtur Glória.

Orátio.

QUid tibi, Dómine, à te formâta creatûra restítuat, pro qua exprobrántium obpróbria sústinens, solus sedens comminatiône replêtus es? Pro quibus ergo tanta passiônum vúlnera sustulísti, quæsumus, ut eos, nec carnis passiónibus déjici, nec Inférni patiàris bárathro dimérgi. ℟. Amen.

In Láudibus.

Antíphona. In iniquitátibus ego concéptus sum: & in peccátis péperit me mater mea. Tibi soli peccávi, Dómine, & malum coram te feci: miserêre mei. Psalmus 50.

Orátio.

AGnoscéntibus nobis iniquitátes nostras, & própria tibi Dómine pandéntes piácula, ejulántes láchrymis, péctore verberáto súpplices orâmus: ut avértas à nostris sceléribus faciem tuam; & déleas, quæ géssimus cuncta peccâta: Crea ítaque, Deus, in córde nostro, quod ames; & propitiatiône sólitâ dimítte, quod odis: ac si te crebrò ad irascéndum nostra iníqua exásperant vítia; tua te nobis placábilem reddat indulgéntia copiôsa. ℟. Amen.

Antíphona. Ecce in cœlis est judex meus, & cónscius meus in excélsis.

Cánticum Job. *Capít.* 16.

NUnc ecce oppréssit me dolor meus, * & in níhilum redácti sunt omnes artus mei.

Rugiéntes testimónium dicunt contra me, * & suscitâtur falsíloquus advérsùs fáciem meam contradícens mihi.

Collêgit furôrem suum in me, & cómminans mihi infrémuit contra me déntibus suis: * hostis nimìs terribílibus óculis me intuìtus est.

Aperuérunt super me ora sua, * exprobrántes percussérunt maxíllam meam, satiáti sunt pœnis meis.

Conclûsit me Deus apud inìquum, * & in manus impiôrum me trádidit.

Ego

Ego ílle quondam opuléntus, * contrîtus sum: Ténuit cervîcem meam, & confrêgit me, * & quasi jugum pósuit sibi.

Circúmdedit me lánceis suis, convulnerâvit me: * lumbis meis non pepércit, & effûdit in terra víscera mea.

Cóncidit in me vúlnera, & super vulnus írruit in me quasi gigans. * Saccum meum cónsui super cutem meam, & opérui cínere carnem meam.

Fácies mea intúmuit à fletu, * & pálpebræ meæ caligavérunt.

Hæc passus sum absque iniquitâte manûs meæ *, cùm exhibêrem mundas ad Deum preces.

Terra ne opériat sánguinem meum, * neque invéniat in te locum laténdi clamor meus.

Ecce enim in cœlo testis meus, * & cónscius meus in excélsis.

Orátio

JEsu Dómine, qui dolôrem Ecclésiæ tuæ, quòd ad níhilum redácta sunt ossa ejus, pius gubernâtor intélligis; dùm álios extra eam tentatiônum fœditas necat: concêde nobis; ut, quia tu solus pro nobis tentâtus es, passus es; tu nos à tentatiónibus & à passiónibus nostris solus ipse erípias: quò testimónium nostrum intrà tuam Ecclésiam ita sit útile, ut mereâmur tibi sine fine placêre. ℟. Amen.

Ad Matutînum.

Antíphona. Deus Deus meus ad te de luce vígilo. Sitîvit in te ánima mea, quàm multiplícitèr & caro mea! ℣. Sic in sancto appárui tibi, Deus, ut vídeam voluntâtem tuam, & glóriam tuam.

Lauda. Cum senióribus junióres laudent nomen Dómini. Psalmus 148.

Léctio libri (*primi*) Samuêlis. *Capítulo* 17. ℟. Deo grátias.

EO autem témpore, quo víderat Saül David egrediéntem contra Philisthæum, ait ad Abner príncipem milítiæ: De qua stirpe descéndit hic adoléscens? dixítque Abner: Vivat ánima tua, rex, si novi. Et ait rex: Intérroga tu, cujus fílius sit iste puer. Cùmque regréssus esset David, percússo Philisthæo, tulit eum Abner, & introdúxit coram Rege Saül, caput Philisthæi habéntem in manu sua. Et ait Saül ad David: De qua progénie es tu, ô adoléscens? Dixítque David: Fílius servi tui Isaï Bethlehemítæ ego sum. Cap. 18. Et factum est cum complésset loqui ad Saül: ánima Jónathæ conglutinâta est ánimæ David, & diléxit eum Jónathas quasi ánimam suam. Nam expoliâvit se Jónathas túnicâ, quâ erat vestîtus, & dedit eam David, & réliqua vestiménta sua, usquè ad gládium & arcum suum, & usquè ad bálteum. Egrediebâtur quoquè David ad ómnia quæcúmque misísset eum Saül, & prudénter se agêbat: posuítque eum Saül super viros belli, & accéptus est in óculis univérsi pópuli, maximèque in conspéctu famulôrum Saül. Porrò cùm reverterêtur percússo Philisthæo David, egréssæ sunt mulíeres de univérsis úrbibus, cantántes, chorósque ducéntes in occúrsum Saül regis, in tympanis lætítiæ, & in sistris. Et præcinébant mulíeres laudántes, atque dicéntes: Percússit Saül mille, & David decem míllia. Irâtus est autem Saül nimìs, & displícuit in óculis ejus iste sermo: dixítque: Dedérunt David decem míllia, & mihi dedérunt mille: quid ei súperest nisi solum regnum? Non rectis ergo óculis Saül aspiciêbat David ex die illa, & deínceps. Post diem autem álterum, invâsit spíritus Dómini malus Saül, & prophetâbat in médio domûs suæ: David autem psallêbat in manu suâ, sicut per síngulos dies: tenebátque Saül lánceam, & misit eam, putans quòd configere posset David in paríete: & declinâvit David à fácie ejus secúndò. Et tímuit Saül David, eò quòd esset Dóminus cum eo, & à se recessísset. Amôvit ergo eum Saül à se, & fecit eum tribûnum super mille viros: & egrediebâtur, & intrâbat in conspéctu pópuli. In ómnibus quoque viis suis David prudéntèr se agêbat, & Dóminus erat cum eo. Vidit ítaque Saül David quòd prudens esset nimìs, & cœpit cavêre eum. Omnis autem Israël, & Juda diligêbat David: ipse enim egrediebâtur, & ingrediebâtur ante eos. Dixit autem Saül ad David: Ecce fília mea major Merob, ipsam dabo tibi uxôrem: tantúmmodò esto vir fortis, & præliâre bella Dómini. Saül autem reputâbat, dicens: Non sit super illum manus mea, sed Philisthinôrum. Ait autem David ad Saül: Quis ego sum, aut quæ est vita mea, aut cognátio patris mei in Israël, ut fiam gener regis? Factum est autem tempus, cùm debêret dari Merob fília Saül David, data est Hadriëli Molathítæ uxor. Diléxit autem Michol fíliam Saül álteram David, & nuntiâtum est Saül, & plácuit ei. Dixítque Saül: Dabo eam illi, ut fiat ei in scándalum, & sit super eum manus Philisthi-

sthinôrum. Dixit ergo Saül ad David: In duâbus rebus gener meus eris hódiè. Et mandâvit Saül servis suis: Loquímini ad David clam me, dicéntes: Ecce places regi, & omnes servi ejus díligunt te. Nunc ergo esto gener regis. Et locúti sunt servi Saül in áuribus David ómnia verba hæc. Et ait David: Num parum vobis vidêtur, génerum esse regis? Ego autem sum vir pauper & ténuis. Et renuntiavérunt servi Saül, dicéntes: Hujuscémodi verba locûtus est David. Dixit autem Saül: Sic loquímini ad David: Non habet necésse rex sponsália, nisi tantùm centum præpútia Philisthinôrum, ut fiat últio de inimícis regis. Porrò Saül cogitâbat trádere David in mánibus Philisthinôrum. Cùmque renuntiássent servi ejus David, verba quæ díxerat Saül, plácuit sermo in óculis David, ut fieret gener regis. Et post dies paucos surgens David, ábiit cum viris, qui sub eo erant. Et percússit Philísthiim ducéntis viris, & áttulit præpútia eôrum, & annumerâvit ea regi, ut esset gener regis. Dedit ítaquè ei Saül Michol filiam suam uxôrem. Et vidit Saül, & intelléxit quòd Dóminus esset cum David. Michol autem filia Saül diligêbat eum. Et Saül magìs timêre cœpit David: factúsque est Saül inimîcus David cunctis diêbus. Et egréssi sunt príncipes Philisthinôrum: à princípio autem egressiônis eôrum, prudéntiùs se gerêbat David quàm omnes viri Saül, & célebre factum est nomen ejus nimìs. ℞. Amen.

Hymnus. Noctis tempus. Quære fol. 257.

Capítula.

IN die tribulatiônis nostræ, Dómine, precem, quam effúndimus, súscipe: & exténsis in nocte mánibus, quæ desiderâmus intéllige; occúrre animâbus nostris óptimus Consolâtor, & indulgentiáli favôre exíste Redémptor: &, qui nos acquisísti passiône voluntáriâ, érue nos de láqueo venántis invíctâ poténtiâ.

Pater noster.

Lauda. Meménto verbi tui servo tuo, in quo mihi spem dedísti. Hæc me consolâta est in humilitâte mea. ℣. Supérbi iníquè agébant usquequâque: à lege autem tua non declinávi.

Orátio.

SPem quam dedísti nobis Dómine, ipsa sit in humilitâte nostra consolátio; quæ nobis erit in exultatiône glóriæ plenitûdo. ℞. Amen.

Ad Tértiam.

Proverbiôrum Salomônis. *Capítulo* 25. ℞. Deo grátias.

FIli, Nubes, & calîgo, & ventus, & plúviæ, non sequéntes, vir gloriôsus, & promíssa non complens. Patiéntiâ leniêtur princeps, & língua mollis confríngit durítiam. Mel invenísti, cómede quod súfficit tibi, ne fortè satiâtus évomas illud. Súbtrahe pedem tuum de domo próximi tui, nequándo satiâtus tui óderit te. Jáculum, & gládius, & sagítta acúta, homo qui lóquitur contra próximum suum falsum testimónium. Dens pútridus, & pes lapsus, qui sperat super infidêle in die angústiæ, & amíttit pállium in die frígoris. Acêtum in nitro, & qui cantat cármina cordi péssimo. Sicut tínea vestiménto, & vermis ligno: ita tristítia viri nocet cordi. Si esuríerit inimîcus tuus, ciba illum: si sitit, da ei aquam bíbere: prunas enim congregâbis super caput ejus, & Dóminus reddet tibi. Ventus áquilo díssipat plúvias, & fácies tristis línguam detrahéntem. Mélius est sedêre in ángulo dómatis, quàm cum mulíere litigiôsa, & in domo commúni. Aqua frígida ánimæ sitiénti, & núntius bonus de terra longínqua. Fons turbâtus pede, & vena corrúpta, justus cadens coram ímpio. Sicut qui mel multum cómedit, non est ei bonum: sic qui scrutâtor est majestâtis, opprimêtur à glória. Sicut urbs patens, & absque murôrum ámbitu, ita vir, qui non potest in loquéndo cohibêre spíritum suum. Cómede, fili mi, mel, quia bonum est, & favum dulcíssimum gútturi tuo. Sic & doctrîna ánimæ tuæ: quam cùm invéneris, habêbis in novíssimis spem, & spes tua non perîbit. ℞. Amen.

Léctio libri (*primi*) Samuêlis. *Capítulo* 19. ℞. Deo grátias.

IN illis diêbus: Locûtus est Saül ad Jónathan filium suum, & ad omnes servos suos, ut occíderent David. Porrò Jónathas filius Saül diligêbat David valdè, & indicâvit Jónathas David, dicens: Quærit Saül pater meus occídere te: quaprópter obsérva te, quæso, manè, & manêbis clam, & abscondêris. Ego autem egrédiens stabo juxta patrem meum, in agro ubicúmque fúerit: & ego loquar de te bona ad patrem meum: & quodcúmque vídero, nuntiâbo tibi. Locutúsque est Jónathas de David bona ad patrem suum: dixítque ad eum: Ne pecces rex in servum tuum David, quia non peccâvit tibi, &

& ópera ejus bona tibi sunt valdè. Et pósuit ánimam suam in manu tua, & percússit Philisthæum, & fecit Dóminus salûtem magnam univérso Israëli: vidísti, & lætâtus es. Quare ergo peccas in sánguine innóxio, interfíciens David, qui est absque culpa? Quod cùm audísset Saül, placâtus voce Jónathæ, jurâvit: Vivit Dóminus, quia non occidêtur. Vocâvit ítaque Jónathas David, & indicâvit ei ómnia verba hæc: & introdúxit Jónathas David ad Saül, & fuit ante eum, sicut fúerat heri & nudiustértius. Motum est autem rursùm bellum: & egréssus David, pugnâvit advérsùs Philísthiim: percussítque eos plagâ magnâ, & fugiérunt à fácie ejus. Et factus est spíritus Dómini malus in Saül: sedêbat autem in domo sua, & tenêbat lánceam: porrò David psallêbat in manu sua. Nisúsque est Saül configere lánceâ David in paríete, & declinâvit à fácie Saül: lâncea autem casso vúlnere perlâta est in paríetem, & David fugit, & salvâtus est nocte illâ. Misit autem Saül satéllites suos nocte in domum David, ut custodírent eum, & interficerêtur manè. Quod cùm annuntiásset David Michol uxor sua, dicens: Nisi salváveris te nocte hac, cras morièris: & depósuit eum per fenéstram. Porrò ille ábiit, & fugit, & salvâtus est. Tulit autem Michol státuam, & pósuit eam super lectum, & pellem pilôsam caprârum pósuit ad caput ejus, & opéruit eam vestiméntis. Misit autem Saül apparitóres, qui ráperent David: & respónsum est quòd ægrotâret. Rursúmque misit Saül núntios, ut vidérent David, dicens: Afférte eum ad me in lecto, ut occidâtur. Cùmque veníssent núntii, invéntum est simulâchrum super lectum, & pellis caprârum ad caput ejus. Dixítque Saül ad Michol: Quare sic inlusísti me, & dimisísti inimîcum meum, ut fúgeret? Et respóndit Michol ad Saül: Quia ipse locûtus est mihi: Dimítte me, alióquin interficiam te. David autem fúgiens, salvâtus est, & venit ad Sámuël in Rámatha, & renuntiâvit ei ómnia quæ fécerat sibi Saül: & abiérunt ipse, & Sámuël & moráti sunt in Naioth. Nuntiâtum est autem Sáuli à dicéntibus: Ecce David in Naioth in Rámatha. Misit ergo Saül lictóres, ut ráperent David: qui cùm vidíssent cúneum prophetârum vaticinántium, & Sámuël stantem super eos, factus est étiam Spíritus Dómini in illis, & prophetâre cœpérunt étiam ipsi. Quod cùm nuntiâtum esset Sáuli, misit & álios núntios: prophetavérunt autem & illi. Et rursùm misit Saül tértios núntios: qui & ipsi prophetavérunt. Et irâtus iracúndiâ Saül, ábiit étiam ipse in Rámatha, & venit usque ad cistérnam magnam, quæ est in Socho, & interrogâvit, & dixit: In quo loco sunt Sámuël & David? Dictúmque est ei: Ecce in Naioth sunt in Rámatha. Et ábiit in Naioth in Rámatha, & factus est étiam super eum Spíritus Dómini, & ambulâbat ingrédiens, & prophetâbat usque dùm venîret in Naioth in Rámatha. Et expoliâvit se étiam ipse vestiméntis suis, & prophetâvit cum cæteris coram Sámuël, & cécinit nudus totâ die, & nocte. Unde & exîvit provérbium: Num & Saül inter prophétas? Capit. 20. Fugit autem David de Naioth, quæ erat in Rámatha, veniénsque locûtus est coram Jónatha: Quid feci? quæ est iníquitas mea, & quod peccâtum meum in patrem tuum, quia quærit ánimam meam? Qui dixit ei: Absit, non morièris: neque enim fáciet pater meus quicquam grande vel parvum, nisi priùs indicáverit mihi: hunc ergo celâvit pater meus sermônem me tantúmmodò? nequâquàm erit istud. Et jurâvit rursùm Davídi. Et ille ait: Scit profèctò pater tuus, quia invéni grátiam in óculis tuis, & dicit: Nésciat hoc Jónathas, ne fortè contristêtur. Quinímò vivit Dóminus, & vivit ánima tua, quia uno tantùm (ut ita dicam) gradu, ego morsque divídimur. Et ait Jónathas ad David: Quodcúmque díxerit mihi ánima tua, fáciam tibi. Dixit autem David ad Jónathan: Ecce caléndæ sunt crástino, & ego ex more sedêre sóleo juxta regem ad vescéndum: dimítte ergo me ut abscóndar in agro usque ad vésperum diéi tértii. Si respíciens requisíerit me pater tuus, respondêbis ei: Rogâvit me David, ut iret celéritèr in Béthlehem civitâtem suam: quia víctimæ solémnes ibi sunt univérsis contribúlibus ejus. Si díxerit, Benè: pax erit servo tuo: si autem fúerit irâtus, scito quia complêta est malítia ejus. Fac ergo misericórdiam in servum tuum: quia fœdus Dómini me fámulum tuum tecum inîre fecísti. ℟. Amen.

Antíphona 1. Deus vitam meam annuntiávi tibi: posuísti láchrymas meas in conspéctu tuo, Dómine. Sicut in repromissiône tua, Deus Deus meus: convertántur inimíci mei retrò. ℣. Miserêre mihi Dómine, quóniam conculcâvit me homo: totâ die bellans tribulâvit me.

Orá-

Orátio.

DEus vitam nostram annuntiàmus tibi, quóniam inférna moriéndo vicísti: tu enim firma, quæ nostra agnóscis; qui solus inspéctor es cordis: Pone quæsumus in conspéctu tuo láchrymas nostras: ut repromissiônis percípiant donum; dum per eam sanctum paravérimus indulgéntiæ fructum. ℟. Amen.

Antíphona 2. Non erubéscant in me qui expéctant te Dómine, Deus virtûtum. Quóniam propter te portávi obpróbrium: opéruit confúsio fáciem meam. Accêde nunc, Dómine, ad ánimam meam, & rédime eam: propter inimícos meos líbera me. ℣. Quóniam zelus domûs tuæ comêdit me: & obpróbria exprobrántium tibi, cecidérunt super me.

Orátio.

NOn erubéscant in nobis Dómine Deus virtûtum, qui te expéctant de humánis áctibus judícium esse factûrum: ut Crucis tuæ poténtia & plácitos nos tibi operários salûtis exhíbeat, & cœléstis milítiæ curiam de nostris áctibus contristári non sinat. ℟. Amen.

Antíphona 3. Lingua mea meditábitur justítiam tuam, Dómine: totâ die laudem tuam: dùm confúsi & reveríti fúerint omnes qui quærunt mala mihi. ℣. Deus in te sperávi, Dómine, non confundâtur in ætérnum, qui hábitat in Hierúsalem.

℟. Posuérunt me inimíci mei in angústia: & amaritúdini trádidit me, quem diligêbam. P. Sinè causa vulnerâvit me: tu Dómine líbera me. ℣. Etenim homo pacis meæ, in quem ego sperâbam: qui edêbat panes meos. P. Sinè.

Preces. Rogâmus te, Rex sæculôrum Deus sancte, P. Jam miserêre: peccávimus tibi. ℣. Jesu Redémptor, qui solus víctima factus es mundo, Patri gratíssima, nos clemens tu líbera. P. Jam. ℣. Quo moriénte, terra contrémuit, è monuméntis sepúltos páriens ad fidem credéntium. P. Jam. ℣. Qui in sepúlchro quiéscis pósitus, tuâ quiête mórtuos réfoves, inferna percútiens. P. Jam. ℣. Qui sepulchráli lápide cláuderis, & resúrgis custódibus nésciis, purga nos à vítiis. P. Jam.

Hymnus. O Nazarêne, lux. fol. 144.

Orátio.

LIngua nostra, Dómine, meditêtur justítias tuas: ut laus tua totâ die ex ore nostro procêdat in eo, quod passiônis tuæ à nobis prædicâta fúerit glória: ut in ea justítia, quâ ex fide vívimus, te nunc & semper sine fine laudêmus.

Pater noster.

Léctio libri Ezechiêlis Prophétæ. *Capit.* 35.

℟. Deo grátias.

FActus est sermo Dómini ad me, dicens: Fili hóminis pone fáciem tuam advérsùm montem Seïr, & exténdam manum meam super te, & dabo te desolâtum atque desértum. Urbes tuas demóliar, & tu desértus eris: & scies quia ego Dóminus. Eò quòd fúeris inimìcus sempitérnus, & conclúseris filios Israël in manu gládii in témpore iniquitàtis extrémæ. Proptérea vivo ego, dicit Dóminus Deus: quóniam sánguini tradam te, & sanguis persequêtur te: & dabo montem Seïr desolâtum & desértum: & áuferam de eo eúntem, & redeúntem. Et implêbo montes ejus occisôrum suôrum: & in cóllibus suis, atque in vállibus suis, & in torréntibus interféćti gládio cadent. In solitúdines sempitérnas tradam te, & civitâtes tuæ non inhabitabúntur: & scies quia ego Dóminus. ℟. Amen.

Antíphona. Ecce enim Deus ádjuvat me: & Dóminus suscéptor meus est ánimæ meæ, reddens mala inimícis meis. ℣. Deus in nómine tuo salvum me fac: & in virtûte tua líbera me.

Orátio.

ADjuva nos, Deus salutâris noster, qui suscéptor es animârum nostrârum; ut in nómine sancto tuo lætêmur: & qui censêmur vocábulo Christi, mereâmur ejus partícipio pérfrui: sicque ætérna consequâmur gáudia, & præséntia superêmus advérsa; ut per ómnia te laudêmus; & te in nobis esse gaudeâmus. ℟. Amen.

Antíphona 2. Ecce elongávi fúgiens: & mansi in solitúdine. P. Expectâbam Dóminum, qui salvâret me à pusíllo ánimo, & tempestâte. ℣. Præcípita Dómine, & dívide linguas eôrum: quóniam vidi iniquitâtem, & contradictiônem in civitâte. Die ac nocte circúmdabit eam super viros ejus.

Orátio.

ECce, Dómine, pósiti in perturbatiône mundána, quiêtem solitúdinis eligéntes, elongári fugiéndo à terrénis áctibus cúpimus, ut à pusíllo ánimo, & tempestâte salvêmur: Qui ergo nunc locôrum præparâtam réquiem expectâmus; præbe nobis, ut exémpto humáno strépitu, in sola dulcédinis tuæ contemplatiône lætêmur. ℟. Amen.

An-

Antíphona 3. Prótege me, Dómine, à convéntu malignántium: & à multitúdine operántium iniquitâtem líbera me. ℣. Eripe me Dómine ab hómine malo: à viro iníquo & dolóso líbera me.

℟. Quare tristis es ánima mea: & quare contúrbas me? Spera in Deo, quóniam P. Confitêbor illi. ℣. Ingrédiar in locum tabernáculi admirábilis: usque ad domum Dei. In voce exultatiônis, & confessiônis confitêbor illi.

Preces. Miserêre mei Dómine, P. Qui potens es in misericórdia. ℣. Morte tuâ nos líbera. P. Qui. ℣. Salva nos tuo vúlnere. P. Qui. ℣. Crux tua nos vivíficet. P. Qui. ℣. Te moriénte, vivâmus. P. Qui.

Hymnus. O Nazarêne. fol. 144.

Orátio.

PRótege nos, Dómine, à convéntu malignántium inimicôrum; qui Crucis pertulísti obpróbrium: ut qui contra te linguas suas exacuérunt ut gládium; salubérrimo tuæ grátiæ dono conquisíti, devoréntur Ecclésiæ morsu.

Pater noster.

Ad Vésperos.

Lauda. Sol agnôvit occâsum suum. Posuísti ténebras, & facta est nox.

Antíphona. Misericórdia mea Deus, & refúgium meum: suscéptor meus, & liberâtor meus. Psalmus 143.

Lauda. Pauper sum ego, & dolens: & salus vultûs tui Deus suscêpit me. ℣. Laudâbo nomen Dei mei cum cántico: magnificâbo eum in laude.

Hymnus. Verbum Patris. fol. 252.

Capítula. Nonârum horârum. fol. 173.

Lauda. Meménto verbi tui servo tuo. folio 281.

SABBATO

Ad Matutînum.

Antíphona. Tu autem Dómine. Psalmus 3.

Orátio. Quamvis Dómine. fol. 141.

Antíphona 1. Deus cóntere dentes inimicôrum: molas leônum confrínge. Ut ad níhilum devéniant, velut aqua decúrrens. Ut lætêtur justus cùm víderit vindíctam impiôrum. ℣. Verè útiquè justítiam loquímini: rectè judicâte, filii hóminum.

Orátio.

DEus, qui admirábili responsiônis objéctu dentes cónteris inimicôrum; molásque frangis leônum: dùm & interrogatiónibus eôrum inexpugnábile præparas telum; & eôrum clamóribus insúltans, vivéntem te osténdis post vúlnera crucifixum: frange nunc, quæsumus, sequéntium contra te inimicôrum audáciam: ut ad níhilum, velut decúrrens aqua, devéniant, qui malítiæ suæ géstiunt intrà tuam Ecclésiam spárgere documénta. ℟. Amen.

Antíphona 2. Occupavérunt ánimam meam inimíci mei, Dómine: inruérunt in me fortes. Ecce ipsi loquúntur advérsùm me: & gládius in lábiis eôrum. Dispérge illos in virtûte tua: & déstrue eos protéctor meus. ℣. Eripe me de inimícis meis Deus meus: & ab insurgéntibus in me líbera me.

Orátio.

OCcupántes ánimam tuam, Christe Dómine, fortes, super te ácritèr inruérunt; cum témpore passiônis cúneus super te ínruit superbôrum: & ídeo quæsumus, ad precem Ecclésiæ tuæ jam réspice; & cruéntum hostis de manu gládium tolle: ut mucrône suo decìsum séntiat; cùm per eos, quos tenúerat; fidei tuæ cognóverit prædicári doctrînam. ℟. Amen.

Antíphona 3. Deus in adjutórium meum inténde: Dómine ad adjuvándum me festína. Confundántur & revereántur qui quærunt ánimam meam: ℣. Avertántur retrórsùm, & confundántur, qui cógitant mihi mala.

Orátio.

DEus, in adjutórium nostrum inténde: ut qui passiónibus tuis communicâre votis sinceríssimis anhelâmus, adjutôrem te nostrum in ipsis nostris conátibus sentiâmus. ℟. Amen.

℟. In via, quam ambulâbam, abscondérunt mihi muscípulam. Considerâbam in dexteram, & vidêbam: nec erat qui me cognósceret. Périit fuga à me, & non est qui requîrat ánimam meam. ℣. Ut quid, Dómine, in oratiône mea avértis fáciem tuam à me?

Orátio.

EFfundéntibus nobis in conspéctu tuo oratiônem nostram, Dómine, miséricors adjûtor assíste: esto nostra protéctio, qui es nostra redémptio: Sensus nostros sub tua benignitâte dírige; & sémitas nostras plácidâ directiône cognósce: ut inter abscónditos in hac via tua, quâ grádimur, láqueos, ita tui desidério percurrâmus; ut in plácitam tibi partem fidei vestígio occurrâmus. ℟. Amen.

Antíphona. Tibi soli peccávi Dómine, malum coram te feci: miserêre mei. Psalm. 50.

Orá-

Orátio. Tibi soli peccávimus. fol. 276.
Antíphona. Factus sum in derìsum totâ die: & omnes subsánnant me.
Cánticum. Seduxísti me. fol. 276.

Ad Matutìnum.

Antíphona. Deus Deus meus ad te de luce vígilo. ℣. Sitìvit in te ánima mea, quàm multiplícitèr tibi & caro mea. In terra desérta, ínvia & inaquósa.
Lauda. Omnis spíritus laudet nomen Dómini. Psalmus 150.
Léctio libri (*primi*) Samuêlis. *Capítulo* 21.
℟. Deo grátias.

IN illis diêbus: Venit David in Nobe ad Achímelech sacerdôtem: & obstúpuit Achímelech, eò quòd venísset David. Et dixit ei: Quare tu solus, & nullus est tecum? Et ait David ad Achímelech sacerdòtem: Rex præcêpit mihi sermônem, & ait: Nemo sciat rem, propter quam à me missus es, & cujúsmodi tibi præcépta déderim: nam & púeris condíxi in illum & illum locum. Nunc ígitur si quid habes ad manum, vel quinque panes, da mihi, aut quicquid invéneris. Et respóndens sacérdos ad David, ait ei: Non hábeo panes láïcos ad manum, sed tantùm panem sanctum: si mundi sunt púeri, máximè à muliéribus? Et respóndit David sacerdóti, & dixit ei: Equidèm, si de muliéribus ágitur: continúimus nos ab herì, & nudiustértius, quando egrediebâmur, & fuérunt vasa puerôrum sancta: porrò via hæc pollùta est, sed ea ipsa hódiè sanctificábitur in vasis. Dedit ergo ei sacérdos sanctificâtum panem: neque enim erat ibi panis, nisi tantùm panes propositiônis, qui subláti fúerant á fácie Dómini, ut poneréntur panes cálidi. Erat autem ibi vir de servis Saül, in die illa, intus in tabernáculo Dómini: & nomen ejus Doëg Idumæus, potentíssimus pastor Saül; hic pascêbat mulas Saül. Dixit autem David ad Achímelech: Si habes hùc ad manum gládium, aut hastam? da mihi, quia gládium meum, & arma mea non tuli mecum: sermo enim regis urgêbat. Et dixit sacérdos: Ecce hic gládius Góliath Philisthæi, quem percussísti in Vallem terebínthi, est involùtus pállio post ephod: si istum vis tóllere, tolle: neque enim est hìc álius absque eo. Et ait David: Si non est hìc álius absque eo, da mihi eum. Surréxit ítaquè David, & fugit in die illa à fácie Saül: & venit ad Achis regem Geth: dixerúntque servi Achis, cùm vidíssent David: Numquìd non iste est David rex terræ? nonnè huic cantábant per choros, dicéntes: Percússit Saül mille, & David decem míllia? Pósuit autem David sermónes istos in corde suo, & extímuit valdè à fácie Achis regis Geth. Et mutávit os suum coram Achis, & conlabebâtur inter manus eôrum, & impingêbat in óstia portæ, defluebántque salívæ ejus in barbam. Et ait Achis ad servos suos: Vidístis hóminem insânum: quare adduxístis eum ad me? An desunt nobis furiósi, quia introduxístis istum, ut fúreret me præsénte? dimíttite illum: hinc ne ingrediâtur domum meam? Capít. 22. Abiit ergo inde David, & fugit in spelúncam Odóllam. Quod cùm audíssent fratres ejus, descendérunt ad eum illuc. Et convenérunt ad eum omnes, qui erant in angústia constitúti, & oppréssi à rege aliéno, & amáro ánimo: & factus est eôrum princeps, fuerúntque cum eo quasi quadringénti viri. Et proféctus est David inde in Maspha, quæ est Moab: & dixit ad regem Moab: Máneat, oro, pater meus & mater mea vobíscum, donec sciam quid fáciat mihi Deus. Et relìquit eos ante fáciem regis Moab: manserúntque apud eum cunctis diêbus, quibus David fuit in præsídio. Dixítque Gad prophêta ad David: Noli manêre in præsídio, proficíscere, & vade in terram Judá. Et proféctus David, & venit in saltum Hareth. Et audivit Saül quòd apparuísset David, & viri qui erant cum eo. Saül autem cùm manêret in Gábaa, & esset in némore, quod est in Rama, hastam manu tenens, cunctìque servi ejus circumstárent eum, ait ad servos qui assistébant ei: Audìte filii Jémini: numquìd ómnibus vobis dabit filius Isaï agros & víneas, & univérsos vos fáciet tribúnos, & centuriónes: quóniam conjurástis omnes advérsùm me, & non èst qui mihi renúntiet, máximè cùm & filius meus fœdus iníerit cum filio Isaï? Non est qui vicem meam dóleat ex vobis, nec qui annúntiet mihi: eò quòd suscitáverit filius meus servum meum advérsùm me, insidiántem mihi usque hódiè. Respóndens autem Doëg Idumæus, qui ei assistêbat, & erat primus inter servos Saül, Vidi, inquit, filium Isaï in Nobe, apud Achímelech filium Achítob sacerdôtem. Qui consúluit pro eo Dóminum, & cibária dedit ei: sed & gládium Góliath Philisthæi dedit illi. Misit ergo rex ad accerséndum Achímelech filium Achítob,

tob, sacerdótem, & omnem domum patris ejus, sacerdótum, qui erant in Nobe, qui venérunt univérsi ad regem. Et ait Saül ad eos: Audi fili Achitób. Qui respóndit. Præstò sum dómine. Dixítque ad eum Saül: Quare conjurástis advérsùm me, tu & filius Isaï; & dedísti eis panes & gládium, & consuluísti eis Dóminum, ut consúrgeret advérsùm me, insidiâtor usque hódiè pérmanens? Respondítque Achímelech regi, & ait: Et quis in ómnibus servis tuis, sicut David fidêlis, & gener regis, & pergens ad impérium tuum, & gloriòsus in domo tua? Nùm hódiè cœpi consúlere pro eo Dóminum? absit hoc à me: ne suspicêtur rex advérsùs servum suum rem hujuscémodi in univérsa domo patris mei: non enim scivit servus tuus quicquam super hoc negótium vel módicum vel grande. Dixítque rex: Morte moriêris Achímelech, tu, & omnis domus patris tui. Et ait rex emissáriis, qui circumstábant eum: Convertímini, & interficite sacerdótes Dómini: nam manus eôrum cum David est: sciéntes quòd fugísset, & non indicavérunt mihi. Noluérunt autem servi regis exténdere manum suam in sacerdótes Dómini. Et ait ad Doëg Idumæum: Convértere tu, & ínrue in sacerdótes Dómini. Conversúsque Doëg Idumæus, ínruit in sacerdótes Dómini, & trucidâvit in die illa octogínta quinque viros vestítos ephod líneo. Nobe autem civitàtis sacerdòtum percússit in ore gládii, viros & mulíeres, párvulos, & lactántes, bovem & ásinum, & ovem in ore gládii. Evádens autem unus filius Achímelech, filii Achitób, cujus nomen erat Abíathar, fugit ad David, & annuntiâvit ei quòd occidísset Saül sacerdótes Dómini. Et ait David ad Abíathar: Sciêbam in die illa, quòd cùm ibi esset Doëg Idumæus, proculdúbiò annuntiâret Saúli: ego sum reus ómnium animârum patris tui. Mane mecum, si quis quæsíerit ánimam meam, quæret & ánimam tuam, mecúmque servabêris. Capít. 23. Et nuntiavérunt David, dicéntes: Ecce Philísthiim oppúgnant Ceïlam, & dirípiunt áreas. Consúluit ígitur David Dóminum, dicens: Nunc vadam, & percútiam Philisthæos istos? Et ait Dóminus ad David: Vade, & percúties Philisthæos, & salvâbis Ceïlam. Et dixérunt viri, qui erant cum David, ad eum: Ecce nos hìc in Judá consisténtes timêmus: quantò magis si ïérimus in Ceïla advérsùm ágmina Philisthinôrum? Rursùm ergo David consúluit Dóminum. Qui respóndens, ait: Surge, & vade in Ceïla: ego enim tradam Philisthæos in manu tua. Abiit ergo David, & viri ejus in Ceïla, & pugnâvit advérsùm Philisthæos, & abêgit juménta eôrum, & percússit eos plagâ magnâ: & salvâvit David habitatóres Ceïlæ. Porrò eo témpore, quo fugiêbat Abíathar filius Achímelech ad David in Ceïlam, ephod secum habens descénderat. Nuntiatúmque est Saúli quòd venísset David in Ceïla: & ait Saül: Trádidit eum Dóminus in manus meas, conclusúsque est, introgréssus urbem, in qua portæ & seræ sunt. Et præcêpit Saül omni pópulo, ut ad pugnam descénderet in Ceïlam: & obsidêret David, & viros ejus. Quod cùm rescísset David, quia præparâret ei Saül clam manum, dixit ad Abíathar sacerdótem: Applica ad me ephod. Et ait David: Dómine Deus Israël, audìvit famam servus tuus, quòd dispônat Saül venîre in Ceïlam, ut evértat urbem propter me: Si tradent me viri Ceïlæ in manu ejus? & si descéndet Saül sicut audìvit servus tuus? Dómine Deus Israël índica servo tuo. Et ait Dóminus: Descéndet. Dixítque David: Si tradent viri Ceïlæ me, & viros qui sunt mecum, in manus Saül? Et dixit Dóminus: Tradent. Surréxit ergo David & viri ejus quasi sexcénti, & egréssi de Ceïla, huc atque illuc vagabántur incérti: nuntiatúmque est Saül quòd fugísset David de Ceïla. Quámobrem dissimulâbat exîre. Morabâtur autem David in desérto in locis fortíssimis, mansítque in montem solitúdinis Ziph: quærêbat tamen eum Saül cunctis diêbus: & non trádidit eum Deus in manus ejus. Et vidit David quòd egréssus est Saül ut quæreret ánimam ejus. Porrò David erat in desérto Ziph in silva. Et surréxit Jónathas filius Saül in silvam, & confortâvit manus ejus in Dómino, dixítque ei: Ne tímeas: neque enim invéniet te manus Saül patris mei, & tu regnâbis super Israël, & ego ero tibi secúndus, sed & Saül pater meus scit hoc. Percussérunt ígitur utérque fœdus coram Dómino: mansítque David in silva: Jónathas autem revérsus est in domum suam. ℟. Amen.

Hymnus. Noctis tempus. fol. 257.

Capítula.

MUltis te pro nobis vulnéribus, bone Christe, confóssum crédimus, & fatêmur, cum excéptis supplíciis carnis, & lo-

quens, & tacens dolóres sústines passiônis: te étenim loquénte blasphemásse declámant; qui convérti debúerant: & te tacénte, in furôris cópiam exardéscunt; qui humilitâtis tuæ mansuetúdinem non veréntur: da ergo nobis, ut, qui passiônis tuæ dolóres concínimus, à nostris dolóribus liberêmur: ut magno discretiônis artículo prædíti, & loquéntes de te, & prædicántes, quæ vera sunt; & tacêre nostrum sit útile, & loqui ætérnam nobis profíciat ad mercêdem.

Pater noster.

Lauda. Memor fui judiciôrum tuôrum, Dómine à sæculo: & consolâtus sum. ℣. Deféctio ténuit me, pro peccatóribus derelinquéntibus legem tuam.

Orátio.

MEmores tui in nocte Dómine, legem tribue custodîre: & qui de te nec in tribulatiónibus silent, nunquàm à tuis sermónibus cláudicent; sed fixâ stabilitâte perdúrent. ℟. Amen.

Ad Tértiam.

Léctio libri Proverbiôrum. *Capítulo* 22. ℟. Deo grátias.

FIli, Mélius est nomen bonum, quàm divítiæ multæ: super aurum & argéntum, grátia bona. Dives & pauper obviavérunt sibi: utriúsque operâtor est Dóminus. Cállidus videt malum, & abscóndet se: ínnocens pertránsiit, & afflíctus est damno. Finis modéstiæ timor Dómini, divítiæ & glória & vita. Arma & gládii in via pervérsi: custos ánimæ suæ longè recêdit ab eis. Provérbium est: Adoléscens juxta viam suam, étiam cùm senúerit, non recêdet ab ea. Dives paupéribus ímperat: & qui áccipit mútuum, servus est fœnerántis. Qui séminat iniquitâtem, metet & mala, & virgam iræ suæ consummâbit. Qui pronus est ad misericórdiam, benedicêtur: de pánibus enim suis dedit páuperi. ℟. Amen.

Léctio libri (*primi*) Samuêlis. *Capítulo* 23. ℟. Deo grátias.

IN illis diêbus: Ascendérunt Ziphæi ad Saül in Gábaa, dicéntes: Nonnè David látitat apud nos in locis tutíssimis silvæ, in colle Háchila, qui est ad déxteram desérti? Nunc ergo, sicut deliberâvit ánima tua ut descénderes, descénde: nostrûm autem erit ut tradâmus eum in manu regis. Dixítque Saül: Benedícti vos à Dómino, qui doluístis vicem meam. Abîte, oro, & diligéntiùs properâte, & curiósiùs ágite, & consideráte locum ubi sit pes ejus, vel quis víderit eum ibi: recógitat enim de me, quòd cállidè insídier ei. Considerâte & vidête ómnia latíbula ejus, in quibus abscónditur: & revertímini ad me ad rem certam, & vadam vobíscum: quòd si étiam in terram se obstrúxerit, præscrutâbor eum in multis míllibus Judá. At illi surgéntes abiérunt in Ziph ante Saül: David autem & viri ejus erant in desérto Maon, in campéstribus, ad déxteram Lésimuth. Abiit ergo Saül & sócii ejus ad quæréndum: & nuntiâtum est David, statímque descéndit ad petram, & versabâtur in desérto Maon: quod cùm audísset Saül, persecûtus est David in desérto Maon. Et ibat Saül in latus montis ex parte una: David autem & viri ejus erant in látere montis ex parte áltera: porrò David desperâbat se posse evádere à fácie Saülis: ítaquè Saül & viri ejus in modum corónæ cingébant David & viros ejus, ut cáperent eos. Et núntius venit ad Saül, dicens: Festína, & veni, quóniam infudérunt se Philísthiim super terram. Revérsus est ergo Saül desístens pérsequi David, & perréxit in occúrsum Philisthinôrum: propter hoc vocavérunt locum illum, Petram dividéntem. Ascéndit ergo David inde: & ábiit in locis tutíssimis Engáddi. Cùmque revérsus esset Saül cum tria míllia electôrum virôrum ex omni Israël, perréxit ad investigándum David & viros ejus, étiam super abruptíssimas petras, quæ solis ibícibus pérviæ sunt. Venit ad caulas óvium, quæ se offerébant viánti: erátque ibi spelúnca, in quam ingréssus est Saül, ut purgâret ventrem: porrò David & viri ejus in interióri parte spelúncæ latébant. Et dixérunt servi David ad eum: Ecce dies, de qua locûtus est Dóminus ad te: Ego tradam tibi inimîcum tuum, ut fácias ei sicut placúerit in óculis tuis. Surréxit ergo David, & præcîdit oram chlámydis Saül siléntèr. Post hæc percússit cor suum, eò quòd abscidísset oram chlámydis Saül. Dixítque ad viros suos: Propítius sit mihi Dóminus, nec fáciam hanc rem Dómino meo, Christo Dómini, ut mittam manum meam in eum, quia Christus Dómini est. Et confrêgit David viros sermónibus, & non permîsit eos, ut consúrgerent in Saül: porrò Saül exúrgens de spelúnca, pergêbat cœpto itínere. Resurréxit autem & David post eum: & egréssus de spelúnca, clamâvit post tergum Saülis, dicens: Dómine mi rex. Et respéxit Saül post se,

se : & inclínans se David pronus in terra, adorâvit, dixítque ad Saül : Quare audis verba hóminum loquéntium, David quærit malum advérsùm te? Ecce hódiè vidérunt óculi tui, quòd trádidit te Dóminus in manu mea in spelúnca : & cogitávi ut occíderem te, sed pepércit tibi óculus meus : dixi enim : Non exténdam manum meam in dómino meo, quia christus Dómini est. Quin pótiùs pater mi, vide, & cognósce oram chlámydis tuæ in manu mea : quómodò cùm præcíderem summitâtem chlámydis tuæ, nólui exténdere manum meam in te. Animadvérte, & vide, quóniam non est in manu mea malum, neque iníquitas, neque peccávi in te : tu autem insidiâris ánimæ meæ ut áuferas eam. Júdicet Dóminus inter me & te, & ulciscâtur me Dóminus ex te : manus autem mea non sit in te. Sicut & in provérbio antíquo dícitur : Ab ímpiis egrediêtur impíetas: manus ergo mea non sit in te. Quem séqueris? canem mórtuum perséqueris, & púlicem unum. Sit Dóminus judex, & júdicet inter me & te : & vídeat, & júdicet causam meam, & éruat me de manu tua. Cùm autem complésset David loqui sermónes hujuscémodi ad Saül, dixit Saül : Numquìd vox tua hæc est, fili mi, David? Et levâvit Saül vocem suam, & flevit : dixítque ad David: Jústior es tu quàm ego : tu enim tribuísti mihi bona : ego autem réddidi tibi mala. Et tu indicásti hódiè quæ féceris mihi bona : quómodò tradíderit me Dóminus in manu tua, & non occíderis me. Quis enim cùm invénerit inimîcum suum, dimíttet eum in via bona? Sed Dóminus reddat tibi vicissitúdinem hanc, pro eò quòd hódiè operâtus es in me. Et nunc quia scio quòd certíssimè regnatûrus sis, & habitûrus in manu tua regnum Israël : jura ergo mihi in Dóminum, ne déleas semen meum post me, neque áuferas nomen meum de domo patris mei. Et jurâvit David Saúli. Abiit ergo Saül in domum suam: & David & viri ejus ascendérunt ad tutióra loca desérti. ℟. Amen.

Antíphona 1. Ad defensiônem meam atténde, Dómine. Eripe à frámea ánimam meam: & de manu canis únicam meam. Salva me, rex meus, & Deus meus. ℣. Ne discédas à me : quóniam tribulátio próxima est : & non est qui ádjuvet.

Orátio.

AD defensiônem Ecclésiæ réspice pastor animârum, Dómine Jesu Christe, líberans misericórditèr ánimas nostras de ore leônis : cujus ánima à frámea & manu liberâta est canis. ℟. Amen.

Antíphona 2. Firmaméntum meum, & refúgium es tu, Deus meus. Eripe me de manu contra legem agéntis, & iníqui : ℣. Quóniam tu es patiéntia mea Dómine : spes mea à juventûte mea.

Orátio.

FIrmaméntum nostrum atque refúgium, te Dóminum póscimus crucifixum : ut de manu peccatôris nos líberans, in locum munîtum coronándos státuas. ℟. Amen.

Antíphona 3. Quare, Dómine, ábjicis ánimam meam, avértis fáciem tuam à me? Pauper sum ego, & ærumnôsus ab adolescéntia. Longè fecísti à me amîcum, & sodâlem, notum meum abstulísti. ℣. In me pertransiérunt iræ tuæ, & terróres tui conturbavérunt me.

℟. Deus meus salva me de manu ímpii : de manu iníqui, & nocéntis : quia tu es expectátio mea Deus. Dómine, fidúcia mea ab adolescéntia mea. ℣. Eripe me, Dómine, ab hómine malo : à viro iníquo líbera me.

Preces. Miserêre, Dómine, supplicántibus; P. Et dona nobis véniam. ℣. Quem passum, Christe Dómine, pro nobis esse crédimus. P. Tu. ℣. Quem verberâtum álapis fatêmur, & supplíciis. P. Et. ℣. Quem terra trémuit mórtuum ; quo resurgénte lætâtur. P. Tu. ℣. Jam morte tuâ líberi capiâmus regnum cœli. P. Et dona.

Hymnus. O Nazarêne. fol. 144.

Capítula.

INdigéntiæ nostræ, inópiam bone Christe consídera : ne, quandò avértis à nobis fáciem tuam, abjícias ánimam nostram : ut, qui páuperes, & ærumnósi ab adolescéntia sumus ; delíciis aliquándò recreáti cœléstibus, ætérnâ nos vestítos immortalitâte lætêmur.

Pater noster.

Ad Sextam.

Léctio libri Hieremíæ Prophétæ. *Capítulo* 5. ℟. Deo grátias.

HÆc dicit Dóminus : Audi pópule, qui non habes cor : qui habéntes óculos, non vidêtis. Me ergo non timébitis, ait Dóminus : & à fácie mea non dolébitis? Qui pósui arênam términum mari, præcéptum sempitérnum, quod non præterîbit: & commovebúntur, & non potuérunt ; & intuméscent fluctus ejus, & non transíbunt il-

illuc : pópulo autem huic factum est cor incrédulum & exásperans, recessérunt & abiérunt. Et non dixérunt in corde suo: Metuâmus Dóminum Deum nostrum, qui dat nobis plúviam temporáneam & serótinam in témpore suo; plenitúdinem ánnuæ messis custodiéntem nobis. Iniquitátes vestræ declinavérunt ab eo: & peccâta nostra prohibuérunt bonum à nobis: qui invénti sunt in pópulo meo ímpii insidiántes quasi áucupes, láqueos ponéntes & pédicas ad capiéndos viros. Sicut decípula plena ávibus, sic domus eôrum plenæ dolo: quia magnificáti sunt & ditáti. Incrassáti sunt & impinguáti: & præteriérunt sermónes meos péssimè. Causam víduæ non judicavérunt, causam pupílli non direxérunt, & judícium páuperum non judicavérunt. Numquìd super his visitâbo, dicit Dóminus? aut super gentem hujuscémodi non ulciscêtur ánima mea? Stupor & mirabília facta sunt in terra: prophétæ prophetábant mendácium, & sacerdótes applaudébant mánibus suis: & pópulus meus diléxit tália: quid ígitur fiet in novíssimo ejus? Confortámini filii Bénjamin in médio Hierúsalem. ℟. Amen.

Antíphona 1. Ne simul tradas me cum peccatóribus: & cum operántibus iniquitâtem ne perdas me, Dómine: ℣. Da illis, Dómine, secúndùm ópera eôrum, & secúndùm nequítiam studiôrum ipsôrum.

Orátio.

CHriste Deus noster, qui inter peccatóres, cum latrónibus scílicet, Crucis supplício tráditus, perpéssus es: quæsumus, ne nos simul cum peccatóribus tradas; neque cum operántibus iniquitâtem páriter púnias: ut, quos passióne tuâ à diáboli potestâte liberâre dignâtus es, & hìc & in ætérnum ab infernáli peccatôrum sorte dissócies. ℟. Amen.

Antíphona 2. Dómine exáudi oratiônem meam: & clamor meus ad te pervéniat. In quacúmque die tríbulor, inclína ad me aurem tuam. ℣. In quacúmque die invocávero te, velócitèr exáudi me.

Orátio.

DOmine, exáudi oratiônem meam; & clamor noster ad te plácidâ benignitâtis tuæ aure pervéniat: ne révoces nos in dimídio diêrum nostrôrum: sed ad certam statiônem tendéntes, fac nos cursum consummâre virtûtis; ac per stúdium sanctificatiônis acquírere ætérnum Glóriæ regnum, in hac diêrum præséntium paucitâte. ℟. Amen.

Antíphona 3. Eripe me Dómine ab hómine malo: & à viro iníquo, & à lingua dolósa. ℣. Custódi me Dómine de manu peccatôris: & ab homínibus iníquis líbera me. Qui cogitavérunt supplantâre gressus meos. ℟. Eripe me de inimícis meis, Dómine. P. Quia tu es Deus meus. ℣. Eripe me de operántibus iniquitâtem: & de viris sánguinum líbera me. P. Quia.

Preces. Ad te clamâmus omnes, Dómine, P. Miserêre. ℣. Exáudi Deus tuam plebem, & nos ab hoste defénde, P. Miserêre. ℣. Exáudi Deus Pontíficem, ejúsque Sacerdôtem, P. Miserêre. ℣. Exáudi Deus míseros, & révoca captívos, P. Miserêre. ℣. Exáudi Deus víduas, & orphanôrum láchrymas, P. Miserêre. ℣. Exáudi Deus cœcos, & redde illis lumen in ætérnum: tecum sine fine vivâmus, P. Miserêre.

Hymnus. O Nazarêne, lux. fol. 144.

Orátio.

ERipe me, Dómine, ab hómine malo, qui tráditus es pro scélere aliéno: ut pássio tua à futúris nos erípiat torméntis; quæ in derìsum facta est ab ímpiis.

Pater noster.

IN QUINTO DOMINICO QUADRAGESIMÆ.

Ad Vésperum.

Lauda. Sacrificâte sacrifícium. fol. 214.

Orátio.

DEus justítiæ nostræ, invocántibus te nobis propítius appâre; ut & sacrifícium vespertìnum sacrificêmus; & ad præmia cœléstia, te auxiliánte, perveniâmus. ℟. Amen.

Antíphona. Dixit Moyses ad pópulum: Quarta décimâ die mensis nonârum celebrábitis Pascha. ℣. Cánite in inítio mensis tuba in signis solemnitâtis nostræ.

Lauda. Tædium ténuit me, pro derelinquéntibus legem tuam. Cantábiles erant mihi justificatiónes tuæ, in loco peregrinatiônis meæ. ℣. Meménto verbi tui servo tuo, in quo mihi spem dedísti.

Hymnus. Verbum Patris. Quære fol. 252.

Capítula.

CHriste Deus noster, qui pro nobis ómnibus passiônis sustulísti injúriam; cùm inter odiéntes pacem pacíficus invenîris; & ínnocens à nocéntibus crucifigeris: sicque mortem humáni géneris morte tuâ transfigis: da nobis, ut multiplicâta super nos superbô-

bôrum iníquitas non præváleat; atque meditátio legis tuæ cordis nostri stúdium non recêdat: ut, quia tu solus pro nobis ómnibus & mortem passus es & sepúlchrum; credéntibus tibi & lumen ætérnæ vitæ dones, & præmium.

Pater noster.

Benedíctio.

CHristus Dóminus, qui morte suâ humanitâtis nostræ mortem devîcit, victóres vos efficiat críminis vestri. ℟. Amen. Et qui tradi se permísit ab ímpiis, ab æternôrum vos suppliciôrum erípiat pœnis. ℟. Amen. Et cum eo sine fine vivâtis, qui victor factus est mortis. ℟. Amen.

Lauda. Multi persequéntes me, tríbulant me, Dómine: à lege autem tua non declinávi, Deus meus. ℣. Vide humilitâtem meam, & éripe me: quia legem tuam non sum oblitus.

Orátio.

MIseratiónes tuæ multæ, Dómine, ómnes iniquitátes nostras déleant; & ad indulgéntiam tuam nos emundándos perdúcant. ℟. Amen.

Lauda 2. Exclamávi in toto corde meo, exáudi me, Dómine. ℣. Clamávi ad te, salvum me fac: ut custódiam testimónia tua.

Orátio.

EXclamâmus ad te, Dómine, ut nos exáudias; & óculos humo acclíves ad te admíttas: ut, tuâ nos inlustránte serenitâte, semper maneâmus in lúmine. ℟. Amen.

Lauda 3. Vide humilitâtem meam, & éripe me, Dómine: quia legem tuam non sum oblîtus. ℣. Júdica causam meam, & rédime me: propter elóquium tuum vivífica me.

Orátio.

VIde humilitâtem nostram, Dómine; & éripe nos: te enim respiciénte, etsì dejícimur, sublevâmur: quo sustentánte, ne corruâmus, excípimur. ℟. Amen.

Preces. Dómine misericordiârum, P. Oblivíscere peccâta nostra. ℣. Qui resúrgens à mórtuis sedes ad déxteram Dei Patris, P. Oblivíscere. ℣. Qui promíttis justis præmia; & iníquis minâris supplícia, P. Oblivíscere. ℣. Qui peccántem non júdicas; sed ad pœniténtiam prróvocans expéctas, P. Oblivíscere. ℣. Qui justos vocas ad tolerántiam; & post tentatiônem próvocas ad corônam, P. Oblivíscere.

Orátio. Exáudi oratiônem. fol. 138.

IN QUINTO DOMINICO

Ad Matutînum.

Hymnus. Ætérne rerum Cónditor. Requîre fol. 3.

Orátio.

DEus, quem totîus opíficem óperis laudándo concélebrat cóndita magnitûdo: cujúsque poténtiam intelligíbilis creatûra mirâtur: tibi súpplices honôrem deférimus, te cordis vócibus provocâmus: ut, qui nos ad matutînum officium, gallo præconánte, exsúscitas; plácida tibi nostri famulátûs vota efficias, & tuo miti præsídio, quod delinquéndo sordúimus, ábluas: & jugi te prece rogâmus, ut justificatiônis tuæ grátiam nobis impértias. ℟. Amen.

Antíphona. Glória mea Deus, & exáltans caput meum. Psalmus 3.

Antíphona. Tibi soli peccávi: miserêre mei, Deus. Psalmus 50.

Orátio.

SUscéptor noster Dómine exálta caput nostrum in glória, & locuplêta nos in misericórdia tua: lava íntima cordis nostri ab íntima cordis nostri injustítia; & à peccáti inquinaméntis purífica: mitte de cœlo, & érue nos à conculcántis obpróbrio: ut álacres ad hoc tuum recurrâmus altárium; & matutînum sacrifícium tibi offerâmus in templo. ℟. Amen.

Antíphona. Psallam nómini tuo, Altíssime. In converténdo inimîcum meum retrórsùm: infirmabúntur, & périent à fácie tua. ℣. Quóniam fecísti judícium meum & causam meam: sedísti super thronum qui júdicas æquitâtem.

Orátio.

PSallat semper Ecclésia tua nómini tuo, Altíssime Deus; qui per passiônis tuæ triúmphum convertísti inimîcum ánimæ nostræ retrórsùm: quæsumus proínde, ut eôdem cum suis satellítibus infirmátis & pérditis, áffatìm tua nos semper prótegat pássio gloriôsa. ℟. Amen.

Antíphona 2. Peccatóres tetendérunt arcum, paravérunt sagíttas in phháretra, ut sagíttent in obscúro rectos corde. Quem tu perfecísti, ipsi destruxérunt: justus autem quid fecit? ℣. Dóminus in templo sancto suo, Dóminus in cœlo sedes ejus.

Orátio.

ADvérsùs te, Christe Dómine, peccatóres malignitâtis prætendéntes arcum, dolositâtis suæ nihilóminùs sagíttis transfixi sunt: Quia ígitur te in obscúro nequítiæ in jáculis linguæ suæ, ut conáti sunt, transfige-

gere nequiérunt; nos, quæsumus, ab eorum déntibus tuæ passiònis munímine extrahâmur: ut te, quem rectum corde persecúti sunt ímpiè, séntiant nostrum in ómnibus protectôrem. ℟. Amen.

Antíphona 3. Dispérdat Dóminus univérsa lábia iníqua, & linguam magníloquam. Qui dicunt: Lábia nostra nobíscum sunt, quis noster est Deus? Ponam in salutári meo: fidéntèr agam in eo. ℣. Salvum me fac Dómine, quóniam defécit sanctus: quóniam diminútæ sunt veritátes à filiis hóminum.

Orátio.

DIspérde Dómine univérsa lábia dolôsa & línguam magníloquam; ut qui in salutâre tuum fidéntèr ágere nolunt, labiôrum suôrum malítiâ confundántur: sicque illis in Christo Dómino nostro vocátis per pœniténtiam, unâque nobíscum fidei linguâ efféctis; ut lábia dolôsa utcúmque à nobis usquequâque dispéreant. ℟. Amen.

℟. Viri iníqui dixérunt: Opprimâmus virum justum injústè, & deglutiâmus eum tanquam inférnus vivum: auferâmus memóriam illìus de terra; P. Et de spóliis ejus sortem mittâmus inter nos: ipsi autem homicídæ thesaurizavérunt sibi mala. Insipiéntes, & malígni odérunt sapiéntiam, & rei facti sunt in cogitatiónibus. ℣. Dixérunt: Venìte, percutiâmus eum linguâ, & non attendâmus ad univérsos sermónes ejus. P. Et de spóliis.

Orátio.

CHriste Dei Fílius, cujus vitam viri ímpii & oppriméndam diffiniunt, & deglutiéndam, ut ínferi statuérunt, niténtes memóriam tuam auférre de terra, qui creáveras cœlos & terram; te pétimus, & rogâmus, ut, qui in spóliis vestis tuæ missam sortem patiéntèr perférre dignâtus es, lapsus fragilitâtis nostræ benigníssimè tóleres, ac à cunctórum nos elógio críminum expiátos consérves: quátenùs, dùm nos malæ consuetúdinis ligámine reddíderis absolútos, Sanctórum catérvis in futúro consócies laureándos. ℟. Amen.

IN LAUDIBUS.

Ad Cánticum.

Antíphona. Facta est pars Dómini, plebs Jacob: funículum hereditâtis ejus Israël. Sufficiéntiam eis in terra desérta, in siti calôris, ubi non erit aqua.

Cánticum. Atténde cœlum. fol. 4.

Orátio.

FAc nos, Dómine Deus noster, portiônem esse funículo hereditâtis tuæ: ut sufficiéntiâ ignis calòris tui in terra sitiénti córporis tui, à te, qui es spes, & satíetas nostra, réfici mereâmur. ℟. Amen.

Ad Benedíctus.

Antíphona. Emítte lucem tuam, Dómine: quia tu es Deus meus, & fortitûdo mea. ℣. Deus Deus meus, ad te de luce vígilo.

Cánticum. Benedíctus es Dómine. Quære fol. 6.

Lauda. Laudâte Dóminum de terra: montes & omnes colles: ligna fructífera, & omnes cedri: quia exaltâtum est nomen ejus solìus. P. Et exaltâvit cornu pópuli sui. ℣. Laus ejus in ómnibus sanctis ejus. P. Et exaltâvit.

Léctio libri (*primi*) Samuèlis. *Capítulo* 25. ℟. Deo grátias.

IN illis diêbus: Erat vir quíspiam in solitúdine Maon, & posséssio ejus in Carmélo, & homo ille magnánimis: eránt que ei oves tria míllia, & millæ capræ: & áccidit ut tonderêtur grex ejus in Carmélo. Nomen autem viri illìus Nabal: & nomen uxôris ejus Abígail: erátque múlier illa prudentíssima & speciôsa: porrò vir ejus durus, & péssimus, & malitiôsus: erat autem de génere Caleb. Cùm ergo audísset David in desérto quòd tondéret Nabal gregem suum, misit decem júvenes, & dixit eis: Ascéndite in Carmêlum, & veniêtis ad Nabal, & salutábitis eum ex nómine meo pacíficè. Et sic dicêtis: Sit frátribus meis, & tibi pax, & dómui tuæ pax, & ómnibus, quæcúmque habes, sit pax. Ex multis annis salvos fáciens tuos, & ómnia tua, audívi, quòd tondérent pastóres tui greges tuos, qui erant in desérto nobíscum: nunquàm istis molésti fúimus, nec aliquándò défuit quicquam eis de grege omni témpore quo fuérunt nobíscum in Carmélo. Intérroga púeros tuos, & indicábunt tibi. Nunc ergo invéniant púeri mei grátiam in óculis tuis: in die enim bona venîmus ad te: quodcúmque invénerit manus tua, da servis tuis, & filio tuo David. Cùmque veníssent púeri David, locúti sunt ad Nabal ómnia verba hæc ex nómine David: & siluérunt. Respóndens autem Nabal púeris David, & ait: Quis est David? aut quis est filius Isaï? Hódiè increvérunt servi qui fúgiunt Dóminos suos. Tollam ergo panes meos, & aquas meas, & carnes pécorum, quæ occídi tonsóribus meis, & dabo viris quos néscio unde sint? Regréssi sunt ítaquè púeri ad David per viam

viam suam, & revérsi venérunt, & nuntiavérunt ei ómnia verba quæ díxerat Nabal. Tunc ait David viris suis: Accingâtur unusquísque gládio suo. Et accíncti sunt sínguli gládiis suis, accinctúsque est David ense suo: & secúti sunt David quasi quadringénti viri: porrò ducénti remansérunt ad sárcinas. Abígaïl autem uxóri Nabal nuntiâvit unus de púeris, dicens: Ecce misit David núntios de desérto, ut benedícerent Dómino nostro: & adversâtus est eos: hómines isti, satis boni fuérunt nobis, & non molésti: nec quicquam aliquándò périit omni témpore, quo sumus conversáti cum eis in desérto: pro muro erant nobis tam in nocte quàm in die, ómnibus diêbus quibus pávimus apud eos greges. Quámobrem consídera, & cógita quid fácias: quóniam complêta est malítia advérsùm virum tuum, & advérsùm domum tuam, & ipse est fílius tuus Bélial, ita ut nemo possit ei loqui. Festinâvit ígitur Abígaïl, & tulit ducéntos panes, & duos utres vini, & quinque aríetes coctos, & quinque sata poléntæ, & centum ligatúras uvæ passæ, & ducéntas massas caricârum, & pósuit super ásinos: dixítque púeris suis: Præcédite me: & ecce, ego post tergum sequar vos: viro autem suo Nabal non indicâvit. Cùm ergo ascendísset ásinum, & descénderet ad radìcem montis, David & viri ejus descendébant in occúrsum ejus: quibus & illa occúrrit. Et ait David: Verè frustrà servávi ómnia quæ hujus erant in desérto, & non périit quicquam de cunctis quæ ad eum pertinébant: & réddidit mihi malum pro bono. Hæc fáciat Deus inimícis David, & hæc addat, si relíquero de ómnibus quæ ad eum pértinent usque manè, mingéntem ad paríetem. Cùm autem vidísset Abígaïl David, festinâvit, & descéndit de ásino, & córruit coram David super fáciem suam, & adorâvit super terram, & cécidit ad pedes ejus, & dixit: In me sit, dómine mi, hæc iníquitas: loquâtur, óbsecro, ancílla tua in áuribus tuis: & audi verba fámulæ tuæ. Non ponat, oro, dóminus meus rex cor suum super virum istum inìquum Nabal: quóniam secúndùm nomen suum stultus est, & est stultítia cum eo: ego autem ancílla tua non vidi púeros tuos, dómine mihi rex, quos misísti. Nunc ergo dómine mi, vivit Dóminus, & vivit ánima tua, qui prohíbuit te ne veníres in sánguinem, & salvâvit manum tuam tibi: & nunc fiant sicut ut Nabal inimíci tui, & qui quærunt Dómino meo malum. Quaprópter súscipe benedictiònem hanc, quam áttulit ancílla tua tibi dómino meo: & da púeris qui sequúntur te dóminum meum. Aufer iniquitâtem fámulæ tuæ: fáciens enim fáciet tibi Dóminus dómino meo domum fidêlem, quia prælia Dómini, dómine mi, tu præliâris: malítia ergo non inveniâtur in te ómnibus diêbus vitæ tuæ. Si enim surréxerit aliquándò homo pérsequens te, vel quærens ánimam tuam, & erit ánima dómini mei custodìta quasi in fascículo vivéntium apud Dóminum tuum: porrò ánimæ inimicôrum tuôrum rotabúntur quasi ímpetu & círculo fundæ. Cùm ergo fécerit tibi Dóminus dómino meo ómnia quæ locûtus est bona de te, & constitúerit te ducem super Israël, & non erit tibi hoc in singúltum, & in scrúpulum cordis dómino meo, quòd effúnderis sánguinem innóxium, aut ipse te ultus fúeris: & cùm benefécerit Dóminus dómino meo, recordáberis ancíllæ tuæ, & tu benefácies ei. Et ait David ad Abígaïl: Benedíctus Dóminus Deus Israël, qui misit te hódiè in occúrsum meum, & benedíctum elóquium tuum, & benedícta tu, quæ prohibuísti me hódiè ne irem ad sánguinem, & ulcíscerer me manu meâ. Alióquin vivit Dóminus Deus Israël, qui prohíbuit me, ne malum fácerem tibi: nisi citò venísses in occúrsum mihi, non remansísset Nabal usque ad lucem matutìnam, nec mingens ad paríetem. Suscêpit ergo David de manu ejus ómnia quæ áttulerat ei, dixítque ei: Vade pacíficè in domum tuam, ecce audívi vocem tuam, & honorávi fáciem tuam. Venit autem Abígaïl ad Nabal: & ecce erat ei convívium in domo ejus, quasi convívium regis, & cor Nabal jocúndum: erat enim ébrius nimìs: & non indicâvit ei verbum pusíllum aut grande usque manè. Dilúculò autem cùm digessísset vinum Nabal, indicâvit ei uxor sua verba hæc, & mórtuum est cor ejus intrínsecùs, & factus est quasi lapis. Cùmque pertransíssent decem dies, percússit Dóminus Nabal, & mórtuus est. Quod cùm audísset David mórtuum Nabal, ait: Benedíctus Dóminus, qui judicâvit causam obpróbrii mei de manu Nabal, & servum suum custodìvit à malo. ℟. Amen.

Hymnus. Noctis tempus. fol. 257.

Capítula.

Unigénite Dei Fílius, qui passiónes mortalitâtis nostræ in te suscípiens, passiònis,

nis tuæ nos voluísti esse partícipes; éffice nos & sectatóres lucis, & operários veritàtis: ut, mortis nostræ naufrágia evadéntes, quadrífluo Evangeliôrum tuôrum amne ubériùs inlustráti, passiônis tuæ exémplo mereâmur esse idónei.

Pater noster.

In secúndis Vésperis.

Lauda. Usque ad vésperum quàm magnificâta sunt ópera tua Dómine!

Antíphona. Animas nostras humiliêmus in jejúnio: quia Pascha Dómini próxima est, & erípiet nos Dóminus de domo servitûtis. ℣. Deus misereâtur nobis, & benedîcat nos: illúminet Dóminus vultum suum super nos, & misereâtur nobis.

Lauda. Me expectavérunt peccatóres ut pérderent me: testimónia autem tua non intellexérunt. ℣. In ætérnum Dómine, pérmanet verbum tuum in cœlo.

Hymnus. Verbum Patris. fol. 252.

Capítula.

HUmiliántes ánimas nostras in jejúnio, Dómine Deus educ eas ab ínferis; & à descendéntibus in lacum nos érue: & qui virtûte inenarrábili mundum redemptûrus, descéndens à supérnis, ínferi confregísti recéssus, ne peccáto duce illùc deducâmur, custódi propítius: & præsta, ut cum his, qui ad vitam ætérnam conscrípti sunt, tibi módulo pietâtis psallâmus; atque in dilectiónibus tuis consórtia beatitúdinis mereâmur.

Pater noster.

Benedíctio.

UNigénitus Dei Fílius, qui assúmptum hóminem passus est appéndi in ligno, Crucis suæ nos dignêtur salvâre mystério. Amen. ℟. Ut, qui persequéntium vulnerâtus est linguis, os nostrum remóveat ab omni casu tentatiônis. ℟. Amen. Quique singulári morte sua quadriduânum morsum nostræ mortis devîcit, à cruciátu nos erípiat ætérni supplícii. ℟. Amen.

Lauda. Príncipes persecúti sunt me gratìs: & à verbis tuis formidâvit cor meum. Lætor ego super elóquia tua: sicut qui ínvenit spólia multa. ℣. Iniquitâtem ódio hábui, & abominâtus sum: legem autem tuam diléxi.

Orátio.

IN dilectiône tua, Deus, sit pax diligéntibus te: & quia lætâris in pacis bonitâte, pacis tuæ nos réfice dono; ac per charitâtis præmium rémove à nobis scándalum: ut de tua pace superêmus ódium; & de charitâte nostrôrum cooperiâmur multitúdinem peccatôrum: sicque mandâta tua servêmus, ut ad conspéctûs tui glóriam, charitâtis dulcédine perducâmur. ℟. Amen.

Antíphona 2. Vide humilitâtem meam, & éripe me, Dómine. ℣. Júdica causam meam, & rédime me: propter elóquium tuum vivífica me.

Orátio.

VIde humilitâtem nostram, Dómine; & éripe nos: te enim respiciénte, etsi dejícimur, sublevâmur: quo sustentánte, ne corruâmus, excípimur. ℟. Amen.

Lauda 3. Exclamávi in toto corde meo, exáudi me Dómine. ℣. Clamávi ad te, salvum me fac: ut custódiam testimónia tua.

Orátio.

EXclamâmus ad te, Dómine, ut nos exáudias; & óculos humo acclíves ad te admíttas: ut tuâ nos inlustránte serenitâte, semper maneâmus in lúmine. ℟. Amen.

Lauda 4. Feci judícium & justítiam Dómine: ne tradas me persequéntibus me. ℣. Súscipe servum tuum in bono: ut non calumniéntur mihi supérbi.

Orátio.

JUdícium & justítiam doce nos fácere Dómine; quálitèr valeâmus superbôrum calúmnias conculcâre: éxcipe servos tuos in bono, qui sperant in salutâre tuum: quorúmque interióres óculi Christi tui expéctant regnum, hos partem habêre fácito Electôrum. ℟. Amen.

Preces, & Orátio. Avérte Dómine iram tuam. fol. 183.

FERIA SECUNDA

Ad Matutînum.

POST OVILE OVIUM.

Antíphona. Glória mea exáltans. fol. 156.

Psalmus 3.

Orátio. Glória nostra Deus. fol. 156.

Antíphona. Miserêre mihi, Dómine; & vide humilitâtem meam de inimícis meis. Qui exáltas me de portis mortis, ℣. Ut annúntiem omnes laudes tuas in portis filiæ Sion. Et exultâbo in salutári tuo.

Orátio.

MIserêre nostri Dómine; & vide humilitâtem nostram de inimícis nostris: ut qui nullis tenéri potuísti dolôrum infernálium vínculis, nos à portis mortis potentiálitèr exaltâre dignêris. ℟. Amen.

Antíphona 2. Dixit insípiens in corde suo: Non est Deus. Corrúpti sunt, & abominá-

bi-

biles facti sunt in voluntátibus suis: non est qui fáciat bonum, non est usque ad unum. ℣. Dóminus de cœlo prospéxit super filios hóminum: ut vídeat si est intélligens, aut requírens Deum.

Orátio.

JEsu, Dei Patris ineffábile Verbum, quem insipiéntium corda ídeò verum Deum esse non credunt, quia in ipso corde suo corrúpti & abominábiles facti sunt; te pétimus & rogâmus, ut cognóscant te & ipsi, sicut & nos cognóvimus: ut sic fidélibus hi per veram fidei cognitiônem lætabúndi jungántur, quálitèr pleníssimè gáudeant se ipsos ádditos ad número redemptôrum. ℟. Amen.

Antíphona 3. Inimíci mei ánimam meam circumdedérunt, ádipe suo conclusérunt: os eôrum locûtum est supérbiam. Eripe ab ímpiis ánimam meam, Dómine. ℣. Exáudi Deus justítiam meam: inténde deprecatiônem meam. Auribus pércipe oratiônem meam, & non in lábiis dolósis.

Orátio.

CHriste Dei Fílius, cujus ánimam circumdántes insatiábiles inimíci ádipe suæ malítiæ obcœcáti, loquebántur supérbiam; éripe ab ímpiis ánimam nostram: & sic pássio tua passiónes nostras extínguat, ut nunquàm óculos nostros statuâmus declinâre in terram. ℟. Amen.

℟. Multiplicáti sunt super capíllos cápitis mei, P. Qui me odérunt gratis. Confortáti sunt inimíci mei, qui me persequebántur injústè: quæ non rápui, tunc revertêbam. Deus tu nosti imprudéntiam meam: & delícta mea à te non sunt abscóndita. ℣. Effúnde, Dómine, super inimícos meos iram tuam: & indignátio iræ tuæ apprehéndat eos, qui me odérunt.

Orátio.

DOmine Deus, apud quem delícta nostra non sunt abscóndita; cujus óculi non solùm exteriôra prospíciunt, sed & cordis íntima insensíbili intúitu penétrant: da nobis pœniténtiæ remédium pro cilício induméntum: da confessiônis præcónium pro véniæ lucro; da, ut éffluant óculi pro admíssis flúmina lachrymârum; da voci nostræ gemítibus expétere suffrágia precum: Et tu Dómine exáudi oratiônem nostram; quia benígna est misericórdia tua: & ne nos ínferi profúndum absórbeat, aut lutulénta facínora súbruant, multitûdo nos tuârum miseratiônum respíciat. ℟. Amen.

Antíphona. Aspérges me, Dómine, hyssópo, & mundâbor: lavâbis me, & supra nivem dealbâbor. Psalmus 50.

Orátio.

DEus, qui scélera nostra figménto opérta denúdas; qui incérta dúbiis, & occúlta cónsciis, consuétâ pietâte transdûcis: ut noxietâte próditâ adspárgas nos rore misericórdiæ tuæ; & velut nive dealbêmur vitæ correctiône: avérte quæsumus fáciem tuam à peccátis nostris; & omnes iniquitátes nostras delens, ínnova in viscéribus nostris Spíritûs tui Sancti infusiônem: quò tali inhabitatôre gaudéntes, aperiâmus júgitèr lábia nostra, ad annuntiándam laudem tuam. ℟. Amen.

Cánticum. Sana me Dómine. fol. 259.

Orátio.

SAna nos, Dómine, & sanábimur: confundántur omnes, qui persequúntur in nos nomen sanctum tuum; & non confundâmur nos, qui venerâmur & crédimus passiônis tuæ poténtiam: Præváleat ergo virtus glóriæ tuæ; ut credéntes in ætérnum tibi lætabúndos conjúngat. ℟. Amen.

Matutinárium.

Ego ad te Dómine clamávi: & manè orátio mea. ℣. Dómine Deus salûtis meæ, in die clamávi, & nocte coram te.

Lauda. In psaltério, & cíthara hymnum dicâmus. In choro laus résonet Dómino, in chordis, & órgano. Psalmus 150.

Léctio libri (*primi*) Samuêlis. *Capítulo* 28. ℟. Deo grátias.

IN illis diêbus: Sámuël mórtuus est, planxítque eum omnis Israël, & sepeliérunt eum in Rámatha urbe suâ. Et Saül ábstulit magos, & haríolos de terra, & interfècit eos, qui pythónes habébant in ventre. Congregatíque sunt Philísthiim, & venérunt, & castrametáti sunt in Sunam: congregâvit autem & Saül univérsum Israël, & venit in Gélboë. Et vidit Saül castra Philísthiim, & tímuit, & expâvit cor ejus nimis. Consuluítque Dóminum, & non respóndit ei, neque per sómnia, neque per sacerdótes, neque per prophétas. Dixítque Saül servis suis: Quærite mulíerem habéntem pythônem, & vadam ad eam, & sciscitâbor per illam. Et dixérunt servi ejus ad eum: Est múlier habens pythônem in Endor. Mutâvit ergo hábitum suum: vestitúsque est áliis vestiméntis, & ábiit ipse, & duo viri cum eo, ve-

venerúntque ad mulíerem nocte: & ait illi: Divína mihi in pythône, & súscita mihi, quem díxero tibi. Et ait múlier ad eum: Ecce, tu nosti quanta fécerit Saül, & quómodò eráserit magos & harîolos de terra: quare ergo insidiáveris ánimæ meæ, ut occîdar? Et jurâvit ei Saül in Dómino, dicens: Vivit Dóminus, quia non evéniet tibi quicquam mali propter rem hanc. Dixit múlier: Quem suscitâbo tibi? Qui ait: Samuêlem mihi súscita. Cùm autem vidísset múlier Samuêlem, exclamâvit voce magnâ, & dixit ad Saül: Quarè imposuísti mihi? Tu es enim Saül. Dixítque ei rex: Noli timêre: quid vidísti? Et ait múlier ad Saül: Deos vidi ascendéntes de terra. Dixítque ei: Qualis est forma ejus? Quæ ait: Vir senex ascéndit, & ipse amíctus est pállio. Et intelléxit autem Saül, quòd Sámuël esset, & inclinâvit se super fáciem suam in terra, & adorâvit. Dixit autem Sámuël ad Saül: Quarè inquietásti me ut suscitârer? Et ait Saül: Coárctor nimìs: síquidèm Philísthiim pugnant advérsùm me, & Deus recéssit à me, & exaudîre me nóluit, neque in manu prophetârum, neque per sómnia: vocávi ergo te, ut osténderes mihi quid fáciam. Et ait Sámuël: Quid intérrogas me, cùm Dóminus recésserit à te, & transîret ad æmulum tuum? Fáciet enim Dóminus tibi sicut locûtus est in manu mea, & scindet regnum tuum de manu tua, & dabit illud próximo tuo David: quia non obedísti voci Dómini, neque fecísti iram furôris ejus in Amalec: idcírcò quod páteris, fecit tibi Dóminus hódiè. Et dabit Dóminus étiam Israël tecum in manu Philísthiim: cràs autem tu & filii tui mecum éritis: sed & castra Israël tradet Dóminus in manu Philísthiim. Statímque Saül cécidit porréctus in terram: extimúerat enim verba Samuêlis, & robur non erat in eo, quia non coméderat panem totâ die illâ. Ingréssa est ítaquè múlier illa ad Saül (& conturbâtus enim erat valdè), dixítque ad eum: Ecce obedîvit ancílla tua voci tuæ, & pósui ánimam meam in manu tua: & audívi sermónes tuos, quos locûtus es ad me. Nunc ígitur audi & tu vocem ancíllæ tuæ, & ponam coram te buccéllam panis, ut cómedens convaléscas, & possis iter fácere. Qui rénuit, & ait: Non cómedam. Coëgérunt autem eum servi sui & múlier, & tandem audítâ voce eôrum resurréxit de terra, & sedit super lectum. Múlier autem illa habêbat vítulum pascuâlem in domo, & festinâvit, & occîdit eum: tollénsque farînam, míscuit eam, & coxit ázyma, & pósuit ante Saül & ante servos ejus. Qui cùm comedíssent, surrexérunt, & ambulavérunt per totam noctem illam. ℟. Amen.

Hymnus. Noctis tempus. fol. 257.

Capítula. Líbera nos Dómine. fol. 260.

Lauda. Exclamávi in toto corde meo, exáudi me Dómine. ℣. Clamávi ad te, salvum me fac, ut custódiam testimónia tua.

Orátio.

Exclamâmus ad te, Dómine, ut nos exáudias; & óculos humo acclíves ad te admíttas: ut tuâ nos inlustránte serenitâte, semper maneâmus in lúmine. ℟. Amen.

Ad Tértiam.

Léctio libri Proverbiôrum Salomônis. *Capítulo* 19. ℟. Deo grátias.

Fili, Cum obsecratiónibus lóquitur pauper: & dives effábitur rígidus. Vir amicábilis ad societâtem, magis amîcus erit, quàm frater. Mélior est pauper, qui ámbulat in simplicitâte sua, quàm tórquens lábia insípiens. Ubi non est sciéntia ánimi, non est bonum: & qui festînus est pédibus, offéndet. Stultítia hóminis supplántat gressus ejus: & contra Deum fervet ánimo suo. Divítiæ addunt amícos plúrimos: à páupere autem & hi, quos hábuit, separántur. Testis falsus non erit impunîtus: & qui mendácia lóquitur, non effúgiet. Multi colunt persônam poténtis, & amíci sunt dona tribuéntis. Fratres hóminis páuperis odérunt eum: ínsupèr & amíci procùl recessérunt ab eo. Qui tantùm verba sectâtur, nihil habêbit: qui autem posséssor est mentis, díligit ánimam suam, & custos prudéntiæ invéniet bona. ℟. Amen.

Léctio libri (*primi*) Samuêlis. *Capítulo* 29. ℟. Deo grátias.

In illis diêbus: Congregâta sunt Philísthiim univérsa ágmina in Aphec: sed & Israël castrametâtus est super fontem, qui erat in Jézrahel. Et sátrapæ quidem Philísthiim incedébant in centúriis, & míllibus: David autem, & viri ejus erant in novíssimo ágmine cum Achis. Dixerúntque príncipes Philísthiim ad Achis: Quid sibi volunt Hebræi isti? Et ait Achis ad príncipes Philísthiim: Num ignorâtis David, qui fuit servus Saül regis Israël, & est apud me multis diêbus, & annis, & non invéni in eo quicquam, ex die quâ transfûgit ad me, usque

que ad diem hanc? Iráti sunt autem advérsùs eum príncipes Philísthiim, & dixérunt ei: Revertâtur vir, & sédeat in loco suo, in quo constituísti eum, & non descéndat nobíscum in prælium, ne fiat nobis advársárius, cùm præliári cœpérimus: quómodò enim áliter placâre póterit Dóminum suum: nisi in capítibus nostris? Nonnè iste est David, cui cantábant in choris dicéntes: Percússit Saül in míllibus suis, & David in decem míllibus suis? Vocâvit ergo Achis David, & dixit ei: Vivit Dóminus, quia rectus es tu, & bonus in conspéctu meo: & éxitus tuus, & intróitus tuus mecum est in castris: & non invéni in te quicquam mali, ex die quâ venísti ad me, usque in diem hanc: sed sátrapis non places. Revértere ergo, & vade in pace, & non offéndas óculos satrapârum Philísthiim. Dixítque David ad Achis: Quid enim feci? aut quid invenísti in me servo tuo, à die quâ fui in conspéctu tuo, usque in diem hanc, ut non véniam, & pugnem contra inimícos dómini mei regis? Respóndens autem Achis, locûtus est ad David: Scio quia bonus es tu in óculis meis, sicut Angelus Dómini: sed príncipes Philisthinôrum dixérunt: Non ascéndat nobíscum in prælium. Igitur consúrge manè tu, & servi dómini tui, qui venérunt tecum: & cùm de nocte surrexéritis, & cœperit illucéscere, pérgite. Surréxit ítaque David de nocte, ipse & viri ejus, ut proficisceréntur manè, & reverteréntur ad terram Philísthiim: Philísthiim autem ascendérunt in Jézrahel. Cap. 30. Cùmque venís sent David & viri ejus in Síceleg die tértià, Amalecítæ ímpetum fecérunt ex parte austráli in Síceleg, & percussérunt Síceleg, & succendérunt eam igni. Et captívas duxérunt mulíeres ex ea, à mínimo usque ad magnum: & non interfecérunt quemquam, sed secum duxérunt, & pergébant itínere suo. Cùm ergo venísset David & viri ejus ad civitâtem, & invenísset eam succénsam igni, & uxóres suas, & filios suos, & filias ductas esse captívas, levâvit David & pópulus qui erat cum eo voces suas, & planxérunt donec deficerent in eis láchrymæ. Síquidèm duæ uxóres David captívæ ductæ fúerant, Achínoam Jezraëlítes, & Abígaïl uxor Nabal Carméli. Et contristâtus est David valdè: volêbat enim eum pópulus lapidâre, quia amâra erat ánima uniuscujúsque viri super filiis suis, & filiâbus: confortâtus est autem David in Dómino Deo suo. Et ait ad Abíathar sacerdôtem filium Achímelech: Applica ad me ephod. Et applicâvit Abíathar ephod ad David, & consúluit David Dóminum, dicens: Pérsequar latrúnculos hos, & comprehéndam eos, an non? Dixítque ei Dóminus: Perséquere: absque dúbio enim comprehéndes eos, & excúties prædam. Abiit ergo David ipse, & sexcénti viri qui erant cum eo, & venérunt usque ad torréntem Besor: & lassi quidam substitérunt. Persecûtus est autem David ipse, & quadringénti viri cum eo: substíterant enim ducénti, qui lassi transîre non potúerant torréntem Besor. Et invenérunt virum Ægyptium in agro, & adduxérunt eum ad David: dedérúntque ei panem ut coméderet, & bíberet aquam, sed & fragmen massæ caricârum, & duas ligatúras uvæ passæ. Qui cùm comedísset, revérsus est spíritus ejus, & refocillâtus est: non enim coméderat panem, neque bíberat aquam, tribus diêbus & tribus nóctibus. Dixítque ei David: Cujus es tu? vel unde? & quò pergis? Qui ait ei: Puer Ægyptius ego sum, servus viri Amalecítæ: dereliquit me autem Dóminus meus, quia ægrotâre cœpi nudiustértius. Síquidèm nos erúpimus ad austrâlem plagam Ceréthi, & contra Judam, & ad merídiem Caleb, & Síceleg succéndimus igni. Dixit ei David: Potes me dúcere ad cúneum istum? Qui ait: Jura mihi per Deum, quòd non occídas me, & non tradas me in manu Dómini mei, & ducam te ad cúneum istum. Et jurâvit ei David. Qui cùm duxísset eum, ecce illi discumbébant super fáciem univérsæ terræ, comedéntes & bibéntes, & quasi festum celebrántes diem, pro cuncta præda, & spóliis quæ céperant de terra Philísthiim, & de terra Judá. Et percússit eos David à véspere usque ad vésperam altérius diéi, & non evâsit ex eis quisquam, nisi tantùm quadringénti viri adolescéntes, qui ascénderant camélos, & fugiérant. Eruit ergo David ómnia quæ túlerant Amalecítæ, & duas uxóres suas éruit. Nec défuit quisquam à parvo usque ad magnum, tam de filiis quàm de filiâbus, & spóliis, & quæcúmque rapúerant, ómnia redúxit David. Et tulit univérsos greges & arménta, & minâvit ante fáciem suam: dixerúntque: Hæc est præda David. Venit autem David ad ducéntos viros, qui lassi substíterant, nec séqui potúerant David, & residêre eos jússerat in torréntem Besor: qui egréssi

sunt óbviam David & pópulo qui erat cum eo. Accédens autem David ad pópulum, salutávit eos pacíficè. Respondénsque unus vir péssimus & iníquus, de viris qui erant cum David, dixit: Quia non venérunt nobíscum, non dábimus eis quicquam de præda, quam erúimus: sed sufficiat unicuîque uxor sua, & filii: quos cùm accéperint, recédant. Dixit autem David: Non sic faciêtis fratres mei de his, quæ trádidit Dóminus nobis, & custodîvit nos, & dedit latrúnculos, qui erúmperant advérsùm nos, in manus nostras: nec áudiet vos quisquam sub sermône hoc: æqua enim pars erit descendéntis ad prælium, & remanéntis ad sárcinas, & símilitèr dívident. Et factum est hoc ex die illa, & deínceps constitûtum & præfinîtum, & quasi lex in Israël usque ad diem hanc.

Antíphona 1. Inveniâtur manus tua, Dómimine, ómnibus inimícis tuis: déxtera tua invéniat omnes, qui te odérunt. Pones eos ut clíbanum ignis; in témpore vultûs tui. ℣. Dómine in virtûte tua lætábitur rex: & super salutâre tuum vehementèr exultâbit.

Orátio.

INveniâtur manus tua, Dómine, ómnibus inimícis tuis in vindíctam; qui nolunt Cruci tuæ sua súbdere colla: inveniâtur quoque & in eis, qui te odérunt, déxtera tua parcens; cum eos déxteræ tuæ féceris esse partícipes: ut in témpore vultûs tui, cùm manifésta nobis fúerit fácies tua, non ponántur ut clíbanum ignis; sed transferántur nobíscum coronándi in cœléstibus regnis. ℟. Amen.

Antíphona 2. Eripe, Deus, à frámea ánimam meam: & de manu canis únicam meam. Líbera me de ore leônis: & à córnibus unicórnium humilitâtem meam. ℣. Narrâbo nomen tuum frátribus meis: in médio Ecclésiæ laudâbo te.

Orátio.

ERipe ánimam nostram à frámea potentíssimi inimíci, Christe Fili Dei: ut noster sis liberâtor de ore leônis, qui ánimam tuam poténtèr eduxísti ab ínferis. ℟. Amen.

Antíphona 3. Inclína Dómine aurem tuam ad me: accélera, ut erípias me. ℣. Esto mihi in Deum protectôrem, & in locum munîtum: ut salvum me fácias.

℟. Suscepérunt me sicut leo parâtus ad prædam, & sicut cátulus leônis hábitans in ocúltis. P. Exúrge Dómine, præveni eos, & subvérte illos: éripe ánimam meam ab eis.

℣. Custódi me Dómine, ut pupíllam óculi. Sub umbra alârum tuârum prótege me: Quia omnes inimíci mei circumdedérunt me. P. Exúrge Dómine.

Preces. Acclíves te orâmus, Christe, parce nobis, P. Et miserêre. ℣. Qui in forma servi appárens mundum salvâre venísti, refórma quod períerat tuæ Crucis poténtiâ, P. Et miserêre. ℣. Qui mortem vincis móriens, & flagellâris innócens, nos ab ætérno érue suppliciôrum dolôre, P. Et miserêre. ℣. Qui confiténti Latróni das réquiem paradísi, nobis da indulgéntiam per Crucis tuæ glóriam, P. Et miserêre. ℣. Tu pro nobis vocem áccipe hujus Latrônis, Dómine; meménto nostrî Dómine, & parce, cùm véneris, ut júdices, P. Et miserêre.

Hymnus. O Nazarêne, lux. fol. 144.

Capítula.

BEllántium mucrónes, quæsumus Dómine, victrîcis semper potestâtis tuæ virtûte retúnde; & contra sortem tuam meditántes insániam, veritâtis tuæ córrige disciplínâ: Quîque advérsùs Christum tuum blasphémias declámant, ad prædicatiônem veræ fidei sua corda convértant: ut & víncula peccatôrum, quibus vincti detinéntur, miseratiône disrúmpas; & cunctos justificátos dígiti tui cálamo in libro vitæ conscríbas.

Pater noster.

Ad Sextam.

Léctio libri Amos Prophétæ. *Capítulo 9.*

℟. Deo grátias.

VIdi Dóminum stantem super altâre: & dixit: Pércute cárdinem, & commoveántur superliminária: avarítia enim in cápita hóminum, & novíssimum eôrum in gládio interfíciam: non erit fuga eis. Et qui fúgerit ex eis, non salvábitur. Si descénderint usque in inférnum, inde manus mea edûcet eos: & si ascénderint usque ad cœlos, inde détraham eos. Et si abscónditi fúerint in vérticem Carméli, indè scrutans áuferam eos: & si celáverint se ab óculis meis in profúndum maris, ibi mandâbo serpénti, & mordêbit eos. Et si abiérunt in captivitâte coram inimícis suis, ibi mandâbo gládium, & occîdet eos: & ponam óculos meos super eos in malum, & non in bonum. Et Dóminus qui tangit terram, & tabéscit: lugébunt omnes inhabitántes in ea: & ascéndet sicut amnis, & défluet sicut rivus Ægypti. Qui ædíficat in cœlo ascensiônem suam, & fasci-

cículum suum super terram fundâvit : qui vocat aquas maris, & effúndit eas super fáciem terræ, Dóminus nomen est illi. ℟. Amen.

Antíphona 1. Non véniat mihi Dómine pes supérbiæ : & manus impiôrum non móveant me. ℣. Dixit injústus ut delínquat sibi : non est timor Dei ante óculos ejus.

Orátio.

NOn véniat nobis pes supérbiæ, neque manus peccatôris móveat nos ; ut qui passiônem tuam venerántèr accípimus ; ánimam nostram non ad pœnam, sed ad vitam fácias pervenîre perpétuam. ℟. Amen.

Antíphona 2. Lætus erit justus, cùm víderit vindíctam impiôrum : manus suas lavâbit in sánguine peccatôrum. ℣. Si verè útique justítiam loquímini : rectè judicâte filii hóminum.

Orátio.

SPerántes in te Dómine non contristêmur: ut nec ánimam nostram contúrbes, nec à tuo grege sépares : sed sperántes in te, tibi confiteâmur, & tibi corde puro psallâmus. ℟. Amen.

Antíphona 3. Deus meus, adjûtor meus, sperâbo in eum : Protéctor meus, & cornu salûtis meæ, & Redémptor meus. ℣. Liberâtor meus de inimícis meis iracúndis : Et ab insurgéntibus in me exaltâbis me : à viro iníquo erípies me.

℟. Dómine, júdica nocéntes me, & expúgna impugnántes me. Apprehénde arma, & scutum : & exúrge, Deus meus, in adjutórium mihi. ℣. Exúrge, Dómine, & inténde judício meo ; Deus meus, & Dóminus meus auxiliâre, & réspice. P. In adjutório.

Preces. Subvéniat nobis Dómine misericórdia tua P. Velócitèr. ℣. Sánguinis tui hóstiâ nos à crimínibus líbera P. Velócitèr. ℣. Crucem perpéssus, Dómine, á cruciátu nos líbera P. Velóciter. ℣. Crucis tuæ præsídio nos líbera à supplício P. Velócitèr. ℣. Cùm véneris judex ómnium redemptôrum, esto refúgium P. Velócitèr.

Hymnus. O Nazarêne, lux. fol. 144.

Orátio.

GLoriôse, potens, ac miséricors Deus, érue nos ab insídiis inimíci ; &, ne ánima nostra à rugiéntis leônis raptu rápido rapiâtur, protéctio déxteræ tuæ in nostri custódiam deputêtur : ne dùm non est qui rédimat, ille sævus occîdat : aut, si non est qui salvum fáciat, ille subvértat. Sed tu Leo de tribu Judá in ira tua exúrge ; & in veritâte judícii insidiósi hostis catérvas intérime : nosque in præcépto, quod mandásti, crédere & permanêre concêde.

Pater noster.

Ad Nonam.

Ecclesiástici Salomônis. *Capítulo* 22.

℟. Deo grátias.

FIli, Supra mórtuum plora, déficit enim lux ejus : & supra fátuum plora, déficit enim sensus. Módicùm plora super mórtuum, quóniam requiêvit. Nequíssimi enim nequíssima vita supra mortem fátui. Luctus mórtui septem dies : fátui autem & ímpii, omnes dies vitæ illôrum. Cum stulto ne multùm loquâris, & cum insensáto ne abíeris. Serva te ab illo, ut non moléstiam hábeas, & non coinquináberis in peccáto illîus. Defléćte ab illo, & invénies réquiem, & non accidiáberis in stultítiam illîus. Super plumbum quid gravábitur? & quod illi áliud nomen quàm fátuus? Arênam, & salem, & massam ferri facílius est portâre, quàm hóminem imprudéntem, & fátuum, & ímpium. Sicut loraméntum lígneum conligâtum in fundaméntum ædificii non dissólvitur : sic & cor confirmâtum in cogitatiône consílii. Dómine pater, & Deus vitæ meæ, ne derelínquas me in cogitátu impiôrum. Extolléntiam oculôrum meôrum ne déderis mihi, & omne desidérium pravum aufer à me. Dómine da ori meo custódiam, & super lábia mea signáculum certum. ℟. Amen.

Léctio libri (*primi*) Samuêlis. *Capítulo* 31.

℟. Deo grátias.

IN illis diêbus : Philístiim pugnábant advérsùs Israël : & fugiérunt viri Israël ante fáciem Philísthiim, & cecidérunt interfécti in montes Gélboë. Irruerúntque Philísthiim in Saül, & filios ejus, & percussérunt Jónatham, & Abínadab, & Melchísue, filios Saül, totúmque pondus prælii versum est in Saül : & consecúti sunt eum viri sagittárii, & vulnerâtus est veheménter à sagittáriis. Dixítque Saül ad armígerum suum: Evagîna gládium tuum, & pércute me : ne fortè véniant incircumcísi isti, & interfíciant me, inludéntes mihi. Et nóluit ármiger ejus: fúerat enim nímio timôre pertérritus. Arrípuit ítaquè Saül gládium, & ínruit super eum. Quod cùm vidísset ármiger ejus, vidélicet quòd mórtuus esset Saül, ínruit étiam ipse super gládium suum, & mórtuus est cum eo. Mórtuus est ergo Saül, & tres filii ejus, & ármiger illîus, & univérsi viri

ejus in die illa páritèr. Vidéntes autem viri Israël, qui erant trans vallem, & trans Jordànem, quòd fugíssent viri Israëlítæ, & quòd mórtuus esset Saül, & filii ejus, reliquérunt civitátes suas, & fugiérunt: venerúntque Philísthiim, & habitavérunt ibi. Factâ autem die álterâ, venérunt Philísthiim, ut expoliárent interféctos, & invenérunt Saül & filios ejus jacéntes in montem Gélboë. Et præcidérunt caput Saül, & expoliavérunt eum armis: & misérunt in terram Philisthinôrum per circúitum, ut annuntiarêtur in templis idolôrum, & in pópulis. Et posuérunt arma ejus in templo Astaroth, corpus verò ejus suspendérunt in muros Bethsan. Quod cùm audíssent habitatóres Jabes Gálaad, quæcúmque fécerant Philisthiim Saül, surrexérunt omnes viri fortíssimi, & ambulavérunt totâ nocte, & tulérunt cadâver Saül, & cadávera filiôrum ejus de muro Bethsan: venerúntque viri Jabes Gálaad, & combussérunt ea igni. Et tulérunt ossa eòrum, & sepeliérunt in némore Jabes, & jejunavérunt septem dièbus. Capit. 1. Factum est autem, postquàm mórtuus est Saül, ut David reverterêtur à cæde Amalec, & manêret in Síceleg dies duos. In die autem tértia, appáruit homo véniens de castris Saül, veste conscíssâ, & púlvere aspérsus caput: & ut venit ad David, cécidit super fáciem suam, & adorâvit. Dixítque ad eum David: Unde venis? Qui ait ad eum: De castris Israël fugi. Et dixit ad eum David: Quod est verbum quod factum est? índica mihi. Qui ait: Fugit pópulus è prælio, & multi corruéntes è pópulo mórtui sunt: sed & Saül, & Jónathas filius ejus interiérunt. Dixítque David ad adolescéntem, qui nuntiâbat ei: Unde scis quia mórtuus est Saül, & Jónathas filius ejus? Ait adoléscens, qui narrâbat ei: Casù veni in montes Gélboë, & Saül incumbêbat super hastam suam: porrò currus & équites appropinquábant, & convérsus post tergum suum, vidénsque me vocâvit. Cui cùm respondíssem, Adsum: dixit mihi: Quisnam es tu? Et aio ad eum: Amalecítes sum. Et locûtus est mihi: Sta super me, & intérfice me: quóniam tenent me angústiæ, & adhuc tota ánima in me est. Stansque super eum, occídi illum: sciêbam enim quòd vívere non póterat post ruînam: & tuli diadêma quod erat in cápite ejus, & armíllam de bráchio ejus, & áttuli ad te Dóminum meum huc. Apprehéndens autem David vestiménta sua, scidit, omnésque viri qui erant cum eo, & planxérunt, & flevérunt, & jejunavérunt usque ad vésperam super Saül, & super Jónathan filium ejus, & super pópulum Dómini, & super domum Israël, eò quòd corruíssent gládio. Dixítque David ad júvenem qui nuntiáverat ei: Unde es tu? Qui respóndit: Fílius hóminis ádvenæ Amalecítæ ego sum. Et ait ad eum David: Quare non timuísti míttere manum tuam ut occíderes christum Dómini? Vocánsque David unum de púeris suis, ait: Accédens írrue in eum. Qui percússit illum, & mórtuus est. Et ait David ad eum: Sanguis tuus super caput tuum: os enim tuum locûtum est advérsùm te, dicens: Ego interféci christum Dómini. Planxit autem David planctum hujuscémodi super Saül, & super Jónathan filium ejus (& præcêpit ut docérent filios Juda arcum, sicut scriptum est in libro Justôrum). Et ait: Consídera Israël, pro his qui mórtui sunt super excélsa tua vulneráti. Inclyti tui, Israël, super montes tuos interfécti sunt: quómodò cecidérunt fortes? Nolîte annuntiâre in Geth, neque annuntiêtis in conspéctu Ascalônis: ne fortè læténtur filiæ Philísthiim, & ne exúltent filiæ incircumcisôrum. Montes Gélboë, nec ros nec plúvia véniant super vos, neque sint agri primitiârum: quia ibi abjéctus est clypeus fórtium, clypeus Saül, quasi non esset unctus óleo. A sánguine interfectôrum, ab ádipe fórtium, sagítta Jonáthæ nunquàm rédiit retrórsùm, & gládius Saül non est revérsus inânis. Saül & Jónathas amábiles, & decóri valdè in vita sua, in morte quoquè non sunt divísi: áquilis velocióres, leónibus fortióres. Fílii Israël super Saül flete, qui vestiêbat vos cóccino in delíciis, qui præbêbat ornaménta áurea cúltui nostro. Quómodò cecidérunt fortes in prælio? Jónathas in excélsis tuis occísus est? Dóleo super te frater mi Jónatha decôre nimis, & amábilis super amôrem mulíeris. Sicut mater únicum amat fílium, ita & ego te diligêbam. Quómodò cecidérunt robústi, & periérunt arma béllica? Cap. 2. Igitur post hæc consúluit David Dóminum, dicens: Num ascéndam in unam de civitátibus Judá? Et ait Dóminus ad eum: Ascénde. Dixítque David: Quò ascéndam? Et respóndit ei: In Hebron. Ascéndit ergo David, & duæ uxóres ejus, Achínoam Jezraëlítes, & Abígaïl uxor Nabal Carméli: sed & viros qui erant cum eo, duxit Da-

David síngulos cum domo sua : & mansérunt in óppidis Hebron. Venerúntque viri Judá, & unxérunt ibi David, ut regnâret super domum Judá. Et nuntiâtum est David, quòd viri Jabes Gálaad sepelíssent Saül. Misit ergo David núntios ad viros Jabes Gálaad, dixítque ad eos : Benedícti vos à Dómino, qui fecístis misericórdiam cum Dómino vestro Saül, ut sepelirêtis eum. Et nunc retríbuet quidem vobis Dóminus misericórdiam & veritâtem : & ego reddam grátiam, eò quòd fecéritis verbum istud. Confortentur manus vestræ, & stote filii fortitúdinis : licèt enim mórtuus sit Dóminus vester Saül, tamen me unxit domus Judá in regem sibi. ℞. Amen.

Antíphona 1. Dic ánimæ meæ, Dómine : Salus tua ego sum. Confundántur & revereántur omnes qui quærunt ánimam meam : ut áuferant eam. ℣. Júdica Dómine nocéntes me : & expúgna impugnántes me.

Orátio.

DIc ánimæ nostræ Dómine : Salus tua ego sum : Inimíci quoquè tui, qui advérsùs te convenérunt, erubéscant : & qui cógitant advérsùs fidem tuam, per pœniténtiam corrigántur : Qui ergo ínnocens perpéssus es inimicôrum irrisiónes & vúlnera ; nostra in his áblue propitiâtus peccâta. ℞. Amen.

Antíphona 2. Ad defensiônem meam réspice. Eripe à frámea Deus ánimam meam : & de manu canis únicam meam. Salva me, Dómine, de ore leônis. ℣. Narrâbo nomen tuum frátribus meis : in médio Ecclésiæ laudâbo te.

Orátio.

AD defensiônem famíliæ tuæ atténde Dómine : & jam éripe ánimam ejus à frámea persequéntis, & de manu canis : qui solus ánimam tuam pónere dignâtus es pro ómnibus nobis. ℞. Amen.

Antíphona 3. Obpróbrium insipiéntium dedísti me. Obmútui, & non apérui os meum, quóniam tu fecísti : ámove à me flagélla tua. ℣. Dixi : Custódiam vias meas : & non delínquam in lingua mea. Pósui ori meo custódiam, dùm consístit peccâtor advérsùm me.

Hymnus. O Nazarêne. fol. 144.

Orátio.

CHriste Dei Fílius, qui obpróbrium insipiéntium factus es, ámove à nobis flagélla tua ; & languóribus nostris pórrige medicînam : ut à te respécti, non ferâmur præcípiti irâ damnábiles ; sed exémplo tuæ passiônis reddâmur ad ómnia mites.

Pater noster.

Ad Vésperum.

Lauda. Tu illúminas lucérnam meam Dómine. ℣. Auxílium meum à Dómino. Psalmus 120.

Antíphona. Ab ómnibus persequéntibus. ℣. Dómine Deus meus in te sperávi : salvum me fac ex ómnibus persequéntibus me, & éripe me.

Hymnus. Verbum Patris. fol. 252.

Capítula. Gloriôse, potens. fol. 264.

Lauda. Exclamávi in toto. fol. 293.

FERIA TERTIA.

Ad Matutînum.

Antíphona, Voce meâ ad. Psalmus 3.

Et Orátio. Exáudi nos Dómine. fol. 275.

Antíphona 1. Tanquam lugens, & contristâtus humiliâbar. Et advérsùm me lætáti sunt, & convenérunt. Congregâta sunt in me flagélla, & ignoravérunt : ℣. Tentavérunt me, & derisérunt derísu : stridébant in me déntibus suis.

Orátio.

LIbera nos Dómine de contristatiône & de flagéllis peccatôrum nostrôrum : ut non humiliêmur ab inimícis Ecclésiæ tuæ: sed præsta nobis, ut tecum post tránsitum infiníto júbilo jocundêmur. ℞. Amen.

Antíphona. Qui tríbulant me inimíci mei, ipsi infirmáti sunt, & cecidérunt. ℣. Dóminus illuminátio mea, & salus mea, quem timêbo? Dóminus defénsor vitæ meæ, à quo trepidâbo.

Orátio.

QUi tríbulant nos, Dómine, infirméntur & péreant ; cognoscéntes poténtiam tuam retrórsùm rédeant : ut Ecclésia tua, quæ est in ómnibus terræ finibus dilatâta, magníficet nomen tuum ; cùm manifestâta fúerit glória tua. ℞. Amen.

Antíphona 3. Ab hómine iníquo & dolóso líbera me, Dómine. Quia tu es Deus meus, & fortitûdo mea. ℣. Júdica me Deus, & discérne causam meam de gente non sancta : ab hómine iníquo & dolóso líbera me.

Orátio.

TU Deus noster líbera nos ab ómnibus iníquis & dolósis : ut plenâ sanitâte habitánte in carne nostra, ad corônam mereâmur pertíngere destinâtam. ℞. Amen.

℞. Multi Dómine gémitus mei, & cor meum mœ-

mœrens. Quóniam adduxísti diem consolatiônis tuæ super me. Audiérunt inimíci mei malum meum, P. Et congratuláti sunt: vindémia eos, sicut vindemiásti me. Quia ingemísco, & non est qui me consolêtur. ℣. Omnes, qui glorificábant me, inspreverunt me: vidérunt enim in ignomíniam meam, P. Et congratuláti.

Orátio.

DEus, qui in exercitatiône nostra contristári nos ínspicis; da nobis potentíssimum auxílium in victória sanctæ Crucis: ut qui exémplo tuo mundum decertâmus evíncere, cœlos mereâmur & post tránsitum possidêre. ℟. Amen.

Antíphona. Audítui meo dona gáudium & lætítiam, Dómine: ut exúltent ossa humiliâta. Psalmus 50.

Orátio.

CLamâmus ad te, Dómine; miserêre nobis: sana ánimas nostras; quia peccávimus tibi: tuum est enim, nostrì miserêri, prorrogâre misericórdiam: tuum est, ánimæ vulnéribus impéndere curam, & in patefáctis sceléribus débitam non exsérere vindíctam, nec condígnam impósterùm rependere pœnam: da humilitâtem, quam placâtus inspícias; & áccipe confessiônem, ut peccâta dimíttas. ℟. Amen.

Antíphona. Factus sum in derîsum totâ die, & omnes subsánnant me.

Cánticum. Seduxísti me Dómine. fol. 276.

Orátio.

FAc nos, Dómine Deus noster, ut nec in derísu inimicôrum nostrôrum, nec subsannatiône adversántium nos fatigêmur: sed tu, qui es defénsio nostra, à contradictiône improbôrum nos líbera. ℟. Amen.

Antíphona. Audìtam fac mihi manè misericórdiam tuam: quóniam in te sperávi Dómine. P. Demónstra mihi viam, per quam ámbulem: quia ad te, Dómine, levávi ánimam meam. ℣. In tympano, & choro laudâte Dóminum: in chordis, & órgano laudâte eum.

Léctio libri Samuëlis. 2. Regum 2.

℟. Deo grátias.

IN illis diêbus: Abner filius Ner, princeps exércitûs Saül, tulit Isboseth filium Saül, & circumdúxit eum per castra, regémque constítuit super Gálaad & super Géssuri, & super Jézraël, & super Ephraïm, & super Bénjamin, & super Israël univérsum. Quadragínta annôrum erat Isboseth filius Saül, cùm regnâre cœpísset super Israël, & duóbus annis regnâvit: sola autem domus Juda sequebâtur David. Et fuit númerus diêrum, quos commorâtus est David, ímperans in Hebron super domum Juda, septem annôrum, & sex ménsium. Egressúsque est Abner filius Ner, & púeri Isboseth filii Saül de castris juxta piscînam Gábaon. Porrò Joab filius Sárviæ, & púeri David egréssi sunt & occurrérunt eis juxta piscînam Gábaon. Et cùm in unum convenîssent, è regiône sedérunt: hi ex una parte piscínæ, & illi ex áltera. Dixítque Abner ad Joab: Surgant púeri, & ludant coram nobis. Et respóndit Joab: Surgant. Surrexérunt ergo, & transiérunt número duódecim de Bénjamin, ex parte Isboseth filii Saül, & duódecim de púeris David. Apprehensôque unusquísque cápite cómparis sui, defixit gládium in latus contrárii, & cecidérunt simul: vocatúmque est nomen loci illìus: Ager robustôrum, in Gábaon. Et ortum est bellum durum satis in die illa: fatigatúsque est Abner, & viri Israël à púeris David. Erant autem ibi tres filii Sárviæ, Joab, & Abísaï, & Asaël: porrò Asaël cursor velocíssimus fuit, quasi unus de cápreis, quæ morántur in silvis. Persequebâtur autem Asaël Abner, & non declinâvit ad déxteram, sive ad sinístram omíttens pérsequi Abner. Respéxit ítaquè Abner post tergum suum, & ait: Tu ne es Asaël? Et ille respóndit: Ego sum. Dixítque ei Abner: Vade ad déxteram, sive ad sinístram, & apprehénde unum de adolescéntibus, & tolle tibi spólia ejus. Nóluit autem Asaël omíttere quin urgêret eum. Rursúmque locûtus est Abner ad Asaël: Recêde, noli me sequi, ne compéllar confódere te cum terra, & levâre non pótero fáciem meam ad Joab fratrem tuum. Qui audîre contémpsit, & nóluit declinâre: percússit ergo eum Abner avérsâ hastâ in ínguine, & transfôdit, & mórtuus est in eôdem loco: omnes ígitur qui transíbant per locum, in quo cecíderat Asaël, & mórtuus fúerat, subsistébant. Persequéntibus autem Joab, & Abísaï fugiéntem Abner, sol occúbuit: & venérunt usque ad collem aquædúctûs, qui est ex advérso vallis, & itíneris desérti in Gábaon. Congregatîque sunt filii Bénjamin ad Abner: & conglobáti in unum cúneum, stetérunt in summitâte túmuli unìus. Et clamâvit Abner ad Joab, & ait: Num usque ad interneciônem

tuus

tuus mucro desæviet? an ignóras quòd periculôsa sit desperátio? úsquequò non dicis pópulo ut omíttat pérsequi fratres suos? & ait Joab: Vivit Dóminus, si locûtus fuísses, manè recessísset pópulus pérsequens fratrem suum. Insónuit ergo Joab búccinâ, & stetit omnis exércitus, nec persecúti sunt ultrà Israël, neque inière certâmen. Abner autem & viri ejus abiérunt per campéstria, totâ nocte illâ: & transiérunt Jordânem, & lustrátâ omni Beth-horon venérunt ad castra. Porrò Joab revérsus est, omísso Abner, congregavítque omnem pópulum: & defuérunt de púeris David decem & novem viri, excépto Asaële. Servi autem David percussérunt de Bénjamin, & de viris qui erant cum Abner, trecéntos sexagínta, qui mórtui sunt. Tulérunt Asaël, & sepeliérunt in sepúlchro patris sui in Béthlehem. ℟. Amen.

Hymnus. Noctis tempus. fol. 257.

Capítula.

AD defensiônem nostram, Dómine, réspice; &, ne doctrínæ pateâmus lethâli, tuo nos tutámine rege: simúlque de ore leônis, rápere nos cupiéntis, líbera: & ab oblatrántis perfidia canis sólitâ nos prótege curâ.

Pater noster.

Lauda. Vide humilitâtem meam, & éripe me, Dómine: quia legem tuam non sum oblîtus. ℣. Júdica causam meam, & rédime me: propter elóquium tuum vivífica me.

Orátio.

VIde humilitâtem nostram, Dómine; & éripe nos: te enim respiciénte, etsì dejícimur, sublevâmur: quo sustentánte, ne corruâmus, excípimur. ℟. Amen.

Ad Tértiam.

Jesu filii Sirach, Eclesiástici. *Capítulo* 8.

FIli, Non júdices contra júdicem: quóniam secúndùm quod justum est júdicat. Cum audâce ne eas in via, ne fortè gravet mala sua in te: ipse enim secúndùm suam voluntâtem vadit, & simul cum stultítia illîus perîbis. Cum iracúndo non fácias rixam, & cum audâce non eas in desérto: quóniam tanquam nihil est ante illum sanguis, & ubi non est adjutórium, elîdet te. Cum fátuis ne consílium hábeas: non enim póterunt dilígere, nisi quæ ipsis placent. Coram extráneo ne fácias consílium: nescis enim quid páriat. Non omni hómini cor tuum manifêstes: ne fortè ínferat tibi grátiam, & convitiêtur tibi. Fili, si atténderis mihi, disces: & si accommodáveris ánimam tuam, sápiens eris. Et si inclináveris aurem tuam, excípies doctrînam: & si diléxeris audîre, sápiens eris.

Léctio libri Samuêlis. 2. Regum. *Capítulo* 3.
℟. Deo grátias.

IN illis diêbus: Cùm esset prælium inter domum Saül & domum David, Abner filius Ner regêbat domum Saül. Fúerat autem Saúli concubîna nómine Respha, filia Achïa, ingressúsque est ad eam Abner. Dixítque Isboseth ad Abner: Quarè ingréssus es ad concubînam patris mei. Qui irâtus nimis propter verba Isboseth, ait: Numquid caput canis ego sum advérsùm Judam hódiè, qui fécerim misericórdiam super domum Saül patris tui, & super fratres tuos & super próximos ejus, & non trádidi te in manus David, & tu requisísti me quod redargúeres pro mulíere hódiè? Hæc fáciat Deus Abner, & hæc addat ei, nisi quómodo jurâvit Dóminus David, sic fáciam cum eo, ut transferâtur regnum de domo Saül, & elevêtur thronus David super Israël, & super Judam, à Dan usque Bersabée. Et non pótuit respondêre ei quicquam, quia metuêbat illum. Misit ergo Abner núntios ad David in Hebron pro se dicéntes: Cujus est terra? Et ut loqueréntur: Fac mecum amicítias, & erit manus mea tecum, & redûcam ad te univérsum Israël. Qui ait: Noli timêre: Ego fáciam tecum amicítias: sed unam rem peto à te, dicens: Non vidêbis fáciem meam, ántequàm addúxeris mihi Michol filiam Saül: & sic vénies, & vidêbis me. Misit autem David núntios ad Isboseth filium Saül, dicens: Redde uxôrem meam Michol, quam despóndi mihi centum præpútiis Philísthiim. Misit ergo Isboseth, & tulit eam à viro suo Pháltiël, filio Laïs. Sequebâtur eam vir suus, plorans usque Bahûrim: & dixit ad eum Abner: Vade, & revértere. Qui revérsus est. Sermônem quoque íntulit Abner ad senióres Israël, dicens: Tam heri quàm nudiustértius quærebâtis David ut regnâret super vos. Nunc ergo fácite: quóniam Dóminus locûtus est ad David, dicens: In manu servi mei David salvâbo pópulum meum Israël de manu Philísthiim, & ómnium inimicôrum ejus. Locûtus est autem Abner étiam ad Bénjamin. Et ábiit ut loquerêtur ad David in Hebron, ómnia quæ placúerant Israéli & univérso Bénjamin. Venítque ad David in Hebron cum vigínti viris: & fecit David Abner, & vi-

viris ejus qui vénerant cum eo, convívium. Et dixit Abner ad David: Surgam, ut cóngregem ad te Dóminum meum regem omnem Israël, & íneam tecum fœdus, & ímperes ómnibus, sicut desíderat ánima tua. Cùm ergo deduxísset David Abner, & ille iret in pace, statim venérunt púeri David, & Joab cæsis latrónibus, cum præda magna nimis: Abner autem non erat cum David in Hebron, quia jam dimíserat eum, & proféctus fúerat in pace. Et Joab, & omnis exércitus qui erant cum eo, pósteà venérunt: nuntiàtum est ítaquè Joab à narrántibus: Venit Abner filius Ner ad regem, & dimìsit eum, & ábiit in pace. Et ingréssus est Joab ad regem, & ait: Quid fecísti? Ecce venit Abner ad te: quarè dimisísti eum, & ábiit & recéssit? Ignóras Abner filium Ner, quóniam ad hoc venit, ut decíperet te, & sciret éxitum tuum, & intróitum tuum, & nosset ómnia quæ agis? Egréssus ítaquè Joab à David, misit núntios post Abner, & redúxit eum ad cistérnam Sira, ignoránte David. Cùmque rediísset Abner in Hebron, seórsùm addúxit eum Joab ad médium portæ, ut loquerêtur ei in dolo: & percússit illum ibi in ínguine, & mórtuus est in ultiônem sánguinis Asaël fratris ejus. Quod cùm audísset David rem jam gestam, ait: Mundus ego sum, & regnum meum, apud Deum, usque in sempitérnum. ℞. Amen.

Antíphona 1. Susurrábant advérsùm me omnes inimíci mei: advérsùm me, cogitábant mala mihi. Verbum inìquum mandavérunt advérsùm me. ℣. Etenim homo pacis meæ, in quo sperávi: qui edèbat panes meos, ampliàvit advérsùm me supplantatiònem.

Orátio.

CHriste Dei Fili, advérsùs quem & susurrántium inimicòrum lábia mota sunt, & contra quem verbum inìquum falsis fictiónibus formavérunt; tu nos ab omni tentatiònum génere, protectiònis tuæ munímine tege: ut per te susúrris non cædâmus advérsis; qui semper vincis in nos poténtiâ Deitàtis. ℞. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 2. Ecce véteres posuísti dies meos, Dómine: & substántia mea tamquàm nihil ante te est. Oppróbrium insipiénti dedísti me. ℣. Dixi: Custódiam vias meas: ut non delínquam in lingua mea. Pósui ori meo custódiam, dum consístit peccàtor advérsùm me.

Orátio.

ECce, Dómine, véteres sunt pósiti dies nostri; quia in vétere adhuc hómine ambulâmus, dum novitâtem vitæ usquequâque non capiâmus: óperum ergo dignôrum exhibitiône nos ámplia; qui fidei tuæ nobis contulísti vexílla: ut non véteres simus in áctibus pravitâtis, qui tuæ nos crédimus innovâtos glóriâ passiònis. ℞. Amen. Per.

Antíphona 3. Dum consístit peccàtor advérsùm me, obmútui, & humiliàtus sum, & sílui à bonis; & dolor meus contra me est semper. ℣. Concáluit cor meum contra me: & in meditatiône mea exardéscet ignis. Locûtus sum in lingua mea.

℞. Dómine, qui consolêtur me non est. Inimìcus in óssibus meis manum suam exténdit, P. Ut tríbulet me. Vide ergo Dómine afflictiònem meam. ℣. Audìte, óbsecro, omnes, & vidête dolôrem meum: quia eréctus est inimìcus, & convértit manum suam, P. Ut tríbulet me.

Preces. Dicâmus omnes: Mísericors Dómine, P. Miserêre. ℣. Qui salvâre mundum véniens, in carne nostra pœnam subis indébitam, P. Miserêre. ℣. Hujus morte terra trémuit, mundus expâvit, inférnus omnis exórruit, P. Miserêre. ℣. Cujus caput exaltâtum in cruce, & effúso triumphâvit sánguine, P. Miserêre. ℣. Tu nos cruci tuæ áplica; ut in cruce coronándos glorífices, P. Miserêre.

Hymnus. O Nazarêne, lux. fol. 144.

Orátio.

EDuc, Dómine, ánimam nostram ab ínferis; & à descendéntibus in lacum nos érue: &, qui virtûte tuâ inenarrábili Mundum redemptûrus, descéndens à supérnis, inférni confregísti recéssus; ne peccáto duce, illuc deducâmur, custódi propítius: & præsta, ut cum his, qui ad vitam ætérnam præscrípti sunt, tibi módulo pietâtis psallâmus; atque in delectatiónibus tuis consórtium beatitúdinis mereâmur.

Pater noster.

Ad Sextam.

Léctio libri Hieremíæ Prophétæ. *Capítulo 2.*
℞. Deo grátias.

HÆc dicit Dóminus: Audíte verbum Dómini domus Jacob, & omnes cognatiónes domûs Israël: hæc dicit Dóminus: Quid invenérunt patres vestri in me iniquitâtis, quia elongavérunt à me, & ambulavérunt post vanitâtem, & vani facti sunt? Et non dixérunt: Ubi est Dóminus, qui ascéndere nos fecit de terra Ægypti: qui tradúxit nos per desértum, per terram inhabitábi-

bilem & ínviam, per terram sitis, & imáginem mortis, & per terram, in qua non ambulâvit vir, neque habitâvit homo? Et indúxi vos per terram Carméli, ut comederêtis fructum ejus, & bona illìus: & ingréssi contaminástis terram meam, & hereditâtem meam posuístis in abominatiônem. Sacerdótes non dixérunt: Ubi est Dóminus? & tenéntes legem nesciérunt me, & pastóres prævaricáti sunt in me: & prophétæ prophetavérunt in Baal, & idôla secúti sunt. Proptéreà adhuc judício conténdam vobíscum, ait Dóminus, & cum filiis vestris disceptâbo. Transîte ad ínsulas Cethim, & vidête: & in Cedar míttite, & considerâte vehem énter: & vidête si factum est hujuscémodi. Si mutâvit gens deos suos, & certè ipsi non sunt dii: pópulus vero meus mutâvit glóriam suam in idòlum. Obstupéscite cœli super hoc, & portæ ejus desolámini vehem énter, dicit Dóminus. Duo enim mala fecit pópulus meus: Me dereliquérunt fontem aquæ vivæ, & fodérunt sibi cistérnas dissipátas, quæ continêre non valent aquas. Numquìd servus est Israël, aut vernáculus? quarè ergo factus est in prædam? Super eum rugiérunt leónes, & dedérunt vocem suam, posuérunt terram ejus in solitúdinem: civitátes ejus exústæ sunt, & non est qui hábitet in eis. Fílii quoque Mémpheos & Taphnes constupravérunt te usque ad vérticem. Numquìd non istud factum est tibi, quia dereliquísti Dóminum Deum tuum eo témpore, quo ducêbat te per viam? Et nunc quid tibi vis in via Ægypti, ut bibas aquam túrbidam? & quid tibi cum via Assiriòrum, ut bibas aquam flúminis? Arguet te malítia tua, & avérsio tua increpâbit te. Scito, & vide, quia malum & amârum est reliquísse te Dóminum Deum tuum, & non esse timôrem ejus apud te, dicit Dóminus Deus exercítuum. A sæculo confregísti jugum meum, rupísti víncula mea, & dixísti: Non sérviam. In omni enim colle sublími, & sub omni ligno frondóso tu prosternebâris méretrix. Ego autem plantávi te víneam eléctam, omne semen verum. ℟. Amen.

Antíphona 1. Non erubéscant in me qui te expéctant, Dómine virtûtum. Non revereántur super me, qui te requírunt, Deus Israël. ℣. Quóniam propter te sustínui oppróbrium: opéruit confusiône fáciem meam.

Orátio.

NOn erubéscant in nobis Dómine Deus virtûtum, qui te expéctant de humánis áctibus judícium esse factûrum: ut Crucis tuæ poténtia & plácitos nos tibi operários salûtis exhíbeat, & cœléstis milítiæ cúriam de nostris áctibus contristári non sinat. ℟. Amen. Per.

Antíphona 2. Miserêre mihi Dómine, quóniam conculcâvit me homo: totâ die bellans tribulâvit me. ℣. Conculcavérunt me inimíci mei totâ die: ab altitúdine diéi.

Orátio.

MIserêre nostrì Dómine: & ne conculcári nos ab inimíco hómine patiâris, qui redemísti nos prétio Crucis: ut inféćto adversário nostro tu solus pro nobis obsístas, qui perstrepéntis mundi devíncis procéllas. ℟. Amen. Per.

Antíphona 3. Prævaricatiône prævaricâta est in me domus Judá, dicit Dóminus. Negavérunt me, & dixérunt: Non est ipse. ℣. Effúndam in conspéctu ejus oratiônem meam: tribulatiônem meam ante ipsum pronuntiâbo. ℟. Víndica causam meam Dómine, defénsor meus: tu nosti P. Cogitatiónes eôrum advérsùm me: defénde, & júdica. ℣. Sinè iniquitâte cucúrri, & diréxi. Exúrge in occúrsum mihi, & vide. P. Cogitatiónes.

Preces. Mísericors Dómine, exáudi súpplices, P. Et miserêre. ℣. Qui Crucis mystério salvásti sæculum: qui sputa in fáciem, & probra sústines, P. Et. ℣. Qui lánceâ látere confóssus es válidè, P. Et. ℣. Qui sepúlchro clúderis, & post tríduum surgis, P. Et miserêre.

Hymnus. O Nazarêne, lux. fol. 144.

Orátio.

SAlva Dómine de necessitátibus ánimas famulòrum tuòrum; & in tua justítia sperántes ne conclúdas in mánibus adversántis: sed réspice humilitâtem nostram, & in loco nos muníto salvífica, qui móriens devicísti inférna: ut confúsis consíliis persequéntium, sine pavôre in civitâte sanctíssima tua, felicióri provéntu cœléstem glóriam consequâmur.

Pater noster.

Ad Nonam.

Jesu filii Sirach, Ecclesiástici. *Capítulo* 10.

OMnis potentâtus brevis vita. Languor prolíxior gravat médicum. Brevem languôrem præcìdit médicus: sic & rex hódiè est, & cras moriêtur. Cùm enim moriêtur homo, hereditâbit serpéntes, & béstias, & vermes. Inítium supérbiæ hóminis, apostatâre à Deo: quóniam ab eo, qui fecit illum,

 re-

recéssit cor ejus: quóniam inítium omnis peccáti est supérbia: qui tenúerit illam, adimplébitur maledíctis, & subvértet eum in finem. Proptéreà exhonorâvit Dóminus convéntus malôrum, & destrúxit eos usque in finem. Sedes ducum superbôrum destrúxit Deus, & sedêre fecit mites pro eis. Radíces géntium superbârum arefêcit Deus, & plantâvit húmiles ex ipsis géntibus. Terras géntium evértit Dóminus, & pérdidit eas usque in fundaméntum: arefêcit Deus ex ipsis, & dispérdidit eos, & cessâre fecit memóriam eôrum à terra. Memóriam superbôrum pérdidit Deus, & relîquit memóriam humílium sensu. ℟. Amen.

Léctio libri Samüêlis. 2. *Regum. Capítulo* 3. ℟. Deo grátias.

IN illis diêbus, dixit David: Mundus ego sum, & regnum meum, apud Deum, usque in sempitérnum, à sánguine Abner filii Ner; & véniat super caput Joab, & super omnem domum patris ejus: nec deficiat de domo Joab fluxum séminis sústinens, & leprôsus, & tenens fusum, & cadens gládio, & índigens pane. Igitur Joab & Abísaï frater ejus interfecérunt Abner, eò quòd occidísset Asaël fratrem eôrum in Gábaon, in prælio. Dixit autem David ad Joab, & ad omnem pópulum, qui erat cum eo: Scíndite vestiménta vestra, & accingímini saccis, & plángite ante exéquias Abner: porrò rex David sequebâtur féretrum. Cùmque sepelíssent Abner in Hebron, levâvit rex David vocem suam, & flevit super túmulum Abner: flevit autem & omnis pópulus. Plangénsque rex & lugens Abner, ait: Nequâquàm ut mori solent ignávi, mórtuus est Abner. Manus tuæ ligátæ non sunt, & pedes tui non sunt compédibus aggraváti: sed sicut solent cádere coram filiis iniquitâtis, sic corruísti. Congeminánsque omnis pópulus flevit super eum. Cùmque venísset univérsa multitûdo cibum cápere cum David, clarâ adhuc die jurâvit David, dicens: Hæc fáciat mihi Deus, & hæc addat, si ante occâsum solis gustávero panem vel áliud quicquam. Omnísque pópulus audîvit, & placuérunt eis cuncta quæ fecit rex in conspéctu omnis pópuli. Et cognôvit omne vulgus & univérsus Israël in die illa, quóniam non actum fuísset à rege, ut occiderêtur Abner filius Ner. Dixit quoque rex ad servos suos: Num ignorâtis quóniam princeps máximus cécidit hódiè in Israël? Ego autem adhuc delicâtus, & unctus rex: porrò viri isti filii Sárviæ duri sunt mihi: retríbuat Dóminus faciénti malum juxta malítiam suam. Cap. 4. Audîvit autem Isboseth filius Saül, quòd cecidísset Abner in Hebron: & dissolútæ sunt manus ejus, omnísque Israël perturbâtus est. Duo autem viri príncipes latrônum erant filio Saül, nomen uni Báana, & nomen álteri Rechab, filii Remmon Berothítæ de filiis Bénjamin: síquidem & Beroth reputâta est in Bénjamin: & fugérunt Berothítæ in Géthaim, fuerúntque ibi ádvenæ usque ad tempus illud. Erat autem Jónathæ filio Saül filius débilis pédibus: quinquénnis enim fuit, quando venit núncius de Saül & Jónatha ex Jézrael: tollens ítaque eum nutrix sua, fugit: cùmque festinâret ut fúgeret, cécidit & claudus efféctus est: habuítque vocábulum Miphibóseth. Veniéntes ígitur filii Remmon Berothítæ, Rechab & Báana, ingréssi sunt fervénte die domum Isboseth: qui dormiêbat super stratum suum merídie. Et ostiária domûs purgans tríticum obdormîvit. Ingréssi sunt autem domum laténtèr assuméntes spicas trítici, & percussérunt eum in ínguine Rechab & Báana frater ejus, & fugérunt. Cùm autem ingréssi fuíssent domum, ille dormiêbat super lectum suum in conclávi, & percutiéntes interfecérunt eum: sublatôque cápite ejus, abiérunt per viam desérti totâ nocte, & attulérunt caput Isboseth ad David in Hebron: dixerúntque ad regem: Ecce caput Isboseth filii Saül inimíci tui, qui quærêbat ánimam tuam: & dedit Dóminus dómino meo regi ultiônem hódie de Saül, & de sémine ejus. Respóndens autem David Rechab, & Báana fratri ejus, filiis Remmon Berothítæ, dixit ad eos: Vivit Dóminus, qui éruit ánimam meam de omni angústia, quóniam eum, qui annunciáverat mihi, & díxerat: Mórtuus est Saül: qui putâbat se próspera nunciâre, ténui, & occídi eum in Síceleg, cui oportêbat mercêdem me dare pro núncio. Quantò magis nunc, cùm hómines ímpii interfecérunt virum innóxium in domo sua, super lectum suum, non quæram sánguinem ejus de manu vestra, & áuferam vos de terra? Præcêpit ítaque David púeris suis, & interfecérunt eos: præcidentésque manus & pedes eôrum, suspendérunt eos super piscînam in Hebron: caput autem Isboseth tulérunt, & sepeliérunt in sepulchro Abner in Hebron. Cap. 5. Et venérunt univérsæ tribus Israël ad David in Hebron, dicéntes: Ec-

Ecce nos, os tuum, & caro tua sumus. Sed & heri & nudiustértius, cùm esset Saül rex super nos, tu eras edúcens & redúcens Israël: dixit autem Dóminus ad te: Tu pasces pópulum meum Israël, & tu eris dux super Israël. Venérunt quoque & senióres Israël ad regem in Hebron, & percússit cum eis rex David fœdus in Hebron coram Dómino: unxerúntque David in Regem super Israël. Fílius trigínta annôrum erat David, cùm regnâre cœpísset, & quadragínta annis regnâvit. In Hebron regnâvit super Judam septem annis & sex ménsibus: in Hierúsalem autem regnâvit trigínta tribus annis super omnem Israël & Judam. Et ábiit rex, & omnes viri qui erant cum eo, in Hierúsalem, ad Jebusæum habitatôrem terræ: dictúmque est David ab eis: Non ingrediêris huc, nisi abstúleris cœcos & claudos dicéntes: Non ingrediêtur David huc. Cepit autem David arcem Sion, hæc est cívitas David. Proposúerat enim David in die illa præmium, qui percussísset Jebusæum, & tetigísset dómatum fistulas, & abstulísset cæcos & claudos odiéntes ánimam David: idcírcò dícitur in provérbio: Cæcus & claudus non intrábunt in templum. ℟. Amen.

Antíphona 1. Omnia ossa mea dicent: Dómine, quis símilis tibi? Erípiens ínopem de manu fortiôris ejus, & egênum & páuperem à diripiéntibus eum. ℣. Exsurgéntes testes íniqui, quæ ignorábam, interrogábant me.

Orátio.

Domine Deus virtus salûtis nostræ, obúmbra caput nostrum in diêbus belli: ne insídiis quatiâmur inímici; nec laténtia sub invidôrum lábiis hauriâmus venêna: Et quia tu facis judícium ínopis, & vindíctam páuperis; contémptum nostræ abjectiônis, bonitâtis tuæ compénsa divítiis. ℟. Amen.

Antíphona 2. Dicam Deo meo: Suscéptor meus, quare mei oblîtus es? Quare tristis es, ánima mea? & quare me contúrbas? ℣. Sicut cervus desíderat ad fontes aquârum: ita desíderat ánima mea ad te Deus.

Orátio.

Christe suscéptor noster non obliviscâris nostrì; neque in tristítia vertas ánimas nostras: & qui contúrbant nos, convertántur; & quærant nomen sanctum tuum: ut cùm in utrósque fúeris glorificâtus, demus glóriam nómini sancto tuo. ℟. Amen. Per.

Antíphona 3. Eripe me de inimícis meis, Deus meus: & ab insurgéntibus in me líbera me, Dómine. ℣. Eripe me de operántibus iniquitâtem: & de viris sánguinum líbera me.

Hymnus. O Nazarêne, lux. fol. 144.

Orátio.

Eripe nos Dómine de inimícis nostris: & qui tuam pro nobis dignâtus es pónere ánimam; nos ab insurgéntibus in nos líbera usquequâque.

Pater noster.

Ad Vésperum.

Lauda. Illuminátio mea & salus mea Dóminus.

Antíphona. Præoccupêmus fáciem Dei in confessiône, & in psalmis jubilêmus ei. Psalmus 94.

Lauda. Ab omni via mala próhibe pedes meos, Dómine. ℣. Quómodo diléxi legem tuam, Dómine? totâ die meditátio mea est.

Hymnus. Verbum Patris. fol. 252.

Lauda. Vide humilitâtem meam.

QUARTA FERIA.

Ad Matutînum.

Antíphona. Multi insúrgunt in me. Multi dicunt ánimæ meæ: Non est salus ipsi in Deo ejus. Tu autem Dómine suscéptor meus es. Psalmus 3.

Orátio.

Multiplicáti sunt, Dómine, qui tríbulant nos: sed tu multus es in misericórdia qui éruas nos: in nullo enim formidábimus ab imminénti pressúra, si tantùm tuâ muniâmur, Omnípotens, grátiâ. ℟. Amen. Per.

Antíphona 1. Dómine Deus meus in te sperávi: salva me: líbera me ab ómnibus persequéntibus me. Ne quando rápiat ut leo ánimam meam. ℣. Exúrge Dómine, non præváleat homo: judicéntur gentes in conspéctu tuo.

Orátio.

Domine contra multiplicatiônem tribulántium nos fortis propugnâtor occúrre; & advérsùs multitúdinem insurgéntium in nos pius defénsor assíste; sitque benedíctio tua super pópulum tuum: ut qui salûtem ánimæ nostræ in te esse dénegant, te Salvatôrem nostrum ipsi sibi suâ expugnatiône cognóscant. ℟. Amen.

Antíphona 2. Deus meus, pone inimícos meos ut rotam: & sicut stípulam ante fáciem venti. Ut sciant quóniam nomen tibi Dóminus. ℣. Ita persequêris eos in tempestâte: & in ira tua conturbâbis eos.

Orá-

Orátio.

DOmine Deus sperántem in te tuam Ecclésiam à persequéntibus ómnibus salva; & de manu persequéntium potentiáliter líbera: ac ne quando rápiat ut leo ánimam ejus, tuis semper inrorêtur virtútibus: ut cujus primùm passiônis complêta est sánguine, ejus invíctâ liberêtur à malis ómnibus potestâte. ℞. Amen.

Antíphona 3. Deus, quis símilis tibi? ne táceas: neque compescâris Deus: quóniam ecce inimíci tui sonuérunt: & odiéntes te, levavérunt caput. ℣. Imple fácies eôrum ignomíniâ: & quærent nomen tuum, Dómine.

Orátio.

REdémptor noster & Dómine pone inimícos tuos ut rotam, quibus mystérium Crucis tuæ est stultítia: ut illi sicut stípula ante fáciem venti sint dispérsi; & credéntibus in te vel creditúris donêtur locus ætérnæ mansiônis. ℞. Amen.

℞. Tradidérunt me in manus impiôrum, & inter iníquos projecérunt; & non pepercérunt ánimæ meæ. Confortáti sunt advérsùm me fortes, & quasi gigántes stetérunt super me. Fletum deduxérunt óculi mei: pálpebram meam opéruit umbra mortis, dum iníquitas in mánibus meis non esset. Orátio mea munda est ante te, Dómine. ℣. Aperuérunt super me inimíci ora sua, & exprobrántes percussérunt maxíllam meam. P. Et non pepercérunt.

Orátio.

NE tradíderis, Dómine, in persequéntium manum ánimas tibi confiténtium populôrum: ut qui falsôrum téstium pertulísti mendácium, coléntium te glorificêris vócibus redemptôrum. ℞. Amen.

IN LAUDIBUS.

Antíphona. Redde mihi lætítiam salutâris tui, Dómine: & spíritu principáli confirma me. Psalmus 50.

Orátio. Avérte fáciem tuam. fol. 161.

Ad Cánticum.

Antíphona. In carne mea vidêbo Deum meum, & óculi mei conspectúri sunt, & non álius.

Cánticum Job. *Capítulo* 19.

ECce clamo vim pátiens, & nemo audit: * vocíferor, & non est qui júdicet.

Sémitam meam circumsépsit, & transîre non possum, * & in calle meo ténebras pósuit.

Spoliâvit me glóriâ meâ, * & ábstulit corônam de cápite meo.

Dextrúxit me úndique, & péreo, * & quasi evúlsæ árbori ábstulit spem meam.

Irâtus est contra me furor ejus, * & sic me hábuit quasi hostem suum.

Simul venérunt latrónes ejus, & fecérunt sibi viam per me, * & obsedérunt in gyro tabernáculum meum.

Fratres meos longè fecit à me, * & noti mei, quasi aliéni recessérunt à me.

Dereliquérunt me propínqui mei: * & qui me nóverant, oblíti sunt mei.

Inquilíni domûs meæ, & ancíllæ meæ, sicut aliênum habuérunt me, * & quasi peregrînus fui in óculis eôrum.

Servum meum vocávi, & non respóndit, * ore próprio deprecâbar illum.

Hálitum meum exhórruit uxor mea, * & orâbam filios úteri mei.

Stulti quoque despiciébant me, * & cùm ab eis recessíssem, detrahébant mihi.

Abomináti sunt me quondam consiliárii mei: * & quem máximè diligêbam, advers âtus est me.

Pelli meæ, consúmptis cárnibus, adhæsit os meum, * & derelícta sunt tantúmmodò lábia circa dentes meos.

Quis mihi tríbuat ut scribántur sermónes mei? quis mihi det ut exaréntur in libro stylo férreo, & plumbi láminâ, vel celte sculpántur in sílice?

Scio enim quòd Redémptor meus vivit, * & in novíssimo die de terra surrectûrus sum:

Et rursus circúmdabor pelle meâ, & in carne mea vidêbo Dóminum. Quem visûrus sum ego ipse, & óculi mei conspectúri sunt, & non álius: * repósita est hæc spes mea in sinu meo, & heréditas mea in Deo meo.

Orátio.

CRédimus Dómine, in carne ista, quâ tégimur, te vidêre; & óculis nostris te conspícere in glória, quâ judicatûrus es sæculum: Fac ergo nos óculos interióres habêre apértos: ut cognoscâmus te in glória sempitérnâ. ℞. Amen.

Matutinárium.

Ad te de luce vígilo, Deus: sitìvit in te ánima mea. ℣. Sic in sancto appárui tibi, ut vidêrem virtûtem tuam, & glóriam tuam.

Lauda. Laudâte nomen Dómini, montes, & omnes colles: ligna fructífera, & omnes cedri.

Léctio libri Samuêlis 2. Regum. *Capít.* 11.

℞. Deo grátias.

EO témpore quo solent reges ad bella procédere, misit David Joab, & servos suos cum eo, & univérsum Israël, & vastavé-

vérunt filios Ammon, & obsedérunt Rabbá: David autem remánsit in Hierúsalem. Dum hæc ageréntur, áccidit quadam die, ut súrgeret David de strato suo post merídiem, & ambulâret in solário domûs regiæ: vidítque mulíerem se lavántem, ex advérso super solárium suum: erat autem múlier pulchra valdè. Misit ergo rex, & requisîvit quæ esset múlier. Nunciâtum est ei, quòd ipsa esset Bethsabée filia Helîam, uxor Uríæ Hethæi. Misit ítaque David núncios, & tulit eam: quæ cùm ingréssa esset ad illum, dormîvit cum ea: statímque sanctificâta est ab immundítia sua: & revérsa est domum suam concépto fœtu. Mitténsque nunciâvit David, & ait: Concépi. Misit autem David ad Joab, dicens: Mitte ad me Urîam Hethæum. Misítque Joab Urîam ad David. Et venit Urías ad David. Quæsivítque David quàm rectè ágeret Joab, & pópulus, & quómodo administrarêtur bellum: & dixit David ad Urîam: Vade in domum tuam, & lava pedes tuos. Et egréssus est Urías de domo regis, secutúsque est eum cibus regis. Dormîvit autem Urías ante portam domûs régiæ cum áliis servis dómini sui, & non descéndit ad domum suam. Nunciatúmque est David à dicéntibus: Non ivit Urías in domum suam. Et ait David ad Urîam: Numquid non de via venísti? quare non descendísti ad domum tuam? Et ait Urías ad David: Arca Dei & Israël & Juda hábitant in papiliónibus, & dóminus meus Joab, & servi dómini mei super fáciem terræ manent: & ego ingrédiar domum meam, ut cómedam & bibam, & dórmiam cum uxôre mea? per salûtem tuam, & per salûtem ánimæ tuæ, quòd non fáciam rem hanc. Ait ergo David ad Urîam: Mane étiam hìc hódie, & cras dimíttam te. Mansit autem Urías in Hierúsalem die illâ & álterâ: & vocâvit eum David ut coméderet coram se & bíberet, & inebriâvit eum: qui egréssus véspere dormîvit in strato suo cum servis dómini sui, & in domum suam non descéndit. Factum est ergo manè, & scripsit David epístolam ad Joab: misítque per manum Uríæ, scribens in epístola: Pónite Urîam ex advérso belli, ubi fortíssimum prælium est: & derelínquite eum, ut percússus intéreat. Igitur cùm Joab obsidêret urbem, pósuit Urîam in loco in quo sciêbat viros esse fortíssimos. Egressîque viri de civitâte, bellábant advérsùm Joab, & cecidérunt de pópulo servôrum David, & mórtuus est étiam Urías Hethæus. Misit ítaque Joab, & nunciâvit David ómnia verba prælii: præcepítque núncio, dicens: Cùm compléveris univérsos sermónes belli ad regem, si eum víderis indignári, & díxerit: Quare accessístis ad murum, ut præliarémini? an ignorabâtis quòd multa désuper ex muro tela mittántur? Quis percússit Abímelech filium Jeróboal? nonnè múlier misit super eum fragmen molæ de muro, & interfècit eum in Thebes? quare juxta murum accessístis? dices: Etiam servus tuus Urías Hethæus occúbuit. Abiit ergo núncius, & venit, & narrâvit David ómnia quæ præcéperat ei Joab. Et dixit núncius ad David: Prævaluérunt advérsùm nos viri, & egréssi sunt ad nos in agro: nos autem facto ímpetu persequúti eos sumus usque ad portam civitâtis. Et direxérunt jácula sagittárii ad servos tuos ex muro désuper: mortuíque sunt de servis regis, quin étiam servus tuus Urías Hethæus mórtuus est. Et dixit David ad núncium: Hæc dices Joab: Non te frangat ista res: várius est enim evéntus prælii; & nunc hunc, & nunc illum consúmpsit gládius: confórta bellatóres tuos advérsùs urbem, ut déstruas eam, & exhortâre eos. Audîvit autem uxor Uríæ, quòd mórtuus esset Urías vir suus, & planxit eum. Transácto ígitur luctu, misit David, & introdúxit eam in domum, & facta est ei uxor, peperítque ei filium: & displícuit verbum hoc, quod fécerat David coram Dómino. ℟. Amen.

Hymnus. Noctis tempus. fol. 257.

Orátio.

Domine, qui olim in córpore nostro pati dignâtus es; quando ad nos respícies? & ad solitúdinem atque imploratiônem nostram quando propítius convértes obtûtum? non morêris, nec tardes; jam inténde; jam convértere; jam réspice: ut, orátio nostra, quæ nunc in sinum nostrum pro secretôrum suôrum compunctióne convértitur; ante conspéctum tuum purgáto cordis sui gémitu dirigâtur.

Pater noster.

Lauda. Vide humilitâtem meam, & éripe, Dómine. ℣. Júdica causam ánimæ meæ, & rédime me: propter elóquium tuum vívifica me.

Orátio.

Vide humilitâtem nostram, Dómine; & éripe nos: te enim respiciénte, etsi dejícimur, sublevâmur: quo sustentánte, ne corruâmus, excípimur. ℟. Amen.

Ad

Ad Tértiam.

Ecclesiástici Salomônis. *Capítulo* 5.

℟. Deo grátias.

FIli, Non sequâris concupiscéntiam cordis: & ne díxeris: Quómodo pótui? aut quis me subjíciet propter facta mea? Deus enim víndicans vindicâbit. Ne díxeris: Peccávi, & quid áccidit mihi triste? Altíssimus enim est pátiens rédditor. De propiciáto peccáto noli esse sine metu, neque adjícias peccâtum super peccâtum. Et ne dicas: Misericórdia Dei magna est, multitúdinis peccatôrum meôrum miserêtur. Misericórdia enim & ira ab illo citò próximant, & in peccatóres réspicit ira illìus. Non tardes convérti ad Dóminum, & ne dífferas de die in diem: súbitò enim véniet ira illìus, & in témpore vindíctæ dispérdet te. Noli ánxius esse in divítiis injústis: nihil enim próderunt tibi in die obductiônis & vindíctæ. Non véntiles te in omnem ventum, & non eas omni viâ: sic enim peccâtor probâtur dúplici linguâ. Esto firmus in via Dei, & in veritâte sensûs tui & sciéntiâ, & prosequâtur te verbum pacis, & justítiæ. ℟. Amen.

Léctio libri Samuêlis 2. Regum. *Capítulo* 12.

℟. Deo grátias.

IN illis diêbus: Misit Dóminus Nathan ad David: qui, cùm venísset ad eum, dixit ei: Duo viri erant in civitâte una, unus dives, & alter pauper. Dives habêbat oves, & boves plúrimos valde. Pauper autem nihil habêbat omníno, præter ovem unam párvulam, quam émerat & nutríerat, & créverat apud eum cum filiis ejus simul, de pane illìus cómedens, & de cálice ejus bibens, & in sinu illìus dórmiens: erátque illi sicut filia. Cùm autem peregrìnus quidam venísset ad dívitem, parcens ille súmere de óvibus & de bobus suis, ut exhibêret convívium peregrìno illi qui vénerat ad se, tulit ovem viri páuperis, & præparâvit cibos hómini qui vénerat ad se. Irâtus autem indignatiône David advérsùs hóminem illum nimis, dixit ad Nathan: Vivit Dóminus, quóniam filius mortis est vir qui fecit hoc. Ovem reddet in quádruplum, eò quòd fécerit verbum istud, & non pepércit. Dixit autem Nathan ad David: Tu es ille vir. Hæc dicit Dóminus Deus Israël: Ego unxi te in regem super Israël, & érui te de manu Saül, & dedi tibi domum dómini tui, & uxóres dómini tui in sinu tuo, dedìque tibi domum Israël & Juda: & si parva sunt ista, adjíciam tibi multo majôra. Quare ergo contempsísti verbum Dómini, ut fáceres malum in conspéctu meo? Urìam Hethæum percussísti gládio, & uxôrem illìus accepísti in uxôrem, & interfecísti eum gládio filiôrum Ammon. Quámobrem non recêdet gládius de domo tua usque in sempitérnum, eò quòd despéxeris me, & túleris uxôrem Uríæ Hetæi, ut esset uxor tua. Itaque hæc dicit Dóminus: Ecce, suscitâbo super te malum de domo tua, & tollam uxóres tuas in óculis tuis, & dabo próximo tuo, & dórmiet cum uxóribus tuis in óculis plebis hujus. Tu enim fecísti abscónditè: ego verò fáciam verbum istud in conspéctu omnis Israël, in conspéctu solis. Et dixit David ad Nathan: Peccávi Dómino. Dixítque Nathan ad David: Dóminus quoque tránstulit peccâtum tuum: non moriêris. Verúmtamen, quóniam blasphemâre fecísti inimícos Dómini, propter verbum hoc, filius, qui natus est tibi, morte moriêtur. Et revérsus est Nathan in domum suam. Percussítque Dóminus párvulum, quem pepérerat uxor Uríæ David, & desperâtus est. Deprecatúsque est David Dóminum pro párvulo: & jejunâbat David jejúnio, & ingréssus seórsùm, jacêbat super terram. Venérunt autem senióres domûs ejus, cogéntes eum, ut súrgeret de terra: qui nóluit, neque comêdit cum eis cibum. Accidit autem, ut die séptimâ morerêtur infans: timuerúntque servi David nunciâre ei quòd mórtuus esset párvulus: dixérunt enim: Ecce, cùm párvulus adhuc víveret, loquebâmur ad eum, & non audiêbat vocem nostram: quantò magis, si dixérimus, Mórtuus est puer, se áffliget? Cùm ergo vidísset David servos suos musitántes, intelléxit quòd mórtuus esset infántulus: dixítque ad servos suos: Numquid mórtuus est puer? Qui respondérunt ei: Mórtuus est. Surréxit ígitur David: & lotus unctúsque est: cùmque mutásset vestem, ingréssus est domum Dómini: & adorâvit, & venit in domum suam, petivítque ut pónerent ei panem, & comêdit. Dixérunt autem ei servi sui: Quis est sermo, quem fecísti? propter infántem, cùm adhuc víveret, jejunásti & flebas: mórtuo autem púero, surrexísti, & comedísti panem. Qui ait: Propter infántem, cùm adhuc víveret jejunávi & flevi: dicêbam enim: Quis scit, si fortè donet eum mihi Dóminus, & vivat infans? Nunc autem quia mórtuus est, quare jejûnem? Numquid pótero revocâre eum ámplius? ego vadam

dam magis ad eum: ille verò non revertêtur ad me. Et consolâtus est David Bethsabée uxôrem suam, ingressúsque ad eam, dormìvit cum ea: quæ génuit filium, & vocâvit nomen ejus Sálomon, & Dóminus diléxit illum. Misítque in manu Nathan prophétæ, & vocâvit nomen ejus, Amábilis Dómino, eò quòd diligeret eum Dóminus. ℟. Amen.

Antíphona 1. Exurgéntes in me testes iníqui, quæ ignorábam, interrogábant me, reddéntes mihi mala pro bonis. In simulatiône verbôrum fictôrum fremébant in me déntibus suis. ℣. Júdica, Dómine, nocéntes me, & expúgna impugnántes me.

Orátio.

SUrgéntes in te Dómine testes iníqui, quæ ignorábas, interrogábant; quid enim ignorábas, qui eôrum, qui te óderant, dolos antè perspéxeras; & futurôrum præscius ómnia præsciébas? qui ergo interrogántium blasphémias alto pietàtis mystério te ignoràsse desígnas; scire nos veráciter, & ampléctere fácito; & redemptiônis nostræ mystéria plenâ fide cognóscere; & ea ipsa interrogántibus inimícis cógnita declarâre. ℟. Amen.

Antíphona 2. Peccatóres iniquitâtem in excélso locúti sunt. Posuérunt in cœlo os suum: & língua eôrum transîvit super terram. Dómine, in civitâte tua imáginem eôrum ad níhilum rédiges. ℣. Quia exacerbâvit cor meum, & renes mei resolúti sunt: & ego ad níhilum redúctus sum, & nescívi.

Orátio.

IN excélso Dómine contra te peccatóres locúti sunt; cùm laténtem cordis sui supérbiam altis vócibus clamavérunt: Qui ergo contra te in cœlum sua nítuntur pónere ora, rédeant in terra conlisúri per pœniténtiam: ut nobíscum te Dei Fílium húmiles agnoscéntes, non supérba sápiant; sed tuis semper mónitis adquiéscant. ℟. Amen.

Antíphona 3. Peccatóri, dicit Dóminus Deus: Quare tu enárras justítias meas, & assûmis testaméntum meum per os tuum? Tu verò odísti disciplînam: & projecísti sermónes meos post te. ℣. Si vidébas furem, currébas cum eo: & cum adúlteris portiônem tuam ponébas.

℟. Ecce inimîcus meus circúmdedit me lánceis suis, & non pepércit mihi: effûdit in terra víscera mea, & ínruit in me quasi gigas; fàcies autem mea P. Intúmuit à flétu. Hæc passus sum absque iniquitâte manûs meæ, dum habêrem mundas apud Dóminum preces. ℣. Complêvit inimîcus furôrem suum in me, & cómminans mihi infrémuit contra me. P. Intúmuit à flétu.

Preces. Christe redémptor pius animârum, exáudi gémitus fléntium, P. Et miserêre. ℣. Qui caput tuum arúndine cæsum in cruce vis esse porréctum, ut Mundus per hoc salvarêtur, P. Et miserêre. ℣. Qui sputa, probra, spinârum corônam, lánceam, & sepultûram sustinuísti nostri causâ, P. Jam miserêre. ℣. Qui cruce tuâ Mundum redemísti; quique triumphâtor inférni victor factus es supplícii, P. Jam miserêre. ℣. Jam morte tuâ redémptis inspíra, ut te sequâmur in hac vita, teque fruâmur in glória, P. Jam miserêre.

Hymnus. O Nazarêne. fol. 144.

Capítula.

AD defendéndam hereditâtem tuam tui sánguinis prétio emptam, Dómine Jesu Christe, apprehénde arma victrícia: & exsúrgens in adjutórium nostrum, fidei nos múnera scuto, ut mentem nostram non queant inimíci jácula penetrâre; sed ipsum inimîcum tu Rex noster frámeâ divínâ concîde: Et, quia tu es ánimæ nostræ salus; id nobis, pétimus, tríbuas munus, ut mentis vigilántiâ te sequâmur; & ónere peccáti depósito, ad promissôrum tuôrum bona perveniâmus.

Pater noster.

Ad Sextam.

Léctio libri Amos Prophétæ. *Capítulo* 2. ℟. Deo grátias.

HÆc dicit Dóminus: Super tribus sceléribus Juda, & super quátuor non convértam eum: eò quòd abjécerit legem Dómini, & mandâta ejus non custodíerit: decepérunt enim eos idôla sua, post quæ abíerant patres eôrum. Et mittam ignem in Judá, & devorâbit ædes Hierúsalem. Hæc dicit Dóminus: Super tribus sceléribus Israël, & super quátuor non convértam eum: pro eò quòd vendíderit pro argénto justum, & páuperem pro calciaméntis. Qui cónterunt super púlverem terræ cápita páuperum, & viam humílium declínant: & filius ac pater ejus iérunt ad puéllam, ut violárent nomen sanctum meum. Et super vestiméntis pignorátis accubuérunt juxta omne altâre: & vinum damnatôrum bibébant in domo Dei sui. Ego autem extermináví Amorrhæum à fácie

eôrum: cujus altitûdo, cedrôrum altitûdo ejus, & fortis ipse quasi quercus: & contrívi fructum ejus désuper, & radíces ejus subter. ℟. Amen.

Antíphona 1. Circumdedérunt me inimíci mei, sicut apes favum; & exarsérunt in me, sicut ignis in spinis: & in nómine Dómini superávi eos. ℣. Dóminus mihi adjûtor est: non timêbo, quid mihi fáciat homo.

Orátio.

CIrcumdántes ánimam tuam, Christe Dómine, inimíci super te ácriter, ut apes super favum, inruérunt; cùm témpore passiônis super te exarsérunt, ut ignis in spinis: Et ídeo quæsumus, ad precem Ecclésiæ tuæ jam réspice: & cruéntum sæviéntis hostis de manu gládium tolle: ut mucrône tuo decîsum séntiat; cùm per eos, quos tenúerit, fidei tuæ cognóverit prædicári doctrînam. ℟. Amen.

Antíphona 2. Inténde ánimæ meæ, Dómine, & líbera eam: propter inimícos meos éripe me, Dómine. ℣. Tu enim scis oppróbrium meum, & confusiônem meam, & verecúndiam meam. In conspéctu tuo omnes tribulántes me.

Orátio.

CHriste Deus, ingéniti Patris unigénite Fili, inténde ánimæ meæ; & líbera eam propter inimícos tuos, qui Ecclésiæ tuæ adversántur: ut quia tu es redémptio nostra, expectâtum te in múnere, capiâmus in glória sempitérna. ℟. Amen.

Antíphona 3. Eripe me de inimícis meis, Deus meus: & ab insurgéntibus in me líbera me, Dómine. ℣. Eripe me de operántibus iniquitâtem: & de viris sánguinum líbera me. ℟. Nunc venit in me dolor meus, P. Et ad níhilum redúcti sunt artus mei: rugæ meæ testimónium dicunt contra me; líbera me, Dómine. ℣. Defecérunt præ láchrymis óculi mei: conturbâta sunt víscera mea. P. Et ad níhilum.

Preces. Ad te, Redémptor ómnium, rex summe, óculos nostros sublevâmus flentes: exáudi, Christe, supplicántium preces, P. Et miserêre. ℣. Dextra Patris, lapis angulâris, via salûtis, jánua cœléstis áblue nostri máculas delícti, P. Et miserêre. ℣. Rogâmus, Deus, tuam majestâtem: áuribus sacris gémitus exáudi: crímina nostra plácidus indúlge, P. Et. ℣. Tibi fatêmur crímina admíssa, contríto corde pándimus occúlta: tua, Redémptor, píetas ignóscat, P. Et miserêre. ℣. Innocens captus, nec repúgnans ductus: téstibus falsis pro ímpiis damnâtus: Quos redemísti tu, consérva, Christe, P. Et miserêre.

Hymnus. O Nazarêne. fol. 144.

Capítula.

DIc ánimæ nostræ Dómine, Salus tua ego sum: Ne déseras nostra íntima, dum se iníquitas prodíderit violénta: sed nocéntes nos, tu júdica; tuâque pietâte nos impugnántes expúgna.

Pater noster.

Ad Vésperum.

Lauda. Véspere, & manè, & merídie te laudâmus, Dómine.

Antíphona. Júdica Dómine nocéntes me, & expúgna impugnántes me. Psalmus 34.

Lauda. Réspice inimícos meos, Dómine: quóniam multiplicáti sunt, & ódio péssimo abominántur me, Dómine. ℣. Deus laudem meam ne tacúeris: quóniam os peccatôris & dolósi super me apértum est.

Hymnus. Verbum Patris. fol. 252.

Capítula. Sit festum jejúnium. fol. 149.

Lauda. Vide humilitâtem meam. fol. 293.

FERIA QUINTA.

Ad Matutînum.

Antíphona. Tu autem, Dómine. Psalmus 3.

Orátio. Quamvis. fol. 141.

Antíphona 1. Quis consúrget mihi advérsùs malignántes? aut quis stabit mecum advérsùs operántes iniquitâtem? Nisi Dóminus adjuvísset me: paulò minùs habitáverat in inférno ánima mea. ℣. Secúndùm multitúdinem dolôrum meôrum in corde meo, consolatiónes tuæ lætificavérunt ánimam meam.

Orátio.

DA nobis, Dómine, possibilitâtis optábilem facultâtem; quò valeâmus & advérsùs malignántes consúrgere, & malignántium sermónibus contraîre: ac sicut contra te operántibus iniquitâtem parâta est fóvea; ita credéntibus nobis præparêtur in cœléstibus regnis mánsio gloriósa. ℟. Amen. Per.

Antíphona 2. Zelus domûs tuæ comêdit me: & oppróbria exprobrántium tibi, cecidérunt super me. ℣. Et humiliávi in jejúnio ánimam meam: & facta est mihi in oppróbrium.

Orátio.

JEsu Deus noster, qui facto de restículis flagéllo, vendéntes & eméntes ex tuo éximis templo; da nobis, in Ecclésia tua nec quæstu posse rerum temporálium capi; nec intrà eam sórdidis móribus conversári: sed

sed ita zelus domûs tuæ nos cómedat ; ut plácita tibi frátribus de nobis præbeas exémpla. ℟. Amen. Per.

Antíphona 3. A timôre inimíci líbera ánimam meam ; & prótege me , Dómine , à convéntu malignántium. ℣. Exáudi Deus oratiônem meam cùm tríbulor : à timôre inimíci líbera ánimam meam.

Orátio.

A Timôre inimíci Dómine líbera ánimam meam ; & à convéntu malignántium éripe eam : ut , quæ vúlnere passiônis tuæ edúcta est de lacu misériæ ; in te credens perducâtur ad libertâtem ætérnæ glóriæ. ℟. Amen. Per.

℟. Factus sum omni pópulo meo in derìsum, & in oppróbrium : replêtus sum amaritúdine, & inebriâtus absynthio. Effûsa sunt víscera mea : & dixi : Périi. Vide , Dómine , & júdica causam ánimæ meæ. P. Defénsor vitæ meæ ℣. Dispérde inimícos meos, qui tríbulant ánimam meam. P. Defénsor.

Orátio.

R Ecordâre Jesu absynthii & fellis , quibus pro ímpiis amáro póculo propinâtus es : & ídeo amaritûdo tua sit , quæsumus , dulcêdo nostra perpétua : ut, in quo tu pro nobis amaricâtus es volens , in eo nos & hìc & in ætérnum gratulêmur felíces. ℟. Amen. Per.

IN LAUDIBUS.

Antíphona. Audítui meo dona gáudium & lætítiam, Dómine : ut exúltent ossa humiliâta. Avérte fáciem tuam à peccátis meis : & omnes iniquitátes meas tu dele. Psalmus 50. Orátio. Hunc psalmum. fol. 173.

Antíphona. Quanta vovi, reddam tibi salvatóri meo Dómino.

Cánticum Jonæ. *Capítulo* 2.

C Lamávi ad Dóminum Deum meum in tribulatiône mea : * & exaudìvit de ventre inférni clamôrem meum.

Vocem meam exaudísti : * projecísti me in altitúdine cordis maris , & flúmina me circumdedérunt:

Omnia excélsa tua , & fluctus tui super me transiérunt. * Et ego dixi : Expúlsus sum ab óculis tuis : fórsitan non adjíciam , ut respíciam ad templum sanctum tuum.

Perfûsa est mihi aqua usque ad ánimam : * abyssus circúmdedit me,

Pélagus coopéruit caput meum. * Novíssimè demérsit caput meum in fixúras móntium:

Descéndi in terra , cujus seræ sunt continéntes ætérnæ : * & ascéndat de corruptiône vita mea ad te Dóminum Deum meum.

In eo , dum deficeret ánima mea , Dómini Dei mei commemorâtus sum:

Et véniet orátio mea * ad templum sanctum tuum.

Custodiéntes vana & falsa , * misericórdiam tuam dereliquérunt.

Ego autem in voce laudis & confessiônis sacrificâbo tibi : * reddam , quod vovi sacrificium salvatóri meo Dómino.

Orátio.

S Alvâtor noster & Dómine , fac nos votum tibi ex corde puro vovêre : ut infatigábili cursu tua servántes præcépta , patiénter advérsa cuncta tollerêmus præséntia. ℟. Amen. Per.

Matutinárium.

Psallam , & intélligam in matutínis , quóniam vénies ad me. ℣. Misericórdiam , & judícium cantâbo tibi , Dómine.

Lauda. In sanctis ejus laudâte Dóminum : in psaltério & cíthara laudâte eum. Psalm. 150.

Léctio libri Samuêlis 2. Regum. *Capít.* 15. ℟. Deo grátias.

I N illis diêbus : Fecit sibi Absalom currus, & équites , & quinquagínta viros , qui præcéderent eum. Et manè consúrgens Absalom , stabat juxta intróitum portæ in via, & omnem virum , qui habêbat negótium ut venîret ad regis judícium , vocâbat Absalom ad se , & dicêbat : De qua civitâte es tu? Qui respóndens ajêbat : Ex una tribu Israël ego sum servus tuus. Respondebátque ei Absalom : Videntur mihi sermónes tui boni & justi. Sed non est qui te áudiat constitûtus à rege : dicebátque Absalom : Quis me constítuat júdicem super terram , ut ad me véniant omnes , qui habent negótium , & justè júdicem? Sed & cùm accéderet ad eum homo ut salutâret illum, extendêbat manum suam , & apprehéndens , osculabâtur eum. Faciebâtque omni Israël veniénti ad judícium , ut audirêtur à rege , & solicitâbat corda virôrum Israël. Post quadragínta autem annos , dixit Absalom ad regem David : Vadam , & reddam vota mea quæ vovi Dómino in Hebron. Vovens enim vovit servus tuus , cùm esset in Gessur Syriæ , dicens : Si redúxerit me Dóminus in Hierúsalem , sacrificâbo Dómino. Dixítque ei rex David : Vade in pace. Et surréxit , & ábiit in Hebron. Misit autem Absalom exploratóres in univérsas tribus Israël , dicens : Statim ut audiéritis clangôrem

búccinæ, dícite: Regnâvit Absalom in Hebron. Porrò cum Absalom iérunt ducénti viri de Hierúsalem vocáti, eúntes símplici corde, & causam pénitùs ignorántes. Accersîvit quoque Absalom Achitóphel Gilonîtem consiliárium David, de civitâte sua Gilo. Cùmque immolâret víctimas, facta est conjurátio válida, populúsque concúrrens augebâtur cum Absalom. Venit ígitur núncius ad David, dicens: Toto corde univérsus Israël séquitur Absalom. Et ait David servis suis, qui erant cum eo in Hierúsalem: Súrgite, fugiâmus: neque enim erit nobis effúgium à fácie Absalom: festinâte égredi, ne fortè véniens óccupet nos, & impéllat super nos ruînam, & percútiat civitâtem in ore gládii. Dixerúntque servi regis ad eum: Omnia quæcúmque præcêpit Dóminus noster rex, libénter exéquimur servi tui. Egréssus est ergo rex, & univérsa domus ejus, pédibus suis: & relîquit rex decem mulíeres concubínas ad custodiéndam domum. Egréssus rex & omnis Isráël pédibus suis, stetit procul à domo, & univérsi servi ejus ambulábant juxta eum, & legiónes Ceréthi, & Pheléthi, & omnes Gethæi pugnatóres válidi, sexcénti viri, qui secúti eum fúerant de Geth pédites, præcedébant regem. Dixit autem rex ad Ethaï Gethæum: Cur venis nobíscum? revértere, & hábita cum rege, quia peregrînus es, & egréssus es de loco tuo. Heri venísti, & hódiè compellêris nobíscum égredi? ego autem vadam quò itûrus sum: revértere, & reduc tecum fratres tuos, & Dóminus fáciet tecum misericórdiam & veritâtem, quia ostendísti grátiam & fidem. Et respóndit Ethaï regi, dicens: Vivit Dóminus, & vivit dóminus meus rex: quóniam in quocúmque loco fúeris dómine mi rex, sive in morte, sive in vita, ibi erit servus tuus. Et ait David Ethaï: Veni, & transi. Et transîvit Ethaï Gethæus, & rex, & omnes viri, qui cum eo erant, & réliqua multitûdo. Omnésque flebant voce magnâ, & univérsus pópulus transîbat: rex vero transgrediebâtur torréntem Cedron, & cunctus pópulus incedêbat contra viam olívæ, quæ réspicit ad desértum. Venit autem Sadoc sacérdos, & univérsi Levítæ cum eo, portántes arcam fœderis Dei, & deposuérunt arcam Dei: & ascéndit Abíathar, donec explêtus esset omnis pópulus, qui egréssus fúerat de civitâte. Et dixit rex ad Sadoc: Repórta arcam Dei in urbem: si invénero grátiam in óculis Dómini, redûcet me, & osténdet mihi eam, & tabernáculum suum. Si autem díxerit mihi: Non places: præstò sum, fáciat quod bonum est coram se. Et dixit rex ad Sadoc sacerdôtem: O videns revértere in civitâtem in pace: & Achimáas filius tuus, & Jónathas filius Abíathar, duo filii vestri, sint vobíscum. Ecce ego abscóndar in campéstribus desérti, donec véniat sermo à vobis índicans mihi. Reportavérunt ergo Sadoc & Abíathar arcam Dei in Hierúsalem: & mansérunt ibi. Porrò David ascendêbat clivum olivârum, scandens & flens, nudis pédibus incédens, & opérto cápite: sed & omnis pópulus, qui erat cum eo, opérto cápite ascendêbat plorans. Nunciâtum est autem David, quòd Achitóphel esset in conjuratiône cum Absalom. Dixítque David: Infátua, quæso, Dómine consílium Achitóphel. Cùmque ascénderet David summitâtem montis, in quo adoratûrus erat Dóminum, ecce occúrrit ei Chusaï Arachítes, scissâ veste, & terrâ pleno cápite. Et dixit ei David: Si véneris mecum, eris mihi óneri, si autem in civitâtem revertâris, & díxeris Absalom: Servus tuus sum, rex: pátere me vívere: sicut fui servus patris tui, sic ero servus tuus: dissipâbis consílium Achitóphel. Habes autem tecum Sadoc & Abíathar sacerdótes: & omne verbum quodcúmque audíeris in domo regis, indicâbis Sadoc & Abíathar sacerdótibus. Sunt enim cum eis duo filii eôrum, Achimáas filius Sadoc, & Jónathas filius Abíathar: & mittêtis per eos ad me omne verbum quod audiéritis. Veniénte ergo Chusï amîco David in civitâtem, Absalom quoque ingréssus est Hierúsalem, & Achitóphel cum eo. Cap. 16. Cùmque David transísset páululùm montis vérticem, appáruit Siba puer Miphibóseth in occúrsum ejus cum duôbus ásinis, qui oneráti erant ducéntis pánibus, & centum alligatúris uvæ passæ, & centum massis palathârum, & duôbus útribus vini. Et dixit rex Sibæ: Quid sibi volunt hæc? Respondítque Siba: Dómine mi rex: Asini, doméstícis regis ut sédeant: & panes & pálathæ, ad vescéndum púeris tuis: vinum autem, ut bibat siquis defécerit in desérto. Et ait rex: Ubi est filius dómini tui? Respondítque Siba regi: Remánsit in Hierúsalen, dicens: Hódie restítuet mihi domus Israël regnum patris mei. Et ait rex Sibæ: Tua sint ómnia quæ fuérunt Miphibóseth. Dixítque Siba: Oro, ut in-

invéniam grátiam apud te dómine mi rex. Venit ergo rex David usque Bahûrim : & ecce egrediebâtur inde vir de cognatiône domûs Saül, nómine Séměï, filius Gera, procedebátque egrédiens, & maledicêbat, mittebátque lápides contra David, & contra univérsos servos regis David : omnis autem pópulus, & univérsi bellatóres, à dextro & à sinístro látere regis incedébant. Ita autem loquebâtur Séměï cum maledíceret regi : Egrédere, egrédere vir sánguinum, & vir Bélial. Réddidit tibi Dóminus univérsum sánguinem domûs Saül : quóniam invasísti regnum pro eo, & dedit Dóminus regnum in manu Absalom filii tui : & ecce premunt te mala tua, quóniam vir sánguinum es. Dixit autem Abísaï filius Sárviæ regi : Quare maledîcit canis hic moritûrus dómino meo regi? vadam, & amputâbo caput ejus. Et ait rex : Quid mihi & vobis est filii Sárviæ? dimíttite eum, ut maledîcat : Dóminus enim præcêpit ei ut maledíceret David : & quis est qui áudeat dícere, quare sic fécerit? Et ait rex Abísaï, & univérsis servis suis : Ecce filius meus, qui egréssus est de útero meo, quærit ánimam meam : quantò magis hic filius Jémini maledîcet mihi? dimíttite eum, ut maledîcat juxta præcéptum Dómini : si fortè respíciat Dóminus afflictiônem meam; & reddat mihi Dóminus bonum pro maledictiône hac hodiérnâ. Ambulâbat ítaque David & sócii ejus per viam cum eo. Séměï autem, per jugum montis ex látere, contra illum gradiebâtur, maledícens, & mittens lápides advérsùm eum, terrámque spargens. Venit ítaque rex David, & univérsus pópulus cum eo lassus, & refocilláti sunt ibi. Absalom autem & omnis pópulus ejus ingréssi sunt Hierúsalem, sed & Achitóphel cum eo. ℟. Amen.

Hymnus. Noctis tempus. fol. 257.

Capítula.

INténde & exáudi nos Dómine; quos freméntis inimíci advérsitas contúrbat; & contrítio persequéntis exágitat : ut, dum cernis mentes in nos desævîre rebélles, magnánimes nos effícias, & invíctâ virtûte succíngas.

Pater noster.

Lauda. Feci judícium & justítiam, Dómine: ne tradas me persequéntibus me. ℣. Excipe servum tuum in bono : ut non calumniéntur me supérbi.

Orátio.

JUdícium & justítiam doce nos fácere Dómine; quáliter valeâmus superbôrum calúmnias conculcâre : éxcipe servos tuos in bono, quia sperant in salutâre tuum : quorúmque interióres óculi Christi tui expéctant regnum, hos partem habêre fácito in consórtio Electôrum. ℟. Amen. Per.

Ad Tértiam.

Léctio libri Ecclesiástæ Salomônis. *Cap. 7.* ℟. Deo grátias.

FIli, Sapiéntia confortâvit sapiéntem super decem príncipes civitâtis. Non est enim homo justus in terra, qui fáciat bonum, & non peccet. Sed & cunctis sermónibus, qui dicúntur, ne accómmodes cor tuum : ne fortè áudias servum maledicéntem tibi : scit enim consciéntia tua, quia & tu crebrò maledixísti áliis. Calúmnia contúrbat sapiéntem, & perdet robur cordis illîus. Mélior est finis orationis, quàm princípium. Ne velox sis ad irascéndum : quia ira in sinu stulti requiéscit. Ne dicas : Quid putas causæ est, quòd priôra témpora meliôra fuêre quàm nunc sunt? stulta est hujuscémodi interrogátio. Utílior est sapiéntia cum divítiis, & magis prodest vidéntibus solem. Sicut enim próteget sapiéntia, sic & pecúnia. Consídera ópera Dei, quòd nemo possit corrígere quem ille despéxerit. In die bona frúere bonis. ℟. Amen.

Léctio libri Samuêlis. 2. Regum. *Capít.* 16. ℟. Deo grátias.

IN illis diêbus : Cùm venísset Chusi Arachítes amîcus David ad Absalom, locûtus est ad eum : Salve rex. Ad quem Absalom, Hæc est, inquit, grátia tua ad amîcum tuum? quare non ivísti cum amíco tuo? Respóndit ítaque Chusi ad Absalom : Nequâquam : quia illîus ero, quem elêgit Dóminus, & omnis hic pópulus, & univérsus Israël, & cum eo manêbo. Sed ut & hoc ínferam, cui ego servitûrus sum? nonne filio regis? sicut párui patri tuo, sic parêbo & tibi. Dixit autem Absalom ad Achitóphel : Inîte consílium quod ágere debeâmus. Et ait Achitóphel ad Absalom : Ingrédere ad concubínas patris tui, quas dimîsit ad custodiéndam domum : ut cùm audíerit omnis Israël, quòd fœdáveris patrem tuum, roboréntur manus eôrum tecum. Tetendérunt ígitur Absalom tabernáculum in solário,

rio, ingressúsque est ad concubínas patris sui coram univérso Israël. Consílium autem Achitóphel, quod dabat in diêbus illis, quasi si quis consúleret Deum: sic erat consílium Achitóphel, & cùm esset cum David, & cùm esset cum Absalom. Capítulo 17. Dixit ígitur Achitóphel ad Absalom: Eligam mihi duódecim míllia virôrum, & consúrgens pérsequar David hac nocte. Et írruens super eum (quippe qui lassus est, & resolútis mánibus) percútiam eum: cùmque fúgerit omnis pópulus qui cum eo est, percútiam regem desolâtum. Et redûcam univérsum pópulum, quómodo unus revérti solet: unum enim virum tu quæris: & omnis pópulus erit in pace. Placuítque sermo ejus Absalom, & cunctis majóribus natu Israël. Ait autem Absalom: Vocâte Chusi Arachîten, & audiâmus quid étiam ipse dicat. Cùmque venísset Chusi ad Absalom, ait Absalom ad eum: Hujuscémodi sermônem locûtus est Achitóphel: fácere debêmus an non? quod das consílium? Et dixit Chusi ad Absalom. Non est bonum consílium quod dedit Achitóphel hac vice. Et rursum íntulit Chusi: Tu nosti patrem tuum, & viros qui cum eo sunt, esse fortíssimos & amáro ánimo, véluti si ursa raptis cátulis in saltu sæviat: sed & pater tuus vir bellâtor est, nec morábitur cum pópulo. Fórsitan nunc látitat in fóveis, aut in uno, quo volúerit loco: & cùm cecíderit unus quílibet in princípio, áudiet quicúmque audíerit, & dicet: Facta est plaga in pópulo qui sequebâtur Absalom. Et fortíssimus quisque, cujus cor est quasi leônis, pavôre solvêtur: scit enim omnis pópulus Israël fortem esse patrem tuum, & robústos omnes qui cum eo sunt. Sed hoc mihi vidêtur rectum esse consílium: Congregêtur ad te univérsus pópulus Israël, à Dan usque ad Bersabée, quasi arêna maris innumerábilis: & tu eris in médio eôrum. Et inruêmur super eum in quocúmque loco invéntus fúerit: & operiêmus eum, sicut cádere solet ros super terram: & non relinquêmus de viris, qui cum eo sunt, ne unum quidem. Quòd si urbem áliquam fúerit ingréssus, circúmdabit omnis Israël civitáti illi funes, & trahêmus eam in torréntem, ut non reperiâtur ne cálculus quidem ex ea. Dixítque Absalom, & omnes viri Israël: Mélius est consílium Chusi Arachítæ consílio Achitóphel: Dómini autem nutu dissipâtum est consílium Achitóphel útile, ut indúceret Dóminus super Absalom malum. Et ait Chusi Sadoc & Abíathar sacerdótibus: Hoc & hoc modo consílium dedit Achitóphel Absalom, & senióribus Israël: & ego tale & tale dedi consílium. Nunc ergo míttite citò, & nunciâte David, dicéntes: Ne moréris nocte hac in campéstribus desérti, sed absque dilatiône transgrédere: ne fortè absorbeâtur rex, & omnis pópulus qui cum eo est. Jónathas autem & Achimáas stabant juxta fontem Rogel: ábiit ancílla & nunciâvit eis: & illi proféсti sunt, ut reférrent ad regem David núncium: non enim póterant vidéri, aut introîre civitâtem. Vidit autem eos quidam puer, & indicâvit Absalom: illi verò cóncito gradu ingréssi sunt domum cujúsdam viri in Bahûrim, qui habêbat púteum in vestíbulo suo, & descendérunt in eum. Tulit autem múlier, & expándit velâmen super os pútei, quasi siccans ptisánas: & sic látuit res. Cùmque venîssent servi Absalom in domum, ad mulíerem dixérunt: Ubi est Achimáas & Jónathas? Et respóndit eis múlier: Transiérunt festinánter gustâtâ páululùm aquâ. At hi qui quærébant, cùm non reperíssent, revérsi sunt in Hierúsalem. Cùmque abiíssent, ascendérunt illi de púteo, & pergéntes nunciavérunt regi David, & dixérunt: Súrgite, & transîte citò flúvium: quóniam hujuscémodi dedit consílium contra vos Achitóphel. Surréxit ergo David & omnis pópulus qui cum eo erat, & transiérunt Jordânem, donec illucésceret, ántequàm denudarêtur verbum: & ne unus quidem resíduus fuit, qui non transîret flúvium. Porrò Achitóphel videns quòd non fuísset factum consílium suum, stravit ásinum suum, surréxit, & ábiit in domum suam, & in civitâtem suam: & dispósitâ domo suâ, suspéndio intériit, & sepúltus est in sepúlchro patris sui. ℟. Amen.

Antíphona 1. Inimíci mei dixérunt mala mihi: Quando moriêtur, & períet nomen ejus? Tu autem, Dómine, miserêre mei. ℣. Simul in unum advérsùm me cogitábant mala mihi. Non dicâtur Glória.

Orátio.

Inimíci tui, Dómine, cupiéntes de terra pérdere nomen tuum, mala de te locúti sunt, dicéntes: Quando moriêtur? nomen vidélicet voléntes pérdere Christiânum: Sed tu Dómine, cujus promíssum fidêle tenêmus, quòd permáneas nobíscum usque ad consum-

summatiônem sæculi, miserêre nobis; & resúscita nos propter innocéntiam fidei, quâ in te crédimus; ut non gáudeat de nobis insatiábilis inimîcus. ℟. Amen.

Antíphona 2. Zelus domûs tuæ, Dómine, comêdit me: & obpróbria exprobrántium cecidérunt super me. Ego vero orátio mea ad te Dómine. ℣. In multitúdine misericórdiæ tuæ exáudi me, in veritâte salûtis tuæ.

Orátio.

CHriste Dei Fílius, quem zelus domûs Dei Ecclésiæ vidélicet Patris tui, comêdit; dum iniqua geréntes, de ea funículo audácter expéllis: ab ómnium nos iniquitâtum funículo absólve; atque in médio domûs tuæ dignè habitâre concêde: quo & ipsi domus tibímet spirituâlis efféċti, à te mereâmur cœlitùs laureári. ℟. Amen.

Antíphona 3. Emítte manum tuam, Dómine de alto, éripe me, & líbera me de manu filiôrum alienôrum. ℣. Quorum os locûtum est vanitâtem: & déxtera eôrum, déxtera iniquitâtis.

℟. Omnes amíci mei oblíti sunt me, & insidiántibus mihi trádidit me, quem diligêbam: & terribílibus óculis, plagâ crudéli percútiens; acéto potâvit: jam, Deus, pone vúlneri meo salûtem, P. Et resúscita me. ℣. Qui edêbat panes meos, ampliâvit advérsùm me supplantatiônem: tu autem, Dómine, miserêre mei, P. Et resúscita me.

Preces. Verus Deus misericors, P. Supplicánti pupíllo miserêre. ℣. Qui mundum rédimis effusiône cruôris, & vúlnere cædis, P. Supplicánti. ℣. Per crucis sánguinem & mortem vúlnere sacro tuo Mundum salvásti, P. Supplicánti. ℣. Qui crucis glóriâ tártari dissólvis pœnam, credéntes tu salva, P. Supplicánti. ℣. Crucis mystérium sit ómnibus ad proféċtum, quos redemísti in Mundo, P. Supplicánti.

Hymnus. O Nazarêne. fol. 144.

Capítula.

MIserêre nobis Deus, miserêre nobis, & in te confidéntes exáudi: adversántium arma confrínge; láqueos nobis déstrue præparátos: ut circúmdati claritâte cœlésti, non incidâmus in fóveam mortis; sed paráto corde tuam in pópulis exaltêmus misericórdiam veritâtis; qui pro nobis sustinuísti obpróbrium crucis.

Pater noster.

Ad Sextam.

Léċtio libri Amos. *Capítulo* 5.

℟. Deo grátias.

QUærite Dóminum, & vívite: ne fortè comburâtur ut ignis domus Joseph, & devorâbit, & non erit qui extínguat Bethel. Qui convértitis in absynthium judícium, & justítiam in terra relínquitis. Faciéntem Arċtûrum & Oriônem, & converténtem in manè ténebras, & diem in noċtem mutántem: qui vocat aquas maris, & effúndit eas super fáciem terræ: Dóminus nomen est ejus. Qui subrîdet vastitâtem super robústum, & depopulatiônem super poténtem affert. Odio habuérunt corripiéntem in porta: & loquéntem perféċtè abomináti sunt. Idcírcò, pro eo quod diripiebâtis páuperem, & prædam eléċtam tollebâtis ab eo: domos quadro lápide ædificábitis, & non habitábitis in eis: víneas plantábitis amantíssimas, & non bibêtis vinum eârum. Quia cognóvi multa scélera vestra, & fórtia peccâta vestra: hostes justi accipiéntes munus, & páuperes depriméntes in porta: ideo prudens in témpore illo tacêbit, quia tempus malum est. Quærite bonum, & non malum, ut vivâtis: & erit Dóminus Deus exercítuum. ℟. Amen.

Antíphona 1. Advérsùm me exercebántur qui sedébant in porta: & in me psallébant qui bibébant vinum. Ego verò orâbam ad te, Dómine. ℣. Inimíci mei dixérunt mala mihi: Quando moriêtur, & períbit nomen ejus.

Orátio.

CHriste rex noster, qui dura pro ímpiis supportásti obpróbria, dum advérsùs te vino malítiæ crapulâta turba omnis infidélium exercerêtur in porta: tu nos miseratiône assíduâ & ab ómnium peccatôrum contagiône emúnda; & piæ aċtiônis efficáciâ operándo glorífica: quo in término vitæ nostræ non confundâmur, inimícis nostris loqui in porta; sed sanċtôrum Angelôrum occursiône adtollâmur lætítiâ sempitérnâ. ℟. Amen.

Antíphona 2. In tua justítia líbera me, Dómine: inclína ad me aurem tuam, accélera, ut erípias me. ℣. In te Dómine sperávi, non confúndar in ætérnum: in tua justítia líbera me, & éripe me.

Orátio.

LIbera nos Dómine in tua justítia; & ad precem nostram inclína aurem tuam: ut à malis erépti, & recreáti cœléstibus, ætér-

ætérnâ nos esse vestítos immortalitâte lætêmur. ℟. Amen.

Antíphona 3. Exáudi vocem oratiônis meæ, dum oro ad te, Dómine: dum levávero manus meas ad templum sanctum tuum. ℣. Dirigâtur orátio mea sicut incénsum in conspéctu tuo: elevátio manuum meàrum sacrifícium vespertìnum.

℟. Inténde ad oratiônem meam, Dómine; quia humiliàtus sum nimis. ℣. Educ de cárcere ánimam meam ad confiténdum nómini tuo; P. Quia humiliàtus sum nimis.

Preces. Pœniténtiam ágimus pro malis nostris. P. Tu, Christe, miserêre: peccávimus. ℣. Qui, ut ovis ad víctimam, ductus es, Dómine, cleménter nos prótege; P. Tu, Christe. ℣. Qui crucem páteris, & sepúlchro cláuderis, salva nos à vítiis; P. Tu, Christe. ℣. Qui in cruce, moriénte te, terra contrémuit, treméntes nos réspice; P. Tu, Christe. ℣. Ut tuâ in morte consepúlti, Dómine, vivâmus perénniter; P. Tu, Christe.

Hymnus. O Nazarêne. fol. 144.

Orátio.

SAlvum fac pópulum tuum Dómine déxterâ tuâ: &, qui dedísti timéntibus te Crucis significatiônem, da pleníssimam fidei dignitâtem: ut, quos peccántes repúleras, converténtes suscípias: & tu da in tribulatiône auxílium necessárium, qui pro peccatóribus factus es prétium: & ipse tribulántem inimîcum ad níhilum rédigas; ipse redémptos in civitâte circumstántiæ introdúcas. ℟. Amen.

Ad Nonam.

Léctio libri Ecclesiástici Salomônis. *Capítulo* 38.

℟. Deo grátias.

FIli, In mórtuum produc láchrymas, & quasi dira passus, íncipe plorâre, & secúndùm judícium cóntege corpus illìus, & non despícias sepultûram illìus. Propter delatûram autem amârè fer luctum illìus uno die, & consolâre propter tristítiam: & fac luctum secúndùm méritum ejus uno die, vel duôbus propter detractiônem. A tristítia enim festìnat mors, & coóperit virtûtem, & tristítia cordis flectit cervîcem. In abductiòne pérmanet tristítia: & substántia ínopis secúndùm cor ejus. Non déderis in tristítia cor tuum, sed repélle eam à te: & meménto novissimòrum, noli oblivísci: neque enim est convérsio, & huic nihil próderis, & te ipsum pessimàbis. Memor esto judícii mei: sic enim erit & tuum: mihi heri, & tibi hódiè. In réquie mórtui requiéscere fac memóriam ejus, & consolâre illum in éxitu spíritûs sui. Deus creâvit de terra medicìnam, & vir prudens non abhorrêbit illam. Nonne à ligno indulcàta est aqua amâra? Ad agnitiònem hóminum virtus illôrum, & dedit homínibus sciéntiam Altíssimus, honorári in mirabílibus suis. ℟. Amen.

Léctio libri Samuêlis 2. Regum. *Capítulo* 18.

℟. Deo grátias.

IN illis diêbus: Consideráto David pópulo suo, constítuit super eum tribúnos & centuriónes, & dedit pópuli tértiam partem sub manu Joab, & tértiam partem sub manu Abísaï filii Sárviæ fratris Joab, & tértiam partem sub manu Ethaï, qui erat de Geth, dixítque rex ad pópulum: Egrédiar & ego vobíscum. Et respóndit pópulus: Non exìbis: sive enim fugiérimus, non magnópere ad eos de nobis pertinêbit: sive enim média pars cecíderit è nobis, non satis curábunt: quia tu unus solus pro decem míllibus computàris: mélius est ígitur ut sis nobis in urbe præsídio. Ad quos rex ait: Quod vobis vidêtur rectum, hoc fáciam. Stetit ergo rex juxta portam: egrediebatúrque pópulus per turmas suas, centéni, & milléni. Et præcêpit rex Joab, & Abísaï, & Ethaï, dicens: Servâte mihi púerum Absalon. Et omnis pópulus audiêbat præcipiéntem regem cunctis princípibus pro Absalon. Itaque egréssus est pópulus in campum contra Israël, & factum est prælium in saltu Ephraïm. Et cæsus est ibi pópulus Israël ab exércitu David, factâque est plaga magna in die illa, vigínti míllium. Fuit autem ibi prælium dispérsum super fáciem omnis terræ, & multò plures erant quos saltus consúmpserat de pópulo, quàm hi quos voráverat gládius in die illa. Accidit autem ut occúrreret Absalon servis David, sedens mulo: cùmque ingréssus fuísset mulus subter condénsam quercum & magnam, adhæsit caput ejus quércui: & illo suspénso inter cœlum & terram, mulus, cui inséderat, pertransîvit. Vidit autem hoc quíspiam, & nunciâvit Joab, dicens: Vidi Absalon pendêre de quercu. Et ait Joab viro qui nunciáverat ei: Si vidísti, quare non confodísti eum cum terra? & ego dedíssem tibi decem argénti siclos, & unum bálteum? Qui dixit ad Joab: Si appénderes in mánibus meis mille argénteos, nequâquam mítterem manum

num meam in filium regis: audiéntibus enim nobis, præcépit rex tibi, & Abísaï, & Ethaï, dicens: Custodíte mihi púerum Absalon. Sed & si fecíssem contra ánimam meam audáctèr, nequáquam hoc regem latêre potuísset, & tu stares ex advérso. Et ait Joab: Non sicut tu vis, sed aggrédiar eum coram te. Tulit ergo Joab tres lánceas in manu sua, & infixit eas in corde Absalon: cùmque adhuc palpitáret hærens in quercu, cucurrérunt decem júvenes armígeri Joab, & percutiéntes interfecérunt eum. Cécinit autem Joab búccinâ, & retínuit pópulum, ne persequerêtur fugiéntem Israël, volens párcere multitúdini. Et tulérunt Absalon, & projecérunt eum in saltu, in fóveam grandem, & comportavérunt super eum acérvum lápidum magnum nimis: omnis autem Israël fugit in tabernácula sua. Porrò Absalon eréxerat sibi, cùm adhuc víveret, títulum qui est in Valle regis: díxerat enim: Non hábeo filium, & hoc erit moniméntum nóminis mei. Vocavítque títulum nómine suo, & appellâtur Manus Absalon, usque ad hanc diem. Achimáas autem filius Sadoc, ait: Curram, & nunciâbo regi, quia judícium fécerit ei Deus de manu inimicôrum ejus. Ad quem Joab dixit: Non eris núncius in hac die, sed nunciâbis in ália: hódie nolo te nunciáre, filius enim regis est mórtuus. Et ait Joab Chusi: Vade, & núncia regi quæ vidísti. Adorâvit Chusi Joab, & cucúrrit. Rursùs autem Achimáas filius Sadoc dixit ad Joab: Quid ímpedit si étiam ego curro post Chusi? Dixítque Joab: Quid vis cúrrere, fili mi? veni huc: non eris boni núncii bájulus. Qui respóndit: Quid enim si cucúrrero? & ait ei: Curre. Currens ergo Achimáas per viam compéndii, transîvit Chusi. David autem sedêbat inter duas portas: speculâtor verò, qui erat in fastígio portæ super murum, élevans óculos, vidit hóminem currêntem solum. Et exclámans indicâvit regi: dixítque rex: Si solus est, bonus est núncius in ore ejus. Properánte autem illo, & accedénte própiùs, vidit speculâtor hóminem álterum curréntem, & vocíferans in cúlmine, ait: Appâret mihi alter homo currens solus. Dixítque rex: Et iste bonus est núncius. Speculâtor autem, Contémplor, ait, cursum priôris, quasi cursum Achimáas filii Sadoc. Et ait rex: Vir bonus est: & núncium portans bonum, venit. Clamans autem Achimáas, dixit ad regem: Salve rex. Et adórans regem, coram eo pronus in terram, ait: Benedíctus Dóminus Deus tuus, qui conclûsit hómines qui levavérunt manus suas contra dóminum meum regem. Et ait rex: Estne pax púero Absalon? Dixítque Achimáas: Vidi tumúltum magnum, cum mítteret Joab servus tuus, ò rex, me servum tuum: néscio áliud. Ad quem rex, Transi, ait, & sta hìc. Cùmque ille transísset, & staret, appáruit Chusi: & véniens ait: Bonum appórto núncium, dómine mi rex: judicâvit enim pro te Dóminus hódie de manu ómnium qui surrexérunt contra te. Dixit autem rex ad Chusi: Estne pax púero Absalon? Cui respóndens Chusi, Fiant, inquit, sicut puer, inimíci dómini mei regis, & univérsi qui consúrgunt advérsùs eum in malum. Contristâtus ítaque rex, ascéndit cœnáculum portæ, & flevit. Et sic loquebâtur, vadens: Fili mi Absalon, Absalon fili mi: quis mihi tríbuat ut ego móriar pro te, Absalon fili mi, Fili mi Absalon? Capít. 19. Nunciâtum est autem Joab quòd rex fleret, & lugêret filium suum: & versa est victória in luctum in die illa omni pópulo: audîvit enim pópulus in die illa dici: Dolet rex super filio suo. Et declinâvit pópulus in die illa íngredi civitâtem, quómodo declinâre solet pópulus versus & fúgiens de prælio. Porrò rex opéruit caput suum, & clamâbat voce magnâ: Fili mi Absalon, Absalon fili mi. Ingréssus ergo Joab ad regem in domum, dixit: Confudísti hódiè vultus ómnium servôrum tuôrum, qui salvam fecérunt ánimam tuam, & ánimam filiôrum tuôrum, & filiârum tuârum, & ánimam uxôrum tuârum, & ánimam concubinârum tuârum. Díligis odiéntes te, & ódio habes diligéntes te: & ostendísti hódiè, quia non curas de dúcibus tuis, & de servis tuis: & verè cognóvi modò, quia si Absalon víveret, & omnes nos occubuissêmus, tunc placêret tibi. Nunc ergo surge, & procéde, & álloquens satísfac servis tuis: juro enim tibi per Dóminum, quòd si non exíeris, ne unus quidèm remansûrus sit tecum nocte hac: & pejus erit hoc tibi, quàm ómnia mala quæ venérunt super te, ab adolescéntia tua usque in præsens. Surréxit ergo rex & sedit in porta: & omni pópulo nunciâtum est quòd rex sedêret in porta: venítque univérsa multitûdo coram rege: Israël autem fugit in tabernácula sua. ℞. Amen.

Antíphona 1. Qui custodiébant ánimam meam, consílium fecérunt in unum, dicén-

tes : Deus derelínquit illum : persequímini, & comprehéndite eum, quia non est, qui líberet eum. Deus meus, ne elónges à me: Deus meus, in adjutórium meum inténde. ℣. Deus, in te sperávi: Dómine non confúndar in ætérnum.

Orátio.

DEus virtûtum, qui cum esses Deus, spontáneè te comprehéndi voluísti témpore passiònis; dum advérsùm te consílium fácerent, dicéntes: Líberet eum, si vult: ne derelínquas nos in tribulatiône nostra; & ne à te nos elónges: ut tu solus in adjutórium nostrum respícias, qui in Cruce tua potestátes hujus Mundi triúmphas. ℟. Amen.

Antíphona 2. Quadragínta annis próximus fui generatióni huic, & dixi: Semper isti errant corde. Quibus jurávi in ira mea: Non introíbunt in réquiem meam. ℣. Ubi tentavérunt me patres vestri, probavérunt, & vidérunt ópera mea.

Orátio.

DOmine, qui pópulo tuo per quadragenárium númerum annòrum próximus fuísti; præsta Ecclésiæ tuæ, quam acquisísti prétio sánguinis tui; ut corde non errent: sed infusiône Sancti Spíritûs illam reple; & eam tibi adsócia in ætérna beatitúdine. ℟. Amen.

Antíphona 3. Inimíci mei vivent, & confortáti sunt super me: & multiplicáti sunt super me: ne derelínquas me. ℣. Inténde ánimæ meæ, & líbera eam: propter inimícos meos éripe me.

Hymnus. O Nazarêne, lux. fol. 144.

Orátio.

INimíci tui, Dómine, vivent in pœnis; quos destruxísti poténtiâ Crucis: Non ergo super Ecclésiam tuam ultériùs confortèntur, qui semel glóriâ tuæ passiònis evíncti sunt: ut membra tua vexíllo Crucis erépta, & de hoste victóriam cápiant, & exoptâta de spóliis hóstium lucra conquírant.

Pater noster.

Ad Vésperos.

Lauda. Dóminus illuminátio mea, & salus mea, quem timêbo?

Antíphona. Clamávi ad te Dómine, & dixi: Tu spes mea es, pórtio mea in terra vivéntium. Educ de cárcere. Psalmus 141.

Lauda. Quómodo diléxi legem tuam, Dómine? totâ die meditátio mea est. ℣. Retríbue servo tuo, vivam: & custódiam sermónes.

Hymnus. Verbum Patris. fol. 252.

Capítula. Gloriôse, potens. fol. 264.

Lauda. Feci judícium. fol. 296.

FERIA SEXTA.

Ad Matutìnum.

Antíphona. Multi dicunt ánimæ meæ: Non est salus ipsi in Deo ejus. Tu autem Dómine suscéptor meus es. Psalmus 3.

Orátio. Multiplicáti sunt, Dómine. fol. 170.

Antíphona 1. Pláceat tibi, Dómine, liberâre me: Dómine in auxílium meum réspice: confundántur, & revereántur omnes inquiréntes ánimam meam: avertántur retrò, & erubéscant, qui cógitant mihi mala. ℣. Ferant conféstim confusiônem suam, qui dicunt mihi: Euge, euge. Non dicâtur Glória.

Orátio.

PLáceat tibi Dómine liberâre nos de manu hóstium; & confundántur & revereántur quæréntes deglutire nos: In auxílium nobis occúrre, qui factus es noster adjûtor: ut non erubescâmus in áctibus pravitâtis, qui tuæ nos crédimus innovátos glóriâ passiônis. ℟. Amen.

Antíphona 2. Locúti sunt advérsùm me inimíci mei mala, & sermónibus ódii circumdedérunt me. Pro eo, quòd eos diligêbam, adversabántur me: ego autem orâbam pro eis. ℣. Tu es, Dómine, Deus: fac mecum misericórdiam propter nomen tuum; quia suâvis est misericórdia tua.

Orátio.

LOcúti sunt advérsùm te Dómine, inimíci tui malum, tunc útique quando te magnum bonum captiósâ adulatiône laudábant. Qui ergo odiósis sermónibus eôrum circúmdari & expugnári te passus es, confessiônis nostræ súpplices jam quæsumus, súscipe preces. ℟. Amen.

Antíphona 3. Concílium fecérunt in unum, dicéntes: Persequímini, & comprehéndite eum: quia non est, qui erípiat eum de mánibus nostris. Ne elongêris à me: in adjutórium meum inténde: ℣. Confundántur & revereántur simul, qui quærunt ánimam meam, ut áuferant eam.

Orátio.

JEsu Dei Fili, quem ímpia malignôrum turba ināniter pérsequens, dum consílium contrà te agit comprehensiônis, fugat pótiùs à se beneficium pietâtis: dum nisa est, deléndo vitam, comprehéndere, quem útique nesciébant vitæ esse auctôrem; præbe nobis, ut te, quem illi malígnâ voluntâte persecúti sunt, nos piâ devotiône in bonis ácti-

áctibus assequâmur: ut in quo inimícis erit perpétuus luctus; in eo sit nobis perpétuum gáudium. ℟. Amen.

℟. Facta est lingua iniquôrum frauduléntа in ore eôrum, & loquebántur mendácium omnes: in sánguine insidiáti sunt: virum justum venáti sunt ad mortem; P. Ipse autem pacífica verba loquebâtur ad eos. ℣. Congregáti sunt advérsùs justum omnes príncipes Judá, & comprehendérunt eum dicéntes: Morte moriâtur homo iste. P. Ipse. Non dicâtur Glória.

Orátio.

CHriste Dei Patris ineffábile Verbum, apud quem lingua iniquôrum frauduléntа est; immâne fácinus perpetrántes, ut sánguinem innocéntem effúnderent: præbe Ecclésiæ tuæ pacíficum verbum; ut qui exémplo tuo mundum decertâmus evíncere, cœlos mereâmur post tránsitum vidêre. ℟. Amen.

IN LAUDIBUS.

Antíphona. Sacrificium Deo spíritus contribulâtus: cor contrîtum & humiliâtum Deus ne spernas. Miserêre mei Deus. Psalmus 50.

Orátio.

QUinquagésimum psalmum medicamínibus plenum pœniténti meditánti, tu Deus, qui cuncta próspicis, & nostram linguam persólvas: ut sicut David post Uríæ Céthæi sánguinem fusum per cor contrîtum & humiliâtum diluísti peccâta; ita & nostrâ satisfactiône dignêris ablúere delícta. ℟. Amen.

Antíphona. Tu scis Dómine, recordâre mei, tuêre me ab his qui persequúntur me: scito quóniam sustínui obpróbrium pro te.

Cánticum Hieremíæ. *Capítulo* 15.

TU scis Dómine, recordâre mei, & vísita me, * & tuêre me ab his qui persequúntur me,

Noli in patiéntia tua suscípere me: * scito quóniam sustínui obpróbrium pro te.

Invénti sunt sermónes tui, & comédi eos, & factum est mihi verbum tuum in gáudium & lætítiam cordis mei: * quóniam invocâtum est nomen tuum super me, Dómine Deus exercítuum.

Non sedi in concílio ludéntium, & gloriâtus sum à fácie manûs tuæ: * solus sedêbam, quóniam comminatiône replésti me.

Quare factus est dolor meus perpétuus, & plaga mea insanábilis rénuit curári? * factum est mihi quasi mendácium aquârum infidélium.

Propter hoc hæc dicit Dóminus: * Si convertêris, convértam te, & ante fáciem nostram stabis.

Et, si separáveris pretiôsum à vili, * quasi os meum eris:

Converténtur ipsi ad te, * & tu non convertêris ad eos.

Et dabo te pópulo huic in murum æreum, fortem; * & bellábunt advérsùm te, & non prævalébunt: quia ego tecum sum ut salvem te, & éruam te, dicit Dóminus.

Et liberâbo te de manu pessimôrum, * & rédimam te de manu fortiôrum.

Orátio.

REcordâre nobis, Dómine; & tuêre nos ab his, qui persequúntur nos, qui pro nobis sustinuísti obpróbrium Crucis: ut, in quo tu pro nobis amaricâtus es volens; in eo nos & hîc & in ætérnum gratulêmur felíces. ℟. Amen.

Matutinárium.

Manè exáudies vocem meam, Dómine. Manè adstâbo tibi & vidêbo. ℣. Verba mea áuribus pércipe Dómine, intéllige clamôrem meum.

Lauda. Cœli cœlôrum, & aquæ, quæ supra cœlos sunt, laudent nomen Dómini. Ps. 148.

Léctio libri Samuêlis 2. Regum. *Capítulo* 19.

IN diêbus illis: Rex David misit ad Sadoc & Abíathar sacerdótes, dicens: Loquímini ad majóres natu Judá, dicéntes: Cur venîtis novíssimi ad reducéndum regem in domum suam? (Sermo autem omnis Israël pervénerat ad regem in domo ejus). Quia díxerat rex: Hæc dicêtis ad pópulum: Fratres mei vos, os meum, & caro mea vos, quare novíssimi redúcitis regem? Et Amasæ dícite: Nonne os meum es, & caro mea? Hæc fáciat mihi Deus, & hæc addat, si non magíster milítiæ fúeris coram me omni témpore pro Joab. Et inclinâvit cor ómnium virôrum Judá, quasi viri unîus: miserúntque ad regem, dicéntes: Revértere tu, & omnes servi tui. Et revérsus est rex: & venit usque Jordânem, & omnis Judá venit usque in Gálgala, ut occúrreret regi, & tradúceret eum Jordânem. Festinâvit autem Séméï filius Gera filii Jémini de Bahûrim, & descéndit cum viris Judá in occúrsum regis David cum mille viris de Bénjamin, & Siba puer de domo Saül: & quíndecim filii ejus, ac vigínti servi erant cum eo: & irrumpéntes Jordânem, ante regem transiérunt vada, ut tradúcerent domum regis, & fácerent juxta jussiônem ejus: Séméï autem filius Gera prostrâtus coram rege, cùm jam transísset Jordânem, dixit

xit ad eum : Ne réputes mihi dómine mi iniquitâtem, neque memíneris injuriârum servi tui in die qua egréssus es dómine mi de Hierúsalem, neque pones rex in corde tuo. Agnósco enim servus tuus peccâtum meum : & idcírcò hódiè primus veni de omni domo Joseph, descendîque in occúrsum dómini mei regis. Respóndens verò Abísaï filius Sárviæ dixit : Numquid pro his verbis non occidêtur Séméï, qui maledíxerit christo Dómini? Et ait David : Quid mihi, & vobis filii Sárviæ? cur efficímini mihi hódiè in sathan? ergônè hódiè interficiêtur vir in Israël? an ignôro hódie me factum regem super Israël? Et ait rex Séméï : Non moriêris. Juravítque ei. Miphibóseth quoque filius Saül descéndit in occúrsum regis, illótis pédibus, & intónsâ barba : vestésque suas non láverat à die quâ egréssus fúerat rex, usque ad diem reversiônis ejus in pace. Cùmque occurrísset regi, dixit ei rex: Quare non venísti mecum, Miphibóseth? Et respóndens ait : Dómine mi rex, servus meus contémpsit me : dixîque ei ego fámulus tuus, ut stérneret mihi ásinum, & descéndens abîrem cum rege : cláudus enim sum servus tuus. Insuper & accusâvit me servum tuum ad te dóminum meum regem : tu autem dómine mi rex, sicut ángelus Dei es, fac quod plácitum est tibi. Neque enim fuit domus patris mei nisi morti obnóxia dómino meo regi: tu autem posuísti me servum tuum inter convívas mensæ tuæ : quid ergo habes justæ querélæ? aut quid possum ultrà vociferári ad regem? Ait ergo ei rex : Quid ultrà lóqueris? fixum est quod locûtus sum : tu & Siba divídite possessiónes. Respondítque Miphibóseth regi : Etiam cuncta accípiat, postquàm revérsus est dóminus meus rex pacíficè in domum suam. Berzélaï quoque Galaadítes, senex valdè, descéndens de Rogélim, tradúxit regem Jordânem, parâtus étiam ultra flúvium prósequi eum. Erat autem Berzélaï Galaadítes senex valdè, id est, octogenárius, & ipse præbuit aliménta regi, cùm morarêtur in castris : fuit quippe vir dives nimis. Dixit ítaque rex ad Berzélaï : Veni mecum, ut requiéscas secûrus in Hierúsalem. Et ait Berzélaï ad regem : Quot sunt dies annôrum vitæ meæ, ut ascéndam cum rege in Hierúsalem? Octogenárius sum hódie: numquid vigent sensus mei ad discernéndum suâve, aut amârum? aut delectâre potest servum tuum cibus aut potus? vel audîre possum ultra vocem cantôrum, atque cantatrîcum? quare servus tuus sit óneri dómino meo regi? Páululùm procêdam fámulus tuus ab Jordâne tecum : non indígeo hac vicissitúdine, sed óbsecro, ut revértar servus tuus, & móriar in civitâte mea, & sepéliar juxta sepúlchrum patris mei, & matris meæ. Est autem servus tuus Chamáam: ipse vadat tecum, dómine mi rex, & fac ei, quicquid bonum tibi vidêtur. Dixit ítaque ei rex : Mecum tránseat Chamáam, & ego fáciam ei, quicquid tibi placúerit, & omne quod petíeris à me, impetrâbis. Cùmque transísset univérsus pópulus & rex Jordânem, réstitit, & osculâtus est rex Berzélaï, & benedíxit ei : & ille revérsus est in locum suum. Transîvit ergo rex ad Gálgalam, & Chamáam cum eo : omnis autem pópulus Judá tradúxerat regem, & média tantùm pars affúerat de pópulo Israël. Itaque omnes viri Israël concurréntes ad regem, dixérunt ei : Quare te furáti sunt fratres nostri viri Judá, & traduxérunt regem & domum ejus Jordânem, omnésque viros David cum eo? Et respóndit omnis vir Judá ad viros Israël : quia mihi própior est rex : cur irásceris super hac re? numquid comédimus áliquid ex rege, aut múnera nobis data sunt? Et respóndit vir Israël ad viros Judá, & ait : Decem pártibus major ego sum apud regem, magísque ad me pértinet David, quàm ad te: cur fecísti mihi injúriam, & non mihi nunciâtum est prióri, ut redúcerem regem meum? Dúriùs autem respondérunt viri Judá viris Israël. Capítulo 20. Accidit quoque ut ibi esset vir Bélial, nómine Seba, filius Bochri: vir Jemíneus: & cécinit búccinâ, & ait : Non est nobis pars in David, neque heréditas in filio Isaï : revértere in tabernácula tua Israël. Et separâtus est omnis Israël à David, secutúsque est Seba filium Bochri : viri autem Judá adhæsérunt regi suo, à Jordâne usque Hierúsalem. Cùmque venísset rex in domum suam in Hierúsalem, tulit decem mulíeres concubínas, quas derelíquerat ad custodiéndam domum, & trádidit eas in custódiam, aliménta eis præbens : & non est ingréssus ad eas, sed erant clausæ usque in diem mortis suæ in viduitâte vivéntes. Dixit autem rex Amasæ : Cónvoca mihi omnes viros Judá in diem tértium, & tu adésto præsens. Abiit ergo Amasa, ut convocâret Judam & morâtus est extra plácitum, quod ei constitúerat rex. Ait autem David ad Abísaï.

Nunc

Nunc magis afflictûrus est nos Seba filius Bochri, quàm Absalom: tolle ergo servos dómini tui, & perséquere eum, ne fortè invéniat civitátes munítas, & effúgiat nos. Egréssi sunt ergo cum eo viri Joab, Ceréthi quoque & Pheléthi: & omnes robústi exiérunt de Hierúsalem ad persequéndum Seba filium Bochri. Cùmque illi essent juxta lápidem grandem, qui est in Gábaon, Amâsa véniens occúrrit eis. Porrò Joab vestítus erat túnicâ strictâ ad mensûram hábitûs sui, & désuper accínctus gládio dependénte usque ad ília, in vagína, qui fabricâtus levi motu égredi póterat, & percútere. Dixit ítaque Joab ad Amâsam: Salve mi frater. Et ténuit manu déxterâ mentum Amásæ, quasi ósculans eum. Porrò Amâsa non observâvit gládium, quem habêbat Joab, qui percússit eum in látere & effûdit intestína ejus in terram, & mórtuus est, nec secúndum vulnus appósuit. Joab autem & Abísaï frater ejus persecúti sunt Séba filium Bochri. Intéreà quidam viri, cùm stetíssent juxta cadâver Amásæ de sóciis Joab, dixérunt: Ecce qui esse vóluit pro Joab comes David. Amâsa autem conspérsus sánguine, jacêbat in média via. Vidit hoc quidam vir, quòd subsísteret omnis pópulus ad vidéndum eum, & amôvit Amâsam de via in agrum, operuítque eum vestiménto, ne subsísterent transeúntes propter eum. Amóto ergo illo de via, transîbat omnis vir sequens Joab ad persequéndum Séba filium Bochri. Porrò ille transíerat per omnes tribus Israël usque in Abêlam, & in Bethmácha: omnésque viri elécti congregáti fúerant ad eum. Venérunt ítaque, & oppugnábant eum in Abéla, & in Bethmácha, & circumdedérunt munitiónibus civitâtem, & obséssa est urbs: omnis autem turba, quæ erat cum Joab, moliebâtur destrúere muros. Et exclamâvit múlier sápiens de civitâte: Audîte, audîte, dícite Joab: Appropínqua huc, & loquar tecum. Qui cùm accessísset ad eam, ait illi: Tu es Joab? Et ille respóndit: Ego. Ad quem sic locûta est: Audi sermónes ancíllæ tuæ. Qui respóndit: Audio. Rursúmque illa: Sermo, inquit, dicebâtur in véteri provérbio: Qui intérrogant, intérrogent in Abéla: & sic perficiébant: Nonne ego sum quæ respóndeo veritâtem in Israël, & tu quæris subvértere civitâtem, & evértere matrem in Israël? Quare præcípitas hereditâtem Dómini? Respóndens Joab, ait: Absit, absit hoc à me: non præcípito, neque demólior: Non se sic habet res, sed homo de monte Ephraïm Seba, filius Bochri cognómine, levâvit manum suam contra regem David: trádite illum solum, & recedêmus à civitâte. Et ait múlier ad Joab: Ecce caput ejus mittêtur ad te per murum. Ingréssa est ergo ad omnem pópulum, & locûta est eis sapiéntèr: qui abscíssum caput Sebæ filii Bochri projecérunt ad Joab: & ille cécinit tubâ, & recessérunt ab urbe, unusquísque in tabernácula sua: Joab autem revérsus est Hierúsalem ad regem. Fuit ergo Joab super omnem exércitum Israël: Banaías autem filius Joíadæ super Cerethæos & Phelethæos. Adûram verò super tribûta: porrò Jósaphat filius Ahílud à commentáriis. Síva autem, scriba: Sadoc verò & Abíathar, sacerdótes. Hiram autem Hiraétes erat sacérdos David. Capít. 21. Facta est quoque fames in diêbus David tribus annis júgitèr: & consúluit David oráculum Dómini. Dixítque Dóminus: Propter Saül, & domum ejus sánguinum, quia occídit Gabaonítas. Vocâtis ergo Gabaonítis rex, dixit ad eos. (Porrò Gabaonítæ non erant de filiis Israël, sed relíquiæ Amorrhæôrum: filii quippe Israël juravérunt eis, & vóluit Saül percútere eos zelo, quasi pro filiis Israël & Juda.) Dixit ergo David ad Gabaonítas: Quid fáciam vobis? & quod erit vestri piáculum, ut benedicâtis hereditáti Dómini? Dixerúntque ei Gabaonítæ: Non est nobis super argénto & auro quæstio, sed contra Saül, & contra domum ejus: neque vólumus ut interficiâtur homo de Israël. Ad quos rex ait: Quid ergo vultis ut fáciam vobis? Qui dixérunt regi: Virum, qui attrívit nos, & oppréssit iníquè, ita delêre debêmus, ut ne unus quidem resíduus sit de stirpe ejus in cunctis finibus Israël. Dentur nobis septem viri de filiis ejus, ut crucifigâmus eos Dómino in Gábaa Saül, quondam elécti Dómino. Et ait rex: Ego dabo. Pepercítque rex Miphibóseth filio Jónathæ filii Saül, propter jusjurándum, quod fuit inter David & Jónatham filium Saül. Tulit ítaque rex duos filios Respha filiæ Ahía, quos péperit Saúli, Armoni, & Miphibóseth: & quinque filios Michol filiæ Saül, quos genúerat Hadriéli filio Berzélaï, qui fuit de Moláthi, & dedit eos in manus Gabaonitârum: qui crucifixérunt eos in monte coram Dómino: & cecidérunt hi septem simul occísi in diêbus messis primæ, incipiénte mes-

messiône hórdei. Tollens autem Respha filia Ahïa cilícium, substrâvit ibi supra petram, ab inítio messis, donec stillâret aqua super eos de Cœlo: & non dimìsit aves lacerâre eos per diem, neque béstias per noctem. Et nunciâta sunt David quæ fécerat Respha filia Ahïa, concubìna Saül. Et ábiit David, & tulit ossa Saül, & ossa Jónathæ filii ejus à viris Jabes Gálaad, qui furáti fúerant ea de platéa Bethsan, in qua suspénderant eos Philísthiim cùm interfecíssent Saül in Gélboë: & asportâvit inde ossa Saül, & ossa Jónathæ filii ejus: & colligéntes ossa eôrum qui affíxi fúerant, sepeliérunt ea cum óssibus Saül & Jónathæ filii ejus in terra Bénjamin, in látere, in sepúlcro Cis patris ejus: fecerúntque ómnia, quæ præcéperat rex, & repropitiâtus est Deus terræ post hæc. Factum est autem rursum prælium Philisthinôrum advérsùm Israël, & descéndit David, & servi ejus cum eo, & pugnábant contra Philísthiim. Deficiénte autem David, Jesbíbenob, qui fuit de génere Arápha, cujus ferrum hastæ trecéntas úncias appendêbat, & accínctus erat ense novo, nisus est percútere David. Præsidióque ei fuit Abísaï filius Sárviæ, & percússum Philisthæum interfècit. Tunc juravérunt viri David, dicéntes: Jam non egrediêris nobíscum in bellum, ne extínguas lucérnam Israël. Secúndum quoque fuit bellum in Gob contra Philisthæos: tunc percússit Sabóchaï de Husáthi Saph de stirpe Arápha de génere gigántum. Tértium quoque fuit bellum in Gob contra Philisthæos, in quo percússit Adeodâtus filius Saltûs polymitárius Bethlehemítes Góliath Gethæum: cujus hastìle hastæ erat quasi liciatórium texéntium. Quartum bellum fuit in Geth: in quo vir fuit excélsus, qui senos in mánibus pedibúsque habêbat dígitos, id est, vigínti quátuor, & erat de orígine Arápha. Et blasphemâvit Israël: percússit autem eum Jónathas filius Samáa fratris David. Hi quátuor nati sunt de Arápha in Geth, & cecidérunt in manu David, & servôrum ejus. ℟. Amen.

Hymnus. Noctis témpus. fol. 257.

Capítula. In die tribulatiônis. fol. 284.

Lauda. Feci judícium & justítiam, Dómine: ne tradas me nocéntibus me. ℣. Excipe servum tuum in bono: ut non calumniéntur mihi supérbi.

Orátio.

Judícium & justítiam doce nos fácere Dómine; quáliter valeâmus superbôrum calúmnias conculcâre: éxcipe servos tuos in bono, qui sperant in salutâre tuum: quorúmque interióres óculi Christi exspéctant regnum, hos partem habêre fácito in consórtio Electôrum. ℟. Amen.

Ad Tértiam.

Ecclesiástici Salomônis. *Capítulo* 11. ℟. Deo grátias.

Filli, Miráti sunt ópera Altíssimi solìus, & gloriôsa, abscóndita, & invìsa ópera illìus. Multi tyránni sedérunt in throno, & insuspicábiles portábunt diadêma. Multi majóres recessérunt valdè, & gloriósi tráditi sunt in manu altérius. Cap. 24. Legem mandâvit Móyses in præcéptis justitiârum, & hereditâtem dómui Jacob, & Israël promissiónes. Pósuit David púero suo excitâre regem ex ipso fortíssimum, & in throno honôris sedéntem. Cap. 39. Occúlta proverbiôrum exquìret, & in abscónditis parabolârum conversábitur. In médio magnatôrum sedêbit, in conspéctu ómnium judicâbit. In terram alienârum géntium transìbit: bona enim & mala in homínibus tentâbit. Cor suum dabit ad vigilándum dilúculò ad Dóminum, qui fecit illum, & in conspéctu Altíssimi deprecábitur. Et Dóminus spíritu intelligéntiæ replêbit illum: & ipse tamquam imbres mittet elóquia sapiéntiæ, & in oratiône confitébitur Dómino: & ipse dírigit consílium ejus, & disciplìnam, & in abscónditis suis consiliábitur. Ipse palam fáciet disciplìnam doctrínæ suæ, & in lege testaménti Dómini gloriábitur. ℟. Amen.

Princípium libri Maláchim 3. Regum. *Capítulo* 1.

In illis diêbus: Rex David senúerat, habebátque ætâtis plúrimos dies: cùmque operirêtur véstibus, non calefiêbat. Dixérunt ergo ei servi sui: Quærâmus dómino nostro regi adolescéntulam vírginem, & stet coram rege, & fóveat eum, dormiátque in sinu suo, & calefáciat dóminum nostrum regem. Quæsiérunt ígitur adolescéntulam speciôsam in ómnibus finibus Israël, & invenérunt Abísag Sunamîtem, & adduxérunt eam ad regem. Erat autem puélla pulchra nimis, dormiebátque cum rege, & ministrâbat ei, rex verò non cognôvit eam. Adonías autem filius Haggith elevabâtur, dicens: Ego regnâbo. Fecítque sibi currus & équites, & quinquagínta viros qui cúrrerent ante eum. Nec corrípuit eum pater suus aliquán-

quándo, dicens: Quare hoc fecísti? Erat autem & ipse pulcher valdè, secúndus natu post Absalon. Et sermo ejus cum Joab filio Sárviæ, & cum Abíathar sacerdôte, qui adjuvábant partes Adoníæ. Sadoc vero sacérdos, & Banaías filius Joíadæ, & Nathan prophêta, & Séme, & Cerethæi, & Phelethæi, & omne robur exércitûs David, non erat cum Adonía. Immolátis ergo Adonías ariétibus & vítulis, & univérsis pínguibus juxta lápidem Zohelech, qui erat vicînus fonti Rogel, vocâvit univérsos fratres suos filios regis, & omnes viros Judá servos regis. Nathan autem prophêtam, & Banaîam, & robústos quosque, & Salomônem fratrem suum non vocâvit. Dixit ítaque Nathan ad Bethsabée matrem Salomônis: Num audísti, quòd regnáverit Adonías filius Haggith? & dóminus noster David hoc ignórat? Nunc ergo veni, áccipe consílium à me, & salva ánimam tuam, filiíque tui Salomônis. Vade, & ingrédere ad regem David, & dic ei: Nonne tu dómine mi rex jurásti mihi ancíllæ tuæ, dicens: Quòd Sálomon filius tuus regnâbit post me, & ipse sedêbit in sólio meo? quare ergo regnat Adonías? Et adhuc ibi te loquénte cum rege, ego véniam post te, & complêbo sermónes tuos. Ingréssa est ítaque Bethsabée ad regem in cubículo: rex autem senúerat nimis, & Abísag Sunamîtis ministrâbat ei: inclinâvit se Bethsabée, & adorâvit regem. Ad quam rex, Quid tibi, inquit, vis? Quæ respóndens, ait: Dómine mi rex, tu jurásti per Dóminum Deum tuum ancíllæ tuæ, Sálomon filius tuus regnàbit post me, & ipse sedêbit in sólio meo. Et ecce nunc Adonías regnat, te, dómine mi rex, ignoránte. Mactâvit boves, & pínguia quæque, & aríetes plúrimos, & vocâvit omnes filios regis. Abíathar quoque sacerdôtem, & Joab príncipem milítiæ: Salomônem autem servum tuum non vocâvit. Verúmtamen dómine mi rex, in te óculi respíciunt totîus Israël, ut índices eis, quis sedêre débeat in sólio tuo, dómine mi rex, post te. Erítque cúm dormíerit dóminus meus rex cum pátribus suis, érimus ego & filius meus peccatóres. Adhuc illâ loquénte cum rege, Nathan prophêta venit. Et nunciavérunt regi, dicéntes: Adest Nathan prophêta. Cùmque introísset in conspéctu regis, & adorásset eum pronus in terram, dixit Nathan: Dómine mi rex, tu dixísti: Adonías regnet post me, & ipse sédeat super thronum meum? Quia descéndit hódie, & immolâvit boves, & pínguia, & aríetes plúrimos, & vocâvit univérsos filios regis, & príncipes, Abíathar quoque sacerdôtem: illísque vescéntibus, & bibéntibus coram eo, & dicéntibus: Vivat rex Adonías: Me servum tuum, & Sadoc sacerdôtem, & Banaîam filium Joíadæ, & fámulum tuum Salomônem non vocâvit. Numquid à dómino meo rege exîvit hoc verbum, & mihi non indicásti servo tuo, quis sessûrus esset super thronum dómini mei regis post eum? Et respóndit rex David, dicens: Vocâte ad me Bethsabée. Quæ cùm fuísset ingréssa coram rege, & stetísset ante eum, jurâvit rex, & ait: Vivit Dóminus, qui éruit ánimam meam de omni angústia, quia sicut jurávi tibi per Dóminum Deum Israël, dicens: Sálomon filius tuus regnâbit post me, & ipse sedêbit super sólium meum pro me: sic fáciam hódie. Summissôque Bethsabée in terram vultu, adorâvit regem, dicens: Vivat Dóminus meus rex David in ætérnum. Dixit quoque rex David: Vocâte mihi Sadoc sacerdôtem, & Nathan prophêtam, & Banaîam filium Joíadæ. Qui cùm ingréssi fuíssent coram rege, dixit ad eos: Tóllite vobíscum servos dómini vestri, & impónite Salomônem filium meum super mulam meam, & dúcite eum in Gihon: & ungat eum ibi Sadoc sacérdos, & Nathan prophêta in regem super Israël: & canêtis búccinâ, atque dicêtis: Vivat rex Sálomon. Et ascendêtis post eum, & veniêtis in Hierúsalem, & sedêbit super sólium meum, & ipse regnâbit pro me: illíque præcípiam ut sit dux super Israël, & super Judam. Et respóndit Banaías filius Joíadæ, regi, dicens: Amen: sic loquâtur Dóminus Deus dómini mei regis. Quómodo fuit Dóminus cum dómino meo rege, sic sit cum Salomône, & sublímius fáciat sólium ejus à sólio dómini mei regis David. Descéndit ergo Sadoc sacérdos, & Nathan prophêta, & Banaías filius Joíadæ, & Seréthi, & Pheléthi: & imposuérunt Salomônem super mulam regis David, & adduxérunt eum in Gihon. Sumpsítque Sadoc sacérdos cornu ólei de tabernáculo, & unxit Salomônem: & cecinérunt búccinâ, & dixit omnis pópulus: Vivat rex Sálomon. Et ascéndit univérsa multitûdo post eum, & pópulus canéntium tíbiis, & lætántium gáudio magno, & insónuit terra à clamôre eôrum. Audîvit autem Adonías, & omnes qui invitáti fúerant ab eo, jamque convívium finîtum erat: sed &

& Joab, audítâ voce tubæ, ait: Quid sibi vult clamor civitâtis tumultuántis? Adhuc eo loquénte, Jónathan filius Abíathar sacerdôtis venit: cui dixit Adonías: Ingrédere, quia vir fortis es, & bona núntians. Respondítque Jónathan Adoníæ: Nequâquam: dóminus enim noster rex David regem constítuit Salomônem: misítque cum eo Sadoc sacerdôtem, & Nathan prophêtam, & Banaîam filium Joíadæ, &Ceréthi & Pheléthi, & imposuérunt eum super mulam regis. Unxerúntque eum Sadoc sacérdos, & Nathan prophêta regem in Gihon: & ascendérunt inde lætántes, & insónuit cívitas: hæc est vox, quam audístis. Sed & Sálomon sedet super sólium regni. Et ingréssi servi regis benedixérunt dómino nostro regi David, dicéntes: Amplíficet Deus nomen Salomônis super nomen tuum, & magníficet thronum tuum. Et adorâvit rex in léctulo suo: ínsuper & hæc locûtus est: Benedíctus Dóminus Deus Israël, qui dedit hódie sedéntem in sólio meo, vidéntibus óculis meis. ℟. Amen.

Antíphona 1. Effúnde, Dómine, super inimícos meos iram tuam: & indignátio iræ tuæ apprehéndat eos. Fiat habitátio eôrum desérta: & non intrent in tua justítia. ℣. Deleántur de libro vivéntium: & cum justis non scribántur.

Orátio.

Effúnde, Dómine, super inimícos meos iram tuam; ut habitatiône eôrum permanénte desértâ, tandem aliquándo agnóscant locum furôris, & injustítiæ suæ: ut conversiônis illìus ad te áditus páteat in Ecclésia, quia terrénæ civitâtis Hierúsalem perdidérunt auxília. ℟. Amen.

Antíphona 2. Dum congregaréntur omnes simul advérsùm me, ut accíperent ánimam meam, consiliáti sunt. Ego vero in te sperávi, Dómine. ℣. Illúmina fáciem tuam super servum tuum, & salvum me fac in tua misericórdia.

Orátio.

Ineffábili Dómine enituísti patiéntiâ; dum congregâta omnis simul advérsùm te infidélium turba, ut accíperent ánimam tuam; nitebántur consíliis, quòd in verbis te cáperent, quem útique Verbum Dei esse nescírent: & ídeo, qui tam potentiáliter vicísti in tuis; glorificâre te dignâre in confessiónibus nostris. ℟. Amen.

Antíphona 3. Dómine retríbue pro me: Dómine misericórdia tua in ætérnum: ópera mánuum tuârum ne despícias. ℣. Confiteántur tibi Dómine omnes reges terræ: qui audiérunt ómnia verba oris tui.

℟. Ecce non est auxílium mihi, & dilécti mei recessérunt à me: suscitâtus falsíloquus advérsùs fáciem meam P. Contradícens mihi fréndit in me déntibus suis. ℣. Facta est heréditas mea mihi tamquam leo in silva: dedit contra me adversárius vocem suam. P. Contradícens mihi.

Preces. Miserêre, & parce, cleméntíssime Dómine, pópulo tuo; P. Quia peccávimus tibi. ℣. De Crucis throno áspice nos míseros, & passiônum compedítos vínculis; nostris absólve, Redémptor, supplíciis; P. Quia. ℣. Passus flagélla, & Crucis injúriam, persequutôrum sústinens convícia, dona delíctis nostris pœniténtiam; P. Quia. ℣. Qui justus judex, malè judicâtus es, & pœnas Crucis suscepísti ínnocens; tu nos à pœnis nostris salva rédimens; P. Quia. ℣. Vox tua Patrem pro nobis expóstulet, quæ silens fuit olim ante júdicem, ut te regnánte perfruâmur Dómino; P. Quia.

Hymnus. O Nazarêne. fol. 144.

Capítula.

Surge Deus, & júdica terram: ut qui cunctis dominâris Géntibus, jam resurrexísse credâris, à quibus es crucifixus: quo sibi utérque pópulus charitâte conséntiat; dum circumcisiônem & præpútium nexu fidei christiánæ adglómeres.

Pater noster.

Ad Sextam.

Léctio libri Hieremíæ Prophétæ. *Capítulo* 3.

℟. Deo grátias.

Verbum quod factum est ad Hieremîam à Dómino, dicens: Numquid vidísti quæ fécerit adversátrix Israël? ábiit sibímet super omnem montem excélsum, & sub omni ligno frondóso, & fornicâta est ibi. Et dixi, cùm fecísset hæc ómnia: Ad me revértere: & non est revérsa. Et vidit prævaricátrix soror ejus Juda, quia pro eo, quòd mœchâta esset adversátrix Israël, dimisíssem eam, & dedíssem ei libéllum repúdii: & non tímuit prævaricátrix Juda soror ejus, sed ábiit, & fornicâta est étiam ipsa. Et facilitâte fornicatiônis suæ contaminâvit terram, & mœchâta est cum lápide & ligno. Et in ómnibus his non est revérsa ad me prævaricátrix soror ejus Juda in toto corde suo, sed in mendácio, ait Dóminus. Et dixit Dómi-

minus ad me: Justificâvit ánimam suam aversátrix Israël, comparatióne prævaricatrîcis Judá. Vade, & clama sermónes istos contra Aquilônem, & dices: Revértere aversátrix Israël, ait Dóminus, & non avértam fáciem meam à vobis: quia sanctus ego sum, dicit Dóminus, & non iráscar in perpétuum. Verúmtamen scito iniquitâtem tuam, quia in Dóminum Deum tuum prævaricâta es: & disperdísti vias tuas aliénis sub omni ligno frondóso, & vocem meam non audísti, ait Dóminus. Convertímini filii reverténtes, dicit Dóminus. ℟. Amen.

Antíphona 1. Ad Dóminum cum tribulârer clamávi: & exaudîvit me. Dómine líbera ánimam meam à lábiis iníquis, & à língua dolósa.

Orátio.

AD te Dóminum, dum tribulâmur clamâmus: ut nos à lábiis iníquis líberes, & à língua dolósa tutes: nec blandiéntibus iniquitâtem nos humílies; nec recéssum à veritâte suadéntibus, adsénsum nostrum incúrves. ℟. Amen.

Antíphona 2. Discérne causam meam Dómine de gente non sancta: ab hómine iníquo & dolóso líbera me. ℣. Quare tristis es ánima mea? & quare contúrbas me? Spera in Deo, quóniam adhuc confitêbor illi: salutâre vultûs mei, & Deus meus.

Orátio.

DEI Patris Unigénite Fili, qui passiône tuâ discérnis causam pópuli tui à grege insatiábilis inimíci; discérne causam nostram à gente non sancta per passiônis tuæ poténtiam: ut tu solus in causa Ecclésiæ tuæ agnoscâris; qui te voluísti fieri prétium nostræ redemptiônis. ℟. Amen.

Antíphona 3. In Deo laudâbo verbum, in Dómino laudâbo sermônem: in Dómino sperâbo, non timêbo quid mihi fáciat homo. ℣. Dóminus mihi adjûtor: & ego despíciam inimícos meos.

℟. Circumdedérunt me inimíci mei sicut apes ceram, & exarsérunt in me sicut ignis in spinis. P. Tamquam cúmulus arénæ impúlsus sum ut cáderem: & Dóminus suscêpit me. ℣. Quasi rupto muro & apértâ jánuâ inruérunt super me: & ad meas misérias evolúti sunt. P. Tamquam.

Preces. Exáudi, Dómine, preces nostras, P. Et miserêre nobis. ℣. Cruci affixe, & morti adjudicâte, P. Et. ℣. Qui móriens redemísti sæculum, P. Et. ℣. Ut salváti per Crucem transîre possímus, P. Et. ℣. Mors nobis tua vitam ætérnam cónferat, P. Et miserêre.

Hymnus. O Nazarêne. fol. 144.

Orátio.

REspice Dómine, pópulum tuum; & super odiéntes te exaltâre magníficus: ac eos, qui advérsùm fidéles tuos declinâre festínant, in præcípitem verte ruînam: ut confúsi & turbáti, te solum altíssimum in omni terra Dóminum recognóscant.

Pater noster.

Ad Vésperum.

Lauda. Sol agnôvit occâsum suum. Pósuit ténebras, & facta est nox.

Antíphona. Eripe me Dómine ab hómine malo: à viro iníquo líbera me. Psalmus 139. Lauda. Vidérunt me, & movérunt cápita sua: ádjuva me, Dómine Deus meus. ℣. Dómine Deus salûtis meæ, in die clamávi, & nocte coram te.

Hymnus. Verbum Patris. fol. 252.

Capítula.

MUltæ sunt, Dómine, iniquitátes nostræ; sed tu, Dómine, qui es retribûtor justíssimus, delícta nostra dele propítius: vide ejulántium láchrymas: captívis occúrre restitûtor egrégius: &, qui in diêbus istis ad te de transgressiónibus véniam póstulant, non te severíssimum repériant júdicem; sed mitem se gáudeant invenísse patrem & dóminum.

Pater noster.

Benedíctio.

DEus, apud quem est misericórdia copiósa, efficiat nos sibi per gémitum vasa mundíssima. ℟. Amen. Quique est indeficiens divinitâtis natûra, ipse spirituálibus delíciis reficiat infirmitâtem nostram. ℟. Amen. Ut corda nostra eum semper esúriant atque sítiant, ad quem vota nostræ abstinéntiæ clamant. ℟. Amen.

Lauda. Feci judícium & justítiam. fol. 296.

SABBATO.

Ad Matutînum.

Antíphona. Tu autem, Dómine. Psalmus 3. Orátio. Quamvis. fol. 141.

Antíphona 1. Multùm peregrinâta est ánima mea. Cum his qui óderant pacem, eram pacíficus: dum loquêbar illis, impugnábant me gratìs. ℣. Ad Dóminum cum tribulârer clamávi, & exaudìvit me.

Orátio.

MUltùm peregrinántem ánimam nostram in tabernáculis Cedar, tu Christe,

lux vera justítiæ, peccatôrum nostrôrum ténebras éxue: & sanctæ claritâtis tuæ lucem perfúnde; ut in hoc mundo cum odiéntibus pacem pacífici, & in futúro sæculo cum filiis Hierúsalem, sanctâ confœderante concórdiâ, mereâmur esse beáti. ℟. Amen.

Antíphona 2. Júdica me Deus, & discérne causam meam de gente non sancta: ab hómine iníquo & dolóso líbera me. ℣. Quia tu es Deus meus, & fortitûdo mea: quare me repulísti? & quare tristis incêdo, dum afflîgit me inimîcus?

Orátio.

CHriste Dei Fílius, discérne causam nostram de gente non sancta per passiônem tuam: ut tu solus sis in causa nostra defénsor; qui pro nobis passus es sepultûram. ℟. Amen.

Antíphona 3. Adjûtor & suscéptor meus tu es, Deus: ne discédas à me. In adjutórium meum inténde, Dómine: ad adjuvándum me festîna. ℣. Confundántur, & revereántur inimíci mei: qui quærunt ánimam meam.

Orátio.

ADjûtor, & suscéptor noster Dómine, in adjutórium nostrum inténde; ut, qui passiónibus tuis votis sinceríssimis anhelâmus, adjutôrem te nostrum in ipsis nostris conátibus sentiâmus. ℟. Amen.

℟. Deus Israël, propter te sustínui impropérium: opérui reveréntiâ fáciem meam. Extráneus factus sum frátribus meis, & hospes filiis matris meæ. P. Quóniam zelus domûs tuæ comêdit me. ℣. In multitúdine misericórdiæ tuæ exáudi me, in veritâte salûtis tuæ. P. Quóniam.

Orátio.

CHriste Dei Fili, quem zelus domûs Dei, Ecclésiæ vidélicet Patris tui, comêdit; dum iníqua geréntes de ea funículo audácter expéllis; ab ómnium nos funículo iniquitâtum absólve; atque in médio domûs tuæ dignè habitâre concêde: quò & ipsi domus tibímet spirituâlis effécti, à te mereâmur cœlitùs laureári. ℟. Amen.

IN LAUDIBUS.

Antíphona. Cor mundum crea in me Deus, & spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.

Psalmus 50.

Orátio. Cordis nostri. fol. 210.

Cánticum. Sana me, Dómine. fol. 259.

Matutinárium.

Audîtam fac mihi manè misericórdiam tuam, quia in te sperávi, Dómine. ℣. Demónstra mihi viam, in qua ámbulem; quia ad te, Dómine, levávi ánimam meam.

Lauda. In sanctis ejus.

Léctio libri Maláchim Regum 3. *Capít.* 2.

℟. Deo grátias.

IN illis diêbus: Sálomon sedit super thronum David patris sui, & firmâtum est regnum ejus nimis. Et ingréssus est Adonías filius Aggith ad Bethsabée matrem Salomônis. Quæ dixit ei: Pacificúsne est ingréssus tuus? Qui respóndit: Pacíficus. Addidítque: Sermo mihi est ad te. Cui ait: Lóquere. Et ille: Tu, inquit, nosti, quia meum erat regnum, & me præposúerat omnis Israël sibi in regem: sed translâtum est regnum, & factum est fratris mei: à Dómino enim constitûtum est ei. Nunc ergo petitiônem unam precor à te; ne confúndas fáciem meam. Quæ dixit ad eum: Lóquere. Et ille ait: Precor ut dicas Salomóni regi (neque enim negâre tibi quicquam potest) ut det mihi Abísag Sunamîtem uxôrem. Et ait Bethsabée: Benè, ego lóquar pro te regi. Venit ergo Bethsabée ad regem Salomônem, ut loquerêtur ei pro Adonía: & surréxit rex in occúrsum ejus, adorâvit eam, & sedit super thronum suum: positúsque est thronus matri regis, quæ sedit ad déxteram ejus. Dixítque ei: Petitiônem unam párvulam ego déprecor à te; ne confúndas fáciem meam. Et dixit ei rex: Pete mater mea: neque enim fas est ut avértam fáciem tuam. Quæ ait: Detur Abísag Sunamîtis Adoníæ fratri tuo uxor. Respondítque rex Sálomon, & dixit matri suæ: Quare póstulas Abísag Sunamîtem Adoníæ? Póstula ei & regnum: ipse est enim fratrer meus major me: & habet Abíathar sacerdôtem, & Joab filium Sárviæ. Jurâvit ítaque rex Sálomon per Dóminum, dicens: Hæc fáciat mihi Deus, & hæc addat, quia contra ánimam suam locûtus est Adonías verbum hoc. Et nunc vivit Dóminus qui firmâvit me, & collocâvit me super sólium David patris mei, & qui fecit mihi domum, sicut locûtus est, quia hódie occidêtur Adonías. Misítque rex Sálomon per manum Banaíæ filii Joíadæ, qui interfêcit eum, & mórtuus est. Abíathar quoque sacerdóti dixit rex: Vade in Anathoth ad agrum tuum, équidem vir mortis es: sed hódie te non interficiam, quia portásti arcam Dómini Dei coram David patre meo, & sustinuísti labôrem in ómnibus, in quibus laborâvit pater meus. Ejêcit ergo Sálomon Abíathar, ut non esset sacérdos Dómini, ut implerêtur sermo Dó-

Dómini, quem locûtus est super domum Heli in Silo. Venit autem núncius ad Salomônem, quòd Joab declinásset post Adoníam, & post Salomônem non declinásset: fugit ergo Joab in tabernáculum Dómini, & apprehéndit cornu altâris. Nunciatúmque est regi Salomóni, quòd fugísset Joab in tabernáculum Dómini, & esset juxta altâre: misítque Sálomon Banaîam filium Joíadæ, dicens: Vade, intérfice eum. Et venit Banaías ad tabernáculum Dómini, & dixit ei: Hæc dixit rex, egrédere. Qui ait: Non egrédiar, sed hìc móriar. Renunciâvit Banaías regi sermônem, dicens: Hæc locûtus est Joab, & hæc locûtus est mihi. Dixítque ei rex: Fac, sicut locûtus est, & intérfice eum, & sépeli, & amovêbis sánguinem innocéntem, qui effûsus est à Joab, à me, & à domo patris mei. Et reddet Dóminus sánguinem ejus super caput ejus, quia interfêcit duos viros justos, meliorésque se: & occîdit eos gládio, patre meo David ignoránte, Abner filium Ner príncipem milítiæ Israël, & Amâsam filium Jether príncipem exércitûs Judá: & revertêtur sanguis illôrum in caput Joab, & in caput séminis ejus in sempitérnum. David autem & sémini ejus, & dómui, & throno illìus sit pax usque in ætérnum à Dómino. Ascéndit ítaque Banaías filius Joíadæ, & aggréssus eum, interfêcit: sepultúsque est in domo sua in desérto. Et constítuit rex Banaîam filium Joíadæ pro eo super exércitum, & Sadoc sacerdôtem pósuit pro Abíathar. Misit quoque rex, & vocâvit Séme ï. Dixítque ei: Ædífica tibi domum in Hierúsalem, & hábita ibi: & non egrediêris inde huc atque illuc. Quacúmque autem die egréssus fúeris, & transiêris torréntem Cedron, scito te interficiéndum: sanguis tuus erit super caput tuum. Dixítque Séme ï regi: Bonus sermo: sicut locûtus est dóminus meus rex, sic fáciet servus tuus. Habitâvit ítaque Séme ï in Hierúsalem diêbus multis. Factum est autem post annos tres, ut fúgerent servi Séme ï ad Achis filium Maácha regem Geth: nunciatúmque est Séme ï, quòd servi ejus issent in Geth. Et surréxit Séme ï, & stravit ásinum suum: ivítque ad Achis in Geth ad requiréndum servos suos, & addúxit eos de Geth. Nunciâtum est autem regi Salomóni, quia isset Séme ï in Geth de Hierúsalem, & rediísset. Et mittens vocâvit eum, dixítque illi: Nonne testificâtus sum tibi per Dóminum, & prædíxi tibi: Quacúmque die egréssus fúeris huc & illuc, scito te esse moritûrum? Et respondísti mihi: Bonus sermo, quem audívi. Quare ergo non custodísti jusjurándum Dómini, & præcéptum quod præcéperam tibi? Dixítque rex ad Séme ï: Tu nosti omne malum, cujus tibi cónscium est cor tuum, quod fecísti David patri meo: réddidit Dóminus malítiam tuam in caput tuum. Et rex Sálomon benedíctus, & thronus David erit stábilis coram Dómino usque in sempitérnum. Jussit ítaque rex Banaíæ filio Joíadæ: qui aggréssus, percússit eum, & mórtuus est. Regum 3. cap. 3. Confirmâtum est ígitur regnum in manu Salomônis, & affinitâte conjúnctus est Pharaóni regi Ægypti: accêpit namque filiam ejus, & addúxit in civitâtem David, donec complêret ædificans domum suam, & domum Dómini, & murum Hierúsalem per circúitum. Attamen pópulus immolâbat in excélsis: non enim ædificâtum erat templum nómini Dómini usque in diem illum. Diléxit autem Sálomon Dóminum, ámbulans in præcéptis David patris sui. ℟. Amen.

Hymnus. Noctis tempus. fol. 257.

Capítula.

COgnóscant gentes Christe, quòd nomen sit tibi Dóminus, pro quibus es patíbulo crucis adpénsus: quosque ignávia ignorántiæ dedit, sciéntia restítuat conditóri: ut fidei convertántur constántiâ; & spe læténtur in glória.

Pater noster.

Lauda. Feci judícium & justítiam. fol. 296.

Ad Tértiam.

Ecclesiástici Salomônis. *Capítulo* 1.

℟. Deo grátias.

FIli, Timor Dómini glória est, & gloriátio, & lætítia, & corôna exultatiônis. Timor Dómini delectâbit cor, & dabit lætítiam, & gáudium in longitúdinem diêrum. Timénti Dóminum benè erit in extrémis, & in die defunctiônis suæ benedicêtur. Diléctio Dei honorábilis sapiéntia. Quibus autem apparúerit in visu, díligunt eam in visiône, & in agnitiône magnálium suôrum. Inítium sapiéntiæ, timor Dómini, & cum fidélibus in vulva concreâtus est, & cum eléctis féminis gráditur. Concupísce sapiéntiam, & Deus præbêbit illam tibi: sapiéntia enim & disciplìna timor Dómini: & quod beneplácitum est illi, fides, & mansuetûdo, adimplêbit thesáuros illìus. Audi

fili, & súscipe verba intelléctus, & ne abjícias consílium meum. Mitte pedem tuum in compédibus illìus, & in torque ejus tuum collum. Qui audit illam, júdicat pópulos: & qui intuêtur illam permanêbit confidéntèr. ℟. Amen.

Léctio libri Maláchim, 3. Regum. *Capítulo* 3. ℟. Deo grátias.

IN illis diêbus: Appáruit Dóminus Salomóni per sómnium nocte, dicens: Póstula quod vis ut dem tibi. Et ait Sálomon: Tu fecísti cum servo tuo David patre meo misericórdiam magnam, sicut ambulâvit in conspéctu tuo in veritâte, & justítia, & recto corde tecum: custodísti ei misericórdiam tuam grandem, & dedísti ei filium sedéntem super thronum, sicut est hódie. Et nunc Dómine Deus tu regnâre fecísti servum tuum pro David patre meo: ego autem sum puer párvulus, & ignórans egréssum & intróitum meum. Et servus tuus in médio est pópuli, quem elegísti, pópuli infiníti, qui enumerári, & supputári non potest præ multitúdine. Dabis ergo servo tuo cor dócile, ut pópulum tuum judicâre possit, & discérnere inter bonum & malum: quis enim potest judicâre pópulum istum, pópulum tuum hunc multum? Plácuit ergo sermo coram Dómino, quòd Sálomon postulásset hujuscémodi rem. Et dixit Dóminus Salomóni: Quia postulásti verbum hoc, & non petísti tibi dies multos, nec divítias, aut ánimas inimicôrum tuôrum, sed postulásti tibi sapiéntiam ad discernéndum judícium: ecce feci tibi secúndùm sermónes tuos, & dedi tibi cor sápiens & intélligens, in tantum ut nullus ante te símilis tui fúerit, nec post te surrectûrus sit. Si autem ambuláveris in viis meis, & custodíeris præcépta mea, & mandâta mea, sicut ambulâvit pater tuus, longos fáciam dies tuos. Igitur evigilâvit Sálomon, & intelléxit quòd esset sómnium: cùmque venísset Hierúsalem, stetit coram arca fœderis Dómini, & óbtulit holocáusta, & fecit víctimas pacíficas, & grande convívium univérsis fámulis suis. Tunc venérunt duæ mulíeres meretríces ad regem, steterúntque coram eo, quarum una ait: Obsecro, mi dómine: ego & múlier hæc habitabâmus in domo una, & péperi apud eam in cubículo. Tértiâ autem die postquam ego péperi, péperit & hæc: & erâmus simul, nullúsque álius nobíscum in domo, excéptis nobis duâbus. Mórtuus est autem filius mulíeris hujus nocte: dórmiens quippe oppréssit eum. Et consúrgens intempestæ noctis siléntio, tulit filium meum de látere meo ancíllæ tuæ dormiéntis, & collocâvit in sinu suo: suum autem filium, qui erat mórtuus, pósuit in sinu meo. Cùmque surrexíssem manè, ut darem lac filio meo, appáruit mórtuus: quem diligéntiùs íntuens clarâ luce deprehéndi non esse meum quem genúeram. Respondítque áltera múlier: Non est ita ut dicis, sed filius tuus mórtuus est, meus autem vivit. E contrário illa dicêbat: Mentìris: filius quippe meus vivit, & filius tuus mórtuus est. Atque in hunc modum contendébant coram rege. Tunc rex ait: Hæc dicit, Fílius meus vivit, & filius tuus mórtuus est. Et ista respóndit, Non, sed filius tuus mórtuus est, meus autem vivit. Dixit ergo rex: Afférte mihi gládium. Cùmque attulíssent gládium coram rege, Divídite, inquit, infántem vivum in duas partes, & date dimídiam partem uni, & dimídiam partem álteri. Dixit autem múlier, cujus filius erat vivus, ad regem: (commôta quippe sunt víscera ejus super filio suo:) Obsecro, dómine, date illi infántem vivum, & nolìte interfícere eum. E contrário illa dicêbat: Nec mihi, nec tibi sit, sed dividâtur. Respóndit rex, & ait: Date huic infántem vivum, & non occidâtur: hæc est autem mater ejus. Audìvit ítaque omnis Israël judícium quod judicásset rex, & timuérunt regem, vidéntes sapiéntiam Dei esse in eo ad faciéndum judícium. ℟. Amen.

Antíphona 1. Deus meus ne elongêris à me: Deus meus in adjutórium meum inténde. ℣. Deus in te sperávi, Dómine non confúndar in ætérnum.

Orátio.

DEus noster, ne elongêris qui longè factus es à persecutóribus tuis: ut tu solus in adjutórium nostrum respícias, qui in Cruce tua potestátes hujus mundi triúmphas. ℟. Amen.

Antíphona 2. Acúerunt línguas suas, sicut serpéntes: venênum áspidum sub lábiis eôrum. ℣. Qui cogitavérunt malítias in corde suo: totâ die constituébant prælia.

Orátio.

ERipe, Dómine, gregem pópuli tui à láqueis viri iníqui: ut, passiônis tuæ circumfúlti præsídio, nec hóminem inimícum simplícitas Christiâna incúrrat; nec línguæ dolósæ in causis fidei, jácula pertiméscat. ℟. Amen.

An-

Antíphona 3. Líbera me, Dómine, de ore leônis: & à córnibus unicórnium humilitâtem meam. ℣. Narrâbo nomen tuum frátribus meis: in médio ecclésiæ laudâbo te.

℟. O vos omnes, qui transîtis per viam, aspícite, & vidête si est dolor sicut dolor meus: quia circumdedérunt me úndique, & captîvum duxérunt; P. Et non est qui consolêtur, nisi tu, Deus. ℣. Circumdedérunt me inimíci mei sicut apes ceram, & exarsérunt sicut ignis in spinis; P. Et non est.

Preces. Verus Dei Fílius Christe, P. Exáudi: pópulo supplicánti miserêre. ℣. Qui triúmpho Crucis tuæ salvásti solus orbem, tu cruôris tui pœnâ nos líbera, P. Et exáudi. ℣. Qui móriens mortem damnas, resúrgens vitam præstas, sústinens pro nobis pœnam indébitam, P. Et exáudi. ℣. Passiônis tuæ dies celebrêmus indémnes, ut per hoc dulcêdo tua nos fóveat, P. Et exáudi. ℣. Pro quibus passus es crucem, non permíttas perîre; sed per crucem duc ad vitam perpétuam, P. Et exáudi.

Hymnus. O Nazarêne. fol. 144.

Capítula.

EXaltâre, Dómine, qui júdicas terram: &, qui ultiônem reddis supérbis, pietâtis medêlam impertîre redémptis: & ipse præroga misericórdiam reis, qui pro nobis es Cruci adjudicâtus ab ímpiis.

Pater noster.

Ad Sextam.

Léctio Ezechiêlis Prophétæ. *Capít.* 36.

℟. Deo grátias.

HÆc dicit Dóminus: Tollam vos de géntibus, & congregâbo vos de univérsis terris, & addûcam vos in terram vestram. Et effúndam super vos aquam mundam, & emundabímini ab ómnibus iniquitátibus vestris, & ab univérsis idólis vestris mundâbo vos. Et fáciam vos, ut in præcéptis meis ambulêtis, & judícia mea custodiâtis: ut sit signum inter me & vos, & sciâtis quia ego sum Dóminus Deus vester. ℟. Amen.

Antíphona 1. Tollam vos de géntibus, & congregâbo vos de univérsis terris. Et effúndam super vos aquam mundam. ℣. Audi pópulus meus, & lóquar: Israël, & testificâbor tibi: Deus Deus tuus sum ego.

Orátio.

EFfúnde, Dómine, super nos aquam mundam, quâ in omne sæculum erexísti Ecclésiam tuam: ut, quos ex géntibus, vidélicet de univérsis terris, in eam adglómeras, regnum eis tuum usquequâque concêdas. ℟. Amen.

Antíphona 2. Fáciam vos ut in præcéptis meis ambulêtis, & judícia mea custodiâtis; ut non patiámini ultra oppróbrium famis in géntibus. ℣. Audîte hæc omnes gentes: áuribus percípite, qui habitâtis orbem.

Orátio.

FAc nos, Dómine, in præcéptis ambulâre, & judícia tua custodîre: ut, qui malôrum famélico ore sæpè conlídimur, protectiônis tuæ déxteræ conátu liberêmur. ℟. Amen.

Antíphona 3. Lex Dómini immaculâta, convértens ánimas: testimónium Dómini fidêle, sapiéntiam præstans párvulis.

Orátio.

LEx tua inreprehensíbilis convértat ánimas nostras: & testimónium tuum fidêle præstet párvulis sapiéntiam: tuæ quoque justítiæ corda nostra lætíficent, non contrístent; tuúmque præcéptum óculos méntium nostrârum illúminet. ℟. Amen.

℟. Ecce per omnes sémitas páscua eôrum: non esúrient, neque sítient; P. Sed misericórdiam suam éxhibet eis Dóminus Deus eôrum. ℣. Vide, Hierúsalem, congregátos filios tuos, quia non percutiéntur ab æstu usque ad solem; P. Sed misericórdiam.

Preces. Dicâmus omnes: Miserêre, Dómine, & exáudi nos. P. Quia ℣. Jugum grave premit plebem; & non est, qui éruat nisi tu, Dómine. P. Quia. ℣. Peccâta nostra nos incúrvant, & flagéllant; sed tu, Dómine, líbera. P. Quia. ℣. Vastáti sumus & turbáti à géntibus; sed tu, Dómine defénde nos. P. Quia. ℣. Cor contrîtum & humiliâtum ne spernas; sed lætum fácias. P. Quia. ℣. Dispérsi sumus: ne à béstiis abigâmur; sed jam rédime, Dómine. P. Quia. ℣. Furôrem tuum fac placâtum propter pópulum humiliâtum. P. Quia. ℣. Ululâtum plebis audi clemens, & réspice, Dómine, quos redemísti sánguine. P. Quia.

Hymnus. O Nazarêne. fol. 144.

Capítula.

HYmnum novum, & dulce cánticum, ac tuæ laudis præcónium, Dómine, crebrò nos tibi fácito adclamâre: ut in páscua vitæ, id est, super aquam refectiônis educándo convértas: ut non esuriâmus nec sitiâmus in ætérnum; dum pedes nostros in sémitis tuis grátiâ tuâ féceris esse firmíssimos.

Pater noster.

In

In Ramis palmârum ingrediénte Véspera.

Lauda. Illúmina, Dómine, vultum tuum super nos servos tuos; P. Et doce eos justificatiónes tuas. ℣. Declarátio sermônum tuôrum illúminet eos, & intelléctum det párvulis. P. Et doce eos.

Orátio.

ILlúmina Dómine vultum tuum super nos, ut declarátio sermônum tuôrum corda illúminet nostra; & intelléctus péctora enútriat parvulôrum: ut, dum mandâta tua concupíscimus, sapiéntiæ & intelléctûs spíritum corde patefácto sumâmus. ℟. Amen.

Antíphona. Benedícti Patris mei, venîte: P. Percípite regnum, quod præparâtum est vobis ab inítio sæculi. ℣. Magnificâte Dóminum mecum: & exaltêmus nomen ejus in unum.

Lauda. Vos estis genus eléctum, regâle sacerdótium, gens sancta, pópulus acquisitiônis. ℣. Venîte filii, audîte me: timôrem Dómini docêbo vos.

Hymnus.

VOcâris ad vitam, Sacrum Dei Genus;
Creâtor ascíscens, amat quæ cóndidit:
Redémptor áttrahit benígnô spíritu;
Venîte, dicit, vester unus sum Deus.
Damnatiônis vos jugum pressit grave;
Collum dedístis pónderi nequítiæ;
Os tranquillâvit guttur, & perníciés;
Substâte, quicquid áffluit, totum ruit.
Prorsus relícto claritâtis lúmine
Ingens chaos vos péssimè conclúserat:
Locus Beatitúdinis jam non erat;
Cruénta terra quâ re mors intráverat.
En, mitis ádveni, creans, & récreans, Deus:
Potens, infirmitâtis párticeps vestræ
Valénter vos feram, concúrrite;
Ut jam recéptet vos ovîle gáudii.
Signo crucis frons prænotêtur índito:
Aures, & os perfûsa signet únctio:
Præbête dictis cordis aurem: vívidum
Confessiônis personâte cánticum.
Omnes novo estôte læti nómine:
Omnes novæ sortis fovet heréditas:
Nullus manêbit servus hosti súbditus:
Eritis unîus Dei regnum manens.
Honor sit ætérno Deo, sit glória
Uni Patri, ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu; quæ Trínitas perénniter
Vivit potens in sæculôrum sæcula.
Amen.

Capítula.

DEus, qui ad judícium cum Sanctis ómnibus vénies, & tamen nunc in grémio matris Ecclésiæ fácis per fidem pópulos habitâre unánimes; súscipe precem famíliæ tuæ, & bénedic hereditáti tuæ: injúnge, ut & renátis jam nobis ómnibus per aquam & Spíritum Sanctum sit remíssio peccatôrum; & his qui sacraméntis fidei initiántur, perféctæ credulitâtis imprimâtur mystérium: quò & in nobis & in illis ita veræ fidei sacraménta fructíficent, ut tu, solus sacramentôrum ipsôrum auctor, in nobis nunc & in ætérnum solus exúltes.

Pater noster.

Benedíctio.

DEus, qui Ecclésiam suam ditat multíplici fœcunditâte credéntium, & regenerâtis suam præbeat grátiam, & regeneratúris concêdat, ut ad sanctæ fidei consummâta pervéniant mystéria. ℟. Amen. Sit utrorúmque plena salvátio, qui Christianôrum est vera redémptio. ℟. Amen. Ut in illo & credéntes habeâtis vitam, & cum creditúris gáudia possideâtis cœléstia. ℟. Amen.

Lauda. Pater, clarífica me claritâte, quam hábui apud te, priúsquam mundus fieret. ℣. Declarátio sermônum tuôrum illúminat: & intelléctum dat párvulis.

Orátio.

DEclarátio sermônum tuôrum illúminans, Dómine, corda & intelléctum, péctora enútriat párvula: ut, dum mandâta tua concupíscimus, sapiéntiæ & intelléctûs spíritum corde patefácto sumâmus. ℟. Amen.

Lauda. Hæc est generátio quæréntium Dóminum, requiréntium fáciem Dei Jacob. ℣. Dómini est terra, & plenitúdo ejus: orbis terrârum, & univérsi, qui hábitant in eo.

Orátio.

ÆDífica Dómine super aquam refectiônis plebem, quam formásti per aquam baptísmatis: ut legálibus inebriâta doctrínis, illîc nostrum inrápiat desidérium, ubi te dare ætérnum promíttis præmium Beatôrum. ℟. Amen.

Lauda. Inquiréntes Dóminum non deficient ab omni bono. Venîte filii, audîte me: timôrem Dómini docêbo vos. ℣. Magnificâte Dóminum mecum: & exaltêmus nomen ejus in unum.

Orátio.

INquiréntes te, Dómine, dignánter exáudi, atque ut in te laudêtur ánima nostra, pro-

propítius indúlator impérti : & quia juxta es iis, qui tribuláto sunt corde, aurem tuam ad contritiônem nostri spíritûs pande ; & ad pacem, quæ exsúperat omnem sensum, córpora nostra & corda convérte. ℟. Amen.

IN DOMINICO RAMIS PALMARUM.

Ad Matutînum.

Hymnus. Ætérne rerum. fol. 3.

Orátio.

DOmine Deus Pater omnípotens, inspirâtor precum, teque invocántium velox audîtor, voci nostræ, orâmus, clementiæ tuæ aurem appône ; & nostrôrum víncula peccáminum poténti miseratiône dissólve: ac, sicut nos gallôrum canóribus ad matutíni grátiam próvocas consúrgere, & prophetáli vaticínio in lucem géntium únicæ redemptiônis prænúncias ; ita nunc navigántibus nobis intúitu supérno adsíste. Sic, quæsumus, famulátûs nostri vota suscípias : ut ad lucem lucis abundánti nos misericórdiâ sublevándo perdûcas. ℟. Amen.

Antíphona. Super pópulum tuum, Deus, salus tua & benedíctio. Psalmus 3.

Antíphona. Cor mundum crea in nos Deus: & spíritum rectum ínnova in viscéribus meis. Psalmus 50.

Antíphona. In umbra alârum tuârum sperâmus, Deus, donec tránseat à nobis iníquitas. Psalmus 56.

Orátio.

DOmine Deus, apud quem confiténtes medêlam salûtis invéniunt ; dele piaculôrum vúlnera de córdibus hóminum ; & osténde super nos cleméntiæ tuæ claríssimum vultum ; tuúmque clamóribus súpplicum inclína sanctum audîtum : Effúnde méntibus nostris tuæ grátiæ donum ; & concêde postulántibus remédium quæsîtum : ac qui ad impendéndum débitum nostræ servitûtis consúrgimus ; effúnde benedictiônis & salûtis abundántiam super pópulum tuum : ac dele miséricors scelus contráctum ; & fac nos esse líberos à reátu facínorum : audi gémitus pœniténtium ; largîre indulgéntiæ fructum ; & clamóribus pulsántium fidélium concêde síngulis suffrágium postulâtum. ℟. Amen.

Antíphona 1. Annunciábitur Dómino generátio ventûra. P. Et annunciábunt justítiam ejus pópulo, qui nascêtur, quem fecit Dóminus. ℣. Narrâbo nomen tuum frátribus meis : in médio Ecclésiæ laudâbo te.

Orátio.

ECce, Dómine, ventûram, quam prædíxit olim generatiônem Prophêta ; quæ útique per fidem cucúrrit, ut ad te véniat: Súscipe ergo eam : ut perfectiône salutáris lavácri tincta, ætérnæ Hierúsalem nobíscum possídeat gáudia infinîta. ℟. Amen.

Antíphona 2. Reminiscéntur, & converténtur ad Dóminum univérsi fines terræ ; & adorábunt in conspéctu ejus omnes pátriæ géntium. ℣. Edent páuperes, & saturabúntur : & laudábunt Dóminum, qui requírunt eum : vivit cor eôrum in sæculum sæculi.

Orátio.

CHriste, qui propter incredulitâtem relínquens pópulum Synagógæ, innúmeram tibi plebem Ecclésiæ ex ómnibus géntibus ampliásti : imple quod prophetáli vaticínio prædixísti ; ut reminiscántur, & convertántur ad te Deum univérsi fines terræ, adoréntque te omnes pátriæ géntium ; qui solus salvásti útique mundum : Súscita ergo tibi fílios credulitâtis, ex Circumcisiône & Præpútio veniéntes : ut & quot véniunt, pervehántur ad fidei regnum ; & quot venérunt vel vénerint, nullis meritôrum sórdibus à tua hereditâte privéntur. ℟. Amen.

Antíphona 3. Intrâte portas Dómini in confessiône, P. Atria ejus in hymnis confessiônum. ℣. Jubilâte Dómino omnis terra, psalmum dícite nómini ejus.

Orátio.

SErviéntes tibi, Dómine, in timôre, intrêmus portas tuas in confessiône, & átria tua in hymnis confessiônum : laudêmus nomen tuum ; quóniam suavis es : atque ut os nostrum dilatêtur in tuis láudibus, cor nostrum instîges ; & in sæculum præcéllet véritas infinîta. ℟. Amen.

℟. Boves meæ & oves gregis mei vos estis; P. Et ego Dóminus vester, dicit Dóminus, ℣. Dabo legem meam in viscéribus vestris, & in córdibus vestris adscrîbam eam, & éritis mihi in pópulum ; P. Et ego.

Orátio.

CHriste, Fílius Dei Patris, qui ad oves, quæ períerant domûs Israël, te missum esse testâris ; ut verus pastor super oves tuas invígila, & gubernácula in eis prætén-de pastória : quò tuæ custódiæ defensiône vallâta, & credéntes & creditúri morsum evádant insatiábilis inimíci. ℟. Amen.

Ad Cánticum.

Antíphona. Atténde cœlum, & loquar, & áu-

áudiat terra verba ex ore meo: exspectêtur sicut plúvia elóquium meum. Quia nomen Dómini invocávi.

Cánticum. Atténde cœlum. fol. 4.

Matutinárium.

Hierúsalem vitæ claritâtem, quæ tibi à Deo supervéniet: ecce filii tui colléċti ab oriénte & occidénte gaudéntes in regno Dei. ℣. Lauda Hierúsalem Dóminum: conláuda Deum tuum Sion.

Lauda. Senióres cum junióribus laudâte Dóminum; P. Et exaltâte nomen ejus solìus. ℣. Confitémini Dómino in cœlo & in terra; P. Et exaltâte. ℣. Hymnum dícite Deo, omnes servi ejus; P. Et exaltâte.

Léctio libri Samuêlis. 1. Regum. *Capít.* 16. ℟. Deo grátias.

IN illis diêbus: Dixit Dóminus ad Samuêlem: Usquequò tu luges Saül, cùm ego projécerim eum ne regnet super Israël? Imple cornu tuum óleo, & veni, ut mittam te ad Isaï Bethlehemìtem: provídi enim in filiis ejus mihi regem. Et ait Sámuël: Quò vadam? áudiet enim Saül, & interficiet me. Et ait Dóminus: Vítulum de arménto tolles in manu tua, & dices: Ad immolándum Dómino veni. Et vocâbis Isaï ad víctimam, & ego osténdam tibi quid fácias, & unges quemcúmque monstrávero tibi. Fecit ergo Sámuel, sicut locûtus est ei Dóminus. Venítque in Béthlehem, & admiráti sunt senióres civitâtis, occurréntes ei. Dixerúntque: Pacificúsne est ingréssus tuus? Et ait: Pacíficus: ad immolándum Dómino veni, sanctificámini, & venìte mecum ut ímmolem. Sanctificâvit ergo Isaï & filios ejus, & vocâvit eos ad sacrifícium. Cùmque ingréssi essent, vidit Héliab, & ait: Num coram Dómino est Christus ejus? Dixit Dóminus ad Samuêlem: Ne respícias vultum ejus, neque altitúdinem statúræ ejus: quóniam abjéci eum, neque juxta intúitum hóminis ego júdico: homo enim videt ea quæ parent, Dóminus autem intuêtur cor. Et vocâvit Isaï Amínadab, & addúxit eum coram Sámuël. Qui dixit: Nec hunc elêgit Dóminus. Addúxit autem Isaï Samma, de quo ait: Etiam hunc non elêgit Dóminus. Addúxit ítaque Isaï septem filios suos coram Sámuël: & ait Sámuël ad Isaï: Non elêgit Dóminus ex istis. Dixítque Sámuël Isaï: Numquid jam compléti sunt filii? Qui respóndit: Adhuc réliquus est párvulus, & pascit oves. Et ait Sámuël ad Isaï: Mitte, & adduc eum: nec enim discumbêmus priúsquam huc ille véniat. Misit ergo, & addúxit eum. Erat autem rufus, & pulcher aspéctu, decorâque fácie: & ait Dóminus: Surge, & unge eum, ipse est enim. Tulit ergo Sámuël cornu ólei, & unxit eum in médio fratrum ejus: & diréctus est Spíritus Dómini à die illa in David. ℟. Amen.

Hymnus. Vocâris ad vitam. fol. 334.

Capítula.

NE obliviscâris Dómine vocem quæréntium te; & supérbiam eorum, qui te odérunt, ascendéntem in sempitérnum: ut hi, qui per adnotatiònem officii in grémio Ecclésiæ matris suscépti sunt; ad sacri Baptísmatis grátiam accédere mereántur: quò & illi tália optántes percéptum inter nos lavácri non denegêtur mystérium; & ipsi nobíscum possídeant gáudium infinìtum.

Lauda. Pater, clarífica me. fol. 334.

Exeúnte Vésperâ.

Lauda. In nóctibus extóllite. fol. 140.

Antíphona. Pater sancte, quos dedísti mihi, volo ut, ubi ego sum, & ipsi sint mecum. ℣. Narrâbo nomen tuum frátribus meis: in médio Ecclésiæ laudâbo te.

Lauda. Ego dedi eis sermônem tuum, & mundus eos ódio hábuit: sanctífica illos, ut sint & ipsi sancti in veritâte. ℣. Declarátio sermônum tuôrum illúminat: & intelléctum dat párvulis.

Hymnus. Vocâris ad vitam. fol. 334.

Capítula.

HÆc est, Dómine, novéllæ generatiônis íncluta fides, quæ te exquìrit, ut vídeat; quæ te concupíscit, ut in te felíciter vivat: Aperi ergo eis, quæsumus, sanctæ fidei sacraméntum: ut in qua nos perfectiône conscendísse cognóscimus, in ea étiam & hos illústres exístere gratulêmur: ut & illi ad redemptiônis pervéniant gáudia, & nos percéptæ redemptiônis inlibâta in nobis conservêmus mystéria.

Pater noster.

Benedíctio.

CHristus Dóminus, qui salútis suæ signo humáno géneri dat salûtem, det nobis cum his, qui nunc ad ejus véniunt fidem, pervenîre ad ætérnam hereditâtem; ℟. Amen. Donet quoque vobis inlibâtum redemptiônis nostræ cápere fructum, & illis felíciter ad salutâris lavácri pervenîre mystérium; ℟. Amen. Ut regenerátis & regeneratúris sic divínæ protectiônis grátia fáveat, ut nullum ex his ab ætérna possessiône exclúdat. ℟. Amen.

Lauda. Notum feci eis, Dómine, nomen tuum,

tuum, & notum fáciam: ut diléctio, quâ dilexísti me, in ipsis sit, & ego in ipsis. ℣. Lex Dómini immaculâta convértens ánimas.

Orátio.

NOtam nobis fac, Dómine, tuam justítiam; & ut eam exquirâmus, cor nostrum ardôre caritâtis accénde: da intelléctum sénsui nostro, quo valeâmus tuæ legis ábdita prescrutári: da perfectiônem fidei, ut possîmus tuôrum præceptôrum órdinem custodîre; ut per hæc & à peccáto immúnes, & beátæ vitæ efficiâmur herédes. ℟. Amen.

Lauda. Legem pone eis Dómine viam justítiæ: & exquírant eam semper. ℣. Da mihi intelléctum, & perscrutâbor legem tuam: & custódiam illam in toto corde, Dómine.

Orátio.

INclína cor nostrum, Dómine, in testimónia tua; à quo intúitus vanitâtis avérte: ut ab amôre terréno nos ségreges; & supérnæ dilectióni consócies. ℟. Amen.

Lauda. Da eis intelléctum, Dómine, ut discant mandâta tua. ℣. Qui timent te vidébunt me, & lætabúntur: quia in verbo tuo sperávi.

Orátio.

ÆQuitâtem testimoniôrum tuôrum, Dómine, da nobis avidióri sensu cápere: ut, quod mortíficat in nos stultítia, vivíficet à te sapiéntia destinâta. ℟. Amen.

SECUNDA FERIA POST RAMOS.

Ad Matutînum.

Antíphona. Exsúrge Dómine: salvum me fac Deus meus. Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine causa. Psalmus 3.

Orátio.

EXsúrge Dómine, non à somno, non à loco, non è témpore, imménse pérvigil sempitérne: ut quia pusíllum gregem tuum multi persequúntur, multi lácerant; tu propitiâtor atque defénsor adésto spes à túrbine, umbráculum ab æstu: & insurgéntium feritâtem, nos quæsumus, & consília iníqua despícias; & sæviéntium in nos dentes ac pedes cónteras; & circumdántium nos míllia colléсta dispérdas. ℟. Amen.

Antíphona 1. Ne tradíderis me, Dómine, in mánibus persequéntium me: quóniam insurrexérunt in me testes falsi, & mentíti sunt ipsi sibi. Adjûtor meus es tu, Dómine: ne derelínquas me. ℣. Dóminus illuminátio mea & salus mea, quem timêbo? Dóminus defénsor vitæ meæ, à quo trepidâbo?

Orátio.

NE tradíderis Dómine Ecclésiam tuam in persequéntium se manu cruéntâ: ut insurgéntes in ea testes falsi, resíleant; cùm in ea Crucis vexílla fúerint elevâta. ℟. Amen.

Antíphona 2. Cum operántibus iniquitâtem ne perdas me, Dómine; cum his, qui loquúntur pacem cum próximo suo, mala autem in córdibus eôrum. ℣. Secúndùm operatiônem mánuum eôrum retríbue illis: redde retributiônem eórum ipsis.

Orátio.

CUm operántibus iniquitâtem ne perdas nos Dómine: & quia passiônis témpore loquéntes forìs pacem, mala autem in córdibus meditántes, singulári patiéntiâ perférre dignâtus es: nos fámulos tuos & à totìus simultâtis vítio líberes, & à tálium convéntu & hìc & in ætérnum reddas exsórtes. ℟. Amen.

Antíphona 3. Circumdedérunt me inimíci mei, sicut apes ceram, & exarsérunt, sicut ignis in spinis: & in nómine Dómini superávi eos. ℣. Tamquàm cúmulus arénæ impúlsus sum, ut cáderem: & Dóminus suscêpit me.

Capítula.

CIrcumdántes ánimam tuam, Christe Dómine, inimíci alácritèr super te, ut apes super ceram, inruérunt; cùm témpore passiônis cúneus super te exársit, sicut ignis in spinis. Et ídeò quæsumus, ad precem Ecclésiæ tuæ jam réspice: & cruéntum sæviéntis hostis de manu gládium tolle: ut mucrônem suum decîsum séntiat, cùm per eos, quos tenúerit, fidei tuæ cognóverit prædicári doctrînam. ℟. Amen.

℟. Congregáti sunt advérsùs justum omnes príncipes Juda, & comprehendérunt eum dicéntes: Morte moriâtur homo iste: & locûtus est ad eos, dicens: P. Ecce ego in mánibus vestris sum; operámini in me, sicut consiliámini in córdibus vestris: verúmtamen, si morte condemnábitis, scitôte, quia sánguinem innocéntem contra vos tráditis. ℣. Omnes in sánguine insidiáti sunt virum justum: venáti sunt ad mortem; ipse autem pacífica verba loquebâtur ad eos. P. Ecce. Ñon Glória.

Orátio.

JEsu, Salvâtor noster & Dómine, advérsùs quem omnes Juda príncipes congregáti, immâne fácinus perpetrántes, sánguinem innocéntem effúndunt: quo & Mundus ve-

veternósi críminis elógio emundâtur, & cuncta, quæ in terra sunt, uniône pacis sociâta noscúntur; nos ejúsdem tui cruôris perceptiône à cunctis sórdibus delictôrum emácula, & innocéntiæ bono exórna: quátenus vínculo altérnæ pacis innéxi, témpore judícii tui tibi ut veræ pacis filii præsentêmur, & ex tuæ visiônis intúitu nullátenus confundâmur. ℟. Amen.

IN LAUDIBUS.

Antíphona. Avérte fáciem tuam à peccátis meis: & omnes iniquitátes meas dele. Psalmus 50.

Orátio. Avérte fáciem tuam. fol. 161.

Ad Cánticum.

Antíphona. Factus sum in derîsum totâ die, & omnes subsannâbant me.

Cánticum. Seduxísti me, Dómine. fol. 276.

Matutinárium.

In matutínis meditâbor in te: quia factus es suscéptor meus, Dómine. ℣. Deus Deus meus ad te de luce vígilo.

Lauda. Laudâte Dóminum de cœlis: laudâte eum in excélsis: Angeli ejus, laudâte eum.

Léctio libri Maláchim. 3. Regum. *Capít.* 11. ℟. Deo grátias.

IN illis diêbus cùm esset Sálomon senex, depravâtum est cor ejus per mulíeres, ut sequerêtur deos aliénos: nec erat cor ejus perféctum cum Dómino Deo suo, sicut cor David patris ejus. Sed colêbat Sálomon Asthérthen deam Sidoniôrum, & Chamos deum Moabitârum, & Moloch idôlum Ammonitârum. Fecítque Sálomon quod non placúerat coram Dómino, & non adimplêvit ut sequerêtur Dóminum, sicut David pater ejus. Tunc ædificâvit Sálomon fanum Chamos idólo Moab, in monte contra Hierúsalem, & Moloch idólo filiôrum Ammon. Atque in hunc modum fecit univérsis uxóribus suis alienígenis, quæ adolébant thura, & immolábant diis suis. Igitur irâtus est Dóminus Salomóni, quòd avérsa esset mens ejus à Dómino Deo Israël, qui apparúerat ei secúndò, & præcéperat de verbo hoc ne sequerêtur deos aliénos, & non custodîvit quæ mandâvit ei Dóminus. Dixit ítaque Dóminus Salomóni: Quia habuísti hoc apud te, & non custodísti pactum meum, & præcépta mea quæ mandávi tibi, disrúmpens scindam regnum tuum, & dabo illud servo tuo. Verúmtamen in diêbus tuis non fáciam, propter David patrem tuum: de manu filii tui scindam illud, nec totum regnum áuferam, sed tribum unam dabo filio tuo, propter David servum meum, & Hierúsalem quam elégi. Suscitâvit autem Dóminus adversárium Salomóni, Adad Idumæum de sémine régio, qui erat in Edom. Cùm enim esset David in Idumæa, & ascendísset Joab princeps milítiæ ad sepeliéndum eos qui fúerant interfécti, & occidísset omne másculum in Idumæa, (sex enim ménsibus ibi morâtus est Joab, & omnis Israël, donec interímeret omne másculum in Idumæa) fugit Adad ipse, & viri Idumæi de servis patris ejus cum eo, ut ingrederêtur Ægyptum: erat autem Adad puer párvulus. Cùmque surrexíssent de Mádian, venêre in Pharan, tulerúntque secum viros de Pharan, & introïérunt Ægyptum ad Pharaônem regem Ægypti: qui dedit ei domum, & cibos constítuit, & terram delegâvit. Et invênit Adad grátiam coram Pharaône valde íntimam, ut daret ei uxôrem sorôrem uxôris suæ germânam Taphnes regínæ. Genuítque ei soror Taphnes Genébath filium, & nutrîvit eum Taphnes in domo Pharaônis: erátque Genébath hábitans apud Pharaônem cum filiis ejus. Cùmque audísset Adad in Ægypto, dormísse David cum pátribus suis, & mórtuum esse Joab príncipem milítiæ, dixit Pharaóni: Dimítte me, ut vadam in terram meam. Dixítque ei Phárao: Quâ enim re apud me índiges, ut quæras ire ad terram tuam? At ille respóndit: Nullâ: sed óbsecro te ut dimíttas me. Suscitâvit quoque ei Deus adversárium Razon filium Eliádam, qui fúgerat ad Adárezer regem Soba dóminum suum: & congregâvit contra eum viros, & factus est princeps latrônum cùm interficeret eos David: abierúntque Damáscum, & habitavérunt ibi, & constituérunt eum regem in Damásco, erátque adversárius Israëli cunctis diêbus Salomônis: & hoc est malum Adad, & ódium contra Israël, regnavítque in Syria. Hieróboam quoque filius Nabath Euphratæus de Saréda servus Salomônis, cujus mater erat nómine Sarva, múlier vídua: levâvit manum contra regem. Et hæc est causa rebelliônis advérsùs eum, quia Sálomon ædificâvit Mello, & coæquâvit voráginem civitâtis David patris sui. Erat autem Hieróboan vir fortis & potens: vidénsque Sálomon adolescéntem bonæ índolis & indústrium, constitúerat eum præféctum super tribûta univérsæ domûs Joseph. Factum est ígitur in témpore illo, ut Hieróboan egrederêtur de Hierúsalem, & invenîret

ret eum Ahías Silonítes prophêta in via, opértus pállio novo: erant autem duo tantùm in agro. Apprehendénsque Ahías pállium suum novum, quo coopértus erat, scidit in duódecim partes, & ait ad Hieróboan: Tolle tibi decem scissúras: hæc enim dicit DóminusDeus Israël: Ego scindam regnum de manu Salomônis, & dabo tibi decem tribus. Porrò una tribus remanêbit ei, propter servum meum David, & Hierúsalem civitâtem, quam elégi ex ómnibus tríbubus Israël: eò quòd derelíquerit me, & adorâvit Asthérthen deam Sidoniôrum, & Chamos deum Moab, & Moloch deum filiôrum Ammon: & non ambuláverit in viis meis, ut fáceret justítiam coram me, & præcépta mea & judícia, sicut David pater ejus. Nec áuferam omne regnum de manu ejus, sed ducem ponam eum cunctis diêbus vitæ suæ, propter David servum meum, quem elégi, qui custodívit mandâta mea & præcépta mea. Auferam autem regnum de manu filii ejus, & dabo tibi decem tribus: filio autem ejus dabo tribum unam, ut remáneat lucérna David servo meo cunctis diêbus coram me in Hierúsalem civitâte, quam elégi ut esset nomen meum ibi. Te autem assûmam, & regnâbis super ómnia, quæ desíderat ánima tua, erísque rex super Israël. Si ígitur audíeris ómnia quæ præcépero tibi, & ambuláveris in viis meis, & féceris quod rectum est coram me, custódiens mandâta mea & præcépta mea, sicut fecit David servus meus: ero tecum, & ædificâbo tibi domum fidêlem, quómodò ædificávi David domum, & tradam tibi Israël: & afflîgam semen David super hoc, verúmtamen non cunctis diêbus. Vóluit ergo Sálomon interfícere Hieróboam: qui surréxit, & aufûgit in Ægyptum ad Sesac regem Ægypti, & fuit in Ægypto usque ad mortem Salomônis. Réliquum autem verbôrum Salomônis, & ómnia, quæ fecit, & sapiéntia ejus: ecce univérsa scripta sunt in libro verbôrum Salomônis. Dies autem, quos regnâvit Sálomon in Hierúsalem super omnem Israël, quadragínta anni sunt. Dormivítque Sálomon cum pátribus suis, & sepúltus est in civitâte David patris sui, regnavítque Róboam filius ejus pro eo. Capítulo 12. Venit autem Róboam in Sichem: illuc enim congregâtus erat omnis pópulus Israël ad constituéndum eum regem. At verò Hieróboam filius Nabath, cùm adhuc esset in Ægypto prófugus à fácie regis Salomônis, audítâ morte ejus, revérsus est de Ægypto. Miserúntque & vocavérunt eum: venit ergo Hieróboam, & omnis multitûdo Israël, & locúti sunt ad Róboam, dicéntes: Pater tuus duríssimum jugum impósuit nobis: tu ítaque nunc immínue páululum de império patris tui duríssimo, & de jugo gravíssimo quod impósuit nobis, & serviêmus tibi. Qui ait eis: Ite usque ad tértium diem, & revertímini ad me. Cùmque abiísset pópulus, íniit consílium rex Róboam cum senióribus, qui assistébant coram Salomône patre ejus, cùm adhuc víveret, & ait eis: Quod datis consílium, ut respóndeam pópulo? Qui dixérunt ei: Si hódie obedíeris pópulo huic, & servíeris, & petitióni eôrum césseris, locutúsque fúeris ad eos verba lénia, erunt tibi servi cunctis diêbus: qui derelîquit consílium senum, quod déderant ei, & adhíbuit adolescéntes, qui nutríti fúerant cum eo, & assistébant illi, dixítque ad eos: Quod mihi datis consílium, ut respóndeam pópulo huic, qui dixérunt mihi: Lévius fac jugum quod impósuit pater tuus super nos? Et dixérunt ei júvenes qui nutríti fúerant cum eo: Sic lóquere pópulo huic, qui locúti sunt ad te, dicéntes: Pater tuus aggravâvit jugum nostrum, tu réleva nos. Sic loquêris ad eos: Mínimus dígitus meus gróssior est dorso patris mei. Et nunc pater meus pósuit super vos jugum grave, ego autem addam super jugum vestrum: pater meus cecîdit vos flagéllis; ego autem cædam vos scorpiónibus. Et non acquiêvit rex pópulo: quóniam adversâtus fúerat eum Dóminus, ut suscitâret verbum suum, quod locûtus fúerat in manu Ahíæ Silonítæ ad Hieróboam filium Nabath. Videns ítaque pópulus, quòd noluísset eos audîre rex, respóndit ei dicens: Quæ nobis pars in David? vel quæ heréditas in filio Isaï? Vade in tabernácula tua Israël, nunc vide domum tuam David. Et ábiit Israël in tabernácula sua. Super filios autem Israël, quicúmque habitábant in civitátibus Juda, regnâvit Róboam. Misit ergo rex Róboam Adûram, qui erat super tribûta: & lapidâvit eum omnis Israël, & mórtuus est. Porrò rex Róboam festînus ascéndit currum, & fugit in Hierúsalem: recessítque Israël à domo David, usque in præséntem diem. Factum est autem cùm audísset omnis Israël, quòd revérsus esset Hieróboam, misérunt, & vocavérunt eum congregáto cœtu, & constituérunt eum regem super omnem Israël, nec se-

secûtus est quíspiam domum David præter tribum Juda solam. Venit autem Róboam Hierúsalem, & congregâvit univérsam domum Juda, & tribum Bénjamin centum octogínta míllia electôrum virôrum & bellatôrum, ut pugnárent contra domum Israël, & redúcerent regnum Róboam fílio Salomônis. Factus est autem sermo Dómini ad Semeîam virum Dei, dicens: Lóquere ad Róboam fílium Salomônis regem Juda, & ad omnem domum Juda, & Bénjamin, & réliquos de pópulo, dicens: Hæc dicit Dóminus: Non ascendêtis, neque bellábitis contra fratres vestros filios Israël: revertâtur vir in domum suam: à me enim factum est verbum hoc. Audiérunt sermônem Dómini, & revérsi sunt de itínere, sicut eis præcéperat Dóminus. ℟. Amen.

Hymnus. Noctis tempus jam præterit. f. 257.

Capítula.

Exáudi Dómine lamentábilem Ecclésiæ tuæ gémitum; qui pro ea sustulísti injúriam passiônum: ignomíniis cáreat, quæ se salvâtam tuis passiónibus non ignôrat: ut æternitâtis tuæ judício, & pressurârum eam tribulatiónibus réleves, & tibi coronándam sine fine assócies.

Pater noster.

Lauda. Inquiréntes Dóminum non defícient ab omni bono. Venîte filii, audîte me: timôrem Dómini docêbo vos. ℣. Rédimet Dóminus ánimas servôrum suôrum: & non derelínquet omnes qui sperant in eum.

Orátio.

Inquiréntes te Dómine dignánter exáudi; atque ut in te laudêtur ánima nostra, propítius indúltor impérti: & quia juxta es his qui tribuláto sunt corde, aurem tuam ad contritiônem nostri spíritûs pande: & ad pacem, quæ exsúperat omnem sensum, córpora nostra & corda convérte. ℟. Amen.

Ad Tértiam.

Ecclesiástici Salomônis. *Capítulo* 37.

℟. Deo grátias.

Fili, Omnis amîcus dicet: Et ego amicítiam copulávi: sed est amîcus solo nómine amîcus. Nonne tristítia inest usque ad mortem? Sodâlis autem & amîcus ad inimicítiam converténtur. O præsúmptio nequíssima, unde creâta es cooperîre áridam malítiâ, & dolositâte illîus? Sodâlis amíco cóndolet causâ ventris, & contra hostem accípiet scutum. Non obliviscâris amíci tui in ánimo tuo, & non ímmemor sis illîus in opéribus tuis. Omnis consiliárius prodit consílium, sed est consiliárius in semetípso. A consiliário serva ánimam tuam: priùs scito quæ sit illîus necéssitas: & quod ipse in ánimo suo cogitâbit: ne fortè mittat sudem in terram, & dicat tibi: Bona est via tua; & stet è contrário vidêre quid tibi evéniat. Cum viro religióso tracta de sanctitâte, & cum justo de justítia. ℟. Amen.

Antíphona 1. Astitérunt reges terræ, & príncipes convenérunt in unum, advérsùs Dóminum, & advérsus Christum ejus. ℣. Disrumpâmus víncula eôrum: & projiciâmus à nobis jugum ipsôrum.

Orátio.

Christe Deus, apud quem reges terræ astitérunt meditántes inánia, & príncipes convenérunt; da nobis speciâle munus hoc grátiæ, ut advérsis nesciâmus ullo modo cédere: quò sic in furôre tuo infidélitas conturbêtur, ut ex tuo adjutório nostra credúlitas coronêtur. ℟. Amen.

Antíphona 2. Génua mea infirmâta sunt præ jejúnio: & caro mea immutâta est propter misericórdiam. Et ego factus sum oppróbrium illis. ℣. Deus laudem meam ne tacúeris: quóniam os peccatôris, & os dolósi super me apértum est.

Orátio.

Unigénite Fili Dei, cujus in jejúnio infirmâta sunt génua; cujúsque caro immutâta est propter óleum: fac nos post te efficáciter cúrrere in odôrem unguentôrum; ut qui factus es in oppróbrium inimícis nostris, efficiâris poténtia salutâris. ℟. Amen.

Antíphona 3. Ego, Dómine, cùm mihi moléstì essent, induêbam me cilício. Et humiliâbam in jejúnio ánimam meam: & orátio mea in sinu meo convertebâtur. ℣. Sicut próximum, & sicut fratrem nostrum, ita complacêbam: tamquam lugens contristâtus, ita humiliâbar. Non dicâtur Glória.

℟. Animam meam diléctam trádidi in mánibus inimicôrum meôrum. Et facta est mihi heréditas mea tamquam leo in silva: dedit contra me vocem adversárius, dicens: Congregámini, & properâte ad devorándum illum: posuérunt me in desértum solitúdinis. P. Et luxit super me omnis terra, quia non est invéntus, qui me cognósceret, nec fáceret benè. ℣. Posuérunt me in lacu inferióri in ténebris & in umbra mortis. P. Et luxit.

Reiterêtur ℟.

Preces. Precem pópuli tui, Dómine, atténde, P. Et parce peccátis nostris, quia pius es.

es. ℣. Creâtor Mundi Dómine, qui æquitâtem júdicas, tu nos à malo líbera déxterâ tuâ, P. Et parce. ℣. Qui cruce tuâ Géntium adquìris tibi pópulum: dele peccâta ómnium placâtus, Christe, P. Et. ℣. Qui Patrem tuum ínvocas; & ut ignóscat, póstulas: dimítte nobis débita, vincla reláxa, P. Et. ℣. Qui paradísi réquiem priùs latróni confers, succúrre pœniténtibus vinctos, P. Et.
Hymnus. O Nazarêne. fol. 144.

Capítula.

DEus Dei Fili, qui in suscépta veri hóminis carne passiônum injúriam pro nobis dignâtus es tolerâre; tu nos passiônis tuæ mystério à morte perpétua líberos redde: ut, quos móriens & resúrgens liberásti de ténebris, júdicans & regnans éruas à torméntis.

Pater noster, &c.

Ad Sextam.

Lectio libri Ezechiêlis Prophétæ. *Capít.* 25. ℟. Deo grátias.

FActus est sermo Dómini ad me, dicens: Fili hóminis pone fáciem tuam contra filios Ammon, & prophetâbis de eis. Et dices filiis Ammon: Audîte verbum Dómini Dei: Hæc dicit Dóminus Deus: Pro eo quòd dixísti: Euge, euge super sanctuárium meum, quia pollûtum est; & super domum Juda, quóniam ducti sunt in captivitâtem: idcircò ecce ego tradam te filiis orientálibus in hereditâtem, & collocábunt caulas suas in te, & ponent in te tentória sua: ipsi cómedent fruges tuas: & ipsi bibent lac tuum. Dabôque Rabbath in habitáculum Camelôrum, & filios Ammon in cubíle pécorum: & sciêtis quia ego Dóminus. Quia hæc dicit Dóminus Deus: Pro eo quòd plausísti manu, & percussísti pede, & gavîsa es ex toto affèctu super terram Israël: Idcírcò ecce ego exténdam manum meam super te, & tradam te in direptiônem géntium, & interficiam te de pópulis, & perdam te de terris, & cónteram: & sciêtis quia ego sum Dóminus Deus vester. ℟. Amen.

Antíphona 1. Custódi me Dómine, de manu peccatôris: ab homínibus iníquis líbera me, Dómine. ℣. Eripe me Dómine ab hómine malo: à viro iníquo & dolóso líbera me.

Orátio.

CUstódi nos, Dómine, de manu peccatôris; & líbera ab homínibus iníquis: ut, quia tu es protéctio nostra; protectôrem te in múnere capiâmus in glóriam sempitérnam. ℟. Amen.

Antíphona 2. Dedérunt fel in escam meam, & in siti mea potavérunt me acéto: fiat mensa eôrum coràm ipsis in láqueum. ℣. Obscuréntur óculi eôrum, ne vídeant, & dorsum illôrum semper incúrva.

Orátio.

CHriste Dei Fili, qui último passiônis éxitu felle & acéto potâtus es Judæôrum; præsta nobis, ut per hoc, quod tu amaritúdinem propinâtus es, amaritúdinum tuârum nos potatiône deébries: ut & amaritûdo mortis tuæ, dilectiônis in nos áugeat flammam; & resurrectiônis poténtia perféctam faciéi tuæ nobis repræséntet glóriam repromíssam. ℟. Amen.

Antíphona 3. Æstimâtus sum cum descendéntibus in lacum: factus sum sicut homo sine adjutório, inter mórtuos liber. ℣. Dómine Deus salutis meæ, die clamávi, & nocte coram te.

℟. Unusquísque se à próximo suo custódiat; & in fratre suo non hábeat fidúciam: quia omnis frater supplantâvit, & omnis amîcus fraudulénter incêdit, P. Nec lóquitur veritâtem. ℣. In lábiis suis indúlcat inimîcus, ut subvértat amîcum suum in fóveam: ex multa enim loquéla intentâvit eum, & derîdet, P. Nec lóquitur.

Preces. Fac nobíscum, Dómine, misericórdiam: da véniam: dona indulgéntiam; P. Et miserêre placâtus. ℣. Qui Mundum salvâre véniens, judicâtus es; cum judex advéneris, non nos tradas cum ímpiis; P. Et miserêre. ℣. Qui crucis patíbulo suspénsus in ligno es, mortem nostri críminis tuis portas in húmeris; P. Et miserêre. ℣. Semel passus pro ímpiis, qui numquam móreris; mortífica nos à vítiis, & cura vúlnere crucis; P. Et miserêre. ℣. Ut tua nobis fácies in judícium non præsentêtur ad pœnam; sed donet nobis véniam; P. Et miserêre.

Hymnus. O Nazarêne. fol. 144.

Capítula.

DEus Dei Fili, qui pro ímpiis passus es ínnocens; plácitâ tibi nos innocéntiæ dignitâte perlústra, & passiônis tuæ ignomíniis salva: ut per indébita supplícia mortis tuæ, nos débita evadâmus torménta iniquitâtis nostræ. ℟. Amen.

Pater noster. Et ne nos.

Ad Nonam.

Lectio libri Ecclesiástici Salomônis. *Cap.* 27. ℟. Deo grátias.

FIli, Dílige próximum, & conjúngere fide cum illo. Quòd si denudáveris abs-

abscónsa illìus, non persequêris pòst eum. Sicut enim homo, qui perdit amìcum suum, sic & qui perdit amicítiam próximi sui. Et sicut qui dimíttit avem de manu sua, sic qui reliquísti próximum tuum: & non eum cápies: non illum sequâris, quóniam longè abest. Denudâre autem amíci mystéria, desperátio est ánimæ infelicis. Annuens óculo fábricat iníqua, & nemo eum abjíciet: in conspéctu oculòrum tuòrum conculcâvit os suum, & super sermónes tuos admirábitur: novíssimè autem pervértet os suum, & in verbis tuis dabit scándalum. Qui in altum mittit lápidem, super caput ejus cadet: & plaga dolôsa, dolósi dívidet vúlnera. Et qui fóveam fodit, íncidet in eam: & qui státuit lápidem próximo suo, offéndet in eo: &, qui láqueum álii ponit, perìbit in illo. Faciénti nequíssimum consílium, super ipsum devolvêtur, & non agnóscet unde advéniet illi. Illúsio, & impropérium superbôrum, & vindícta sicut leo insidiábitur illi. Láqueo perîbunt qui oblectántur casu justórum: dolor autem consúmet illos ántequam moriántur. Cap. 28. Relínque próximo tuo nocénti te: & tunc deprecánti tibi peccâta solvéntur.

℞. Amen.

Léctio libri Maláchim 3. Regum. *Capít.* 12.

℞. Deo grátias.

IN illis diêbus: Hieróboam fecit solemnitâtem filiis Israël, & ascéndit super altâre, ut adolêret incénsum. Cap. 13. Et ecce vir Dei venit de Judá in sermône Dómini in Bethel, Hieróboam stánte super altâre, & thus jaciénte. Et exclamâvit contra altâre in sermône Dómini, & ait: Altâre, altâre, hæc dicit Dóminus: Ecce filius nascêtur dómui David, Josías nómine, & immolâbit super te sacerdótes excelsòrum, qui nunc in te thura succéndunt, & ossa hóminum super te incéndet. Dedítque in illa die signum, dicens: Hoc erit signum, quod locûtus est Dóminus: Ecce altâre scindêtur, & effundêtur cinis, qui in eo est. Cùmque audísset rex sermônem hóminis Dei, quem inclamáverat contra altâre in Bethel, exténdit manum suam de altári, dicens: Apprehéndite eum. Et exáruit manus ejus, quam exténderat contra eum: nec váluit retráhere eam ad se. Altâre quoque scissum est, & effûsus est cinis de altári juxta signum quod prædíxerat vir Dei in sermône Dómini. Et ait rex ad virum Dei: Deprecâre fáciem Dómini Dei tui, & ora pro me, ut restituâtur manus mea mihi. Orâvit vir Dei fáciem Dómini, & revérsa est manus regis ad eum, & facta est sicut priùs fúerat. Locûtus est autem rex ad virum Dei: Veni mecum domum ut prándeas, & dabo tibi múnera. Respondítque vir Dei ad regem: Si déderis mihi médiam partem domûs tuæ, non véniam tecum, neque cómedam panem, neque bibam aquam in loco isto: sic enim mandâtum est mihi in sermône Dómini præcipiéntis: Non cómedes panem, neque bibes aquam, nec revertêris per viam quâ venísti. Abiit ergo per áliam viam, & non est revérsus per iter, quo vénerat in Bethel. Prophêtes autem quidam senex habitâbat in Bethel, ad quem venérunt filii sui, & narravérunt ei ómnia ópera, quæ fécerat vir Dei illâ die in Bethel: & verba, quæ locûtus fúerat ad regem, narravérunt patri suo. Et dixit eis pater eòrum: Per quam viam ábiit? Ostendérunt ei filii sui viam, per quam abíerat vir Dei, qui vénerat de Judá. Et ait filiis suis: Stérnite mihi ásinum. Qui cùm stravíssent, ascéndit, & ábiit post virum Dei, & invênit eum sedéntem subtus terebínthum: & ait illi: Tu ne es vir Dei qui venísti de Judá? Respóndit ille: Ego sum. Dixítque ad eum: Veni mecum domum, ut cómedas panem. Qui ait: Non possum revérti, neque venîre tecum, nec cómedam panem, neque bibam aquam in loco isto: quia locûtus est Dóminus ad me in sermône Dómini, dicens: Non cómedes panem, & non bibes aquam ibi, nec revertêris per viam quâ íeris. Qui ait illi: Et ego prophêta sum símilis tui: & Angelus locûtus est in sermône Dómini, dicens: Reduc eum tecum in domum tuam, ut cómedat panem, & bibat aquam. Feféllit eum, & redúxit secum: comêdit ergo panem in domo ejus, & bibit aquam. Cùmque sedérent ad mensam, factus est sermo Dómini ad prophêtam, qui redúxerat eum. Et exclamâvit ad virum Dei qui vénerat de Judá, dicens: Hæc dicit Dóminus: Quia non obédiens fuísti ori Dómini, & non custodísti mandâtum quod præcêpit tibi Dóminus Deus tuus, & revérsus es, & comedísti panem, & bibísti aquam in loco in quo præcêpit tibi ne cómederes panem, neque bíberes aquam, non inferêtur cadâver tuum in sepúlchrum patrum tuòrum. Cùmque comedísset & bibísset, strâvit ásinum suum prophêtæ, quem redúxerat. Qui cùm abiísset, invênit eum leo

leo in via, & occîdit, & erat cadâver ejus projéctum in itínere: ásinus autem stabat juxta illum, & leo stabat juxta cadâver. Et ecce, viri transeúntes vidérunt cadâver projéctum in via, & leônem stantem juxta cadâver. Et venérunt, & divulgavérunt in civitâtem, in qua prophêta ille senex habitâbat. Quod cùm audísset prophêta ille, qui redúxerat eum de via, ait: Vir Dei est, qui inobédiens fuit ori Dómini, & trádidit eum Dóminus leóni, & confrêgit eum, & occîdit juxta verbum Dómini, quod locûtus est ei. Dixítque ad filios suos: Stérnite mihi ásinum. Qui cùm stravíssent, & ille abiísset, invênit cadâver ejus projéctum in via, & ásinum & leônem stantes juxta cadâver: non comêdit leo de cadávere, nec læsit ásinum. Tulit quoque prophétes cadâver viri Dei, & pósuit illud super ásinum, & revérsus íntulit in civitâtem prophétæ senis, ut plángerent eum, & pósuit cadâver ejus in sepúlchro suo: & planxérunt eum: Heu, heu mi frater. Cùmque planxíssent eum, dixit ad filios suos: Cùm mórtuus fúero, sepelîte me in sepúlchro, in quo vir Dei sepúltus est: juxta ossa ejus pónite ossa mea: ℟. Amen.

Antíphona 1. Pauper sum ego, & in labóribus à juventûte mea: in me pertransiérunt iræ tuæ: circuiérunt me sicut aqua, totâ die: circumdedérunt me simul. Elongásti à me amîcum meum, & notos meos præ miséria. ℣. Dómine Deus salûtis meæ, in die clamávi, & nocte coram te. Non dicâtur Glória.

Orátio.

EGénti, & in labóribus consisténti Ecclésiæ tuæ, Christe, cítiùs consolâtor occúrre: ut tu, qui pro ea egens & pauper efféctus es, donis cœléstibus eam in futúro remúneres. ℟. Amen.

Antíphona 2. Deus, injústi insúrgunt super me, & sinagôga impiôrum quærit ánimam meam: & non præpónent te ante se. ℣. Et tu, Dómine Deus, miserâtor, & miséricors & verax. Non dicâtur Glória.

Orátio.

SAlvâtor & Dómine, quem injústa super te insurgéntium malítia pérculit; & sinagôga impiôrum linguis sæviens crucifixit; da nobis alto pietâtis te semper mystério sequi: ut in eo quòd tu pro nobis & crucem passus es & sepúlchrum, nos devícto sæculo victóres transeâmus ad cœlum. ℟. Amen.

Antíphona 3. Conturbâtus sum à voce inimíci, & à tribulatiône peccatôris. Quóniam declinavérunt in me iniquitátes: & in ira molésti erant mihi. ℣. Cor meum conturbâtum est in me, & formîdo mortis cécidit super me.

Hymnus. O Nazarêne. fol. 144.

Orátio.

COntristâmur ecce Dómine à voce inimíci, dum ferália super nos cadunt jácula ódii: sed tu, qui pro nobis acérba sustulísti oppróbria, nos fámulos tuos & à tribulatiône peccatôris elónga; & declinántes in nos iniquitátes virtûtis tuæ dispérde poténtiâ.

Pater noster.

Ad Vésperum.

Lauda. Tu illúminas lucérnam meam, Dómine.

Antíphona. Exsúrge, Dómine, & inténde judício meo; Deus meus, & Dóminus meus in causam meam. Psalmus 34.

Lauda. Tu mandásti mandâta tua custodîre nimìs. ℣. Beáti immaculáti in via: qui ámbulant in lege Dómini.

Hymnus. Vocâris ad vitam. fol. 334.

Capítula.

DEus auctor lúminis, cónditor claritâtis, qui summovísti ómnia ópera tenebrârum, ut in nobis lucis tuæ plenitûdo regnâret; réspice, quæsumus; & per hoc lumen accénsum hanc grátiam benedictiônis à nobis ómnibus exorâtus infúnde: ut, sicut hæc flamma in altâris tui obséquium constitûta vincit ténebras ac repéllit, ita inluminátio tua à sénsibus nostris súperet omnem fómitem vitiôrum.

Pater noster.

Benedíctio.

CHristus Dóminus vos custódiat propítius, & benedîcat placâtus. ℟. Amen. Cleméntia suâ vos prótegat, & à cunctis malis incessánter deféndat. ℟. Amen. Ejus vos gaudeâtis múnere digni, qui peccatôrum véniam concêdit benígnus. ℟. Amen.

Lauda. Inquiréntes Dóminum. Quære f. 340.

TERTIA FERIA.

Ad Matutînum.

Antíphona. Exsúrge Dómine, salva me Deus meus. Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine causa. Psalmus 3.

Orátio. Exsúrge Dómine Deus noster in auxílio. fol. 258.

Antíphona 1. Eripe à frámea ánimam meam, Dó-

Dómine, & de manu canis únicam meam. Líbera me de ore leônis: & à córnibus unicórnium humilitâtem meam. ℣. Narrâbo nomen tuum frátribus meis: in médio Ecclésiæ laudâbo te. Non dicâtur Glória.

Orátio.

CHriste Fili Dei éripe ánimam nostram à frámea inimíci potentíssimi: ut tu noster sis semper liberâtor de ore leônis; qui ánimam tuam poténter eduxísti ab ínferis. ℟. Amen.

Antíphona 2. Locúti sunt advérsùm me linguâ dolôsa, & sermónibus ódii circumdedérunt me: debellâbant me gratis. Pro eo ut dilígerent me, detrahébant mihi: ego autem orâbam. ℣. Posuérunt advérsùm me mala pro bonis: & ódium pro dilectiône mea.

Orátio.

ADvérsùm te inimíci tui, Dómine, malum locúti sunt; tunc útique quando te Magístrum bonum captiôsa adulatiône laudâbant. Qui ergo odiósis sermónibus eôrum expugnári & circúmdari te passus es; confessiônis nostræ, súpplices jam quæsumus, súscipe preces. ℟. Amen.

Antíphona 3. Sæpe expugnavérunt me à juventûte mea, dicat vero Israël. Sæpe à juventûte mea: étenim non potuérunt mihi. Supra dorsum meum fabricavérunt peccatóres: longè fecérunt injustítiam suam. ℣. Confundántur & avertántur retrórsum omnes, qui odérunt Sion.

Orátio.

ECce, Dómine, supra Ecclésiæ tuæ dorsum iníquitas onerôsa peccántium fabricàta est superbôrum; cùm incorrigíbiles móribus, membra tua atróciter expúgnant. Da ergo, quæsumus, nobis, ita toleránti̇æ virtûte fulcíri; ut eos, quos in dorso ánimæ nostræ sanándos portâmus, salúbriter nobíscum ad cœléste stábulum reportêmus: quò, uno ac singulári denário cum illis accépto, & nos de prædicatiône mereâmur percípere lucrum, & ipsi de obediéntia cápiant nobíscum præmium sempitérnum. ℟. Amen.

℟. Collocavérunt me, quasi signum ad lánceam, inimíci mei, & bráchio suo comprehendérunt me. Cibavérunt me amaritúdine, & ebriavérunt felle únicam meam. Percussérunt ad númerum dentes meos; P. Et consummavérunt in pace ánimam meam. ℣. Venatiône cepérunt me quasi avem inimíci mei gratis. Lapsa est in lacu vita mea, & posuérunt lápidem super me; P. Et consummavérunt.

Orátio.

SAlvum fac pópulum tuum Dómine déxterâ tuâ; &, qui dedísti timéntibus te crucis significatiônem, da pleníssimæ fidei dignitâtem: ut, quos peccántes répuleras, converténtes suscípias: & tu da in tribulatiône auxílium necessárium, qui pro peccatóribus factus es prétium: & ipse tribulántem inimìcum ad níhilum rédigas; ipse redémptos in civitâtem circumstántiæ introdúcas. ℟. Amen.

IN LAUDIBUS.

Antíphona. Líbera me de sanguínibus Deus, Deus salûtis meæ: & exultâbit língua mea justítias tuas. Psalmus 50.

Orátio.

CHriste Deus nostræ salûtis, qui passiónibus tuis nostrôrum críminum passiónes extínguis; líbera nos de sánguinum viris, & ab ómnibus corruptiónibus nostris: ut facta carnis & sánguinis declinántes, non virôrum sánguinum præcipítio intéritûs, sed placéntium tibi mereâmur número aggregári. ℟. Amen.

Ad Cánticum.

Antíphona. Dómine, vim pátior, respónde pro me. Quid dicam, aut quid respondêbo tibi, cùm ipse fécerim?

Cánticum. Ego dixi: In dimídio diêrum meôrum, &c. fol. 122.

Orátio.

REcordâre Dómine Jesu Christe, quóniam passus es in conspéctu inimicôrum tuôrum; dum te innocéntem invenîssent in fictiónibus eôrum; sed quia nos ab inimícis nostris infestâmur, præsta, ut respónsio nostra apud te vera inveniâtur. ℟. Amen.

Matutinárium.

Rex meus & Deus meus, ad te orâbo: Dómine manè exáudies vocem meam. ℣. Verba mea áuribus pércipe Dómine, intéllige clamôrem meum. Inténde voci oratiônis meæ, rex meus & Deus meus. Quóniam ad te orâbo, Dómine.

Lauda. Laudâte Dóminum de cœlis: laudâte eum in excélsis. Laudâte omnes Angeli ejus: laudâte.

Léctio libri Maláchim. 3. Regum. *Capít.* 17.

℟. Deo grátias.

IN illis diêbus locûtus est Dóminus ad Helìam Thesbìtem, dicens: Recéde hinc, & vade contra oriéntem, & abscóndere in torrénte Carith, qui est contra Jordânem, & ibi

ibi de torrénte bibes: corvísque præcépi ut pascant te ibi. Abiit ergo, & fecit juxta verbum Dómini: cùmque abiísset, sedit in torrénte Carith, qui est contra Jordânem. Corvi quoque deferébant ei panem & carnes manè, simíliter panem & carnes vésperi, & bibêbat de torrénte. Post dies autem aliquántos siccâtus est torrens: non enim plúerat super terram. Factus est ergo sermo Dómini ad eum, dicens: Surge, & vade in Saréptam Sidoniôrum, & manêbis ibi: præcépi enim ibi mulíeri víduæ ut pascat te. Surréxit, & ábiit in Saréptam Sidoniôrum. Cùmque venísset ad portam civitâtis, appáruit ei múlier vídua cólligens ligna, & vocâvit eam, dixítque ei: Da mihi páululum aquæ in vase, ut bibam. Cùmque illa pérgeret ut afférret, clamâvit post tergum ejus, dicens: Affer mihi, óbsecro, & buccéllam panis in manu tua. Quæ respóndit: Vivit Dóminus Deus tuus, quia non hábeo panem, nisi quantùm pugíllus cápere potest farínæ in hydria, & páululum ólei in lécytho: en cólligo duo ligna, ut ingrédiar & fáciam illud mihi & filio meo, ut comedâmus, & moriâmur. Ad quam Helías ait: Noli timêre, sed vade, & fac, sicut dixísti: verúmtamen mihi primùm fac de ipsa farínula subcinerícium panem párvulum, & affer ad me: tibi autem & filio tuo fácies póstea. Hæc autem dicit Dóminus Deus Israël: Hydria farínæ non deficiet, nec lécythus ólei minuêtur usque in diem in qua Dóminus datûrus est plúviam super fáciem terræ. Quæ ábiit, & fecit juxta verbum Helíæ: & comêdit ipse, & illa, & domus ejus: & ex illa die hydria farínæ non defècit, & lécythus ólei non est imminûtus juxta verbum Dómini, quod locûtus fúerat in manu Helíæ. Factum est autem post verba hæc, ægrotâvit filius mulíeris matrisfamílias, & erat lánguor fortíssimus, ita ut non remanêret in eo hálitus. Dixit ergo ad Helîam: Quid mihi & tibi vir Dei? ingréssus es ad me, ut rememoraréntur iniquitâtes meæ, & interficeres filium meum? Et ait ad eam Helías. Da mihi filium tuum. Tulítque eum de sinu ejus, & portâvit in cœnáculum ubi ipse manêbat, & pósuit super lectum suum. Et clamâvit ad Dóminum, & dixit: Dómine Deus meus, étiamne víduam, apud quam ego utcúmque susténtor, afflixísti ut interficeres fílium ejus? Et expándit se, atque mensus est super púerum tribus vícibus, & clamâvit ad Dóminum, & ait: Dómine Deus meus, revertâtur, óbsecro, ánima púeri hujus in víscera ejus. Et exaudîvit Dóminus vocem Helíæ: & revérsa est ánima púeri intrà eum, & revíxit. Tulítque Helías púerum, & depósuit eum de cœnáculo in inferiôrem domum, & trádidit matri suæ, & ait illi: En vivit filius tuus. Dixítque múlier ad Helîam: Nunc in isto cognóvi, quóniam vir Dei es tu, & verbum Dómini in ore tuo verum est. ℟. Amen.

Hymnus. Noctis tempus jam. fol. 257.

Capítula.

DEus Dei Fili, qui díligens óderis, & parcens occidéndus impéteris, dum in persecutóribus tuis, & benígnus osténderis, & miséricors invenîris; da nobis, ut per passiônis tuæ vúlnera, nostra expiéntur delícta: ut, qui húmilis pro nobis passus es mortem, gloriôsus ætérnam nobis tríbuas claritâtem.

Pater noster.

Lauda. Hæc est generátio quæréntium Dóminum, requiréntium fáciem Dei Jacob, ℣. Dómini est terra, & plenitûdo ejus: orbis terrârum, & univérsi qui hábitant in eo.

Orátio.

EDuca Dómine super aquam refectiônis plebem, quam formásti per aquam baptísmatis: ut, legálibus inebriâta doctrínis, illuc nostrum rápiat desidérium, ubi te dare ætérnum promíttis præmium Beatôrum. ℟. Amen.

Ad Tértiam.

Ecclesiástici Salomônis. *Capítulo* 15.

℟. Deo grátias.

FIli, Multa est sapiéntia Dei, & fortis in poténtia, videns omnes sine intermissiône. Oculi Dómini ad timéntes eum, & ipse agnóscit omnem óperam hóminis. Atténdite ab hómine iníquo, & à próximo cave. Cap. 17. Viæ eôrum coram ipso sunt semper, non sunt abscónditæ ab óculis ipsius. In unamquámque gentem præpósuit rectôrem: & pars Dei Israël facta est maniféesta. Et ómnia ópera eôrum sicut sol in conspéctu Dei: & óculi ejus sine intermissiône inspiciéntes in viis eôrum. Non sunt abscóndita testaménta per iniquitâtem eôrum, & omnes iniquitâtes eôrum in conspéctu Dei. Eleëmósyna viri quasi signáculum in ipso, & grátiam hóminis quasi pupíllam conservâbit: & póstea resúrget, & retríbuet illis retributiônem, unicuíque in caput illôrum,

& convértet inferióres partes terræ. Pœniténtibus autem dedit viam justítiæ, & corroborâvit deficiéntes sustinêre, & destinâvit sortem veritâtis. Convértere ad Dóminum, & relínque peccâta tua: & sta in sortem præpositiònis & oratiònis altíssimi Dei. ℟. Amen.

Léctio Hieremíæ Prophétæ. Threnôrum *Capítulo* 3. ℟. Deo grátias.

EGo vir videns paupertâtem meam, & virga indignatiònis ejus. Me minâvit, & addúxit in ténebris, & non in lucem. Tantùm in me vertit manum suam totâ die. Vetústam fecit pellem meam, & carnem meam, contrîvit ossa mea. Ædificâvit in gyro meo, & circúmdedit me felle, & labôre. In tenebrósis conlocávit me, quasi mórtuos sempitérnos. Circumædificâvit advérsùm me, ut non egrédiar: aggravâvit cómpedem meum. Sed & cùm clamávero, & orávero, exclûsit oratiônem meam. Conclûsit vias meas lapídibus quadris, sémitas subvértit. Ursus insídians factus est mihi, leo in abscóndito. Sémitas meas subvértit, & confrêgit me: pósuit me desolâtam. Teténdit arcum suum, & pósuit me quasi signum ad sagíttam: misit in rénibus meis filias pháretræ suæ. Factus sum in derìsum omni pópulo meo, cánticum eôrum totâ die. Replêvit me amaritudínibus, inebriâvit me absynthio. Confrêgit ad númerum dentes meos, cibâvit me cínere. Venatiône cepérunt me quasi avem inimíci mei gratis. Lapsa est in lacum vita mea, & posuérunt lápidem super me. Inundavérunt aquæ super caput meum: & dixi: Périi. Invocávi nomen tuum Dómine de lacis novíssimis. Vocem meam audísti: ne avértas aurem tuam à singúltu meo gravíssimo & clamóribus. Appropinquásti in die, quâ te invocávi: dixísti: Ne tímeas. Judicásti Dómine causam ánimæ meæ, redémptor vitæ meæ. Vidísti Dómine iniquitátes eôrum advérsùm me: júdica judícium meum. Audísti obpróbria eôrum Dómine, omnes cogitatiónes eôrum advérsùm me; lábia insurgéntium mihi, & meditatiónes eôrum advérsùm me totâ die. Sessiônem eôrum, & resurrectiônem eôrum vide; ego sum psalmus eôrum. Redde eis vicem Dómine juxta ópera manuum suârum. Dabis eis scutum cordis labôrem tuum. Cap. 4. Velocióres fuérunt persecutóres nostri áquilis cœli: super montes persecúti sunt nos, in desérto insidiáti sunt nobis. Spíritus oris nostri Christus Dóminus captus est in peccátis nostris: cui díximus: In umbra tua vivêmus in géntibus. ℟. Amen.

Antíphona 1. Líbera me, Dómine, de ore leônis: & de manu canis éripe ánimam meam. Ut narrem nomen tuum frátribus meis: in médio Ecclésiæ laudâbo te, Dómine Deus meus. ℣. Eripe à frámea ánimam meam: & de manu canis únicam meam.

Orátio.

LIbera nos Dómine de ore leônis; qui injúriam perpéssus es crucis; ut in médio Ecclésiæ te laudántes, narrêmus nomen tuum frátribus nostris: qui solus victor factus es mortis. ℟. Amen.

Antíphona 2. Exurgéntes testes iníqui, quæ ignorâbam interrogábant me. Retribuébant mihi mala pro bonis. Ego autem induêbam me cilício, & humiliâbam in jejúnio ánimam meam. ℣. Sicut próximum, & sicut fratrem nostrum, ita complacêbam: tanquam lugens & contristâtus ita humiliâbar.

Orátio.

DEus Dei Fili, advérsùs quem exurgéntes iníqui, dum ignoránda intérrogant, se ipsos ignorántiâ cœcitâtis júgulant reddéntes tibi pro bonis mala: da nobis, sic in tuis passiónibus conlætári, ut in cœléstis glóriæ cúriâ mereâmur coronándi admítti. ℟. Amen.

Antíphona 3. Impropérium, & misériam expectâvit ánima mea. Et sustínui qui mecum contristarêtur, & non fuit: consolántem me non invéni. ℣. Et dedérunt in escam meam fel: & in siti mea potavérunt me acéto.

℟. Conclûsit vias meas inimîcus: insidiâtor factus est mihi, sicut leo in abscónditis. Sémitam meam subvértit, & confrêgit. Teténdit arcum suum, & pósuit me quasi signum ad sagíttam. Replêvit, & inebriâvit me amaritúdine. Comprehendérunt me inimíci mei sine causa quasi avem in muscípula. Deduxérunt in lacu mortis vitam meam, & posuérunt lápidem contra me. Vide Dómine iniquitátes eôrum: & júdica causam ánimæ meæ, P. Defénsor vitæ meæ. ℣. Sessiònem eôrum & resurrectiônem eôrum vide; ego sum psalmus eôrum. Redde eis vicem Dómine, P. Defénsor.

Preces. Parce, Jesu redémptor: súbveni redémptis delens peccâta nostra P. Prétio sánguinis. ℣. Sacrátæ manus illæ, quæ cruci sunt affixæ, nos à delícto purgent P. Prétio. ℣. Vox, quæ orâvit Patrem, ut hóstibus

bus párceret, hæc nos tibi comméndet delens peccâta nostra P. Prétio. ℣. Omni nos reple bono; & fac carêre malo, ut satiêmur omnes P. Prétio. ℣. Hódie finem nostris pone, Christe, delíctis, ut cràs reficiâmur P. Prétio.

Hymnus. O Nazarêne, lux. fol. 144.

Capítula.

CHriste Dei Fili, quem atrox persequéntium turba cæco furôre perséquitur, & pérsequens obcæcâtur: dum Hóminem in te passiónibus punit, &, Deitâtis in te substántiam, non agnóscit; concêde nobis, ut, te Deum verum, & Hóminem, unum Christum esse faténtes, ab ætérnis supplíciis habéri mereâmur extórres.

Pater noster.

Ad Sextam.

Léctio libri Michææ Prophétæ. *Capítulo 7.*

℟. Deo grátias.

HÆc dicit Dóminus: Périit sanctus de terra, & rectus in homínibus non est: omnes in sánguine insidiántur, vir fratrem suum ad mortem venâtur. Malum mánuum suârum dicunt bonum: princeps póstulat, & judex in reddéndo est: & magnus locûtus est desidérium ánimæ suæ, & conturbavérunt eam. Qui óptimus in eis est, quasi paliûrus: & qui rectus, quasi spina de sepe. Dies speculatiônis tuæ, visitátio tua venit: nunc erit vástitas eôrum. Nolîte crédere ab amíco: & nolîte confídere in duce: ab ea, quæ dormit in sinu tuo, custódi claustra oris tui. Quia filius contuméliam facit patri, & filia consúrget advérsùs matrem suam, nurus advérsùs socrum suam: & inimíci hóminis doméstici ejus. Ego autem ad Dóminum aspíciam, expectâbo Deum salvatôrem meum: áudiet me Deus meus. Ne lætêris inimîca mea super me, quia cécidi: consúrgam, cùm sédero in ténebris, Dóminus lux mea est. Iram Dómini portâbo, quóniam peccávi ei, donec causam meam júdicet, & fáciat judícium meum: edûcet me in lucem, vidêbo justítiam ejus. Et aspíciet inimîca mea, & operiêtur confusiône, quæ dicit ad me: Ubi est Dóminus Deus tuus? Oculi mei vidêbunt in eam: nunc erit in conculcatiône ut lutum plateârum. Dies, ut ædificéntur macériæ tuæ: in die illa longè fiet lex. In die illa & usque ad te véniet Assur, & usque ad civitátes munítas; & à civitátibus munítis usque ad flumen, & ad mare de mari, & ad montem de monte. Et terra erit in desolatiônem propter habitatóres suos, & propter fructum cogitatiônum eôrum. Pasce pópulum tuum in virga tua, gregem hereditâtis tuæ. ℟. Amen.

Antíphona 1. Venántes captáti sunt quasi avem inimíci mei gratis. Morti tradidérunt ánimam meam. ℣. Et tu Dómine deridêbis eos: pro níhilo habêbis omnes gentes.

Orátio.

CHriste Dei Fili, qui sine causa delícti, & morti es tráditus, & venántium láqueis inretîtus; fácito, ut per indébitam mortem tuam mors nobis débita devincâtur: ut, qui pro nobis es tráditus ínnocens, per bonum innocéntiæ ad te nos fácias quandôque pervenîre felíces. ℟. Amen.

Antíphona 2. Totâ die exprobravérunt me inimíci mei: & qui me laudábant advérsùm me jurâbant; tu autem Dómine miserêre mei. ℣. Quia cínerem sicut panem manducâbam, & potum meum cum fletu miscêbam.

Orátio.

TOtâ die exprobrâbant te inimíci tui injústè; cùm te mundi Dóminum non solùm non agnóscerent; sed & viri pacífici advérsùs te jurârent: Præsta ergo nobis, ut qui passiônem tuam rectè crédimus; in resurrectiône ætérna tecum páriter sine fine vivâmus. ℟. Amen.

Antíphona 3. Dóminus mihi adjûtor est: non timêbo, quid mihi fáciat homo. Dóminus mihi adjûtor est: & ego vidêbo inimícos meos. ℣. Tamquam cúmulus arénæ impúlsus sum ut cáderem: & Dóminus suscêpit me.

℟. Súbitò vulnerâvit me ínvidus diábolus, & ad níhilum redácta sunt ossa mea. Fratres mei testimónium dicunt contra me: P. Líbera me, Dómine. ℣. Custódi me Dómine de manu peccatôris: & ab homínibus iníquis P. Líbera me, Dómine.

Preces. Parce, Jesu redémptor, & súbveni redémptis delens peccâta nostra P. Prétio sánguinis tui. ℣. Corpus nostrum, quod cruci affígi voluísti, te judicánte, salva P. Prétio. ℣. Non júdices in ira, pro quibus judicâtus es, álapis es cæsus delens peccâta nostra P. Prétio. ℣. Quôrum peccâta tuis in húmeris portásti; hos, ne ruant, custódi P. Prétio. ℣. Hódie in nobis purgatiônem fœtôris séntiant, & cras reple delens peccâta nostra. P. Prétio.

Hymnus. O Nazarêne, lux. fol. 144.

Orátio.

CHriste Deus, qui injúriam mortis & crucis pro nobis sustulísti; da nobis, ut per te victóres efficiâmur nostri piáculi: ut in eo, quod tu post mortem resúrgis in glóriam, nos à morte vitiôrum, numquam ultérius casúri resurgâmus per grátiam.

Pater noster.

Ad Nonam.

Sapiéntiæ Salomônis. *Capítulo* 16.

℟. Deo grátias.

FIli, Deus sermône suo ómnia sanat. Ipse enim vitæ & mortis habet potestâtem, & dedûcit ad portas mortis, & redûcit: homo autem occìdit per malítiam ánimam suam, & cùm exìbit spíritus, non revertétur, nec revocâbit ánimam, quæ recépta est: sed tuam, Dómine, effúgere manum impossíbile est. Negántes enim te nosse ímpii, per fortitúdinem bráchii tui flagelláti sunt: novis aquis, & grandínibus persecutiônem passi, per ignem consummáti. Quod enim mirábile in aqua erat, quòd ómnia extínguit, plus ignis valêbat: vindex enim est orbis justôrum: sed ut ipsi vidéntes scirent, quóniam Dei judício patiúntur persecutiônem. Et quodam témpore in aqua supra virtûtem ignis ardêbat, ut iníquæ terram nativitâtis exterminâret. Pro quibus angelôrum esca nutrísti pópulum tuum, & parâtum panem de cœlo præstitísti eis sine labôre, omne delectaméntum in se habéntem, & omnis sapôris suavitâtem. Ut scirent filii tui, quos dilexísti, Dómine, quóniam non nativitâtis fructus pascunt hómines, sed sermo tuus hos, qui in te credunt, consérvat. Quod enim ab igne non póterat exterminâri, statim ab exíguo rádio solis calefáctum tabescêbat: ut notum ómnibus esset, quóniam opórtet prævenîre solem ad benedictiônem, & ad oriéntem lucis te Dóminum adorâre. ℟. Amen.

Léctio libri Maláchim. 3. Regum. *Capít.* 18.

℟. Deo grátias.

IN diêbus illis: Factus est sermo Dómini ad Helìam Thesbîtem, dicens: Vade, & osténde te Achab, ut dem plúviam super fáciem terræ. Ivit ergo Helías ut osténderet se Achab: erat autem fames véhemens in Samaría. Vocavítque Achab Abdìam dispensatôrem domûs suæ: Abdías autem timêbat Dóminum Deum valde. Nam cùm interficeret Jézabel prophétas Dómini, tulit ille centum prophétas, & abscóndit eos quinquagénos, & quinquagénos in spelúncis, & pavit eos pane & aquâ. Dixit ergo Achab ad Abdìam: Vade in terram ad univérsos fontes aquârum, & in cunctas valles, si fortè possìmus invenîre herbam, & salvâre equos & mulos, & non pénitùs juménta intéreant. Diviserúntque sibi regiónes, ut circumírent eas: Achab ibat per viam unam, & Abdías per viam álteram seórsùm. Cùmque esset Abdías in via, Helías occúrrit ei: qui cùm cognovísset eum, cécidit super fáciem suam, & ait: Num tu es dómine mi, Helías? Cui ille respóndit: Ego. Et dixit: Vade, & dic dómino tuo: Adest Helías. Et ille, Quid peccávi, inquit, quóniam tradis me servum tuum in manu Achab, ut interficiat me? Vivit Dóminus Deus tuus, quia non est gens aut regnum, in quo non míserit dóminus meus, te requírens: & respondéntibus cunctis: Non est hìc: adjurâvit regna síngula & gentes, eò quòd mínimè reperiréris. Et nunc dicis mihi: Vade, & dic dómino tuo: Adest Helías. Cùmque recéssero à te, spíritus Dómini asportâbit te in locum, quem ego ignóro: & ingréssus nunciâbo Achab, & non invéniens te, interficiet me: servus autem tuus timet Dóminum ab infántia sua. Numquid non indicâtum est tibi dómino meo, quid fécerim cùm interficeret Jézabel prophétas Dómini, quòd abscónderim de prophétis Dómini centum viros quinquagénos & quinquagénos in spelúncis, & páverim eos pane & aqua? Et nunc tu dicis: Vade, & dic dómino tuo: Adest Helías: ut interficiat me? Et dixit Helías: Vivit Dóminus exercítuum, ante cujus vultum sto, quia hódie apparêbo ei. Abiit ergo Abdías in occúrsum Achab, & indicâvit ei. Venítque Achab in occúrsum Helíæ. Et cùm vidísset eum, ait: Tu ne es ille, qui contúrbas Israël? Et ille ait: Non ego turbávi Israël, sed tu, & domus patris tui, qui dereliquístis mandâta Dómini, & secúti estis Baálim. Verúmtamen nunc mitte, & cóngrega ad me univérsum Israël in monte Carméli, & prophétas Baal quadringéntos quinquagínta, prophetásque lucôrum quadringéntos, qui cómedunt de mensa Jézabel. Misit Achab ad omnes filios Israël, & congregâvit prophétas in monte Carméli. Accédens autem Helías ad omnem pópulum Israël, ait: Usquequò claudicâtis in duas partes? si Dóminus est Deus, sequímini eum: si autem Baal, sequímini illum. Et non respóndit ei

ei pópulus verbum. Et ait rursus Helías ad pópulum: Ego remánsi prophêta Dómini solus: prophétæ autem Baal quadringénti & quinquagínta, prophetæque lucôrum quadringénti viri sunt. Dentur nobis duo boves; & illi éligant sibi bovem unum, & in frusta cædéntes, ponant super ligna, ignem autem non suppónant: & ego fáciam bovem álterum, & impônam super ligna, ignem autem non suppònam. Invocâte nómina deôrum vestrôrum, & ego invocâbo nomen Dei mei: & Deus qui exaudíerit per ignem, ipse sit Deus. Respóndens omnis pópulus, ait: Optima propositio, quam locûtus est Helías. Dixit ergo Helías prophétis Baal: Elígite vobis bovem unum, & fácite primi, quia vos plures estis: & invocâte nómina deôrum vestrôrum, ignémque non supponâtis. Qui cùm tulíssent bovem, quem déderat eis, fecérunt: & invocábant nomen Baal de manè usque ad merídiem, dicéntes: Baal, exáudi nos. Et non erat vox, nec qui respondêret: transiliebántque altâre, quod fécerant. Cùmque esset jam merídies, illudêbat illis Helías, dicens: Clamâte voce majôre: Deus enim est, & fórsitan lóquitur, aut in diversório est, aut in itínere, aut certè dormit, ut excitêtur. Clamábant ergo voce magnâ, & incidébant se juxta ritum suum cultris, & lancéolis, donec perfunderéntur sánguine. Postquam autem tránsiit merídies, & illis prophetántibus vénerat tempus, quo sacrificium offérri solet, nec audiebâtur vox, nec áliquis respondêbat, nec attendêbat orántes: dixit Helías omni pópulo: Veníte ad me. Et accedénte ad se pópulo, curâvit altâre Dómini, quod destrúctum fúerat: & tulit duódecim lápides juxta númerum tríbuum filiôrum Jacob, ad quem factus est sermo Dómini, dicens: Israël erit nomen tuum. Et ædificâvit de lapídibus altâre in nómine Dómini: fecítque aquædúctum, quasi per duas aratiúnculas, in circúitu altâris, & compósuit ligna: divisítque per membra bovem, & pósuit super ligna, & ait: Implête quátuor hydrias aquâ, & fúndite super holocáustum, & super ligna. Rursúmque dixit: Etiam secúndò hoc fácite. Qui cùm fecíssent secúndò, ait: Etiam tértiò id ipsum fácite. Fecerúntque tértiò, & currébant aquæ circum altâre, & fossa aquædúctûs replêta est. Cùmque jam tempus esset ut offerrêtur holocáustum, accédens Helías prophêta, ait: Dómine Deus Abraham, & Isaac, & Israël, osténde hódie quia tu es Deus Israël, & ego servus tuus, & juxta præcéptum tuum feci ómnia verba hæc. Exáudi me Dómine, exáudi me: ut discat pópulus iste, quia tu es Dóminus Deus, & tu convertísti cor eôrum íterùm. Cécidit autem ignis Dómini, & vorâvit holocáustum, & ligna, & lápides, púlverem quoque & aquam quæ erat in aquædúctu lambens. Quod cùm vidísset omnis pópulus, cécidit in fáciem suam, & ait: Dóminus ipse est Deus, Dóminus ipse est Deus. Dixítque Helías ad eos: Apprehéndite prophétas Baal, & ne unus quidem effúgiat ex eis. Quos cùm apprehendíssent, duxit eos Helías ad torréntem Cison, & interfêcit eos ibi. ℟. Amen.

Antíphona 1. Si ambulávero in médio tribulatiônis, vivificâbis me: & super iram inimicôrum meôrum extendísti manum tuam, & salvum me fecit déxtera tua. ℣. Dóminus retríbuet pro me: Dómine misericórdia tua in ætérnum: ópera mánuum tuârum ne despícias.

Orátio.

SI ambulavérimus in médio tribulatiônis nostræ, Dómine vivífica nos; & super iram inimicôrum nostrôrum emítte manum tuam: & líbera nos déxterâ tuâ, qui vicísti mundum per Crucis tuæ invictíssimum signum: ut per te ab aëreis hujus mundi potestátibus insígniter liberáti, triumphántes & ovántes petâmus íntima cœli. ℟. Amen.

Antíphona 2. Pone, Dómine, láchrymas meas in conspéctu tuo; convertántur inimíci mei retrórsùm, & cognóscam ego, quia tu es Deus meus. ℣. In quacúmque die invocávero te, velóciter exáudi me. Multiplicásti ánimam meam in virtûte: ecce cognóvi, quóniam Deus meus es tu.

Orátio.

POne Dómine in conspéctu tuo contra eos, qui nos odérunt, nostrârum óbices lachrymârum: ut jam tandem inimíci nostri convertántur retrórsùm, qui nos insáno ódio persequúntur: sicque, rogâmus, nostri críminis incéndia ubértas lachrymârum extínguat, ut passiônis tuæ celébritas per arctam gradiéntes viam ad gáudia nos pértrahat infinîta. ℟. Amen.

Antíphona 3. A láqueo línguæ iníquæ líbera me, Dómine, & à lábiis operántibus mendácium. Líbera me à rugiéntibus, parátis ad escam, & de manu quæréntium ánimam meam. ℣. Ad Dóminum cùm tribu-

lâ-

làrer clamávi : & exaudìvit me.
Hymnus O Nazarêne. fol. 144.

Orátio.

CHriste Dei Patris indivídua proles, qui adsúmpto hómine láqueos iníquæ linguæ perpéssus es; tu Ecclésiam tuam ab ómnium passiònum inlécebris líbera; à nocibilitâte labiòrum detrahéntium inlæsam consérva: quátenus à rugiéntibus, minístris scílicet diabólicæ potestàtis exémpta, tibímet cœlésti in cúria inhæreat gloriòsa.

Pater noster.

Ad Vésperum.

Lauda. Illuminátio mea, & salus mea Dóminus.

Antíphona. Invoca me in die tribulatiònis: & erípiam te, & glorificàbis me. Psalmus 49.

Lauda. Véniat super nos, Dómine, misericórdia tua; & salutàre tuum, & elóquium tuum. ℣. Et respondêbo exprobrántibus mihi verbum: quia sperávi in sermónibus tuis.

Hymnus. Vocàris ad vitam. fol. 334.

Capítula. Deus auctor lúminis. fol. 343.

Lauda. Hæc est generátio. fol. 345.

FERIA QUARTA.

Ad Matutìnum.

Antíphona. Salvum me fac Deus meus. Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine causa: dentes peccatòrum contrivísti. Psalmus 3.

Orátio.

COnfessiònem nostram Dómine post quiêtem, dignam tuis conspéctibus éffice: ut sicut resurréctio nostra in te sumpsit exórdium; ita vita nostra à te hábeat præmium, nostrâque fragílitas tuo muniâtur auxílio: ut hóstium míllia rábido nos circumdántium frémitu, tuo dispargántur judício, tuòque conterántur respéctu, tuísque jáculis vulneréntur: & plebs à te cóndita, á te redémpta, ex te suscépta, fidei mérito sanctòque famulátu semper ad te concúrrat; tuísque in átriis te crebrò laudatûra consúrgat. ℟. Amen.

Antíphona 1. Pósui fáciem meam ut petram duríssimam, & scio quóniam non confúndar. Juxtà est enim qui me justíficat. ℣. Eripe me de inimícis meis Deus meus: & ab insurgéntibus in me líbera me.

Orátio.

CHriste Deus, qui mundum véniens liberatûrus in carne, fáciem tuam, ut petram posuísti duríssimam; érige nos passiònis tuæ exémplo & crucis circumválla præsídio: ut & infidélitas per te confûsa dispéreat, & rursum fidélitas à te coronatûra pervéniat. ℟. Amen.

Antíphona 2. Cóngrega, Dómine, inimícos meos quasi gregem ad víctimam: sanctífica illos in die occisiònis: quia dixérunt: Non vidêbit novíssima nostra. ℣. Dómine, exáudi oratiònem meam: & clamor meus ad te pervéniat. Non avértas fáciem tuam à me.

Orátio.

COngrega, Dómine, inimícos tuos quasi gregem ad víctimam, quò aut resipiscéntes ad véniam rédeant, aut in malis perdurántes æternitàtis judício contabéscant: ut tu solus, qui víctima pro nobis munda oblàtus es Patri, victóres nos efficias críminis nostri. ℟. Amen.

Antíphona 3. Non avértas aurem tuam à singúltu meo, & clamóribus, Dómine Deus meus: appropínqua in die tribulatiònis, & dic ánimæ meæ: Ne tímeas. Vide, Dómine, iniquitátes eòrum advérsùm me: júdica judícium meum.

Orátio.

NOn avértas aurem tuam à singúltu nostro, Dómine, nec tuum remóveas aspéctum à corde contríto; sed in auxílium Ecclésiæ tuæ appropínqua: ut, qui tuis passiónibus conformâtur, tuis quoque munéribus consolêtur. ℟. Amen.

℟. Omnes adversárii mei persecúti sunt me, & non sunt satiáti: ecce stylo scribéntur sermónes mei, & reponéntur in libro, ut sint in testimónium: ego scio quia ætérnus est. P. Qui me derelìquit super terram. Resúrget caro mea, quæ ista pátitur. ℣. Dóminus Deus apéruit mihi aurem, ego autem non contradìco. Ecce Deus auxiliâtor meus. P. Qui.

Orátio.

OMnípotens Dei Fílius Christe, cujus verba stylo férreo, forti scílicet senténtiâ Patrum, scrípta dignoscúntur; in petra præduríssima, vidélicet géntium corda, univérsa membròrum Ecclésiæ tuæ corda emólliens, nómina eòrum in página libri vitæ dígiti tui sancto stylo conscrìbe; quò & naturáli turgédine cáreant, & veræ humilitàtis grátiâ enitéscant. ℟. Amen.

IN LAUDIBUS.

Antíphona. Deus, propter te à peccátis meis fáciem tuam avérte: & omnes iniquitátes meas dele. Quóniam ego in iniquitátibus concéptus sum: & in peccátis péperit me mater mea. Psalmus 50.

Orá-

Orátio. Agnoscéntibus nobis. fol. 259.

Antíphona. Dóminus mecum est quasi bellâtor fortis: idcírcò qui persequúntur me, cadant, & infirmi fiant: confundántur veheménter, quia non intellexérunt obpróbrium sempitérnum.

Cánticum. Seduxísti me, Dómine. fol. 276.

Orátio.

REdémptor humáni géneris Dómine Deus bellâtor fortis, qui torcûlar sústinens passiônis, ipsum quoque torcûlar in quo calcâtor es, conculcásse dignósceris; dum & à morte surgis; & eos, qui te persecúti sunt corruéntes infirmántesque osténdis: præbe nobis, in tuis passiónibus & hiláriter amaréscere, & opuléntiùs conlætári: ut, dum infidéles perfidia crúciat, fidéles convérsio ab iniquitâte absólvat. ℟. Amen.

Matutinárium.

In matutínis meditâbor in te: quia fuísti adjûtor meus, Dómine. ℣. Deus Deus meus ad te de luce vígilo.

Lauda. In sanctis ejus laudâte Dóminum.

Léctio libri Maláchim. 3. Regum. *Capít.* 18. ℟. Deo grátias.

IN illis diêbus ait Helías ad Achab: Ascénde, cómede & bibe: quia sonus multæ plúviæ est. Ascéndit Achab ut coméderet, & bíberet: Helías autem ascéndit in vérticem Carméli, & pronus in terram pósuit fáciem suam inter génua sua, & dixit ad púerum suum: Ascénde, & próspice contra mare. Qui cùm ascendísset, contemplâtus ait: Non est quicquam. Et rursùm ait illi: Revértere septem vícibus. In séptima autem vice, Ecce nubécula parva quasi vestígium hóminis ascendêbat de mari. Qui ait: Ascénde, & dic Achab: Junge currum tuum & descénde, ne óccupet te plúvia. Cùmque se vérteret huc atque illuc, ecce cœli contenebráti sunt, & nubes, & ventus, & facta est plúvia grandis. Ascéndens ítaque Achab ábiit in Jézrahel: & manus Dómini facta est super Helîam, accinctísque lumbis currêbat ante Achab, donec venîret in Jézrahel. Capít. 19. Nunciâvit autem Achab Jézabel ómnia quæ fécerat Helías, & quómodo occidísset univérsos prophétas Baal gládio. Misítque Jézabel núncium ad Helîam, dicens: Hæc mihi fáciant dii, & hæc addant, nisi hac horâ cras posúero ánimam tuam sicut ánimam unîus ex illis. Tímuit ergo Helías, & surgens ábiit, quocúmque eum ferêbat volúntas: venítque in Bersabée Judá, & dimîsit ibi púerum suum, & perréxit in desértum, viam unîus diéi. Cùmque venísset, & sedêret subter unam juníperum, petîvit ánimæ suæ, ut morerêtur, & ait: Súfficit mihi Dómine, tolle ánimam meam: neque enim mélior sum, quàm patres mei. Projecítque se, & obdormîvit in umbra juníperi: & ecce angelus Dómini tétigit eum, & dixit illi: Surge, cómede. Respéxit, & ecce ad caput suum subcinerícius panis, & vas aquæ: comêdit ergo, & bibit, & rursùm obdormîvit. Reversúsque est angelus Dómini secúndò, & tétigit eum, dixítque illi: Surge, cómede: grandis enim tibi restat via. Qui cùm surrexísset, comêdit, & bibit, & ambulâvit in fortitúdine cibi illîus quadragínta diêbus & quadragínta nóctibus, usque ad montem Dei Oreb. Cùmque venísset illuc, mansit in spelúnca: & ecce sermo Dómini ad eum, dixítque illi: Quid hîc agis Helîa? At ille respóndit: Zelo zelâtus sum pro Dómino Deo exercítuum, quia dereliquérunt pactum Dómini filii Israël: altária tua destruxérunt, & prophétas tuos occidérunt gládio, & derelíctus sum ego solus, & quærunt ánimam meam, ut áuferant eam. Et ait ei: Egrédere, & sta in monte coram Dómino: & ecce Dóminus tránsiit, & spíritus grandis & fortis subvértens montes, & cónterens petras ante Dóminum: non in spíritu Dóminus, & post spíritum commótio: non in commotiône Dóminus, & post commotiônem ignis: non in igne Dóminus, & post ignem síbilus auræ ténuis. Quod cùm audísset Helías, opéruit vultum suum pállio, & egréssus stetit in óstio spelúncæ, & ecce vox ad eum, dicens: Quid hîc agis, Helîa? Et ille respóndit: Zelo zelâtus sum pro Dómino Deo exercítuum, quia dereliquérunt pactum tuum filii Israël: altária tua destruxérunt, & prophétas tuos occidérunt gládio, & derelíctus sum ego solus, & quærunt ánimam meam, ut áuferant eam. Et ait Dóminus ad eum: Vade, & revértere in viam tuam per desértum in Damáscum: cùmque pervéneris illuc, unges Azáël regem super Syriam, & Jehu filium Namsi unges regem super Israël: Helisêum autem filium Saphat, qui est de Abelméula, unges prophêtam pro te. Et erit, quicúmque fúgerit gládium Azáël, occîdet eum Jehu: & quicúmque fúgerit gládium Jehu, interficiet eum Helisêus. Et derelínquam mihi in Israël septem míllia virôrum, quorum génua non sunt incurvâta ante Baal, & omne os, quod non ado-

adorâvit eum ósculans manum. Proféctus ergo inde Helías, réperit Heliséum filium Saphat arántem in duódecim jugis boum: & ipse in duódecim jugis boum arántibus unus erat: cùmque venísset Helías ad eum, misit pállium suum super eum. Qui statim relíctis bobus cucúrrit post Helîam, & ait: Osculer, oro te, patrem meum, & matrem meam, & sic sequar te. Dixítque ei: Vade, & revértere: quod enim meum erat, feci tibi. Revérsus autem ab eo, tulit par boum, & mactâvit illud, & in arátro boum coxit carnes, & dedit pópulo, & comedérunt: consurgénsque ábiit, & secûtus est Helîam, & ministrâbat ei. ℟. Amen.

Hymnus. Noctis tempus. fol. 257.

Capítula.

JUstus es Dómine; qui pro nobis injústè judicátus es ínnocens: & ideò quæsumus, ut qui punîtus es sine crímine tuo, absólvas nos à facínore nostro.

Pater noster.

Lauda. Legem pone eis Dómine viam justítiæ tuæ: & exquírant eam semper. ℣. Da mihi intelléctum, & perscrutábor legem tuam: & custódiam illam in toto corde meo.

Orátio.

INclína cor nostrum, Dómine, in testimónia tua; & à pravo vanitâtis intúitu avérte: ut ab amôre terréno nos ségreges; & supérnæ dilectióni consócies. ℟. Amen.

Ad Tértiam.

Proverbiôrum Salomônis. *Capítulo 17.*
℟. Deo grátias.

FIli, Qui déspicit páuperem, éxprobrat factóri ejus: & qui in ruína lætâtur altérius, non erit impunîtus. Qui reddit mala pro bonis, non recêdet malum de domo ejus. Et qui justíficat ímpium, & qui condémnat justum, abomínábilis est utérque ante Deum. Quid prodest divítias stulto habêre, cùm sapiéntiam meréri non possit? Omni témpore díligit, qui amîcus est: & frater in angústiis comprobâtur. Homo stultus plaudet mánibus, cùm spopónderit pro amíco suo. Qui meditâtur discórdias, díligit rixas; & qui exáltat cor suum, quærit ruînam. Qui pervérsi cordis est, non invéniet bonum: & qui vertit linguam, íncidet in malum. Múnera de sinu ímpius áccipit, ut pervértat sémitas justi. Non est bonum, damnum inférre justo: nec percútere príncipem, qui recta júdicat. Occasiónes quærit qui vult recédere ab amíco: omni témpore erit exprobrábilis. Aqua profúnda verba justi: & torrens redúndans fons sapiéntiæ. ℟. Amen.

Léctio Esaíæ Prophétæ. *Capítulo 63.*
℟. Deo grátias.

HÆc dicit Dóminus: Quis est iste, qui venit de Edon, tinctis vestibus de Bosra? iste formôsus in stola sua, grádiens in multitúdine fortitúdinis suæ. Ego, qui loquor justítiam, & propugnâtor sum ad salvándum. Quare ergo rubrum est induméntum tuum, & vestiménta tua sicut calcántium in torculári? Torcûlar calcávi solus, & de géntibus non est vir mecum: calcávi eos in furôre meo, & conculcávi eos in ira mea: & aspérsus est sanguis eôrum super vestiménta mea, & ómnia induménta mea inquinávi. Dies enim ultiônis in corde meo, annus retributiônis meæ venit. Circumspéxi, & non erat auxiliâtor: quæsívi, & non fuit qui adjuvâret: & salvâvit mihi bráchium meum, & indignátio mea ipsa auxiliâta est mihi. Et conculcávi pópulos in furôre meo, & inebriávi eos indignatiône meâ, & detráxi in terram virtûtem eôrum. Miseratiônum Dómini recordâbor, laudem Dómini super ómnibus, quæ réddidit nobis Dóminus, & super multitúdinem bonôrum domus Israël, quæ largîtus est eis secúndùm indulgéntiam suam, & secúndùm multitúdinem misericordiârum suârum. Et dixit: Verúmtamen pópulus meus est, filii non negántes: & factus est eis salvâtor. In omni tribulatiône eôrum non est tribulâtus, & ángelus faciéi ejus salvâvit eos: in dilectiône sua, & in indulgéntiâ suâ ipse redêmit eos, & portâvit eos, & elevâvit eos cunctis diêbus sæculi. ℟. Amen.

Antíphona 1. Conclûsit inimîcus viam meam, & ánima mea in dolôre turbâta est: ádjuva me, Deus meus. ℣. Eripe me Dómine ab hómine malo: à viro iníquo, & linguâ dolósâ líbera me.

Orátio.

CHriste, Dei virtus, & Dei sapiéntia, cujus vias dum antîquus hostis persequéndo conclúdere nítitur, à te, qui via es, mirífícè conculcâtur; ita nos, quæsumus, tuâ grátiâ circumválla; ut nec in via peccatôrum antíqui hostis óbice concludâmur; & íterùm te juvánte per vias voluntâtis tuæ dilatâto corde currâmus. ℟. Amen.

Antíphona 2. Semper vidêbo vindíctam de inimícis meis: posuérunt gravédinem cervíci meæ: vide Dómine, & júdica, ne derelínquas me. ℣. Júdica Dómine nocéntes me, &

& expúgna impugnántes me.

Orátio.

EXúrge Deus, & misericórditèr júdica terram, qui es pro nobis judicâtus in terra; qui condemnâtus absólvis reos; qui móriens vivíficas mórtuos; qui resúrgens confirmas dúbios, & confúndis iníquos. In tuam namque hereditâtem gentes credéndo vocéntur, quem resurrexísse pro salûte fidélium confiténtur. ℟. Amen.

Antíphona 3. Cogitavérunt mala advérsùs ánimam meam, & peccâta sua occultavérunt. Memor esto stetísse me ante fáciem tuam, & locûtum esse pro eis bona. ℣. Qui cogitavérunt malítias in corde suo: totâ die constituébant prælia. Non dicâtur Glória.

℟. Ecce factus sum ómnibus inimícis meis in provérbium; & longè facti sunt, qui me diligébant. Exténdit inimîcus meus advérsùm me pháretram suam, & subvértit calcáneum meum. Replêta est ánima mea dolóribus. Congregâvit inimîcus meus furôrem suum in me, & infrémuit contra me déntibus suis. P. Tu autem, Dómine, líbera me, & pone me juxta te. ℣. Súbitò vulnerâvit me ínvidus inimîcus, & ad níhilum redácta sunt ossa mea. P. Tu autem, Dómine. Non dicâtur Glória.

Preces. Tu pastor bone, qui pro óvibus ánimam posuísti, meménto nostrî, P. Placâre, & miserêre. ℣. Virtus perénnis, sapiéntia Dei summi, Verbum Patris, meménto nostrî; P. Placâre. ℣. Cónditor rerum, vita ómnium, dominâtor Angelôrum, meménto nostrî; P. Placâre. ℣. Tu Dei agnus, tu pro nobis es, velut ovis, immolâtus, meménto nostrî; P. Placâre. ℣. Innocens captus, cæsus cólaphis, latrónibus datus, meménto nostrî; P. Placâre. ℣. Qui solus mortem nostri críminis tuâ morte devicísti, meménto nostrî; P. Placâre.

Hymnus. O Nazarêne. fol. 144.

Capítula.

ADvérsùs tuam, Christe, ánimam mala cogitántes patiénter équidem sústines, ut pro te bonum tuis pastor exémplum grégibus præbêres: dum & persequéntium jácula tóleras, & pro persequéntibus Patrem efflágitas; da ergo nobis, passiônis tuæ sacraménto à nostris passiónibus élui: ut, qui blasphemántes te patientíssimè tolerásti, credéntes tibi ab ætérna éruas damnatiône judícii.

Pater noster.

Ad Sextam.

Léctio libri Hieremíæ Prophétæ. *Capít.* 10.
℟. Deo grátias.

HÆc dicit Dóminus: Ecce ego longè projíciam habitatóres terræ in hac vice: & tribulâbo eos ita ut non inveniántur. Væ mihi super contritiône mea, péssima plaga mea. Ego autem dixi: Planè hæc infírmitas mea est, & portâbo illam. Tabernáculum meum vastâtum est: omnes funículi mei dirúpti sunt, filii mei exiérunt à me, & non subsístunt: non est qui exténdat ultrà tentórium meum, & érigat pelles meas. Quia stultè egérunt pastóres, & Dóminum non quæsiérunt: proptérea non intellexérunt, & omnis grex eôrum dispérsus est. Vox auditiônis ecce venit, & commótio magna de terra Aquilônis: ut ponat civitátes Judá solitúdinem, & habitáculum dracônum. Cap. 11. Audîte verba pacti hujus, & loquímini ad viros Judá, & ad habitatóres Hierúsalem, & dices ad eos: Hæc dicit Dóminus Deus Israël: Maledíctus vir, qui non audíerit verba pacti hujus, quod præcépi pátribus vestris in die, quâ edúxi eos de terra Ægypti, de fornâce férrea, dicens: Audîte vocem meam, & fácite ómnia quæ præcépi vobis, & éritis mihi in pópulum, & ego ero vobis in Deum. ℟. Amen.

Antíphona 1. Augeat Dóminus plebem suam, & multíplicet eam in multis míllibus populôrum. ℣. Confiteántur Dómino misericórdias ejus: & mirabília ejus filiis hóminum.

Orátio.

AUge, Dómine, pópulum tuum nimis, eúmque vel méritis, vel rebus exálta: ut, qui invidôrum déntibus mordêmur, felicióres semper, te propitiánte, constêmus. ℟. Amen.

Antíphona 2. Læténtur, Dómine, super elóquia tua: sicut qui invênit spólia multa. ℣. Et sacríficent sacrificium laudis: & pronúntient ópera ejus in exultatiône.

Orátio.

LÆténtur, Dómine super elóquia tua, quæ super mel & favum sunt dúlcia: quáliter nobis temporâlem dilectiônem non ínferant; sed ad supérnam semper delectatiônem ovándo perdúcant. ℟. Amen.

Antíphona 3. Testimónium tuum, Dómine, fidêle, párvulis præstet sapiéntiam. ℣. Justítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda.

Orátio.

TEstimoniôrum tuôrum, Dómine, efficiâmur herédes; quæ nobis facta sunt

credibília: sint nostræ meditatióni assídua, ut sunt fidei veritâte sincêra: atque ita nostro consumméntur ópere, sicut proferúntur ex ore: regant consolatiône mœréntes; ac promptióres ad te fáciant auditóres. ℟. Amen.

℟. Gressus eôrum dírige, Deus, in sémitis tuis: P. Ut non moveántur vestígia eôrum. ℣. Declarátio sermônum tuôrum illúminat: & intelléctum dat párvulis. P. Ut.

Preces. Dómine, exáudi, & salva, & líbera me. P. Dómine, ℣. Ad te ascéndat orátio mea, Deus, & líbera me. P. Dómine, ℣. Ne avértas fáciem tuam à me, sed líbera me, P. Dómine. ℣. Cogitavérunt advérsùm me: ne déseras me, sed líbera me, P. Dómine. ℣. Tu enim Deus auxiliâtor meus, tu ádjuva me, P. Dómine. ℣. Erípiat me manus excélsa tua, & prótegat me, P. Dómine. ℣. Adsíste mihi in adjutórium semper, & líbera, P. Dómine. ℣. Nunc ecce opprêssit me dolor meus: jam líbera me, P. Dómine. ℣. Spíritus meus attenuâtus est in me: vivífica me, P. Dómine. ℣. Artus mei in nihilum redácti sunt, jam réfice me, P. Dómine. ℣. Hostes mei furôrem suum implevérunt; tu érue me, P. Dómine. ℣. Infremuérunt contra me déntibus suis; tu líbera me, P. Dómine. ℣. Aperuérunt contra me ora sua; tu custódi me, P. Dómine. ℣. Adsístat tibi orátio mea, Deus, & exáudi me, P. Dómine. ℣. Clamor meus ad te pervéniat, & exáudi me, P. Dómine. ℣. Virtus tua afflíctum erípiat, & prótegat me.

Hymnus. O Nazarêne, lux. fol. 144.

Capítula.

GRessus nostros Dómine in sémitis tuis confirma, ut in via tua gradiéntes, misericórdiæ tuæ nobis auxiliéntur, & in tentatiónibus tueántur: ut cùm apparúerit justítia tua, appareâmus in conspéctu tuo sine confusiône, & satiêmur glóriâ tuâ sine confusiône. Pater noster.

Ad Vésperum.

Lauda. Véspere, & manè, & merídie te laudâmus, Dómine.

Antíphona. Eripe me Dómine ab hómine malo: & à viro iníquo líbera me. Psalmus 139.

Lauda. Deus laudem meam ne tacúeris: quia ore ímpii circumdedérunt me: & expugnavérunt me gratis.

Hymnus.

JAm legis umbra cláuditur,
Novúmque Phasse pródiit,
Cùm vera lux in vésperum
Mundi subórta prómicat.
Hinc Christe rex post bíduum
Cœnæ litas convívium,
Quo pascha pridem mysticum
In pascha nostrum vértitur.
Audi fidélium préces,
Qui traditôrem passus es;
Hac nocte nos inlúmina,
Carnem lava, cor præpara.
Ardor tuæ dulcédinis
Intérna nostra cóncremet;
Fides parátos ínnovet,
Opúsque ad regnum vocet.
Ut, suavitâte grátiæ
Hinc advocáti, in crástinum
Inebriêmur póculis
Tui sacráti sánguinis.
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Regnans per omne sæculum. Amen.

Capítula.

PRopínqua passiônis tuæ solémnia, Christe Deus, plebs devôta suscípiens, præparári tibi in hóstiam vivam desíderat; proínde quæsumus, ut qui in crástinum ad tuum accessúri sumus convívium, præsta, ut in susceptiône hujus venerándæ noctis & culpârum ténebris careâmus, & amôris tui igne inflammêmur. Pater noster.

Benedíctio.

PAssio nos consérvet jure perénni; ℟. Amen.
Crímine nos hódie lavet, & cras múnere ditet: ℟. Amen.
Quò, pulsis vítiis, Pascha cum illo celebrêtis. ℟. Amen.

Lauda. Legem pone eis Dómine. fol. 352.

FERIA QUINTA.

Ad Matutînum.

Antíphona. Deus percussísti omnes adversántes mihi sinè causa: dentes peccatôrum contrivísti. Psalmus 3.

Orátio.

DOmine, glória nostra, caput nostrum, ne vitiôrum gúrgite mergâmur exálta; & ne nos múltiplex curvet tribulátio, súbleva: te verò nobis auxiliánte, nec multitûdo nocêbit tribulántium, & supérbia in nos frangêtur insurgéntium; tuis ergo benedictiônem infúnde in pópulis, qui auctor es & defénsor nostræ salûtis. ℟. Amen.

Antíphona 1. Tu Dómine demonstrásti mihi, & ego cognóvi. Quasi agnus mansuêtus, por-

portâtus sum ad víctimam : & nunc cognóvi quia super me cogitavérunt consília. ℣. Et tu, Dómine, deridébis eos, & pro níhilo habébis omnes gentes. Non dicâtur Glória.

Orátio.

QUasi agnus mansuêtus tráditus pro nobis, Dómine : qui útique sine peccáto & delícto portâtus es ad víctimam : præsta ergo nobis, ut innocéntiâ agni adipiscâmur, ut in ætérnum tecum sine fine vivâmus. ℟. Amen.

Antíphona 2. Facta est heréditas mea mihi tamquam leo in silva : dedit contra me vocem suam. ℣. Quóniam quem tu perfecísti, ipsi destruxérunt : justus autem quid fecit? Non dicâtur Glória.

Orátio.

CHriste Dei Fili, cujus facta est heréditas tua tibi, quasi leo in silva, crudéli contra te ritu ut crucifigâris exclámans : ita nos infusiône Sancti Spíritûs reple, ut charitàtis igne fervéntes innócuæ vocis clamôrem ad audítus tuæ omnipoténtiæ dirigâmus ; & ánimas nostras pro frátribus pónere totis nísibus insistâmus. ℟. Amen.

Antíphona 3. Non sedi in consílio eôrum, ludéntibus ipsis ; sed timêbam à fácie eôrum. Solus sedêbam, quóniam amaritúdine replêtus sum. ℣. Odívi congregatiónes malignôrum : & cum ímpiis non sedêbo. Non dicâtur Glória.

Orátio.

UNigénite Dei Fílius, qui in carne moritûrus appárens, in concílio ludéntium non sedísti, sed solus sedens amaritúdine pro nobis replêtus es ; concêde nobis, ut de passiónibus tuis nullo modo erubescéntes, glóriæ tuæ mereâmur sinè fine esse partícipes. ℟. Amen.

℟. Qui mecum, ait, manum míserit in parópside, ille me traditûrus est hódie. P. Væ hómini, per quem filius hóminis tradêtur: bonum erat illi, si natus non fuísset homo ille. ℣. Locûtus est Dóminus Jesus Christus discípulis suis, dicens : Súrgite, eâmus : ecce appropinquâbit, qui me tradet. P. Væ hómini. Non dicâtur Glória.

Orátio.

CHriste Dei Fílius, qui transitûrus ex hoc mundo ad Patrem, speciáli signo tuum prædixísti traditôrem : quò non solùm non latêret in cæteris, sed ut pótius discernerêtur à cæteris : te quæsumus, te rogâmus, ut non præcidâmur ab Ecclésiæ membro, qui redémpti sumus tuo sánguine pretióso : neque quisquam in Ecclésia tua constitûtus torpôrem incúrrat ; sed gloriósis patiéntiæ tuæ exémplis provocêmur ad glóriam : qui proditôris tui in nullo imitántes stúdia, bonôrum discipulôrum & doctrînam capiâmus & præmia. ℟. Amen.

Antíphona. Cor contrìtum & humiliâtum ne spernas, Deus ; sed benígnè fac, déprecor, & miserêre mei Deus, miserêre. Psalmus 50. Orátio. Cordis nostri secrêta. fol. 210.

Ad Cánticum.

Antíphona. Dómine probâtor juste, qui probas corda, & renes, vídeam, quæso, ultiônem de inimícis meis : tibi enim revelávi causam meam.

Cánticum. Seduxísti me, Dómine. fol. 276.

Orátio.

DEus, probâtor juste, qui revelâtam tibi causam Fílii tui, passiónis útique suæ injúriam in infidélibus punitûrus agnóscis; videâmus, quæsumus, ultiônem de inimícis ejus, ita ut aut resipiscéntes ab infidelitâte ipsi se pœniténdo ulciscántur, aut perdurántes in perfidia per ejus puniántur justítiam, cujus nùnc contémnunt misericórdiam manifêstam. ℟. Amen.

Matutinárium.

Ego autem cantâbo virtûtem tuam, Dómine ; & exaltâbo manè misericórdiam tuam. Quia factus es suscéptor meus, Dómine. ℣. Eripe me de inimícis meis, Deus meus: & ab insurgéntibus in me líbera me.

Lauda. Te laudant montes & omnes colles: te laudant príncipes & omnes júdices terræ: omnes Angeli te colláudant: Laudâte.

Léctio libri Malâchim. 4. Regum. *Capít.* 6. ℟. Deo grátias.

IN illis diêbus : Congregâvit Bénadab rex Syriæ univérsum exércitum suum, & ascéndit, & obsidêbat Samarîam. Factâque est fames magna in Samaría : & támdiu obséssa est, donec venumdarêtur caput ásini octogínta argénteis, & quarta pars cavi stércoris columbârum quinque argénteis. Cùmque rex Israël transîret per murum, múlier quædam exclamàvit ad eum, dicens : Salva me, Dómine mi rex. Qui ait : Non te salvat Dóminus : unde te possum salvâre? de área, vel de torculári? Dixítque ad eam rex: Quid tibi vis? Quæ respóndit : Múlier ista dixit mihi : Da filium tuum, ut comedâmus eum hódie, & filium meum comedêmus cras.

Cóximus ergo filium meum, & comédimus: dixíque ei áltera die: Da filium tuum, ut comedâmus eum. Quæ abscóndit filium suum. Quod cùm audísset rex, scidit vestiménta sua, & transîbat per murum. Vidítque omnis pópulus cilícium, quo vestîtus erat ad carnem intrínsecùs. Et ait rex: Hæc mihi fáciat Deus, & hæc addat, si stéterit caput Heliséi filii Saphat super ipsum hódie. Heliséus autem sedêbat in domo sua, & senes sedébant cum eo. Præmísit ítaque virum: & ántequam venîret núncius ille, dixit ad senes: Numquid scitis, quòd míserit filius homicídæ hîc, ut præcidâtur caput meum? vidête ergo, cùm vénerit núncius, cláudite óstium, & non sinâtis eum introîre: ecce enim sónitus pedum dómini ejus post eum est. Adhuc illo loquénte eis, appáruit núncius, qui veniêbat ad eum. Et ait: Ecce tantum malum à Dómino est: quid ámplius expectâbo à Dómino? Cap. 7. Dixit autem Heliséus: Audîte verbum Dómini: hæc dicit Dóminus: In témpore hoc cras módius símilæ uno statêre erit, & duo módii hórdei statêre uno, in porta Samaríæ. Respóndens unus de dúcibus, super cujus manum rex incumbêbat, hómini Dei, ait: Si Dóminus étiam fécerit cataráctas in cœlo, numquid póterit esse, quod lóqueris? Qui ait: Vidêbis óculis tuis, & indè non cómedes. Quátuor ergo viri erant leprósi juxta intróitum portæ: qui dixérunt ad ínvicem: Quid hîc esse vólumus, donec moriâmur? sive íngredi voluérimus civitâtem, fame moriêmur: sive mansérimus hîc, nobis moriéndum est: venîte ergo, & transfugiâmus ad castra Syriæ: si pepércerint nobis, vivêmus: si autem occídere volúerint, nihilóminus moriêmur. Surrexérunt ergo véspere, ut venírent ad castra Syriæ. Cùmque venîssent ad princípium castrôrum Syriæ, nullum ibîdem reperérunt. Síquidem Dóminus sónitum audíri fécerat cúrruum & equôrum, & exércitûs plúrimi: dixerúntque ad ínvicem: ecce mercêde condúxit advérsùm nos rex Israël reges Hethæôrum, & Ægyptiôrum, & venérunt super nos. Surrexérunt ergo, & fugérunt in ténebris, & dereliquérunt tentória sua, & equos & ásinos & mulos, in castris, fugerúntque, ánimas tantùm suas salvâre cupiéntes. Igitur cùm venîssent leprósi illi ad princípium castrôrum, ingréssi sunt unum tabernáculum, & comedérunt & bibérunt: tulerúntque inde argéntum, & aurum, & vestes, & abiérunt, & abscondérunt: & rursùm revérsi sunt ad áliud tabernáculum, & inde simíliter auferéntes abscondérunt. Dixerúntque ad ínvicem: Non rectè fácimus: hæc enim dies boni núncii est. Si tacuérimus, & noluérimus nunciâre usque manè, scéleris arguêmur: venîte, eâmus, & nunciêmus in aula regis. Cùmque venîssent ad portam civitâtis, narravérunt eis, dicéntes: Ivimus ad castra Syriæ, & nullum ibîdem reperîmus hóminem, nisi equos, & ásinos alligátos, & fixa tentória. Iérunt ergo portárii, & nunciavérunt in palátio regis intrínsecùs. Qui surréxit nocte, & ait ad servos suos: Dico vobis quid fécerint nobis Syri: sciunt quia fame laborâmus, & idcírcò egréssi sunt de castris, & látitant in agris, dicéntes: Cùm egréssi fúerint de civitâte, capiêmus eos vivos, & tunc civitâtem íngredi potérimus. Respóndit autem unus servôrum ejus: Tollâmus quinque equos, qui remansérunt in urbe (quia ipsi tantùm sunt in univérsa multitúdine Israël, álii enim consúmpti sunt) & mitténtes, explorâre potérimus. Adduxérunt ergo duos equos, misítque rex in castra Syrôrum, dicens: Ite, & vidête. Qui abiérunt post eos usque ad Jordânem: ecce autem omnis via plena erat véstibus & vasis, quæ projécerant Syri cùm turbaréntur: reversíque núncii indicavérunt regi. Et egréssus pópulus, dirípuit castra Syriæ: factúsque est módius símilæ statêre uno, & duo módii hórdei statêre uno, juxta verbum Dómini. Porrò rex ducem illum, in cujus manu incubúerat, constítuit ad portam: quem conculcâvit turba in intróitu portæ, & mórtuus est, juxta quod locûtus fúerat vir Dei. ℟. Amen.

Hymnus. Noctis tempus. fol. 257.

Capítula.

CHriste Dei Fílius, quem Deus Pater pro nobis ómnibus trádidit, cum veram te pro nobis hóstiam ipse suscêpit; súscipe desidérium pópuli tui: quos redemísti salva: quos liberásti, vivífica: non sinas in perpétuum luctum ire, quos, ne perpetuáliter perírent, venísti redímere; clavis timôris tui confige cor nostrum qui pro nobis ómnibus & crucem passus es, & sepúlchrum: ut per te & hîc nobis sit remíssio críminum, & in futúro perpétuum gáudium, quem pro ómnibus crédimus crucifixum.

Pater noster.

Lauda. Da eis intelléctum, Dómine, ut discant

cant mandâta tua. ℣. Deduc me in legem mandatôrum : quóniam ipsam vólui.

Orátio.

ÆQuitâtem testimoniôrum tuôrum, Dómine, da nobis avidiôri sensu cápere : ut, quod mortíficat in nos stultítia, vivíficet à te sapiéntia destinâta. ℟. Amen.

Ad Tértiam.

Proverbiôrum Salomônis. *Capítulo* 1. ℟. Deo grátias.

FIli mi, Audi disciplînam patris tui, & ne dimíttas legem matris tuæ : ut addâtur grátia cápiti tuo, & torques collo tuo. Fili mi, si te lactáverint peccatóres, ne acquiéscas eis. Si díxerint : Veni nobíscum, insidiêmur sánguini, abscondâmus tendículas contra insóntem frustrà : deglutiâmus eum sicut inférnus vivéntem, & íntegrum quasi descendéntem in lacum. Omnem pretiôsam substántiam reperiêmus, implébimus domos nostras spóliis. Sortem mitte nobíscum, marsúpium sit unum ómnium nostrûm. Fili mi, ne ámbules cum eis, próhibe pedem tuum à sémitis eôrum. Pedes enim illôrum ad malum currunt, & festínant ut effúndant sánguinem. Frustrà autem jácitur rete ante óculos pennatôrum. Ipsi quoque contra sánguinem suum insidiántur, & moliúntur fraudes contra ánimas suas. Cap. 2. Fili mi, si intráverit sapiéntia cor tuum, & sciéntia ánimæ tuæ placúerit : consílium custódiet te, & prudéntia servâbit te, ut eruâris à via mala, & ab hómine, qui pervérsa lóquitur : qui relínquunt iter rectum, & ámbulant per vias tenebrósas : qui lætántur cùm malefécerint, & exúltant in rebus péssimis : quorum viæ pervérsæ sunt, & infámes gressus eôrum. Proverbiôrum cap. 7. Serva, fili mi, mandâta mea, & vives : & legem meam quasi pupíllam óculi tui. ℟. Amen.

Léctio libri Esaíæ Prophétæ. *Capítulo* 50. ℟. Deo grátias.

QUis est hic liber repúdii matris vestræ, quo dimísi eam? aut quis est créditor meus, cui véndidi vos? ecce enim in iniquitátibus vestris vénditi estis, & in sceléribus vestris dimísi matrem vestram. Quia veni, & non erat vir : vocávi, & non erat qui audîret : numquid abbreviâta & párvula facta est manus mea, ut non possem redímere? aut non est in me virtus ad liberándum? Ecce in increpatiône mea desértum fáciam mare, ponam flúmina in siccum : computréscent pisces sine aqua, & moriéntur in siti. Induam cœlos ténebris, & saccum ponam operiméntum eôrum. Dóminus dedit mihi linguam erudîtam, ut sciam sustentâre eum, qui lapsus est verbo : érigit manè, manè érigit mihi aurem, ut áudiam quasi magístrum. Dóminus Deus apéruit mihi aurem, ego autem non contradîco : retrórsùm non ábii. Corpus meum dedi percutiéntibus, & genas meas velléntibus : fáciem meam non avérti ab increpántibus, & conspuéntibus in me. Dóminus Deus auxiliâtor meus, & ídeo non sum confûsus : ídeo pósui fáciem meam ut petram duríssimam, & scio quóniam non confúndar. Juxtà est qui justíficat me, quis contradîcet mihi? stemus simul, quis est adversárius meus? accêdat ad me. Ecce Dóminus meus auxiliâtor meus : quis est qui condémnet me? Ecce omnes quasi vestiméntum conteréntur, tínea cómedet eos. Quis ex vobis timens Dóminum, áudiens vocem servi sui? Cap. 41. Hæc dicit Dóminus : Ecce confundéntur & erubéscent omnes, qui pugnant advérsùm te : erunt quasi non sint, & períbunt viri, qui contradícunt tibi. Quæres eos, & non invénies, viros rebélles tuos : & erunt quasi non sint : & véluti consúmptio hómines bellántes advérsùm te. Quia ego Dóminus Deus tuus apprehéndens manum tuam, dicénsque tibi : Ne tímeas, ego ádjuvi te, dicit Dóminus omnípotens. ℟. Amen.

Antíphona 3. Dixérunt apud se cogitántes iníqua : Homo iste beatíficat novíssima justôrum & gloriâtur patrem se habêre Deum. Videâmus si sermónes ejus veri sunt, & tentêmus, quæ ventûra sunt ei. Quòd si verus est filius Dei, suscípiet illum, & liberâbit eum de manu contrariôrum. ℣. Et ingrediebántur, ut vidérent, vana locûtum es cor eôrum, congregavérunt iniquitâtem sibi. Et egrediebántur foras, & loquebántur. Non dicâtur Glória.

Orátio.

CHriste, Dei Fílius, qui advérsùm te cogitántes iníqua, cruentâque malignôrum consília in te pátiens tolerásti; da nobis, exémplo tuo habêre cor pátiens, & advérsos æquáli tolerántiâ superâre : ut qui te habêre Deum Patrem cognóscimus, cognitiônis hujus fide salvêmur : &, qui passiônis tuæ dies recólimus, nostrârum passiônum sórdibus expiêmur. ℟. Amen.

Antíphona 2. Locûtus est Dóminus Jesus Chri-

Christus discípulis suis, dicens: Súrgite, eâmus: ecce appropinquâbit, qui me tradet. ℣. Etenim homo pacis meæ, in quo sperávi: qui edêbat panes meos, magnificâvit super me supplantatiônem.

Orátio.

CHriste Dei Fílius, qui speciáliter discípulis tuis præcípiens, ántequam tráditus esses, imperásti, ut súrgerent; da nobis, quæsumus, ut patiéndi malos habeâmus constántiam, & patiéntiæ teneâmus exempla: quò à te discéntes, quàm mitis sis & húmilis corde; & passiónibus tuis communicêmus exémplo, & beatitúdinis ætérnæ potiâmur subsídio. ℟. Amen.

Antíphona 3. Ecce venit hora, ut dispargámini, & me solum relinquâtis; sed non sum solus, quia Pater mecum est: confídite, ego vici mundum. ℣. Quóniam si inimîcus meus maledixísset mihi, supportássem útique. Et si is, qui óderat me, advérsùm me magna locûtus fuísset: abscónderem me útique ab eo.

℟. Qui edêbat panes meos mecum, elevâvit contra me calcáneum. Tu autem Dómine miserêre mei, & resúscita me. ℣. Ecce trádidit me, quem diligêbam, & crudéli plagâ percússit me: jam, Deus, pone vúlneri meo salûtem. P. Et resúscita. Non dicâtur Glória.

Preces. Clamâmus ad te, Deus, exáudi nos, P. Et à flagéllo iræ tuæ líbera. ℣. Qui tráditus es ad mortem, Redémptor Sancte, vivífica gregem, quem tuo redemísti cruôre, P. Et à flagéllo. ℣. Qui flagellâris ab ímpiis & iníquis; qui acéto potâris, nos à futúris líbera malis, P. Et à flagéllo. ℣. Qui portas spíneam in cápite tuo corônam, ut nos membra tua à spínis críminum purges, P. Et à flagéllo. ℣. Vox tua Patrem pro nobis nunc interpéllet, quæ clamâvit in Cruce, ut ignorántibus subvenîret, P. Et à flagéllo. ℣. Sánguinis tui prétio salva nos, Christe, & tibi conjúnge per crucis beátæ favôrem, P. Et à flagéllo. ℣. Pœna tua reâtum nostrum absólvat, & mors tua in devíctam mortem extínguat, P. Et à flagéllo.

Hymnus. O Nazarêne. fol. 144.

Orátio.

CHriste, qui de patíbulo ad Patrem, ut quid te derelíquerit, acclamásti: qui cruce tuâ hóminem peccáto pérditum redemísti, illúmque peccáti auctôrem ætérnis arsûrum ígnibus tradidísti; postulâmus sanctam cleméntiam tuam, ut nos, qui in te crédimus, numquam derelínquas: nec confidéntiam nostram à tua Deitâte repéllas; sed propítius clamôrem nostrum súscipe, & tibímet plácito famulátu servîre concêde.

Pater noster.

IN CŒNA DOMINI.

Ad Nonam.

Antíphona 1. Cogitavérunt advérsùm me, Ne derelínquas, Dómine, P. Ne fortè exalténtur. ℣. Eripe me Dómine ab hómine malo: à viro iníquo líbera me. Qui cogitavérunt injustítias in corde: totâ die constituébant bella. P. Ne derelínquas, Dómine, ne fortè exalténtur. ℣. Acuérunt línguas suas, sicut serpéntes: venênum áspidum sub lábiis eôrum. P. Ne derelínquas, Dómine.

Capítula

DIligâmus, & sequâmur, fratres caríssimi, justítiam sempitérnam, manducâre cupiéntes Domínicam cœnam: veniénte enim patrefamílias, in exterióres ténebras reprobâtus convîva projícitur, & sine nuptiáli veste repértus damnâtur. Nemo pravis cogitatiónibus sordidâtus advéniat: nemo sacraménta cœléstia simulâtor accípiat. Imitêmur pótiùs patiéntiam Salvatôris, à quo sic videâmus tolerâtam esse frauduléntiam traditôris, ut malígna cogitántem, rerum ómnium præscius Dóminus Jesus Christus secum cœnâre permítteret, ne sanctificáto pane fraudâret. Imitêmur ejus humilitâtem, qui discipulôrum pedes humíliter lavit: imitêmur bonitâtem ejus, qui negánti Petro fructuósas lácrymas donâvit: caveâmus inquiétos fratres corporáliter declinâre, & charitâtem humilitatémque ómnibus delectêmur simplíciter exhibêre. Sacrifícium pœniténtiæ jejunántes orantésque solvâmus, ut secúri semper ad cœléste convívium festinêmus. ℟. Amen.

Antíphona 2. Ingréssus Dóminus Jesus in domum discúbuit. Et ecce múlier habens alabástrum unguénti pretiósi, stans retrò secus pedes ejus, osculabâtur eos, & lácrymis suis rigans capíllis suis extergêbat eos, P. Et ungêbat unguénto. ℣. Quod cùm vidíssent, qui cum eo erant, dicébant intrà se: Hic si prophêta esset, sciret mulíerem, quæ tangit eum: quia peccátrix est. Sciens Dóminus cogitatiónes eôrum, dixit ad eos: Quid molésti estis mulíeri? quia bonum opus operâta est in me. Propter quod dico vobis: Remíssa sunt ei peccâta multa, quóniam dilé-

léxit multùm. P. Et ungêbat unguénto.

Orátio.

Accessúri, dilectíssimi fratres, ad Dominicam cœnam: hódie fáciem Dómini Jesu ac redemptòris nostri præveniâmus in confessiône cum omni fidúcia; peténtes ab illo cum lácrymis, ut expoliátos nos ab ómnibus criminibus nostris, fáciat accédere ad cálicem suæ sacratíssimæ passiônis. ℟. Amen.

Antíphona 3. Dóminus Jesus misit discípulos suos, & dixit ad eos: Eúntes paráte nobis Pascha, ut manducêmus. P. Quia desidério desiderávi hoc Pascha manducâre vobíscum, ántequàm pátiar. ℣. Cœnántibus autem illis accêpit Jesus panem, & benedíxit, dedítque discípulis suis, & dixit: Accípite, & comédite. P. Quia desidério. ℣. Accêpit & cálicem, postquàm cœnâvit, dedítque discípulis suis dicens: Accípite ex hoc omnes. Hic est enim sanguis meus novi testaménti, qui pro multis effundêtur in remissiônem peccatòrum. Non bibam ámodò, donec illud bíbam vobíscum novum in regno Patris mei. P. Quia desidério desiderávi.

Orátio.

Cogitántes, & delícta nostra cernéntes non cruéntas tibi, Dómine, víctimas immolâmus, sed simplícibus votis tibi sempitérni Sacerdòtis corpus offérimus. Memorâre ítaque, Dómine, quid pro nobis pertúlerit, qui peccâta nostra portâvit. Indue ergo nos justítiæ stolâ, ut in cœna tua sine veste nuptiáli nullus accúmbat: gáudiis cœléstibus novi testaménti convívium flóreat: procul absit dolus, quo decéptus est malus ille discípulus: sit in ómnibus fides vera, spes certa, & cháritas pura: ut spirituálibus sacraméntis non damnêtur consciéntia; sed per pacis charitatísque tuæ dulcédinem ab ómnibus emundáti vítiis ad te proclamêmus è terris:

Pater noster.

Ad Vésperas post expoliâtum altâre.

Antíphona. Quómodo ad latrônem cum gládiis & fústibus venístis comprehéndere me: vobíscum fui docens, & non tenuístis me. Unus ex vobis traditûrus est me. Respondérunt discípuli dicéntes: Numquid ego sum, Dómine? Qui mecum, ait, manum mittit in parópside, ille me traditûrus est hódiè. Psalmus 108.

Orátio.

Quas tibi, Dómine Jesu Christe, pro cruce lácrymas, quæ pro sánguinis effusiône suspíria vel laménta respóndimus? quæ pia vota reddâmus? Ecce nunc appâres pro nobis pœnis cruciándus indébitis: en cáperis: expuéndus, expúeris: flagellándus, flagellâris: crucifigéndus, crucifigêris: deridéndus, deridêris: acéto propinándus, propinâris: consummándus, consummâris. Mirabíliter surrectûrus parce nobis, Christe Dómine: parce rogâmus per admirábilem sanctæ passiônis ac resurrectiônis tuæ virtûtem. Et, sicut paradísi civem reddidísti latrônem, ita per crucis tuæ victóriam omnem à malo líberes mundum, atque univérsam rédimas hóminum creatûram: ut nos, quos conscientiârum obscúritas prostrâvit in luctum, resurrectiônis tuæ cláritas attóllat in gáudium. ℟. Amen.

Alia Orátio.

Expia, quæsumus, Dómine, nostrôrum cunctas facínorum culpas; ut depósito véteris hóminis induménto per magnificentíssimæ tuæ passiônis exémplum, divínâ resurrectiônis tuæ innováti lætítiâ cœléstibus nos sentiâmus opéribus inlustrári. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam, &c. Dóminus sit. ℟. Et cum.

Ad pedes lavándos.

Antíphona. Bone Magíster, lava me ab injustítia mea: & à peccáto meo munda me. Si enim ego lavi pedes vestros, Magíster & Dóminus; & vos debêtis aliôrum lavâre pedes. Exémplum enim relínquo, ut quemádmodum ego fácio, & vos simíliter faciâtis. ℣. Beáti immaculáti in via: qui ámbulant in lege Dómini.

Orátio.

Unigénite Dei Patris Fílius, qui pro mundi salûte nostræ humilitâtis assúmere dignâtus es carnem; qui misericórditer hóminem, quem formáveras decéptum à persuasiône diáboli per humilitâtis tuæ grátiam ad paradísi iter fecísti revocâre gressus; qui discipulôrum tuôrum pedes non dedignásti lavâre, ut nos imitándo exémplum salutâre, tecum fáceres conregnâre: pétimus cleméntiam tuam, omnípotens Deus, ut nostrôrum déleas facínora peccatôrum, quátenus ablúti à delíctis mereâmur Sanctis éffici partícipes in regno supérno. ℟. Amen.

Alia Orátio.

Domine Jesu Christe Fílius Dei, qui in témpore nunciâtus & ante ómnia témpora ex Patre génitus; quique étiam post multa sæcula nasci dignâtus es de Vírgine matre; quique formam servi accípiens in simi-

militúdinem hóminis numquam abfuísti de sinu ingéniti Patris; quique non es dedignâtus pedes tuôrum lavàre discipulòrum; qui es étiam Dóminus Angelôrum: quæsumus omnipoténtiam tuam, clementíssime Deus, ut cujus nítimur imitári exémplum, ejus mereâmur fieri partícipes regni: quátenùs ablúti ab ómnibus nostrôrum vítiis peccatòrum, serviàmus nómini sancto tuo. Lava mores nostros undà verbi tui, & à contagiòne sórdium grátià purífica salutári: & qui Unigéniti tui humilitâtem ánnuo recólimus ópere, dum aquâ fratérnos pedes ablúimus, humilitâtem sédulò prosequâmur: & quod visibíliter nos impéndimus pédibus, tu invisibíliter nostris impértias animâbus. ℟. Amen.

SEXTA FERIA IN PARASCEVE.

Ad Matutinum.

Antíphona. Ego iniquitâtem meam agnósco: & peccâtum meum contra me est semper. Tibi soli peccávi: Miserère mei, Deus. Ps. 50.

Preces. Deprecêmur Dóminum, ut remissiônem peccatòrum & pacem nobis propítius donàre dignêtur. Dicâmus omnes: P. Dómine, exáudi, & miserère. ℣. Ex toto corde & ex tota mente súpplices te precâmur, P. Dómine, exáudi. ℣. Non secúndùm peccâta nostra retríbuas nobis; P. Dómine. ℣. Sed secúndùm misericórdiam indúlge nobis; P. Dómine. ℣. Dicâmus omnes: P. Dómine, exáudi. Capítulum répetat. Et Diáconus dicit Erígite vos. Et Sacérdos dicit

Orátio.

AGnoscéntes iniquitátes nostras & scélera nostra, Christe Deus nostræ salûtis, qui passiónibus tuis nostrôrum ómnium passiónes extínguis; tríbue nobis fámulis tuis Dómine Jesu Christe indulgéntiam críminum, & remissiônem peccatôrum; & vitam ætérnam à te Dómine cónsequi mereâmur. ℟. Amen.

Antíphona. Longè fecísti notos meos à me: posuérunt me abominatiònem sibi. Tráditus sum, & non egrediébar. ℣. Dómine Deus salûtis meæ, die clamávi, & nocte coram te.

Preces. Deprecêmur Dóminum, ut suprà.

Preces. Dicâmus omnes: P. Dómine, exáudi, & miserère. ℣. Deus, ne peccâta nostra consuêta pietâtis tuæ misericórdiam vincant. P. Dómine. ℣. Deus, qui majóri benignitáte miserêris; quàm nos facilitáte peccâmus. P. Dómine. ℣. Inténde, quæsumus, confiténtes, & consolàre mœréntes. P. Dómine, exáudi. Dicâmus omnes: Capítulum répetat. Et Diáconus dicit Erígite vos. Et Sacerdos dicit

Orátio.

CHriste Dei Fílius Patris, qui notis tuis longè astántibus in passiône discípulis, visiônem íngeris crucis; ne elongári te, quæsumus, patiàris à nobis; sed notas nobis éffice vias tuæ dulcédinis: quique tráditus non egréderis, scílicet dum occúltus interióribus tuis, Deum te homínibus monstrári non páteris; verà cognitiòne nos sátia tuæ Divinitâtis: ut in ea te post tránsitum potiâmur substantiâ: Qui cum Deo Patre, & Spíritu Sancto unus pérmanes in Trinitâte & in glória sempitérna.

Antíphona. Sedêbit singulàris, & tacêbit: quóniam sústulit jugum grave super se. Dedit percutiénti se maxíllam, satiábitur oppróbriis. Ponet in púlvere os suum, tamquam spes patiénti. ℣. Æstimâtus sum cum descendéntibus in lacum: factus sum, sicut homo sine adjutório, inter mórtuos liber.

Preces. Deprecêmur Dóminum, ut suprà.

Preces. Dicâmus omnes: P. Dómine, exáudi, & miserêre. ℣. Crevérunt iniquitátes nostræ coram te, & peccâta nostra respondérunt nobis. P. Dómine. ℣. Defêcit præ amaritúdine vita nostra: consúmptum est in dolôre cor nostrum. P. Dómine. ℣. Cooperuísti nube temetípsum, ut non adîret te orátio nostra, P. Dómine. Dicâmus omnes. Capítulum répetat, &c.

Orátio.

JEsu, Deus noster, qui maxíllam præbuísti percussóribus tuis, saturâtus pro nobis ipse oppróbriis; concêde nobis míseris servis tuis, ut passiônis tuæ exémplo instrúcti, jugum suave tuum portêmus semper idónei: quò à te discéntes quàm mitis sis & húmilis corde; & passiônis tuæ communicêmus exémplo, & beatitúdinis ætérnæ potiâmur subsídio. ℟. Amen.

Antíphona. Tráditus sum usque in manè. Oculi mei defecérunt, dum aspício in altitúdinem cœli ad Dóminum, qui misértus est mei. ℣. Numquid mórtuis fácies mirabília: aut médici exsuscitábunt, & confitebúntur tibi?

Preces. Deprecêmur Dóminum.

Preces. Dicâmus omnes: P. Dómine, exáudi, & miserêre. ℣. Jam gémitus súscipe pœniténtium, & convérte grátiæ tuæ vultum, P. Dómine. ℣. Adésto míseris deprecâtus: adésto semper orâtus, P. Dómine. ℣. Ne perti-

tinácia delinquéntium miseratiônem tuæ pietâtis avértat. P. Dómine. Dicâmus omnes: Capítulum répetat, &c.

Orátio.

DOmine Jesu Christe, qui pro nobis tráditus es ad mortem, & cruci appénsus, ac póculo fellis cum acéto potâtus; gémitus servôrum tuôrum súscipe, & misériis eôrum auxílium tuum præbe, & sanctum tuum nomen super nos vocêtur semper. ℟. Amen.

Antíphona. Cùm sédero in ténebris, Dóminus lux mea est: iram Dómini tolerâbo, noli gaudêre, inimîca mors, quia cécidi; resúrgam. ℣. Eripe me de inimícis meis Deus meus: & ab insurgéntibus in me líbera me.

Preces. Deprecêmur Dóminum, ut suprà.

Preces. Dicâmus omnes: P. Dómine, exáudi, & miserêre. ℣. Subvéniat nobis grátia Christi tui, qui pro nobis passiônem suscêpit. P. Dómine, ℣. Scindat chirógraphum delictôrum, qui liberâvit morte própriâ Mundum. P. Dómine, ℣. Salvíficet peccatóres cujus redémpti sumus cruôre. P. Dómine. Dicâmus. Capítulum répetat, &c.

Orátio.

JEsu Christe Fílius Dei vivi, qui cecidísti in manus inimíci, & ánimam tuam diléctam pro nobis servis tuis ad mortem tradidísti; póstea cum glória Dei Patris à monuménto surrexísti, & mundum redemísti: rogâmus sanctam cleméntiam tuam, ut véniat super nos grátia tua, & in diem resurrectiônis tuæ sine mácula stare concêde. ℟. Amen.

Antíphona. Versus sum in eôrum cánticum: factus sum in eis provérbium: abominántur me, & longè fúgiunt à me. ℣. Inclína Dómine aurem tuam, & exáudi me: quia egens & pauper sum ego.

Preces. Deprecêmur Dóminum, ut suprà.

Preces. Dicâmus omnes: P. Dómine, exáudi, & miserêre. ℣. Concêde Ecclésiæ tuæ pacem & témporum tranquillitâtem. P. Dómine, ℣. Hujus urbis subsídium præbe, & nobis propitiâre. P. Dómine, ℣. Aufer jugum captivitâtis, labem pestis & egestâtis. P. Dómine. Dicâmus omnes. Capítulum répetat.

Orátio.

CHriste Deus, qui Mundum véniens liberatûrus, in cánticum es infidélium versus, dum te non agnóscerent Deum, & ídeò quasi hóminem lacesséndum convíciis áppetunt; érige nos passiônis tuæ exémplo, & crucis circumválla præsídio: ut & infidélitas per te confûsa dispéreat, & rursùm fidélitas à te coronánda pervéniat. ℟. Amen.

Antíphona. Persecúti sunt hóminem páuperem & mendìcum, & compúnctum corde morti tradidérunt. ℣. Deus, laudem meam ne tacúeris: quóniam os peccatôris & os dolósi super me apértum est.

Preces. Deprecêmur Dóminum, ut suprà.

Preces. Dicâmus omnes: P. Dómine, exáudi, & miserêre. ℣. Ægris tríbue medicînam, egéntibus dona substántiam. P. Dómine, ℣. Eripe cunctos oppréssos, & compedítos absólve. P. Dómine, ℣. Peregrinántibus prosperâre, pátriæ redde captívos. P. Dómine, ℣. Dona véniam delictôrum, & dele culpas scélerum. P. Dómine, exáudi. Dicâmus omnes: Capítulum répetat, &c.

Orátio.

MUltiplex nos, Dómine, turba circúmdat iniquitâtis: & ídeò, nisi tu Redémptor adjúveris, paulóminus ánima nostra in lacum próruat mortis. Líbera ergo nos & de opéribus, quæ inferôrum mittant pœnis, & de pœnálibus tartarôrum supplíciis: Qui, devíctis confractísque infernálibus portis, eréptam prædam deportásti in cœléstibus regnis; ægrótis medicínæ opus infúnde; errántibus viam salûtis osténde; peregrínis & captívis pátriam redde; & peccátis nostris véniam dona. ℟. Amen.

Sono. Quis ascéndit crucem pro ímpiis? Aut quis in altum cepit captivitâtem? P. Innocens mánibus & mundo corde. II. Dómini est terra & plenitûdo ejus: orbis terrârum, & univérsi qui hábitant in eo. Ipse super mária fundâvit eum: & super flúmina præparâvit illum. P. Innocens. III. Quis ascéndet in montem Dómini? aut quis stabit in loco sancto ejus? Qui non accêpit in vano ánimam suam, nec jurâvit in dolo próximo suo. Hic accípiet benedictiônem à Dómino, & misericórdiam à Deo salutári suo. P. IV. Hæc est generátio quæréntium Dóminum, requiréntium fáciem Dei Jacob. Attólite portas príncipes vestras, & elevámini portæ æternáles: & introîbit rex glóriæ: Dóminus fortis & potens: Dóminus potens in prælio. P. Innócens. ℣. Glória, & honor Patri. P. Innocens. Quo expléto répetunt. Quis ascéndet in montem Dómini?

Lauda. Expécta me, dicit Dóminus, in diem resurrectiônis meæ in futúro, quia judícium meum,

meum, ut cóngregem gentes, & cólligam regna. Psalmus 138.

Capítula.

DOmine Jesu Christe, qui tráditus es hódiè, quasi agnus mansuêtus ad víctimam, convérte captivitâtem nostram: qui hódiè dorsum tuum ad flagélla ponens, maxíllas verò ad palmas constítuens; hódiè, Jesu bone, fáciem tuam pro nobis à confusiône sputôrum non avértens; hódiè, Jesu Redémptor, pro nobis inlûsus es; ab infidélium álapis colaphizâtus, & spinis ab eis coronâtus; hódiè, Pastor bone, pro óvibus ánimam tuam posuísti in cruce; cum latrónibus affixus es, & manus sacrátæ affixæ cum clavis in cruce; hódiè, pósitus es in sepúlchro sub custódibus, & Sancti sepúlchra laxárunt: hódiè, Jesu bone, finem pone nostris delíctis, ut in die resurrectiônis tuæ cum gáudio sumâmus corpus tuum sanctum, & sacro sánguine reficiâmur. Inde pétimus & rogâmus sanctam cleméntiam tuam, Christe, qui tanta & tália pro nobis suscéptus, & passus es in córpore sancto tuo; rédime nos servos tuos à ténebris inferôrum & ab insídiis inimicôrum, ut in diem resurrectiônis tuæ repléti Spíritu Sancto, & mundáti ab omni delícto, beatitúdinis ætérnæ potiâmur subsídio.

Pater noster.

Ad Tértiam.

Proverbiôrum Salomônis. *Capítulo* 3. ℟. Deo grátias.

FIli, Si dormíeris, salvus eris: quiésces, & suâvis erit somnus tuus: ne páveas repentíno terrôre, & inruéntes tibi poténtias impiôrum. Dóminus erit in látere tuo, & custódiet pedem tuum, ne capiâris à malo. ℟. Amen.

Antíphona. Fáciem meam conspúere non veréntur: íllicò surrexérunt, & oppressérunt me: insidiáti sunt, nec fuit, qui ferret auxílium. ℣. Impropérium expectâvit cor meum, & misériam. Et sustínui qui simul mecum contristarêtur, & qui consolarêtur; & non fuit.

Orátio.

CHriste, Dei Fílius, cujus fácies pro nobis sputis pátuit infidélium; da nobis, ut quod in te infidélitas hábuit abjéctum, nos ad nostræ habeâmus fidei tutaméntum: & in quo illa offénsa est, ut te Dóminum crucifígeret glóriæ, nos tibi stabiliâmur, te nostrum semper & liberatôrem expectántes, & júdicem. ℟. Amen.

Antíphona 2. Dorsum meum pósui ad flagélla; maxíllas verò ad palmas; fáciem meam non avérti à confusiône sputôrum, & factus est Dóminus protéctor meus. ℣. Custódi me de manu peccatôris: & ab homínibus iníquis líbera me, Dómine. Qui cogitavérunt supplantâre gressus meos.

Orátio.

ADmirábile satis est, Dómine, quòd pro nóxiis ínnocens, piúsque pro ímpiis ánimam posuísti, dorsum útique ad flagélla ponens, maxíllas verò ad palmas constítuens, fáciem quoque tuam à confusiône sputôrum non rétrahens: Qui ergo tanta & tália in suscépto pro nobis passus es córpore, fac nos perénniter in tuæ Deitâtis visiône lætári. ℟. Amen.

Antíphona 3. Persecúti sunt me inimíci mei, & misericórdiam in me non fecérunt: lánceâ percussérunt super renes meos; ego autem ad Dóminum clamávi. ℣. Effúnde super inimícos meos iram tuam: & indignátio iræ tuæ apprehéndat eos.

Orátio.

JEsu Dómine, qui dolôrem Ecclésiæ tuæ, quo ad níhilum redácta sunt ossa ejus, pius gubernâtor intélligis, dum álios extra eam infidelitâtis vorâgo præcípitat, álios intrà eam tentatiônum fœditas necat; concêde nobis, ut quia tu solus pro nobis & tentâtus & passus es, tu nos & à tentatiónibus & à passiónibus nostris solus, ipse, erípias: quò testimónium nostrum intrà tuam Ecclésiam ita sit útile, ut mereâmur tibi sine fine placêre. ℟. Amen.

℟. Sicut onus grave gravátæ sunt super me: computruérunt plagæ meæ. P. Quia ad flagélla parâtus sum; & dolor meus in conspéctu meo semper. ℣. Exáruit cor meum, & renes mei resolúti sunt: & ego ad níhilum redúctus sum. P. Quia. Flectêmus génua.

Preces. Deprecêmur Dóminum, ut nos à flagéllo iræ suæ propítius liberâre dignêtur.

Preces. Dómine, miserêre mei, & líbera me. P. Dómine, exáudi, & miserêre. ℣. Dómine, vim pátior: respónde pro me, & líbera me. P. Dómine, ℣. Fílii matris meæ pugnavérunt contra me; tu líbera me. P. Dómine, exáudi. ℣. Circuiérunt me úndique; nec est, qui éruat: tu líbera me. P. Dómine,

ne, exáudi, & miserére. ℣. Sicut agnus mansuétus ductus sum ad víctimam: jam líbera me. P. Dómine, ℣. Dorsum meum dedi percutiéntibus, & gennas meas velléntibus: tu líbera me. P. Dómine, ℣. Fáciem meam non avérti ab increpántibus, & conspuéntibus: tu líbera me. P. Dómine, ℣. Satiâtus sum amaritúdine: inebriâtus sum felle: tu prótege me, & líbera me. P. Dómine, ℣. Tráditus sum ad mortem: deputâtus sum cum scelerátis: tu súscita me, & líbera me. P. Dómine, ℣. Júdica causam ánimæ meæ, defénsor vitæ meæ, & líbera me. P. Dómine. ℣. Dicâmus omnes. Diáconus dicit Erígite vos. Et Epíscopus dicit

Orátio.

INgéniti Patris Unigénite Christe, qui pro nobis ab ímpiis hódiè occíderis ínnocens; tui sánguinis reminíscere prétium, & totìus pópuli dele peccâtum; Quique pro nobis perférre dignâtus es sputa, probra, víncula, cólaphos, álapas, & flagélla, crucem, clavos, amaritúdinem, mortem, lánceam, ac novíssimè sepultûram; nobis míseris, pro quibus hæc passus es, cœléstis regni tríbue beatitúdinem infinîtam: ut qui passiônem venerándo prostérnimur, resurrectiônis tuæ gáudiis ad cœléstia sublevêmur.

Pater noster. Et ne nos.

AD SALUTATIONEM LIGNI DOMINI.

Hymnus.

PAnge lingua gloriósi
Prælium certáminis,
Et super Crucis trophæum
Dic triúmphum nóbilem:
Quáliter Redémptor orbis
Immolâtus vícerit.

De paréntis protopLásti
Fraude facta cóndolens,
Quando pomi noxiâlis
Morte morsu córruit:
Ipse lignum tunc notâvit,
Damna ligni ut sólveret.

Hoc opus nostræ salûtis
Ordo depopóscerat,
Multifórmis proditôris
Ars ut artem fálleret:
Et medêlam ferret inde,
Hostis unde læserat.

Quando venit ergo sacri
Plenitûdo témporis,
Missus est ab arce Patris
Natus, orbis cónditor;
Atque ventre Virgináli
Caro factus pródiit.

Vagit infans inter arcta
Cónditus præsépia:
Membra pannis involûta
Virgo Mater álligat:
Et manus, pedésque, crura
Strictâ cingit fásciâ.

Lustra sex qui jam perácta
Tempus implens córporis,
Se volénte, natus ad hoc,
Passióni déditus,
Agnus in Crucis levâtur
Immolándus stípite.

Hîc acêtum, fel, arúndo,
Sputa, clavi, láncea:
Mite corpus perforâtur:
Sánguis unda prófluit:
Terra, pontus, astra, mundus
Quo lavántur flúmine!

Crux fidêlis, inter omnes
Arbor una nóbilis:
Nulla silva talem profert
Fronde, flore, gérmine:
Dulce lignum, dulces clavos,
Dulce pondus sústinet.

Flecte ramos arbor alta,
Tensa laxa víscera;
Et rigor lentéscat ille,
Quem dedit natívitas:
Ut supérni membra Regis
Miti tendas stípite.

Sola digna tu fuísti
Ferre prétium sæculi;
Atque portum præparâre
Nauta mundo náufrago,
Quam sacer cruor perúnxit
Fuso Agni sánguine.

Laus tibi per omne tempus
Trínitas indífferens:
Laus, honor, virtúsque summa,
Singulâris glória;
Quæ te Deum sæculôrum
Pérsonet in sæcula. Amen.

Orátio.

O Sancta Crux, in qua salus nostra pepéndit: per te introeâmus ad Patrem: per te véniam mereâmur: per te apud Christum habeâmus indulgéntiam & véniam. ℟. Amen.

Antíphona de Ligno Dómini. Signum habéntes ad commemoratiônem mandáti legis tuæ, exí-

exíguo ligno crédimus ánimas nostras, ut transeúntes mare liberêmur per te Dóminum Salvatòrem. ℣. Dóminus regnàvit in ligno. Etenim corréxit orbem terræ, qui non commovébitur.

Antíphona 2. Iter fácimus ligno portánti: vos invocâte Patrem, ut transeúntes mare per lignum liberêmur. ℣. Auxílium meum à Dómino, qui fecit cœlum & terram.

Antíphona 3. Benedíctum est lignum, per quod fit justítia. In hoc autem ostendísti, Dómine, inimícis nostris, quia tu es, qui líberes ab omni malo. ℣. Læténtur cœli, & exúltet terra, moveâtur mare, & plenitûdo ejus.

Ad Nonam pro indulgéntia.

Sono. Pópule meus, quid feci tibi? in quo contristávi te? respónde mihi. P. Quia edúxi te de terra Ægypti, parásti crucem mihi. II. Audîte, quæ Dóminus lóquitur: Surge, & conténde judícium advérsùs montes, & áudiant colles vocem tuam. P. Quia edúxi? III. Audîte montes judícium Dómini, & fórtia fundaménta terræ; quia judícium Dómini cum pópulo suo; & cum Israël altercábitur, dicens: P. Quia edúxi te. IV. Pópule meus, quid feci tibi? aut in quo te contristávi? aut in quo tibi moléstus fui? respónde mihi: quia edúxi te de terra Ægypti? & de domo servitûtis liberávi te? & misi ante fáciem tuam Móysem, Aaron, & Maríam? P. Quia edúxi te. V. Si affiget homo Deum; quia vos confixístis me, & dixístis: In quo confiximus te? invaluérunt super me verba vestra; & confixístis me, gens tota. P. Quia edúxi te. VI. Quid dignum ófferam Dómino? Curvâbo génua Deo excélso: numquid ófferam ei holocaustómata, aut vítulum annículum? numquid placári póterit Dóminus in míllibus aríetum? aut in multis míllibus hircôrum pínguium? P. Parásti crucem. VII. Numquid dabo primogénitum meum pro scélere meo fructus ventris mei, pro peccáto ánimæ meæ? P. Parásti crucem. VIII. Indicâbo tibi homo, quid sit bonum: aut quid Dóminus quærat à te: útique fácere judícium, & dilígere misericórdiam; & solícitum ambulâre cum Deo tuo. P. Parásti crucem.

Prólogum. In finem pro susceptiône matutína Psalmus ipsi David. Vigésimus primus. Longè à salûte mea verba delictôrum meôrum. III. Deus meus, clamâbo per diem, nec exáudies: & nocte, & non ad insipiéntiam mihi.

Siléntium fácite. I. Ego autem sum vermis, & non homo: oppróbrium hóminum, & abjéctio plebis. II. Omnes qui vidébant me, subsannábant me: locúti sunt lábiis, & movérunt caput. III. Sperâvit in Dómino, erípiat eum: salvum fáciat eum, quóniam vult eum.

Silèntium fácite. I. Quóniam tu es, qui eduxísti me de ventre: spes mea ab ubéribus matris meæ. II. In te jactâtus sum ex útero: de ventre matris meæ Deus meus es tu: ne discédas à me: III. Quóniam tribulátio est próxima: & non est qui ádjuvet.

Siléntium fácite I. Circumdedérunt me vítuli multi: tauri píngues obsedérunt me. II. Aperuérunt in me os suum, sicut leo rápiens & rúgiens. III. Sicut aqua effûsus sum: & dispérsa sunt ómnia ossa mea.

Siléntium fácite. I. Factum est cor meum tamquam cera liquéscens in médio ventris mei. II. Exáruit sicut testa virtus mea; & lingua mea adhæsit fáucibus meis: & in púlverem mortis deduxísti me. III. Quóniam circumdedérunt me canes multi: concílium malignántium obsêdit me.

Siléntium fácite. I. Fodérunt manus meas & pedes meos: dinumeravérunt ómnia ossa mea. II. Ipsi verò consideravérunt, & conspexérunt me: divisérunt sibi vestiménta mea; & super vestem meam misérunt sortem. III. Tu autem Dómine ne elongáveris auxílium tuum à me: ad defensiônem meam, Deus meus, réspice.

Siléntium fácite. I. Eripe à frámea ánimam meam: & de manu canis únicam meam. II. Líbera me, Dómine, de ore leônis: & à córnibus unicórnium humilitâtem meam. III. Narrâbo nomen tuum frátribus meis: in médio Ecclésiæ laudâbo te, Dómine.

Siléntium fácite. Preces. Pœniténtes orâte, fléctite génua Deo. Deprecêmur Dóminum Deum nostrum, ut indulgéntiam críminum, & remissiônem peccatôrum nobis donâre dignêtur. Erígite vos: orâte, fléctite génua Deo. Deprecêmur Dóminum Deum nostrum, ut lapsis manum pórrigat; & præsídium, quod ab eo inquíritur, cleménter impértiat. Erígite vos: orâte, fléctite génua Deo. Deprecêmur Dóminum Deum nostrum, ut reminiscéntes mala quæ géssimus, & deínceps vitêmus insídias inimíci; ut quos diábolus persuasiône sua ab altário Dei subtráxerat, patrôna révocet effúsio lacrymârum. Erígite vos; complétâ oratiône nostra. Omnes pa-

pari voce indulgéntiam à Dómino postulémus.

Prostérnimur ad preces. Trecéntis vícibus indulgéntiam. o. o. o. o. o. o. o. o. o. o. Hoc trecéntis vícibus.

℞. Tu Pastor bone, ánimam tuam pro óvibus posuísti. Tu Pastor bone. Repetâtur tribus vícibus.

Preces. Prostérnimus preces ante fáciem tuam: exáudi; placâre: indúlge Dómine, & miserêre nobis.

Post hæc dicit Diáconus hanc precem: Deprecêmur Dóminum, ut remissiônem peccatôrum & pacem nobis propítius donâre dignêtur.

Deínde dicit Archidiáconus has preces: Te deprecâmur, Dómine, P. Indulgéntiam.
℣. Procêdat ab Altíssimo P. Indulgéntia.
℣. Succúrrat nobis míseris P. Indulgéntia.
℣. Delícta purget ómnibus P. Indulgéntia.
℣. Præstêtur pœniténtibus P. Indulgéntia.
℣. Patrôna sit lugéntibus P. Indulgéntia.
℣. Errántes fide córrigat P. Indulgéntia.
℣. Lapsos peccátis érigat P. Indulgéntia.
℣. Te deprecâmur, Dómine, P. Indulgéntiam. Post hæc dicit Diáconus, &c.

Orátio.

Unigénite Fílius Dei Patris, cujus caro pretiôsa à Judæis damnâtur, ab ingrátis inlúditur, & crucifigénda latrônum corpóribus comparâtur; ex cujus látere sanguis, & aqua proflúxit; & sánguinem non miror ex carne, aquam vero, ex eo quod intélligo, non mirâbor! Illa est enim útique aqua, quæ nos quondam per Adam mórtuos vivificâvit regenerátos, prócedens ex mórtuo. Cleméntiam ergo tuam quæsumus, ut sícuti pro amôre géneris humáni non dedignâtus es assúmere mortem nostram, ita étiam, resúrgens à mórtuis, obtinêre nos fácias de triumpháto hoste victóriam. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam, Deus noster, qui vivis cum Deo Patre, & regnas cum Spíritu Sancto in sæcula sæculôrum. Amen.

Quâ explêta, exclâmat Diáconus Indulgéntiam ducéntis vícibus. c. c. Indulgéntias. o. o. o. o. o. o. o. o. o. o. Hoc ducéntis vícibus.

℞. Tu, Pastor bone, ánimam tuam pro óvibus posuísti. Tu Pastor bone, Repetâtur duâbus vícibus.

Preces. Peccávimus tibi Deus, recedéntes à te: nobis confúsio est, tibi cleméntia, & propitiátio.

Preces. Deprecêmur Dóminum, ut remissiônem peccatôrum, & pacem nobis propítius donâre dignêtur.

Preces. Te precâmur, Dómine, P. Indulgéntiam. ℣. Nos Patri reconcíliet P. Indulgéntia.
℣. Christi confírmet grátiâ P. Indulgéntia.
℣. Confórmet Sancto Spirítui P. Indulgéntia.
℣. Pestem, & famem ábluat P. Indulgéntia
℣. Medêlam ægris cónferat P. Indulgéntia.
℣. Captívos reddat pátriæ P. Indulgéntia.
℣. Vices áërum témperet P. Indulgéntia.
℣. Te deprecâmur, Dómine, P. Indulgéntiam.

Orátio.

Unigénite Fílius Dei Patris, qui tantam redditûrus grátiam, in terris dignâtus es nasci, ut nos eleváres ad cœlos: qui ídeò in ligno Crucis manus próprias extendísti, ut nos ad lignum vitæ propítius revocáres; de quo Adam gustâre non méruit, póstea quàm crimen prævaricatiônis incúrrit. Crux ergo tua, Deus, vitæ arbor est: in ætérnum vivíficet quemcúmque ex eâ gustáverit. Tuam ergo cleméntiam pétimus, ut auferántur ab óculis tuis mala nostra præterita; & bona futûra nascántur: hujus mundi lux infida negligâtur; & perénnitas tuæ à nobis æternitâtis requirâtur. ℟. Amen. Per misericórdiam, &c.

Pòst hæc decantâtur hic psalmus Miserêre mei Deus, &c. cum Antíphona sua ab Epíscopo impósita. Antíphona. Parce Deus quia. Psalmus 50.

Post, dicto psalmo, unà cum Glória Patri, dicit Diáconus tértiò, Indulgéntiam, non plusquàm centum vícibus. Et dicit Epíscopus hoc respónsum: Tu Pastor bone. Et dicit Diáconus voce: per síngulos autem versículos psalmi Miserêre mei Deus, secúndùm, &c. Qui das post peccáta indulgéntiam.

Antíphona. Parce Deus, quia sprévimus præcépta tua, Qui das post peccâta indulgéntiam. Psalmus 50. Miserêre mei Deus, secúndùm magnam misericórdiam tuam. Et secúndùm multitúdinem misericórdiæ, &c. Pòst quémlibet versum repetâtur, Qui das post peccâta indulgéntiam.

Pòst, dicto psalmo, unà cum Glória Patri, dicit Diáconus tértiò Indulgéntiam, non plus quàm centum vícibus o. o. o. o. o. o. o. o. o. o. Hoc centum vícibus. Responsórium. Tu Pastor bone.

Deínde Diáconus, voce: Miserêre nobis Deus, quia ómnia potes. Tu enim dissímulas peccâta hóminum propter pœniténtiam.

Deín-

Deínde Diáconus dicit hanc precem. Deprecêmur Dóminum, ut remissiònem peccatôrum, & pacem nobis donâre dignêtur.

Preces. Te precâmur, Dómine, P. Indulgéntiam. ℣. Restítuat Paradíso P. Indulgéntia. ℣. Claustra Cœlôrum apériat P. Indulgéntia. ℣. Remóveat supplícium P. Indulgéntia. ℣. Extínguat gehénnæ incéndium P. Indulgéntia. ℣. Defúnctis donet réquiem P. Indulgéntia. ℣. Locum quiètis cónferat P. Indulgéntia. ℣. Sanctis consórtes fáciat P. Indulgéntia. ℣. Te precâmur, Dómine, P. Indulgéntiam.

Orátio.

UNigénite Fílius Dei Patris, de quo ante tam innúmeros annos Prophêta cantâvit hunc versum: In médio duôrum animálium cognoscêris; cógnitus plane es non solùm inter duos latrónes pendens in ligno, vel duôrum Testamentôrum in médio; verùm étiam fugâ solis, occásu diéi, concussiône terrârum: Tu Christe descendísti ad ínferos, & Sancta sepúlchra laxárunt. Pietâtem ergo tuam quæsumus; ut intélligere possîmus, quantum nobis resúrgens præstâbis in regno, qui nos móriens resuscitásti cum glória de inférno.

Pater noster, qui es in cœlis. ℟. Amen. Sanctificêtur, &c.

Dicat Présbyter. Eruti à malo, stabilíti semper in bono, tibi adhærêre mereâmur Deo & Dómino nostro Jesu Christo. Da véniam peccátis nostris, & réquiem fámulis tuis ómnibus fidélibus defúnctis. Frange, & pércute omnes insídias inimíci nostri: defénde nos ab ómnibus opéribus malis, & confírma in cunctis bonis. Accipe jejúnium, vel votum nostrum; & exáudi oratiònem nostram in his diêbus, & in totis tempóribus. Tríbue nobis pacem, & securitâtem, pietâtem, & sincêram charitâtem, ac grátiam, stígmate passiônis tuæ Deus noster, Fílius Dei; qui vivis cum Deo Patre, & regnas cum Spíritu Sancto in Trinitâte unus Deus, pérmanens in sæcula sæculôrum. ℟. Amen. Dóminus sit.

SABBATO SANCTO

Ad Vésperas.

Lauda. Dicant qui redémpti sunt à Dómino: In ætérnum. P. Quos redêmit de manu inimíci: In ætérnum, & in sæculum sæculi. ℣. Pópulus qui sedêbat in ténebris & in umbra mortis, vinctos in mendicitâte, & ferro. P. Quos redêmit. ℣. Quia contrìvit portas aéreas, & vectes férreos confrêgit. P. Quos.

Orátio.

DOminus noster Jesus Christus Fílius tuus, qui solus verbo virtûtis cuncta móderans, & ómnia Crucis stígmata portans, vectes férreos commínuit; portarúmque aereârum cláustra perfrêgit; in tártari profúnda descéndit; sedéntibus in umbra mortis, ignótæ lucis claritâte resplénduit; & sol justítiæ de túmulo, córpore suscitáto, procédens, rádiis suis ténebras nostras mirabíliter inlústret. ℟. Amen. Per misericórdiam, &c.

Lauda. Allelúia. Ego sum primus, & ego novíssimus: & fui mórtuus, P. Et ecce sum vivens: in sæcula sæculôrum, Allelúia. ℣. Dignus es, Dómine Deus noster accípere librum, & sólvere signa ejus, quóniam occîsus es, & redemísti nos Deo in sánguine tuo ex omni tribu, & lingua. P. Et ecce. ℣. Glória, &c. P. Et ecce.

Lauda. Allelúia. Angelus Dómini descéndit de cœlo, P. Et accédens, revólvit lápidem ab óstio monuménti. Allelúia, allelúia. ℣. Lápidem quem reprovabérunt ædificántes, hic factus est in caput ánguli. P. Et accédens. ℣. Glória, & honor. P. Et accédens. Dóminus sit semper. ℟. Et cum.

Lauda. Erat aspéctus ejus sicut fulgur, & vestiménta ejus cándida quasi nix; & dixit muliéribus: Nolîte timêre. ℣. Confitémini Dómino, quóniam bonus: quóniam in sæculum misericórdia ejus. P. Et accédens. ℣. Glória, & honor Patri. P. Et accédens. Dóminus sit semper. ℟. Et cum.

Lauda. Hic est panis verus Dei, qui de cœlo descéndit, & vitam tríbuit Mundo: qui manducáverit ex eo, pérmanet in ætérnum. Et panis, quem ego dabo, caro mea est pro mundi vita. P. Qui credit in me, non esúriet, neque sítiet umquam, Allelúia, allelúia. ℣. Ecce dispônam vobis, sicut dispósuit mihi Pater, regnum; ut edâtis, & bibâtis super mensam meam in regno meo. P. Qui credit. ℣. Glória, & honor. P. Qui credit.

Capítula.

EXcellentíssimam in hac nocte tuæ, Christe, Resurrectiònis celebrántes solemnitâtem, in qua ipse novus dies, novo de túmulo surgens, veternôsam antíquæ noctis calíginem, cœléstem convertísti in claritâtem, te, quibus póssumus, lacrymósis rugítibus implo-

plorâmus; ut, qui nos redemísti prétio tui sánguinis, institûta à te præcépta accéptes nostræ oratiônis. Sit indulgéntia críminum; concedâtur étiam cœléstis glóriæ summa virtûtum. Meménto, Dómine, quia terra sumus; & áccipe contritiônem nostri spíritûs; ut, qui carnis infirmitâte ad terram prostérnimur, ad cœlos castigatiône spirituáli jejúniis sublevêmur. Et quia ex nostro est quod cadâmus, ex tuo sit, ut surgâmus, Te jubénte, dícimus:

Pater noster: Et ne nos. Liberáti à malo. Quære fol. 2.

Humiliâte vos benedictióni. Dóminus sit semper. ℟. Et cum.

Benedíctio.

CHristus Dóminus, qui ascéndit patíbulum Crucis, suâ vos redemptiône & passiône consérvet à malis. ℟. Amen. Detque vobis suæ dulcédinis sapiéntiâ renovári, qui se amáro permîsit fellis póculo propinári. ℟. Amen. Ut, cujus laudes Ecclésia cuncta celebrâvit ovándo, ejus conservári mereâtur magno Crucis vexíllo. ℟. Amen. Per misericórdiam ipsîus Dei nostri, &c.

Lauda. Allelúia. Locûtus est Angelus Dómini muliéribus, dicens: P. Scio, quia crucifixum quæritis: surréxit, sicut dixit. Venîte, & vidête ubi pósitus erat Dóminus. ℣. Cantâte Dómino cánticum novum: quia mirabília fecit. P. Scio, quia crucifixum quæritis. ℣. Glória, & honor Patri, & Fílio. P. Scio, quia.

Orátio.

EXplétis, Dómine, in hac sanctâ solemnitâte nostræ servitûtis officiis, grátias tibi, laudésque reférimus, dono tuæ miseratiônis adjúti; precántes te, Deus, ut à peccátis nos ábluas, & in tuis semper láudibus exultâre concêdas. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam, &c.

In nómine Dómini.

Maella.
Gil.

IN LÆTATIONE DIEI PASCHÆ RESURRECTIONIS.

AD MATUTINUM.

Antíphona. Ego dormívi: & resurréxi, quóniam Dóminus suscitâvit me. Psalmus 3.

Orátio.

DOmine Jesu Christe, qui pro nobis sopôrem mortis ídeò suscepísti, ne nos ampliùs obdormirêmus in mortem; dona, ut qui te moriénte renáscimur, te étiam vivificánte à peccatôrum lecto surgâmus: nec ultrà jam obruâmur pœnâ peccáti, qui nos redémptos congaudêmus prétio sacri sánguinis tui. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Antíphona 1. Surréxit Dóminus à monuménto, P. Et portas inferôrum confrêgit. ℣. Tóllite portas príncipes vestras, & elevámini portæ æternáles: & introìbit rex glóriæ. P. Et portas. ℣. Glória, & honor Patri. P. Et portas.

Orátio.

CHriste, vera redémptio mundi, qui, revolúto per Angelum lápide ab óstio monuménti, mirâ resurrectiônis poténtiâ triumphásti, cum sexus mulíerum infirmior, qui te ardénti desidério perquisìvit, prior cæteris te resurgéntem, Angelo nuntiánte, audìre proméruit; da nobis, ut fragilitâtis nostræ torpôre seclúso, indesinénti servitûtis tuæ potiâmur solátio; ut te ardéntiùs diligéntes, oris nostri óstium nullâ in confiténdo tibi immóti lápidis durítiâ obstruénte, æterno mereâmur consolári de múnere. ℟. Amen. Per.

Antíphona 2. Vade, Marìa, núntia frátribus meis, P. Quia resurréxi, sicut illis dixi: eant in Galilæam, ibi me vidébunt. ℣. Deus deôrum Dóminus locûtus est: & vocâvit terram, à solis ortu usque ad occâsum: ex Sion spécies decôris ejus. P. Quia. ℣. Glória. P. Quia.

Orátio.

CHriste, Dei Fílius, quem vox angélica à mórtuis resurrexísse prædíxit, & eúntibus discípulis, qui te in Galilæam visúri essent, innótuit; da nobis plenum gáudium de tua semper resurrectióne habêre: ut, qui in Galilæa, in transmigratiône scílicet incorruptiônis, manifêstum te in carne voluísti osténdere discipulôrum aspéctibus, dignêris étiam in nobis apparêre virtútibus manifêstus: ut à corruptiône in incorruptiônem transmigratiônem faciéntes, ætérnæ illìus & veræ transmigratiônis possidêre gáudia mereâmur sinè fine felíces. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 3. Tulérunt Dóminum meum, &, ubi posuérunt eum, néscio. P. Noli flere, Marìa; resurréxit Dóminus cum glória, & regnâbit à fine usque in finem fórtiter. ℣. Etenim Dóminus dabit benedictiônem: & terra nostra dabit fructum suum. P. Noli flere. ℣. Glória, & honor Patri. P. Noli flere, Marìa.

Orátio.

SUblâtum te, Dómine, è sepúlchro fructuôsa illìus Maríæ inquisítio flétuum effusiône conquéritur, quæ útique igne tui desidérii cremabâtur; Quæsumus ergo, ut desidérium amôris tui simíliter in nobis accéndas: ut & in perquirêndo valentióres, & in inveniéndo te mereâmur sine fine esse felíces. ℟. Amen. Per.

℟. Stabat Marìa ad monuméntum forìs plorans. Dum ergo fleret, prospéxit ubi pósitum erat corpus Jesu. Vidit duos Angelos in albis sedéntes. P. Et convérsa retrórsum vidit Jesum stantem; & venit annúntians discípulis: Quia vidi Dóminum, & hæc dixit mihi. ℣. Dixit Jesus Maríæ: Múlier, quid ploras? quem quæris? P. Et convérsa.

IN LAUDIBUS.

Ad Cánticum.

Antíphona. Iste Deus meus, & honorificâbo eum: Deus patris mei, & exaltâbo eum.

Cánticum Exodi. *Capítulo* 15.

CAntêmus Dómino: gloriósè enim honorificâtus est, * equum & ascensôrem projêcit in mare.

Adjûtor, & protéctor mihi fuit Dóminus * in salûtem:

Hic Deus meus, & honorificâbo eum: * Deus patris mei, & exaltâbo eum.

Dóminus cónterens bella, * Dóminus nomen est ei.

Currus Pharaônis & exércitum ejus * projêcit in mare:

Eléctos ascensóres sternit : * stratóres dimérsit in rubro mari.
Pelagúsque opéruit eos, * dimérsi sunt in profúndum tamquam lapis.
Déxtera tua, Dómine, glorificâta est in virtûte : déxtera manûs tuæ confrêgit inimícos *. Et præ multitúdine majestâtis tuæ contrivísti adversários:
Misísti iram tuam, & comêdit eos tamquam stípulam. * Et per spíritum iracúndiæ tuæ divisa est aqua:
Gelavérunt tamquam murus aquæ, * gelavérunt fluctus in medio mari.
Dixit inimîcus : Pérsequens comprehéndam, partîbor spólia, replêbo ánimam meam:
Interficiam gládio meo, * & dominábitur manus mea.
Misísti spíritum tuum, & coopéruit eos mare : * dimérsi sunt in profúndum tamquam plumbum in aqua validíssima.
Quis símilis tibi in diis Dómine? quis símilis tibi, honoríficus in sanctis, mirábilis in majestátibus, fáciens magnália ? * Extendísti déxteram tuam, & devorâvit eos terra.
Gubernásti justítiâ tuâ pópulum tuum hunc quem liberásti : * consolâtus es virtûte tuâ, in refectiône sancta tua.
Audiérunt gentes, & irátæ sunt : * dolóres apprehendérunt inhabitántes Philísthiim.
Tunc festinavérunt duces Edom, & príncipes Moabitârum, * apprehéndit eos timor: & fluxérunt omnes inhabitántes Chánaan.
Décidat super eos timor & tremor, * à magnitúdine bráchii tui:
Fiant tamquam lapis, donec tránseat pópulus tuus, Dómine, * usque dum pertránseat pópulus tuus iste, quem liberásti.
Induc, & planta eum in montem hereditâtis tuæ *, in præparáta habitatiône tua, quam præparásti tibi, Dómine ; sanctuárium tuum, quod præparavérunt manus tuæ.
Dómine, qui regnas in ætérnum, & in sæculum sæculi & adhuc. * Quia intrâvit equitâtus Pharaônis cum quadrígis & ascensóribus in mare:
Et indúxit super eos Dóminus aquas maris: * filii autem Israël ambulavérunt per siccum per médium mare. Reiterêtur Antíphona. Iste Deus.

Ad Benedíctus.

Antíphona. Tibi soli Deo & glória, & virtus, & potéstas in sæcula sæculôrum. Amen.

Cánticum. Benedíctus es Dómine Deus patrum nostrôrum. Requîre fol. 6.

Sono. Ego dormívi, & quiévi : & resurréxi, quóniam Dóminus suscitâvit me, P. Glória mea. Allelúia. ℣. Non timêbo míllia pópuli circumdántis me : exúrge Dómine, salva me Deus meus, P. Glória mea. Allelúia.

Lauda. Allelúia : Laudâte Dóminum de cœlis : Allelúia, allelúia. Psalmus 148.

Princípium Apocalypsis Joánnis Apóstoli.

Capítulo 1.

℟. Deo grátias.

APocalypsis Jesu Christi, quam dedit illi Deus palàm fácere servis suis, quæ opórtet fieri citò : & significâvit, mittens per Angelum suum servo suo Joánni, qui testimónium perhíbuit verbo Dei, & testimónium Jesu Christi, quæcúmque vidit. Beâtus, qui legit, & qui audit verba prophetíæ: & servat ea, quæ in ea scripta sunt: tempus enim propè est. Joánnes septem Ecclésiis, quæ sunt in Asia. Grátia vobis & pax ab eo, qui est, & qui erat, & qui ventûrus est ; & à septem spirítibus, qui in conspéctu throni ejus sunt ; & à Jesu Christo, qui est testis fidêlis, primogénitus mortuôrum, & princeps regum terræ : qui diléxit nos, & lavit nos à peccátis nostris in sánguine suo, & fecit nos regnum, & sacerdótes Deo Patri suo : ipsi glória in sæcula. Ecce venit cum núbibus, & vidit eum omnis óculus, & qui eum pupugérunt. Et plangent se super eum omnes tribus terræ. Ego sum Alpha, & Omega, princípium, & finis, dicit Dóminus Deus, qui est, & qui erat, & qui ventûrus est, omnípotens. ℟. Amen.

Hymnus.

HIc est dies verus Dei
Sancto serênus lúmine,
Quo díluit sanguis sacer
Probrôsa mundi crímina:

Fidem refúndens pérditis,
Cœcósque visu illúminans;
Quo nos gravi solvit metu,
Latrônis absolútio.

Qui præmio mutans crucem,
Jesu brevî adquisîvit fidem:
Justôque brévior gradu
Pervênit in regnum Dei.

Hoc opus stupent Angeli,
Pœnam vidéntes córporis;
Christôque adhæréntem reum
Vitam beâtam cápere.

Mystérium mirábile!
Ut ábluat mundi luem,
Peccâta tollat ómnium
Carnis vítia mundans caro.

Quid

Quid hoc potest sublímius,
Ut culpam quærat grátia?
Metúmque solvat cháritas,
Reddátque mors vitam novam?
Hamum sibi mors dévoret,
Suísque se nodis liget?
Moriàtur Vita hóminum,
Resúrgat Vita ómnium?
Dùm mors per omnes tránseat,
Omnes resúrgant mórtui?
Consúmpta mors ictu suo,
Perísse se solam gemat?
Quæsumus, auctor ómnium,
In hoc Paschâli gáudio
Ab omni mortis ímpetu
Tuum defénde pópulum.
Glória tibi, Dómine,
Qui surrexísti à mórtuis;
Cum Patre, Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

Supplicátio.

ORêmus Redemptôrem mundi Dóminum nostrum Jesum Christum: cum omni supplicatiône rogêmus; ut nos glóriâ resurrectiônis suæ propítius justificâre dignêtur. ℟. Præsta ætérne omnípotens Deus.

Kyrie, eléïson: ℟. Christe, eléïson: Kyrie, eléïson.

Capítula.

CHriste Dei Fílius, qui venerábilis diéi hujus excúrsum, & priùs à te cónditæ lucis, & pòst veræ resurrectiônis tuæ mystériis consecrásti, dum singulári trophæo triumphâtor inférni olim in hoc die devícto diábolo triumphásti; da nobis, ut de sepúlchro vitiôrum exeâmus ad te lumen verum, qui es resurrectiônis nostræ princípium: ut, quia in te mors ultra nullo modo dominábitur, per veram Resurrectiônis tuæ poténtiam, quam veríssimè profitêmur, peccâta nostra ámodo nobis nullátenus dominéntur; ut qui matutînum sacrificium pro nobis ipse oblâtus es, in hoc Resurrectiônis tuæ témpore matutîno ab omni nos júbeas purificári piáculo.

Pater noster. Liberáti à malo. fol. 2. Dóminus. ℟. Et cum.

Lauda. Surréxit Christus à mórtuis Allelúia P. Per glóriam Patris. Allelúia, allelúia. ℣. Cantáte Dómino cánticum novum: quia mirabília fecit. P. Per glóriam. ℣. Glória, & honor Patri. P. Per glóriam.

Benedíctio. Christus Dóminus, qui ascéndit, &c. fol. 367.

In nómine Dómini nostri Jesu Christi, &c.

Ad Vésperum.

Lauda. Laudavérunt te, Dómine, omnes Angeli tui, & hymnum dixérunt, dum perficeres fábricam cœli. Tuus est dies, & tua est nox: P. Tu fecísti solem & lunam. ℣. Tu confirmásti in virtûte tua mare: Tu contribulásti cápita dracônum super aquas. P. Tu fecísti.

Orátio.

LAudant te, Dómine, omnes Angeli tui; dum à te se creátos agnóscunt: & cunctam creatûram cœléstem atque terrênam te opíficem subsístere ac dispóni non ámbigunt. Dona ergo méntibus nostris in ómnibus opéribus tuis tibi glóriam dare; & te solem justítiæ perpétuo nobis fulgôre claréscere lumen: quátenus noctúrnas ténebras tuâ semper valeâmus inluminatiône vitâre. ℟. Amen. Per misericórdiam, &c.

Sono. Ubi est mors victória tua? ubi est mors acúleus tuus? Resurréxi: dicit Dóminus: Allelúia. ℣. Propter misériam ínopum, & gémitum páuperum, nunc exúrgam, dicit Dóminus. Allelúia. Dóminus sit. ℟. Et cum.

Antíphona. Absórta est mors in victória. Ubi est mors victória tua? P. Ubi est mors acúleus tuus? ℣. Propter misériam ínopum, & gémitum páuperum, nunc exúrgam, dicit Dóminus. Ponam in salutári tuo: fiduciáliter agam in eo. P. Ubi est? ℣. Glória, & honor. P. Ubi est? Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Redemísti nos, Dómine, sánguine tuo ex omni tribu, & lingua: P. Et fecísti nos regnum Deo nostro. Allelúia. ℣. Dómine Deus virtûtum convérte nos: & osténde fáciem tuam, & salvi érimus. P. Et fecísti nos. ℣. Glória, & honor Patri. P. Et fecísti.

Hymnus. Hic est dies verus.

Supplicátio. Orêmus Redemptôrem mundi, Hîc suprà.

Capítula.

DEus, cujus unum hunc ex ómnibus dúximus diem, in quo creátis rebus ómnibus voluísti esse & præséntis lucis índicem, & ætérni lúminis testem, ut in eo resúrgeret inluminátio témporum, atque resúrgeret inluminátio animârum: quique Domínicæ & operatiônis primus, & resurrectiônis idóneus revolûtus in círculo, & redúctus in cálculo, Paschâlis solemnitâtis incíperet mystérium, & conclúderet sacraméntum; réspice

in hoc témpore acceptábili, & in hac die salûtis super servos tuos, Dómine, quos redemísti de captivitâte nequítiæ spirituáli trophæo Domínicæ passiônis: quos Agni tui sánguine tinctos, ne vastâtor læderet, liberásti; Esto nobis prævius in solitúdine vitæ hujus, quò & in die calôrem tentatiônis nostræ quasi nubes prótegens obúmbres, & in nocte à ténebris peccatôrum nos quasi colúmna ignis inlúmines: ut, dum ades ad salûtem, perdúcas ad réquiem.

Pater noster. Liberáti à malo, &c. fol. 2.

Benedíctio.

CHristus Dóminus, qui diem istum resurrectiònis suæ consecràvit mystério, resurgéndi vobis præbeat efficáciam à delícto; ℟. Amen. Et, qui olim hodiérnâ die à mórtuis resurréxit, mortificatiònis omnímodæ vobis cónferens donum, resúrgere vos fáciat cœléstium dono virtûtum: ℟. Amen. Ut in eo semper vitam habeâtis, in cujus mortem consepúltos vos esse gaudêtis. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Lauda. Tulérunt Dóminum meum, & néscio, ubi posuérunt eum. P. Noli flere, Marìa: resurréxit Dóminus. Allelúia, allelúia. ℣. Etenim Dóminus dabit benedictiônem: & terra dabit fructum suum. P. Noli flere, Marìa. ℣. Glória, & honor Patri. P. Noli flere, Marìa.

Orátio.

CHriste, qui olim gloriósæ noctis hujus dilúculum resurrectiònis tuæ mystério consecrásti, dum primus ipse numquam moritûrus, & veræ primítiæ dormiéntium surrexísti; da nobis, ut in te resurgâmus à vitiis, & vires reparêmus pérditæ sanitâtis: ut in te vivificêmur ad statum veræ salûtis, qui pro nobis es mortificâtus usque ad supplícium Crucis. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam. Dóminus sit semper. ℟. Et cum.

In nómine Dómini.

SECUNDA FERIA RESURRECTIONIS.

Ad Matutînum.

Antíphona, Psalmus, & Orátio, ut in die. Quære fol. 369.

Antíphona. Surréxit enim, sicut dixit Dóminus; P. Et ecce præcêdet vos in Galilæam: ibi eum vidébitis. ℣. Cantâte Dómino cánticum novum: quia mirabília fecit. P. Et ecce præcêdet. ℣. Glória, & honor Patri, &c. P. Et ecce.

Orátio.

JEsu, Dei Fílius, quem vox Angélica à mórtuis resurrexísse prædíxit, & eúntibus discípulis, quòd te in Galilæam visúri essent innótuit: da nobis plenum gáudium de tua semper resurrectiône habêre: ut qui in Galilæam, in transmigratiône scílicet incorruptiônis, maniféstum te in carne voluísti osténdere discipulôrum aspéctibus; dignêris étiam in nobis apparêre virtútibus maniféstus: ut à corruptiône in incorruptiônem transeúntes, ætérnæ illìus & veræ transmigratiônis possidêre gáudia mereâmur sinè fine felíces. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 2. Resurréxit Dóminus Jesus Christus à mórtuis, P. Primítiæ dormiéntium: ut in eo omnes vivificéntur. ℣. Dícite in natiónibus, Dóminus regnâbit à ligno. Etenim firmâvit orbem terræ qui non commovébitur: judicâbit pópulos in æquitâte. P. Primítiæ. ℣. Glória, & honor. P. Primítiæ.

Orátio. Christe, qui olim. Ut suprà.

Antíphona 3. Christus surgens à mórtuis jam non móritur: mors illi ultrà non dominábitur. ℣. Memor fuit misericórdiæ suæ Jacob, & veritâtis suæ dómui Israël. Vidérunt omnes fines terræ salutâre Dei nostri. P. Jam non. ℣. Glória, & honor. P. Jam non.

Orátio.

INcomparábilis Christe Dómine Deus noster gaudiôrum serenâtor, illústra convéntus omnis Ecclésiæ, quæ te ab ínferis éxcipit resurgéntem; Qui ergo tam poténter & mortis acúleum vincis, & ultra non móreris, nos, quos poténtèr redemísti, in ætérnam mortem ire nullo modo patiâris. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

℟. Magnus es, Dómine, & præclârus, P. Et laudábilis in virtûte, & invisíbilis: tibi sérviet omnis creatûra tua. ℣. Fortíssime, magne, & potens, Dóminus exercítuum nomen est tibi. Magnus consílio, & incomprehensíbilis cogitâtu. P. Et laudábilis in virtûte. ℣. Glória, & honor Patri. P. Et laudábilis in virtûte.

Orátio.

TE Dómine, ab ínferis resurgéntem in glória, laudem tibi canit omnis à te cóndita creatûra: nos quoque pusílli cum magnis admíxti laudántes, te rogâmus ac pétimus: ut per te hîc resurrectiônis primæ habéntes princípia, cum Sanctis ómnibus resurgâmus ad glóriam sempitérnam. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

IN LAUDIBUS.

Ad Cánticum.

Antíphona. Cantêmus Dómino: gloriôsè enim honorificâtus est, equum & ascensôrem projècit in mare.

Cánticum. Cantêmus Dómino: gloriôsè. Requîre fol. 369.

Orátio.

CAntábimus tibi Dómine, & cum omni laude cantábimus: quia equum & ascensôrem projecísti in mare: ita diábolum cum exercítibus suis súffoces eàdem virtûte. Quis símilis tibi in diis Dómine? quis símilis tibi? gloriôsus in sanctis, mirábilis in majestátibus, fáciens prodígia, cunctis géntibus, & pópulis prædicánda. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Ad Benedíctus.

Antíphona. In templo sancto glóriæ tuæ benedíctus es Dómine.

Cánticum. Benedíctus es Dómine Deus, &c. Requîre fol. 6.

Sono. Ego dormívi. Quære fol. 370.

Lauda. Allelúia. Laudâte Dóminum de cœlis. Allelúia, allelúia, allelúia. Psalmus 148.

Léctio libri Apocalypsis Joánnis Apóstoli. *Capítulo* 2.

℟. Deo grátias.

ANgelo Ephesi Ecclésiæ scribe: Hæc dicit qui tenet septem stellas in déxtera sua, qui ámbulat in médio septem candelabrôrum aureôrum: Scio ópera tua, & labôrem, & patiéntiam tuam, & quia non potes sustinère malos: & tentásti eos, qui se dicunt Apóstolos esse, & non sunt: & invenísti eos mendáces: & patiéntiam habes, & sustinuísti propter nomen meum, & non defecísti. Sed hábeo advérsùm te pauca, quòd charitâtem tuam primam reliquísti. Memor esto ítaquè undè excídetis: & age pœniténtiam, & prima ópera fac: sin autem, vénio tibi, & movêbo candelábrum tuum de loco suo, nisi pœniténtiam égeris. Sed hoc habes, quia odis facta Nicolaïtàrum, quæ & ego odi. Qui habet aurem, áudiat quid Spíritus dicat Ecclésiis: Vincénti dabo édere de ligno vitæ, quod est in Paradíso Dei mei. ℟. Amen.

Hymnus. Hic est dies. fol. 370.

Capítula.

ADest Dómine secúndi illìus diéi luminôsa spécies, in qua matutína lux, Christus vidélicet noster, in firmaménto legis à se cónditæ se indìcit agnoscéndum. Præsta ergo nobis, ut, qui luce resurrectiònis coruscâvit in mundo, abundántiâ pietâtis redúndet in sæculo: quáliter ita firmaménto legis suæ corda nostra præmúniat, ut inlæsos nos ad ætérnam pértrahat vitam.

Pater noster. A malo nos líbera. Quære fol. 10. Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Surréxit Christus à mórtuis Allelúia. P. Per glóriam Patris. Allelúia, allelúia. ℣. Cantâte Dómino cánticum novum: quia mirabília fecit. P. Per glóriam. ℣. Glória, & honor. P. Per glóriam.

Benedíctio. Christus Dóminus, qui diem istum. Quære fol. 372.

Ad Vésperum.

Lauda. Laudavérunt te.

Orátio. Laudant te Dómine. fol. 371.

Sono. Dóminus Jesus Christus surréxit à mórtuis tértiâ die; P. Et vivit ex virtûte Dei. Allelúia. ℣. Salvâtor noster resúrgens à mórtuis, curvâvit mortem: & inluminâvit nos vitæ æternitâte. P. Et vivit. Dóminus sit. ℟. Et cum.

Antíphona. Ego sum primus, & ego novíssimus; P. Et fui mórtuus, & ecce sum vivens in sæcula sæculôrum. ℣. Laudâte nomen Dómini: laudâte servi Dómini. P. Et fui mórtuus. ℣. Glória, & honor Patri. P. Et fui. Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Dóminus Jesus Christus, qui est testis fidêlis, primogénitus mortuòrum, & princeps regum terræ: P. Ipse diléxit nos, & lavit nos à peccátis nostris sánguine suo. Allelúia. ℣. Lápidem, quem reprobavérunt ædificántes, hic factus est in caput ánguli. P. Ipse diléxit. ℣. Glória, & honor. P. Ipse.

Hymnus. Hic est díes verus.

Supplicátio. Orêmus. fol. 371.

Capítula.

CHriste Deus noster, qui secúndo die firmaméntum formans, quasi solidaméntum scripturârum in Ecclésia præparas, quo cœléstes pópulos Angelòrum ab infirmitâte inferiòrum hóminum, quasi aquas ab aquis, discérnere voluísti: quique duo testaménta constítuens, figûram véteris sacrifícii per testaméntum novum immolatiône tui córporis complevísti; da nobis, ut intelléctu prudéntiæ angélicis potestátibus, quasi aquis superióribus sociêmur, & semper ad supérna tendâmus: quáliter ita solidaméntum utriúsque legis in corde nostro præpólleat, ut resurrectiònis tuæ poténtia ad gáudia nos pértrahat infiníta.

Pa-

Pater noster. Liberáti à malo. fol. 2. Dóminus sit. ℟. Et cum.

Benedíctio.

CHristus Dei Fílius, qui in córpore nostræ mortalitàtis sústulit oppróbrium Crucis, ab omni vos cruciátu nocíbili erípiat passiònis; ℟. Amen. Et qui in vera córporis nostri carne surréxit ab ínferis, in omnímoda veritàte sanctificatiònis exúscitet corda vestra ab omni lapsu facínoris: ℟. Amen. Ut fides, quâ illum & mórtuum fuísse, & resurrexísse agnóscitis, ætérnæ vobis præparet receptácula mansiònis. ℟. Amen. Per misericórdiam ipsìus.

Lauda. Surréxit Christus à mórtuis Allelúia P. Per glóriam Patris. Allelúia, allelúia. ℣. Cantâte Dómino cánticum novum: quia mirabília fecit. P. Per glóriam. ℣. Glória, & honor. P. Per glóriam.

Orátio.

MOrtuum te peccáto fuísse non tuo, sed nostro, Jesu Dómine, confitêmur; & ídeo, quia semel pro ímpiis mórtuus, Deo vivis, fac nos, ut sic semel moriâmur vítiis, quáliter coronatúri resurgéntes lætêmur semper de munéribus sempitérnis. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam &c.

In nómine Dómini nostri Jesu Christi perficiâmus cum pace. ℟. Deo grátias.

FERIA TERTIA.

Ad Matutînum.

Antíphona. Ego dormívi: & resurréxi. Psalmus 3.

Orátio. Dómine Jesu Christe. Requîre folio 369.

Antíphona 1. Quod Jesus mórtuus est peccáto, mórtuus est semel: quod autem vivit, vivit Deo. P. Nunc autem existimâte, vos mórtuos esse peccáto, vivéntes autem Deo. ℣. Omnes gentes pláudite mánibus: jubilâte Deo in voce exultatiònis. P. Nunc autem existimâte. ℣. Glória, & honor Patri. P. Nunc autem existimâte.

Orátio. Mórtuum te peccáto. Hìc suprà.

Antíphona 2. Mórtuus est Christus propter peccâta nostra, P. Et resurréxit propter justificatiònem nostram. ℣. Cánite in inítio mensis tubâ, in die insígnis solemnitàtis nostræ, P. Et resurréxit propter. ℣. Glória, & honor Patri. P. Et resurréxit.

Orátio.

CHriste, Dei Fílius, qui mórtuus es propter peccàta nostra, & resurrexísti propter justificatiònem nostram; da nobis, & mortem habêre vitiòrum, & resurrectiònem obtinêre virtûtum: ut ita mortis & resurrectiònis tuæ in nobis vígeat sacraméntum, quáliter ad te sine confusiòne post nostrum tránsitum accédere mereâmur. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam, &c.

Antíphona 3. Si crédimus quòd Jesus mórtuus est, & resurréxit: P. Ita & Deus eos, qui dormiérunt per Jesum, addûcet cùm eo. ℣. Cantâte Dómino cánticum novum: quia mirabília fecit. P. Ita & Deus. ℣. Glória, & honor. P. Ita & Deus.

Orátio.

CRédimus te, Dómine, indébitâ pro nobis morte damnâtum, & virtûte propriâ suscitâtum; & ídeo profluénti lachrymârum exundatiône depóscimus, ut qui te resurrexísse pro justificatiône nostra nunc crédimus, placábilem, ac mitem in judício sentiâmus. ℟. Amen. Per misericórdiam. ℟. Tu es, Deus, qui facis mirabília solus: P. Et tu regnas in ætérnum Dómine. ℣. Notam fecísti in pópulis virtûtem tuam: liberásti in bráchio tuo pópulum tuum. P. Et tu. ℣. Glória, & honor. P. Et tu.

Orátio.

OMnípotens ac mirábilis Dómine, tu es qui facis mirabília solus; & tu regnas in ætérnum: ne obliviscâris nostrî, nec humánis dejiciâmur in láudibus; sed in te, in quo summa est gloriátio, tuî mémores delectêmur. ℟. Amen. Per misericórdiam, &c.

IN LAUDIBUS.

Ad Cánticum.

Antíphona. Adjûtor & protéctor factus est mihi Dóminus in salûtem.

Cánticum. Cantêmus Dómino: gloriôsè. Quære fol. 369.

Orátio.

ADjûtor & protéctor noster Dómine, tuam, quæsumus, ad salvándos nos appône poténtiam: tu es enim Deus noster, qui honorificâris ex débito; & exaltâris ex mérito: quique, dum cónteris bella, nomen quod tibi solum est, in virtútibus pandis, vel in mirabílibus innotéscis; prójice currus Pharaônis & exércitum ejus in mari: ut qui terga sequúntur nostra, ipso ímpetu, quo nos persequúntur, mergántur: nos quoquè ne cum eis immérgas in profúndum aut pélagum patefáctum. ℟. Amen. Per.

Ad

Ad Benedíctus.

Antíphona. In templo sancto glóriæ tuæ benedíctus es Dómine.

Cánticum. Benedíctus es Dómine. fol. 6.

Sono. Ego dormívi, & requiévi : & resurréxi, quóniam Dóminus suscitâvit me.

Lauda. Laudâte Dóminum de cœlis. Allelúia. Psalmus 148.

Apocalypsis Joánnis Apóstoli. *Capítulo* 2.

℟. Deo grátias.

EGo Joánnes servus Jesu Christi audívi vocem de cœlo dicéntem mihi: Angelo Smyrnæ Ecclésiæ scribe: Hæc dicit primus, & novíssimus; qui fuit mórtuus, & vivit: Scio tribulatiônem tuam, & paupertâtem, sed dives es: & blasphemâris ab his, qui se dicunt Judæos esse, & non sunt, & mentiúntur, sed sunt synagóga sátanæ. Nihil horum tímeas quæ passûrus es. Ecce missûrus est diábolus áliquos ex vobis in cárcerem, ut tentémini: & habeâtis tribulatiônem diêbus decem. Esto fidêlis usque ad mortem, & dabo tibi corônam vitæ. Qui habet aurem, áudiat quid Spíritus dicat Ecclésiis : Qui vícerit, non lædêtur à morte secúnda. ℟. Amen.

Hymnus. Hic est dies.

Supplicátio. Orêmus Redemptôrem. fol. 371.

Capítula.

LUcidum diéi tértii spéculum agnoscéntes, in quo per cónditum firmaméntum legis divísæ sunt aquæ ab aquis, fidéles útiquè ab infidélibus segregáti; te Dóminum rogâmus & pétimus, ut verâ fide nos ínstruas, & ab infidelitâte disjúngas : ut qui tértiâ die te suscitâtum ab ínferis crédimus, lucis ætérnæ præsídio muniâmur.

Pater noster. Liberáti à malo. fol. 2.

Lauda. Surréxit Christus à mórtuis Allelúia. P. Per glóriam Patris. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Cantâte Dómino cánticum novum : quia mirabília fecit. P. Per glóriam. ℣. Glória, & honor. P. Per glóriam.

Benedíctio. Christe Dei Fílius, qui in córpore nostræ mortalitâtis. fol. 374.

In nómine Dómini nostri.

In eôdem die ad Vésperum.

Lauda. Laudavérunt te Dómine.

Orátio. Laudant te Dómine. fol. 371.

Sono. Venîte, & vidête : Angelus quómodò revólvit lápidem; P. Mílites custodiéntes Sanctum; Allelúia, allelúia. ℣. Mulíeres lachrymántes, salvatôrem quæréntes. Maríæ Angelus dixit : Non est hîc : surréxit enim Dóminus. P. Mílites. Dóminus sit semper. ℟. Et cum.

Antíphona. Consepúlti enim sumus cum Christo per baptísma in mortem : ut quemádmodùm resurréxit Christus à mórtuis per glóriam Patris, P. Ita & nos novitâte vitæ ambulêmus. ℣. Ipse fecit nos, & non ipsi nos. Nos autem pópulus ejus, & oves páscuæ ejus. P. Ita & nos. Dóminus sit semper. ℟. Et cum.

Lauda. Redêmit nos Dóminus, P. Et liberâvit nos. Allelúia, allelúia. ℣. Laudâte púeri Dóminum : laudâte nomen Dómini. P. Et liberâvit. ℣. Glória, & honor. P. Et liberâvit.

Hymnus. Hic est dies verus.

Supplicátio. Orêmus Redemptôrem. fol. 371.

Capítula.

OMnípotens Deus Pater, qui die tértio ab infidélium córdibus, quasi ab inferióribus salsis aquis áridam, id est pópulum fontem fidei sitiéntem, segregâre dignâtus es; da nobis, ut ab infidélium láqueis segregáti, resurrectiônem Fílii tui prædicêmus indúbii : ut qui tértio ab ínferis suscitâtus est die, trinâ nos virtûtum copulatiône resúscitet: quò fide spe & charitâte robústi, de ætérno resurrectiônis mereâmur múnere consolári.

Pater noster. Liberáti à malo. fol. 2.

Benedíctio.

DEus, Dei Fílius, qui resurrectiônis suæ glóriam toto dilatâvit in mundo, credulitâtis hujus vos justíficet sacraménto; ℟. Amen. Et qui resúrgens ultrà non móritur, ab infinítæ vos mortis erípiat dominátu. ℟. Amen. Quò in eo nobis sit perpétuum gáudium, in quo nobis præcéssit veræ resurrectiônis exémplum. ℟. Amen. Per misericórdiam ipsîus, &c. Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Mane nobíscum Dómine, P. Quóniam jam declînat dies in vésperum. Allelúia, allelúia. ℣. Accédite ad Deum, & illumináminі : & vultus vestri non erubéscent. P. Quóniam jam. ℣. Glória, & honor. P. Quóniam jam.

Orátio.

COncêde nobis, Dómine, ut mortis ópera non agâmus, qui resurrectiônis tuæ triúmphos plenâ fide cólimus : ut insultántes morti perpétuæ per bonam vitam, novæ hereditâtis capiâmus præsídia. ℟. Amen. Per misericórdiam.

In nómine Dómini nostri.

FE-

FERIA QUARTA.

Ad Matutînum.

Antíphona. Ego dormívi. Psalmus 3.
Orátio. Dómine Jesu Christe. fol. 369.

Antíphona 1. De manu mortis liberâbo eos, de morte rédimam illos: P. Ero mors tua ò mors, ero morsus tuus inférne. ℣. Propter misérias ínopum, & gémitum páuperum, nunc exúrgam, dicit Dóminus. Ponam in salutári meo: fiduciálitèr agam in eo. P. Ero mors. ℣. Glória, & honor. P. Ero mors.

Orátio. Concêde nobis Dómine. Hîc suprà.

Antíphona 2. Absórta est mors prævalens: & maledíctum pópuli ábstulit Dóminus ab omni ore, & delêvit láchrymas ab omni fácie. P. Hic est Deus noster: exultêmus, & epulêmur in salutâre ipsîus. ℣. Præoccupêmus fáciem ejus in confessiône: & in psalmis jubilêmus ei. P. Hic est. ℣. Glória, & honor. P. Hic est.

Orátio.

DEus, Dei Fílius, cujus mors mortem obsórbuit, & maledíctum ábstulit mundi; fac nos ita semper in tua resurrectiônis victória conlætári, ut dùm prædicâmus glóriam Crucis, indesinéntèr potiâmur præmio veritâtis. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Antíphona 3. Ubi est mors victória tua? P. Ubi est mors acúleus tuus? Resurréxi: dicit Dóminus. ℣. Propter misérias ínopum, & gémitum páuperum, nunc exúrgam, dicit Dóminus. Ponam in salutári meo: fiduciálitèr agam in eo. P. Ubi est. ℣. Glória, & honor. P. Ubi est.

Orátio.

CHriste Deus, à quo mors in victóriam absórta est; qui mortis victóriam simul & acúleum déxtruens, magnum mundo redemptiónis præsídium contulísti; da nobis, ut vitiôrum morti virtûtum proféctibus insultántes, ad ætérna gáudia mereâmur perdúci quandôque beatióres. ℟. Amen. Per misericórdiam.

℟. Magna, & mirabília ópera tua, Dómine: justæ, & veræ sunt viæ tuæ, P. Rex ómnium géntium. ℣. Quis non timet Dómine, & magníficat nomen tuum? quóniam solus justus es. P. Rex ómnium. ℣. Glória, & honor. P. Rex ómnium.

Orátio.

MAgna, & mirabília ópera tua Dómine, quia vera, & justa sunt judícia tua. Subde nos vestígiis tuis, ut fides Ecclésiæ tuæ pedes tuos ámbiat; mereatúrque in his grátiam compleċténdis, in quibus evangélica múlier véniam méruit osculándi. ℟. Amen. Per misericórdiam.

IN LAUDIBUS.

Ad Cánticum.

Antíphona. Iste Deus meus, & honorificâbo eum: Deus Patris mei, & exaltâbo eum.
Cánticum. Cantêmus Dómino: gloriósè. folio 369.

Orátio.

REpélle à nobis Dómine mortíferam perníciem ímpii Pharaônis: ut comminúto jugo servitûtis Ægyptiæ, serviâmus tibi in gáudio libertâtis ætérnæ. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Ad Benedíctus.

Antíphona. In templo sancto glóriæ tuæ benedíctus es Dómine.
Cánticum. Benedíctus es Dómine. fol. 6.
Sono. Ego dormívi. fol. 370.
Lauda. Laudâte Dóminum de cœlis. Allelúia, allelúia. Psalmus 148.
Apocalypsis Joánnis Apóstoli. *Capítulo* 2.
℟. Deo grátias.

ANgelo Pérgami Ecclésiæ scribe: Hæc dicit qui habet rhomphæam ex utrâque parte acûtam: Scio ubi hábitas, ubi sedes est sátanæ: & tenes nomen meum, & non negásti fidem meam. Et in diêbus illis Antipas testis meus fidêlis, qui occîsus est apud vos, ubi sátanas hábitat. Sed hábeo advérsùs te pauca: quia habes illic tenéntes doctrînam Bálaam qui docêbat Balac míttere scándalum coram filiis Israël, édere, & fornicári: ita habes & tu tenéntes doctrînam Nicolaïtârum. Simílitèr pœniténtiam age, síquominus, véniam tibi citò, & pugnâbo cum illis in gládio oris mei. Qui habet aurem, áudiat quid Spíritus dicat Ecclésiis: Vincénti dabo édere manna abscónditum, & dabo ei cálculum cándidum: & in cálculo nomen novum scriptum, quod nemo scit, nisi qui áccipit. ℟. Amen.

Hymnus. Hic est dies.
Supplicátio. Orêmus. fol. 371.

Capítula.

LUminôsa diéi quarti lux matutîna refúlget, in qua tu, Deus Omnípotens, magna luminária in firmaménto cœli constítuens, quadrífluo Evangeliôrum omnem mundum vísitans inrigásti, cum eum pretióso tuo sánguine redemísti; da ergo nobis, ita lucêre in firmaménto Ecclésiæ, ut ætérnam mereâ-

reâmur pervenîre ad réquiem: ut qui Primogénitus ex mórtuis créderis, indúltor quoquè críminum in judício sentiâris.

Pater noster. Liberáti à malo. fol. 2.

Lauda. Surréxit Christus à mórtuis Allelúia P. Per glóriam Patris. Allelúia, allelúia. ℣. Cantâte Dómino cánticum novum: quia mirabília fecit. P. Per glóriam. ℣. Glória, & honor. P. Per glóriam.

Benedíctio. Deus Dei Fílius. fol. 375.

In nómine Dómini.

Eôdem die ad Vésperum.

Lauda. Laudavérunt te Dómine. fol. 371.

Sono. Quis Deus magnus, sicut Deus noster? P. Tu es Deus, qui facis mirabília solus. Allelúia, allelúia. ℣. Honoríficus in Sanctis, mirábilis in majestátibus, fáciens prodígia. P. Tu es Deus. Dóminus sit. ℟. Et cum.

Antíphona. Trádidit in mortem ánimam suam, & cum iníquis deputâtus est. P. Et ipse peccâta multôrum tulit: & iniquitátes nostras in se portâvit. ℣. Cantâte Dómino cánticum novum: quia mirabília fecit. P. Et ipse. ℣. Glória, & honor. P. Et ipse. Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Ecce recordâtus est Dóminus pópuli sui Allelúia, & misértus est hereditáti suæ. Allelúia. P. Et observabúntur dies isti summo stúdio, & gáudio magno. Allelúia, allelúia. ℣. O Dómine salvos nos fac: ò Dómine benè prosperâre. P. Et observabúntur. ℣. Glória, & honor. P. Et observabúntur. Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Omnes benedícite Dóminum: & omnes conlaudâte majestâtem ejus. P. Agite diem lætítiæ. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Vox lætítiæ & salûtis in tabernáculis justôrum. P. Agite diem. ℣. Glória, & honor. P. Agite diem. Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Vidi aquam egrediéntem de templo à látere dextro, Allelúia. P. Et omnes, ad quos pervênit aqua ista, salvi facti sunt, & dicent: Allelúia, allelúia. ℣. Déxtera Dómini fecit virtûtem: déxtera Dómini exaltâvit me. P. Et omnes. ℣. Glória, & honor. P. Et omnes.

Hymnus. Hic est dies.

Supplicâtio. Orêmus. fol. 371.

Capítula.

Ecce, Dómine, vésperum quarti diéi hujus officiósis luminâribus frequentâmus, in quo lumináris in firmaménto cœli constítuens, quasi in solidaménto legis infigens, quátuor vidélicèt Evangelistârum unâ te voce canéntium corda inlustrâre dignâtus es: quò te in quátuor mundi partes & mortem pro nobis gustâsse, & à mórtuis resurrexísse, unítis vócibus nuntiárent: Te ergo pétimus, têque rogâmus, ut in hujus vitæ obscuritâte, ita resurrectiônis tuæ in nobis præfúlgeat grátia, ut resurrectúri mereâmur pertíngere ad corônam.

Pater noster. Liberáti à malo. fol. 2.

Benedíctio.

Verus Dei Agnus, qui pro nobis est immolâtus in cruce, ab omni nos conluviônis mácula purget; ℟. Amen. Et qui occîsus ex infirmitâte surréxit poténtèr, potentiálitèr devíncat omnes líbitus carnis vestræ; ℟. Amen. Quique, devíctâ morte, mortis devîcit auctôrem, devíctis crímínibus vestris, in se vos fáciat vívere sinè fine. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Lauda. Christus pro nobis passus est, relínquens nobis exémplum, P. Ut sequâmur vestígia ejus: Allelúia, allelúia. ℣. Cantâte Dómino cánticum novum: quia mirabília fecit Dóminus. P. Ut sequâmur. ℣. Glória, & honor. P. Ut sequâmur.

Orátio.

Christé, Dei Fílius, quo moriénte, optâta mundo vita, salúsque donâta est; dona nobis, in hoc resurrectiônis tuæ festo copiósè lætári: ut qui tecum nos fuísse mórtuos crédimus, simul étiam tecum sine fine vivâmus; & qui mortem ultériùs in te dominári non crédimus, à dominátu mortis perpétuæ liberêmur. ℟. Amen. Per misericórdiam.

In nómine Dómini.

FERIA QUINTA.

Ad Matutinum.

Antíphona. Ego dormívi. Psalmus 3.

Orátio. Dómine Jesu Christe. fol. 369.

Antiphona 1. Si mórtui sumus cum Christo: crédimus quia simul étiam vivêmus cum illo: P. Sciéntes, quòd Christus surgens à mórtuis, jam non móritur, mors illi ultrà non dominábitur. ℣. Magnus Dóminus noster, & magna virtus ejus: & sapiéntiæ ejus non est númerus. P. Sciéntes. ℣. Glória, & honor. P. Sciéntes.

Orátio. Christe, Dei Fílius. Quære retrò in Vésperis præcedéntibus.

Antíphona 2. Si resurrexístis cum Christo, quæ sursum sunt quærite, ubi Christus est in déxtera Dei sedens: P. Mórtui enim estis, &

& vita vestra abscóndita est cum Christo. ℣. Psállite Deo nostro in cíthara, in cíthara & voce psalmi. ℟. Mórtui, ℣. Glória, & honor. ℟. Mórtui.

Orátio.

TEcum nos, Christe, jam per fidem consurrexísse exundánti hilaritâte lætâmur; & ídeo fac nos semper ea, quæ sursùm sunt, quærere: ut à flagitiôrum nostrôrum nequítiis resurgéntes, illuc, ubi tu in déxtera Patris sedes, mereâmur aliquándo pervenîre felíces. ℟. Amen. Per misericórdiam. Dóminus sit. ℟. Et cum.

Antíphona 3. Christus resúrgens à mórtuis jam non móritur, ℟. Mors illi ultrà non dominábitur. ℣. Audîte hæc omnes gentes: áuribus percípite, qui habitâtis orbem. ℟. Mors. ℣. Glória, & honor. ℟. Mors.

Orátio.

CHriste, qui resúrgens à mórtuis, jam non móreris; concêde, ut nulla in nobis ultériùs mors præváleat críminis: ut qui resurrectiônis tuæ mystérium fide promptíssimâ venerâmur, à nocíbili mortis domínio liberêmur. ℟. Amen. Per misericórdiam.

℟. Tu es Deus qui facis mirabília solus; ℟. Et notam fecísti in pópulis virtûtem tuam. ℣. Liberásti in bráchio tuo pópulum tuum, filios Israël, & Joseph. ℟. Et notam. ℣. Glória, & honor. ℟. Et notam.

Orátio.

TU es Deus, qui facis mirabília solus: occúrre animâbus nostris óptimus consolâtor: & indulgentiáli favôre exíste Redémptor: & qui nos acquisísti passiône voluntáriâ, érue nos de láqueo venántis invíctâ poténtiâ. ℟. Amen. Per misericórdiam.

IN LAUDIBUS.

Ad Cánticum.

Antíphona. Cantêmus Dómino: gloriósè enim honorificâtus est, equum, & ascensôrem projêcit in mare.

Cánticum. Cantêmus Dómino. fol. 369.

Antíphona. In templo sancto glóriæ tuæ benedíctus es Dómine.

Cánticum. Benedíctus es Dómine. fol. 6.

Sono Ego dormívi. fol. 370.

Lauda. Allelúia. Laudâte Dóminum de cœlis: Allelúia, allelúia, allelúia. Psalmus 148.

Apocalypsis Joánnis Apóstoli. *Capítulo* 2. ℟. Deo grátias.

ANgelo Thyatíræ Ecclésiæ scribe: Hæc dicit Fílius Dei, qui habet óculos, ut flamma ignis, & pedes ejus símiles aurichálco: Novi ópera tua, & charitâtem, & fidem, & ministérium, & patiéntiam tuam, & ópera tua novíssima plura prióribus. Sed hábeo advérsùm te: quia permíttis mulíerem Jézabel, quæ se dicit prophêtam, docêre, & sedúcere servos meos, fornicári, & manducâre de idolothytis. Et dedi illi tempus ut pœniténtiam ágeret: & non vult pœnitêre à fornicatiône sua. Ecce mitto eam in lectum: & qui mœchátur cum ea, in tribulatiône máxima, nisi pœniténtiam égerit ab opéribus suis: & filios ejus interficiam in mortem, & scient omnes Ecclésiæ, quia ego sum scrutans renes & corda: & dabo unicuîque secúndùm ópera sua. Vobis autem dico, & cæteris, qui Thyatíræ estis: Quicúmque non habent doctrînam hanc, & non cognovérunt altitúdinem sátanæ, quemádmodum dicunt, non mittam super vos áliud pondus: tamen, quod habêtis, tenête dónec véniam. Et qui vícerit, & qui custodíerit usque in finem ópera mea, dabo illi potestâtem super Gentes, & reget eas in virga férrea, & tamquam vas fíguli confringéntur, sicut & ego accépi à Patre meo: & dabo illi stellam matutînam. Qui habet aurem, áudiat quid Spíritus dicat Ecclésiis. ℟. Amen.

Hymnus. Hic est dies.

Supplicátio. Orêmus. fol. 371.

Capítula.

LUcidi exórtûs diéi quinti primórdium contuéntes, in quo vivârum reptília animârum, & volatília tu, Deus noster, formâre dignâtus es, te póscimus, têque rogâmus, ut quos vivíficans renovásti Baptísmatis undâ, nos resuscitándo à vítiis, pértrahas ad supérna; & qui te valdè dilúculò à mórtuis resurrexísse gaudêmus, nos semper ad cœléstia evolásse ressurrectiônis tuæ múnere gratulêmur.

Pater noster. Liberáti à malo. fol. 2.

Lauda. Surréxit Christus à mórtuis Allelúia ℟. Per glóriam Patris. Allelúia, allelúia. ℣. Cantâte Dómino cánticum novum: quia mirabília fecit. ℟. Per glóriam. ℣. Glória, & honor. ℟. Per glóriam.

Benedíctio. Verus Dei Agnus. fol. 377.

In nómine Dómini.

Ad Vésperum.

Lauda. Laudavérunt te Dómine.

Et Orátio. Laudant te Dómine. fol. 371.

Sono. Omnes gentes pláudite mánibus: jubi-

bilâte Deo P. In voce exsultatiônis. Allelúia. ℣. Psállite Deo nostro, psállite: psállite Regi nostro, psállite. Quóniam rex omnis terræ Deus: psállite P. In voce. Dóminus sit. ℟. Et cum.

Antíphona. De manu mortis liberâbo: de morte rédimam illos. P. Ero mors tua ò mors; ero morsus tuus, inférne. ℣. Propter misérias ínopum, & gémitum páuperum, nunc exúrgam, dicit Dóminus. Ponam in salutári meo: fiduciálitèr agam in eo. P. Ero mors tua. ℣. Glória, & honor. P. Ero mors. Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. In mente habête diem istum, in quo exístis de Ægypto. P. Mensis novôrum est iste: celebrâte Pascha Dómino. Allelúia. ℣. Súmite psalmum, & date tympanum: psaltérium jocúndum cum cíthara. P. Mensis novôrum. ℣. Glória & honor. P. Mensis novôrum. Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Vidi turbam Angelôrum multôrum in cœlo dicéntium voce magnâ: Dignus est qui occísus est Agnus accípere fortitúdinem, & glóriam, & honôrem. Et omnes audívi dicéntes: Sedénti in throno, & Agno P. Benedíctio, & honor, & glória, & potéstas. Allelúia, allelúia. ℣. Magnus Dóminus, & laudábilis nimis: & magnitúdinis ejus non est finis. P. Benedíctio. ℣. Glória, & honor. P. Benedíctio.

Hymnus. Hic est dies.

Supplicátio. Orêmus. fol. 371.

Capítula.

DEus, qui in operatiône quinti diéi reptília animârum vivârum, hómines scílicet renovátos per sacraméntum Baptísmatis, condidísti: & volatília cœli, ánimas vidélicèt Sanctôrum ad supérna volántes maniféstâ virtûtum luce, formásti; præbe animâbus nostris invíctum de tua resurrectiône solátium: ut per te renováti resurgâmus ad glóriam, per quem regeneráti sumus ad vitam.

Pater noster. Liberáti à malo. fol. 2.

Benedíctio.

GRátia, quâ vos per fidem Christo consepúltos esse gaudêtis, mortíficet vos ab omni contagiône iniquitâtis; ℟. Amen. Et qui resurrectiônis illìus gáudia toto dilatâvit in mundo, sanctificatiònem omnímodam exhíbeat cordi vestro: ℟. Amen. Ut qui illum suscitâvit à mórtuis, vos quoquè resúscitet ad glóriam ætérnæ remuneratiônis. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Lauda. Grátias Deo, qui dedit nobis victóriam P. Per Dóminum nostrum Jesum Christum. Allelúia, allelúia. ℣. Cantâte Dómino cánticum novum: quia mirabília fecit. P. Per Dóminum. ℣. Glória, & honor. P. Per.

Orátio.

FAc nos, Deus Pater, ita tibi fructificâre, ut ejus tantùm simus, quem ex mórtuis suscitásti Christi scílicet Fílii tui: quò, suscitándo nos tandem de vítiis ad virtûtem, pervenîre nos fácias ad ætérnam hereditâtem. ℟. Amen. Per misericórdiam.

In nómine Dómini.

FERIA SEXTA.

Ad Matutînum.

Antíphona. Ego dormívi. Psalmus 3. Et Orátio. Dómine Jesu Christe. fol. 369.

Antíphona 1. Consepúlti enim sumus cum Christo per baptísma in mortem: ut quemádmodum resurréxit Christus à mórtuis per glóriam Patris, P. Ita & nos in novitâte vitæ ambulêmus. ℣. Ipse fecit nos, & non ipsi nos. Nos autem pópulus ejus, & oves páscuæ ejus. P. Ita. ℣. Glória, & honor. P. Ita.

Orátio.

CHriste, cui consepúlti sumus in mortem, ut resurgerêmus tibi per fidem resurrectiònis tuæ; lava nos à peccátis nostris in sánguine tuo: ut quos dudùm mundásti aquâ baptísmatis, indesinéntèr purífices indulgéntiâ pietâtis. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 2. Fructificêmus Deo, ut simus ejus, P. Qui ex mórtuis resurréxit. ℣. Dóminus regnâvit, decôrem índuit: índuit Dóminus fortitúdinem, & præcínxit se. Etenim firmâvit orbem terræ, qui non commovébitur. P. Qui. ℣. Glória, & honor. P. Qui.

Orátio. Fac nos. Quære retrò in Véspeeris præcedéntibus.

Antíphona 3. Christus Jesus secúndùm tempus pro ímpiis mórtuus est, justus pro injústis: Ideo comméndat charitâtem suam in nobis, P. Ut justificáti in sánguine ejus, salvi ab ira simus per ipsum. ℣. Elóquia Dómini, elóquia casta: argéntum igne examinâtum terræ, purgâtum séptuplum. P. Ut justificáti. ℣. Glória, & honor. P. Ut.

Orátio.

CHriste Deus noster, & Dómine, qui confirmásti nos mystério Crucis, & signásti mystério, poténtiâ tuæ resurrectiònis

nis dans pignus spíritûs in córdibus nostris: fac nos ita, quæsumus redemptiônis nostræ dignitâtem inculpabílitèr custodîre; ut disrúpto carnâlis concupiscéntiæ líbitu, ita primítias spíritûs habéntes, sequâmur: ut gloriôsa resurrectiônis tuæ poténtia, quæ nostro primùm præcéssit in cápite; in membris quoquè & nùnc per efficéntiam bonôrum óperum, & pòst per exsuscitatiônem glorificáti córporis impleâtur. ℟. Amen. Per misericórdiam.

℟. Quis Deus magnus sicut Deus noster? P. Tu es Deus, qui facis mirabília magna solus. ℣. Dómine in mari via tua, & sémitæ tuæ in aquis multis. Deduxísti sicut oves pópulum tuum. P. Tu es Deus.

Orátio.

CRédimus te, Dómine, indébitâ pro nobis morte damnâtum, & virtûte próprià suscitâtum; & ídeo profluénti te lachrymârum exundatiône depóscimus, ut qui te resurrexísse pro justificatiône nostra nunc crédimus, placábilem te ac mitem in judício sentiâmus. ℟. Amen. Per misericórdiam.

IN LAUDIBUS.

Ad Cánticum.

Antíphona. Adjûtor & protéctor factus est mihi Dóminus in salûtem.

Cánticum. Cantêmus Dómino. fol. 369.

Orátio.

LÆtâtur ecce Dómine, Hierúsalem fidêlis in victóriam Crucis & poténtiam Salvatôris: fac ergo, ut & diligéntes eam, in ejus pacem consístant; & recedéntes ab ea, ad ejus ampléxum quandôque pervéniant: ut abláto luctu, de resurrectiônis ætérnæ gáudiis recreáti, in ejus pace mereâmur sinè fine constítui. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Ad Benedíctus.

Antíphona. In templo sancto glóriæ tuæ benedíctus es Dómine.

Cánticum. Benedíctus es. fol. 6.

Sono. Ego dormívi. fol. 370.

Lauda. Laudâte Dóminum de cœlis: Allelúia. Laudâte Dóminum in excélsis. Allelúia, allelúia. Psalmus 148.

Apocalypsis Joánnis Apóstoli. *Capítulo* 3. ℟. Deo grátias.

ANgelo Ecclésiæ Sardis scribe: Hæc dicit qui habet septem Spíritus Dei, & septem stellas: Scio ópera tua, quia nomen habes quod vivas, & mórtuus es. Esto vígilans, & confirma cætera, quæ moritûra erant. Non enim invénio ópera tua plena coram Deo meo. In mente ergo habe quálitèr accéperis, & audíeris, & serva, & pœniténtiam age. Si ergo non vigiláveris, véniam tamquam fur, & nescis quâ horâ véniam ad te. Sed habes pauca nómina in Sardis, qui non inquinavérunt vestiménta sua: & ambulábunt mecum in albis, quia digni sunt. Qui vícerit, sic vestiêtur vestiméntis albis, & non delêbo nomen ejus de Libro vitæ, & confitêbor nomen ejus coram Patre meo, & coram Angelis ejus. Qui habet aurem, áudiat quid Spíritus dicat Ecclésiis. ℟. Amen.

Hymnus. Hic est dies.

Et Supplicátio. Orêmus. fol. 371.

Capítula.

ADest fúlgidum diéi sexti currículum, sextæ ætâtis cóntinens sacraméntum; In illo formâtus homo ex níhilo, in isto reparâtus ex áliquo: in quo tu, Dei Fílius, dùm pro nobis indébitam suscepísti mortem, mortis devicísti auctôrem; da ergo nobis, ut quos de manu tanti hostis tuo sánguine redemísti, non patiâris ætérnis dolóribus cruciári: ut qui triúmpho resurrectiônis tuæ, ea quæ sursùm sunt nos quærere præcipis, mortificatiône pietâtis corda nostra mortífices à delíctis.

Pater noster liberáti à malo. fol. 2. Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Dóminus Jesus Christus, qui est testis fidêlis, primogénitus mortuôrum, & princeps regum terræ: P. Ipse diléxit nos, & lavit nos à peccátis nostris sánguine suo. Allelúia. ℣. Lápidem, quem reprobavérunt ædificántes, hic factus est in caput ánguli. P. Ipse. ℣. Glória, & honor. P. Ipse.

Benedíctio. Grátia, quâ vos. fol. 379.

In nómine Dómini nostri.

Ad Vésperum.

Lauda. Laudavérunt te Dómine.

Et Orátio. Laudant te Dómine. fol. 371.

Sono. Jubilâte Dómino omnis terra. P. Cantâte Deo: exsultâte, & psállite. Allelúia, allelúia. ℣. Psállite Deo nostro in cíthara & voce psalmi: in tubis ductílibus, & voce tubæ córneæ. Jubilâte in conspéctu regis Dómini. P. Cantâte Deo. Dóminus sit. ℟. Et cum.

Antíphona. Dóminus Deus patrum nostrôrum suscitâvit Fílium suum Jesum, quem vos interemístis, P. Clamántes ante fáciem Piláti: Crucifige, crucifige. ℣. Notum fecit Dóminus salutâre suum: ante conspéctum géntium revelâvit justítiam suam. P. Clamán-

mántes. ℣. Glória, & honor. P. Clamántes. Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Dícite in géntibus: Dóminus regnâvit à ligno. P. Etenim corréxit orbem terræ, qui non commovébitur: Allelúia, Allelúia, allelúia. ℣. Læténtur cæli, & exúltet terra, moveàtur mare, & plenitûdo ejus. P. Etenim. Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Jocundâre cœlum, & exsúlta terra, Allelúia. Prorrúmpant montes jocunditâtem, Allelúia. P. Quia misértus est Dóminus plebis suæ, Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Flúmina Judá prófluant aquas: distillábant montes dulcédinem, & colles manábant lacte: quia fons de domo Dómini pródiit: Allelúia, allelúia. P. Quia. ℣. Glória, & honor. P. Quia.

Hymnus. Hic est dies.

Et Supplicátio. Orêmus. fol. 371.

Capítula.

DEus, Dei Fílius, qui hóminem, quem sexto die formásti ex níhilo, sextâ ætáte sæculi redemísti sánguine tuo: & qui tunc benè cónditus malè cécidit; nunc in mélius reformâtus surréxit: da nobis, ut ita veráciter redemptiônis nostræ mystérium perpendâmus, quálitèr in morte & resurrectióne tuâ perénnitèr gloriêmur: ut qui témpore salûtis, mundo occúrrens, mortem nostram moriéndo devicísti, ab ætérna nos líberes damnatiône judícii.

Pater noster. Liberáti à malo. fol. 2.

Benedíctio.

DEus, Dei Fílius, qui patíbulo pro ímpiis affixus est Crucis, suæ vos salvíficet glóriâ passiônis. ℟. Amen. Et qui mortem moriéndo devìcit, ipse à vobis omnes cruciâtus avértat inférni: ℟. Amen. Ut in eo resurgâtis ad glóriam, cujus nunc resurrectiônis suscípitis gáudia. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Lauda. Grátias Deo, qui dedit nobis victóriam P. Per Dóminum nostrum Jesum Christum. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Cantâte Dómino cánticum novum: quia mirabília fecit. P. Per Dóminum. ℣. Glória, & honor. P. Per Dóminum.

Orátio.

GRátias ágimus tibi, Deus Pater, qui eripuísti nos de potestâte tenebrârum, tránsferens in regnum Fílii tui; da ergo, quæsumus nobis, ut quos per mortem revocâvit ad vitam, per pietâtem resúscitet ad gáudia sempitérna. ℟. Amen. Per misericórdiam. In nómine Dómini.

SABBATO.

Ad Matutînum.

Antíphona. Ego dormívi. Psalmus 369.

Et Orátio: Dómine Jesu Christe. fol. 369.

Antíphona 1. Grátias Deo, qui dedit nobis victóriam P. Per Dóminum nostrum Jesum Christum. ℣. Dícite in natiónibus: Dóminus regnâvit à ligno. Etenim firmâvit orbem terræ, qui non commovébitur: judicâbit pópulos in æquitâte. P. Per. ℣. Glória. P. Per Dóminum.

Orátio.

QUas tibi, Dómine, grátias reférre potérimus pro eo, quia nobis victóriam per effusiônem Fílii tui sánguinis præstitísti? & ídeò, quia deféctum nostrum ínspicis, suppleméntum tuæ pórrige pietâtis: ut quicquid mens in conceptiône laudis tuæ súggerit enarrándum, fidéli relatiône os próferat ad æternitâtis emoluméntum. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 2. Grátia Dei data est nobis per inluminatiônem Salvatôris nostri Jesu Christi, P. Qui destrúxit mortem, & inluminâvit vitam. ℣. Magnus Dóminus noster, & magna virtus ejus: & sapiéntiæ ejus non est númerus. P. Qui. ℣. Glória, & honor. P. Qui

Orátio. Grátias ágimus. Quære in Vésperis præcedéntibus.

Antíphona 3. Grátias ágimus tibi, Dómine Deus noster, qui es, & qui eras, & qui ventûrus es Omnípotens. ℣. Quóniam magnificâta est usque ad cælos misericórdia tua, & usque ad nubes véritas tua. P. Qui es. ℣. Glória, & honor. P. Qui es.

Orátio.

DOmine Deus noster, qui es & qui eras & qui ventûrus es, grátias tibi creatûra à te cóndita réferet, quia factum est regnum hujus mundi Dómini nostri Jesu Christi; quæsumus ergo, ut quos regnum ejus esse voluísti, ætérno eos consolêris in múnere. ℟. Amen. Per misericórdiam.

℟. Quàm magnificâta sunt P. Opera tua Dómine! ℣. Omnia in sapiéntia fecísti: replêta est terra. P. Opera.

Orátio.

MAgnificâta sunt ópera tua Dómine, & humánæ intelligéntiæ remotíssima: quorum nos visíbilis pulchritûdo pulchérrimum ómnium próvocat ad conlaudándum Creatôrem: Tu nos vero discretiônis imple spíritu: ut dùm tua mirâmur ópera, te tuis in

in opéribus laudet, magníficet intelligéntia nostra. ℟. Amen. Per misericórdiam.

IN LAUDIBUS.

Ad Cánticum.

Antíphona. Iste Deus meus.

Cánticum. Cantêmus Dómino. fol. 369.

Ad Benedíctus.

Antíphona. In templo sancto glóriæ tuæ benedíctus es Dómine.

Cánticum. Benedíctus es Dómine. fol. 6.

Sono. Ego dormívi. fol. 370.

Lauda. Laudâte Dóminum de cœlis: Allelúia, allelúia. Laudâte eum in excélsis. Allelúia, allelúia. Psal. 148.

Apocalypsis Joánnis Apóstoli. *Capítulo* 3. ℟. Deo grátias.

ANgelo Laodicíæ Ecclésiæ scribe: Hæc dicit Testis fidêlis, & verus, qui est princípium creatúræ Dei. Scio ópera tua. quia neque frígidus es, neque cálidus: útinam frígidus esses, aut cálidus: sed quia tépidus es, nec frígidus, nec cálidus, incípiam te evómere ex ore meo: quia dicis: Quòd dives sum, & locupletâtus, & nullìus égeo: & nescis quia tu es miser, & miserábilis, & pauper, & cæcus, & nudus. Suádeo tibi émere à me aurum ignìtum probâtum, ut salvus fias, & véstibus albis induâris, ut non appáreat confúsio nuditâtis tuæ, & collyrio inúnge óculos tuos ut vídeas. Ego quos amo, árguo, & castìgo. Æmulâre ergo, pœniténtiam age. Ecce sto ad óstium, & pulso: si quis audíerit vocem meam, & aperúerit jánuam, introìbo ad illum, & cœnâbo cum illo, & ipse mecum. Qui vícerit, dabo ei sedêre mecum in throno meo: sicut & ego vici, & sédeo cum patre meo in throno ejus. Qui habet aurem, áudiat quid Spíritus dicat Ecclésiis. ℟. Amen.

Hymnus. Hic est dies,

Et supplicátio: Orêmus. fol. 371.

Kyrie, elëison. ℟. Christe, elëison. Kyrie, elëison.

Capítula.

CHriste, Dei Fílius, qui exórtum diéi séptimi in tua réquie consecrásti, cùm ótium sábbati in sepúlchro pósitus complevísti; da réquiem cordi nostro beneplácitam tibi, ut ab opéribus nostris ita in te verácitèr quiescâmus, ne in ótio sábbati peccatórum nostrôrum onéribus adgravêmur: ut qui te è sepúlchri quiête resurrexísse fidélitèr crédimus, è cœlis item ad judícium veniéntem mitíssimum sentiâmus Piíssime.

Pater noster. Liberáti à malo. fol. 2.

Lauda. Grátias Deo, qui dedit nobis victóriam ℟. Per Dóminum nostrum Jesum Christum. Allelúia, allelúia. ℣. Cantâte Dómino cánticum novum: quia mirabília fecit. ℟. Per Dóminum. ℣. Glória, & honor. ℟. Per Dóminum.

Benedíctio.

CHristus Dei Fílius, qui in córpore nostræ mortalitâtis sústulit obpróbrium Crucis, ab omni vos cruciátu nocíbili erípiat passiônis. ℟. Amen. Per misericórdiam, &c. Dóminus sit. ℟. Et cum. In nómine Dómini nostri Jesu Christi perficiâmus cum pace. ℟. Deo grátias.

SABBATO IN OCTAVAM PASCHÆ.

Ad Vésperum.

Lauda. Laudavérunt te Dómine.

Et Orátio. Laudant te Dómine. fol. 371.

Sono. Allelúia. Postquam resurréxit Dóminus Jesus Christus à mórtuis, stans in médio discipulôrum, locûtus est dicens: ℟. Pax vobis: Ego sum, qui resurréxi à mórtuis. Allelúia. ℣. Tunc apéruit illis sensum, ut intellígerent scriptúras, & dixit eis: Quóniam sic scriptum est: Nonne opórtuit Christum pati, & resúrgere à mórtuis? Allelúia. ℟. Pax. Dóminus sit. ℟. Et cum.

Antíphona. Si resurrexístis cum Christo, quæ sursùm sunt quærite, ubi Christus est in déxtera Dei sedens. ℟. Mórtui enim estis: & vita vestra abscóndita est cum Christo. ℣. Dómine salvos nos fac, ó Dómine bene prosperâre: benedíctus qui venit in nómine Dómini. Benedícimus vobis de domo Dómini: Deus Dóminus, & illúxit nobis. ℟. Mórtui. ℣. Glória, & honor. ℟. Mórtui. Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Lápidem, quem reprobavérunt ædificántes, hic factus est in caput ánguli. ℟. A Dómino factum est: hoc est mirábile in óculis nostris. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Psállite Deo nostro, psállite: psállite Regi nostro, psállite. ℟. A Dómino. ℣. Glória. ℟. A Dómino.

Hymnus.

TE céntiès mille legiônum Angeli
Concéntu plaudunt, & canôra júbilant,
Christe Jesu Alpha & Omega omnípotens,
Sepúltus olim, & vivens in sæcula,
Testis fidêlis, & verum princípium.
Qui mundi hujus dejecísti príncipem,

Ré-

Rédimens Orbem tuo almo Sánguine;
Sanctus & verus Génitus Ingéniti,
Réserans clausum, & apértum óbstruens,
Fáciens nos Deo Regni Sacerdótium.
Tu verus Agnus solus sine mácula,
Qui dextram Patris conlocâtus sólio,
Solus egréssus ab arce Domínica,
Símilis Jáspidi, & Sárdino lápidi,
Iris per gyrum, smarágdus círcuis.
Tu Dei pignus, hominísque Fílius,
Séptiès librum signâtum signáculis
Sólvere signa dignus repértus es:
Agnus occîsus septem pollens córnibus,
Septéno fulgens & lúmine flámmeo.
E throno pródeunt fúlgura, & tonítrua,
Septem ardéntes ante thronum lámpades,
Septem ubîque missi Dei Spíritus,
Septem stellæ micant Agni déxterâ,
Septem cui adstant candelábra áurea.
Sedéntes circùm quatèr seni Primátes,
Amícti cuncti níveis cyclâdibus,
Et laureáti diadémis áureis,
Aureas vehunt phíalas arómatum,
Aureis psallunt módulis, & cítharis.
Stant ante Thronum nitet mare vítreum,
Bis bini fortes, idem animália:
Homo per genus, leo voce pérstrepit
Juvéncus ore promit Sacerdótium,
Petens ad astra more voláns áquilæ.
Quátuor formis senis alis síngulis,
Ante & retrò cuncta plena óculis,
Vígiles semper dormiéndi néscii,
Vicíssim Sanctus ter clamántes júgiter,
Illi, qui erat, est, & qui ventûrus est.
Glória Patri, laus, sapiéntia
Agno sedénti supra Thronum in cœlis;
Cum Patre regnat, & cum Sancto Spíritu,
Connéxa simul tribus una Déitas,
Per infinîta sæculôrum sæcula. Amen.

Supplicátio. Orêmus. fol. 371.

Capítula.

CHriste Dei Fílius nostrârum réquies animârum, qui ótium sábbati requiéscens in túmulo complevísti: ut in quo olim requiéveras ab omni ópere faciéndo, in eo étiam requiésceres in sepúlchro, hunc nobis verácitèr sanctíficans diem, cujus vésperum in prima nobis sábbati, quæ & octava dies est, lucéscit: ut, qui díxeras de ténebris lumen splendéscere, maniféstè à mórtuis resúrgens apparéres in carne; dírige cursum vitæ nostræ in viam sanctificatiônis omnímodæ, quálitèr ita in his septem diêbus, quibus mundus iste perágitur, & in quibus quotídiè nobis Agnus occíditur, & Pascha quotídiè celebrâtur, salubrióri vitæ currículo conversêmur: ut absque ferménto malítiæ verum Pascha mereâmur quotídie celebrâre: & ita ab ómnibus opéribus nostris in hoc die sanctificatiône tibi plácitâ quiescâmus, ut octávi illîus ætérni diéi resurrectiônis glóriâ consolêmur, quia te præcipiénte orâmus:

Pater noster. Liberáti à malo. Requîre fólio 2.

Benedíctio.

CHristus, Dei Fílius, qui in hoc die móriens requiêvit in túmulo, det optâtam réquiem cordi vestro; ℟. Amen. Tribuátque vobis cessâre ab omni ópere críminis, qui in sepúlchro pósitus sústulit obpróbrium Crucis: ℟. Amen. Ut optábile vobis resurrectiônis ejus gáudium, & hîc devótos efficiat, & in futúro de múnere æternitâtis sustóllat ℟. Amen. Per misericórdiam.

Lauda. Appáruit Jesus jánuis clausis discípulis suis; quòd esset Dóminus, unus non crédidit ex eis Thomas. P. Mitte manum tuam in fixúras clavôrum meôrum, & esto jam fidêlis. Dóminus meus, & Deus meus. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Sit nomen Dómini benedíctum, ámodò, & usque in ætérnum. P. Mitte. ℣. Glória, & honor. P. Mitte.

Orátio. Omnípotens Deus. Quære hîc infrà. Per misericórdiam.

In nómine Dómini.

DOMINICA IN OCTAVAS PASCHÆ.

Ad Matutînum.

Antíphona. Ego dormívi. Psalmus 3.
Orátio. Dómine Jesu Christe. fol. 369.

Antíphona 1. Livôre ejus sanáti sumus. Omnes nos sicut oves errabâmus: & Dóminus pósuit in eo iniquitátes ómnium nostrôrum: tráditus est, P. Quia ipse vóluit, & non apéruit os suum. ℣. Omnes gentes pláudite mánibus: jubiláte Deo in voce exsultatiônis. P. Quia. ℣. Glória, & honor. P. Quia.

Orátio.

OMnípotens Deus Pater, qui nos Dómini nostri Jesu Christi Fílii tui pretióso sánguine redemísti, non patiâris in te credéntes ætérni supplícii bárathro demérgi: ut per eum confessiône nostrôrum críminum ad te mereâmur admítti, in quo iniquitátes ómnium nostrôrum posuísti: ut ejus, cujus livôre sanáti sumus, indesinénti præsídio protegâmur. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 2. Justè júdicans peccâta nostra por-

portâvit córpore suo super lignum; ℟. Ut à malis separáti, cum justítia vivâmus. ℣. Jubilâte Dómino omnis terra: servîte Dómino in lætítia. ℟. Ut à malis. ℣. Glória, & honor Patri. ℟. Ut à malis.

Orátio.

JUstè quidem, Dómine, júdicans peccâta nostra in córpore tuo super lignum portásti, cùm diábolum non potestâte, sed justítiâ devicísti: ut qui per débitam mortem nostram servitúti ejus subjugáti erâmus, per indébitam mortem tuam ad libertâtis grátiam redeâmus; fac nos ergo, ut in te semper líberi esse possîmus, quálitèr tecum & hîc, & in ætérnum sinè fine vivâmus ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 3. Vulnerâtus est propter iniquitátes nostras, & adtrîtus est propter scélera nostra: ℟. Disciplîna pacis nostræ in eo, livôre ejus sanáti sumus. ℣. Venîte, & vidête ópera Dómini, quæ pósuit prodígia super terram. ℟. Disciplîna. ℣. Glória, & honor. ℟. Disciplîna.

Orátio.

CHriste, Dei Fílius, qui voluntárìè pro nobis carnem subjíciens morti, disciplîna factus es nostræ pacis; fac nos tuis subjéctos exístere disciplínis: ut qui livôre sanáti sumus, voluntâtis tuæ semper judício obsequâmur. ℟. Amen. Per misericórdiam.

℟. Vicit leo de tribu Juda, radix David, aperîre librum, & sólvere signa ejus; & cum eo exércitus Angelôrum clamántium, & dicéntium: ℟. Laus, & honor, & potéstas Deo nostro. ℣. Vidi in cœlo turbam magnam, quam dinumerâre nullus póterat: & clamábant voce magnâ, dicéntes: ℟. Laus, & honor.

Orátio.

LEo de tribu Juda, radix David, áperi in nos tuæ sciéntiæ lumen: ut qui paschália festa nunc venerántèr excólimus, in regno tuo cum eléctis tuis, & cum exercítibus Angelôrum decantêmus glorióso nómini tuo. ℟. Amen. Per misericórdiam.

IN LAUDIBUS.

Ad Cánticum.

Antíphona. Cantêmus Dómino: gloriósè enim honorificâtus est.

Cánticum. Cantêmus Dómino. fol. 369.

Ad Benedíctus.

Antíphona. Tibi soli Deo honor, & glória.

Cánticum. Benedíctus es Dómine. fol. 6.

Sono. Ego dormívi. fol. 370.

Lauda. Laudâte Dóminum de cœlis: Allelúia, allelúia. Laudâte eum in excélsis. Allelúia. Psalmus 148.

Apocalypsis Joánnis Apóstoli. *Capítulo* 5. ℟. Deo grátias.

EGo Joánnes fui in spíritu, & vidi in déxtera sedéntis supra thronum, librum scriptum intus & foris, signâtum sigíllis septem. Et vidi Angelum fortem, prædicántem voce magnâ: Quis est dignus aperîre librum, & sólvere signácula ejus? Et nemo póterat, in cœlo, neque in terra, neque subtus terram, aperîre librum, neque respícere illum. Ego flebam multùm, quóniam nemo dignus invéntus est aperîre librum, nec vidêre eum. Et unus de senióribus dicit mihi: Ne fléveris: ecce vicit leo de tribu Judá, radix David aperîre librum, & septem signácula ejus. Et vidi: & ecce in médio throni & quátuor animálium, & in médio seniôrum, agnum stántem quasi occîsum, habéntem córnua septem, & óculos septem: qui sunt septem spíritus Dei missi per orbem terrârum. Et venit, & accêpit librum de déxtera sedéntis in throno. Et cùm aperuísset librum, quátuor animália, & vigínti quátuor senióres cecidérunt coram agno, habéntes sínguli cítharas, & páteras áureas, & phíalas áureas plenas odoramentôrum, quæ sunt oratiónes sanctôrum: & cantábant cánticum novum, dicéntes: Dignus es accípere librum, & aperîre signácula ejus: quóniam occîsus es, & redemísti nos Deo in sánguine tuo ex omni tribu, & lingua, & pópulo, & natiône: & fecísti nos Deo nostro regnum, & sacerdótes: & regnábunt super terram. Et vidi, & audívi vocem Angelôrum multôrum in circúitu throni, & animálium, & seniôrum: & erat númerus eôrum míllia míllium, dicéntium voce magnâ: Dignus est Agnus, qui occîsus est, accípere virtûtem, & divinitâtem, & sapiéntiam, & fortitúdinem, & honôrem, & glóriam, & benedictiônem. Et omnem creatûram, quæ in cœlo est, & super terram, & quæ sub terra, & quæ sunt in mari, & quæ in eo: omnes audívi dicéntes: Sedénti in thro-

throno, & Agno, benedíctio, & honor, & glória, & potéstas Deo nostro in sæcula sæculòrum. ℟. Amen.
Hymnus. Hic est dies.
Supplicátio. Orêmus. fol. 371.

Capítula.

DEcúrso, Christe Dómine, Paschâlis solemnitâtis officio, & tuæ resurrectiònis gáudio consummáto, quo verum lumen mundo de ténebris effulsísti, quo cœcis méntibus coruscásti; adorâmus, ecce & prostérnimur ante te Deum, qui véteris ferménti malítiam ázymis sinceritàtis & veritàtis exclúdens, omnem corruptiònem adulterínæ commixtiònis intrà puritâtem ac simplicitâtem fidei non relínquis, sed azymòrum diem nobis ipsis absque humáni séminis ferménto ázymos dedicásti: pétimus, ut pública fidei vota árbiter devotiònis aspícias: ut complêtum passiònis ac resurrectiònis tuæ cultum pius propitiátor inténdas; & quóniam per te grátia & véritas facta est, veritáte tuâ ínstruas ad intelléctum, quos grátia perdúxit ad cultum.

Pater noster. Liberáti à malo. fol. 2.
Lauda. Appáruit jánuis clausis.
Benedíctio. Christus Dei Fílius. fol. 383.
In nómine Dómini.

Exeúnte Véspera.

Lauda. Laudavérunt te. fol. 371.

Orátio.

TE in excélsis, Dómine, laudent omnes Angeli ac Virtútes: tibi de terra det laudem omne, quod à te auctôre sumit oríginem: & qui supernòrum conlaudâris officiis, terréstrium semper delectêris obséquiis. ℟. Amen. Per misericórdiam.
Sono. Allelúia. Postquam resurrexístis. fólio 382.
Antíphona. Hæc est dies, quam fecit Dóminus: P. Exsultêmus, & epulêmur in ea. ℣. O Dómine salvos nos fac, ò Dómine bene prosperâre. P. Exsultêmus. ℣. Glória, & honor. P. Exsultêmus. Dóminus sit. ℟. Et cum.
Lauda. Celebrábitis diem istum legítimum Dómino; Allelúia. P. Et filii vestri usque in ætérnum. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Exsultâte Deo adjutóri nostro: jubiláte Deo Jacob. P. Et filii. ℣. Glória, & honor. P. Et filii.

Hymnus.

PSallat altitûdo cœli,
Psallant omnes Angeli,
Quicquid est virtûtis usquàm
Psallat in laudem Dei:
Nulla linguârum siléscat
Vox; sed omnis cónsonet.

Da puer plectrum, choréis
Ut canam fidélibus
Dulce carmen, & melôdum,
Gesta Christi insígnia,
Hunc Camœna nostra solum
Pangat, hunc laudet lyra.

Christus est, quem rex sacérdos
Adfutûrum prótinùs
Infulâtus concinêbat
Voce, chordâ, & tympano,
Spíritum cœlo fluéntem
Per medúllas háuriens.

Facta nos, & jam probâta
Pángimus mirácula.
Testis est orbis; nec ipsa
Terra quod vidit, negat;
Cóminùs Deum docéndis
Próditum mortálibus.

Corde natus ex Paréntis
Ante mundi exórdium,
Alpha, & Ω cognominâtus;
Ipse fons, & cláusula
Omnium, quæ sunt, fuérunt,
Quæque pòst futûra sunt.

Ipse jussit, & creâta:
Dixit ipse, & facta sunt:
Terra, cœlum, fossa ponti,
Trina rerum máchina,
Quæque in his vigent sub alto
Solis, & lunæ globo;

Córporis formam cadúci,
Membra morti obnóxia
Induit, ne gens perîret
Primo pláusti ex gérmine,
Mérserat quem lex profúndo
Noxiâlis tártaro.

O beâtus ortus ille,
Virgo cùm Puérpera
Edidit nostram salûtem,
Fœta Sancto Spíritu;
Et puer Redémptor orbis
Os sacrâtum prótulit.

Glória & honor Deo
Usquequâque altíssimo,
Unà Patri, Filiòque,
Inclyto Paráclito;
Cui laus, & potéstas
Per ætérna sæcula. Amen.

Supplicátio. Orêmus. fol. 371.
Capítula, & Benedíctio, quæ dicénda sunt

sunt per omnes Domínicos usque ad Ascensiônem Dómini.

In exeúnte Véspera.

Capítula. Deus, cujus unum.
Benedíctio. Christus Dóminus, qui diem. fol. 372.
Lauda. Appáruit jánuis clausis. fol. 383.
Orátio. Leo de tribu Juda. fol. 384.

IN TERTIO DOMINICO. POST PASCHA.

Ad Vésperum.

Lauda. Laudavérunt te Dómine.
Orátio. Laudant te Dómine. fol. 371.
Sono. Dóminus Jesus Christus surréxit à mórtuis tértiâ die, P. Et vivit ex virtûte Dei. Allelúia. ℣. Salvâtor noster resúrgens à mórtuis turbâvit mortem, & inluminâvit nos vitæ æternitâte. P. Et vivit. Dóminus sit. ℟. Et cum.
Antíphona. Deus qui dives est in misericórdia, propter nímiam charitâtem suam diléxit nos; P. Et cum essêmus mórtui peccáto, convivificâvit nos Christus, cujus grátiâ salváti sumus. ℣. Quóniam quis in núbibus æquábitur Dómino? aut quis símilis erit Dómino inter filios Dei? P. Et cum. ℣. Glória, & honor. P. Et cum. Dóminus sit. ℟. Et cum.
Lauda. Platéæ tuæ Hierúsalem sternéntur auro mundo: Allelúia. P. Et cantábitur in te cánticum lætítiæ, Allelúia; Et per omnes vicos tuos ab univérsis dicêtur: Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Lauda Hierúsalem Dóminum: conláuda Deum tuum Sion. P. Et cantábitur. ℣. Glória, & honor. P. Et cantábitur.
Hymnus. Te céntiès mille. fol. 382.
Supplicátio. Orêmus. fol. 371.
Capítula. Christe Dei Fílius.
Benedíctio. Christe Dei Fílius. fol. 383.
Lauda. Sapiéntia Dei super lápides pretiósos est, Allelúia; habitátio ejus in vasa áurea, Allelúia; P. Prudéntia sua de thesáuro invisíbili procêdit, Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Exténdens cœlos sicut pellem: qui tegit in aquis superiôra ejus. P. Prudéntia. ℣. Glória, & honor. P. Prudéntia.

Orátio.

Rex magne & terríbilis Dómine, tibi in ómnibus Géntibus vera júbilet fides; & præsta, ut non solùm voce, sed & mente tibi psallâmus, qui es Rex noster: ut tecum sinè fine vivâmus. ℟. Amen. Per misericórdiam.

In nómine Dómini.

Ad Matutînum.

Antíphona. Ego dormívi. Psalmus 3.
Orátio. Dómine Jesu Christe. fol. 369.
Antíphona 1. Cantâte Dómino cánticum novum: benè psállite ei in jubilatiône. P. Quia rectus est sermo Dómini, & ómnia ópera ejus in fide. ℣. Confitémini Dómino in cíthara: in psaltério decem chordârum psállite ei. P. Quia. ℣. Glória, & honor. P. Quia.

Orátio.

Cantêmus tibi Dómine cánticum novum; quia rectus est sermo tuus, & ópera tua fidélia: ut qui cœlôrum regna in Prophétæ jubilatiône, & Evangélicæ tubæ clangôre conscéndere facis; illuc nos áttrahas, quò ipse præcêdis. ℟. Amen. Per.
Antíphona 2. Elêgit nos hereditâtem sibi rex omnis terræ Deus. P. Psállite Deo nostro, psállite: psállite Regi nostro, psállite. ℣. Omnes gentes pláudite mánibus: jubilâte Deo in voce exsultatiônis. P. Psállite. ℣. Glória, & honor. P. Psállite.
Orátio. Rex magne, & terríbilis. Quære retrò in Vésperis præcedéntibus.
Antíphona 3. Jubilâte Deo omnis terra: P. Cantâte, & exsultâte, & psállite. ℣. Cantâte Dómino cánticum novum: quia mirabília fecit. P. Cantâte. ℣. Glória, & honor. P. Cantâte.

Orátio.

Jubilet te, Dómine, omnis terra; psalmum cantet, exsúltet, psallat nómini tuo; cujus nomen est admirábile, & præclârum: Concêde ergo Ecclésiæ tuæ précibus, ut quos in fide vocas, in tentatiône non déseras: & qui tibi júbilum pérsonant laudis in sæculum, præmium mereántur ætérnæ beatitúdinis in futûrum. ℟. Amen. Per misericórdiam.
℟. Regnâvit Dóminus omnis terræ: & inhabitábitur univérsa terra, P. Ut paradîsus circumcínges omnem terram. ℣. Dóminus regnâvit, exsúltet terra: læténtur ínsulæ multæ. P. Ut paradîsus.

Orá-

Orátio.

MIrabília sunt testimónia tua, Dómine Deus; quibus Unigénitus Fílius tuus regnat univérsæ terræ: præsta ergo nobis, ut qui reveláta fácie glóriam ejus speculâmur, à dextris ejus in judício conlocêmur. ℟. Amen. Per.

IN LAUDIBUS.

Ad Cánticum.

Antíphona. Adjûtor & protéctor mihi fuit Dóminus in salûtem: hic Deus meus, & honorâbo eum: Deus Patris mei, & exaltâbo eum.
Cánticum. Cantêmus Dómino. fol. 369.

Ad Benedíctus.

Antíphona. Tibi soli Deo honor, & glória, virtus, & potéstas in sæcula sæculòrum.
Cánticum. Benedíctus es Dómine. fol. 6.
Sono. Ego dormívi. fol. 370.
Lauda. Laudâte Dóminum de cœlis: Allelúia, allelúia. Laudâte eum in excélsis, Allelúia, allelúia. Psalmus 148.
Apocalypsis Joánnis Apóstoli. *Capítulo* 3.
℟. Deo grátias.

ANgelo Philadélphiæ Ecclésiæ scribe: Hæc dicit Sanctus, & Verus, qui habet clavem David: qui áperit, & nemo claudit: & claudit, & nemo apéruit: Scio ópera tua, & dedi coram te óstium apértum, quod nemo potest cláudere: quia módicam habes virtûtem, & servásti verbum meum, & non negásti nomen meum. Ecce dabo de synagóga sátanæ, qui dicunt se judæos esse, & non sunt, sed mentiúntur: Ecce fáciam illos, ut véniant, & adórent ante pedes tuos: & scient quia ego diléxi te: quóniam servásti verbum patiéntiæ meæ, & ego te servâbo ab hora tentatiônis, quæ ventûra est in orbem univérsum tentâre habitántes in terra. Vénio citò: tene quod habes, ut nemo accípiat corônam tuam. Qui vícerit, fáciam illum colúmnam in templo Dei mei, & foràs non egrediêtur ámpliùs: & scribam super illum nomen Dei mei, & nomen civitâtis Dei mei novæ Hierúsalem, quæ descéndit de cœlo à Deo meo, & nomen meum novum. Qui habet aurem, áudiat quid Spíritus dicat Ecclésiis. ℟. Amen.
Hymnus. Hic est dies.
Supplicátio. Orêmus.
Capítula. Christe Dei Fílius, qui venerábilis fol. 371.
Lauda. Sapiéntia Dei super lápidem. fólio 385.
Benedíctio. Christus Dóminus, qui ascéndit patíbulum. fol. 386.
In nómine Dómini.

Exeúnte Vésperâ.

Lauda. Laudavérunt te Dómine.
Orátio. Laudant te Dómine. fol. 371.
Sono. Dóminus Jesus Christus. fol. 373.
Antíphona. Fecit cœlos Dóminus in virtûte sua. P. Etenim corréxit orbem terræ, quæ non commovébitur. ℣. Læténtur cœli, & exsúltet terra, moveâtur mare, & plenitûdo ejus. P. Etenim. ℣. Glória, & honor. P. Etenim. Dóminus sit. ℟. Et cum.
Lauda. Sanctam Hierúsalem novam vidi descendéntem de cœlo. P. Et audívi vocem dicéntium: Allelúia, allelúia. ℣. Lauda Hierúsalem Dóminum: conláuda Deum tuum Sion. P. Et audívi. ℣. Glória, & honor. P. Et audívi.
Hymnus. Psallat altitûdo cœli. fol. 385.
Supplicátio. Orêmus.
Capítula. Deus, cujus unum hunc.
Benedíctio. Christus Dóminus, qui diem istum Resurrectiônis. fol. 371.
Lauda. Sapiéntia Dei.
Orátio. Rex magne. fol. 386.

IN QUARTO DOMINICO PASCHÆ.

Ad Vésperum.

Lauda. Laudavérunt.
Orátio. Laudant te. fol. 371.
Sono. Venîte, & vidête: Angelus quómodò revólvit lápidem; P. Mílites custodiéntes Sanctum Allelúia, allelúia; ℣. Mulíeres lachrymántes, Salvatôrem quæréntes. Maríæ Angelus dixit: Non est hìc: surréxit enim Dóminus. P. Mílites. Dóminus sit. ℟. Et cum.
Antíphona. Regnâvit Dóminus Deus noster Omnípotens, gaudeâmus, & exsultêmus. P. Quia venérunt vota agnî, quæ sunt justificatiónes sanctórum. ℣. Omnes gentes pláudite mánibus: jubilâte Deo in voce exsultatiônis. P. Quia. ℣. Glória, & honor. P. Quia. Dóminus sit. ℟. Et cum.
Lauda. Cantâte Deo Allelúia: Deo nostro P. Cánticum novum, cantâte: Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Laudâte púeri Dóminum: laudâte nomen Dómini. P. Cánticum.

℣. Glória, & honor. P. Cánticum.
Hymnus. Te céntiès mille.
Supplicátio. Orêmus. fol. 371.
Capítula. Christe, Dei Fílius, nostrârum.
Benedíctio. Christe, Dei Fílius, qui in hoc die. fol. 383.
Lauda. Gaudêbat pópulus Israël Allelúia, & univérsa multitûdo Jacob colébant Dóminum legítimè; P. Et David cum cantóribus cíthara repercutiêbat in domo Dómini: & laudem Dómino dicêbat: Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Non permîsit hóminem nocêre eis: sed corrípuit pro eis reges. P. Et David. ℣. Glória, & honor Patri. P. Et David.

Orátio.

ADmirábilis Dómine, tuum nomen laudábile est in univérsis finibus terræ: Præsta ergo nobis vanam mundi celsitúdinem declinâre: ut ex ore nostro tua perficiâtur laudátio, & veræ fidei nutriméntis crescat in nos sciéntiæ plenitûdo. ℟. Amen. Per misericórdiam.
In nómine Dómini.

Ad Matutînum.

Antíphona. Ego dormívi. Psalmus 3.
Orátio. Dómine Jesu Christe. fol. 369.
Antíphona 1. Dómine Deus noster, quàm admirábile est nomen tuum P. In univérsa terra! ℣. Quóniam elevâta est magnificéntia tua super cœlos. P. In univérsa terra. ℣. Glória, &. P. In univérsa terra.
Orátio. Admirábilis Dómine, tuum.

In Vésperis præcedéntibus.

Antíphona 2. Cantâte Dómino cánticum novum: cantâte Dómino omnis terra. P. Cantâte Dómino, & benedícite nomen ejus: ℣. Benè nuntiâte de die in diem salutâre Dómini. P. Cantâte. ℣. Glória, & honor. P. Cantâte.

Orátio.

CAntet tibi, Dómine, omnis terra cánticum novum; quia redemísti per sánguinem Fílii tui Dómini nostri Jesu Christi omnem mundum: ut qui in mortem ejus consepúlti sumus, infinítâ cum eo lætítiâ exsultêmus. ℟. Amen. Per misericórdiam.
Antíphona 3. Quàm magnificâta sunt ópera tua Dómine! P. Omnia in sapiéntia fecísti: replêta est terra creatúrâ tuâ. ℣. Hoc mare magnum, & spatiôsum: illic reptília, quorum non est númerus. Animália pusílla, & magna. P. Omnia in sapiéntia. ℣. Glória, & honor. P. Omnia.

Orátio.

QUàm magnificâta sunt ópera tua Dómine! omnia in sapiéntia fecísti: reple tamen nos directiônis spíritu: ut dùm tua mirâmur ópera, te tuis in opéribus laudet intelligéntia nostra. ℟. Amen. Per misericordiam.
℟. Ego sum Deus, & non mutor. Convertímini ad me pópulus meus: testor enim vos, quóniam non est álius Deus præter me. Ego feci terram, & hóminem super eam: ego firmávi cœlos; P. Et omnes stellas lucêre mandávi. ℣. Ego primogénitus exívi ante omnem creatûram: Ego feci in cœlis ut orirêtur lumen. P. Et omnes.

Orátio.

DOmine Jesu Christe, verus Deus verúsque homo; qui non mutàris, sed es sanctus in ómnibus opéribus tuis; incredulitâtem à nobis dúbiæ mentis avérte; & cor nostrum grátiæ tuæ munéribus reple: ut tu, Deus verus credâris & cognoscâris; qui Salvâtor ómnium, miráculis & virtútibus approbâris. ℟. Amen. Per.

IN LAUDIBUS.

Ad Cánticum.

Antíphona. Dóminus cónterens bella, Dóminus nomen est ei. Currus Pharaônis & exércitum ejus projêcit in mare.
Cánticum. Cantêmus Dómino.

Ad Benedíctus.

Antíphona. Tibi soli Deo.
Sono. Ego dormívi. fol. 370.
Apocalypsis Joánnis Apóstoli. *Capítulo* 14.
℟. Deo grátias.
EGo Joánnes fui in spíritu, & vidi: & ecce Agnus stabat supra montem Sion, & cum illo centum quadragínta quátuor míllia habéntes nomen ejus, & nomen Patris ejus scriptum in fróntibus suis. Et audívi vocem de cœlo, tamquàm vocem aquârum multârum

rum, & tamquam vocem tonítrui magni: & vocem, quam audívi, sicut citharœdôrum citharizántium in cítharis suis. Et cantábant quasi cánticum novum ante sedem, & ante quátuor animália, & senióres: & nemo póterat dícere cánticum, nisi illa centum quadragínta quátuor míllia, qui empti erant de terra. Hi sunt, qui cum muliéribus non sunt coinquináti: Vírgines enim sunt. Hi sequúntur Agnum quocúmque abíerit. Hi empti sunt ex homínibus primítiæ Deo, & Agno, & in ore ipsôrum non est invéntum mendácium: sine mácula enim sunt. Et vidi álterum Angelum volántem per médium cœlum habéntem Evangélium ætérnum, ut evangelizâret sedéntibus super terram, & super omnem gentem, & tribum, & pópulum, & linguam: dicens magnâ voce: Timête Dóminum, & date illi honôrem, quia venit hora judícii ejus: & adorâte eum, qui fecit cœlum, & terram, mare, & fontes aquârum. ℟. Amen.
Hymnus. Hic est dies.
Supplicátio. Orêmus.
Capítula. Christe Dei Fílius, qui venerábilis diéi hujus. fol. 371.
Lauda. Gaudêbat pópulus Israël. Requîre folio 388.
Benedíctio. Christus Dóminus, qui diem istum. fol. 372.
In nómine Dómini &c.

Exeúnte Véspera.

Lauda. Laudavérunt.
Orátio. Laudant te Dómine. fol. 371.
Sono. Venîte, & vidête. Requîre fol. 375.
Antíphona. Tu es rex regum, cui Deus cœli regnum forte, P. Et potens, & honorâtum dedit. ℣. Dómine Deus virtûtum convérte nos: & osténde fáciem tuam: & salvi érimus. P. Et potens. ℣. Glória, & honor, &c. P. Et potens. Dóminus sit semper. ℟. Et cum.
Lauda. Cantâte Dómino cánticum novum Allelúia: quia mirabília fecit Dóminus. Liberâvit nos déxtera ejus, & bráchium sanctum ejus. Allelúia. ℣. Notum fecit Dóminus salutâre suum: ante conspéctum géntium revelâvit justítiam suam. P. Liberâvit nos. ℣. Glória, & honor. P. Liberâvit nos.
Hymnus. Psallat altitûdo cœli. Requîre folio 385.
Supplicátio. Orêmus Redemptôrem. f. 385.
Preces, ùt suprà.

Capítula. Deus, cujus hunc ex ómnibus dúximus diem.
Benedíctio. Christus Dóminus, qui diem istum resurrectiônis. Quære fol. 372.
Lauda. Omne donum óptimum de cœlo véniet Allelúia, P. Descéndens à patre lúminum. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Psállite Deo nostro in cíthara, in cíthara & voce psalmi. P. Descéndens. ℣. Glória, & honor. P. Descéndens.
Orátio. Admirábilis Dómine, tuum nomen. fol. 388.

IN QUINTO DOMINICO PASCHÆ.

Ad Vésperum.

Lauda. Laudavérunt te Dómine.
Orátio. Laudant te Dómine. fol. 371.
Sono. Quis Deus magnus sicut Deus noster? P. Tu es Deus qui facis mirabília solus. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Honoríficus in Sanctis, mirábilis in majestátibus, fáciens prodígia. P. Tu es. Dóminus sit semper. ℟. Et cum.
Antíphona. Allelúia, Rigans Deus montes de superióribus: de fructu óperum tuôrum satiábitur terra. P. Prodúcens fœnum pecóribus, & herbam servitúti hóminum. ℣. Quàm magnificâta sunt ópera tua Dómine! Omnia in sapiéntia fecísti: replêta est terra creatúrâ tuâ. P. Prodúcens. ℣. Glória. P. Prodúcens. Dóminus sit. ℟. Et cum.
Lauda. Vidi, & audívi voces Angelôrum multôrum in circúitu throni, stantes in conspéctu Agni. Quátuor animálium, & seniôrum voces P. Cum fragôre magno resonábant, Allelúia. ℣. Magnus Dóminus noster, & magna virtus ejus: & sapiéntiæ ejus non est númerus. P. Cum fragôre. ℣. Glória. P. Cum fragôre.
Hymnus. Te céntiès mille. fol. 382.
Supplicátio. Orêmus Redemptôrem.
Capítula. Christe, Dei Fílius, nostrârum réquies.
Benedíctio. Christus Dei Fílius, qui in hoc die. fol. 383.
Lauda. Sapiéntia à Dómino Deo est Allelúia, P. Et cum illo fuit semper, & est ante ævum. Allelúia, allelúia. ℣. Notum fecit Dóminus salutâre suum: ante conspéctum géntium revelâvit justítiam suam. P. Et cum illo.

illo. ℣. Glória, & honor Patri, &c. Dóminus sit. ℟. Et cum.

Orátio.

CHriste, Dei Fílius, qui occîsus Agnus resúrgis in glória, & habens potestâtem humânam, inluminâre dignâtus es terram, quò passiônis & resurrectiónis tuæ plúviis inrigâta, te solum sequerêtur ad vitam, quæ se olim mortis elíserat in ruînam; nostris, quæsumus, précibus favens, da nobis & resurgéndi cópiam in opéribus bonis, & moriéndi efficáciam in opéribus pravitâtis. Per misericórdiam tuam.

In nómine Dómini.

Ad Matutînum.

Antíphona. Ego dormívi. Psalmus 3.
Orátio. Dómine Jesu Christe. Quære f. 369.
Antíphona 1. Vidi Agnum quasi occîsum in médio seniòrum: & cantábant cánticum novum, dicéntes: ℟. Dignus es accípere librum, & sólvere signácula ejus, quia redemísti mundum. ℣. Minuísti eum paulò minus ab Angelis, glória, & honôre coronásti eum. ℟. Dignus es. ℣. Glória, & honor. ℟. Dignus es.
Orátio. Christe Dei Fílius, qui occîsus. Requîre in Vésperis istîus Domínici.
Antíphona 2. Fecit Dóminus lumínária magna solus: Solem in potestâte diéi; ℟. Lunam autem, & stellas in potestâte noctis. ℣. Laudâte nomen Dómini: laudâte servi Dómini. ℟. Lunam autem. ℣. Glória, & honor Patri. ℟. Lunam.

Orátio.

DOmine, qui fecísti lumínária magna solus; in sapiéntia lunam & stellas in potestâtem noctis; educ nos de jugo nequítiæ spirituâlis in manu forti & bráchio exténso: ac dísseca quæcúmque cursu in nostro opponúntur obstácula: quia tu es Dóminus dominántium, custósque nostrârum manens animârum. ℟. Amen. Per misericórdiam.
Antíphona 3. Magna ópera Dómini: exquisîta ℟. In omnes voluntátes ejus. ℣. Memóriam fecit mirabílium suôrum, miséricors, & miserâtor Dóminus: ℟. In omnes. ℣. Glória, &c. ℟. In omnes.

Orátio.

MAgna ópera tua, Dómine, exquisîta in omnes voluntátes tuas: Da nobis fámulis tuis, ut dùm óperum tuôrum magnitúdinem admirâmur, magnificéntiam Conditòris débitâ confessiône laudêmus; tuâque mandâta fidélia timorátâ sapiéntiâ exquirâmus; atque perféctum intelligéntiæ decus, timôris obediéntiâ faciâmus. ℟. Amen. Per misericórdiam.
℟. Ego sum Dóminus Deus vester, & non est præter me Salvâtor álius: Audiérunt ínsulæ, & timuérunt extrêma terræ. ℟. Audi Israël puer meus, Jacob elécte meus, semen Abrahæ amíci mei. ℣. Ego sum primus, & ego novíssimus. Manus quoquè mea fundâvit terram, & déxtera mea mensa est cœlos. ℟. Audi Israël.

Orátio.

TU es Dómine Deus, & non est álius præter te; nec tamen ipse conclúderis, quem extrêma terræ agnovérunt, dum à te fídei vocatiône pertrácta sunt: da ergo nobis, ut ita in te radicêmur, ut cultu justítiæ, & óperum dignitâte ætérnam mereâmur pervenîre ad réquiem. ℟. Amen. Per misericórdiam.

IN LAUDIBUS.

Ad Cánticum.

Antíphona. Gubernásti justítiâ tuâ Dómine, pópulum tuum hunc, quem liberásti.
Cánticum. Cantêmus Dómino: gloriósè. Quære fol. 369.

Orátio.

GLorificêtur déxtera tua Dómine; quæ inimícos ánimæ nostræ vitæque confríngat; & per multitúdinem majestâtis tuæ adhuc cónterat: & ter nos constructóres cogitatiônum malârum sermonúmque & óperum dimérgat. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Ad Benedíctus.

Antíphona. Tibi soli Deo honor.
Cánticum. Benedíctus Dóminus Deus patrum. fol. 6.
Sono: Ego dormívi, & requiévi. Requîre fol. 370.

Lau-

Lauda. Laudâte Dóminum de cœlis Allelúia, allelúia: laudâte eum in excélsis. Allelúia. Psalmus 148.

Apocalypsis Joánnis Apóstoli. *Capítulo* 19. ℟. Deo grátias.

EGo Joánnes fui in spíritu, & vidi cœlum apértum, & ecce equus albus, & qui sedêbat super eum, vocâtur Fidêlis, & Verax, & in justítia júdicat, & pugnat. Oculi autem ejus sicut flamma ignis, & in cápite ejus diadémata multa, habens nomen scriptum, quod nemo novit nisi ipse. Et vestîtus erat veste aspérsâ sánguine: & vocâtur nomen ejus, VERBUM DEI. Et exércitus qui sunt in cœlo, sequebántur eum in equis albis, vestíti byssino albo mundo. Et de ore ipsîus procêdit gládius acûtus: ut ipso percútiat Gentes. Et reget eas in virga férrea: & ipse calcat torcûlar vini furôris iræ Dei omnipoténtis. Et habet in vestiménto, & in fémore suo scriptum: Rex regum, & Dóminus dominántium. ℟. Amen.

Hymnus. Hic est dies verus Dei.

Capítula. Christe Dei Fílius, qui venerábilis diéi hujus excúrsum. Requîre fol. 371.

Lauda. Sapiéntia à Dómino Deo est. Requîre folio 389.

Benedíctio. Christus Dóminus, qui diem Resurrectiônis. fol. 372.

Exeúnte Véspera.

Lauda. Laudavérunt te Dómine.

Orátio. Laudant te Dómine. Requîre f. 371.

Sono. Quis Deus magnus. fol. 389.

Antíphona. Sit Glória Dómini in sæculum sæculi: P. Lætábitur Dóminus in opéribus suis: ℣. Qui réspicit terram, & facit eam trémere: qui tangit montes, & fumigábunt. P. Lætábitur. ℣. Glória, & honor Patri. P. Lætábitur. Dóminus sit semper. ℟. Et cum.

Lauda. Ascéndite ad Hierúsalem filiæ Sion, P. Et laudâte Deum vestrum. Allelúia, allelúia. ℣. A solis ortu usque ad occâsum, laudâte nomen Dómini. P. Et laudâte. ℣. Glória, & honor Patri. P. Et laudâte.

Hymnus. Psallat altitûdo cœli. Quære folio 385.

Supplicátio. Orêmus.

Capítula. Deus, cujus unum hunc diem.

Benedíctio. Christus Dóminus, qui. Quære fol. 372.

Lauda. Sapiéntia à Dómino Deo est.

Orátio. Christe Dei Fílius. Quære fol. 390.

IN SEXTO DOMINICO PASCHÆ.

Ad Vésperum.

Lauda. Laudavérunt te Dómine.

Orátio. Laudant te Dómine. fol. 371.

Sono. Omnes gentes pláudite mánibus: jubilâte Deo P. In voce exsultatiônis Allelúia. ℣. Psállite Deo nostro, psállite: psállite Regi nostro, psállite. Quóniam rex omnis terræ Deus: psállite P. In voce. Dóminus sit semper. ℟. Et cum.

Antíphona. Audívi vocem magnam in cœlo, dicéntem: Agnus, qui occîsus est, P. Dignus est, accípere virtûtem, & divinitâtem, & sapiéntiam, & benedictiônem in sæcula sæculôrum. ℣. Cantâte Dómino cánticum novum: quia mirabília fecit. P. Dignus. ℣. Glória, & honor Patri. P. Dignus. Dóminus sit semper. ℟. Et cum.

Lauda. Exaudîvit páuperes Dóminus: & compedítos suos non deséruit. P. Laudent illum cœli & terra. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Vídeant páuperes & læténtur: quærite Dóminum, & vivet ánima vestra. P. Laudent. ℣. Glória. P. Laudent.

Hymnus. Te céntiès mille legiônum.

Supplicátio. Orêmus.

Capítula. Christe, Dei Fílius.

Benedíctio. Christus Dei Fílius, qui in hoc. Quære fol. 382.

Lauda. Allelúia. Psállite Dómino in cíthara, Allelúia, in cíthara & voce psalmi. Allelúia, allelúia. P. Jubilâte Deo omnis terra, psalmum dícite nómini ejus. ℣. In cíthara. ℣. Glória. P. In cíthara.

Orátio.

DOmine admirábilis & imménse, húmiles nos propítius tam éffice quàm inténde: ut quia nomen tuum admirábile est in omni terra, veritâtis in nos solídiùs cúmules disciplînam. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Ad Matutînum.

Antíphona. Ego dormívi. Psalmus 3.

Orátio. Dómine Jesu Christe. Quære f. 369.

Antíphona 1. Testimónia tua Dómine credibília facta sunt nimìs. P. In longitúdine diê-

diêrum. ℣. Mirábiles elatiónes maris, mirábilis in excélsis Dóminus. P. In longitúdine. ℣. Glória, &c. P. In longitúdine.

Orátio.

TEstimónia tua, Dómine, quæ nobis facta sunt credibília, sint nostræ meditatióni assídua, ut sunt fidei veritâte syncêra: atque ita nostro consuméntur ópere, sicut proferúntur ex ore; regant consolatiône mœréntes, ac promptióres efficiant. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 2. Vólucres cœli, & pisces, qui perámbulant sémitas maris. P. Admirábile est enim nomen tuum, Dómine, in univérsa terra. ℣. Et constituísti eum super ópera mánuum tuârum. Omnia subjecísti sub pédibus ejus. P. Admirábile. ℣. Glória, & honor. P. Admirábile.

Orátio. Dómine admirábilis. Requîre retrò in fine Vésperi istîus Domínici.

Antíphona 3. Psállite Deo nostro, psállite: psállite Regi nostro, psállite. P. Quóniam Rex omnis terræ Deus, psállite prudéntèr. ℣. Omnes Gentes pláudite mánibus: jubilâte Deo in voce exsultatiônis. P. Quóniam Rex. ℣. Glória, & honor. P. Quóniam Rex.

Orátio.

DA nobis Dómine non solùm voce, sed & mente tibi psállere sapiéntèr: ut juxtà magnitúdinis tuæ nomen, tuam à nostris vócibus magnífices laudem. ℟. Amen. Per misericórdiam.

℟. Mementôte Patres nostros, quemádmodum salváti sunt in mari rubro, dum persequeréntur illos inimíci eôrum, & nos exclamêmus in cœlos; & miserébitur nostrì Dóminus, secúndùm testaméntum patrum nostrôrum: P. Ut sciant omnes Gentes, quia est, qui rédimat, & líberet Israël. ℣. Déxtera tua, Dómine, glorificâta est in virtûte: déxtera manûs tuæ confrêgit inimícos. Et præ multitúdine majestâtis tuæ contrivísti adversários. P. Ut sciant.

Orátio.

MEmorâre Dómine, quemádmodum liberásti patres nostros, dùm persequeréntur illos inimíci; exaltásti déxteram tuam in adversários eôrum: tu enim es Deus noster, qui & honorificâris ex débito, & exaltâris ex mérito: Da ergo nobis, ut nos, qui per hujus sæculi pélagum ambulâmus, nullis undârum mundiálium tunsiónibus frangâmur. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

IN LAUDIBUS.

Ad Cánticum.

Antíphona. Gelavérunt tamquam murus fluctus maris: stetit unda fluens in médio mari.
Cánticum. Cantêmus Dómino: gloriósè.

Ad Benedíctus.

Antíphona. Tibi soli Deo.
Sono. Ego dormívi, & quiévi. Requîre f. 370.
Apocalypsis Joánnis Apóstoli. *Capítulo* 22.
℟. Deo grátias.

EGo Joánnes fui in spíritu, & osténdit mihi Dóminus flumen aquæ vitæ, spléndidum tamquàm crystállum, procedéntem de sede Dei & Agni. In médio platéæ ejus, & ex utrâque parte flúminis lignum vitæ, ásferens fructus duódecim, per menses síngulos reddens fructum suum, & fólia ligni ad sanitâtem Géntium. Et omne maledíctum non erit ámpliùs: sed sedes Dei & Agni in illa erunt, & servi ejus sérvient illi. Et vidébunt fáciem ejus: & nomen ejus in fróntibus eôrum. Et nox ultrà non erit: & non egébunt lúmine lucérnæ, neque lúmine Solis, quóniam Dóminus Deus illuminâbit illos, & regnábunt in sæculum sæculi. ℟. Amen.

Hymnus. Hic est dies verus Dei.
Capítula. Christe, Dei Fílius, qui venerábilis. Requîre fol. 371.
Lauda. Allelúia, Psállite Dómino in cíthara. fol. 391.
Benedíctio. Christus Dei Fílius. fol. 383.

Exeúnte Véspera.

Lauda. Laudavérunt te Dómine.
Orátio. Laudant te Dómine. Quære 317.
Sono. Omnes gentes pláudite. fol. 391.
Antíphona. Vidi Agnum quasi occísum in médio seniôrum: habêbat enim in veste. P. Et in cápite scriptum: Rex regum, & Dóminus dominôrum. ℣. Magnus Dóminus & laudábilis nimis: & magnitúdinis ejus non est finis. P. Et in cápite. ℣. Glória, & honor Patri. P. Et in cápite. Dóminus sit semper. ℟. Et cum.
Lauda. Laudem dicunt Deo nostro omnes, P. Qui timêtis eum pusílli, & magni. Allelúia, allelúia. ℣. Ecce nunc benedícite Dóminum, omnes servi Dómini P. Qui timêtis eum.

eum. ℣. Glória, & honor Patri. P. Qui timêtis eum. Dóminus sit. ℟. Et cum.

Alia Lauda. Allelúia, Cum lætítia ingrediêmur in sancta Dómini: & cum exsultatiône P. Regrediêmur decantántes: Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Omnis terra adôret te Deus, & psallat tibi: & psalmum dicat nómini tuo. P. Regrediêmur. ℣. Glória, & honor. P. Regrediêmur. Dóminus sit. ℟. Et cum.

Alia Lauda. Fons hortôrum: púteus aquârum vivéntium, P. Quæ fluunt ímpetu à Líbano. Allelúia, allelúia. ℣. Rigans montes de superióribus: de fructu óperum tuôrum satiábitur terra. P. Quæ fluunt. ℣. Glória. P. Quæ.

Hymnus: Psallat altitûdo.

Supplicátio, Capítula, & Benedíctio, ut in fol. 386.

Lauda. Allelúia, Psállite Dómino in cíthara.

Orátio. Dómine admirábilis. fol. 391.

M. S. Maella inv.
Joachin Ballester inc.

IN ASCENSIONE DOMINI.

AD VESPERUM.

Lauda. Laudavérunt te Dómine.

Orátio. Laudant te Dómine. fol. 371.

Sono. Dómini est terra, & plenitûdo ejus: orbis terrârum, P. Et univérsi qui hábitant in eo. Allelúia. ℣. Tóllite portas príncipes vestras, & elevámini portæ æternáles: & introîbit rex glóriæ. P. Et univérsi. Dóminus sit. ℟. Et cum.

Antíphona. Pater Glóriæ suscitâvit Jesum Christum à mórtuis, & conlocâvit eum ad déxteram suam supra cœlos, super omnem Principâtum, & Potestâtem, & Virtûtem, & Dominatiônem, P. Et super omne nomen, quod nominâtur. ℣. Ascéndit Deus in jubilatiône: Dóminus in voce tubæ. P. Et super. ℣. Glória, P. Et.

Orátio.

OMnípotens Deus Pater glóriæ, qui Dóminum nostrum Jesum Christum suscitásti à mórtuis, cónlocans illum ad déxteram tuam super omnem Principâtum, & Potestâtem; súscita in nos stúdia omnímodæ sanctitâtis: ut illi soli religátæ sint primítiæ spíritûs nostri, qui à mórtuis resúrgens, mortis príncipem própriâ virtûte devîcit. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Antíphona 2. Ascénsor cœli, auxiliâtor noster, P. Magnificéntiam ejus discúrrunt nubes: habitátio ejus sursùm. ℣. Currus Dei decem míllium múltiplex, míllia lætántium: Dóminus in illis in Sina in sancto. P. Magnificéntiam. ℣. Glória, & honor. P. Magnificéntiam. Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Audívi vocem turbârum multârum dicéntium: Allelúia: honor, & glória Deo nostro: P. Quia justa, & vera sunt judícia ejus. Et íterum dixérunt: Allelúia. P. Et adoravérunt sedéntem super thronum, dicéntes: Amen, & Allelúia. ℣. Excélsus super omnes gentes Dóminus, supra cœlos glória ejus. P. Quia justa. ℣. Glória, P. Et adoravérunt.

Hymnus.

ÆTérne Rex Altíssime,
Redémptor & Fidélium:
Quo mors solûta déperit,
Datur Triúmphus grátiæ;
Quem lex subácta Tártari,
Marcens Avérno díspulit;
Carens mucrône péssimo,
Throno remîsit Pátrio:
Scandens Tribûnal déxteræ
Patris: potéstas ómnium
Conlâta Jesu est cœlitùs,
Quæ non erat humánitùs.
Ut trina rerum máchina:
Cœléstium, Terréstrium,
Et infernôrum cóndita
Flectant genu jam súbdita.
Nec sit salus ullo modo
Tuo forìs vocábulo;
A quo creâta cuncta sunt,
Et recreâta sancta sunt.
Hæc tanta Christi grátia
Nexum tulit peccáminum;
Sumpsítque corpus próprium,
Totúmque póssidet Polum.
Tremunt vidéntes Angeli,
Versâ vice mortálium,
Culpat caro, & purgat caro,
Regnat Deus Dei caro.
Quæ præminet virtútibus
Summis procùl cœléstibus:
Deus caro, atque spíritus,
Plenus Deus, verúsque Homo.
Dicunt ex astris Angeli,
Demùm revérti hujúsmodi,
Quem nos redîre crédimus,
Regnâre prorsùs nóvimus.
Tu Christe nostrum gáudium,
Manens Olympo præditum;
Mundi regis qui fábricam,
Mundâna vincens gáudia.
Hinc te precántes quæsumus,
Ignósce culpis ómnibus;
Et corda sursùm súbleva
Ad te supérnâ grátiâ.
Ut cùm rubénte cœperis
Clarêre nube Júdicis,
Pœnas repéllas débitas,
Reddas corónas pérditas.
Da nobis illuc sédulâ
Devotiône téndere,
Quò te sedêre cum Patre,
In arce regni, crédimus.
Glória tibi Dómine,
Qui scandis supra sídera,
Cum Patre, Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

Supplicátio.

ORêmus Redemptôrem mundi Dóminum nostrum Jesum Christum, cum omni supplicatiône rogêmus; ut nos glóriâ Ascensiônis suæ propítius justificâre dignêtur. ℟. Præsta Ætérne omnípotens Deus. Kyrie eléïson. ℟. Christe eléïson. Kyrie eléïson.

Capítula.

AScensiônis tuæ, Dómine, festa suscipiéntibus adésto propítius, & fave placâtus; quique carnis nostræ fragilitâtem tecum glorificándam in cœléstibus devexísti, culpârum véterum tolle putrédinem, & vitæ nobis prístinæ réddito dignitâtem: ut illic te credéndo ascéndere mereâmur, quò te verácitèr conscendísse nunc crédimus.

Pater noster. Liberáti à malo. fol. 2.

Benedíctio.

CHristus Dóminus, qui assúmptum hóminem Patérnam ascendéndo perdúxit ad sedem, perdûcat vos ad ætérnæ glóriæ libertâtem; ℟. Amen. Quique si exaltâtus esset à terra, promîsit ómnia tráhere ad seípsum, nullum ex vobis patiâtur à suo esse córpore separâtum; ℟. Amen. Sed sibi vos sinè fine coronándos státuat, qui solus in vestro córpore ascendéndo cœlôrum penetrâvit secrêta. ℟. Amen. Per.

Lauda. Ascéndam ad Patrem meum, & ad Patrem vestrum, Allelúia. P. Ad Deum meum, & ad Deum vestrum. Allelúia, allelúia. ℣. Excélsus super omnes gentes Dóminus, & super cœlos glória ejus. P. Ad Deum. ℣. Glória, & honor. P. Ad Deum.

Orátio.

REx regum Imménse, cui Deus cœli regnum forte, & potens, & honorâtum dedit; dum ómnia potestáti tuæ subjêcit: cui míllia míllium Angelôrum minístrant, da réquiem pópulo tuo ab ómnibus onéribus, quibus oneráti consístimus; ut qui ascendísti gloriôsus in cœlum, mitis exístas, cum manifestâta fúerit glória tua. ℟. Amen. Per misericórdiam, &c.

In nómine Dómini nostri Jesu Christi perficiâmus cum pace. ℟. Deo grátias.

IN ASCENSIONE DOMINI.

Ad Matutînum.

Antíphona. Ego dormívi: & resurréxi. Psalmus 3.

Orátio. Dómine Jesu Christe, qui pro nobis sopôrem, &c. Requîre fol. 369.

Antíphona 1. Pósiti sunt throni, & antíquus diêrum sedêbat: vestîtum ejus sublîme: & thronus ejus flamma ignis. P. Míllia míllium serviébant ei, & décies centêna míllia assistébant ei. ℣. Omnes Gentes pláudite mánibus: jubilâte Deo in voce exsultatiônis. P. Millia míllium. ℣. Glória, & honor Patri. P. Míllia míllium.

Orátio. Rex regum Imménse, &c. Requîre in Vésperis istîus festi.

Antíphona 2. Ad similitúdinem hóminis vidi virum sedéntem in throno, magnam claritâtem habéntem; P. Et omnes milítiæ cœléstis exércitûs Angelôrum clamántes, dicébant in unum: Ecce, cujus impérium, & regnum, & glória sinè fine pérmanent in ætérnum. ℣. Visi sunt gressus tui Deus, ingréssus Dei mei; regis qui est in sancto. P. Et omnes milítiæ. ℣. Glória, & honor. P. Et omnes milítiæ.

Orátio.

UNigénite Dei Fílius, qui devíctâ morte de terrénis ad cœléstia tránsitum fáciens, quasi Fílius hóminis appárens, in throno magnam claritâtem habens, quem omnis milítia cœléstis exércitûs Angelôrum laudat: præbe nobis, ut nullis flagitiôrum vínculis in corde hujus sæculi inligêmur, qui te ad Patrem ascendísse gloriósâ fidei devotiône concínimus; ut illic indesinéntèr cordis nostri dirigâtur obtûtus, quò tu ascendísti post vúlnera gloriôsus. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam, &c.

Antíphona 3. Viri Galilæi, quid statis aspiciéntes in cœlum? P. Hic Jesus, qui recéptus est à vobis, sic véniet, quemádmodum vidístis eum eúntem in cœlum. ℣. A templo tuo, quod est in Hierúsalem, tibi ófferent reges múnera. P. Hic Jesus. ℣. Glória, & honor. P. Hic Jesus.

Orátio.

SAlvâtor noster, & Dómine, qui ascéndens in cœlos, intuéntium clarificâtus apparêre dignâtus es óculis: dum ita ut ascénderas, ventûrum ad Judícium pollicêris; fac nos hodiérnæ Ascensiônis tuæ festum purâ córdium devotiône suscípere: ut ita in te semper ad melius vita nostra ascendéndo proficiat, quáliter ad judícium veniéntem inconfusíbili contúitu te semper visiônis aspíciat. ℟. Amen. Per.

℟. Curváti sunt cœli, dum calcâret cápita núbium Creâtor astrôrum, & dum ascénderet cœlos Dominâtor ómnium: tremôre concússus est númerus Angelôrum clamántium, &

& dicéntium: P. Quantus est iste, cui Throni, & Dominatiónes occúrrunt? ℣. Vidi in Cœlo turbam Angelôrum multôrum, quam dinumerâre nullus póterat: & clamábant voce magnâ, dicéntes: P. Quantus.

Orátio.

DOmine Jesu Christe, Creâtor astrôrum, qui inclinásti cápita núbium, dum te humiliásti in conversatiône mortálium: ut in eo córpore, quo pro nobis probra sustinuísti impiôrum, in ipso ascénderes super omnes cœlos cœlôrum, & laudes súmeres Angelôrum; exáudi nos propítius, & hoc nobis concêde placâtus, ut, absolúti crimínibus, illuc te nunc prævium sequâmur corde, quò tu ascendísti glorificâtus in hómine: ut te étiam tunc contemplári possîmus conditôrem & Dóminum ætérnum in majestâte, quem nunc verum Deum præstolâmur & júdicem. ℟. Amen. Per misericórdiam.

IN LAUDIBUS.

Ad Cánticum.

Antíphona. Dóminus ascéndit in cœlos, & tonat: ipse júdicat extrêma terræ. Potens est, & dat virtûtem régibus nostris, & exaltâvit cornu pópuli sui.

Cánticum. Confirmâtum est cor meum in Dómino. fol. 55.

Reiterêtur. Antíphona. Dóminus ascéndit in cœlos, & tonat, &c.

Orátio.

CHriste Dei Fílius, qui ascéndens in cœlum triumphâtor tonas; da nobis, ut te semper in veritâte vidéntes, visiônis tuæ grátiâ fruâmur: & qui, devíctâ morte, Patérnam ascendéndo répetis sedem; tu da virtûtem régibus nostris; & exálta tuæ Glóriæ majestâtem. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Ad Benedíctus.

Antíphona. Benedícimus te Dómine, qui sedes super Chérubim, Rex Israël.

Cánticum. Benedíctus es Dómine Deus patrum nostrôrum. Requîre fol. 6.

Sono. Allelúia. Regna terræ, cantâte Deo, Allelúia, Allelúia, psállite Dómino: psállite Deo nostro Allelúia, qui ascéndit super cœlos cœlôrum, ad Oriéntem. Ecce dabit vocem suam vocem virtûtis suæ. Allelúia.

Lauda. Laudâte Dóminum de cœlis: Allelúia. ℣. Laudâte eum in excélsis: Allelúia, allelúia. Laudâte eum omnes Angeli ejus Allelúia, allelúia. Psalmus 148.

Léctio libri Daniêlis Prophétæ. *Capítulo 7.* ℟. Deo grátias.

IN illis diêbus: Ego Dániel aspiciêbam donec throni pósiti sunt, & antíquus diêrum sedit: vestiménta ejus quasi nix cándida, & capílli cápitis ejus quasi lana munda: thronus ejus flamma ignis: rotæ ejus ignis accénsus. Flúvius ígneus, rapidúsque egrediebâtur à fácie ejus: míllia míllium ministrábant ei, & décies centêna míllia assistébant ei: judícium sedit, & libri apérti sunt. Iterùm aspiciêbam in visiône noctis, & ecce cum núbibus cœli quasi filius hóminis veniêbat, & usque ad antíquum diérum pervênit: & in conspéctu ejus obtulérunt eum. Et dedit ei potestâtem, & honôrem, & regnum: & omnis pópulus, tribus, ac linguæ ipsi sérviunt: potéstas ejus, potéstas ætérna, quæ non auferêtur: & regnum ejus, quod non corrumpêtur. ℟. Amen.

Hymnus. Ætérne Rex Altíssime, Redémptor & fidélium.

Supplicátio. Orêmus Redemptôrem mundi &c. Quære fol. 396.

Capítula.

DOmine Rex glóriæ, qui patefáctis & adimplétis Prophetârum oráculis, tamquàm elevátis æternálibus portis Patérnam répetis sedem: quia dum tua Déitas eò, quò nunquàm discéssit, regréditur, humáno géneri cœlôrum áditus aperîtur: dona, ut illîc extendâtur nostra inténtio, quò præcéssit vera nostra redémptio: nec inhæreâmus captívâ delectatiône terrénis, cùm jam nostri córporis caput tecum regnet in cœlis.

Pater noster. Liberáti à malo, &c. fol. 2.

Lauda. Ascéndam ad Patrem meum.

Benedíctio. Christus Dóminus, qui assúmptum hóminem. Requîre fol. 396.

Exeúnte Vésperâ in Ascensiône Dómini.

Lauda. Die mandâvit Dóminus misericórdiam suam: P. Et nocte declarâvit. ℣. Apud me orátio Deo vitæ meæ, dicam Deo meo: Suscéptor meus es. P. Et nocte declarâvit.

Orátio.

DEus, qui tuam in die mandas misericórdiam, & nocte decláras: quæsumus, ut in die nos prótegas ad salûtem; & in nocte defêndas ad réquiem. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam, &c.

Sono. Dómini est terra. fol. 395.

Antíphona. Ascéndit Deus in jubilatiône, P. Dóminus in voce tubæ. ℣. Omnes Gentes pláudite mánibus: jubilâte Deo in voce exsul-

exsultatiônis. P. Dóminus in voce. Dóminus sit semper. ℟. Et cum.

Lauda. Ascéndit Dóminus in cœlos, & tónuit Allelúia. P. Ipse júdicat extrêma terræ. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Excélsus super omnes Gentes Dóminus, supra cœlos glória ejus. P. Ipse júdicat. ℣. Glória, & honor. P. Ipse júdicat. Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Psállite Deo Allelúia, P. Qui ascéndit super cœlos cœlôrum, ad Oriéntem. Allelúia, allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Exaltâte Deo adjutóri nostro: jubilâte Deo Jacob. P. Qui ascéndit. ℣. Glória, & honor. P. Qui ascéndit.

Hymnus. Ætérne Rex altíssime. fol. 395.

Supplicátio. Orêmus. Quære fol. 396.

Capítula.

CHriste, Dei virtus, & Dei sapiéntia, qui propter nos, & nostram salûtem descéndens è cœlis, humáni géneris carne vestíri dignâtus es, ut digníssimâ societâte nos tuâ Deitâte vestîres, & quod mortâle descendéndo suscéperas, immortalitáti ascendéndo donâres; tríbue nobis intervéntu solemnitâtis hodiérnæ, qua te cœlos ascendénte & sequi cúpimus & gaudêmus, ut benigníssimæ dispensatiônis hujus múnera cognoscéntes, reddâmus pietáti tuæ, quod solùm póssumus, vota laudum: expectántes secúndi advéntûs tui æternôrum solátia gaudiôrum, quo jubénte dícimus:

Pater noster. Liberáti à malo. fol. 2.

Benedíctio.

JEsus Christus Dóminus pacem, quam ad cœlos rémeans, discípulis suis trádidit, íntegram in vobis, inlibatámque consérvet; ℟. Amen. Angelos quoquè sanctos, quos cœlos ascensûrus suo elêgit obséquio, vobis députet in præsídio: ℟. Amen. Ut ipso auctôre illuc erigámini fide, quò vos adsuméndos sperâtis in réquiem. ℟. Amen. Per misericórdiam ipsîus, &c.

Lauda. Ascéndam ad Patrem meum.

Orátio. Rex regum, cui Deus cœli. Requîre retrò in primis Vésperis.

IN DOMINICO.

POST ASCENSIONEM DOMINI.

Ad Vésperum.

Lauda. Laudavérunt te Dómine, cum sua Oratiône. Quære fol. 371.

Sono. Allelúia, Regna terræ, cantâte Deo, Allelúiâ, allelúia. ℣. Psállite Dómino: psállite Deo nostro, Allelúia, qui ascéndit super cœlos cœlôrum, ad Oriéntem. Ecce dabit vocem suam vocem virtûtis suæ. Allelúia. Dóminus sit. ℟. Et cum.

Antíphona. Qui ascéndit super cœlos cœlôrum, P. Ad Oriéntem: Dóminus nomen est ei. ℣. Regna terræ, cantâte Deo, psállite Dómino: psállite Deo. P. Ad Oriéntem. ℣. Glória, & honor. P. Ad Oriéntem. Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Salvâtor fáciens signa, & mirabília in cœlo & in terra; P. Ipse liberâvit nos, qui ascéndit in cœlos Allelúia. ℣. Magnus Dóminus noster, & magna virtus ejus: & sapiéntiæ ejus non est númerus. P. Ipse. ℣. Glória, & honor. P. Ipse.

Hymnus.

SAcrâta Christi témpora
Prophéticis oráculis,
Virtûte firmans péctora,
Fídei explêvit véritas:

Venísse mundi Dóminum
In templo sancti córporis,
Ut hóminem, quem fécerat,
Salvâret ipse pérditum.

Dùm pátitur passíbilis,
Assúmptus homo móritur;
Resúrgit impassíbilis
Deus creâtor ómnium:

Qui suscitâtus córpore
Diêbus dudùm prædictis,
Quater denário número
Opes salûtis édidit:

Quibus quadrátis ómnibus,
Ascéndens in altum duxit
Captivitâtem captîvam:
Dona dedit homínibus.

Coram suis discípulis
Hi adventûrum móniti,
Ut repedántem cérnerent,
Dum adfuíssent témpora.

Quæ sola Patri cógnita,
Incógnita nec Fílio,
Discéntibus solícitis:
Licêre nosse mínimè.

Sístere tamen sóliti
Jubéntur summi Núntii,
Donec virtûtem Spíritûs
Ex alto missam cáperent;

Quam nos ovántes glóriâ
Salûtis nostræ præstitam,
Sanctôrum consors láudibus
Hymnus resúltat ómnibus.

Da nobis illuc sédulâ
Devotiône téndere,
Quo te sedêre cum Patre
In arce regni crédimus.
Glória tibi Dómine,
Qui scandis supra sídera,
Cum Patre, Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

Supplicátio. Orêmus. Quære fol. 396.

Capítula.

Domine Jesu Christe, qui ascendísti super cœlos cœlôrum ad Oriéntem, Occâsum devíncens; quos in te suscepísti rediméndos, in te pérfice ad excélsa tolléndos: ut ubi Caput præcessísti glorificâtum, illuc totum corpus ádtrahas honorándum: nec in Occíduum mundi relínquas, quos ad Oriéntem perpétuum versus triumphâtor exáltas.

Pater noster. Liberáti à malo. fol. 2.

Benedíctio.

Christus, Dei Fílius, qui triumphâli júbilo ascéndit ad Patrem, cœlésti vos córdium ascensiône glorífìcet; ℟. Amen. Et qui in forma vestri córporis est exaltâtus à terra, Divinitâtis beneficiis vos pértrahat ad supérna: ℟. Amen. Ut illuc vestrôrum ómnium remunerándam pértrahat ad fidem, quò ipse glorificâtus ascéndit in hómine. ℟. Amen. Per.

Lauda. Dóminus in cœlo parâvit sedem suam Allelúia: & regnum ejus ómnibus dominábitur Allelúia. P. Benedícite Dóminum omnes Angeli ejus. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Laudâte eum omnes gentes: laudâte eum omnes pópuli. P. Benedícite. ℣. Glória. P. Benedícite.

Orátio.

Domine, qui in altis hábitas, & humília réspicis in cœlo, & in terra, tibi nos dignánter incúrva: & qui beatitúdinem Angelôrum in ómnibus pollicêris, obediéntiâ nos Angélicâ informâre dignêris. ℟. Amen. Per.

In nómine.

IN DOMINICO
POST ASCENSIONEM DOMINI.

Ad Matutînum.

Antíphona. Ego dormívi. Psalmus 3.

Orátio. Dómine Jesu Christe. Quære folio 369.

Antíphona 1. Parâta sedes tua, Deus ex tunc: P. Et à sæculo tu es. ℣. Elevavérunt flúmina Dómine: elevavérunt flúmina voces suas. P. Et à sæculo tu es. ℣. Glória, & honor Patri, &c. P. Et à sæculo.

Orátio.

Domine, qui fortitúdine indúeris, & virtûte præcíngeris; parátos nos fac ante sedem majestâtis tuæ; ut ex tunc & à sæculo tuum nomen magnificêmus: ac propitiâre in terris dignêris, qui es mirábilis in excélsis. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam Deus noster, &c.

Antíphona 2. Quis sicut Dóminus Deus noster, P. Qui in altis hábitat, & humília réspicit in cœlo & in terra? ℣. Excélsus super omnes gentes Dóminus, supra cœlos Glória ejus. P. Qui in altis. ℣. Glória, & honor. P. Qui.

Orátio. Dómine qui in altis hábitas. Quære retrò in Vésperis præcedéntibus.

Antíphona 3. Excélsus Dóminus, & humília réspicit: P. Et alta de longè agnóscit. ℣. Laudâte púeri Dóminum: laudâte nomen Dómini. P. Et alta. ℣. Glória. P. Et alta.

Orátio.

Excélse Dómine, qui humília réspicis, humilitâtem nobis tríbue, per quam placêris; nec in nobis supérbia máneat, quam de longínquo cognóscis, & vicíno dispérdis: ut te miseránte, & elátio dejíciens à mente discêdat, & contrítio glorífìcans in corde permáneat. ℟. Amen. Per misericórdiam.

℟. In tubis ductílibus, & voce tubæ córneæ jubilâte in conspéctu regis Dómino: commoveâtur mare, & plenitûdo ejus; orbis terrârum, & omnes qui hábitant in eo. Flúmina P. Plaudent mánibus in idípsum. ℣. Montes, & colles cantábunt coram Deo laudem: & ómnia ligna regiônis P. Plaudent mánibus.

Orátio.

Jubilat te, Dómine, omnis terra, & univérsi, qui hábitant in ea: tibi flúmina plaudent mánibus; ínvicem tibi doctôrum ora non solum sermônis obsequúntur officio; sed étiam stúdia bonôrum óperum desérviunt famulátu: Concêde ítaquè Deus noster, ut útraque in nobis te auctôre præváleant laude, jugis & indeféssa meditátio, & sanctæ conversatiônis sincêra relígio intemerâta. ℟. Amen. Per misericórdiam.

IN LAUDIBUS.
Ad Cánticum.

Antíphona. Déxtera tua Dómine glorificâta est in virtûte: déxtera manûs tuæ, Dómine, con-

confrêgit inimícos. Et præ multitúdine majestâtis tuæ contrivísti adversários.
Cánticum. Cantêmus Dómino. fol. 369.

Ad Benedíctus.

Antíphona. Supra thronum regni tui, in firmaménto cœli benedíctus es Dómine.
Cánticum. Benedíctus es Dómine. fol. 6.
Sono. Allelúia, Regna terræ. fol. 397.
Lauda. Laudâte Dóminum de cœlis Allelúia, allelúia: laudâte eum in excélsis. Psalmus 148.
Apocalypsis Joánnis Apóstoli. *Capítulo 7.*
℟. Deo grátias.

EGo Joánnes fui in spíritu: & vidi turbam magnam, quam dinumerâre nemo póterat, ex ómnibus géntibus, & tríbubus, & pópulis, & linguis: stantes ante thronum, in conspéctu Agni, amícti stolis albis, & palmæ in mánibus eôrum: & clamábant voce magnâ dicéntes: Salus Deo nostro, qui sedes super thronum, & Agno. Et omnes Angeli stabant in circúitu throni, & seniòrum, & quátuor animálium: & cecidérunt in conspéctu throni in fácies suas, & adorábant Deum, dicéntes, Amen. Benedíctio, & cláritas, & sapiéntia, & gratiârum áctio, & honor, & virtus, & fortitûdo Deo nostro, in sæcula sæculôrum. ℟. Amen.
Hymnus. Sacrâta Christi témpora. fol. 398.
Supplicátio. Orêmus. fol. 396.

Capítula.

DOmine, qui ascendísti in altum, captîvam ducens captivitâtem; nos à captivitâte Diáboli, victóriæ tuæ érue triúmphis: ut dona tua dùm homínibus tríbuis, ipsos hómines donôrum tuôrum reddas ex toto partícipes.

Pater noster. Liberáti à malo. fol. 2.
Lauda. Dóminus in cœlo. fol. 399.
Benedíctio. Christus Dei Fílius, qui triumpháli. fol. 399.

In nómine Dómini.

Exeúnte Vésperâ.

Lauda. Laudavérunt, cum sua oratiône. folio 371.
Sono. Allelúia, Regna terræ. fol. 397.
Antíphona. Excélsus Dóminus in cœlis P. Glóriâ ejus. ℣. Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat, & humília réspicit in cœlo, & in terra? P. Glóriâ. ℣. Glóriâ, &. P. Glóriâ. Dóminus. ℟. Et.
Lauda. Ascéndit Deus in jubilatiône Allelúia: Dóminus in voce tubæ. Allelúia. P. Psállite Deo nostro Allelúia: psállite. Allelúia. ℣. Omnes Gentes pláudite mánibus: jubilâte Deo in voce exsultatiônis. P. Psállite. ℣. Glória, &. P. Psállite. Dóminus. ℟. Et cum.
Lauda 2. Ego vidi virum spléndidum sedéntem in throno claritâtis suæ, Allelúia. P. Et in circúitu seniôrum, exclamábant voces per órganum dicéntium: Allelúia, allelúia. ℣. Quia ego cognóvi, quòd magnus est Dóminus: & Deus noster præ ómnibus diis. P. Et in. ℣. Glória &. P. Et in.
Hymnus. Sacrâta Christi témpora. Quære folio 398.
Supplicátio. Orêmus, ut suprà.

Capítula.

DOmine Jesu Christe, qui sublímiùs exaltásti thronum tuum in Hierúsalem civitâtem tuam, quæ est útiquè Ecclésia, dùm eam gloriósè conquîris, & ab ea triumpháliter ad Patrem ascéndis: dum in assúmpto hómine Assumptiônis tuæ glóriam maniféstas: sint ergo in nobis, & vota tibi plácita, & ópera ipsa accépta; ut ex hoc tecum possideâmus regnum in Glória sempitérna.

Pater noster. Liberáti à malo. fol. 2.

Benedíctio.

CHristus Dóminus sit auxiliâtor vestrî, qui assúmptus in Cœlis, sedet nunc ad déxteram patris: ℟. Amen. Corpus quoquè vestrum nullis torpóribus patiâtur passiónibus mancipári, qui illum glorificâtum in Cœlis assúmpsit; ℟. Amen. Ut qui ascendéntis vidístis glóriam, judicántis non puniámini senténtiâ. ℟. Amen. Per.
Lauda. Dóminus in cœlo parâvit.
Orátio. Dómine, qui in altis hábitas. fol. 399.

In nómine Dómini nostri Jesu Christi: Incipit Officium jejuniórum; observâtur 4. féria, & 5. féria, & 6. féria, & sábbato ante sanctum Pentecósten, ad exorándum Dóminum nostrum Jesum Christum pro peccátis nostris, ac pacem impetrándam vel pro sacris lectiónibus audiéndis; &, ut véniat Spíritus Paráclitus, & munda nostra repériat habitácula, Ecclésiam Dómini frequentêmus.

SEQUITUR QUARTA FERIA.

Ad Matutînum.

Antíphona. Tu autem Dómine susceptor meus es, glória mea, & exáltans caput meum. Psalmus 3.
Orátio. Quamvis Dómine. fol. 68.
Antíphona 1. Delícta qui solus intélligis, à peccátis nostris munda nos Dómine. Psalmus. 18.

Orá-

Orátio. Ab occúltis nostris. fol. 68.
Antíphona 2. Dómine salvum fac regem: & exáudi nos in die, quâ invocavérimus te. Psalmus 19.
Orátio. Tribulatiónes cordis nostri. fol. 68.
Antíphona 3. Fiat Dómine misericórdia tua super nos: sicut sperávimus in te. Psalm. 32.

Orátio.

FIat misericórdia tua Dómine super nos, ut qui singillàtim corda hóminum fingis: speciàtim ea sanctífices: & quia óculi tui super eos sunt, qui te métuunt; timòris tui da nobis plenitúdinem: ut & agnitiònis tuæ nobis cónferas largitàtem. ℟. Amen. Per.
℟. Deus misereâtur nobis, & parcat peccátis nostris: P. Et avértat iram suam à nobis.
℣. Illúminet vultum suum super nos, & misereâtur nobis. P. Et avértat.

IN LAUDIBUS.

Antíphona. Avérte fáciem tuam à peccátis nostris: & omnes iniquitátes nostras dele. Psalmus 50.
Orátio. Avérte fáciem tuam. fol. 68.

Ad Cánticum.

Antíphona. Ne extérmines.
Cánticum. Dómine Dómine Rex Deòrum. folio 103.

Orátio.

UNivérsæ carnis spíritus fortíssime ac misέricors Deus, propitiàre, quæsumus, universitáti Ecclésiæ tuæ; & dimítte peccàta ómnium: aufer, quæsumus, à nobis iniquitátes, & scélera nostra; tuæque nos benedictiònis & pacis infusiòne locuplêta. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Matutinárium.

Sit splendor Dómini Dei nostri super nos, P. Et ópera mánuum nostrârum dírige super nos: ℣. Réspice in servos tuos, in ópera tua: & dírige filios eòrum. P. Et ópera. ℣. Glória, &. P. Et ópera.
Lauda. In Sanctis ejus laudàte Dóminum allelúia, allelúia: in firmaménto virtûtis ejus. Psalmus 150.
Léctio libri Proverbiòrum Salomònis. *Cap.* 3.
℟. Deo grátias.
FIli, Habe fidúciam in Dómino ex toto corde tuo, & ne innitêris prudéntiæ tuæ. In ómnibus viis tuis cógita illum, & ipse díriget gressus tuos. Ne sis sápiens apud temetípsum: time Dóminum, & recêde à malo: sánitas quippe erit in umbílico tuo, & inrigátio óssium tuòrum. Honòra Dóminum de tua substántia, & de primítiis ómnium frugum tuàrum: & implebúntur áreæ tuæ saturitâte, & vino torculária tua redundábunt. Disciplînam Dómini, fili mi, ne abjícias: nec defícias, cùm ab eo corripiêris: quem enim díligit Dóminus, córripit: & quasi pater in filio cómplacet sibi. ℟. Amen.
Hymnus. Benignitâtis.
Supplicátio. Orêmus. fol. 69.

Capítula.

DEscéndat, Dómine, ad nos Spíritus Sanctus, per quem & mundâta péctora nostra ipse possídeas, & institûtam à te oratiònem suscípias: ut ita non per nos, sed per illum nostra accípias postulâta, sicut per illum nostra déleas facínora; cùm eo, qui tecum, & cum Patre regnat æquâlis, interpellánte pro nobis, per eum ad te proclamâmus è terris.
Pater noster, qui es in cœlis.
A malo nos líbera. fol. 10.
Lauda. Dóminus in cœlo parâvit sedem suam Allelúia: & regnum ejus ómnibus dominábitur Allelúia. P. Benedícite Dóminum omnes Angeli ejus, Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Laudâte Dóminum omnes Gentes: & conlaudâte eum omnes pópuli. P. Benedícite Dóminum. ℣. Glória, & honor. P. Benedícite Dóminum.

Benedíctio.

EXpectántes se Spíritus effíciat immaculátos à sórdibus: ℟. Amen. Répleat múnere, quos se ínspicit sustinêre. ℟. Amen. Ut cùm vénerit impleâmur sanctitâte ejus, cujus advéntum amabilitèr expectâmus; ℟. Amen. Ipso præstánte, & auxiliánte, qui cum Patre, & filio, unus Deus vivit, & regnat in sæcula sæculòrum. ℟. Amen. Dóminus sit semper. ℟. Et cum. In nómine Dómini nostri Jesu Christi &c.

Ad Tértiam, & Sextam, & Nonam dicántur ut sequúntur.

Ad Tértiam.

Prophetîa. Fili, Custódi sermónes meos. Quære fol. 96.
Léctio libri Exodi. *Capítulo* 16.
℟. Deo grátias.
IN illis diêbus: Venit omnis multitûdo filiòrum Israël in desérto Sin, quod est inter Elim, & Sínai: quinto décimo die mensis secúndi, postquàm egréssi sunt de terra Ægypti. Et murmurâvit omnis congregátio filiòrum Israël contra Móysen, & contra Aaron. Dixérunt ergo filii Israël: Utinàm

mórtui essêmus per manum Dómini in terra Ægypti, quandò sedebâmus ad ollas cárnium, & comedebâmus panes in saturitâte: quid eduxístis nos in desértum istud, ut occiderêtis omnem multitúdinem fame? Dixit autem Dóminus ad Móysen: Ecce, ego vobis pluam panes de cœlo: egrediâtur pópulus, & cólligat, quæ sufficiant per síngulos dies: ut tentem eum utrùm si ámbulet in viis meis, an non. Die autem sexto parent quod ínferant: & sit duplum quòd collígere solébant per síngulos dies. Dixerúntque Móyses & Aaron ad omnes filios Israël: Véspere sciêtis quòd Dóminus edúxit vos de terra Ægypti: & manè vidébitis glóriam ejus: audívi autem murmur vestrum contra Dóminum: nos verò quid sumus, quia mussitástis contra nos? Et ait Móyses: Dabit vobis Dóminus véspere carnes édere, & manè panes in saturitâte: eò quòd audíerit murmuratiónes quibus murmuráti estis contra eum, nos enim quid sumus? nec contra nos est murmur vestrum, sed contra Deum. Dixítque Móyses ad Aaron: Dic univérsæ congregatióni filiôrum Israël: Accédite coram Dómino: audívit enim murmur vestrum. Cùmque loquerêtur Aaron ad omnem cœtum filiôrum Israël, respexérunt ad solitúdinem: & ecce glória Dómini appáruit in nube. Locûtus est Dóminus ad Móysen, dicens: Audívi murmuratiónes filiôrum Israël, lóquere ad eos: Véspere comedêtis carnes, & manè saturabímini pánibus: sciêtis quòd sim Dóminus Deus vester. Factum est ergo véspere, & ascéndit cotúrnix, operuítque castra: manè quoquè ros jácuit per circúitum castrôrum. Cùmque operuísset superficiem terræ, appáruit in solitúdinem minûtum, & quasi pilo tonsum in similitúdinem pruínæ super terram. Quod cùm vidíssent filii Israël, dixérunt ad ínvicem: Manhu? quod signíficat: Quid est hoc? ignorábant enim quid esset. Quibus ait Móyses: Iste est panis, quem dedit vobis Dóminus ad vescéndum. Hic est sermo, quem præcêpit Dóminus: Appellavítque domus Israël nomen ejus Man: quod erat quasi semen Coriándri album, gustúsque ejus quasi símilæ cum melle. Dixit autem Móyses: Iste est sermo, quem præcêpit Dóminus: Imple gomor ex eo, & custodiâtur in futúras retrò generatiónes: ut nóverint panem, quo álui vos in solitúdine, quando edúcti estis de terra Ægypti. Dixítque Móyses ad Aaron: Sume vas unum, & mitte ibi Man, quantum potest cápere gomor: & repône coram Dómino ad servándum in generatiónes vestras, sicut præcêpit Dóminus Móysi. Posuítque illud Aaron in tabernáculo reservándum. Fílii autem Israël comedérunt Man quadragínta annis, donèc venírent in terram habitábilem. ℟. Amen.

Léctio libri Aggæi Prophétæ. *Capít.* 1. *&* 2. ℟. Deo grátias.

HÆc dicit Dóminus: Pónite corda vestra super vias vestras: ascéndite in montem, portâte lignum, ædificâte domum: & acceptábilis mihi erit, & glorificâbor, dicit Dóminus. Et suscitâvit Dóminus spíritum Zoróbabël filii Saláthiël, ducis Judá, & spíritum Jesu filii Josédech sacerdôtis magni, & spíritum reliquôrum de omni pópulo: & ingréssi sunt, & faciébant opus in domum Dómini exercítuum Dei sui. Factum est verbum in manu Aggæi prophétæ, dicens: Spíritus meus erit in médio vestrî, nolîte timêre. Quia hæc dicit Dóminus exercítuum: Adhuc módicum est, & ego commovêbo cœlum, & terram, mare, & áridam. Et movêbo omnes gentes: ET VENIET DESIDERATUS cunctis géntibus: & implêbo domum istam glóriâ, dicit Dóminus exercítuum. Magna erit glória domûs istîus novíssimæ plusquàm primæ, dicit Dóminus exercítuum: & in loco isto dabo pacem, dicit Dóminus exercítuum. ℟. Amen.

Léctio libri Actum Apostolôrum. *Capít.* 10. ℟. Deo grátias.

IN illis diêbus: Vir quidam erat in Cæsaréa, nómine Cornélius, Centúrio Cohórtis, quæ dícitur Itálica, religiôsus, & timens Deum cum omni domo sua fáciens eleëmósynas multas plebi, & déprecans Deum semper: is vidit in visu manifèstè, quasi horâ diéi nonâ, Angelum Dei introeúntem ad se, & dicéntem sibi, Cornéli. Ille íntuens, timôre corréptus, dixit: Quis es, Dómine? Dixit autem illi: Oratiónes tuæ, & eleëmósynæ tuæ ascendérunt in memóriam in conspéctu Dei. Et nunc mitte viros in Joppem, & accérsi Simônem quemdam, qui cognominâtur Petrus. Hic hospitâtur apud Simônem quemdam coriárium, cujus est domus juxta mare: hic dicet tibi quid te opórteat fácere. Et cùm discessísset Angelus, qui loquebâtur illi, vocâvit duos domésticos suos, & mílitem metuéntem Dóminum, ex his qui illi parébant. Quibus cùm narrâsset ómnia, misit illos in Joppem. Póstero autem die iter illis faciéntibus, & appropinquántibus

bus civitáti, ascéndit Petrus in superióra, ut oráret circa horam diéi sextam. Et cùm esurîret, vóluit gustâre. Parántibus autem eis, cécidit super eum mentis excéssus: & vidit cœlum apértum, & descéndens vas quoddam, velut línteum magnum, quátuor inítiis submítti de cœlo in terram, in quo erant ómnia quadrupédia, & serpéntia terræ, & volatília cœli. Et facta est vox ad eum: Surge Petre, occîde, & mandúca. Ait autem Petrus: Absit Dómine, quia numquàm manducávi omne commûne, & immúndum. Et vox íterùm ad eum: Quæ Deus purificâvit, tu ne commûne díxeris. Hoc autem factum est per ter: & statim recéptum est vas in cœlum. Et dum intrà se hæsitâret Petrus quidnam esset vísio, quam vidísset: ecce viri, qui missi erant à Cornélio, inquiréntes domum Simônis, adstitérunt ad jánuam. Et cùm vocárent, interrogábant, si Simon, qui cognominâtur Petrus, illîc habêret hospítium. Petro autem cogitánte de visiône, dixit Spíritus ei: Ecce viri tres quærunt te. Surge ítaquè, & descénde, & vade cum eis nihil dúbitans: quia ego misi illos. Descéndens autem Petrus ad viros, dixit: Ecce ego sum, quem quæritis: quæ causa est, propter quam venístis? Qui dixérunt: Cornélius Centúrio, vir justus, & timens Deum, & testimónium habens bonum ab univérsa gente Judæôrum, respónsum accêpit ab Angelo sancto, accersîre te in domum suam, & audîre verba abs te. Introdúcens ígitur eos, recêpit hospítio. Sequénti autem die surgens, proféctus est cum eis: & quidam ex frátribus ab Joppen comitáti sunt cum eo. Alterâ autem die introîvit Cæsarêam. Cornélius verò expectâvit illos, convocátis cognátis suis, & necessáriis amícis. Et factum est cùm introísset Petrus, óbvius venit ei Cornélius, & prócidens ad pedes ejus adorâvit. Petrus verò elevâvit eum, dicens: Surge, & ego ipse homo sum. Et loquens cum illo intrâvit, & invênit multos, qui convénerant: & dixit ad illos: Vos scitis quómodò abominâtum sit viro Judæo conjúngi, aut accédere ad alienígenam: sed mihi osténdit Dóminus, néminem commûnem aut immúndum dícere hóminem. Propter quod sine dubitatiône veni accersîtus. Intérrogo ergo, quam ob causam accersístis me? Et Cornélius ait: A nudiusquárta die usque in hanc horam, orans eram in domo mea, & ecce vir stetit ante me in veste cándidâ, & ait: Cornéli, exaudîta est orátio tua, & eleëmósynæ tuæ commemorátæ sunt in conspéctu Dómini. Mitte ergo in Joppen, & accérsi Simônem, qui cognominâtur Petrus: hic hospitâtur in domo Simônis coriárii juxta mare. Et conféstim ígitur misi ad te: & tu benefecísti veniéndo. Nunc ergo in conspéctu tuo omnes ádsumus, audîre ómnia quæcúmque tibi præcépta sunt à Dómino. ℟. Amen.

Antíphona 1. Salvos nos fáciat déxtera tua, & exáudi nos. Psalmus 59.

Orátio.

SAlvum fac pópulum tuum Dómine dénterâ tuâ: & qui dedísti timéntibus te Crucis significatiônem, da pleníssimam fidei dignitâtem: ut quos peccántes repúleras, converténtes suscípias: & tu da in tribulatiône auxílium necessárium, qui pro peccatóribus factus es prétium: & ipse tribulántem inimîcum ad níhilum rédigas; ipse redémptos in civitâtem circumstántiæ introdúcas. ℟. Amen. Per.

Antíphona 2. Confitémini Dómino in cíthara: in psaltério decem chordârum psállite ei. Psalmus 32.

Orátio.

DOmine, qui justôrum gáudium, tuum facis esse præcéptum; quorum laudátio tibi & obséquitur diligéndo, & díligit conlaudándo; qui tibi per Legis cítharam novum cánticum cantant; & per psaltérium piis vócibus sacro fragôre persúltant: eôrum nos Dómine vestígiis inhærêre concêde; & laudem tuî cum eísdem tríbue conclamâre: Et quia rectus est sermo tuus, tuâque fidélia ópera; præsta, ut te corde fidéli credâmus; & misericórdiam tuam impénsiùs cónsequi mereâmur. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 3. Anima nostra pátiens est Dómino: quóniam adjûtor, & protéctor noster est. Psalmus 32.

Divísio. Ecce óculi Dómini super timéntes eum.

℟. Deprecâmur Dóminum, dicéntes: Peccávimus tibi Deus; P. Patiéntiam habe in nobis, & propitiâre in malis, quæ quotídiè adcréscunt super nos. ℣. Defécimus in ira tua: & in furôre tuo conturbáti sumus. P. Patiéntiam.

Preces. Clamâmus ad te Deus: exáudi nos; P. Et à flagéllo iræ tuæ líbera. ℣. Protéctor noster sancte, & piíssime Pater, flagítium réprime, & præsídium tuum concêde. P. Et à flagéllo. ℣. Miserêre clemens, & indúlge

 pla-

placâtus, quos tuo redemísti sánguine sacro. ℟. Et à flagéllo. ℣. Súbveni, & audi aure plácidâ citò; & gémitum adténde creatúræ totius tuæ. ℟. Et à flagéllo.

Orátio.

TIbi Dómino, pátiens est ánima nostra; à quo & virtûtem toleránti æ, & præmium concupíscit accípere: tua ergo super nos misericórdia, sicut sperâmus, fiat: tuaque nos grátia consuêta prævéniat.

Pater noster. A malo nos líbera, &c. Quære fol. 10.

Benedíctio, Quære in Tértiam, quæ dícitur per totum annum.

Ad Sextam.

Léctio libri Esaíæ Prophétæ. *Capítulo* 32.

℟. Deo grátias.

HÆc dicit Dóminus: Mulíeres opuléntæ súrgite, & audíte vocem meam: fíliæ confidéntèr percípite áuribus elóquium meum. Post dies & annos, & vos conturbabímini confidéntèr: consummâta est enim vindémia, colléctio ultrà non véniet. Obstupéscite opuléntæ, conturbabímini confidéntèr: exúite vos, & confundímini, accíngite lumbos vestros. Super úbera plángite, super regiône desiderábili, super vínea fértili. Super humum pópuli mei spinæ & vepres ascéndent: quantò magìs super omnes domos gáudii civitâtis exsultántis? Domus enim dimíssa est, multitûdo urbis derelícta est, ténebræ & palpátio super spelúncam in ætérnum. Gáudium onagrôrum páscua gregum, donèc effundâtur super nos spíritus de excélso: & erit desértum in cermel, & cermel in saltum reputábitur. Et habitâbit in solitúdine judícium, & justítia in cermel sedêbit. Et erit justítiæ pax, & custos justítiæ siléntium, & secúritas usque in sempitérnum. ℟. Amen.

Antíphona 1. Oculi nostri ad Dóminum Deum nostrum, donec misereâtur nobis. Psal. 122.

Orátio. Ad te, Dómine, óculos nostros. folio 73.

Antíphona 2. Bénefac, Dómine, bonis. Psalmus 124.

Orátio. Bénefac Dómine. fol. 73.

Antíphona 3. Speret Israël in Dómino, ex hoc nunc & usquè in sæculum. Psalmus 130.

℟. Miserêre; quia Deus es. ℟. Misêricors miserêre; quia peccávimus tibi. ℣. Ad te levâmus óculos nostros, qui hábitas in cœlis. ℟. Misêricors.

Preces. Dicâmus omnes preces nostras: Dómine placâtus atténde; ℟. Et in misericórdia furôrem rémove. ℣. Benígnus ea, quæ rogâris, concêde; & postulatiônem nostram. ℟. Et in misericórdia. ℣. Deus noster, áperi óculos tuos, & vide mala, quæ nos cómprimunt. ℟. Et in misericórdia. ℣. Indulgéntiam peccatôrum nostrôrum concêde, & láchrymas pœniténtium. ℟. Et in.

Capítula. Exálta cornu nostrum. fol. 73.

Ad Nonam.

Prophetía. Fili, Habe fidúciam in Dómino. fol. 95.

Léctio libri Númeri. *Capítulo* 17. & 18.

℟. Deo grátias.

IN illis diêbus: Locûtus est Dóminus ad Móysen, dicens: Lóquere ad filios Israël, & áccipe ab eis virgas síngulas per cognatiónes suas, à cunctis princípibus tríbuum, virgas duódecim, & uniuscujúsque nomen superscríbes virgæ suæ: nomen autem Aaron erit in tribu Levi, & una virga cunctas eôrum famílias continêbit: ponésque eas in tabernáculo fœderis coram testimónio, ubi lóquor ad te: quem ex his elégero, germinâbit virga ejus: & cohibêbo à me querimónias filiôrum Israël, quibus contra vos múrmurant. Locutúsque est Móyses ad filios Israël: & dedérunt ei omnes príncipes virgas per síngulas tribus: fuérunt virgæ duódecim absque virga Aaron. Quas cùm posuísset Móyses coram Dómino in tabernáculo testimónii: sequénti die egréssus invênit germinásse virgam Aaron in domo Levi: & turgéntibus gemmis erúperant flores, qui fóliis dilatátis in amígdalas defórmatæ sunt. Prótulit ergo Móyses omnes virgas de conspéctu Dómini ad cunctos filios Israël: vidérúntque, & recepérunt sínguli virgas suas. Dixit Dóminus ad Móysen: Revertâtur virga Aaron in tabernáculum testimónii, ut servêtur in signum rebéllium filiôrum, & quiéscant querélæ eôrum advérsùm me, ne moriántur. Fecítque Móyses sicut præcéperat Dóminus. Dixérunt autem filii Israël ad Móysen: Ecce consúmpti sumus, omnes perívimus: quicúmque accéderit ad tabernáculum Dómini, moriêtur: num usque interneciônem cuncti deléndi sumus? Dixítque Dóminus ad Aaron: Tu, & filii tui, & domus patris tui tecum, portábitis iniquitâtem sanctuárii: & tu & filii tui simul sustinébitis peccâta sacerdótii vestri: sed & fratres tuos de tribu Levi, & sceptrum patris tui sume tecum, præstòque sint, & minístrent tibi; tu

tu autem & filii tui ministrábitis in tabernáculo testimónii. ℟. Amen.

Prophetîa. Audîte príncipes Jacob. fol. 245.

Léctio libri Actuum Apostolòrum. *Cap.* 10.

℟. Deo grátias.

IN illis diêbus: Apériens Petrus os suum, dixit: In veritâte cómperi, quóniam non est personârum accéptor Deus: sed in omni gente, quæ timet eum, & operâtur justítiam, accéptus illi. Verbum enim suum misit filiis Israël, annúntians pacem per Jesum Christum: (hic est enim ómnium Dóminus.) Vos autem scitis quod factum est verbum per univérsam Judæam: incípiens enim à Galilæa, post baptísmum, quod prædicâvit Joánnes, Jesum Názareth: quómodò unxit eum Dóminus Spíritu Sancto, & virtûte, hic pertransîvit benefaciéndo & sanándo omnes oppréssos à diábolo, quóniam Deus erat cum illo. Et nos testes sumus ómnium horum, quæ fecit in regiône Judæòrum, & Hierúsalem, quem & occidérunt suspendéntes in ligno. Hunc Deus suscitâvit tértiâ die, & dedit ei maniféstum fieri, non omni pópulo, sed téstibus præordinátis à Deo: nobis, qui manducávimus, & bíbimus cum illo, postquàm resurréxit à mórtuis, per dies quadragínta. Et præcêpit nobis prædicâre pópulo, & testificári, quia ipse est, qui constitûtus est à Deo judex vivòrum & mortuòrum. Huic omnes Prophétæ testimónium pérhibent, remissiònem peccatòrum accípere per nomen ejus omnes, qui credunt in eum. Adhùc loquénte Petro verba hæc cécidit Spíritus Sanctus super omnes qui audiébant verbum. Et obstupuérunt qui erant ex circumcisiône fidéles, qui vénerant cum Petro: quia & in Natiónes grátia Spíritûs Sancti effúsa est. Audiébant illos loquéntes linguis, & magnificántes Dóminum. Tunc respóndit Petrus: Numquìd aquam quis prohibêre potest, ut non baptizaréntur hi, qui Spíritum Sanctum accepérunt sicut & nos? Et jussit eos in nómine Jesu Christi baptizári. Tunc rogavérunt eum, ut manêret apud eos áliquot diêbus. Audiérunt autem Apóstoli, & fratres qui erant in Judæa: quóniam & Gentes recepérunt verbum Dei, & honorificábant Deum. ℟. Amen.

Antíphona 1. Sperántes autem in Dómino misericórdia circúmdabit. Psalmus 31.

Orátio.

DEus, quem córdium occúlta non latent; tibi secrêta consciéntiæ non celántur; remítte, quæsumus, iniquitátes nostras, & dele ómnia peccâta nostra: ut ánimas nostras, & admíssa remitténdo, conquîras; & tegéndo delícta, possídeas: & quia tu es exsultátio nostra, rédime nos miserándo; & à flagéllis peccatòrum rediméndo líbera. ℟. Amen. Per.

Antíphona 2. Magnificâte Dóminum mecum: & exaltêmus nomen ejus in unum. Psalm. 33.

Orátio.

IN omni témpore te Dóminum benedîcat ánima nostra; & laudem tuam oris conféssio pérsonet: magníficet te omnis convéntus Ecclésiæ; & in unitâte fidei colléćta te Redemptôrem nostrum inquiréndo non desístat; sed poténtiam tuam multíplici famulátu sustóllat: ut tálibus frequentándo obséquiis, & à præséntibus angústiis liberêtur, & futúræ beatitúdinis glóriæ conjungâtur. ℟. Amen. Per.

Antíphona 3. Rédimet Dóminus ánimas servòrum suòrum: & non derelínquet omnes qui sperant in eum. Psalmus 33.

Preces. Acclíves te orâmus Christe, parce nobis, P. Et miserêre. ℣. Placâre supplicántibus, Salvâtor Unigénite; nostrísque favens précibus, propítius inlábere. P. Et miserêre. ℣. Delícta nostra pándimus: scélera cognóscimus: exténsis Cœlo mánibus véniam expóscimus. P. Et. ℣. Remissiònem ómnium tríbue facínorum: concêde indulgéntiam, quam omnes à te póstulant. P. Et. ℣. Infirmos omnes vísita: cáptivos redde pátriæ: oppréssos cunctos álleva benígnâ tuâ dénterâ. P. Et miserêre.

Orátio.

INquiréntes te, Dómine, dignánter exáudi; atque ut in te laudêtur ánima nostra propítius indúltor impérti: & quia juxtà es his, qui tribuláto sunt corde, aurem tuam ad contritiônem nostri spíritûs pande: & ad pacem tuam, quæ exúperat omnem sensum, córpora nostra & corda convérte.

Pater noster.

A malo nos líbera. fol. 10.

Benedíctio, Quære in Nonam, quæ dícitur per totum annum.

Ad Vésperum.

Lauda. Véspere, manè, & merídie te laudâmus, Dómine.

Antíphona. Salva plebem tuam Dómine, & bénedic hereditâtem tuam Dómine. Psalmus 27.

Lauda. Dirigántur viæ nostræ Dómine, P. Ad custodiéndas justificatiónes tuas. ℣. Beáti im-

immaculáti in via: qui ámbulant in lege Dómini. P. Ad custodiéndas. ℣. Glória, & honor. P. Ad custodiéndas.
Hymnus. Benignitâtis.
Supplicátio. Orêmus. fol. 69.

Capítula.

CHriste Dei virtus, & Dei sapiéntia, quem omnis creatûra præcónans laudem annúntiat; & omnis Ecclésia venísse te jam prædicat, atque ad judícium ventûrum Evangélium prænúntiat: Dómine miserêre, & parce pópuli tui delícta; & tríbue nobis in hac, quam aggrédimur, parsimónia, abstinéntiam; in bonis áctibus tui timôris perseverántiam; atque in nos cor novum, & spíritum rectum ínnova: & sicut olim discípulis è cœlis inspirásti Spíritum veritâtis; nobis quoque præsta post hos abstinéntiæ dies símilitèr cónsequi; ut mereâmur remuneratiônem tui timôris, quia, te instituénte, dícimus:
Pater noster.
A malo nos líbera. fol. 10.

Benedíctio.

DOminus Jesus Christus, qui post resurrectiônis suæ diem quatérdenis diêbus cum discípulis commorâtus est suis, inchoatiônis vestræ jejúnium clemens suscípiat, & cuncta facínora laxándo dimíttat; ℟. Amen. Et qui ad discípulos intrâre non dístulit jánuis clausis, ipse vos íngredi fáciat in regnum suæ beatitúdinis; ℟. Amen. Et qui vidéntibus cunctis ad Cœlos rémeans, sedem répetit Deitâtis, inlustrári vos júbeat per Spíritum veritâtis. ℟. Amen. Per.
Lauda. Dóminus in Cœlo. fol. 401.

Orátio.

EXáudi nos Deus salutâris noster; qui es ómnium terræ spes: & in virtûte tua præpara montes, quos inlústres poténtiâ, virtutúmque cópiâ sublímes insígnium: tuum est enim, nos celsiôra ditâre per mérita; per quæ vitæ beátæ scándimus árdua: ut Ecclésia tua in ómnibus terræ fínibus dilatâta, dùm fidei petit sublimitâtem, spei promereâtur quiêtem; & ad charitâtis pervéniat ápicem. ℟. Amen. Per.
In nómine Dómini.

FERIA QUINTA.

Ad Matutínum.

Antíphona. Tu autem suscéptor meus es, glória mea, & exáltans caput meum. Psalmus 3.
Orátio. Quamvis Dómine. fol. 68.
Antíphona 1. Exáudi nos Deus salutâris noster, spes ómnium fínium terræ. Psalmus 64.
Orátio. Exáudi nos Deus salutâris noster. Quære retrò in superióribus Vésperis.
Antíphona 2. Omnis terra adôret te, & psallat tibi. Psalmus 65.

Orátio.

OMnis terra adôret te Dómine, & tibi psallat vitæ particípio incorrúptæ: ut sicut sunt ómnia tuo formâta opifício, ita cuncta, tuo páriter subdántur império. ℟. Amen. Per.
Antíphona 3. Benedîcat nos Dóminus Deus noster, benedîcat nos Deus: & métuant eum omnes fines terræ. Psalmus 66.

Orátio.

COnfiteántur tibi omnes pópuli, Deus, tua qui redémpti sunt prǽmia: & quorum erant ob infidelitâtem implénda supplícia; gáudeant tuâ gratúitâ salvári se grátiâ. ℟. Amen. Per.
℟. Dómine ne inténdas in delícta pópuli tui, sed in eos inténde P. Qui sérviunt tibi in veritâte. ℣. Neque volúeris pérdere, qui pécudum mores habuérunt: sed respícias super eos P. Qui.

IN LAUDIBUS.

Antíphona. Avérte fáciem tuam à peccátis meis: & omnes iniquitátes meas dele. Psalmus 50.
Orátio. Avérte fáciem. fol. 68.

Ad Cánticum.

Antíphona. Deus patris nostri Isaac: Dómine qui dixísti mihi: Revértere in terram tuam, & in locum patris tui, & benefáciam tibi.
Cánticum. Deus patris nostri Abraham. folio 101.

Orátio.

DOmûs tuæ dígnitas ac sublímitas, tuâ nobis grátiâ reveláte, patéscat; quátenùs eam verè, ut cœli portam elevâtam sursùm, húmili intúitu contemplántes, cum omni reveréntia venerêmur; ac votôrum nostrôrum in ea tibi ex donis tuis múnera offerâmus. ℟. Amen. Per.

Matutinárium.

Exórtum est in ténebris lumen rectis corde: P. Miséricors, & miserâtor, & justus Dóminus. ℣. Clamavérunt ad Dóminum cùm tribularéntur: & de necessitátibus liberâvit eos Dóminus. P. Miséricors. ℣. Glória, & honor. P. Miséricors.

Lauda. In sanctis ejus laudâte Dóminum Allelúia, allelúia. ℣. In firmaménto virtûtis ejus laudâte Dóminum. Psalm. 150.

Léctio libri Proverbiôrum Salomônis. *Capítulo* 3.

℟. Deo grátias.

BEâtus homo, qui ínvenit sapiéntiam, & qui áffluit prudéntiâ: mélior est adquisítio ejus negotiatiône argénti, & auri primi fructus ejus: pretiósior est cunctis ópibus: & ómnia, quæ desiderántur, huic non valent comparári. Longitûdo diêrum in déxtera ejus, & à sinístris illîus divítiæ, & glória. Viæ ejus viæ pulchræ, & sémitæ illîus pacíficæ. Lignum vitæ est his, qui apprehénderint eam: & qui tenúerit eam, beâtus. Dóminus sapiéntiâ fundâvit terram, stabilîvit cœlos prudéntiâ. Sapiéntiâ illîus erupérunt abyssi, & nubes rore concréscunt. Fili mi, ne éffluant hæc ab óculis tuis: custódi legem meam, atque consílium meum: & erit vita ánimæ tuæ, & grátia fáucibus tuis: tunc ambulâbis fiduciálitèr in via tua, & pes tuus non impínget: si dormíeris, non timêbis: quiésces, & suâvis erit somnus tuus. Ne páveas repentíno terrôre, & inruéntes tibi poténtias impiôrum. Dóminus enim erit in látere tuo, & custódiet pedem tuum ne capiâris à malo. ℟. Amen.

Hymnus. Benignitâtis. fol. 69.

Capítula. Descéndat Dómine.

Lauda. Dóminus in Cœlo. fol. 399.

Ad Tértiam.

Léctio libri Ecclesiástici. *Capítulo* 6.

℟. Deo grátias.

FIli à juventûte éxcipe doctrînam, & usque ad canos invénies sapiéntiam. Quasi is qui arat, & séminat, accêde ad illam, & sustinébitis fructus ejus: in ópere enim ipsius exíguùm laborâbis, & citò édere de generatiône illîus. ℟. Amen.

Léctio libri Númeri. *Capítulo* 16.

℟. Deo grátias.

IN illis diêbus: Core filius Gessar, filii Caath, filii Levi, & Dathan atque Abiron filii Eliab, Hon quoquè filius Pheleth de filiis Ruben, surrexérunt contra Móysen, álii quoquè filiôrum Israël ducénti quinquagínta próceres synagógæ, & qui témpore concílii per nómina vocabántur. Cùmque stetíssent advérsùs Móysen & Aaron, dixérunt: Sufficiat vobis, quia omnis multitûdo sanctôrum est, & in ipsis est Dóminus: Cur elevámini super pópulum Dómini? Quod cùm audísset Móyses, cécidit pronus in fáciem suam: locutúsque est ad Core, & ad omnem multitúdinem: Manè, inquit, notum fáciet Dóminus qui ad se pértinent, & sanctos applicâbit sibi: & quos elégerit, appropinquábunt ei. Hoc ígitur fácite: Tollet unusquísque thuríbula sua, tu Core, & omne concílium tuum: & hausto cras igne, pónite désuper thymiâma coram Dómino: & quemcúmque elégerit, ipse erit sanctus: multùm erigímini filii Levi. Dixítque rursùm ad Core: Audíte filii Levi: Num parum vobis est, quòd separâvit vos Dóminus Deus Israël ab omni pópulo, & junxit sibi, ut servirêtis ei in cultu tabernáculi, & starêtis coram frequéntiâ pópuli, & ministrarêtis ei? idcírcò ad se fecit accédere te & omnes filios tuos filios Levi, ut vobis étiam sacerdótium vendicêtis, & omnis globus tuus stet coram Dómino? quid est enim Aaron, ut murmurêtis contra eum? Misit ergo Móyses ut vocâret Dathan & Abiron filios Eliab. Qui respondérunt: Non íbimus: numquid parum est tibi quòd eduxísti nos de terra quæ lacte & melle manâbat, ut occíderes in desérto, nisi & dominâtus fúeris nostrî? Révera induxísti nos in terram, quæ fluit rivis lactis & mellis, & dedísti nobis possessiónes agrôrum & vineârum: an óculos nostros vis auférre? non íbimus. Iratúsque Móyses valdè, ait ad Dóminum: Ne respícias ad sacrifícia eôrum: tu scis quòd ne aséllum quidem umquàm accéperim ab eis, nec afflíxerim quempiam eôrum. Dixítque ad Core: Tu, & omnis congregátio tua state seórsùm coram Dómino, & Aaron die crástino separâtìm. Tóllite sínguli thuríbula vestra, & pónite super ea incénsum, offeréntes Dómino ducénta quinquagínta thuríbula: Aaron quoquè téneat thuríbulum suum. Quod cùm fecíssent, stántibus Móyse & Aaron, & coacervássent advérsùs eos omnem multitúdinem ad óstium tabernáculi, appáruit cunctis glória Dómini. Locutúsque Dóminus ad Móysen & Aaron, ait: Separabímini de médio congregatiônis hujus, ut eos repéntè dispérdam. Qui cecidérunt proni in terra in fáciem suam, atque dixérunt: Fortíssime Deus spírituum univérsæ carnis, nùm uno peccánte, contra omnes tua ira desæviet? Et ait Dóminus ad Móysen: Præcipe univérso pópulo ut separêtur à tabernáculo Core, & Dathan & Abiron. Surrexítque Móyses, & ábiit ad Dathan & Abiron: & sequén-

quéntibus eum senióribus Israël, dixit ad turbam: Recédite à tabernáculo impiòrum, & nolite tángere quæ ad eos pértinent, ne involvámini in peccátis eòrum. Cùmque recessíssent à tentóriis eòrum per circúitum, Dathan & Abiron egréssi stabant in intróitu papiliònum suòrum, cum uxóribus & líberis, omnìque frequéntiâ. Et ait Móyses: In hoc sciètis, quòd Dóminus misit me ut fácerem univérsa quæ cérnitis, & non ex próprio ea corde meo protulérimus: Si consuétâ hóminum morte interíerint, & visitáverit eos plagâ, quâ & cæteri visitári solent, non misit me Dóminus: sin autem novam rem fécerit Dóminus, ut apériens terra os suum deglútiat eos & ómnia quæ ad eos pértinent, descenderíntque vivéntes in inférnum, sciètis quòd blasphemavérunt Dóminum. Conféstìm ígitur ut cessâvit loqui Móyses disrúpta est terra sub pédibus eòrum: & apériens os suum, devorâvit illos cum tabernáculis suis; & univérsa substántia, descenderúntque vivi in inférnum opérti humo, & periérunt de médio multitúdinis. At verò omnis Israël, qui stabat per gyrum, fugit à clamòre pereúntium, dicens: Ne fortè & nos terra deglútiat. Sed & ignis egréssus à Dómino, interfècit ducéntos quinquagínta viros, qui offerébant incénsum. Locûtus est Dóminus ad Móysen, dicens: Præcipe Eleázaro filio Aaron sacerdóti ut tollat thuríbula quæ jacent in incéndio, & ignem huc illúcque dispérgat: quóniam sanctificâta sunt in mórtibus peccatòrum: producátque ea in láminas, & affígat altári, eò quòd oblâtum sit in eis incénsum Dómino, & sanctificâta sunt, ut cernant ea pro signo & monuménto filii Israël. Tulit ergo Eléazar sacérdos thuríbula ærea, in quibus obtúlerant hi quos incéndium devorâvit, & prodúxit ea in láminas, affígens altári: ut habérent pósteà filii Israël, quibus commemínerint, ne quis accêdat alienígena, & qui non est de sémine Aaron, ne patiâtur sicut & passus est Core, & omnis congregátio ejus, loquénte Dómino ad Móysen. Murmurâvit autem omnis multitûdo filiòrum Israël sequénti die contra Móysen & Aaron, dicens: Vos interfecístis pópulum Dómini. Cùmque orirêtur sedítio, & tumúltus incrésceret, Móyses & Aaron fugiérunt ad tabernáculum fœderis. Quod, postquam ingréssi sunt, opéruit nubes, & appáruit glória Dómini. Dixítque Dóminus ad Móysen: Recédite de médio hujus multitúdinis, étiam nunc delêbo eos. Cùmque jacérent in terra, dixit Móyses ad Aaron: Tolle thuríbulum, & hausto igne de altári, ófferes incénsum désuper, pergens citò ad pópulum ut roges pro eis: jam enim egréssa est ira á Dómino, & plaga desævit. Quod cùm fecísset Aaron, & cucurrísset ad médium multitúdinis, quam jam vastâbat incéndium, óbtulit thymiâma: & stans inter mórtuos ac vivéntes pro pópulo deprecâtus est, & cessâvit ira Dómini ab Israël. ℟. Amen.

Léctio libri Ezechièlis Prophétæ. *Capít. 39.*
℟. Deo grátias.

HÆc dicit Dóminus: Ponam glóriam meam in géntibus: & vidébunt omnes gentes judícium meum, quod fécerim; & manum meam, quam exténderim super eos. Et sciet domus Israël, quia ego sum Dominus Deus eòrum, à die illâ, & deíncèps. Et scient gentes quóniam in iniquitâte sua capta sit domus Israël, eò quòd derelíquerint me, & abscónderim fáciem meam ab eis: & tradíderim eos in manus hóstium, & cecíderint in gládio univérsi. Juxtà immundítiam eòrum & scelus feci eis, & abscónderim fáciem meam ab illis. Proptereà hæc dicit Dóminus Deus: Nunc redûcam captivitâtem Jacob, & miserêbor omnis Israël: & adsûmam zelum pro nómine sancto meo. Et portábunt confusiônem suam, & omnem prævaricatiônem, quâ prævaricáti sunt in me, cùm habitáverint in terram suam confidéntèr néminem formidántes: & redúxero eos de pópulis, & congregávero eos de terris inimicòrum suòrum, & sanctificâtus fúero in eis, in óculis géntium plurimârum. Et scient quia ego Dóminus Deus eòrum, eò quòd transtúlerim eos in natiónes, & congregáverim eos in terram suam, & non derelíquerim quemquam ex eis ibi. Et non abscóndam ultrà fáciem meam ab eis, eò quòd effúnderim spíritum meum super omnem domum Israël, ait Dóminus Deus. ℟. Amen.

Léctio libri Actuum Apostolòrum. *Cap. 15.*
℟. Deo grátias.

IN illis diêbus: Surrexérunt quidam de hærésibus Pharisæòrum, qui credidérunt, dicéntes: Quia opórtet circumcídi eos, præcípere quoquè servâre legem Móysi. Convenerúntque Apóstoli, & senióres vidêre verbum hoc. Cùm autem magna conquisítio fieret, surgens Petrus dixit ad eos: Viri fratres,

tres, vos scitis quóniam ab antíquis diêbus in nobis elêgit Deus, per os meum audîre Gentes verbum Evangélii, & crédere. Et qui novit corda Deus, testimónium perhíbuit, dans illis Spíritum sanctum, sicut & nobis, & nihil discrêvit inter nos & illos, fide puríficans corda eôrum. Nunc ergo quid tentâtis Dóminum, impónere jugum super cervîcem discipulôrum, quod neque patres nostri, neque nos portâre potúimus? Sed per grátiam Dómini Jesu crédimus salvári, quemádmodum & illi. Tácuit autem omnis multitûdo: & audiébant Bárnabam, & Paulum narrántes quanta fecísset Deus signa, & prodígia in Géntibus per eos. Et postquàm tacuérunt, respóndit Jacôbus, dicens: Viri fratres, audîte me. Simon narrâvit quemádmodùm Deus visitâvit súmere ex Géntibus pópulum nómini suo. Et huic concórdant verba Prophetârum, sicut scriptum est: Post hæc revértar, & reædificâbo tabernáculum David, quod cécidit: & dirûta ejus reædificâbo, & érigam illud: ut requírant cæteri hómines Deum, & omnes gentes super quas invocâtum est nomen meum. ℟. Amen.

Antíphona 1. Qui confidunt in Dómino, sicut mons Sion: non commovébitur in ætérnum. Psalmus 124.

Orátio.

COncêde nobis, Dómine, sic in te firmiter confídere; ne possit nos turbo inimíci commovêre: in montem Sion fidem nostram státue; & in circúitu pópuli júgiter adésse dignâre; ne redemptôrum numerósitas concupíscat ad iniquitâtem manus exténdere: ac sic mundi delectaménta réspuant; ut obligatiónes nóxias tuâ in virtûte disrúmpant; tuámque bonitâtem sacrâ donatiône suscípiant. ℟. Amen. Per.

Antíphona 2. Dóminus virtûtem pópulo suo dabit: & benedîcet plebem suam in pace. Psalmus 28.

Orátio.

DEus, cujus filii, id est, Angeli, glóriam ófferunt; cui omnes Sancti honôrem laudémque deprómunt: te adorâmus subjécti; te húmiles deprecâmur: Súscipe Dómine fidélia vota mentis; & compésce supérbiam carnis: accépta preces servôrum tuôrum; eísque consórtium tríbue Angelôrum: ut cujus vox intónuit in virtûte, & refúlsit in magnificéntia; de cordis interióribus ignorántiæ ténebras remóveas: & sciéntiæ lumen, per quod te contemplâre mereâmur, propítius accéndas. ℟. Amen. Per.

Antíphona 3. Simul in unum dives & pauper. Psalmus 48.

℟. Miserêre, & parce nobis Dómine, qui pietâtem plùs díligis, quàm judícium requîris: & ídeo dissímulas à peccátis; P. Ut hábeas quibus misereâris. ℣. Confúsio & oppróbrium facti sumus ómnibus, qui colébant te. Ne, quæsumus, tradas nos in perpétuum, neque áuferas à nobis misericórdiam tuam. P. Ut hábeas.

Preces. Dicâmus omnes preces nostras: Dómine placâtus adténde; P. Et in misericórdia furôrem rémove. ℣. Benígnus ea, quæ rogâris concêde, & postulatiônem nostram; P. Et in. ℣. Deus noster, áperi óculos tuos, & vide mala, quæ nos cómprimunt; P. Et in. ℣. Indulgéntiam peccatôrum nostrôrum concêde, & láchrymas pœniténtium; P. Et in.

Orátio.

AUdiant simul te, Dómine, omnes gentes; & dives ac pauper aurem tibi cordis accómmodent: ibîque ómnium ad fidem præparêtur audítio, quò salvándis promíttitur grátiæ plenitûdo.

Pater noster. A malo nos líbera. fol. 10.

Benedíctio. Quære in Tértia, quæ dícitur per totum annum.

Ad Sextam.

Léctio libri Ezechiêlis Prophétæ. *Capít.* 34. ℟. Deo grátias.

HÆc dicit Dóminus: Salvâbo gregem meum, & non erit ultrà in rapînam, & judicâbo inter pecus, & pecus. Et fáciam cum eis pactum pacis, & cessâre fáciam béstias péssimas de terra: & qui hábitant in desérto, secúri dórmient in sáltibus. Et ponam eos in circúitu collis mei benedictiônem: & dedûcam imbrem in témpore suo: plúviæ benedictiônis erunt. Et dabit lignum agri fructum suum, & terra dabit germen suum, & erunt in terra sua absque pavôre: & scient quia ego Dóminus, cùm contrívero caténas jugi eôrum, & erúero eos de manu imperántium sibi. Et non erunt ultrà in rapînam géntibus, neque béstiæ terræ devorábunt eos: sed habitábunt confidéntèr absque ullo terrôre. Et suscitâbo eis germen nominâtum: & non erunt ultrà imminúti fame in terra, neque portábunt ultrà obpróbrium géntium. Et scient quia ego Dóminus Deus eôrum ero cum eis, & ipsi pópulus meus domus Israël: ait Dóminus Deus. Vos autem greges mei, páscuæ

cuæ meæ hómines estis : & ego Dóminus Deus vester. ℟. Amen.
Antíphona 1. Láqueus contrîtus est, & nos liberáti sumus. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. Psalmus 123.
Orátio. Esto in nobis. fol. 78.
Antíphona 2. Convértere Dómine captivitâtem nostram, sicut torrens in austro. Psalmus 125.
Orátio. Convértere Dómine captivitâtem. fol. 78.
Antíphona 3. Beáti omnes, qui timent Dóminum, qui ámbulant in viis ejus. Psalm. 127.
℟. Miserêre nobis Dómine: P. Miserêre nobis. ℣. Ad te levâmus óculos nostros, qui hábitas in cœlis; P. Miserêre.
Preces. Dicâmus omnes: Parce Dómine, & miserêre; P. Quia pius es. ℣. Ad te levâmus óculos nostros, qui hábitas in cœlis; P. Quia pius es. ℣. Salvum fac Dómine, pópulum tuum, & bénedic hereditâtem tuam; P. Quia. ℣. Avertâtur furor tuus à civitâte ista, & à pópulo tuo; P. Quia. ℣. Avérte fáciem tuam à peccátis nostris: & omnes iniquitátes nostras dele; P. Quia.
Orátio. Deus, qui timéntes. fol. 79.

Benedíctio dicâtur de Sexta, quæ dícitur per totum annum.

Ad Nonam.

Prophetîa. Fili, Habe fidúciam. fol. 95.

Léctio libri Deuteronómii. *Capítulo* 10.
℟. Deo grátias.

IN illis diêbus: Locûtus est Dóminus ad Móysen, dicens: Lóquere ad omnem cœtum filiôrum Israël, & dices ad eos: Audi Israël: quid Dóminus Deus petit à te, nisi ut timeas Dóminum, & ámbules in viis ejus, & díligas eum, ac sérvias Dómino Deo tuo in toto corde tuo, & in tota ánima tua: custodiásque mandâta Dómini, & cærimónias ejus, quas ego hódiè præcípio, ut benè sit tibi? En Dómini Dei tui cœlum est, & cœlum cœli, terrâque, & ómnia quæ in eis sunt: & tamen pátribus tuis conglutinâtus est Dóminus, & amâvit eos, & elêgit semen eôrum post eos, id est, vos de cunctis géntibus, sicut hódiè comprobâtur. Circumcídite ígitur præpútia cordis vestri, ut cervîcem vestram ne indurêtis ámpliùs: quia Dóminus Deus vester, ipse est Deus deôrum, & Dóminus dominántium, Deus magnus & potens, & terríbilis, qui persônam non áccipit, nec múnera. Facit judícium pupíllo & víduæ, amat peregrînum, & dat ei victum atque vestîtum: & vos verò amâte peregrínos, quia & ipsi fuístis ádvenæ in terra Ægypti. Dóminum Deum tuum timêbis, & ipsi soli sérvies: ipsi adhærêbis, jurabísque in nómine illîus. Ipse est laus tua, & Deus tuus, qui fecit tibi magnália & terribília, quæ vidérunt óculi tui. In septuagínta animâbus descendérunt patres vestri in terra Ægypti: & ecce nunc multiplicâvit te Dóminus Deus tuus sicut astra cœli. Capít. 11. Ama ítaque Dóminum Deum tuum, & obsérva præcépta ejus & cærimónias, judícia atque mandâta, omni témpore. ℟. Amen.

Léctio libri Ezechiêlis Prophétæ. *Cap.* 11.
℟. Deo grátias.

FActum est verbum Dómini ad me, dicens: Fili hóminis, fratres tui, viri propínqui tui, & omnis domus Israël, univérsi, quibus dixérunt habitatóres Hierúsalem: Longè recédite à Dómino, nobis data est terra in possessiônem. Proptéreà hæc dicit Dóminus Deus, quia longè feci eos in géntibus, & quia dispérsi eos in terris: ero eis in sanctificatiônem módicam in terris, ad quas venérunt. Proptéreà lóquere: Hæc dicit Dóminus Deus: Congregâbo vos de pópulis, & adunâbo vos de terris, in quibus dispérsi estis, dabôque vobis humum Israël. Et ingrediêtur illuc, & áuferam omnes offensiónes, cunctásque abominatiónes de illo. Et dabo eis cor novum & spíritum rectum tríbuam in viscéribus eôrum: & áuferam cor lapídeum de carne eôrum, & dabo eis cor cárneum: ut in præcéptis meis ámbulent, & judícia mea custódiant, faciántque ea: & erunt mihi in pópulum, & ego ero eis in Deum. ℟. Amen.

Léctio libri Actuum Apostolôrum. *Capít.* 8.
℟. Deo grátias.

IN illis diêbus: Cùm audíssent Apóstoli, qui erant in Hierosólymis, quia recêpit Samarîa verbum Dei, misérunt ad illos Petrum & Joánnem. Qui cùm veníssent, oravérunt pro ipsis ut accíperent Spíritum sanctum: Nondùm enim in quemquam illôrum vénerat, sed baptizáti tantùm erant in nómine Dómini Jesu. Tunc imponébant manus super illos, & accipiébant Spíritum sanctum. Cùm vidísset autem Simon, quia per impositiônem manûs Apostolôrum darêtur Spíritus sanctus, óbtulit eis pecúniam, dicens: Date & mihi hanc potestâtem, ut cuicúmque imposúero manus, accípiat Spíritum sanctum. Petrus autem dixit ad eum:

Pe-

Pecúnia tua tecum sit in perditiônem: quóniam donum Dei existimásti pecúniâ possidéri. Non est tibi pars, neque sors in sermône isto: cor enim tuum non est rectum coram Dómino. Pœniténtiam, ínquit, age ab hac nequítia tua: & roga Dóminum, si fortè remittâtur tibi hæc cogitátio cordis tui. In felle enim amaritúdinis, & obligatiône iniquitâtis vídeo te esse. Respóndens autem Simon dixit: Precámini vos pro me ad Dóminum, ut nihil véniat super me horum, quæ dixístis. Et illi quidem testificáti & locúti verbum Dei, rediébant ad Hierúsalem, & multis regiónibus Samaritanôrum evangelizábant Dóminum Jesum Christum. ℟. Amen.

Antíphona 1. Suscípiant montes pacem pópulo tuo, & colles justítiam tuam. Psalmus 71.

Orátio.

Suscípiant montes pacem pópulo tuo; qui primordiáli rádio inlustráti sunt fidei: ut de sublimitâte Sanctôrum descéndat justítia cóllium; & pusílli cum magnis culmen perfectôrum súbeant meritôrum. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 2. Nobis adhærêre Deo bonum est: pónere in Dómino spem nostram. Psalmus 72.

Orátio.

Nobis adhærêre tibi Deo bonum est: sed tu desidérium boni sic in nobis adcúmula; ut spes, quæ nos tibi adsóciat, nullâ fidei titubatiône vacíllet; sed charitàtis stabilitâte perdûret. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 3. Quàm bonus Deus Israël eis, qui recto sunt corde! Psalmus 72.

Preces. Ad te piè exclamâmus Deus: súperant nos péssima flagélla; Miserêre. P. Finis noster adest: succúrre Christe. ℣. Bone pastor móriens, prótege oves tuas: à malo defénde; Miserêre. P. Finis. ℣. Iram tuam à nobis repélle: plebem tuam à malo defénde; Miserêre. P. Finis. ℣. Luctum nostrum in gáudium verte: plebem tuam à malo defénde; Miserêre. P. Finis. ℣. Miserêre plebi tuæ Christe: consolâre nos pro quo sumus tristes; Miserêre. P. Finis.

Orátio.

Dómine Deus Israël, te rogâmus, te pétimus; ut bonitâtem tuam, quam rectis corde profúsiùs tríbuis, peccatóribus nobis ob conversatiônem non déneges: ut ipsâ quâ regis húmiles, per ipsam sibi súbditos efficias contumáces: & ea ipsa bónitas, per quam indesinéntèr justos corónas, sit júgitèr interventrix pro nobis, ut peccatóribus parcas: ut de bonitâte, in qua Sancti exsúltant lætántes; de eâdem se tibi restítui gáudeant oberrántes: quosque sæculâris inlécebra per diversârum contágia rerum à te facit recédere; eósdem syncêra conféssio tibi fáciat adhærêre; atque in laudem tui impensiône súpplici, mentis unanimitâte clamitántes, vota persólvere.

Pater noster.

A malo nos líbera. fol. 10.

Benedíctio dicâtur, ut in Nona, quæ dícitur per totum annum.

Ad Vésperum.

Lauda. Dóminus illuminátio mea, & salus mea, quem timêbo?

Dóminus sit. ℟. Et cum,

Antíphona. Disrúmpe víncula peccatôrum: ut sacrificêmus tibi hóstiam laudis. Psalmus 115.

Lauda. Tu mandásti P. Mandâta tua custodíri nimìs Deus meus. ℣. Utinàm dirigántur viæ meæ, ad custodiéndas justificatiónes tuas. P. Mandâta. ℣. Glória, & honor. P. Mandâta.

Hymnus. Benignitâtis fons. fol. 69.

Supplicátio. Orêmus.

Capítula. Christe Dei virtus.

Benedíctio. Dóminus Jesus.

Lauda. Dóminus in cœlo parâvit. fol. 400.

Orátio. Christe Jesu. Quære infrà in Matutínis sequéntibus.

FERIA SEXTA.

Ad Matutînum.

Antíphona, & Psalmus 3. ùt in quinta Féria fol. 406.

Orátio. Quamvis Dómine. fol. 68.

Antíphona 1. Fiat Dómine misericórdia tua super nos: sicut sperávimus in te. Psalm. 32.

Orátio. Fiat misericórdia tua Dómine. folio 401.

Antíphona 2. Omnes gentes pláudite mánibus: jubilâte Deo in voce exsultatiônis. Psalmus 46.

Orátio.

Christe Jesu, terríbilis Deus noster, & rex noster, cujus in nativitâte cum pastóribus Angeli glóriam detulérunt; cui, devícto mortis auctôre, omnes Gentes mánibus cordibúsque plausérunt; quem trophæa victrícia reportántem ad æthera, Apostolôrum est fides prosecûta: fac nos redemptiônis nostræ, & Ascensiônis tuæ mystéria fidei jubila-

latiône cantâre; & cum princípibus pópuli, Deo Abraham fidéli famulátu placêre. ℞. Amen. Per.

Antíphona 3. Pónite corda vestra in virtûte Dómini: ut enarrêtis in progénie áltera. Psalmus 47.

Orátio.

MAgnífice Dómine dilâta exsultatiónes univérsæ terræ: ut diffûsa in ómnibus fides, mundum répleat; & juxta magnitúdinis tuæ nomen, tuam nostris vócibus magnífices laudem. Amen. ℞. Per misericórdiam. ℞. Benefáciat nobis Deus, & líberet nos ab ómnibus malis; P. Et donet pacem in diêbus nostris: ℣. Inlúminet vultum suum super nos, & misereâtur nobis. P. Et donet.

IN LAUDIBUS.

Antíphona. Avérte fáciem. Psalmus 50.

Orátio. Avérte fáciem tuam. fol. 68.

Ad Cánticum.

Antíphona. Deus Omnípotens benedîcat nobis, & créscere nos fáciat in turmas populôrum.

Cánticum. Ecce odor.

Orátio. Tuam Deus Omnípotens. fol. 161.

Matutinárium.

In tuo Deus lúmine P. Vidébimus lumen. ℣. Osténde misericórdiam tuam sciéntibus te: & justítiam tuam his, qui recto sunt corde. P. Vidébimus lumen.

Lauda. In sanctis ejus laudâte Dóminum: Allelúia, allelúia. P. In firmaménto virtûtis ejus laudâte Dóminum. Psalmus 150.

Léctio libri Proverbiòrum. *Capítulo* 4.

℞. Deo grátias.

FIli, Princípium sapiéntiæ, pósside sapiéntiam, & in omni possessiône tua acquîre sapiéntiam: árripe illam, & exaltâbit te: glorificáberis ab illa, cùm fúeris amplexâtus: dabit cápiti tuo augménta gratiârum, & corôna Dómini ínclyta próteget te. Audi fili mi, & súscipe verba mea, ut multiplicéntur anni vitæ tuæ. Viam sapiéntiæ monstrâbo tibi, ducam te per sémitas æquitâtis: quas cùm ingréssus fúeris, non arctabúntur gressus tui, & currens non habêbis offendículum. Tene disciplînam, ne dimíttas eam: custódi illam, quia ipsa vita tua. Ne delectêris in sémitis impiòrum, nec tibi pláceat malôrum via. Fuge ab ea, ne tránseas per illam: declína, & désere eam: non enim dórmiunt nisi malè fécerint: nec capiêtur somnus ab eis nisi supplantáverint. Cómedunt panem impietâtis, & vinum iniquitâtis bibunt. Justôrum autem sémita, lux splendens, procêdit & crescit usque in perféctum diem. ℞. Amen.

Hymnus. Benignitâtis fons. fol. 69.

Capítula. Descéndat Dómine ad nos.

Lauda. Dóminus in cœlo parâvit sedem suam.

Et Benedíctio fol. 400.

Ad Tértiam.

Prophetîa. Fili, Custódi sermónes. fol. 96.

Léctio libri Númeri. *Capítulo* 27.

℞. Deo grátias.

IN illis diêbus: Locûtus est Dóminus ad Móysen dicens: Ascénde ad montem istum Abarim, & contemplâre inde terram, quam datûrus sum filiis Israël: cùmque víderis eam, ibis ad pópulum tu, sicut ivît & frater tuus Aaron: quia offendísti me in desérto Sin in contradictiône multitúdinis, nec sanctificâre voluístis coram eis super aquis. Hæ sunt aquæ contradictiônis in Cades in desérto Sin. Cui respóndit Móyses: Provídeat Dóminus spiríituum omnis carnis, hóminem, qui sit super multitúdinem hanc: & possit exîre & intrâre ante eos, & edúcere illos vel introdúcere: ne sit pópulus Dómini absque pastôre. Dixítque Dóminus ad eum: Tolle Jósuë filium Nun, virum in quo est spíritus, & pone manum tuam super eum. Qui stabit coram Eleázaro sacerdôte & omni multitúdine: & dabis ei præcépta cunctis vidéntibus, & partem glóriæ tuæ, ut áudiat eum omnis synagôga filiôrum Israël. Pro hoc, si quid agéndum erit, Eleázar sacérdos cónsulet Dóminum. Ad verbum ejus ingrediêtur & egrediêtur ipse, & omnes filii Israël cum eo, & cætera multitûdo. Fecit Móyses ut præcéperat Dóminus. Cùm attulísset Jósuë, státuit eum coram Eleázaro sacerdôte, & omni frequéntiâ pópuli. Et impósitis cápiti ejus mánibus, cuncta replicâvit quæ mandáverat Dóminus. ℞. Amen.

Léctio libri Ezechiêlis Prophétæ. *Capít.* 9.

℞. Deo grátias.

HÆc dicit Dóminus: Iníquitas domûs Israël & Judá, magna est nimis valdè, & replêta terra est sanguínibus, & cívitas replêta est aversiône: dixérunt enim: Derelîquit Dóminus terram, & Dóminus non videt. Igitur & meus non parcet óculus, neque miserêbor: viam eôrum super caput eôrum reddam. Et ecce vir, qui indûtus erat líneis, qui habêbat atramentárium in dorso suo, respóndit verbo, dicens: Feci sicut præcepísti

sti mihi. Cap. 10. Et vidi, & ecce in firmaménto, quod erat super caput Chérubim, quasi lapis sapphîrus, & quasi spécies similitúdinis solii appáruit super eum. Et dixit ad virum, qui indûtus erat líneis, & ait: Sume ignem de médio rotârum, quæ sunt inter Chérubim: & ingréssus vidi, & ecce quátuor rotæ juxta Chérubim: rota una juxta Chérubim in unum, & rota ália juxta Chérubim in unum: spécies autem rotârum quasi vísio lápidis chrysólithi. Stántibus illis, stabant: & cum elevátis elevabántur: spíritus enim vitæ erat in eis. Et egréssa est glória Dómini à límine templi: & stetit super Chérubim. Et elevâvit me spíritus, & introdúxit me ad portas Dómini ad Oriéntem, qui réspicit à solis ortu: Et ascéndit glória Dómini de médio civitâtis, stetítque super montem, qui est ad Oriéntem urbis, & glória Dei Israël erat super eam. ℟. Amen.

Léctio libri Actuum Apostolôrum. *Cap.* 13. ℟. Deo grátias.

IN illis diêbus: Erant in Ecclésia, quæ erat Antiochíæ, prophétæ, & doctóres, in quibus Bárnabas, & Simon, qui vocâtur Niger, & Lúcius Cyrenénsis, & Mánahen, qui erat Herôdis Tetrárchæ collactáneus, & Saulus. Ministrántibus autem illis Dómino, & jejunántibus, dixit Spíritus: Separâte mihi Bárnabam, & Paulum in opus, ad quod assúmpsi eos. Tunc jejunántes, & orántes, imposuérunt illis manus, dimiserúntque illos. Et ipsi quidem missi à Spíritu sancto abiérunt Seleúciam; & indè navigábant Cyprum. Et cùm venissent Salamînam, prædicábant verbum Dómini in synagógis Judæôrum. Habébant autem & Joánnem in ministério. Et cùm perambulássent univérsam ínsulam usque Paphum, invenérunt virum quemdam magum pseudoprophêtam, Judæum, cui nomen erat Barjésu, qui erat cum cónsule Sérgio Paulo viro prudénte. Hic, accersítis Bárnabâ & Paulo, desiderâbat audîre verbum Dei. Resistêbat autem ille Elymas magus (sic interpretâtur nomen ejus) quærens avértere Procónsulem à fide. Saulus autem, qui & Paulus, replêtus Spíritu sancto, íntuens eum, dixit: O plene omni dolo, & fallácià, fili diáboli, inimîce omnis justítiæ, & non désinis subvértere vias Dómini rectas. Et nunc ecce manus Dómini super te, & eris cæcus: non vidêbis solem usque ad tempus. Et conféstìm cécidit super eum calîgo, & ténebræ, & circúiens quærêbat qui ei manum daret. Tunc Procónsul cùm vidísset factum, crédidit admírans super doctrînam Dómini. ℟. Amen.

Antiphona 1. Adjuva nos Deus salutâris noster: & propter honôrem nóminis tui Dómine líbera nos: & propítius esto peccátis nostris, propter nomen tuum. Psalmus 78.

Orátio.

PRopítius esto peccátis nostris Dómine; & propter honôrem nóminis tui perfécta nos récrea libertâte: ne, dùm nostro peccatôrum elógio adtérimur, in obpróbrium géntium redigâmur: Ergo ut nos veritâte non púnias pœnæ; causam nobis scélerum áblue: atque in conspéctu tuo gémitus compeditôrum introëat: de occúlto tuo in manifésto nostro grátia indúlta procêdat. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 2. Meménto congregatiônis tuæ Dómine, quam creásti ab inítio. Psalm. 73. Orátio. Meménto Dómine congregatiônis. folio 75.

Antíphona 3. Confitébimur tibi Deus: confitébimur tibi, & invocábimus nomen tuum Dómine. Psalmus 74.

℟. Fílii Sion convertímini ab ómnibus iniquitátibus vestris, & jam non erit in vobis sterílitas & angústia. Fácite vobis cor novum, & spíritum rectum; P. Quia nolo mortem moriéntis, dicit Dóminus, donec revertâtur, & vivat. ℣. Convertímini, & ágite pœniténtiam ab ómnibus iniquitátibus vestris, & non erit vobis in ruînam iníquitas. P. Quia nolo.

Preces. Christe Redémptor pius animârum, exáudi gémitus fléntium; P. Et miserêre. ℣. Ne derelínquas plebem supplicántem; exáudi precem & réspice: quæ postulâmus adtríbue; P. Et miserêre. ℣. Parce, rogâmus: parce tandem fessis; memor es nostri: lætífica; diffûsam vitam jam révoca; P. Et miserêre. ℣. Salvâtor noster, intuêre terram: cœléstem largîre plúviam: & victum nobis partúriat grátia tua; P. Et miserêre. ℣. Indúlge nostrum fácinus horréndum, quo te offénso defécimus: dimítte nobis hoc débitum; P. Et miserêre.

Capítula.

COnfitébimur tibi Deus, confitébimur tibi peccâta atque facínora nostra; quæ tibi pótius sunt cógnita, quàm probántur admíssa: Invocâmus ítaquè nomen tuum, ut in te patefáctis tríbuas véniam; qui non statim in ábditis vis exercêre vindíctam: ut qui confessiône placâris humílium, remissiônem ómnium tríbuas delictôrum.

Pater noster.

A malo nos líbera. fol. 10.
Benedíctio dicàtur, ut in Tértia, quæ dícitur per totum annum.

Ad Sextam.

Léctio libri Esaíæ Prophétæ. *Capítulo* 29.
℟. Deo grátias.

HÆc dicit Dóminus: Obstupéscite, & admirámini, fluctuâte, & vacillâte: & inebriámini, & non à vino: movémini, & non ebrietâte. Quóniam míscuit vobis Dóminus sopôrem, & claudet óculos vestros: prophétæ & príncipes vestri, qui vident visiónes, períbunt. Et erit vobis vísio ómnibus sicut verba libri signáti, quem cùm déderit sciénti lítteras, dicítque ei: Lege istud: respondêbit: Non possum, signâtus est enim. Et dábitur liber nesciénti lítteras: dicetúrque ei: Lege, & respondêbit: Néscio lítteras. Et dixit Dóminus: Eò quòd appropínquat pópulus iste ore suo, & lábiis suis honoríficat me, cor autem ejus longè est à me, & timuérunt me mandáto hóminis & doctrínis: Ideò ecce ego addam admiratiônem, fáciam pópulo huic miráculo grandi & stupéndo: períbit enim sapiéntia à sapiéntibus ejus, & intelléctus prudéntiæ ejus abscondêtur. Væ qui profúndi estis corde, ut à Dómino abscondâtis consílium: quorum sunt in ténebris ópera, & dicunt: Quis videt nos? Nonne adhuc módicum, & in brevi convertêtur Líbanus in cermel, & cermel in saltum reputábitur? Et áudient in die illa surdi verba libri, & de ténebris & calígine óculi cæcôrum vidébunt. Et addent mites in Dómino lætítiam, & páuperes hómines in sancto Israël exsultábunt. ℟. Amen.

Antíphona 1. Bénefac Dómine bonis, & rectis corde. Psalmus 124.
Orátio. Bénefac Dómine bonis. fol. 73.
Antíphona 2. Benedíctio Dómini super vos: benedícimus vos in nómine Dómini. Psal. 128.

Orátio.

DOmine Jesu Christe, qui pro nostræ salûtis remédio, impiòrum sustinuísti commércia; auxílii tui ope nos prótege advérsùs impugnántium mala: ac, ne dorsum nostrum delícti cómprimat sárcina; impône húmeris nostris, præcéptis evangélicis ónera suávia: per quæ peccáti fábricam déstruas; & compagínibus sacris nos virtûtum méritis cónstruas. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 3. Speret Israël in Dómino, ex hoc nunc & usque in sæculum. Psalmus 130.
℟. Multa sunt peccâta nostra Dómine: patiéntiam habe in nobis; P. Et miserêre servis tuis. ℣. Non secúndùm peccâta nostra fácias nobis: neque secúndùm iniquitátes nostras retríbuas nobis; P. Et miserêre.
Preces. Dicâmus omnes: Dómine miserêre nobis: P. Esto propítius. ℣. Piè precántes súpplices exáudi Christe: P. Esto. ℣. Nostra reláxa crímina: dele peccâta: P. Esto. ℣. In omnes gentes, Dómine, pacem concêde: P. Esto. ℣. Remissiônem ómnium concêde: P. Esto: ℣. O Deus potentíssime, clemens succúrre: P. Esto.
Orátio. Exálta cornu nostrum. fol. 73.
Benedíctio dicâtur, ut in Sexta, quæ dícitur per totum annum.

Ad Nonam.

Prophetia. Fili, Habe fidúciam. fol. 95.
Léctio libri Levítici. *Capítulo* 23.
℟. Deo grátias.

IN illis diêbus: Locûtus est Dóminus ad Móysen, dicens: Lóquere filiis Israël, & dices ad eos: Cùm ingréssi fuéritis terram, quam ego dabo vobis, & messuéritis ségetem, ferêtis manípulos spicârum, primítias messis vestræ, ad sacerdôtem: qui levâbit fascísculum coram Dómino, ut acceptábilis sit pro vobis, álterâ die sábbati. Atque in eôdem die quo manípulus consecrâtur, cædâtur agnus immaculâtus annículus in holocáustum Dómino. Et libaménta offerántur cum eo, duódecim offæ símilæ conspérsæ óleo in incénsum Dómino, odorémque suavíssimum: liba quoquè vini, quarta pars hin. Panem, & poléntam, & pultes non comedêtis ex ségete, usque ad diem quâ offerêtis ex ea Dómino Deo vestro. Præcéptum est enim sempitérnum in generatiónibus, cunctísque habitatiónibus vestris. Numerábitis ab áltera die sábbati, in qua obtulístis manípulos primitiârum, septem hebdómadas plenas, usque ad álterum diem expletiônis hebdómadæ séptimæ, id est, quinquagínta dies: & sic offerêtis sacrifícium novum Dómino ex ómnibus habitáculis vestris, panes primitiârum duos de duâbus décimis símilæ fermentátæ: quos coquêtis, & offerêtis primítias in odôrem suavitâtis. ℟. Amen.
Léctio libri Ezechiêlis Prophétæ. *Capít.* 35.
℟. Deo grátias.

FActus est sermo Dómini ad me, dicens: Fili hóminis pone fáciem tuam advérsùs montem Seïr, & prophetábis de eo, dicens illi: Hæc dicit Dóminus: Ecce ego ad te mons Seïr, & exténdam manum meam super te, & dabo te desolâtum atque desértum. Urbes tuas demóliar, & tu desértus eris:

eris :& scies quia ego Dóminus. Eò quòd fúeris inimîcus sempitérnus, & conclúseris filios Israël in manus gládii in témpore afflictiônis eôrum, in témpore iniquitâtis extrémæ. Proptéreà vivo ego, dicit Dóminus Deus: quóniam sánguini tradam te, & sanguis te persequêtur: & cùm sánguinem óderis, sanguis persequêtur te. Et dabo montem Seïr desolâtum & desértum: & áuferam de eo eúntem, & redeúntem. Et implêbo montes eôrum occisôrum suôrum: in cóllibus suis, & in vállibus tuis, atque torréntibus interfécti gládio cadent. In solitúdines sempitérnas tradam te, & civitátes tuæ non habitabúntur: & sciêtis quia ego sum Dóminus Deus. ℟. Amen.

Léctio libri Actuum Apostolôrum. *Capít.* 15. ℟. Deo grátias.

IN illis diêbus: Plácuit Apóstolis, & senióribus cum omni Ecclésia, elígere viros, & míttere Antiochîam cum Paulo, & Bárnaba, & Silam, viros primos in frátribus, scribéntes per manus eôrum. APOSTOLI & senióres fratres his, qui sunt Antiochíæ, & Síriæ, & Cilíciæ, frátribus ex Géntibus, salûtem. Quóniam quidem audívimus quia quidam ex nobis exeúntes, turbavérunt vos verbis, everténtes ánimas vestras, quibus non mandávimus: plácuit nobis colléctis in unum, elígere viros, & míttere ad vos, cum charíssimis nostris Bárnaba & Paulo, homínibus, qui tradidérunt ánimas suas Deo. Mísimus ergo Judam & Silam, qui & ipsi vobis verba réferent éadem. Visum enim est Spirítui sancto, & nobis, nihil ultrà impónere vobis óneris quàm hæc necessária: ut abstineâtis vos ab immolátis simulachrôrum, & sánguine, suffocáto, & fornicatiône; à quibus custodiéntes vos, benè ágitis. Valête. Illi ígitur dimíssi, venérunt Antiochîam: & congregátâ multitúdine tradidérunt epístolam. Quam cùm legíssent, gavisi sunt super consolatiône. Judas autem & Silas, & ipsi cùm essent Prophétæ, verbo plúrimo consoláti sunt fratres, & confirmavérunt. Facto autem ibi témpore, dimíssi sunt cum pace à frátribus, ad eos qui míserant illos. Visum est autem Silæ manêre ibi: solus autem Judas ábiit. Paulus autem, & Bárnabas demorabántur Antiochíæ, docéntes, & evangelizántes cum áliis verbum Dei. ℟. Amen.

Antíphona 1. Quis Deus magnus sicut Deus noster? tu es Deus qui facis mirabília solus. Psalmus 76.

Orátio.

PRecâmur Dómine, ne tuâ nos repéllas propitiatiône; sed obtinéndæ misericórdiæ adhuc tempus appône: ut déxtera, quæ fuit vindex in ultiône facínorum; ipsa sit nobis contrítis in remédium sempitérnum. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 2. Quia tu Dómine suâvis, & mitis es; & multùm místericors invocántibus te. Psal. 85.

Orátio.

MIserêre Dómine ad te totâ die clamántibus; têque in tribulatiône invocántibus exíste propítius: ut in quibus majestâtem tuam adorándo laudâmus, dignè suscípias; & pro quibus te timêmus, pius ignóscas: Timôris ígitur tui obediéntiâ corda nostra lætífica; & consolatiônis dulcédine dubietâtem nostræ mentis confórta: Sed quia tu suâvis ac mitis es, suavitâtem ex tua indulgéntia hauriâmus; & in retribuéndo pium te mitémque sentiâmus. ℟. Amen. Per.

Antíphona 3. Præoccupêmus fáciem Dei in confessiône: & in psalmis jubilêmus ei. Ps. 94.

Preces. Avérte, Dómine, iram furôris tui; P. Et miserâtor parce pópulo tuo. ℣. Omnium précibus pium audîtum præbe: têque rogâmus, Sancte, citò concêde; P. Et miserâtor. ℣. Tu Christe, flébiles gémitus intuêre: víncula mortis solve, & vitam largîre; P. Et miserâtor. ℣. Jam vide láchrymas: intéllige lugéntes: tandem delícta nostra clemens indúlge; P. Et miserâtor. ℣. Nostris audítibus signum salûtis pone Angelum: non permíttas ultrà nocêre; P. Et miserâtor.

Orátio.

PRæoccupêmus fáciem tuam, Dómine, in confessiône, & in psalmis tibi débitâ modulatiône jubilántes, adorâmus ac procídimus ante te, plorátu intérno & gémitu deprecántes: ut quia tu fecísti nos, & tu es Deus noster; nos pópulum tuum pius Dóminus prótegas, & oves páscuæ tuæ pastor sollícitus adtêndas: tribuásque his grátiam, pro quibus ánimam posuísti.

Pater noster.

A malo nos líbera. fol. 10.

Benedíctio dicâtur, ut in Nona, quæ dícitur per totum annum.

Ad Vésperum.

Lauda. Sol agnôvit occâsum suum. Posuísti ténebras, & facta est nox.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Antíphona. Reple Deus gáudio os nostrum: & lingua nostra exsultatiône. Psalmus 125.

Lauda. In toto corde meo exquisívi te:

P.

P. Ne repéllas me à mandátis tuis. ℣. In corde abscóndi elóquia tua: ut non peccem tibi. P. Ne repéllas. ℣. Glória, & honor. P. Ne repéllas.

Hymnus. Benignitàtis fons. folio 69.

Capítula, & Benedíctio, & Lauda fol. 406.

Orátio.

Liberet nos, Dómine, déxtera tua; imperiôque tuo flecte arrogántium corda: ut Gentes veritàtis advéntu declaréscant, & osténsam salûtem cordis humilitàte suscípiant. ℟. Amen. Per misericórdiam.

SABBATO.

Ad Matutinum.

Antíphona. Tu es Dómine. Psalmus 3.

Orátio. Quamvis, Dómine, plúrima. fol. 68.

Antíphona 1. Non repéllet Dóminus plebem suam: & hereditâtem suam non derelínquet. Psalmus 93.

Orátio.

Non repéllas, Dómine plebem, quam mercâtus es; nec derelínquas hereditâtem, pro qua in Cruce appénsus es: sed quoúsque justítia, nunc occúlta, manifésto cláreat in judício, pietàte porréctâ nos rege: & secúndum multitúdinem dolôrum nostrôrum tuâ nos lætífica exortatiône: ut qui dolôrem nunc fingis in præcépto, futúro réquiem nobis concédas in sæculo. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 2. Benè nuntiàte de die in diem salutâre ejus. Psalmus 95.

Orátio. Cantet tibi novum. fol. 80.

Antíphona 3. Líberet nos Dómine déxtera tua, & bráchium sanctum tuum. Psalm. 97.

Orátio. Líberet nos Dómine. Quære hìc suprà.

℟. Hábeant, Dómine, finem peccâta nostra: deleâtur iníquitas, & induâmur justítiâ sanctâ tuâ; P. Ut lætêtur íterùm Hierúsalem. ℣. Tu exsúrgens miseréberis Sion: quia venit tempus miseréndi. P. Ut lætêtur.

IN LAUDIBUS.

Antíphona. Avérte fáciem tuam à peccátis meis: & omnes iniquitátes meas dele. Psalmus 50.

Orátio. Avérte fáciem. fol. 68.

Ad Cánticum.

Antíphona. Ne extérmines.

Cánticum. Dómine, Dómine, Rex. fol. 103.

Matutinárium.

Antíphona. Deus misereâtur nobis, & benedìcat nos: P. Illúminet Dóminus vultum super nos. ℣. Ut cognoscâmus in terram viam tuam, in ómnibus géntibus salutâre tuum. P. Illúminet.

AD LAUDES.

Antíphona. Montes, & omnes colles: ligna fructífera, & omnes cedri. Psalmus 148.

Léctio libri Proverbiôrum Salomônis. *Cap.* 16.

℟. Deo grátias.

Fili: Univérsa propter semetípsum operâtus est Dóminus; ímpium quidem ad diem malum. Abominàtio Dómini omnis árrogans: étiam si manus ad manum fúerit, non erit ínnocens. Misericórdiâ & veritàte redímitur iníquitas: & in timôre Dómini declinâtur à malo. Cùm placúerint Dómino viæ hóminis, inimícos quoque ejus convértet ad pacem. Mélius est parvum cum justítia, quàm multi fructus cum iniquitàte. Cor hóminis dispósuit viam suam: sed Dómini est dírígere gressus ejus. Divinàtio in lábiis regis, in judício non errâbit os ejus. Pondus & statêra judícia Dómini sunt: & ópera ejus omnes lápides sancti. Abominábiles regi qui agunt ímpiè: quóniam justítiâ firmâtur sólium. Volúntas regum lábia justa: qui recta lóquitur dirigêtur. ℟. Amen.

Hymnus. Benignitàtis fons. fol. 69.

Capítula. Descéndat, Dómine, ad nos.

Lauda. Dóminus in cœlo parâvit.

Benedíctio. Expectántes se. fol. 401.

Ad Tértiam.

Prophetía. Fili, Custódi sermónes. fol. 96.

Léctio libri Deuteronómii. *Capítulo* 28.

℟. Deo grátias.

IN illis diêbus: Locûtus est Dóminus ad Móysen, dicens: Lóquere ad omnem cœtum filiôrum Israël, & dices ad eos: Ego Dóminus Deus tuus. Si audíeris vocem Dómini Dei tui, ut fácias atque custódias ómnia mandâta ejus, quæ ego præcípio tibi hódiè, faciátque te Dóminus Deus tuus excelsiôrem cunctis géntibus, quæ versántur in terra. Veniéntque super te univérsæ benedictiónes istæ, & apprehéndent te: si tamen præcépta ejus audíeris. Benedíctus tu in civitâte, & benedíctus in agro. Benedíctus fructus ventris tui, & fructus terræ tuæ, fructúsque jumentôrum tuôrum, greges armentôrum tuôrum, & caulæ óvium tuârum. Benedíctæ áreæ tuæ, & benedíctæ relíquiæ tuæ. Benedíctus eris egrédiens & regrédiens. Dabit Dóminus inimícos tuos, qui surgunt advérsùm te, corruéntes in conspéctu tuo: per unam viam vénient ad te, per septem fúgient à fácie tua. Et mittet Dóminus benedictiônem super cellária tua, & super ómnia ópera mánuum tuârum: benedicétque tibi in terram quam accéperis. Suscitâ-

tâbit te Dóminus sibi in pópulum sanctum: si custodíeris mandâta Dómini Dei tui, & ambuláveris in viis ejus. Videbúntque omnes terrârum pópuli, quòd nomen Dómini invocâtum sit super te, & timébunt te. Abundâre te fáciat Dóminus ómnibus bonis, frúctibus terræ tuæ, quam jurâvit Dóminus pátribus tuis ut daret eam tibi. Apériat Dóminus thesáurum suum, cœlum, & plúviam tríbuat terræ suæ in témpore suo: benedicétque cunctis opéribus mánuum tuârum. Et fœnerâbis géntibus multis, & ipse à nullo fœnus accípies. Constítuet te Dóminus in caput, & non in caudam: & eris suprà, & non subtèr: si audíeris mandâta Dómini Dei tui, quæ ego præcípio, ut benè sit tibi, & possídeas terram, quam Dóminus Deus tuus datûrus est tibi. ℟. Amen.

Prophetîa. Convertímini & ágite. fol. 133.

Léctio Actuum Apostolôrum. *Capítulo* 20. ℟. Deo grátias.

IN illis diêbus: Proposúerat Paulus transnavigâre Ephesum, nequa illi mora fieret in Asia. Festinâbat enim, si possíbile sibi esset, ut diem Pentecósten fáceret Hierosólymis. A Miléto autem mittens Ephesum, vocâvit majóres natu Ecclésiæ. Qui cùm veníssent ad eum, & simul essent, dixit eis: Vos scitis à prima die, quâ ingréssus sum in Asiam, quálitèr vobiscum dégerim per omne tempus, quo fúerim, sérviens Deo cum humilitâte, & láchrymis, & tentatiónibus, quæ mihi accidérunt ex insídiis Judæôrum: quómodò nihil subtráxerim vobis utílium, quóminùs adnuntiârem vobis, & docêrem vos públicè, & per domos, testíficans Judæis atque Géntibus in Deum pœniténtiam, & fidem in Dóminum nostrum Jesum Christum. Et nunc ecce alligâtus ego spíritu, vado in Hierúsalem; quæ in ea ventûra sunt mihi ignórans: nisi quod Spíritus sanctus per omnes civitátes protestêtur mihi, dicens: quóniam víncula, & tribulatiónes me manent in Hierosólymis. Sed nihil horum véreor: nec fácio ánimam meam pretiosiôrem quàm me, dúmmodò consúmmem cursum meum, & ministérium, quod accépi à Dómino Jesu, testificári Evangélium grátiâ Dei. Et nunc ecce ego scio, quia ámpliùs non vidébitis fáciem meam vos omnes, per quos transívi prædicans regnum Dei. Quapróptèr contéstor vos hodiérnâ die, quia mundus sum à sánguine ómnium. Non enim subterfúgi, quóminùs adnuntiârem omne consílium Dei vobis. Adténdite vobis, & univérso gregi, in quo vos Spíritus Sanctus pósuit epíscopos, régere & Ecclésiam Dei, quam adquisîvit sánguine suo. ℟. Amen.

Antíphona 1. Præparâte vos hóstiam vivam, sanctam, Deo placéntem, rationábile obséquium vestrum. Et nolîte contristári Spíritum Sanctum. P. Audîte hæc omnes gentes: áuribus percípite, qui habitâtis orbem. Psal. 48. Orátio. Audiant simul te. fol. 409.

Antíphona 2. Spíritus Dómini Spíritus vitæ est, & benedícta glória Dómini de loco suo. ℣. Verbo Dómini cœli firmáti sunt: & Spíritu oris ejus omnis virtus eôrum. Psalmus 32. Orátio. Dómine, qui justôrum. fol. 403.

Antíphona 3. Mittam in vobis Spíritum veritâtis, qui à Patre procêdit, ille árguet mundum de peccáto, & de judício, & de justítia. Ps. 49. ℟. Fortíssime Deus, spíritus univérsæ carnis, numquìd omnes in ira tua dispérdes? clemens es, & multæ miseratiônis. P. Dómine, dimítte peccâta pópuli tui, ℣. Dominâtor Dómine, Deus mísericors & clemens. P. Dómine.

Preces. Dicâmus omnes: Mísericors Dómine, P. Miserêre. ℣. Qui es unus poténtiâ, ejusdémque tuo Genitôre substántiæ, P. Miserêre. ℣. Qui princeps sacerdôtum es, regum rector, populôrum Dóminus, P. Miserêre. ℣. Qui captívis reddis pátriam, infirmis opem, consolatiônem mœréntibus; P. Miserêre. ℣. Indulgéntiam postulâmus, concêde: pœniténtibus salûtem tríbue; P. Miserêre.

Supplicátio.

ORêmus Dei Patris Omnipoténtis misericórdiam, súpplices implorêmus; ut nos grátia Christi sui Dómini nostri, & virtus Spíritûs tui Sancti propítius inlustrâre dignêtur.

Capítula.

DOmine Jesu Christe, quem venísse crédimus in carnis abjectiône húmilem, Mundum pereúntem redímere: quemque iterùm præstolâmur in poténtiâ Deitâtis ventûrum, sæculum delínquens terribíliter judicâre; Imménsam pietâtem tuam treméntes fámuli tui quæsumus, ut, dùm véneris, non de peccáto nos árguas; sed ineffábili bonitâte succúrras; & hìc pótiùs humilitâtis nostræ confessiônem accípias, ut & illìc facínora univérsa indúlgeas, & in déxteræ tuæ partem coronándos státuas.

Pater noster.

A malo nos líbera. fol. 10.

Benedíctio dicâtur, ut in Tértia, quæ dícitur per totum annum.

Ad Sextam, & Nonam dicâtur, ut in sexta Féria prætérita fol. 411.

Maella.
Gil.

IN SANCTUM PENTECOSTEN.

AD VESPERUM.

Lauda. Quóniam apud te est fons vitæ : & in lúmine tuo vidébimus lumen. Osténde misericórdiam tuam P. Sciéntibus te. ℣. Dómine in cœlo misericórdia tua : & véritas tua. Multiplicásti misericórdias tuas P. Sciéntibus te.

Dóminus sit semper. ℟. Et cum spíritu.

Orátio.

DEus, apud quem est fons vitæ ; & in cujus lúmine aspícimus lumen ; énutri, quæsumus, in nos tuæ sciéntiæ splendórem : quo valeâmus ad tui fontis accédere ubertâtem: Locos quoquè diversârum doctrinârum, conténtos fluéntis tuis, nobis cóllige propinándos : ut sitiéntibus nobis vitâlem impértias potum ; & caligántibus animâbus supérnè lumen restítuas. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Sono. Si dilígitis me : mandâta mea servâte. Et ego rogâbo Patrem meum, & álium Paráclitum dabit vobis, ut máneat vobíscum P. Usque in ætérnum. Allelúia. ℣. Dùm vénerit Paráclitus, quem ego mittam vobis à Patre, Spíritus veritâtis, ille testimónium perhibêbit de me : & vos testimónium perhibébitis, quia ab inítio mecum estis. P. Usque. ℣. Pater venit hora, ut clarífices Fílium tuum, & Fílius tuus claríficet te : quia quos dedísti mihi, volo ut ubi sum ego, & ipsi sint mecum: ut vídeant claritâtem meam, quam dedísti mihi : quia dilexísti me ante constitutiônem mundi. P. Usque.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Antíphona. Paráclitus Spíritus, quem mittet Pater in nómine meo, ille vos docêbit ómnia, quæcúmque díxero vobis. P. Pacem meam do vobis, pacem meam comméndo vobis. ℣. Laudâte púeri Dóminum : laudâte nomen Dómini. P. Pacem. ℣. Glória, & honor. P. Pacem.

Orátio.

COnsolâre, Jesu, per donum Sancti Spíritûs destitútas bonis stúdiis fidélium mentes ; ut affluéntium donôrum Spíritus ille Paráclitus, quem Patrem in tuo nómine missûrum esse testâtus es, nos erípiat ; qui tecum, & cum Patre indivísâ potestâtis substántiâ regnat : ut ómnia nos, illo docénte, & pacem tuam sequâmur idónei, & affé-ctum tuum nunquam relinquâmus instrúcti. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 2. Dùm vénerit Paráclitus, ille testimónium perhibêbit de me : & vos testimónium perhibébitis, P. Quia ab inítio mecum estis. ℣. Deus deôrum Dóminus locûtus est : & vocâvit terram. A solis ortu usque ad occâsum : ex Sion spécies decôris ejus. P. Quia. ℣. Glória, & honor. P. Quia.

Dóminus sit. ℟. Et.

Lauda. Spíritus est Deus : & eos, qui adórant eum, in spíritu & veritâte P. Adorâre opórtet. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Magnus Dóminus noster, & magna virtus ejus: & sapiéntiæ ejus non est númerus. P. Adorâre. ℣. Glória, & honor. P. Adorâre.

Hymnus.

SAcrâte veni Spíritus,
Ore Patris Paráclite:
Pollícitus, qui jam dudùm,
Joêle vate, éditus:

Tempóribus novíssimis
Impléndа, inquit, víscera:
Deo cunctôrum plácida
Vaticinâre insígnia.

Quem Deus noster hac die
Perfûsum effûdit Discípulis;
Ascéndens, ut promíserat,
Morte derelíctâ, ad sedem;

Quos videns cæca, & ínvida
Judæa plebs, sic fatêtur:
Plenósque musto clámitant,
Dùm non credunt magnália.

Quos Petrus constans árguit:
Non, ut putâtis, vino sunt
Repléti, sed Spíritu,
De quo Prophêta lóquitur.

Post hæc recépto plúrimi
Verbo, rimántes córdibus,
Auctâque plenitúdine,
Christi jungúntur ágmini.

Mystérium abscónditum,
Quondàm quod erat Israëli,
Nunc revelâtum cánitur,
Osténsum in Apóstolis.

Hic dies quinquagésimus,
Qui jubilæus tráditur:
Solémne nobis gáudium,
Remissiônis próprium.

Hymnum dicâmus & Patri,
Hymnum dicâmus Fílio,

Simùl cum Sancto Spíritu,
Inténtâ voce, & péctore. Amen.

Supplicátio.

DEi Patris Omnipoténtis misericórdiam súpplices implorêmus; ut nos grátiâ Christi sui, Dómini nostri, & virtûte Spíritûs Sancti propítius justificâre dignêtur. ℟. Præsta Ætérne, Omnípotens Deus. Kyrie eléïson. ℟. Christe eléïson. Kyrie eléïson.

Capítula.

FIat super nos, Dómine, misericórdia tua, & fulgor Spíritûs tui interiôra nostra inrádiet: ut ipse accéndat frígidos, & inlústret obscúros, qui tecum semper pérmanet præclârus, & gloriôsus.

Pater noster.
Liberáti à malo. fol. 10.

Benedíctio.

SPíritus Paráclitus, qui olim in Discípulos manifésto ignis est declarâtus in múnere, ignis sui calôre à cunctis vos peccátis emáculet; ℟. Amen. Et qui mœstificátis eôrum córdibus clemens Consolâtor occúrrit, magnâ vos sui ínstruat gratiâ sacraménti; ℟. Amen. Quique tunc Apóstolos dócuit veritâtem, vos & nunc enútriat fide, & pòst ætérnam perdûcat ad réquiem. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Lauda. Effúndam de Spíritu meo super omnem carnem Allelúia: P. Et prophetábunt filii vestri. Allelúia, allelúia. ℣. Emítte Spíritum tuum, & creabúntur: & renovâbis fáciem terræ. P. Et prophetábunt. ℣. Glória, & honor. P. Et.

Orátio.

O Spíritus Sancte, qui à Patre Filiôque procêdis, doce nos fácere veritâtem: ut, qui de Patre Filiôque accepísti processiônem, invisíbili nos his, à quibus tam ineffabíliter procêdis, adsócies charitâte. ℟. Amen. Per misericórdiam.

In nómine Dómini.

IN DIEM SANCTUM PENTECOSTEN.

Ad Matutînum.

Hymnus. Ætérne rerum Cónditor. Quære f. 3.

Orátio.

ÆTérnum te, Dómine, rerúmque ómnium Conditôrem, cunctôrum vox canit fidélium; qui & certos témporum límites figis, & metas, quibus nox secernâtur & dies, ætérnâ lege constítuis: abyssus étenim sapiéntiæ tuæ, ut mortálium adlevâret fastídium, áliud labóri concéssit, áliud quiéti servâvit. Præsta ergo, Omnípotens Deus, ut mens ægra sopôre turbâta, dùm gallo canénte admonêtur, alácritèr currens ad spem rédeat lucis, & primítias divíni labôris in tuis semper impéndat officiis. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Super psalmum, Antíphona. Ego dormívi, & resurréxi: quóniam Dóminus suscitâvit me. Psalmus 3.

Antíphona. Redde mihi lætítiam salutâris tui: & spíritu principáli confirma me Dómine. Psalmus 50.

Antíphona. Misit de cœlo, & liberâvit me: dedit in obpróbrium conculcántes me. Psalmus 56.

Orátio.

SPíritus Sancte, qui ex Patre Filiôque procêdis, locuplêta nos dono tuo benedictiônis: quátenùs spíritu principáli confirmáti, cœlésti emissiône mereâmur quotídiè liberári. Sit ergo super nos benedíctio tua, eâque nos semper confirma per ineffábilem poténtiam Trinitâtis; ut inhábitet in nobis Spíritus Sanctus, ínnovet Spíritus rectus, confirmet Spíritus principâlis, atque unîus testimónii sit virtûtis: ut confirmátos nos per Patrem, & innovátos per Fílium, custodítos nos esse gaudeâmus per Spíritum Sanctum. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 1. Dóminus locûtus est discípulis suis: Accípite Spíritum Sanctum. P. In nómine meo dæmónia ejícite: & super infirmos impónite manus vestras, & bene habébunt. ℣. Deus deôrum Dóminus locûtus est: & vocâvit terram. A solis ortu usque ad occâsum: ex Sion spécies decôris ejus. P. In. ℣. Glória. P. In.

Orátio.

DEus, qui in virtûte Spíritûs Sancti, & dæmónia éjici, & infirmos posse sanári in tuo nómine docuísti: da nobis, ita repléri hujus Sancti Spíritûs dono, ut ab omnímodo dæmoniôrum mereâmur éripi tentaménto: quátenùs per eum à nostris infirmitátibus releváti, benè per illum possîmus habêre, cùm pro nostris opéribus bonum perénne percepérimus in múnere. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 2. Omnium rerum Creâtor & Dóminus dócuit sapiéntiam P. Sanctus Spíritus, únicus, simplex, multímodus, subtîlis, incoinquinâtus, suâvis, & charus. ℣. Magnus Dóminus noster; & magna virtus ejus: & sapiéntiæ ejus non est númerus. P. Sanctus Spí-

Spíritus. ℣. Glória, & honor. ℟. Sanctus Spíritus.

Orátio.

OMnium rerum Creâtor & Dóminus dócuit sapiéntiam, in qua est Sanctus Spíritus, únicus, simplex, multímodus, subtîlis: ut unus Pater, unus Fílius, unus Spíritus Sanctus, non pluralitâte Deitâtis osténsi, sed unitâte virtûtis innéxi: & uniône persónæ cáreant,& unitâte natûræ permáneant: nec sit illic áliquid divérsum, ubi in síngulis résonat unum: Hac ígitur te, Sancta Trínitas, fidei cognitiône credéntes, póscimus & rogâmus, ut manifestatiône Spíritûs tui ita cor nostrum inrádies, ut & carnis ópera declinêmus, & perfectiônem sanctitâtis omnímodæ consectêmus. ℟. Amen. Per.

Antíphona 3. Locûtus est Dóminus Discípulis suis: Accípite Spíritum Sanctum: quorum remiséritis peccâta, remittúntur eis: & quorum renuéritis, deténta erunt. ℟. Pacem meam do vobis, pacem meam commendo vobis. ℣. Qui emíttit elóquium suum terræ: velócitèr currit sermo ejus. ℟. Pacem. ℣. Glória. ℟. Pacem.

Orátio.

CHriste, Dei Fílius, qui per Spíritum Sanctum dimítti intrà Ecclésiam peccâta tibi confiténtibus promisísti, cùm ligándi & solvéndi potestâtem tuis, Magíster bone, contulísti Discípulis; da nobis, hujus dono copiósiùs afflúere, quò igne ejus, & condénsa in nobis exurántur facínora, & pacis tuæ donéntur cómmoda manifésta. ℟. Amen. Per misericórdiam.

℟. Ecce véniet Spíritus veritâtis, qui docêbit vos omnem veritâtem: Non enim loquêtur à semetípso: sed quæcúmque áudiet, loquêtur, ℟. Et quæ ventûra sunt annuntiâbit vobis. ℣. Spíritus veritâtis, quem mittet Pater de cœlo, ille vos docêbit omnem viam justítiæ. ℟. Et quæ ventûra. ℣. Glória, &. ℟. Et quæ.

Orátio. O Spíritus Sancte. fol. 420.

IN LAUDIBUS.

Ad Cánticum.

Antíphona. Propter timôrem tuum Dómine, in útero accépimus, & parturívimus Spíritum salûtis, quem fecísti super terram.

Cánticum. De nocte vígilat spíritus meus. folio 64.

Orátio.

POne, Dómine, Spíritum tuum in nos; ut parturiâmus spíritum salûtis, quem fecísti super terram: ut, ipso nobíscum in ætérnum manénte, nullis pœnis cruciêmur in futúro exámine. ℟. Amen. Per.

Ad Benedíctus.

Antíphona. Tibi soli Deo honor, & glória, virtus, & potéstas in sæcula sæculôrum.

Cánticum. Benedíctus es Dómine Deus patrum. fol. 6.

Sono. Effúndam, dicit Dóminus, de Spíritu meo ℟. Super omnem carnem: Allelúia. ℣. Prophetábunt filii vestri, & filiæ. Et omnis qui invocáverit Dóminum, salvábitur. ℟. Super omnem.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Allelúia. Laudâte Dóminum de cœlis Allelúia: laudâte eum in excélsis. Allelúia, allelúia. ℣. Laudâte eum omnes Angeli ejus: laudâte eum omnes virtútes ejus. Allelúia, allelúia, allelúia. Psalmus 148.

Léctio libri Joêlis Prophétæ. *Capítulo* 2. ℟. Deo grátias.

HÆc dicit Dóminus: Noli timêre terra, exsúlta & lætâre: quóniam magnificâvit Dóminus ut fáceret. Nolîte timêre animália regiônis: quia germinavérunt speciôsa desérti, quia lignum áttulit fructum suum, & ficus & vinea dedérunt virtûtem suam. Et filiæ Sion exsultâte, & lætámini in Dómino Deo vestro: quia dedit vobis doctôrem justítiæ, & descéndere fáciet ad vos imbrem matutînum & serótinum, in princípio. Et implebúntur áreæ vestræ fruménto, & redundábunt torculária vino & óleo. Et comedêtis vescéntes, & saturabímini: & laudábitis nomen Dei nostri, qui fecit vobíscum mirabília: & non confundêtur pópulus meus in ætérnum. Et sciêtis quia ego in médio Israêlis solus. Noli timêre; sed exsúlta & lætâre, cum magnificâvit Dóminus, ut fáceret: & ego Dóminus Deus vester, & non est álius: & non confundêtur pópulus meus in ætérnum. Et erit post hæc: Effúndam Spíritum meum super terram: & prophetábunt filii vestri, & filiæ vestræ: senes vestri sómnia somniábunt, & júvenes vestri visiónes vidébunt. Sed & super servos meos & ancíllas meas in diêbus illis effúndam Spíritum meum. Et dabo prodígia in cœlo sursùm, & signa in terra deórsùm, sánguinem, & ignem, & vapôrem fumi. Sol vertêtur in ténebras, & luna in sánguinem: ántequàm véniat dies Dómini magnus & terríbilis. Et omnis qui invocáverit nomen Dómini salvus erit. ℟. Amen.

Hym-

Hymnus.

BEàta nobis gáudia
Anni redúxit órbita,
Cùm Spíritus Paráclytus
Effúlsit in Discípulos.
Ignis, vibránte lúmine,
Linguæ figûram détulit;
Verbis ut essent próflui,
Et charitâte férvidi.
Linguis loquúntur ómnium:
Turbæ pavent Gentílium:
Musto madêre députant,
Quos Spíritus repléverat.
Patrâta sunt hæc mysticè,
Paschæ peracto témpore;
Sacro diêrum número,
Quo lege fit remíssio.
Te nunc Deus piíssime,
Vultu precâmur cérnui,
Inlápsa nobis cœlitùs
Largîre dona Spíritûs.
Dudùm sacrâta péctora
Tuâ replésti grátiâ;
Dimítte nunc peccámina,
Et da quiêta témpora.
Anni perâctis ménsibus,
Tanta recúrrunt gáudia;
Votísque dudùm crédulis
Optâtus ádvenit dies;
In quo Spíritus Dómini
Terram replêvit gáudiis:
Cœléstis advéntûs sui
Mundo decúrrunt lúmina.
Quod est probâtum téstibus;
Apostolôrum vócibus;
Cùm sint divérsis óribus
Vanis locúti géntibus.
Tanto redémpti múnere,
Patris, & Nati Spirítui
Juges agâmus grátias,
Deo perénni in sæcula.
Glória tibi Trínitas
Æquâlis una Déitas,
Et ante cuncta sæcula,
Et nunc, & in perpétuum. Amen.

Supplicátio. Orêmus Dei Patris. Quære folio 417.

Capítula.

DOmine Jesu Christe, infúnde Spíritum Sanctum promíssum Patris in nos, qui vivíficet, & dóceat nos plenitúdinem veritâtis in mystério beátæ & indivíduæ Trinitâtis: ut in ejus dono sit perféctio nostræ salûtis, in quo omnis consístit summa virtûtis.

Pater noster. Liberáti à malo. fol. 2.

Lauda. Effúndam de Spíritu meo.

Benedíctio. Spíritus Paráclytus. fol. 420.

In nómine Dómini.

Exeúnte Vésperâ in diem Sanctum Pentecósten.

Lauda. Quóniam apud te est fons vitæ.

Sono. Si dilígitis me, mandâta mea. fol. 419.

Antíphona. Spíritus veritâtis, quem mittet Pater de cœlo, P. Ille vos docêbit omnem viam justítiæ. ℣. Verbo Dómini cœli firmáti sunt: spíritu oris ejus omnis virtus eôrum. P. Ille. ℣. Glória. P. Ille.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda 1. Dùm compleréntur dies Pentecóstes, erant omnes Apóstoli simul in unum: P. Et factus est de cœlo sonus, tamquam Spíritûs válidi adveniéntis. Allelúia. ℣. Sit glória Dómini in sæculum sæculi: lætábitur Dóminus in opéribus suis. P. Et factus. ℣. Glória. P. Et factus.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda 2. Allelúia. Repléti sunt omnes Spíritu Sancto, & cœpérunt loqui váriis linguis, sicut Spíritus dabat pronuntiâre eis. Allelúia. ℣. Beâta gens, cujus Dóminus, Deus ejus; pópulus, quem elêgit Dóminus in hereditâtem sibi. P. Et cœpérunt. ℣. Glória. P. Et.

Dóminus. ℟. Et cum.

Lauda 3. Spíritum tuum dedísti eis, Dómine, qui docêret eos: & Manna non privásti ab ore eôrum. P. Et aquam dedísti eis in siti. Allelúia. ℣. Dómine virtûtum convérte nos: & osténde fáciem tuam, & salvi érimus. P. Et aquam. ℣. Glória. P. Et aquam.

Hymnus. Beâta nobis gáudia. ùt suprà.

Capítula.

SPíritus Sanctus, Dómine, dedûcat nos in viam rectam: ut in nobis malítia non súperet; & in cunctis Divinitâte redúndet.

Pater noster. Liberáti à malo. fol. 2.

Benedíctio.

SPíritus Dei bonus dedûcat vos in viam rectam, & à lapsu peccáminum itínera vestra disjúngat; ℟. Amen. Sitque dux itíneris vestri, qui olim in Discípulos appáruit manifèstus: ℟. Amen. Ut eôdem repléti, & mare hujus sæculi transeâtis inlæsi, & ætérno mereámini de múnere consolári. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Lauda. Effúndam de Spíritu meo.

Orátio. O Spíritus Sancte. fol. 420.

IN

IN PRIMO DOMINICO
POST SANCTUM PENTECOSTEN
IN DIE SANCTISSIMÆ TRINITATIS.

Ad Vésperum.

Lauda. Apud te est, Dómine, P. Fons vitæ: & in lúmine vidébimus lumen. ℣. Fílii hóminum, in protectiône alârum tuârum sperábunt: Et inebriabúntur ab ubertâte domûs tuæ: & torrénte voluntâtis tuæ potum dabis eis Dómine. P. Fons vitæ.

Orátio.

DOmine, apud quem est fons vitæ, & in cujus lúmine aspícimus lumen; énutri in nos tuæ sciéntiæ splendôrem: ut sitiéntibus nobis vitâlem impértias potum; & caligántibus animâbus supérno lúmine restítuas intelléctum. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Sono. Qui exténdit cœlos sicut pellem: qui tegit aquis superiôra ejus. P. Qui facit Angelos suos, spíritus; & minístros suos, ignem uréntem. Allelúia. ℣. Qui fundâvit terram super stabilitâtem ejus: non inclinábitur in sæculum sæculi. P. Qui facit.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Antíphona. Allelúia, Fílii Sion, exsultâte & lætámini in Deo vestro: P. Quia dedit vobis doctôrem justítiæ, & effûdit de Spíritu suo super omnem carnem. ℣. Exsultâte Deo adjutóri nostro: jubilâte Deo Jacob. P. Quia dedit. ℣. Glória. P. Quia. Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Allelúia. Mundâvit nos Dóminus ab ómnibus malis: & dedit nobis cor novum, & spíritum rectum: P. Et áuferet cor lapídeum de carne nostra; ut in viis ejus ambulêmus. Allelúia. ℣. Magnus Dóminus noster, & magna virtus ejus: & sapiéntiæ ejus non est númerus. P. Et áuferet. ℣. Glória, &. P. Et áuferet.

Hymnus. O lux Beâta Trínitas. fol. 113.

Supplicátio.

ORêmus imménsam, & ineffábilem Trinitâtem Patris, & Fílii, & Spíritûs sancti: ut vitam nostram in bonis opéribus dírigat, & post hujus sæculi tránsitum, ætérnam réquiem cum justis concêdat.

℟. Præsta Ætérne Omnípotens Deus.

Kyrie eléïson. ℟. Christe eléïson, Kyrie eléïson.

Capítula.

DEus Spíritus Sancte, à quo creâta sunt ómnia, & restaurâta sunt univérsa: qui in princípio, id est, in Fílio tuo Dómino nostro Jesu Christo, cœlum terrámque fecísti: da nobis, ut Spíritus ille tuus, qui est bonus in ómnibus, in córdibus nostris infundâtur: qui ergo mirabíliter dona gratiârum partîris in síngulis, singuláritèr te manCféstum osténde in remitténdis iniquitátibus nostris.

Pater noster. Liberáti à malo. fol. 2.

Benedíctio.

SPíritus Sanctus, qui repénti sónitu de cœlo ígneis super Discípulos appáruit linguis, plenitúdinem in vobis operêtur suæ sanctificatiônis; ℟. Amen. Et quo docénte, Discípuli sunt prælocúti magnália, eôdem vos inspiránte, confiteámini peccâta vestra, ad consequéndam misericórdiam suam: ℟. Amen. Ut per quem illi éloqui ómnium linguis edócti sunt, per eum sit vobis remíssio ómnium peccatôrum. ℟. Amen. Per.

Lauda. Verbo Dómini cœli firmáti sunt Allelúia: P. Spíritu oris ejus omnis virtus eôrum. Allelúia. Tímeat Dóminum omnis terra. Allelúia. ℣. Quia ipse dixit, & facta sunt: ipse mandâvit, & creâta sunt. P. Spíritu. ℣. Glória. P. Spíritu.

Orátio.

DEus Pater Omnípotens, qui in princípio, id est, in Fílio tuo Jesu Christo Dómino nostro, cœlum, terrámque fecísti; da nobis, ut Spíritus ille tuus, qui super aquas, id est, super cor nostrum tenebrôsum ac flúidum fertur, fructus tibi in nobis beneplácitos operêtur: ut in córpore nostro copiôsa virtûtum exundatiône sanctíficans, indesinénti nos igne amôris tui accéndat. ℟. Amen. Per.

Ad Matutînum.

Hymnus. Ætérne rerum.

Orátio. Ætérnum te auctôrem. fol. 3.

Antíphona. Dómine, quid multiplicáti sunt qui tríbulant me? Tu autem Dómine suscéptor meus es. Psalmus 3.

Antíphona. Lava me ab injustítia mea: & à peccáto meo munda me Dómine. Psalmus 50.

Antíphona. In te confidit ánima mea: líbera me Dómine. Psalmus 56.

Orátio. Dómine Jesu Christe, qui credéntes in te. fol. 3.

Antíphona I. Verbo Dómini cœli firmáti sunt: P. Et spíritu oris ejus, omnis ornâtus eôrum. ℣. Díligit misericórdiam, & judícium: misericórdiâ Dómini plena est terra. P.

P. Et spíritu. ℣. Glória, &. P. Et spíritu.

Orátio.

TUo Dómine Verbo cœli sunt facti, & Spíritu ornáti; quia apud beâtam Trinitâtem nihil discrêtum in ópere, nihil reperîtur sequestrâtum in múnere; quandò ea, quæ Pater facit & Fílius, ea étiam indivísè operâtur & Spíritus Sanctus: Cœléstis ergo fábrica Patris Verbo conséritur, & ornâtus Spíritu oris perfícitur: tríbue proíndè nobis, ut ópera tua cognoscâmus in fide; dùm te Dóminum Trinitâtis essentiâlem crédimus, & æquâlem. ℟. Amen. Per.

Antíphona 2. Spíritus meus erit in médio vestrî; P. Quia ego commovêbo cœlum, & terram: & implêbo domum istam glóriâ, dicit Dóminus. ℣. Omnes gentes pláudite mánibus: jubilâte Deo in voce exsultatiônis. P. Quia. ℣. Glória. P. Quia.

Orátio.

DOmine Deus, súscita in nobis Spíritum tuum Sanctum, quo tua fœcundêtur Ecclésia: ut Spíritûs dona idem Spíritus in médio nostrî pósitus dóceat, replens domum tuam inenarrábili glóriâ: quálitèr in loco isto & ubértas pacis redúndet, & abundántia gratiârum exúberet. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 3. Spíritus Dómini replêvit orbem terrârum: P. Et hoc, quod cóntinet ómnia, sciéntiam habet sensûs. Creâvit enim, ut essent ómnia. ℣. Excélsus super omnes gentes Dóminus, & supra cœlos glória ejus. P. Et hoc. ℣. Glória, & honor. P. Et hoc.

Orátio.

POne, Dómine, Spíritum tuum in médio nostrî, qui mundis nos aquis pœniténtiæ lavans, præparet nos tibi semper in hóstiam vivam: quò nec libìdo templum cordis nostri contáminet, nec flamma ignis ætérni terram nostri córporis pœnáliter in quocúmque contrístet. ℟. Amen. Per misericórdiam.

℟. Facta est super me manus Dómini: & vidi, & ecce Spíritus fulgens veniêbat ab Oriénte, & nubes magnæ erant in eo; P. Et ignis in médio ejus. ℣. Quocúmque ibat Spíritus, páriter elevabántur & rotæ, sequéntes eum: Spíritus enim vitæ erat in rotis. P. Et ignis. ℣. Glória, & honor. P. Et ignis.

Orátio. Deus Pater Omnípotens. Requîre retrò in Vésperis præcedéntibus.

IN LAUDIBUS.

Ad Cánticum.

Antíphona. De nocte vígilat Spíritus meus.
Cánticum. De nocte vígilat. fol. 64.
Orátio. De nocte vigilántem. fol. 124.

Ad Benedíctus.

Antíphona. Tibi soli Deo honor, & glória, & virtus, & potéstas in sæcula sæculôrum.
Cánticum. Benedíctus es Dómine. fol. 6.
Sono. Qui exténdit cœlos sicut pellem. folio 423.
Lauda. Laudâte Dóminum de cœlis Allelúia: laudâte eum in excélsis Allelúia, allelúia. Psalmus 148.
Léctio libri Sapiéntiæ Salomônis. *Cap.* 1. ℟. Deo grátias.

DIlígite justítiam, qui judicâtis terram. Sentîte de Dómino in bonitâte, & in simplicitâte cordis quærite illum: quóniam invenîtur ab his, qui non tentant illum: appáret autem eis, qui fidem habent in illum: pervérsæ enim cogitatiónes séparant à Deo: probâta autem virtus córripit insipiéntes: quóniam in malévolam ánimam non intrâbit sapiéntia, nec habitâbit in córpore súbdito peccátis. Sanctus enim Spíritus disciplînæ effúgiet fictum, & avértit se à cogitatiónibus, quæ sunt sinè intelléctu, & corripiêtur superveniénte iniquitâte. Benígnus est enim Spíritus sapiéntiæ, & non liberâbit maledíctum à lábiis: quóniam renis illìus testis est Deus, & cordis ejus scrutâtor est verus, & linguæ ejus adjûtor. Quóniam Spíritus Dómini replêvit orbem terrârum. ℟. Amen.

Hymnus. Splendor Patérnæ glóriæ. folio 67.
Supplicátio. Orêmus imménsam.
Capítula. Deus Spíritus Sancte.
Lauda. Verbo Dómini cœli.
Benedíctio. Spíritus Sanctus, qui repénti sónitu. Requîre fol. 423.

In nómine Dómini nostri Jesu Christi.

Exeúnte Vésperâ.

Lauda. Apud te est Dómine.
& Orátio. Dómine apud quem. Quære f. 423.
Sono. Qui exténdit cœlos sicut pellem, ut suprà.
Antíphona. Verbo Dómini cœli firmâti sunt: spíritu oris ejus omnis virtus eôrum. ℣. Bénedic ánima mea Dóminum in omni témpore: semper laus ejus in ore meo.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda 1. Allelúia. Spíritus tuus bonus Deus de-

deducat nos in viam rectam. Allelúia. ℣. Quóniam magnus Dóminus, & laudábilis nimis: terríbilis super omnes Deos. P. Dedûcat nos. ℣. Glória, & honor Patri. P. Dedûcat nos.
Dóminus sit semper. ℟. Et cum.
Lauda 2. Bénedic ánima mea Dóminum. Allelúia: Qui ponit nubem ascénsum suum. Allelúia. P. Qui facit Angelos suos, Allelúia spíritus; & minístros suos, ignem uréntem. Allelúia. ℣. Qui fundâvit terram super stabilitâtem suam: & non inclinábitur in sæculum sæculi. P. Qui facit. ℣. Glória, & honor. P. Qui facit Angelos.
Hymnus. Altíssimi Verbum Patris. Quære folio 94.
Supplicátio. Orêmus imménsam, & ineffábilem, &c. Requîre fol. 423.

Capítula.

INclinêmus Deo, fratres charíssimi, corda cum láchrymis: & confiténtes peccâta nostra clementíssimo Conditóri, jugi obsecratiône clamêmus è terris:
Pater noster. Liberáti à malo. fol. 2.

Benedíctio.

BEnedîcat vobis Omnípotens Dóminus, qui nos dignâtus est plasmâre de níhilo. ℟. Amen. Ipse sanet languóres nostros, qui noster est solus Dóminus, & Redémptor: ℟. Amen. Atque ipsi semper sit cura de vobis, in quo omnis est plenitûdo nostræ salûtis. ℟. Amen. Per misericórdiam, &c.
Lauda. Verbo Dómini cœli.
Orátio. Deus Pater Omnípotens, qui &c. Requîre fol. 423.

IN SECUNDO DOMINICO POST SANCTUM PENTECOSTEN.

Ad Vésperum.

Lauda. In nóctibus extóllite manus vestras in sancta, P. Et benedícite Dóminum. ℣. Qui statis in domo Dómini, in átriis domûs Dei nostri. P. Et benedícite Dóminum.
Dóminus sit. ℟. Et cum.
Sono. Deus in te sperávi: Dómine, non. Requîre fol. 112.
Antíphona. Dóminus dat sapiéntiam; P. Et ex ore ejus sciéntia, & prudéntia procêdet. ℣. Magnus Dóminus & laudábilis nimis: & magnitúdinis ejus non est finis. P. Et ex ore. ℣. Glória, & honor. P. Et ex ore.
Dóminus sit. ℟. Et cum.
Antíphona. Dilígite justítiam, qui judicâtis terram. Sentîte de Dómino in bonitâte, P. Et in simplicitâte cordis quærite illum. ℣. Audîte hæc omnes gentes: áuribus percípite, qui habitâtis orbem. P. Et in. ℣. Glória, & honor. P. Et in.
Dóminus sit. ℟. Et cum.
Antíphona. Meum est consílium, & æquitas, mea est prudéntia, & mea est fortitûdo. P. Per me príncipes, & reges ímperant, & poténtes decérnunt justítiam. ℣. Audi pópulus meus, & testificâbor tibi: Israël, si me audíeris. P. Per me. ℣. Glória. P. Per me.
Dóminus sit. ℟. Et cum.
Lauda. Hæreditâte adquisívi testimónia tua in ætérnum: Allelúia. P. Quia exsultátio cordis mei es tu. Allelúia, allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Inclína cor meum ad faciéndas justificatiónes tuas in ætérnùm, propter retributiônem. P. Quia exsultátio. ℣. Glória, & honor. P. Quia.
Hymnus. O lux beâta Trínitas. Quære f. 113.
Supplicátio. Orêmus Redemptôrem. fol. 66.

Capítula.

TRansácto diéi currículo, noctísque appropinquánte spátio, tibi, Dómine, lúminis incénsum offérimus vespertînum, supplicitèr postulántes magnificéntiam tuam: & quod in nobis offuscâtur calígine peccatôrum, tui lúminis incensiône clarífica; & pectus nostrum, quod inimîcus offúscat, tu Dómine, sólitâ pietâte inlústra. Et si óculis corpóreis in nocte dormîmus, præsta Omnípotens Deus; ut in te mentis áciem dirigâmus, terminôque noctis impléto, reparátâ luce ad oratiônem surgéntes, in laudem glóriæ tuæ moménta futúri diéi expectêmus.
Pater noster. Liberáti à malo. fol. 2.

Benedíctio.

BEnedîcat vos Dóminus Jesus Christus, Dei Fílius, rex ætérnus, & miseréatur vobis. ℟. Amen. Mittat vobis Dóminus Angelum suum Sanctum Michaêlem príncipem, qui custódiat corda, & córpora vestra. ℟. Amen. Máneat pax Dómini nostri Jesu Christi vobíscum, ut in lúmine pacis ambulêtis, & in número Sanctôrum computáti sitis. ℟. Amen. Per misericórdiam ipsîus.
Lauda. Bonum mihi est Allelúia P. Lex oris tui. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Bonitâtem fecísti cum servo tuo Dómine, secúndùm verbum tuum. P. Lex. ℣. Glória, & honor. P. Lex.

Orátio.

DOmine ante te omne desidérium nostrum; & gémitus noster non est ab-

scónditus à te : præsta ergo, quæ desiderâmus; & parce, quæ géssimus: simúlque & fructum nostris tríbue desidériis; & véniam concêde peccátis. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Ad Matutînum.

Hymnus. Ætérne rerum Cónditor. fol. 3.

Orátio.

OMnípotens, ætérne, miséricors Deus, qui témporum das témpora; qui síngulis tempóribus das grátiam, quâ administréntur: te veniénte, prolíxitas tenebrârum exæstuat; gallo nos consolâris canénte: ut, dùm præco diéi sonat, diúrni óperis meditátio revivíscat. Réspice ergo nos júgitèr, & instíga, ne profúndæ noctis errôre persuássi, diéi obliviscâmur perénnis; sed labéntes in ténebris érige, & vidéndo nos córrige: ut cum Petro resipiscâmus errâta, & páribus láchrymis crímina defleâmus commíssa. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Antíphona. Vocem meam precor, de monte sancto tuo exáudi me. Psalmus 3.

Antíphona. Tibi soli peccávi, Dómine; malum coram te fecit ánima mea. Psalmus 50.

Antíphona. Deus, sub umbra alârum tuârum prótege nos. Psalmus 56.

Orátio.

DIscute à nobis, Unigénite ingéniti Patris, somnum córporis; & clemens placâtus nostris parce piáculis: ut in te redemptôrum cópia piis frequentêtur vigíliis; tuísque digna habeâtur obtútibus sacris: & quod nunc insérere nítitur nobis ignóbilis carnis fragílitas, Divinitâtis tuæ dono surgat in glória. Tu ergo Dómine cunctis in te confidéntibus lumen largum impénde; & ad supérnam pátriam, alârum tuârum obumbratiône nos áttrahe. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam Deus, &c.

Antíphona 1. In te, Dómine, omne desidérium nostrum: P. Et gémitus noster non est abscónditus à te. Cor enim nostrum conturbâtum est in nobis: ℣. Proptéreà non timébimus dùm conturbábitur terra, & transferéntur montes in cor maris. P. Et gémitus. ℣. Glória, & honor. P. Et gémitus.

Orátio. Dómine ante te omne desidérium. Requîre in Vésperis præcedéntibus.

Antíphona 2. Humiliâta est in púlvere ánima nostra: adhæsit in terra venter noster. P. Exsúrge, quarè obdórmis Dómine? exsúrge, & ne repéllas nos in finem. ℣. Quarè fáciem tuam avértis, oblivísceris inópiæ nostræ, & tribulatiónis nostræ? P. Exsúrge. ℣. Glória, & honor Patri. P. Exsúrge, quare obdórmis.

Orátio.

EXsúrge, Dómine, ádjuva nos contra omnem malítiam persequéntium; & líbera nos propter nomen tuum à contrarietâte spirítuum immundôrum: ut, qui nos in loco humiliásti afflictiônis, exáltes íterum in remuneratiône virtûtis. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 3. Audi pópulus meus, & loquar: Israël, & testificâtor tibi: quóniam Deus Deus tuus ego sum. In tribulatiône invocásti me, P. Et liberávi te, & exaudívi te in abscóndito tempestâtis. ℣. Deus deôrum Dóminus locûtus est: & vocâvit terram, à solis ortu usque ad occâsum: ex Sion spécies decôris ejus. P. Et liberávi te. ℣. Glória, & honor Patri. P. Et liberávi.

Orátio.

DOmine, qui manifèstus créderis in judício cum majestâte ventûrus; misericórdiâ tuâ à peccátis erípias; ne nos justítia simul cum peccatóribus pértrahat. ℟. Amen. Per.

℟. Nos iníquè égimus, & ad iracúndiam te provocávimus, Dómine: proptéreà tu inexorábilis es. Scrutêmur corda nostra, & quærâmus, & revertâmur P. Ad te Dómine. ℣. Numquid in ætérnum obliviscêris nostri? derelínques nos in longitúdinem diêrum? Convérte nos, & convertâmur P. Ad te Dómine. ℣. Glória, & honor Patri. Reiterêtur ℟. Nos iníquè.

Aliud Responsórium. Ne abstúleris Dómine misericórdiam tuam à nobis. P. Quia ecce facti sumus despécti, & inimíci, húmiles super terram propter peccâta nostra. ℣. Meménto Dómine quid factum sit nobis: áspice, & vide oppróbrium nostrum. P. Quia ecce. ℣. Glória, & honor. ℟. Ne abstúleris.

Aliud Responsórium. Propitiâre Dómine pópulo tuo, quia peccâvit tibi: P. Et omnes iniquitátes eôrum ne memíneris; sed fac cum eis misericórdiam, & exáudi illos, pro quibus invocáveram te, Dómine. ℣. Convértere Dómine aliquántulùm, & delectâre super servos tuos. P. Et omnes. ℣. Glória, & honor. ℟. Propitiâre.

IN LAUDIBUS.

Ad Cánticum.

Antíphona. Dómine Deus noster, pósside nos:

nos: Dómine, præter te, álium non nóvimus, nomen tuum invocávimus.
Cánticum. De nocte vígilat. fol. 64.
Orátio. De nocte vigilántem. Quære fol. 124.

Ad Benedíctus.

Antíphona. Est Deus in cœlo, cui nos servìmus, & potens est liberâre nos de malis nostris, & de manu mortis erípere nos.
Cánticum. Benedíctus es Dómine. fol. 6.
Orátio. Dómine Deus Patrum.
Sono. Verba mea. Quære fol. 93.
Léctio libri Ecclesiástici. *Capítulo 7.*
℟. Deo grátias.

FIli, Non te pígeat visitâre infirmum: ex his enim in dilectiône firmáveris. In ómnibus opéribus tuis memorâre novíssima tua, & in ætérnùm non peccâbis. Capít. 8. Non lítiges cum hómine poténte, ne fortè íncidas in manus illìus. Non conténdas cum hómine locuplête, ne fortè íncites tibi litem: multos pérdidit aurum atque argéntum, & usquè cor regum exténdit & convértit. Non lítiges cum hómine linguáto, ne malè de progénie tua loquâtur. Ne despícias hóminem averténtem se à peccáto, neque impróperes ei: meménto quóniam omnes sumus in correptiône. Ne spernas hóminem in sua senectûte: étenim hæc nobis senéscunt. Noli de mórtuo gaudêre: sciens quóniam omnes moriêmur, & in gáudium vólumus venîre. Ne despícias narratiônem presbyterôrum sapiéntium; in verbis enim illôrum conversâre: ab ipsis enim disces doctrînam intelléctûs, & servâre mandâta sinè queréla. ℟. Amen.
Hymnus. Splendor. fol. 67.
Supplicátio. Orêmus Redemptôrem, ùt suprà.

Capítula.

TE deprecâmur, Dómine sancte Pater, ætérne Deus, auctor lúminis sempitérni, qui fecísti, ut orirêtur lumen indefíciens, & temporâlem lucem occíduo fine clausísti; ut per successiônem nox excluderet diem, & dies revelâta noctem suâ claritâte fugâret: te ítaquè opíficem ómnium deprecâmur Dóminum, ut terrêna operátio simùl suo auctôre deficiat.

Pater noster. Liberáti à malo. fol. 2.
Lauda. Cantâte Dómino.
Orátio. Tibi Dómine. fol. 94.

Exeúnte Vésperâ, ómnia dicántur, ut in exeúnte Vésperâ de primo Domínico post Octávam Epiphaníæ, Quære fol. 94. Excépto

Capítula.

ADsíduis oratiónibus culpârum nostrârum véniam deprecántes, infinîtam Dei Patris Omnipoténtis misericórdiam vespertînam præposcâmus: & ut nos fidei amôre flammátos, charitâtis unitâte connéxos, Jesus Christus Dóminus noster per ómnia custodîre dignêtur.

Pater noster. Liberáti à malo. fol. 2.

Benedíctio.

DEprecâmur, Omnípotens Pater, ut hos servos tuos propítiâ majestâte custódias; ℟. Amen. Accingántur virtútibus pacis, & frequenténtur munéribus pretiósis; ℟. Amen. Permáneant in certámine pertináces, & exístant in prælio dimicándo victóres. ℟. Amen. Per misericórdiam.
Orátio. Dómine ante te, &c. fol. 425.

IN TERTIO DOMINICO POST SANCTUM PENTECOSTEN.

Ad Vésperum.

Lauda. Apud te est Dómine fons vitæ, &c.
Orátio. Dómine, apud quem est fons, &c. Requîre fol. 120.
Sono. Ténebræ non. Requîre fol. 120.
Antíphona. Thronus tuus Deus inæstimábilis, & glória incomprehensíbilis: cui adstant omnes exércitus Angelôrum cum tremôre: P. Cujus aspéctus arefâcit abyssum, & indignátio facit tabéscere montes. ℣. Dómine Deus virtûtum quis símilis tibi? potens es Dómine, & véritas tua in circúitu tuo. P. Cujus. ℣. Glória. P. Cujus.
Dóminus sit. ℟. Et cum.
Antíphona. Laudâbo Dóminum in cubíli meo: P. Die ac nocte tenêbo eum; & non dimíttam illum. ℣. Exaltâbo te Dómine Deus meus, & rex meus: & benedîcam nomen tuum in ætérnum, & in sæculum sæculi. P. Die ac nocte. ℣. Glória. P. Die.
Dóminus sit. ℟. Et cum.
Antíphona. Dómine Deus Patris nostri Abraham, & Deus Isaac, qui dixísti, ut benefáceres nobis, P. Erue nos de manu iniquitâtis nostræ. ℣. Convérte nos Deus noster: & avérte iram tuam à nobis. P. Erue nos. ℣. Glória. P. Erue nos.
Dóminus sit. ℟. Et cum.
Lauda. Justus es Dómine: Allelúia. P. Et rectum judícium tuum. Allelúia. ℣. In ætérnum Dómine pérmanet verbum tuum in cœ-

cœlo. Allelúia, allelúia. ℟. Et rectum. ℣. Glória, &c. ℟. Et rectum.

Hymnus. Invéntor rútilis. fol. 91.

Supplicátio. Orêmus. fol. 66.

Capítula.

IMmolántes tibi, Dómine Deus noster, in die sanctæ solemnitâtis vespertînam hóstiam laudis orâmus; ut inclînes misericórdiæ tuæ aurem ad vota pópuli supplicántis: Fiat in conspéctu tuo orátio súpplicum, suavitâtis incénsum; elevátio mánuum meârum, sacrificium vespertînum. Proficiat hæc Dómine, fámulis tuis ad firmam protectiônem: ut omni horâ, omnîque témpore nos per munus misericórdiæ tuæ & in diúrnis áctibus prótegas; & in noctúrno sopôre custódias.

Pater noster. Liberáti à malo, &c. Requîre fol. 2.

Benedíctio.

BEnedictiônum suárum super vos piíssimus Dóminus imbrem benígnus infúndat. ℟. Amen. Angélicâ vos custódiâ prótegat; antíquum hostem à córdibus vestris expéllat: ℟. Amen. Ut cíngulo castitâtis adstríctos, nulla vos ludificatiônis suæ arte cállidus detérreat inimîcus. ℟. Amen. Per.

Lauda. Princípium verbôrum tuôrum véritas. Allelúia. ℟. In ætérnum pérmanent ómnia judícia justítiæ tuæ. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Lucérna pédibus meis verbum tuum Dómine, & lumen sémitis meis. ℟. In ætérnum. ℣. Glória. ℟. In.

Orátio.

DEus suâvis ac mitis, multúmque invocántibus te miséricors, oratiônem nostram áuribus pércipe; ac de multitúdine misericórdiæ tuæ nostra errâta rémove: & ne humi proni reptêmus, ad te vidéndum nos eréptos státue. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Ad Matutînum.

Hymnus. Ætérne rerum Cónditor. Quære folio 3.

Orátio.

DEus, qui próvidâ majestâte creatúræ totîus gubernatiônem impéndis, & diúrnis curis quiêtem noctúrnam oppónis: tu véniens prolixitâtem tenebrârum exæstua, & gallo, nos consolâre, canénte: ut dum præco diéi sonat, diúrni óperis meditátio revivíscat. Réspice nos júgiter cleménti intúitu, & instíga, ne profúndæ noctis errôre persuássi, diéi obliviscâmur perénnis; sed labéntes in ténebris érige, & vidéndo nos córrige: ut cum Petro resipiscâmus errâta, & páribus láchrymis defleâmus commíssa. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona. Deus salus ómnium tu es: véniat super pópulum tuum & benedíctio tua. Psalmus 3.

Antíphona. Deus veritâtem díligis: incérta & occúlta sapiéntiæ manifestásti mihi. Psalmus 50.

Antíphona. Clamâbo ad Deum altíssimum: Deum conditôrem ómnium qui benefêcit mihi. Psalmus 56.

Orátio.

MUlti dicunt ánimæ nostræ, in te Dómine non esse salûtem: quos tuâ Deus fortitúdine cóntere; tuâque virtûte hóstium míllia ad níhilum rédige: atque nos ab injustítiæ sórdibus lava; & à peccatôrum nostrôrum facínore munda: ut parâtum sit cor nostrum tuæ resurrectiônis cánere psalmum; & inlæsum persólvere votum ad officium matutînum. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 1. Audi Dómine deprecatiônem pópuli; ℟. Et cunctôrum preces orántium in isto loco Deus de cœlo exáudi. ℣. Quia tu Dómine suâvis ac mitis es; & multùm miséricors invocántibus te. ℟. Et cunctôrum. ℣. Glória. ℟. Et cunctôrum.

Orátio. Deus suâvis ac mitis. Requîre in Vésperis præcedéntibus.

Antíphona 2. Tu nobis es, Dómine, refúgium à pressúra, quæ circúmdedit nos. ℟. Multa sunt enim flagélla peccatôrum nostrôrum. ℣. Pro hac orâbit ad te omnis sanctus, in témpore opportúno. ℟. Multa sunt. ℣. Glória, &c. ℟. Multa sunt.

Orátio.

DA nobis Dómine peccatôrum remissiônem, qui purgátis præstas beatitúdinem: esto refúgium à pressúra damnatiônis, qui indúltor es libertâtis: & quia multa flagélla peccatôrum in nobis plagâ inruénte sentîmus, in te confidéndo circúmdari nos tuâ misericórdiâ sentiâmus. ℟. Amen. Per.

Antíphona 3. Miserêre nobis Dómine, miserêre: ℟. Quia multùm repléti sumus contémptu. ℣. Ad te levávi óculos meos, qui hábitas in cœlis. ℟. Quia. ℣. Glória, & honor. ℟. Quia multùm.

Orátio.

MIserêre nobis, Dómine; expectatióni nostræ quæsîtum auxílium tríbue:

bue: ut, qui supernôrum repléti sumus contémptu, defensiônis tuæ muniâmur auxílio. ℟. Amen. Per misericórdiam.

℟. Esto nobis Dómine protéctor, & médicus: tu peccatôrum nostrôrum vúlnerum sólitâ pietâte tríbuis medicînam: tu errántibus es via. P. Et te, Deus pie, quæréntibus das corônam. ℣. Te pupílli patrem; te egéni, atque peccatóres mereántur habêre pastôrem. P. Et te Deus. ℣. Glória. ℟. Esto nobis.

IN LAUDIBUS.

Ad Cánticum.

Antíphona. Dómine Deus noster, pacem tuam da nobis: ómnia enim dedísti nobis.

Cánticum. De nocte vígilat. fol. 64.

Orátio. De nocte vigilántem. fol. 124.

Ad Benedíctus.

Antíphona. Servi Dei Dóminum benedícite, qui vos éruit ab ínferis; & de manu mortis liberâvit nos.

Cánticum. Benedíctus es Dómine Deus. folio 6.

Orátio. Dómine Deus qui super.

Sono. Emítte lucem tuam, Cum Lauda, & Psalmo. Quære fol. 111. & 112.

Léctio libri Ecclesiástici Salomônis.

Capítulo 9.

℟. Deo grátias.

FIli, Ne derelínquas amîcum antíquum: novus autem non erit símilis illi. Vinum novum, amîcus novus: veteréscet, & cum suavitâte bibes illud. Non zeles glóriam & opes peccatôris: non enim scis quæ ventûra sit illîus subvérsio. Non pláceat tibi injúria injustôrum, sciens quóniam usque ad ínferos non placêbit ímpius. Longè esto ab hómine potestâtem habénte occidéndi, & non suspicáberis timôrem mortis: & si accésseris ad illum, noli áliquid commíttere, ne fortè áuferat vitam tuam. Communiônem mortis scito: quóniam in médio laqueôrum ámbulas, & super doléntium arma ambulâbis. Secúndùm virtûtem tuam cave te à próximo tuo, & cum sapiéntibus & prudéntibus tracta. Viri justi sint tibi convívæ, & in timôre Dómini sit glória tua. ℟. Amen.

Hymnus. Splendor. fol. 67.

Supplicátio. fol. 66.

Capítula.

DEus Omnípotens, qui cuncta moderâris, & tuis óculis prætérita, præsentiâque, & futûra tamquam recéntia recognóscis: da véniam malis nostris: tríbue prætéritis áctibus remissiônem; dona præséntibus pacem, & de futúris plenam concêde credulitâtem: ut amputátis à nobis máculis delictôrum, prótegi mereâmur in hac die Sanctôrum excúbiis Angelôrum.

Pater noster, &c. Liberáti à malo. fol. 2.

Lauda. Cantâte Dómino cánticum novum.

Orátio. Tibi Dómine. fol. 94.

In exeúnte Véspera, ómnia dicántur, ut in exeúnte Véspera de primo Domínico post Octávam Epiphaníæ Dómini fólio 94. Excéptis Capítula & Benedíctio, quæ sequúntur:

DOmine Deus, vita mortálium, lux fidélium, virtus operántium, réquies defunctôrum; da nobis, Dómine, tranquíllam, & ab omni inquietúdine líberam noctem: ut post plácidi sopôris indúcias, cum grátia múneris tui, veniénte luce, Spíritus Sancti indústriâ dotáti, tibi grátiæ múnera reférre mereâmur inlæsi.

Pater noster.

Benedíctio.

BEnedic Dómine hanc plebem tuam, Christi tui sánguine comparâtam. ℟. Amen. Ne quicquam hábeant cœcitâtis, qui jam greges recensíti sunt Christi: ℟. Amen. Consérva in eis, Dómine, tutam vitam nuptiâlem, ut Patriarchârum, omniúmque Sanctôrum mereántur esse convívæ. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Nota, quòd, quamvis in Missâle habêmus quatuórdecim Domínicas, & hîc non habêmus, nisi decem recitándas; si áliquod festum defúerit, & volúerint recitâre officium Dominicâle, dicántur de Domínicis prætéritis: scílicet post Sanctum Pentecósten.

IN DOMINICA ANTE JEJUNIUM KALENDARUM NOVEMBRIUM.

Ad Vésperum.

Lauda. In nóctibus extóllite manus vestras in sancta: P. Et benedícite Dóminum. ℣. Qui statis in domo Dómini, in átriis domûs Dei nostri. P. Et benedícite.

Orátio.

IN nóctibus manus nostras ad te extóllimus Dómine, ut nos in Ecclésia tua fixos státuas; ac dùm mundiálibus imprímimur sárcinis, nostrâ laudári te actiône concédas. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Sono. Intrâte portas. Requîre fol. 128.

Antíphona. Allelúia Dómine Deus patris nostri Abraham, & Deus Isaac, qui dixísti, ut

ut benefáceres nobis ; P. Erue nos de manu iniquitâtis nostræ. ℣. Convérte nos Deus salutâris noster : & avérte iram tuam à nobis. P. Erue nos. ℣. Glória , & honor. P. Erue nos.

Dóminus sit, ℟. Et cum.

Lauda. Ne memor fúeris Deus P. Iniquitátes nostras antíquas , Allelúia. ℣. Citò nos prævéniat misericórdia tua : quia páuperes facti sumus nimis. P. Iniquitátes nostras. ℣. Glória , & honor. P. Iniquitátes nostras.

Hymnus. Invéntor rútilis , &c. fol. 91.

Supplicátio. Orêmus Redemptôrem. Requîre fol. 66.

Capítula. Defénsio nostra Dómine.

Benedíctio. Benedîcat vobis Omnípotens Dóminus. Requîre fol. 121.

Lauda. Irascímini , & nolîte peccâre : Allelúia. Dícite in córdibus vestris , Allelúia: P. Et in cubílibus vestris compungímini. Allelúia , allelúia. ℣. Sacrificâte sacrifícium justítiæ , & sperâte in Dómino. P. Dícite. ℣. Glória, & honor. P. Et in cubílibus.

Orátio.

TIbi Dómino soli súbjacet ánima nostra, quem omnis Creatôrem suum agnóscit natûra : à te virtûtem patiéntiæ , ne scándalo moveâmur, accípimus ; qui omne, quod sumus , debêre nos nóvimus : Fac ergo nos spe numquam iniquitâtis fulcíri ; nec fallácibus divítiis cor nostrum appónere : ut in te solo adsuescâmus requiéscere ; & ad promeréndum petîta , coram te corda nostra compúncta éffice. ℟. Amen. Per.

In nómine Dómini.

Ad Matutînum.

Hymnus. Ætérne rerum. fol. 3.

Orátio. Deus, quem totîus. fol. 118.

Antíphona. Salus tua Dómine super pópulum tuum. Psalmus 3.

Antíphona. Dele iniquitátes meas. Psalmus 50.

Antíphona. Clamâbo ad Deum Altíssimum: qui benefêcit mihi. Psalmus 56.

Orátio. Dómine Deus, cui ad. fol. 119.

Antíphona. Fílii hóminum dives, & páuper. P. Inclinêmus Deo corda nostra : & ne timeâmus in die mala. ℣. Audîte hæc omnes gentes: áuribus percípite omnes qui habitâtis orbem. P. Inclinêmus. ℣. Glória. P. Inclinêmus.

Orátio.

AUdiant simùl te Dómine suæ salûtis auctôrem & dives ac páuper ; mandátis tuis aurem accómmodent , simùl áudiant simúlque concúrrant: ne schísmatum & hæresum errôre sejúnctis , áliis sint præcépta vitália odor vitæ in vitam , & áliis odor mortis in mortem : idcírcò Dómine & advérsos cóllige , & conjúnctos non sinas dírimi ab unitâte Ecclésiæ : ibîque ómnium ad percipiéndam fidem præparêtur audítio, quò salvándis promíttitur grátiæ plenitûdo. ℟. Amen. Per misericórdiam , &c.

Antíphona 2. Sperâte in Deum omne concílium populôrum , P. Effúndite coram illo corda vestra : quia ipse auctor vester est. ℣. Nolîte sperâre in iniquitâte , & rapínas nolîte concupíscere : divítiæ si fluent , nolîte cor appónere. P. Effúndite. ℣. Glória, & honor. P. Effúndite.

Orátio. Tibi Dómino soli súbjacet, &c. Requîre in Vésperis præcedéntibus.

Antíphona 3. Convérte nos Deus salutâris noster.

Orátio. Convérte nos Deus. Quære fol. 116.

℟. In te confidunt omnes ánimæ dicéntes: Citò Deus miserébitur nobis , quia Dóminus locûtus est , dicens : Gaudêbo super unum pœniténtem, P. Quàm super nonagínta novem justis , non indigéntibus pœniténtiâ. ℣. Gáudium erit in cœlo coram Angelis Dei super uno peccatôre pœniténtiam agénte. P. Quàm. ℣. Glória. ℟. In te confidunt.

IN LAUDIBUS.

Ad Cánticum.

Antíphona. Tu Dómine propter nos.

Cánticum. Dómine qui hábitas in ætérnum. fol. 128.

Ad Benedíctus.

Antíphona. Fílii hóminum. Ut suprà.

Orátio. Dómine Deus patrum. fol. 93.

Sono. Deus misereâtur nobis, P. Et benedîcat nos : Allelúia. ℣. Illúminet Dóminus vultum suum super nos, P. Et benedîcat nos.

Lauda. Laudâte Dóminum de cœlis Allelúia : laudâte eum in excélsis. Allelúia. Psalmus 148.

Léctio libri Ecclesiástici Salomônis. *Cap.* 2.

℟. Deo grátias.

METuéntes Dóminum sustinête misericórdiam ejus : & non deflectâtis ab illo ne cadâtis. Qui timêtis Dóminum , crédite illi : & non evacuábitur merces vestra. Qui timêtis Dóminum , sperâte in illum : & in oblectatiône véniet vobis misericórdia. Qui timêtis Dóminum , dilígite illum , & illumi-

minâbit corda vestra. Respícite filii natiónes hóminum: & scitôte quis sperâvit in Dómino, & confûsus est: permánsit in mandátis ejus, & derelíctus est? & quis invocâvit eum, & despéxit illum? Quóniam pius & miséricors Deus, & dimíttit in témpore tribulatiônis peccâta ómnibus exquiréntibus se in veritâte. Væ dúplici corde, & lábiis scelerátis, & mánibus malefaciéntibus, & peccatóri terram ingrediénti duâbus viis. Væ dissolútis corde, qui non credent Deo: ídeò non protegúntur ab eo. Væ his, qui perdidérunt sustinéntiam, & qui dereliquérunt vias rectas, & divertérunt in vias pravas. Et quid faciêtis, cùm aspícere cœperit Dóminus? Qui timent Dóminum, non erunt incredíbiles verbo ejus: & qui díligunt illum, conservábunt viam illîus. Qui timent Dóminum, inquírent quæ beneplácita sunt illi: & qui díligunt eum, replebúntur lege ipsîus. Qui timent Dóminum, parábunt corda sua, & in conspéctu illîus sanctificábunt ánimas suas. ℟. Amen.

Hymnus. Spléndor patérnæ. fol. 67.

Supplicátio. Orêmus. fol. 66.

Capítula.

JAm fulget óriens, jam próperat dies; jam fugátis ténebris aurôra rubéscit, in luce jam claret luce puríssimâ cœlum: & sol refúlgens rádios suos infert mundo: cuncta festínant; optant te Dóminum habêre propítium, quem suum auctôrem semper agnóscunt, páritèr & defensôrem.

Pater noster.

Lauda. Iráscimini, & nolîte. Requîre in superióribus Vésperis.

Orátio. Tibi Dómine in Ecclésia Sanctôrum. fol. 117.

IN NOMINE DOMINI NOSTRI JESU CHRISTI:

Incipit officium jejuniôrum Kalendârum Novémbrium, quod observâtur tribus diêbus ante festum Sancti Cypriáni, prout séquitur. Super psalmos.

Antíphona. Tu autem Dómine suscéptor meus es, glória mea, & exáltans caput meum. Psalmus 3.

Orátio. Quamvis Dómine. Quære fol. 68.

Antíphona 1. Delícta quis intélligit. Psalmus 18.

Orátio. Ab occúltis nostris.

Antíphona 2. Exáudi nos in die. Psalmus 19.

Orátio. Tribulatiónes cordis nostri. fol. 68.

Antíphona 3. Cantábimus, & psállimus virtútes tuas. Psalmus 20.

Orátio.

VIrtus imménsa Dómine, tibi subdâtur ánima & caro nostra; tibìque sincerìssimè desérviat vita nostra: desidérium ánimæ, quo ad te pervéniat, supple; & labiôrum deprecatiônem, millefórmis ille ne subrípiat, súscipe: occúltum hostem devínce virtûte tuâ; nosque præveni in benedictiône; & per viam vitæ perduc ad gáudia sempitérna. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Deus misereâtur nobis, & parcat peccátis nostris, P. Et avértat iram suam à nobis. ℣. Inlúminet vultum suum super nos, & misereâtur nobis. P. Et avértat. ℣. Glória, & honor. P. Et avértat.

IN LAUDIBUS.

Antíphona. Iniquitátes ego agnósco: & peccâtum meum contra me semper. Psalmus 50.

Orátio.

AGnoscéntibus nobis iniquitátes nostras, & própria tibi Dómine pandéntes piácula, ejulántes láchrymis, péctore verberáto súpplices orâmus: ut avértas à nostris sceléribus fáciem tuam; & déleas, quæ géssimus, cuncta peccâta: Crea ítaquè Deus in corde nostro, quod ames; & propitiatiône sólitâ dimítte, quod odis: ac si te crebrò ad irascéndum nostra iníqua exásperant vítia; tua te nobis placábilem reddat indulgéntia copiôsa. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Ad Cánticum.

Antíphona. Ne extérmines plebem,

Et Cánticum. Dómine Dómine Rex deôrum. fol. 103.

Matutinárium.

Sit splendor Dómini Dei nostri super nos, & ópera mánuum nostrârum dírige super nos: ℣. Réspice in servos tuos, & in ópera tua: & dírige filios eôrum. P. Et ópera mánuum nostrârum. ℣. Glória, & honor. P. Et ópera.

Lauda. In sanctis ejus laudâte: Allelúia, allelúia. In firmaménto virtûtis ejus laudâte Dóminum. Psalmus 150.

Léctio libri Ecclesiástici Salomônis. *Capítulo* 4.

℟. Deo grátias.

FIli conserva tempus, & devíta à malo. Pro ánima tua non confundâris dícere verum. Est enim confúsio addúcens peccâtum, & est confúsio addúcens glóriam & grátiam.

Ne

Ne accípias fáciem advérsùm fáciem tuam, nec advérsùs ánimam tuam mendácium. Non revereâris próximum tuum in casum suum: nec retíneas verbum in témpore salûtis. Ne abscóndas sapiéntiam tuam in decôre ejus. In lingua ejus cognóscitur sapiéntia: & sensus, & sciéntia, & doctrîna in verbis veritâtis, & firmaméntum in opéribus justítiæ. Non contradícas veritáti ullo modo, & de mendácio ineruditiônis tuæ confúndere. Non confundâris confitéri peccâta tua, & ne subjícias te omni hómini pro peccáto. Noli resístere contra fáciem poténtis, & ne conêris contra ictum flúvii. Pro justítia agonizâre pro ánima tua, & usque ad mortem certâre pro justítia, & Deus expugnâbit pro te inimícos tuos. ℟. Amen.

Hymnus. Benignitâtis fons Deus.

Supplicátio. Orêmus Redemptôrem mundi. fol. 69.

Capítula.

QUid póterit, ò piíssima Trínitas Deus noster, condígnè tibi infirmitas humánæ fragilitâtis retribúere; quæ tantis facínorum pondéribus prægravâtur quotídie? Scélera nostra confessiône próprii oris patefácimus: advérsùm nos iniquitátes nostras & pronuntiâmus; & vúlnerum nostrôrum infirmitátes osténdimus, & à te vero médico malágma nostris ulcéribus adhibéri expostulâmus. Unde quia tu es Agnus Dei qui tollis peccâtum mundi; ob hoc prostráti, quæsumus, tuæ poténtiam Deitâtis; ut quótiens à nobis offénderis, tótiens ignóscere dignêris; quia te præcipiénte, etsi indígni, clamâmus è terris:

Pater noster.

A malo nos líbera. fol. 10.

Lauda. Véniant mihi miseratiónes tuæ, & vivam Allelúia: P. Quia lex tua meditátio mea est. Allelúia, allelúia. ℣. Fiat misericórdia tua ut consolêtur me, secúndùm elóquium tuum servo tuo. P. Quia lex. ℣. Glória, & honor. P. Quia lex.

Benedíctio.

CHristus Dei Fílius, qui cum Patre, & Spíritu Sancto, Deitâtis óbtinet unitâtem: ipse hoc indíctum abstinéntiæ jejúnium triduânum, pro statu Ecclésiæ, & totîus pópuli salvatiône clementèr accéptet; ℟. Amen. Quique solus pro nostra salvatiône patíbulum pértulit crucis, ipse cor vestrum emáculet: ℟. Amen. Ut defæcáti ab univérsa conluviône delícti, præmio ab eo potiámini indéptæ promissiônis. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Ad Tértiam.

Prophetîa. Fíli, Habe fidúciam. fol. 95.

Léctio libri Levítici. *Capítulo* 23.

℟. Deo grátias.

IN illis diêbus: Locûtus est Dóminus ad Móysen, dicens: Décima die mensis hujus séptimi, dies expiatiônum erit celebérrimus, & vocábitur sanctus: affligetísque ánimas vestras in eo, & offerêtis holocáustum Dómino. Omne opus servîle non faciâtis in témpore diéi hujus: quia dies propitiatiônis est, ut propitiêtur vobis Dóminus Deus vester. Omnis ánima, quæ afflícta non fúerit in die hoc, perîbit de pópulis suis: & quæ óperis quíppiam fécerit, delêbo eam de pópulo suo. Nihil ergo óperis faciâtis in eo: legítimum sempitérnum erit vobis in cunctis generatiónibus, & habitatiónibus vestris. Et locûtus est Dóminus ad Móysen, dicens: Lóquere filiis Israël: A quinto décimo die mensis hujus séptimi, erunt fériæ tabernaculôrum septem diêbus Dómino. Dies primus vocábitur celebérrimus atque sanctíssimus: omne opus servîle non faciâtis: sed septem diêbus offerêtis holocáustum Dómino: dies quoque octâvus erit vobis celebérrimus, & offerêtis holocáustum Dómino: est enim cœtus atque colléctæ: omne opus servîle non faciâtis in eo. Hæ sunt fériæ Dómini, quas vocábitis celebérrimas ac sanctíssimas, offeretísque in eis oblatiónes Dómino, holocáusta & libaménta juxta ritum uniuscujúsque diéi. A quinto décimo ergo die mensis séptimi, quandò congregavéritis omnes fructus terræ vestræ, celebrábitis férias Dómini septem diêbus: sumetísque vobis die primo fructus árboris pulchérrimæ, spatulásque palmârum, & ramos ligni densârum fróndium, & sálices de torrénte, & lætabímini coram Dómino Deo vestro: celebrabitísque solemnitâtem ejus septem diêbus per annum: legítimum sempitérnum erit in generatiónibus vestris. Mense séptimo festa celebrábitis in umbráculis septem diêbus. ℟. Amen.

Léctio libri Ezechiêlis Prophétæ. *Capít.* 33.

℟. Deo grátias.

FActus est sermo Dómini ad me, dicens: Fili hóminis dic ad domum Israël: Sic locúti estis, dicéntes: Iniquitátes nostræ, & peccâta nostra super nos sunt, & in ipsis tabéscimus: quómodò ergo víve-

re

re potérimus? Dic ad eos: Vivo ego, dicit Dóminus Deus: nolo mortem ímpii, sed ut revertâtur ímpius à via sua, & vivat. Convertímini à viis vestris péssimis: & quare moriémini domus Israël? Tu autem fili hóminis dic ad filios pópuli tui: Justítia justi non liberâbit eum in quacúmque die peccáverit: & impíetas ímpii non nocêbit ei, in quacúmque die convérsus fúerit ab impietâte sua: & justus non póterit vívere in justítia sua, in quacúmque die peccáverit. Etiam si díxero justo vitâ vivet, & confisus in justítia sua fécerit iniquitâtem: omnes justítiæ ejus oblivióni tradéntur, & in iniquitâte sua, quam operâtus est, in ipsa moriêtur. Si autem díxero ímpio: Morte moriêris: & égerit pœniténtiam à peccáto suo, fecerítque judícium & justítiam, pignus restitúerit ille ímpius, rapinámque reddíderit, in mandátis vitæ ambuláverit, nec fécerit quicquam injústum: vitâ vivet, & non moriêtur. Omnia peccâta ejus, in quæ peccáverit, non imputabúntur ei: judícium, & justítiam fecit, vitâ vivet. Et dixérunt filii pópuli tui: Non est æqui pónderis via Dómini: & ipsôrum via injústa est. Cùm enim recésserit justus à justítia sua, fecerítque iniquitátes, moriêtur in eis. Et cùm recésserit ímpius ab impietâte sua, fecerítque judícium, & justítiam, vitâ vivet, & non moriêtur, ait Dóminus omnípotens. ℟. Amen.

Sequéntia epístolæ Pauli Apóstoli ad Romános. *Capítulo* 3.

℟. Deo grátias.

FRatres, Est Deus verax: omnis homo mendax, sicut scriptum est: Ut justificêris in sermónibus tuis: & vincas dùm judicâris. Si autem íniquitas nostra justítiam Dei comméndat, quid dicêmus? Numquìd iníquus est Deus, qui infert iram? (secúndùm hóminem dico.) Absit: alióquìn quómodò judicâbit Deus hunc mundum? Si enim véritas Dei in meo mendácio abundávit in glóriam ipsîus: quid adhuc & ego tamquàm peccâtor júdicor? & non (sicut blasphemâmur, & sicut ajunt nos quidam dícere) faciâmus mala ut véniant bona: quorum damnátio justa est. Quid ígitur? præcéllimus eis? Nequâquàm. Causáti enim sumus Judæos, & Græcos omnes sub peccáto esse, sicut scriptum est: Quia non est justus quisquam: non est intélligens, non est requírens Deum. Omnes declinavérunt, simul inútiles facti sunt, non est qui fáciat bonum, non est usque ad unum. Sepúlchrum patens est guttur eôrum, linguis suis dolósè agébant: Venênum áspidum sub lábiis eôrum: Quorum os maledictiône, & amaritúdine plenum est. Velóces pedes eôrum ad effundéndum sánguinem: Contrítio, & infelícitas in viis eôrum: & viam pacis non cognovérunt: Non est timor Dei ante óculos eôrum. Scimus autem quóniam quæcúmque lex lóquitur, iis, qui in lege sunt, lóquitur: ut omne os obstruâtur, & súbditus fiat omnis mundus Deo: quia ex opéribus legis non justificábitur omnis caro coram illo. Per legem enim cognítio peccáti. Nunc autem sinè lege justítia Dei manifestâta est; testificâta à lege, & Prophétis. Justítia autem Dei per fidem Jesu Christi, in omnes & super omnes, qui credunt: non enim est distínctio: Omnes enim peccavérunt, & egent glóriâ Dei. Justificáti gratìs per grátiam ipsîus, per redemptiônem, quæ est in Christo Jesu Dómino nostro. ℟. Amen.

Antíphona 1. Propter honôrem nóminis tui Dómine líbera nos: & propítius esto peccátis nostris, propter nomen tuum. **Psalm. 78.**

Orátio. Propítius esto peccátis. **fol.** 413.

Antíphona 2. Salva plebem tuam Dómine, & bénedic hereditâtem tuam. **Psalmus 27.**

Orátio.

EXáudi vocem deprecatiônis nostræ Dómine, quam ad te húmili imploratiône dirígimus; tuarúmque nos, quæsumus, miseratiônum circúmda excúbiis: ut non copulêmur peccántium malis; sed sit córdibus nostris pax præfixa: atque in tuo amôre flóreat caro nostra; tibîque compláceat vita nostra: Quaprópter te rogâmus, ut plebi tuæ fortíssimus protéctor exístas: tuúmque pópulum salvum fácias; & hereditâtem tuam regéndo ac benedicéndo sustóllas. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 3. Deus in adjutórium nostrum inténde: Dómine ad adjuvándum me festína. **Psalmus 69.**

℟. Deprecêmur Dóminum, & placábilis erit nobis; **P.** Et exáudiet nos, & miserébitur nobis. ℣. Venîte, exultêmus in Dómino: jubilêmus Deo salutári nostro; **P.** Et exáudiet. ℣. Glória, & honor. ℟. Deprecêmur Dóminum.

Preces. Dicâmus omnes: Miserêre, Dómine, & exáudi nos; **P.** Quia pius es. ℣. Ex toto corde, & ex tota mente orántes ad te exáudi Dómine; **P.** Quia. ℣. Qui hábitas in cœlis,

lis, & humília réspicis, pœniténtibus dona indulgéntiam; P. Quia. ℣. Civitâtem hanc, & omnes habitántes in ea, prótege Christe déxterâ virtûtis; P. Quia. ℣. Remissiônem peccatôrum, & emendatiônem morum concêde Dómine; P. Quia pius es.

Orátio.

IN adjutórium nostrum inténde Dómine; nosque ad adjuvándum festína: nihil enim in bonis opéribus conâtus nostri te desisténte proficiunt; à quo gressus hóminis dirígitur: tu es enim, per quem roborâtur fragílitas.

Pater noster.

A malo nos líbera. fol. 10.

Benedíctio dicâtur illa, quæ dícitur in Tértia per totum annum.

Ad Sextam.

Léctio libri Esaíæ Prophétæ. *Capítulo* 33.

℟. Deo grátias.

DOmine miserêre nostrî: te enim expectávimus: esto bráchium nostrum in manè, & salus nostra in témpore tribulatiônis. A voce Angeli fugiérunt pópuli, & ab exsultatiône tua dispérsæ sunt gentes. Et congregabúntur spólia vestra sicut collígitur bruchus, velut cùm fossæ plenæ fúerint de eo. Magnificâtus est Dóminus, qui habitâvit in excélso: implêvit Sion judício & justítiâ. Et erit fides in tempóribus suis: divítiæ salûtis sapiéntia & sciéntia timôris Dómini: ipse thesáurus ejus. Ecce vidéntes clamábunt foris, & Angeli pacis amárè flebunt. Dissipátæ sunt viæ, cessâvit tránsiens in sémitam, írritum factum est pactum, projêcit civitátes, non reputâvit hómines. Luxit, & elánguit terra: confûsus est Líbanus, & obsórduit, & factus est Saron sicut desértum: & concússa est Bassan, & Carmêlus. Nunc consúrgam, dicit Dóminus: nunc exaltâbor, nunc sublimâbor. ℟. Amen.

Antíphona 1. Oculi nostri ad Dóminum Deum nostrum, donec misereâtur nobis. Psalmus 122.

Orátio. Ad te Dómine óculos nostros. folio 73.

Antíphona 2. Láqueus contrîtus est, & nos liberáti sumus. Psalmus 123.

Orátio. Esto in nobis Dómine. fol. 78.

Antíphona 3. Bénefac Dómine bonis, & rectis corde. Psalmus 124.

℟. Miserêre; quia Deus es: P. Miséricors, miserêre; quia peccávimus tibi. ℣. Ad te levâmus óculos nostros, qui hábitas in cœlis. P. Misericors. ℣. Glória, & honor. ℟. Miserêre.

Preces. Dicâmus omnes: Propitiâre pópulo tuo Christe; P. Et miserêre. ℣. Inténde nostris tandem précibus: inténde jam propítius; P. Et miserêre. ℣. Nos peccávimus, nos iníquè égimus, nos ímpiè géssimus: P. Et miserêre. ℣. Avérte iram, & dona indulgéntiam cum vultûs tui grátia; P. Et miserêre. ℣. A peccátis, ac delíctis nostris purífica nos Dómine; P. Et miserêre.

Orátio. Bénefac Dómine bonis. fol. 73.

Benedíctio dicâtur illa, quæ dícitur in Sexta per totum annum.

Ad Nonam.

Prophetîa. Fili, Custódi sermónes meos. folio 96.

Léctio libri Deuteronómii. *Cap.* 23. 24. & 25.

℟. Deo grátias.

IN illis diêbus: Locûtus est Dóminus ad Móysen, dicens: Lóquere filiis Israël, & dices ad eos: Ego Dóminus Deus vester. Non ófferes mercêdem prostíbuli, nec prétium carnis, in domo Dei tui. Non fœnerâbis fratri tuo ad usûram pecúniam, nec fruges, nec quámlibet áliam rem: sed aliéno. Fratri autem tuo absque usúra, id quod índiget, commodâbis: ut benedîcat tibi Dóminus Deus tuus in omni ópere tuo in terram, ad quam ingrediêris possidéndam. Cùm vóveris votum Deo tuo, non tardâbis réddere: quia requîret illud Dóminus Deus tuus: & si morâtus fúeris, reputábitur tibi in peccâtum. Si nolúeris pollicéri, absque peccáto eris. Quod autem egréssum est de lábiis tuis, obsérva, & fácies sicut promisísti Dómino Deo tuo: ex própria voluntâte & ore tuo locûtus es. Cùm répetes à próximo tuo rem áliquam quam debet tibi, non ingrediêris domum ejus, ut pignus áuferas: sed stabis foris, & ille tibi próferet, quod habúerit: si autem pauper est, non pernoctâbit apud te pignus, sed statim reddes ei ante solis occâsum: & dórmiet in vestiménto suo, ut benedîcat tibi, & hábeas justítiam coram Dómino Deo tuo. Non negâbis mercêdem indigéntis, & páuperis frátribus tuis, sive ádvenis, qui tecum moréntur in terra, & intrà portas tuas sunt: sed eâdem die reddes ei prétium labôris sui ante solis occâsum, quia pauper est, & ex eo susténtat ánimam suam: ne clamet contra te ad Dóminum, & reputêtur tibi in peccâtum. Non occidéntur patres pro filiis, nec filii pro pátribus, sed unus-

unusquísque pro suo peccáto móritur. Non pervértes judícium ádvenæ & pupílli, nec áuferes pígnoris loco víduæ vestiméntum. Meménto quod servíeras in Ægypto, & éruit te Dóminus Deus tuus indè. Idcírcò præcípio tibi ut non fácias hanc rem. Quandò messúeris ségetem in agro tuo, & oblîtus manípulum relíqueris, non revertàris ut cólligas eum: sed ádvenæ, pupíllo, & víduæ relínques, ut benedîcat tibi Dóminus Deus tuus in omni ópere mánuum tuârum. Si fruges collégeris olivârum, quicquid remánserit in arbóribus, non revertàris ut cólligas: sed relínques ádvenæ, pupíllo, ac víduæ. Si vindemiáveris víneam tuam, non cólliges remanéntes racémos, sed cedent in usus ádvenæ, pupílli, ac víduæ. Meménto quòd tu servus eras in Ægypto, idcírcò præcípio tibi ut fácias hanc rem. Non habêbis in sácculo divérsa póndera; majus & minus: nec erit in domo tua módius major & minor: pondus habêbis justum & verum, & módius æquâlis, & verus erit tibi: ut vivas multo témpore super terram, quam Dóminus Deus tuus déderit tibi. ℟. Amen.

Prophetîa. Audîte qui longè estis. fol. 71.

Sequéntia Epístolæ Pauli Apóstoli ad Romános. *Capítulo* 12.

℟. Deo grátias.

FRatres, Obsecro vos per misericórdiam Dei, ut exhibeâtis córpora vestra hóstiam vivéntem, sanctam, Deo placéntem, rationábile obséquium vestrum. Et nolîte conformári huic sæculo, sed reformámini in novitâte sensûs vestri: ut probêtis quæ sit volúntas Dei, quod est plácitum, & perféctum. Dico enim per grátiam quæ data est mihi in ómnibus qui sunt inter vos: Non plus sápere quàm opórtet sápere, sed sápere ad sobrietâtem: & unicuîque sicut Deus dívidit mensûram fidei. Sicut enim in uno córpore multa membra habêmus, ómnia autem membra non eúmdem actum habent: ita multi unum corpus sumus in Christo, sínguli autem alter altérius membra. Habéntes autem donatiónes secúndùm grátiam, quæ data est vobis, differéntèr; sive autem prophetîam secúndùm grátiam fidei, sive ministérium in ministrándo, sive qui docet in doctrína, qui exhortâtur in exhortatiône, qui tríbuit in simplicitâte, qui præest in solicitúdine, qui miserêtur in hilaritâte. Diléctio sinè simulatiône. Odiéntes malum, adhæréntes bono: Charitâtem fraternitâtis invicèm diligéntes: Honôre ínvicèm præveniéntes: Solicitúdine non pigri: Spíritu fervéntes: Deo serviéntes: Spe gaudéntes: In tribulatiône patiéntes: Oratióni instántes: Negótiis sanctôrum communicántes: Hospitalitâtem sectántes. Benedícite persequéntibus: benedícite, & nolîte maledícere. Gaudête cum gaudéntibus, flete cum fléntibus: Idípsum sentiéntes ínvicèm: non alta sapiéntes, sed humílibus consentiéntes. Nolîte esse prudéntes apud vosmetípsos: Nulli malum pro malo reddéntes: providéntes bona non tantùm coram Deo, sed étiam coram homínibus. Si fieri potest, quod ex vobis est, cum ómnibus homínibus pacem habéntes: Non vosmetípsos defendéntes, charíssimi, sed date locum iræ: scriptum est enim: Mihi vindícta; ego retríbuam, dicit Dóminus. Sed si esuríerit inimîcus tuus, ciba illum: si sitit, potum da illi: hoc fáciens, carbónes ignis cóngeres super caput ejus. Noli vinci à malo, sed vince in bono malum. ℣. Amen.

Antíphona 1. Confitémini Dómino in cíthara: in psaltério decem chordârum psállite ei. Psalmus 32.

Orátio. Dómine, qui justôrum. fol. 403.

Antíphona 2. Anima nostra pátiens est Dómino: quóniam adjûtor & protéctor noster est. Psalmus 32.

Orátio. Tibi Dómino pátiens. fol. 404.

Antíphona 3. Fiat, Dómine, misericórdia tua super nos: sicut sperávimus in te. Psalm. 32.

Preces. Tu misericors Dómine, éripe nos à flagéllo iræ tuæ: propitiâre; P. Et miserêre. ℣. Ecclésiam, quam præelegísti, defénde: sacerdôtum vota súscipe libéntèr: exáudi precem; P. Et miserêre. ℣. Omnípotens ætérne rector Cœlôrum summe Deus cerne gémitum ac fletum: præbe audîtum; P. Et miserêre. ℣. Senióres, júvenes, atque lactántes dirâ morte perimúntur in dolôre: Redémptor parce; P. Et miserêre. ℣. Peccávimus, iniquitátes commísimus: tu Redémptor áblue omne delíctum: solve reâtum; P. Et.

Orátio. Fiat misericórdia tua. fol. 401.

Ad Vésperum.

Lauda. Véspere, manè, & merídie te laudâmus Dómine.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Antíphona. Reple Deus gáudio os nostrum: & lingua nostra exsultatiône. Psalmus 125.

Lauda. Véniat super nos misericórdia tua Dómine; P. Salutâre tuum, & elóquium tuum.

℣. Et respondêbo exprobrántibus mihi verbum: quia sperávi in sermónibus tuis. ℟. Salutâre. ℣. Glória, & honor. ℟. Salutâre.
Hymnus. Benignitâtis.
Supplicátio. Orêmus. fol. 69.
Capítula. Quid póterit.
Lauda. Véniant mihi.
Benedíctio. Christus Dei Fílius. fol. 432.

IN SECUNDO DIE.

Ad Matutînum.

Antíphona. Tu autem Dómine. Psalmus 3.
Orátio. Quamvis Dómine. fol. 68.
Antíphona 1. Magnificâte Dóminum mecum: & exaltêmus nomen ejus in unum. Psalmus 33.
Orátio. In omni témpore. fol. 405.
Antíphona 2. Fílii hóminum, in protectiône alârum tuârum sperant te Dómine. Psalmus 35.

Orátio.

IN protectiône alârum tuârum Dómine filios hóminum sperántes, nequâquàm détegas; sed tamquàm pullos, quò possîmus supérnis volátibus præparári, fovéndo enútrias: nec déripi nos laceratiône insidiántium sinas; nec à nido Ecclésiæ tuæ avolâre permíttas; sed dum nos regímine regis patérno, ad ubertâtem domûs tuæ adjúti tuo veniâmus auxílio. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 3. Pópuli confitebúntur tibi in ætérnum, & in sæculum sæculi. Psalmus 44.

Orátio.

DEus, cujus sedes manet in sæculum sæculi; fúlgeat Ecclésia tua varietâte virtûtum; & sceptrum tuum perornêtur disciplínâ officiôrum: quosque ejus ornaméntis afficis, separári ab ea nullátenus patiâris. ℟. Amen. Per misericórdiam.

℟. Placábilis esto Dómine, & osténde te nobis. ℟. In témpore tribulatiônis, & angústiæ nostræ. ℣. Deus in nómine tuo salvos nos fac: & in virtûte tua líbera nos. ℟. In témpore. ℣. Glória, & honor. ℟. Placábilis.

IN LAUDIBUS.

Antíphona. Miserêre mei Deus, secúndùm magnam misericórdiam tuam. Psalmus 50.

Orátio.

MIserêre nobis Dómine secúndùm magnam misericórdiam tuam: ut unde nos erubéscimus, tu indúlgeas: & ea, quæ egísse nos pœnitet, tu cleméntèr ignóscas. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Ad Cánticum.

Antíphona. Ne extérmines.
Cánticum. Dómine Dómine Rex. fol. 103.

Matutinárium.

Deus Deus meus ℟. Ad te de luce vígilo. ℣. Sitîvit in te ánima mea, quàm multiplíciter & caro mea. In terra desérta, ínvia, & inaquôsa. ℟. Ad te de luce. ℣. Glória, & honor. ℟. Ad te.
Lauda. In sanctis laudâte Dóminum Allelúia, allelúia: ℣. In firmaménto virtûtis ejus. ℟. Laudâte.
Prophetîa. Deus, qui das. fol. 130.
Hymnus. Benignitâtis fons.
Supplicátio. Orêmus. fol. 69.
Capítula. Quid póterit, ò piíssima.
Lauda. Véniant mihi miseratiónes,
Et Benedíctio. Christus Dei Fílius. fol. 432.

Ad Tértiam.

Prophetîa. Fili, Habe fidúciam. fol. 95.

Léctio libri Exodi. *Capítulo* 22.

℟. Deo grátias.

IN illis diêbus: Locûtus est Dóminus ad Móysen, dicens: Qui ímmolat diis, occidêtur, præter Dómino soli. Advenam non contristâbis, nec afflíges eum: ádvenæ étenim ipsi fuístis in terra Ægypti. Víduæ & pupíllo non nocébitis. Si læséritis eos, vociferabúntur ad me, & ego áudiam clamôrem eôrum: & indignábitur furor meus; percutiámque vos gládio, & erunt uxóres vestræ víduæ, & filii vestri pupílli. Si pecúniam mútuam déderis pópulo meo páuperi qui hábitat tecum, non árguas eum quasi exáctor, nec usúris ópprimes. Si pignus à próximo tuo accéperis vestiméntum, ante solis occâsum redde ei. Ipsum enim est solum, quo operîtur, induméntum carnis ejus, nec habet áliud in quo dórmiat: si clamáverit ad me, exáudiam eum, quia miséricors sum. Diis non détrahes, & príncipi pópuli tui non maledíces. Décimas tuas & primítias non tardâbis offérre. Capít. 23. Non suscípies vocem mendácii: nec junges manum tuam ut pro ímpio dicas falsum testimónium. Non sequâris turbam ad faciéndum malum: nec in judício, plurimôrum acquiésces senténtiæ, ut à vero dévies. Páuperis quoquè non miseréberis in judício. Non declinâbis in judício páuperis. Mendácium fúgies. Innocéntem, & justum non occídes: quia advérsor ímpium. Nec accípias múnera, quæ excæcant & prudéntes, & subvértunt verba justôrum. Peregrínis moléstus non eris: scies enim advenârum ánimas: quia & ipsi peregríni fuístis in terra Ægypti. Primítias terræ tuæ défe-

feras in domum Dómini Dei tui. ℟. Amen.

Léctio libri Zacharíæ Prophétæ. *Cap. 7. & 8.* ℟. Deo grátias.

FActum est verbum Dómini exercítuum ad me, dicens: Lóquere ad omnem pópulum terræ, & ad sacerdótes, dicens: Cùm jejunarêtis, & plangerêtis in quinto & séptimo per hos septuagínta annos: numquìd jejúnium jejunástis mihi? & cum comedístis, & bibístis, numquìd non vobis comedístis, & vobis metípsis bibístis? Numquìd non hæc sunt verba quæ locûtus est Dóminus in manu prophetârum priôrum, cùm adhuc Hierúsalem habitarêtur, & esset opulénta, ipsa & urbes in circúitu ejus, & ad Austrum, & in campéstribus habitarêtur? Et factum est verbum Dómini ad Zachariam, dicens: Judícium verum judicâte, & misecórdias & miseratiónes fácite, unusquísque cum fratre suo. Et víduam, & pupíllum, & ádvenam, & páuperem nolîte calumniári: & malum vir fratri suo non cógitet in corde suo. Et noluérunt adténdere, & vertérunt scápulam recedéntes, & aures suas adgravavérunt ne audírent. Et cor suum posuérunt ut adamántem, ne audírent legem, & verba quæ misit Dóminus exercítuum in Spíritu sancto, per manum prophetârum priôrum: & facta est indignátio magna à Dómino exercítuum. Et factum est sicut locûtus est Dóminus, & non audiérunt: sic clamábunt, & non exáudiam, dicit Dóminus exercítuum. Et dispérsi eos per ómnia regna, quæ nésciunt: & terra desolâta est ab eis, eò quòd non esset tránsiens & revértens: & posuérunt terram desiderábilem in desértum. Factum est verbum Dómini exercítuum ad me, dicens: Hæc dicit Dóminus exercítuum: Zelâtus sum Sion zelo magno, & indignatiône magnâ zelâtus sum eam. Hæc dicit Dóminus exercítuum: Revérsus sum ad Sion, & habitábo in Hierúsalem: & vocábitur Hierúsalem cívitas veritâtis, & mons Dómini exercítuum mons sanctificâtus. ℟. Amen.

Sequéntia Epístolæ Pauli Apóstoli ad Romános. *Capítulo* 13.

℟. Deo grátias.

FRatres, Induímini Dóminum nostrum Jesum Christum, & carnis curam ne fecéritis in desidériis. **Capít. 14.** Infirmum autem in fide adsúmite, non in disceptatiónibus cogitatiônum. Alius autem credit manducâre ómnia: qui autem infirmus est, ólera mandûcet. Si quis non mandûcat, manducántem non spernat: & qui non mandûcat manducántem non júdicet: Deus enim illum assúmpsit. Tu quis es, qui júdicas aliênum servum? suo Dómino stat, aut cadit: stabit autem: potens enim est Deus statúere illum. Nam álius júdicat diem inter diem: álius autem júdicat omnem diem: unusquísque in suo sensu abúndet. Qui sapit diem, Dómino sapit. Et qui mandûcat, Dómino mandûcat: & grátias agit Deo. Et qui non mandûcat, Dómino non mandûcat, & grátias agit Deo. Nemo enim nostrûm sibi vivit, & nemo sibi móritur. Sive enim vívimus, Dómino vívimus: sive enim mórimur, Dómino mórimur. Sive ergo vívimus, sive mórimur, Dómini sumus. In hoc enim Christus mórtuus est, & resurréxit: ut vivôrum & mortuôrum dominêtur. ℟. Amen.

Antíphona 1. Rédimet Dóminus ánimas servôrum suôrum: & non derelínquet omnes qui sperant in eum. **Psalmus 33.**

Orátio. Inquiréntes te Dómine. **fol.** 405.

Antíphona 2. Salvos nos fáciat déxtera tua, & exáudi nos. **Psalmus 59.**

Orátio. Salvum fac pópulum. **fol.** 403.

Antíphona 3. Exáudi nos Deus salutâris noster, spes ómnium finium terræ. **Psalmus 64.**

℟. Benefáciat nobis Deus, & líberet nos ab ómnibus malis; **P.** Et donet pacem in diêbus nostris: ℣. Inlúminet vultum suum super nos, & misereâtur nobis; **P.** Et donet. ℣. Glória, & honor. ℟. Benefáciat.

Preces. Fac nobíscum Dómine misericórdiam: da véniam: dona indulgéntiam; **P.** Et miserêre placâtus. ℣. Omnípotens Ingénite, Unigéniti Génitor sanctíssime, precem nostram súscipe; **P.** Et. ℣. Parce, rogâmus, ómnibus: parce ægrotántibus: ádsiste lugéntibus: indúlge pœniténtibus; **P.** Et. ℣. Animas quiescéntium, sancte Dómine, ab inférno érue; paradíso restítue; **P.** Et. ℣. Christe, qui cœlos póssides, mundum rédimens, tu Deus clementíssime, peccâta nostra áblue; **P.** Et.

Orátio. Exáudi nos Deus salutâris noster. **folio** 406.

Ad Sextam.

Léctio libri Zacharíæ Prophétæ. *Capítulo* 8. ℟. Deo grátias.

HÆc dicit Dóminus: Conforténtur manus vestræ, qui audístis in diêbus his sermónes istos per os prophetârum, in die quâ fundâta est domus Dómini exercítuum, ut templum ædificarêtur. Síquidèm ante dies illos merces hóminum non erat, nec merces ju-

jumentôrum erat ; neque introeúndi , neque exeúndi erat pax præ tribulatióne : & dimísi omnes hómines , unumquémque contra próximum suum. Nunc autem non juxtà prióres ego fáciam relíquiis pópuli hujus , dicit Dóminus exercítuum , sed semen pacis erit: vínea dabit fructum suum , & terra dabit fructum suum , & cœli dabunt rorem suum: & possidêre fáciam relíquias pópuli hujus univérsa hæc. Et erit : sicut erâtis maledíctio in géntibus , domus Judæ , & domus Israël : sic salvâbo vos , & éritis benedíctio: nolîte timêre , conforténtur manus vestræ. Quia hæc dicit Dóminus exercítuum : Sicut cogitávi ut afflígerem vos , cùm ad iracúndiam patres vestri me provocárent, dicit Dóminus , & non sum misértus : sic convérsus cogitávi in diêbus istis , ut benefáciam Hierúsalem , & dómui Judá : nolîte timêre. Loquímini veritâtem unusquísque cum próximo suo : veritâtem , & judícium pacis judicâte in portis vestris. ℟. Amen.

Antíphona 1. Convérte Dómine captivitâtem nostram , sicut torrens in austro. Qui séminant in láchrimis , in gáudio metent. Psalmus 125.

Orátio. Convértere , Dómine , captivitâtem. folio 78.

Antíphona 2. Beáti omnes , qui timent Dóminum , qui ámbulant in viis ejus. Psalmus 127.

Orátio. Deus, qui timéntes te. fol. 79.

Antíphona 3. Speret Israël in Dómino , ex hoc nunc & usque in sæculum. Psalmus 130.

℟. Miserêre nobis Dómine, P. Miserêre.
℣. Ad te levâmus óculos nostros , qui hábitas in cœlis: P. Miserêre. ℣. Glória, & honor.
℟. Miserêre nobis Dómine.

Preces. Exáudi Dómine preces nostras; P. Et miserêre nobis. ℣. Atténde Dómine de sanctuario tuo; P. Et miserêre. ℣. Dona confidéntibus de commíssis malis véniam; P. Et miserêre. ℣. Indúlge lapsis , & parce nostris peccátis; P. Et miserêre.

Capítula. Exálta cornu nostrum Dómine. folio 73.

Ad Nonam.

Prophetîa. Fili , Custódi sermónes. fol. 96.

Léctio libri Deuteronómii. *Capítulo 7.*

℟. Deo grátias.

IN illis diêbus : Locûtus est Móyses ad omnem Israëlem , dicens : Ecce elêgit te Dóminus Deus tuus , ut sis ei pópulus peculiâris de cunctis pópulis , qui sunt super terram. Non quia cunctas gentes número vincebâtis , vobis vinctus est Dóminus , & elêgit vos , cùm ómnibus sitis paucióres : sed quia diléxit vos Dóminus , & custodívit juraméntum , quod jurâvit pátribus vestris: eduxítque vos in manu forti , & redêmit de manu servitûtis , de manu Pharaônis regis Ægypti. Et scias , quia Dóminus Deus tuus, ipse est Deus fortis & fidêlis , custódiens pactum & misericórdiam diligéntibus se , & his qui custódiunt præcépta ejus , in mille generatiónes : & reddens odiéntibus se statim , ut dispérdat eos , & ultrà non dífferat, prótinùs eis reddens quod meréntur. Custódi ergo præcépta & cerimónias atque judícia, quæ ego mando tibi hódiè ut fácias. Si postquam audíeris hæc judícia , & custodíeris & féceris , custódiet & Dóminus Deus tuus tibi pactum , & misericórdiam quam jurâvit pátribus tuis : & díliget te ac multiplicâbit , benedicétque Deus frúctui ventris tui , terræ tuæ , fruménto tuo , atque vindémiæ , óleo, & arméntis , grégibus óvium tuârum super terram , pro qua jurâvit pátribus tuis ut daret tibi. Benedíctus eris inter omnes pópulos. Non erit apud te stérilis utriúsque sexûs , tam in homínibus quàm in grégibus tuis. Auferet à te Deus omnem languôrem : & infirmitátes Ægypti péssimas , quas novísti , non ínferet tibi , sed cuncti hostes tui deforábunt omnes pópulos , quos Dóminus Deus datûrus est tibi. Non parcet eis óculus tuus , nec sérvies diis eôrum , ne sint in ruînam tibi. Si díxeris in corde tuo : Plures sunt gentes istæ, quómodo pótero delêre eas ? noli metúere, sed recordâre quæ fécerit Dóminus Deus tuus Pharaóni , & cunctis Ægyptiis , plagas máximas , quas vidérunt óculi tui , & signa atque poténtiam , manúmque robústam , & exténtum bráchium , ut edúceret te Dóminus Deus tuus : sic fáciet cunctis pópulis, quos métuis. Insuper & crabrónes mittet Dóminus Deus tuus in eos , donèc déleat omnes atque dispérdat qui te fugiérunt, & latêre potuérunt. Non timêbis eos , quia Dóminus Deus tuus in médio tui est. ℟. Amen.

Léctio libri Zacharíæ Prophétæ. *Capítulo 8.*

℟. Deo grátias.

HÆc dicit Dóminus : Loquímini veritâtem unùsquísque próximo suo : veritâtem , & judícium pacis judicâte in portis vestris. Et unusquísque malum contra amîcum suum ne cogitêtis in córdibus vestris : & juraméntum mendax ne diligâtis : ómnia enim hæc

hæc sunt, quæ odi, dicit Dóminus. Et factum est verbum Dómini exercítuum ad me, dicens: Hæc dicit Dóminus exercítuum: Jejúnium quarti, & jejúnium quinti, & jejúnium séptimi, & jejúnium décimi erit dómui Judá in gáudium, & lætítiam, & in solemnitátes præcláras: veritátem, & pacem tantùm dilígite. Hæc dicit Dóminus exercítuum: Usquequò véniant pópuli, ut hábitent in civitátibus multis, & vadant ad habitatóres, unus ad álterum, dicéntes: Eâmus, & deprecêmur fáciem Dómini, & quærâmus Deum exercítuum, ut misereâtur nobis. ℟. Amen.

Sequéntia Epístolæ Pauli Apóstoli ad Romános. *Capítulo* 14.

℟. Deo grátias.

FRatres, In hoc enim Christus mórtuus est, & resurréxit: ut vivôrum & mortuórum dominêtur. Tu autem quid júdicas fratrem tuum? aut quarè spernis fratrem tuum? omnes enim stábimus ante tribûnal Christi: scriptum est enim: Vivo ego, dicit Dóminus, quóniam mihi flectêtur omne genu: & omnis lingua confitêbitur Deo. Itaquè unusquísque vestrûm pro se ratiônem reddet Deo. Non ergo ámpliùs ínvicèm judicêmus: sed hoc judicâte magìs, ne ponâtis offendículum fratri, vel scándalum. Scio, & confido in Dómino Jesu, quia nihil commûne per ipsum, nisi ei qui exístimat áliquid commûne esse, illi commûne est. Si enim propter cibum frater tuus scandalizâtur, aut contristâtur: jam non secúndùm charitâtem ámbulas. Noli cibo tuo illum pérdere, pro quo Christus mórtuus est. Non ergo blasphemêtur bonum vestrum. Non est regnum Dei esca, & potus: sed justítia, & pax in Spíritu sancto. ℟. Amen.

Antíphona 1. Omnis terra adôret te, & psallat tibi. Psalmus 65.

Orátio. Omnis terra adôret te. fol. 78.

Antíphona 2. Dícite Deo: Quàm terribília sunt ópera tua! in multitúdine virtûtis tuæ. Psalmus 65.

Orátio.

DEus, cui omnis terra præcónans júbilat laudem; cujúsque glóriam canórâ psalmi conclâmat voce; cujúsque terríbilem in tuis opéribus fatêtur virtûtem: da nostris vócibus tibi plácitum júbilum, & oratiónibus perféctum dícere psalmum; teque conditôrem ómnium prædicâre virtûtum: ut quia super gentes óculi tui aspíciunt, & cunctôrum íntima insensibilitèr scrutántur; quæsumus, sic nos cleméntèr tuis vísibus próspice, sicque misericórditèr córrige; ut in nobis nec facinóribus provocâtus, iram effúndas; nec cùm rogâris, misericórdiam tuam contíneas: Et præsta, ut ipsa nobis sit disciplîna, quòd te pro admíssis metúimus; ipsúmque véniæ præmium, quòd Deitâtem tuam crédimus & fatêmur. Tu ítaque Dómine pone ánimas nostras ad vitam; ut hìc defleâmus quæ géssimus; & quam peccándo amísimus, grátiam adquirâmus. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 3. Benedîcat nos Deus noster, benedîcat nos Deus: & métuant eum omnes fines terræ. Psalmus 66.

Preces. Dicâmus omnes: Miserêre Dómine, P. Miserêre. ℣. Iniquitátes multæ sunt: P. Miserêre. ℣. Cháritas refrigéscit: P. Miserêre. ℣. Tibi soli peccávimus: P. Miserêre. ℣. Christe Redémptor mundi, P. Miserêre.

Orátio. Confiteántur tibi omnes. fol. 406.

Ad Vésperum.

Lauda. Sol agnôvit occâsum suum. Pósuit ténebras, & facta est nox.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Antíphona. Deus memor fuit nostrî: & benedíxit nobis. Psalmus 113.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Tu mandásti mandâta tua P. Custodîre nimìs, Deus meus. ℣. Utinam dirigántur viæ meæ, ad custodiéndas justificatiónes tuas. P. Custodîre. ℣. Glória, & honor. P. Custodîre.

Hymnus. Benignitâtis. fol. 69.

Capítula. Quid póterit.

Lauda. Véniant mihi miseratiónes tuæ. folio 432.

IN TERTIA DIE
Ad Matutînum.

Antíphona. Voce mea ad Dóminum clamávi: & exaudîvit me de monte sancto suo. Psalmus 3.

Orátio.

VOcem nostram exáudi, Dómine, secúndùm multam, & magnam misericórdiam tuam: & quia tu spiras bonum, quod pétimus, tríbue propítius misericórdiam, quam à te rogâmus. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 1. Surge Deus, júdica terram: quóniam tu dominâris in ómnibus géntibus. Psalmus 81.

Capítula. Exúrge Deus, qui júdicas. fol. 80.

An-

Antíphona 2. Deus, qui símilis tibi? ne táceas, neque síleas Deus. Psalmus 82.
Orátio. Deus, quis símilis tibi? fol. 80.
Antíphona 3. Cognóscant gentes quóniam nomen tibi Dóminus: tu solus Altíssimus super omnem terram. Psalmus 82.
Orátio. Cognóscant gentes, Christe. fol. 72.
℟. Convertímini ad me omnis congregátio filiôrum Israêlis. Ecce ego confirmâbo super vos fáciem meam, dicit Dóminus; P. Quia misericors sum ego: ut non in ætérnum iráscar vobis. ℣. Atténdite ad me pópulus meus, & tribus mea me audîte; P. Quia. ℣. Glória, & honor.
Reiterêtur ℟. Convertímini.

IN LAUDIBUS.

Antíphona. Ne projícias nos Dómine à fácie tua. Psalmus 50.
Orátio. Ne projícias nos. fol. 81.

Ad Cánticum.

Antíphona. Tu Dómine in ætérnùm pérmanes, & sedes tua in sæculum sæculi.
Cánticum. Meménto Dómine. fol. 206.

Matutinárium.

In tuo Deus lúmine P. Vidébimus lumen. ℣. Osténde misericórdiam sciéntibus te, & justítiam tuam his, qui recto sunt corde. ℣. Glória, & honor. P. Vidébimus.
Lauda. In sanctis ejus laudâte Dóminum Allelúia, allelúia: ℣. In firmaménto virtûtis ejus laudâte Dóminum. Psalmus 150.
Léctio libri Sapiéntiæ Salomônis. *Cap.* 11.
℟. Deo grátias.

MIserêre Deus ómnibus, quóniam ómnia potes, & dissímulas peccâta hóminum propter pœniténtiam. Díligis enim ómnia quæ sunt, & nihil odísti eôrum quæ fecísti: nec enim ódiens áliquid constituísti. Quómodò autem posset áliquid permanêre, nisi tu voluísses? aut quod à te vocâtum non esset, conservarêtur? Parcens autem ómnibus: quóniam tua sunt Dómine, qui ánimas amas. Bonus enim est spíritus tuus in ómnibus. Propter quod hos, qui exérrant, pártibus córripis: & de quibus peccant, ádmones & allóqueris: ut delétâ malítiâ, credant in te Dómine. ℟. Amen.
Hymnus. Benignitâtis. fol. 69.
Supplicátio. Orêmus.
Capítula. Quid póterit, ó piíssima Trínitas.
Lauda. Véniant mihi.
Et Benedíctio. Christus Dei Fílius. fol. 432.

Ad Tértiam.

Prophetîa. Fili, Habe fidúciam. fol. 95.
Léctio libri Deuteronómii. *Capítulo* 16.
℟. Deo grátias.

IN illis diêbus: Locûtus est Móyses ad omnem cœtum filiôrum Israêlis, & dicit ad eum. Septem hebdómadas numerâbis tibi ab ea die quâ falcem in ségetem míseris: & celebrâbis diem festum hebdomadârum Dómino Deo tuo, oblatiônem spontáneam manûs tuæ, quam ófferes juxta benedictiônem Dómini Dei tui: & epuláberis coram Dómino Deo tuo, tu, & filius tuus, & filia tua, & servus tuus, & ancílla, & Levítes qui est intrà portas tuas, & ádvena ac pupíllus & vídua, qui moràntur nobíscum: & recordáberis quóniam servus fúeris in Ægypto: custódies quæ præcépta sunt. Solemnitâtem quoquè tabernaculôrum celebrábitis septem diêbus, quando collégeris de área & de torculári fruges tuas: & epuláberis in festivitâte tua, tu, & filius tuus, & filia tua, & servus, & ancílla, Levítes quoquè & ádvena, & pupíllus ac vídua qui intrà portas tuas sunt. Septem diêbus Dómino Deo festa celebrâbis: benedicétque te Dóminus Deus tuus in cunctis frúgibus tuis, & in omni ópera mánuum tuârum, erísque in lætítia. Tribus vícibus per annum apparêbit omne masculînum in conspéctu Dómini Dei tui in locum quem elégerit: in solemnitâte azymôrum, in solemnitâte hebdomadârum, & in solemnitâte tabernaculôrum. Non apparebìtis ante Deum vácui: sed ófferat unusquísque secúndùm quod habúerit juxta benedictiônem Dómini Dei sui, quod déderit ei. Júdices & magístros constítues in ómnibus portis tuis, quas Dóminus Deus tuus déderit tibi, per síngulas tribus tuas: ut júdicent pópulum justo judício, nec in álteram partem declínent. Non accípies persônam, nec múnera: quia múnera excæcant óculos sapiéntium, & mutant corda justôrum. Justè quod justum est persequêris: ut vivas & possídeas terram, quam Dóminus Deus tuus déderit tibi. ℟. Amen.
Léctio libri Jeremíæ Prophétæ. *Capítulo* 5.
℟. Deo grátias.

HÆc dicit Dóminus: Audi pópulus stulte, qui non habes cor: qui habéntes óculos, non vidêtis; & aures, non audîtis. Me ergo non timébitis, ait Dóminus: & fáciem meam non verébitis? Qui pósuit arênam términum maris, præcéptum sempitérnum, quod numquàm præterîbit: & commovebúntur, & non potuérunt; & intuméscent fluctus ejus, & non transíbunt illud: pó-

pópulo autem huic factum est cor incrédulum & exásperans, recesérunt & abiérunt. Et non dixérunt in corde suo: Metuâmus Dóminum Deum nostrum, qui dat nobis plúviam temporáneam & serótinam in témpore suo; plenitúdinem ánnuæ messis custodiéntem nobis. Iniquitátes nostræ declinavérunt hæc: & peccâta nostra prohibuérunt bonum à nobis: Quia invénti sunt in pópulo meo ímpii insidiántes, áucupes láqueos ponéntes & pédicas ad capiéndos viros. Sicut decípula plena ávibus, sic domus eôrum plena dolo: ideo magnificáti sunt & ditáti. Incrassáti sunt & impinguáti: & præteriérunt sermónes meos péssimè. Causam víduæ non judicavérunt, & causam pupílli non direxérunt, & judícium páuperum non judicavérunt. Numquid super his non visitâbo, dicit Dóminus? & super gentem hujuscémodi non ulciscêtur ánima mea? Stupor & mirabília facta sunt in terra: prophétæ prophetábant mendácium, & sacerdótes plaudébant mánibus suis: & pópulus meus diléxit tália: quid ígitur fiet in novíssimo ejus? Capít. 6. Confortámini filii Bénjamin in médio Hierúsalem. ℟. Amen.

Sequéntia Epístolæ Pauli Apóstoli ad Ephésios. *Capítulo* 4.

℟. Deo grátias.

Fratres, Renovámini spíritu mentis vestræ, & indúite novum hóminem, qui secúndùm Deum creâtus est in justítia, & sanctitâte veritâtis. Propter quod deponéntes omne mendácium, loquímini veritâtem unusquísque cum próximo suo: quóniam sumus ínvicèm membra. Irascímini, & nolîte peccâre: sol non óccidat super iracúndiam vestram. Nolîte locum dare diábolo: qui furabâtur, jam non furêtur: magis autem labôret, operándo mánibus super his quod bonum est, ut hábeat unde tríbuat necessitâtem patiénti. Omnis sermo malus ex ore vestro non procêdat: sed si quid bonum est ad ædificatiônem fidei, ut detur grátia audiéntibus. Et nolîte contristári Spíritum sanctum Dei: in quo signáti estis in diem redemptiônis. Omnis amaritûdo, & ira, & indignátio, & clamor, & blasphémia tollâtur à vobis cum omni malítia. Estôte autem ínvicèm benígni, misericórdes; donántes autem ínvicèm, sicut & Deus in Christo donâvit vobis. ℟. Amen.

Antíphona 1. Nobis adhærêre Deo bonum est: pónere in Dómino spem nostram. Psalm. 72.

Orátio. Nobis adhærêre Deo. fol. 411.

Antíphona 2. Meménto congregatiônis tuæ Dómine, quam creásti ab inítio. Psalm. 73.

Orátio. Meménto Dómine congregatiônis. fol. 75.

Antíphona 3. Confitébimur tibi Deus: confitébimur tibi, & invocábimus nomen tuum Dómine. Psalmus 74.

℟. Ne memor fúeris iniquitátes nostras antíquas, P. Citò nos prævéniat misericórdia tua Dómine. ℣. Adjuva nos Deus salutâris noster: & propítius esto peccátis nostris. P. Citò nos. ℣. Glória, & honor.

Reiterêtur ℟. Confitébimur.

Preces. Dicâmus: Miserêre nobis Deus, P. Miserêre nobis. ℣. Mundi rector, & Redémptor Jesu Christe, rerum auctor, P. Miserêre. ℣. Qui exáudis obsecrántes, & geméntes intuêris, P. Miserêre. ℣. Parce nostris jam delíctis, favens vultu pietâtis; P. Miserêre. ℣. Hujus urbis, atque plebis conservâtor esto vigil: P. Miserêre. ℣. Peccávimus tibi Deus: indulgéntiam postulâmus: P. Miserêre nobis.

Orátio. Confitébimur tibi Deus: confitébimur. fol. 413.

Ad Sextam, & ad Nonam, ómnia dicántur, ut in Féria prætérita de secúndo Die jejúnii Sancti Cypriáni. fol. 436.

In nómine Dómini Jesu Christi. Incipit officium jejuniôrum Kalendârum Novémbrium; quod observâtur tribus diêbus, ante festum Sancti Martíni. Ad Matutînum, ómnia dicántur de féria Quarta in Cápite jejúnii. fol. 129.

Ad Vésperum.

Lauda. Véspere, & manè, & merídie te laudâmus Dómine.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Antíphona. Salva plebem tuam Dómine, & bénedic hereditâtem tuam. Psalmus 27.

Lauda. Véniat super nos misericórdia tua Dómine: P. Salutâre tuum, & elóquium tuum. ℣. Et respondêbo exprobrántibus mihi verbum: quia sperávi in sermónibus tuis. P. Salutâre. ℣. Glória, & honor. P. Salutâre.

Hymnus. Benignitâtis. fol. 69.

Capítula. Erubéscimus Dómine te.

Lauda. Irascímini, & nolîte peccâre. Allelúia. fol. 131.

IN SECUNDO DIE.

Ad Matutînum.

Antíphona. Tu autem Dómine. Psalmus 3.

Orátio. Quamvis, Dómine, plúrima. fol. 68.

Antíphona 1. Deus nostrum refúgium, & virtus; adjûtor in tribulatiónibus, quæ invenérunt nos nimis. ℣. Proptéreà non timébimus dùm conturbábitur terra, & transferéntur montes in corde maris. Psalmus 45.

Orátio.

DEus noster esto nobis in advérsis refúgium; & in certamínibus hujúsmodi, virtûtis tuæ præbe solátium: ut dùm te adventánte mœrens turbàta fúerit terra, tibi adjungántur in gáudio, qui ob metum judícii admíssa deflent in sæculo: ut tu virtûtum Dóminus sis nobíscum; quem & timêmus júdicem; & cognóscimus Redemptôrem. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 2. Deus salutàris noster: & avérte iram tuam à nobis. Ne in ætérnum irascâris nobis. ℣. Osténde nobis Dómine misericórdiam tuam: & salutâre tuum da nobis. Psalmus 84.

Orátio.

OSténde nobis, Dómine misericórdiam tuam, & salutâre tuum da nobis: plenâ grátiæ ubertâte demónstra; plebis tuæ iniquitâtem remítte; & cuncta peccâta tégmine indulgentiáli coóperi: Convérte nos ítaquè ad te, & convérsis præcépta tua servâre concêde: & tamen exorábilis sit tua cleméntia; ut in nobis nec ira tua, in quantum mérito peccáti gravâmur, desæviat; nec indignátio bonitâtem tuam commóveat: sed præsta, ut dùm vérbere péctora túndimus, & geméntes occúlta conscientiârum (cùm te non láteant) propalâmus, méritum nostrârum evadâmus culpârum: ut te Dóminum misericórdiæ, & veritâtis auctôrem completióne justítiæ & pacis perpétuæ hereditâtis fruâmur. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 3. Deus Deus noster réspice nos: sperántes in te ne derelínquas. ℣. Ad te clamavérunt, & salvi facti sunt: in te speravérunt, & non sunt confúsi. Psalmus 21.

Orátio.

CHriste, qui de patíbulo ad Patrem, ut quid te derelíquerit, adclamásti; qui cruce tuâ hóminem peccáto pérditum redemísti; illúmque peccáti auctôrem ætérnis arsûrum ígnibus tradidísti: postulâmus sanctam cleméntiam tuam, ut nos, qui in te crédimus, numquàm derelínquas; nec confidéntiam nostram à tua Deitâte repéllas: sed per diem clamôrem nostrum súscipe, & in nocte plácito tibi famulátu servîre concêde: sempérque corda nostra in amôrem tui fragrántiâ spirituáli succénde; & grátiam quam peccándo amísimus, converténdo restítue. ℟. Amen. Per misericórdiam.

℟. Benefáciat nobis Deus, & líberet nos ab ómnibus malis, P. Et donet pacem in diêbus nostris: ℣. Inlúminet vultum suum super nos, & misereâtur nobis. P. Et donet. ℣. Glória, & honor. ℟. Benefáciat.

IN LAUDIBUS.

Antíphona. Avérte fáciem. Psalmus 50.

Orátio. Avérte fáciem tuam. fol. 68.

Ad Cánticum.

Antíphona, Et Cánticum. Deus Patris nostri. fol. 100. & 101.

Matutinârium.

Sit splendor Dómini Dei nostri super nos, P. Et ópera mánuum nostrârum dírige super nos. ℣. Réspice in servos tuos, & in ópera tua: & dírige filios eôrum. P. Et ópera. ℣. Glória, & honor. P. Et ópera.

Lauda. In sanctis ejus.

Prophetîa. Miserêre Deus ómnibus. fol. 440.

Hymnus. Benignitâtis. fol. 69.

Capítula. Erubéscimus, Dómine, te Patrem

Et Lauda. Irascímini, & nolîte. fol. 131.

Orátio. Tibi Dómine. fol. 94.

Ad Tértiam.

Prophetîa. Fili, Custódi sermónes. fol. 96.

Léctio libri Exodi. *Capítulo* 33.

℟. Deo grátias.

IN illis diêbus: Loquebâtur Dóminus ad Móysen fácie ad fáciem, sicut loqui solet homo cum amíco suo. Cùmque ille reverterêtur in castra, miníster ejus Jósuë filius Num, puer, non recedêbat de tabernáculo. Dixit autem Móyses ad Dóminum: Præcipis ut edûcam pópulum istum: & non índicas mihi quem missûrus es mecum, præsértim cùm díxeris: Novi te ex nómine, & invenísti grátiam coram me. Si enim invéni grátiam in conspéctu tuo, osténde mihi fáciem tuam, ut sciam te, & invéniam grátiam ante óculos tuos: réspice pópulum tuum & gentem hanc. Dixítque Dóminus: Fácies mea præcêdet te, & réquiem dabo tibi. Et ait Móyses: Si non tu ipse præcédes, ne edûcas nos de loco isto. In quo enim scire potérimus ego & pópulus tuus invenísse nos grátiam in conspéctu tuo, nisi ambuláveris nobíscum, & gloriêmur ab ómnibus pópulis qui hábitant super terram? Dixit autem Dóminus ad Móysen: en verbum istud, quod locûtus es, fáciam: invenísti enim grátiam

tiam coram me, & te ipsum novi ex nómine. Qui ait: Osténde mihi glóriam tuam. Respóndit: Ego osténdam omne bonum tibi, & vocâbor in nómine Dómini coram te: & miserêbor cui volúero, & clemens ero in quem mihi placúerit. Rursúmque ait: Non póteris vidêre fáciem meam: non enim vidêbit me homo, & vivet. Et íterum: Ecce, inquit, est locus apud me, & stabis supra petram. Cùmque transîbit glória mea, ponam te in forámine petræ, & prótegam déxterâ meâ, donèc tránseam: tollámque manum meam, & vidêbis posteriôra mea: fáciem autem meam vidêre non póteris. Capít. 34. Et de nocte consúrgens ascéndit in montem Sínai, sicut ei præcéperat Dóminus, portans secum duas tábulas. Cùmque descendísset Dóminus per nubem, stetit Móyses cum eo ínvocans nomen Dómini. Quo transeúnte coram eo, ait: Dominâtor Dómine Deus, misêricors & clemens, pátiens & multæ miseratiônis, ac verus, qui custôdis misericórdiam in míllia: qui aufers iniquitâtem, & scélera, atque peccâta, nullúsque apud te per se ínnocens est: qui reddis iniquitâtem patrum in filios, in tértiam & quartam generatiônem. Festínusque Móyses, curvâtus est pronus in terram, & adórans ait: Si invéni grátiam in conspéctu tuo Dómine, óbsecro ut gradiâris nobíscum (pópulus enim duræ cervîcis est) ut áuferas iniquitâtes nostras atque peccâta, nosque possídeas. Respóndit Dóminus: Ego inîbo pactum vidéntibus cunctis, signa fáciam quæ numquàm visa sunt super terram, & in nullis géntibus: ut cernat pópulus, in cujus es médio, opus Dómini terríbile quod factûrus sum. Obsérva cuncta quæ hódiè mando tibi. ℞. Amen.

Lectio libri Jeremíæ Prophétæ. *Capítulo* 5.

℞. Deo grátias.

HÆc dicit Dóminus: Circuîte vias Hierúsalem, & aspícite, & considerâte, & quærite in platéis ejus, an inveniâtis virum faciéntem judícium, & quæréntem fidem: & propítius ero ei. Quod si étiam, Vivit Dóminus, díxerint: & hoc falsò jurábunt. Dómine óculi tui respíciunt fidem: percussísti eos, & non doluérunt: adtrivísti eos, & renuérunt accípere disciplînam: induravérunt fácies suas super terram, & noluérunt revérti. Ego autem dixi: Fórsitàn páuperes sunt & stulti, ignorántes viam Dómini, judícium Dei sui. Ibo ígitur ad optimátes, & loquar eis; ipsi enim cognovérunt viam Dómini, & judícium Dei sui: & ecce hi magis simul confregérunt jugum, rupérunt víncula. Idcírcò percússit eos leo de silva, lupus ad vésperum vastâvit eos, pardus vígilans super civitátes eôrum: omnis, qui egréssus fúerit ex eis, capiêtur: quia multiplicátæ sunt prævaricatiónes eôrum, confortátæ sunt aversiónes eôrum. Super quo propítius tibi esse pótero? filii tui dereliquérunt me, & jurant in his, qui non sunt dii: saturávi eos, & mœcháti sunt, & in domo meretrîcis luxuriabántur. Equi amatóres & in fœminas admissárii facti sunt: unusquísque ad uxôrem próximi sui hinniêbat. Numquid super his non visitâbo, dicit Dóminus? & in gente tali non ulciscêtur ánima mea? Ascéndite muros ejus, & dissipâte, consummatiônem autem nolîte fácere. ℞. Amen.

Sequéntia Epístolæ Pauli Apóstoli ad Colossénses. *Capítulo* 3.

℞. Deo grátias.

FRatres: Indúite vos sicut elécti Dei, sancti, & dilécti, víscera misericórdiæ, benignitâtem, modéstiam, patiéntiam: supportántes ínvicem, & donántes vobismetípsis, siquis advérsùs áliquem habet querêlam: sicut & Dóminus donâvit vobis, ita & vos. Super hæc ómnia, charitâtem habête, quod est vínculum perfectiônis: & pax Christi exsúltet in córdibus vestris, in qua & vocáti estis in uno córpore: & grati estôte. Verbum Christi hábitet in vobis abundántèr, in omni sapiéntia, docéntes, & commonéntes vosmetípsos, in psalmis, hymnis, & cánticis spirituálibus, cantántes in córdibus vestris Dómino. Et omne quodcúmque fácitis in verbo, aut in ópere, ómnia in nómine Jesu fácite, grátias agéntes Deo Patri per ipsum. ℞. Amen.

Antíphona 1. Avertísti Dómine fáciem tuam à nobis, & facti sumus turbáti. Ad te Dómine clamâmus: & te Deum nostrum deprecâmur; ut exáudias nos, & miseréberis nobis. ℣. A voce exprobrántis & obloquéntis à fácie inimíci & persequéntis. Psalmus 43.

Orátio.

DOmine Jesu Christe, quem sæculôrum & regem fatêmur & Dóminum; qui salûtem in Jacob operâris; & in Israël jocúndâ contemplatióne cognósceris; dona salûtem méntibus nostris, deléndo peccáti offénsam de nostris consciéntiis: ut mens nostra te lumen veritâtis inradiâta aspíciat; & in

in splendôre tuo, firmo fidei gressu permáneat. ℟. Amen. Per.

Antíphona 2. Ecce óculi Dómini super timéntes eum: & in eos, qui sperant in misericórdia ejus. Ut erípiat à morte ánimas eôrum. ℣. Anima nostra pátiens est Dómino: quóniam adjûtor & protéctor noster est. Psalmus 32.

Orátio. Fiat misericórdia tua Dómine. folio 401.

Antíphona 3. Juxtà est Dóminus iis, qui tribuláto sunt corde: & húmiles spíritu salvâbit: Nec derelínquet omnes qui sperant in eum. ℣. Multæ tribulatiónes justôrum: & de his ómnibus liberâbit eos Dóminus. Psal. 33.

℟. Ad te levâmus óculos nostros, qui hábitas in cœlis. P. Miserêre nobis Dómine, miserêre nobis: quia multùm repléti sumus contémptu. ℣. Multus est nobis Dómine labor & dolor. Quis novit poténtiam iræ tuæ, aut præ timôre iram tuam dinumerâre? Convértere super servos tuos. P. Miserêre. ℣. Glória, & honor. ℟. Ad te levâmus.

Preces. Miserêre & parce, clementíssime Dómine, pópulo tuo; P. Quia peccávimus tibi. ℣. Pro nostris malis flagellâmur ácriùs, & pro delíctis obcæcâmur dúriùs; nec deflémus mala quæ commísimus; P. Quia. ℣. Rémove famem, & da imbrem grátiæ, fructuúmque largam præbe abundántiam, atque optâtam peccatôrum véniam: P. Quia. ℣. Amove pestem, Redémptor Altíssime; ne obruâmur repentínâ morte: dum prostérnimur, non detur pœna; véniam da peccántibus: P. Quia. ℣. Láchrymis nostra dignis reple péctora: áffluat in nos charitâtis spíritus; quâ eruâmur vitiôrum lápsibus; P. Quia peccávimus tibi.

Capítula.

BEnedîcat te, Dómine, in omni témpore ánima nostra: quia in fámulis tuis semper adest misericórdia tua: dùm nos & disciplínâ córrigis, & indulgéntiâ foves: dùm percutiéndo sanas, & sanándo corróboras. Dona ígitur nobis, ut qui tuam in fide gustávimus suavitâtem, pleníssimam percipiâmus in retributiône dulcédinem.

Pater noster. A malo nos líbera. fol. 10.

Benedíctio, Quære illam, quæ dícitur per totum annum.

Ad Sextam.

Léctio libri Zacharíæ Prophétæ. *Cap. 7. & 8.*

℟. Deo grátias.

HÆc dicit Dóminus: Judícium verum judicâte, & misericórdias fácite, unusquísque cum fratre suo. Et víduam, & pupíllum, & ádvenam, & páuperem nolìte calumniári: & malum vir fratri suo non cógitet in corde suo. Et noluérunt adténdere, & vertérunt scápulam recedéntes, & adgravavérunt aures suas ne audírent. Et cor suum posuérunt ut adamántem, ne audírent legem, & verba quæ misit Dóminus exercítuum in Spíritu sancto per manum prophetârum priôrum: & facta est indignátio magna à Dómino exercítuum, & non audiérunt: sic clamábunt, & non exáudiam, dicit Dóminus exercítuum. Et dispérsi eos per ómnia regna, quæ nésciunt: & terra desolâta est ab eis, eò quòd non erat tránsiens & revértens: & posuérunt terram desiderábilem in desértum. Et factum est verbum Dómini exercítuum, dicens: Zelâtus sum Sion zelo magno, & indignatiône magnâ zelâtus sum eam. Hæc dicit Dóminus exercítuum: Revérsus sum ad Sion, & habitâbo in Hierúsalem: & vocábitur Hierúsalem Cívitas veritâtis, & Mons Dómini exercítuum mons sanctificâtus. Hæc dicit Dóminus exercítuum: Adhùc habitábunt senes & anus in platéis Hierúsalem: & viri báculus in manu ejus præ multitúdine diêrum. Et platéæ civitâtis complebúntur infántibus & puéllis, ludéntibus in platéis ejus. Hæc dicit Dóminus exercítuum: Si difficile vidébitur in óculis reliquiârum pópuli hujus in diêbus illis, numquid in óculis meis difficile erit, dicit Dóminus exercítuum? Ecce ego salvâbo pópulum meum de terra Oriéntis, & addûcam eos, & habitábunt in médio Hierúsalem: & erunt mihi in pópulum, & ego ero eis in Deum in veritâte & justítia. ℟. Amen.

Antíphona 1. In te, Dómine, speravérunt patres nostri: Dómine speravérunt, & liberásti eos. ℣. Ad te clamavérunt, & salvi facti sunt: in te speravérunt, & non sunt confúsi. Psalmus 21.

Orátio.

REspice in nos Dómine Deus noster; nec averténdo fáciem tuam à nobis, nos aliquátenus derelínquas: verè enim salvi érimus, si vultûs tui in nos aspéctum convérteris; & hiláritèr nostris te animâbus conjúnxeris: & quia in te speravérunt patres nostri, & salvi facti sunt, nos hereditáriæ fac eôrum spei succédere; & parilitâte horum, ætérnâ cum eis exsultatiône gaudêre. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 2. Misericórdia tua Dómine subse-

sequâtur nos ómnibus diêbus vitæ nostræ: ℣. Et ut inhábitent in domo Dómini, in longitúdinem diêrum. Psalmus 22.

Orátio.

HYmnum novum, & dulce cánticum, ac tuæ laudis præcónium, Dómine, crebrò nos tibi fácito adclamâre: ut tibi nos officii mérito regas; & super aquam refectiônis educándo convértas: ut te miseránte, & regímine tuæ grátiæ sustentêmur; & aquâ refectiônis à contagiône peccáti lavêmur: tuâque deductiône ad te prótinùs exsultántes perveniâmus; tibìque acceptábili famulátu infatigabílitèr serviâmus. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 3. Revertâtur ímpius à via sua mala, & iníquus cesset delínquere: & véniam ad vos in jocunditâte, dicit Dóminus. ℣. Nolîte sperâre in iniquitâte, & rapínas nolîte concupíscere: divítiæ si fluant, nolîte cor appónere. Psalmus 61.

℟. Numquìd in nostra justítia fúndimus preces ante te Dómine? sed sperâmus in misericórdia, quia sanctus es. P. Exáudi, Dómine, placâre Dómine: adténde, & fac: & noli tardâre. ℣. Deus Deus noster réspice in nos: quarè nos dereliquísti? longè à salûte nostra verba delictôrum nostrôrum. P. Exáudi Dómine. ℣. Glória, & honor.

Reiterêtur ℟. Numquìd.

Preces. Miséricors Dómine, exáudi súpplices; P. Et miserêre. ℣. Excélse, perpétue, quæ póscimus tríbue: P. Et miserêre. ℣. Virtûtis præsídio, Redémptor, defénde nos. P. Et miserêre. ℣. Supérna Poténtia, peccátis da véniam; P. Et miserêre.

Orátio.

EFfundéntibus nobis coram te corda in oratiône, tu Dómine, qui spes ómnium es, exáudi & miserêre; tibìque nos servitúros subde; & súbditis peccáto propítiâ benignitáte occúrre: fac nos iniquitâtis rapínâ carêre; & divitiârum tuârum ornaménta conquírere: atque te concupíscere, te nosse, teque omni vitæ nostræ témpore Dóminum mereâmur habêre.

Pater noster.

A malo nos líbera. fol. 10.

Benedíctio, Quære illam, quæ dícitur in Sexta per totum annum.

Ad Nonam.

Prophetîa. Fili, Habe fidúciam. fol. 95.

Léctio libri Exodi. *Capítulo* 24.

℟. Deo grátias.

IN illis diêbus: Locûtus est Dóminus ad Móysen, dicens: Ascénde ad Dóminum tu, & Aaron, Nadab, & Abiu, & septuagínta senes ex senióribus Israël, & adorábitis procùl. Solúsque Móyses ascéndet ad Dóminum, & illi non appropinquábunt: nec pópulus ascéndat cum eo. Venit ergo Móyses & narrâvit plebi ómnia verba Dómini, atque judícia: respondítque cunctus pópulus unâ voce: Omnia verba, quæ locûtus est Dóminus, faciêmus. Scripsit autem Móyses univérsos sermónes Dómini: & manè consúrgens ædificâvit altâre ad radîcem montis, & duódecim títulos per duódecim tribus Israël. Et obtulérunt holocáusta, immolaverúntque víctimas pacíficas Dómino, vítulos. Tulítque Móyses dimídiam partem sánguinis, & misit in cratéres: partem autem resíduam fudit super altâre. Assuménsque volûmen fœderis, legit audiénti pópulo: qui dixérunt: Omnia quæ locûtus est Dóminus, faciêmus, & érimus obediéntes. Ille verò sumptum sánguinem respérsit in pópulum, & ait: Hic est sanguis fœderis quod pépigit Dóminus super cunctis sermónibus his. Ascenderúntque Móyses & Aaron, Nadab & Abiu, & septuagínta de senióribus Israël: & vidérunt Deum: & sub pédibus ejus quasi opus lápidis sapphíri, & quasi cœlum, cum serênum est. Nec super eos qui procùl recessérunt de filiis Israël, misit manum suam, viderúntque Dóminum, & comedérunt, ac bibérunt. Dixit autem Dóminus ad Móysen: Ascénde ad me in montem, & esto ibi: dabôque tibi tábulas lapídeas, & legem ac mandâta quæ scripsi: ut dóceas eos. Surrexérunt Móyses & Jósuë miníster ejus: ascendénsque Móyses in montem Dei, senióribus ait: Expectâte hìc dónec revertâmur ad vos. Habêtis Aaron & Hur vobíscum: si quid natum fúerit quæstiônis referêtis ad eos. Cùmque ascendísset Móyses, opéruit nubes montem, & habitâvit glóriâ Dómini super Sínai, tegens illum nubes sex diêbus: séptimo autem die vocâvit eum de médio calíginis. Erat species glóriæ Dómini, quasi ignis ardéntis super vérticem montis in conspéctu filiôrum Israël. Ingressúsque Móyses médium nébulæ, ascéndit in montem: & fuit ibi quadragínta dies, & quadragínta noctes. Cap. 20. *Levítici.* Locutúsque est Dóminus ad Móysen, dicens: Lóquere filiis Israël, & dices ad eos: Custodîte præcép-

cépta mea, & fácite ea: & sciétis, quia ego sum Dóminus qui sanctífico vos. ℟. Amen.

Léctio libri Joêlis Prophétæ. *Capít.* 2.

℟. Deo grátias.

HÆc dicit Dóminus: Convertímini ad me in toto corde vestro, in jejúnio, & fletu. Et scíndite corda vestra, non vestiménta vestra, & convertímini ad Dóminum Deum vestrum: quia benígnus ac miséricors est, pátiens & multæ misericórdiæ, & præstábilis super malítia. Quis scit si convertâtur, & ignóscat, & relínquat post se benedictiònem, sacrifícium & libâmen Dómino Deo nostro? Cánite tubâ in Sion, sanctificâte jejúnium, vocâte cœtum, congregâte pópulum, sanctificâte Ecclésiam, coadunâte senes, congregâte párvulos, & sugéntes úbera: & egrediêtur sponsus de cubículo suo, & sponsa de thálamo suo. Inter vestíbulum & altâre plorábunt sacerdótes minístri Dómini, dicéntes: Parce Dómine, parce pópulo tuo: & ne des hereditâtem tuam in oppróbrium, ut dominéntur eis natiónes: quarè dicunt in pópulis: Ubi est Deus eòrum? Zelâtus est Dóminus terram suam, & pepércit pópulo suo. Et respóndit, & dixit Dóminus pópulo suo: Ecce ego mittam vobis fruméntum, vinum, & óleum, & replebímini: & non dabo vos ultra oppróbrium in géntibus. ℟. Amen.

Sequéntia Epístolæ Pauli Apóstoli ad Hebræos. *Capítulo* 13.

℟. Deo grátias.

FRatres, Jesus, ut sanctificâret per suum sánguinem pópulum, extra portam passus est. Exeâmus ígitur ad eum extrà castra, impropérium ejus portántes. Non enim habêmus manéntem hîc civitâtem, sed futûram inquírimus. Per ipsum ergo offerâmus hóstiam laudis Dómino semper, id est, fructum labiòrum confiténtium nomen ejus. Beneficéntiæ autem, & communiònis nolîte oblivísci: tálibus enim hóstiis promerêtur Deus. Obedîte præpósitis vestris, & subjícite eis. Ipsi autem pervígilant, quasi ratiônem de animâbus vestris redditúri, ut cum gáudio hoc fáciant, & non geméntes: hoc autem éxpedit vobis. Orâte pro nobis: confidimus enim quia bonam consciéntiam habêmus in ómnibus benè voléntes conversári. Ampliùs autem déprecor vos hoc fácite, ut quò celériùs restítuar vobis. Deus autem, qui edúxit à mórtuis pastôrem magnum óvium, in sánguine testaménti ætérni, Dóminum Jesum Christum, aptet vos in omni bono, ut faciâtis voluntâtem ejus, fáciens in vobis quod pláceat coram se per Jesum Christum: cui est honor, & glória in sæcula sæculòrum. ℟. Amen.

Antíphona 1. Bénedic Dómine hereditâtem tuam: & rege eam, & extólle usque in sæculum. ℣. Ne simùl tradas me cum peccatóribus: & cum operántibus iniquitâtem. Psalmus 27.

Orátio.

CLamántes ad te Dómine precâmur; ut in consolatiône nostra non síleas; nec nos secúndùm desidéria cordis nostri relinquéndo, simùl cum peccatóribus tradas: salva plebem tuam, quam tu ipse creásti; & bénedic hereditâtem, quam pretióso sánguine redemísti. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 2. Da virtûtem, Dómine, pópulo tuo: & bénedic in pace plebem tuam. ℣. Afférte Dómino filii Dei: afférte Dómino filios ariêtum. Afférte Dómino glóriam & honôrem. Psalmus 28.

Orátio.

DA Dómine virtûtem pópulo tuo contra adversitâtum ómnium mala; plebémque tuam pacis conlatiône locuplêta: ut pro abundántia quiêtis omnes in templo tuo tibi glóriam cóncinant; laudémque páritèr & honôrem, malis vitæ hujus oblíti, tuæ semper déferant majestáti. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 3. Esto nobis Dómine in Deum protectôrem, & in locum munîtum, ut salvos nos fácias. Quia firmaméntum meum, & refúgium meum es tu: & propter nomen tuum dux mihi eris, & enútries me. Psalmus 30.

Preces. Miserêre Dómine supplicántibus: P. Tu dona nobis véniam. ℣. Rerum Creâtor ómnium, ad te precem dirígimus: P. Tu dona. ℣. Iram tuam rémove: & quæ rogâmus, tríbue: P. Tu dona. ℣. Concêde nobis Dómine cópiam indulgéntiæ: P. Tu dona. ℣. Cum misericórdia tríbue nobis plúviam: P. Tu dona nobis.

Orátio.

ESto nobis Dómine in Deum protectôrem; ne íncolis obsidéntibus nostrârum intégritas méntium feriâtur: pro loco autem munîto, tuum habêre mereâmur auxílium: Nam te nobis obumbránte, nulla vis valêbit inrúmpere: neque recéssus tentatiônum penetrâbit nostros sinus, si tu intrà extràque ad-

adfúeris, & firmaméntum refugiúmque nostrum tuam déxteram déderis.

Pater noster.

A malo nos líbera. fol. 10.

Benedíctio, Quære illam in Nona, quæ dícitur per totum annum.

Ad Vésperum.

Sol agnôvit occâsum suum. Posuísti ténebras, & facta est nox. ℣. Dóminus sit. ℟. Et cum. Antíphona. Salvos fac Dómine quiétos terræ. Psalmus 75.

℟. Dirigâtur, Dómine, orátio mea sicut incénsum in conspéctu tuo: elevátio mánuum meârum P. Sacrificium vespertînum. ℣. Pone Dómine custódiam ori meo: & óstium circunstántiæ lábiis meis. P. Sacrificium. ℣. Glória, & honor Patri. Reiterêtur ℟. Dirigâtur.

Hymnus. Benignitâtis fons. fol. 69.

Capítula. Erubéscimus Dómine te.

Lauda. Irascímini, & nolîte peccâre. Allelúia. Quære fol. 131.

IN TERTIA DIE.

Ad Matutînum.

Antíphona. Tu autem Dómine. Psalmus 3.

Orátio. Quamvis Dómine. Quære fol. 68.

Antíphona 1. Exáudi de cœlo Dómine, & dimítte peccâta servis tuis, & pópulo tuo. ℣. Quia tu Dómine suâvis, & mitis es; & multùm miséricors invocántibus te. Psalmus 85.

Orátio.

Deus suâvis, ac mitis, multúmque invocántibus te misêricors; oratiônem nostram áuribus pércipe; ac de multitúdine misericórdiæ tuæ nostra errâta rémove: & ne humi proni reptêmus, ad te viséndum nos eréctos státue. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Antíphona 2. Deus, ut líberes nos, vénias: ut auxiliêris nobis, festína. ℣. Qui regis Israël, inténde: qui dedûcis velut ovem Joseph. Qui sedes super chérubim, appâre. Psalmus 79.

Orátio.

Dómine virtûtum, oratiónes servôrum tuôrum non irâtus sed placâtus áccipe: vel quod nos orâre opórteat, dignâre monstrâre: eósque æternitâtis cibo confórta, quos panis lachrymârum contúrbat: & tam mensurábili fletu flúmina lachrymârum óculi fluant; ut miseratiônum tuârum cópiam, crimínibus elísis, infléctant; quique Redemptôris nostri advéntum treméntes pavêmus, ejus gloriôsum conspéctum, te tribuénte, pacatíssimum contemplêmur. ℟. Amen. Per.

Antíphona 3. Dómine Deus noster exáudi nos: propítius esto, & salva nos, ℣. Citò nos prævéniat misericórdia tua: quia páuperes facti sumus nimìs Psalmus 78.

Orátio.

Citò antícipet nos misericórdia tua, Dómine; quos nec consolátio spei, nec fidúcia mériti, nec opitulátio susténtat auxílii; sed vitæ reâtus, vexatiôque jactâtos árguit, vel consciéntia facínorum, vel última peccatôrum: líbera nos propter nomen tuum; & propítius esto peccátis nostris propter glóriam tuam: ut cùm utrámque rem propter te féceris, & sólitâ pópulum tuum pietâte respéxeris; glória tibi detur ex liberatiône, & propitiátio nobis tuo accêdat ex nómine. ℟. Amen. Per.

℟. Deprecêmur Dóminum, dicéntes: Peccávimus tibi Deus; P. Patiéntiam habe in nobis, & propitiâre in malis, quæ quotídiè adcréscunt super nos: ℣. Defécimus in ira tua, & in furôre tuo conturbáti sumus. P. Patiéntiam. ℣. Glória, &. Reiterêtur ℟. Deprecêmur.

IN LAUDIBUS.

Antíphona. Ne projícias nos Dómine à fácie tua. Psalmus 50.

Orátio. Ne projícias nos Dómine. Quære folio. 81.

Ad Cánticum.

Antíphona. Tu Dómine in ætérnum.

Cánticum. Meménto Dómine quid factum sit nobis. fol. 206.

In loco. Benedíctus es Dómine Deus patrum nostrôrum.

Matutinárium. Exórtum est in ténebris. Quære fol. 69.

Lauda. Montes, & colles: ligna fructífera, & omnes cedri. Psalmus 148.

Léctio libri Ecclesiástici Salomônis: *Cap.* 36.

℟. Deo grátias.

Miserêre nostrî Deus ómnium, & réspice nos, & osténde lumen miseratiônum tuârum: & immítte timôrem tuum super gentes, quæ non exquisiérunt te, & cognóscant quia non est Deus nisi tu, ut enárrent magnália tua. Alleva manum tuam super gentes aliénas, ut vídeant poténtiam tuam. Sicut enim in conspéctu eôrum sanctificâtus es in nobis, sic in conspéctu nostrôrum magnificáberis in illis, ut cognóscant te, sicut & nos cognóvimus quóniam non est Deus præter te Dómine. Transi, ínnova, & immúta mirabília. In ira flammæ devorén-

réntur peccatóres; & qui péssimant plebem tuam, invéniant perditiònem. Cóntere caput príncipum inimicòrum, dicéntium: Non est álius præter nos. Cóngrega omnes tribus Jacob: & cognóscant quia non est Deus nisi tu, ut enárrent magnália tua: & hereditàbis eos, sicut ab inítio. Miserêre plebi tuæ, super quam invocâtum est nomen tuum; & Jacob, quem coæquásti primogénito tuo. Miserêre civitáti sanctificatiônis tuæ Hierúsalem, civitáti requiéi tuæ. Reple Sion inenarrabílibus verbis tuis, & glóriâ tuâ pópulum tuum. Da testimónium, quia ab inítio creatúræ tuæ sunt, & súscita prædicatiónes, quas locúti sunt nómine tuo prophétæ prióres. Da mercêdem sustinéntibus te, & prophétæ tui fidéles inveniúntur: & exáudi oratiónes servôrum tuôrum. Secúndùm benedictiônem tuôrum da pópulo tuo, & dírige nos in justítiam, & sciant omnes qui inhábitant terram, quia tu es Deus conspéctor sæculôrum. ℟. Amen.

Hymnus. Benignitâtis fons. fol. 69.

Capítula. Erubéscimus Dómine.

Lauda. Irascímini, & nolìte peccâre. Allelúia. fol. 131.

Orátio. Tibi Dómine. fol. 117.

Ad Tértiam.

Prophetia. Fili, Custódi sermónes meos. Quære fol. 96.

Léctio libri Deuteronómii. *Capítulo* 12. ℟. Deo grátias.

IN illis diêbus: Locútus est Móyses ad omnem cœtum filiòrum Israël, & dixit ad eum: Obsérva & audi ómnia quæ ego præcípio tibi, ut benè sit tibi & filiis tuis post te in sempitérnum, cùm féceris quod bonum est & plácitum in conspéctu Dómini Dei tui. Quandò disperdíderit Dóminus Deus tuus ante fáciem tuam gentes, ad quas ingrediêris possidéndas, & posséderis, atque habitáveris in terram eôrum: cave ne imitêris eas, postquam fúerint te introëúnte subvérsæ, & requíras cærimónias eôrum. Non fácias simíliter Deo Dómino tuo. Quod præcípio tibi, hoc tantùm fácito Dómino: ne addas quicquam, nec mínuas. Cap. 13. In toto corde, & in tota ánima vestra Dóminum Deum vestrum sequímini, & ipsum timête, mandâta illìus custodìte, & audìte vocem: ipsi serviêtis, & ipsi adhærébitis, ut avertâtur Dóminus ab ira furòris sui, & misereâtur tuî, multiplicétque te sicut jurâvit pátribus tuis, quandò audíeris vocem Dómini Dei tui, custódias ómnia præcépta ejus, quæ ego præcípio tibi hódiè, ut fácias quod plácitum est in conspéctu Dómini Dei tui. Cap. 14. Fidéles estôte Dómino Deo vestro: non vos incidêtis, nec faciêtis calvítium super mórtuo. Quóniam pópulus sanctus es Dómino Deo tuo: & elêgit ut sis ei in pópulum peculiârem de cunctis géntibus quæ sunt super terram. Peregríno, qui intrà portas tuas est, da ut cómedat, aut vende ei: quia tu pópulus sanctus es Dómini Dei tui: ut discas timêre Dóminum Deum tuum omni témpore, ut cómedant & saturabúntur: ut benedîcat tibi Dóminus Deus tuus in cunctis opéribus mánuum tuârum quæ féceris. Cap. 15. Civem & propínquum repeténdi non habêbis potestâtem. Et omnìnò índigens mendîcus inter vos non erit: ut benedîcat tibi Dóminus in terram, quam traditûrus est tibi in possessiònem. Si tamen audíeris vocem Dómini Dei tui, & custodíeris univérsa quæ ejus sunt, quæ ego præcípio tibi hódie, ut pollícitus es: fœnerâbis géntibus multis, & ipse à nullo accípies mútuum: dominábĕris natiónibus plúrimis, & tuî nemo dominábitur. Cave ne fortè subrépat tibi ímpia cogitátio: ne avértas óculos tuos à páupere fratre tuo, nolens ei quod póstulat mútuum commodâre: ne clamet contra te ad Dóminum, & fiat tibi in peccâtum. Sed dabis ei: nec ages quíppiam cállidè in ejus necessitátibus sublevándis: ut benedîcat tibi Dóminus Deus tuus in omni témpore, in cunctis ad quæ manum míseris. Non déerunt páuperes in terra habitatiônis tuæ: idcírcò ego præcípio tibi, ut apérias manum fratri tuo egéno & páuperi, qui tecum versâtur in terra: ut benedîcat tibi Dóminus Deus in cunctis opéribus tuis. ℟. Amen.

Léctio libri Esaíæ Prophétæ. *Capítulo* 59. ℟. Deo grátias.

ECce non est adbreviâta manus Dómini ut salvâre néqueat, neque adgravâta est auris ut non áudiat: Sed iniquitátes vestræ divisérant inter vos & Deum vestrum, & peccâta vestra abscónderant fáciem ejus à vobis ne exáudiat. Manus enim vestræ pollútæ sunt sánguine, & dígiti vestri iniquitâte: lábia vestra locûta sunt mendácium, & lingua vestra iniquitâtem fatêtur. Non est qui ínvocet justítiam, nec est qui júdicet verè: sed confìdunt in níhilo, & loquúntur vanitátes: concepérunt labôrem, & peperérunt iniquitâtem. Ova áspidum rupérunt, & te-

telas aráneæ texuérunt: qui coméderit de ovis eôrum, moriêtur: & quod confôtum ex eo, erúmpet in régulum. Telæ eôrum non erunt in vestiméntum, neque operiéntur vestiméntis suis: ópera eôrum ópera inutília; opus iniquitâtis in mánibus eôrum. Pedes eôrum ad malum currunt, & festínant ut effúndant sánguinem innocéntem: cogitatiónes eôrum cogitatiónes inútiles: vástitas & contrítio in viis eôrum. Viam pacis nesciérunt, & non est judícium in gréssibus eôrum: sémitæ eôrum incurvátæ sunt eis: omnis qui calcat in eis, ignôrat pacem. Propter hoc elongâtum est judícium à vobis, & non apprehéndet vos justítia: expectávimus lucem, & ecce ténebræ; splendôrem, & in ténebris ambulávimus. Palpávimus sicut cæci paríetem, & quasi absque óculis adtrectávimus: impégimus merídie quasi in ténebris, & caliginósi quasi mórtui. Rugiêmus quasi ursi omnes, & quasi colúmbæ meditántes gemêmus: expectávimus judícium, & non est; salûtem, & elongâta est à nobis. Multiplicátæ sunt enim iniquitátes nostræ coram te, & peccâta nostra respondérunt nobis: quia scélera nostra nobíscum, & iniquitátes nostras cognóvimus, peccâre & mentíri contra Dóminum: & avérsi sumus ne irêmus post tergum Dei nostri, ut loquerêmur calúmniam & transgressiônem: concépimus, & locúti sumus de corde verba mendácii. Et convérsum est retrórsùm judícium, & justítia longè stetit: quia córruit in platéa véritas, & æquitas non pótuit ingredi. Et facta est véritas in obliviône: & qui recéssit à malo, prædæ pátuit: & vidit Dóminus, & malum appáruit in óculis ejus, quia non est judícium: & vidit quia non est vir: & aporiâtus est, quia non est qui occúrrat: & salvâvit sibi bráchium sanctum suum, & justítia ejus ipsa confirmâvit eum. ℟. Amen.

Sequéntia epístolæ Pauli Apóstoli ad Gálatas. *Capít.* 5.

℟. Deo grátias.

FRatres, Omnis lex in uno sermône complêtur: Díliges próximum tuum sicut te ipsum. Quod si ínvicem mordêtis, & comédítis: vidête ne ab ínvicèm consumámini. Dico autem: Spíritu ambulâte, & desidéria carnis non perficiêtis. Caro enim concupíscit advérsùs spíritum: spíritus autem advérsùs carnem: hæc enim ínvicèm adversántur sibi: ut non quæcúmque vultis, illa faciâtis. Quod si spíritu ducímini, non estis sub lege. Manifésta autem sunt ópera carnis: quæ sunt fornicátio, immundítia, luxúria, idolôrum sérvitus, venefícia, inimicítiæ, contentiónes, æmulatiónes, iræ, rixæ, dissensiónes, hæreses, invídiæ, homicídia, ebríetas, comessatiónes, & his simília: quæ dico vobis, sicut & prædíxi, quóniam qui tália agunt, regnum Dei non consequéntur. Fructus autem Spíritûs est: cháritas, gáudium, pax, longanímitas, bónitas, benígnitas, fides, modéstia. Advérsùs hujúsmodi non est lex. Qui autem sunt Christi, carnem suam crucifixérunt cum vítiis, & concupiscéntiis. Si vívimus spíritu, spíritu ambulêmus. Non efficiâmur inânis glóriæ cúpidi, ínvicèm provocántes, ínvicèm invidéntes. Capít. 6. Fratres, etsi præoccupâtus fúerit homo in áliquo delícto, vos, qui spirituáles estis, compónite hujúsmodi in spíritu lenitâtis, considerans te ipsum, ne & tu tentêris. Alter altérius ónera portâte, & sic implébitis legem Christi. ℟. Amen.

Antíphona 1. Ante te, Dómine, omne desidérium nostrum: & gémitus noster non est abscónditus à te. Cor enim nostrum conturbâtum est in nobis. ℣. Ne derelínquas me Dómine Deus meus: ne discésseris à me. Psalmus 37.

Orátio.

DOmine ante te omne desidérium nostrum; & gémitus noster non est abscónditus à te: præsta ergo, quæ desiderâmus; & parce, quæ géssimus: simúlque & fructum nostris tríbue desidériis; & véniam concêde peccátis. ℟. Amen. Per.

Antíphona 2. Humiliâta est in púlverem ánima nostra: adhæsit in terra venter noster: Exsúrge, quare obdórmis Dómine? exsúrge, & ne repéllas nos in finem. Psalmus 43.

℣. Deus áuribus nostris audívimus, & patres nostri annuntiavérunt nobis.

Orátio.

REx Deus noster, qui mandas salûtem Jacob, insurgéntium in nos tentatiônum ímpetus, tui nóminis majestâte devínce; & insidiántium inimicôrum láqueos bráchii tui virtûte confrínge: ut qui cordis secrêta cognóscis; consciéntiæ máculas ábluas; fidem nostram in te firmam effícias; humilitâtem placâtus inténdas; & in defensiône nostrì semper exsúrgas. ℟. Amen. Per.

Antíphona 3. Audi pópulus meus, & loquar: Israël, & testificâbor tibi: quóniam Deus Deus tuus ego sum. In tribulatiône invocásti me, & liberávi te, & exaudívi te in abscóndito tempestâtis. ℣. Deus deôrum Dóminus locûtus est: & vocâvit terram à solis ortu usque ad occâsum: ex Sion spécies decôris ejus. Psalmus 49.

℟. Custódi Dómine ánimas nostras, quia san-

ctus es: salvum fac pópulum tuum, Deus, sperántem in te. Quia tu suàvis, ac mitis es; & multùm miséricors P. Invocántibus te. Auribus pércipe oratiônem nostram. ℣. In die tribulatiônis meæ Deum exquisívi, mánibus meis nocte coram ipso: & non sum decéptus. Negâvit consolári ánima mea. ℣. Prótege Dómine civitâtem istam, & esto adjûtor pópulo tuo, & líbera nos ab ómnibus malis, quibus nos tradidísti. ℣. Dómine refúgium factus es nobis, à generatiône in generatiônem. Priúsquam fierent montes, aut firmarêtur orbis terræ; à sæculo & in ætérnum tu es. ℣. Reddat tibi in memória, Deus, opus mánuum tuârum; ne recordâtus fúeris ómnibus sceléribus nostris: fac nobíscum propter nomen tuum. ℣. Glória, & honor.

Preces. Verbum Patris Altíssimi, P. Redémptor, peccántibus miserêre: ℣. Elìde nostrum fácinus, qui pro nobis es tráditus; P. Redémptor. ℣. Purífica nos à vítiis, qui cœsus es álapis; P. Redémptor. ℣. Qui pro nobis potâtus es felle, nos reple dulcédine; P. Redémptor. ℣. Accénde nos igne Crucis tuæ, quos redemísti sánguine; P. Redémptor.

Orátio.

INvocâmus te Dómine in die tribulatiônis, ut nos erípias, fideìque nutriméntis & nos créscere fácias: ut quod mente profícimus, tibi sérviat; & usus nostræ actiônis laus sit tui pérpetim nóminis.

Pater noster.

A malo nos líbera. fol. 10.

Benedíctio, Quære illam, quæ dícitur in Tértia per totum annum.

Ad Sextam.

Prophetîa. Dómine miserêre nostrì. fol. 434.

Antíphona 1. Audi Dómine deprecatiônem pópuli tui; & cunctòrum preces orántium in isto loco, Deus, de cœlo exáudi. ℣. Quia tu Dómine suàvis, ac mitis es; & multùm miséricors invocántibus te. Psalmus 85.

Orátio.

SAlvos nos fac servos tuos, Dómine Deus noster, sperántes in te; quia suàvis ac mitis multúmque miséricors es: réspice in nos, ac miserêre nostrì: ut nóminis tui magnitúdine cor nostrum lætêtur; te tímeat, ut lætêtur: deduc nos in via tua; & ambulántes in veritâte tua consolâre adjutório, & ádjuva consolándo. ℟. Amen. Per.

Antíphona 2. Tu nobis es, Dómine refúgium à pressúra, quæ circúmdedit nos: multa sunt enim flagélla peccatòrum nostròrum. ℣. Beáti, quorum remíssæ sunt iniquitátes: & quorum tecta sunt peccâta. Psalmus 31.

Orátio.

DOna nobis Dómine peccatôrum remissiônem, qui purgátis præstas beatitúdinem: esto refúgium à pressúra damnatiônis, qui indúltor es libertâtis: & quia multa flagélla peccatòrum in nobis, plagâ inruénte, desæviunt, in te confidéndo circúmdari nos misericórdiâ tuâ sentiâmus. ℟. Amen. Per.

Antíphona 3. Miserêre nobis Dómine, miserêre: quia multùm repléti sumus contémptu. ℣. Ad te levâmus óculos nostros, qui hábitas in cœlis. Psalmus 122.

℟. Non est Deus præter te Dómine. Innova signa, & immûta mirabília. Miserêre plebi tuæ super quam invocâtum est nomen tuum. Miserêre civitáti sanctificatiônis tuæ. Reple Sion inenarrabílibus verbis tuis; pro glória tua pópulum. ℣. Tu Dóminus noster suàvis, ac mitis es, pátiens, & cum omni misericórdia dispónens ómnia; & si peccávimus in te; tui sumus expectántes misericórdiam tuam. ℣. Quique terrígìnæ, ac filii hóminum: simul in unum dives & pauper. ℣. Exáudi Dómine: placâre Dómine, adténde, & fac; ne morêris propter temetípsum, Deus meus. ℣. Cognóscimus Dómine peccâta nostra, & iniquitátes patrum nostrôrum: peccávimus coram te; parce nobis Dómine. ℣. Miserêre Deus ómnium, quóniam ómnia potes, & dissímulas peccâta hóminum propter pœniténtiam. ℣. Tu Dómine virtûtum cum tranquillitâte júdicas, & cum magna reveréntia dispônis ómnia. ℣. Ego sum Deus: ambulâte coram me, & estôte perfécti; ut possideâtis terram hereditâtis vestræ. ℣. Ego sum, & pactum meum mecum, dicit Dóminus. Convertímini ad me, & plángite: & ego consolâbor vos velócitèr. ℣. Glória, & honor.

Reiterêtur ℟. Non est Deus.

Preces. Quos redemísti sánguine, P. Tuâ salva poténtiâ, Christe miséricors: ℣. Pro quibus flagéllis cœsus addúctus es, P. Tuâ: ℣. Pro quorum crímine, Piíssime, cruci affixus es, P. Tuâ: ℣. Pro quibus verberâtus, cápite percússus es, P. Tuâ: ℣. Qui tibi flentes mala nostra pándimus; P. Tuâ salva poténtiâ.

Orátio.

MIserêre nobis Dómine; expectatióni nostræ quæsítum auxílium tríbue: ut, qui superbôrum repléti sumus contémptu, defensiônis tuæ muniâmur auxílio.

Pater noster.

A malo nos líbera. fol. 10.

Ad Nonam dicâtur, ut in Nona de secúnda Die Jejúnii præcedénti. fol. 445. & 446.

IN NOMINE DOMINI
INCIPIT LIBER PSALMORVM
SECVNDVM DAVID PROPHETĀ.

PROPHETIA
DE DOMINO IESV CHRISTO,
SIBE FRVCTV IVSTORVM ET INTERITV IMPIORVM.

INCIPIT PRIMVS PSALMVS.

Aña. *In lege Domini fuit volumtas eius die, ac nocte: in lege eius meditabitur.*

Beatus vir qui non abiit in consilio impiorum, & in via peccatorum non stetit * & in catedra pestilentiæ non sedit.
Sed in lege Domini fuit voluntas eius * & in lege eius meditabitur die, ac nocte.
Et erit tamquam lignum, quod plantatum est * secus decursus aquarum,
Quod fructum suum dabit in tempore suo: & folium eius non decidit * & omnia quæcumque fecerit, prosperabuntur.
Non sic impii, non sic * sed tamquam pulbis, quem proicit ventus a facie terræ.
Ideo non resurgunt impii in iudicio * neque peccatores in consilio iustorum.
Quoniam nobit Dominus viam iustorum * & iter impiorum peribit.

II.
In finem Psalmus David.

Aña. *Nunc reges intelligite, erudimini omnes qui iudicatis terram: servite Domino in timore.*

Quare fremuerunt gentes * & populi meditati sunt inania?
Adstiterunt reges terræ * & principes convenerunt in unum adversus Dominum, & adversus Christum eius.
Disrumpamus vincula eorum * & proiciamus á nobis iugum ipsorum.
Qui habitat in cœlis, inridebit eos * & Dominus subsannabit eos.
Tunc loquetur ad eos in ira sua * & in furore suo conturbabit eos.

Diapsalma.

Ego autem constitutus sum rex ab eo super Syon montem sanctum eius * prædicans præceptum Domini.
Dominus dixit ad me: Filius meus es tu; * ego odie genui te.
Pete a me, & dabo tibi gentes hereditatem tuam * & possessionem tuam terminos terræ.
Reges eos in virga ferrea * & tamquam vas figuli confringes eos.
Et nunc reges intelligite * erudimini omnes, qui iudicatis terram.
Servite Domino in timore * & exultate ei cum tremore.
Adpreendite disciplinam, ne quando irascatur Dominus * & pereatis a via iusta.
Cum exarserit in brebi ira eius * beati omnes, qui confidunt in eum.

III.
Psalmus David, cum fugerit a facie Absalonis filii sui.

Domine quid multiplicati sunt qui tribulant me? * multi insurgunt adversum me.
Multi dicunt animæ meæ * non est salus illi in Deo eius.

Diapsalma.

Tu autem, Domine, susceptor meus es * gloria mea, & exaltans caput meum.
Voce mea ad Dominum clamabi * & exaudibit me de monte sancto suo.

Diapsalma.

Ego dormibi, & quiebi, & resurrexi * quoniam Dominus suscitabit me.
Non timebo millia populi * circumdantis me:
Exurge Domine * salbum me fac Deus meus.
Quoniam tu percusisti omnes adversantes mihi sine causa * dentes peccatorum conteruisti.
Domini est salus * & super populum tuum benedictio tua.

IV.
VICTORI IN PSALMIS CANTICI DAVID.

Aña. *Quum invocarem te, exaudisti me: Deus iustitiæ liberasti me.*

QUum invocarem te, exaudisti me, Deus, justitiæ meæ: * in tribulatione dilatasti me.

Miserere mei, Domine: * & exaudi orationem meam.

Filii hominum, usquequo grabes corde: * ut quid diligitis vanitatem, & quæritis mendacium.

Diapsalma.

Scitote quoniam magnificabit Dominus sanctum suum: * Dominus exaudiet me dum clamabero ad eum.

Irascimini, & nolite peccare;* quæ dicitis in cordibus vestris, & in cubilibus vestris compungimini.

Diapsalma.

Sacrificate sacrificium iustitiæ, & sperate in Domino. * Multi dicunt, quis ostendit nobis bona?

Signatum est super nos lumen vultus tui Dómine * dedisti lætitiam in corde meo.

A tempore frumenti, vini, & olei sui * multiplicati sunt.

In pace in idipsum dormiam, & requiescam * quoniam tu, Domine, singulariter in spe constituisti me.

V.

VICTORI PRO HEREDITATIBVS. CANTICVM DAVID.

Aña. *Mane exaudies vocem meam, Domine: mane adstabo tibi, & adorabo te.*

VErba mea auribus percipe, Domine, intellige clamorem meum * intende voci orationis meæ,

Rex meus, & Deus meus * quoniam ad te orabo, Domine.

Mane exaudies vocem meam * mane adstabo tibi, & videbo te.

Quoniam tu es Deus nolens iniquitatem * non habitabit iuxta te malignus, neque permanebunt iniusti ante oculos tuos.

Odisti Domine omnes, qui operantur iniquitatem * perdes eos, qui locuntur mendacium.

Virum sanguinum, & dolosum abominabit Dominus: ego autem in multitudine misericordiæ tuæ sperabo. * Introibo in domum tuam: adorabo ad templum sanctum tuum in timore tuo.

Domine deduc me in iustitia tua propter inimicos meos * dirige in conspectu tuo viam meam.

Quoniam non est in ore eorum véritas * cor eorum vanum est.

Sepulcrum patens est guttur eorum * linguis suis dolose agebant.

Iudica illos Deus * decidant a cogitationibus suis.

Secundum multitudinem inpietantium eorum expelle eos * quoniam exacerbaberunt te, Domine.

Lætentur omnes, qui sperant in te: in æternum exultabunt, & inhabitabis in eis * & gloriabuntur in te omnes, qui diligunt nomen tuum.

Quoniam tu Domine, benedices iustum: * Domine, ut scutum bonæ voluntatis tuæ coronasti nos.

VI.

VICTORI IN PSALMIS SVPER OCTABA. CANTICVM DAVID.

Aña. *Ne in ira tua arguas me, Domine.*

DOmine ne in ira tua arguas me * neque in furore tuo corripias me.

Miserere mei, Domine, quoniam infirmus sum * sana me, Domine.

Quoniam turbata sunt ossa mea * & anima mea turbata est valde.

Et tu, Domine, usquequo convertere, & eripe animam meam * salvum me fac propter misericordiam tuam.

Quoniam non est in morte, qui memor sit tui * in inferno autem quis confitebitur tibi?

Laborabi in gemitu meo, lababo per singulas noctes lectum meum * lacrimis stratum meum rigabo.

Turbatus est præ ira oculus meus * inveterabi inter omnes inimicos meos.

Discedite a me omnes qui operamini iniquitatem: quoniam exaudibit Dominus vocem fletus mei * exaudibit Dominus deprecationem meam: Dominus orationem meam suscepit.

Erubescant, & confundantur omnes inimici mei * avertantur retrorsum, & confundantur valde velociter.

VII.

PSALMVS DAVID, QVEM CANEBAT DOMINO PRO VERBIS CVSI FILII GEMINI.

Aña. *Iustum adiutoriam meum a Domino, qui salvos facit rectos corde.*

DOmine Deus meus in te sperabi * libera me ab omnibus persequentibus me, & eripe me.

Ne quando rapiat, ut leo, animam meam * dum non est, qui redimat, neque qui salvum faciat.

Do-

Domine, Deus meus si feci istud: si est iniquitas in manibus meis; si reddidi retribuentibus mihi mala * decidam merito ab inimicis meis inanis.

Persequatur inimicus animam meam, & comprendat eam, & conculcet in terra vitam meam * & gloriam meam in pulverem deducat.

Diapsalma.

Exurge Domine in ira tua * & exaltare in finibus inimicorum tuorum.

Exurge Domine Deus meus in præcepto, quod mandasti: & sinagoga populorum circumdabit te * & propter hanc in altum regredere, Domine.

Judica populos: iudica me, Domine, salbum me fac secundum iustitiam meam * & secundum innocentiam manuum mearum super me.

Consummetur nequitia peccatorum; * & dirige iustum scrutans corda, & renes Deus.

Iustum adiutorium meum a Domino * qui salvos facit rectos corde.

Deus iudex iustus, fortis, & patiens * nunquid irascitur per singulos dies?

Nisi convertamini, gladium suum vibrabit * arcum suum tetendit, & paravit illum.

Et in eo paravit vasa mortis * sagittas suas ardentes & fecit.

Ecce parturit iniustitia * concepit dolorem & peperit iniquitatem.

Lacum aperuit, & fodit eum * & incidit in fobeam, quam operatus est.

Convertitur dolor eius in capite eius * & iniquitas eius in vertice ipsius descendit.

Confitebor Domino secundum iustitiam eius * & psallam nomini Domini altissimi.

VIII.

IN FINEM PRO TORCVLARIBVS PSALMVS DAVID.

Aña. *Quam admirabile est nomen tuum, Domine, in universa terra.*

DOmine, Dominus noster * quam admirabile est nomen tuum in universa terra.

Quoniam elebata est magnificentia tua supra cœlos * ex ore infantium, & lactantium perfecisti laudem.

Propter inimicos tuos * ut dextruas inimicum, & defensorem

Quoniam videbo cœlos, opera digitorum tuorum * lunam, & stellas, quas tu fundasti.

Quid est homo, quod memor es eius * aut filius hominis, quoniam visitas eum.

Minorasti eum paulo minus ab angelis * gloria, & honore coronasti eum: & constituisti eum super opera manuum tuarum.

Omnia subiecisti sub pedibus eius, obes, & boves * universa insuper & pecora campi.

Volucres cœli, & pisces maris * qui perambulant semitas maris.

Domine, Dominus noster * quam admirabile est nomen tuum in universa terra.

IX.

VICTORI PRO MORTE FILII CANTICVM DAVID.

Aña. *Lætabor, & exultabo in te, & psallam nomini tuo, Altissime.*

COnfitebor tibi, Domine; in toto corde meo * narrabo omnia mirabilia tua.

Lætabor, & exultabo in te * & psallam nomini tuo Altissime.

In convertendo inimicum meum retrorsum * infirmabuntur, & perient a facie tua.

Quoniam fecisti iudicium meum, & causam meam * sedes super tronum, qui iudicas æquitatem.

Increpasti gentes, & periit impius * nomen eorum delesti in æternum, & in sæculum sæculi.

Inimici defecerunt framea in finem * & civitates eorum dextruxisti.

Periit memoria eorum cum sonitu * & Dominus in æternum permanet.

Parabit in iudicio sedem suam * & ipse iudicabit orbem terræ in æquitate.

Iudicabit populos cum iustitia, & factus est Dominus refugium pauperum * adiutor in opportunitatibus, in tribulatione.

Et sperent in te omnes, qui noberunt nomen tuum * quoniam non derelinquis quærentes te, Domine.

Psallite Domino, qui habitatis in Syon * adnuntiate inter gentes mirabilia eius.

Quoniam requirens sanguinem eorum, memoratus est * & non est oblitus orationes pauperum.

Miserere mei Domine, & vide humilitatem meam de inimicis meis * qui exaltas me de portis mortis, ut adnuntiem omnes laudes tuas in portis filiæ Syon: exultabo in salutari tuo.

Infixæ sunt gentes in interitu, quem fecerunt * in laqueo, quem occultaberunt, conpreensus est pes eorum.

Cognoscitur Dominus iudicia faciens * in operibus manuum suarum compreensus est peccator.

Convertantur peccatores * in infernum omnes

nes gentes, qui oblibiscuntur Dominum.
Quia non in finem oblibiscetur pauperis * patientia pauperum non peribit in finem.
Aña. *Tibi derelictus est pauper, pupillo tu eris adiutor.*
EXurge, Domine, non prævaleat homo * iudicentur gentes in conspectu tuo.
Constitue, Domine, legislatorem super eos * ut sciant gentes, quoniam homines sunt.
Diapsalma.
Ut quid, Domine, recessisti longe * despicis in opportunitatibus, in tribulatione?
In supervia impii incenditur pauper * compreenduntur in cogitationibus suis, quas cogitant.
Quoniam laudatur peccator in desideriis animæ suæ * & qui inique gerit, benedicetur.
Exacerbavit Dominum peccator * secundum multitudinem iræ suæ requiret.
Non est Deus in conspectu eius * polluntur viæ eius in omni tempore.
Auferuntur iudicia tua a facie eius * omnium inimicorum suorum dominabitur.
Dixit enim in corde suo non mobebor * a generatione in generatione sine malo.
Cuius maledictione os plenum est, & amaritudine, & dolo * sub lingua eius labor, & dolor.
Sedet in insidiis cum divitibus in occultis, ut interficiat innocentem * oculi eius in pauperem respiciunt.
Insidiatur in occultis, sicut leo in cubili suo * insidiatur, ut rapiat pauperem, rapere pauperem.
Donec adducat eum in conversatione sua, & in laqueo suo humiliabit eum * inclinabit se, & cadet, dum dominabitur pauperi.
Dixit enim in corde suo: Oblitus est Deus * avertit faciem suam, ne videat usque in finem.
Exurge, Domine Deus meus, & exaltetur manus tua * ne oblibiscaris pauperem in finem.
Cuius causa irritavit impius Deum? * dixit enim in corde suo: Non requiret Deus.
Vides quoniam tu laborem, & dolorem consideras * ut tradas eum in manibus tuis.
Tibi derelictus est pauper * pupillo tu eris adiutor.
Conteres brachia peccatoris, & maligni * requiretur delictum eius, nec invenietur.
Regnabit Dominus in æternum & in sæculum sæculi * peribitis gentes de terra eius.
Desiderium pauperum exaudibit Dominus * deprecationes cordis eorum exaudibit auris tua.
Iudicare pupillo, & humili * ut non apponat ultra magnificare se homo super terram.

X.
IN FINEM PSALMVS DAVID.

Aña. *Quoniam iustus Dominus, & iustitiam dilexit æquitatem vidit vultus eius.*
IN Domino confido * quomodo dicitis animæ meæ transmigra in monte sicut passer.
Quoniam ecce peccatores tetenderunt arcum * paraberunt sagittas suas in faretra, ut sagittent in obscuro rectum corde.
Quoniam quem tu perfecisti, ipsi dextruxerunt: * iustus autem quid fecit?
Dominus in templo sancto suo * Dominus in cœlo sedes eius: oculi eius in pauperem respiciunt.
Palpebra eius interrogat filios hominum: Dominus interrogat iustum, & impium: * qui autem diligit iniquitatem, odit animam suam.
Pluit super peccatores laqueus ignis * sulfur, & spiritus procellarum, pars calicis eorum.
Quoniam iustus Dominus, & iustitiam dilexit * æquitatem vidit vultus eius.

XI.
IN FINEM PRO OCTABA. PSALMVS DAVID.

Aña. *Propter miserias inopum, & gemitus pauperum, nunc exurgam, dicit Dominus.*
SAlbum me fac, Domine, quoniam defecit sanctus * quoniam diminutæ sunt veritates a filiis hominum.
Vana locuti sunt unusquisque ad proximum suum * labia dolosa in corde, & de corde locuti sunt mala.
Disperdat Dominus universa labia dolosa * & linguam magniloquam.
Qui dixerunt: Lingua nostra magnificabimur * labia nostra a nobis sunt: quis noster est Dominus?
Propter miserias inopum, & gemitus pauperum * nunc exurgam, dicit Dominus.
Ponam super salutarem meum * fiducialiter agam in eo.
Eloquia Domini eloquia casta * argentum igne examinatum terræ purgatum septuplum.
Tu, Domine, serbabis nos, & custodies nos a generatione hac * in æternum.
In circuitu impii ambulabunt * secundum altitudinem tuam multiplicasti filios hominum.

XII.

XII.

IN FINEM PSALMVS DAVID.

Aña. *Exultabit cor meum in salutari tuo: cantabo Domino, qui bona tribuit mihi.*

USquequo, Domine, oblivisceris me in finem? * quousque avertis faciem tuam a me?

Quandiu ponam consilium in animam meam * dolorem in corde meo per diem.

Usquequo exaltabitur * inimicus meus super me?

Respice, & exaudi me, Domine Deus meus * inlumina oculos meos, ne umquam obdormiam in morte:

Ne quando dicat inimicus meus: * Prævalui adversus eum.

Qui tribulant me, exultabunt, si motus fuero * ego autem in tua misericordia sperabo.

Exultabit cor meum in salutari tuo * cantabo Domino, qui bona tribuit mihi, & psallam nomini Domini altissimi.

XIII.

IN FINEM PSALMVS DAVID.

Aña. *Dixit insipiens in corde suo: Non est Deus: Tu Deus noster es?*

DIxit insipiens in corde suo: * Non est Deus.

Corrupti sunt, & abominabiles facti sunt in voluptatibus suis * non est, qui faciat bonum: non est usque ad unum.

Dominus de cœlo prospexit super filios hominum * ut videat, si est intelligens, aut requirens Deum.

Omnes declinaberunt: simul inutiles facti sunt in voluptatibus suis * non est, qui faciat bonum, non est usque ad unum.

Sepulcrum patens est guttur eorum * linguis suis dolose agebant.

Venenum aspidum sub labiis eorum * quorum os maledictione, & amaritudine plenum est.

Veloces pedes eorum ad effundendum sanguinem: contritio, & infelicitas in viis eorum, & viam pacis non agnoberunt * non est timor Dei ante oculos eorum.

Nonne cognoscent omnes * qui operantur iniquitatem,

Qui devorant plebem meam, sicut cibum panis: Dominum non invocaberunt * illic trepidaberunt timore, ubi non erat timor.

Quoniam Dominus in generatione iusta est * consilium inopis confudisti, quoniam Deus spes eius est.

Quis dabit ex Sion salutare Israel * in avertendo Dominus captivitatem plebi suæ, lætetur Iacob, & exultet Israel.

XIV.

PSALMVS DAVID.

Aña. *Quis habitabit, Domine, in tabernaculo tuo, aut quis requiescit in monte sancto tuo?*

DOmine quis habitabit in tabernaculo tuo? * aut quis requiescit in monte sancto tuo?

Qui ingreditur sine macula, & operatur iustitiam: qui loquitur veritatem in corde suo, & non egit dolum in lingua sua: nec fecit proximo suo malum, & opprobrium non accepit adversus proximum suum * ad nihilum deductus est in conspectu eius malignus: timentes autem Dominum magnificat.

Qui iurat proximo suo, & non decipit eum * qui pecuniam suam non dedit ad usuram, & munera super innocentem non accepit.

Qui facit hæc * non commobebitur in æternum.

XV.

TITVLVS INSCRIPTIONE PSALMVS DAVID.

Aña. *Dixi Domino: Deus meus es tu.*

COnserva me Domine, quoniam in te sperabi, dixi Domino: * Deus meus es tu, quoniam bonorum meorum non indiges.

Sanctis qui in terra sunt eius * mirificavit omnes voluntates suas inter illos.

Multiplicatæ sunt enim infirmitates eorum * post te acceleraberunt.

Non congregabo conventicula eorum de sanguinibus * nec memor ero nomina illorum per labia mea.

Dominus pars hereditatis meæ, & calicis mei * tu es, qui restituisti mihi hereditatem meam.

Funes ceciderunt mihi in præclaris * etenim hereditas mea præclara est mihi.

Benedicam Domino, qui mihi tribuit intellectum * insuper & usque ad noctem increpaberunt me renes mei.

Prævidebam Dominum in conspectu meo semper * quoniam a dextris est mihi, ne unquam commobear.

Propter hoc delectatum est cor meum, & exultabit lingua mea * insuper & caro mea requiescet in spe.

Quoniam non derelinques animam meam in infernum * nec dabis sanctum tuum videre corruptionem.

Notas mihi fecisti vias vitæ * adimplebis me lætitia cum vultu tuo: delectationes in dextera tua usque in finem.

XVI.

XVI.

IN FINEM ORATIO IPSI DAVID.

Aña. *Exaudi Deus iustitiam meam, intende deprecationem meam, auribus percipe, Domine orationem meam.*

EXaudi, Deus, iustitiam meam, intende deprecationem meam, * auribus percipe orationem meam, & non in labiis dolosis.

De vultu tuo iudicium meum prodeat * oculi mei videant æquitatem.

Probasti cor meum, & visitasti noctem * igne me examinasti, & non est inventa in me iniquitas.

Ut non loquatur os meum opera hominum * propter verba labiorum tuorum ego custodibi vias duras.

Perfice gressus meos in semitis tuis * ut non mobeantur vestigia mea.

Ego clamabi, quia exaudisti me, Deus: * inclina aurem tuam mihi, & exaudi verba mea.

Mirifica misericordias tuas, qui salbos facis sperantes in te * a resistentibus dexteræ tuæ.

Aña. Custodi me, Domine, ut pupillam oculi; sub umbra alarum tuarum protege me.

A facie impiorum, qui me afflixerunt: inimici mei animam meam circundederunt * adipe suo concluserunt: os eorum locutum est superbia.

Proicientes me nunc circundederunt * oculos suos statuerunt declinare in terram.

Susceperunt me, sicut Leo paratus ad prædam * & sicut catulus Leonis habitans in abditis.

Exurge, Domine, præveni eos, & subverte illos * eripe animam meam ab impio, frameam tuam de manu inimicorum.

Domine, a paucis a terra dispertire eos * & supplanta eos in vita ipsorum.

De absconditis tuis adimpletus est venter eorum * saturati sunt desideriis, & reliquerunt, quæ superfuerunt parvulis suis.

Ego autem cum iustitia apparebo in conspectu tuo * satiabor, dum manifestabitur gloria tua.

XVII.

VICTORI SERVO DOMINI DAVID, QVI LOCVTVS EST AD DOMINVM VERBA CANTICI HVIVS IN DIE, QVA LIBERAVIT EVM DOMINVS DE MANV OMNIVM INIMICORVM SVORVM, ET DE MANV SAVL, ET AIT:

Aña. *Virtus mea: diligam te, Domine, firmamentum meum.*

DIligam te, Domine * virtus mea.

Dominus firmamentum meum, & refugium meum * & liberator meus.

Deus meus adiutor meus, & sperabo in eum * protector meus, & cornu salutis meæ, & redemptor meus.

Laudans invocabi Dominum * & ab inimicis meis salvus ero.

Circundederunt me gemitus mortis * & torrentes iniquitatis conturbaberunt me.

Dolores inferni invenerunt me * prævenerunt me laquei mortis.

Et in tribulatione mea invocabi Dominum * & ad Deum meum clamabi.

Et exaudibit de templo sancto suo vocem meam * & clamor meus in conspectu eius, & introibit in aures eius.

Respexit, & commota est, & contremuit terra * & fundamenta montium conturbata sunt, & commota sunt, quoniam iratus est ei Deus.

Ascendit fumus in ira eius * & ignis a facie eius exardescit.

Carbones succensi sunt ab eo: & inclinavit cœlos, & descendit * & caligo sub pedibus eius.

Ascendit super Cherubin * & volavit.

Volavit super pennas ventorum, & posuit tenebras latibulum suum * in circuitu eius tabernaculum eius: tenebrosa aqua in nubibus aeris.

Præ fulgore in conspectu eius nubes transierunt * grando, & carbones ignis.

Et intonuit de cœlo Dominus * & altissimus dedit vocem suam.

Misit sagittas suas, & disipavit eos * & fulgura multiplicavit, & conturbavit eos.

Et apparuerunt fontes aquarum * & revelata sunt fundamenta orbis terræ.

Ab increpatione tua, Domine * & ab spiratione spiritus iræ tuæ.

Missit e summo, & accepit me & adsumsit me de multitudine aquarum * eruit me, quoniam voluit me.

Liberavit me de inimicis meis fortissimis * & ab his, qui oderunt me, quoniam confortati sunt super me.

Prævenerunt me in die afflictionis meæ; * & factus est Dominus protector meus.

Et produxit me in latitudine; * eruit me, quoniam voluit me.

Liberavit me de inimicis meis potentibus; * & ab insurgentibus in me eripuit me.

Et retribuit mihi Dominus secundum iustitiam meam * & secundum innocentiam manuum mearum retribuit mihi.

Quia custodibi vias Domini; * nec impie gessi a Deo meo.
Quoniam omnia iudicia eius in conspectu meo sunt semper; * & iustitias eius non reppuli a me.
Et ero immaculatus coram eo; * & observabo me ab iniquitate mea.
Et retribuit mihi Dominus secundum iustitiam meam; * & secundum innocentiam manuum mearum in conspectu oculorum eius.
Quum sancto sanctus eris; & cum viro innocente innocens eris * & cum electo electus eris, & cum perverso subverteris.
Quoniam tu populum humilem salbum facies; * & oculos superborum humiliabis.
Aña. *Quis Deus præter Dominum, aut quis Deus præter Deum nostrum? Deus qui præcinxit me virtutem.*
Quoniam tu inluminas lucernam meam, Domine * Deus meus inlumina tenebras meas.
Quoniam a te eripiar a tentatione; * & in Deo meo transgrediar murum.
Deus meus inpolluta via eius: eloquia Domini igne examinata * protector est omnium sperantium in eum.
Quoniam quis Deus præter Dominum * aut quis Deus præter Deum nostrum?
Deus qui præcinxit me virtutem * & posuit immaculatam viam meam.
Qui perficit pedes meos tamquam cervi * & super excelsa statuit me.
Qui docet manus meas ad prælium * posuisti ut arcum æreum brachia mea.
Dedisti mihi protectionem salutis tuæ * & dextera tua, Deus, suscepit me, & disciplina tua ipsa me docebit, & doctrina tua diriget me in finem.
Dilatasti gressus meos subtus me * & non sunt infirmata vestigia mea.
Persequar inimicos meos, & compreendam illos: & non revertar donec deficiant * affligam illos, nec potuerunt stare: cadent subtus pedes meos.
Præcinxisti me virtutem ad bellum * supplantasti omnes insurgentes in me subtus me.
Et inimicorum meorum dedisti mihi dorsum * & odio me habentes disperdidisti.
Clamaberunt, nec erat, qui salbos faceret ad Dominum * nec exaudibit eos.
Comminuam illos, ut pulberem ante faciem venti * ut lutum platearum delebo eos.
Eripies me de contradictionibus populi * constitues me in caput gentium.
Plebs, quem non cognobi, serbivit mihi * obauditu auris obaudibit mihi.
Filii alieni mentiti sunt mihi * filii alieni inveteraverunt, & claudicaverunt a semitis tuis.
Vivit Dominus, & benedictus Deus meus * & exaltetur Deus salutis meæ.
Deus, qui das vindictam mihi * & subdedisti populos sub me.
Liberator meus Dominus de gentibus iracundis, & ab insurgentibus in me exaltabis me * a viro iniquo eripies me.
Propterea confitebor tibi in populis Domine * psalmum dicam nomini tuo.
Magnificans salutem Regis ipsius, & faciens misericordiam Christo suo David; * & semini eius usque in sæculum.

XVIII.

VICTORI CANTICVM DAVID.

Aña. *Præceptum Domini lucidum inluminans oculos.*

CŒli enarrant gloriam Dei * & opera manuum eius adnuntiat firmamentum.
Dies diei eructuat verbum * & nox nocti indicat scientiam.
Non sunt loquelæ, neque sermones * quorum non audiantur voces eorum.
In omnem terram exibit sonus eorum; * & in fines orbis terræ verba illorum.
In sole posuit tabernaculum suum * & ipse tamquam sponsus procedens e thalamo suo.
Exultabit ut gigans ad currendam viam: e summo cœlo egressio eius * & occursum eius usque ad summum eius, nec est, qui se abscondat a calore eius.
Lex Domini inrepreensibilis convertens animas: * testimonium Dei fidele sapientiam præstans parvulis.
Iustitiæ Domini rectæ lætificantes corda * præceptum Domini lucidum inluminans oculos.
Timor Domini sanctus permanet in sæculum sæculi * iudicia Dei vera iustificata in semetipsa.
Desiderabilia super aurum, & lapidem preciosum multum * & dulciora super mel, & favum.
Etenim servus tuus custodit ea * in custodiendo illa retributio multa.
Delicta quis intelligit? * ab occultis meis munda me Domine, & ab alienis parce servo tuo.
Si mei non fuerint dominata; tunc immaculatus ero * & mundabor a delicto maximo.

Et

Et erit, ut complaceant eloquia oris mei * & meditatio cordis mei in conspectu tuo semper.

Domine adiutor meus * & redemtor meus.

XIX.

VICTORI CANTICVM DAVID.

Aña. *Protegat te nomen Dei Jacob, mittat tibi auxilium de sancto, & de Sion tueatur te.*

EXaudiat te Dominus in die tribulationis * protegat te nomen Dei Iacob.

Mittat tibi auxilium de sancto * & de Sion tueatur te.

Memor sit omnis sacrificii tui * & holocaustum tuum pingue fiat.

Diapsalma.

Tribuat tibi Dominus secundum cor tuum * & omne consilium tuum confirmet.

Lætabimur in salutari tuo * & in nomine Domini Dei nostri magnificabimur.

Impleat Dominus omnes petitiones tuas: nunc cognobi, quoniam salvum faciet Dominus Christum suum, & exaudiet eum de cœlo sancto suo * in potentatibus salus dexteræ eius.

Hii in curribus, & in equis * nos autem in nomine Domini Dei nostri magnificabimur.

Ipsi obligati sunt, & ceciderunt * nos vero resurreximus, & erecti sumus.

Domine salvum fac Regem * & exaudi nos in quacumque die invocaberimus te.

XX.

IN FINEM PSALMVS DAVID.

Aña. *Exaltare Domine in virtute tua, cantabimus, & psallimus virtutes tuas.*

DOmine in virtute tua lætabitur rex * & super salutare tuum exultabit veementer.

Desiderium animæ eius tribuisti ei * & deprecationem labiorum eius non fraudasti eum.

Quoniam prævenisti eum in benedictione dulcedinis * posuisti in capite eius coronam de lapide pretioso.

Vitam petit, & tribuisti ei * longitudine dierum in sæculum sæculi.

Magna est gloria eius in salute tua * gloriam, & magnum decorem impones super eum.

Quoniam dabis eum in benedictione in sæculum sæculi * lætificabis eum in gaudio cum vultu tuo.

Quoniam rex sperabit in Domino * & in misericordia altissimi non commovebitur.

Inveniatur manus tua omnibus inimicis tuis * dextera tua inveniat omnes, qui te oderunt.

Pones eos ut clibanum ignis * in tempore vultus tui.

Dominus in ira sua conturbabit eos * & devorabit eos ignis.

Fructum eorum de terra perdes * & semen eorum a filiis hominum.

Quoniam declinaberunt in te mala * cogitaberunt consilium, quod non potuerunt stabilire.

Quoniam pones eos deorsum * & in reliquiis tuis præparare vultum illorum.

Exaltare, Domine, in virtute tua * cantabimus, & psallimus virtutes tuas.

XXI.

IN FINEM PRO SVSCEPTIONE MATVTINA PSALMVS DAVID.

Aña. *Deus Deus meus respice in me, & ne derelinquas me.*

DEus Deus meus respice in me quare me dereliquisti * longe a salute mea verba delictorum meorum.

Deus meus clamabo per diem, nec exaudies * in nocte, & non ad insipientiam mihi.

Tu autem in sancto habitas laus Israel * in te speraberunt patres nostri: speraberunt, & liberasti eos.

Ad te clamaberunt, & salvi facti sunt * in te speraberunt, & non sunt confusi.

Ego autem sum vermis, & non homo * opprobrium hominum, & abiectio plebis.

Omnes qui videbant me, subsanabant me * locuti sunt labiis, & moberunt caput.

Speravit in Domino, eripiat eum * salbum faciat eum, quoniam vult eum.

Quoniam tu es, qui eduxisti me de ventre * spes mea ab uberibus matris meæ.

In te iactatus sum ex utero: de ventre matris meæ Deus meus es tu * ne discedas a me, quoniam tribulatio proxima est, & non est, qui adiubet.

Circundederunt me vituli multi * tauri pingues obsederunt me.

Aperuerunt in me os suum * sicut Leo rapiens, & rugiens.

Sicut aqua effusa sunt * & dispersa sunt omnia ossa mea.

Factum est cor meum tanquam cera liquefiens * in medio ventris mei.

Exaruit sicut testa virtus mea, & lingua mea adhæsit faucibus meis * & in pulverem mortis deduxerunt me.

Quoniam circundederunt me canes multi * concilium malignantium obsedit me.

Foderunt manus meas, & pedes meos * & dinumeraberunt omnia ossa mea.

Ipsi vero consideraberunt, & conspexerunt me * diviserunt sibi vestimenta mea, & super vestem meam miserunt sortem.
Tu autem Domine, ne elongaberis auxilium tuum a me * ad defensionem meam respice.
Eripe a framea animam meam * & de manu canis unicam meam.
Libera me de ore Leonis * & a cornibus unicornuorum humilitatem meam.
Aña. Narrabo nomen tuum fratribus meis, in medio Eclesiæ laudabo te, Domine.
Qui timetis Dominum, laudate eum * universum semen Jacob, magnificate eum.
Timeat eum omne semen Israel * quoniam non sprebit neque dispexit preces pauperum.
Neque avertit faciem suam a me; * & dum clamarem ad eum exaudibit me.
Apud te laus mihi est in Ecclesia magna * vota mea reddam coram timentibus eum.
Edent pauperes, & saturabuntur: & laudabunt dominum, qui requirunt eum * vivit cor eorum in sæculum sæculi.
Reminiscentur, & convertentur ad Dominum universi fines terræ * & adorabunt in conspectu eius omnes patriæ gentium.
Quoniam Domini est regnum * & ipse dominabitur genti.
Manducaberunt, & adoraberunt omnes divites plebis in conspectu eius * procedunt universi, qui descendunt in terra.
Et anima mea ipsi vivet, * & semen meum serviet illi.
Adnuntiabitur Domino generatio ventura * & adnuntiabunt cœli iustitiam eius, populo qui nascetur, quem fecit Dominus.

XXII.

IN FINEM PSALMVS DAVID.

Aña. *Nam & si ambulem in medio umbræ mortis, non timebo mala: quoniam tu mecum es Deus.*

Dominus regit me, & nihil mihi deerit * & in loco viridi, ibi me conlocabit.
Super aquam refectionis edocabit me * animam meam ibi convertit.
Deduxit me super semitam iustitiæ * propter nomen suum.
Nam & si ambulem in medio umbræ mortis * non timebo mala: quoniam tu mecum es.
Virga tua, & baculus tuus * ipsa me consolata sunt.
Parasti in conspectu meo mensam * adversus eos, qui tribulant me.
Impinguasti in oleo caput meum * & poculum tuum inebrians, quam præclarum est.
Et misericordia tua subsequatur me omnibus diebus vitæ meæ * ut inhabitem in domo Domini in longitudine dierum.

XXIII.

IN FINEM PSALMVS IPSI DAVID. PRIMA SABBATI.

Aña. *Ipse super maria fundavit eam & super flumina præparavit illam.*

Domini est terra, & plenitudo ejus * orbis terrarum, & universi qui habitant in ea.
Ipse super maria fundavit eam * & super flumina præparavit illam.
Quis ascendit in montem Domini, aut quis stabit in loco sancto eius? * innocens manibus, & mundo corde.
Qui non accepit in vano animam suam * nec iuravit proximo suo in dolo.
Hic accipiet benedictionem a Domino * & misericordiam a Deo salutari suo.
Hæc est generatio quærentium Dominum * requirentium faciem Dei Jacob.
Tollite portas principes vestras, & elebamini portæ æternales; * & introibit Rex gloriæ.
Quis est iste Rex gloriæ? * Dominus fortis, & potens, Dominus potens in prælio.
Tollite portas principes vestras, & elebamini portæ æternales; * & introibit Rex gloriæ.
Quis est iste Rex gloriæ? * virtutum ipse est Rex gloriæ.

XXIV.

IN FINEM PSALMVS IPSI DAVID.

Aña. *Deus meus in te confido, non erubescam.*

Ad te, Domine, lebabi animam meam * Deus meus in te confido, non erubescam.
Neque inrideant in me inimici mei * etenim universi, qui te expectant, non confundantur.
Confundantur iniqui * facientes vana.
Vias tuas, Domine, notas fac mihi * & semitas tuas edoce me.
Dirige me in veritate tua, & doce me * quia tu es Deus salutaris meus, & te sustinui tota die.
Reminiscere miserationum tuarum Domine * & misericordiæ tuæ, quæ a sæculo sunt.
Delicta iuventutis, & ignorantiæ meæ ne memineris * secundum magnam misericordiam tuam memor esto mei.
Propter bonitatem tuam Domine, quia dulcis, & rectus Dominus * propter hoc legem statuit delinquentibus in viam.

Diriget mites in iudicio * docebit mansuetos vias suas.

Universæ viæ Domini misericordia & veritas * requirentibus testamentum eius, & testimonia ipsius.

Propter nomen tuum, Domine, propitiaberis peccato meo * copiosum est enim.

Quis est homo, qui timeat Dominum * legem statuit ei in via, qua elegit.

Anima eius in bonis demorabitur * & semen eius hereditatem possidebit terram.

Firmamentum est Dominus timentibus eum* & testamentum ipsius, ut manifestetur illi.

Oculi mei semper ad Dominum * quia ipse evellet de laqueo pedes meos.

Respice in me, & miserere mei * quoniam unicus, & pauper sum ego.

Tribulationes cordis mei multiplicatæ sunt * de necessitatibus meis eripe me.

Vide humilitatem meam, & laborem meum* & dimitte omnia peccata mea.

Respice inimicos meos quoniam multiplicati sunt * & odio iniquo oderunt me.

Custodi animam meam, et eripe me * Domine non confundar, quoniam invocabi te.

Innocentes & recti adhæserunt mihi * quoniam sustinui te, Domine.

Redime me Deus Israel * ab omnibus angustiis meis.

XXV.
PSALMVS IPSI DAVID

Aña. *Domine dilexi decorem domus tuæ & locum gloriæ maiestatis tuæ.*

IUdica me Domine, quoniam ego in innocentiam meam ingressus sum * & in Deo sperans non infirmabor.

Proba me, Domine, & tenta me * ure renes meos, & cor meum.

Quoniam misericordia tua ante oculos meos est * & complacui in veritate tua.

Non sedi in concilio vanitatis * & cum iniqua gerentibus non introibo.

Odio habui congregationes malignantium * & cum impiis non sedebo.

Lavabo inter innocentes manus meas* & circumdabo altare tuum Domine.

Ut audiam vocem laudis tuæ * & enarrem universa mirabilia tua.

Domine dilexi decorem domus tuæ * & locum habitationis gloriæ tuæ.

Ne perdas cum impiis animam meam * & cum viris sanguinum vitam meam.

In quorum manibus iniquitates sunt * dextera eorum repleta est muneribus.

Ego autem in innocentiam meam ingressus sum * redime me, & miserere mei.

Pes enim meus stetit in via recta * in ecclesiis benedicam Domino.

XXVI.
PSALMVS DAVID PRIVSQVAM VNGVERETVR.

Aña. *Inluminatio mea, & salus mea Dominus, quem timebo?*

DOminus inluminatio mea, & salus mea* quem timebo?

Dominus defensor vitæ meæ * a quo trepidabo?

Dum adpropinquant super me nocentes * ut edant carnes meas.

Qui tribulant me inimici mei * ipsi infirmati sunt, & ceciderunt.

Si consistant adversum me castra * non timebit cor meum.

Et si insurgat in me prælium * in hoc ego sperabo.

Unam petii a Domino, hanc requiram * ut inhabitem in domo Domini omnibus diebus vitæ meæ.

Ut videam voluntatem Domini * & protegar a templo sancto eius:

Quoniam abscondit me in tabernaculo suo * in die malorum protexit me in abscondito tabernaculi sui, in petra exaltavit me.

Nunc autem exaltavit caput meum * super inimicos meos.

Circuibo, & immolabo in tabernaculo eius hostiam iubilationis * cantabo, & psalmum dicam Domino.

Aña. *Expecta Dominum, viriliter age, & confortetur cor tuum, & expecta Dominum.*

Exaudi Domine vocem meam, quam clamavi ad te * miserere mei, & exaudi me.

Tibi dixi cor meum * quæsivi vultum tuum, vultum tuum, Domine, requiram.

Ne avertas faciem tuam a me * nec declines in ira a servo tuo.

Adiutor meus es tu, Domine * ne derelinquas me, neque despicias me, Deus salutaris meus.

Quoniam pater meus, & mater mea dereliquerunt me * Dominus autem adsumsit me.

Legem mihi statue Domine in via tua * & dirige me in semita recta propter inimicos meos.

Ne tradideris me in manibus persequentium me * quoniam insurrexerunt in me testes iniqui, & mentita est iniquitas sibi.

Cre-

Credo videre bona Domini * in terra viventium.

Expecta Dominum viriliter age * confortetur cor tuum, & expecta Dominum.

XXVII.

IN FINEM PSALMVS DAVID.

Aña. *Dominus adiutor meus, & Redemtor meus, & in ipso speravit cor meum, & adiutus sum.*

AD te, Domine, clamabi * Deus meus, ne sileas a me, & ero similis descendentibus in lacum.

Exaudi vocem deprecationis meæ dum oro ad te * dum extollo manus meas ad templum sanctum tuum.

Ne simul tradas me cum peccatoribus * & cum operantibus iniquitatem, ne perdideris me.

Cum his qui locuntur pacem cum proximo suo * mala autem sunt in cordibus eorum.

Da illis, Domine secundum opera eorum, & secundum nequitiam studiorum ipsorum * & secundum opera manuum illorum retribue illis, redde retributionem ipsorum ipsis.

Quoniam non intellexerunt in opera Domini, & in operibus manuum suarum non consideraberunt, * destrue illos, nec ædificabis eos.

Benedictus Dominus, * quoniam exaudibit vocem deprecationis meæ:

Dominus adiutor meus, & redemtor meus * & in ipso speravit cor meum, & adiutus sum.

Et refloruit caro mea * & ex voluntate mea confitebor illi.

Dominus fortitudo plebi suæ * & protector salutarium Christi sui est.

Salvum fac populum tuum, Domine, & benedic hereditati tuæ * & rege eos, & extolle eos usque in sæculum.

XXVIII.

PSALMVS DAVID IN CONSVMMATIONEM TABERNACVLI.

Aña. *In templo Domini omnes dicent gloriam, & sedebit Dominus rex in æternum.*

AFferte Domino filii Dei * afferte Domino filios arietum.

Afferte Domino gloriam, & honorem: afferte Domino gloriam nomini eius * adorate Dominum in aula sancta eius.

Vox Domini super aquas, Deus maiestatis intonuit * Dominus super aquas multas.

Vox Domini in virtute * vox Domini in magnificentia.

Vox Domini confringentis cedros, & confregit Dominus cedros Libani * & comminuit eos tanquam vitulum Libani, & dilectus sicut filius unicornuorum.

Vox Domini intercidentis flammam ignis *.

Vox Domini concutientis solitudinem, & commovebit Dominus desertum Cades.

Vox Domini præparantis cervos, & revelabit Dominus condensa * & in templo eius omnes dicent gloriam.

Dominus diluvium inhabitabit * & sedebit Dominus rex in æternum.

Dominus virtutem populo suo dabit * & benedicet populum suum in pace.

XXIX.

IN FINEM PSALMVS DAVID PRO DEDICATIONIS DOMVS DOMINI.

Aña. *Domine Deus meus clamabi ad te, & sanasti me.*

EXaltabo te, Domine, quoniam suscepisti me * nec delectasti inimicos meos super me.

Domine Deus meus clamabi ad te * & sanasti me.

Domine eduxisti ab inferis animam meam * salvasti me a descendentibus in lacum.

Psallite Domino sancti eius * & confitemini memoriæ sanctitatis eius.

Quoniam ira in furore eius * & vita in voluntate ipsius.

Ad vesperum demorabitur fletus * & ad matutinum lætitia.

Ego autem dixi in mea abundantia: * Non movebor in æternum.

Domine, in voluntate tua præstitisti decori meo virtutem * avertisti faciem tuam a me, & factus sum conturbatus.

Ad te, Domine, clamabo * & ad Deum meum deprecabor.

Quæ utilitas in sanguine meo * dum descendero in corruptionem?

Numquid confitebitur tibi pulvis * aut adnunciabit veritatem tuam?

Audibit Dominus, & misertus est mei * Dominus factus est adiutor meus.

Convertisti planctum meum in gaudium mihi * concidisti saccum meum, & præcinxisti me lætitia.

Ut cantet tibi gloria mea, & non compungar * Domine Deus meus in æternum confitebor tibi.

XXX.

IN FINEM PSALMVS DAVID.

Aña. In te Domine sperabi non confundar in æternum: in tua iustitia libera me, & eripe me.

Inclina ad me aurem tuam * & accelera, ut eripias me.
Esto mihi in Deum protectorem, & in locum munitum * ut salvum me facias.
Quoniam firmamentum meum, & refugium meum es tu * & propter nomen tuum dux mihi eris, & enutries me, & educes me de laqueo, quem statuerunt mihi.
Quoniam tu es protector meus, Domine * in manus tuas commendo spiritum meum.
Redemisti me Domine Deus veritatis * odisti omnes observantes vanitatem supervacue.
Ego autem in Domino sperabo * exultabo, & lætabor in tua misericordia.
Quia respexisti humilitatem meam, salbam fecisti de necessitatibus animam meam * nec conclusisti me in manus inimici.
Statuisti in spatioso loco pedes meos * miserere mei Domine, quoniam tribulor.
Conturbatus est præ ira oculus meus * anima mea, & venter meus.
Quoniam defecit in dolore vita mea * & anni mei in gemitibus.
Infirmatus est in paupertate vigor meus * & ossa mea conturbata sunt.
Præ omnibus inimicis meis factus sum obprobrium vicinis meis nimium: * & timor notis meis.
Omnes qui videbant me foris, fugiebant a me * excidi tanquam mortuus a corde, & factus sum, sicut vas perditum.
Quoniam audibi vituperationem multorum * circum habitantium me.
In eo dum congregarentur omnes simul adversum me, ut acciperent animam meam: consiliati sunt * ego vero in te sperabi, Domine.
Dixi: Tu es Deus meus in manibus tuis tempora mea * libera me: & eripe me de manibus inimicorum meorum, & a persequentibus me.
Aña. *Domine, non confundar, quia invocabi te.*
℟ Inlumina faciem tuam super servum tuum * & salvum me fac in tua misericordia.
Domine non confundar quoniam invocabi te * erubescant impii, & deducantur in infernum.
Muta efficiantur labia iniqua * quæ locuntur adversus iustum iniquitatem, in superbia, & contemptu.
Quam magna multitudo dulcedinis tuæ, Domine, quam abscondisti timentibus te! * & perfecisti sperantibus in te, in conspectu filiorum hominum.
Abscondes eos in abditu vultus tui, a conturbatione hominum * proteges eos in tabernaculo tuo a contradictione linguarum.
Benedictus Dominus, quoniam mirificavit misericordiam suam * in civitate circunstantiæ.
Ego autem in pavore meo proiectus sum a vultu oculorum tuorum * ideo exaudisti vocem deprecationis meæ, dum orarem ad te.
Diligite Dominum omnes sancti eius * quoniam veritatem requiret Dominus, & retribuet his, qui abundanter faciunt superbiam.
Viriliter agite, & confortetur cor vestrum * omnes qui speratis in Domino.

XXXI.

IN FINEM INTELLECTVS DAVID.

Aña. *Exultatio mea Deus: redime me a circundantibus me.*

BEati quorum remissæ sunt iniquitates * & quorum tecta sunt peccata.
Beatus vir cui non imputavit Dominus peccatum * nec est in ore eius dolus.
Quoniam tacui inveteraverunt omnia ossa mea * dum clamarem tota die.
Quoniam die, ac nocte gravata est super me manus tua * conversus sum in ærumna, dum confringitur spina.
Delictum meum ego agnosco; * & iniustitias meas non operui.
Dixi: Pronunciabo adversum me iniustitias meas Domino * & tu remisisti impietatem cordis mei.
Pro hoc orabit ad te omnis sanctus * in tempore opportuno.
Verumtamen in diluvio aquarum multarum * ad eum non adproximabunt.
Tu mihi es refugium a pressura, quæ circumdedit me * exultatio mea redime me a circumdantibus me.
Intellectum dabo tibi, & instruam te * in via qua egredieris: firmabo super te oculos meos.
Nolite fieri sicut equus, & mulus, in quibus non est intellectus * in freno, & camo maxillas eorum constringe, qui non adproximant ad te.
Multa flagella peccatorum * sperantes autem in Domino misericordia circumdabit.
Lætamini in Domino, & exultate iusti, * & gloriamini omnes recti corde.

XXXII.

IN FINEM PSALMVS DAVID.

Aña. *Confitemini Domino in cithara, in psalterio decem chordarum psallite ei.*

GAudete iusti in Domino * rectos decet conlaudatio.

Con-

Confitemini Domino in cithara * in psalterio decem chordarum psallite ei.
Cantate ei canticum novum * bene psallite ei in iubilatione.
Quoniam rectus est sermo Domini * & omnia opera eius in fide.
Diligit misericordiam, & iudicium * misericordia Domini plena est terra.
Verbo Domini cœli firmati sunt * & spiritu oris eius omnis virtus eorum.
Congregans sicut in utre aquas maris * ponens in thesauris abyssos.
Timeat Dominum omnis terra * ab ipso autem commovebuntur universi, & omnes qui inhabitant orbem.
Quoniam ipse dixit, & facta sunt; * ipse mandavit, & creata sunt.
Dominus dissipat consilia gentium: reprobat autem cogitationes populorum, * & reprobat consilia principum.
Consilium vero Domini manet in æternum * cogitationes cordis eius in sæculum sæculi.
Aña. *Anima nostra patiens est in Domino, quoniam adiutor, & protector noster est.*
Beata gens cuius es Dominus Deus eorum * populum quem elegit Dominus in hereditatem sibi.
E cœlo respexit Dominus, & vidit omnes filios hominum * de præparato habitaculo suo respexit super omnes, qui inhabitant orbem.
Qui finxit singillatim corda eorum; * qui intelligit omnia opera eorum.
Non salvabitur rex per multitudinem virtutis suæ * nec gigans salvus erit in abundantia fortitudinis suæ.
Fallax equus ad salutem * in abundantia autem virtutis suæ non erit salus.
Ecce oculi Domini super timentes eum * & in eos qui sperant in misericordia eius.
Ut eripiat a morte animas eorum * & alat eos in fame.
Anima autem nostra patiens est in Domino quoniam adiutor, & protector noster est, * & in ipso lætabitur cor nostrum, & in nomine sancto eius speravimus.
Fiat, Domine, misericordia tua super nos * sicut speravimus in te.

XXXIII.

PSALMVS DAVID CVM IMMVTAVIT VULTUM SUUM CORAM ABIMELEC, ET IMMISIT EUM, ET DIXIT:

Aña. *Magnificate Dominum mecum & exaltemus nomen eius in unum.*

BEnedicam Domino in omni tempore * semper laus eius in ore meo.
In Domino laudabitur anima mea * audiant mansueti, & lætentur.
Magnificate Dominum mecum * & exaltemus nomen eius in unum.
Inquisibi Dominum, & exaudibit me * & ex omnibus angustiis meis eripuit me.
Accedite ad Dominum, & inluminamini * & vultus vestri non erubescent.
Iste pauper clamavit & Dominus exaudivit eum * & ex omnibus tribulationibus eius liberavit eum.
Immittit angelum Dominus in circuitu timentium eum * & eruet eos.
Gustate, & videte, quam suavis est Dominus * beatus vir, qui sperat in eum.
Timete Dominum omnes sancti eius * quoniam nihil deest timentibus eum.
Divites eguerunt, & esurierunt * inquirentes autem Dominum non deficient omni bono.
Aña. *Redimet Dominus animas servorum suorum, & non derelinquet omnes, qui sperant in eum.*
Venite filii, audite me * timorem Domini docebo vos.
Quis est homo, qui vult vitam * & cupit videre dies bonos?
Cohibe linguam tuam a malo; * & labia tua ne loquantur dolum.
Declina a malo, & fac bonum * inquire pacem, & sequere eam.
Oculi Domini super iustos * & aures eius ad preces eorum.
Vultus autem Domini super facientes mala * ut perdat de terra memoriam eorum.
Clamaberunt iusti, & Dominus exaudibit eos * & ex omnibus tribulationibus eorum liberabit eos.
Iuxta est Dominus his, qui tribulato sunt corde * & humiles spiritu salvabit.
Multæ tribulationes iustorum * & de his omnibus liberabit eos Dominus.
Dominus custodit omnia ossa eorum * & unum ex eis non conteretur.
Mors peccatorum pessima, * & qui oderunt iustum delinquent.
Redimet Dominus animas servorum suorum * & non derelinquet omnes qui sperant in eum.

XXXIV.

PSALMVS IPSI DAVID.

Aña. *Dic animæ meæ, Domine: Salus tua ego sum.*

IUdica, Domine, nocentes me * & expugna impugnantes me.

Ad-

Adpreende arma, & scutum * & exurge in adiutorium mihi.
Effunde framea, & conclude adversus eos, qui me persecuntur * dic animæ meæ: Salus tua ego sum.
Confundantur, & revereantur inimici mei * qui quærunt animam meam.
Avertantur retrorsum, & confundantur * qui cogitant mihi mala.
Fiant tamquam pulbis ante faciem venti * & angelus Domini affligens eos.
Fiant viæ eorum tenebræ, & lubricum * & angelus Domini persequens eos.
Quoniam gratis absconderunt mihi interitu laquei sui * vane exprobraberunt animam meam.
Veniat illis laqueus, quem ignorant, & captio, quam occultaberunt, adpreendat eos * & in laqueo incidant in idipsum.
Anima autem mea exultabit in Domino, delectabitur super salutare eius * omnia ossa mea dicent: Domine, quis similis tibi?
Eripiens inopem de manu fortioris eius * & egenum, & pauperem a deripientibus eum.
Exurgentes testes iniqui, quæ ignorabam, interrogabant me * & retribuebant mihi mala pro bonis, & sterilitatem animæ meæ.
Ego autem cum mihi molesti essent, induebam me cilicio, & humiliabam in ieiunio animam meam * & oratio mea in sinu meo convertebatur.
Sicut proximum, & sicut fratrem nostrum, sic complacebam * tamquam lugens, & contristatus, ita humiliabar.
Adversum me lætati sunt, & convenerunt * congregati sunt in me flagella, & ignoraberunt.
Dissoluti sunt, nec conpuncti sunt, tentaberunt me, & deriserunt derisu * stridebant super me dentibus suis.
Domine, quando respicies, restitues animam meam a malefactis eorum * & a leonibus unicam meam.
Aña. Confitebor tibi, Domine, in ecclesia magna: in populo grabi laudabo te.
Non insultent in me, qui adversantur mihi inique * qui oderunt me gratis, & annuebant oculis.
Quoniam mihi quidem pacifice loquebantur * & super iram dolose cogitabant.
Dilataberunt in me os suum * dixerunt: Euge, euge: viderunt oculi nostri.
Vidisti, Domine, ne sileas * Domine, ne discedas a me.
Exurge, & intende iudicio meo * Deus meus, & Dominus meus in causam meam.
Iudica me secundum misericordiam tuam, Domine Deus meus, non supergaudeant in me inimici mei * nec dicant in corde suo: Euge, euge animæ nostræ: nec dicant: devorabimus eum.
Erubescant, & confundantur, qui gloriantur malis meis * induantur pudore, & confusione, qui magna locuntur adversum me.
Exultent, & lætentur qui volunt iustitiam meam * & dicant semper: Magnificetur Dominus; qui volunt pacem servi eius.
Sed & lingua mea meditabitur iustitiam tuam * tota die laudem tuam.

XXXV.
IN FINEM SERMO DOMINI PSALMUS DAVID.

Aña. *In tuo, Deus, lumine videbimus lumen.*

Dixit iniustus, ut delinquat sibi: * non est timor Dei ante oculos eius.
Quoniam dolose egit in conspectu eius * ut inveniret iniquitatem suam, & odium.
Verba oris eius iniquitas, & dolus: noluit intelligere, ut bene ageret * iniquitatem meditatus est in cubili suo.
Adstitit omni viæ non bonæ * malitiam autem non odibit.
Domine, in cœlo misericordia tua * & veritas tua usque ad nubes.
Iustitia tua sicut montes Dei * iudicia tua velut abyssus multa.
Homines, & iumenta salbos facies, Domine * multiplicasti misericordiam tuam, Deus.
Filii autem hominum in protectione alarum tuarum sperabunt * inebriabuntur ab uberibus domus tuæ, & torrentem voluntatis tuæ potum dabis eis.
Quoniam apud te est, Domine, fons vitæ * & in lumine tuo videbimus lumen.
Prætende misericordiam tuam scientibus te * & iustitiam tuam his, qui recto sunt corde.
Non veniat mihi pes superbiæ * & manus peccatorum non moveant me.
Ibi ceciderunt omnes, qui operantur iniquitatem * expulsi sunt, nec potuerunt stare.

XXXVI.
PSALMUS HUIC DAVID.

Aña. *Delectare in Domino, & dabit tibi petitiones cordis tui.*

Noli æmulari inter malignantes * neque æmulatus fueris facientes iniquitatem.
Quoniam tamquam fœnum cito arescent * & sicut olera herbarum cito cadent.

Spe-

Spera in Domino, & fac bonitatem * & inhabita terram, & pasceris in divitiis eius.
Delectare in Domino * & dabit tibi petitiones cordis tui.
Revela ad Dominum viam tuam, & spera in eum * & ipse faciet & educet tamquam lumen iustitiam tuam, & iudicium tuum sicut meridiem.
Subditus esto Domino, & obsecra eum * noli æmulari eum, qui prosperatur in via sua, & in hominem facientem iniquitatem.
Desine ab ira, & derelinque indignationem * ne æmuleris, ut nequiter facias.
Quoniam qui inique agunt, exterminabuntur * nam qui expectant Dominum, ipsi hereditatem possidebunt terram.
Pusillum adhuc, & non erit peccator * & quæres locum eius, nec invenies.
Mansueti autem possidebunt terram * & delectabuntur in multitudine pacis.
Observabit peccator iustum, & fremet super eum dentibus suis * Dominus autem inridebit eum, quoniam prospicit, quod veniet dies eius.
Gladium evaginaverunt peccatores * tetenderunt arcum suum, ut deiciant inopem, & pauperem, & trucident rectos corde.
Framea eorum intret in cor ipsorum * & arcus eorum conteratur.
Melius est modicum iusto * super divitias peccatorum multas.
Quoniam brachia peccatorum conterentur * confirmat autem iustos Dominus.
Nobit Dominus vias immaculatorum * & hereditas eorum in æternum erit.
Non confundentur in tempore malo * & in diebus famis saturabuntur.
Quoniam peccatores peribunt: inimici autem Domini statim ut honorabuntur, & exaltabuntur * deficientes, ut fumus, deficient.
Mutuatur peccator, & non solbet * iustus autem miseretur, & tribuet.
Quoniam benedicentes eum, possidebunt terram * maledicentes autem illum, disperibunt.
Apud Dominum gressus hominis dirigentur * & viam eius cupiet nimis.
Cum ceciderit iustus, non conturbabitur * quoniam Dominus confirmat manus eius.
Aña. *Expecta Dominum, & custodi vias eius, & exaltabit te.*
Iunior fui, & senui, & non vidi iustum derelictum * nec semen eius egens panem.
Tota die miseretur, & fœnerat * & semen eius in benedictione erit.
Declina a malo, & fac bonum * & inhabita in sæcula sæculorum.
Quoniam Deus amat iudicium * & non derelinquet sanctos suos, in æternum conservabuntur.
Iniusti puniuntur * & semen impiorum peribit.
Iusti hereditatem possidebunt terram * & inhabitabunt in sæcula sæculorum super eam.
Os iusti meditabitur sapientiam * & lingua eius loquetur iudicium.
Lex Dei eius in corde ipsius * & non supplantabuntur gressus eius.
Considerat peccator iustum, & quærit perdere eum * Dominus autem non derelinquet eum in manibus eius, nec damnabit eum, quum iudicabitur illi.
Expecta Dominum, & custodi vias eius, & exaltabit te, ut heredites terram * cum pereant peccatores, videbis.
Vidi impium superexaltatum, & elevatum super cedros Libani * Transibi, & ecce non erat: quæsibi eum, & non est inventus locus eius.
Custodi innocentiam, & vide æquitatem * quoniam sunt reliquiæ homini pacifico.
Iniusti autem disperibunt * simul reliquiæ impiorum peribunt.
Salus autem iustorum a Domino * & protector eorum est in tempore tribulationis.
Et adiuvabit eos Dominus, & liberabit eos: & eripiet eos a peccatoribus, * & salvos faciet eos: quoniam speraberunt in eum.

XXXVII.

PSALMVS DAVID IN COMMEMORATIONE.

Aña. *Ante te omne desiderium meum Deus: & gemitus meus non est absconditus a te.*

Domine ne in ira tua arguas me * neque in furore tuo corripias me.
Quoniam sagittæ tuæ infixæ sunt mihi * & confirmasti super me manum tuam, nec est sanitas in carne mea.
A vultu iræ tuæ: & non est pax ossibus meis * a facie peccatorum meorum.
Quoniam iniquitates meæ superposuerunt caput meum * sicut onus grave, gravatæ sunt super me.
Computruerunt, & deterioraberunt cicatrices meæ * a facie insipientiæ meæ.
Miseriis afflictus sum, & turbatus sum usque

que in finem * tota die contristatus ingrediebar.

Quoniam anima mea completa est inlusionibus * & non est sanitas in carne mea.

Incurbatus autem, & humiliatus sum usquequaque * rugiebam a gemitu cordis mei.

Ante te omne desiderium meum Deus * & gemitus meus non est absconditus a te.

Cor meum conturbatum est in me, & dereliquit me virtus mea * & lumen oculorum meorum non est mecum.

Amici mei, & proximi mei adversum me adpropriaberunt, & steterunt * & proximi mei a longe steterunt.

Et vim fecerunt, qui quærebant animam meam; & qui inquirebant mala mihi locuti sunt vanitatem * & dolos tota die meditabantur.

Ego autem velut surdus non audiebam * & sicut mutus, qui non aperuit os suum.

Et factus sum sicut homo non audiens * & non habens in ore suo increpationes.

Quoniam in te Domine, sperabi; tu exaudies, Domine, Deus meus; quia dixi: Ne umquam insultent in me inimici mei * & dum commoverentur pedes mei super me, magna locuti sunt.

Quoniam ego ad flagella paratus sum * & dolor meus contra me est semper.

Quoniam iniquitatem meam ego pronuncio * & cogitabo pro peccato meo.

Inimici autem mei vivent, & confortati sunt super me * & multiplicati sunt, qui oderunt me inique.

Qui retribuebant mihi mala pro bonis: detrahebant mihi, * quia subsecutus sum iustitiam.

Ne derelinquas me Domine Deus meus * ne discedas a me.

Intende in adiutorium meum, * Domine Deus salutis meæ.

XXXVIII.

IN FINEM PRO IDITUN CANTICUM DAVID.

DIxi: Custodiam vias meas, ut non delinquam in lingua mea * posui ori meo custodiam, dum consistit peccator adversum me.

Obmutui, & humiliatus sum, & silui a bonis * & dolor meus renovatus est.

Concaluit cor meum intra me; & in meditatione mea exardescit ignis * locutus sum in lingua mea.

Notum fac mihi, Domine, finem meum * & numerum dierum meorum, quid est, ut sciam, quid desit mihi.

Ecce veteres posuisti dies meos * & substantia mea, tamquam nihil ante te est.

Verumtamen universa vanitas * omnis homo vivens.

Diapsalma.

Quamquam in imaginem Dei ambulet homo * tamen vane conturbabitur.

Thesaurizat, & ignorat, cui congreget ea, & nunc quæ est expectatio mea? nonne Dominus? * & substantia mea tamquam nihil ante te est semper.

Ab omnibus iniquitatibus meis eripe me * obprobrium insipienti dedisti me.

Obmutui, & non aperui os meum * quoniam tu es, qui fecisti me.

Amobe a me plagas meas: * a fortitudine enim manus tuæ ego defeci in increpationibus.

Propter iniquitatem erudisti hominem * & tabescere fecisti, velut aranea animam eius.

Verumtamen universa vanitas * omnis homo vivens.

Exaudi orationem meam, & deprecationem meam * auribus percipe lacrymas meas, ne sileas a me.

Quod incola ego sum apud te in terra * & peregrinus sicut omnes patres mei.

Remitte mihi, ut refrigerer priusquam eam * & amplius iam non ero.

XXXIX.

IN FINEM PSALMUS DAVID.

Aña. *Expectans expectabi Dominum; & respexit me, & eduxit me de lacu miseriæ.*

EXpectans expectabi Dominum, & respexit me & exaudibit deprecationem meam * & eduxit me de lacu miseriæ, & de luto fœcis.

Statuit supra petram pedes meos, & direxit gressus meos * & inmisit in os meum canticum novum, hymnum Deo nostro.

Videbunt multi, & timebunt * & sperabunt in Domino.

Beatus vir, cuius est nomen Domini spes eius * & non respexit in vanitate, & insania falsa.

Multa fecisti tu, Domine Deus meus, mirabilia tua * & in cogitationibus tuis non est quis similis tibi.

Adnunciabi, & locutus sum * multiplicati sunt super numerum.

Sacrificium, & oblationem noluisti: aures autem perfecisti mihi; * holocausta etiam pro delicto non postulasti.

Tunc

Tunc dixi ecce venio * in capite libri scriptum est de me.
Ut faciam voluntatem tuam, Deus meus, volui * & legem tuam in medio cordis mei.
Bene nunciabi iustitiam tuam, Domine, in ecclesia magna * ecce labia mea non prohibebo, Domine, tu cognobisti.
Iustitiam tuam non abscondi in corde meo * veritatem tuam, & salutare tuum dixi.
Non celabi misericordiam tuam * & veritatem tuam a sinagoga multa.
Tu autem, Domine, ne elongaberis misericordias tuas a me * misericordia tua, & veritas tua semper susceperunt me.
Quoniam circumdederunt me mala, quorum non est numerus * comprehenderunt me iniquitates meæ, & non potui, ut viderem.
Multiplicati sunt super capillos capitis mei * & cor meum dereliquit me.
Complacuit Domino, ut eriperet me * Domine, in auxilium meum respice.
Confundantur, & revereantur omnes inimici mei * qui quærunt animam meam, ut auferant eam.
Avertantur retrorsum, & confundantur * qui cogitant mihi mala.
Ferant confestim confusionem suam * qui dicunt mihi: Euge, euge.
Exultent, & lætentur in te omnes, qui quærunt te Domine * & dicant semper: Magnificetur Dominus: qui diligunt salutare tuum.
Ego vero egenus, & pauper sum * Dominus curam habet mei.
Adiutor, & liberator meus es tu * Domine, ne tardaberis.

XL.

IN FINEM PSALMUS DAVID.

Aña. *Ego dixi: Domine, miserere mei: sana animam meam, quia peccabi tibi.*

BEatus, qui intelligit super egenum, & pauperem * in die mala liberabit eum Dominus.
Dominus conservet eum, & vivificet eum * & beatum faciat eum.
Et emundet de terra animam eius * & non tradat eum in manus inimici eius.
Dominus opem ferat illi super lectum doloris eius * universum stratum eius versasti in infirmitate eius.
Ego dixi: Domine, miserere mei * sana animam meam, quia peccabi tibi.
Inimici mei dixerunt mala mihi * quando morietur, & peribit nomen eius.
Et ingrediebantur, ut viderent * vanum locutum est cor eorum: congregaberunt iniquitatem ipsi sibi.
Et egrediebantur foris * & loquebantur simul in unum.
Adversum me susurrabant omnes inimici mei * adversum me cogitaberunt mala mihi, verbum iniquum mandaberunt adversum me.
Numquid qui dormit, non adiciet * ut resurgat?
Etenim homo pacis meæ, in quo sperabi * qui edebat panes meos, ampliabit adversum me supplantationem.
Tu autem Domine miserere mei, & resuscita me * & retribuam illis.
In hoc cognobi, quoniam voluisti me * quia non gaudebit inimicus meus super me.
Propter innocentiam autem meam suscepisti me * & confirmasti me in conspectu tuo in æternum.
Benedictus Dominus Deus Israel a sæculo * & usque in sæculum: fiat, fiat.

EXPLICIT LIBER PRIMUS.

INCIPIT LIBER SECUNDUS.

XLI.

IN FINEM PSALMUS DAVID INTELLECTUS FILIIS CHOREE.

Aña. *Sitibit anima mea ad Deum vivum: quando veniam, & apparebo ante faciem Dei.*

SIcut cervus desiderat ad fontes aquarum * ita desiderat anima mea ad te Deus.
Sitibit anima mea ad Deum vivum * quando veniam, & apparebo ante faciem Dei.
Fuerunt mihi lacrymæ meæ panes die, ac nocte * dum dicitur mihi quotidie: ubi est Deus tuus?
Hæc memoratus sum * & effudit in me anima mea.
Quoniam ingrediar in locum tabernaculi admirabilis domus Dei * in voce exultationis, & confessionis sonus epulantis.
Quare tristis es, anima mea, & quare conturbas me? * spera in Domino, quoniam confitebor illi salutare vultus mei, & Deo meo.
A meipso anima mea turbata est * propterea memor ero tui, Domine, de terra Jordanis, & Hermonis a monte modico.

Abyssus abyssum invocat * in voce cataractarum tuarum.

Omnia excelsa tua, & fluctus tui * super me ingressi sunt.

In die mandabit Dominus misericordiam suam * & in nocte declarabit.

Apud me oratio mea Deo vitæ meæ * dicam Deo: Susceptor meus es, quare me oblitus es, & quare me repulisti: & contristatus incedo, dum affligit me inimicus.

In eo dum confringuntur omnia ossa mea, exprobraberunt me, qui tribulant animam meam * dum dicitur mihi per singulos dies: Ubi est Deus tuus?

Quare tristis es, anima mea, & quare conturbas me * spera in Domino, quoniam confitebor illi salutare vultus mei, & Deo meo.

XLII.

IN FINEM PSALMUS DAVID AD JUDÆOS.

Aña. *Emitte lucem tuam, Domine, & veritatem tuam.*

JUdica me Deus, & discerne causam meam de gente non sancta * ab homine iniquo, & doloso eripe me.

Quia tu es Deus meus, & fortitudo mea * quare me reppulisti, & contristatus incedo, dum affligit me inimicus.

In eo dum confringuntur omnia ossa mea * exprobraberunt me qui tribulant animam meam.

Emitte lucem tuam, & veritatem tuam * ipsa me deduxerunt & adduxerunt in monte sancto tuo, & in tabernaculo tuo.

Et introibo ad altare Dei mei * ad Dominum, qui lætificat iuventutem meam.

Confitebor tibi in cithara Deus Deus meus * quare tristis es anima mea, & quare conturbas me?

Spera in Domino quoniam confitebor illi * salutare vultus mei & Deo meo.

XLIII.

IN FINEM FILII COREE INTELLECTUS PSALMUS DAVID.

Aña. *Tu es ipse Rex meus, & Deus meus, qui mandas salutem Jacob.*

DEus auribus nostris audibimus * & patres nostri adnunciaberunt nobis

Opus, quod operatus es in diebus eorum * in diebus antiquis.

Manus tua gentes disperdidit, & plantasti eos * afflixsisti populos, & expulisti eos.

Non enim in gladio suo possidebunt terram * & brachium eorum non liberabit eos.

Sed dextera tua, & brachium tuum, & illuminatio vultus tui * quoniam complacuit tibi in illis.

Quia tu es ipse rex meus, & Deus meus * qui mandas salutem Jacob.

In te enim inimicos nostros ventilabimus * & in nomine tuo spernimus omnes insurgentes in nos.

Non enim in arcu meo sperabo * & gladius meus non salvabit me.

Salvasti enim nos ex affligentibus nos * & eos, qui nos oderunt, confudisti.

In Deo laudabimus tota die * & in nomine tuo confitebimur in sæcula.

Diapsalma.

Nunc autem reppulisti, & sprevisti nos * & non egredieris Deus e virtutibus nostris.

Avertisti nos retrorsum præ inimicis nostris * & qui nos oderunt, diripiebant sibi.

Dedisti nos tamquam obes escarum * & in gentibus dispersisti nos.

Vendidisti populum tuum sine pretio * & non fuit multitudo in commutationibus eorum.

Posuisti nos in obprobrium vicinis nostris * inlusione & derisu his qui in circuitu nostro sunt.

Posuisti nos in similitudinem gentium * commotione capitis in populis.

Tota die verecundia mea contra me est * & confusio vultus mei operuit me.

A voce exprobrantis, & obloquentis * a facie inimici, & persequentis.

Hæc omnia venerunt super nos, & obliti non sumus te * & inique non egimus in testamento tuo: & non recessit retro cor nostrum, nec declinasti semitas nostras a via tua.

Quoniam humiliasti nos in loco afflictionis * & operuit nos umbra mortis.

Si obliti sumus nomen Dei nostri, & si expandimus manus nostras ad deum alienum * nonne Deus requiret ista? ipse enim nobit occulta cordis.

Quoniam propter te morti afficimur tota die * extimati sumus, ut obes occisionis.

Exurge: quare obdormis, Domine? * exurge, & ne repellas nos in finem.

Quare faciem tuam avertis * oblivisceris inopiæ nostræ, & tribulationis nostræ.

Quoniam humiliata est in pulvere anima nostra * & hæsit in terra venter noster.

Exurge, Domine, adiuva nos * & libera nos propter nomen tuum.

XLIV.

IN FINEM PRO HIS, QUI INCOMMUTABUNTUR FILIIS CORE INTELLECTUS CANTICO PRO DILECTO.

Aña. Eructuabit cor meum verbum bonum: dico ego opera mea regi.

Lingua mea calamus scribæ * velociter scribentis.

Speciosus forma * præ filiis hominum.

Diffusa est gratia in labiis tuis: propterea benedixit te Deus in æternum * accingere gladio tuo circa femur, potentissime.

Speciem, & pulchritudinem tuam intende * prospere procede, & regna.

Propter veritatem, & mansuetudinem, & iustitiam * & deducet te mirabiliter dextera tua.

Sagittæ acutæ potentissime * populi infra te cadent, viscera inimicorum regis.

Aña. *Sedes tua Deus in sæculum sæculi: virga æquitatis virga regni tui: dilexisti iustitiam, & odisti iniquitatem.*

Sedes tua Deus, in sæculum sæculi * virga recta est virga regni tui.

Dilexisti iustitiam, & odisti iniquitatem * propterea unxit te Deus, Deus tuus, oleo lætitiæ præ consortibus tuis.

Myrrha, & gutta, & cassia a vestimentis tuis * a gradibus eburneis, ex quibus te delectaberunt filiæ regum in honore tuo.

Adstitit regina a dextris tuis * in vestito deaurato, circumamicta varietate.

Audi filia, & vide, & inclina aurem tuam, & obliviscere populum tuum, & domum patris tui * quoniam concupibit rex speciem tuam.

Quia ipse est Dominus Deus tuus * & adorabunt eum filiæ Tyri in muneribus.

Vultum tuum deprecabuntur * omnes divites plebis.

Omnis gloria eius filiæ regis ab intus * in fimbreis aureis circumamicta varietate.

Afferentur regi virgines post eam * proximæ eius adducentur tibi in lætitia, & exultatione: adducentur in templo regis.

Pro patribus tuis nati sunt tibi filii * constitues eos principes super omnem terram.

Memores erunt nominis tui, Domine * in omni progenie, & generatione.

Propterea populi confitebuntur tibi in æternum * & in sæculum sæculi.

XLV.

IN FINEM PRO FILIIS COREE, PRO IDITUN PSALMUS DAVID.

Aña. *Deus, nostrum refugium, & virtus adiutor in pressuris, quæ nos invenerunt nimis.*

Deus, nostrum refugium & virtus * adiutor in tribulationibus, quæ nos invenerunt nimis.

Propterea non timebimus, dum conturbabitur terra * & transferentur montes in corde maris.

Sonaberunt & turbatæ sunt aquæ eius * conturbati sunt montes in fortitudine eius.

Fluminis impetus lætificat civitatem Dei * sanctificabit tabernaculum suum Altissimus.

Deus in medio eius non commovebitur * adiuvabit eam Deus aspectu suo.

Conturbatæ sunt gentes, & inclinata sunt regna * dedit vocem suam Altissimus, & mota est terra.

Dominus virtutum nobiscum * susceptor noster Deus Jacob.

Diapsalma.

Venite, & videte opera Domini * quæ posuit prodigia super terram.

Auferens bella usque ad fines terræ * arcum conteret, & confringet arma: & scuta comburet igni.

Vacate, & videte quoniam ego sum Dominus * exaltabor in gentibus, & exaltabor in terra.

Dominus virtutum nobiscum * susceptor noster Deus Jacob.

XLVI.

VICTORUM FILIORUM COREE SECUNDA SABBATI CANTICUM DAVID.

Aña. *Elegit nos hereditatem sibi rex magnus Dominus super omnem terram.*

Omnes gentes plaudete manibus * iubilate Deo in voce exultationis.

Quoniam Deus summus, terribilis * rex magnus super omnem terram.

Subiecit populos nobis * & gentes suppedibus nostris.

Elegit nos hereditatem suam * speciem Jacob quam dilexit.

Ascendit Deus in iubilatione * Dominus in voce tubæ.

Psallite Deo nostro, psallite * psallite regi nostro psallite; quoniam rex omnis terræ Deus, psallite sapienter.

Regnabit Dominus super omnes gentes * Deus sedet super sedem sanctam suam.

Principes populi convenerunt cum Deo Abraham * quoniam dii fortes terræ nimium elevati sunt.

XLVII.

IN FINEM PSALMUS CANTICI PRO FILIIS COREE SECUNDA SABBATI.

Aña. *Suscepimus, Deus, misericordiam tuam in medio templo tuo.*

MAgnus Dominus, & laudabilis valde * in civitate Dei nostri in monte sancto eius.

Dilatans exultationes universæ terræ * mons Sion, latera Aquilonis, civitas Regis magni.

Deus in gradibus eius dinoscetur * cum suscipiet ea.

Quoniam ecce reges terræ congregati sunt * & convenerunt in unum.

Ipsi videntes tunc admirati, conturbati, & commoti sunt * timor adprehendit eos.

Ibi dolores sicut parturientis * in spiritu vehementi conteres naves Tharsis.

Sicut audibimus, ita & vidimus in civitate Domini virtutum * in civitate Dei nostri, Deus fundabit eam in sæcula.

Diapsalma.

Suscepimus Deus misericordiam tuam * in medio templo tuo.

Secundum nomen tuum Deus, ita & laus tua in fines terræ * iustitia plena est dextera tua.

Lætetur mons Sion, & exultent filiæ Judæ * propter iudicia tua Domine.

Circumdate Sion, & complectimini eam * narrate in turribus eius.

Ponite corda vestra in virtute eius * & distribuite gradus eius, ut enarretis in progenie altera.

Quoniam hic est Deus noster in æternum, & in sæculum sæculi * & ipse reget nos in sæcula.

XLVIII.

IN FINEM FILIIS COREE PSALMUS DAVID.

Aña. Audite hæc omnes gentes auribus percipite, qui habitatis orbem.

Quique terrigenæ filii hominum * simul in unum dives & pauper.

Os meum loquetur sapientiam * & meditatio cordis mei prudentiam.

Inclinabo ad similitudinem aurem meam * aperiam in psalterio propositionem meam.

Ut quid timebo in die mala * iniquitas calcanei mei circumdedit me.

Qui confidunt in virtute sua * quique in abundantia divitiarum suarum gloriantur.

Frater non redimet, redimet homo * non dabit Deo placationem suam, nec pretium redemptionis animæ suæ.

Laborabit in æternum, & vivet in finem * quoniam non videbit interitum, cum viderit sapientes morientes.

Simul insipiens, & stultus peribunt * & relinquent alienis divitias suas.

Sepulcra eorum domus eorum in æternum * tabernacula eorum in omni progenie, & generatione.

Invocabunt nomina eorum in terris ipsorum * & homo in honore cum esset, non intellexit: comparatus est iumentis insipientibus, & similis factus est illis.

Hæc via eorum in scandalum ipsis * & postea in ore suo benedicent.

Diapsalma.

Sicut oves in infernum depositæ: mors depascit eos: & obtinebunt eos iusti in matutinum, & auxilium eorum veterascet in infernum * a gloria eorum, & a gloria sua expulsi sunt.

Verumtamen Deus liberabit animam meam de manu inferni * cum acceperit eam.

Ne timueris cum dives factus fuerit homo * & quum multiplicata fuerit gloria domus eius.

Quoniam non cum morietur accipiet omnia * neque simul descendet cum eo gloria domus eius.

Quoniam anima eius in vita ipsius benedicetur * & confitebitur tibi cum benefeceris ei.

Introibunt usque in progenie patrum suorum * & usque in æternum non videbunt lumen.

Et homo in honore cum esset, non intellexit * comparatus est iumentis insipientibus, & similis factus est illis.

XLIX.

IN FINEM PSALMUS DAVID.

Aña. *Invoca me in die pressuræ: & eripiam te, & glorificabis me.*

DEus deorum Dominus locutus est * & vocavit terram.

A solis ortu usque ad occasum * ex Sion species decoris eius.

Deus manifeste veniet * Deus noster & non silebit.

Ignis ante eum ardebit * & in circuitu eius tempestas valida.

Advocabit cœlos sursum * & terram discernere populum suum.

Congregate illi sanctos eius, qui ordinent testamentum eius super sacrificia * & adnunciaberunt cœli iustitiam eius, quoniam Deus iudex est.

Diapsalma.

Audi, popule meus, & loquar * Israel, & te-

testificabor tibi, quoniam Deus, Deus tuus sum ego.
Non super sacrificia tua arguam te * holocausta autem tua in conspectu meo sunt semper.
Non accipiam de domo tua vitulos * neque de gregibus tuis hircos.
Meæ sunt enim omnes feræ silbarum * iumenta in montibus, & bobes.
Cognobi omnia volatilia cœli * & species agri mecum est.
Si esuriero, non dicam tibi * meus est enim orbis terræ, & plenitudo eius.
Numquid manducabo carnes taurorum * aut sanguinem hircorum potabo?
Immola Deo sacrificium laudis * & redde Altissimo vota tua.
Invoca me in die tribulationis * & eripiam te, & glorificabis me.
Peccatori autem dixit Deus: * Quare tu enarras iustitias meas, & adsumis testamentum meum per os tuum.
Tu vero odisti disciplinam * & proiecisti sermones meos post te.
Si videbas furem, simul cum eo currebas * & cum adulteris portionem tuam ponebas.
Os tuum abundabit nequitia * & lingua tua concinnabit dolum.
Sedens adversus fratrem tuum detraebas * & adversus filium matris tuæ ponebas scandalum.
Hæc fecisti, & tacui * existimasti iniquitatem quod ero tibi similis?
Arguam te, & statuam illam * contra faciem tuam.
Intelligite hæc, omnes, qui obliviscimini Dominum * ne quando rapiat, & non sit, qui eripiat.
Sacrificio laudis honorificabit me * illic est iter, quod ostendam illi salutare meum.

L.

IN FINEM PSALMUS DAVID CUM VENIRET AD EUM NATAN PROPHETA, QUANDO INTRAVIT BERSABE, ET DIXIT.

Miserere mei, Deus, secundum magnam misericordiam tuam * & secundum multitudinem miserationum tuarum dele iniquitates meas.
Usquequaque laba me ab iniustitia mea * & a peccato meo munda me.
Quoniam iniquitatem meam ego agnosco * & peccatum meum contra me est semper.
Tibi soli peccabi, & malum coram te feci * ut iustificeris in sermonibus tuis, & vincas dum iudicaris.
Ecce enim in iniquitatibus conceptus sum * & in peccatis peperit me mater mea.
Ecce enim veritatem dilexsisti * incerta & occulta sapientiæ tuæ manifestasti mihi.
Adsparges me ysopo, & mundabor * lababis me, & supra nibem dealbabor.
Auditui meo dabis gaudium, & lætitiam * & exultabunt ossa humiliata.
Averte faciem tuam a peccatis meis * & omnes iniquitates meas dele.
Cor mundum crea in me, Deus, * spiritum rectum innoba in visceribus meis.
Ne proicias me a facie tua * spiritum sanctum tuum ne auferas a me.
Redde mihi lætitiam salutaris tui * spiritu principali confirma me.
Doceam inicos vias tuas * & impii ad te convertentur.
Libera me de sanguinibus, Deus, Deus salutis meæ * laudabit lingua mea iustitias tuas.
Domine, labia mea aperies * & os meum adnuntiabit laudem tuam.
Quoniam, si voluisses sacrificium dedissem utique * holocaustis vero non delectaberis.
Sacrificium Deo spiritus contribulatus * cor contritum, & humiliatum Deus non spernet.
Benignè fac, Domine, in bona voluntate tua Sion * ut ædificentur muri Jerusalem.
Tunc acceptabis sacrificium iustitiæ, oblationes, & holocausta * tunc inpones super altare tuum vitulos.

LI.

IN FINEM INTELLECTUS DAVID CUM ADVENIT DOHEC IDUMÆUS, ET ADNUNCIAVIT SAULI, ET DIXIT: VENIT DAVID IN DOMUM ABIMELEC, ET DIXIT.

Aña. *Ego sicut oliva fructifera in domo Domini sperabi in misericordia tua, Deus.*

Quid gloriaris in malitia * qui potens es in iniquitate?
Tota die iniustitiam cogitavit lingua tua * sicut rasorium acutum fecisti dolum.
Dilexisti malitiam super benignitatem * iniquitatem magis, quam loqui æquitatem.
Dilexisti omnia verba præcipitationis * in lingua dolosa.
Propterea dextruat te Deus in finem, & evellet te, & emigrabit te de tabernaculo tuo * & radicem tuam de terra vibentium.

Dia-

Diapsalma.

Tunc videbunt iusti & timebunt * & super eum ridebunt, & dicent:

Ecce homo, qui non posuit Deum adiutorium suum * sed speravit in multitudine divitiarum suarum & prævaluit in vanitate sua.

Ego autem sicut oliba fructifera in domo Domini * sperabi in misericordia tua Deus in æternum, & in sæculum sæculi.

Confitebor tibi in sæculum, quia fecisti: & expectabo nomen tuum quoniam bonum est * ante conspectum sanctorum tuorum.

LII.

IN FINEM PRO AMALEC INTELLECTUS DAVID.

Aña. *Dum reduxerit Dominus captivitatem plebi suæ, lætetur Jacob, & exultet Israel.*

DIxit insipiens in corde suo * non est Deus.

Corrupti sunt, & abominabiles facti sunt in voluptatibus suis * non est qui faciat bonum, non est usque ad unum.

Dominus de cœlo prospexit super filios hominum * ut videat, si est intellegens, aut requirens Deum.

Omnes declinaberunt, simul inutiles facti sunt in voluptatibus suis * non est qui faciat bonum non est usque ad unum.

Nonne cognoscent omnes * qui operantur iniquitatem?

Qui devorant plebem meam sicut cibum panis * Dominum non invocaberunt, illic trepidaberunt timore, ubi non erat timor.

Quoniam Deus dissipabit ossa hominum sibi placentium * confusi sunt, quoniam Deus sprevit eos.

Quis dabit ex Sion salutare Israel: in avertendo Dominus captivitatem plebi suæ * lætetur Jacob, & exultet Israel.

LIII.

IN FINEM CARMINIBUS. INTELLECTUS DAVID CUM VENISSENT ZIFFEI, ET DICERENT SAULI: ECCE DAVID ABSCONDITUS EST PENES NOS.

Aña. Deus in nomine tuo salvum me fac, & in virtute tua libera me * Deus exaudi orationem meam.

Auribus percipe * verba oris mei.

Quoniam alieni insurrexerunt adversum me, & fortes quæsierunt animam meam * & non præposuerunt Deum ante conspectum suum.

Diapsalma.

Ecce enim Deus adiubat me * & Dominus susceptor est animæ meæ.

Converte mala inimicis meis * & in veritate tua disperde illos.

Voluntarie sacrificabo tibi, & confitebor nomini tuo, Domine * quoniam bonum est.

Quoniam ex omni tribulatione eripuisti me * & super inimicos meos respexit oculus tuus.

LIV.

IN FINEM CARMINIBUS. INTELLECTUS DAVID.

Aña. *Ne despexeris deprecationem meam, intende in me, & exaudi me, Domine.*

EXaudi Deus orationem meam, & ne despexeris deprecationem meam * intende in me, & exaudi me.

Contristatus sum in exercitatione mea * & conturbatus sum a voce inimici, & a tribulatione peccatoris.

Quoniam declinaberunt in me iniquitates * & in ira molesti erant mihi.

Cor meum conturbatum est in me * & formido mortis cecidit super me.

Timor, & tremor venerunt super me * & contexerunt me tenebræ, & dixi:

Quis dabit mihi pennas sicut columbæ * & volabo, ut requiescam?

Ecce elongabi fugiens, & mansi in solitudinem * expectabam Dominum, qui me salbum faceret a pusillo animo, & tempestate.

Præcipita, Domine, & divide linguas eorum * quoniam vidi iniquitatem, & contradictionem, in civitate.

Die ac nocte circundabit eam super muros eius * iniquitas & labor in medio eius, & iniustitia: & non defecit de plateis eius usura, & dolus.

Quoniam si inimicus meus maledixisset mihi, supportassem utique * & si his, qui oderant me, adversum me magna locuti fuissent: absconderem me utique ab eo.

Tu vero homo unanimis, dux meus, & notus meus, qui simul mecum dulces capiebas cibos * in domo Domini ambulabimus cum consensu.

Veniat mors super illos * & descendant in infernum viventes.

Quoniam nequitia in hospitiis eorum * in medio ipsorum.

Ego ad Deum clamabi, & Dominus exaudibit me * vespere, mane, & meridie.

Narrabo, & renunciabo, & exaudiet vocem meam * liberabit in pace animam meam ab his

his qui adpropinquant mihi, quoniam inter multos erat mecum.

Et exaudiet Deus, & humiliabit eos, qui est ante sæcula * & manet in æternum.

Non est enim illis commutatio * & non timuerunt Deum.

Extendit manum suam in retribuendo illis: contaminaverunt testamentum eius * divisi sunt ab ira vultus eius, & adpropriabit cor eius.

Mollierunt sermones suos super oleum * & ipsi sunt iacula.

Iacta in Deo cogitatum tuum, & ipse te enutriet * non dabit in æternum fluctuationem iusto.

Tu vero, Deus, deduces eos in puteum interitus * viri sanguinum, & dolosi non dimidiabunt dies suos: ego vero in te sperabi, Domine.

LV.

VICTORI PRO CUMULATO, EO QUOD PROCUL HABIERIT DAVID HUMILIS, ET SIMPLEX, QUANDO TENUERUNT EUM PALÆSTINI IN GETHE.

Aña. *In me sunt Deus vota, quæ reddam laudationis tibi.*

Miserere mei, Domine, quoniam conculcabit me homo * tota die bellans tribulabit me.

Conculcaberunt me inimici mei tota die * ab altitudine dierum.

Quoniam multi, qui debellabant me, timebunt * ego vero in te sperabi, Domine.

In Deo laudabo verbum, in Domino laudabo sermonem: in Deo sperabo * non timebo, quid mihi faciat homo.

Tota die verba mea abominabantur adversum me * omnia consilia eorum in malum.

Inhabitabunt abscondite: ipsi calcaneum meum observabunt expectantes animam meam * pro nihilo salvabis eos: in ira populos confringes.

Deus vitam meam adnunciabi tibi, posuisti lacrymas meas in conspectu tuo * sicut in repromissione tua.

Tunc convertentur inimici mei retrorsum * in quacumque die invocavero te, ecce agnobi; quoniam Deus meus es tu.

In Deo laudabo verbum, in Domino laudabo sermonem, in Deo sperabo * non timebo, quid mihi faciat homo.

In me sunt Deus vota, quæ reddam * laudationis tibi.

Quia eripuisti animam meam de morte * oculos meos a lacrymis, pedes meos a lapsu:

Ut placeam coram Domino * in lumine viventium.

LVI.

IN FINEM PSALMUS DAVID PRO POPULO, QUI SE ELONGAVERUNT IPSI DAVID IN TITULIS INSCRIPTIONE, CUM TENUERUNT EUM ALLOFILI IN GETH. VOX PAULI APOSTOLI ORANTIS.

Miserere mei, Deus, miserere mei: quoniam in te confidit anima mea * & in umbra alarum tuarum sperabo, donec transeat iniquitas.

Clamabo ad Deum altissimum * ad Dominum qui benefecit mihi.

Diapsalma.

Misit de cœlo, & salvavit me * dedit in obprobrium conculcantes me.

Misit Deus misericordiam suam, & veritatem suam * & animam meam eripuit de medio catulorum leonum, dormibi conturbatus.

Filii hominum dentes eorum arma & sagitta * & lingua eorum machæra acuta.

Exaltare super cœlos Deus * & super omnem terram gloria tua.

Laqueos paraberunt pedibus meis * & incurbaberunt animam meam.

Foderunt ante faciem meam fobeam * & ipsi inciderunt in eam.

Paratum cor meum Deus, paratum cor meum * cantabo & psallam.

Exurge gloria mea * exurge psalterium, & cithara: exurgam diluculo.

Confitebor tibi in populis Domine * psalmum dicam tibi inter gentes.

Quoniam magnificata est usque ad cœlos misericordia tua * & veritas tua usque ad nubes.

Exaltare super cœlos Deus * & super omnem terram gloria tua.

LVII.

IN FINEM PSALMUS DAVID.

Aña. Si vere utique iustitiam loquimini, recta iudicate filii hominum.

Etenim in corde iniquitates operamini * in terra iniquitates manus vestræ concinnant.

Alienati sunt peccatores ab utero * errabe-runt a ventre: locuti sunt falsa

Ira illis secundum similitudinem serpentis, sicut aspidæ surdæ, & obdurantes aures suas,

suas, quæ non exaudiunt voces incantantium * & venefici, quæ incantantur á sapiente.

Deus conteruit dentes eorum in ora ipsorum * molas leonum confregit Dominus, ut ad nihilum deveniant velut aqua decurrens.

Extendit arcum suum donec infirmentur * sicut cera liquefacta auferentur.

Supercecidit ignis super eos, & non viderunt solem * priusquam producat spinas vestras ramnus.

Sicut viventes * sic in ira obsorbet eos.

Lætabitur iustus quum viderit vindictam impiorum * manus suas lababit in sanguine peccatorum.

Et dicet homo * si utique est fructus iusto, & utique est Deus iudicans eos super terram.

LVIII.

IN FINEM PSALMUS DAVID, QUANDO MISIT SAUL ET CUSTODIBIT DOMUM EIUS, UT INTERFICERET EUM, ET DIXIT:

Aña. *Exaltabo mane misericordiam tuam, quoniam factus es susceptor meus, & refugium meum in die pressuræ meæ.*

ERipe me de inimicis meis, Deus meus * & ab insurgentibus in me, libera me.

Eripe me de operantibus iniquitatem * & a viris sanguinum libera me.

Quia ecce occupaberunt animam meam : inruerunt in me fortes * neque iniquitas mea, neque peccatum meum, Domine : sine iniquitate cucurri, & dirigebar.

Exurge in occursum mihi, & vide : & tu, Domine Deus virtutum Deus Israel intende ad visitandas omnes gentes * non misereаris omnibus qui operantur iniquitatem.

Convertantur ad vesperum, & fame patientur, ut canes * & circuibunt civitatem.

Ecce ipsi loquentur in ore suo, & gladius in labiis eorum * quoniam quis audivit.

Et tu Domine, deridebis eos, pro nihilo habebis omnes gentes * fortitudo mea, a te custodiar, quia Deus susceptor meus es, Deus meus misericordia eius præveniet me.

Deus meus ostende mihi inter inimicos meos * ne occideris eos, ne quando oblibiscantur legis tuæ.

Disparge illos in virtute tua * & destrue eos protector meus, Domine.

Delicta oris eorum sermones labiorum ipsorum * & comprehendantur in superbia sua, & de exacratione, & mendacio convellantur.

Consumme eos in ira consummationis, & non erunt * & scient, quia Deus dominabitur Jacob, & finium terræ.

Diapsalma.

Convertantur ad vesperum, & fame patientur, ut canes * & circuibunt civitatem.

Ecce ipsi dispargentur ad manducandum * si autem non saturabuntur, murmurabunt.

Ego autem cantabo potentiam tuam, & exaltabo mane misericordiam tuam * quia factus es susceptor meus, & refugium meum in die tribulationis meæ.

Adiutor meus tibi psallam, quia Deus susceptor meus es * Deus meus, misericordia mea.

LIX.

IN FINEM QUI INMUTABUNTUR IN TITULIS INSCRIPTIONE. PSALMUS DAVID IN DOCTRINAM QUANDO SUCCENDIT MESOPOTAMIAM, ET SYRIAM, SOBAB : ET CONVERTIT JOAB, ET PERCUSSIT IN VALLEM SALINARUM DUODECIM MILLIA.

Aña. Deus reppulisti nos, & dextruxisti nos: iratus fuisti & misertus es nobis.

Commovisti terram, & conturbasti eam * sana contritiones eius, quoniam mota est.

Ostendisti populo tuo dura * potasti nos vino compunctionis.

Dedisti metuentibus te significationem * ut fugiant à facie arcus.

Ut liberentur dilecti tui * salbum me faciat dextera tua, & exaudi me.

Deus locutus est in sancto suo : Lætabor, & dividam Sicimam * & convallem tabernaculorum dimetiar.

Meus est Galaat, & meus est Manasses * & Efrem, fortitudo capitis mei.

Juda rex meus : Moab olla spei meæ * in Idumæa estendam calceamentum meum : mihi allofili subditi sunt.

Quis deducet me in civitate circunstantiæ, aut quis deducet me usque in Idumæam * nonne tu, Deus, qui reppulisti nos, & non egredieris Deus e virtutibus nostris.

Da nobis auxilium in tribulatione * & vana salus hominis.

In Deo faciemus virtutem * & ipse ad nihilum deducet tribulantes nos.

LX.

IN FINEM PSALMUS DAVID OBSECRATIO CUM BONA GRATIA.

Aña. *A finibus terræ ad te clamabi Domine.*

EXaudi, Deus, deprecationem meam * intende voci orationis meæ.

A finibus terræ ad te clamabi * dum anxiaretur cor meum, in petra exaltasti me.
Deduxisti me, quia factus es spes mea * turris fortitudinis a facie inimici.
Inhabitabo in tabernaculo tuo in sæcula * protegar in velamento alarum tuarum.

Diapsalma.

Quoniam tu, Deus, exaudisti orationem meam * dedisti hereditatem timentibus nomen tuum.
Dies super dies regis adicies: annos eius usque in diem generationis, & generationum * permanebunt in æternum in conspectu Dei.
Misericordiam & veritatem * quis requiret eorum.
Sic psallam nomini tuo Deus, in sæcula * ut reddam vota mea de die in diem.

LXI.

VICTORI PRO IDITUN PSALMUS DAVID.

DOCTRINA SANITATIS.

Aña. Nonne Deo subdita est anima mea, quoniam ab ipso est enim patientia mea: etenim ipse est Deus meus, & salutaris meus, adiutor meus, non movebor amplius.
Quousque inruetis in homines interficientes universos * tamquam parieti inclinato, & maceriæ impulsæ;
Verumtamen honorem meum cogitaverunt repellere * cucurrerunt in siti.
Ore suo benedicebant * & corde suo maledicebant.

Diapsalma.

Verumtamen Deo subdita est anima mea * quia ab ipso est sufferentia mea.
Etenim ipse est Deus meus & salutaris meus * adiutor meus non emigrabor
In Deo salutari meo, & gloria mea * Deus auxilii mei, spes mea in Deo est.
Sperate in eum omnis conventus plebis meæ * effundite coram illo corda vestra, quoniam Deus adiutor noster est.
Verumtamen vani filii hominum; * mendaces filii hominum in stateris, ut decipiant ipsi de vanitate sua in idipsum.
Nolite sperare in iniquitatibus, & in rapinis nolite concupiscere * divitiæ si fluant nolite cor adponere.
Semel locutus est Deus: duo hæc audibi * quia potestas Dei est, & tibi, Domine, misericordia: quia tu reddes singulis secundum opera eorum.

LXII.

PSALMUS DAVID, CUM ESSET IN DESERTO JUDÆÆ.

BONA GRATIA EIUS, QUI SECUNDUM DEUM PERFECTUS EST.

Aña. *In deserto, & in invio, & in aquoso, Deus, Deus meus ad te de luce vigilo.*

Deus, Deus meus * ad te de luce vigilo.
Sitibit in te anima mea * quam multipliciter, & caro mea in deserto, & in invio, & inaquoso:
Sic in sancto apparui tibi, ut viderem virtutem tuam, & gloriam tuam * quia melior est misericordia tua super vitam.
Labia mea laudabunt te, sic benedicam te in vita mea * & in nomine tuo lebabo manus meas.
Sicut adipe, & pinguedine repleatur anima mea * & labia exultationis laudabunt nomen tuum.
Sic memor fui tui super stratum meum * in matutinis meditabor in te, quia factus es adiutor meus, & in velamento alarum tuarum sperabo.
Adhæsit anima mea post te * me suscipiat dextera tua.
Ipsi vero in vano quæsierunt animam meam * introibunt in inferiora terræ: tradentur in manus gladii: pars vulpium erunt.
Rex vero lætabitur in Domino, laudabitur omni qui iurat in eo * quoniam obstructum est os loquentium iniqua.

LXIII.

VICTORI PSALMUS DAVID.

DOCTRINÆ DEI CULTORIS ADTLETÆ.

Aña. Exaudi, Deus, orationem meam, cum tribulor: a timore inimici eripe animam meam.
Protexisti me a conventu malignantium * & a multitudine operantium iniquitatem.
Quia exacuerunt, ut gladium linguas suas * intenderunt arcum rem amaram, ut sagittent in occultis immaculatum.
Subito sagittabunt eum, & non timebunt * firmaberunt sibi verbum malum, disputaberunt laqueos, dixerunt: Quis videbit eos?
Prescrutati sunt iniquitatem * defecerunt scrutantes scrutinio.
Accedit homo ad cor altum * & exaltabitur Dominus.
Sagittæ parvulorum factæ sunt plagæ eorum * & pro nihilo habuerunt eos, & infirmatæ sunt super eos linguæ eorum.

Conturbati sunt omnes qui videbant eos * & timuit omnis homo.
Et adnunciaberunt opera Dei * & facta eius intellexerunt.
Lætabitur iustus in Domino, & sperabit in eo * & laudabuntur omnes recti corde.

LXIV.

PSALMUS DAVID CANTICUM IHEREMIÆ ET EZECIEL DE VERBO PEREGRINATIONIS, QUANDO INCIPIEBAT PROFICISCI.

VOCATIO GENTIUM.

Aña. *Exitus matutini, & vesperi delectaberis, Deus.*

TE decet, Domine, ymnus Deus in Sion & tibi reddetur votum in Iherusalem: * exaudi orationem meam ad te omnis caro veniet.
Verba iniquorum prævaluerunt super nos * & impietatibus nostris tu propitiaberis.
Beatus, quem elegisti, & adsumsisti * inhabitabit in tabernaculis tuis.
Replebimur bonis domus tuæ * sanctum est templum tuum, mirabile in æquitate.
Exaudi nos Deus salutaris noster * spes omnium finium terræ, & in mari longe.
Præparans montes in virtute tua, accinctus potentia, qui conturbas fundum maris * sonum autem fluctuum eius, quis sufferet.
Turbabuntur gentes * & timebunt omnes, qui inhabitant fines terræ a signis tuis.
Exitus matutini, & vesperi * delectaberis.
Visitasti terram, & inebriasti eam * multiplicasti locupletare eam.
Flumen Dei repletum est aqua * præparasti cibum illorum, quia ita est præparatio tua.
Rivos eius inebria, multiplica generationes eius * in stillicidiis suis lætabitur, cum exorietur.
Benedicens coronam anni benignitatis tuæ * & campi tui repleantur ubertate.
Pinguescent fines deserti * & exultatione colles accingentur.
Induti sunt arietes obium, & convalles abundabunt frumento * etenim clamabunt, & ymnum dicent.

LXV.

IN FINEM CANTICUM PSALMUS DAVID RESURRECTIONIS.

VOCATIO GENTIUM, ET APOSTOLORUM TESTIMONIUM.

Aña. *Psalmum dicite nomini eius, date gloriam laudi eius, dicite Deo: Quam metuenda sunt opera tua.*

IUbilate Deo omnis terra, psalmum dicite nomini eius * date gloriam laudi eius.
Dicite Deo: Quam terribilia sunt opera tua * in multitudine virtutis tuæ mentientur tibi inimici tui.
Omnis terra adoret te, & psallat tibi * psalmum dicat nomini tuo, Altissime.
Venite, & videte opera Domini * terribilis in consiliis super filios hominum.
Qui convertit mare in aridam, & flumen pertransibit pede * ibi lætabimur in idipsum.
Qui dominatur in virtute sua in æternum * oculi eius super gentes respiciunt.
Qui in ira provocant * non exaltentur in semetipsis.
Benedicite gentes Deo nostro * & obaudite vocem laudi eius.
Qui posuit animam meam ad vitam * & non dedit commoveri pedes meos.
Quoniam probasti nos Deus * igne nos examinasti, sicut examinatur argentum.
Induxisti nos in laqueum, posuisti tribulationes super dorsum nostrum * imposuisti homines super capita nostra.
Transivimus per ignem, & aquam * & induxisti nos in refrigerio.
Introibo in domum tuam cum holocaustis * reddam tibi vota mea, quæ distinxerunt labia mea: & locutum est os meum in tribulatione mea.
Holocausta medullata offeram tibi cum incenso, & arietibus * offeram tibi bobes cum yrcis.
Venite, & audite, & narrabo vobis, omnes qui timetis Dominum, * quanta fecit animæ meæ.
Ad ipsum ore meo clamabi * & exultabi sub lingua mea.
Iniquitatem si conspexi in corde meo * non exaudiet Deus.
Propterea exaudibit me Deus * & intendit voci deprecationis meæ.
Benedictus Dominus qui non amobit deprecationem meam * & misericordiam suam a me.

LXVI.

IN FINEM PSALMUS CANTICI DAVID.

VOCATIO GENTIUM, ET APOSTOLORUM PRÆDICATIO.

Aña. *Inluminet Dominus vultum suum super nos.*

DEus misereatur nobis * & benedicat nos. Inluminet Dominus vultum suum super nos * & misereatur nobis.

Ut

Ut cognoscamus in terra viam tuam * in omnibus gentibus salutare tuum.
Confiteantur tibi populi Deus * confiteantur tibi populi omnes.
Lætentur, & exultent gentes * quoniam iudicas populos in æquitate, & gentes in terra dirigis.
Confiteantur tibi populi Deus * confiteantur tibi populi omnes.
Terra dedit fructum suum : benedicat nos Deus, Deus noster benedicat nos Deus * & metuant eum omnes fines terræ.

LXVII.

IN FINEM PSALMUS DAVID. CHRISTI INCARNATIO, ET GENTIUM VOCATIO.

Aña. Exurgat Deus, & dissipentur inimici eius * & fugiant, qui oderunt eum a facie eius.
Sicut defecit fumus, deficiant * sicut fluit cera a facie ignis : sic pereant peccatores a facie Dei : & iusti epulentur,
Exultent in conspectu Dei * & delectentur in lætitia.
Cantate Deo, psalmum dicite nomini eius * iter facite ei, qui ascendit ab occasu : Dominus nomen est ei.
Gaudete in conspectu eius * turbabuntur a facie eius patres orphanorum, & iudices viduarum.
Deus in loco sancto suo : * Deus, qui habitare facit unanimes in domo.
Qui educit vinctos in fortitudine * similiter & eos, qui in ira provocant, qui habitant in sepulcris.
Deus quum egredieris coram populo tuo * dum transgredieris per desertum.

Diapsalma.

Terra mota est, etenim cœli distillaberunt a facie Dei * mons Syna a facie Dei Israël.
Pluviam voluntariam segrega Deus hereditati tuæ * etenim infirmata est.
Tu vero perfecisti eam * animalia tua inhabitabunt in ea.
Parasti in dulcedine tua pauperi, Deus : * Dominus dabit verbum evangelizantibus in virtutibus multis.
Reges virtutum dilecti * & species domus dividere spolia.
Si dormiatis inter medios cleros, pinnæ columbæ deargentatæ * & posteriora dorsi eius in specie auri.

Diapsalma.

Dum discernit cœlestis reges super terram * nivem dealbabuntur in Selmon.
Montem Dei montem uberem * mons coagulatus mons uber.
Ut quid suspicamini montem uberem * mons in quo beneplacitum est Deo habitare in eo.

Diapsalma.

Etenim Dominus habitabit usque in finem * semper.
Aña. *Benedictus Deus, benedictus Dominus de die in diem.*
Currus Dei decem millium multiplex millia lætantium * Dominus in illis, in Syna, in sancto.
Ascendit in altum cepit captivitatem, dedit dona hominibus * etenim qui non credunt inhabitare Dominum Deum.
Benedictus Deus * benedictus Dominus de die in diem:
Prosperum iter faciat nobis Deus salutaris noster * Deus noster, Deus salvificans, & Domini mors, & Domini exitus.
Verumtamen Deus conquassabit capita inimicorum suorum * verticem capilli perambulantium in delictis suis.
Dixit Dominus : Ex Basan convertar * convertar in profundum maris, ut tinguatur pes tuus in sanguine, lingua canum tuorum ex inimicis tuis, ab ipso.
Visi sunt gressus tui, Deus : * ingressus Dei mei : regis qui est a sancto ipsius.
Prævenerunt principes coniuncti psallentibus * in medio iubencularum tympanistriarum.
In ecclesiis benedicite Dominum Deum * de fontibus Israël.
Ibi Beniamin adulescentior in pabore, principes Juda duces eorum * principes Zabulon, principes Neptalin.
Manda, Deus, virtuti tuæ * confirma hoc, Deus, quod operatus es in nobis.
A templo tuo in Iherusalem * tibi offerunt reges munera.
Increpa feram silvæ, concilia taurorum inter vaccas populorum * ut non excludantur hi, qui probati sunt argento.
Dissipa gentes, quæ bella volunt : venient legati ex Ægypto * Æthiopia præveniat dare manus Deo.
Regna terræ, cantate Deo, psallite Domino, psallite Deo * qui ascendit super cœlos cœlorum ad orientem.
Ecce dabit vocem suam vocem virtutis suæ * date honorem Deo.
Super Israel magnificentias eius, & virtutes eius * in nubibus.

Mirabilis Deus in sanctis suis * Deus Israel ipse dabit virtutem, & fortitudinem plebi suæ: benedictus Dominus.

LXVIII.

IN FINEM PRO HIS, QUI IMMUTABUNTUR. PSALMUS DAVID.

PASSIONES, ET JUDÆORUM ABIECTIONES SIC:

Aña. Salbum me fac, Deus Domine, quoniam introierunt aquæ usque ad animam meam.

Infixus sum in limo profundi * & non est substantia.

Deveni in altitudinem maris * & tempestas dimersit me.

Laborabi clamans, raucæ factæ sunt fauces meæ * defecerunt oculi mei, dum spero in Deum meum.

Multiplicati sunt super capillos capitis mei * qui oderunt me inique.

Confortati sunt super me, qui me persecuti sunt inimici mei iniuste * quæ non rapui tunc exolbebam.

Deus tu nosti insipientiam meam; * & delicta mea a te non sunt abscondita.

Non erubescant in me, qui te expectant, Domine Deus virtutum * ne revereantur super me qui quærunt te Domine Deus Israel.

Quoniam propter te subportabi inproperium * operuit reverentia faciem meam.

Exter factus sum fratribus meis * & ospes filiis matris meæ.

Quoniam zelus domus tuæ comedit me * & obprobria exprobrantium tibi ceciderunt super me.

Humiliabi in ieiunio animam meam * & factum est in obprobrium mihi.

Et posui vestimentum meum cilicium * & factus sum illis in parabola.

Adversum me exercebantur, qui sedebant in porta * & in me psallebant, qui bibebant vinum.

Ego vero orationem meam ad te Domine * tempus beneplaciti.

Deus in multitudinem misericordiæ tuæ * exaudi me in veritate salutis tuæ.

Eripe me de luto, ut non inhærear: libera me ex odientibus me, & de profundo aquarum * non me dimergat tempestas aquæ, neque obsorbeat me profundum, neque opereat super me puteus os suum.

Exaudi me, Domine, quoniam benigna est misericordia tua * secundum multitudinem miserationum tuarum respice in me.

Ne avertas faciem tuam a puero tuo * quoniam tribulor, velociter exaudi me.

Intende animæ meæ, & libera eam * propter inimicos meos eripe me,

Tu enim scis inproperium meum, & confusionem, & verecundiam meam * in conspectu tuo omnes tribulantes me.

Inproperium expectavit cor meum, & miseriam: & sustinui, qui simul mecum contristaretur, & non fuit * & consolantem me, & non inveni.

Et dederunt in esca mea fel * & in siti mea potaberunt me aceto.

Fiat mensa eorum coram ipsis in laqueum * & in captionem, & in scandalum.

Obscurentur oculi eorum, ne videant * & dorsum illorum semper incurba.

Effunde super eos iram tuam * & indignatio iræ tuæ adpreendat eos.

Fiat habitatio eorum deserta * & in tabernaculis eorum non sit, qui inhabitet.

Quoniam quem tu percusisti, ipsi persecuti sunt me * & super dolorem vulnerum meorum addiderunt.

Appone iniquitatem super impietatem ipsorum * & non intrent in tua iustitia.

Deleantur de libro viventium * & cum justis non scribantur.

Pauper ego, & dolens sum * & salus vultus tui Deus suscepit me.

Laudabo nomen Dei mei cum cantico * magnificabo eum in laude.

Et placebit Deo super vitulum novellum * cornua producentem, & ungulas.

Videant pauperes, & lætentur * quærite Dominum, & vivet anima vestra.

Quoniam exaudivit pauperes Dominus * & vinctos suos non sprebit.

Laudent illum cœli & terra * mare & omnia repentia in eo.

Quoniam Deus salbum faciet Syon, & ædificabunt civitates Juda, & inhabitabunt ibi, & hereditabunt eam * & semen servorum eius possidebunt eam: & qui diligunt nomen eius, habitabunt in eam.

LXIX.

IN FINEM PSALMUS DAVID IN REMEMORATIONE DEI QUANDO SALVUM FECIT EUM DOMINUS.

DEPRECATIO IUSTI, ET IPSIVS CHRISTI.

Aña. Deus in adiutorium meum, tu intende; Domine, ad adiuvandum me, festina.

Con-

Confundantur, & revereantur inimici mei * qui quærunt animam meam.
Avertantur retrorsum, & confundantur * qui cogitant mihi mala.
Avertantur statim erubescentes * qui dicunt mihi: Euge, euge.
Exultent, & lætentur in te omnes qui quærunt te Domine * & dicant semper: Magnificetur Dominus, qui diligunt salutare tuum.
Ego vero egenus, & pauper sum * Dominus curam habet mei.
Adiutor & liberator meus es tu * Domine ne tardaberis.

LXX.

IN FINEM PSALMUS DAVID FILIORUM AMINADAB, QUI FUERUNT IN CAPTIVITATEM:

CHRISTI PASSIO, ET RESURRECTIO.

Aña. Deus, in te sperabi, Domine, non confundar in æternum:* in tua iustitia libera me, & eripe me.
Inclina ad me aurem tuam * & libera me.
Esto mihi in Deum protectorem * & in locum munitum, ut salbum me facias.
Quoniam firmamentum meum, & refugium meum es tu * Deus meus eripe me de manu peccatoris, & de manu contra legem agentis, & iniqui.
Quoniam tu es patientia mea, Domine:* spes mea a iuventute mea.
In te confirmatus sum ex utero: de ventre matris meæ Deus meus es tu * in te est decantatio mea semper.
Tamquam prodigium factus sum multis * & tu adiutor fortis.
Repleatur os meum laude tua, ut possim cantare gloriam tuam * tota die magnificentias tuas.
Ne proicias me in tempore senectutis * & cum defecerit virtus mea, ne derelinquas me.
Quia dixerunt inimici mei mala mihi: & qui custodiebant animam meam, consilium fecerunt in unum, dicentes: Deus dereliquit illum * persequimini, & compreendite eum quia non est qui eripiat eum.
Deus, ne elonges a me * Deus meus in adiutorium meum respice.
Confundantur, & deficiant detraentes animæ meæ * operiantur pudore, & confusione, qui quærunt mala mihi.
Ego autem semper in te sperabo * & adiciam super omnem laudem tuam.
Os meum pronuntiabit iustitiam tuam * tota die laudem tuam.
Quia non cognobi negotiationes, introibo in potentias Domini * memorabor iustitiæ tuæ solius.
Aña. *Gaudebunt labia mea dum cantabero tibi; & anima mea, quam redemisti Domine.*
Docuisti me, Deus, a iuventute mea * & usque nunc pronuntiabo mirabilia tua, & usque ad senectam, & senium Deus ne derelinquas me,
Donec adnuntiem brachium tuum * generationi omni, quæ ventura est;
Potentiam tuam, & iustitiam tuam, Deus, usque in sæculum * quæ fecisti magnalia, Deus, quis similis tibi.
Quia ostendisti mihi tribulationes multas, & malas * & conversus vivificasti me, & de abysso terræ iterum reduxisti me: multiplicasti iustitiam tuam: & conversus consolatus es me.
Et ego confitebor tibi in vasis psalmorum * veritatem tuam psallam tibi in cithara, Deus sancte Israel.
Gaudebunt labia mea dum cantabero tibi;* & anima mea, quam redemisti.
Sed & lingua mea meditabitur iustitiam tuam * tota die laudem tuam.
Dum confusi, & reveriti fuerint * omnes qui quærunt mala mihi.

LXXI.

IN SALOMONE PSALMUS DAVID.

PROPHETIA CHRISTI REGNI, ET VOCATIONES GENTIUM.

Aña. *Suscipiant montes pacem populi tui, & colles iustitiam tuam.*
DEus, iudicium tuum regi da * & iustitiam tuam filio regis.
Iudicare populum tuum in tua iustitia * & pauperes tuos in iudicio.
Suscipiant montes pacem populi tui * & colles iustitiam tuam.
In sua iustitia iudicabit pauperes huius populi * & salbos faciet filios pauperum.
Et humiliabit calumniatorem * & permanebit cum sole, & ante lunam in sæcula sæculorum.
Et descendit, sicut pluvia in vellus * & sicut stillicidia stillantia super terram.
Orietur in diebus eius iustitia, & multitudo pacis * donec extollatur luna.
Et dominabitur a mari usque ad mare * & a fluminibus usque ad terminos orbis terræ.
Coram illo Æthiopes procedunt * & inimici eius limum lingent.

Re-

Reges Tarsis, & insulæ munera offerunt * reges Harabum, & Sabaha dona adducent.
Et adorabunt eum omnes reges terræ * omnes gentes serviunt ei.
Quia liberabit pauperem a potente * & inopem, cui non erat adiutor.
Parcet pauperi, & inopi * & animas pauperum salbas faciet.
Ex usuris, & iniquitatibus liberabit animas eorum * & præclarum nomen eius coram ipsis.
Et vivet, & dabitur ei de auro Harabiæ * & orabunt pro eo semper: tota die benedicent eum.
Et erit firmamentum in terra a summis montibus, superextolletur super Libanum fructus eius * & florebit de civitate, sicut fœnum terræ: & erit nomen eius benedictum in sæcula.
Ante solem permanet nomen eius * & ante lunam sedes eius.
Et benedicentur in eo omnes tribus terræ * omnes gentes magnificabunt eum.
Benedictus Dominus Deus Israel, qui facit mirabilia magna solus * & benedictum nomen maiestatis eius in æternum, & in sæculum sæculi:
Et replebitur maiestate eius omnis terra * fiat, fiat.

FINIT LIBER SECUNDUS.

INCIPIT LIBER TERTIUS.

LXXII.

DEFECERUNT YMNI DAVID FILII IESSE: PSALMUS ASAPH.

CONFESSIO HUMANÆ INFIRMITATIS SUPER IMPIIS.

Aña. Quam bonus Deus Israel eis qui recto sunt corde.
Mei autem pene moti sunt pedes * pene effusi sunt gressus mei.
Quia zelabi in peccatoribus * pacem peccatorum videns.
Quia non est declinatio mortis eorum * nec firmamentum in plaga ipsorum.
In laboribus hominum non sunt * & cum hominibus non flagellabuntur.
Ideo tenuit eos superbia eorum * operti sunt iniquitatem super impietatem suam.
Prodiit quasi ex adipe iniquitas eôrum * transierunt in dispositione cordis.
Cogitaberunt, & locuti sunt nequitiam * iniquitatem in excelso locuti sunt.
Posuerunt in cœlo os suum * & lingua eorum transiit super terram.
Ideo revertetur huc populus meus * & dies pleni inveniuntur in eis.
Et dixerunt: Quomodo scibit Deus * & si est scientia in excelso?
Ecce ipsi peccatores, & abundantes in sæculo * obtinuerunt divitias.
Et dixi: Numquid vane justificabi cor meum, & labi inter innocentes manus meas * & fui flagellatus tota die, & vindex meus in matutino.
Si dicebam: Narrabo sic * ecce generatio filiorum tuorum, cui disposui.
Existimabam, ut cognoscerem hoc, labor est ante me * donec intrem in sanctuarium Dei, & intellegam in nobissimo.
Verumtamen propter dolositates eorum posuisti eis mala * deiecisti eos, cum allebarentur.
Quomodo facti sunt in desolatione subito defecerunt, & perierunt propter iniquitatem suam * velut a somnio exurgentes.
Domine, in civitate tua * imaginem illorum ad nihilum rediges.
Quia exaruit cor meum, & renes mei resoluti sunt * & ego ad nihilum reductus sum, & nescibi.
Velut iumentum factus sum apud te * & ego semper tecum.
Tenuisti manum meam dexteram * & in voluntate tua deduxisti me, & cum gloria adsumsisti me.
Quid enim mihi restat in cœlo * & a te quæ volui super terram.
Defecit cor meum & caro mea * robur cordis mei, & pars mea tu Deus in sæcula.
Quia ecce qui elongant se a te, peribunt * perdidisti omnes qui fornicantur abs te.
Mihi autem adhærere Deo bonum est * ponere in Deo spem meam, ut enarrem omnia promissa tua in portis filiæ Syon.

LXXIII.

INTELLECTUS ASAPH. VOX CHRISTI DE FUTURO.

PROCLAMATIO NOBISSIMA JUDÆORUM ET CIRCUMVENTIONIS, QUÆ SUB VESPESIANO ET TITO FACTA EST.

Aña. *Memento congregationis tuæ Domine, quam creasti ab initio.*

Ut

UT quid repulisti nos, Deus, in finem * iratus est furor tuus super obes gregis tui.
Memento congregationis tuæ * quam creasti ab initio.
Liberasti virgam hereditatis tuæ * montem Syon, in quo habitas in idipsum.
Eleba manum tuam in superbia eorum * in finem.
Quanta malignatus est inimicus in sanctis tuis * & gloriati sunt omnes, qui te oderunt.
In medio atrio tuo posuerunt signa sua, signa * & non cognoberunt, sicut in via supra summum.
Tamquam in silba lignorum securibus exciderunt ianuas eius * in idipsum.
Bipinne, & ascia deiecerunt ea, incenderunt igni sanctuarium tuum * in terra polluerunt tabernaculum nominis tui.
Dixerunt in corde suo * cognatio eorum in idipsum:
Venite, comprimamus omnes dies festos Domini * de terra.
Signa nostra non vidimus * iam non est propheta, & nos non agnoscet amplius.
Usquequo Deus improperabit inimicus * irritat adversarius nomen tuum in finem.
Ut quid avertis faciem tuam, & dexteram tuam * e medio sino tuo in finem.
Deus autem rex noster ante sæcula * operatus est salutem in medio terræ.
Tu confirmasti in virtute tua mare * tu contribulasti capita draconum super aquas.
Tu confregisti caput draconis magni * & dedisti eum in esca populo Æthiopo.
Tu disrupisti fontes, & torrentes * tu exicasti flumina Ethan.
Tuus est dies, & tua est nox: tu fecisti solem, & lunam: tu fecisti omnes terminos terræ * æstatem, & ver tu fecisti ea.
Memor esto huius creaturæ tuæ * quia inimicus exprobavit Dominum: & populus insipiens exacerbavit nomen tuum.
Ne tradas bestiis animas confitentium tibi * animas pauperum tuorum, ne oblibiscaris in finem.
Respice in testamento tuo, quia repleti sunt * quia obscurati sunt terræ domorum iniquitantium.
Ne avertatur humilis factus confusus * pauper, & inops laudabunt nomen tuum.
Exurge, Domine, iudica causam tuam * memor esto obprobrii servorum tuorum, & eorum, qui insipientes sunt tota die.
Ne oblibiscaris vocem quærentium te * superbia eorum, qui te oderunt, ascendat in sempiternum.

LXXIV.

IN FINEM NE DISPERDAS DAVID. PSALMUS ASAPH CANTICUM.

CHRISTI DICTIO DEITATIS, ET COMMEMORATIO DIVINA.

Aña. Confitebimur tibi, Deus, confitebimur tibi: & invocabimus nomen sanctum tuum.
Narrabo omnia mirabilia tua * quum accepero tempus, ego iustitias iudicabo.
Liquefacta est terra, & omnes habitantes in ea * ego autem confirmabi columnas eius.
Dixi iniquis: Nolite inique agere * & delinquentibus: Nolite exaltare cornum.
Nolite in altum extollere cornum vestrum * & ne loquamini adversus Deum iniquitatem.
Quia neque ab oriente, neque ab occidente, neque a desertis montibus * quoniam Deus iudex est.
Hunc humiliat, & hunc exaltat * quia calix in manu Domini vini meri plenus est mixto, & inclinabit ex hoc in illud.
Verumtamen fæx eius non est exinanita * bibent ex eo omnes peccatores terræ.
Ego autem in sæcula lætabor, & psallam Deo Jacob * & omnia cornua peccatorum confringam, & exaltabuntur cornua iusti.

LXXV.

IN FINEM YMNIS PSALMUS ASAPH. CANTICUM PRO ASSIRIIS.

VINDICTAM ADVERSUM INPIOS SECUNDUM DEI IUDICIUM.

Aña. *Inluminans tu mirabilis a montibus æternis.*
NOtus in Iudea Deus * in Israel magnum nomen eius.
Et factus est in pace locus eius * & habitatio eius in Syon.
Ibi confregit cornu, arcum, * scutum, gladium, & bellum.
Inluminans tu mirabilis * a montibus æternis.
Turbati sunt omnes insipientes corde * dormierunt somnum suum, & nihil invenerunt omnes viri divitiarum in manibus suis.
Ab increpatione tua Deus Iacob * dormitaberunt, qui ascenderunt equos.
Tu terribilis es, & quis resistet tibi? * ex tunc,

tunc, & ab ira tua, e cœlo iudicium iaculatum est.
Terra tremuit, & quiebit, dum resurgeret in iudicio Deus * ut salvos faceret omnes quietos terræ.
Quia cogitatio hominis confitebitur tibi * & reliquæ cogitationes diem festum agent tibi.
Vobete, & reddite Domino Deo vestro * omnes, qui in circuitu eius offertis munera.
Terribili & ei qui aufert spiritum principum * terribili præ regibus terræ.

LXXVI.

VICTORI PRO IDITUM, PSALMUS DAVID.

DE DEI PATIENTIA, ET MIRABILIUM OPERUM EIUS.

Aña. *In die tribulationis meæ Deum exquisibi: manibus meis nocte coram eo, & non sum deceptus.*

Voce mea ad Dominum clamabi * & vox mea ad Deum: & respexit me.
In die tribulationis meæ Deum exquisibi * manibus meis nocte coram eo, & non sum deceptus.
Recusabi consolari animam meam * memoratus sum Dei, & lætatus sum.
Alienatus sum, & defecit paulisper spiritus meus * præoccupaberunt custodias omnes inimici mei, conturbatus sum, & non sum locutus.
Recordatus sum dies antiquos * & annos æternos in mente habui.
Meditatus sum nocte cum corde meo * cogitabam, & ventilabam spiritum meum.
Et dixi: Numquid in sæcula repellet Deus: aut non apponat benefacere adhuc * aut in finem misericordiam suam amputabit a sæculo, & generatione.
Numquid oblibiscetur misereri Deus * aut continebit in ira misericordiam suam?
Et dixi: Nunc cœpi * hæc mutatio dexteræ altissimi.
Memoratus sum operum Dei * quia memor ero a principio mirabilium tuorum.
Et meditatus sum in omnibus operibus tuis * & in adinventionibus tuis me exercebor.
Deus, in sancto via tua: quis Deus magnus, sicut Deus noster * tu es Deus, qui facis mirabilia magna solus.
Notam fecisti in populis virtutem tuam * liberasti brachio tuo plebem tuam, filios Jacob, & Joseph.
Viderunt te aquæ, Deus, viderunt te aquæ, & timuerunt * conturbati sunt abyssi.
A multitudine sonitus aquarum * vocem dederunt nubes.
Etenim sagittæ tuæ pertransierunt * vox tonitrui tui in rota.
Inluxerunt fulgura eius orbis terræ * mota, & tremefacta est terra.
In mari viæ tuæ, & semitæ tuæ in aquis multis * & vestigia tua non cognoscentur.
Deduxisti sicut obes populum tuum * in manu Moysi, & Aaron.

LXXVII.

ERUDITIONIS ASAPH VOX CHRISTI DE JUDÆIS.

CHRISTI DICTIO AD ECCLESIAM PRO PRIORIS POPULI INIQUITATE.

Aña. *Inclinate aurem vestram in verba oris mei: popule meus adtende legem meam.*

Adtende popule meus legem meam * inclinate aurem vestram in verba oris mei.
Aperiam in parabolis os meum * loquar propositiones ab initio sæculi.
Quanta audibimus, & cognobimus ea * & patres nostri adnuntiaberunt nobis.
Non sunt occultata a filiis eorum * in progenie altera.
Narrate laudes Domini, & virtutes ejus * & mirabilia eius, quæ fecit.
Et suscitavit testimonium in Iacob * & legem posuit in Israel:
Quam mandavit patribus nostris * ut notam facerent ea filiis suis.
Ut cognoscat generatio altera * filii, qui nascentur, exurgent, & narrabunt ea filiis suis.
Ut ponant in Deo spem suam * & non oblibiscantur operum Dei sui: & mandata eius exquirant.
Ne fiant, sicut & patres eorum * genus prabum, & peramarum:
Genus, quod non direxit cor suum * & non credidit Deo spiritus eius.
Filii Efren intendentes arcum, & mittentes sagittas suas: * cum conversi sunt in die belli.
Non custodierunt testamentum Dei sui * & in lege eius noluerunt ambulare.
Et obliti sunt beneficiorum eius * & mirabilium eius, quæ ostendit eis.
Coram patribus eorum fecit magnalia in terra Ægypti * in campo Taneos.

In-

Interrupit mare, & perduxit eos * & statuit aquas, quasi in utre.
Et eduxit eos in nubem diei * & nocte in inluminatione luminis.
Interrumpit in heremo petram * & adaquavit eos, velut in abyssus multa.
Et eduxit aquam de petra * & eduxit tamquam flumina aquas.
Et apposuerunt adhuc peccare ei * in ira concitaberunt excelsum in siccitate.
Et temtaberunt Deum in cordibus suis * ut peterent escam animabus suis.
Et male locuti sunt de Deo, & dixerunt * Numquid poterit Deus parare mensam in deserto?
Quoniam percussit petram, & fluxerunt aquæ * & torrentes inundaberunt.
Numquid, & panem poterit dare * aut parare mensam populo suo?
Ideo audibit Dominus, & distulit, & superposuit, & ignis accensus est in Jacob * & ira Dei ascendit in Israel.
Quia non crediderunt in Deum suum * nec speraberunt in salutare eius.
Et mandavit nubibus desuper * & ianuas cœli aperuit.
Et pluit illis mannam manducare: panem cœli dedit eis * panem angelorum manducabit homo, frumentationem misit illis in abundantiam.
Aña. *Non sunt rememorati manu eius die, qua liberavit eos de manu tribulationis.*
Et excitavit Austrum de cœlo * & induxit in virtute sua Africum.
Et pluit super eos sicut pulberem carnes * & sicut arenæ maris volatilia pinnata.
Et ceciderunt in medio castrorum eorum * circa tabernacula eorum.
Et manducaberunt, & saturati sunt nimis * & desiderium eorum obtulit eis.
Non sunt fraudati a desiderio suo * adhuc esca eorum erat in ora ipsorum.
Ira Dei ascendit in eos, & occidit plurimos eorum * & electos Israel inpedibit.
In omnibus his peccaberunt adhuc * & non crediderunt in mirabilibus eius.
Et defecerunt in vanitate dies eorum * & anni eorum cum festinantia.
Quum occideret eos, tunc quærebant eum * & convertebantur ante lucem, & veniebant ad eum.
Et rememorati sunt, quia Deus adiutor eorum est * & Deus excelsus liberator eorum est.
Et dilexerunt eum in ore suo * & lingua sua mentiti sunt ei.
Cor autem ipsorum non est rectum cum eo * nec fides habita est illis in testamento eius.
Ipse autem est misericors, & propitius fit peccatis eorum * & non disperdidit eos.
Et abundavit, ut averteret iram suam ab eis * & non accendit omnem iram suam.
Et rememorati sunt, quia caro sunt * spiritus vadens, & non rediens.
Quotiens exacerbaberunt eum in deserto * in ira concitaberunt eum in terra sine aqua.
Et conversi sunt, & tentaberunt Deum * & Sanctum Israel exacerbaberunt.
Non sunt rememorati manu eius * die qua liberavit eos de manu tribulationis.
Qui posuit in Ægypto signa sua * & prodigia sua in campo Taneos.
Convertit in sanguine flumina eorum * & puteales aquas eorum ne biberent.
Inmisit in eos muscam caninam, & comedit eos * & rana exterminavit eos.
Et dedit caniculæ fructus eorum * & labores eorum lucustæ.
Occidit in grandine vineas eorum * & moros eorum in pruina, & substantias eorum in igne.
Et tradidit in grandine iumenta eorum * & possessiones eorum in igne.
Inmisit in eos iram indignationis suæ * indignationem, & iram, & tribulationem, inmissiones per angelos malos.
Viam fecit semitæ iræ suæ, & non pepercit a morte animabus eorum * & iumenta eorum in morte conclusit.
Et percussit omne primogenitum in terra Ægypti * primitias omnis laboris eorum in tabernaculis Cam.
Et abstulit, sicut obes, populum suum * & perduxit eos, tamquam gregem in deserto.
Aña. *Adduxit eos in montem sanctificationis suæ.*
Et eduxit eos in spe, & non timuerunt * & inimicos eorum operuit mare.
Adduxit eos in montem sanctificationis suæ * montem hunc, quem adquisibit dextera eius.
Et eiecit a facie eorum gentes * sortem divisit eis terram in funiculo distributionis.
Et habitavit in tabernaculis eorum * tribus Israel.
Et temtaberunt & exacerbaberunt Deum excelsum * & testimonia eius non custodierunt.
Averterunt se, & non obserbaberunt, sicut

& patres eorum * & conversi sunt in arcum perversum.

In ira concitaberunt eum in collibus suis * & in sculptilibus suis æmulati sunt eum.

Audibit Dominus & sprebit * & ad nihilum redigit nimis Israel.

Et repulit tabernaculum Selon tabernaculum suum * in quo habitabit inter homines.

Et tradidit in captivitate virtutes eorum * & pulcritudines eorum in manus inimici.

Et conclusit in gladio populum suum * & hereditatem suam sprevit.

Iuvenes eorum comedit ignis * & virgines eorum non sunt lamentatæ.

Sacerdotes eorum in gladio ceciderunt * & viduæ eorum non ploraberunt.

Et excitatus est, tamquam dormiens Dominus * & tamquam potens crapulatus a vino.

Et percussit inimicos suos in posteriora * obprobrium sempiternum dedit eis.

Et repulit tabernaculum Joseph & tribum Efren non elegit * sed elegit tribum Juda, montem Sion, quem dilexit.

Et ædificabit sicut unicornuorum sanctificationem suam * in terra fundavit eam in sæcula.

Et elegit David servum suum, & sustulit eum de gregibus obium * de post fœtantes accepit eum.

Pascere Jacob servum suum * & Israel hereditatem suam.

Et pabit eos sine malitia cordis sui * & in sensu manuum suarum deduxit eos.

LXXVIII.

PSALMUS ASAPH. VOX APOSTOLORUM POST PASSIONEM CHRISTI.

PROPHETIA, QUÆ SECUNDUM ANTIOCHUM DE JUDÆIS CONTINGIT ACCEDENTIUM STORIAM IN MACCABÆIS.

Aña. *Cito nos præveniat misericordia tua, Domine.*

DEus, venerunt gentes in hereditatem tuam, polluerunt templum sanctum tuum * posuerunt Jerusalem velut pomorum custodias.

Posuerunt mortalia servorum tuorum escas volatilibus cœli * carnes sanctorum tuorum vestiis terræ.

Effuderunt sanguinem eorum, velut aqua in circuitu Jerusalem * & non erat, qui sepeliret.

Facti sumus obprobrium vicinis nostris * inlusione, & derisu his, qui in circuitu nostro sunt.

Usquequo, Deus, irasceris in finem * an in finem exardescit velut ignis, zelus tuus?

Effunde iram tuam in gentes quæ te non noberunt * & in regna, quæ nomen tuum non invocaberunt.

Quia comederunt Jacob * & locum eius desolaberunt.

Ne memineris iniquitatum nostrarum antiquarum, cito anticipet nos misericordia tua Domine * quoniam pauperes facti sumus nimis.

Diapsalma.

Adiuva nos Deus salutaris noster, & propter honorem nominis tui libera nos, & propitius esto peccatis nostris propter nomen tuum * ne quando dicant gentes: Ubi est Deus eorum.

Innotescat in nationibus coram oculis nostris * defensio sanguinis servorum tuorum, qui effusus est.

Intret in conspectu tuo gemitus compeditorum * secundum multitudinem brachii tui posside filios morti punitorum.

Redde vicinis nostris septuplum in sinu eorum * improperium ipsorum, quod exprobraberunt tibi, Domine.

Nos autem populus tuus, & obes gregis tui confitebimur tibi in sæcula * & in sæculum sæculi narravimus laudem tuam.

LXXIX.

PRO HIS, QUI IMMUTABUNTUR TESTIUM ASAPH. PSALMUS PRO ASYRIIS.

PROPHETIA, QUÆ AB ADVERSARIIS CIRCUMVALLATI SUNT, ET DEPRECATIO DE CHRISTI ADVENTU.

Aña. Qui regis Israel intende; qui deducis velut obem, Joseph.

Qui sedes super Cherubin manifestare coram Efren * & Beniamin, & Manasse.

Excita potentiam tuam * & veni, ut salvos facias nos.

Deus virtutum converte nos * & ostende faciem tuam, & salvi erimus.

Domine Deus virtutum * quousque irasceris in orationem servi tui.

Cibasti nos panem lacrymarum * & potum dedisti nobis in lacrymis ad mensuram.

Posuisti nos in contradictione vicinis nostris * & inimici nostri deriserunt nos.

Deus

Deus virtutum converte nos * & ostende faciem tuam, & salvi erimus.

Diapsalma.

Vineam ex Ægypto transtulisti * eiecisti gentes, & plantasti eam.

Viam fecisti in conspectu eius * & plantasti radices eius, & repleta est terra.

Operuit montes umbra eius * & arbusta eius cedros Dei.

Extendisti palmites eius usque ad mare * & usque ad flumina propagines eius.

Ut quid dextruxisti maceriam eius * & vindemiaberunt eam omnes transeuntes viam.

Exterminabit eam aper de silba * & singularis ferus depastus est eam.

Domine Deus virtutum convertere * nunc respice de cœlo, & vide, & visita vineam istam, & dirige eam, quam plantavit dextera tua, & filium hominis, quem confirmasti tibi.

Incensam igni, & effosa manu ab increpatione vultus tui, Domine, peribunt * fiat manus tua super virum dexteræ tuæ, & super filium hominis, quem confirmasti tibi.

Et non discedimus a te, vivificabis nos * & nomen tuum invocabimus.

Domine Deus virtutum converte nos * & ostende faciem tuam, & salvi erimus.

LXXX.

IN FINEM PRO TORCULARIBUS. PSALMUS IPSE ASAPH, QUINTA SABBATI.

VOCATIO GENTIUM, ET DOCTRINA EORUM, QUI ACCIDERINT PRIORI POPULO.

Aña. Exultate Deo adiutori nostro : iubilate Deo Jacob.

Sumite psalmum, & date tympanum * psalterium iucundum cum cithara.

Canite in initio mensis tuba, in die insignis solemnitatis vestræ * quia præceptum Israel est, & iudicium Deo Jacob.

Testimonium in Ioseph posuit cum exiret de terra Ægypti * linguam, quam non noverat, audibit.

Divertit ab oneribus dorsum eius * manus eius in cophino servierunt.

In tribulatione invocasti me, & liberabi te: & exaudibi te in abscondito tempestatis * probabi te ad aquas contradictionis.

Diapsalma.

Audi popule meus, & loquar * Israel, & testificabor tibi.

Israel si me audieris, non erit in te Deus recens * neque adorabis deos alienos.

Ego enim sum Dominus Deus tuus, qui eduxi te de terra Ægypti * dilata os tuum, & ego adimplebo illud.

Et non audibit populus meus vocem meam * & Israel non intendit mihi.

Et dimisi eos secundum desideria cordis eorum * & ambulaberunt in voluptatibus suis.

Si plebs mea audisset me, Israel si vias meas ambulasset, ad nihilum inimicos eius humiliassem * & super tribulantes eos misissem manum meam.

Inimici Domini mentiti sunt ei * & erit tempus eorum in æternum.

Cibabit eos ex adipe frumenti * & de petra melle saturabit eos.

LXXXI.

PSALMUS IPSI ASAPH. VOX CHRISTI AD JUDÆOS.

ARGUTIO PRINCIPUM JUDÆORUM.

Aña. *Judicate pupillo, & egeno : humilem, & pauperem iustificate.*

Deus stetit in sinagoga deorum * in medio autem deos discernit.

Quousque iudicatis iniquitatem * & facies peccantium sumitis.

Diapsalma.

Judicate pupillo & egeno * humilem & pauperem iustificate.

Eripite pauperem & egenum * de manu peccatoris liberate eum.

Nescierunt, nec intellexerunt, qui in tenebris ambulant * mobebuntur omnia fundamenta terræ.

Ego dixi, dii estis * & filii excelsi omnes.

Vos autem, sicut homines moriemini * & sicut unus de principibus cadetis.

Exurge Domine iudica terram * quia tu hereditaberis omnibus gentibus.

LXXXII.

CANTICUM PSALMI ASAPH. VOX CHRISTI DE JUDÆIS.

DEPRECATIO DE QUIBUS PRO EO, QUI PASSUS EST TRISTITIAS POPULI : ET PROPHETIA PRO FINE INIMICORVM DEI.

Aña. *Cognoscant gentes, quia nomen tibi Dominus : tu solus altissimus super omnem terram.*

Deus quis similis tibi * ne taceas, neque conpescaris Deus.

Quoniam ecce inimici tui sonuerunt * & qui te oderunt, lebaberunt caput.

In plebem tuam adversus te cogitaberunt * consilium cogitaberunt adversus sanctos tuos.
Dixerunt: Venite, disperdamus eos ex gente * & non memoretur nomen Israel amplius.
Quoniam cogitaberunt consilium in unum: adversus te testamentum disposuerunt * tabernacula Idumæorum, & Smaelitarum, Moab, & Agareni.
Gebal, & Ammon, & Amalec * & alienigenæ cum habitantibus Tyrum.
Etenim Assirius simul venit cum illis * facti sunt in susceptione filiis Loth.

Diapsalma.

Fac illis, Deus, sicut Madian, & Sisaræ, & sicut Jabin in torrentem Cisson * disperierunt omnes in Endor: facti sunt sicut stercus terræ.
Pone principes eorum sicut Orep, Zeb, Zebee, & Salmana * omnes principes eorum, qui dixerunt: Hereditatem possideamus nobis sanctuarium Dei.
Deus meus pone illos, ut rotam * & sicut stipulam ante faciem venti.
Sicut ignis, qui comburet silbam * & velut si flamma comburet montes.
Ita persequere eos in tempestate tua * & in ira tua conturbabis eos.
Imple facies eorum ignominia * & quærant nomen tuum, Domine.
Confundantur, & turbentur in sæculum sæculi * & revereantur, & pereant in æternum, & in sæculum sæculi.
Et cognoscant, quia nomen tibi Dominus * tu solus altissimus super omnem terram.

LXXXIII.

VICTORI PRO TORCULARIBUS FILIIS COREPH. PSALMUS.

PROPHETIA DE CHRISTO, ET DE ECCLESIIS EIUS.

Aña. *Cor meum, & caro mea exultaberunt in Deum vivum.*

Quam amabilia sunt tabernacula tua, Domine Deus virtutum * concupibit, & defecit anima mea in atria Domini.
Cor meum, & caro mea * exultaberunt in Deum vivum.
Etenim passer invenit sibi domum * & turtur nidum, ubi reponat pullos suos.
Altaria tua, Domine virtutum * rex meus, & Deus meus.
Beati, qui habitant in domo tua * in sæcula sæculorum laudabunt te.

Diapsalma.

Beatus vir, cuius est auxilium abs te, Domine ascensus in corde eius disposuisti * in convallem plorationis in locum, quem fundasti ei.
Etenim benedictionem dabit, qui legem dedit * ambulabunt de virtute in virtute, & videbitur Deus deorum in Syon.

Diapsalma.

Domine Deus virtutum exaudi precem meam * auribus percipe Deus Jacob.
Protector noster aspice Deus, & respice in faciem Christi tui * quia melior est dies una in atriis tuis super milia.
Elegi abiectus esse in domo Dei * magis quam habitare in tabernaculis peccatorum.
Quia misericordiam, & veritatem diligit Dominus * gratiam, & gloriam dabit Deus.
Dominus non pribabit bonis * ambulantibus in innocentiam.
Domine Deus virtutum * beatus homo, qui sperat in te.

LXXXIV.

VICTORUM FILIORUM COREB PSALMUS DAVID.

PROPHETIA DE CHRISTO ET PRO EIS, QUI PER IPSUM LIBERATI SUNT.

Aña. *Deus tu convertens vivificabis nos; & plebs tua lætabitur in te.*

Benedixisti, Domine, terram tuam * avertisti captivitatem Jacob.
Remisisti iniquitatem plebis tuæ * operuisti omnia peccata eorum.

Diapsalma.

Mitigasti omnem iram tuam * aversus es ab ira indignationis tuæ.
Converte nos Deus salutaris noster * & averte iram tuam a nobis.
Non in æternum irascaris nobis * neque extendas iram tuam a progenie in progenie.
Deus tu convertens vivificabis nos * & plebs tua lætabitur in te.
Ostende nobis Domine misericordiam tuam * & salutare tuum da nobis.
Audiam quid loquatur in me Dominus Deus * quoniam loquetur pacem in plebem suam, & super sanctos suos: & in eos qui convertuntur ad ipsum corde.
Verumtamen prope timentes eum salutare ipsius * ut inhabitet gloria in terram nostram.
Misericordia & veritas obviaberunt sibi * iustitia & pax complexæ sunt.
Veritas de terra orta est * & iustitia de cœlo prospexit.

Et-

Etenim Dominus dabit benignitatem * & terra nostra dabit fructum suum.
Justitia ante eum ambulabit * & ponet in via gressus suos.

LXXXV.

PSALMUS IPSI DAVID : OBSECRATIO DAVID.

VOX CHRISTI, SIVE POPULI ANI.

Aña. *Quia tu, Domine, suavis, ac mitis es, & multum misericors invocantibus te.*

INclina Domine aurem tuam & exaudi me * quoniam egenus & pauper sum ego.
Custodi animam meam, quoniam sanctus es* salvum fac servum tuum, Domine Deus meus, sperantem in te.
Miserere mei, Domine, quoniam ad te clamabi tota die * lætifica animam servi tui, quia ad te Domine animam meam lebabi.
Quia tu, Domine, suavis, ac mitis es * & multum misericors invocantibus te.
Auribus percipe orationem meam * & intende voci deprecationis meæ.
In die tribulationis meæ clamabi ad te * & exaudisti me.
Non est similis tibi in diis, Domine * & non est secundum opera tua.
Omnes gentes quascumque fecisti, venient, & adorabunt coram te, Domine * & honorificabunt nomen tuum, quia magnus es tu, & faciens mirabilia tu Deus solus.
Deduc me, Domine, in via tua, & ingrediar in veritate tua * lætetur cor meum, ut timeat nomen tuum.
Confitebor tibi, Domine, Deus meus, in toto corde meo, & honorificabo nomen tuum, quia magna est super me misericordia tua * & eruisti animam meam ex inferno inferiori.
Deus, iniusti insurrexerunt adversum me, & sinagoga potentium quæsierunt animam meam * & non præposuerunt Deum ante conspectum suum.
Et tu, Domine Deus meus, miserator, & misericors * patiens, & multum misericors, & verax.
Respice in me, & miserere mei * da potestatem puero tuo, & salvum fac filium ancillæ tuæ.
Fac mecum, Deus, signum in bono, ut videant, qui me oderunt, & confundantur * quoniam tu, Domine, adiuvisti me, & consolatus es me.

LXXXVI.

FILIORUM COREP: PSALMUS CANTICI.

CHRISTI INCARNATIO.

Aña. *Diligit Dominus portas Syon super tabernacula Jacob.*

FUndamenta eius in montibus sanctis * diligit Dominus portas Syon super omnia tabernacula Jacob.
Gloriosa dicta sunt de te * civitas Dei.

Diaspalma.

Memor ero Raab, & Babilon * scientium me.
Ecce enim alienigenæ, & Tyrus, & populus Æthiopus * qui fuerunt illic.
Mater Syon dicet, homo, & homo factus est in ea * & ipse fundabit eam Altissimus.
Dominus narravit scripturas populorum suorum * & principum eorum, qui fuerunt in ea.

Diapsalma.

Sicut lætantibus nobis omnibus * commemoratio est in te.

LXXXVII.

CANTICUM CARMINIS FILIORUM COREPH. IN FINEM PRO AMALEC AD RESPONDENDUM INTELLECTUM EMAN EZRAELITÆ.

CHRISTI MORTEM PROPHETIZABIT.

Aña. *Et ego ad te Domine clamabi, & mane oratio mea præveniat te.*

DOmine Deus salutis meæ * per diem clamabi, & nocte coram te.
Intret oratio mea in conspectu tuo * inclina aurem tuam ad precem meam, Domine.
Quia repleta est malis anima mea * & vita mea in infernum adpropriabit.
Æstimatus sum cum descendentibus in lacum * factus sum sicut homo sine adiutorio, inter mortuos liber.
Et sicut vulnerati dormientes proiecti in monumentis, quorum non est memoria amplius * & quidem ipsi de manu tua expulsi sunt.
Posuerunt me in loco inferiori * in tenebris, & umbra mortis.
In me confirmata est iracundia tua * & omnes electiones tuas super me induxisti.

Diapsalma.

Elongasti notos meos à me * posuisti me abominationem eis: traditus sum, & non egrediebar.
Oculi mei infirmati sunt præ inopia * clamabi ad te, Domine Deus meus, tota die expandi manus meas ad te.

Num-

Numquid mortuis faciens mirabilia * aut medici resuscitabunt, & confitebuntur tibi?

Diapsalma.

Numquid enarrabit aliquis in sepulcro misericordiam tuam * aut veritatem tuam in perditione?

Numquid cognoscentur in tenebris mirabilia tua * aut iustitia tua in terra obliterata?

Et ego ad te, Domine, clamabi * & mane oratio mea præveniat te.

Ut quid Domine reppulisti orationem meam, avertisti faciem tuam a me * pauper sum ego, & in laboribus a iubentute mea.

Exaltatus autem, & humiliatus sum * & confusus.

In me pertransierunt iræ tuæ * & terrores tui conturbaberunt me.

Circumdederunt me sicut aqua tota die * circumdederunt me simul.

Elongasti a me amicum * & notos meos præ miseria.

LXXXVIII.

INTELLEC. ETAN ISRAELITÆ.

CHRISTI REGNUM EX SEMINE DAVID.

Aña. *In cœlis præparabitur veritas tua, Domine.*

Misericordias tuas, Domine * in æternum cantabo.

In generatione, & progenie * pronuntiabo veritatem tuam in ore meo.

Quoniam dixisti: in æternum misericordia ædificabitur * in cœlis præparabitur veritas tua.

Disposui testamentum electis meis * iurabi David servo meo.

Usque in æternum præparabo semen tuum * & ædificabo in generatione, & progenie sedem tuam.

Diapsalma.

Confitebuntur cœli mirabilia tua, Domine * & veritatem tuam in ecclesiis sanctorum.

Quoniam quis in nubibus æquabitur Domino * aut quis similis erit Deo inter filios Dei.

Deus, qui glorificatur in consilio sanctorum * magnus, & metuendus super omnes, qui in circuitu eius sunt.

Domine Deus virtutum, quis similis tibi * potens es, Domine, & veritas tua in circuitu tuo.

Tu dominaris potestatem maris * motum autem fluctuum eius tu mitigas.

Tu humiliasti, sicut vulneratum, superbum * & in virtute brachii tui dispersisti inimicos tuos.

Tui sunt cœli, & tua est terra * orbem terrarum, & plenitudinem ejus tu fundasti.

Aquilonem, & mare tu creasti * Tabor & Ermon in nomine tuo exultabunt:

Tuum brachium cum potentia. Firmetur manus tua, & exaltetur dextera tua * iustitia, & iudicium præparatio sedis tuæ.

Misericordia, & veritas præibunt ante faciem tuam * beatus populus, qui scit iubilationem.

Domine, in lumine vultus tui ambulabunt, & in nomine tuo exultabunt tota die * & in tua iustitia exaltabuntur.

Quoniam gloria virtutis eorum tu es * & in beneplacito tuo exaltabitur cornum nostrum.

Quoniam a Domino est adsumtio * & a sancto Israel regi nostro.

Tunc locutus es in aspectu filiis tuis, & dixisti, Posui adiutorium super potentem * & exaltabi electum de populo meo.

Inveni David servum meum * oleo sancto linui eum.

Manus enim mea auxiliabitur ei * & brachium meum confortabit eum.

Nihil proficiet inimicus in eo * & filius iniquitatis non nocebit eum.

Et concidam inimicos eius a facie ipsius * & odientes eum in fugam vertam.

Et veritas mea, & misericordia mea cum ipso * & in nomine meo exaltabitur cornu eius.

Et ponam in mari manum eius * & in fluminibus dexteram eius.

Ipse invocabit me, Pater meus es tu * Deus meus, & susceptor salutis meæ.

Et ego primogenitum ponam illum * excelsum præ regibus terræ.

In æternum servabo illi misericordia mea * & testamentum meum fidele ipsi.

Et ponam in sæcula sæculorum sedem eius * & tronum eius sicut dies cœli.

Si dereliquerint filii eius legem meam, & in iudiciis meis non ambulaberint, si iustificationes meas profanaberint, & mandata mea non custodierint * visitabo in virga iniquitates eorum, & in flagellis peccata eorum.

Misericordiam autem meam non auferam ab eis, neque nocebo eis in veritate mea: neque profanabo testamentum meum * & quæ procedunt de labiis meis non faciam irrita.

Semel iurabi in sancto meo: si David mentiar semen eius in æternum manebit * & tronum eius sicut sol in conspectu meo.

Sic-

Sicut luna perfecta in æternum manebit * & testis in cœlo fidelis.
Tu autem repulisti, & sprevisti * distulisti Christum tuum.
Avertisti testamentum servi tui * profanasti in terra sanctitatem eius.
Dextruxisti omnes macerias eius * posuisti munitiones eius in formidine.
Dirupuerunt eum omnes transeuntes viam * factus est in opprobrium vicinis suis.
Exaltasti dexteram inimicorum eius * lætificasti omnes inimicos eius.
Avertisti adiutorium gladii eius * & non es auxiliatus ei in bello.
Disolbisti eum ab emundatione * & semen eius in terra conlisisti.
Minorasti paulo minus dies sedis eius * perfudisti eum confusione.

Diapsalma.

Usquequo, Deus, irasceris in finem * an in finem exardescit, velut ignis, ira tua.
Memorare, quæ sit mea substantia * non enim vane constituisti filios hominum.
Quis est homo, qui vivet, & non videbit mortem * aut quis eruit animam suam de manu inferni.

Diapsalma.

Ubi sunt misericordiæ tuæ antiquæ, Domine * sicut iurasti David in veritate tua.
Memor esto obprobrii servorum tuorum, quod continui in sinu meo multarum gentium * quod exprobraberunt inimici tui, Domine, quod exprobraberunt in commutationem Christi tui.
Benedictus Dominus in æternum * fiat, fiat.

EXPLICIT LIBER TERTIUS.

INCIPIT LIBER QUARTUS.

LXXXIX.

ORATIO MOYSI VIRI DEI.
JUDÆORUM OBIECTI.

Aña. *Sit splendor Domini Dei nostri super nos.*

DOmine, refugium factus es nobis * a generatione in progenie.
Priusquam fierent montes, aut firmaretur orbis terræ * a sæculo, & in sæculum tu es.
Ne avertas hominem in humilitate * & dixisti: Convertimini, filii hominum.
Quoniam mille anni ante oculos tuos, tamquam dies una, * & sicut hesterna dies quæ præteriit, & sicut custodia in nocte, quæ pro nihilo habetur: ita erunt anni eorum.
Mane sicut herba transeat, mane floreat, & pertranseat * vespere decidat, induret, & arescat.
Quoniam defecimus in ira tua * & in furore tuo conturbati sumus.
Posuisti iniquitates nostras in conspectu tuo * sæculum nostrum in inluminatione vultus tui.
Quoniam omnes dies nostri defecerunt * & nos in ira tua defecimus.
Anni nostri sicut aranea meditabuntur * dies annorum nostrorum in ipsis septuaginta annis.
Si autem in potentatibus octuaginta annis * & plurimum eorum labor, & dolor.
Quoniam supervenit mansuetudo super nos * & corripiemur.
Quis nobit potentiam iræ tuæ * aut præ timore iram tuam dinumerare.
Dexteram tuam, Domine, notam fac nobis * & eruditos corde in sapientia.
Convertere, Domine, aliquantulum * & repropitiare super servos tuos.
Satiati sumus mane misericordiam tuam * & exultabimus, & delectati sumus in omnibus diebus nostris.
Delectati sumus pro diebus quibus nos humiliasti * annis quibus vidimus mala.
Respice in servos tuos, & in opera tua Domine * & dirige filios eorum.
Sit splendor Domini Dei nostri super nos: & opera manuum nostrarum dirige in nos * & opus manuum nostrarum confirma.

XC.

LAUS CANTICI DAVID.
CHRISTI VICTORIA OMNI QUI SECUNDUM DEUM PERSECUTUS EST.

Aña. *In protectione Dei cœli commorabitur: dicit Deo: Susceptor meus es.*

QUi habitat in adiutorium Altissimi * in protectione Dei cœli commorabitur.
Dicit Domino: Susceptor meus es tu, & refugium meum * Deus meus, sperabo in eum.
Quoniam ipse liberabit me de laqueo venantium * & a verbo aspero.
In scapulis suis obumbrabit tibi * & suppinnis eius sperabis.
Scuto circumdabit te veritas eius * non timebis a timore nocturno.

A

A sagitta volante per diem, a negotio perambulanti in tenebris * a ruina, & dœmonio meridiano.
Cadent a latere tuo mille & decem millia a dextris tuis * tibi autem non adpropiabit.
Verumtamen oculis tuis considerabis * & retributionem peccatorum videbis.
Quoniam tu es, Domine, spes mea * altissimum posuisti refugium tuum.
Non accedent ad te mala * & flagellum non adpropiabit tabernaculo tuo.
Quoniam angelis suis mandabit de te * ut custodiant te in omnibus viis tuis.
In manibus portabunt te * ne umquam offendas ad lapidem pedem tuum.
Super aspidem, & basiliscum ambulabis * & conculcabis leonem, & draconem.
Quoniam in me sperabit liberabo eum * protegam eum, quia cognobit nomen meum.
Invocabit me, & ego exaudiam eum * cum ipso sum in tribulatione, eripiam eum, & glorificabo eum.
Longitudine dierum adimplebo eum * & ostendam illi salutare meum.

XCI.

PSALMUS CANTICI IN DIE SABBATI, QUI SECUNDUM DEUM REQUIESCIT.

Aña. Bonum est confiteri Domino: & psallere nomini tuo, Altissime.
Ad adnuntiandum mane misericordiam tuam * & veritatem tuam per noctem.
In decacorde psalterio * cum cantico, & cithara.
Quia delectasti me, Domine, in factura tua * & in operibus manuum tuarum exultabo.
Quam magnificata sunt opera tua, Domine * nimis profundæ factæ sunt cogitationes tuæ.
Vir insipiens non cognoscit * & stultus non intelleget ea.
Quum exurentur peccatores sicut fœnum, & præscrutati sunt omnes, qui operantur iniquitatem, ut intereant in sæculum sæculi * tu autem Altissimus in æternum es, Domine.
Quoniam ecce inimici tui, Domine, peribunt * & dispargentur omnes, qui operantur iniquitatem.
Et exaltabitur sicut unicornis cornum meum * & senectus mea in misericordia uberi.
Et respexit oculus tuus inimicos meos * & insurgentes in me malignantes audibit auris tua.
Justus, ut palma florebit * & sicut cedrus, quæ est in Libano, multiplicabitur.
Plantati in domo Domini * in atriis domus Dei nostri florebunt.
Adhuc multiplicabuntur in senecta uberi * & bene patientes erunt.
Ut adnuntient, quoniam iustus Dominus Deus noster * & non est iniquitas in eo.

XCII.

LAUS CANTICI IPSIUS DAVID IN DIE SABBATO, QUANDO FUNDATA EST TERRA.

YMNUS REGNI CHRISTI IN PRIORI EIUS ADVENTU.

Aña. *Mirabiles elationes maris mirabilis in altis Dominus.*

DOminus regnabit, decorem induit * induit Dominus fortitudinem, & princinxit se virtute.
Etenim firmavit orbem terræ * quæ non commobebitur.
Parata sedes tua Deus * ex tunc, & a sæculo tu es.
Elebaberunt flumina, Domine * elebaberunt flumina voces suas.
Tollant flumina altitudines suas * a vocibus aquarum multarum.
Mirabiles elationes maris * mirabilis in altis Dominus.
Testimonia tua, Domine * credibilia facta sunt nimis.
Domum tuam decet sanctitas, Domine * in longitudine dierum.

XCIII.

PSALMUS IPSI DAVID QUARTA SABBATI.

JUDÆIS ECCLESIAM DEI PERSEQUENTIBUS.

Aña. *Non repellet Dominus plebem suam, & hereditatem suam non derelinquet.*

DEus ultionum Dominus * Deus ultionum liber egit.
Exaltare, qui iudicas terram * redde retributionem superbis.
Quousque peccatores, Domine * usquequo peccatores gloriabuntur.
Pronuntiabunt, & loquentur iniquitatem * loquentur omnes, qui operantur iniustitiā.
Populum tuum, Domine, humiliaberunt * & hereditatem tuam vexaberunt.
Viduam, & advenam interfecerunt; & pupillos occiderunt, & dixerunt: Non videbit Dominus * nec intelleget hæc Deus Jacob.
Intelligite nunc, qui insipientes estis in populo * & stulti, aliquando sapite.

Qui

Qui plantavit aurem non audiet * qui finxit oculum, non considerat?
Qui corripit gentes non arguet * qui docet hominem scientiam?
Dominus scit cogitationes hominum * quoniam vanæ sunt.
Beatus homo, quem tu erudieris, Domine * & de lege tua docueris eum.
Ut mitiges eum a diebus malis * donec fodiatur peccatori fobea.
Quoniam non repellet Dominus plebem suam * & hereditatem suam non derelinquet.
Quousque iustitia convertatur in iudicio * & tenent eam omnes, qui recto sunt corde.

Diapsalma.

Quis resistet mihi adversus malignantes * aut quis stabit mecum adversus operantes iniquitatem.
Nisi Dominus adiuvisset me * paulo minus habitaberat in inferno anima mea.
Si dicebam: Motus est pes meus * misericordia tua, Domine, adiuvet me.
Secundum multitudinem dolorum meorum in corde meo * exortationes tuæ delectaberunt animam meam.
Numquid adhærebit tibi sedes iniquitatis * qui fingis dolorem in præcepto?
Captabunt animam iusti * & sanguinem innocentem condemnabunt.
Et factus est mihi Dominus in refugium * & Deus meus in auxilium spei meæ.
Et reddet illis iniquitates ipsorum * & in malitia eorum disperdet eos Dominus Deus noster.

XCIV.

YMNUS CANTICI DAVID.

VOCATIO JUDÆORUM, ET COGNATIO EORUMDEM.

Aña. *Præocupemus faciem Dei in confessione, & in psalmis iubilemus ei.*

VEnite exultemus in Domino * iubilemus Deo salvatori nostro.
Præocupemus faciem eius in confessione * & in psalmis iubilemus ei.
Quoniam Deus magnus * Dominus rex magnus super omnem terram.
Quoniam non repellet Dominus plebem suam, quia in manu eius sunt omnes fines terræ * & altitudines montium ipse conspicit.
Quoniam ipsius est mare, & ipse fecit illud * & arida manus eius fundaberunt.
Venite, adoremus, & procidamus ante Deum * & ploremus coram Domino, qui fecit nos.
Quoniam ipse est Dominus Deus noster * nos autem populus eius, & obes gregis eius.
Hodie si vocem eius audieritis, nolite obdurare corda vestra sicut in exacerbatione * secundum diem tentationis in deserto.
Ubi temtaberunt me patres vestri * probaberunt, & viderunt opera mea.
Quadraginta annis proximus fui generationi huic * & dixi: Semper errant corde.
Propter quod odio habui hanc generationem * & ipsi nón cognoberunt vias meas.
Quibus iurabi in ira mea * si introibunt in requiem meam.

XCV.

CANTICUM IPSI DAVID, SERMONES QUOS LOCUTUS EST, QUANDO DOMUS ÆDIFICABATUR POST CAPTIVITATEM.

VOCATIO GENTIUM, ET CHRISTI ADVENTUS.

Aña. *Bene nunciate de die in diem salutare Domini.*

CAntate Domino canticum novum * cantate Domino omnis terra.
Cantate Domino, & benedicite nomini eius * bene nuntiate de die in diem salutare eius.
Adnunciate inter gentes opera eius * in omnibus populis mirabilia eius.
Quoniam magnus Dominus, & laudabilis nimis * terribilis super omnes deos.
Quoniam omnes dii gentium, dœmonia * Dominus vero cœlos fecit.
Confessio, & species in conspectu eius * sanctitas, & magnificentia in sanctificatione eius.
Afferte Domino patriæ gentium, afferte Domino gloriam & honorem * afferte Domino gloriam nomini eius.
Tollite hostias, & introite in atria eius, adorate Dominum in aula sancta eius * commoveatur a facie eius universa terra.
Dicite in nationibus: Dominus regnabit a ligno * etenim quorrexit orbem terræ, quæ non commovebitur.
Iudicabit populos in iustitia * & gentes in ira sua.
Lætentur cœli, & exultet terra * mobeatur mare, & plenitudo eius.
Gaudebunt campi, & omnia, quæ in eis sunt * tunc exultabunt omnia ligna silbarum ante faciem Domini, quoniam venit, quoniam veniet iudicare terram.
Iudicabit orbem terræ in æquitate * & populos in veritate sua.

XCVI.

PSALMUS IPSI DAVID, QUANDO TERRA EIUS RESTITUTA EST.

YMNUS REGNI CHRISTI IN SECUNDO ADVENTU.

Aña. Dominus regnabit, exultet terra: lætentur insulæ multæ.

Nubes & caligo in circuitu eius * iustitia, & iudicium correctio sedis eius.

Ignis ante eum præcedet * & inflammabit in circuitu inimicos eius.

Inluxerunt fulgura eius orbis terræ * vidit, & commota est terra.

Montes sicut cera fluxerunt a facie Domini * a facie Dei tremuit omnis terra.

Adnunciaberunt cœli iustitiam eius * & viderunt omnes populi gloriam eius.

Confundantur omnes, qui adorant sculptilia * & qui gloriantur in simulacris suis.

Adorate Dominum * omnes angeli eius.

Audibit, & lætata est Syon, & exultaberunt filiæ Judæ * propter iudicia tua, Domine.

Quoniam tu es Deus altissimus super omnem terram * nimis exaltatus es super omnes deos.

Qui diligitis Dominum odite malum * custodit Dominus animas servorum suorum, de manu peccatoris liberabit eos.

Lux orta est iustis * & rectis corde lætitia.

Lætamini iusti in Domino * & confitemini memoriæ sanctitatis eius.

XCVII.

PSALMUS DAVID.

VOCATIO GENTIUM, ET CHRISTI ADVENTUS.

Aña. *Notum fecit Dominus salutare suum, ante conspectu gentium revelabit iustitiam suam.*

Cantate Domino canticum nobum * quia mirabilia fecit Dominus.

Salvabit ei dextera eius * & brachium sanctum eius.

Notum fecit Dominus salutare suum * ante conspectu gentium revelabit iustitiam suam.

Memor fuit misericordiæ suæ Jacob * & veritati suæ domui Israel.

Viderunt omnes fines terræ * salutare Dei nostri.

Iubilate Deo universa terra * cantate & exultate, & psallite.

Psallite Deo nostro in cithara, in cithara, & voce psalmi * in tubis abietum, & voce tubæ corneæ: iubilate in conspectu regis Domino.

Commoveatur mare, & plenitudo eius * orbis terrarum, & universi, qui habitant in ea.

Flumina plaudent manibus in idipsum, montes exultaberunt ante faciem Domini quoniam venit * quoniam veniet iudicare terram.

Iudicabit orbem terræ in æquitate * & populos in veritate sua.

XCVIII.

PSALMUS DAVID.

YMNUS REGNI CHRISTI.

Aña. *Dominus in Syon magnus, & excelsus super omnes populos.*

Dominus regnabit irascuntur populi * qui sedes super Cherubin, mobeatur terra.

Dominus in Syon magnus * excelsus super omnes populos.

Confiteantur omnes nomini tuo magno, & terribili, quia sanctum est * & honor regis iudicium diligit.

Tu parasti æquitatem * iustitiam, & iudicium in Jacob tu fecisti.

Exaltate Dominum Deum nostrum * & adorate scabellum pedum eius, quoniam sanctus est.

Moyses, & Aaron in sacerdotibus eius * & Samuel inter eos, qui invocant nomen eius.

Invocabant Dominum, & ipse exaudiebat eos * in columna nubis loquebatur ad eos.

Custodiebant testimonia eius, & præcepta eius * quæ dederat illis.

Domine Deus noster, tu exaudiebas eos * Deus, tu propitius fuisti illis, & vindicans in omnia studia eorum.

Exaltate Dominum Deum nostrum, & adorate in monte sancto eius * quoniam sanctus est Dominus Deus noster.

XCIX.

PSALMUS IN CONFESSIONE.

VOCATIO GENTIUM.

Aña. Iubilate Deo omnis terra * servite Domino in lætitia.

Intrate in conspectu eius in exultatione * scitote, quod Dominus ipse est Deus ipse fecit nos, & non ipsi nos.

Nos autem populus eius * & obes pascuæ eius.

Intrate portas eius in confessione * & atria eius in ymnis confessionum.

Laudate nomen eius quoniam suavis est Dominus * in æternum misericordia eius, & usque in sæculum sæculi veritas eius.

C.

C.

PSALMUS DAVID.

YMNUS QUI SECUNDUM DEUM PERFECTUS EST.

Aña. *In matutinis, Domine, interfice omnia peccata nostra.*

MIsericordiam, & iudicium cantabo tibi, Domine * psallam, & intellegam in via immaculata, quando venies ad me.

Perambulabam in innocentiam cordis mei * in medio domus tuæ.

Non præponebam ante oculos meos actos malignos * facientes prævaricationes odibi, & non adhæsit mihi cor prabum.

Declinantes a me malignos non agnoscebam * detrahentem adversus proximum suum occulte eum persequebar.

Supervo oculo, & insatiabili corde * cum eo simul non edebam.

Oculi mei ad fideles terræ * ut sedeant ii mecum.

Ambulans in via immaculata * hic mihi deserviebat.

Non habitabit in medio domus meæ, qui facit superbiam * qui loquitur iniqua, non direxi in conspectu oculorum meorum.

In matutinis interficiebam omnes peccatores terræ * ut disperdam de civitate Domini omnes, qui operantur iniquitatem.

CI.

ORATIO PAUPERIS, CUM ANXIATUS FUERIT IN CONSPECTU DOMINI ET FUDERIT ORATIONEM SUAM.

TRIBULATIO SUPER PRIOREM POPULUM, ET PROPHETIA NOVI POPULI, ET VOCATIO GENTIUM.

Aña. *In quacumque die invocabero te, velociter exaudi me, Domine Deus meus.*

DOmine, exaudi orationem meam * & clamor meus ad te perveniat.

Non avertas faciem tuam a me in quacumque die tribulor inclina ad me aurem tuam * in quacumque die invocabero te velociter exaudi me.

Quia defecerunt sicut fumus dies mei * & ossa mea sicut in frixorio confrixa sunt.

Percussus sum sicut fœnum, & aruit cor meum * quia oblitus sum manducare panem meum.

A voce gemitus mei * adhæserunt ossa mea carni meæ.

Similis factus sum pellicano in solitudine: factus sum sicut nocticorax in domicilio * vigilabi, & factus sum sicut passer unicus in ædificio.

Tota die exprobrabant me inimici mei * & qui me laudabant, adversum me iurabant.

Quia cinerem sicut panem manducabam * & potum meum cum fletu miscebam.

A facie iræ tuæ, & indignationis tuæ * quia lebasti, & allisisti me.

Dies mei, sicut umbra præterierunt * & ego sicut fœnum arui.

Tu autem, Domine, in æternum permanes * & memoriale tuum in sæculum sæculi.

Aña. *Timebunt gentes nomen tuum, Domine, & omnes reges terræ gloriam tuam.*

Tu exurgens, misereberis Syon * quia venit tempus miserendi eius.

Quia beneplacitum habuerunt servi tui lapides eius * & terræ eius miserebuntur.

Et timebunt gentes nomen tuum, Domine * & omnes reges terræ gloriam tuam.

Quia ædificabit Dominus Syon * & videbitur in maiestate sua.

Et rexpexit in orationes pauperum * & non sprebit preces eorum.

Scribatur hoc in sæculum alterum * & populus qui nascetur laudabit Dominum.

Quia prospexit de excelso sancto suo * Dominus de cœlo in terra prospexit.

Ut audiret gemitus vinculatorum * & solbat filios interemtorum.

Ut adnuntietur in Syon nomen Domini * & laus eius in Jerusalem.

In conveniendo populos in unum * & regna, ut serviant Domino.

Et respondit ei in via virtutis suæ * paucitatem dierum meorum enuncia mihi.

Et ne revoces me in dimidio dierum meorum * in sæcula sæculorum anni tui.

Initio terram tu fundasti, Domine * & opera manuum tuarum sunt cœli.

Ipsi peribunt, tu autem permanes * & omnia sicut vestimentum veterescent, & sicut opertorium mutabis ea, & mutabuntur.

Tu autem idem ipse es * & anni tui non deficient.

Filii servorum tuorum inhabitabunt ibi * & semen eorum in sæculum sæculi dirigetur.

CII.

PSALMUS DAVID.

DOCTRINA GLORIFICATIONIS.

Aña. *Miserator, & misericors Dominus quia non in finem irascetur, nec in æternum indignabitur.*

BEnedic anima mea Domino * & omnia interiora mea nomini sancto eius.
Benedic anima mea Domino * & noli oblibisci omnes retributiones eius.
Qui propitius fit cunctis iniquitatibus tuis * qui sanat omnes langores tuos.
Qui redimet de interitu viam tuam * qui satiat in bonis desiderium tuum.
Qui coronat te in miseratione, & misericordia * renobabitur, sicut aquilæ iuventus tua.
Faciens misericordias Dominus * & iudicium omnibus iniuriam patientibus.
Notas fecit vias suas Moysi * filiis Israel voluntates suas.
Miserator, & misericors Dominus, patiens, & multum misericors * non in finem irascetur, nec in æternum indignabitur.
Non secundum peccata nostra faciet nobis * neque secundum iniquitates nostras retribuet nobis.
Quia secundum altitudinem cœli a terra * confirmabit misericordiam suam super timentes eum.
Quantum distat oriens ab occasu * elongabit a nobis iniquitates nostras.
Sicut pater miseretur filiorum, sic misertus est Dominus timentibus eum * quia ipse scit figmentum nostrum.
Memento, Domine, quod terra sumus * homo sicut fœnum dies eius & sicut flos fœni, ita aruit.
Quia spiritus pertransibit ab eo, & non erit * & non agnoscet amplius locum suum.
Misericordia autem Domini a sæculo est * & usque in sæculum sæculi super timentes eum.
Et iustitia eius super filios filiorum custodientibus testamentum eius * & memoria tenentibus mandata eius, ut faciant ea.
Dominus in cœlo parabit sedem suam * & regnum eius omnibus dominabitur.
Benedicite Domino omnes angeli eius, potentes virtutes eius, qui facitis verbum eius * obedire voci sermonum eius.
Benedicite Domino omnes virtutes eius * ministri eius, qui facitis voluntatem eius.
Benedicite Domino omnia opera eius *; in omni loco dominationes eius: benedic anima mea Domino.

CIII.

PSALMUS IPSI DAVID.

DOCTRINA GENTIUM, ET EORUM PRIORI POPULO.

Aña. *Confessionem, & decorem induisti, amicta luce sicut vestimento.*

BEnedic anima mea Domino * Domine Deus meus, magnificatus es vehementer.
Confessionem & decorem induisti * amictus lumine sicut vestimento.
Extendens cœlum sicut pellem * qui tegit in aquis superiora eius.
Qui ponit nubem ascensum suum * qui ambulat super pinnas ventorum.
Qui facit angelos suos spiritus * & ministros suos ignem urentem.
Qui fundavit terram super stabilitatem eius * non inclinabitur in sæculum sæculi.
Abyssus sicut palleum amictus eius * super montes stabunt aquæ.
Ab increpatione tua fugient * a voce tonitrui tui formidabunt.
Ascendunt montes, & descendunt campi * in locum, quem fundasti ei.
Terminum posuisti eis, quem non transgredientur * neque convertentur operire terram.
Qui emittit fontes in convallibus * inter medios montium pertransibunt aquæ.
Potabuntur omnes bestiæ silvarum * expectabunt onagri sitim suam.
Super ea volucres cœli inhabitabunt * de medio petrarum dabunt voces suas.
Rigans montes de superioribus tuis * de fructu operum tuorum satiabitur terra.
Producens fœnum pecoribus * & herbam servituti hominum.
Ut educat panem de terra * & vinum lætificet cor hominis.
Ut exilaret faciem in oleo * & panis cor hominis confirmet.
Satiabuntur omnia ligna silbarum * & cedri Libani, quos plantasti.
Illic passeres nidificabunt * fulices domus dux eorum.
Montes excelsi cervis * petræ refugium harenacis.
Fecit lunam in tempora, sol agnobit occasum suum * posuisti tenebras, & facta est nox.
In ipsa pertransibunt omnes vestiæ silvarum * catuli leonum rugientes, ut rapiant, & quærant a Deo escam sibi.
Ortus est sol, & congregati sunt * & in cubilibus suis se conlocaberunt.
Exiet homo ad opus suum * & ad operationem suam usque ad vesperum.
Quam magnificata sunt opera tua Domine! omnia in sapientia fecisti * repleta est terra creatura tua.

Hoc

Hoc mare magnum, & spatiosum * illic reptilia, quorum non est numerus: animalia pusilla, & magna.
Illic nabes pertransibunt * draco iste, quem confirmasti ad inludendum ei.
Omnia a te expectant, Domine * & tu das escam illis in tempore opportuno.
Dante te, illi colligent * aperiente autem te manum tuam, omnia replebuntur ubertate.
Avertente autem te faciem tuam turbabuntur * aufers spiritus eorum, & deficient, & in terram suam revertentur.
Emitte spiritum tuum, & creabuntur * & renobabis faciem terræ.
Sit gloria Domini in sæculum sæculi * lætabitur Dominus in operibus suis.
Qui respexit in terram, & facit eam tremere * qui tangit montes, & fumigabunt.
Cantabo Domino in vita mea * psallam Deo meo quandiu ero.
Suabis sit ei laudatio mea * ego vero delectabor in Domino.
Deficient peccatores a terra, & iniqui ita ut non sint * benedic anima mea Domino.

CIV.

SECUNDA FERIA.

Alleluia, Alleluia.

DOCTRINA IMPIETATIS JUDÆORUM GENTIBUS.

Aña. *Quærite Dominum & confortamini: quærite faciem eius semper.*

COnfitemini Domino, & invocate nomen eius * adnuntiate inter gentes opera eius.
Cantate, & psallite magnalia eius * narrate omnia mirabilia eius.
Laudamini in nomine sancto eius * lætetur cor quærentium Dominum.
Quærite Dominum, & confortamini * quærite faciem eius semper.
Mementote mirabilium eius, quæ fecit * prodigia eius, & iudicia oris eius.
Semen Abraam servi eius * filii Jacob electi eius.
Ipse Dominus Deus noster * in universa terra iudicia eius.
Memor fuit in sæculum testamenti sui * verbi, quod mandavit in mille generationes.
Quod disposuit ad Abraam * & iuramenti sui Isaac.
Statuit illud Jacob in præcepto * & Israel in testamento æterno.
Dicens tibi: Dabo terram Canaam * funiculum hereditatis tuæ Israel.
Quum essent numero brebi * paucissimi, & incola in ea.
Et pertransierunt de gente in gentem * & de regno ad populum alterum.
Non permisit hominem nocere eis * sed corripuit pro eis reges.
Nolite tangere Christos meos * & in prophetas meos nolite malignari.
Et vocavit famem super terram * & omne firmamentum panis contribit.
Misit ante eos virum * in servo venundatus est Joseph.
Humiliaberunt in compedibus pedes eius, ferrum pertransivit anima eius, donec veniret verbum eius * eloquium Domini ignibit eum.
Misit rex, & solbit eum * princeps populorum, & dimisit eum.
Et constituit eum dominum domus suæ * & principem omnis possessionis suæ.
Ut erudiret principes suos, sicut se * & seniores suos prudentiam doceret.

TERTIA FERIA.

Alleluia, Alleluia, Alleluia.

Aña. *Disrupit petram, & fluxerunt aquæ, & abierunt in sicco flumina.*

ET intravit Israel in Ægypto * & Jacob habitavit in terra Chan.
Et auxit populum suum nimis * & confortavit eum super inimicos eius.
Convertit cor eorum, ut odiret populum eius * & dolum faceret in servos eius.
Misit Moysen servum suum * & Aaron, quem elegit ipsum.
Posuit in eis verba signorum suorum * & prodigiorum in terra Cham.
Misit tenebras, & obscuravit eos * & exacerbaberunt verbum eius.
Convertit aquas eorum in sanguine * & occidit pisces eorum.
Misit terræ eorum ranas * in cubilibus eorum, & regum ipsorum.
Dixit, et venit cinomia, & scinifes * in omnibus finibus eorum.
Posuit plubias eorum in grandinem * ignem comburentem in terra ipsorum.
Et percussit vineas eorum, & ficulneas eorum * & contribit omne lignum finium eorum.
Dixit, & venit lucusta, & brucus * cui non erat numerus.

Et

Et manducavit omne fœnum terræ eorum * & omnem fructum terræ ipsorum.
Et percussit omne primogenitum in terra Ægypti * primitias omnis laboris eorum.
Et eduxit eos in argento, & auro * & non erat in tribus eorum infirmus.
Lætatus est Ægyptus in profectione eorum * quia cecidit timor eorum super eos.
Expandit nubem in protectione eorum * & ignem ut luceret eis per noctem.
Petierunt carnes, & venit cuturnix * & panem cœli saturavit eos.
Disrupit petram, & fluxerunt aquæ * & abierunt in sicco flumina.
Quia memor fuit verbi sancti sui * quod locutus est ad Abraham puerum suum.
Et eduxit populum suum in exultatione * & electos suos in lætitia.
Et dedit eis regiones gentium * & civitates populorum possidebunt.
Ut custodiant iustificationes Domini * & legem eius exquirant.

CV.

QUARTA FERIA.

Alleluia, Alleluia, Alleluia, Alleluia.

PROPHETIA VOCATIONIS GENTIUM ET QUE IN OMNIBUS DEI VERBI INLUMINATIONIS.

Aña. *Quis loquetur potentias Domini, auditas faciet omnes laudes eius.*

Confitemini Domino, quoniam bonus * quoniam in sæculum misericordia eius.
Quis loquetur potentias Domini * auditas faciet omnes laudes eius.
Beati, qui custodiunt iudicium * & faciunt iustitias in omni tempore.
Memento nostri, Domine, in beneplacito populi tui * visita nos in salutari tuo.
Ad videndum in bonitate electorum tuorum * ad lætandum in lætitia gentis tuæ: ut lauderis cum hereditate tua.
Peccavimus cum patribus nostris * injuste egimus, iniquitates fecimus.
Patres nostri in Ægypto non intellexerunt mirabilia tua * & non fuerunt memores multitudinis misericordiæ tuæ.
Et irritaberunt eum ascendentes in rubro mari * & liberavit eos propter nomen suum, ut notam faceret eis potentiam suam.
Et increpavit rubro mari, & recessit * & eduxit eos in aquis multis sicut in deserto.
Et liberavit eos de manu odientium * & redemit eos de manu inimicorum.
Et operuit aqua tribulantes eos * & unus ex eis non remansit.
Et crediderunt verbo eius * & cantaberunt laudes eius.
Acceleraberunt, & obliti sunt operum eius, * & non sustinuerunt consilium eius: & concupierunt concupiscentias in deserto.
Et temtaberunt Deum in siccitate, dedit eis petitiones eorum * & inmisit saturitatem in animas eorum.
Et irritaberunt Moysen in castris * & Haaron sanctum Domini.
Aperta est terra, & deglutibit Datan * & operuit super synagoga Abiron.
Exarsit ignis in synagoga eorum * & flamma comedit peccatores.
Fecerunt vitulum in Orep, & adoraberunt sculptilia * & mutaberunt gloriam suam in similitudinem vituli manducantis fœnum.
Obliti sunt Deum, qui liberavit eos * qui fecit magnalia in Ægypto, mirabilia in terra Cham, terribilia in mari rubro.
Et dixit disperdere eos, si non Moysen servus eius stetisset in contradictione in conspectu eius * ut averteret iram eius, ne disperderet eos.
Et pro nihilo habuerunt terram desiderabilem * & non crediderunt verbo eius.
Et murmuraberunt in tabernaculis suis * & non exaudierunt vocem Domini.
Et elebavit manum suam in illis, ut deiceret eos in deserto * & ut deiceret semen eorum in nationibus, & dispergeret eos per regiones.
Et consecrati sunt Beelphegor * & manducaberunt sacrificia mortuorum.
Et irritaberunt eum in observationibus suis * & multiplicata est in eis ruina.
Stetit Finees, & exoravit, & cessavit quassatio * & reputatum est illi ad iustitiam a generatione, & generatione usque in sæculum.

QUINTA FERIA.

Alleluia, Alleluia, Alleluia, Alleluia, Alleluia.

Aña. *Salba nos, Domine Deus noster.*

ET irritaberunt eum ad aquas contradictionis, & vexatus est Moyses propter eos, quia exacerbaberunt spiritum eius * & non distinxit in labiis suis.
Et non disperdiderunt gentes * quas Dominus dixerat illis.
Et conmixti sunt inter gentes, & didicerunt opera eorum * & servierunt sculptilibus eorum, & factum est illis in scandalum.

Im-

Immolaberunt filios suos * & filias suas dœmoniis.
Effuderunt sanguinem innocentem * sanguinem filiorum suorum, & filiarum suarum: quod sacrificaberunt sculptilibus Chanaan.
Infecta est terra sanguinibus, & contaminati sunt in operibus eorum * & fornicati sunt in observationibus suis.
Et iratus est animo Dominus in populum suum * & abominatus est hereditatem suam.
Et tradidit eos in manus nationum * & dominaberunt eis qui oderant eos.
Et tribulaberunt eos inimici eorum, & humiliati sunt sub manibus eorum * sæpe liberavit eos.
Ipsi autem exacerbaberunt eum in concilio suo * & humiliati sunt in suis iniquitatibus.
Et respexit eos cum tribularentur * in eo cum exaudiret orationes eorum.
Quia memor fuit testamenti sancti sui * & pœnituit eum secundum multitudinem misericordiæ suæ.
Et tradidit eos in misericordia * in conspectu hominum qui captibaberunt eos.
Salbos nos fac Domine Deus noster * & congrega nos de nationibus.
Ut confiteamur nomini sancto tuo * & gloriemur in laude tua.
Benedictus Dominus Deus Israel a sæculo, & usque in sæculum * & dicet omnis populus; fiat, fiat.

EXPLICIT LIBER QUARTUS.

INCIPIT

LIBER QUINTUS.

CVI.

Alleluia.

SEXTA FERIA.

VOCATIO GENTIUM.

Aña. *Dicant, qui redemti sunt a Domino, quos redemit de manu inimicorum.*

Confitemini Domino, quoniam bonus * quoniam in sæculum misericordia ejus.
Dicant nunc gentes, quæ redemptæ sunt a Domino * quos redemit de manu inimicorum.
De regionibus congregavit eos * a solis ortu, & occasu, ab Aquilone, & mari.
Erraberunt in solitudine, in siccitate, in via * & civitatem habitationis illic non invenerunt.
Esurientes, & sitientes erant * & anima eorum in ipsis defecit.
Et clamaberunt ad Dominum, quum tribularentur * & de necessitatibus eorum liberavit eos.
Et deduxit eos in viam rectam * ut irent in civitatem habitationis.
Confiteantur Domino misericordias eius * & mirabilia eius filiis hominum.
Quia saturabit animam inanem * & animam esurientem satiabit bonis.
Sedentes in tenebris, & umbra mortis * vinculis ligatos in mendicitate, & ferro.
Quia exacerbaberunt eloquium Domini * & consilium Altissimi irritaberunt.
Et humiliatum est in laboribus cor eorum * infirmati sunt, nec fuit, qui adiuvaret eos.
Et clamaberunt ad Dominum, quum tribularentur * & de necessitatibus eorum liberavit eos.
Et eduxit eos de tenebris, & umbra mortis * & vincula eorum disrupit.
Confiteantur Domino misericordias eius * & mirabilia eius filiis hominum.
Quia contribit portas æreas * & vectes ferreos confregit.
Suscepit eos de via iniquitatis ipsorum * propter iniustitias enim suas humiliati sunt.
Omnem escam abominata est anima eorum * & adpropriaberunt usque ad portas mortis.
Et clamaberunt ad Dominum, quum tribularentur * & de necessitatibus eorum liberavit eos.

SABBATO.

Aña. *Misit verbum suum, & sanavit nos Dominus: & eripuit nos de interitu.*

Misit verbum suum, & sanavit eos * & eripuit eos de interitu eorum.
Confiteantur Domino misericordias eius * & mirabilia eius filiis hominum.
Et sacrificent sacrificium laudis * & pronuntient opera eius in exultatione.
Qui descendunt mare in nabibus * facientes operationes in aquis multis.
Ipsi viderunt opera Domini * & mirabilia eius in profundo.
Dixit, & stetit spiritus procellæ * & exaltati sunt fluctus eius.
Ascendunt usque ad cœlos, & descendunt usque ad abyssos * & anima eorum in malis tabescebat.
Turbati sunt, & moti sunt, sicut ebrius * & om-

omnis sapientia eorum deglutita est.
Et clamaberunt ad Dominum cum tribularentur * & de necessitatibus eorum liberavit eos.
Statuit procella in aura, & siluerunt fluctus eius * & lætati sunt, quod siluerunt.
Et eduxit eos in portum voluntatis suæ * & de necessitatibus eorum liberavit eos.
Confiteantur Domino misericordias eius * & mirabilia eius filiis hominum.
Exaltent eum in ecclesia populi * & in cathedra seniorum laudent eum.
Quia posuit flumina in desertum * & exitus aquarum in sitim.
Terram fructiferam in salsuginem * a malitia inhabitantium in ea.
Posuit deserta in stagna aquarum * & terra sine aqua in exitus aquarum.
Et conlocavit illic esurientes * & constituerunt civitatem habitationis.
Et seminaberunt agros, & plantaberunt vineas * & fecerunt fructum nativitatis suæ.
Et benedixit eis, & multiplicati sunt nimis * & iumenta eorum non sunt minorata.
Pauci facti sunt, & vexati sunt * a tribulationibus malis, & dolore.
Effusa est contemtio super principes eorum * & seduxerunt eos vana ipsorum.
Et eduxit eos in invio, & non in via, & adiuvavit pauperem de mendicitate * & posuit sicut obes patris familias.
Videbunt recti, & lætabuntur * & omnis iniquitas obdurabit os suum.
Quis sapiens est, intelleget hæc * & tunc intelleget misericordias Domini.

CVII.

CANTICUM PSALMUS DAVID.

PASSIO CHRISTI.

Aña. *Exurgam diluculo, & confitebor Domino.*

PAratum cor meum, Deus, paratum cor meum * cantabo & psalmum dicam tibi.
Exurge gloria mea, exurge psalterium, & cithara * exurgam diluculo.
Confitebor tibi in populis, Domine * psalmum dicam tibi inter gentes.
Quoniam magnificata est usque ad cœlos misericordia tua * & veritas tua usque ad nubes.
Exaltare super cœlos, Deus, & super omnem terram gloria tua * ut liberentur dilecti tui.
Salbum me faciat dextera tua, & exaudi me * Deus locutus est in sancto suo, lætabor, & dividam Sicimam, & convallem tabernaculorum dimetiar.
Meus est Galaat, & meus est Manasses * & Efrem fortitudo capitis mei.
Juda rex meus, Moab olla spei meæ * in Idumæa extendam calciamentum meum, mihi allofili subditi sunt.
Quis deducet me in civitate circunstantiæ * aut quis deducet me usque in Idumæa.
Nonne tu, Deus, qui reppulisti nos * & non egredieris, Deus, e virtutibus nostris.
Da nobis auxilium in tribulatione * & vana salus hominis.
In Deo faciemus virtutem * & ipse ad nihilum deducet tribulantes nos.

CVIII.

PRO VICTORIA DAVID CANTICUM.

VICTORIA CHRISTI.

DEus, laudem meam ne tacueris * quoniam os peccatoris, & dolosi super me apertum est.
Locuti sunt adversum me lingua dolosa, & sermonibus odii circumdederunt me * & expugnaberunt me gratis.
Pro eo ut diligerent me, detrahebant mihi * ego autem orabam pro eis.
Et posuerunt adversum me mala pro bonis * & odium pro dilectione.
Constitue super eum peccatorem * & diabolus stet a dextris eius.
Quum iudicatur, exeat condemnatus * & oratio eius fiat in peccatum.
Fiant dies eius pauci * & episcopatum eius accipiat alter.
Fiat tabernaculum eius desertum * & non sit, qui inhabitet in eo.
Fiant filii eius orfani * & uxor eius vidua.
Commoti amoveantur filii eius, & mendicent * & eiciantur de habitationibus suis.
Scrutetur fœnerator omnem substantiam eius * diripiant alieni omnes labores eius.
Non sit illi adiutor * nec sit, qui misereatur orfanis eius.
Fiant anni eius in interitu * in una generatione deleatur nomen eius.
Commemoretur iniquitas patrum eius in conspectu Domini * & peccatum matris eius non deleatur.
Fiat contra Dominum semper * ut disperdat de terra memoria eius.
Pro eo quod non sit recordatus facere misericordiam * & persecutus est hominem paupe-

perem, & mendicum, & compunctum corde morti tradidit.

Et dilexit maledictionem, & veniet ei * & noluit benedictionem, & prolongabitur ab eo.

Et induit se maledictionem, sicut vestimento * & intrabit sicut aqua in interiora eius, & sicut oleum in ossibus eius.

Fiat illi sicut vestimentum, quod operietur * & sicut zona, quæ semper præcingitur.

Hoc opus eorum, qui detrahunt mihi apud Dominum * & qui locuntur mala adversus animam meam.

Et tu, Domine, fac mecum misericordia propter nomen tuum * quia suavis est misericordia tua.

Libera me, quoniam egenus, & pauper sum ego * et cor meum conturbatum est in me.

Sicut umbra, cum declinat, ablatus sum * & excussus sum sicut locusta.

Genua mea infirmata sunt a ieiunio * & caro mea immutata est propter oleum, & ego factus sum obprobrium illis.

Viderunt me, & moverunt capita sua * adiuba me, Domine Deus meus, salvum me fac propter misericordiam tuam: ut sciant, quia manus tua hæc est, & tu, Domine, fecisti eam.

Maledicent illi, & tu benedices * qui insurgunt in me confundantur, servus autem tuus lætabitur in te.

Induantur reverentia, qui detrahunt mihi * & operiantur, sicut diploide, confusionem suam.

Confitebor Domino nimis in ore meo * & in medio multorum laudabo eum.

Quoniam adstitit a dextris pauperum * ut salvam faceret a persequentibus animam meam.

CIX.

CANTICUM DAVID.

BONA GRATIA.

Aña. *Tecum principium in die virtutis tuæ.*

DIxit Dominus Domino meo: Sede a dextris meis * donec ponam inimicos tuos scabellum pedum tuorum.

Virgam virtutis suæ emittit Dominus ex Syon * & dominabitur in medio inimicorum suorum.

Tecum principium in die virtutis tuæ * in splendoribus sanctorum ex utero ante luciferum genui te.

Iuravit Dominus, & non pœnitebit eum * tu es sacerdos in æternum secundum ordinem Melcisethec.

Dominus a dextris suis confringet * in die iræ suæ reges.

Iudicabit in nationibus, implebit ruinas * conquassabit capita in terra copiosa.

De torrente in via vivit * propterea exaltabit caput.

CX.

ALLELUIA.

DOCTRINA CHRISTI.

Aña. *Principium sapientiæ timor Domini: intellectus bonus facientibus ea.*

COnfitebor tibi, Domine, in toto corde meo * in concilio iustorum, & congregatione.

Magna opera Domini * exquisita in omnes voluntates eius.

Confessio, & magnificentia opus eius * & iustitia eius manet in sæculum sæculi.

Memoriam fecit mirabilium suorum * miserator, & misericors Dominus escam dedit timentibus se.

Memor fuit in sæculum testamenti sui * virtutem operum suorum adnuntiabit populo suo.

Ut det illis hereditatem gentium * opera manuum eius veritas, & iudicium.

Fidelia omnia mandata eius, confirmata in sæculum sæculi * facta in veritate, & æquitate.

Redemtionem misit Dominus populo suo, mandavit in æternum testamentum suum * sanctum & terribile nomen eius.

Principium sapientiæ timor Domini * intellectus bonus facientibus ea.

Laudatio eius * manet in sæculum sæculi.

CXI.

ALLELUIA.

NOBI POPULI VOCATIO.

Aña. *Misericors & miserator, & iustus Dominus. Iucundus homo, qui miseretur.*

BEatus vir, qui timet Dominum * in mandatis eius cupiet nimis.

Potens in terra erit semen eius * generatio rectorum benedicetur.

Gloria, & divitiæ in domo ejus * & iustitia eius manet in sæculum sæculi.

Exortum est in tenebris lumen rectis corde * misericors, & miserator, & justus Dominus.

Iucundus homo, qui miseretur, & commodat * disponit sermones suos in iudicio: quia in æternum non commobebitur.

In memoria æterna erit iustus * obauditu malo non timebit.

Paratum est cor eius sperare in Domino * con-

confirmatum est cor eius, non commobebitur, donec videat inimicos suos.

Dispersit, dedit pauperibus * iustitia eius manet in sæculum sæculi, cornu eius exaltabitur in gloria.

Peccator videbit & irascetur, dentibus suis frendet, & tabescet * desiderium peccatorum peribit.

CXII.

ALLELUIA.

NOVI POPULI DOCTRINA.

Aña. Laudate, pueri, Dominum: laudate nomen Domini.

Sit nomen Domini benedictum * ex hoc nunc, & usque in sæculum.

A solis ortu usque ad occasu * laudate nomen Domini.

Excelsus super omnes gentes Dominus * supra cœlos gloria eius.

Quis sicut Dominus Deus noster, qui in altis habitat * & humilia respicit in cœlo, & in terra.

Suscitat a terra inopem * & ab stercore erigit pauperem.

Ut conlocet eum cum principibus, cum principibus populi sui * qui habitare facit sterilem in domo matrem filiorum lætantem.

CXIII.

ALLELUIA.

Aña. *Non nobis, Domine, non nobis, sed nomini tuo da gloriam.*

IN exitu Israel de Ægypto * domus Jacob de populo barbaro.

Facta est Judæa sanctificatio eius * Israel potestas eius; Israel regnavit in ea.

Mare vidit, & fugit * Jordanis conversus est retrorsum.

Montes exultaberunt, ut arietes * & colles velut agni obium.

Quid est mare, quod fugisti * & tu Jordanis, quare conversus es retrorsum.

Montes quare exultastis, ut arietes * & colles, velut agni obium.

A facie Domini tremuit omnis terra * a facie Dei Jacob.

Qui convertit petram in stagna aquarum * & rupes in fontes aquarum.

Non nobis Domine, non nobis * sed nomini tuo da gloriam.

Super misericordiam, & veritatem tuam * ne quando dicant gentes: Ubi est Deus eorum.

Aña. Deus autem noster in cœlo sursum: * in cœlo & in terra quæcumque voluit, fecit.

Simulacra gentium argentum, & aurum * opera manuum hominum.

Os habent, & non loquentur * oculos habent, & non videbunt.

Aures habent, & non audient, * nares habent, & non odorabunt.

Manus habent, & non palpabunt * pedes habent, & non ambulabunt.

Non clamabunt in gutture suo * neque enim est spiritus in ora ipsorum.

Similes illi fiant, qui faciunt ea * & omnes, qui confidunt in eis.

Domus Israel sperabit in Domino * adiutor, & protector eorum est.

Domus Haaron sperabit in Domino * adiutor, & protector eorum est.

Qui timent Dominum sperent in Domino * adiutor, & protector eorum est.

Dominus memor fuit nostri * & benedixit nobis.

Benedixit domum Israel, benedixit domum Aaron * benedixit omnes timentes Dominum, pusillos cum maioribus.

Adiciet Dominus super vos * & super filios vestros benedictionem.

Benedicti vos a Domino * qui fecit cœlum, & terram.

Cœlum cœli Domino * terram autem dedit filiis hominum.

Non mortui laudabunt te, Domine * neque omnes, qui descendunt in infernum.

Sed nos, qui vibimus, benedicimus Domino * ex hoc nunc, & usque in sæculum.

CXIV.

ALLELUIA.

NOVI POPULI VOCATIO, VEL PERFECTIO.

Aña. *Misericors Dominus, & iustus, & Deus noster miseretur.*

DIlexi, quoniam exaudibit Dominus * vocem orationis meæ.

Quia inclinabit aurem suam mihi * & in diebus meis invocabo eum.

Circumdederunt me dolores mortis * pericula inferni invenerunt me.

Tribulationem, & dolorem inveni, & nomen Domini invocabi * o Domine libera animam meam.

Misericors Dominus, & iustus * & Deus noster miserebitur.

Custodiens parvulos Dominus * humiliatus sum, & liberavit me.

Convertere animam meam in requiem tuam * quia Dominus benefecit mihi.

Quia eripuit animam meam de morte * oculos meos a lacrymis, pedes meos a lapsu.

C on-

Conplacebo Domino * in regione vivorum.

CXV.

ALLELUIA.

VOCATIO GENTIUM.

CRedidi propter quod locutus sum * ego autem humiliatus sum nimis.
Ego dixi in excesu meo mentis meæ*: Omnis homo mendax.
Quid retribuam Domino * pro omnibus, quæ præstitit mihi.
Calicem salutaris accipiam * & nomen Domini invocabo.
Pretiosa in conspectu Domini * mors sanctorum eius.
O Domine, ego servus tuus * ego servus tuus, & filius ancillæ tuæ.
Disrupisti vincula mea * tibi sacrificabo hostiam laudis.
Vota mea Domino reddam in atriis domus Domini, in conspectu omnis populi eius * in medio tui Jerusalem.

CXVI.

ALLELUIA.

VICTORIA EORUM QUI IN CHRISTO AGONIZANTUR, ET PROPHETIA DE CHRISTO.

Aña. *Confirma super nos Deus misericordiam tuam.*

LAudate Dominum, omnes gentes * & conlaudate eum omnes populi.
Quoniam confirmata est super nos misericordia eius * & veritas Domini manet in æternum.

CXVII.

ALLELUIA.

ERUDITIOQUE SECUNDUM DEUM INDUCTIONIS.

Aña. *Fortitudo mea, & laudatio mea Dominus, & factus est mihi in salute.*

COnfitemini Domino quoniam bonus * quoniam in sæculum misericordia eius.
Dicat nunc domus Israel, quoniam bonus * quoniam in sæculum misericordia eius.
Dicat nunc domus Aaron, quoniam bonus * quoniam in sæculum misericordia eius.
Dicant nunc omnes timentes Dominum, quoniam bonus * quoniam in sæculum misericordia eius.
In tribulatione invocabi Dominum * & exaudibit me in latitudine.
Dominus mihi adiutor est * & non timebo, quid mihi faciat homo.
Dominus mihi adiutor est * & ego despiciam inimicos meos.
Bonum est sperare in Domino * quam sperare in homine.
Bonum est confidere in Domino * quam confidere in principibus.
Omnes gentes circumdederunt me * & in nomine Domini ultus sum illos.
Circundantes circumdederunt me * & in nomine Domini ultus sum illos.
Circumdederunt me sicut apes fabum, & exarserunt in me sicut ignis in spinis * & in nomine Domini ultus sum illos.
Inpulsus versatus sum, ut caderem * & Dominus suscepit me.
Fortitudo mea, & laudatio Dominus * & factus est mihi in salute.
Vox lætitiæ, & salutis * in tabernaculis iustorum.
Dextera Domini fecit virtutem * dextera Domini exaltavit me.
Non moriar, sed vibam * & narrabo opera Domini.
Castigans castigavit me Dominus * & morti non tradidit me.
Aperite mihi portas iustitiæ, ingressus in eas confitebor Domino * hæc porta Domini, iusti introibunt per eam.
Confitebor tibi, Domine, quoniam exaudisti me * & factus es mihi in salute.
Lapidem quem reprobaberunt ædificantes * hic factus est in caput anguli.
A Domino factum est istud * & est mirabile in oculis nostris.
Hic est dies, quem fecit Dominus * exultemus, & lætemur in eo.
O Domine, salbos nos fac * o Domine, bona prospera.
Benedictus, qui venit in nomine Domini * benediximus vos de domo Domini.
Aña D eus Dominus, * & inluxit nobis.
Constituite diem solemnem in confrequentationibus * usque ad cornu altaris.
Deus meus es tu, & confitebor tibi * Deus meus es tu, & exaltabo te.
Confitebor tibi Domine, quoniam exaudisti me * & factus es mihi in salute.
Confitemini Domino, quoniam bonus * quoniam in sæculum misericordia eius.

CXVIII.

ALEPH.

DOCTRINA INAMBITIONIS.

Aña. *Tu mandasti mandata tua, Domine, custodire nimis.*

BEati inmaculati in via * qui ambulant in lege Domini.
Beati, qui prescrutantur testimonia eius * in toto corde suo exquirunt eum.
Non enim qui operantur iniquitatem * in viis eius ambulaberunt.
Tu mandasti mandata tua Domine * custodire nimis.
Utinam dirigantur viæ meæ * ad custodiendas iustificationes tuas.
Tunc non confundar * dum respicio in omnia mandata tua.
Confitebor tibi, Domine, in directione cordis mei * in eo quod didici iudicia iustitiæ tuæ.
Iustificationes tuas custodiam * non me derelinquas usquequaque.

II.
BETH.
DOMUS CONVERSATIONIS.

Aña. *In toto corde meo exquisibi te, Deus, ne repellas me a mandatis tuis.*
In quo corrigit iubenior viam suam * in custodiendo sermones tuos.
In toto corde meo exquisibi te * ne repellas me a mandatis tuis.
In corde meo abscondi eloquia tua * ut non peccem tibi.
Benedictus es, Domine * doce me iustificationes tuas.
In labiis meis pronunciabi * omnia iudicia oris tui.
In via testimoniorum tuorum delectatus sum * sicut in omnibus divitiis.
In mandatis tuis me exercebor * & considerabo vias tuas.
Et in tuis iustificationibus meditabor * non oblibiscar sermones tuos.

III.
GIMEL.
PLENITUDO: ANGUSTIA.

Aña. *Revela oculos meos, & considerabo mirabilia de lege tua: incola ego sum in terra, ne abscondas a me mandata tua.*
Retribue servo tuo * vivam, & custodiam sermones tuos.
Revela oculos meos * & considerabo mirabilia de lege tua.
Incola ego sum in terra * ne abscondas a me mandata tua.
Concupibit anima mea desiderare iustificationes tuas * in omni tempore.
Increpasti supervos * maledicti qui declinant a mandatis tuis.
Aufer a me obprobrium, & contemtionem * quia testimonia tua exquisibi.
Etenim sederunt principes, & adversum me loquebantur * servus autem tuus exercebatur in tuis iustificationibus.
Nam & testimonia tua meditatio mea est * & consolatio mea iustificationes tuæ sunt.

IIII.
DELETH.
TABULARUM.

Adhæsit pavimento anima mea * vivifica me secundum verbum tuum.
Vias tuas pronunciabi, & exaudisti me * doce me iustificationes tuas.
Hanc viam iustificationum tuarum fac, ut intellegam * & exercebor in mirabilibus tuis.
Dormitavit anima mea præ tædio * confirma me in verbis tuis.
Viam iniquitatis amobe a me * & de lege tua miserere mei.
Viam veritatis elegi * iudicia tua commemorabi.
Adhæsi testimoniis tuis, Domine * noli me confundere.
Viam mandatorum tuorum cucurri * quum dilatares cor meum.

V.
HE.
VIBENT.

Aña. *Legem pone mihi, Domine, viam iustitiæ tuæ, & exquiram eam semper de toto corde meo.*
Legem pone mihi, Domine, viam iustificationum tuarum * & exquiram eam semper.
Da mihi intellectum, & prescrutabor legem tuam * & custodiam illam de toto corde meo.
Deduc me in legem mandatorum tuorum * quoniam ipsam volui.
Inclina cor meum in testimonia tua * & non ad inutilitatem.
Averte oculos meos, ne videant vanitatem * in via tua vivifica me.
Statue servo tuo eloquium tuum * in timore tuo.
Amputa obprobrium meum, quod suspicatus sum * iudicia enim tua iucunda.
Ecce concupibi mandata tua * in tua iustitia vivifica me.

VI.

VI.

VAU GET.

BONUM SALUTARE.

Veniat super nos misericordia tua, Domine * salutare tuum, & eloquium tuum.
Et respondebor exprobrantibus mihi verbum * quia sperabi in sermonibus tuis.
Et ne auferas de ore meo verbum veritatis usquequaque * quia in iudiciis tuis sperabi.
Et custodiam legem tuam semper * in æternum, & in sæculum sæculi.
Et ambulabi in latitudine * quia præcepta tua exquisibi.
Loquar de testimoniis tuis in conspectu regum, & non confundar.
Et meditabor in mandatis tuis * quæ dilexi vehementer.
Et lebabi manus meas in mandatis tuis, quæ dilexi * & exercebor in mirabilibus tuis.

VII.

ZAY. HEC. T.

INITIUM.

Memento verbi tui servo tuo * in quo mihi spem dedisti, Domine.
Hæc me consolata est in humilitate mea * quia eloquium tuum vivificavit me.
Superbi inique agebant usquequaque * a lege autem tua non declinabi.
Memor fui iudiciorum tuorum a sæculo, Domine * & delectatus sum.
Tædium tenuit me pro peccatoribus * derelinquentibus legem tuam.
Cantabiles erant mihi iustificationes tuæ * in loco incolatus mei.
Memor fui in nocte nominis tui, Domine * & custodibi legem tuam.
Hoc mihi factum est * quia iustificationes tuas exquisibi.

VIII.

HETH.

VITA VEL VIVACITAS.

Portio mea, Domine, * dixi, custodire legem tuam.
Deprecatus sum faciem tuam * de toto corde meo.
Miserere mei secundum eloquium tuum, quia cogitabi vias tuas * & converti pedes meos in testimonia tua.
Paratus sum, & non sum turbatus * custodire mandata tua.
Funes peccatorum circumplexi sunt me * & legem tuam non sum oblitus.
Media nocte surgebam ad confitendum tibi * super iudicia iustitiæ tuæ.
Particeps sum ego omnium timentium te * & custodientium mandata tua.
Misericordia tua, Domine, plena est terra * iustificationes tuas doce me.

IX.

TETH.

BONUM.

Aña. *Bonus es, Domine: bonitate doce nos.*
Iucunditatem fecisti cum servo tuo, Domine * secundum verbum tuum.
Bonitatem, & disciplinam, & scientiam doce me * quia mandatis tuis credidi.
Priusquam humiliarer, ego deliqui * propterea eloquium tuum custodibi.
Bonus es, Domine * & in bonitate tua doce me iustificationes tuas.
Multiplicata est super me iniquitas superborum * ego autem in toto corde meo scrutabor mandata tua.
Quoagulatum est, sicut lac cor eorum * ego vero legem tuam meditatus sum.
Bonum mihi est, quod humiliasti me, Domine * ut discam iustificationes tuas.
Bona mihi est lex oris tui * super millia auri, & argenti.

X.

IOTH.

PRINCIPIUM ALEO.

Manus tuæ fecerunt me, & plasmaberunt me * da mihi intellectum, ut discam mandata tua.
Qui timent te, videbunt me, & lætabuntur * quia in verbo tuo sperabi.
Cognobi, Domine, quia æquitas, & veritas, iudicia tua * & in veritate tua humiliasti me.
Fiat nunc misericordia tua, & consoletur me * secundum eloquium tuum cum servo tuo.
Veniant mihi miserationes tuæ, ut vibam * quia lex tua meditatio mea est.
Confundantur superbi, quia iniuste iniquitatem fecerunt in me * ego autem exercebor in præceptis tuis.
Convertantur ad me timentes te * & qui noberunt testimonia tua.
Fiat cor meum immaculatum in tuis iustificationibus * ut non confundar.

XI.

XI.

KAPH.

MANUS.

Defecit in salutari tuo anima mea * & in verbo tuo sperabi, Domine.
Defecerunt oculi mei in eloquium tuum * dicentes: Quando consolaberis me.
Quia factus sum, sicut uter in pruina * iustificationes tuas non sum oblitus.
Quot sunt dies servi tui, Domine * quando facies de persequentibus me iudicium.
Narraberunt mihi iniqui delectationes suas * sed non ita, ut lex tua, Domine.
Omnia mandata tua veritas * iniqui persecuti sunt me, sucurre mihi.
Paulo minus consummaberunt me in terra * ego autem non dereliqui mandata tua.
Secundum misericordiam tuam vivifica me * ut custodiam testimonia oris tui.

XII.

LAMETH.

DISCIPLINA, SIVE CORDIS AUXILIUM.

Aña. *Fundasti terram, & permanet: ordinationi tuæ perseverant dies, quoniam universa serviunt tibi, Domine.*
In æternum, Domine * permanet verbum tuum in cœlo.
In generatione & progenie * veritas tua.
Fundasti terram, & permanet * ordinationi tuæ perseverant dies, quoniam universa serviunt tibi.
Nisi quod lex tua meditatio mea est * tunc forsitan perissem in humilitate mea.
In æternum non oblibiscar iustificationum tuarum * quia in ipsis vivificasti me, Domine.
Tuus sum ego, salvum me fac * ut custodiam iustificationes tuas.
Me expectaberunt peccatores, ut perderent me * testimonia autem tua non intellexerunt.
Omni consummationi vidi finem * latum mandatum tuum valdè.

XIII.

MEM.

SEMPITERNUM INCIPIT.

Quomodo dilexi legem tuam, Domine * tota die meditatio mea est.
Super inimicos meos prudentem me fecisti mandato tuo * quia in æternum mihi est.
Super omnes docentes me intellexi * quia testimonia tua meditatio mea est.
Super seniores intellexi * quia mandata tua exquisibi.
Ab omni via mala prohibui pedes meos * ut custodiam verbum tuum.
A iudiciis tuis non declinabi * quia tu legem posuisti mihi.
Quam dulcia faucibus meis eloquia tua * super mel, & fabum ori meo.
Mandata tua intellexi * propterea odio habui omnem viam iniquitatis.

XIV.

NUN.

SEMPITERNA VISIO.

Lucerna pedibus meis verbum tuum, Domine * & lumen semitis meis.
Iurabi, & statui * custodire iudicia iustitiæ tuæ.
Humiliatus sum usquequaque, Domine * vivifica me secundum verbum tuum.
Voluntaria oris mei comproba, Domine * & iudicia tua doce me.
Anima mea in manibus tuis semper * & legem tuam non sum oblitus.
Posuerunt peccatores laqueos mihi * & a mandatis tuis non errabi.
Hereditatem adquisibi testimonia tua in æternum * quia exultatio cordis mei tu es.
Inclinabi cor meum ad faciendas iustificationes tuas * propter æternam retributionem.

XV.

SAMEC.

ADIUTORIUM. OCULUS.

Iniquos odio habui, & abominatus sum * legem autem tuam dilexi, Domine.
Adiutor & susceptor meus es tu * & in verbo tuo sperabi.
Declinate a me malignantes * & prescrutabor mandata Dei mei.
Suscipe me secundum eloquium tuum, ut vivam * & ne confundas me ab expectatione mea.
Adiuva me, & salbabor * & meditabor in tuis iustificationibus semper.
Sprevisti omnes discedentes a iustificationibus tuis * quia iniusta cogitatio eorum est.
Præbaricatores reputabi omnes peccatores terræ * ideo dilexi testimonia tua semper.
Infige timori tuo carnem meam * a iudiciis enim tuis timui.

XVI.

AYN.

SIVE OCULUS. NOS.

Aña. *Excipe servum tuum in bono: ut non calumnientur mihi superbi.*

Fe-

Feci iudicium, & iustitiam * Domine, ne tradas me persequentibus me.
Excipe servum tuum in bono * ut non calumnientur mihi superbi.
Oculi mei defecerunt in salutari tuo * & in eloquium iustitiæ tuæ.
Fac cum servo tuo, Domine, secundum multam misericordiam tuam * & secundum iustificationes tuas doce me.
Servus tuus sum ego: da mihi intellectum * ut sciam testimonia tua.
Tempus est benefaciendi, Domine * dissipaberunt legem tuam iniqui.
Ideo dilexi testimonia tua * super aurum, & topazion.
Propterea ad omnia mandata tua dirigebar * omnem viam iniquitatis odio habui.

XVII.

PHE.

OS.... IUSTITIA.

Mirabilia testimonia tua, Domine * ideo scrutata est anima mea.
Declaratio sermonum tuorum inluminet me * & intellectum det parvulis.
Os meum aperui, & adtraxi spiritum * quia mandata tua concupiscebam.
Respice in me, & miserere mei * secundum iudicium diligentium nomen tuum.
Gressus meos dirige secundum eloquium tuum * ut non dominetur mihi omnis iniustitia.
Erue me a calumniis hominum * ut custodiam præcepta tua.
Faciem tuam ostende super servum tuum * & doce me iustificationes tuas.
Rivos lacrymarum deduxerunt oculi mei * quia non custodierunt legem tuam.

XVIII.

SADE.

JUSTITIÆ INSCIO.

Aña. *Cremavit me zelus domus tuæ, quia inimici mei verba tua obliti sunt.*
Iustus es Domine * & rectum iudicium tuum.
Mandasti iudicium, & testimonia tua * & veritatem tuam nimis.
Cremavit me zelus domus tuæ * quia obliti sunt verba tua inimici mei.
Ignitum eloquium tuum valde * & servus tuus dilexit illud.
Adulescentior ego sum, & contemtus * iustificationes tuas non sum oblitus.
Iustitia tua iusta in æternum * & lex tua veritas.
Tribulatio, & angustia invenerunt me * mandata autem tua meditatio mea est.
Æquitas & testimonia tua in æternum * intellectum eorum da mihi, Domine, & vivifica me.

XIX.

COPH.

VOCATIO ASPICE.

Aña. *Prævenerunt oculi mei ad te diluculo, ut meditarer eloquia tua.*
Exclamabi in toto corde meo, exaudi me, Domine * iustificationes tuas requiram.
Clamabi ad te salvum me fac * ut custodiam præcepta tua.
Præveni in maturitate, & exclamabi * & in verbo tuo sperabi.
Prævenerunt oculi mei ad te diluculo * ut meditarer eloquia tua.
Vocem meam exaudi, Domine, secundum multam & magnam misericordiam tuam * & secundum iudicium tuum vivifica me.
Adpropriaberunt persequentes me iniuste * a lege autem tua longe facti sunt.
Prope es tu, Domine * & omnia mandata tua veritas.
Ab initio cognobi de testimoniis tuis * quia in æternum fundasti ea.

XX.

RES.

CAPITIS.

Vide humilitatem meam, & eripe me * quia legem tuam non sum oblitus.
Iudica iudicium meum, & redime me * propter eloquium tuum vivifica me.
Longe est a peccatoribus salus * quia iustificationes tuas non exquisierunt.
Miserationes tuæ multæ, Domine * secundum iudicium tuum vivifica me.
Multi persequentes tribulabant me * a testimoniis tuis non declinabi.
Vidi incompositos, & tabescebam * quia eloquia tua non custodierunt.
Vide, quia mandata tua dilexi * Domine, in tua misericordia vivifica me.
Principium verborum tuorum veritas * in æternum omnia iudicia iustitiæ tuæ.

XXI.

SIN.

DENTIUM SEDENTES.

Principes persecuti sunt me gratis * & a verbis tuis formidavit cor meum.

Læ-

Lætor ego super eloquia tua * sicut qui invenit spolia multa.
Iniquitatem odio habui, & abominatus sum * legem autem tuam dilexi.
Septies in die laudem dixi tibi * super iudicia iustitiæ tuæ.
Pax multa diligentibus legem tuam * & non est illis in scandalum.
Expectabam salutare tuum, Domine * & mandata tua serbabi.
Custodibit anima mea testimonia tua * & dilexit ea valde.
Serbabi mandata tua, & testimonia tua * quoniam omnes viæ meæ in conspectu tuo, Domine.

XXII.
TAV.
SIGNUM.

Adpropriet oratio mea in conspectu tuo, Domine * secundum eloquium tuum da mihi intellectum.
Intret postulatio mea in conspectu tuo, Domine * secundum eloquium tuum eripe me.
Eructuabunt labia mea hymnum * quum docueris me iustificationes tuas.
Pronuntiabit lingua mea eloquia tua * quoniam omnia mandata tua iusta sunt.
Adpropinquet postulatio mea in conspectu tuo, Domine * fiat manus tua ad liberandum me, quia mandata tua dilexi.
Concupibi salutare tuum, Domine * & lex tua meditatio mea est.
Vivit anima mea, & laudabit te * & iudicia tua adiubabunt me.
Errabi sicut obis quæ perierat * vivifica servum tuum, quia mandatorum tuorum non sum oblitus.

CXIX.
CANTICUM GRADUM.

AD Dominum, cum tribularer, clamabi * & exaudibit me.
Domine libera animam meam a labiis iniquis * & a lingua dolosa.
Quid detur tibi, aut quid apponatur tibi * ad linguam dolosam.
Sagittæ acutæ potentis * cum carbonibus desolatoriis.
Heu me, quod incolatus meus prolongatus est a me * habitabi cum habitantibus Cedar.
Multum incola fuit anima mea: cum his qui oderant pacem eram pacificus * dum loquebar illis inpugnabant me gratis.

CXX.
CANTICUM GRADUM.
BONORUM NUNTIATIONES.

Aña. *Auxilium meum a Domino qui fecit cœlum, & terram.*

LEbabi oculos meos ad montes * unde veniat auxilium mihi.
Auxilium meum a Domino * qui fecit cœlum, & terram.
Non det in commotione pedem tuum * neque dormitet, qui custodit te.
Ecce non dormitabit, neque obdormiet * qui custodit Israel.
Dominus custodiat te * Dominus protectio tua super manum dexteræ tuæ.
Per diem sol non uret te * neque luna per noctem.
Dominus custodiat te ab omni malo * custodiat animam tuam Dominus.
Dominus custodiat introitum tuum & exitum tuum * ex hoc nunc & usque in sæculum.

CXXI.
CANTICUM GRADUM.
ORATIONIS.

Aña. *Fiat pax in virtute tua, & abundantia in turribus tuis.*

LÆtatus sum in his, quæ dicta sunt mihi * in domo Domini ibimus.
Stantes erant pedes nostri * in atriis tuis Ierusalem.
Ierusalem quæ ædificatur ut Civitas * cuius participatio eius in idipsum.
Illic enim ascenderunt tribus, tribus Domini * testimonium in Israel ad confitendum nomini Domini.
Quia illic sederunt sedes in iudicio * sedes super tronum David.
Rogate quæ pacis sunt Ierusalem * & abundantia diligentibus te.
Fiat pax in virtute tua * & abundantia in turribus tuis.
Propter fratres meos, & proximos meos loquebar pacem de te * & propter domum Domini Dei mei quæsibi bona tibi.

CXXII.
CANTICUM GRADUM.
BONA GRATIÆ.

Aña. *Oculi nostri ad Dominum Deum nostrum donec misereatur nobis.*

AD te lebamus oculos nostros * qui habitas in cœlis.
Ecce sicut oculi servorum ad manus domino-

norum suorum, & sicut oculi ancillæ ad manus dominæ suæ * ita oculi nostri ad Dominum Deum nostrum, donec misereatur nobis.
Miserere nobis, Domine, miserere nobis * quia multum repleti sumus contemtione:
Multumque repleta est anima nostra obprobriis abundantium * & dispectione superborum.

CXXIII.
CANTICUM GRADUM.
RESTITUTIONIS.

Aña. *Laqueus contritus est & nos liberati sumus.*

NIsi quod Dominus erat in nobis * dicat nunc Israel, nisi quod Dominus erat in nobis.
Quum insurgerent homines in nos * forsitan vivos deglutissent nos.
Quum irasceretur animus eorum adversum nos * forsitan velut aqua obsorbuissent nos.
Torrentem pertransivit anima nostra * forsitan pertransisset anima nostra aquam inmensam.
Benedictus Dominus * qui non dedit nos in captura dentibus eorum.
Anima nostra sicut passer erepta est * de laqueo venantium.
Laqueus contritus est * & nos liberati sumus.
Adiutorium nostrum in nomine Domini * qui fecit cœlum, & terram.

CXXIV.
CANTICUM GRADUM.
SPERATIO FUTURORUM.

Aña. *Benefac Domine bonis, & rectis corde.*

QUi confidunt in Domino sicut mons Syon * non commobebitur in æternum, qui habitat in Ierusalem.
Montes in circuitu eius, & Dominus in circuitu populi sui * ex hoc nunc & usque in sæculum.
Quia non derelinquet Dominus virgam peccatorum super sortem iustorum * ut non extendant iusti ad iniquitatem manus suas.
Benefac, Domine * bonis, & rectis corde.
Declinantes autem ad obligationem, adducet Dominus cum operantibus iniquitatem * pax super Israel.

CXXV.
CANTICUM GRADUM.
ÆDIFICATIONIS ECCLESIÆ.

Aña. *Magnificavit Dominus facere nobiscum: facti sumus lætantes.*

IN convertendo Dominus captivitatem Syon * facti sumus, sicut consolati.
Tunc repletum est gaudium os nostrum * & lingua nostra exultatione.
Tunc dicent inter gentes, magnificavit Dominus facere cum istis: magnificavit Dominus facere nobiscum * facti sumus lætantes.
Converte, Domine, captivitatem nostram sicut torrens in austro * ut qui seminant in lacrymis, in gaudio metant.
Euntes ibant, & flebant * mittentes semina sua.
Venientes autem venient in exultatione * portantes manipulos suos.

CXXVI.
CANTICUM GRADUM.
VOCATIONIS GENTIUM.

NIsi Dominus ædificaberit domum * in vano laborant qui ædificant eam.
Nisi Dominus custodierit civitatem * in vano vigilant, qui custodiunt eam.
In vanum est vobis ante lucem surgere * surgite, postquam sederitis, qui manducatis panem doloris.
Quum dederit dilectis suis somnum ecce hereditas Domini filii * mercis fructus ventris eius.
Sicut sagittæ in manu potentis * ita filii excussorum.
Beatus vir, qui implevit desiderium suum ex ipsis * non confundetur dum loquetur inimicis suis in porta.

CXXVII.
CANTICUM GRADUM.
VICTORIÆ DEI MILITIÆ.

Aña. *Labores fructuum tuorum manducabis: beatus es, & bene tibi erit.*

BEati omnes, qui timent Dominum * & qui ambulant in viis eius.
Labores fructuum tuorum manducabis * beatus es, & bene tibi erit.
Uxor tua, sicut vitis abundans * in lateribus domus tuæ.
Filii tui, sicut nobella olivarum * in circuitu mensæ tuæ.
Ecce sic benedicetur omnis homo * qui timet Dominum.
Benedicat tibi Dominus ex Syon * & videas, quæ bona sunt in Ierusalem omnibus diebus vitæ tuæ.
Et videas filios filiorum tuorum * pax super Israel.

CXXVIII.

CANTICUM GRADUM.

ORATIO MARTYRUM.

Aña. *Benedictio Domini super vos : benedicimus vos in nomine Domini.*

SÆpe expugnaberunt me a iubentute mea, dicat nunc Israel * sæpe expugnaberunt me a iubentute mea : etenim non potuerunt mihi.

Supra dorsum meum fabricaberunt peccatores * prolongaberunt iniquitates suas.

Dominus iustus * concidet cervices peccatorum.

Confundantur, & convertantur retrorsum * omnes, qui oderunt Syon.

Fiant sicut fœnum ædificiorum * quod priusquam evellatur, arescit.

De quo non implebit manum suam, qui metit * & sinum suum, qui manipulos colligit.

Et non dixerunt, qui præteriebant : benedictio Domini super vos * benedicimus vos in nomine Domini.

CXXIX.

CANTICUM GRADUM.

DE HUMILITATE.

Aña. *A vigilia matutina usque ad noctem: speret Israhel in Domino.*

DE profundis clamabi ad te, Domine * Domine, exaudi vocem meam.

Fiant aures tuæ intendentes * ad orationem servi tui.

Si iniquitatem observaberis, Domine, * Domine, quis sustinebit.

Quia apud te propitiatio est * & propter legem tuam sustinui te, Domine.

Sustinuit anima mea in verbo tuo * sperabit anima mea in Domino.

A vigilia matutina usque ad noctem * a custodia matutina speret Israhel in Domino.

Quia apud Dominum misericordia est * & copiosa apud eum redemtio.

Et ipse redimet Israhel * ex omnibus iniquitatibus eius.

CXXX.

CANTICUM GRADUM.

ORATIO DAVID. INLUMINATIO CHRISTI.

Aña. *Speret Israhel in Domino ex hoc nunc, & usque in sæculum.*

DOmine, non est exaltatum cor meum neque elati sunt oculi mei * neque ambulabi in magnis, neque in mirabilibus super me.

Si non humiliter sentiebam * sed exaltabi animam meam.

Sicut ablactatus super matrem suam * ita retribues animam meam.

Speret Israhel in Domino * ex hoc nunc, & usque in sæculum.

CXXXI.

CANTICUM GRADUM.

POPULI PERFECTIO.

MEmento Domine David * & omnes mansuetudines eius.

Sicut iuravit Domino * votum vobit Deo Jacob.

Si introiero in tabernaculum domus meæ * si ascendero in lectum stratus mei.

Si dedero somnum oculis meis, aut palpebris meis dormitationem * aut requiem temporibus meis.

Donec inveniam locum Domino * tabernaculum Deo Jacob.

Ecce audibimus eum in Eufrata * invenimus eum in campis silbæ.

Introibimus in tabernaculo eius * adorabimus in loco ubi steterunt pedes eius.

Exurge Domine in requiem tuam * tu & arca sanctificationis tuæ.

Sacerdotes tui induantur iustitiam * & sancti tui lætentur in bonis.

Propter David servum tuum * non avertas faciem Christi tui.

Aña. *Parabi lucernam Christo meo.*

Iurabit Dominus David in veritate, & non frustrabit eum * de fructu ventris tui ponam super sedem meam.

Si custodierint filii tui testamentum meum, & testimonia mea hæc, quæ docebo eos * & filii eorum sedebunt usque in æternum super sedem meam.

Quoniam elegit Dominus Syon * præelegit eam in habitationem sibi.

Hæc requies mea in sæculum sæculi * hic habitabo quoniam præelegi eam.

Viduam eius benedicens benedicam * & pauperes eius saturabo panibus.

Sacerdotes eius induam salutare * & sancti eius exultatione exultabunt.

Illic producam cornu David * parabi lucernam Christo meo.

Inimicos eius induam confusione * super ipsum autem floriet sanctificatio mea.

CXXXII.

CANTICUM GRADUM.

POPULI PERFECTIO.

Aña. *Sicut ros Hermon, quod descendit in mon-*

montem Syon: illic mandabit Dominus benedictionem.

ECce quam bonum & quam iucundum * habitare fratres in unum.

Sicut unguentum a capite quod descendit in barbam in barbam Aaron * quod descendit in ora vestimenti eius.

Sicut ros Hermon, quod descendit in montem Syon * quoniam illic mandabit Dominus benedictionem, & vitam usque in sæculum.

CXXXIII.

CANTICUM GRADUM.

POPULO VENTURO.

ECce nunc benedicite Dominum omnes servi Domini * qui statis in domo Domini, in atriis domus Dei nostri.

In noctibus extollite manus vestras in sancta * & benedicite Dominum.

Benedicat tibi Dominus ex Syon * qui fecit cœlum, & terram.

CXXXIV.

ALLELUIA.

DOCTRINÆ INDUCTIONIS.

Aña. *Ego cognobi, quod magnus est Dominus: & Deus noster super omnes deos.*

LAudate nomen Domini * laudate servi Domini.

Qui statis in domo Domini * in atriis domus Dei nostri.

Laudate Dominum, quia benignus Dominus * psallite nomini eius, quoniam suave est.

Quoniam Iacob elegit sibi Dominus * Israel in possessionem sibi.

Quia ego cognobi, quod magnus est Dominus * & Deus noster præ omnibus diis.

Omnia quæcumque voluit Dominus fecit * in cœlo, & in terra, in mari, & in omnibus abyssis.

Educens nubes ab extremo terræ * fulgura in plubiam fecit.

Qui producit ventos de thesauris suis * qui percussit primogenita Ægypti, ab homine usque ad pecus.

Et misit signa, & prodigia in medio tui, Ægypte * in Faraonem, & in omnes servos eius.

Qui percussit gentes multas * & occidit reges mirabiles.

Seon regem Amorrheorum, & Og regem Basan * & omnia regna Canaan occidit.

Et dedit terram eorum hereditatem * hereditatem Israel servo suo.

Domine, nomen tuum in æternum * Domine, memoriale tuum in sæculum sæculi.

Quia iudicabit Dominus populum suum * & in servis suis consolabitur.

Simulacra gentium argentum, & aurum * opera manuum hominum.

Os habent, & non loquentur * oculos habent, & non videbunt.

Aures habent, & non audiunt * nares habent, & non odorabunt.

Manus habent, & non palpabunt * pedes habent, & non ambulabunt.

Non clamabunt in gutture suo * neque enim est spiritus in ora ipsorum.

Similes illis fiant, qui faciunt ea * & omnes, qui confidunt in eis.

Domus Israhel benedicite Domino * domus Aaron benedicite Domino.

Domus Levi benedicite Domino * qui timetis Dominum, benedicite Domino.

Benedicat tibi Dominus ex Syon * qui habitat in Ierusalem.

CXXXV.

ALLELUIA.

BONA GRATIA LIBERATORUM.

Aña. *In humilitate nostra memor fuit nostri Dominus, & redemit nos de manu inimicorum nostrorum.*

COnfitemini Domino quoniam bonus * quoniam in sæculum misericordia eius.

Confitemini Deo deorum * quoniam in sæculum misericordia eius.

Confitemini Domino dominorum * quoniam in sæculum misericordia eius.

Qui fecit mirabilia magna solus * quoniam in sæculum misericordia eius.

Qui fecit cœlos intellectu * quoniam in sæculum misericordia eius.

Qui firmavit terram super aquas * quoniam in sæculum misericordia eius.

Qui fecit luminaria magna solus * quoniam in sæculum misericordia eius.

Solem in potestate diei * quoniam in sæculum misericordia eius.

Lunam & stellas in potestate noctis * quoniam in sæculum misericordia eius.

Qui percussit Ægyptum cum primitiis suis * quoniam in sæculum misericordia eius.

Et eduxit Israhel, e medio eius * quoniam in sæculum misericordia eius.

In manu forti, & brachii excelso * quoniam in sæculum misericordia eius.

Qui divisit mare rubrum in divisiones * quoniam in sæculum misericordia eius.

Et transduxit Israhel per medium eius* quoniam in sæculum misericordia eius.
Qui excussit Faraonem, & exercitum eius in mari rubro * quoniam in sæculum misericordia eius.
Qui transduxit populum suum per desertum* quoniam in sæculum misericordia eius.
Qui eduxit aquam de petra rupis * quoniam in sæculum misericordia eius.
Qui percussit gentes multas * quoniam in sæculum misericordia eius.
Et occidit reges mirabiles * quoniam in sæculum misericordia eius.
Seon regem Amorreorum * quoniam in sæculum misericordia eius.
Et Og regem Bassan * quoniam in sæculum misericordia eius.
Et omnia regna Canaan occidit * quoniam in sæculum misericordia eius.
Et dedit terram eorum hereditatem * quoniam in sæculum misericordia eius.
Hereditatem Israhel servo suo * quoniam in sæculum misericordia eius.
Quia in humilitate nostra memor fuit nostri Dominus*quoniam in sæculum misericordia eius.
Et redemit nos de manu inimicorum nostrorum * quoniam in sæculum misericordia eius.
Qui dat escam omni carni * quoniam in sæculum misericordia eius.
Confitemini Deo cœli * quoniam in sæculum misericordia eius.
Confitemini Domino, quoniam bonus * quoniam in sæculum misericordia eius.

CXXXVI.

PSALMUS DAVID, ET IHEREMIÆ.

SANCTORUM VOCES, QUI IN CABTIVITATE SUNT.

Super flumina Babilonis illic sedimus, & flevimus* dum recordaremur tui, Syon.
In salicibus in medio eius * ibi suspendimus organa nostra.
Quia illic interrogaberunt nos, qui cabtivos duxerunt nos verba canticorum * & qui adduxerunt nos, dixerunt nobis: Hymnum cantate nobis de canticis Syon.
Quomodo cantabimus canticum Domini * in terra aliena?
Si oblitus fuero tui Ierusalem * oblibiscatur me dextera mea.
Adhæreat lingua mea faucibus meis * si tui non meminero.
Si non præposuero Ierusalem * in principio lætitiæ meæ.
Memento Domine filiorum Edon in diebus Ierusalem * qui dixerunt: Exinanite, exinanite quousque ad fundamentum in ea.
Filia Babilonis misera * beatus qui retribuit tibi retributionem, quam tu retribuisti nobis.
Beatus, qui tenet * & allidet parvulos suos ad petram.

CXXXVII.

PSALMUS DAVID.

BONA GRATIA. PROPHETIA DAVID.

Aña. *In conspectu angelorum tuorum psallam tibi, Domine.*

Confitebor tibi Domine in toto corde meo, quoniam exaudisti omnia verba oris mei * & in conspectu angelorum tuorum psallam tibi.
Adorabo ad templum sanctum tuum * & confitebor nomini tuo.
Super misericordiam, & veritatem tuam * quoniam magnificasti super omnia nomen sanctum tuum.
In quacumque die invocabero te, velociter exaudi me Domine * multiplicasti animam meam in veritate tua.
Confiteantur tibi, Domine, omnes reges terræ * quoniam audierunt omnia verba oris tui.
Et cantent in canticis Domino, quoniam magna est gloria Domini * quoniam excelsus Dominus, & humilia respicit, & alta de longe agnoscit.
Si ambulabero in medio tribulationis, vivificabis me * & super iram inimicorum meorum extendisti manum tuam, & salbum me fecit dextera tua.
Domine, retribue pro me * Domine misericordia tua in æternum: opera manuum tuarum ne despicias.

CXXXVIII.

PRO VICTORI DAVID CANTICUM.

DECLARATIO JUSTI CUM DEI DICATIONE.

Aña. *Tu formasti me, posuisti super me manum tuam Domine.*

Domine probasti me, & cognobisti me* tu cognobisti sessionem meam, & resurrectionem meam: tu intellexisti cogitationes meas a longe.
Semitam meam, & limitem meum tu investigasti * & omnes vias meas prævidisti, quia non est dolus in lingua mea.
Ecce tu, Domine, cognobisti omnia * novissima, & antiqua.

Tu

Tu formasti me, & posuisti super me manum tuam * mirabilis facta est scientia tua ex me, confortata est, nec potero ad eam.
Quo ibo ab spiritu tuo * & a facie tua quo fugiam?
Si ascendero in cœlum tu ibi es * & si descendero in infernum ades.
Si sumsero pinnas meas ante lucem * & habitabero in postremis maris.
Etenim illuc manus tua deducet me * & tenebit me dextera tua.
Et dixi: Forsitan tenebræ conculcaberunt me* & nox inluminatio mea in deliciis meis.
Quia tenebræ non obscurabuntur a te * & nox sicut dies inluminabitur.
Sicut tenebræ eius, ita & lumen eius * quoniam tu possides renes meos, Domine.
Suscepisti me de utero matris meæ * confitebor tibi, Domine, quoniam terribiliter mirificatus es.
Mira opera tua, Deus * & anima mea novit nimis.
Non est occultatum os meum a te, quæ fecisti in occultis * & substantia mea in inferioribus terræ.
Imperfectum meum viderunt oculi tui * & in libro tuo omnes scribentur:
Dies firmabuntur * & nemo in eis.
Mihi autem nimis honorificati sunt amici tui Deus*valde confortatus est principatus eorum.
Dinumerabo eos, & super arena maris multiplicabuntur* & surrexi, & adhuc tecum sum.
Si occidas Deus peccatores, viri sanguinum declinate a me: quia dicitis in cogitationibus vestris * accipiant in vanitate civitates suas.
Nonne qui oderant te Deus, oderam illos * & super inimicos tuos tabescebam.
Perfecto odio oderam illos * & inimici facti sunt mihi.
Proba me Domine & scito cor meum * interroga me, & cognosce semitas meas.
Et vide si via iniquitatis in me est * & deduc me in via æterna.

CXXXIX.

PRO VICTORIA CANTICUM DAVID.

VOCES QUÆ ADVERSUS DEUM AGONIZANTUR.

Aña. *Domine Deus virtus salutis meæ, obumbra caput meum in die belli.*

ERipe me, Domine, ab homine malo * a viro iniquo libera me.
Qui cogitaberunt malitias in corde suo * tota die constituebant prælia.
Acuerunt linguas suas, sicut serpentes * venenum aspidum sub labiis eorum.
Conserva me, Domine, de manu peccatoris * ab hominibus iniquis libera me.
Qui cogitaberunt supplantare gressus meos* absconderunt supervi laqueos mihi.
Et funes extenderunt continuatis pedibus meis * iuxta iter scandala posuerunt mihi.
Dixi Domino: Deus meus es tu * exaudi vocem deprecationis meæ.
Domine Deus virtus salutis meæ * obumbra caput meum in die belli.
Ne tradas me, Domine, a desiderio meo peccatori * cogitaberunt adversum me, ne derelinquas me: ne umquam exaltentur.
Caput circuitus eorum * labor labiorum ipsorum operiet eos.
Cadent super eos carbones ignis; & in igne deiicies eos * & in miseriis non subsistunt.
Vir lingosus non dirigetur super terram * virum iniustum mala capiunt in interitu.
Cognobi, quoniam faciet Dominus iudicium inopis * & vindictam pauperis.
Verumtamen iusti confitebuntur nomini tuo* & habitabunt recti cum facie tua.

CXL.

CANTICUM DAVID.

ORATIO, QUI SECUNDUM DEUM PERFECTI SUNT.

DOmine, clamabi ad te, exaudi me * intende voci orationis meæ, dum clamabero ad te.
Dirigatur oratio mea sicut incensum in conspectu tuo* elebatio manuum mearum sacrificium vespertinum.
Pone, Domine, custodiam ori meo, & ostium circunstantiæ labiis meis * ut non declinet cor meum in verbum malum,
Ad excusandas excusationes in peccatis cum hominibus operantibus iniquitatem * & non comminabor cum electis eorum.
Corripiet me iustus in misericordia, & increpabit me * oleo autem peccatoris non impinguet caput meum.
Quoniam adhuc & oratio mea in beneplacitis eorum, absorti sunt continuati petræ iudices eorum * audierunt verba mea, quoniam potuerunt.
Sicut crassitudo terræ eructuat super terram* dissipata sunt ossa nostra secus infernum:
Quia ad te Domine Domine oculi mei * in te sperabi, ne auferas animam meam.

Cu-

Custodi me a laqueo, quem statuerunt mihi* & ab scandalis operantibus iniquitatem.

Cadent in retia eius peccatores* singulariter sum ego, donec transeam.

CXLI.

ERUDITIO DAVID, CUM ESSENT IN SPELUNCA.

VOCEM, QUI PROPTER DEUM PERFECTI SUNT.

Aña. *Effundam in conspectu Dei orationem meam, tribulationem meam ante ipsum pronunciabo.*

VOce mea ad Dominum clamabi * voce mea Deum deprecatus sum.

Effundam in conspectu Dei orationem meam* tribulationem meam ante ipsum pronunciabo.

In deficiendo in me spiritum meum * & tu cognobisti semitas meas.

In via hac quam ambulabam * absconderunt superbi laqueos mihi.

Considerabam a dextris, & videbam * & non erat qui cognosceret me.

Periit fuga mea * & non est, qui requirat animam meam.

Clamabi ad te, Domine, dixi: Tu es spes mea * portio mea in terra vibentium.

Intende voci orationis meæ, quia humiliatus sum nimis * libera me a persequentibus me quoniam confortati sunt super me.

Educ de carcere animam meam ad confitendum nomini tuo * me expectant iusti donec retribuas mihi.

CXLII.

CANTICUM DAVID.

ORATIO CONFESSIONIS.

Aña. *Auditam fac mihi mane misericordiam tuam.*

DOmine exaudi orationem meam * auribus percipe obsecrationem meam in veritate tua.

Exaudi me in tua iustitia, & ne intres in iudicio cum servo tuo * quia non iustificabitur in conspectu tuo omnis vibens.

Quia persequutus est inimicus animam meam * humiliavit in terra vitam meam.

Conlocavit me in obscuris sicut mortuos sæculi, & anxiatus est in me spiritus meus * in me turbatum est cor meum.

Memor fui dierum anticorum, & meditatus sum in omnibus operibus tuis * & in factis manuum tuarum meditabor.

Expandi manus meas ad te * anima mea velut terra sine aqua, velociter exaudi me.

Domine defecit spiritus meus, non avertas faciem tuam a me * & similis ero descendentibus in lacum.

Auditam fac mihi mane misericordiam tuam* quia in te sperabi Domine.

Demonstra mihi viam, per quam ambulem* quia ad te Domine animam meam lebabi.

Eripe me de inimicis meis, Deus meus, quoniam ad te confugibi * doce me facere voluntatem tuam, quia tu es Deus meus, spiritus tuus bonus deducet me in viam rectam.

Propter nomen tuum, Domine, vivificabis me in æquitate tua * & educes de tribulatione animam meam.

Et in misericordia tua disperdes inimicos meos; & perde omnes, qui tribulant animam meam * quoniam serbus tuus sum ego.

CXLIII.

PSALMUS DAVID.

Aña. *Misericordia mea, & refugium meum, susceptor meus, & liberator meus.*

BEnedictus Dominus Deus meus, qui docet manus meas ad bellum * digitos meos ad prælium.

Misericordia mea, & refugium meum * susceptor meus, & liberator meus.

Protector meus, & in ipso sperabi * subiciens populos sub me.

Domine, quid est homo, quod innotuisti ei * aut filius hominis, quod reputas eum.

Homo vanitatis similis factus est * dies eius sicut umbra præterierunt.

Domine inclina cœlos, & descende * tange montes, & fumigabunt.

Corusca coruscationes, & dissipabis eos * emitte sagittas tuas, & conturbabis eos.

Emitte manum tuam de alto, eripe & libera me de aquis multis * & de manu filiorum alienorum.

Quorum os locutum est vanitatem * & dextera eorum dextera iniquitatis.

Deus canticum novum cantabo tibi * in psalterio decem cordarum psallam tibi.

Qui das salutem regibus, & liberas David servum tuum de gladio maligno * eripe & libera me de aquis multis, & de manu filiorum alienorum.

Quorum os locutum est vanitatem * & dextera eorum dextera iniquitatis.

Quorum filii sicut novella plantationis * stabilita a iubentute sua.

Filiæ eorum decoratæ * circumornatæ ut similitudo templi.

Prom-

Promtuaria eorum plena * eructuantia ex hoc in illud.
Obes eorum fœtosæ abundantes in itineribus suis * bobes eorum crassi.
Non est ruina maceriæ * neque transitus, neque clamor in plateis eorum.
Beatum dixerunt populum, cui hæc sunt * beatus populus cuius est Dominus Deus eorum.

CXLIV.

HYMNUS DAVID. ALEP.

HYMNUS CUM DEI DICTIONE.

Aña. *Suabis Dominus universis, & miserationes eius super omnia opera eius.*

EXaltabo te Domine rex meus, & Deus meus * & benedicam nomen tuum in æternum, & in sæculum sæculi.
Per singulos dies benedicimus te * & laudamus nomen tuum in æternum, & in sæculum sæculi:
Magnus Dominus, & laudabilis nimis * & magnitudinis eius non est finis.
Generatio, & generatio laudabunt nomen tuum * & potentiam tuam pronunciabunt.
Magnificentiam maiestatis tuæ, & sanctitatem tuam loquentur * & mirabilia tua narrabunt.
Virtutem terribiliorum tuorum dicent * & magnificentiam tuam loquentur.
Memoriam abundantiæ suabitatis tuæ eructuabunt * & in tua iustitia exaltabuntur.
Miserator & misericors Dominus * patiens, & multum misericors, & sanctus in omnibus operibus suis.
Suabis Dominus universis * & miserationes eius super omnia opera eius.
Confiteantur tibi, Domine, omnia opera tua * & sancti tui benedicent tibi.
Gloriam regni tui dicent * & potentiam tuam loquentur.
Ut notam faciant filiis hominum potentiam tuam * & gloriam magnificentiæ regni tui.
Regnum tuum, Domine, regnum omnium sæculorum * & dominatio tua in omni progenie, & generatione.
Fidelis Dominus in verbis suis * & sanctus in omnibus operibus suis.
Erigit Dominus omnes qui ruunt * & corrigit omnes elisos.
Oculi hominum in te sperant Domine * & tu das escam illis in tempore opportuno.
Aperis tu manum tuam * & imples omnem animam benedictionem.
Iustus Dominus in viis suis * & sanctus in omnibus operibus suis.
Prope est Dominus omnibus * invocantibus eum in veritate.
Voluntatem timentium se faciet * & orationes eorum exaudiet, & salvos faciet eos.
Custodit Dominus omnes diligentes se * & omnes peccatores disperdet.
Laudem Domini loquetur os meum * & benedicet omnis caro nomini sancto eius in æternum, & in sæculum sæculi.

CXLV.

ALLELUIA.

HYMNUS CUM DEI DICTIONE.

Aña. *Dominus erigit elisos, Dominus solbet compeditos, Dominus inluminat cœcos.*

LAuda anima mea Dominum * laudabo Dominum in vita mea, psallam Deo meo quandiu ero.
Nolite confidere in principibus * neque in filiis hominum, in quibus non est salus.
Exiet spiritus eorum, & revertetur in terram suam * in illa die peribunt omnes cogitationes eorum.
Beatus cuius Deus Iacob adiutor eius * spes eius in Domino Deo ipsius, qui fecit cœlum & terram, mare & omnia, quæ in eis sunt.
Qui custodit veritatem a sæculo * facit iudicium iniuriam patientibus, & dat escam esurientibus.
Dominus erigit elisos, Dominus solbet compeditos, Dominus inluminat cœcos * Dominus diriget iustos.
Dominus custodit advenam; pupillum, & viduam suscipiet * & vias peccatorum exterminabit.
Regnabit Dominus in æternum * Deus tuus Syon in sæculum sæculi.

CXLVI.

ALLELUIA.

HYMNUS CUM DEI DICTIONE.

Aña. *Qui sanat contritos corde, & alligat contritiones eorum: magnus Dominus noster, & magna virtus eius.*

LAudate Dominum, quoniam bonus est psalmus * Deo nostro iucunda sit laudatio.
Ædificans Ierusalem Dominus * & dispersos Israhel congregans.
Qui sanat contritos corde * & alligat contritiones eorum.
Qui numerat multitudinem stellarum * & omnibus eis nomina vocat.

Ma-

Magnus Dominus noster, & magna virtus eius * & sapientiæ eius non est numerus.
Suscipiet mansuetos Dominus * humiliat autem peccatores usque ad terram.
Incipite Domino in confessione * psallite Deo nostro in cithara.
Qui operit cœlum nubibus * & parat terræ plubiam.
Qui producit in montibus fœnum * & herbam servituti hominum.
Qui dat iumentis escam ipsorum * & pullis corborum invocantibus eum.
Non in viribus equi voluntatem habebit * neque in tabernaculis viri beneplacitum est ei.
Beneplacitum est Domino super timentes eum * & in eos, qui sperant in misericordia eius.

CXLVII.

ALLELUIA.

HYMNUS CUM DEI DICTIONE.

Aña. *Iherusalem lauda Dominum ; Deum tuum Syon lauda.*

LAuda Iherusalem Dominum * conlauda Deum tuum Syon.
Quoniam confortavit seras portarum tuarum * benedixit filios tuos in te.
Qui posuit fines tuos pacem * adipe frumenti satians te.
Qui emittit eloquium suum terræ * velociter currit sermo eius.
Qui dat nibem sicut lanam * nebulam velut cinerem adspargit.
Qui emittit cristallum suum tamquam frusta panis * ante faciem frigoris eius quis subsistit.
Mittit verbum suum, & liquefaciet ea * flat spiritus eius, & fluent aquæ.
Pronuncians verbum suum Jacob * iustitia, & iudicia sua Israhel.
Non fecit taliter omni nationi eius * & iudicia sua non manifestabit eis.

CXLVIII.

ALLELUIA.

HYMNUS CUM DEI DICTIONE.

LAudate Dominum de cœlis * laudate eum in excelsis.
Laudate eum, omnes angeli eius * laudate eum, omnes virtutes eius.
Laudate eum sol & luna * laudate eum omnes stellæ & lumen.
Laudate eum cœli cœlorum * & aquæ, quæ super cœlos sunt, laudent nomen Domini.
Quia ipse dixit, & facta sunt * ipse mandavit, & creata sunt.
Statuit ea in æternum, & in sæculum sæculi * præceptum posuit & non preteribit.
Laudate Dominum a terra * dracones & omnes abyssi.
Ignis grando nix glacies spiritus tempestatis * qui facitis verbum eius.
Montes, & omnes colles * ligna fructifera, & omnes cedri.
Bestiæ, & universa pecora * serpentes, & volucres pinnatæ.
Reges terræ, & omnes populi * principes, & iudices terræ.
Iubenes, & virgines, seniores cum iunioribus * laudent nomen Domini.
Quia exaltatum est nomen eius solius * confessio eius super cœlum, & terram.
Et exaltabit cornu populi sui * hymnus omnibus sanctis eius filiis populo adpropinquanti sibi.

CXLIX.

ALLELUIA.

CAntate Domino canticum nobum * laus eius in Ecclesiis sanctorum.
Lætetur Israhel in eo, qui fecit ipsum * & filii Syon exultent super regem suum.
Laudent nomen eius in choro * in tympano, & psalterio psallant ei.
Quia beneplacitum est Domino in populo suo * & exaltabit mansuetos in salute.
Exultabunt sancti in gloria * & lætabuntur in cubilibus suis.
Exaltationes Dei in faucibus eorum * & gladii bis acuti in manibus eorum.
Ad faciendam vindictam in nationibus * increpationes in populis.
Ad alligandos reges eorum in compedibus * & nobiles eorum in vinculis ferreis.
Ut fiat in eis iudicium conscriptum * gloria hæc est omnibus sanctis eius.

CL.

ALLELUIA.

LAudate Dominum in sanctis eius * laudate eum in firmamento virtutis eius.
Laudate eum in potentatibus eius * laudate eum secundum multitudinem magnitudinis eius.
Laudate eum in sono tubæ * laudate eum in psalterio, & cithara.
Laudate eum in tympano, & coro * laudate eum in cordis, & organo.
Laudate eum in cymbalis bene sonantibus * lau-

laudate eum in cymbalis iubilationum * omnis spiritus laudet Dominum.

CLI.

HIC PSALMUS PROPRIE SCRIPTUS IN DAVID EXTRA NUMERUM CUM PUGNATOR ESSET ADVERSUS GOLIAM SOLUS.

PUsillus eram inter fratres meos * & adolescentior in domo patris mei.
Pascebam obes patris mei * manus meæ fecerunt organum, & digiti mei abtaberunt psalterium.
Et quis adnuntiabit Domino meo * ipse Dominus exaudibit me.
Ipse exauditor omnium * ipse misit angelum suum, & tulit me de obibus patris mei, & unxit me in misericordia unctionis suæ.
Fratres autem mei boni, & magni * & non fuit in eis beneplacitum Domino.
Exibi obviam alienigenæ * & denutrabit me in simulacris suis.
Ego autem evaginato ab eo habens ipsius gladio amputabi caput eius * & abstuli opprobrium a filiis Israel.

EXPLICIT LIBER PSALMORUM.

INCIPIUNT CANTICI.

Aña. *Apparuit Dominus de monte Faran, & cum eo sanctorum milia.*

CANTICUM DEUTERONOMII.
Capitulo 33.

DOminus de Sina veniet : & de Seir ortus est nobis.

Apparuit Dominus de monte Faran : & cum eo sanctorum milia.

In dextera eius ignea lex : dilexit populos.

Omnes sancti in manu illius sunt : & qui adpropinquant pedibus eius accipient de doctrina illius.

Manus eius pugnabunt pro eo : & adiutor illius contra adversarios eius erit.

Catulus leonis fluet largiter de Basan : habundantia perfruetur : & plenus erit benedictione Domini mane, & meridie possidebit.

Quasi primogenita tauri pulcritudo eius cornua rinocerotis cornua illius : in ipsis ventilabit gentes usque ad terminos terre.

II.

CANTICUM ESAIE PROPHETE
Capitulo 8. & 9.

Aña. *Deus fortis super tronum David sedebit ut confirmet illud usque in sempiternum.*

LIga testimonium & signa legem in discipulis meis : expectabo Dominum, qui abscondit faciem suam a domo Jacob & prestolabor eum.

Ecce ego & pueri quos dedit mici Dominus in signum & in portentum Srahelis : a Domino exercituum, qui habitat in monte Syon.

Et quum dixerint ad vos querite a pitonibus : & a divinis, qui stridant in incantationibus suis.

Numquid non populus a Deo suo requirit pro vivis ac mortuis : & ad legem magis, & ad testimonium.

Quod si non dixerint iuxta verbum hoc : non erit eis matutina lux.

Et transibit per eam, & corruet & esuriet : & cum esurierit irascetur & maledicet regi suo & Deo suo.

Et suscipiet * sursum : & ad terram intuebitur. * suspiciet

Et ecce tribulatio, & tenebre, dissolutio & angustia & caligo persequens : & non poterit avolare de angustia sua.

Primo tempore allebata est terra Zabulon, & terra Neptalim : & in novissimo adgravata est via maris trans Jordanem Galilee.

Gentium populus qui sedebat in tenebris vidit lucem magnam : habitantibus in regione umbre mortis, lux horta est eis.

Multiplicasti gentem, non magnificasti letitiam letabuntur coram te sicut letantur in messe : sicut exultant victores, quando dividunt spolia.

Iugum enim honeris eius, & virgam humeris eius & sceptrum exactoris eius : superasti sicut in die Madian.

Quia omnis violenta predatio cum tumultu & vestimentum mixtum sanguine : erit in combustione & cibus ignis.

Parvulus enim natus est nobis filius datus est nobis : & factus est principatus eius super humeros eius.

Et vocabitur nomen eius : Admirabilis consiliarius.

Deus fortis pater futuri seculi : princeps pacis.

Multiplicabitur eius imperium : & pacis eius non erit finis.

Super solium David sedebit & super regnum eius : ut confirmet illut & corroboret in iudicio & iustitia amodo & usque in sempiternum.

Zelus Domini exercituum : faciet hoc.

III.

CANTICUM ESAIE PROPHETE.

Capitulo 10. & 11.

Aña. *Radix Gesse qui stat in signum populorum ipsum gentes deprecabuntur.*

ECce Dominator Dominus exercituum confringet launculam in terrore : & excelsi statura succidentur & sublimes humiliabuntur.

Et subvertentur condensa saltus ferro : & Libanus cum excelsis cadet.

Et egredietur virga de radice Jesse : & flos de radice eius ascendet.

Et requiescet super eum spiritus Domini, spiritus sapientie & intellectus, spiritus consilii & fortitudinis, spiritus scientie & pietatis : & replebit eum spiritu timoris Domini.

Non secundum visionem oculorum iudicabit : neque secundum auditum aurium arguet : set iudicabit in iustitia pauperes & arguet in equitate pro mansuetis terre.

Et percutiet terram virga horis sui : & spiritu labiorum suorum interficiet impium.

Et erit iustitia cingulum lumborum eius : & fides cinctorium renum eius.

Habitabit lupus cum agno : & pardus cum edo accubabit.

Vitulus & leo & obis simul morabuntur : & puer parvulus minabit eos.

Vitulus & ursus pascentur : & simul requiescent catuli eorum.

Et leo quasi bos comedet paleas : & delectabitur infans ab ubere.

Super foramine aspidis & in cabernam reguli : qui ablactatus fuerit manum suam mittit.

Non nocebunt & non occident in universo monte sancto meo, quia repleta est terra scientia Domini : sicut aqua maris operientis in die illa.

Radix Gesse qui stat in signum populorum : ipsum gentes deprecabuntur & erit sepulcrum eius gloriosum.

IV.

CANTICUM ESAIE PROPHETE

Capitulo 30.

DEus iudicii Dominus : beati omnes qui expectant eum.

Populus enim Syon habitabit in Ierusalem plorans : nequaquam plorabis miserans miserebitur tui.

Ad vocem clamoris tui : statim ut audierit respondebit tibi.

Et dabit tibi Dominus panem artum & aquam brebem : & non faciet avolare a te ultra doctorem tuum.

Et erunt oculi tui videntes preceptorem tuum : & aures tue audient verbum post tergum monentis.

Hec via ambulate in ea neque ad dexteram neque ad sinistram, & contaminabis lamminas sculptilium argenti tui : & vestimentum conflatilis auri tui & disperges ea sicut inmunditiam menstruate. Egredere dices ei.

Et dabitur plubia semini tuo ubicumque seminaberis in terra : & panis frugum terre erit uberrimus & pinguis.

Pascentur in possessione tua in die illa agnus spatiose & tauri tui & pulli asinorum tuorum qui operantur terram : commixtum migma comedent : sic in area ut ventilatum est.

Et erunt super omnem montem excelsum & super omnem collem elebatum rivi currentium aquarum : in die interfectionis multorum cum ceciderit turris.

Et erit lux lune sicut lux solis : & lux solis erit septempliciter sicut lux septem dierum : in die qua alligaberit Dominus vulnus populi sui & percussuram plage eius sanaberit.

Ecce nomen Domini venit de longinquo : ardens furor eius & gravis ad portandum.

Labia eius repleta sunt indignatione : & lingua eius quasi ignis devorans.

Spiritus eius velut torrens inundans usque ad medium collium eternorum ad perdendas gentes in nicilum : & frenum erroris quod erat in maxillis populorum.

Canticum erit vobis sicut nox sanctificate solemnitatis : & letitia cordis sicut qui pergit cum tibia ut intret in montem Domini ad fortem Srahel.

Et auditam faciet Dominus gloriam vocis sue : & terrorem bracii sui ostendet in comminatione furoris & flamme ignis devorantis.

Allidet in turbine : & in lapide grandinis.

A voce enim Domini pabebit Assur virga percussus : & erit transitus virge fundatus quam requiescere faciet Dominus super eum.

In tymphanis & citharis : & bellis precipuis expugnabit eum.

Flatus enim Domini : sicut torrens sulforis succendens eum.

V.

CANTICUM ESAIE PROPHETE

Capitulo 35.

Aña. *Ecce Deus noster veniet & salvos nos faciet.*

COnfortate manus dissolutas : & genua debilia roborate.

Dicite pusillanimes : confortamini & nolite timere.

Ecce Deus vester ultionem adducit retributionis : Deus ipse veniet & salvos nos faciet.

Tunc aperientur oculi cecorum : & aures surdorum patebunt.

Tunc saliet sicut cerbus claudus : & aperta erit lingua mutorum.

Quia scisse sunt in deserto aque & torrentes in solitudine : & que erant arida in stagna & sitientes in fontes aquarum.

In cubilibus in quibus prius dracones habitabant horietur viror calami & iunci : & erit ibi semita & via & via sancta vocabitur.

Non transibit per eam pollutus set hec erit nobis directa via : ita ut stulti non errent per eam.

Non erit ibi leo & mala bestia non ascendet per ea : nec invenietur ibi.

Et ambulabunt qui liberati fuerint & redemti a Domino : convertentur & venient in Syon cum laude & letitia sempiterna super capita eorum.

Gaudium & letitiam obtinebunt : & fugiet dolor & gemitus.

VI.

CANTICUM ESAYE PROPHETE

Capitulo 40.

Aña. *Parate viam Domino rectas facite semitas Dei nostri.*

COnsolamini consolamini popule meus : dicit Dominus Deus vester.

Loquimini ad cor Iherusalem & vocate eam quoniam completa est malitia eius, dimisse sunt iniquitates illius : suscepit de manu Domini duplicia pro omnibus peccatis suis.

Vox clamantis in deserto parate viam Domino : rectas facite in solitudine semitas Dei nostri.

Omnis vallis exaltabitur : & omnis mons & collis humiliabitur.

Et erunt praba in directa : & aspera in vias planas.

Et revelabitur gloria Domini : & videbit omnis caro pariter quod hos Domini locutum est.

Vox dicentis clama : & dixi quid clamabo.

Omnis caro fenum : & omnis gloria eius quasi flos agri.

Et siccatum est fenum & cecidit flos : quia spiritus Domini sufflabit in eo.

Vere fenum est populus & siccatum est fenum & cecidit flos : verbum autem Domini Dei nostri stabit in eternum.

Super montem excelsum ascende tu qui evangelizas Syon exalta in fortitudine vocem tuam : qui evangelizas Iherusalem exalta & noli timere : dic civitatibus Juda, ecce Deus vester.

VII.

CANTICUM ESAYE PROPHETE

Aña. *Ecce Dominus in fortitudine veniet & bracium eius cum dominatione.*

ECce Dominus Deus in fortitudine veniet : & bracium eius dominabitur.

Ecce merces eius cum eo : & opus illius coram ipso.

Sicut pastor gregem suum pascit & in bracio suo congregabit agnos & in sinu suo levabit : fetas ipse portabit.

Quis mensus est pugillo aquas : & celos palmo ponderabit.

Quis appendit tribus digitis molem terre : & librabit in pondere montes & colles in statera?

Quis adiubit spiritum Domini : aut quis consiliarius eius fuit & ostendit illi?

Quum quo inid * consilium & instruxit eum; & docuit eum semitam iustitie; & erudibit eum scientia : & viam prudentie ostendit illi.

* Fortè : iniit.

Ecce gentes quasi stille situle : & quasi momentum instatere reputate sunt.

Ecce insule quasi pulvis exiguus & Libanus non sufficiet ad succendendum : & animalia eius non sufficient ad holocaustum.

Omnes gentes quasi non sint sic sunt coram

ram eo : & quasi nicilum & inane reputate sunt ei.

VIII.

CANTICUM ESAYE PROPHETE

Capitulo 42.

CAntate Domino canticum nobum : laus eius ab extremis terræ.

Qui descenditis in mare & plenitudo eius : insule & habitatores earum.

Sublebetur desertum & civitates eius : in domibus habitabit Cedar.

Laudate eum habitatores petræ : de vertice montium clamate.

Ponent Domino gloriam : & laudem eius in insulis nuntiabunt.

Dominus sicut fortis egredietur : & sicut vir preliator suscitabit zelum.

Vociferabitur & clamabit : & super inimicos suos confortabitur.

Tacui semper silui patiens fui : sicut pariens loquar.

Dissipabo & obsorbebo simul desertos faciam montes & colles : & omne germen eorum exiccabo.

Ponam flumina in insulas : & stagna arefaciam.

Et deducam cecos in viam quam nesciunt : & in semitis quas ignoraberunt ambulare eos faciam.

Ponam tenebras coram eis in luce : & prava in recta.

IX.

CANTICUM ESAYE PROPHETE

Capitulo 49.

Aña. *Consolatus est Dominus populum suum: & pauperum suorum miserebitur.*

HEc dicit Dominus redemtor Srahel sanctus eius : ad contemtibilem animam & abominatam gentem ad servum dominorum.

Reges videbunt & consurgent principes & adorabunt propter Dominum quia fidelis est : & sanctus Srahel qui elegit te.

Hec dicit Dominus, tempore placito exaudibi te : & in die salutis auxiliatus sum tui.

Et serbabi & dedi te in fedus populi : ut suscitares terram & possideres hereditates dispersas.

Ut diceres his qui vincti sunt exite : & his qui in tenebris sunt revelamini.

Super vias pascentur : & in omnibus planis pascua eorum.

Non esurient neque sitient & non percutiet eos estus & sol : quia miserator eorum reget eos & ad fontes aquarum potabit illos.

Et ponam omnes montes meos in via : & semite mee exaltabuntur.

Ecce isti de longe venient & ecce illi ab Aquilone & mari : & isti de terra australi.

Laudate celi & exulta terra, iubilate montes laudem : quia consolatus est Dominus populum suum & pauperum suorum miserebitur.

X.

CANTICUM ESAYE PROPHETE

Capitulo 51.

Aña. *Salus mea in sempiternum erit dicit Dominus & iustitia mea in jeneratione & generatione.*

ADtendite ad me popule meus : & tribus mea me audite.

Quia lex a me exiet : & iudicium meum in luce populorum requiescet.

Prope est iustus meus & egressus est salbator meus : & bracia mea populos iudicabunt.

Me enim insule expectabunt : & bracium meum sustinebunt.

Lebate in celum oculos vestros : & videte sub terra deorsum.

Quia celi sicut fumus liquescent & terra sicut vestimentum adteretur : & habitatores eius sicut hec interibunt.

Salus autem mea in sempiternum erit : & iustitia mea non deficiet.

Audite me qui scitis iustum populum : lex mea in corda eorum.

Nolite timere obprobrium hominum : & blasfemias eorum ne metuatis.

Sicut enim vestimentum sic comedet eos vermis : & sicut lanam sic devorabit eos tinea.

Salus autem mea in sempiternum erit : & iustitia mea in generatione & generatione.

Consurge consurge induere fortitudine bracium Domini : consurge sicut in diebus antiquis in generationibus seculorum.

Numquid non tu percusisti supervum : vulnerasti draconem?

Numquid non tu exsiccasti mare : aquam abyssi veementis.

Qui posuisti profundum maris viam : ut transirent liberati.

Et nunc qui redemti sunt a Domino convertentur & venient in Syon laudantes : & letitia sempiterna super capita eorum.

Gaudium & letitiam obtinebunt : & fugiet dolor & gemitus.

Ego

Ego ego ipse consolabor vos: ayt Dominus.

XI.

CANTICUM ESAYE PROPHETE

Capitulo 52.

Aña. *Quam pulcri super montes pedes adnuntiantis pacem predicantis salutem dicentis regnabit Dominus Deus tuus.*

* induere

COnsurge consurge induere fortitudine tua Syon : indere * vestimentis glorie tue Iherusalem civitas sancta.

Quia non adiciet ultra ut pertranseat per te incircumcisus & inmundus : excutere de pulvere consurge sede Iherusalem, solbe vincula colli tui captiba filia Syon.

Quia hæc dicit Dominus, gratis venumdati estis : & sine argento redimemini.

Quia hec dicit Dominus Deus, in Egypto descendit populus meus in principio ut colonus esset ibi : & Assur absque ulla causa calumniatus est eum.

Et nunc : quid mici est hec dicit Dominus; quoniam ablatus est populus meus gratis.

Dominatores eius inique agunt dicit Dominus : & iugiter tota die nomen meum blasfematur.

Propter hoc sciet populus meus nomen meum in die illa : quia ego ipse qui loquebar ecce adsum.

Quam pulcri super montes pedes evangelizantis & prædicantis pacem : adnuntiantis bonum predicantis salutem dicentis Syon, regnabit Dominus Deus tuus.

Vox speculatorum tuorum lebaberunt vocem simul laudabunt : quia oculum ad oculum videbunt quum converterit Dominus Syon.

XII.

CANTICUM ESAYE PROPHETE

Capitulo 56.

Aña. *Iuxta est salus mea ut veniat & iustitia mea ut reveletur ayt Dominus.*

HEc dicit Dominus, custodite iudicium & facite iustitiam : quia iuxta est salus mea ut veniat & iustitia mea ut reveletur.

Beatus vir qui facit hoc : & filius hominis qui adprehendit istut.

Custodiens sabbatum ne polluat illut : custodiens manus suas ne faciat omnem malum.

Et non dicat filius advene qui aderet Domino dicens : separationem dividet me Dominus a populo suo.

Et non dicat eunucus, ecce ego lignum aridum : quia hec dicit Dominus eunucis.

Qui custodierint sabbata mea & elegerint que volui & tenuerint fedus meum : dabo eis in domo mea & in muris meis locum & nomen melius a filiis & a filiabus nomen sempiternum dabo eis quod non peribit.

Et filius advene qui aderet Domino ut colant eum : & qui diligunt nomen eius ut sint ei in servos.

Omnem custodientem sabbatum ne polluat illut & tenentes fedus meum : adducam eos in monte sancto meo & letificabo eos in domo orationis mee.

Holocausta eorum & victime eorum placebunt mici super altari meo : quia domus mea domus orationis vocabitur cuntis populis ayt Dominus Deus qui congregat dispersos Srahel.

XIII.

CANTICUM ESAYE PROPHETE

Capitulo 62.

Aña. *Dicite filie Syon : ecce salbator tuus venit.*

IUrabit Dominus in dextera sua : & in bracio fortitudinis sue.

Si dedero tritticum tuum ultra cibum inimicis tuis : & si biberint filii alieni vinum tuum in quo tu laborasti.

Quia qui congregabunt illut comedent & laudabunt Dominum : & qui comportant illut vibent in atriis sanctis meis.

Transite transite per portas, preparate viam populo meo : planum facite iter & eligite lapides.

Elevate signum ad populos : ecce Dominus auditum fecit ab extremis terre.

Dicite filie Syon, ecce Salvator tuus venit : ecce merces eius cum eo & opus illius coram ipso.

Et vocabunt eos populus sanctus & redemti a Domino : tu autem vocaberis civitas quesita & non derelicta.

XIV.

CANTICUM EX EVANGELIO SECUNDUM LUCAM.

Capitulo I.

Aña. *Fecit mici magna qui potens est & sanctum nomen eius & misericordia eius in omni progenie & generatione.*

MAgnificat anima mea Dominum : & exultabit spiritus meus in Deo salutari meo.

Quia

Quia respexit humilitatem ancille sue : ecce enim ex hoc beatam me dicent omnes generationes.

Quia fecit mici magna qui potens est & sanctum nomen eius : & misericordia eius in progenies & progenies timentibus eum.

Fecit potentias in bracio suo : dispersit supervos mente & intellectu cordis sui.

Deposuit potentes de sede : & exaltabit humiles.

Esurientes replebit bonis : & divites dimisit inanes.

Suscepit Srahel puerum suum memorari misericordie sue : sicut locutus est ad patres nostros Abraham & semini eius usque in seculum.

XV.

CANTICUM ESAIE PROPHETE.

Capitulo 45.

Aña. *Aperiatur terra & germinet salbatorem & iustitia oriatur simul.*

Rorate celi desuper : & nubes pluant iustum.

Aperiatur terra & germinet salvatorem : & iustitia oriatur simul ego Dominus creabi ea.

Ve qui contradicit finctori suo : testa de samiis terre.

Numquid dicit lutum figulo suo quid facis : & opus tuum absque manibus est?

Ve qui dicit patri quid generas : & mulieri quid parturis.

Hec dicit Dominus sanctus Srahel plastes eius : ventura interrogate me super filios meos & super opus manuum mearum mandate mici.

Ego feci terram : & hominem super eam creabi ego *.

* Hoc pronomen ego in MS. extat initio versûs sequentis.

Manus mee tetenderunt celos : & omni militie eorum mandabi.

Ego suscitabo eum ad iustitiam : & omnes vias eius dirigam.

Ipse edificabit civitatem meam : & captivitatem meam dimittet.

Non in pretio neque in muneribus : dicit Dominus Deus exercituum.

Hec dicit Dominus, labor Egypti : & negotiatio Eziopie & Sabaim.

Viri sublimes ad te transibunt & tui erunt : post te ambulabunt, victi manibus pergent & te adorabunt teque deprecabuntur.

Tantum in te est Deus & non est absque te Deus : vere tu es Deus absconditus Deus Srahel salvator.

Confusi sunt & erubuerunt simul omnes habierunt in confusione fabricatores errorum : Srahel salvatus est in Domino salute eterna.

Non confundemini : & non erubescetis usque in seculum seculi.

Quia hec dicit Dominus creans celos ipse Deus formans terram & faciens eam : ipse plastes eius.

Non in vanum creabit eam : set ut habitaretur formabit eam.

Ego Dominus & non est alius : non in abscondito locutus sum in loco terre tenebroso.

Non dixi semini Jacob, frustra queritis me : ego Dominus loquens iustitiam & adnuncians recta.

Congregamini & venite : & accedite simul qui salvatis ex gentibus.

Nescierunt qui lebant signum sculpture sue : & rogant Deum non salvantem.

Adnunciate & venite & consiliamini simul : quis auditum fecit hoc ab initio ex tunc predixit illut.

Numquid non ego Dominus & non est ultra Deus absque me? : Deus iustus & salvans non est preter me.

Convertimini ad me & salvi eritis omnes fines terræ : quia ego Dominus & non est alius.

In memetipsum iurabi & egredietur de ore meo iustitie verbum & non revertetur : quia mici curbabunt omnia genu & iurabit omnis lingua.

Ergo in Domino dicent mee sunt iustitie, & imperium ad eum veniet : & confundantur omnes qui repugnant ei.

In Domino iustificabitur : & laudabitur omne semen Srahel.

XVI.

CANTICUM DE EVANGELIO SECUNDUM LUCAN.

Capitulo 2.

Aña. *Ego in Domino gloriabo gaudebo in Deo Ihesu meo.*

Nunc dimittis servum tuum Domine secundum verbum tuum in pace : quia viderunt oculi mei salutare tuum quod preparasti ante faciem omnium populorum.

Lumen ad revelationem gentium : & gloriam plevis tue Srahel.

XVII.

XVII.

CANTICUM ESAYE PROPHETE

Capitulo 60.

Aña. *Inluminare Iherusalem adest enim lumen tuum.*

SUrge inluminare Iherusalem quia venit lumen tuum : & gloria Domini super te orta est.

Quia ecce tenebre operient terram : & caligo populos.

Super te autem orietur Dominus : & gloria eius in te videbitur.

Et ambulabunt gentes in lumine tuo : & reges in splendore ortus tui.

Leba in circuitu oculos tuos & vide : omnes isti congregati sunt & venerunt tibi.

Filii tui de longe venient : & filie tue in latere surgent.

Tunc videbis & aflues : & admirabitur & dilatabitur cor tuum.

Quando conversa fuerit ad te multitudo maris : fortitudo gentium venerit tibi.

Inundatio camelorum operiet te : dromedarie Madian & Eva.

Omnes de Sabaa venient aurum & tus deferentes : & laudem Domino adnuntiantes.

Omne pecus Cedar congregabitur tibi : arietes Nabahot ministrabunt tibi.

Offerentur super placabili altari meo : & domus maiestatis mee glorificabo.

Qui sunt isti qui ut nubes volant : & quasi columbe ad fenestras suas.

Me enim insule expectabunt : & nabes maris in principio.

Ut adducant filios tuos de longe, argentum eorum & aurum eorum cum eis in nomine Domini Dei tui : & sancti Srahel quia glorificabit te.

Et edificabunt filii peregrinorum muros tuos : & reges eorum ministrabunt tibi.

In indignatione enim mea percussi te : & in reconciliatione mea misertus sum tui.

Et aperientur porte tue iugiter die ac nocte : & non claudentur.

Ut afferatur ad te fortitudo gentium : & reges eorum adducantur.

Gens enim & regnum quod non servierit tibi peribit : & gentes in solitudine vastabuntur.

Gloria Libani ad te veniet & abies & buxus & pinus simul ad ornandum locum sanctificationis mee : & locum pedum meorum glorificabo.

Et venient ad te curbi filii eorum qui humiliaberunt te : & adorabunt vestigia pedum tuorum omnes qui detraebant tibi.

Et vocabunt te civitatem Domini Syon sancti Srahel : pro eo quod non fuisti derelicta & odio habita & non erat qui per te transiret.

Ponam te in supervia seculorum : gaudium in generatione & generationem.

Et sugges lac gentium : & mamillas regum lactaberis.

Et scies quia ego Dominus salvans te : & redemtor tuus fortis Jacob.

Pro ere afferam aurum & pro ferro afferam argentum & pro lignis hes : & pro lapidibus ferrum.

Et ponam visitationem tuam pacem : & prepositos tuos iustitiam.

Non audietur iniquitas ultra in terra tua : vastitas & contritio in terminis tuis.

Et occupabit salus muros tuos : & portas tuas laudatio.

Non erit tibi amplius sol ad lucendum per diem neque splendor lune inluminabit te : set erit tibi Dominus in lucem sempiternam & Deus tuus in gloriam tuam.

Non occidet ultra sol tuus & luna tua non minuetur : quia Dominus erit tibi in lucem sempiternam & complebuntur dies luctus tui.

Populus autem tuus omnes iusti, in perpetuum hereditabunt terram : germen plantationis mee opus manuum mearum ad glorificandum.

Minimus erit in mille : & parvulus in gentem fortissimam.

Ego Dominus in tempore eius : subito faciam istut.

XVIII.

CANTICUM IHEREMIE PROPHETE

Capitulo 31.

HEc dicit Dominus: vox in excelso audita est lamentationis : fletus & ululatus: Racel plorans filios suos & noluit consolari super eos quia non sunt.

Hec dicit Dominus : quiescat vox tua a ploratu & oculi tui a lacrimis : quia est merces operi tuo ayt Dominus.

Et revertentur de terra inimici & est spes novissimis tuis ayt Dominus : & revertentur filii ad terminos suos.

Audiens audibi Efrain transmigrantem : castigasti me & eruditus sum quasi iubenculus indomitus.

Con-

Converte me & revertar : quia tu es Deus meus.

Postquam enim convertisti me egi penitentiam : & postquam ostendisti mici percussi femur meum.

Confusus sum & erubui : quoniam sustinui obprobrium adulescentie mee.

Si filius honorabilis mici Efrain si puer delicatus : quia ex quo locutus sum de eo adhuc recordabor eius.

Idcirco conturbata sunt viscera mea super eum : miserans miserebor eius ayt Dominus.

Statue tibi speculum pone tibi amaritudines : dirige cor tuum in viam rectam in qua tu ambulasti.

Revertere virgo Srahel revertere ad civitates tuas : usquequo deliciis disolveris filia vaga quia creabit Dominus novum super terram : FEMINA CIRCUMDABIT VIRUM.

INCIPIUNT CANTICI DE QUADRACESIMA DICENDI.

XIX.

CANTICUM ESAYE PROPHETE

Capitulo 58.

CLama ne cesses dicit Dominus : quasi tuba exalta vocem tuam.

Et adnuntia populo meo scelera eorum : & domui Jacob peccata eorum.

Me enim de die in diem querunt : & scire vias meas volunt.

Quasi gens que iustitiam fecerit : & que iudicium Dei sui non dereliquerit.

Rogant me iudicia iustitie : adpropinquare Deo volunt.

Quare ieiunabimus & non aspexisti : humiliabimus animas nostras & nescisti?

Ecce in diem ieiunii vestri invenitur voluntas vestra : & omnes debitores vestros repetitis.

Ecce ad lites & ad contentiones ieiunatis : & percutitis pugno impie.

Nolite ieiunare sicut usque ad hanc diem : ut audiatur in excelso clamor vester.

Numquid tale est ieiunium quod elegi : per diem affligere hominem animam suam?

Numquid contorquere quasi circulum caput suum : & saccum & cinerem sternere?

Numquid istum vocabi ieiunium : & diem acceptabilem Domino?

Nonne hoc est magis : ieiunium quod elegi.

Dissolve colligationes impietatis : solve fasciculos deprimentes.

Dimitte eos qui confracti sunt liberos : & omne honus eorum disrumpe.

Frange esurienti panem tuum : & egenos vagosque induc in domum tuam.

Quum videris nudum operi eum : & carnem tuam ne dispexeris.

Tunc erumpet quasi mane lumen tuum : & sanitas tua citius orietur.

Et anteibit faciem tuam iustitia : & gloria Domini colliget te.

Tunc invocabis & Dominus exaudiet : clamabis & dicet : ecce adsum.

XX.

CANTICUM IHEREMIE PROPHETE.

Tren. *Capitulo* 5.

REcordare Domine quid acciderit nobis : intuere & respice obprobrium nostrum.

Hereditas nostra versa est ad alienos : domus nostra ad extraneos.

Pupilli facti sumus absque patre : matres nostre quasi vidue.

Aquas nostras pecunia bibimus : & ligna nostra pretio comparabimus.

Cervicibus minabamur : lassis non dabatur requies.

Egipto dedimus manum & Assiriis dedimus colla nostra : ut saturaremur pane.

Patres nostri peccaberunt & non sunt : nos autem iniquitates eorum portabimus.

Servi dominati sunt nobis : & non fuit qui redimeret nos de manibus eorum.

In animabus nostris afferabamur panem nobis : a facie gladii in deserto.

Pellis nostra quasi clibanus exusta est : a facie tempestatum famis.

Mulieres in Syon humiliaberunt : & virgines in civitatibus Juda.

Principes manum suspensi sunt : & facies senum non erubuerunt.

Adolescentibus impudice abusi sunt : & pueri in ligno corruerunt.

Senes de portis defecerunt : & iubenes de coro psallentium.

Defecit gaudium cordis nostri versus est in luctu corus noster , cecidit corona capitis nostri : ve nobis quoniam peccabimus.

Propterea mestum factum est in dolore cor nostrum, ideo contenebrati sunt oculi nostri propter montem Syon quia disperiit : vulpes ambulaberunt per eum.

Tu

Tu autem Domine in eternum permanes: & solium tuum in generatione & generatione.

Quare ergo in perpetuum oblivisceris nostri: derelinques nos in longitudine dierum.

Converte nos Domine ad te & convertemur: renoba dies nostros sicut a principio.

Set proiciens reppulisti nos: iratus es contra nos veementer.

XXI.

ORATIO IHEREMIE * DE LIBRO ESDRE II.

* NEHEMIE

Capitulo I.

Aña. *Miserere Deus magne terribilis qui custodis pactum & misericordiam diligentibus te & custodientibus mandata tua.*

QUeso Domine Deus celi fortis magne atque terribilis: qui custodis pactum & misericordiam cum his qui diligunt te & custodiunt mandata tua.

Fiat auris tua auscultans & oculi tui aperti: ut audias orationem servi tui que ego oro quoram te odie nocte & die pro filiis Srahel servis tuis.

Et confiteor pro peccatis filiorum Srahel in quibus peccaberunt tibi: & ego & domus patris mei.

Peccavimus vanitate seducti sumus: & non custodibimus mandatum & cerimonias adque iudicia que precepisti Moysi servo tuo.

Memento verbi quod mandasti Moysi famulo tuo dicens: cum transgressi fueritis ego disperdam vos in populis.

Et si revertamini ad me & custodiatis mandata mea & faciatis ea, etiamsi adducti fueritis ab extrema celi inde congregabo vos: & inducam in locum quem elegi ut habitaret nomen meum ibi.

Et ipsi servi tui & populus tuus quos redemisti in fortitudine tua magna: & in manu tua valida.

Obsecro Domine sit auris tua adtendens ad orationem servi tui: ad orationes servorum tuorum qui volunt timere nomen tuum.

Et dirige servum tuum odie: & da ei misericordiam ante virum hunc.

XXII.

ORATIO MANASSE REGIS DE LIBRO PARALIPOMENON.

Aña. *Peccabi Domine peccabi & iniquitatem meam ego agnosco.*

DEus altissimus magnanimis, miserator & multe misericordie: patiens super mala hominum.

Tu ergo Domine secundum multitudinem bonitatis tue promisisti indulgentiam & remissionem delinquentibus tibi: & habundantiam misericordie tue, statuisti penitentiam peccatoribus ad salutem.

Tu ergo Domine Deus iustorum non posuisti penitentiam iustis tuis Abraham Ysaac & Jacob, qui non peccaberunt tibi set posuisti penitentiam mici peccatori: quoniam super numerum arene maris habundaberunt iniquitates mee: & non est declinatio multitudinis delictorum meorum.

Et nunc iuste contineor digne comprimor: percurbatus multis vinculis ferreis ad non erigendum caput.

Quoniam non sum dignus aspicere & videre altitudinem celi: pre iniustitiis meis.

Quoniam iritabi furorem tuum & feci malum coram te: statuens abominationes & multiplicans odiositates.

Et nunc flecto genua cordis mei: precans a te bonitatem.

Peccabi Domine peccabi: & iniquitatem meam ego agnosco.

Ne perdas me cum iniquitatibus meis neque in finem iratus contineas mala mea: neque condemnaberis me cum his qui sunt in inferibus terre.

Tu es enim Deus penitentium: ut in me ostendas bonitatem tuam.

Indignum me salvabis secundum multitudinem misericordie tue: & glorificabo nomen tuum in omni vita mea.

Quoniam te laudat omnis virtus celorum: & tibi est gloria in secula seculorum.

XXIII.

CANTICUM TOBI.

Capitulo 13.

MAgnus es Domine in eternum: & in omnia secula regnum tuum.

Quoniam tu flagellas & salvas, ducis ad infernum & reducis: & non est qui effugiat manum tuam.

Confitemini Domino filii Srahel: & in conspectu gentium laudate eum.

Quoniam ideo dispersit vos in gentes que ignorant eum ut vos narretis mirabilia eius: & faciatis scire eos quia non est alius Deus omnipotens preter eum.

Ipse castigabit nos propter iniquitates nostras:

stras : & ipse salvabit nos propter misericordiam suam.

Aspicite ergo que fecit vobiscum timore & tremore confitemini illi regemque seculorum : laudate & exultate eum in operibus vestris.

Ego autem in terra captivitatis mee confitebor illi : quoniam ostendit magestatem suam super gentem peccatricem.

Convertimini itaque peccatores & facite iustitiam coram Deo : credentes quod faciet vobiscum misericordiam suam.

Ego autem & anima mea : in Deo letabitur.

Benedicite Domino omnes electi eius : agite diem letitie & confitemini illi.

XXIV.

ORATIO DE LIBRO IHESU.

Capitulo 36.

MIserere nostri Deus omnium & respice nos : & ostende nobis lumen miserationis tue.

Et inmitte timorem tuum super gentes que non exquisierunt te : & cognoscant quia non est Deus nisi tu ut enarrent magnalia tua.

Alleba manum tuam super gentes alienas : ut videant potentiam tuam.

Sicut enim in conspectu eorum sanctificatus es in nobis, sic in conspectu nostro magnificaberis in illis : ut cognoscant te sicut & nos cognobimus quoniam non est Deus preter te Domine.

Innoba signa : & inmuta mirabilia.

Glorifica manum : & bracium dextrum.

Excita furorem : & effunde iram.

Extolle adversarium : & afflige inimicum.

Festina tempus & memento finis : ut enarrent magnalia tua.

In ira flamme devorentur peccatores : & qui pessimant plebem tuam inveniant perditionem.

Contere caput principum iniquorum : dicentium non est alius preter nos.

Congrega omnes tribus Jacob & cognoscant quia non est Deus nisi tu ut enarret magnalia tua : & hereditabis eos sicut ab initio.

Miserere plebi tue super quam invocatum est nomen tuum : & Srahel quem quoequasti primogenito tuo.

Miserere civitati sanctificationis tue : Iherusalem civitati requiei tue.

Reple Syon inenarrabilibus virtutibus tuis : & gloria tua populum tuum.

Da testimonium quia ab initio creature tue sunt : & suscita precationes quas locuti sunt in nomine tuo prophete priores.

Da mercedem sustinentibus te ut prophetui* fideles inveniantur : & exaudies orationes servorum tuorum. *prophetæ tui

Secundum benedictionem Haaron da populo tuo : & dirige nos in viam iustitie.

Ut sciant omnes qui inhabitant terram : quia tu es Deus conspector seculorum.

XXV.

CANTICUM ZACCARIE *DE LIBRO DANIELIS. *AZARIE

Capitulo 3.

Aña. *Quecumque Domine fecisti nobis, vero iudicio fecisti & hec omnia propter peccata nostra.*

Alia. *Iustus es Domine in omnibus que fecisti nobis & omnia opera tua veritas & recte sunt vie tue.*

BEnedictus es Domine Deus patrum nostrorum & laudabilis : & gloriosum nomen tuum in secula.

Quia iustus es in omnibus que fecisti nobis & universa opera tua & vie tue recte : & omnia iudicia tua vera.

Iudicia enim vera fecisti iuxta omnia que induxisti super nos : & super civitatem sanctam patrum nostrorum Iherusalem.

Quia in veritate & in iudicio induxisti omnia hec : propter peccata nostra.

Peccabimus enim & inique egimus recedentes a te : & deliquimus in omnibus & precepta tua non audibimus nec observabimus nec fecimus sicut preceperas nobis ut bene nobis esset.

Omnia ergo que induxisti super nos & universa que fecisti nobis : vero iudicio fecisti.

Et tradidisti nos in manibus inimicorum inicorum, pessimorum prevaricatorumque : & regi iniusto & pessimo ultra omnem terram.

Et nunc non possumus aperire os : confusio & obprobrium facti sumus servis tuis & his qui colunt te.

Ne quesumus tradas nos in perpetuum propter nomen tuum : neque dissipes testamentum tuum neque auferas misericordiam tuam a nobis.

Propter Abraham dilectum tuum & Ysaac servum tuum & Srahel sanctum tuum : quibus locutus es pollicens quod multiplicares se-

semen eorum sicut stellas celi : & velut arena que est in littore maris.

Quia Domine inminuti sumus plusquam omnes gentes : sumusque humiles in universa terra odie propter peccata nostra.

Et non est in hoc tempore princeps profeta & dux neque holocaustum neque sacrificium neque oblatio neque incensum neque locus primitiarum coram te : ut possimus invenire misericordiam tuam.

Set in anima contrita & spiritu humilitatis suscipiamur sicut in holocaustis arietum & taurorum : & sicut in milibus agnorum pinguium sic fiat sacrificium nostrum in conspectu tuo odie ut placeat tibi.

Et perfice subsequentes te : quoniam non est confusio confidentibus in te.

Et nunc sequimur in toto corde nostro & timemus te : & querimus faciem tuam ne confundas nos.

Set fac nobiscum secundum mansuetudinem tuam : & secundum multitudinem misericordie tue : & erue nos in mirabilibus tuis & da gloriam nomini tuo Domine.

Confundantur omnes qui ostendunt servis tuis mala : confundantur in omni potentia sua & robur eorum conteratur.

Et scient quia tu es Dominus solus : & gloriosus in universo orbe terrarum.

XXVI.

INCIPIUNT CANTICI

DE TRADITIONE DOMINI.

CANTICUM DE LIBRO MACCABEORUM II.

Capitulo I.

Aña. *Domine Domine Deus omnium creator terribilis & fortis iustus & misericors congrega dispersionem nostram, libera eos qui serviunt gentibus.*

Alia. *Domine Domine contemtos & abominatos respice, affige comprimentes & contumeliam facientes in superbia ut sciant gentes quod tu es Deus noster.*

Domine Domine Deus omnium creator : terribilis fortis & misericors.

Qui solus es rex bonus, solus prestans, solus iustus : omnipotens & eternus.

Qui liberas Srahel de omni malo : qui fecisti patres electos & santificasti eos.

Accipe sacrificium pro universo populo tuo Srahel : & custodi partem tuam & sanctifica dispersionem nostram.

Libera eos qui serviunt gentibus : contemtos & abominatos respice, ut sciant gentes quod tu es Dominus Deus noster.

Affige comprimentes : & contumeliam facientes in superviam.

Constitue populum tuum in loco sancto tuo : sicut dixit Moyses.

XXVII.

CANTICUM IHEREMIE PROPHETE.

Capitulo II.

Aña. *Quasi agnus mansuetus ductus sum ad victimam.*

Tu Domine demonstrasti mici : & ego cognobi.

Nunc ostendisti mici studia eorum : & salvam fecisti a persequentibus animam meam.

Et ego quasi agnus mansuetus qui portatur ad victimam : & nunc cognobi quia super me cogitaberunt consilia.

Mittamus lignum in pane eius : & eradamus eum de terra vibentium : & nomen eius non memoretur amplius.

Tu autem Domine Sabaoth qui iudicas iuste & probas renes & cor : videam queso ultionem tuam ex eis tibi enim revelabi causam meam.

Iustus quidem tu es Domine : si disputem tecum verumtamen iusta loquar ad te.

Quare via impiorum prosperatur : bene est omnibus qui prevaricantur & inique agunt.

Plantasti eos & radicem miserunt : proficiunt & faciunt fructum.

Prope es tu hori eorum : & longe ha renibus eorum.

Et tu Domine nosti me & vidisti me : & probasti cor meum tecum.

Congrega eos quasi gregem ad victimam : & sanctifica illos in die occisionis.

XXVIII.

CANTICUM IHEREMIE PROPHETE

Capitulo 15.

Tu scis Domine recordate * mei & tuere me a persequentibus me & visita me : ab his qui persecuntur me. * recordare

Noli in patientia tua suscipere me : scito quoniam sustinui pro te obprobrium inventi sunt sermones tui & comedi eos.

Et factum est mici verbum tuum in gaudio & in letitia cordis mei : quoniam invocatum est nomen tuum super me Domine Deus exercituum.

Non sedi in concilio ludentium : & gloriatus sum.

A facie enim manus tue solus sedebam : quoniam comminatione replesti me.

Quare factus est dolor meus perpetuus : & plaga mea disperabilis rennuit curari.

Factum est mici : quasi mendacium aquarum infidelium.

Propter hoc hec dicit Dominus si converteris convertam te : & ante faciem meam stabis.

Etsi seperaberis pretiosum a vili : quasi hos meum eris.

Convertentur ipsi ad te : & tu non converteris ad eos.

Et dabo te populo huic in murum hereum fortem : & bellabunt adversum te : & non prevalebunt, quia ego tecum sum ut salvem te & eruam te dicit Dominus.

Et liberabo te de manu pessimorum : & redimam te de manu fortium.

XXIX.

CANTICUM IHEREMIE PROPHETE

Capitulo 18.

Adtende Domine ad me : & audi vocem adversariorum meorum.

Numquid reddetur pro bono malum : quia foderunt fobeam anime mee.

Recordare quod steterim in conspectu tuo ut loquerer pro eis bonum : & averterem indignationem tuam ab eis.

Propterea da filios eorum in fame : & deduc eos in manu gladii.

Fiant uxores eorum asbque liberis & vidue : & viri earum interficiantur mortem.

Iubenes eorum confodiantur gladio in prelio : audiatur clamor de domibus eorum.

Adduces enim super eos latronem repente quia foderunt fobeam ut caperent me : & laqueos absconderunt pedibus meis.

Tu autem Domine scis omne consilium eorum : adversum me in morte.

Ne propitieris iniquitati eorum : & peccatum eorum a facie tua non deleatur.

Fiant corruentes in conspectu tuo : in tempore furoris tui abutere eis.

XXX.

CANTICUM IHEREMIE PROPHETE

Capitulo 20.

Aña. *Domine qui me persecuntur corruant & infirmi fiant.*

Seduxisti me Domine & seductus sum : fortior me fuisti & invaluisti.

Factus sum in derisu : tota die omnes subsanabant me.

Quia iam olim loquor vociferans : iniquitatem & vastitatem clamito.

Et factum est mici sermo Domini in obprobrium & in derisu tota die : & dixi non recordabor eius neque loquar ultra in nomine illius.

Et factus est in corde meo quasi ignis exestuans claususque in ossibus meis : & defeci ferre non sustinens.

Audibi enim contumelias multorum : & terrorem in circuitu.

Persequimini & persequamur eum : ab omnibus viris qui erant pacifici mei & custodientes latus meum.

Si quomodo decipiatur & prevaleamus adversus eum : & consequamur ultionem ex eo.

Dominus autem mecum est quasi bellator fortis : idcirco qui persecuntur me cadent & infirmi erunt.

Confundantur veementer : quia non intellexerunt obprobrium sempiternum quod numquam delebitur.

Et tu Domine exercituum probator iusti qui probas renes & cor : videam queso ultionem tuam ex eis, tibi enim revelabi causam meam.

XXXI.

CANTICUM IHEREMIE PROPHETE

Capitulo 23.

Contritum est cor meum in medio mei : contremuerunt omnia ossa mea.

Factus sum sicut vir ebrius : & quasi homo madidus a vino.

A facie Domini : & a facie verborum sanctorum eius.

Quia adulteriis repleta est terra : quia a facie maledictionis luxit terra, arefacta sunt arba deserti.

Factus est cursus eorum malus : & fortitudo eorum dissimilis.

Propheta namque & sacerdos polluti sunt : & in domo mea inveni malum eorum ayt Dominus.

Idcirco via eorum erit quasi lubricum in tenebris : impellentur enim & corruent in ea.

Auferam enim super eos mala : annum visitationis eorum ayt Dominus.

XXXII.

CANTICUM IHEREMIE * PROPHETE

* MICHEÆ

Capitulo 7.

Aña. *Nolite credere amico & nolite confidere in duce: quia inimici hominis domestici eius.*

No-

NOlite credere amico & nolite confidere in duce : ab ea que dormit in sinu tuo custodi claustra horis tui.

Quia filius contumeliam facit patri, filia consurgit adversus matrem suam, & nurus contra socrum suam : & inimici hominis domestici eius.

Ego autem ad Dominum aspiciam, expectabo Deum salvatorem meum : audiet me Deus meus.

Ne leteris inimica mea super me quia cecidi : consurgam.

Quum sedero in tenebris Dominus lux mea est : iram Domini portabo quoniam peccabi ei.

Donec iudicet causam meam & faciat iudicium meum : & educet me in luce videbo iustitiam eius.

Et aspiciet inimica mea & operietur confusionem : que dicit ad me ubi est Dominus Deus tuus.

XXXIII.

CANTICUM EZECIELIS PROPHETE

Capitulo 36.

Aña. *Effundam super vos aquam mundam dicit Dominus & mundabimini ab omnibus inquinamentis vestris.*

TOllam vos de gentibus & congregabo vos de universis terris : & adducam vos in terram vestram.

Et effundam super vos aquam mundam & mundabimini ab omnibus inquinamentis vestris : & ab universis idolis vestris mundabo vos.

Et dabo vobis cor novum : & spiritum meum ponam in medio vestri.

Et auferam cor lapideum de carne vestra & dabo vobis cor carneum : & spiritum meum ponam in medio vestri.

Et faciam ut in preceptis meis ambuletis : & iudicia mea custodiatis & operemini.

Et habitabitis in terra quam dedi patribus vestris : & eritis mihi in populum & ego ero vobis in Deum.

XXXIV.

INCIPIUNT CANTICI

DE RESURRECTIONE DOMINI.

CANTICUM DE LIBRO GENESIS.

Capitulo 49.

Aña. *Ad predam Domine ascendisti: requiescens accubuisti ut leo & virtute tua suscitatus es.*

IUda te laudabunt fratres tui : manus tue in cervicibus inimicorum tuorum.

Adorabunt te filii patris tui : catulus leonis Juda.

Ad predam fili mi ascendisti : requiescens adcubuisti ut leo & quasi leena quis suscitabit eum.

Non auferetur sceptrum de Juda nec dux de femoribus eius donec veniat qui mittendus est : & ipse erit expectatio gentium.

Ligans ad vineam pullum suum : & ad vitem o fili mi asinum suum.

Lababit vino stolam suam : & in sanguine ube palleum suum.

Pulcriores oculi eius vino : & dentes lacte candidiores.

Sedit in forti arcus eius & dissoluta sunt vincula braciorum eius & manus illius per manum Dei omnipotentis : Jacob inde pastor egressus est lapis Srahel.

Deus patris tui erit adiutor tuus : & omnipotens benedicet tibi.

Benedictionibus celi desuper : benedictionibus abyssi jacentis deorsum.

Benedictionibus uberum & vulbe : benedictiones patris tui confortate sunt.

Benedictionibus patrum eius : donec veniret desiderium collium eternorum.

Fiant in capite Joseph : & in vertice Nazorei inter fratres suos.

XXXV.

CANTICUM ESAYE PROPHETE

Capitulo 43.

Aña. *Antiqua ne intueamini noba faciam: dicit Dominus.*

ANte me non est formator Deus : & post me non erit.

Ego sum ego sum Dominus : & non est absque me salvator.

Ego adnunciabi & salvabi : auditum feci & non fui in vobis Deus alienus.

Vos testes mei dicit Dominus : & ego Deus ab initio.

Ego ipse & non est qui de manu mea eruat : operabor & quis avertit illut.

Hec dicit Dominus redemtor vester sanctus Srahel : propter vos emissi Babylonem & detraxi vectes universos : & Caldeos in nabibus suis gloriantes.

Ego Dominus sanctus vester : creans Srahel rex vester.

Hec dicit Dominus qui dedit in mari viam : & in aquis torrentibus semitam.

Qui

Qui eduxit quadrigam & equum, agmen & robustum simul obdormierunt: nec resurgerent.

Contriti sunt quasi linum & extincti sunt: ne memineritis priora & antiqua ne intueamini.

Ecce ego facio noba & nunc orietur: utique cognoscetis ea.

Ponam in deserto viam & in invio flumina: glorificabunt me vestie agri dracones & structiones.

Quia dedi in deserto aquas & flumina in invio: ut darem potum populo meo, electo meo, populum istum formabi mici, laudem meam narrabit.

XXXVI.

CANTICUM ESAYE PROPHETE

Capitulo 63.

Aña. *Salvabit mici bracium meum & iustitia mea ipsa auxiliata est mici.*

QUis est iste qui venit de Edon: tinctis vestibus de Bosra.

Iste formosus in stola sua: gradiens in multitudine fortitudinis sue.

Ego qui loquor iustitiam: & propugnator sum ad salvandum.

Quare ergo rubrum est indumentum tuum & vestimentum tuum: sicut calcantium in torculari?

Torcular calcabi solus: & de gentibus non est vir mecum.

Calcabi eos in furore meo & conculcabi eos in ira mea & adsparsus est sanguis eorum super vestimenta mea: & omnia indumenta mea inquinabi.

Dies enim ultionis in corde meo est: & annus retributionis mee venit.

Circum inspexi & non erat auxiliator: quesibi & non fuit qui adiubaret.

Salvavit mici bracium meum: & iustitia mea ipsa auxiliata est mici.

Conculcabi populos in furore meo & inebriabi eos in indignatione mea: & detraxi in terra virtutem eorum.

XXXVII.

CANTICUM ESAYE * PROPHETE

* IEREMIE

Capitulo 31.

Aña. *Tamquam de somno suscitatus sum & vidi & somnus meus dulcis mici.*

HEc dicit Dominus exercituum Deus Srahel: adhuc dicent verbum istut in terra Juda & in urbibus eius quum convertero captivitatem eorum.

Benedicat tibi Dominus pulcritudo iustitie mons sanctus: & habitabunt in eo Iudas & omnes civitates eius, simul agricole & minantes greges.

Quia inebriabi animam lassam: & omnem animam esurientem saturabi.

Ideo quasi de somno suscitatus sum: & vidi & somnus meus dulcis mici.

Ecce dies veniunt dicit Dominus & seminabo domum Srahel & domum Juda semine hominis: & semine iumentorum.

Et sicut vigilabi super eos ut evellerem & demolirem & dissiparem & dispergerem & affligerem: sic vigilabi super eos ut edificem & plantem ayt Dominus.

XXXVIII.

CANTICUM ESAYE * PROPHETE

* OSEÆ

Capitulo 6.

Aña. *Vivificabit nos Dominus post duos dies die tertia suscitabit nos & vibemus.*

VEnite revertamur ad Dominum quia ipse cepit & sanabit nos: percutiet & curabit nos.

Vivificabit nos post duos dies, die tertia suscitabit nos & vibemus in conspectu eius: sciemur sequamurque ut cognoscamus Dominum.

Quasi diluculo preparatus est egressus eius: & veniet nobis quasi imber temporaneus & serotinus terre.

Quid faciam tibi Efraym quid faciam tibi Juda: misericordia vestra quasi lux matutina & quasi ros mane pertransiens.

Propter hoc dolabi in Prophetis & occidi eos in verbo horis mei: & iudicia mea quasi lux egredietur.

Quia misericordiam volui & non sacrificium: & scientiam Dei plusquam holocaustum.

XXXIX.

CANTICUM SOFFONIE PROPHETE

Capitulo 3.

Aña. *Expecta me in die resurrectionis mee dicit Dominus ut congregem gentes & colligam regna.*

EXpecta me dicit Dominus in die resurrectionis mee in futuro: quia iudicium meum ut congregem gentes & colligam regna.

Ut effundam super eos omnem indignationem meam: & omnem iram furoris mei.

In igne enim zeli mei devorabitur omnis terra: quia tunc reddam populis labium electum

ctum ut vocent omnes in nomine Domini & serviant ei humero uno.

Ultra flumina Eziopie inde supplices mei : filii dispersorum meorum deferent munus mici.

In die illa non confunderis super cunctis adinventionibus tuis : quibus prevaricata es in me.

Quia tunc auferam de medio tui magnilocus supervie tue : & non adicies exaltari amplius in monte sancto meo.

Et derelinquam in medio tui populum pauperem & egenum : & sperabunt in nomine Domini reliquie Srahel.

Non faciet iniquitatem nec loquentur mendacium : & non invenietur in ore eorum lingua dolosa.

Quoniam ipsi pascentur & accubabunt : & non erit qui exterreat.

INCIPIUNT CANTICI DE SANCTIS.

XL.

CANTICUM IHESU FILII SIRACH *Capitulo* 26.

DAtio Dei permanet iustis : & profectus illius succesus habebit in eternum.

Mulieris bone beatus vir : numerus annorum eorum duplex.

Mulier fortis oblectat virum suum : & annos vite illius in pace implevit.

Pars bona, mulier bona, in parte bona timentium Deum : dabitur viro pro factis bonis.

XLI.

CANTICUM DE LIBRO JUDICUM *Capitulo* 5.

Aña. *Diligentes te Domine : sicut sol in ortu suo resplendens ita rutilent.*

QUi sponte obtulistis de Srahel animas vestras ad periculum : benedicite Dominum.

Audite reges, auribus percipite principes : ego sum ego sum que Domino canam, psallam Domino Deo Srahel.

Domine cum exires de Seyr & transires per regiones Edom : terra mota est celique ac nubes distillaberunt aquis.

Montes fluxerunt a facie Domini : & Sinay a facie Dei Srahel.

Nova bella elegit Dominus : & portas hostium ipse subvertit.

Clipeus & hasta si apparuerit in quadraginta millibus Srahel : cor meum diligit principes Srahel.

Qui propria volumtate obtulistis vos discrimini : benedicite Domino.

Qui ascenditis super nitentes asinos & sedetis in iudicio & ambulatis in via ; loquimini ubi conlisi sunt currus : & hostium est suffocatus exercitus.

Ibi narrentur iustitie Domini : & clementie eius in fortes Srahel.

Tunc descendit populus Domini ad portas : & obtinuit principatum.

Salvate sunt reliquie populi : Dominus in fortibus dimicabit.

Venerunt reges & pugnaberunt, pugnaberunt reges Canaan in Tanay iuxta aquas Magedon : & tamen nicil tulerunt predantes, de celo dimicatum est contra eos.

Sic pereant inimici tui Domine : qui autem te diligunt sicut sol in ortu suo resplendens ita rutilent.

XLII.

CANTICUM ESAYE PROPHETE *Capitulo* 61.

Aña. *Letitia sempiterna erit electis meis dum dedero opera eorum in veritate.*

VOs sancti Domini vocabimini : ministri Dei nostri dicetur vobis.

Fortitudinem gentium comedetis : & in gloria eorum supervietis.

Pro confusione vestra duplici & rubore laudabunt partem eorum : propter hoc in terram suam duplicia possidebunt.

Letitia sempiterna erit eis : quia ego Dominus diligens iudicium : & odio habens rapinam in olocaustum.

Et dabo opus eorum in veritate : & fedus perpetuum feriam eis.

Et scietur in gentibus semen eorum : & germen eorum in medio populorum.

Omnes qui viderint eos cognoscent illos : quia isti sunt semen cui benedixit Dominus.

INCIPIUNT CANTICI DE UNO JUSTO.

XLIII.

CANTICUM IHEREMIE PROPHETE *Capitulo* 17.

BEnedictus vir qui confidit in Domino : & erit Dominus fiducia eius.

Et erit tamquam lignum quod plantatum est secus decursus aquarum : quod ad humorem mittit radices suas, & non timebit dum venerit estus.

Et erit folium eius viride : & in tempore sic-

siccitatis non erit solicitus nec aliquando desinit facere fructum.

Sana me Domine & sanabor, salbum me fac & salbus ero : quia laus mea & virtus mea tu es.

Ecce ipsi dicunt ad me : ubi est verbum Domini, veniat : & ego non sum turbatus te pastorem sequens : & diem hominis non concupibi tu scis.

Quod egressum est de labiis meis : rectum in conspectu tuo fuit.

Non sit mici formidinis : spes mea tu in die afflictionis mee.

Confundantur omnes qui me persecuntur & non confundar ego : pabeant illi & non pabeam ego.

Induc super eos diem afflictionis : & duplici contritione contere eos.

XLIV.

CANTICUM IHESU FILII SIRACH

Capitulo 51.

Aña. *Danti mici sapientiam dabo gloriam consiliatus sum enim ut facerem illam zelatus sum bonum ut non confundar.*

PRiusquam errarem quesibi sapientiam : palam in oratione mea.

Ante tempus postulabam pro illam * : & usque in nobissimis inquiram eam.

* illa

Defloruit tanquam precox uba : letatum est cor meum in ea.

Ambulabit pes meus iter rectum : a iubentute mea investigabam illam.

Inclinabi modice aurem meam & excepi illam : multam inveni micimetipsi sapientiam, multum profeci in ea.

Danti mici sapientiam dabo gloriam, consiliatus sum enim ut facerem illam : zelatus sum bonum ut non confundar.

Conculcata * est anima mea in illam : & in faciendo eam confirmatus sum.

* *Fortè*: conluctata

Manus mea extendi in altum : & insipientiam eius luxi.

Animam meam direxi ad illam : & in agnitione inveni eam.

Possedi cum ipsis cor ab initio : propter hoc non relinquar.

Venter meus conturbatus est querendo eam : propterea possidebo bonam possessionem.

Dedit enim mici Dominus linguam mercedem meam : & in ipsa laudabo eum.

Adpropinquate ad me indocti : & congregate vos in domum discipline.

Quid adhuc retardatis : aut quid dicitis in his, anime vestre sitiunt veementer.

Aperui hos meum & locutus sum : comparate vobis sine argento sapientiam & collum vestrum subicite iugo.

Et suscipiet anima vestra disciplina : in proximo est enim invenire eam.

Videte oculis vestris quoniam modice laborabi : & inveni mici multam requiem.

Adsumite disciplinam in multo numero argenti : & copiosum aurum possidete in ea.

Letetur anima vestra in misericordia eius : & non confundemini in laude ipsius.

Operamini opus vestrum ante tempus : & dabit vobis mercedem vestram in tempore suo.

XLV.

CANTICUM ESAYE PROPHETE

Capitulo 42.

ECce servus meus suscipiam eum : electus meus dicit Dominus : complacuit sibi in illo anima mea.

Dedi spiritum meum super eum : iudicium gentibus proferet.

Non clamabit neque accipiet personam : nec audietur foris vox eius.

Calamum quassatum non conteret : & linum fumigans non extinguet.

In veritate educet iudicium, non erit tristis neque turbulentus : donec ponat in terra iudicium, & legem eius insule expectabunt.

XLVI.

CANTICUM ZACHARIE PROPHETE.

LUCE *Capitulo* 1.

Aña. *Tu puer propheta Altissimi vocaberis preibis enim ante faciem Domini parare vias eius ad dandam scientiam salutis plebi eius.*

BEnedictus Dominus Deus Srahel : quia visitabit & fecit redentionem plevi sue.

Et erexit cornu salutis nobis : in domo David pueri sui.

Sicut locutus est per hos sanctorum profetarum suorum : qui a seculo sunt.

Salutem de inimicis nostris : & de manu omnium qui oderunt nos.

Ad faciendam misericordiam cum patribus nostris, & memorari testamenti sancti sui : iusiurandum quod iurabit ad Abraham patrem nostrum daturum se nobis, ut sine timore de manu inimicorum nostrorum liberati, serviamus illi in sanctitate & iustitia coram ipso omnibus diebus nostris.

Et tu puer propheta Altissimi vocaberis : pre-

preibis enim ante faciem Dómini preparare vias eius.

Ad dandam scientiam salutis plebi eius : in remissione peccatorum.

Per viscera misericordie Dei nostri : in quibus visitabit nos horiens ex alto.

Inluminare eis qui in tenebris & in umbra mortis sedent : ad dirigendos pedes nostros in viam pacis.

XLVII.

INCIPIUNT CANTICI DE VIRGINIBUS.

CANTICUM IHESU FILII SIRACH.

Capitulo 39.

Aña. *In canticis labiorum vestrorum dicite Domino : universa opera tua bona valde.*

AUdite me divini fructus : & quasi rosa plantata super rivos aquarum fruticate.

Quasi Libanus : odorem suabitatis habete.

Florete flores quasi lilium date odorem frondete in gratiam & conlaudate canticum : & benedicite Dominum in operibus suis.

Date nomini eius magnificentiam : & confitemini illi in voce labiorum vestrorum : in canticis labiorum & citharis : & sic dicetis in confessione : opera Domini universa bona valde.

XLVIII.

CANTICUM ESAYE PROPHETE

Capitulo 61. *&* 62.

GAudens gaudebo in Domino : & exultabit anima mea in Deo meo.

Quia induit me vestimentum salutis : & indumento iustitie circumdedit me.

Quasi sponsum decoratum corona : & quasi sponsam ornatam munilibus suis.

Sicut enim terra profert germen suum; & sicut hortus semen suum germinat : sic Dominus Deus germinabit iustitiam & laudem coram universis gentibus.

Propter Syon non tacebo, & propter Iherusalem non quiescam donec egrediatur ut splendor iustus eius : & salvator eius ut lampas accendatur.

Et videbunt gentes iustum tuum : & cuncti reges terre inclitum tuum.

Et vocabitur tibi nomen novum : quod hos Domini nominabit.

Et eris corona glorie in manu Domini : & diadema regni in manu Dei tui.

Non vocaberis ultra Derelicta : & terra tua non vocabitur amplius Desolata.

Set vocaberis Voluntas mea in ea : & terra tua inhabitabitur.

Quia complacuit Domino in te : & terra tua inhabitabitur.

Habitabit enim iuvenis cum virgine : & habitabunt in te filii tui.

Et gaudebit sponsus super sponsam suam : & gaudebit super te Dominus Deus tuus.

Super muros tuos Iherusalem constitui custodes : tota die & tota nocte in perpetuum non tacebunt.

Qui reminiscimini Dominum ne taceatis & ne detis silentium ei donec stabiliat : & donec ponat Iherusalem laudem in terra.

XLVIIII.

CANTICUM SOFFONIE PROPHETE

Capitulo 3.

LAuda filia Syon, iubila Srahel : letare & exulta in omni corde filia Iherusalem.

Abstulit Dominus iudicium tuum : avertit inimicos tuos rex Srahel.

Dominus in medio tui : non timebis malum ultra.

In die illa dicetur Iherusalem noli timere : Syon non dissolbantur manus tue.

Dominus Deus tuus in medio tui fortis : ipse salvabit te.

Gaudebit super te in letitia, silebit in dilectione tua : & exultabit super te in laude.

Nugas qui a lege recesserunt, congregabo qui ex te erant : ut non ultra habeas super eos obprobrium.

Ecce ego interficiam omnes qui afflixerunt te in tempore illo : & salvabo claudicantem & eam * que eiecta fuerant congregabo. * ea

Et ponam eos in laudem & in nomen : in omni terra confusionis eorum.

In tempore illo quo adducam vos : & in tempore quo congregabo vos.

Dabo enim vos in nomen & in laudem omnibus populis terre : quum convertero captivitatem vestram coram oculis vestris, dicit Dominus Deus.

L.

CANTICUM ZACCARIE PROPHETE.

Capitulo 2.

LAuda & letare filia Syon : quia ecce ego veniam & habitabo in medio tui dicit Dominus.

Et applicabuntur gentes multe ad Dominum in die illa, & erunt mici in populum & habitabo in medio tui: & scies quia Dominus exercituum misit me ad te.

Et possidebit Dominus Judam partem suam in terra sanctificata: & eliget adhuc Iherusalem.

Sileat omnis caro a facie Domini: quia consurrexit de habitaculo sancto suo.

LI.

CANTICUM SALOMONIS
IN SACRATIONE BASELICE.

PARALIPOM. II.
Capitulo 6.

Aña. *Sint Domine oculi tui aperti super domum istam.*

Domine Deus Srahel non est similis tui Deus in cœlo & in terra: qui custodis pactum & misericordiam cum servis tuis, qui ambulant coram te in toto corde suo.

Qui prestitisti servo tuo David patri meo quecumque locutus fueras ei: & que hore promiseras opere complesti sicut & presens tempus probat.

Nunc ergo Domine Deus Srahel: imple servo tuo David patri meo quecumque locutus es ei dicens:

Non deficiet ex te vir coram me: qui sedeat super thronum Srahel.

Ita tamen si custodierint filii tui vias meas & ambulaberint in lege mea: sicut & tu ambulasti coram me.

Et nunc Domine Deus Srahel: firmetur sermo tuus quem locutus es servo tuo David.

Ergo nec * credibile est: ut habitet Deus cum hominibus super terram?

* ne

Si celum & celi celorum non te capiunt: quanto magis domus ista quam edificabi.

Set ad hoc tantum facta est ut respicias ad orationem servi tui: & obsecrationem eius.

Domine Deus meus audi preces quas fundit famulus tuus coram te: ut aperias oculos tuos super domum istam diebus hac noctibus super locum in quo pollicitus es ut invocaretur nomen tuum & exaudias orationem quam servus tuus orat in eo.

Exaudi preces famuli tui & populi tui Srahel: quicumque oraberit in loco isto.

Exaudi de habitaculo sancto tuo id est de celis & propitiare: tu es enim Deus meus.

Aperiantur queso oculi tui: & aures tue intente sint ad orationem que fit in loco isto.

Nunc igitur consurge Domine Deus in requiem tuam: tu & arca sanctificationis tue.

Sacerdotes tui Domine Deus induantur iustitiam: & sancti tui letentur in bonis.

Domine Deus ne avertas faciem Christi tui: memento misericordiarum David servi tui.

LII.

CANTICUM DE RESTAURATIONE BASELICE.
TOBIE. *Capitulo 13.*

Luce clara fulgebis: in omnibus finibus terre.

Nationes multe de loginco venient tibi: & habitatores a nobissimis partibus terre ad nomen Domini Dei.

Et munera sua in manibus habentes, regi celorum offerunt cum letitia: & nomen Domini magnum erit in omnibus seculis seculorum.

Maledicti omnes qui spernunt te: & omnes qui blasfemant te.

Maledicti omnes qui oderunt te: & omnes qui dixserunt in te verbum durum.

Maledicti omnes qui deponunt te: & omnes qui dextruunt muros tuos, & omnes qui subvertunt turres tuas, & omnes qui succendunt habitationes tuas, & benedicti erunt in te omnes qui diligunt te in eternum.

Tunc gaude & letare cum filiis iustorum: quia omnes colligentur & benedicent Dominum in eternum.

Felices qui diligunt te, felices qui gaudent in pace tua, & felices omnes homines qui contristabuntur in flagellis tuis: quoniam gaudebunt omne gaudium tuum in secula.

Anima mea benedicet Dominum regem magnum quia liberabit Iherusalem: & edificabitur iterum domus eius, in omnibus seculis seculorum confitebitur regi celorum.

Ostie Iherusalem izmaracdo & saffiro fabricabuntur: & lapides pretiosi omnes muri tui.

Turres Iherusalem gemmis edificabuntur: & propugnacula eius auro mundo.

Platee Iherusalem canticum letitie dicunt: & per omnes vicos eius Alleluia cantabitur.

Benedictus Dominus qui exaltat te, & benedictus in omnibus seculis seculorum: quoniam in te benedicet omne sanctum in eternum.

LIII.

LIII.

CANTICUM BALE DE LIBRO NUMERI.

Capitulo 23.

ADsumta parabola sua dixit Balaam : de Aran adduxit me Balaac rex Moabitarum de montibus orientis.

Veni inquid & maledicere Jacob : propera & detestare Srahel.

Quomodo maledicam cui non maledixit Dominus : aut qua ratione detester quem Deus non detestatur.

De summis silicibus videbo eum : & de collibus considerabo illum.

Populus enim solus habitabit : inter gentes non reputabitur.

Quis dinumerare posit pulberem Jacob : aut nosse numerum stirpis Srahel.

Moriatur anima mea morte iustorum : & fiant nobissima mea horum similia.

Non est Deus sicut homo ut mentiatur : nec ut filius hominis ut mutetur.

LIV.

CANTICUM DE APOSTOLO

Epist. I. *ad Timot. Capitulo* 4. & 6.

ADpreende vitam eternam in qua vocatus es : & confessus bonam confessionem coram multis testibus.

Exemplum esto fidelium in verbo, in conversatione, in caritate : in fide & in castitate.

Dum venio adtende lectioni : exortationi doctrine.

Noli neglegere gratiam que in te est : que data est tibi per profetiam cum impositione manuum.

Hec meditare in his esto : ut profectus tuus manifestus sit omnibus.

Adtende tibi & doctrine : insta in illis.

Hoc enim faciens : & te ipsum salvum facies & qui te audiunt.

LV.

INCIPIUNT CANTICI

DE COTIDIANO.

CANTICUM MOYSI DE LIBRO EXODO

Capitulo 15.

CAntemus Domino : gloriose enim honorificatus est.

Equum & ascensorem : proiecit in mare.

Adiutor & protector meus Dominus : & factus est mici in salute.

Hic Deus meus & honorificabo eum : Deus patris mei & exaltabo eum.

Dominus conterens bella Dominus nomen est ei : currus Faraonis & exercitum eius proiecit in mare.

Electos ascensores ternos strantes dimersit in rubro mari : pelago cooperuit eos dimersi sunt in profundum tamquam lapis.

Dextera tua Domine glorificata est in virtute : dextera manus tue confregit inimicos, & pre multitudine magestatis tue conteruisti adversarios.

Misisti iram tuam, & comedit eos tamquam stipulam : & pre spiritu iracundie tue divisa est aqua.

Steterunt tamquam murus aque : gelaberunt fluctus in medio mari.

Dixit inimicus persequens, compreendam partibo spolia replebo animam meam : interficiam gladio meo & dominabitur manus mea.

Misisti spiritum tuum & cooperuit eos mare : dimersi sunt tamquam plumbum in aqua validissima.

Quis similis tibi in diis Domine quis similis tibi honorificus : in sanctis mirabilis, in magestatibus faciens prodigia.

Extendisti dexteram tuam & devorabit eos terra : gubernasti iustitia tua populum tuum hunc quem liberasti.

COnsolatus es in virtute tua : in refectione sancta tua.

Audierunt gentes & irate sunt : dolores adpreenderunt inhabitantes Filistim.

Tunc festinaberunt duces Edom : & principes Moabitarum, adpreendit eos timor : tabuerunt omnes inhabitantes Canaam.

Decidat super eos timor & tremor magnitudinis bracii tui : fiant tamquam lapis donec transeat populus tuus Domine, usque dum pertranseat populus tuus hunc quem liberasti.

Induc & planta eum in montem hereditatis tue : in preparata habitatione tua quam preparasti tibi Domine.

Sanctuarium tuum Domine quod preparaberunt manus tue : Domine qui regnas in eternum & in sempiternum & adhuc.

Quia introibit equitatus Faraonis quum quadrigis & ascensoribus in mare & induxit super eos Dominus aquas maris : filii autem Srahel ambulaberunt per siccum per medium mare.

LVI.
CANTICUM ESAYE PROPHETE

Capitulo 5.

CAntabo nunc dilecto canticum dilecte vinee mee : vinea facta est dilecta in loco uberi.

In cornu & macerie circumdedi & circumfodi : & plantabi vineam Sorech.

Et edificabi turrem in medio eius : & torcular fodi in ea.

Et sustinui ut faceret ubas : fecit autem spinas.

Et nunc homo Iuda & qui habitatis in Iherusalem iudicate inter me & vineam meam : quid faciam vinee mee adhuc quod ei non fecerim.

Quoniam sustinui ut faceret ubas : fecit autem spinas.

Nunc autem adnunciabo vobis : quid facturus sum vinee mee.

Auferam maceriam eius & erit in direptione : & dextruam parietes eius & erit in conculcatione.

Et derelinquam vineam meam : & non potabitur neque fodietur.

Et ascendunt in eam sicut in agrum incultum spine : & nubibus mandabo ne pluant super eam plubiam.

Vinea enim Domini Sabaoth domus est Srahel : & domo Juda nobellum dilectum.

Quoniam sustinui ut faceret iudicium : fecit autem iniquitatem & non iustitiam set clamorem.

LVII.
CANTICUM ESAYE PROPHETE

Capitulo 26.

Aña. *Anima mea desiderat te in nocte ; de mane Domine vigilabo ad te.*

URbs fortitudinis nostre : salvator.

Ponetur in ea murus : & antemurale.

Aperite portas ingrediatur gens iusta custodiens veritatem : vetus error habiit.

Servabis pacem , pacem quia in te sperabimus : sperastis in Domino in seculis eternis in Domino Deo forti in perpetuum.

Quia incurbabit habitantes in excelso : civitatem sublimem humiliabit.

Humiliabit eam usque ad terram : detrahet eam usque ad pulberem.

Conculcabit eam pes : pedes pauperum gressus egenorum.

Semita iusti recta facta est : rectus callis iusti ad ambulandum.

In semita iudiciorum tuorum Domine sustinuimus te : nomen tuum & memoriale tuum in desiderio anime.

Anima mea desiderat te in nocte : sed & spiritus meus in precordiis meis de mane vigilabo ad te.

Quum feceris iudicia tua in terra : iustitiam discent habitatores orbis.

Misereamur impio, & non discet iniustitiam in terra sanctorum : inique gessit & non videbit gloriam Domini.

Domine exaltetur manus tua & non videant : videant & confundantur zelantes populi & ignis hostes tuos devoret.

LVIII.
CANTICUM ESAYE PROPHETE XVIII. Preceptum.

Capitulo eodem.

Aña. *Vivent mortui tui interfecti mei resurgent.*

DOmine dabis pacem nobis : omnia enim opera nostra operatus es in nobis.

Domine Deus noster possiderunt nos domini absque te : tantum in te recordemur nominis tui.

Morientes non vibant , gigantes non resurgant : propterea visitasti & conteruisti & perdidisti omnem memoriam eorum.

Indulsisti genti Domine : indulsisti genti, numquid glorificatus es? elongasti omnes terminos terre.

Domine in angustia requisierunt te : & in tribulatione murmuris doctrina tua in eis.

Sicut que concepit dum adpropinquaberit ad partum , dolens clamat in doloribus suis : sic facti sumus a facie tua Domine.

Concepimus & quasi parturibimus & peperimus spiritum : salutem non fecimus in terra ideo non ceciderunt habitatores terre.

Vibent mortui tui : & interfecti mei resurgent.

Expergescimini & laudate Dominum qui habitatis in pulberem : quia ros lucis ros tuum , & terra gigantum detraes in ruinam.

Vade popule meus , intra in cubicula tua, claude hostia tua super te, abscondere modicum ad momentum : donec transeat indignatio.

LIX.
CANTICUM ESAYE PROPHETE

Capitulo 33.

Aña. Audite qui longe estis que fecerim : dicit Dominus & cognoscite fortitudinem meam.

Conterriti sunt in Syon peccatores : possedit timor Ypocritas.

Quis

Quis poterit habitare de vobis cum igne devorante : aut quis habitabit ex vobis cum ardoribus sempiternis.

Qui ambulat in iustitiis : & loquitur veritatem.

Qui proicit avaritiam & calumniam : & excutit manus suas ab omni munere.

Qui obdurat aures suas ne audiat sanguinem : & claudit oculos suos ne videat malum.

Iste in excelsis habitabit munimenta saxorum sublimitas eius : panis ei datus est aque eius fideles sunt.

Regem in decore suo videbunt, oculi eius cernent terram de longe : cor tuum meditabitur timore.

Ubi est literatus ubi legis ubi verba ponderans : ubi doctor parvulorum.

Populum imprudentem non videbis, populum altis sermonibus : ita ut non possis intelligere dissertitudinem lingue eius in qua nulla est sapientia.

Respice Syon civitatem solemnitatem * nostre : oculi tui videbunt Iherusalem habitationem opulentam.

* solemnitatis

Tabernaculum quod nequaquam transferri poterit nec auferentur clavi eius in sempiternum : & omnes funiculi eius non rumpentur.

Quia solummodò ibi magnificus Dominus noster locus flubiorum : rivi latissimi & patentes.

Non transibit per eam navis remigum : neque triremis magna transgredietur eam.

Dominus enim Iudex noster, Dominus legifer noster : Dominus rex noster : Ipse salvabit nos.

LX.
CANTICUM IHONE PROPHETE XXXV. In tuo.
Capitulo 2.

Aña. *Quanta vobi reddam tibi salvatori meo Domino.*

Alia. *Fluctus tui Domine super me transierunt & ego dixi : expulsus sum ab oculis tuis putas videbo templum sanctum tuum.*

Clamabi de tribulatione mea ad Dominum : & exaudibit me.

De ventre inferni clamabi : & exaudibit vocem meam.

Et proiecisti me in profundum in corde maris : & flumen circumdedit me.

Omnes gurgites tui & fluctus tui super me ingressi sunt : & ego dixi abiectus sum a conspectu oculorum tuorum : verumtamen rursus videbo templum sanctum tuum.

Circumdederunt me aque usque ad animam, abyssus ballabit me, pelagus cooperuit caput meum : ad extrema montium descendi, terre vectes concluserunt me in eternum.

Et sublevabis de corruptionem * vitam meam : Domine Deus meus.

* corruptione

Quum angustiaretur in me anima mea, Domini mei recordatus sum : & veniet oratio mea ad templum sanctum tuum.

Qui custodiunt vanitates : frustra misericordiam suam dereliquerunt.

Ego autem cum voce laudis immolabo tibi : quecumque vobi reddam pro salute Domino.

LXI.
CANTICUM DE LIBRO ESDRE IV. XLII. Emitte.
Capitulo 8.

Aña. *Tronus tuus Deus inextimabilis, & gloria inconpreensibilis : cui adstat omnis exercitus angelorum cum tremore, cuius aspectus arefacit abyssos & indignatio tabescere montes.*

Alia. *Miserere Domine eis qui non habent substantiam bonorum operum.*

Domine qui habitas in eternum : cuius oculi elati & superiora in aere.

Cuius tronus inextimabilis : & gloria inconpreensibilis.

Cui adstat omnis exercitus angelorum cum tremore : corum observatio in vento & igni convertitur.

Cuius verbum firmum : & dicta perseverantia.

Cuius dispositio fortis : & iussio terribilis.

Cuius aspectus arefacit abysos, & indignatio tabescere montes : & veritas testificatur.

Exaudi Domine orationem servi tui : auribus percipe deprecationem figmenti tui, intende verba mea.

Dum enim vibo loquar : & dum sapio respondeam.

Ne aspicias populi tui delicta : set qui tibi in veritate servierunt.

Neque adtendas impie agendum *studia : set qui tua testamenta cum doloribus custodierunt.

* *Fortè* : agentium

Neque cogites perdere qui in conspectu tuo false conversati sunt : set memorare qui ex voluntate tuum timorem cognoberunt.

Neque volueris perdere qui pecodum mores

res habuerunt : set respicias super eos qui legem tuam splendide docuerunt.

Neque indigneris eis qui vestiis peius sunt iudicati : set diligas eos qui semper in gloriam tuam confiderunt.

Quoniam nos & patres nostri talibus moribus egimus : tu autem propter nos peccatores misericors vocatus es.

Si enim decreberis ut nostri miserearis : tunc misericors vocaberis.

Nobis enim non habentibus opera iustitie : iustis quibus sunt opera multa reposita aput te Domine, ex propriis operibus percipient mercedem.

Quid est enim homo ut ei indigneris : aut genus corruptibile ut ita amariceris de ipso.

In veritate enim nemo de genitis est qui non impie gessit : & de confidentibus qui nõn deliquid.

Set in hoc enim adnunciabitur iustitia & bonitas tua Domine : quum misertus fueris eis qui non habent substantiam bonorum operum.

LXII.

CANTICUM MOYSI DEUTRONOMIUM.

LVIII. Exaltabo.

Capitulo 32.

ADtende celum & loquar : audiat terra verba ex ore meo.

Expectetur sicut plubia eloquium meum : & descendat sicut ros verba mea.

Sicut nimbus super gramen & sicut nix supra fenum : quoniam nomen Domini invocabi : date magnitudinem Domino Deo vestro, Deus vera opera eius, & omnes vie eius iudicia.

Deus fidelis & non est iniquitas in eo : iustus & sanctus Dominus.

Peccaberunt nonne hii filii inmaculati progenies praba & perversa : hec Domino retribuisti sicut populus fatuus & non sapiens.

Nonne hic ipse pater tuus : qui possedit fecit & creabit te.

Commemoramini dies anticos : intelligite annos generationis & generationum.

Interroga patrem tuum & adnuntiabit tibi : seniores tuos & dicent tibi.

Quum partiretur altissimus nationes gentium quemadmodum dispersit filios Ade : statuit terminos gentium secundum numerum angelorum Dei.

Facta est portio Domini populus eius Jacob : funiculum hereditatis sue Srahel.

Sufficientiam dedit ei in terra deserta : in sitim caloris ubi non erat aqua.

Circumduxit & docuit : & custodibit eum sicut pupillam oculi.

Sicut aquila proteget nidum suum & super pullos suos conscendit : expandit alas suas & suscepit eos & superposuit scapulis suis.

Dominus solus deducebat eos : & non erat cum eis Deus alienus.

LXIII.

CANTICUM ANNE DE LIBRO SAMUELIS I.

LXII. In deserto.

Capitulo 2.

COnfirmatum est cor meum in Domino : & exaltatum est cornum meum in Deo salutari meo.

Dilatatum est hos meum : super inimicos meos.

Letor ego in sanctitate tua quia non est alius Deus quomodo tu, nec est sanctus preter te : & non est iustus preter Deum nostrum.

Nolite gloriari & nolite alta loqui in supervia & ne exeat magniloquium ex ore vestro : quoniam Deus scientie Dominus est.

Deus qui parat adinventiones suas : arcus potentium infirmatus est & infirmi virtute precincti sunt.

Pleni panibus minorati sunt : & esurientes transierunt terram.

Sterilis peperit septem : & fetosa in filiis infirmata est.

Dominus mortificat & vivificat : ducit ad inferos & reducit.

Dominus pauperem & divitem facit : humiliat & exaltat.

Suscitat a terra inopem : & ab stercore erigit pauperem.

Et sedere facit eum cum potentibus populi : & tronum glorie hereditans illi.

Dat votum obtanti : & benedicet annos iusti.

Quoniam non in viribus potens est vir : Dominus infirmum facit adversarium suum Dominus sanctus.

Non glorietur sapiens in sua sapientia; neque glorietur dives in divitiis suis; neque glorietur fortis in fortitudine sua : set in eo glorietur qui gloriatur, scire & intelligere Dominum, & facere iudicium & iustitiam super terram.

Dominus ascendit in celos & tonat : & ipse iudicabit extrema terre.

Potens est & dat virtutem regibus nostris : & exaltabit cornu Christi sui.

LXIV.

LXIV.

CANTICUM DE LIBRO PARALIPOMENON I.

LXIV. Exitus.

Capitulo 29.

Aña. *In manu tua Domine virtus & potentia in manu tua magnitudo & imperium omnium.*

BEnedictus Dominus Deus Srahel patris nostri : ab eterno & usque in eterno.

Tua est Domine magnificèntia & potentia : & gloria adque victoria & tibi laus.

Cuncta enim que in celo : & que in terra, tua sunt.

Tuum Domine regnum : & tu es super omnes principes.

Tue divitie & tua est gloria : & tu dominaris omnibus.

In manu tua Domine virtus & potentia : in manu tua magnitudo & imperium omnium.

Nunc igitur Domine Deus noster confitebimur tibi : & laudabimus nomen tuum inclitum.

Quis ego aut quis populus meus : ut possimus tibi hec universa promittere?

Tua sunt enim omnia : & que de manu tua accepimus dedimus tibi.

Peregrini enim sumus coram te : & advene sicut omnes patres nostri.

Dies nostri quasi umbra super terram : & nulla est mora.

Domine Deus Abraham, Ysaac, & Srahel patrum nostrorum : custodi in eternum hanc voluntatem cordis nostri, & semper in veneratione tua mens ista permaneat.

LXV.

CANTICUM ESAYE PROPHETE

LXVI. Inluminet.

Capitulo 12.

Aña. *Conversus est furor tuus & consolatus es me.*

COnfitebor tibi Domine quoniam iratus es mici : conversus est furor tuus & consolatus es me.

Ecce Deus salvator meus : fiducialiter agam & non timebo.

Quia fortitudo mea & laudatio mea Dominus : & factus est mici in salute.

Aurietis aquas in gaudio de fontibus salvatoris : & dicetis in illa die.

Confitemini Domino & invocate nomen eius, notas facite in populis adinventiones eius : mementote quoniam excelsum est nomen eius.

Cantate Domino quoniam magnifice fecit : adnunciate hec in universa terra.

Exulta & lauda habitatio Syon : quoniam magnus in medio tui sanctus Srahel.

LXVI.

CANTICUM ESAYE PROPHETE

LXXV. Inluminans.

Capitulo 33.

DOmine miserere nostri : te enim expectabimus.

Esto bracium nostrum in mane : & salus nostra in tempore tribulationis.

A voce angeli fugierunt populi : & ab expectatione tua disperse sunt gentes.

Et congregabuntur spolie vestre sicut colligitur brucus : & velut quum fosse plene fuerint de eo.

Magnificatus est Dominus : quoniam habitabit in excelso.

Implebit Syon iudicio & iustitia : & erit fides in temporibus suis.

Divitie salutis sapientie & scientie : timor Domini ipse tesauros eius.

Ecce videntes clamabunt foris : angeli pacis amare flebunt.

Dissipate sunt vie, cessabit transiens per semitam, irritum factum est pactum : proiecit civitates, non reputabit homines.

Luxit & elanguit terra, confusus est Libanus & obsurduit : & factus est Saron sicut desertum, & concussa est Basan & Carmelus.

Nunc exurgam dicit Dominus : nunc exaltabor & nunc sublimabor.

LXVII.

ORATIO MARDOCEI DE LIBRO ESTER.

Capitulo 13.

Aña. *Miserere Domine plevi tue & ne despicias hereditatem tuam quam redemisti.*

DOmine Domine rex omnipotens : in dicione tua cuncta sunt posita & non est qui tue possit resistere voluntati,

Si decreberis salvare Srahel : Tu fecisti celum & terram, & quicquid celi ambitu continetur.

Dominus enim omnium es : nec est qui resistat maiestati tue.

Et nunc Domine rex Deus Abraham : miserere populo tuo quia volunt nos inimici perdere & hereditatem tuam delere.

Ne despicias partem tuam : quam redemisti tibi ex Egibto.

Exaudi deprecationem meam : & propitius esto sorti & funiculo tuo.

Et

Et converte luctum nostrum in gaudium ut vibentes laudemus nomen tuum Domine : & non claudas ora te canentium.

LXVIII.

CANTICUM IHEREMIE PROFETE LXXXVII. Et ego.

Capitulo 14.

Ne nos dederis in obprobrium propter nomen tuum Domine.

DEducant oculi mei lacrimas per diem & noctem : & non taceant.

Quoniam contrictione magna contrita est virgo filia populi mei : plaga pessima veementer.

Si egressus fuero ad agros ecce occisi gladio : & si introiero in civitate ecce adtenuati fame.

Propheta namque & sacerdos : habierunt in terram quam ignoraberunt.

Numquid proiciens abiecisti Judam : aut Syon abominata est anima tua?

Quare ergo percussisti nos ita : ut nulla sit sanitas?

Expectabimus pacem : & non est.

Bonum & tempus curationis : & ecce turbatio.

Cognobimus Domine impietates nostras, & iniquitates patrum nostrorum : quia peccabimus tibi.

Ne nos dederis in obprobrium propter nomen tuum : neque facias nobis contumelia.

Solii glorie tue recordare : ne irritum facias fedus tuum nobiscum.

Numquid sunt scluptilibus gentium qui pluant : aut celi possunt dare imbrem.

Nonne tu es Domine Deus noster quem expectabimus : tu enim fecisti omnia hec.

LXIX.

CANTICUM DEUTERONOMIUM. LXXXVIIII. Sit splendor.

Capitulo 9.

DOmine Deus ne disperdas populum tuum & hereditatem tuam quam redemisti in magnitudine tua : quos eduxisti de Egypto in manu forti.

Recordare servorum tuorum : Abraham Ysaac & Jacob.

Ne aspicias duritiam populi huius : & inpietatem adque peccatum.

Ne forte dicant habitatores terre de qua eduxisti nos : non poterat Dominus introducere eos in terram quam pollicitus est eis & oderat illos.

Idcirco eduxit eos : ut interficeret eos in solitudine.

Qui sunt populus tuus & hereditas tua: quos eduxsisti in fortitudine tua magna & in bracio tuo extento.

LXX.

CANTICUM IOSAFAT DE LIBRO PARALIPOMENON II. XCI. Bonum est.

Capitulo 20.

DOmine Deus patrum nostrorum tu es Deus in celo : & dominaris cunctis regnis gentium.

In manu tua est fortitudo & potentia: nec quisquam tibi potest resistere.

Nonne tu Domine Deus noster in te fecisti omnes habitatores terre huius coram populo tuo Srahel : & dedisti eam semini Abraham amici tui in sempiternum.

Habitaberuntque in ea : & instruxerunt in illa sanctuarium nomini tuo dicentes.

Si inruerint super nos mala gladii, iudicii, pestilentie & famis stabimus coram te in domo hac in conspectu tuo in qua invocatum est nomen tuum : & clamabimus ad te in tribulationibus nostris, & exaudies, salbosque facies.

Nunc igitur Deus noster : ergo non iudicabis inimicos nostros?

In nobis quidem non tanta est fortitudo : ut possimus huic multitudini resistere que inruit super nos.

Set quum ignoremus quid agere debeamus : hoc solum residuum habemus, ut oculos nostros dirigamus ad te.

LXXI.

CANTICUM ESAYE PROPHETE C. In matutinis.

Capitulo 25.

DOmine Deus meus es tu : exaltabo te & confitebor nomini tuo.

Quoniam fecisti mirabilia : & cogitationes antiquas fideles amen.

Quia posuisti civitatem in tumulum, urbem fortem in ruinam domum alienorum : ut non sit civitas, & in sempiternum non edificetur.

Super hoc laudabit te populus fortis : civitas gentium robustarum timebit te.

Quia factus es fortitudo pauperi fortitudo egeno in tribulatione : spes a turbine, umbraculum ab estu.

Spiritus enim robustorum : quasi turbo inpellens parietem.

Si-

Sicut estus in sitim tumulum alienorum humiliabis : & quasi calorem sub nube torrentem, propaginem fortium marcescere facies.

Et faciet Dominus exercituum omnibus populis in monte hoc convivium pinguium, convivium vindemie : pinguium medullatorum, vindemie defecate.

Et precipitabit in monte isto faciem vinculi conligati super omnes populos : & telam quam horditus est super omnes nationes. Precipitabit mortem in sempiternum.

Et auferet Dominus Deus lacrimam ab omni facie : & obprobrium populi sui auferet de universa terra quia Dominus locutus est & dicetur in illa die.

Ecce Dominus Deus noster iste est : expectabimus eum, & salvabit nos.

Iste Dominus sustinuimus eum, exultabimus & letabimur in salutare eius : quia requiescet manus Domini in monte isto.

LXXII.

CANTICUM ESAYE PROPHETE

CVII. Exurgam.

Capitulo 37.

DOmine exercituum Deus Srahel qui sedes super Cerubin : tu es Deus solus omnium regnorum terre.

Tu fecisti celum & terram : inclina Domine aurem tuam & audi, aperi oculos tuos & vide : & audi omnia verba Sennacerib, que misit ad blasfemandum Deum vibentem.

Vere enim Domine desertas fecerunt reges Assiriorum terras & regiones earum : & dederunt deos earum igni.

Non enim erant dii, set opera manuum hominum ligna & lapis : & comminuerunt eos.

Et nunc Domine Deus noster salva nos de manu eius : ut cognoscant omnia regna terre quia tu es Dominus solus.

LXXIII.

CANTICUM ESAYE PROPHETE

CXVII. Deus Dominus.

Capitulo 38.

Aña. *Corripies me Domine & vivificabis me.*

EGo dixi, In dimidio dierum meorum, vadam ad portas inferi : quesibi residuum annorum meorum : dixi non videbo Dominum Deum in terra vibentium.

Non aspiciam hominem ultra & habitatorem : quiebit generatio mea, ablata est & convoluta est a me quasi tabernacula pastorum.

Precisa est velut a texente tela vita mea, dum adhuc ordirer succidit me : de mane usque ad vesperum finiens me.

Sperabam usque in mane : quasi leo sic contribit omnia ossa mea.

Sicut pullus yrundinis sic clamabam : meditabar ut columba : adtenuati sunt oculi mei suspicientes in excelso, Domine vim patior responde pro me.

Quid dicam aut quid respondebit mici quum ipse fecerim : recogitabo omnes annos meos in amaritudine anime mee.

Domine si sic vibitur ; & in talibus est vita spiritus mei : corripies me & vivificabis me.

Ecce in pace amaritudo mea amarissima : tu autem eruisti animam meam ut non periret.

Proiecisti post tergum tuum : omnia peccata mea.

Quia non infernus confitebitur tibi : neque mors laudabit te.

Non expectabunt qui descendunt in lacum : veritatem tuam.

Vivens vivens confitebitur tibi : sicut & ego odie pater filiis notam facio veritatem tuam.

Domine salvos nos fac : & psalmos nostros cantabimus cunctis diebus vite nostre in domo Domini.

LXXIV.

CANTICUM IHEREMIE PROPHETE

CXVIII. Prevenerunt.

Capitulo 51.

Aña. *Qui fecit omnia ipse est Deus, & Israhel hereditas eius, Dominus exercituum nomen est illi.*

IUrabit Dominus exercituum per animam suam : quoniam replebo te hominibus quasi bruco : & super te celeuma cantabitur.

Qui fecit terram in fortitudine sua, preparabit orbem in sapientia sua : & prudentia sua extendit celos.

Dante eo vocem : multiplicabuntur aque in celo.

Qui lebat nubes ab extrema terre : fulgura in plubiam fecit.

Qui producit ventos de tesauris suis : stultus factus est omnis homo ab scientia sua.

Confusus est omnis conflator in sculptili : quia mendax conflatio eius nec est spiritus in eis.

Vana sunt enim opera & risui digna : in tempore visitationis sue peribunt.

Non sicut hec pars Jacob : quia qui fecit omnia ipse est Deus : & Srahel sceptrum he-

hereditatis eius, Dominus exercituum nomen est illi.

LXXV.

CANTICUM ECCLESIASTICI CXXVIIII. A vigilia.

Capitulo 11. & 12.

LEtare iubenis in adulescentia tua : & in bonis sit cor tuum in diebus iubentutis tue.

Et ambula in viis cordis tui & in intuitu oculorum tuorum : & scito quod pro his omnibus adducet te Deus in iudicio.

Aufer iram a corde tuo, & amobe malitiam a carne tua : adulescentia enim & voluptas vane sunt.

Memento Creatoris tui : in diebus iubentutis tue.

Antequam veniat tempus afflictionis : & adpropinquent anni de quibus dicas non mici placent.

Antequam tenebrescat sol, & lumen, & luna, & stelle : & revertatur nubes post plubiam.

Quando commovebuntur custodes domus, & mutabuntur viri fortissimi : & otiose erunt molentes in minuto numero.

Et tenebrescent videntes per foramina, & claudent ostia in platea : in umilitate vocis molentis.

Et consurgent ad vocem volucris : & obsurdescent omnes filie carminis.

Excelsa quoque timebunt : & formidabunt in via.

Florebit amigdalus & inpinguabitur lucusta : & dissipabitur capparis.

Quoniam ibit homo in domum eternitatis sue : & circuibunt in platea plangentes.

Antequam rumpatur funis argenteus & recurrat vitta aurea : & conteratur idria super fontem, & confringatur rota super cisterna.

Et revertatur pulbis in terram suam unde erat : & spiritus redeat ad Deum qui dedit illum.

LXXVI.

CANTICUM DE LIBRO JOB CXLII. Auditam.

Capitulo 19.

SCio enim quod redemtor meus vivit : & in nobissimo de terra surrecturus sum

Et rursus circumdabor pelle mea : & in carne mea videbo Deum quem visurus sum

Ego ipse, & oculi mei conspecturi sunt : & non est alius.

Reposita est hec spes mea in sinu meo : & hereditas mea in Deo meo.

LXXVII.

CANTICUM ANGELORUM DE NATIVITATE CHRISTI.

GLoria in excelsis Deo.

Et in terra pax hominibus bone voluntatis.

Laudamus te.

Benedicimus te.

Adoramus te.

Glorificamus te.

Ymnum dicimus tibi.

Gratias tibi agimus : propter gloriam tuam magnam.

Domine Deus : Rex celestis.

Deus pater omnipotens.

Domine Fili unigenite.

Iesu Christe altissime.

Domine Deus.

Agnus Dei.

Filius Patris.

Qui tollis peccata mundi : miserere nobis.

Qui tollis peccata mundi : suscipe deprecationem nostram.

Qui sedes ad dexteram : miserere nobis.

Quoniam tu solus sanctus.

Tu solus Dominus.

Tu solus altissimus.

Iesu Christe.

Cum sancto Spiritu : in gloria Dei Patris Amen.

FINIUNT CANTICI.

IN-

INCIPIT PROLOGUS
YMNORUM

MIracula primeva ymnorum modula clara
Angelica promserunt, nascente Domino, ora
Videlicet paucis infusa celitus dona
Resumeret terrestri pastorum acie visa.
In veteri iam quidem ymnorum reeulserant * ordo
Cum trium ora iubenum fornacis igne devicto
Veterique Patri, Filio iam tunc & ipsis adiuncto
Sumserunt ymnum laudium cunctorum vite quod alto
Olimpiadis ambitu quodque terreni circuitus giro
Beato tamen cetui quam cuncto elemento creato
Toth sacra toth rura ymnizabere arte camena.
Ad nunc quod celebrat per tot pie orbe difusa
Nitens Ecclesia divino sacramento locata
Tandenque & Redemtor sacrum cene tempus adimplens
Eterno sit Patri ymnum concentum apostolico solvens
Vestigia beata orationis causa convertens
Exiit in montem quoevum exorare Parentem
Rector quoque fidei & cunctis per secla Magister
Admonet & Paulus ut psalmis loquamur & ymnis:
Nam ex hoc surrexit sacrata dogma ymnorum
Ilario Papa Ambrosio ceterisque more istorum
Ad laudem divinam ymnorum sic condere modos
Nunc laudes Domini nunc martyrum narrare triumphos
Omnemque celibem dirivare vocibus sonos
Et dulces reddere factori omnium melos.
Dei summa gloria laus & letitia constat
In his & Trinitas laudatur & Ecclesia fraglat
Dum ymnum dicimus honorem & gloriam damus
Ymnum dum canimus Ecclesia vota monstramus
Tandem & omnium finem noxiarum obtamus.

* Fortè refulserat

INCIPIUNT YMNI
DE TOTO CIRCULO ANNI

YMNUS DE ADVENTU DOMINI ET SANCTORUM FESTIVITATE TERMIXTUS QUI IN MATUTINUM DICENDUS EST QUANDO ADVENTU DOMINI INCIPITUR.

GAudete flores martirum,
Salbete plebes gentium,
Visum per astra mittite,
Sperate signum glorie.
Voces Prophetarum sonant,
Venire Ihesum nuntiant,
Redemtionis previa,
Qua nos redemit gratia.
Hic mane nostrum promicat,
Et corda leta exestuant,
Cum vox fidelis personat
Prenuntiatrix gloriam.
Tante salutis gaudium,
Quo est redemtum seculum,
Exceptionis inclitum
Abhinc ciamus canticum.
Adventus hic primus fuit
Punire quo non seculi
Venisset ulcus tergere
* salbando Salbandos * quod perierat.
Ad nunc secundus premonet
Adesse Christum ianuis
Sanctis coronas reddere
Celique regna pandere
Eterna lux promittitur
Sidusque salbans promitur
Iam nos iubar prefulgidum
Ad ius vocet celestium
Te Christe solum querimus
Videre sicut es Deus
Ut leta nos hec visio
Evellat omni tartaro
Quo dum Redemtor veneris
Cum candidato martyrum.
Globo : adunes celibi
Nos tunc beato cetui
Deo Patri sit gloria
Eiusque soli Filio
Cum Spiritu Paraclito
Et nunc & in perpetuum. Amen.
℣. Exultabunt sancti in.

YMNUS IN DIEM SANCTI ROMANI.

XIV. Kalendas Decembris.

ROmane Christi fortis assertor Dei. Ut in ejus Festivitate, die 18. Novembris.

℣. Iustorum anime in manu.

YMNUS IN DIEM SANCTI CRISPINI.

INsignem Christi Crispinum laudemus martirem. Ut in ejus Festivitate, die 19.

℣. Iustum deduxit Dominus per viam.

YMNUS DE ADVENTU DOMINI COTIDIANUS AD VESPERUM.

VErbum supernum prodiens. Ut in Breviario, fol. 10.

℣. Deus manifeste veniet.

ALIUS AD MATUTINUM.

VOx clara ecce intonat. fol. 12.

ITEM DOMINICALIS DICENDUS TAM AD VESPERUM QUAM AD MATUTINUM.

CHristi caterba clamitet. fol. 1.

℣. Excita potentiam.

YMNUS IN DIEM SANCTE CECILIE.

INcliti festum pudoris. Ut in ejus Festivitate die 22. Novembris.

℣. Exultabunt sancti in gloria.

YMNUS IN DIEM SANCTI CLEMENTIS.

CLementis festum celebratur odie. Ut in ejus Festivitate, die 23.

℣. Iustum deduxit Dominus.

YM-

YMNUS IN DIEM SANCTI SATURNINI EPISCOPI

DICENDUS EST TOTUS IN PASSIONIS

IN TRANSLATINIS SUE TANTUM UBI LITTERA CONSPEXERIS IoTa.

VOcis audite nobitas refulsit. Ut in ejus Festivitate, die 29.
℣. In memoria.

YMNUS IN DIEM SANCTI ANDRE APOSTOLI.

DEcus sacrati nominis. Ut in ejus Festivitate, die 30.
℣. Iustum deduxit Dominus.

YMNUS IN DIEM SANCTE LEOCADIE.

SAnctissime Leocadie. Ut in ejus Festivitate, die 9. Decembris.
℣. Confessionem & decorem.

YMNUS IN DIEM SANCTE EULALIE.

LAudem beate Eolalie. Ut in ejus Festivitate, die 10.
℣. Speciem & pulcritudinem.

YMNUS IN DIEM SANCTE MARIE.

ASolis ortu cordine.* Ut in Festo Annuntiationis B. M. V. die 18.

* cardine.

IN ALIA FESTIVITATE NON DICITUR.

Fit porta Christi pervia
Referta plena gratia
Transitque Rex & permanet
Clausa ut fuit per secula
Genus superni numinis
Processit aula Virginis
Sponsus Redemtor Conditor
Sue gigans Ecclesie
Honor Matris & gaudia
Inmensa spes credentium
Per atra mortis pocula
Resolbit nostra crimina.

IN NATIVITATE DOMINI.

FEno iacere pertulit :.
Presepe non aborruit
Parboque lacte pastus est
Per quem nec ales esurit
Gaudet corus celestium
Et angeli canunt Deum
Palamque fit pastoribus
Pastor creator omnium.

IN APPARITIONE DOMINI.

HOstis Erodes impie. Ut in Breviario f. 90.

IN ALLISIONE INFANTUM.

KAterva matrum personat. fol. 59.

DE LAZARO.

QUarto die iam fetidus. fol. 91.

IN CENA DOMINI AD MATUTINUM.

TUnc ille Iudas carnifex. fol. 91.

YMNUS IN DIEM SANCTI TOME APOSTOLI.

FEstum Christe Rex per orbem. Ut in ejus Festivitate, die 21. Decembris.
℣. Iustum deduxit.

Xpe rex mundi

YMNUS IN NATIVITATE DOMINI.

VEni Redentor gentium. fol. 45.
℣. Dominus dixit ad me.

YMNUS IN SANCTI STEFANI.

CHristus est vita veniens in orbem. f. 51.
℣. In memoria.

YMNUS IN DIEM SANCTE EUGENIE.

HOnore Sancte Eugenie. Ut in ejus Festivitate, die 12. Decembris.
℣. Exultabunt Sancti.

YMNUS IN DIEM SANCTI JACOBI FRATRIS DOMINI.

CLara sanctorum una Iherusalem. fol. 59.
℣. Iustum deduxit.

YMNUS IN SANCTI JOHANNIS APOSTOLI ET EVANGELISTE.

ISte electus Iohannes. fol. 54.
℣. In memoria.

YM-

YMNUS SANCTI JACOBI FRATRIS SANCTI JOHANNIS.

O Dei Verbum Patris ore proditum. Ut in ejus Festivitate, die 30. Decembris.

YMNUS IN DIEM SANCTE COLUMBE.

N Ardus Columbe floruit. Ut in ejus Festivitate, die 31. Decembris.
℣. Speciem & pulcritudinem.

YMNUS IN CIRCUMCISIONE DOMINI.

S Acer octabarum dies. fol. 62.
℣. Domine Deus noster.

YMNUS IN APPARITIONE DOMINI.

I Nluminans Altissimum. fol. 85.
℣. Hostis Herodis impie.

YMNUS IN DIEM SANCTI JULIANI.

INsigne festum Juliani martiris. Ut in ejus Festivitate, die 9. Januarii.
℣. Iustorum anime.

YMNUS IN DIEM SANCTI SABASTIANI.

SEbastiani martiris sollemne est festum
Beati: plebs fidelis concine
Benigna mente canticum novum Deo
Qui dat triumphum sanctis & victoriam
Iubetque celi possidere patriam
Vir hic fuit verax modestus sobrius
Mitis iucundus valde & carissimus
Sermone clarus lingua dissertissimus
Ad hoc latebat seculi sub clamide
Regnum ut poli predicaret omnibus
De ore sancti multitudo plebium
Precepta Christi audientes inquiunt
Sit turpe nobis actenus qui viximus
Obtemperando pessimis parentibus
Christum sequamur redemtorem omnium
Sebastiane sancte noster vernule
Tu nos doce fobe guberna & protege
Ad passionem qualiter promtissimam
Venire mentem debeamus nabiter
Et fortiter crudelem hostem vincere
Fecit beatus sicut illi iusserat
Terrena cuncta mox iubet relinquere
Ex toto corde illi sicut stercora
Temnunt caduca illico & respuunt
Appeterent vitæ ut futura gaudia
Parentibus cum nuntiatum protinus
Esset venire magnis cum gurgitibus:
Quid vobis & filii contigit carissimi
Perdatis ut mundi jucunda & optima
Et tenditis ad mortem ultro pessimam
Cepere sancti ad dolorem flectere
Cor ad parentum verba emollescere
Sed mox predicti martires effecti sunt
Corroborantur nimia constantia
Ad perferenda tormenta atrocia
Vobis jam Deus pandit poli januam
Ad illam ut venire sanctam patriam
Possitis in qua nulla mors sed gaudium
Perenne adque magna est iucunditas
Gustate & videte quam suabis est Dominus
Si pulcritudinem domorum queritis
Eterna civitas habet pulcras domos
Multasque mansiones in celestibus
Et angelorum ibi absque sillabis
Ter sanctum salunt multitudo iubilant
Ad laudem illic regis resonant organa
Fraglantque campi variis odoribus
Emicat jubar absque ullis umbribus
Serenitas ibi est absque nubilo
Et sempiternum lumen ibi est Deus
Quam magna multitudo est dulcedinis
Tue Deus quam te timentibus celas
Et perfecisti te valde diligentibus
Donumque gratie tue petentibus
Donas & indulgentiam piissime
Zoe beata mutaque permanserat
Bis ternis cernit angelum Dei
Librum tenere de quo verba protulit
Sabastiani coram suis visibus
Clamore vocis Conditorem invocat
Beatus est credens tuis sermonibus
Sabastiane magne & mirabilis
Dixit jam credo Deum Dei Filium
Quemque meum pandit os velociter
Ut laudem illum in superna patria
Que vox potest laudes tuas Deus loqui
Que cogitare mens valet potentiam
Tuo repleti martires mox flammine
Ad passionem properant interriti
Ut te fruantur summo & bono Deo
Te adjuvante martires effecti sunt
Per servum tuum pium & sanctissimum
Sabastianum militem fortissimum
Per quos rogamus flebiles ut audias
Nostras preces noxasque omnes amputes
Adest dies percomta summis gaudiis
Que decoratam martirum victoriis
Ex-

Excipit sancta debota ecclesia
Ob hoc decenter in laudes altissimi
Ymnum promamus cantibus armonicis.
Hic vir inluster meritis ac verbibus
Ab idolorum ultibus * nefariis
Plebes convertit divinis oraculis
Cultores reddit fidei catholice
Et amatores fervidos martirii.
Promto carorum fratrum nutans animum
Affatu firmat salubri ortamine
Parentum quoque coniugumque subolum
Adque carorum infidelem animum
Fidei sancte mancipabit cultui.
Hinc principante plebium Cromatium
Nicostratum vel Claudium vel Castulum
Necnon & Zoe simul & Castorium
Adletas fecit Christi Dei filium
Quod incuntanter perferrent martirium.
Qui innobati salutari labacro
Signis coruscant virtutibus eminant
Nam quemdam lapsum quassatis iam membribus
Restaurat orans illico Tiburtius
Que cum parentes Christo munus obtulit.
Hic vir inluster merito Cromatius
Spreto profano cultu idolatrie
Aderens caste discipline fidei
Nexus dissolbit famulorum libere
Mancipans Christo quos jure possideret;
Mox se devotum exhibens Altissimo
Reliquid cuncta mundi transitoria
Adesit mente divinis obsequiis
Student * implere indita oracula
Forum spernit & secretum appetit:
Huic caterba aderent credentium,
Perferre pondus nequibens martirii
Cum quibus idem in Campano litore
Cenobialem vitam geret digniter
Deo se simul cuncti mactant hostia.
Romuleorum Principes sacrilegi
Ad hec commoti gravius deseviunt
Et exarsere furoreque ravido
In persequendo Christi testes fidei
Libamen quoque diis nollent exibi:
Tunc Papa urbis convocato agmine
Catholicorum secum remanentium
Quosdam ex illos * consecrat presbiteros
Quosdam honorat decore Levitico
Ceteros omnes fecit subdiacones.
Sabastiani auctoris studio
Omnium horum armata confessio
Ad passionem prosilit intrepida
Nam Zoe victrix prima vicit dimicans
Hinc Tranquillinus triunfat felicius:

* Fortè cultibus.
* Studet
* illis

Deinde simul Claudius Nicostratus
Castor, Victorque una cum Simpronio
Sacra querentes corpora per litora
Subito capti ab insidiantibus
Salo immersi pro Christo peremti sunt.
Post hos beati preliantes pulcrius
Castulus sanctus nec non & Tiburtius
Superant ignes, tortorumque verbera:
Ense prostrati, migrant ad celestia,
Regno adsciti cum turba angelica.
Igitur temti ex hinc nobilissimi
Gemini fratres set uni vocabulo
Figuntur ligno ferreis aculeis
Stimulantur planta pedum clavibus:
Fatentes Christum lancea transfossi sunt
His universo laureati sanguine.
Rutilum sidus lucernaque fulgida
Diu latere nullatenus potuit
Sabastiani inclita presentia
Ortator quique cunctis fuit strenuus.
Hic callidorum conventus insidiis
Regi oblatus extat imperterritus
Et sciscitatur numina cur temneret?
Christum cunctanter laudando confessus est
Esse cum Patre Deum sempiterniter.
Huius ad vocem furens iudex impius
Jubet in campo hunc sagitis insui
Quo * genus pene huic ad exitium
Putans prodesse sibi ad vindicium
Amens relinquid ipsum velut mortuum:
Nullo beatus dolore conteritur
Cum armaretur divinis virtutibus
Set convalescens iam virtute preditus
Persecutorem obviat modestius
Proponens morem Christiani dogmatis.
Inmanis ille denuo deseviens
Fraglis concidi Dei sanctum imperat
Indesinenter usque dum deficeret
Set mox ut ipsam perferret sententiam
Spiritum efflat ad * patria celica.
Adstote Dei gloriosi martires
Adstote Christi milites fortissimi
Ferte faborem vobis obsequentibus
Patrocinate vobis diligentibus
Et sufragate Christiano cetui:
En clerus omnis adque Sacerdotium
En etas omnis sexus vel conditio
Vestris congaudent odie victoriis
Prebete cunctis congrua remedia
Ac queque vestris competunt iam meritis:
Qui postulata conferendo plebibus
Et munimenta Christo servientibus
Omnibus sitis perenne solatium
Ad reserandum paradisi aditum

* Quod
* patriam celicam.

Qui

Qui hujus festum veneramur gaudium.
Presta oramus Trinitas indifferens
Desiderata tibi confitentibus
Qui solus nomen Deitatis obtines
Pater cum Filio adque Sancto Spiritu
In Trinitate regnas in perpetuum. Amen.
℣. Exultabunt sancti in gloria.

YMNUS IN DIEM SANCTE AGNETIS.
XIII. Kalendas Februarias.

AGne sepulcrum est Romulea in domo. Ut in ejus Festivitate, die 20. Januarii.
℣. Letetur mons Sion & exultent.

YMNUS IN DIEM SANCTORUM FRUCTUOSI EPISCOPI AUGURII ET EULOGII DIACONORUM.

XII. Kalendas Februarias.

O Triplex honor o triforme culmen. Ut in ejus Festivitate, die 21.
℣. Iustorum anime.

YMNUS IN DIEM SANCTI VINCENTI.

ADest miranda passio. Ut in ejus Festivitate, die 22.
℣. In memoria eterna.

YMNUS IN DIEM SANCTI BABILE EPISCOPI.

VIII. Kalendas Februarias.

Christus est vita.

O Sacerdotum inclita corona. Ut in ejus Festivitate, die 25.
℣. Iustorum anime.

YMNUS IN DIEM SANCTI TIRSI.
V. Kalendas Februarias.

EXulta nimium turba fidelium. Ut in ejus Festivitate, die 28.
℣. Exultabunt sancti.

YMNUS IN DIEM SANCTE AGATE.

Xpe celestis.

FEstum insigne prodiit coruscum. Ut in ejus Festivitate, die 5. Februarii.
℣. Speciem & pulcritudinem.

YMNUS IN DIEM SANCTE DOROTE.
VII. Idus Februarias.

Insigne festum.

TE decet ymnus in Syon Omnipotens
Dum quisque reddit votum in Iherusalem
Fide sumens in voto constantiam
Expellit sese cunctis ab inlecebris
Ut te sequatur crucem sibi baiulans.
Hoc documento priores Apostoli
Egerunt actu fidei probabiles
Hoc predicando fundabere ecclesiam
Materque vera persistens incolomis
Enixa sponsum profert alma pignora.
In infolatus agmina potissima
Nectareosque fructus in martiribus
In confessores fert donum uberrimum
Dum gloriatur in regnis celestibus
Se perceptura opes inefabiles.
Hinc odierno bis binis in testibus
Resultans victrix transmittit regalia
Tibi rex poli abta vel suabia
Munera vere balde probatissima
Que tuo idem lucravit ex sanguine.
In Dorotea ligustra ambrosea
Liliorumque ac rosarum destinat
Vel in Callistem Cristetemque violas
Oppletas valde odore gratissimo
Vel preciosum ferculum in Teufilo;
Quorum certatrix Dorotea prior est
Duplici comta laurea prefulgida
Virginitatis nempe hac martirii
Adeptam fructum in lucro consortium
Sororum duum tertium vel Teufilo.
Cappadocene Cesaree civitas
Hec cives orta summo in presidio
Specimen urbi prebet imitabile
Fide prepollens vita morum enitens
Martiriali triumfum expediens.
Opinione huius sacre virginis
Infandus preses comperta Sabricius
Discutiendam sisti sibi precipit
Temtatur blandis ac suadellis decipi
Idem deterrit minis perasperrimis:
Quam ut prespexit preses inperterrita
Furens catasta trucidandam sublimat
Set insons penam incunctanter perferens
Elata voce nomen Christi predicat
Unum cum Patre fore hac Paraclito.
Cuius ad finem * enervandam callidus
Christetem simul cum Callistem provocat
Sibimetipsi parilem ut faciant
Set mox correcte per ipsam credidere
Que facta esset celeps iam augustior

* fidem

Quis

Quis enarrare tua Christe valeat
Miraculorum opera insignia
Que agis ipse dum sanctos glorificas?
Nam stanti ales presul ad custodiam
Cum corruentes corrigas clementius.
Afflata cuius virgo sancta Flammine
Fert iam elapsis salutem sororibus
Restaurans mentem ortamentis fidei
In his ferborem recreat martirii
Quod properarent hic ad palmam alacres.
Inlusum ita se dolens Sapricius
Ambarum censet artus cupam urere
Quarum ex nece dum ulcisci nititur
Victrices fecit ethera conscendere
Ad obtinenda diadema regia.
Gavisa celeps dum ex hoc presisteret
Luenda penis sublimatur stipite
Dilaniatur flagris adque ungulis
Libenter perfert facies * in lateribus
Ad palmas vultum properas illarum.
Atrocitatem supergressa presidis
Spiculatori perimenda traditur
Nubtura sponsum iam quoheres martirum
Sibi petenti Teufilo scolastico
Munere misso laureatur sanguine.
E paradiso destinata munera
Teufilus sumens admiratur stupidus
Trium melorum vel rosarum suabium
Quorum afflatus renovatur vivido
Credendo laudat Christum Dei Filium.
Quum esset olim crucis Christi derisor
Confessor factus repente potissimus
Diffuso ore crucifixum predicans
Simulacrorum imposturam in flammas
Funesta coram preside prenuntiat.
Tunc furens iudex hunc sistit eculeo
Afficiendum penis noxialibus
Quem ut advertit vultu imperterritum
Ac pertinacem in fide persistere
Perimit ense mox effecta martirem.
Ob hoc Redemtor supplices exposcimus
Ut quique horum congaudemus meritis
Et diem festum botibe excolimus
Ab his defensi careamus vitiis
Expiemurque cunctis a deliquiis.
Hii quoque nostris fabendo miseriam
Conpatiendoque necessitatibus
Cunctis adsistant patroni assidui
Ut nunc ereptos ab adversitatibus
Victuros secum profeant * ad premium.
Presta quesumus unitas potentia
Summa qui regis seculorum secula
Ut te fruamus sine fine tempora
Lux angelorum & dies perennius
Sol ipse nobis vigeas perpetuus.
℣. Justorum anime.

* faces

* provehant

YMNUS IN DIEM SANCTE EULALIE BARCINONENSIS.

FUlget honor sepulcri martiris Eulalie. Ut in eius Festivitate, die 12. Februarii.

YMNUS IN CATEDRA SANCTI PETRI. VIII. Kalendas Martias.

O Petre petra ecclesie. Ut in hac Festivitate, die 22.
℣. Gloria & divitie.

YMNUS IN DIEM SANCTORUM EMETERII ET CELEDONI. V. Nonas Martias.

SCripta sunt celo duorum. Ut in eorum Festivitate, die 3. Martii.

YMNUS DICENDUS DOMINICOS POST APPARITIONE DOMINI AD VESPERUM USQUE AD DOMINICO ANTE CARNES TOLLENDAS.

AGni Genitor Domine. Ut in Breviario, fol. 65.

YMNUS IN CARNES TOLLENDAS.

ALleluia piis edite laudibus. fol. 137.
℣. Quam dulcia.

YMNUS DE QUADRAGESIMA.

O Nazarene lux Bethlem Verbum Patris. fol. 144. 145. 146. 147.

ITEM ALIUS DE MEDIANTE QUADRAGESIMA.

FAbens redemtis vota abstinentie,
Occurre fessis Dux verus Emmanuel,
A quo dicata sanctius ieiunia
Forma futuri noscitur ad gloriam
Opus celeste regni esse ianuam.
Cui si consors clara sidus rutilans
Ignita lampas misceatur largitas,
Utraque libans celsa quisnam dextra
Riteque compos ut alis pinnigera
Volatu pernix poli adit intima.

Insigne cuius Moises misterium
Dei amicus extitit oraculo;
Raptus Elias celi curro igneo,
Fulta tuetur Ninnibe cum civibus
Quod verbi claret veritatis nuntius.
Passim deinde tu magister celibum
Quater dierum decies curriculo
Victor triumfas paradisi heremo,
Morsu delicti abluens ieiunio,
Prorsus resistens temtatori callido.
Quod nos sequentes usitatim decimas
Saltim dierum nunc litamur hostia:
Tu quoque mitis iugis indulgentia,
Ut holocausta effice pinguissima,
Qua expiemur cordium piacula.
Poculum esto vite sitientibus,
Fons aque vive regni sors denarius,
Guile qui gustu in Adam cecidimus,
Surgendo in te ieiunando dapibus
Reficiamus cum supernis civibus.
Qui contritorum usu sacrificio
Ades latroni in crucis patibulo;
Nobis adesto celitus tu Domine,
Nostri memento, nos de trono respice,
Quos redemisti tuo sacro sanguine.
Judex ut ipse quum tremendus veneris
Previa cruce angelorum humeris,
Terrore mundum tubeque concusseris,
Cum sanctis ipsi innobati gloriam,
Dextram tenentes evadamus tartara.
Prestaque summa Trinitas potentia,
Cuncta qui regis seculorum secula,
Ut te fruentes sine fine gloria,
Lux angelorum & dies perennius,
Sol ipse nobis vigeas perpetuus. Amen.

YMNUS PER DIES SABBATOS DICENDUS IN QUADRAGESSIMA AD MATUTINUM.

Aurora iam spargit polum
Terris dies inlabitur
Lucis resultet spiculum
Discedat omne lubricum
Fantasma noctis decidat
Mentis reatum subruat
Quicquid tenebris orrida
Nox adtulit culpe cadat
Ut mane illut obtimum
Quod prestolamus cernui
In luce nobis effluat
Dum hoc canora concrepat
Gloria Patri ingenito
Gloria Unigenito
Una cum Sancto Spiritu
In sempiterna secula. Amen.

YMNUS IN QUADRAGESSIMAM PER DIES SABBATOS AD VESPERUM.

Altissimi Verbum Patris. fol. 94.

YMNUS DICENDUS IN QUADRAGESSIMA PER DIES DOMINICOS AD MATUTINUM.

Te lucis auctor personet
Huius caterva carmina,
Quam tu replesti gratia,
Anastasis potentia.
Nobis dies hec innuit
Diem supremum sistere,
Quam mortuos resurgere
Viteque fassis reddere.
Octaba prima redditur,
Dum mors habunda tollitur,
Dum mente circumcidimur,
Nobique demum nascimur.
Quum mane nostrum cernimus
Redisse victis hostibus,
Mundique luxum temnimus,
Panem salutis summimus.
Ieiuniorum victimis
Corpus litamur aridis,
Piisque parsimoniis
Sacris potimur hostiis.
Hec alma sit sollemnitas
Sit clara hec festivitas,
Sit feriata gaudis
Dies reducta ab inferis.
Gloria Patri ingenito,
Gloria Unigenito,
Una cum Sancto Spiritu
In sempiterna secula. Amen.

YMNUS IN MEDIANTI DIE FESTO SIBE IN LAZARO TAM AD VESPERUM QUAM AD MATUTINUM.

Verbum Patris quod prodiit factum caro. fol. 252.
℣. Eripe me Domine.

YMNUS IN RAMOS PALMARUM.

Vocaris ad vitam sacrum Dei genus. f. 334.
℣. Venite filii audite me.

YMNUS DE VESPERA IN CENA DOMINI.

Iam legis umbra clauditur. fol. 354. YM-

YMNUS IN RESURRECTIONE DOMINI.

P Sallat altitudo celi. fol. 385.

II. FERIA.

E Cce quam * Vates vetustis (* quem)
Concinebant seculis,
Quem prophetarum fideles
Pagine spoponderant;
Emicat promissus olim,
Cuncta conlaudent eum.
C antaris infusa limfa
Fit falernum nobile;
Nuntiat vinum minister
Esse promtum ex ydria:
Ipse Rex sapore tinctis
Obstupescit poculis.
M embra morbis ulcerosa,
Viscerum putredines,
Mando ut abluantur; inquid:
Fit ratum quod iusserat,
Turgidam cutem repugnans
Vulnerum piamina.
T u perennibus tenebris
Iam sepulta lumina
Inlinis limo salubri,
Sacri odoris nectare,
Mox apertis ac medulla
Lux reducta est orbibus.
I ncrepans ventum furentem
Quod procellis tristibus
Vertat equor summo ab ymo,
Vexet & vagam ratem;
Ille iussit obsecundans
Mitis unda sternitur.

III. FERIA.

E Xtimum vestis sacrate
Furtim mulier adtigit,
Protinus salus secuta est,
Hora pallor deserit,
Sistitur rivus cruoris
Qui fluebat perpetim.
E xitu dulcis iubentus
Raptum abevum * viderat (* Fortè: ephebum)
Orba quem mater supremis
Funerabat fletibus,
Surge dixit, ille surgit,
Matri & adstans retitur.
S ole iam quarto carentem,
Iam sepulcro absconditum
Lazarum iubet viere
Reddito spiramine;
Fetidum iecur reductus
Rursus intrat alitus.
A mbulat per stagna ponti,
Summa calcat fluctuum,
Mobilis licor profundi
Pendulam prestat viam.
Nec fatescit unda sanctis
Pressa sub vestigiis.

IV. FERIA.

S Uetus antro bustualis
Sub catenis frendere,
Mentis inpos efferatis
Percitis * furoribus (* Percitus)
Prosilit ruitque supplex,
Christum adesse ut senserat.
P ulsa pestis lubricorum
Mille formis demonum
Corripit greges * subilli (* gregis su-illi)
Sordida sporcamina,
Seque nigris mergit undis
Et pecus limphaticum.
Q uinque panibus peresis
Et gemellis piscibus,
Affatim refecta iam sunt
Accubantum milia;
Fert equalis ter quaternis
Ferculorum fragmina.
T u cibus panisque noster,
Tu perennis suabitas;
Nescit esurire in evum
Qui tuam summit dapem,
Nec lacuna ventris implet,
Set fobet vitalia.

V. FERIA.

C Lausus aurium meatus
Et sonorum nescius,
Purgat ad precepta Christi
Grassa queque obstacula,
Vocibus capax fruendis
Ac susurris previus.
O mnis egritudo cedit,
Langor omnis pellitur,
Lingua vatur * quam veterna (* fatur)
Vinxerat silentia,
Gestat & suum per orbem
Letus eger lectulum.
Q uin & ipsum ne salutis
Inferi expertes forent,
Tartarum benignus intrat,
Facta * cedit ianua (* Fortè Fracta)
Vectibus cadit refulsis* (* revulsis)
Cardo dissolubilis.
I lla promta ad inruentes
Ac revertentes tenax
Obice extorsus recluso
Porta reddit mortuos,

Lege vestra & limen atrum
Iam recalcandum patet.
Set Deus dum luce fulba
Mortis antra inluminat,
Dum stupentibus tenebris
Candidum prestat diem,
Tristia squalentis ethere
Polluerunt * sidera. * Palluerunt
Sol refulgit & lugubri
Sordidus ferrugine;
Igneum reliquid axem,
Seque merens abdidit,
Fertur orruisse mundum
Noctis eterne cahos.

VI. FERIA.

SOlve vocem mens sonora,
Solbe linguam mobilem,
Dic tropeum passionis,
Dic triumfalem crucem;
Pange vexillum notatis
Quod refulget frontibus.
O novum cede stupenda
Vulneris miracula, * * miraculum
Hinc cruoris fluxit unda,
Limfa parte ex altera;
Limpha nempe dat labacrum,
Tunc corona ex sanguine est.
Vidit anguis immolatum* * immolatam
Corporis sacri hostiam;
Vidit & fellis perusti,
Vox venenum perdidit,
Saucius dolore multo
Colla fractus sivilat.
Quid tibi profane serpens
Profuit rebus novis
Plasma primum perculisse
Versipelli ortamine?
Diluit culpam recepto
Forma mortalis Deo.

SABBATO.

AD brebem se mortis usum
Dux salutis edidit,
Mortuos olim sepultosque
Ut redire insuescerent,
Dissolutis pristinorum
Vinculis peccaminum.
Tunc patres sanctique multi
Conditorem previum
Iam revertentem secuti
Tertio demum diem * * die
Carnis indumenta sumunt,
E que bustis prodeunt
Cerneres quoire membra
De fabillis aridis,
Frigidum venis resumtis
Pulverem tepescere,
Ossa nervos ac medulla * * medullas
Glutino cutis tegi.

YMNUS POST * ASCENSIONE DOMINI. * Fortè: ANTE

POst ut occasum resolbit
Vite & hominem reddidit
Arduum tribunal alti
Victor ascendit Patris;
Inclitam celo reportans
Passionis gloriam.
Macte iudex mortuorum,
Macte rex vibentium,
Dexter in Parentis arce,
Qui cluit virtutibus,
Omnium venturus inde
Iustus ultor criminum.
Te senes & te iubentus,
Parvulorum te corus,
Turba matrum virginumque,
Simplices puellule
Voce concordes pudici
Pestrepent concentibus.
Fluminum lapsus & unde,
Litorum crepidines,
Imber, estus, nix, pruina,
Silva & aura, nox, dies,
Omnibus te concelebrent
Seculorum seculis.
Gloria Patri melodis
Personemus vocibus;
Gloria Christo canamus,
Gloriam Paraclito:
Qui Deus Trinus & unus
Regnat ante secula. Amen.

YMNUS DE RESURRECTIONE DOMINI INFRA EBDOMADA AD TERTIA.

IHesu Redemtor omnium
Qui morte mortem conterens
Ab inferorum abdito
Die resurgis tertio
Tu nos misellos quesumus
Pro quos fudisti sanguinem
Ceno piatos criminum
Reduc polorum sedibus
Quo hii nobum qui canticum
Tibi obantes precinunt
Adiuncti in celestibus
Te perfruamur largius
Presta:::::

Certum tenentes

IN RESURRECTIONE DOMINI DOMINICALIS AB OCTABAS PASCE USQUE IN ASCENSIONE.

TE centies mille legionum angeli. f. 382.

YMNUS IN DIEM SANCTE ENGRATIE VEL DECEM ET OCTO MARTIRUM.

BIs nobem noster populus sub uno
Martirum servat cineres sepulcro,
Cesaraugustam vocitamus urbem,
Res cui tanta est.

Plena magnorum domus angelorum
Non timet mundi fragilis ruinam
Toth sinu gestans simul offerenda
Munera Christo.

Quem Dei dextram quatiens coruscam
Nube subnixus veniet rubentem,
Gentibus iustam posssituros equo
Pondere libram.

Orbe de magno caput excitata
Obiam Christo properanter ibit,
Civitas quoque pretiosa portans
Dona canistris.

Tu decem sanctos revees & octo
Cesaragusta studiosa Christi,
Vertice flavis oleis revincta
Pacis honore.

Sola in occursum numerosiores
Martirum turbas Domino parasti,
Sola predives pietate multa
Luce frueris.

Vix parens orbis populosa Penis,
Ipsa vix Roma in solio locata,
Te decus nostrum superare in isto
Munere digna est.

Hinc & Engrati recubant tuarum
Ossa virtutum quibus efferati
Spiritu mundi violenta virgo
Dedecorasti.

Martirum nulli remeante vita
Contigit terris habitare nostris
Solus tu morti proprie subprestes
Vibis in orbem.

Vibis, ac pene seriem retexis,
Carnis & cese spolium retemtas,
Terra quam sulcos habeat amaros
Vulnera narrans.

Barbarus tortor latus omne carpsit,
Sanguis inpensus, lacerata membra,
Pectus abscissa patuit papilla
Corde sub ipso.

Iam minus mortis pretium peracta est,
Qui venenatos abolens dolores
Concita membra tribuit quietem
Fine supremo.

Cruda te longum tenuit cicatrix,
Et diu venis dolor hesit ardens,
Dum putrescentes tenuat medullas
Tavidus humor.

Invidus quamvis obitum supremum
Persecutoris gladius negarit,
Plena te martir tamen ut peremta
Pena coronat.

Vidimus partem iecoris revulsam,
Ungulis longe iacuisset pressis,
Mors habet pellens aliquid tuorum
Te quoque viba.

Hunc novum nostre titulum fruendum
Cesaraguste dedit ipse Christus,
Iuge vibentis domus ut dicata
Martiris esset.

Ergo ter senis sacra candidatis,
Dives obtato simul & Luperco
Perge conscriptum tibimet senatum
Pangere psalmis.

E de Succesum, cane Martialem,
Mors & Urbani tibi concinatur,
Iulium cantus resonet, simulque
Quintilianum.

Publium pangat corus, & revolbat
Quale Frontonis fuerit tropeum,
Quid bonus Felix tulerit, quid acer
Cecilianus.

Quantus Euvoti tua bella sanguis
Tinxerit, quantus tua Primitive,
Dum tuos vivax recolat triumphos
Laus Apodemi.

Quatuor post hinc superest virorum
Nomen extolli, rennuente metro,
Quos Saturninos memorat vocatos
Prisca vetustas.

Hec sub altari sita sempiterno
Lapsisque nostris veniam precatur
Turba, quum servat procerum creatrix
Purpureorum.

Nos pio fletu date perluamus
Marmorum sulcos, quibus est operta
Spes, ut absolvat retinaculorum
Vincla meorum.

Sterne te toga generosa sanctis
Civitas mecum tumulis, deinde
Mox resurgentis animos & artus
Tota sequeris.

Gloriam psallat:::::

℣. Exultabunt sancti.

YM-

YMNUS IN DIEM SANCTI TORQUATI.

URbis Romulee iam toga candida. Ut in ejus Festivitate, die 1. Maii.

℣. In omnem terram.

YMNUS IN DIEM SANCTE CRUCIS. V. Nonas Maias.

PAnge linguam gloriosi. Ut in ejus Festivitate, die 3. Maii.

℣. Dicite.

YMNUS IN ASCENSIONE DOMINI.

ETerne Rex Altissime. fol. 395.

℣. Ascendit Deus.

YMNUS DE LETANIAS.

BEnignitatis fons Deus. Ut in Breviario fol. 69.

YMNUS IN SANCTUM PENTECOSTEN.

BEata nobis gaudia. fol. 422.

℣. Emitte Spiritum tuum.

YMNUS IN DIEM SANCTI ADRIANI.

IHerusalem gloriosa. Ut in ejus Festivitate, die 17. Junii.

℣. Justorum anime.

YMNUS IN DIEM SANCTORUM. SIRIACI ET PAULE. XIII. Klaendas Junias.

Laudem beate Eulalie.

SAcrum tempus in calculo
Anni revolbit circulus
Resonet laus in coro
Ex ore plevis & clero.
Christum Deum imni dicent,
Qui Siriaco martiri
Pauleque eius socie
Robur dedit constantie.
Preses namque Cartaginis
Illius erat temporis
Anolinus terribilis
Nomen gestabat inmanis.
Instat sanctos perquirere
Signato Christi nomine
Mox Siriacum & Paulam
Silvanus duxit in aulam.
Tunc sciscitati martires
Fatentur Deum in celis
Nam non litare idolis
Almis professi sunt verbis.
Exinc verba mulcentia
Sanctorum linit pectora
Set temnunt vana delubra
Et Christum credunt in astra.
Iudex repletus furia
Sacrata tundit corpora
Penarum mutat genera
Corda non mutat credula.
Iuxta beneque arbores
Palmarum cesi martires
Latidum hictu anime
Migrant polorum in ede.
Moxque Silbanus corpora
Ignis proiecit in flammam
Sed imber ingens e celis
Extinxit impetum ignis.
Ob hoc precamur Domine
In horum festa martirum
Vota cunctorum accipe
Et que postcunt adtribue.
Quo dum vita peragimus
Eluas nos a vitiis
Et emendati moribus
Pollere fac virtutibus.
Deo Patri.

℣. Justorum anime.

YMNUS IN DIEM SANCTI IHOANNIS. NATIVITAS.

PUer hic sonat Ihoannes. Ut in ejus Festivitate, die 24. Junii.

℣. Lucerna.

ALIUS AD MATUTINUM.

CLange liram Zaccarias. Ibi.

℣. Lucerna pedibus meis.

YMNUS IN DIEM SANCTI ZOYLI. V. Kalendas Julias.

Vocis audite.

MArtiris gesta Zoylique corona. Ut in ejus Festivitate, die 27.

YMNUS SANCTORUM PETRI ET PAULI.

APostolorum passio. Ut in eorum Festivitate, die 29.

℣. In omnem terram.

YM-

YMNUS IN DIEM SANCTI CHRISTOFORI.

O Beate mundi auctor. Ut in ejus Festivitate.

℣. Iustorum.

YMNUS IN DIEM SANCTARUM JUSTE ET RUFINE.

ADsunt Punicea floscula virginum. Ut in earum Festivitate.

℣. Letetur mons Sion.

YMNUS IN DIEM SANCTI SPERATI.

SPerati sancti martiris. Ut in ejus Festivitate.

℣. Vox letitie.

YMNUS IN DIEM SANCTI CUCUFA.

BArcinon leto Cucufate vernans. Ut in ejus Festivitate.

℣. Justum deduxit.

YMNUS IN DIEM SANCTE CRISTINE.

VIrginis sacre triumphum. Ut in ejus Festivitate.

YMNUS IN DIEM SANCTI FELICIS.

FOns vitæ Deus perennis. Ut in ejus Festivitate.

℣. In memoria eterna.

YMNUS IN DIEM SANCTORUM JUSTI ET PASTORIS.

O Dei perhenne Verbum. Ut in eorum Festivitate, die 6. Augusti.

℣. Ex ore infantium.

YMNUS IN DIEM SANCTI LAURENTI.

EN martiris Laurentii. Ut in ejus Festivitate, die 10.

℣. Justorum anime.

YMNUS IN DIEM SANCTI GENESI.

O Rerum Domine Conditor omnium. Ut in ejus Festivitate, die 25.

℣. Justus ut palma.

YMNUS IN DIEM SANCTI IERONTI.

SAcratum Christi antestitem. Ut in ejus Festivitate, die 26. Laudem beate

YMNUS IN DIEM SANCTI AGUSTINI.

LUx Deus Christe pietas redundans. Die 28. Christus est vita.

YMNUS IN DIEM SANCTI CIPRIANI EPISCOPI.

URbis magister Tascie. Ut in ejus Festivitate.

YMNUS IN DIEM SANCTI MATTEI. Clementis festum.

CHriste tu rerum opifexque operum,
Olimpum regis, aridaque sustines,
Polum decoras lumine sidereo,
Arbaque reples hominis ex traduce,
Iube ne salum effluat ex limite.
Tu Protoplausto ejusque prosapie.
Legis que sensum naturale inserit,
Ut ea fratri quem vult sibi inroget;
Demum Moises bis a te in tabulis
Denis accepit preceptis almificis.
Ex hinc Prophete bis octoni veniunt,
Populi corda ad salutem instruunt,
Errorem vanum idolorum dextruunt,
Credere Deum te celestem predicunt,
Et prestolare incarnatum proferunt.
Milibus quinque ducentis in serie
Habens hic mundus annos ab origine,
Tunc verus Agnus, natusque ex Virgine
Ter denis in te annos tue tempore
Sic a Iohannis tinctus est baptismate.
Dehinc prescitos elegis Apostolos
Petrum, Andream, Iohannem, & Iacobum,
Bartholomæum, Iudamque, & Simonem,
Tomam, Filippum, & Alfei Jacobum,
Matteum vero vocans a toloneo. * — * telonio.
Hinc post ascensum Christe tuum ad celos
Propere pergitque ad Eziopios;
Mox a Candacis Eunuco susceptus est,
Prestigiator liberavit a magos, * — * magis.
In somno vertit dracones sevissimos.
Exortat cetum vanos deos temnere,
Et Deum verum Jesum Christum credere,
Ut paradisi fruantur delicie:
Mox ab Eglippo est arcitus principe,
Et prolem eius suscitat a funere.

Rex

R ex vidit credit & plebs templum construit,
In quo rex lotus coniuxque babtismate
Quum Eufranone plebs & Eugenia
Almam ducentes vitam in progenie
Usque dum cepit Irtacus regimine.
C onvocat namque rex rudis Apostolum
Eique regnum spopondit dimidium,
Ut celeps illi detur Eugenia,
Cui bis centum alme in cenobia
Virgines erant sacra cum velamina.
A d hec Matheus Irtaco exortus est
Fas non est servus Regis sponsam ducere,
Nec Christi sponsam fas est tue copule.
Iungi : Irtacus ob hoc mox Apostolum
Percuti iussit punctum ictu gladii.
O rans confossum migrat celi anima,
Aurum mox prebet virgo Eugenia,
Et Christo dignam construunt baselicam,
In qua Matheus requiescit in urnam,
Vigent virtutes per eterna tempora.
V irgines uri rex precepit; sed flamma
Ventus invergens cremat regis atria:
Mox est percussus totus elebantia
Prolis arreptus demonis sevitia,
Set pater cesus ense efflat animam.
R ex num mox cepit frater Eugenie,
Beor gestabat nomen ex babtismate,
Que sanctus martir unxeratque crismate,
Provincie sunt idemque baselice,
Que canunt Deo dulci modulamine.
V ota rex plevis Christe ratam * effice, (* rata)
Languidis fabe, elisosque erige,
Mentis solamen, functis dona requiem,
Arce & pestem, bellum, litem remobe,
Fraterno pacem solida in pectore.
S upplices Christe vernuli exposcimus,
Adsistat fauctor nobis hic Apostolus,
Impetret nostris veniam sceleribus,
Evulsis cunctis vitiisque funditus,
Vita dum instat polleat virtutibus.
G loria Patri personet Ingenito,
Gloria Christo semper Unigenito,
Gloria Sancto Spiritui Paraclito,
Cuius eterna laus & potentia
Per infinita seculorum secula.
℣. In memoria.

YMNUS IN DECOLLATIONE SANCTI JOHANNIS BABTISTE.

H Ic Johannes mire natus. Ut in hac Festivitate.
℣. In memoria.

YMNUS IN DIEM SANCTI HIERONIMI PRESBITERI.

C Hristus est virtus Patris sapientiam. * Ut in ejus Festivitate. (Insigne festum. * sapientia)

YMNUS IN DIEM SANCTORUM VIRISSIMI MAXIME ET JULIE.

I Ucundum nobis hunc diem
Sanguis sacravit martirum
Virissimi & Maxime
Julieque sororis fides
E xultat in his Trinitas
Impari leto numero;
Polum repletur gaudio
De martirum consortio.
T rauntur ad supplicium
Nati gente nobilium;
Se nobiles esse credunt,
Mori si possent pro Domino.
P arari penas imperat
Dum fremit impius iudex,
Sanctos turbare nititur,
Quos conspicit inmobiles.
S uspenduntur eculeo
Crucis armati vexillo
Pro rege vitam ponere
Morti fideles animas.
M erguntur equore vasto
Saxis colla prementibus
Veloces Christi milites
Ora tangunt quam remiges.
V asca Caripdis reddidit
Olisipona meruit
Extrema terre finium
Cruore pollet martirum.
I nde grates persolvimus
Tibi Deo almifico
In Trinitate unico,
Qui das sanctis auxilium.
O b hoc precamur, Domine,
In horum festa martirum
Vota cunctorum accipe,
Et que poscunt adtribue.
P resta::::

YMNUS IN DIEM SANCTORUM FAUSTI JANUARII ET MARTIALIS.

(Christe rex mundi Creator.)

M Isticum melos persolvat,
Et adtollat laudibus
Plebs dicata Deo Patri,
Et honore debito
Ymnum dulciter decantent

Chris-

Christo & Paraclito.
P ro triumphis beatorum
Fausti, Januarii,
Tertiusque Martialis;
In agone vicerunt
Trinitatem confitendo
Suscepti martirio.
V oce declamans fidelis
Beatorum titulis,
Qualiter vicerunt hostem
Suis cum suppliciis,
Trinitatem confitendo
Adepti sunt gaudio.
M anibus cruentus hostis
Cum atroci ungula
Consecrata beatorum
Laniari corpora,
Tensos pariter cesosque
Urens flamma cruciat.
I nde oculis evulsis
Cutenorum capita,
Nervorum conpage soluta
Servat hunc crudelitas,
Conteret piorum ossa
Et medulla penetrans.
D extera protecti Christi
Non timent incendia,
Angelica medicina
Reformantur lumina,
Confractaque solidantur,
Et curantur vulnera.
S tupet tirannus valde
Tanta in miracula,
Cum incolomes videret,
Quos perire iusserat;
Qualiter vicissent cuncta
Tormentorum genera.
I lli patienter ferunt,
Quod furentes inferunt,
Scientes quod pro Christo
Tanta qui pertulerant,
Celitus adquirant lucra
Que fruuntur iugiter.
Quidam cernebant venire
Missa celi munera,
Angelorum magna turba
Sursum expectantium,
Ut sanctorum coronaret
Gloriosa capita.
A destote sancti Dei
Supplicanti populo,
Et petentibus prebete
Quesitum remedium,
Regnum ut participentur
Vestro in consortio
P resta:::::
℣. Justorum.

YMNUS IN DIEM SANCTORUM COSME ET DAMIANI.

P Lebs Deo dicata pollens. Ut in eorum Festivitate.
℣. Pretiosa.

YMNUS IN DIEM SANCTORUM SERVANDI ET GERMANI.

C Hriste verus Rex sanctorum. Ut in eorum Festivitate.
℣. Exultabunt.

Christe rexmundi

YMNUS IN DIEM SANCTORUM VINCENTI SABINE ET CRISTETE.

H Uc vos gratifice plebs pia convocat. Ut in eorum Festivitate.
℣. Ut supra.

YMNUS IN DIEM SANCTI MARTINI EPISCOPI.

M Artine confessor Dei. Ut in ejus Festivitate.

ITEM

YMNI DE SANCTIS.

S Anctorum meritis inclite gaudia
Pangamus socii gestaque fortia
Nam gliscit animus promere cantibus
Victorum genus obtimum
H ii sunt quos retinens mundus inorruit
Ipsum nam sterili flore per arduum
Sprevere penitus teque secuti sunt
Rex Christe bone celitus
H ii pro te furias adque ferocia
Calcarunt hominum sevaque verbera
Cessitis * lacerans fortiter ungulas
Nec carpsit penetralia
C eduntur gladii more videntium
Non murmur resonat non querimonia
Set corde tacito mens bene conscia
Conservat patientia
Que vox que poterit linguam retexere
Quod tu martiribus munera preparas
Rubri nam fluido sanguine laureis
Ditantur bene fulgidis

* Cessit iis... ungula

O Te

Te Trina Deitas unaque poscimus
Ut culpas abluas noxia subtraas
Des pacem famulis nos quoque gloriam
Per cuncta tibi secula

ALIUS.

REctor Redemtor & Conditor
Qui tuis olim servulis
Huius dedisti seculis
Oblectamenta temnere
Nobis refunde celitus
Tuum Patrisque comparem
Quo corda nunc tepentia
Confraglent igne proprio
Illic relictis terreis
Te inspirante perciti
Strages secuti corporum
Regnum poli adepti sunt
Prostrati unde quesumus
Quo ob triunfos martires
Ymnum Deo persolvimus
Nunc annuis recursibus
Ipsorum interventibus
Cunctos ablutos sordibus
Sursum reduc ab infimis
Sacris reformans sedibus.
Presta::::

ALIUS.

REx gloriose martirum
Corona confitentium
Qui dispuentes terrea
Perducis ad celestia
Aurem benignam protinus
Appone nostris vocibus
Tropeo sacro pangimus
Ignosce quod deliquimus
Tu vincis in martiribus
Parcendo confessoribus
Tu vincis nostra crimina
Donando indulgentia

ALIUS.

ETerna Christi munera
Et martirum victorias
Laudes canentes devitas
Letis canamus mentibus
Ecclesiarum principes
Illic triumfales duces
Celestis aule milites
Et vera mundi lumina
Terrores * victo seculi
Penisque spretis corporis
Mortis sacre compendio
Lucem beatam possident

* Terrore

Traduntur igne martires
Et bestiarum dentibus
Armata sevit vinculis
Tortoris insania manus
Nudata pendunt viscera
Sanguis sacratus funditur
Et permanet inmobilis
Vite peremnis gratie
Devota sanctorum fides
Invicta spes credentium
Perfecta Christi caritas
Mundi triumfant principes
In his paterna gloria
In his voluntas Spiritus
Exultat in his Filius
Celum repletur gaudium
Te nunc Redemptor quesumus
Ut martirum consortio
Iungas precantes servulos
In sempiterna secula

ALIUS.

LAudes sanctorum martirum
Quos sacra fecit passio
Christi conformes glorie
Puris canamus mentibus
Quos de futuris premiis
Securos celi milites
Nec mundi vobit vanitas
Nec terror fregit inpius
Non tenebrosi carceres
Honus cervicis ferreis
Non manices vel conpede
Mentes mutarunt gaudia
Eterni fontis etiam
Semel rigati poculo
Sitim presentis corporis
Refrigerabat spiritus
Negato pane fortius
Non fame sentit sanctitas
Quos pascit verbo solito
Fide vibebant uberes
Cordis probato robore
Velcantes tot molestias
Agon suscepit publicus
Vitam petentes martires
Sic sancti quos non fregerant
Carcer famis & vincula
Alacres in supplicia
Mundi vicerunt principem
Suum Factorem Dominum
Christum sequentes martires
Post ignes truces gladios
Eternis florent premiis.

YMNI DE UNO JUSTO.

DEus tuorum militum
Sors & corona premium
Laudes canentes martiris
Absolbe nexu criminis
Hic nempe mundi gaudia
Et blandimenti noxia
Caduca rite deputans
Pervenit ad celestia
Penas cucurrit fortiter
Et sustulit viriliter
Pro te refundens sanguinem
Eterna dona possidet
Ob hoc precatu supplices
Te poscimus piissime
In hoc triumfo martiris
Dimitte noxiam servulis

ALIUS.

DEus inmensa Trinitas
Unitas semper gloria
Pater Christe Paraclite
Rerum invicte Domine
Qui largitate muneris
Tuo prestasti martiri
Cuius festa votissima
Quam celebramus odie
Tormentaque sevissima
Hac varia supplicia
Victrice tua dextera
Mente robusta pertulit
Cuius adclines Domine
Te deprecamur largius
Etherea consortia
Celsa dona fastigia
Qui princeps esse principum
Rex misticus agnosceris
Agnita nostra crimina
Larga dele clementia
Adventus ut cum fulgidus
Tuus Christe patuerit
Tuo ducante martire
Leti pergamus obviam.

ALIUS.

MArtir Dei qui unicum
Patris sequendo Filium
Victrix triumfas hostibus
Victor fruens celestibus
Tui precatus munere
Nostrum reatum dilue
Arcens mali contagium
Vite remobens tedium
Soluta sunt iam vincula
Tui sacrati corporis
Nos solve vinclis seculi
Amore Filii Dei
Tua accedat pietas
Qui Patri quoequalis es
Simul & Sanctum Spiritum
Vivens per omne seculum. Amen.

YMNUS UNIUS CONFESSORIS.

SUmme Confessor sacer & sacerdos
Temporum meta rota torquet anni
Tempus est nobis tibi consecratum
Pangere festum.
Presul insignis meritisque clare
Te sacra cleri populique turba
Corde prostrati pietate multa
Vernula Patrem
Vota cunctorum relegas in aula
Regis eterni fobeas utrumque
Ordinem cuius pius extitisti
Pastor in urbe
Questibus cunctis referunt gementes
Gestis culparum lachrimisque pandunt
Pessime mentis animeque nigre
Crimine dira
Dignaque pena revocat in ora
Nostro cum duro miseros perurguet
Pendere mundo variante facta
Celitus ira
Tu procul casu proibe tonantis
Pelle peccata tenue furorem
Pestis & morbus petimus recedat
Sospite cibe
Moribus cultis moderare vitam
Confert & sudam placidaque mentem
Corda virtutum meditentur arma
Munera Christi
Sancte tu prebe quotiens rogaris
Profluos fructos plubiasque largas
Credimus cuncta Domino favente
Te dare posse
Credimus Christum pretium laborum
Premium iustum studiis dedisse
A quibus artus etiam solutus
Morte bearis
Gloria Christo patulo canamus
Ore prestantis * sibi servienti
Tanta qui pollet Deitate simplex
Trinus & Unus

* prestanti

ALIUS.

DEus inmensa Trinitas
Corona confitentium

Et magna laus martirum
Sume preces fidelium
Huius sancti pontificis
Et confessoris merita
Prestes nobis solacia
Cunctaque purges noxia
Ut confitentes erigas
Et peccatores redimas
Donando indulgentia
Et conferendo gratia
Et ut vir hic confessus est
Tuum nomen mortalibus
Ita devotis mentibus
Te fateamur omnibus

YMNUS DE VIRGINIBUS.

IHesu corona virginum
Quem mater illa concipit
Quem sola virgo parturit
Hec vota clemens accipe
Qui pascis inter lilia
Septus coreis virginum
Sponsas decoras glorie
Sponsisque reddens premia
Quocumque pergis virgines
Secuntur adque laudibus
Post te canentes cursitant
Innosque dulces insonant
Te deprecamur largius
Nostris adauge mentibus
Nescire prorsus omnia
Corruptionis vulnera

YMNUS DE UNA VIRGINE.

VIrgines proles opifexque matri
Virgo quem gessit peperitque Virgo
Virginis festum canimus tropeum
Accipe votum
Hec tua virgo duplici beata
Sortem dum gessit fragilem domare
Corporis sexum domuit cruentum
Corpore seclum
Inde nec mortem nec amica mortis
Seva penarum genera pavescens
Sanguine fuso meruit sacratum
Scandere celum
Huius obtentu Deus alme nostris
Parce iam culpis vitia remittens
Quo tibi puris resonemus almum
Pectoris ymnum
Gloria Patri Genitoque proli
Et tibi compar utriusque semper
Spiritus alme Deus unus omnis
Tempore seclis. Amen.

YMNUS IN SACRATIONE BASELICE.

ECce te Christe tibi cara semper
Te Redemptorem omnium potentem
Supplici poscit pietate patrem
Turba precantum.
Hic sacra ut sedis tua sempiterna
Perpetim constet maneatque nostris
Proxima culpis veniam perhactis
Corpore corde
Porta hic celi pateat sedentis
Clausa damnatis reserata iustis
Veritas vita via lux & ignis
Influe mitis.
Hic homo verus Deus & magister
Petra & pastor obis & sacerdos
Panis & vitis sator & creator
Respice plebem
Hic manet * rupis latices beatos
Abluet noxas vitiis peremtis
Innobet mentes maculas remotis
Fonte perennis
Hic caput membra propria reviset
Lectio pascat populos aperta
Sponsus ut tradat animis amicis
Oscula sancta
Fraglet hic virtus species decora
Summat hic dogma doceatque corda
Inriget summa dubiam patentes
Pectora vita
Lapsus & mestus pariterque lugens
Fessus & languens simul omnis errans
Quippiam quisquis humilis precatur
Omnia prestat
Gloriam psallat::::

* Fortè manat

YMNUS IN ANNIVERSARIO SACRATIONIS BASELICE.

CHriste cunctorum dominator alme
Patris eterni genitus ab ore
Supplicum vota pariter & ymnum
Cerne benignus
Cerne quod puro Deus in honore
Plebs tua supplex resonet in aula
Annua cuius reveunt colendum
Tempore festum
He * domus rite tibi dedicata
Noscitur in qua populos sacratum
Corpus adsumit bibit & beati
Sanguinis austum
Hii sacrosancti latices veternos
Diluunt culpas perimuntque noxas
Crismate vero genus ut creetur
Christicolarum
Hic salus egris medicina fessis

* Hæc

Lu-

Lumen orbatis veniamque nostris
Fertur offensis timor adque meror
Pellitur omnis
Demnis seva perit hic rapina
Pervicax montrum pavet & retemta
Corpora linquens fugit hic remotus
Ocius umbras
Hic locus nempe vocitatur aula
Regis inmensi niveaque celi
Portaque vite patriam petentes
Accipit omnes
Turbo quam nullus quatit aut vagantes
Diruunt venti penetrantque nimbi
Non tetrus ledit piceus tenebris
Tartarus orrens
Quesumus ergo Deus ut sereno
Annuas vultu famulos gubernans
Qui tui summo celebrant amore
Gaudia templi
Nulla nos vite cruciet molestas * (* molestia)
Sint dies leti placideque noctes
Nullus ex nobis pereunte mundo
Sentiat ignes
Hic dies in quo tibi consecratam
Conspicis aram tribuat perennem
Gaudium nobis vigeatque longo
Tempore husu
Gloriam summo resonet Parenti
Gloria Christo pariterque sancto
Spiritui dulci modulemur ymno
Omni per evo

YMNUS IN RESTAURATIONE BASELICE.

O Beata Iherusalem
Predicanda civitas
Que tuis leta triumfis
In supernis civibus
Innobata regis amplo
Claritatis stigmate
Fulgidum gestans honorem
Plena mater filiis
Pacis alme gloriosis
Letabunda finibus
Rite restaurata claro
Sanctitatis lampade
Hic tui templi refulget
Sanctior memoria
Jure restaurationis
Lucido fundamine
Quum decoris pollet hacto
Dignitatis sidere
Te precamur hic adesse
Conditor sanctissime
Hicque promtus consecrandis
Sedibus inlabere
Adque consecrator ipse
Hic adesto iugiter
Iam templum tui honoris
Effice nos servulos
Non caro non corda nostra
Militent discrimini
Set tuo sacro dicati
Serviamus nomine
Hic tui altaris aram
Quum decoris gloriam
Rite rursus preparatam
Rex superne visita
Hic tua virtus redundet
Hic honor refulgeat
Regis hoc altare summi
Sit coruscum lumine
Sit honore mancipatum
Sit repletum munere
Sit beatum sit serenum
Sit placens Regi Deo
Hic tibi nostrorum alma
Cordium altaria
Consecra superne iudex
Innobans nos gratia
Sedibus inlapse donans
De supernis munera
Ut tibi per omne seclum
Trinitas sanctissima
Sit honor inmensa virtus
Et perennis gloria
Qui Deus in Trinitate
Permanes in secula. Amen.

YMNUS IN ORDINATIONE EPISCOPI.

VErus Redemtor Christe lumen luminis
Imago Patris splendor invisibilis
De Patre natus antecedens tempora
Ex matre vero prodiens in tempore
Promissionis fedus implens devite
Tu es sacerdos tu sacerdotes creas
Tu principatum sortis huius floride
Aaron dedisti consecrator inclite
Perfusione sacri sancti unguinis
Et veste sancta vultum eius predicans
Sublimen cuius in caput premittitur
Nitens olivum mitra auri lammina
Stola decoris vestimento poderis
Ambitur idem quem sacratum nuntiat
Inpressa vesti & colorum dignitas
Cuius iacintus torta bissus purpura
Cuius dicati preferentes gloriam
Vestis sacrata ora tintinabulis

Erar

Erat corusca rite dependentibus
Ut templum intrans audiretur pontifex
Distincta gemmis pulcritudo temporis
Affigebatur sub figuris obtimis
Izmaracdus illic Sardius topatius
Onicinus carbunclus ligurius
Saffirus iaspis & nitens crisolitus
Berillus inde seu acates fulgidi
Cum amitisto ordinis sui loco
Distinctionis iuris illic positi
Dabant future gratie signaculum
Quod hec figure nuntiarent te Deum
Cuius dicate sacramentum gratie
Temtum per umbras transiendo seculi
Pervenit ad te liberator obtime
Ut que* figure precinebant mistice
Completa in te veritas ostenderet
Hinc finis ipse legis ad iustitiam
Mundi reatum proximans detergere
Oblatus ipse tu oblator consecrans
In Patri aram conlocatam victimam
Hoc sacramento suscitans ecclesiam
Caput cui factus & ducator previus
Duces in illam presulesque conlocans
Quorum regatur instruenda legibus
Ut erudita gratia pontificum
Vitare possit damna seva mortium
Hinc te corona Christe fratrum postulat
Succesionis clara huius gratia
Descendat in his quo futuros preligis
Uni columbe preferentis principes
Apostolatus gloriam his conferens

* quem

AD MATUTINUM.

ADest diei Christe consecratio
Honoris illi suscitati Antestitem
Nostri recursu innovate temporis
Qua hunc vel omnis personare convenit
Ecclesiarum deputatos principes
Sint sacrosancto consecrati unguine
Sint sanctitatis prenitentes lampade
Compunctionis compluantur munere
Confessionis innobentur cantico
Omni repulso criminum contagio
Sint carne puri sint & hore fulgidi
Sint ospitales sint amantes invicem
Signis coruscent sanitatum compotes
Virtute pellant spiritus demonia
Et veritatis convalescunt gratia
Retorta bissus castitatis fulgide
Et unitatis punice concordia
Indesinenter corda horum repleant
Que dum patenter mentibus insederint
Adstare possent Christi ad aram liberi
Sit his potestas & ligare & solbere
Episcopalis probra previlegio
Curare morbos corporum vel mentibus
Compassionis ferre testimonium
Portare motum litis orte scandalum
Vt de peractis sanctitatis cursibus
Vite coronam qua parasti omnibus
Te Christe vero corde diligentibus
Hic consequantur post triumphos seculi
Regno perenni consecrandi perpetim
Sit Trinitati sempiterna gloria
Honorque sumus & potestas inclita
Que Trinitas Pater Patrisque Filius
Cum Spiritu unus Deus substantia
Per cuncta regnat in seculorum secula

YMNUS IN ORDINATIONE REGIS.

INclite Rex magne regum
Consecrator principum
Veritas signa Patris
Christe vero crismate
Quo fabente regna durant
Adque regem imperant
Provee regnum fidelis
Principis ad gloriam
Unguine sacro nitescat
Sanctitate floreat
Fulgeat vite corona
Polleat clementia
Gaudeat cum plebe totus
Tota plebs cum principe
Sit dies natalis huius
Feriata gaudio
Sit piis omnino votis
Plena exultatio
Ut pie tenendo regnum
Quum beatis moribus
In quibus nunc principatur
Sic modestus imperet
Quo simul cum his fruatur
Sempiterno munere

IN NATALICIO REGIS

ANni perhacto circulo
Ades dies celebrior
Natale nobis principis
Noba recursi temporis
Quo matris alvo proditus
Diem petivit seculi
Lucisque huius pro die
Intravit ortum nesciens
Hunc tu Creator obtime
Cunalibus infantie
Vectum per oras temporum

Per-

Perfectum abtas in virum
Quem disciplinis erudis
Gratis peragens sensibus
Maturitate temporis
Honore ditas regio
Ob hoc Deus te poscimus
Ut huius adsis questibus
Fabe rogantem munere
Poscentis audiens precem.

YMNUS DE PROFECTIONE EXERCITUS QUI USQUE IN REVERSIONE DICENDUS EST DIEBUS LETANIARUM.

O Verum regimen Christe fidelium
Qui vita via es hac pia veritas
Lustrans conspicuo lumine credulos
Obscurans quoque perfidos
Tu es unigena alma redemtio
Tu verus genitor nosque clientuli
Tante lacrimis pectora tundimus
Intende pie supplices
Rectores humiles quesumus patrie
Cum cunctis sibimet plebibus creditis
Directo itinere inclite ducito
Dans pacis bona omnibus
Moysi qui famulo ad precem intuens
Ponti purpurea equora dividens
Traducis cuneos Israheliticos
Siccato maris alveo
Et qui ad nicilum principis illius
Faraonis opus calle potissimo
Calcando rediens impium ilico
Mersis linfa superfluens
Eius quique pius questibus annuens
Frendens prevalide mox truculentior
Divinis Amalec plectitur hictibus
Consumtis suis omnibus
Dux esto placidus his tuis servulis
Virtus angelica illis adereat
Custus invigilet his tua gloria
Qui es summa benignitas
Ut tamquam vituli plebs tua commeans
Ex grege fidei ausibus liberis
Gentes barbaricas cornibus ventilet
Ac planta terat impios
Hostiles acies telaque bellica
Que frustrat * minitrat turba satellitum
In necem populi tendere acrius
Everte Deus funditus
Cuius presidio inclitus belliger
David opilio mente tirannidem
Goliam subigiens saxeo impetu
Letus munere redditur

* Fortè frustra minitat

Post hunc qui etiam tempore postero
Judam munificum efficis prelio
Clemens salvivica castra fidelium
Depellens cito tedium
Nostrorum gemitus aspice principum
Vulgi funerea murmura contuens
Ex iusto iugulo deseca emulos
Tu regum pater omnium
Non nostris noceat pugio finibus
Set firmes animo principis incliti
In cunctis vigeat robore gratie
Facti undique compotes
Defende populum vindice dextera
Quem sacro pretio sanguinis emtus est
Hac vero labacri gurgite abluens
Toth sacras tibi militer *
Victricem tribue Christe de hostibus
Palmam Christicolis celitus regibus
Ex totis viribus te redamantibus
Vota vita & actibus
Nunc cepta peragant gressibus prosperis
Cum pace redeant sedibus propriis
Pactumque recinant ymnum in etheris
Huiusce tibi vocibus
Sit Trino Domino gloria Unico
Regnum perpetuum aucta perennitas
Qui semper famulis comta corona es
Regnans seculis omnibus. Amen.

* milites

YMNUS PRO VARIA CLADE.

REx eterne Deus fons pietatis
Spes tranquilla salus vera medella
Defesis requies pascua vite
Lux indeficiens parce redundans
Ad te mestificati murmura dantes
Adclines famuli adsumus omnes
Nollensque miseros morte punire
Conversos potius vivere magis
Tu es confugium illut opacum
Ad quod dum titubans conscia culpis
Mens tandem properat percipit idem
Pro fraglis veniam adque salutem
Nos unde nimium territi actum
Quos cladis valide plectitur hictu
Ad te confugimus alme Redemtor
Ut culpam pietas mox sequatur
Mortem quam minitans voce profeta
Olim vaticinat sic Iheremias
Videmus proprius percite nostras
Nunc intrare domos adque fenestras
Davidque gravius tempore fluxit
Urbem depopulans impia clades
Nostris pro meritis finibus instans
Iam quoque gladio vindice truncat

M or-

M orbi ecce lues longius crasans
Ad nos proclivior pene vicinat
Ad nunc pro vitiis proxima nostris
Consistit perimens agmina plebis
Q uosdam mortificans durius partes
Mittit funereos fibrium ignes
Ex quibus putriflua reddita membra
Non flat spiritus nec pulmo anelat
V irtus nulla viget carnis humane
Subsistit facilis fessa dolore
Hac laudis facie cuncta tabescunt
Ut cera solito igne fugatur
I nfantes iuvenes sexus utrisque
Etas ipse senum cignea iamque
Lactantes etiam ubera matrum
Prostratur pariter vulnere diro
R eplet te nimium civibus urbes
Castella populis villule omnis
Effecte vacue sunt solitudo
Cultore manet arida tellus
H anc peccata plagam nostra merentur
Hoc nostrum facinus parturit ulcus
Hec funesta quoque nempe iumenta
Admissa tribuunt nostra luenda
H ac proinde pium cernui omnes
Sanctum Christe tuum quesumus vultum
Qui semper bonus es adque benignus
Contritos releba corde piatos

P.
Rex eterne

AD SEXTA.

I Ram quam merito sternimur auctor
Iam suspende cito iure paterno
Mucronemque plage valde frementem
A nostris propitius partibus pelle
D ele iam maculas mente patratas
Purga quidquid inest vulnus inicum
Nodos perfidie redde solutos
Hac sevum quoibe celitus hictum
P ro nobis pietas tua te poscat
Spiraque tuis inclite sanctis
Talem pro miseris summere vocem
Que intrare tuas possit ad aures
I am vide gemitus aspice planctus
Rugitum populi presulum adque
Sacrorumque pius principum audi
Singultus lacrimas flebiles questus
N obis immeritis commoda aurem
Ne quamvis gravidos ponderis mole
Consummas facili ulceris labe
Quas sacro redimis ipso cruore
F letum qui sceleris Ninevitarum
Commutans melius ethere repente
Mortem quam timidi iam metuebant
Clemens innocuam esse quivisti
T oth tantaque tuum murmura nostra
Scandat flammigerum culminis arcem
Ex quo salvivicum rite fomentum
Cunctis adveniat ocius abtum
T emtos magne plagam inguinum omnis
Incursis mortis varios acerve
Inpressum redige noxia queque
Dextera sancta tua percitus arce
C elestis medice Christe tremende
Incursus varios mortis acerve
Inpensum redige tuque potenter
Languenti populo pande vigorem

P.
Rex eterne

AD NONA.

H Uius supplicium pestis amare
Depelle opifex crimine demto
Ut morvifuens * dira vetustas
Succedat populis aucta venustas
M ercedis proprie unguine sancto
Fauctor devilia membra fobeto
Nervos conglomera iam resolutos
Et vitam tribuens ablue nexus
A d quamquam gravior culpa subinstet
Maior namque tua gratia polleat
Quo nostri honeris vincla resolvens
Concedes veniam devita laxes
P resta Ingenite gloria summa
Semper cum Genito omnia imples
Compar spiritui Trinitas una
Hac vera Deitas secla gubernans.

* Fortè morbi fugiens

YMNUS DE STERELITATE PLUVIE.

S Qualent arva soli pulbere multo
Pallet siccus aer terra fatescit
Nulla roris onus nulla venustas
Quando nulla vires gratia florum
T ellus dira sitit nescit aroris
Fons iam nescit aquas flumina cursus
Erbam nescit humus nescit aratrum
Magnorum rupta patet turpis iätu
E stu ferbet humus igneus ardor
Ipsas urit abes frondea ramis
Fessis tecta negant pulbis arene
Sicco disputiur ore viantis
V entis ora fere bestia ventis
Captantesque viri flammina venti
Ventis & volucres ora recludunt
Hac mulcere sitim fraude volentes
F etus cerba suos pignera cerba
Fetus cerba siti fessa recusat
Fetus cerba pios mesta relinquit
Quesitam quoniam non veit erbam
V enerunt iuvenes pocula noti
Querentes puteum limfaque fugit

Et

Et vasis vacuis tecta revisunt
Fletu seu proprio ore vibentes
Bos presepe suum linquid inane
Pratorumque volens carpere gramen
Nudam versat humum sic pecus omne
Fraudatum moriens labitur erbis
Radices nemorum rustica plebs
Explorat miseros curba labore
Solarique famen cortice querit
Nec sucos teneros arida prestet
Hanc peccata famem nostra merentur
Set mercem propriam Christo fobeto
Quo culpa gravior gratia maior
Iusti supplicii vincla resolbat
Iam celum reseres arbaque laxes
Secundo placidus imbre rogamus
Elie meritis impia secla
Donasti plubiam nos quoque dones
Eterne Genitor gloria Christo
Semper cum Genito sit tibi sancto
Compari Spiritui qui Deus unus
Pollens perpetuis inclite seculis. Amen.
℣. Rigans Deus montes.

YMNUS DE UBERTATE PLUBIE.

OBduxere polum nubila celi
Absconduntque diem sol * effugato, * sole
Noctes continuas sidere nudas,
Et lune viduas carpimus olim.
Ether dira micat igne corusco,
Concusoque tremit cardine mundus,
Celi porta tonat, raptaque credas
Axis etherei vincla resolvi.
Excrescunt pluviis equora ponti,
Nec fines proprios iam freta norunt,
Terrarum tedio fluctuat unda,
Errabunda secat arva carina.
Portus nauta suos litora nauta
Secessusque suos nauta requirit
Ospes nauta satis vitibus ospes
Messes nauta supernavigat hostes.
Flentes agricole culta relinquunt,
Spectans naufragium triste laboris
Messi leta natat semina census
Nati tecta petunt arvaque migrant.
Cernas alta domus culmina ferri,
Et mutatis locis lumina poni,
Mestas inter abes ludere pisces
In tremulis ludere tectis.
Eversa videas arbore nidos
Pullis quum teneris per freta duci,
Nec matrem exilio ponere curas
Maioresque metu cogere fretas.
Spectat turba virum turba fenestris,
Spectat feminei turba pudoris,
Deploratque famam turba precantium,
Victum navigiis nauta ministret.
Ihesu parce tua morte redemtis,
Prior dillubium pertulit etas,
Ut mundaret aqua crimina terras,
Set mundata tuo sanguine terra est.
Ramum missa ferens hore columba,
Ramum pacifere munus olibe,
Exutas liquido flumine terras
Leto significat lapsa volatu.

YMNUS DE NUBENTIBUS.

TUba clarifica plebs Christi revoca
Hoc in ecclesia votiva gaudia
Fide eximia celebra monita,
Confitere piacula.
Rite magnalia clange deifica,
Celicas ianuas patentes intona,
Quos * dira truserat veneni invidia, * Quas
Iam Christus cuncta reserat.
Sit fera framea serpentis lancea
Adam protoplaustum primevum incolam
Eva feminea polluit labia,
Et expulit a patria.
Usurpant vetita ligni pomifera
Deceptis oculis cernunt squalida
Exusta corpora flamma anguifera,
Dolendo gignunt pignera.
Epitalamia usque dum reddita
Voce paradica receptant gratiam,
Crescite clamitat replete aridam,
Ornate tori talama.
Pistis nardifica arba ambrosea
Cum Christum celicum virgo puerpera
Redimens miseros ad vitam invitat
Plaudete evangelizat.
Coreis timphanis exulta musica,
Et redde Domino vota perennia
Qui crucis gloriam * eruit animas, * gloria
Quas coluber momorderat.
Pusilla copula adsume fistulam,
Liram & tibiam, prestepe canticam
Voce organica carmen melodia
Gesta psalle divitica.
Fecunda Domine presentes nuptias
Prole dignissima, qui tibi serviant,
Et tuo nomini gratias referant,
Benedictique permaneant.
Cithara iubila, cimbala concrepa,
Cinara resona, nablum tripudia
Excelso Domino qui regit omnia
Per cuncta semper secula. Amen.

YMNUS GENERALIS DE INFIRMIS.

XPe celestis medicina patris. fol. 105.

YMNUS GENERALIS DE-FUNCTIS.

CHriste Rex mundi creator. Ut in Officio Defunctorum.

YMNUS IN EXEQUIAS DEFUNCTORUM DICENDUS.

DEus igne fons animarum. Ut in Officio Defunctorum.

YMNUS UNIUS DEFUNCTI.

HInc functionis dies est
Credenti in te Rex Deus
Functi fidelis spiritus
Traduc coris celestium.
Huius tenebras discute,
Peccata huius dissice;
Locetur in celestibus
Iunctus polorum cibibus.
Serena huic micet dies,
Sidus perenne splendeat;
Nullus tenatur tediis,
Summis feratur gaudiis.
Ut inferorum carceres
Et claustra queque orrentia
Pertransiens, in ethera
Celi fruatur patria.
Hinc & recepto corpore
Resurgat hic ad gloriam
Tementis aucte gratie
Laudans perennis incola
Presta :::::

YMNI DOMINICALES COTIDIANI.

INventor rutilis duxbone luminis. fol. 91.

ALIUS.

O Lux Beata Trinitas. fol. 113.

ALIŪ.

INtende nostris precibus,
Intende iam propitius
O Christi mundi gloria,
Festumque lumen inriga.
Te vespertina oratio,
Te matutina concinat,
Tibi indefesse personet
Ymnum cum dulci carmine.
Te vesperi laus congrua,
Te matutina vox canet;
Tibi omne tempus personet
Ymnum perennis glorie.

ALIUS.

LUx vera lucis claritas,
Lucis manens hereditas,
Laus in tenebris promitur,
Precantibus splendor detur.
Te tempus omnis temporis,
Te quicquid in nobis viget
Conlaudet in perpetuis
Eternitatis seculis.

ALIŪ.

DEus creator omnium
Polique rector, vestiens
Diem decora lumina,
Noctem sopora gratie.
Artus solutos ut quies
Recedet labores usui,
Mentesque fessas allebat,
Luctusque solbat anxios.
Gratos peracto iam dies
Et nocti exortu preces,
Voti reos ut adiubes
Ymnum canentes solbimus.
Exultare nostru lubrico,
Te cordi alta somniet,
Ne hostis invidi dolo
Pabor quiete suscitet.
Christum rogemus & Patrem
Christi Patrisque Spiritu,
Unum potens per omnia
Fobe precantes Trinitas.

ALIŪ.

CHriste lux mundi salus & potestas. fol. 110.

ITEM
YMNI COTIDIANI VESPERTINI.
II. FERIA AD VESPERUM.

LUcis Creator obtime,
Lucem dierum proferens,
Primordiis lucis nobe
Mundi parans originem;
Qui mane iunctum vesperi
Diem vocari precipis,
Tetrum cahos inlabitur,

Au-

Audi preces cum fletibus.
Ne mens grabata crimine
Vite sit exul munere,
Dum nil perenne cogitat,
Seseque culpis inligat.
Celorum pulset intimum,
Vitale tollat premium,
Vitemur omne noxium
Purgemus omne pessimum.
Presta::::

II. FERIA AD VESPERUM.

INmense celi Conditor,
Qui mixta ne confunderent
Aque fluenta dividens,
Celum dedisti limitem.
Firmans locum celestibus,
Simulque terre rivulis,
Ut unda flammas temperet,
Terre solum ne dissipet.
Infunde nunc Piissime
Donum perhennis gratie,
Fraudis nobe ne casibus
Nos error adterat vetus.
Lucem fides inveniat.
Sic luminis iubar ferat
Ut vana cuncta terreat
Et falsa nulla comprimat
Presta:::

III. FERIA.

TElluris ingens Conditor,
Mundi solum qui eruens
Pulsis aque molestiis
Terram dedisti inmobilem:
Ut germen abtum preferens
Fulvis decora floribus
Fecunda fructum sisteret
Pastumque gratum redderet.
Mentis perusta vulnera
Munda virore gratie,
Ut facta fletu diluat,
Motusque prabos adterat.
Iussis tuis obtemperet,
Nullis malis obproximet,
Bonis repleri gaudeat,
Et mortis actum nesciat.
Presta::::

IV. FERIA.

CEli Deus sanctissime,
Qui lucidum centrum poli
Candore pingis igneo,
Augens decora lumina.
Quarto die qui flammeam
Solis rotam constituens,
Lune ministrans ordini
Vagos recursus siderum:
Ut noctibus vel luminis
Direptionis terminum
Primordiis & mensuum
Signum dare notissimum.
Inlumina cor hominum,
Absterge sordes mentium,
Remobe culpe vinculum,
Everte moles criminum.

V. FERIA.

MAgne Deus potentie,
Qui ex aquis ortum genus,
Partim remittis gurgiti,
Partim lebas in aere.
Dimersa limfis imprimens,
Subvecta celis inrogans,
Ut stirpe una prodita
Diversa rapiant loca.
Largire cunctis servulis,
Quos mundat unda sanguinis,
Nescire lapsum criminum
Nec ferre mortis tedium.
Ut culpa nullum deprimat,
Nullum lebet iactantia,
Elisa mens ne concidat,
Elata mens ne corruat.

VI. FERIA.

PLasmator hominis Deus,
Qui cuncta solus ordinans,
Humum iubes producere
Reptantis & ferre genus:
Qui magna rerum corpora
Dictu iubentis vivida,
Ut serviant per ordinem
Subdens dedisti hominem.
Repelle a servis tuis
Quicquid per inmunditiam
Aut moribus se sugerit,
Aut actibus se interserit.
Da gaudiorum premia,
Da gratiarum munera,
Dissolbe litis vincula,
Adstringe pacis federa.

SABBATO.

RErum Deus fons omnium,
Qui rebus actis omnibus,
Totius orbis ambitu
Censu replesti munerum.
Non actibus fessus manens,
Laboribus non saucius,
Cuncta quietem das egris,
Curis ruant ne morvidis.
Concede nunc mortalibus
Uti malorum hostiis

Instare iam virtutibus
Et munerare prosperis.
Terroris ut cum iudicis
Orror supremus ceperit,
Letemus omnes invicem
Pacis repleti munere.

YMNUS DE DUODECIMA.

TE lucis ante terminum
Rerum Creator poscimus
Ut solita clementia
Sis presul ad custodiam
Procul recedant somnia
Et noctium fantasmata
Hostemque nostrum comprime
Ne polluantur corpora.

YMNUS ANTE COMPLETA.

* cibis

CIvis * resumtis congruis,
Cene peractis usibus,
Ad te Redemtor inclite
Laudes venimus promere.
Occurre nobis ocius
Tollas civi * gravedinem
Corpus parandum ad precem
Confessionis dans fidem.
Ut quicquid ore promimus
Tuis sacris in laudibus,
Nobis coronam conferens
Soli Deo dans gloriam.
Presta ::::

* cibi

YMNI DE COMPLETA.

SOl angelorum respice
Quem concupiscit mentium
Intento visu castitas
Sursum manentem cernere.
Quo cuncta pollent celitus
Cursu recursu prospero,
Quo vita constat omnium,
Intende gratis supplicum.
Da servulis custodiam,
Quo temperentur commoda,
Adversa sint innoxia,
Corrupta ne sint pectora.
Frugalitas tu sensuum
Sator, salus, refectio,
Potus cibusque, gaudium,
Lux adque virtus cordium:
Repelle membris lubricam,
Ne polluat lasciviam,
Ne feda vexet passio,
Culpetque mentis actio.
Virtutis infer copiam,
Qua conferas clementiam,
Oblitis ut peccaminum
Dones quieti temporum.
Votis rogamus affatim
Superna pax inlabere,
Quo cuncta tuta perpetim
Serves subactis scandalis.
Gloria ::::

ALIUS.

CUltor Dei memento
Te fontis & lavacri
Rorem subiisse sacrum
Te crismate innobatum.
Fac cum vocante somnum
Castum petens cubile
Frontem locumque cordis
Crucis figura signet.
Crux pellit omne crimen,
Fugiunt crucem tenebre,
Tales dicata signo
Mens fluctuare nescit.
Proculo procul vagantum
Portenta somniorum,
Procul esto pervicac
Prestigiator estu.
O tortuose serpens,
Qui mille per meandros,
Fraudesque flexuosas
Agitans quieta corda.
Discede, Christus hic est,
Hic Christus est, liquesce:
Signum quod ipse nosti,
Damnat tuam caterbam.
Corpus licet fatescens
Iacet reclinet paululum,
Christum tamen sub ipso
Meditabimur sopore.
Gloria Deo Patri,
Et Christo vibo regi,
Paraclitoque sancto
Et nunc & in eternum. Amen.

YMNI DE PRIMA VIGILIA.

OBsidiones obvias
Paremus omnes carminum
Contra tenebrarum ducem,
Contra tetrum satellitem.
Manus perarmet spes, fides,
Lumbos valens crux obtegat,
Cingamur ense spiritus
Propter timores noctium.
Ihesu manu fortissima
Salva fideles per fidem,
Everte adversos crucem
In pace cuncta protege.

ALIUS.

ALIUS.

ADsunt tenebre prime
Noctis tetre excursus,
Cum canticis & ymnis
Nunc dedicemur omnes.
Nam tempus illut hoc est,
Quod Iheremias dicit,
Surgendum esse nobis
Primordio in noctis.
Nos spiritu perarma,
Invicta radix David;
Disrumpe vincla noctis,
Et da iubar salutis.
Somni quies sit grata,
Mens pervigil resurgat;
Non sordidemur actu,
Nec spiritu grabemur.
Set corpore & mente
Spiritu ferbente
Vestigio impigro
Te consequamur, Christe.

ALIUS.

NOctis tetre primordia
In laudibus transegimus,
Nunc te precamur Trinitas,
Ut precinentes audias.
Tu omnibus da gratiam,
Tu fessa quoque alleba,
Errata dele crimina,
Exclude iuge scandalum.
Lux vera nos inluminet,
Mentis tenebras effuget;
Ut pax habundet omnibus,
Qui te Creator credimus.

ALIUS.

QUieti tempus adest,
Quod fessa membra quies
Obtineat innocens,
Et Christo vigilet mens.
Pelle a nobis Deus,
Rogamus, omne tetrum:
Anguis piscis malignus
Virusque mortiferum.
Ut sub umbra alarum
Tutissima tuarum
Protecti maneamus;
Ad tuasque laudes surgamus;
Sit gloria & honor
Deo Patri, & Proli,
Paraclito quoequali
In seculorum seculis. Amen.

ITEM DOMINICALES.

CHriste qui lux es & dies,
Noctis tenebras detege.
Lux ipse lumen preferens,
Vitam beatam predicans.
Precamur, sancte Domine,
Defende nos in hac nocte;
Sit nobis in te requiem,
Quietam noctem tribue.
Ne gravis somnus inruat,
Hostis nobis subripiat,
Caro illi consentiat,
Et nos reos statuat.
Oculi somnium capiant,
Cor ad te semper vigilet,
Dextera tua protegat
Famulos, qui te diligunt.
Defensor noster aspice,
Insidiantem reprime,
Guberna tuos famulos,
Quos sanguine mercatus es.
Memento nostri Domine
In gravi isto corpore;
Qui es defensor anime,
Adesto nobis Domine.
Tetre noctis insidias
Huius timoris libera;
Tue lucis magnalia
Totum clerum inlumina.
Gloria Patri ingenito,
Gloria Unigenito,
Una cum Sancto Spiritu
In sempiterna secula. Amen.

ALIUS.

LUcis Auctor clemens, lumen inmensum,
Lumen, cuius fulget sanctus eternus
Christus, cum quo regnat quum ipso in unum;
Et Sanctus Spiritus una potestas.
Tetre noctis huius caliginem pelle,
Serpentisque fraude, quesumus, fuga,
Nos armatos crucis signaculo salva:
Sacrosancto tuo nomine dita.
Quos peccati mole gravide pressos
Sua mille formis fraude decepit
Se victorem gaudens quoque se victum
Cognoscat virtutem Omnipotentis.
Pater inmortalis omnium pastor
Invidentem hostem frange fuscantem;
Lumen nobis prebe perhenne de sancto:
Tenebroso calle non pabeamus.
Redemtor eterne Rex omnis terre,

De-

Delictorum pius gemitus adtende;
Insidiantem hostem confringe salvator,
Nos eterne vite redde beatos.
Noctem nobis istam dona quietam:
Inimicum hostem fuga a nobis:
Crucis signum vincat omne inimicum:
Te, Christe, rogamus mane nobiscum.
Gloria, & honor, potestas, & virtus
Ingenito Deo, Genitoque Christo,
Spirituique simul Paraclito sancto;
Cuius verbo claret secula cuncta.

YMNUS AD QUIETEM.

TEmpus sopori congruum
Adest, quies sit temporum,
Stratum rigemus lacrimis,
Lectum labemus fletibus.
Precelleamur simbolo,
Succedat hinc oratio;
Hinc osculantes invicem
Armemur ipsi per crucem.
Sic fessa membra lectulo
Demus sub illo iudice,
Qui sic quiescentes excubat,
Ut dormientes protegat.
Discedat turba demonum,
Liquescet ars satellitum
Per nomen hoc crucis sacre,
Que te tuosque dissicet.
At tu Creator omnium
Procul repelle tedium,
Adversa cuncta dissices,
Tranquilla queque conferas.

YMNI DE MEDIUM NOCTIS.

QUod convolutis artubus
Somno gravatis torpunt
Delumens in somnio
Turpique fluxu in semine:
Fusis Pater piissime
Expostulamus fletibus,
Ut iam recedant sordida
Libidinum fantasmata.
Laba quod hostis polluit,
Quod sordidabit innova;
Mundemur omnes sordidis
Carnis grabate spiritus.
Presta::::

ALIUS.

SUrgentes ad te Domine
Atre noctis silentio,
Vigiliis obsequiis
Patrum sequentes ordinem,
Quem nobis dereliquerunt
Iure hereditario,
Ministrantes excubiis
Tibi sancte Paraclite
Pari cum Patre clarus es
Quum Christo subtilissimus
Multismodus Spiritus
. . . .
Grex tuus tibi deditus
Nullo tenatur crimine,
Quem tuo Christe sanguine
Voluisti redimere.
Obes errantes previde
Pastor bone piissime,
Ad aulam celsitudinis
Tuis reporta humeris.
Tabefactus est saucius,
Abscedat princeps demonum,
Perdat predam de faucibus
Insatiata rabies.
Exultet Christus Dominus,
Psallat corus angelicus,
Laudes sonent in organo
Ter Sanctus dicat Domino.

ALIUS.

IHesu defensor omnium
Protector & mirabilis,
Sueta noctis advenit
Et nos sopore dediti
In tuo Christe nomine
Qui custus & defensor es,
Et vigilemus spiritu,
Ut mereamur lampades.
Cantores tuos Domine,
Quos iubes nocte surgere
Ad invocandum tuum nomen,
Quod nobis est laudabile;
Quem omnis terra metuit
Pro tanta magnitudine
Sequamur in laude tua,
Quod pie Sancte poscimus.
Ymnorum concors personet
De corde te canentium
Sequamur tanti gaudii
Promissa Sancti Spiritus.
Clamor in nocte factus est,
Ihesus ingressus ianuis
Et vigilantes provocat
Intrare sancta regia.
Gaudet sponsus virginum
Ingressus in cubiculo,
Ubi coronas martirum
Refulgent ante Dominum.

Mercedem tante glorie
Daturus es credentibus,
Quod nobis sitit animus
Sic mereamur consequi.
Medium noctis tempore
Profetica vox admonet
Dicamus laudes Domino
Patri semper & Filio,
Sancto quoque Spiritui;
Perfecta enim Trinitas
Uniusque substantie
Laudanda semper nobis est.
Medium noctis tempore
Pergens vastator angelus,
Egipto mortem inferens
Diluit primogenita.
Hec ora iustis salus est,
In quo se victus angelus
Ausus punire non fuit
Signum formidans sanguine.
Egiptus flebat fortiter
Tantarum dira funera,
Solus gaudebat Srahel
Agni protectus sanguine.
Nos vero Srahel sumus,
Letemur in te Domine,
Hostem prosternentes malum
Christi defensi sanguine.
Medium noctis tempore
Per voce evangelica
Venturus spossus creditur
Regni celestis Conditor.
Occurrent sancte virgines
Obviam tunc adventui,
Claras gestantes lampades,
Magno letantes gaudio.
Stulte foris remanent,
Qui extinctas habent lampades,
Frustra pulsantes ianuam
Clausam iam regni regiam.
Quare vigilemus sobrie
Stantes mente splendidi,
Ut adveniente Ihesu
Digni occurramus obviam.
Medium noctis tempore
Paulus quoque & Sileas
Pro Christo vincti in carcere
Laudantes resoluti sunt.
Nobis hic mundus carcer est,
Christe resolve vincula,
Nostra relaxa crimina
In te sancte credentium.
Dignos nos fac Rex agie
Venturi regni glorie,
Eternis ut mereamur
Te laudibus concinere.
Presta ::::

YMNI DE NOCTURNOS.

PRimo dierum omnium
Quo mundus extat conditus,
Vel quo resurgens Conditor
Nos morte victa libera.
Pulsis procul torporibus
Surgamus omnes ocius,
Et nocte queramus pium
Sicut Profetam novimus.
Nostras preces ut audiat,
Suamque dextram porrigat,
Et hic piatos sordibus
Reddat polorum sedibus.
Ut quique sacratissimo
Huius diei tempore
Horis quietis psallimus,
Donis beatis muneret.
Iam nunc paterna claritas
Te postulamus affatim,
Absit libido sordidans
Omnesque actus noxius.
Ne feda sit vel lubrica
Conpago nostri corporis,
Per que aberni ignibus
Ipsi crememur acrius.
Ob hoc Redemtor quesumus,
Ut probra nostra diluas,
Vite perhennis commoda
Nobis benignus conferas.
Quo carnis actu exules
Effecti ipsi celibes
Ut prestolantes cernui
Melos canamus glorie.
Presta ::::

V. FERIA.

TU Trinitatis unitas
Orbem potenter qui regis,
Adtende laudum cantica,
Que excubantes psallimus.
Nam lectulo consurgimus
Noctis quieto tempore,
Quo flagitemus vulnerum
A te medellam omnium.
Ut quod suasi fraudibus
Satellitum deliquimus,
Abstergat illut celitus
Tua potestas glorie.
Ne corpus adsit sordidus,
Ne torpor instet cordium,

Et

Et criminis contagio
Tepescat ardor spiritus.
Ob hoc Redemtor quesumus
Reple tuo nos munere,
Per quod dierum circulis
Nullis ruamur actibus.

VI. FERIA.

SUmme Deus clementie
Mundique factor macine,
Unus potentialiter
Trinusque personaliter
Nostros pius quum canticis
Fletus benigne suscipe,
Quo corda pura sordibus
Te perfruamur largius.
Lumbos iecurque morvidum
Adure igni congruo,
Accincti ut sint perpetim
Luxu remoto pessimo.
Ut quique oras noctium
Nunc concinendo rumpimus,
Donis beate patrie
Ditemur omnes affatim.

SABBATO

TU rex Redemtor omnium,
Qui cuncta que creata sunt,
Certis in evum legibus
Disponis adque ordinas.
Nocturnis oris surgimus,
Actus iniquos pandimus,
Nostrique oris organum
Te laudat ymnis dulcibus.
Ut turba quodque demonum
Corrupit astu proprio,
Parcendo cures omnia,
Et dona vite conferas.
Ne ipsa plebs nequissima
Auctrique cuncti criminis
Nos ad perhenne incendium
Secum cremandos adtraat.
Ad nunc gementes poscimus
Tuam Deus potentiam,
Ut nos ab omni liberos
Reddas cito piaculo.

II. FERIA.

SOmno refectis artubus,
Spreto cubili surgimus,
Nobis Pater canentibus
Adesse te deposcimus.
Te lingua primum concinat,
Te mentis ardor ambiat,
Ut actuum sequentium
Tu Sancte sis exordium.
Cedant tenebre lumini,
Et nox diurno sideri,
Ut culpa quam nox intulit,
Lucis labescat munere.
Precamur idem supplices,
Noxas ut omnes amputes,
Et ora te canentium
Lauderis in perpetuum.

III. FERIA.

COnsors paterni luminis,
Lux ipse lucis & dies,
Noctem canendo rumpimus,
Assiste postulantibus.
Aufer tenebras mentium,
Fuga caterbas demonum,
Expelle somnulentia,
Ne pigritantes obruat.
Sic Christe nobis omnibus
Indulgeas credentibus,
Ut prosis exorantibus,
Quod precinentes psallimus.

IV. FERIA.

REr um Creator obtime,
Rectorque noster aspice,
Nos a quiete noxia
Mersos sopore libera.
Te Christe sancte poscimus,
Ignosce tu criminibus,
Ad confitendum surgimus,
Morasque noctis rumpimus.
Mentes manusque tollimus,
Profetam sic in noctibus
Nobis gerendum precipit,
Paulusque gestis censuit.
Vides malum quod gessimus,
Occulta nostra pandimus,
Preces gementes fundimus,
Dimitte quod peccabimus.

ITEM
ALII AD GALLI CANTUM.

NOctis tempus iam preterit. fol. 257.

ALIUS

GAllo canente venimus. fol. eodem.

ALIUS

HAc noctis hora prescius. fol. eodem.

ALIUS

ALIUS

IN matutinis surgimus. fol. 103.

YMNUS DOMINICALIS AD PULLORUM CANTU

ETerne rerum Conditor. fol. 3.

YMNUS DOMINICALIS AD MATUTINUM

TE Deum laudamus: Te Dominum confitemur. fol. CXXVII.

INCIPIUNT YMNI MATUTINARII COTIDIANI

SPlendor paterne glorie
De luce lucem proferens
Dux lucis & fons luminis
Dies diem inluminans
Verusque sol inlabere
Micans nitore perpetim
Iubarque Sancti Spiritus
Infunde nostris sensibus
Votis vocemus te Patrem
Patrem perhennis glorie
Patrem potentis gratie
Culpam relegit lubricam
Informet actus strenuos
Dentem retundat invidi
Casos secundet asperos
. . . .

Hic in Codice desiderantur saltim duæ, vel forsàn plures paginæ.

Ore peractus circulus
Deo sacratum promere
Ymnum perennis glorie.
Exurge Ihesu, alleba
Cordis rei fastidia,
Ut lingua clare concinat
Laudis tue magnalia.
Infunde lumen spiritus,
Da caritatem cordibus,
Quo te Deum per omnia
Laudemus semper secula. Amen.

YMNUS DE TERTIA

CErtum tenentes ordinem,
Pio poscamus pectore
Hora diei tertia
Virtutem Trini nominis,
Ut simus habitaculo
Illi Sancto Spiritui,
Qui condam in Apostolis
Hac ora distributus est.
Quo gradientes ordinem
Ornavit cuncta splendide
Regni celestis Conditor
Eterne vite premiis.

ALIUS

TE magestatis Domine
Trino pollentes nomine
Precamur tui famuli,
Libens ut nos exaudias.
Errata nostra dilue,
Vocem clamoris accipe
Largire te fabentibus * (* fatentibus)
Regni celestis premia.

ALIUS

NUnc Sancte nobis Spiritus,
Unus * Patri cum Filio, (* Unum)
Dignare promtus ingeri
Nostro refusus pectore.
Hos, lingua, mens, sessus vigor,
Confessionem personet,
Flammescat igne caritas,
Ascendat ardor proximos.

YMNUS DE QUARTA.

QUi amne nunc quadrifluo
Evangelistarum rigas
Mundi quaternos cardines,
Audi precamur supplices.
Scelus dimitte proprium,
Aufer tepores mentium,
Omnesque dignos effice
Conpunctionis munere.
Corpus libido non terat,
Non ira mestis subrepat,
Informet actum veritas,
Servet pudorem castitas.

YMNUS DE QUINTA.

QUi toth libri per Moysen
Evum ruentem intruis,
Quod sensibus nos corporis
Regis Redemtor precipis.
Fac nos tuis in legibus
Sic permanere perpetim,

Quo spiritu & corpore
Concinamus naviter.
Repelle quod pabescimus;
Concede quod te poscimus;
Ut te pium mitissimum
Laudemus in perpetuum.

YMNUS DE SEXTA.

RECtor potens verax Deus,
Qui temperas rerum vices,
Splendore mane instruis,
Et ignibus meridiem.
Extingue flammas litium,
Aufer calorem noxium,
Confer salutem corporum,
Veramque pacem cordium.

ALIUS

IAm cursus ore sexies
Rotat diei tempore,
Nos admonet per omnia
Laudes defferre devitas.
Nunc Petrus orans, gentibus
Fidem futuram prospicit,
Nunc viba Christus femine
Instat fluenta tradere.
Hoc solus evo mistico
Tres Patriarcha ospitat
Carnis figure nuntios
Sub Trinitatis numinis. * (* numine)
Perfecta summi calculi
Hec prima constat partibus,
Que ducta sese perficit,
Tenetque mundi fabricam.
Hec nempe Christi conditam * (* condita)
Manet tua potentia;
Cuius potestas glorie
Per cuncta regnat secula.

YMNUS DE SEPTIMA.

AUctor perennis glorie,
Qui septiformis gratie
Das Spiritum credentibus
Adsiste mitis omnibus.
Expelle morbos corporum,
Mentes * remobe scandalum, (* Mentis)
Rescinde virus criminum,
Fuga dolores cordium.
Ut quum preces susceperis
Clemens tuarum plebium,
Redamus omnes gloriam
Trino Deo per secula.

YMNUS DE OCTAVA.

OCtavus ore circulus
Iam vergit & nos instruit,
Diem futuri examinis
Deflere cum suspiriis.
Septem dierum cursibus
Nunc tempus omne ducitur,
Octavus ille ultimus
Erit dies iudicii.
In quo Redemtor seculi
Non nos in ira arguas,
Set a sinixtris libera,
Ad dextram nos conloca.

YMNUS DE NONA.

FUndere preces tempus est,
Diei cursus admonet
Canere laudis canticum
Tibi Redemtor omnium.
Serenam mentem effice,
Opus honestum perfice,
Precem orantum accipe,
Vitam perennem tribue.

ALIUS

COnvexa solis orbita
Nobem voluta circulis,
Ore peracto tramite
Ter conficit ternario.
Hoc passionis tempore
Conplevit Auctor omnium,
Nunc ad laborem vinee
Misit vocatos servulos.
Hac Petrus ora mistica
Clodi resolvit vincula;
Nunc visionum conditor
Terno recursu terminat.
In hac canamus gloriam
Cum voce puris mentibus
Deo creanti prospera
Peracta iustis secula.

YMNUS DE DECIMA.

IAm dena nos preceptio
Legis sacrate premonet;
Ut in tenebris seculi

Non

Non militemur crimini.
Ob hoc Deus te poscimus,
Ut nos placatus corrigas,
Offensa nostra diluas,
Adversa quoque arceas.
Tu esto nostrum gaudium,
Qui es futurum premium,
Sit nostra in te gloria
Per cuncta semper secula.

YMNUS DE UNDECIMA.

HOris peractis undecim
Ruit dies in vesperum,
Solbamus omnes devitum
Mentis benigne canticum.
Labor diurnus transiit,
Quo Christe nos conduxeras,
Da iam colonis vinee
Promissa dono gratia.
Mercedem quoque advocas,
Quos ad futurum muneras,
Nos in labore adiuba,
Et post laborem recrea.

YMNUS DE DUODECIMA.

QUodquod : diem determinant
Hore Deus piissime,
Laudes honores debitas
Persolbat iste grex tibi.
Iacet nunc dies in vesperum,
Transit supernus lucifer,
Exurge, mentes innoba
Iam spirituali gratia.
Discedat umbra criminum
Pellatur ira demonum
Cubile nostrum visita
Tua Deus custodia.

AD VESPERUM.

RErum Deus tenax vigor
Inmotus in te permanens
Lucis diurna tempora
Succesibus determina.
Largire clarum vespere
Quo vita nusquam decidat,
Set premium mortis sacre
Perennis instet gloria.

INCIPIT AURORA,

QUÆ ANTE PRIMAM RECITATUR

IN DIEBUS FERIIS PER TOTUM ANNUM.

Antíphona. Deus in adjutórium meum inténde: Dómine ad adjuvándum me festína.

Psalmus 69.

Deus in adjutórium meum inténde. folio XXVIII.

118. Psalmus David.

Beáti immaculáti in via. In quo córrigit junior viam suam. Retríbue servo tuo, vivam: fol. LII.

Reiterêtur Antíphona. Deus in adjutórium meum inténde: Dómine ad adjuvándum me festína.

Dicat Présbyter. Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum.

Lauda. Allelúia, allelúia, allelúia. Prævéni in maturitâte, & clamávi: quia in verbo tuo supersperávi. P. Allelúia. ℣. Prævenérunt óculi mei, Deus, ad te dilúculò: ut meditârer elóquia tua. P. Allelúia.

Hymnus.

Jam meta noctis tránsiit,
Somni quies jam prætériit,
Aurôra surgit fúlgida,
Spargit cœlum lux nova.
Sed cùm diéi spéculum
Cernâmus hinc nos omnes,
Ad te, supérne Lúcifer,
Preces necésse est fúndere.
Te lucis Sancte Spíritus,
Et charitâtis áctibus
Ad instar illud glóriæ
Nos innovátos éffice.
Præsta, Pater Piíssime,
Patrîque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum.
Amen.

℣. Exúrge, Dómine, ádjuva nos; & líbera nos propter nomen tuum.

Vel álius Vers. A vigília matutína usque ad noctem, Deus sancte, custódi nos.

Alius Vers. Adjûtor, & liberâtor noster es tu Dómine, ne tardáveris ad salvándum nos.

Kyrie eléïson. Christe eléïson. Kyrie eléïson. Pater noster, qui es in cœlis: ℟. Amen. Sanctificètur nomen tuum: ℟. Amen. Advéniat regnum tuum: ℟. Amen. Fiat volúntas tua, sicut in cœlo, & in terra. ℟. Amen. Panem nostrum quotidiânum da nobis hódiè: ℟. Quia Deus es. Et dimítte nobis débita nostra, sicut & nos dimíttimus debitóribus nostris. ℟. Amen. Et ne nos indúcas in tentatiônem: ℟. Sed líbera nos à malo.

A malo nos líbera, & in tuo timôre, & ópere bono nos confirma Trínitas Deus noster; tibîque serviâmus Deo, ac Dómino nostro servitûte perénni: Qui vivis, & ómnia regis nunc, & in ætérna sæcula sæculôrum. ℟. Amen.

Preces. Deus miserêre, Deus miserêre: Deus miserêre infirmis, oppréssis, dispérsis, captívis, itinerántibus, navigántibus, tribulántibus, pœniténtibus; & defúnctis fidélibus citò succûrre, Pater Cœléstis.

Aliæ Preces. Deus miserêre, Deus miserêre, Deus miserêre: Miserêre nobis, Dómine, míseris: Miserêre fámulis tuis; Miserêre infirmis, miserêre oppréssis, miserêre captívis, miserêre peregrínis, miserêre navigántibus, miserêre itinerántibus, miserêre pœniténtibus, miserêre lugéntibus, miserêre peccatóribus: Tu Christe parce Christiánis vivéntibus cunctis; quóniam meritôrum nostrôrum divérsis attérimur malis: & quia coram te própriam fatêmur miúeriam, misericórdiæ tuæ opem in nobis sentiâmus; & óperum medêlam & réquiem jubêto præstâre ómnibus fidélibus defúnctis. Amen.

INCIPIT ORDO PRIMÆ,

QUÆ DEBET DICI PER TOTUM ANNUM.

Antíphona. Prævenérunt óculi mei, Deus, ad te dilúculo: ut meditârer elóquia tua. 2. Prævenérunt. Glória, & honor. 3. Prævenérunt. Psalmus 66. Psalmus 144. Psalmus 144.

Regnum tuum, Dómine, regnum &c. Psalmus 112.

118. Psalmus David.

Adhæsit paviménto ánima mea. Legem pone mihi Domine. Véniat super nos misericórdia tua, Dómine. fol. LII. & LIII.

Antíphona. Prævenérunt óculi mei, Deus, ad te dilúculò: ut meditârer elóquia tua.

Responsórium diêbus feriálibus.

Adjûtor, & liberâtor noster es tu, Dómine. ℣. Deus in nómine tuo salvum me fac: & in virtûte tua júdica me. ℟. Es tu, Dómine. ℣. Glória, & honor Patri, & Fílio, & Spirítui Sancto: & nùnc, & sempèr in sæcula sæculôrum. Amen. ℟. Reiterêtur Responsórium. Adjûtor, & liberâtor.

Responsórium áliud feriâle.

Adjuva nos Deus salutâris noster: ℣. Et propter honôrem nóminis tui Dómine líbera nos. ℟. Salutâris noster. ℣. Glória, & honor. ℟. Adjuva nos, &c.

De Confessôre Responsórium.

In conspéctu Angelôrum psallam tibi, Dómine Allelúia: ℣. Adorâbo ad templum sanctum tuum, & confitêbor tibi, Dómine. ℟. Psallam. ℣. Glória, & honor.

Responsórium de uno justo sive Mártyre.

De ore justi procêdit doctrîna Allelúia, allelúia: Favum mellis distíllant lábia ejus. ℣. Os justi meditábitur sapiéntiam, & lingua ejus loquêtur judícium. ℟. Favum mellis. ℣. Glória, & honor. Reiterêtur ℟.

De Sanctis sive de Martyribus Responsórium.

Víncula Sanctôrum jam solûta sunt; & plagæ eôrum jam sanátæ sunt: quasi navigántes de mundo ferebántur in cœlum. ℣. Qui sunt isti, qui ut nubes volant, & quasì columbæ ad fenéstras suas? ℟. Ferebántur. ℣. Glória, & honor.

In Quadragésima diêbus Fériis Responsórium

Quærite primùm regnum Dei: & hæc ómnia apponéntur vobis. ℣. Quærite Dóminum, & confortámini: quærite fáciem ejus sempèr. ℟. Et hæc ómnia. ℣. Glória. ℟. Quærite.

In Quadragésima diêbus Domínicis Responsórium.

Servi Dei benedícite Dóminum, & collaudâte regem sæculôrum. Quia opórtet sempèr orâre & nunquàm deficere. ℣. Qui statis in domo Dómini, in átriis domûs Dei nostri. ℟. Quia opórtet. ℣. Glória.

De Advéntu Dómini Responsórium.

Montes filiæ Sion ramos vestros exténdite, & germinâte, & fructum jocunditâtis afférte pópulo Dei Israël: quóniàm véniet dies Dómini. ℣. Laudâte cœli, & exúlta terra, jubilâte montes laudem: ℣. Et fructum jocunditâtis. ℟. Glória.

De Nativitâte Dómini Responsórium.

Splendet hódiè cœlum, & terra: quia Salvâtor nobis natus est ad rediméndum peccâta nostra. Ipse est Dóminus Deus noster. ℣. Párvulus enim natus est nobis, & filius datus est nobis: ℟. Ipse est Dóminus. ℣. Glória, & honor. Reiterêtur ℟.

In diêbus festívis per totum annum Responsórium.

Lux tua, Dómine, lúceat super nos: & majéstas tua illúminet nos Allelúia: Ut spíritu tuo repléti, non timeâmus insídias inimíci Allelúia, allelúia. ℣. Illúmina, Dómine, vultum tuum super nos, & miserêre nobis. ℟. Ut spíritu tuo repléti. ℣. Glória, & honor. ℟. Lux tua, Dómine, &c. Vel dicâtur istud Responsórium in Octávis Nativitâtis.

Léctio libri Zacharíæ Prophétæ. *Cap.* 8.

HÆc dicit Dóminus: Revérsus sum ad Sion, & habitâbo in Hierúsalem: & vocábitur Hierúsalem Cívitas veritâtis, & Mons Dómini exercítuum mons sanctificâtus. ℟. Amen.

Epístola Pauli Apóstoli ad Romános. *Cap.* 13.

FRatres, Nox præcéssit, dies autem appropinquâvit. Abjiciâmus ergo à nobis ópera tenebrârum, & induâmus nos arma lucis. Sicùt in die honéstè ambulêmus: non in comessatiónibus, & ebrietátibus, non in cubílibus, & impudicítiis, non in contentiône, & æmulatiône: sed induímini Dóminum nostrum Jesum Christum. ℟. Amen.

Lauda. Allelúia. Cantâbo Dómine in vita mea ℟. Allelúia: ℣. Psallam Deo meo quándiù ero. ℟. Allelúia.

Lauda. Allelúia, Déxtera Dómini fecit virtûtem ℟. Allelúia: ℣. Déxtera Dómini exaltâvit nos. ℟. Allelúia, allelúia.

Et nota, quòd in témpore Quadragésimæ non dícitur Allelúia in ista Lauda.

Hymnus.

JAm lucis orto sídere
Deum precêmur súpplices,
Ut in diúrnis áctibus
Nos servet à nocéntibus.
Linguam refrænans témperet,
Ne litis error ínsonet:
Visum fovéndo cóntegat,
Ne vanitátes háuriat.
Sint pura cordis íntima,
Absístat & vecórdia:

Car-

Carnis terat supérbiam
Potûs cibìque párcitas:
Ut, cùm dies abscésserit,
Nočtémque sors redúxerit,
Mundi per abstinéntiam
Ipsi canâmus glóriam.
I am nos secúndæ præmonet
Horæ peráctus círculus,
Deo sacrâtum prómere
Hymnum perénnis glóriæ.
Exúrge Jesu álleva
Cordis rei fastídia;
Ut lingua clarè cóncinat
Laudis tuæ magnália.
I nfúnde lumen Spíritus,
Da claritâtem córdibus;
Quò te Deum per ómnia
Laudêmus sempèr sæcula. Amen.

℣. Bonum est confitéri Dómino, ℟. Et psállere nómini tuo Altíssime.

De Resurrectiône Responsórium.

Dícite in natiónibus Allelúia: Dóminus regnâvit à ligno Allelúia, allelúia. ℣. Etenim corréxit orbem terræ, quæ non commovébitur. ℟. Dóminus regnâvit. ℣. Glória, & honor. Reiterêtur Dícite.

Hymnus.

AUrôra lucis rútilat:
Cœlum láudibus íntonat:
Mundus exúltans júbilat:
Gemens inférnus úlulat.
Cùm Rex ille fortíssimus,
Mortis confráctis víribus,
Pede concúlcans tártara
Solvit à pœna míseros.
Ille, qui clausus lápide
Custodîtur sub mílite;
Triúmphans pompâ nóbili,
Victor surgit de fúnere.
Solútis jam gemítibus,
Et inférni dolóribus:
Quia surréxit Dóminus,
Respléndens clamat Angelus.
Tristes erant Apóstoli
De nece sui Dómini,
Quem pœnâ mortis crudéli
Servi damnárunt ímpii.
Sermône blando Angelus
Prædíxit muliéribus:
In Galilæa Dóminus
Vidéndus est quamtóciùs.
Illæ dum pergunt cóncitæ,
Apóstolis hæc dícere:
Vidéntes eum vívere,
Osculant pedes Dómini.
Quo agnito Discípuli
In Galilæam próperè
Pergunt, vidêre fáciem
Desiderâtam Dómini.
Claro paschâli gáudio
Sol mundo nitens radio,
Cùm Christum jam Apóstoli
Visu cernunt corpóreo.
Osténsa sibi vúlnera
In Christi carne fúlgidâ,
Resurrexísse Dóminum,
Voce faténtur públicâ.
Rex Christe clementíssime,
Tu corda nostra pósside;
Ut tibi laudes débitas
Reddâmus omni témpore.
Glória tibi, Dómine,
Qui surrexísti à mórtuis,
Cum Patre, Sancto Spíritu
In sempitérna sæcula. Amen.

℣. Bonum est confitéri Dómino, ℟. Et psállere nómini tuo Altíssime.

Et istud, quod séquitur, vidélicet Cánticum Benedíctus Dóminus Deus. Et Psalmus 50. debet sempèr dici per totum annum in diêbus Feriálibus, excépto témpore Resurrectiônis.

Cánticum. Benedíctus es Dómine Deus patrum nostrôrum. fol. 6. Psalmus 50.

Et nota, quòd in diêbus Domínicis, & festívis debet semper dici Cánticum Te Deum laudâmus. Et Cánticum Glória in excélsis, Et Symbolum Crédimus in unum Deum.

Cánticum.

TE Deum laudâmus; te Dóminum confitêmur;
Te ætérnum Patrem omnis terra venerâtur.
Tibi omnes Angeli, tibi Cœli, & univérsæ potestátes:
Tibi Chérubim ac Séraphim incessábili voce proclámant:
Sanctus, Sanctus, Sanctus, Dóminus Deus Sábaoth.
Pleni sunt cœli & terra glóriâ majestâtis tuæ.
Te gloriôsus Apostolôrum chorus;
Te prophetârum laudábilis númerus;
Te Mártyrum candidâtus laudat exércitus.
Te per orbem terrârum sancta confitêtur Ecclésia
Patrem imménsæ majestâtis,
Ad venerándum tuum verum unigénitum Fílium,
Sanctum quoquè Paráclitum Spíritum.

Tu-

Tu es Rex glóriæ Christe.
Tu Patris sempitérnus es Fílius:
Tu ad liberándum susceptûrus hóminem, non horruísti Vírginis úterum:
Tu, devícto mortis acúleo, aperuísti credéntibus te regna cœlôrum:
Tu ad déxteram Dei sedes in glória Patris:
Judex créderis esse ventûrus.
Te ergo quæsumus; tuis fámulis súbveni, quos pretióso sánguine redemísti:
Ætérna fac cum sanctis tuis in glória munerári.
Salvum fac pópulum tuum Dómine; & bénedic hereditáti tuæ:
Et rege eos: & extólle illos usquè in sæculum & in sæcula sæculôrum. Amen.
Per síngulos dies benedícimus te:
Et laudâmus nomen tuum in ætérnum & in sæculum sæculi.
Dignâre, Dómine, die isto: sine tribulatiône & peccáto nos custodîre.
Miserêre nobis, Dómine, miserêre nobis.
Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos; sicut sperávimus in te.
In te Dómine sperávi, non confúndar in ætérnum.
Parce, Dómine, parce pópulo tuo: & ne des in obpróbrium hereditâtem tuam.

Cánticum Angelôrum.

GLória in excélsis Deo: Et in terra pax homínibus bonæ voluntâtis. Laudâmus te, Benedícimus te, Adorâmus te, Glorificâmus te: Hymnum dícimus tibi: Grátias tibi ágimus propter glóriam tuam magnam, Dómine Deus Rex cœléstis Deus Pater omnípotens, Dómine Fili unigénite Jesu Christe Altíssime. Dómine Deus, agnus Dei, Fílius Patris, Qui tollis peccâta mundi, miserêre nobis. Qui tollis peccâta mundi, súscipe deprecatiônem nostram. Qui sedes ad déxteram Patris, miserêre nobis. Quóniam tu solus sanctus, Tu solus Dóminus, Tu solus Altíssimus, Jesu Christe, Cum Sancto Spíritu in glória Dei Patris. Amen.

Symbolum Apostolôrum.

CRédimus in unum Deum, Patrem omnipoténtem, Factôrem cœli & terræ, visibílium & invisibílium conditôrem. Et in unum Dóminum Jesum Christum, Fílium Dei unigénitum, Ex Patre natum ante ómnia sæcula, Deum ex Deo, Lumen ex lúmine, Deum verum ex Deo vero, Natum, non factum, (Homoúsion Patri; hoc est, ejúsdem cum Patre substántiæ:) per quem ómnia facta sunt, quæ in cœlo, & quæ in terra: Qui propter nos hómines, & propter nostram salûtem descéndit de cœlis, * Et incarnâtus est de Spíritu Sancto: natus ex María Vírgine: homo factus est. Passus sub Póntio Piláto: Sepúltus: Tértia die resurréxit: Ascéndit in cœlos: sedet ad déxteram Patris; Iterùm ventûrus est in glória judicâre vivos & mórtuos: cujus regni non erit finis. Crédimus in Spíritum Sanctum, Dóminum & vivificántem, ex Patre, & Fílio procedéntem, Cum Patre, & Fílio simùl adorándum, & glorificándum: qui locûtus est per Prophétas; In unam sanctam cathólicam atque Apostólicam Ecclésiam. Confitêmur unum baptísma in remissiônem peccatôrum. Expectâmus resurrectiônem mortuôrum, Et vitam futúri sæculi. Amen.
℣. Satiáti sumus manè misericórdiâ tuâ: & exultávimus, & lætáti sumus in ómnibus diêbus nostris.

Supplicátio.

ORêmus pium & exaudíbilem Dóminum nostrum Jesum Christum, cum omni supplicatiône rogêmus; ut nostri agônis cursum ad finem bonôrum óperum, & supérnæ beatitúdinis propítius perdúcere dignêtur. ℟. Præsta ætérne omnípotens Deus. Kyrie eléïson. ℟. Christe eléïson. Kyrie eléïson.

Capítula 3. in diêbus Festívis.

DEus ad adjuvándum nos festína; ne aut inimîcus præváleat, dùm differs adjutórium; aut desperátio succêdat, dùm retárdas auxílium: utrámque tuam opitulatiônem oppône; & piam cautiônem nobis, & ómnibus Christiánis impénde: ut qui fidúciam nostram in tua collocâmus virtûte, sempèr tuâ muniâmur Divinitáte.
Pater noster.
A malo nos líbera. fol. 10.

Benedíctio.

BEnedîcat nos Dóminus rector ætérnus. ℟. Amen. Prótegat, múniat, & ab omni malo deféndat; ℟. Amen. Ut eréptos à malis herédes constítuat in cœlis. ℟. Amen. Per misericórdiam ipsìus.

Capítula feriâlis.

DEus, in adjutórium nostrum inténde; Dómine, & ut nos ádjuves, festínans aggrédere: tríbue ítaquè vires expléndi quod nóvimus, & perfectióni députa quod optâmus.
Pater noster.
A malo nos líbera. fol. 10.

Be-

Benedíctio.

SIt véritas, & misericórdia divîna nobíscum; ut superâre valeâmus in bonis áctibus inimîcum. ℟. Amen. Exúltet in suo beneficio cor nostrum, ut décidant à nobis cuncta vúlnera delictôrum. ℟. Amen. Déxtera ejus ímbuat miseratôris triúmphum, quo veternósi hostis, Christo gubernánte, conterâmus acúleum. ℟. Amen.

Capítula Dominicâlis.

AD te, Dómine, effúndimus desidérium cordis nostri; cum láchrymis precâmur, ut áudias vocem nostri clamôris, & efféctum dona petitiónibus nostris: Estóque nobis, Dómine, in ómnibus bonis adjûtor promptíssimus, in perículis liberâtor assíduus: pelle à nobis dolum, intérime vítium. Præsta altérnæ dulcédinis increméntum. Sit nobis corréptio morum indulgéntia críminum; ut oratiônem nostram accípias; peccâta dimíttas; fide répleas; indulgéntiâ fóveas; misericórdiâ prótegas; advérsa déstruas; próspera concédas; habeâmus in hoc sæculo bonæ actiônis documéntum; castitâtis donum; charitâtis stúdium; sancti amôris afféctum; & in futúro cum sanctis Angelis adipiscâmur regnum; & propter magnam misericórdiam tuam defúnctis ómnibus fidélibus Christiánis sempitérnam réquiem dona.

Pater noster.

A malo nos líbera. fol. 10.

Benedíctio.

BEnedîcat nos omnípotens Dóminus cœléstibus bonis, & répleat spirituálibus donis. ℟. Amen. Concêdat nobis charitâtem, gáudium, patiéntiam, mansuetúdinem, spem, fidem, & continéntiam; ℟. Amen. Ut replêti omnes bonis ejus, ad ætérnam vitam beatitúdinis pervenîre possîmus. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

INCIPIT ORDO CANTANDUS VEL RECITANDUS AD TERTIAM.

Antíphona. Præoccupêmus fáciem ejus in confessiône: & in psalmis jubilêmus ei. Psalmus. 94.

118. Psalmus David.

Meménto verbi tui servo tuo. Pórtio mea, Dómine. Jucunditâtem fecísti cum servo tuo. fol. LIII.

Antíphona. Præoccupêmus fáciem ejus in confessiône: & in psalmis jubilêmus ei.

In diêbus Festívis Responsórium.

Defénsor juste, defénde nos: & líbera nos de manu inimicôrum nostrôrum. ℣. Deus in nómine tuo salvos nos fac: & in virtûte tua. ℟. Líbera nos de manu. ℣. Glória, & honor. Reiterêtur Responsórium.

In diêbus Feriálibus Responsórium.

Da nobis, Deus, auxílium in tribulatiône: quia vana est salus hóminis. ℣. In Deo faciêmus virtûtem: & ipse ad níhilum dedûcet tribulántes nos. ℟. Quia vana est. ℣. Glória, & honor.

In Quadragésima diêbus Fériis Responsórium.

Deprecêmur Dóminum: & placábilis erit nobis. Et exáudiet nos, & miserébitur nobis. ℣. Venîte, exultêmus Dómino: jubilêmus Deo salutári nostro. ℟. Et exáudiet nos. ℣. Glória, & honor.

In diêbus Domínicis carnálibus Responsórium.

Misericórdiam, & judícium cantâbo tibi Dómine: Allelúia, allelúia. ℣. Perambulâbam in innocéntia cordis mei, in médio domûs tuæ. ℟. Cantâbo tibi, Dómine. Allelúia, allelúia. ℣. Glória, & honor. Reiterêtur Responsórium.

Léctio libri Levítici. *Capítulo 26.*

℟. Deo grátias.

HÆc dicit Dóminus: Ponam tabernáculum meum in médio vestrî, & non abjíciet vos ánima mea. Habitâbo inter vos, & ero vester Deus, vosque éritis pópulus meus, & ego Dóminus Deus vester. ℟. Amen.

Epístola Pauli Apóstoli ad Ephésios. *Cap.* 5.

℟. Deo grátias.

FRatres, Estóte imitatóres Dei, sicut filii charíssimi: & ambulâte in dilectiône, sicùt & Christus diléxit nos, & trádidit semetípsum pro nobis oblatiônem, & hóstiam Deo in odôrem suavitâtis. ℟. Amen.

Lauda. Allelúia, allelúia. Magnus Dóminus noster, & magna virtus ejus: ℟. Allelúia. ℣. Et sapiéntiæ ejus non est númerus. ℟. Allelúia.

Lauda. Allelúia, allelúia, allelúia. Deus exáudi oratiônem nostram ℟. Allelúia, allelúia: ℣. Et clamor noster ad te pervéniat. ℟. Allelúia, allelúia.

Et nota, quòd in témpore Quadragésimæ non dícitur Allelúia in ista Lauda.

Hymnus.

CErtum tenéntes órdinem,
Pio poscâmus péctore
Horâ diéi Tértiâ
Virtûtem trini núminis.
Ut simus habitáculum

Illi Sancto Spirítui.
Qui quondàm in Apóstolis
Hac horâ distribûtus est:
Quo gradiéntes órdine,
Ornâvit cuncta spléndidè
Regni cœléstis Cónditor
Ætérnæ vitæ præmiis.
Præsta, Pater piíssime,
Patrîque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum. Amen.

Clamóres. 1. Non secúndùm peccâta nostra fácias nobis, Deus: neque secúndùm iniquitátes nostras retríbuas nobîs. 2. Non secúndùm. 3. Non secúndùm peccâta. ℣. Sed secúndùm multitúdinem miseratiônum tuârum miserêre nobis, Dómine.

Supplicátio.

ORêmus pium & exaudíbilem Dóminum nostrum Jesum Christum, cum omni supplicatiône rogêmus; ut nobis grátiam misericórdiæ suæ, & delictôrum véniam propítius donâre dignêtur. ℟. Præsta ætérne. Kyrie eléïson. ℟. Christe eléïson. Kyrie eléïson.

Capítula.

DOmine Jesu Christe, Fili Dei Patris, qui horâ diéi Tértiâ in Crucis suspénsus patíbulo, totîus mundi delíctum tuo abluísti supplício; eodémque horæ currículo super cápita Apostolôrum tuôrum igne Sancti Spíritûs dedísti donum: te quæsumus, & rogâmus, ut eo múnere corda nostra irrádies, & ánimas benedícas.

Pater noster.

Benedíctio.

BEnedîcat nos trina majéstas, & una Déitas: ℟. Amen. Pater & Fílius, & Spíritus Sanctus. ℟. Amen. Tales nos dies examinatiônis invéniat, quales fons regeneratiônis emîsit. ℟. Amen.

De Advéntu Dómini Responsórium.

Véniet Dóminus, & apparêbit in médio filiôrum pópuli sui. De manu impiôrum liberâbit eos, & de morte rédimet illos. ℣. Dóminus omnípotens suscitâbit justum nobis. Et ipse salvum fáciet pópulum suum à peccátis eôrum. P. Et de manu impiôrum liberâbit eos. ℣. Glória, & honor. Reiterêtur Responsórium.

ALIUD.

Ecce Dóminus véniet, Redémptor noster sanctus Israël, Corônam regni habens in cápite suo. ℣. Atténdite ad me pópulus meus: & tribus mea me audîte: quia propè est justus meus, & egréssus est Salvâtor meus, P. Corônam regni habens in cápite suo.

ALIUD.

℣. Aspiciêbam in núbibus Cœli: & quasi fílius hóminis veniêbat, P. Corônam regni. ℣. Glória, & honor. Reiterêtur.

Responsórium. Quarè tardas, Deus? Veni: & líbera pópulum tuum; te enim expéctat omnis Israël. ℣. Veni, Dómine, noli tardâre: reláxa facínora plebis tuæ; P. Te enim expéctat. ℣. Glória, & honor.

Léctio libri Esaíæ Prophétæ. *Capítulo* 35.
℟. Deo grátias.

HÆc dicit Dóminus: Lætábitur desérta & ínvia, & exultâbit solitûdo, & florêbit quasi lílium. Gérminans germinâbit, & exultâbit lætabúnda & laudans: glória Líbani data est ei: decor Carméli, & Saron; ipsi vidébunt glóriam Dómini, & decôrem Dei nostri. ℟. Amen.

Epístola Pauli Apóstoli ad Philippénses. *Capítulo* 4.
℟. Deo grátias.

FRatres, Gaudête in Dómino sempèr: & íterùm dico gaudête. Modéstia vestra nota sit ómnibus homínibus: Dóminus propè est. Nihil solíciti sitis: sed in omni oratiône, & obsecratiône, cum gratiârum actiône, petitiónes vestræ innotéscant apud Deum. Et pax Christi, quæ exúperat omnem sensum, custódiat corda, & córpora vestra, & intelligéntias vestras, per fidem, quæ est in Christo Jesu Dómino nostro. ℟. Amen.

Lauda. Allelúia, allelúia. Veni, Dómine, & appâre pópulo tuo: P. Allelúia. ℣. Et reláxa facínora eôrum. P. Allelúia.

Hymnus.

TE majestâtis Dómine,
Trino coléntes nómine,
Precâmur tui fámuli;
Libens ut nos exáudias.
Errâta nostra dílue;
Vocem clamôris áccipe;
Largîre te faténtibus
Regni cœléstis præmia.
Præsta, Pater piíssime,
Patrîque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum. Amen.

In Témpore Spíritûs Sancti. Glória tibi Trínitas. fol. 422.

Supplicátio.

ORêmus pium, & exaudíbilem Dóminum nostrum Jesum Christum, cum omni supplicatiône rogêmus; ut nos grátiâ advén-tûs sui nobis de die in diem cor novum, & spíritum rectum propítius innovâre dignêtur. ℟. Præsta ætérne omnípotens Deus.

Capítula.

TErtia jam, Dómine, diéi surgit hora, in qua Spíritum Sanctum in Apostolôrum córdibus infúndere dignâtus es; & ut váriis loqueréntur in linguis, eôrum fáucibus resonásti: Præsta ergo ætérne omnípotens Deus, ut sicùt in eôdem témpore os eôrum in tuis láudibus apperuísti; ità quoquè nos in futúro tuam misericórdiam cónsequi mereâmur.

Pater noster.

Benedíctio.

CUstódiat nos Dóminus; ubîque præcêdat: & suôrum mandatôrum observatóres efficiat; ℟. Amen. Quique ad exorándum eum in hac hora diéi Tértia devótâ mente concúrrimus, occúrsum, atque subsídium sempèr habêre mereâmur ineffábile Trinitâtis; ℟. Amen. Ut ejus protectiône salváti cum eôdem Dómino in ætérna sæcula mereâmur lætári. ℟. Amen.

In Quadragésima Responsórium.

Ecce vénient dies Dómini magni, eleemósynæ, & jejúnii: estôte paráti benefácere oppréssis, víduis, & órphanis; ut recipiâtis mercêdem in novíssimis tempóribus, dicit Dóminus. ℣. Quiéscite ágere pervérsè: díscite benefácere: quærite judícium: subvenîte oppréssis; P. Ut recipiâtis. ℣. Glória, & honor. Reiterêtur Responsórium.

Léctio libri Esaíæ Prophétæ. *Capítulo* 55. ℟. Deo grátias.

IN illis diêbus: Locútus est Esaías dicens: Quærite Dóminum, dùm invenîri potest: invocâte eum, dùm propè est. Derelínquat ímpius vias suas, & vir inîquus cogitatiónes suas, & revertâtur ad Dóminum, & miserébitur ejus, & ad Dóminum Deum nostrum: quóniam multus est ad ignoscéndum. ℟. Amen.

Epístola Pauli Apóstoli ad Ephésios. *Capítulo* 4.

℟. Deo grátias.

FRatres, Omnis sermo malus de ore nostro non procêdat: sed si quid bonum est ad ædificatiônem opportunitâtis, ut det grátiam audiéntibus. Et nolîte contristári Spíritum Sanctum Dei: in quo signáti estis in diem redemptiônis. ℟. Amen.

Lauda. Laus tibi, laus tibi, Dómine, Rex ætérnæ glóriæ. Deus exáudi oratiônem nostram, P. Rex ætérnæ glóriæ. ℣. Et clamor noster ad te pervéniat, P. Rex ætérnæ glóriæ.

Hymnus.

BEnignitâtis fons Deus,
Qui non habes finem boni,
Super malum sceléstium
Sempèr pius, sempèr bonus.
Mœstum satìs cor cædimus,
Et triste pectus túndimus:
Aquas pupíllæ fúndimus:
Mœstas genas indúcimus.
Egísse multùm pœnitet
Horrens tetrum, vel péssimum,
Turpissimúmque sórdidum;
Fatêmur omne nóxium.
Elâta vox te póstulat:
Tu parce, dicit, Cónditor;
Jam parce, clamat óbsecrans:
Ignósce quod commíssimus.
Non ira mœstos sórbeat;
Non pœna fessos cónterat:
Solâre contrítos citò,
Et gáudium nobis dato.
Præsta, Pater píissime,
Patrîque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum. Amen.

Clamóres. 1. Non secúndùm peccâta nostra fácias nobis, Deus: neque secúndùm iniquitátes nostras retríbuas nobis. 2. Non secúndùm. 3. Non secúndùm. ℣. Sed secúndùm multitúdinem miseratiônum.

Supplicátio. Orêmus pium, & exaudíbilem Dóminum nostrum, ut suprà.

Capítula.

EXáudi oratiônem nostram, Dómine; gemitúsque nostros áuribus pércipe: nos enim iniquitátes nostras agnóscimus; & delícta nostra coram te pándimus: tibi, Deus, peccávimus; tibîque confiténtes véniam expóscimus: Et quia recéssimus à mandátis tuis, & legi tuæ mínimè parúimus; convértere Dómine super servos tuos, quos redemísti sánguine tuo: Indúlge quæsumus nobis; & peccátis nostris véniam tríbue: tuæque pietâtis misericórdiam in nobis largíri dignâre.

Pater noster.

Benedíctio.

DEus, qui est fons indulgéntiæ, suscípiat litatiônem abstinéntiæ nostræ; ℟.

℟. Amen. Quique est Omnípotens & substántia Divinitàtis, det posse parêre præcéptis. ℟. Amen. Et quod non póssumus carnáli ex infirmitâte perficere, ipsìus Divinitâte adjúti mereâmur adimplêre. ℟. Amen.

De Traditiône Dómini Responsórium.

Miserêre, quia Deus es: mísericors, miserêre; quia peccávimus tibi. ℣. Ad te levâmus óculos nostros, qui hábitas in cœlis. P. Mísericors, miserêre.

Aliud Responsórium.

Quot sunt dies servi tui, Dómine: quandò fácies de persequéntibus me judícium? ℣. Posuérunt peccatóres láqueos mihi: & à mandátis tuis non errávi. P. Dómine, quandò fácies.

Léctio libri Hieremíæ Prophétæ. *Capítulo 9.*
℟. Deo grátias.

HÆc dicit Dóminus: Ecce ego conflábo, & comprobâbo inimícos meos: quid enim áliud fáciam à fácie filii pópuli mei? Sagíttæ vulnerántes lingua eôrum; dolum locûta est in ore eôrum: pacem cum amîco suo lóquitur, & occúltè ponit ei insídias. Numquìd super his non visitâbo, dicit Dóminus? Si quis est vir sápiens, qui intélligit hoc, ad quem verbum Dómini fiat, annúntiet istud, ait Dóminus omnípotens. ℟. Amen.

Epístola prima Joánnis Apóstoli ad Gentes. *Capítulo 2.*
℟. Deo grátias.

CHaríssimi, Nolîte diligere mundum, neque ea, quæ in mundo sunt. Si quis díligit hunc mundum, non est cháritas Patris in eo: quóniam omne, quod est in mundo, concupiscéntia carnis, & concupiscéntia oculôrum est, & supérbia vitæ: qui verò ex hoc mundo est, & mundus transit, & concupiscéntia ejus. Qui autem facit voluntâtem Dei, manet in ætérnum, quómodò Deus manet in ætérnum. ℟. Amen.

Lauda, Hymnus. Benignitàtis fons. ut suprà
℣. Eripe me Dómine ab hómine malo: à viro iníquo, & dolóso líbera me.

Supplicátio.

ORêmus pium, & exaudíbilem Dóminum nostrum Jesum Christum, cum omni supplicatiône rogêmus; ut nos per stígmata passiônis suæ propítius justificâre dignêtur. ℟. Præsta ætérne omnípotens Deus.

Capítula.

MIserêre nobis Dómine, miserêre nobis: & in te confidéntes exáudi: adversántium arma confrínge; & láqueos nobis déstrue præparátos: ut circúmdati claritâte cœlésti, non incidâmus in fóveam mortis: sed paráto corde tuam in pópulis exaltêmus misericórdiam veritàtis; qui pro nobis sustulísti obpróbrium Crucis.

Pater noster.

Benedíctio.

MOrs Christi admirábile sacraméntum depéllat à nobis ómnium conluviónes facínorum: ℟. Amen. Sanguis ejus ineffábile prétium extínguat in vos ómnium deformitâtem vitiôrum: ℟. Amen. Crucis ejus insígne vexíllum consórtes vos efficiat Angelôrum. ℟. Amen.

De Resurrectiône Dómini Responsórium.

Hoc jam tértio manifestâtus est Jesus Discípulis suis, cùm resurrexísset à mórtuis. Allelúia, allelúia. ℣. Et úndecim Discípuli abiérunt in Galilæam, ubi constitúerat illis Jesus. Et vidéntes eum adoravérunt. P. Cùm resurrexísset. ℣. Glória, & honor.

Apocalypsis Joánnis Apóstoli. *Capítulo 1.*
℟. Deo grátias.

EGo Joánnes servus Jesu Christi fui in spíritu, & audívi vocem de cœlo dicéntem mihi: Ego sum primus, & ego novíssimus; & vivus, & fui mórtuus; & ecce sum vivens in sæcula sæculôrum. ℟. Amen.

Epístola Pauli Apóstoli ad Colossénses. *Capítulo 3.*
℟. Deo grátias.

FRatres, Si consurrexístis cum Christo, quæ sursùm sunt quærite, ubi Christus est in déxtera Dei sedens: quæ sursùm sunt sápite, non quæ super terram. Mórtui enim estis, & vita vestra abscóndita est cum Christo in Deo. ℟. Amen.

Lauda. Allelúia, allelúia; allelúia. ℣. Resurréxit Dóminus Jesus Christus: P. Allelúia, allelúia. ℣. Sit glória illi in sæcula sæculórum. Amen. P. Allelúia, allelúia, allelúia.

Hymnus.

JAm surgit hora Tértia,
Et nos inténti cúrrimus,
Psalléndi opus implêmus:
Christum laudêmus Dóminum.

Horâ quoque jam Tértiâ
Christus cruce suspénsus est,
Voluntâtem Patris implêvit,
Mundi peccâtum ábstulit,
Conscéndit sedem própriam,
Sedet ad Patris déxteram;
Conláudant throni Dóminum,
Quem pérfidi negáverant.
Nos Christum Deum cólimus,
Judicémque sperâmus;
Quem Prophétæ cecinérunt,
Apóstoli secúti sunt.
Egréssus horâ Tértiâ
Sanctus Pater famílias
Per síngulos denários
Condúxit operários.
In tua, Christe, vínea,
Quam præmio jam cérnimus,
Séquimur opus mysticum
Propter promíssum óptimum.
Ecce præcéssit jam hora,
In qua Sanctus Spíritus
Apostolôrum váscula
De verbo fecit ébria.
Infúnde sensum, Dómine;
Ut te canâmus láudibus:
Christe, Redémptor ómnium
Sanctífica nostrum chorum.
Glória tibi Dómine,
Qui surrexísti à mórtuis
Cum Patre, Sancto Spíritu
In sempitérna sæcula.
Amen.

℣. Dóminus regnâvit à ligno. Allelúia. Etenim corréxit orbem terræ, qui non commovébitur.

Supplicátio.

ORêmus pium & exaudíbilem Dóminum nostrum Jesum Christum, cum omni supplicatiône rogêmus; ut sicut in hac hora diéi Tértia, Apostolôrum corda Spíritus Sanctus illuminâvit, & dócuit; ita nos indígnos, lúmine vero propítius illuminâre dignêtur.

℟. Præsta ætérne omnípotens Deus. Kyrie, eléïson. ℟. Christe, eléïson.

Capítula.

DOmine Jesu Christe, Fili Dei Patris, qui horâ diéi Tértiâ, propter rediméndum pópulum tuum te tradi voluísti, & inimicôrum colla per poténtiam glóriæ ad níhilum reduxísti: concêde nobis, atque famíliæ tuæ de reátu consciéntiæ véniam, de morte vitam; ut te mérito inveniâmus Redemptôrem, quem nunc, & per ómnia sæcula crédimus esse júdicem, & piíssimum Salvatôrem.

Pater noster.

Benedíctio.

DOminus Jesus Christus, qui horâ diéi Tértiâ misit ad Apóstolos suos Spíritum Paráclitum; in viscéribus nostris ínnovet Spíritum rectum; ℟. Amen. Et quia mirábile in æquitâte pérmanet Sanctum, arcâna pectoris nostri répleat Spíritus Sanctus: ℟. Amen. Unigénitus Christus Dóminus, qui in fáciem discipulôrum suôrum flatu vivífico insufflâvit, ipse pópulum suum benedictiónibus fáciat abundâre per Spíritum principâlem. ℟. Amen. Per misericórdiam.

De Ascensiône Responsórium.

Quis dabit mihi pennas sicùt colúmbæ, & volâbo, ut requiéscam? ℣. Ecce elongávi fúgiens: & mansi in solitúdine. P. Et volâbo, ut requiéscam? ℣. Glória, & honor.

Apocalypsis Joánnis Apóstoli. *Capítulo* 4.
℟. Deo grátias.

EGo Joánnes servus Jesu Christi fui in Spíritu, & vidi: & ecce sedes Dei pósita erat in cœlo, & supra sedem sedens: & qui sedêbat, ipse vocabâtur Testis fidêlis, & immortâlis in sæcula sæculôrum.
℟. Amen.

Epístola Pauli Apóstoli ad Ephésios. *Capítulo* 4.
℟. Deo grátias.

FRatres: Qui descéndit, ipse est qui ascéndit super cœlos, ut adimplêret ómnia. Ipsi glória, & impérium in sæcula sæculôrum. ℟. Amen.

Lauda. Allelúia, allelúia, allelúia. Ascéndit Deus in jubilatiône, P. Allelúia. ℣. Ascéndit Dóminus in voce tubæ. P. Allelúia, allelúia, allelúia.

Hymnus.

NUnc sancte nobis Spíritus,
Unum Patri cum Fílio,
Dignâre promptus íngeri
Nostro refûsus péctori.
Os, lingua, mens, sensus, vigor,
Confessiônem pérsonent,
Flamméscat igne cháritas,
Accéndat ardor próximos.
Præsta, Pater piíssime,

Pa-

Patrìque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum.
Amen.

℣. Veni Dómine, noli tardâre: & reláxa facínora plebis tuæ.

Supplicátio.

ORêmus pium & exaudíbilem Dóminum nostrum Jesum Christum, cum omni supplicatiône rogêmus; ut nos glóriâ Ascensiônis suæ propítius justificâre dignêtur. ℟. Præsta ætérne omnípotens Deus. Kyrie, eléïson. ℟. Christe, eléïson.

INCIPIT ORDO

AD SEXTAM DICENDUS VEL RECITANDUS.

Antíphona. Deus in nómine tuo salvum me fac: & in virtûte tua líbera me. Psalm. 53.

118 Psalmus David.

Feci judícium & justítiam. Mirabília testimónia tua. Justus es, Dómine. fol. LV.

Antíphona. Deus in nómine tuo salvum me fac: & in virtûte tua líbera me.

Diêbus Festívis Responsórium.

In omni loco, dominatiónes ejus: Bénedic ánima mea Dóminum Allelúia, allelúia: ℣. Qui sanat omnes languóres tuos: Qui redêmit de intéritu vitam tuam. P. Bénedic ánima mea. ℣. Glória, & honor.

Diêbus Feriálibus Responsórium.

Miserêre, miserâtor: miserêre nobis. ℣. Ad te levâmus óculos nostros, qui hábitas in cœlis. P. Miserêre nobis. ℣. Glória, & honor.

Diêbus Domínicis Responsórium.

Da nobis Dómine lætítiam cordis: & concêde pacem in diêbus nostris. Allelúia, allelúia. ℣. Deus in nómine tuo salvos nos fac: & in virtûte tua líbera nos. P. Et concêde. ℣. Glória, & honor.

De Advéntu Dómini Responsórium.

Hierúsalem lætâre in Advéntu Dómini, quóniam ipse véniet tibi. Et áuferet à te stolam luctûs, & anxietátes, & índuet te pulchritúdinem æquitàtis in advéntu suo. ℣. Et ponam visitatiônem tuam pacem, & præpósitos tuos justítiam. P. Et áuferet à te stolam. ℣. Glória, & honor.

Léctio libri Michææ Prophétæ. *Capít.* 6.

℟. Deo grátias.

IN illis diêbus: Locûtus est Michæas, dicens: Indicâbo tibi ò homo quid sit bonum, & quid Dóminus quærat à te: útique fácere judícium & justítiam, & dilígere misericórdiam, & solícitè ambulâre cum Dómino Deo tuo. ℟. Amen.

Epístola Pauli Apóstoli ad Romános. *Capítulo* 7.

℟. Deo grátias.

FRatres, Infelix ego homo, quis me liberâbit de córpore mortis hujus? Grátia Dei per Jesum Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Lauda. Allelúia, allelúia. Salva, Dómine Deus noster: & côngrega nos de Géntibus Allelúia: ℣. Ut confiteâmur nómini sancto tuo: & gloriêmur in laude tua. P. Allelúia, allelúia.

De Resurrectiône Dómini Responsórium.

Vidête magnália Dei, quæ fecit Dóminus; confortámini, & nolîte timêre; P. Quia Deus pro nobis pugnat. Allelúia, allelúia. ℣. Laudâte Dóminum omnes Gentes: conlaudâte omnes pópuli: P. Quia Deus pro nobis. ℣. Glória, & honor Patri.

Hymnus.

REctor potens, verax Deus,
Qui témperas rerum vices,
Splendôre manè ínstruis,
Et ígnibus merídiem.
Extíngue flammas lítium,
Aufer calôrem nóxium,
Confer salûtem córporum,
Verámque pacem córdium.
Præsta, Pater piíssime,
Patrìque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum. Amen.

In Quadragésima Hymnus.

Dicâmus laudes Dómino
Fervénti valdè spíritu;
Hora volúta sexiès
Nos ad orándum próvocat.
Quia in hoc fidélibus
Vera salûtis grátia,
Beáti Agni hóstia,
Virtûte crucis rédditur;
Cuius luce claríssima
Tenebréscit merídies:
Sumâmus toto péctore

Tan-

Tantum splendôrem grátiæ. Amen.

Alius.

JAm cursus horæ Sextæ
Rotat diéi témpore,
Nos ádmonet per ómnia
Laudes reférre débitas.
Nunc Petrus orans, Géntibus
Fidem futûram próspicit:
Nunc viva Christus féminæ
Instat fluénta trádere.
Hoc solis ævo mysticè
Tres Patriárcha hóspitat
Carnis figúræ Núntios
Sub Trinitâtis númine.
Perfécta summi cálculi
Hæc prima constat pártibus;
Quæ ducta sese pérficit,
Tenétque mundi fábricam.
Hæc nempè Christe cóndita
Manent tuâ poténtiâ;
Cujus potéstas glóriæ
Per cuncta regnat sæcula. Amen.

Clamóres 1. Ne projícias nos, Deus, à fácie tua: & spíritum sanctum tuum ne áuferas à nobis. 2. Ne projícias. 3. Ne projícias nos. ℣. A ruína, & Dæmónio meridiáno, Deus sancte custódi nos.

Supplicátio.

ORêmus Redemptôrem mundi Dóminum nostrum Jesum Christum, cum omni supplicatiône rogêmus; ut nobis auxílium de cœlo, & misericórdiam suam largam propítius tribúere dignêtur. ℟. Præsta ætérne omnípotens Deus.

Capítula.

DEus, qui horârum témpora cónsecras, Sextæ horæ currículo pro mundi salvatiône triumphásti in crucis patíbulo; tibi & Ecclésia tua sub hujus sanctificatiône témporis, & mentis obséquia defert, & confessiônis precámina profert: Proindè rogâmus, ut ita hujus celebritâtis obséquia tibi depromâmus, dum vívimus; ut ad te coronándi mereâmur venîre post tránsitum.

Pater noster.

Benedíctio.

SAlutâre tuum Dómine, fámulis tuis tribúere dignâre; ℟. Amen. Oratiónes súscipe: petitiónes supple: & peccâta dimítte. ℟. Amen. A languóribus cura, & fidélium péctora à delictôrum máculis purga. ℟. Amen.

Ad Sextam de Quadragésima Responsórium.

Avérte, Dómine, iram tuam à nobis. P. Ne in ætérnum irascâris nobis? ℣. Mítiga, Dómine, omnem iram tuam: & avérte ab ira indignatiônis tuæ. P. Ne in ætérnum. ℣. Glória, & honor.

Léctio libri Joëlis Prophétæ. *Capítulo 2.*
℟. Deo grátias.

HÆc dicit Dóminus: Convertímini ad me in toto corde vestro, in jejúnio, & fletu, & planctu. Et scíndite corda vestra, & non vestiménta vestra, & convertímini ad Dóminum Deum vestrum: quia benígnus, & miséricors est. ℟. Amen.

Epístola 1. Joánnis Apóstoli ad Gentes. *Capítulo 2.*
℟. Deo grátias.

CHaríssimi: Mandâtum novum scribo vobis, quod est verum & in ipso, & in vobis: quóniam ténebræ transiérunt, & lumen verum jam lucet. Qui dicit se in luce esse, & fratrem suum odit, in ténebris est usque adhùc. Nam qui díligit fratrem suum, in lúmine manet, & scándalum in eo non est. Qui autem odit fratrem suum, in ténebris est, & in ténebris ámbulat: & nescit quò eat: quóniam ténebræ obcæcavérunt óculos ejus. Scribo vobis, filíoli, quóniam remittúntur vobis peccâta propter nomen ejus; cui est honor & glória in sæcula sæculôrum. ℟. Amen.

Lauda. Laus tibi Dómine, Rex ætérnæ glóriæ. Salva nos, Dómine, ℣. Ut confiteâmur nómini sancto tuo.

Hymnus. Dicâmus laudes Dómino. folio CXXXII.

Capítula.

ACcipe, Dómine, sacrifícium confessiônum nostrârum de manu linguæ nostræ, quam formásti, & excitásti; ut confiteâtur nómini sancto tuo: & sana vúlnera ánimæ nostræ, & dicent: Dómine, quis símilis tibi? Piè enim docet nos, quómodo misereâtur ei, qui sibi confitêtur. Solve ergo à nobis míseram stridéntem catênam vitiôrum; & à jugo flagitiôrum, quò demérsi sumus, nos érue: atque ab inténsa confusiônis calígine, serenitâtis tuæ pius illústra dilectiône.

Pater noster.

A malo nos líbera. fol. 10.

Benedíctio.

OMnípotens Dóminus, qui nos per abstinéntiam fecit esse devótos, efficiat nos castitâte mundíssimos; ℟. Amen. Quíque nobis jejúnii inspirâvit votum, habêre tríbuat apud se mercêdem beatitúdinis invenîre; ℟. Amen. Ut simus spíritu fructificántes,

tes, qui carnáles per jejúnium cúpimus extínguere voluptátes. ℟. Amen.

De Traditiône Dómini Responsórium.

Eripe me de inimícis meis Dómine; quia tu es Deus meus. ℣. Eripe me Dómine ab hómine malo: & à viro iníquo líbera me. P. Quia tu es. Reiterêtur.

Aliud Responsórium.

Placábilis esto Dómine, & osténde te nobis in témpore tribulatiônis, & angústiæ nostræ. ℣. Deus in nómine tuo salvos nos fac: & in virtûte tua líbera nos. P. In témpore tribulatiônis. Reiterêtur ℟.

Léctio libri Threnôrum. *Capítulo* 1.

℟. Deo grátias.

IN illis diêbus: Dixit Hieremías: Misit inimîcus ignem in óssibus meis, & erudîvit me: expándit rete pédibus meis, & convértit me retrórsùm. Justus est Dóminus, quia os ejus ad iracúndiam provocâvit: audîte óbsecro univérsi pópuli: Pars mea Dóminus dixit ad ánimam meam; proptéreà expectâbo eum. ℟. Amen.

Epístola 1. Joánnis Apóstoli ad Gentes. *Capítulo* 3.

℟. Deo grátias.

CHaríssimi: Hæc est annunciátio, quam audístis ab inítio, ut diligâmus altérutrum. Non sicùt Cain, qui ex malígno erat, & occîdit fratrem suum. Et propter quid occîdit eum? Quóniam ópera ejus malígna: fratris autem erant justa. Omnis autem, qui odit fratrem suum, homicîda est. Et scimus quóniam omnis homicîda non habet vitam ætérnam in se manéntem. In hoc cognóvimus charitâtem, quóniam pro nobis ánimam pósuit: & nos debêmus pro frátribus ánimas pónere. ℟. Amen.

Lauda. Laus tibi, Dómine, Rex ætérnæ glóriæ. Salva nos, ℣. Ut confiteâmur.

Hymnus. Jam cursus.

Clamóres. Ne projícias. fol. CXXXIII.

Supplicátio.

ORêmus pium, & exaudíbilem Dóminum nostrum Jesum Christum, cum omni supplicatiône rogêmus; ut nos per stígmata passiônis suæ propítius justificâre dignêtur. ℟. Præsta ætérne, omnípotens Deus.

Capítula.

DIc ánimæ nostræ, Dómine: Salus tua ego sum; Quamque cernis imbecillitâtis suæ turbári contúitu, non sinas in ætérno elóquio: nec déseras nostra íntima, dùm se iníquitas prodíderit viruléntа: Sed nocéntes nos, tu júdica; tuâque potestâte, nos impugnántes, expúgna.

Pater noster.

Benedíctio.

CHristus Dóminus, qui ínnocens expánsis mánibus pepéndit in ligno, Crucis suæ nos salvíficet sacraménto. ℟. Amen. Appensiône quoquè suá sursùm nos állevet, qui pro nobis dignâtus est exaltári in Cruce; ℟. Amen. Ut verè lucrum sánguinis ejus simus, qui in illo confidéntiam cordis nostri dirígimus. ℟. Amen.

INCIPIT ORDO

AD HORAM NONÆ DICENDUS.

Antíphona. Dóminus solvit compedítos: Dóminus érigit elísos. Dóminus illúminat cœcos, dírigit justos. Psalmus 145. Psalmus 121. Psalmus 122. Psalmus 123.

Antiphona. Dóminus solvit compedítos: Dóminus érigit elísos. Dóminus illúminat cœcos, dírigit justos.

Responsórium Feriâle.

Salvus ero, Dómine, si me consolâtus fúeris, quamvìs indígnus ego sum. Credo, quia salvâbis me. ℣. Dómine non sum dignus, ut intres sub tectum meum, sed tantùm dic verbo. P. Credo, quia. ℣. Glória, & honor.

Aliud Responsórium.

Vivit ánima mea, Deus, & laudâbit te. ℣. Errávi sicùt ovis, quæ períerat: quære servum tuum, Deus; P. Et laudâbit te. ℣. Glória, & honor.

In Advéntu Dómini Responsórium.

Lætámini Gentes, & exultâte, quóniam véniet Dóminus; P. Ut claríficet orbem terrârum: & fructus vester erit in jocunditâtem. ℣. Nolîte ante tempus judicâre, quoadúsquè véniat Dóminus; P. Ut claríficet.

De Resurrectiône Dómini Responsórium Domínicis diêbus.

Mane nobíscum Dómine, quóniam jam declînat dies in vésperum. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Confirma super nos misericórdiam tuam: & véritas tua máneat nobíscum; P. Quóniam jam declînat dies. ℣. Glória, & honor.

In Feriálibus Resurrectiônis Responsórium.

Recordámini quálitèr locûtus est vobis Dóminus: Quia opórtet fílium hóminis crucifígi, & die tértiâ resúrgere. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Dixit Jesus discípulis suis: Hæc sunt verba, quæ locûtus sum ad vos, dùm adhùc

hùc essem vobíscum. P. Quia opórtet.

Respónsórium in diêbus Festívis.

Glória magna est sequi Dóminum, quia nihil mélius, quàm timêre illum: nec dúlcius, quàm respícere in mandátis ejus. Allelúia, allelúia. ℣. Nobis adhærêre Deo bonum est: & pónere in Deo spem nostram. P. Quia nihil mélius. ℣. Glória, & honor.

Aliud Responsórium.

Auxílium meum à Dómino, qui fecit cœlum, & terram. Allelúia. ℣. Levávi óculos meos ad montes, unde véniet auxílium mihi. P. A Dómino, qui fecit. ℣. Glória, & honor.

Lectio libri Hieremíæ Prophétæ. *Capítulo* 6.

℟. Deo grátias.

HÆc dicit Dóminus: State super vias, & vidête, & interrogâte de sémitis antíquis, quæ sit via bona, & ambulâte in ea: & inveniêtis réquiem animâbus vestris. ℟. Amen.

Lectio Epístolæ beáti Pauli Apóstoli ad Colossénses. *Capítulo* 3.

℟. Deo grátias.

FRatres, Charitâtem tenéte, quod est vínculum perfectiônis: & pax Christi exsúltet in córdibus vestris, in qua & vocáti estis in uno córpore: grati estôte per fidem, quæ est in Christo Jesu Dómino nostro. ℟. Amen.

Lauda. Allelúia, allelúia, allelúia. Vivit ánima mea, Deus, & laudâbit te: ℣. Et judícia tua adjuvábunt me. P. Allelúia, allelúia.

Hymnus per annum.

FUndere preces tempus est;
Diéi cursus ádmonet
Cánere laudis cánticum
Tibi Redémptor ómnium.
Serênam mentem éffice;
Opus honéstum pérfice;
Preces orántum áccipe;
Vitam perénnem tríbue.
Præsta, Pater piíssime;
Patrìque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum. Amen.

In Quadragésima Hymnus.

COnvéxa solis órbita,
Novem volûta círculis,
Horæ perácto trámite,
Ter cónficit ternário.
Hoc passiônis témpore
Complêvit Auctor ómnium;
Nunc ad labôrem víneæ
Misit vocátos sérvulos.
Hac Petrus horâ mysticâ
Claudi resólvit víncula;
Nunc visiônum cógnitor
Terno recúrsu términat.
In hac canâmus glóriam
Cum voce, puris méntibus,
Deo creánti próspera
Peràcta justis sæcula. Amen.

Clamór. 1. Propítius esto iniquitátibus nostris: & sana, Dómine, languóres nostros. 2. Propítius esto. 3. Propítius esto. Convértere Dómine aliquántulum, & repropitiàre super servos tuos.

Supplicátio.

ORêmus pium, & exaudíbilem Dóminum nostrum Jesum Christum, cum omni supplicatiône rogêmus; ut nobis pœniténdi votum, & pœniténtiæ fructum, & vitæ ætérnæ remédium propítius tribuêre dignêtur. ℟. Præsta ætérne omnípotens Deus.

Capítula.

DEus, qui pro mundi salvatiône Nonæ horæ currículo in Crucis stígmate glorióso triumphásti miráculo; & peréinptâ morte Sanctôrum ánimas éruens ab infernáli ergástulo, viam nobis reserásti, revertêndo ad súperos: quæsumus, ut ita nostro complaceâris obséquio, quátenùs illic post tránsitum properêmus gressu percóncito, quò tu nostra præcessísti vera redémptio.

Pater noster.

Benedíctio.

SAlva plebem tuam Dómine, quam tu ipse creásti: ℟. Amen. Bénedic hereditàtem tuam, quam pretióso sánguine redemísti; ℟. Amen. Rege eam, & extólle eam usque in sempitérnum, & in sæculum sæculi. ℟. Amen.

Responsórium de Quadragésima.

Spes nostra in Deo est, & ipse adjuvâbit nos. ℣. Sperâte in eum omnis convéntus plebis meæ, & effúndite coram illo corda vestra. P. Et ipse adjuvâbit nos. ℣. Glória, & honor.

Aliud Responsórium.

Miserêre nobis, Dómine: miserêre nobis. ℣. Ad te levâmus óculos nostros, qui hábitas in cœlis. P. Miserêre. ℣. Glória, & honor.

Lectio libri Esaíæ Prophétæ. *Capítulo* 55.

℟. Deo grátias.

IN diêbus illis, Locûtus est Esaías dicens: Quærite Dóminum, dùm inveníri potest: invocâte eum, dùm prope est. Dere-

relínquat ímpius vias suas, & vir iníquus cogitatiónes suas, & revertâtur ad Dóminum, & miserébitur ejus, & ad Dóminum Deum nostrum, quóniàm multus est ad ignoscéndum. ℟. Amen.

Epístola 1. Joánnis Apóstoli ad Gentes. *Capítulo* 3.

℟. Deo grátias.

CHaríssimi, Nemo vos sedûcat. Qui facit justítiam, justus est. Qui facit peccâtum, ex diábolo est: quóniam ab inítio diábolus peccat. In hoc appáruit Fílius Dei, ut dissólvat ópera diáboli. Omnis qui natus est ex Deo, peccâtum non facit: quóniam semen ipsìus in eo manet, & non potest peccâre, quóniam ex Deo natus est. ℟. Amen.

Lauda. Laus tibi, Dómine, Rex ætérnæ glóriæ. ℣. Vivit ánima. P. Et judícia tua. ℣. Rex ætérnæ.

Hymnus.

PErféčto trino número,
Ternis horârum términis,
Laudes canéntes débitas,
Nonam dicéntes psállimus.
Sacrum Dei mystérium
Puro canéntes péctore;
Patris Magístri régulam
Signo salûtis próditam.
Et nos surgâmus spíritu
Adhæréntes Apóstolis:
Qui plantas habent débiles,
Christi virtûtem díligunt.
Præsta, Pater píissime,
Patrìque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum. Amen.

Clamóres. Propítius esto iniquitátibus: Et sana, Dómine. Et ómnia ália, ut suprà præter Capítulam, quæ sit ista:

Capítula.

MIserêre nobis, Dómine, quia peccávimus tibi; & propter durítiam cordis nostri in ipsa peccatórum morte durâmus: nos ore, nos corde, nos ópere, nos ómnibus vítiis inquináti véniam póscimus: quia crimen agnóscimus; & ut peccáti noxam indúlgeas hujus, prostráti fidem commitántes rogâmus.

Pater noster.

Benedíčtio.

BEnedìcat nos Dóminus, & propítius nos sančtificâre dignêtur: ℟. Amen. Fidem nostram róboret promíssis donôrum cœléstium, & spem nútriat increméntis præséntium gaudiôrum. ℟. Amen. Ipse nos gloríficet præmio æternitâtis, qui redímere dignâtus est prétio passiônis. ℟. Amen.

ORDO ANTE COMPLETORIA

DICENDUS VEL RECITANDUS IN QUADRAGESIMA.

Quàm magnificâta sunt ópera tua Dómine! Omnia in sapiéntia fecísti: replêta est terra creatúrâ tuâ. Quàm magnificâta sunt ópera tua, Dómine! Glória, & honor Patri, & Fílio, &c. Quàm magnificâta. Qui dat escam omni carni: quóniam in sæculum misericórdia ejus. Glória, & honor. Confitémini Deo cœli: quóniam in sæculum misericórdia ejus. Glória. Confitémini Dómino quóniam bonus: quóniam in sæculum misericórdia ejus. Glória.

Hymnus.

CIbis resúmptis cóngruis,
Cœnæ peráčtis úsibus,
Ad te, Redémptor ínclyte,
Laudes venîmus prómere.
Occúrre nobis ócyùs,
Tollens cibi gravédinem,
Corpus parándum ad precem,
Confessiônis dans fidem.
Ut quicquid ore prómimus
Tuis sacris in láudibus,
Nobis corônam cónferens,
Soli Deo dans glóriam.
Præsta, Pater píissime,
Patrìque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum. Amen.

Hìc incípiunt Completória in hunc modum, qui séquitur in diêbus Festívis.

SIgnâtum est super nos lumen vultûs tui Dómine:* dedísti lætítiam in corde meo.
A témpore fruménti, vini, & ólei sui, * multiplicáti sunt.
In pace in idípsum * dórmiam, & requiéscam:
Quóniam tu Dómine singuláritèr in spe* constituísti me.
Glória, & honor Patri, & Fílio, & Spirítui Sančto in sæcula sæculôrum. Amen. Allelúia, allelúia, allelúia.

In Quadragésima dícitur Laus tibi: laus tibi Dómine, Rex ætérnæ glóriæ.

ECce nunc benedícite Dóminum, * omnes servi Dómini:
Qui statis in domo Dómini, * in átriis domûs Dei nostri.
In nóčtibus extóllite manus vestras in sančta,

ćta, * & benedícite Dóminum.
Benedîcat tibi Dóminus ex Sion, * qui fecit cœlum & terram.
Glória, & honor. Allelúia, allelúia, allelúia.

In Quadragésima. Laus tibi: laus tibi Dómine, Rex ætérnæ glóriæ.

BEnedíćtus es Dómine Deus patrum nostrôrum: * & laudábilis, & gloriôsus in sæcula.
Dignâre, Dómine, noćte istâ, * sinè tribulatiône, & peccáto nos custodîre.
Miserêre nobis, Dómine: * miserêre nobis.
Quóniam tu es protéćtor meus, * in manus tuas comméndo spíritum meum.
Redemísti me Dómine * Deus veritâtis.
Custódi nos Dómine ut pupíllam óculi: * sub umbra alârum tuârum prótege nos.

Hymnus.

SOl Angelôrum réspice,
Quem concupíscit méntium
Inténto visu cástitas,
Sursùm manéntem cérnere.
Quo cunćta pollent cœlitùs
Cursu recúrsu próspero:
Quo vita constat ómnium,
Inténde grates súpplicum.
Da sérvulis custódiam,
Quâ temperéntur cómmoda:
Advérsa sint innóxia;
Corrúpta ne sint péćtora.
Frugálitas tu sénsuum
Sator, salus, reféćtio,
Potus, cibîque, gáudium,
Lux, atque virtus córdium.
Repélle membris lúbricam,
Ne pólluat lascívia;
Ne fœda vexet pássio,
Culpétque mentis aćtio.
Virtûtis infer cópiam,
Quâ cónferas cleméntiam;
Oblîtus ut peccáminum,
Dones quiêtem témporum.
Votis rogâmus áffatim,
Supérna pax inlábere,
Quâ cunćta tuta pérpetim,
Serves subáćtis scándalis.
Glória Patri ingénito,
Glória Unigénito,
Unà cum Sanćto Spíritu
In sempitérna sæcula. Amen.

℣. Réspice, & exáudi me Dómine Deus meus. Illúmina óculos meos, ne unquàm obdórmiam in morte. Psalm. 90. statìm séquitur.

SCuto circúmdabit te véritas ejus: * non timêbis à timôre noćtúrno.
Si ascéndero in lećtum strati mei: * memor esto meî, Dómine.
Si dédero sómnium óculis meis, aut pálpebris meis dormitatiônem, aut réquiem tempóribus meis: * memor esto meî, Dómine:
Donèc invéniam locum Dómino, tabernáculum Deo Jacob: * memor esto meî Dómine.
Glória, & honor Patri, & Fílio, & Spirítui Sanćto. * Memor esto meî, Dómine.
Sicùt erat in princípio, & nùnc, & sempèr, & in sæcula sæculôrum. Amen; * Memor esto meî, Dómine.
Si ascéndero in lećtum strati meî: * memor esto meî, Dómine.

℣. Te precor, Dómine, aućtor lucis, & diéi, ne derelínquas me; sed memor esto meî, Dómine.

Hymnus.

CUltor Dei meménto,
Te fontis, & lavácri
Rorem subísse sacrum,
Te chrísmate innovâtum.
Fac cum vocánte somno,
Castum petens cubîle;
Frontem, locúmque cordis
Crucis figûra signet.
Crux pellit omne crimen:
Fúgiant crucem ténebræ;
Tali dicâta signo
Mens flućtuâre nescit.
Procùl procùl vagántum
Porténta somniôrum,
Procùl esto pervicáci
Præstigiâtor astu.
O tortuôse serpens,
Qui mille per mæándros,
Fraudésque flexuósas
Agitas quiêta corda:
Discêde; Christus hîc est,
Hîc Christus est, liquésce:
Signum, quod ipse nosti,
Damnat tuam catérvam.
Corpus licèt fatíscens,
Jacens reclînet paulùm;
Christum tamen sub ipso
Meditábimur sopôre.
Glória Deo Patri,
Et Christo vivo regi,
Paraclitôque Sanćto,
Et nùnc, & in ætérnum. Amen.

℣. Rédimet Dóminus ánimas servòrum suórum:

rum : & non derelínquet omnes qui sperant in eum.

Supplicátio.

ORêmus pium, & exaudíbilem Dóminum nostrum Jesum Christum, cum omni supplicatiône rogêmus; ut nos in hac nocte, & in omni témpore Angélica custódia tueâtur; & hostem cállidum, & cum áctibus suis procùl à córdibus, & à cubílibus nostris propítius expéllere, & effugâre dignêtur. ℟. Præsta ætérne omnípotens Deus. Kyrie eléïson. ℟. Christe eléïson. Kyrie eléïson.

Alia Supplicátio.

Orêmus Pium,& exaudíbilem,&c.ut nos in hac nocte, & in omni témpore de insídiis inimíci propítius liberâre dignêtur. ℟. Præsta.

Supplicátio.

ORêmus pium, & exaudíbilem Redemptôrem mundi Dóminum nostrum, &c; ut nos in hac nocte, & in omni témpore per Angelum suum sanctum ab ómnibus adversitátibus inimíci, & antíqui serpéntis propítius protégere, & conservâre dignêtur. ℟. Præsta ætérne, &c.

Capítula.

REspice, Dómine, super nos, & vígila super oves gregis tui, ne fur noctúrnus subrípiat, & furêtur. Tu es enim, Dómine, qui non dormis, neque obdormítas ad custodiéndum ánimas nostras : illúmina cor nostrum lúmine veritâtis tuæ; ut tua misericórdia sempèr fúlgeat in córdibus nostris.

Pater noster.

A malo nos líbera. fol. 10.

Benedíctio.

GRegem tuum ne déseras, pastor bone, & visitâtor animârum. ℟. Amen. Fuga insidiántem lupum, ut nullum in nobis nocéndi repériat locum. ℟. Amen. Noctúrnum furem intérfice, Christe, ut oves gregis tui in lúmine constitúti, íntegro possint número permanêre. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam, Deus noster; qui vivis, & ómnia regis in sæcula sæculôrum. Amen.

Dóminus sit. ℟. Et cum Spíritu tuo.

In nómine Dómini nostri Jesu Christi perficiâmus cum pace. ℟. Amen.

Finítis Completóriis, omni témpore debent dici ista, quæ sequúntur.

℣. Custódi nos Dómine ut pupíllam óculi: sub umbra alârum tuârum prótege nos.

Orátio.

SAlvásti nos, Dómine Jesu Christe, per diem vigilántes; custódi nos in hac nocte requiescéntes : quòd si nos obdormiérimus, Spíritus tuus Sanctus vígilet super nos; & custódiat in hac nocte, & in omni témpore. Amen. Per misericórdiam tuam.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

In nómine Dómini nostri Jesu Christi in hac nocte dormiâmus, & requiescâmus cum pace. ℟. Deo grátias.

Pater noster.

In diêbus verò Sabbatôrum vel præcipuârum festivitâtum, finítis in órdinem Psalmis Completórii secúndùm usum modernôrum, ut dictum est, dícitur istud Responsórium, & ália quæ sequúntur.

Responsórium. Gregem tuum ne déseras, Pastor bone, qui dormîre nescis in vigília: ℣. Et ne noctúrnis terróribus fatigêmur, cœléste super nos velâmen præténde, P. Qui dormîre nescis. ℣. Glória, & honor. Duplicâtur Responsórium.

Léctio libri Ezechiêlis Prophétæ.

Capítulo 34.

℟. Deo grátias.

HÆc dicit Dóminus: Salvâbo gregem meum, & non erit ultrà in rapînam; & ídeò judicâbo inter pecus, & pecus. Et cessâre fáciam béstias péssimas de terra. Et qui in desértis hábitant, secúri dórmient, ait Dóminus omnípotens. ℟. Amen.

Epístola Pauli Apóstoli ad Philippénses.

Capítulo 4.

℟. Deo grátias.

FRatres : Petitiónes vestræ innotéscant apud Deum. Et pax Christi, quæ exúperat omnem sensum, custódiat corda, & córpora vestra, & intelligéntias vestras, per fidem, quæ est in Christo Jesu Dómino nostro. ℟. Amen.

Lauda in Quadragésima.

Laus tibi, laus tibi, Dómine Jesu Christe: Illúmina Dómine óculos nostros, ne unquàm obdormiâmus in morte: ℣. Confirma super nos, Deus, misericórdiam tuam: & véritas tua manet nobíscum in ætérnum. P. Jesu Christe.

Lauda de Traditiône Dómini.

Laus tibi, laus tibi Dómine, Rex ætérnæ glóriæ. Salva plebem tuam, Dómine Rex ætérnæ glóriæ; ℣. Rege eam Dómine, Rex ætérnæ glóriæ: P. Quam redemísti tuo sánguine. ℣. Laus.

Hymnus.

OBsidiónes óbvias
Parêmus omnes cárminum,
Contra tenebrârum ducem,
Contra tetrum satéllitem.
Manus perármet spes, fides;
Lumbos, valens Crux óbtegat:
Cingâmur ense spíritûs
Propter timôrem nóctium.
Jesu manu fortíssimâ
Salva fidéles per fidem,
Evérte advérsos Cruce,
In pace cuncta prótege.

Hymnus.

ADsunt ténebræ primæ;
Noctis tetræ excúrsus
Cum cánticis, & hymnis
Nunc dedicêmus omnes.
Nam tempus illud hoc est,
Quod Hieremías dicit:
Surgéndum esse nobis
Primórdio in noctis.
Nos spíritu per arma,
Invícta radix David;
Disrúmpe vincla noctis,
Et da jubar salûtis.
Somni quies sit grata:
Mens pérvigil resúrgat:
Non sordidêmur actu;
Nec spíritu gravêmur:
Sed córpore, & mente
Spíritu fervénte,
Vestígio ímpigro
Te consequâmur, Christe.

Hymnus.

NOctis tetræ primórdia
In láudibus transégimus:
Nunc te precâmur, Trínitas;
Ut præcinéntes áudias.
Tu ómnibus da grátiam;
Tu fessa quoquè álleva,
Errâta dele críminum,
Exclûde juge scándalum.
Lux vera nos inlúminet,
Mentis tenébras éffuget;
Ut pax abúndet ómnibus,
Qui te, Creâtor, crédimus.

Alius Hymnus.

QUiéti tempus adest,
Quod fessa membra quies
Obtíneat ínnocens,
Et Christo vígilet mens.
Pelle à nobis, Deus,
Rogâmus omne tetrum;
Anguis prisci malígnum,
Virúsque mortíferum.
Ut sub umbrâ alârum
Tutíssimâ tuârum
Protécti maneâmus,
Ad tuasque laudes surgâmus.
Sit glória, & potéstas
Deo Patri, & Proli,
Paráclito coæquáli
In sæculôrum sæcula. Amen.

Psalmus 50.

Cum glória, &c.

℣. Scuto circúmdabit te véritas ejus: non timêbis à timôre noctúrno. Kyrie eléïson. Christe eléïson, Kyrie eléïson.

Pater noster. Deus, miserêre.

Hymnus in Quadragésima dicéndus.

LUcis auctor clemens, lumen imménsum:
Lumen, cujus fulget Sanctus ætérnus
Christus, cùm quo regnat cum ipso in unum
Et Sanctus Spíritus, una potéstas.
Tetræ noctis hujus calíginem pelle,
Serpentísque fraudes, quæsumus, fuga:
Nos armátos Crucis signáculo salva:
Sacrosáncto tuo nómine dita.
Quos peccáti mole grávidè pressos,
Suâ millefórmis fraude decêpit,
Se victôrem gaudens, quoquè se victum
Cognóscat virtûte Omnipoténtis.
Pater immortâlis, ómnium Pastor,
Invidéntem hostem frange fuscántem;
Lumen nobis præbe perenne de Sancto:
Tenebróso calle non paveâmus.
Redémptor ætérne, Rex omnis terræ,
Delictôrum pius gémitus adténde:
Insidiántem hostem confrínge Salvâtor;
Nos ætérnæ vitæ redde beátos.
Noctem nobis istam dona quiêtam:
Inimîcum hostem fuga à nobis;
Crucis signum vincat omne iníquum:
Te, Christe, rogâmus, mane nobíscum.
Glória, & honor, potéstas, & virtus
Ingénito Deo, genitóque Christo,
Spirituíque simul Paráclito Sancto;
Cujus verbo clarent sæcula cuncta,
Amen.

Psalmus 50. ℣. Scuto.

Hymnus dicéndus diêbus Domínicis.

CHriste, qui lux es, & dies,
Noctis ténebras détege:
Lux ipse lumen præferens,
Vitam beâtam prædicans.

Pre-

Precâmur, Sancte Dómine,
Defénde nos in hac nocte:
Sit nobis in te réquies,
Quiêtam noctem tríbue.
Ne gravis somnus ínruat,
Nec hostis nos subrépat;
Nec caro illi conséntiens,
Et nos reos státuat.
Oculi sómnium cápiant:
Cor ad te semper vígilet:
Déxtera tua prótegat
Fámulos, qui te díligunt.
Defénsor noster áspice,
Insidiántem réprime:
Gubérna tuos fámulos,
Quos sánguine mercâtus es.
Meménto nostrî Dómine
In gravi isto córpore;
Qui es defénsor ánimæ,
Adésto nobis Dómine.
Tetræ noctis insídias
Hujus timôris líbera:
Tuæ lucis magnálibus
Totum Clerum inlúmina.
Glória Patri ingénito,
Glória Unigénito,
Unà cum Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

Psalmus 50. ℣. Scuto circúmdabit te véritas ejus: non timêbis à timôre noctúrno. Kyrie eléïson. Christe eléïson. Kyrie eléïson. Pater noster. Et ne nos. Sed líbera nos à malo.

Deíndè dicántur Miseratiónes in quálibet Féria, pro ut sequúntur per órdinem in secúnda, & tértia, & quarta, quinta, sexta, & sábbato Féria. Et quia capítulæ præcédunt Miseratiónes: ídeò sic ordinántur, prout debent dici in quálibet Féria.

Secúnda Féria, Capítula.

NOctem nostram illúmina, ætérne omnípotens Deus, éffice non fámulos tuos obdormíre quiétibus, & virtútibus Sanctôrum excitâre; ut ab omni inquietúdine tenebrârum, te auxiliánte, ad diem clarum pervenîre mereâmur.

Pater noster.

Benedíctio.

CRux Dómini nostri Jesu Christi à timôre nos deféndat inimíci. ℟. Amen. Lux veritâtis expéllat à nobis omnes ténebras cæcitâtis; ℟. Amen. Ut ejus illuminatiône salváti, ætérnam benedictiónem percípere mereâmur. ℟. Amen.

Tértia Féria, Capítula.

DEus, lumen ætérnum, spléndor siderum, cláritas nóctium, illuminátio incomprehénsa tenebrârum da nobis hanc noctem secûram, tranquíllam, ac quiêtam; & siqua hódiè peccâta contráximus, tu pius, & miséricors indúlge propítius: preces quoquè famulôrum libéntèr exáudi, & postulâta concêde.

Pater noster.

Benedíctio.

MAnus Dei Patris omnipoténtis auxiliêtur nobis; ℟. Amen. Bráchium sanctum ejus confórtet nos. ℟. Amen. Nihil in nobis præváleat inimîcus: ℟. Amen. Sed in ómnibus nobis aurem suam inclînet Dóminus noster Jesus Christus. ℟. Amen.

Quarta Féria, Capítula.

SIqua, Dómine, in die peccâta contráximus ópere, sermône, & cogitatiône: tu dimítte: & hanc nobis noctem tranquíllam, pacíficam, ac sine peccáto concédere dignêris.

Pater noster, qui es.

Benedíctio.

DOminus Jesus Christus, qui nos redêmit: in hac nocte custódiat: ℟. Amen. Sanctíficet corda, & córpora nostra; ℟. Amen. Et in bonis áctibus cómpleat desidéria nostra. ℟. Amen.

Quinta Féria, Capítula.

CUstódi, Dómine, ánimas nostras, ac de manu tentatôris érue: elónga à nobis noctúrnum furem, & insídias falsitâtis ejus à nobis repélle; quia millefórmis in noctúrnis tempóribus adest, quærens decípere dormiéntem, quem vigilántem superâre non potest. Sed tu, Dómine, ut bonus pastor, ac piíssimus gubernâtor, gregem tuum ne déseras: ánimam tuam pro óvibus posuísti; & quos tuo pretióso sánguine redemísti, salva nos.

Pater noster, qui es.

Benedíctio.

GRegem tuum, Pastor bone, placâtus adténde: & hos fámulos tuos de tuis benedictiónibus reple. ℟. Amen. Columitâtem mentis, & córporis tríbue: & perpétuam salûtem concêde. ℟. Amen. Dona nobis témpora quiêta, & pacífica; ut tibi serviâmus mente devótâ. ℟. Amen.

Sexta Féria, Capítula.

CUstódi nos quiescéntes in hac nocte, & velócitèr exaudîre dignêris, quas coram te fúndimus preces; & ut in ténebris non ti-

timeâmus inimîcum tentatôrem, circumvál-la nos fortitúdinis Cruce.

Pater noster.

Benedíctio.

BEnedictiônum suârum super nos Dóminus imbrem infúndat; & Trínitas inseparábilis à nobis numquam recêdat. ℟. Amen. Angélicâ visitatiône nos prótegat, & noctúrnum furem de cubílibus nostris expéllat: ℟. Amen. Ut cíngulo castitâtis adstríctos, in nulla nos ludificatiônis suæ arte detérreat inimîcus. ℟. Amen.

Sexta Féria, Capítula.

CUstódi nos, Dómine, sicut exaudîre, & custodîre dignâtus fuísti sanctum Daniêlem orántem in lacu leônum, & non tetigérunt illum béstiæ; quia fortíssima eum tua tegêbat déxtera: feræ feróces ante eum se solvébant, & odorántes fugiébant: Fúlgeat in nobis, Dómine, tuus Christus; & fúgiat à córdibus, & à cubílibus nostris pérfidus inimîcus.

Pater noster.

Benedíctio.

OMnípotens Deus, qui es lumen ætérnum; inlábere, quæsumus, sénsibus famulôrum tuôrum: ℟. Amen. Custódi gregem tuum; & lupum insidiatôrem repélle. ℟. Amen. Omnium corda, & péctora consérva; & noctúrnum furem cum Angelis suis ab eis procùl éffuga. ℟. Amen.

Sábbato, Capítula.

AMove à nobis, Dómine, scándalum noctis; ut non timeâmus ambulâre in médio umbræ mortis: apprehéndat nos virga tua, & báculus tuus: virga Jesse per Beâtam Marîam: ipse nos perdûcat ad vigíliam matutînam; qui nos dócuit orâre, & dícere:

Pater noster, qui es.

Benedíctio.

EXáudiat nos Dóminus, & benedîcat. ℟. Amen. Prótegat ab hoste cállido, & ab omni malo deféndat; ℟. Amen. Et sub umbra alârum suârum, nos in hac nocte, & in omni témpore custódiat. ℟. Amen.

His peráctis, quálibet die totius anni, finítis Completóriis in hunc modum, ante aspersiônem aquæ benedíctæ, debet dici iste Versículus, qui séquitur, & Orátio, quæ sibi júngitur.

℣. Custódi nos, Dómine, ut pupíllam óculi: sub umbra alârum tuârum prótege nos.

Séquitur Orátio.

SAlvásti nos, Dómine Jesu Christe, per diem vigilántes; custódi nos in hac nocte requiescéntes: quòd si nos obdormiérimus, Spíritus tuus Sanctus vígilet super nos; & custódiat in hac nocte, & in omni témpore, & máneat semper nobíscum. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam, &c.

Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum Spíritu tuo.

In nómine Dómini nostri Jesu Christi in hac nocte dormiâmus, & quiescâmus cum pace. ℟. Deo grátias.

Et quando spárgitur Aqua benedícta super altâre, dicat Présbyter: Benedîcat vos Pater, & dóceat Fílius, & illúminet Spíritus Sanctus. ℟. Amen.

Et quando spárgitur Aqua benedícta fidélibus Christiánis, debet Présbyter dícere: Grátia Sancti Spíritûs mundet vos à delíctis ómnibus. Vel sic: Fílius Dei Patris omnipoténtis purget vos ómnibus inquinaméntis.

Secúndâ Fériâ, Miseratiónes.

MIserêre nobis, Deus, miserêre nobis. P. Miserêre nobis, & esto placâtus. ℣. Audi pie, Rex ætérne, preces supplicántium, & avérte iram. Fácinus remítte cunctis, & quiêtem dona pópulo fidéli. P. Miserêre nobis Deus: ℣. Omnes simùl te precâmur, Jesu bone Deus, atténde misértus nostrî, précibus exorâtus: & quæsita præbe pópulo tuo fidéli. P. Miserêre nobis Deus: ℣. Præbe pacem, da quiêtem, & tranquillitâtem témporum. Precâmur: mitte Angelum salûtis, & precántibus fave de tuis excélsis. P. Miserêre nobis Deus. ℣. Esto nobis, Deus pie, júgitèr defénsor, simul & protéctor: sume arma, & exúrge, & fer opem nobis, & adésto clemens. P. Miserêre nobis Deus.

Tértiâ Fériâ, Miseratiónes.

MIserêre Miserâtor, & esto placâtus: miserántem te osténde, & peccâta dimítte: ex María natus homo, in natúra Deus, P. Remítte iniquitátes, quas tibi peccávimus: ℣. Per quem te semper in cœlis crédimus regnántem; ita careâmus malis, te auxiliánte. P. Remítte iniquitátes. ℣. Te rogâmus, te precâmur, Sancte pie Deus; ut nos respícias, Christe, míseros placâtus. P. Remítte. ℣. Grex tuus tibi fatêtur mala, quæ commîsit: tu Pater Sancte, ab hostis vorátu ℣. Aggraváti sumus: nostra peccâta plorâmus: non sinas, quod adquisíti, ab Angelis deléri. ℣. Ecclésiæ cathólicæ totius convéntus ad te proclamántes: præbe pietâtis locum. ℣. Peregrínis, sive egénis pátriam red-

redde: ægris prístinam salûtem, defunctísque réquiem.

Quartâ Fériâ, Miseratiónes.

MIserêre Dómine, miserêre nobis: tibi soli peccávimus, P. Indúlge nobis, rogâmus. ℣. Lapsi sumus grávitèr in peccátis magnis; véniam precâmur. Christe parce nostris delíctis. ℣. Scelus flemus admíssum; non reddas, ut merêmur. Pater pie, dele noxam, & peccâta reláxa. ℣. Pœniténtibus convérsis redde cor contrìtum: & elísis jam succúrre, Rex cœléstis. ℣. Paupéribus, egénis, itinerántibus, náufragis, lapsis, víduis, pupíllis jam succúrre, Rex cœléstis. ℣. Peregrínis, oppréssis, dispérsis, & captívis, vinctis, ægris, & defúnctis jam succúrre, Rex cœléstis. ℣. Si peccávimus in te, tui sumus, Deus, expectántes, Dómine, misericórdiam tuam. ℣. Quid est homo, Dómine, ut ei indignêris: aut genus corruptíbile, ut ita de ipso amárè irascàris? ℣. Nemo de génitis est, qui non ímpiè gessit; nec de confiténtibus, qui tibi non delìquit. ℣. In hoc nuntiábitur bónitas tua, Deus, cùm misértus fúeris iniquitátibus nostris.

Quintâ Fériâ, Miseratiónes.

MIserêre, miserêre, P. Dómine: nos peccávimus; tu dimítte, P. Dómine. ℣. Nos errâmus; tu eménda, P. Dómine. ℣. Pro infirmis te precâmur, P. Dómine. ℣. Pro defúnctis te rogâmus, P. Dómine. ℣. Pro captívis te rogâmus, P. Dómine. ℣. Pro itinerántibus te postulâmus, P. Dómine. ℣. Pro navigántibus te precâmur, P. Dómine. ℣. Pro pœniténtibus te exorâmus, P. Dómine. ℣. Indulgéntiam postulâmus, P. Dómine.

Sextâ Fériâ, Miseratiónes.

DOmine, miserêre nobis: Dómine, miserêre nobis; P. Et avérte iram tuam à nobis. ℣. Dómine, audi lachrymántes; Dómine, véniam peténtes; P. Et avérte. ℣. Dómine, pupillôrum précibus súbveni misértus, & clemens; P. Et avérte. ℣. Dómine, propter temetípsum súscipe singulôrum preces; P. Et avérte. ℣. Dómine, ne spernas plebem; qui tuam pietâtem exquírunt; P. Et avérte iram.

Sábbato, Miseratiónes.

MIserêre, miserêre, miserêre, Jesu bone. P. Peccátis nostris finem pone: ℣. Audi pie, & inténde, & geméntes consolâre, Pater pie, Rex ætérne. ℣. Auctor noster, & Redémptor, plebis tuæ sis protéctor, peccatorúmque indúltor. ℣. Prostráti omnes rogâmus: ut agnóscas, supplicâmus; ut dimíttas, exorâmus; ℣. Qui pro nobis formam servi indúere voluísti, pœniténtes jam exâudi; ℣. Qui latrônem confiténtem paradíso collocásti; & álium condemnásti; ℣. Qui pro nobis sustulísti passiônem quoquè Crucis, jam meménto servis tuis. ℣. Cruce tuâ jam prótege, quos per eam redemísti: dexterâ tuâ jam custódi; ℣. Qui Lázarum jam putèntem de sepúlchro suscitásti, oves tuas tu custódi. ℣. Rex ætérne, Jesu bone, à mácula nos absólve, & in bonis nos confirma; ℣. Defúnctis dona réquiem: dona paradîsum: cólloca vinctos Sanctôrum catérvæ.

In témpore Traditiônis Dómini, Miseratiónes.

DEus miserêre, Deus miserêre, miserêre Deus, miserêre. P. Christe miserêre: ℣. Tu cæcis lumen, surdis audìtum, mutis elóquium, atque claudis gressum, virtus debílium: ℣. Tu pastor, & ovis in via salûtis: tu passus pro nobis: tu victor perénnis: Christe, parce nobis. ℣. Audi víduas: rege pupíllos: órphanis, & vinctis, fidélibus cunctis, solâmen tríbue. ℣. Adténde, & audi precántes: súbveni: furôrem rémove: præsídium præbe, Redémptor ætérne.

Orátio.

MIserêre nobis Dómine, miserêre nobis: & iniquitâtum nostrârum clemens cópiam dignêris abolêre: ut quicquid, suadénte inimíco, in hujus diéi spátio, cogitátu, dicto, vel facto delíquimus, tu, qui pius es, & mísericors, indúlge propítius: ut noctúrnam evadéntes decípulam, ad constitûtum ministeriôrum órdinem exurgéntes, laudatiônis tibi júbilum persolvâmus indémnes. ℟. Amen.

Orátio.

MIserêre nobis Dómine, miserêre nobis: & pupíllis, atque egénis, elísis, seu peregrínis, mœstis, ac lapsis solâmen tríbue clemens: oppréssos réleva, dispérsos cóngrega, captívos révoca, infirmos vísita, pœniténtibus, reísque dele crímina: & univérsis christiánis cóngrua largíre subsídia; itinerántibus, & vinctis, seu fidélibus cunctis sospitâtem animârum & córporum, accúmula: innumerôsa nostra dele scélera; & propter magnam misericórdiam tuam defúnctis ómnibus sempitérnam réquiem dona. ℟. Amen.

Et istæ duæ Oratiónes debent dici in témpore Quadragesimáli post Miseratiónes; una ipsârum unâ die, & áltera in ália die: & his

tris finítis, Présbyter debet spárgere Aquam benedíctam, ut suprà dictum est.

Séquitur Benedíctio mensæ.

℣. Oculi hóminum in te sperant Dómine: & tu das escam illis in témpore opportúno. ℣. Glória, & honor. ℣. Aperis tu manum tuam: & imples omnem ánimam benedictiòne. ℣. Glória, & honor. ℣. Edent páuperes, & saturabúntur: & laudábunt Dóminum qui requírunt eum: & vivet cor eòrum in sæculum sæculi. Et hìc non dícitur Glória;

Et sic accédens Miníster, qui panes mensæ íntulit, & impònit hunc versum:

Qui dat escam omni carni: quóniam in sæculum misericórdia ejus. Glória, & honor Patri, & Fílio, & Spirítui Sancto: Sicut erat in princípio, & nunc, &c.

Benedíctio.

SAnctífica, Dómine, hanc escam & potum, quæ sumptúri sumus: ut per manus sancti Angeli tui sanctificàta, útraque súmere mereàmur. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam, Deus noster; qui vivis, & ómnia regis in ómnia sæcula sæculòrum. Amen.

In nómine Dómini nostri Jesu Christi; sanctificàtum, & benedíctum: reficiàmur cum pace. ℟. Deo grátias.

Et dùm prándium, vel cœna fit, omnes siléntium debent habère: & inter Reguláres persónas liber régulæ debet legi, ne fábulæ vulgáres intermittántur: quo prándio perácto, vel cœna impónitur ista Lauda:

Vox lætítiæ & salùtis Allelúia P. In tabernáculis justòrum. Allelúia, allelúia. Ecce quàm bonum, & quàm jocúndum, habitàre fratres in unum. P. In tabernáculis justòrum. ℣. Glória, & honor Patri. P. In tabernáculis.

Impónitur iste versículus.

Refecísti nos Dómine in factúra tua: & in opéribus mánuum tuàrum exultábimus. ℣. Glória, & honor Patri.

Orátio.

TIbi grátias ágimus, & te benedícimus, Dómine Jesu Christe: qui nos satiàre dignàtus es escâ & potu carnáli; réfice nos dono spirituáli, & líbera nos ab omni nexu peccáti; ut tibi semper serviàmus illæsi. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam, Deus noster; qui vivis, & ómnia regis in sæcula sæculòrum. ℟. Amen.

In nómine Dómini nostri Jesu Christi: Dóminus abundàre fáciat servis suis omni benedictiòne, & pace. Amen. ℣. Semper lætítia in domo ista cum frátribus istis. Amen.

INCIPIT OFFICIUM UNIUS INFIRMI, SIVE PLURIMORUM INFIRMORUM:

ET DICITUR OFFICIUM ISTUD IN SEXTA FERIA, quandò non habúerit áliqua festa recitâre, vel in álio témpore, quandò sibi placúerit recitâre illud.

AD VESPEROS.

In nómine Dómini nostri Jesu Christi lumen cum pace. ℟. Deo grátias.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Dóminus illuminátio mea, & salus mea, quem timêbo ?

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Sonus. Sana, Dómine, omnes languóres nostros. Allelúia. ℣. Rédime de intéritu vitam nostram. Allelúia, allelúia.

Antíphona. Christe Dómine, qui es médicus salutâris, P. Tríbue lánguidis subsídium medicínæ cœléstis. ℣. O Dómine salvos nos fac, ò Dómine bona prosperâre. P. Tríbue. ℣. Glória, & honor. P. Tríbue.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Salvos nos fáciat déxtera tua. Allelúia. P. Exáudi nos Dómine Deus noster: Allelúia, allelúia. ℣. Ut confiteâmur nómini sancto tuo: & gloriêmur in laude tua. P. Exáudi. ℣. Glória, & honor. P. Exáudi.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Salvos nos fac Dómine Deus noster: Allelúia. P. Et cóngrega nos de natiónibus: Allelúia, allelúia. ℣. Ut confiteâmur nómini sancto tuo: & gloriêmur in laude tua. P. Et cóngrega. ℣. Glória. P. Allelúia, allelúia.

Hymnus.

CHriste, cœléstis medicîna Patris,
Verus humánæ médicus salûtis,
Prórvidæ plebis précibus poténtèr
Pande favôrem.

En ob infirmos tibi supplicâmus,
Quos nocens pestis valitûdo quassat;
Ut pius morbum péleves jacéntum,
Quo quatiúntur.

Qui potestâte maniféstus extans,
Mox Petri socrum fébribus jacéntem,
Réguli prolem, puerúmque salvans
Centuriônis.

Ferto languénti pópulo vigôrem:
Efflue largam in pópulis salûtem:
Prístinis, more sólito, refórmans
Víribus ægros.

Córporum morbos, animæque sana:
Vúlnerum causis ádhibe medêlam;
Ne sine fructu cruciâtus urat
Córpora nostra.

Omnis impúlsus périmens recêdat:
Omnis incúrsus crúcians liquéscat:
Vigor optátæ fóveat salûtis
Membra doléntis.

Jam, Deus, nostros miserêre fletus;
Sic quibus te nunc pétimus medéri;
Ut tuam omnis récubans medêlam
Séntiat æger:

Quò, per inlâta mala dùm terúntur,
Eruditôrum número decóri
Cómpotes intrent, sociánte fructu,
Regna polôrum.

Glóriam psallat chorus, & resúltet:
Glóriam dicat, canat, & revólvat:
Nómini Trino, Deitáti soli
Sídera clament.

Supplicátio.

ORêmus Redemptôrem mundi, Dóminum nostrum Jesum Christum, cum omni supplicatiône rogêmus; ut vúlnera famulôrum suôrum, ómnium fidélium infirmôrum, propítius curâre dignêtur. ℟. Præsta ætérne omnípotens Deus. Kyrie eléïson. ℟. Christe eléïson. Kyrie eléïson.

Capítula.

PRecâmur, Dómine, ut nos in ira tua non árguas: & furôrem tuum in nos desævîre non sinas: sed plácidus corréptor tolle peccándi usum; ne nos arguéndo durìus, propéllas ad nihílum: Miserêre ergo in-

infirmitáti nostræ : & famulôrum tuôrum, ómnium fidélium infirmôrum tuam impérti medêlam : & quos cernis próprio turbári peccáto, quiétos députa, misericórditer indulgéndo.

Pater noster.

A malo nos líbera. fol. 10.

Benedíctio.

OMnípotens Dóminus, qui fidelíssimos fámulos suos, omnes fidéles infirmos, corporáli córripit vúlnere, ipse illos, & nos à córporis, mentísque ægritudínibus éxpiet. ℟. Amen. Quique nostram in se suscêpit infirmitâtem, ipse nobis, & illis tríbuat tolerántiæ sinè fine mercêdem: ℟. Amen. Sicque omnes in commúni, ejus píetas fóveat, ut nec corrúpta nostra salus desæviat; nec desperatiônis infirmitas illâta succúmbat. ℟. Amen.

Lauda. Salvos nos fac Dómine Deus noster: Allelúia. P. Ut confiteâmur nómini sancto tuo, Allelúia : & gloriêmur in laude tua. Allelúia, allelúia. ℣. Meménto nostrì Dómine in beneplácito tuo : vísita nos Deus in salûte tua. P. Ut confiteâmur. ℣. Glória, & honor. P. Ut confiteâmur.

Orátio. Omnípotens sempitérne Deus, inclína. Ut hîc infrà. Per misericórdiam.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

In nómine Dómini nostri Jesu Christi, salus infirmôrum cum pace. ℟. Deo grátias.

Ad Matutinum.

Ne projícias nos Dómine à fácie tua: P. Et spíritum sanctum tuum ne áuferas à nobis. Psalm. 50. P. Et spíritum sanctum. Ne projícias.

Orátio.

NE projícias nos Dómine à facie tua; neque áuferas misericórdiam tuam à nobis : ut quos reâtus facínoris tenet obnóxios; miseratiônis tuæ cleméntia fáciat absolútos. ℟. Amen. Per.

Antíphona. Salvâtor noster, salva nos in dilectiône tua; P. Et indulgéntiâ tuâ líbera nos. ℣. Ad te levâmus óculos nostros, qui hábitas in cœlis. P. Et indulgéntiâ. ℣. Glória. P. Et indulgéntiâ.

Orátio.

OMnípotens sempitérne Deus, inclína aurem tuam supplicatiónibus nostris: & fámulis tuis, ómnibus fidélibus infirmis, advérsâ córporis valitúdine laborántibus, cœléstis grátiæ medicînam concêde. Per. ℟. Amen.

Antíphona. Osténde nobis Dómine misericórdiam tuam : P. Et salutâre tuum da nobis. ℣. Ut confiteâmur nómini sancto tuo: & gloriêmur in laude tua. P. Et salutâre. ℣. Glória, & honor. P. Et salutâre.

Orátio.

DEus, qui confitêntium tibi corda purificas; & accusántem consciéntiam ab omni vínculo iniquitâtis absólvis: da indulgéntiam fámulis; & cœléstis grátiæ syncêram medicînam eôrum tríbue corpóribus. ℟. Amen. Per.

Antíphona. Convértere Dómine, & éripe ánimas nostras. P. Et salvos nos fac propter misericórdiam tuam : quia non est in morte quis memor sit tui. ℣. Dómine, ne in furôre tuo árguas nos : neque in ira tua corrípias nos. P. Et salvos. ℣. Glória, & honor. P. Et salvos.

Orátio.

ADésto quæsumus, Dómine, supplícibus tuis : & quibus austeritâtem justæ correptiônis inflîgis, propítius ádhibe auxílium misericordíssimæ consolatiônis. ℟. Amen. Per.

℟. Virtus nostra, Dómine, esto firmaméntum infirmis: P. Esto refúgium, & liberâtor oppréssis: ℣. Esto bráchium nostrum in manè, & salus nostra in témpore tribulatiônis. P. Esto refúgium. ℣. Glória, & honor. Reiterêtur Responsórium.

Antíphona. Ego occîdam, & vívere fáciam: percútiam, & ego sanâbo.

Cánticum. Deuteronómii. *Capít.* 32.

VIdi enim eos fatigátos, * & deféctos in obductiône, & dissolútos.

Et dixi: Ubi sunt dii tui Israël, * in quibus confidébas in ipsis?

Quorum ádipe sacrificiôrum edebâtis, * & bibebâtis vinum libatiônum eôrum:

Exúrgant nunc, & ádjuvent vos, * & fiant vobis protectóres.

Vidête, vidête, quóniam ego sum Dóminus, * & non est álius præter me:

Ego sum qui occîdam, & vívere fáciam: * percútiam, & ego sanâbo.

Matutinárium.

Illúmina Dómine vultum tuum super nos, & miserêre nobis: P. Ut cognoscâmus in terra viam tuam. ℣. Deus misereâtur nobis, & benedîcat nos: P. Ut cognoscâmus.

Lauda. Laudâte Dóminum omnes gentes Allelúia, allelúia : & collaudâte eum omnes pópuli. P. Quóniam confirmâta est super nos mi-

misericórdia ejus : & véritas Dómini manet in ætérnum. ℣.Glória, & honor.

Léctio libri Hieremíæ Prophétæ. *Capít.* 29.

℟. Deo grátias.

HÆc dicit Dóminus : Ecce ego visitâbo vos : & suscitâbo vos, & suscitâbo super vos verbum meum bonum, & redûcam vos ad locum istum. Ego enim scio cogitatiónes, quas cógito super vos, ait Dóminus, cogitatiónes pacis, & non afflictiônis, ut dem vobis fidem, salûtem, & patiéntiam. Et invocábitis me, & timébitis: orábitis me, & ego exáudiam vos. Quærêtis me, & inveniêtis: cùm quæsiéritis me in toto corde vestro, invéniar à vobis, ait Dóminus omnípotens. ℟.Amen.

Hymnus. Christe cœléstis. Ut suprà in Vésperis.

Capítula.

REspice, Dómine, super fámulos tuos, omnes fidéles ægrótos, tui nóminis invocatiône gaudéntes : tríbue eis medicînam cœléstem : tutêlam mentis infúnde : & ab omni infirmitâte, & languôre eos liberâre dignâre.

Pater noster.

A malo nos líbera. fol. 10.

Lauda. Salvos nos fac. Ut suprà in Vésperis.

Ad Tértiam.

Léctio libri Proverbiôrum Salomônis. *Capítulo* 7.

℟. Deo grátias.

FIli, Custódi sermónes meos, & præcépta mea recónde tibi. Serva mandâta mea, & vives. ℟.Amen.

Antíphona. Dóminus virtûtum, ipse est Rex glóriæ. Psalmus 23.

Orátio.

DOmine fortis & potens, Dómine virtûtum, ipse es Rex glóriæ : ab omni peccáto cor nostrum munda, & manus nostras innóxias serva ; & ánimas nostras à vanitâte dissócia : ut in loco sancto tuo stare, & à te Dómino Deo nostro benedictiônem mereâmur percípere. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Psalmus 124. Antíphona. Ad te Dómine levávi ánimam meam : Deus meus in te confido, non erubéscam : nequè irrídeant me inimíci mei. Reiterêtur Antíphona. Ad te Dómine.

Orátio.

AD te Dómine formam ánimæ nostræ, spei adminículo erigéntes, precâmur; sic eam desidériis spirituálibus ímbuas, ut carnálitèr conversári desístat: ne inimíci derídeant promitténdo terrêna, quam spirituâlis grátia pértrahit ad supérna. Tu ítaquè Deus Omnípotens, id sápere concêde, ut veritáti pótiùs, quàm mendácio ámbiat inhærêre ; sic líbeat humilitáti insístere, ut per id & morbum supérbiæ cáveat, & tuôrum præmia bonôrum cum Sanctis participâre suéscat. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona. Vide humilitâtem meam, Dómine, vide labôrem meum : & dimítte peccâta mea.

Psalmus 24.

VIde humilitâtem meam, & labôrem meum : * & dimítte mihi ómnia peccâta mea.

Réspice inimícos meos, quóniam multiplicáti sunt, * & ódio iníquo odérunt me.

Custódi ánimam, & éripe me : * non confúndar quóniam invocávi te.

Innocéntes & recti adhæsérunt mihi: * quia sustínui te, Dómine.

Rédime me Deus Israël, * ex ómnibus angústiis meis.

Glória, & honor. Reiterêtur Antíphona. Vide humilitâtem.

℟. Ad adjuvándum nos festína, Dómine: ad liberándum nos, P. Ne tardáveris. ℣. Deus in nómine tuo salvos nos fac: & in virtûte tua líbera nos. P. Ne tardáveris. ℣. Glória, & honor. Reiterêtur Responsórium.

Lauda. Allelúia, Allelúia, Allelúia, Allelúia, Allelúia, Allelúia. Laus tibi, laus tibi, laus tibi, laus tibi, Jesu Christe. ℣. Glória, & honor. P. Allelúia, allelúia.

Preces. Non est álius, P. Nisi tu Deus, ℣.Qui orári possit. P.Nisi, ℣.Qui miseréri possit. P.Nisi. ℣.Qui contrítos sanet, P. Nisi, ℣. Qui infirmos vísitet, P. Nisi, ℣. Qui captívos líberet, P. Nisi. Reiterêtur Non est álius.

Supplicátio.

ORêmus Redemptôrem mundi Dóminum nostrum Jesum Christum, cum omni supplicatiône rogêmus ; ut vúlnera famulôrum suôrum ómnium fidélium infirmôrum propítius curâre dignêtur. ℟. Præsta ætérne omnípotens Deus. Kyrie eléïson. ℟. Christe eléïson. Kyrie eléïson.

Capítula.

AD te, Dómine, levántes ánimas nostras, precâmur; ut eas spirituáli sustóllas desidério, quæ carnáli sæpiùs dimergúntur voto: dona humilitâtem, quam ipse vídeas; & pérfice fructuôsum labôrem, ut peccâta dimíttas: simplícitas & æquitas nostris inhæreant ánimis; dolus & injustítia procùl recédant à nobis.

Pater noster. Sed líbera nos.

A malo nos líbera, & in tuo timôre, & ópere bono nos confirma, Trínitas Deus noster; qui es benedíctus, & vivis, & ómnia regis in sæcula sæculôrum. ℟. Amen.

Benedíctio dicâtur, ut in Tértia, quæ dícitur in diêbus fériis per totum annum. Ad Sextam, & Nonam, ómnia dicántur, ut in álio témpore.

INCIPIT OFFICIUM MORTUORUM.

Ad Vésperos.

Antíphona. Eripe Dómine ánimas nostras de morte; ut placeâmus tibi in lúmine vivéntium.

Psalmus.

ERipe ánimam meam ab ímpio, * frámeam tuam ab inimícis manûs tuæ.

E ripe me de manu inimicôrum nostrôrum, * & à persequéntibus me.

I llústra fáciem tuam super servum tuum, salvum me fac in misericórdia tua: * Dómine non confúndar, quóniam invocávi te.

E ripe me de inimícis meis Deus meus: * & ab insurgéntibus in me líbera me.

E ripe me de operántibus iniquitâtem: & de viris sánguinum salva me.

E ripe me de luto ut non infigar: * líbera me ab his qui odérunt me, & de profúndis aquârum.

E ripe me, quia tu scis impropérium meum, * & confusiônem meam, & reveréntiam meam.

E ripe me de inimícis meis Dómine, ad te confúgi: * doce me fácere voluntâtem tuam, quia Deus meus es tu.

E ripe me, & líbera me de aquis multis; & de manu filiôrum alienôrum. * Quorum os locûtum est vanitâtem: & déxtera eôrum, déxtera iniquitâtis.

E ripe me Dómine ab hómine malo: * à viro iníquo éripe me.

E rípies me de contradictiónibus pópuli: * constítues me in caput géntium.

E rípiens ínopem de manu fortiôrum ejus: * egênum & páuperem à diripiéntibus eum.

E rípuit me de inimícis meis fortíssimis, & ab his qui odérunt me: * quóniam confortáti sunt super me.

Glória, & honor.

Antíphona. Vivent mórtui tui Dómine, & interfécti mei resúrgent. Allelúia, allelúia.

℣. Expergiscímini, qui dormìtis in púlvere: & laudâte Dóminum Deum vestrum. Allelúia, allelúia.

Psalmus David.

USquequò exaltábitur inimìcus meus super me? * réspice, & exáudi me Dómine Deus meus.

U squequò Dómine obliviscêris in finem? * úsquequò avértis fáciem tuam à me?

U squequò improperâbit me inimìcus: * irrítat adversárius nomen tuum in finem?

U squequò Dómine irascêris in finem: * accendêtur velut ignis zelus tuus?

U squequò Dómine avértis in finem: * exardéscet sicut ignis ira tua?

U squequò peccatóres Dómine, * úsquequò peccatóres gloriabúntur?

U squequò gravi corde? ut quid dilígitis vanitâtem, & quæritis mendácium?

U squequò judicâtis iniquitâtem: * & fácies peccatôrum súmitis?

Glória, & honor.

Antíphona. Rédime Dómine ánimas servôrum tuôrum. P. Allelúia. ℣. Custódi ómnia ossa eôrum; & non derelínquas ánimas servôrum tuôrum. P. Allelúia. ℣. Glória, & honor Patri.

Psalmus David.

REdime me, & miserêre mei: pes meus stetit in via recta: * in Ecclésiis benedîcam te Dómine.

R édimet Dóminus ánimas servôrum suôrum: * & non derelínquet omnes qui sperant in eo.

R edemísti in bráchio tuo pópulum tuum, * filios Jacob, & Joseph.

R edemptiônem misit Dóminus pópulo suo: * mandâvit in ætérnum testaméntum suum.

Glória, & honor.

Antíphona. Non intres in judício P. Cum servis tuis, Dómine; ℣. Quia non justificábitur in conspéctu tuo omnis vivens. P. Cum servis. ℣. Glória, & honor. P. Cum servis.

Psalmus.

NUmquìd in ætérnum projíciet Deus: * aut non appônet ut complacítior sit adhuc?

N umquìd in ætérnum irascêris nobis? * aut ex-

exténdes iram tuam à generatiône in generatiônem?

Numquìd irascêtur per síngulos dies?

Numquìd confitébitur tibi pulvis, * aut annuntiâbit veritâtem tuam?

Numquìd mórtuis fácies mirabília: * aut médici suscitábunt, & confitebúntur tibi?

Numquìd narrâbit áliquis in sepúlchro misericórdiam tuam, * aut veritâtem tuam in perditiône?

Numquìd cognoscéntur in ténebris mirabília tua, * & justítia tua in terra obliviônis?

Numquìd adhæret tibi sedes iniquitâtis, * qui fingis labôrem in præcépto?

Numquìd in flumínibus irâtus es Dómine? * aut in flumínibus furor tuus? aut in mari indignátio tua?

Numquìd non Deus est pater tuus, * qui possêdit, & fecit, & creâvit te?

Numquìd Sion dicet: Homo, & homo natus est in ea: * & ipse fundâvit eam Altíssimus.

Numquìd obliviscêtur miseréri Deus? * aut continêbit in ira sua misericórdias suas? Glória, & honor.

Antíphona. Crédimus, quia Redémptor noster resuscitâbit nos: P. Et in carne nostra vidêbimus Dóminum Deum. ℣. Fidêlis Dóminus in ómnibus verbis suis: & sanctus in ómnibus opéribus suis. P. Et in carne. ℣. Glória, & honor. P. Et in carne nostra vidébimus Dóminum Deum.

Lauda. Allelúia. Fac cum servis tuis Deus P. Secúndùm misericórdiam tuam. Allelúia, allelúia. ℣. Meménto congregatiônis tuæ Dómine, quam creásti ab inítio. P. Secúndùm. ℣. Glória, & honor. P. Secúndùm.

Lauda. Allelúia. Educ eos Dómine de ténebris, & umbra mortis: P. Et víncula eôrum disrúmpe. Allelúia, allelúia. ℣. Meménto congregatiônis tuæ Dómine, quam creásti ab inítio. P. Et víncula. ℣. Glória, & honor. P. Et víncula.

Hymnus.

DEus ígnee fons animârum,
Duo qui sócias eleménta:
Vivum simùl, ac moribúndum
Hóminem, Pater effigiásti.

Tua sunt, tua Rector útraque:
Tibi cópula júngitur horum;
Tibi, dùm vegetáta cohærent
Spíritus simùl & caro servit.

Rescissa sed ista seórsùm,
Solvunt hóminem, perimúntque;
Humus éxcipit árida corpus,
Anima rapit auræ liquôrem.

Quia cuncta creâta necésse est
Labefácta senéscere tandèm,
Compactáque dissociári,
Et díssona texta retéxi.

Hinc máxima cura sepúlchris
Impénditur: hinc resolútos
Honor últimus áccipit artus,
Et fúneris ámbitus ornat.

Hoc próvida Christicolârum
Píetas studet; ut potè credens
Fore prótinùs ómnia viva,
Quæ nunc gélidus sopor urget.

Qui jacta cadávera passìm
Míserans tegit ággere terræ:
Opus éxhibet ille benígnum
Christo pius omnipoténti.

Quia lex éadem movet omnes
Gémitum dare sorte sub una:
Cognatáque fúnera nobis
Aliéna in morte dolêre.

Séquimur tua dicta, Redémptor,
Quibus atrâ morte triúmphans,
Tua per vestígia mandas,
Sócium crucis ire latrônem.

Patet ecce fidélibus ampli
Via lúcida jam paradísi;
Licet & nemus illud adíre
Hómini, quod ademérat ánguis.

Illic precor, Optime Ductor,
Fámulam tibi præcipe mentem
Genitáli in sede sacrári,
Quam líquerat exul, & errans.

Animas, non ímmemor ob hoc,
Quarum mémores sumus ipsi,
Deus, sorde rogâmus, piátas,
Erébi rogis fac aliénas.

Sit honor tibi, fons pietâtis:
Laus, glória, summa potéstas
Patri, Génito, sive Dómino
Orbis Regi; qui Deus unus. Amen.

Supplicátio.

ORêmus Redemptôrem mundi Dóminum nostrum Jesum Christum, cum omni supplicatiône rogêmus; ut spíritus, & ánimas famulôrum suôrum, ómnium fidélium defunctôrum, inter ágmina Beatôrum propítius collocâre dignêtur. ℟. Præsta ætérne omnípotens Deus. Kyrie eléïson. ℟. Christe eléïson, Kyrie eléïson.

Capítula.

DEus, apud quem mortuôrum spíritus vivunt, & in quo electôrum ánimæ, se-

sepósito carnis ónere, plenâ felicitâte lætántur; præsta supplicántibus nobis, ut ánimæ famulôrum tuôrum, ómnium fidélium defunctôrum, quæ temporáli caruérunt per corpus visiônis hujus lúminis usu, ætérnæ illîus lucis solátio potiántur. Non eas torméntum mortis attíngat; non dolor horréndæ visiônis afficiat; non pœnâlis timor excrútiet; non reôrum próxima caténa constríngat: sed concéssâ sibi delictôrum véniâ, optâta quiêtis mereántur cónsequi gáudia repromíssa.

Pater noster: Et ne nos.

A malo nos líbera, & in tuo timôre, & ópere bono nos confirma, Trínitas Deus noster; qui es benedíctus, & vivis, & ómnia regis in sæcula sæculôrum. ℞. Amen.

Humiliâte vos benedictióni. ℞. Dóminus sit. ℞. Et cum.

Benedíctio.

CHristus Dóminus, qui morte suâ subvênit mórtuis, orántes nos exáudiat pro fidélibus defúnctis; ℞. Amen. Ut nostris précibus, & nobis salûtem optábilem, & illis impetrêmus quiêtem: ℞. Amen. Quò fides qua cum illis simùl Dómino crédimus, & nos justíficet à delíctis, & illos líberet à supplíciis. ℞. Amen.

Lauda. Defunctôrum ánimas P. Non derelínquas in inférnum Dómine: Allelúia, allelúia. ℣. Quia tu Dómine suâvis, & mitis; & multæ misericórdiæ ómnibus invocántibus te. P. Non derelínquas. ℣. Glória, & honor. P. Non derelínquas.

Dóminus sit. ℞. Et cum Spíritu tuo.

Orátio.

COmmendâmus tibi, Dómine, ánimam fámuli tui N., & ánimas famulôrum famularúmque tuârum N. N.; precamúrque te, Christe Jesu Salvâtor mundi, ut propter quam ad terram misericórditèr descendísti, Patriarchârum tuôrum sínibus insinuâre non rénuas. Agnósce Dómine creatûram tuam, non ex diis aliénis creâtam, sed à te solo Deo vivo & vero; quia non est Deus álius præter te, & non est secúndùm ópera tua: lætífica Dómine ánimam ejus in conspéctu tuo, & ne memíneris iniquitâtum ejus antiquârum, & ebrietâtum, quas suscitâvit furor, sive fervor mali desidérii: licèt enim peccáverit, tamèn Patrem, & Fílium, & Spíritum Sanctum non negâvit, sed crédidit; & zelum Dei hábuit in se: & Deum, qui fecit ómnia, adorâvit. Per misericórdiam. ℞. Amen.

Dóminus sit. ℞. Et cum.

In nómine Dómini nostri Jesu Christi omnes ánimæ fidélium defunctôrum per misericórdiam Dei sinè fine requiéscant in pace. ℞. Amen.

IN AGENDA MORTUORUM.

Antíphona. Réquiem ætérnam. Psalmus 1. Totus cum Glória.

Antíphona. Réquiem ætérnam det tibi Dóminus: & lux perpétua lúceat tibi in ætérnum.

Responsórium. Surgam, & ibo ad patrem meum, & dicam illi: P. Pater, peccávi tibi, indúlge mihi. ℣. Dum adhuc longè esset, vidit eum pater ejus, & misericórdiâ motus, cécidit super collum ejus, dixítque illi filius: P. Pater.

Abicidária.

Deus miserêre, Deus miserêre: heu me! Reiterêtur. Deus miserêre. P. Miser, infélix, malum quod gessi, non intelléxi: heu me! ℣. Ad te Dómine ánimam levo: heu me! occúlta cordis jam reus pando: heu me! P. Miser, infélix. ℣. O vita omnis valdè amâra! heu me! in qua commísi plúrima mala: heu me! P. Miser, infélix. ℣. Oculi mei, fúndite aquas: heu me! fórsitàn Deus delet peccâta: heu me! P. Miser, infélix.

Antíphona. Nunc reges intellígite. Psalmus 2. Totus cum Glória.

Antíphona. Nunc reges intellígite: erudímini omnes, qui judicâtis terram. Servîte Dómino in timôre.

Responsórium. Scio Dómine, quia nihil in terra sine causa. P. Quia homo náscitur ad labôrem, & avis ad volándum. ℣. Ego verò deprecâbor Dóminum; & ad eum ponam elóquium meum. P. Quia homo náscitur.

Abicidária.

Deus miserêre, Deus miserêre in peccâtis ejus. Reiterêtur. Deus miserêre. ℣. Ecce nunc advênit diræ mortis dies, & hora extréma vitæ, ut cum eis pátribus locâtus, simul jam quiéscat. P. Deus miserêre. ℣. Vos amíci mei, soróres, & matres super me doléntes, ad Dóminum piè súpplices fúndite dignas pro me preces. P. Deus miserêre.

Antíphona. Confirma super nos. Psalmus 116. Totus cum Glória.

Antíphona. Confirma super nos Deus miseri-

ricórdiam tuam.

Responsórium. Peccántem me quotídiè, nec pœniténtem Dómine, timor mortis contúrbat me: & quia in inférno nulla est conféssio, P. Miserêre meî Deus, miserêre meî. ℣. Peccávi, Dómine, peccávi; & iniquitátes meas ego agnósco: peto óbsecrans te: P. Miserêre meî Deus.

Abicidária.

Miserêre, miserêre, miserêre illi Deus. P. Miserâtor, miserêre: véniam ei concêde. ℣. Agnus Dei, qui ut ovis immolâtus es pro nobis, & ut homo indignâris, Deus verus adorâris. P. Miserâtor. ℣. Jesu dulcis, Jesu pie, Fili vírginis Maríæ, qui pro nobis ascendísti crucem; Pater, parce isti. P. Miserâtor. ℣. Terge mala, quæ commísit: dele noxam: quod delîquit: & concêde locum lucis sempitérnæ amœnitâtis. P. Miserâtor.

Supplicátio. Orêmus pium, & exaudíbilem Dóminum nostrum Jesum Christum, cum omni supplicatiône rogêmus; ut & spíritum, & ánimam fámuli sui in locum lucis inter ágmina Beatôrum propítius collocâre dignêtur. ℟. Præsta ætérne omnípotens Deus. Kyrie eléïson. ℟. Christe eléïson. Kyrie eléïson.

Orátio.

TIbi Dómine, commendâmus ánimam fámuli tui, ut defúnctus sæculo tibi vivat; & quæ per fragilitâtem mundánæ conversatiônis peccâta comìsit, tu véniâ misericordíssimæ pietâtis abstérge. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Dóminus sit semper. ℟. Et cum.

Dicat Sacérdos:

In nómine Dómini nostri Jesu Christi omnes ánimæ fidélium defunctôrum per misericórdiam Dei sinè fine requiéscant in pace. ℟. Amen.

Ad Matutînum.

Lauda. Cor contrîtum & humiliâtum Deus ne despícias. Psalmus 50. Totus cum Glória.

Orátio.

COrdis nostri secrêta, quæ quotídiè curis carnálibus sordidántur, hyssópi verbi tui, omnípotens Deus, aspersiône mundéntur: ut recêdat à nobis cállidus seminâtor; & Christus Dóminus in nobis máneat perpétuus consolâtor. ℟. Amen.

Antíphona. Meménto Dómine, quod terra sumus: Homo, sicut fœnum dies ejus, sicut flos fœni, ita spíritus pertransîvit ab eo.

Psalmus David.

AD te levâmus óculos nostros, * qui hábitas in cœlis.

Ad te Dómine clamâbo: & ad Deum meum deprecâbor. * Quæ utílitas in sánguine meo, dum descéndero in corruptiônem?

Numquid confitébitur tibi pulvis, * aut annuntiâbit veritâtem tuam?

Ad te Dómine clamâbo, Deus meus ne síleas à me: * nequándò táceas à me, & assimilâbor descendéntibus in lacum.

Ad te clamavérunt patres nostri, & salvi facti sunt: * in te speravérunt, & non sunt confúsi.

Ad te clamávi: dum anxiarêtur cor meum, in petra exaltásti me. * Et deduxísti me, quia factus es spes mea: turris fortitúdinis à fácie inimíci.

Ad te orâbo, Dómine, manè: exáudies vocem meam. * Manè astâbo tibi, & vidêbo: quóniam non Deus volens iniquitâtem tu es.

Ad te Dómine levávi ánimam meam: Deus meus in te confido, non erubéscam: neque irrídeant me inimíci mei: * étenim univérsi, qui sústinent te, non confundéntur.

Ad te confúgi: * doce me fácere voluntâtem tuam, quia Deus meus es tu.

Ad te Dómine levávi ánimam meam: * éripe me de inimícis meis.

Réquiem ætérnam det tibi Dóminus: * & lux perpétua lúceat tibi in ætérnum.

Orátio.

PEtimus, Dómine, misericórdiam tuam; ut ánimas famulôrum tuôrum ómnium fidélium defunctôrum pietâtis tuæ rore perfúndas: líberes eas de mánibus terribílium ministrôrum: de loco ardôris edúcas: ad paradísi stúdia júbeas pervenîre; ut Abrahæ sinu collocátas, cum Sanctis tuis ómnibus in prima anástasi susciténtur. ℟. Amen.

Antíphona. Meménto Dómine, quia ventus est vita nostra: anni nostri velóci cursu transiérunt. Jam miserêre nobis, quia pulvis sumus.

Psalmus David.

MIserêre meî, & exáudi oratiônem meam. * Miserêre meî Dómine: vide humilitâtem meam de inimícis meis.

Miserêre meî Dómine, quóniam infirmus sum: * sana me Dómine, quóniam conturbâta sunt ossa mea. Et ánima mea turbâta est valdè.

Miserêre meî Dómine: quóniam únicus & pauper sum ego. * Tribulatiónes cordis mei mul-

multiplicátæ sunt: de necessitátibus meis érue me.

Miserêre meì: pes meus stetit in via recta:* in ecclésiis benedìcam te Dómine.

Miserêre meì, & exáudi me. Tibi dixit cor meum, * exquisìvit te fácies mea: fáciem tuam Dómine requìram. Ne avértas fáciem tuam à me.

Miserêre meì Dómine quóniam tríbulor: conturbâtus est in ira óculus meus, ánima mea, & venter meus: * quóniam defècit in dolôre vita mea, & anni mei in gemítibus.

Miserêre meì Deus, secúndùm magnam misericórdiam tuam: * & secúndùm multitúdinem miseratiònum tuârum, dele iniquitâtem meam.

Miserêre meì Deus, miserêre meì: quóniam in te confidit ánima mea. * Et in umbra alârum tuârum sperâbo, donec tránseat iníquitas.

Miserêre meì, conculcâvit me homo: totâ die impúgnans tribulâvit me. * Conculcavérunt me inimíci mei totâ die: quóniam multi belllántes advérsùm me.

Miserêre meì Dómine, quóniam ad te clamâvi totâ die: * lætífica ánimam servi tui, quóniam ad te Dómine levávi ánimam meam.

Miserêre meì, & da impérium tuum púero tuo: * & salvum fac filium ancíllæ tuæ. Fac mecum signum in bono.

Miserêre nostrì Dómine, miserêre nostrì: * quia multùm repléti sumus despectiône.

Réquiem ætérnam, &c.

Orátio.

DEus, qui humanârum animârum amâtor es; ánimas famulôrum tuôrum ómnium fidélium defunctôrum, quas vera, dum in corpóribus manérent, ténuit fides; ab omni cruciátu inferôrum redde extórres: ut segregátæ ab infernálibus cláustris, Sanctôrum mereántur adjuvári consórtiis. ℟. Amen.

Antíphona. Meménto Dómine congregatiônis tuæ, quam creásti ab inítio.

Psalmus David.

LIbera me, nequándo rápiat ut leo ánimam meam, * dùm non est qui rédimat, neque qui salvum fáciat.

Líbera me de sanguínibus Deus, Deus salûtis meæ: * & exultâbit lingua mea justítiam tuam.

Líbera me ab his qui odérunt, * & de profúndis aquârum.

Líbera me, quia egênus & pauper ego sum: * & cor meum conturbâtum est intrà me.

Líbera me à persequéntibus me: * quia confortáti sunt super me.

Líbera me de aquis multis; & de manu filiòrum alienôrum. * Quorum os locûtum est vanitâtem: & déxtera eôrum, déxtera iniquitâtis.

Líbera me de operántibus iniquitâtem: * & de viris sánguinum salva me.

Líbera ánimam meam Dómine à lábiis iníquis, * & à lingua dolósa.

Líbera ánimam meam: * miséricors Dóminus, & justus, & Deus noster miserêtur.

Líbera Deus Israël afflíctos, * ex ómnibus tribulatiónibus suis.

Liberásti virgam hereditátis tuæ: * mons Sion, in quo habitásti in eo.

Réquiem ætérnam, &c.

Orátio.

FAc, quæsumus Dómine, hanc cum servis tuis misericórdiam, ut factôrum suôrum in pœnis non recípiant vicem, qui tuam in votis tenuérunt fidei veritâtem; ut sicut hìc vera fides junxit eos fidélium turmis, ita eos illûc tua miserátio sóciet Angélicis choris. ℟. Amen.

Abicidária.

Miserêre, miserêre, miserêre illi, Deus. P. Christe Redémptor, véniam ei concêde. ℣. Mundi Rector, & Redémptor Jesu Christe, rerum Actor. P. Christe Redémptor. ℣. Qui exáudis obsecrántes, & geméntes intuêris. P. Christe Redémptor. ℣. Qui expéctas pœniténtes, & peccâta deplorántes. P. Christe. ℣. Sacerdôtum audi preces, aures tuas implorántum. P. Christe Redémptor. ℣. Sepultûra domus mea tenebrôsa, & dolorôsa. P. Christe.

Orátio.

DElícta juventûtis, & ignorántiæ ejus, quæsumus, ne memíneris Dómine; sed secúndùm magnam misericórdiam tuam, memor esto illìus in Glória claritâtis tuæ: Aperiántur ei cœli, collæténtur illi Angeli, in regnum tuum Dómine servum tuum súscipe. Suscípiat eum Sanctus Míchaël Archángelus Dei, qui milítiæ cœléstis méruit principâtum: Véniant illi óbviàm sancti Angeli, & perdúcant eum in cœléstem civitâtem Hierúsalem: Suscípiat eum Beâtus Petrus Apóstolus, cui à Deo claves cœléstis regni tráditæ sunt: Adjuvet eum Sanctus Paulus, qui dignus fuit esse vas electiônis: Intercêdat pro eo Sanctus Joánnes eléctus Dei Apósto-

stolus, cui revelâta sunt secrêta cœléstia: Orent pro illo omnes Sancti Apóstoli, quibus à Dómino data est potéstas ligándi atque solvéndi: Intercédant pro eo omnes Sancti Dei, qui pro Christi nómine torménta in hoc sæculo sustinuérunt; ut vínculis carnis exûtus pervenîre mereâtur ad Glóriam regni cœléstis, præstánte Dómino nostro Jesu Christo; Qui cum Patre.

IN SECUNDO NOCTURNO.

Antíphona. Sedéntes in ténebris, & umbra mortis: vinctos vínculis tu resólve Dómine.

Psalmus David.

QUia tu Dómine suâvis, ac mitis es; * & multùm miséricors invocántibus te.

Tu Dómine Deus miserâtor & miséricors, * pátiens, & multæ misericórdiæ, & verax.

Tu Dómine adjuvísti me, * & consolâtus es me.

Tu Dómine suscéptor meus * glória mea, & exáltans caput meum.

Tu Dómine servâbis & custódies nos * à generatiône hac in ætérnum.

Tu Dómine ne elongáveris auxílium tuum à me: * ad defensiônem meam cónspice.

Tu Dómine, * benedixísti justo.

Tu Dómine ne longè fácias miseratiónes tuas à me: * misericórdia & véritas tua sempèr suscepérunt me.

Tu Dómine eruísti ánimam meam ut non perîret, * projecísti post tergum tuum ómnia peccâta mea.

Tu Dómine deridêbis malos: * & ad níhilum dedûces omnes gentes.

Réquiem, &c.

Orátio

SUscipe píissime Deus in sinu Abrahæ Patriárchæ ánimas famulôrum tuôrum, ómnium fidélium defunctôrum; eósque cum Sanctis & eléctis adjúnge: non eis culpa carnis ad pœnam; sed prosit eis tuæ píetas miseratiônis ad véniam. ℟. Amen.

Antíphona. Animas páuperum tuôrum, Dómine, ne obliviscâris in finem.

Psalmus David.

TUi sunt cœli, & tua est terra, * mare, & ómnia quæ in eis sunt.

Tu fecísti omnes términos terræ: æstatem & ver: tu plasmásti ea. * Tu eruísti ánimam meam ut non perîret: projecísti post tergum tuum ómnia peccâta mea.

Tu fundásti orbem terræ: * aquilônem, & mare tu creásti.

Tu illúminas lucérnam meam Dómine: * Deus meus illúmina ténebras meas.

Tu cognovísti ómnia novíssima, & antíqua: * tu formásti me, & posuísti super me manum tuam.

Tu pópulum húmilem salvum fácies: * & óculos superbôrum humiliâbis.

Tu terríbilis es, & quis resístet tibi? * & ex tunc ira tua.

Réquiem, &c.

Orátio.

PEtimus, Dómine, misericórdiam tuam; ut ánimæ famulôrum tuôrum, ómnium fidélium defunctôrum, mutátâ sorte tristium mansiônum, felíci perfruántur societâte Justôrum. ℟. Amen.

Antíphona. Parce nobis, Dómine, quia ánimas amas.

Psalmus David.

AD te levâmus óculos nostros, * qui hábitas in cœlis.

Ecce sicut óculi servôrum, * in mánibus dominôrum suôrum.

Sicut óculi ancíllæ in mánibus dóminæ suæ: * ita óculi nostri ad Dóminum Deum nostrum, donec misereâtur nostrì.

Ad Dóminum meum clamávi: & exaudîvit de templo sancto suo vocem meam: * & clamor meus introîvit in aures ejus.

Ad Dóminum cum tribulârer clamávi: & exaudîvit me. * Dómine líbera ánimam meam à lábiis iníquis, & à lingua dolósa.

Ad ómnia mandâta tua dirigêbar: * omnem viam iníquam ódio hábui.

Réquiem ætérnam, &c.

Orátio.

PRecâmur te, Deus Omnípotens; ut defunctôrum ánimæ in te credéntes, ac de tua pietâte, misericordiâque tuâ sperántes, sic à delíctis ómnibus absolvántur, ut nulla in ætérna confusiône obnóxiæ teneántur. ℟. Amen.

Abicidária.

Miserêre, miserêre, Deus, miserêre: véniam ei concêde, & peccâta dele. ℣. Aurem tuæ pietâtis pulsâmus modò: tu réquiem attríbue fâmulo tuo. P. Miserêre. ℣. O Jesu Redémptor, Bone, Sancte, Ætérne, huic, pro quo te supplicâmus, véniam dona. P. Miserêre. ℣. Dimítte illi ómnia ejus delícta: ejus facta non requíras in die illa. P. Miserêre. ℣. Vos orâte, Sacerdótes, pro me ad Deum; ut non invéniar reus jam ante eum. P. Miserêre. ℣. Simùl & omnes Levítæ gémitum date: qui ministrâtis Christi ante altâre. P. Miserêre.

Orátio.

DEus, cui ómnia vivunt, & cui non péreunt moriéndo córpora nostra, sed mutántur in mélius: Te súpplices deprecâmur, ut súscipi fácias ánimam fámuli tui per manus sanctôrum Angelôrum tuôrum deducéndam in sinum amíci tui Abrahæ Patriárchæ, resuscitandámque in novíssimo magni judícii die: & quicquid vitiôrum, falléntе diábolo, contráxit, tu pius, & miséricors ábluas indulgéndo. ℟. Amen.

IN TERTIO NOCTURNO.

Antíphona. Noli nos relínquere Dómine: ne tradas ánimas nostras império inimicôrum.

Psalmus David.

DOmine diléxi decôrem domûs tuæ, * & locum habitatiônis glóriæ tuæ.
Dómine servâbis nos: & custódies nos * à generatiône hac in ætérnum.
Dómine à paucis dívide eos, in vita eôrum * de abscónditis tuis adimplêtus est venter eôrum.
Dómine, Dómine virtus salûtis meæ: * obumbrásti super caput meum in die belli.
Dómine recessísti longè, déspicis in opportunitátibus, in tribulatiône? * Dum supérbit ímpius, incénditur pauper: comprehendúntur in consíliis quibus cógitant.
Dómine Deus clamávi ad te, * & sanásti me.
Dómine eduxísti ab inférno ánimam meam: * salvásti me à descendéntibus in lacum.
Dómine in voluntâte tua, præstitísti decóri meo virtûtem: * Avertísti fáciem tuam à me, factus sum conturbâtus.
Dómine quando respícies? * restítue ánimam meam à malignitâte eôrum, à leónibus únicam meam.
Dómine Dómine Rex deôrum, cœlôrum, * ne extérmines pópulum tuum, & hereditâtem tuam, quam liberásti de império inimicôrum.
Réquiem ætérnam.

Orátio.

SUscipe, Dómine, ánimam fámuli tui N. quam hódiè de ergástulo hujus sæculi vocâre dignâtus es; & líbera eam de locis pœnârum: quiêtis, ac lucis ætérnæ beatitúdine perfruâtur; & inter Sanctos & eléctos tuos in resurrectiônis glória resuscitári mereâtur. ℟. Amen.

Antíphona. Resúrgunt mórtui tui, Deus: resúrgunt qui in monuméntis sunt, & lætabúntur coram te.

Psalmus David.

REspice in me, & miserêre meî: * quia únicus, & pauper sum ego,
Réspice in me, & miserêre meî, * da impérium tuum púero tuo: & salvum fac filium ancíllæ tuæ.
Réspice inimícos meos quóniam multiplicáti sunt, * & ódio iníquo odérunt me.
Réspice in servos tuos, & in ópera tua: * dírige filios eôrum.
Réspice in testaméntum tuum: * quia repléti sunt, qui obscuráti sunt terræ dómibus iniquitâtum.
Réspice, & exáudi me Dómine Deus meus. Illúmina óculos meos, ne unquàm obdórmiam in morte: * nequándo dicat inimícus meus: Præválui advérsùs eum.
Réquiem ætérnam.

Orátio.

NOn intres in judícium cum servo tuo, Dómine; quóniam nullus apud te justificábitur homo, nisi per te ómnium tribuâtur ei remíssio peccatôrum. Non ergo eum, quæsumus, tua judiciális senténtia premat, quem tibi vera supplicátio fidei christiánæ comméndat: sed grátiâ tuâ illi succurrénte, mereâtur evádere judícium ultiônis, qui, dùm víveret, insignîtus est signáculo sanctæ Trinitâtis. ℟. Amen.

Antíphona. Vivent mórtui tui Deus; interfécti mei resúrgent.

Psalmus David.

LÆtábitur justus cùm víderit vindíctam: * manus suas lavâbit in sánguine peccatôris.
Lætábitur justus in Dómino, & sperâvit in eo, & laudabúntur omnes recti corde. * Lætâbor & exultâbo in te: psallam nómini tuo Altíssime.
Lætábimur in salutári tuo: * & in nómine Dei nostri magnificábimus.
Lætámini in Dómino, & exultâte justi: * & gloriámini omnes recti corde.
Lætámini justi in Dómino: * & confitémini memóriæ sanctificatiônis ejus.
Læténtur omnes, qui sperant in te, * in ætérnum exultábunt: & habitâbis in eis.
Lætêtur cor quæréntium Dóminum. * Quærite Dóminum, & confirmámini.
Réquiem.

Orátio.

CLementíssime Dómine, audi servôrum tuôrum preces; & ánimam fámuli tui N. inter victrícium turmârum catérvas fácito col-

collocári: à dextris quoquè Fílii tui Dómini nostri misericórdiam inventûrus adsístat; & Sanctôrum tuôrum consórtio deputâtus, regnum cœléste sinè fine possídeat. ℞. Amen.

Abicidária.

Miserêre, miserêre, miserêre illi Deus: malis ejus finem pone: pone, & doléntes consolâre. P. Jam Dómine miserêre. ℣. Audîte me, omnes fratres, seu defunctôrum matres; ordo fratrum, & soróres piâ voce ejulántes: P. Jam Dómine miserêre. ℣. Líbera me de inférno, tu Fili Dei Patris: propter temetípsum, Christe, pone finem malis meis: P. Jam Dómine. ℣. Bona umbra nos tegêbat, quandò arbor hîc adstâbat: intùs foris nos ornâbat, & nos omnes gubernâbat. P. Jam Dómine.

Orátio.

DOmine Jesu Christe, qui mortem móriens devicísti, & vitam mórtuis redidísti: quæsumus poténtiam tuam; ut servus tuus, cujus hódiè commemoratiònem fácimus, sinístræ partis contagiòne exûtus, déxteram téneat: ut sine metu, sine corruptiòne, sine mortalitâte, quam diútiùs concupîvit prodúctus ad pátriam, ibì sit, ubî omnis turba Justôrum in æqualitâte pérmanet Angelôrum. ℞. Amen.

IN LAUDIBUS

Ad Cánticum.

Antíphona. Exórtum est in ténebris lumen rectis corde: mísericors, & miserâtor, & justus Dóminus.

Cánticum. Matthæi. *Capítulo* 22.

ACcessérunt ad Jesum Saducæi, qui dicunt non esse resurrectiònem: * & interrogavérunt eum, dicéntes:

Magíster, Móyses dixit, Si quis mórtuus fúerit, non habens filium, * frater ejus ducat uxôrem illîus, & súscitet semen fratri suo.

Erant autem apud nos septem fratres: & primus, uxôre ductâ, defúnctus est: * & non habens semen, relìquit uxôrem suam fratri suo.

Simílitèr secúndus, & tértius usque ad séptimum: * Novíssimè autem ómnium, & múlier defúncta est.

In resurrectiòne ergo, cujus erit de septem uxor? * omnes enim habuérunt eam.

Respóndens autem Jesus, ait illis: * Errâtis, nesciéntes Scriptúras, neque virtûtem Dei.

In resurrectiòne enim, nec nubent, neque nubéntur, * sed sunt sicut Angeli Dei in cœlo.

De resurrectiòne autem mortuôrum, * non legístis, quod dictum est à Dómino dicénte nobis:

Ego sum Deus Abraham, * & Deus Isaac, & Deus Jacob?

Non est Deus mortuôrum, * sed vivéntium.

Réquiem ætérnam.

Reiterêtur Antíphona. Exórtum est.

Ad Benedíctus.

Antíphona. Exáudi Dómine vocem meam, quâ clamávi ad te: miserêre ei, & exáudi me.

Cánticum. Benedíctus es Dómine. fol. 6.

Reiterêtur Antíphona. Exáudi Dómine.

Sono. Vivent mórtui tui Deus; P. Interfécti mei resúrgent: ℣. Et lætabúntur omnes, qui sunt super terram. P. Interfécti mei.

Lauda. Omnis spíritus laudet Dóminum Allelúia: Et conláudet eum. Allelúia, allelúia.

Psalmus 150.

Reiterêtur Lauda. Omnis spíritus.

Dóminus sit semper. ℞. Et cum.

Léctio libri Esaíæ Prophétæ. *Capítulo* 58. ℞. Deo grátias.

HÆc dicit Dóminus: Oriêtur in ténebris lumen vobis, & ténebræ vestræ erunt sicut merídies. Et réquiem dabit vobis Dóminus sempèr, & replêbit splendóribus ánimas vestras, & ossa vestra liberâbit, & éritis quasi hortus irríguus, & sicut fons aquârum, cui non deficiunt aquæ, ait Dóminus Omnípotens. ℞. Amen.

Hymnus.

CHriste Rex, mundi Creâtor,
Et Redémptor ínclyte,
Vota plebis obsecrántis,
Tu benígne súscipe:
Súpplici voce precâmur,
Postulâtus ádveni.
Mortis olìm tu poténtèr
Vincens ut princeps,
Tártara sæva petísti
Dira claustra díruens,
Férrea vincla resólvens,

Et retrúsos éximens.
Hoc triúmpho confiténtes,
Mente pronâ quæsumus;
Mortis ut tu des quiêtem,
Cum quiête gáudium:
Déxteræ Patris trophæo
Cum beátis ómnibus.
Non eos flamma perûrat:
Non catêna vínciat:
Vermis illîus pavéndi
Nemo pœnam séntiat;
Sed tuo dono beáti,
Absque fine gáudeant.
Præstet hæc Unitas semper,
Atque summa Trínitas;
Cujus est perénne nomen
Sempitérna cláritas;
Ac Deus trinus, & unus
Regnat ante sæcula.
Amen.

Supplicátio.

ORêmus Redemptôrem mundi Dóminum nostrum Jesum Christum, cum omni supplicatiône rogêmus: ut spíritus & ánimas famulôrum suôrum, ómnium fidélium defunctôrum, inter ágmina beatôrum propítius collocâre dignêtur. ℟. Præsta ætérne omnípotens Deus. Kyrie eleïson. ℟. Christe eleïson. Kyrie eleïson.

Capítula.

ROgâmus sanctam cleméntiam tuam, Pater Omnípotens Deus, propter ánimas famulôrum tuôrum, ómnium fidélium defunctôrum, quas ex hujus vitæ confráctibus, & terréni córporis conluviône subtráhere voluísti; ut eas supérnæ congregatióni adsócies, atque ab inferôrum sédibus eréctas cœléstibus habitáculis álliges: ita ut eôrum caro, quæ nunc jacet exanimâta, evígilet gloriôsa. Non sint pœnârum obnóxiæ; sed spíritu grátiæ copulátæ: ómnia facta eôrum, dicta, & cogitâta piâ benignitâte indúlgeas: ut per Unigéniti tui grátiam, & partem accípiant Glóriæ, & plenitúdinem resurrectiônis in futúro cum Sanctis ómnibus váleant obtinêre.

Pater noster.
A malo nos líbera. fol. 10.
Benedíctio. Christus Dóminus, qui morte.
Lauda. Defunctôrum ánimas.
Orátio. Commendâmus tibi Dómine. Et ómnia ália ut suprà. fol. CXLIX.

INCIPIT OFFICIUM
UNIUS MARTYRIS PRÆCIPUI SEX CAPPARUM, VEL QUATUOR CAPPARUM.

Ad Vésperos.

Lauda. Sperâvit ánima mea in Dómino. A custódia matutína P. Usque ad noctem ℣. Sustínuit ánima mea in verbo tuo Dómine. Fiant aures tuæ intendéntes, in oratiônem servi tui. P. Usquè ad noctem. Dicat Présbyter.

Dóminus sit semper. ℟. Et cum.

Sonus. Deus præcínxit me virtûtem: P. Et pósuit immaculâtam viam meam. Allelúia. ℣. Déxtera tua Dómine suscêpit me: & disciplîna tua ipsa me dócuit. Allelúia. P. Et pósuit immaculâtam. Dicat Présbyter.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Antíphona. Hic vir justus & fidêlis in vita sua multa fecit bona; P. Et post mortem laudabília ópera ejus: ℣. Hic accípiet benedictiônem à Dómino: & misericórdiam à Deo salutári suo. P. Et post mortem. ℣. Glória, & honor Patri, & Fílio, & Spirítui Sancto in sæcula sæculôrum. Amen. P. Et post mortem.

Dóminus sit sempèr. ℟. Et cum.

Lauda. Díligam eum ex toto corde meo, dicit Dóminus; P. Et erit sicùt ros, Israël: germinâbit sicut lílium, & florêbit. Allelúia, allelúia. ℣. Et ego primogénitum ponam illum excélsum præ régibus terræ. P. Et erit sicut ros. ℣. Glória, & honor Patri, & Fílio, & Spirítui Sancto in sæcula sæculôrum. Amen. P. Et florêbit. Allelúia, allelúia.

Hymnus.

INsígnem Christi Mártyrem
Laudêmus ore & péctore,
Quem clara mortis glória
Cœléstem fecit íncolam.
Hic testis namquè fidei
Auctôrem Christum prædicans,
Litâre Sacris Géntium
Contémpsit impertérritus.
Non illum pœna cárceris,
Non rigor sævus gládii,
Non ferri, non incéndia
Fide certántem exásperant.
Sepúlchro corpus rédditum
Mortis piáto vúlnere;

Emí-

Emícans in cœlum volat
Christum secútus spíritus.
Quem cingit corónâ Deus,
Claro corúscat lúmine;
Lætum victôrem choris
Consóciat Angélicis.
Mors ista pretiôsa est
Cum Sanctis: & Beâta gens,
Quâ cœlum justis pánditur,
Quâ regnum lucis tráditur.
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito
In sempitérna sæcula. Amen.

Supplicátio.

ORêmus Redemptôrem mundi Dóminum nostrum Jesum Christum, cum omni supplicatiône rogêmus; ut per grátiam ipsîus, & per intercessiônem Sanctæ Maríæ Vírginis, & genitrîcis suæ, & per intercessiônem Sancti Mártyris sui N. nobis remissiônem peccatôrum, & pacem propítius donâre dignêtur. ℟. Præsta ætérne omnípotens Deus. Kyrie eléïson. ℟. Christe eléïson. Kyrie eléïson.

Capítula.

BEatíssimi Mártyris tui N. Dómine natalítia honôre débito venerántes déxteræ tuæ opem exquírimus; & graváti delictôrum nostrôrum póndere divînam poténtiam expóscere non metúimus: quantôque fragílitas nostra vitiôrum óbice verberêtur perpéndere non valêmus; qui recedéndo à te, & per tot abrúpta gradiéndo facínorum, cæcitâtis peccâtum incúrrimus, & te, qui verum justítiæ lumen es, contemnéndo carúimus: assíste, quæsumus nunc, Trínitas incommutábilis Deus, famíliæ tuæ précibus exorâtus; cunctorúmque in hac hora vespertína súscipe vota, cunctorúmque pius crímina laxa: & ómnium facínorum labe detérsâ, cœléstis pátriæ cunctis præmia tribúere promíssa dignêris.

Pater noster.
Liberáti à malo. fol. 2.

Benedíctio.

PEtitiónes nostras supérna Divínitas súppleat, & desidéria nostra beatíssimi Mártyris sui N. intercessiône proficiat. ℟. Amen. Omnium précibus clemens audîtor assístat, & cunctôrum piácula bonitâte propítiâ absólvat. ℟. Amen. Sensus nostros nunc in bonis sibi adhærêre fáciat, & in futúro suôrum nos gáudiis jungat. ℟. Amen. Per.

Lauda. Státuit Dóminus supra petram pedes meos: & diréxit gressus meos; P. Et immîsit in os meum allelúia; Hymnum Deo nostro. Allelúia. ℣. Expéctans expectávi Dóminum, & inténdit mihi. P. Et immîsit. ℣. Glória, & honor. P. Et immîsit.
Orátio. Præsta. Hîc infrà.

Ad Matutînum.

Antíphona. Lábia mea, Dómine, apéries: & os meum annuntiábit laudem tuam. Psalmus 50. Reiterêtur Antíphona. Lábia.
Orátio. Exúltent Dómine. fol. 60.
Antíphona 1. Coronâvit eum Dóminus, & benedíxit: ℟. Diléxit illum, P. Et suprà multa múnera constítuet illum. ℣. Beâtus vir, qui timet Dóminum: in mandátis ejus cúpiet nimìs. P. Et diléxit illum. ℣. Glória, & honor. P. Et suprà.

Orátio.

COncêde, omnípotens Deus, ut sicut gloriosíssimus Martyr tuus N., per Christum Dóminum in Ecclésia devîcit virílitèr adversárium, in Christo Ecclésia déstruat inimîcum: ut pópulus fidélium ætérnam pacem & gáudium obtíneat, dùm ad te quoquè securitâtis conquîrit provéntum. ℟. Amen. Per misericórdiam.
Antíphona 2. Corônam glóriæ ponam super caput ejus, dicit Dóminus: P. Et índuam illum stolam cándidam; quia servâvit mandâta mea; P. Et propter nomen meum effûsus est sanguis ejus in terra. ℣. Potens in terra erit semen ejus: generátio rectôrum benedicêtur. P. Et índuam illum. ℣. Glória, & honor. P. Et propter nomen meum.

Orátio.

PRæsta nobis, Deus, ut beatíssimus Martyr tuus N., assíduum det patrocínium: ut ejus quoquè præclârum ássequi mereâmur exémplum; quem protectôrem sentiéntes impensíssimè, sequâmur fortíssimè præliántem. ℟. Amen. Per misericórdiam.
Antíphona 3. In paradíso deliciârum constítuam illum, dicit Dóminus; P. Quia servâvit mandâta mea, & legem meam diléxit. ℣. Manus enim mea auxiliábitur ei: & bráchium meum confortábit eum: P. Quia servâvit. ℣. Glória, & honor. P. Quia servâvit.

Orátio.

DOmine Deus, qui beatíssimo Mártyri tuo N., post patrâtam victóriam, concessísti regni poténtiam: circa nos, Omnípo-

potens, defensiônis tuæ pone custódiam; ut quibus regnándi felícitas non debêtur, delinquéndi ferocitâte sublátâ, in te requiescéndi secúritas conferâtur. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Responsórium. Ego sum lux mundi: qui séquitur me, non ámbulat in ténebris, P. Sed habêbit lucem vitæ, dicit Dóminus. ℣. Si quis vult post me venîre, ábneget semetípsum: & tollat crucem suam, & sequâtur me. P. Sed habêbit. ℣. Glória, & honor Patri. Reiterêtur Responsórium. Ego sum lux.

IN LAUDIBUS.

Ad Cánticum.

Antíphona. Lætor in sanctitâte tua: quóniam non est álius Deus quómodò Deus noster.

Cánticum. Confirmâtum est cor meum. folio. LXXXVI. Reiterêtur Antíphona. Lætor. ℣. Glória, & honor. P. Quóniam non est.

Ad Benedíctus.

Antíphona. Benedíctio Dómini in mercêdem justi festînat.

Cánticum. Benedíctus es Dómine. fol. 6. P. In mercêdem justi. ℣. Glória, & honor. P. In mercêdem. Benedicâmus Patrem, & Fílium, & Spíritum Sanctum: hymnum dicâmus, & superexaltêmus eum in sæcula sæculôrum. Amen. Reiterêtur Antíphona. Benedíctio Dómini.

Sonus. Fac mecum Deus signum in bono, Allelúia; ℣. Ut vídeant qui me odérunt, & confundántur: quóniam tu Deus adjuvísti me, & consolâtus es me. Allelúia.

Lauda. Laudâte Dóminum de cœlis Allelúia: laudâte eum in excélsis. Allelúia. Psalmus 148. Psalmus 149. Psalmus 150. P. Fac mecum Deus. ℣. Glória, & honor. P. Signum in bono. Allelúia.

Léctio libri Sapiéntiæ Salomônis. *Capít.* 18. ℟. Deo grátias.

Tetigit justum tentátio mortis, & commótio in erémo facta est multitúdinis: sed non diù permánsit ira tua. Próperans enim homo sinè queréla propugnâvit, próferens servitûtis suæ scutum, oratiônem, & per incénsum deprecatiônem allégans, réstitit iræ, & finem impósuit necessitáti, osténdens quóniam tuus est fámulus. Vicit autem turbas, non virtûte córporis, nec armatúrâ poténtiæ, sed verbo Dei vexatôrem projêcit, juraménta paréntum commémorans. Cùm enim jam catervátìm cecidíssent super altérutrum mórtui, inter stetit, & amputâvit ímpetum, & divìsit illam quæ ad vivos ducêbat viam. In veste enim podêris, quam habêbat, totus orbis terrârum, & paréntum magnália in quátuor ordínibus lápidum erant sculpta, & magnificéntia tua in diadémate cápitis illìus erat inscrípta. ℟. Amen.

Hymnus.

Deus tuôrum mílitum
Sors, & corôna, præmium,
Laudes canéntes Mártyris
Absólve nexum críminis.

Hic nempè mundi gáudia,
Et blandiménta nóxia
Cadûca ritè députans,
Pervênit ad cœléstia:

Pœnas cucúrrit fórtitèr,
Et sústulit virílitèr,
Pro te effúndens sánguinem
Ætérna dona póssidet.

Ob hoc precátu súpplici
Te póscimus piíssime;
In hoc triúmpho Mártyris,
Dimítte noxam sérvulis.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
In sempitérna sæcula. Amen.

Supplicátio. Orêmus Redemptôrem mundi. Quære retrò in Vésperis præcedéntibus.

Capítula.

Acceptábile Deo, nobis quoque convéniens est, ut álacres ac solémnes ad celebrándum tabernáculi glóriam conveniâmus, dilectíssimi fratres: ut dùm ultrîcis manûs reveréntèr depéndimus obsequêlam, copiôsam hauriâmus divínæ grátiæ opuléntiam.

Pater noster.

Liberáti à malo. fol. 2.

Lauda. In psaltério, & cíthara dicam: Allelúia, P. In psaltério decem chordârum dulcis sonus est. Allelúia, allelúia. ℣. Cantâte Dómino cánticum novum: quia mirabília fecit. P. In psaltério decem chordârum. ℣. Glória, & honor Patri. P. In psaltério decem chordârum.

Dicat Présbyter. Humiliâte vos benedictióni. Dóminus sit semper. ℟. Et cum Spíritu tuo.

Benedíctio.

Petitiónes nostras supérna Divínitas súppleat, & desidéria nostra beatíssimi

mi Mártyris sui N. intercessiône perficiat. ℟. Amen. Omnium précibus clemens audîtor adsístat, & cunctôrum piácula bonitâte propítiâ ábluat. ℟. Amen. Sensus nostros nunc in bonis sibi adhærêre fáciat, & in futúro suôrum nos gáudiis jungat. ℟. Amen. Per misericórdiam ipsîus &, &c.

In nómine Dómini. Fiat commemorátio.

Lauda. Ad annuntiándum manè misericórdiam tuam: & veritâtem tuam per noctem.

Orátio.

MAnè, Dómine, orátio nostra pervéniat ad te, quia suscepísti confractiônem fragilitâtis nostræ: concêde nobis diem istum jocúndum, & pacíficum, sine scándalo, sine mácula, sine ulla tentatiône; ut adveniéntes, ad vésperum te collaudêmus Regem ætérnum. ℟. Amen. Per misericórdiam. Fidélium ánimæ, ómnium defunctôrum, per misericórdiam Dei cum Christo sine fine requiéscant in pace. ℟. Deo grátias.

ALIUD OFFICIUM UNIUS MARTYRIS PONTIFICIS.

Ad Vésperos.

Lauda. Glória, & honôre coronásti eum Dómine: ℣. Glóriam, & magnum decôrem imposuísti super eum, P. Dómine.

Sonus. Fac mecum Deus signum in bono Allelúia; ℣. Ut vídeant qui me odérunt, & confundántur: quóniam tu Deus adjuvísti me, & consolâtus es me. P. Allelúia.

Antíphona. Oculus Dei aspéxit justum in bono, & elêgit illum ab humilitâte sua. Audîvit eum, & vocem ipsîus. ℣. Lex Dei ejus in corde ipsîus: & non supplantabúntur gressus ejus. P. Et elêgit illum ab humilitâte sua. Audîvit eum, & vocem ipsîus. ℣. Glória, & honor. P. Audîvit eum, & vocem ipsîus.

Lauda. Justus ut palma florêbit Allelúia: Sicut cedrus Líbani multiplicábitur. Allelúia, allelúia. P. Potens in terra erit semen sanctum ejus: ℣. Generátio rectôrum benedicêtur. P. Sicut cedrus Líbani. ℣. Glória, & honor. P. Sicut cedrus Líbani.

Hymnus. Insígnem Christi Mártyrem.

Supplicátio. Orêmus Redemptôrem mundi. fol. CLVI. & CLVII.

Capítula.

ADésto, Dómine, celebrántibus Ecclésiæ tuæ mystéria, quæ depéndunt in laudem N. Mártyris tui atque Pontíficis: sint grata in óculis tuis; neque frustrêmur in noctúrnis áctibus, qui gloriôsum Mártyrem tuum vespertínis officiis frequentâmus: sitque vita nostra devotióni sacræ non díssona; & qui honorífice recólimus Mártyrem, ipsîus vitæ teneâmus sanctíssimæ dignitâtem.

Pater noster.

Liberáti à malo. fol. 2.

Benedíctio.

PAtrocínio sancti sui N. atque Pontíficis preces nostras, & holocáusta Christus Dóminus cleméntèr custódiat. ℟. Amen. Ejus intercéssu postulatiónes nostras adténdat, & ab ómnibus peccátis purificátos custódiat; ℟. Amen. Ut pássio, quæ áffuit ad Glóriam, comitêtur nobis ad véniam. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Lauda. Státuit Dóminus supra. fol. CLVII.

Orátio.

INterveniénte beatíssimo Mártyre tuo N. atque Pontífice custódi nos, Dómine ab inimícis; dum aut certándi instántiam súmimus, aut perículi fóveam evitâmus: osténde mendáces, qui nos ódiis malígnis inféstant: & dùm máculas infigunt, tu benígnè emúndes. ℟. Amen. Per misericórdiam.

In nómine Dómini.

Ad Matutînum.

Antiphona. Lábia mea, Dómine, apéries: & os meum annuntiâbit laudem tuam. Psal. 50. Reiterêtur Antíphona. Lábia mea Dómine.

Orátio. Exúltent Dómine lábia nostra. folio. 60.

℟. Iste sanctus clamâvit, & Dóminus exaudîvit eum: P. Et ex ómnibus tribulatiónibus ejus liberâvit eum. ℣. Potens in terra erit semen ejus: generátio rectôrum benedicêtur. P. Et ex ómnibus.

Orátio. Interveniénte beatíssimo Mártyre tuo, ut hîc suprà.

Antíphona 2. Ego clamávi, quia exaudísti me Deus: inclína aurem tuam mihi, & exáudi verba mea. P. Custódi me, ut pupíllam óculi. Sub umbra alârum tuârum prótege me. ℣. Exáudi Deus oratiônem meam cùm tríbulor: à timôre inimíci líbera ánimam meam. P. Custódi me. ℣. Glória, & honor. P. Custódi.

Orátio.

CHriste, qui es Ecclésiæ tuæ caput, præsta: ut beâtus Martyr tuus N. in córpore Ecclésiæ constitûtus, qui tunc membra pro cápite dedit, nunc caput pro membris adhibêre non cesset: cápiti próximus re-

regat totum, & prótegat corpus, adimpéndens ubériùs, quo se exúltat obtinuísse felícius. ℟. Amen. Per.

Antíphona 3. Homo justus erit quasi flos agri, & redolêbit gratus odor ejus: P. Et omnis qui sperat in Deum laudâbit eum. ℣. Beâtus qui intélligit super egênum, & páuperem: in die mala liberâbit eum Dóminus. P. Et omnis qui sperat. ℣. Glória, & honor. P. Et omnis qui sperat.

Orátio.

DOmine Deus, beâtus Mártyr tuus N. vincat suis méritis nostra flagítia; qui non suis, sed divínis virtútibus sæviéntium pótuit superâre supplícia: & qui dudùm in illis vicit attrocitátibus impietâtem, in nobis ipsa manus tua malæ cupiditâtis súperet voluntâtem. ℟. Amen. Per misericórdiam.

℟. Justus justificêtur, & sanctus sanctificêtur P. Adhuc. Beâtus, qui lavit stolam suam: ut sit potéstas ejus in ligno vitæ. ℣. Et quicúmque vícerit, sic vestiêtur cándidâ veste, & non delêbo nomen ejus de libro vitæ. P. Adhùc. Beâtus. ℣. Glória, & honor. Reiterêtur ℟. Justus justificêtur.

IN LAUDIBUS.

Antíphona. Thronum glóriæ heréditans illi: dat votum optánti, & benedîcet annos justi.

Cánticum. Confirmâtum est cor meum. folio LXXXVI. Reiterêtur Antíphona. Thronum.

Ad Benedíctus.

Antíphona. Benedíctio Dómini mercêdem justi festînat.

Cánticum. Benedíctus es Dómine. fol. 6.

Reiterêtur Antíphona. Benedíctio Dómini.

Sonus. Séptiès in die laudem dixi tibi, Dómine Allelúia, allelúia, ℣. Super judícia justítiæ tuæ. Allelúia, allelúia.

Lauda. Laudâte Dóminum de cœlis Allelúia: Laudâte eum in excélsis. Allelúia. Psalmus 148.

Prophetîa. Justus si morte præoccupâtus. folio 53.

Hymnus. Deus tuôrum mílitum. folio CLVIII.

Supplicátio.

ORêmus Redemptôrem mundi Dóminum nostrum Jesum Christum, cum omni supplicatiône rogêmus; ut nos grátiâ ipsîus, & per intercessiônem sanctæ Maríæ Vírginis & Genitrîcis suæ, & per intercessiônem sancti N. Mártyris sui atque Pontíficis, nobis salûtem ánimæ, & córporis, & remissiônem ómnium nostrôrum peccatôrum propítius, & pacem nobis donâre dignêtur. ℟. Præsta ætérne omnípotens Deus. Kyrie, eléïson. ℟. Christe, eléïson. Kyrie, eléïson.

Capítula.

OMnípotens Deus, qui Mártyrem tuum N. atque Pontíficem de hóstibus triumphâre fecísti; eôdem intercedénte, rémove Ecclésiæ hostes; in Ecclésia auge credéntes: illi virtûte assíduâ repellántur; isti grátiâ indeféssâ multiplicéntur: ut tuam in Mártyre fortitúdinem advérsi séntiant, & favôrem subjécti cognóscant.

Pater noster.

Liberáti à malo. fol. 2.

Lauda. In psaltério, & cíthara dicam: Allelúia. P. In psaltério decem chordârum dulcis sonus est. Allelúia, allelúia. ℣. Cantâte Dómino cánticum novum: quia mirabília fecit. P. In psaltério decem chordârum. ℣. Glória, & honor. P. In psaltério decem chordârum.

Benedíctio. Patrocínio sancti sui N. Mártyris. fol. CXIX.

In nómine Dómini. Fiat commemorátio.

Lauda. Ad annuntiándum manè.

Orátio. Manè Dómine orátio nostra. folio CLIX.

SEQUUNTUR ALII VESPERTINI.

UNIUS MARTYRIS SIMPLICIS NOVEM LECTIONUM.

Ad Vésperos.

Lauda. Lucérna pédibus meis verbum tuum, P. Dómine, lumen sémitis meis. ℣. Voluntária oris mei cómproba Deus: & judícia tua doce me. P. Dómine, & lumen sémitis meis.

Sonus. Bénedic ánima mea Dóminum: qui sanat omnes languóres tuos; P. Et de intéritu vitam tuam. Allelúia. ℣. Qui corônat te in miseratiône & misericórdiâ: renovâbit sicut áquilæ juventûtem tuam. P. Et de intéritu.

Antíphona. Benè nuntiávi justítiam tuam in Ecclésia magna, P. Ecce lábia mea non prohíbui: Dómine, tu cognovísti. ℣. Expéctans expectávi Dóminum, & inténdit mihi. P. Ecce lábia mea. ℣. Glória, & honor. P. Ecce lábia mea.

Lauda. Beâtus vir. Allelúia. P. Qui implêvit.

vit Allelúia desidérium suum Allelúia. ℣. Benígnus vir qui miserêtur & cómmodat, dispônit sermónes suos in judício: quia in ætérnum non commovébitur. ℟. Qui implêvit. Allelúia. ℣. Glória, & honor. ℟. Desidérium suum. Allelúia.

Hymnus. Deus tuôrum mílitum.

Supplicátio. Orêmus Redemptôrem mundi. fol. CLVI.

Capítula.

GRátias tibi ágimus, omnípotens Deus, in quo nóvitèr ostendúntur spei fructus, quibus promeréndi fidúciam tam fortíssimi Mártyris tui N. præstâtur infatigábilis intercéssus: quò invíctus Christi tui miles officii sui non ímmemor, qui trádidit ánimam suam pro Christo, non cesset preces offérre pro pópulo Christiáno.

Pater noster.

Liberáti à malo. fol. 2.

Benedíctio.

CHristus Dóminus, qui Mártyri suo N. patiéndi cóntulit votum, patiéntiam nobis tríbuat contra omnes inlécebras vitiôrum: ℟. Amen. Et qui illi donâvit, perácta passiône, corônam; nobis cónferat, perácto luctámine mundi, gáudia promíssa. ℟. Amen. Ut qui hac die tanti Mártyris solémnia celebrâtis, cum eôdem post tránsitum conlocáti, in cœléstibus sédibus gaudeâtis. Per misericórdiam ipsîus Dei nostri, qui est benedíctus, & vivit, & ómnia regit in sæcula sæculôrum. ℟. Amen.

Dóminus sit sempèr. ℟. Et cum.

Lauda. Benefêcit Dóminus cum ánima ejus; ℟. Et apéruit illi jánuam fidei. Allelúia, allelúia. ℣. Lex Dei ejus in corde ipsîus: & non supplantabúntur gressus ejus. ℟. Et apéruit illi. ℣. Glória, & honor. ℟. Et apéruit.

Orátio.

PRæsta nobis, omnípotens Deus; ut beâtus N. Martyr tuus assíduum det patrocínium: ut ejus quoque præclârum ássequi mereâmur exémplum; & sentiéntes impensíssimè suffragántem, sequâmur fortíssimè præliántem. ℟. Amen. Per misericórdiam.

In nómine Dómini.

Ad Matutínum.

Antíphona. Laudâbit lingua mea justítias tuas, Deus meus. Psalmus 50.

Orátio.

LAudet te, Dómine, lingua nostra annuntiándo justítias tuas: & exúltent lábia nostra præcónio veritâtis: ut non dissolvántur vanilóquio falsitâtis: Sicque tibi confiténdo, remíssis crimínibus in te exultêmus; ut in congregatiône justôrum sacro ágmine decantántes, vitæ beátæ efficiâmur herédes. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 1. Iste homo in certámine fortis factus est; ℟. Et à persequéntibus liberâtus est: quóniam perseverâvit in innocéntia sua. ℣. Máxima est glória ejus in salutári tuo: glóriam & magnum decôrem impónes super eum. ℟. Et à persequéntibus. ℣. Glória, & honor. ℟. Et à persequéntibus.

Orátio. Præsta nobis omnípotens Deus. Ut hîc suprà.

Antíphona 2. Ecce intélliget puer meus, excélsus erit & sublîmis; ℟. Et ego suscípiam eum. ℣. Manus enim mea auxiliábitur ei: & bráchium meum confortâbit eum. ℟. Et ego. ℣. Glória, & honor. ℟. Et ego.

Orátio.

FAc nos, Dómine, beáti N. Mártyris tui sequi pedes: ut ejus muníti suffrágio, respuâmus falácias dæmonum; cujus instrúcti patrocínio, videâmus bona Dómini in regiône vivôrum. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 3. Ecce servus meus suscípiam eum: ℟. Eléctus meus complácuit sibi in illo ánima mea. ℣. Potens in terra erit semen ejus: generátio rectôrum benedicêtur. ℟. Eléctus meus. ℣. Glória, & honor. ℟. Complácuit sibi.

Orátio.

ÆTérnum nomen virtûtis tuæ, omnípotens Deus, orâmus: ut nos Mártyris tui N. & ómnium Sanctôrum méritis sócios fide pares, devotiône strénuos, passiône consímiles; & in resurrectiône felícium fácias coæquári. ℟. Amen. Per.

℟. Justus si morte præoccupâtus fúerit, ℟. Anima ejus in refrigério erit. ℣. In memória ætérna erit justus: obaudítu malo non timêbit. ℟. Anima ejus. ℣. Glória, & honor. ℟. Anima ejus.

IN LAUDIBUS.

Antíphona. Thronum glóriæ heréditans illi; dat votum optánti.

Cánticum. Confirmâtum est cor meum. folio LXXXVI.

℟. Thronum glóriæ. ℣. Glória, & honor. ℟. Dat votum optánti.

Ad Benedíctus.

Antíphona. Benedíctio Dómini in mercêdem justi festînat.

Cánticum. Benedíctus es Dómine. fol. 6.

Sonus. Séptiès in die laudem dixi tibi Dómine allelúia, allelúia, super judícia justítiæ tuæ. Allelúia, allelúia.

Lauda. Laudâte Dóminum de cœlis Allelúia: Laudâte eum in excélsis. Allelúia. Psalmus 148.

Prophetîa. Justus si morte præoccupâtus. fol. 53.

Hymnus. Deus tuôrum mílitum.

Supplicátio. Orêmus Redemptôrem. f. CLVI.

Capítula. Omnípotens Deus, qui Mártyrem tuum.

Lauda. In psaltério, & cítharâ.

Benedíctio. Christus Dóminus, qui Mártyri suo. fol. CLXI.

INCIPIT OFFICIUM
SIVE HISTORIA
PLURIMORUM MARTYRUM SEX CAPPARUM.

Ad Vésperos.

Lauda. Exórtum est in ténebris lumen rectis corde: P. Misêricors, & miserâtor, & justus Dóminus. ℣. Diréctam fecit viam justôrum, & præparâvit iter Sanctôrum. P. Misêricors.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Sonus. Justôrum ánimæ in manu Dei sunt, & non tanget illos torméntum mortis, Allelúia. ℣. Visi sunt in óculis insipiéntium mori: & æstimâta est malítia éxitus illôrum: illi autem sunt in pace. Allelúia.

Dóminus sit sempèr. ℟. Et cum.

Antíphona. Viri justi, germinâte sicut rosæ gérminant sub umbra montis; P. Et quasi lílium odôrem suavitâtis habête. ℣. Gaudête justi in Dómino: rectos decet collaudátio. P. Et quasi lílium. ℣. Glória, & honor. P. Et quasi lílium.

Dóminus sit sempèr. ℟. Et cum.

Lauda. Sánguinem Sanctôrum requîram, dicit Dóminus: P. Et habitâbo cum eis in regno meo. Allelúia, allelúia. ℣. Fidêlis Dóminus in verbis suis: & sanctus in ómnibus opéribus suis. P. Et habitâbo. ℣. Glória, & honor. P. Et habitâbo.

Hymnus.

Sanctôrum méritis ínclyta gáudia
Pangâmus sócii, gestâque fórtia:
Nam gliscit ánimus prómere cántibus
Victôrum genus óptimum.

Hi sunt quos rétinens mundus inhórruit:
Ipsum nam stérili flore per áridum
Sprevêre pénitùs, têque secúti sunt,
Rex Christe bone cœlitùs.

Hi pro te fúrias, atque ferócia
Calcárunt hóminum, sævâque vérbera:
Cessit his lácerans fórtitèr úngula,
Nec carpsit penetrália.

Cædúntur gládiis more bidéntium:
Non murmur résonat, non querimónia;
Sed corde tácito mens benè cónscia
Consérvat patiéntiam.

Quæ vox, quæ póterit lingua retéxere,
Quæ tu Martyribus múnera præparas?
Rubri nam flúido sánguine láureis
Ditántur benè fúlgidis.

Te summa Déitas, únaque póscimus,
Ut culpas ábluas, nóxia súbtrahas,
Des pacem fámulis, nobísque glóriam
Per cuncta tibi sæcula. Amen.

Supplicátio.

ORêmus Redemptôrem mundi Dóminum nostrum Jesum Christum, cum omni supplicatiône rogêmus; ut per grátiam ipsîus, & per intercessiônem Sanctæ Maríæ Vírginis, & Genitrîcis suæ, & per intercessiônem sanctôrum Mártyrum suôrum. N. N. nobis remissiônem peccatôrum, & pacem propítius donâre dignêtur. ℟. Præsta ætérne omnípotens Deus. Kyrie, eléïson. ℟. Christe, eléïson, Kyrie, eléïson.

Capítula.

CHriste, qui es Dei Patris indeficiens lumen, tibi hoc diéi vergéntis occíduo, & adveniéntis primórdio, in commemoratiônem sanctôrum Mártyrum tuôrum N. N. votívas fúndimus preces; fidélitèr exorántes: ut iísdem suffragántibus, famulôrum tuôrum concórdes, & pacíficas oratiónes ad vocem sacrificii vespertíni hymnis oblátas & cánticis, misêricors & placâtus acceptâre dignêris.

Pater noster.

Liberáti à malo. fol. 2.

Benedíctio.

MEritis Sanctôrum suôrum N. N. divîna píetas benedictiônem nobis impértiat. ℟. Amen. Preces nostras propitiâtus exáudiat. ℟. Amen. Ira sua occúrrat nobis in véniam, & mortem nostram commóveat in vitam. ℟. Amen.

Lauda. Gáudium sempitérnum super caput Sanctôrum; P. Laus & jocúnditas apprehén-

héndet eos. Allelúia, allelúia. ℣. Beáti, qui custódiunt judícium, & fáciunt justítiam in omni témpore. ℟. Laus & jocúnditas. ℣. Glória, & honor. ℟. Laus & jocúnditas.

Orátio.

MEménto nostrì, Dómine; & sicut beatíssimis sanctis tuis N.N. digna prǽmia reddis ita nostris parce, & miserêre peccátis: ut absolúti de prætéritis, mereâmur custódiam de futúris. ℟. Amen. Per.

In nómine Dómini.

SEQUUNTUR MATUTINI DE SANCTIS, VEL PLURIMORUM MARTYRUM PRÆCIPUIS, VEL SOLEMNIBUS.

Antíphona. Da nobis lætítiam salutâris tuì: spíritu principáli confirma nos Dómine. Psalmus 50.

Orátio.

REdde nobis, Dómine, lætítiam salutâris tuì, quam amísimus iníquè geréndo, & prætermísimus negligéndo: Tu ad eam nos révoca, & eam nobis restáura: ut, peccáto expúlso, succêdat justítia: &, mœstítiâ repúlsâ, adsit lætítia: Da, quæsumus, hanc jocunditâtem, ut pervenîre mereâmur ad ætérnam salûtem. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona. Justi epuléntur, & exúltent in conspéctu Dómini: ℟. Et delectêntur in lætítia. ℣. Salus autem justôrum à Dómino Deo est: in témpore opportúno, & in témpore tribulatiônis. ℟. Et delectêntur in lætítia. ℣. Glória, & honor. ℟. Et delectêntur.

Orátio. Meménto nostrì, Dómine. Ut hìc suprà.

Antíphona. Qui persequebántur justos, dimersísti, Dómine, in profúndum; ℟. Et in colúmna nubis dux eôrum fuísti. ℣. Quia tu Dómine suâvis, & mitis; & multæ misericórdiæ ómnibus invocántibus te. ℟. Et in colúmna. ℣. Glória, & honor. ℟. Et in colúmna nubis.

Orátio.

GAudium nostrum, & salus nostra, virtus, atque justítia, Dómine Deus omnípotens, fac nos, quæsumus, plácidâ tibi Sanctôrum sorte gaudêre: & illic laudes tuas rectôrum múnere pérpetìm decantâre. ℟. Amen.

Antíphona. Propè timéntes Deum, salutâre ipsìus, & super sanctos suos, ℟. Et in eos qui convertúntur ad ipsum. ℣. Fidêlis Dóminus in ómnibus verbis suis: & sanctus in ómnibus opéribus suis. ℟. Et in eos. ℣. Glória, & honor. ℟. Et in eos.

Orátio.

BEatissimôrum Mártyrum N.N. præsídiis animáti, fida ad Dóminum nostrum pergat orátio: ut quôrum in hoc sæculo gloriòsum celebrâmus triúmphum, eôrum in ætérnum précibus adjuvêmur. ℟. Amen. Per misericórdiam.

℟. Sancti, qui certâmen habuérunt pro fide, inimîcus in eis potestâtem non habêbit: quia clamavérunt unâ voce, dicéntes: ℟. Sanctus Deus, Sanctus fortis, excélsus, Sanctus, & immortâlis, miserêre nobis. ℣. Vidi in cœlo turbam magnam, quam dinumerâre nullus póterat: & clamábant voce magnâ, dicéntes: ℣. Sanctus Deus, Sanctus fortis. ℣. Glória, & honor. Reiterêtur Responsórium. Sancti.

IN LAUDIBUS.

Ad Cánticum.

Antíphona. Diligéntes te, Dómine, sicut sol in ortu suo respléndens, ita rútilant.

Cánticum Júdicum. *Capítulo* 5.

QUi spontè obtulístis de Israël ánimas vestras ad perículum, * benedícite Dóminum.

Audîte reges, percípite áuribus príncipes: * Ego sum, ego sum quæ Dómino canam, & psallam Dómino Deo Israël.

Dómine, cùm exíres de Seïr, * & transíres per regiónes Edom,

Terra mota est, * cœlìque ac nubes stillavérunt aquis.

Montes fluxérunt à fácie Dómini, * & Sínaï à fácie Dómini Dei Israël.

In diêbus Samgar filii Anath, in diêbus Jahel, quievérunt sémitæ: * & ingrediebántur per eas, ambulavérunt per calles dévios.

Cessavérunt fortes in Israël, & quievérunt: * donèc súrgeret Débbora, súrgeret mater in Israël.

Nova bella elêgit Dóminus, * & portas hóstium ipse subvértit.

Clypeus & hasta si apparúerint in quadragínta míllibus Israël. * Cor meum díligit príncipes Israël:

Qui própriâ voluntâte obtulístis vos discrímini, * benedícite Dóminum.

Qui ascénditis super niténtes ásinos, & sedêtis in judício, & ambulâtis in via, * loquímini. Ubi collísi sunt currus hóstium, & suffocâtus est exércitus,

Ibi narréntur justítiæ Dómini * & cleméntia in fortes Israël.
Tunc descéndit pópulus Dómini ad portas,* & obtínuit principâtum.
Surge, surge Débbora, surge, surge, lóquere cánticum: * surge Barac, & apprehénde captívos tuos, fili Abínoëm.
Salvátæ sunt relíquiæ pópuli, * Dóminus in fórtibus dimicâvit.
Ex Ephraïm delêbo eos in Amalec, * & post eum Bénjamin
In pópulos tuos, ò Amalec: de Machir príncipes descendérunt, * & de Zábulon qui exércitum dúcerent ad bellándum.
Duces Issachar fuêre cum Débbora, & Barach vestígia sunt secúti, * qui quasi in præceps ac in bárathrum se discrímini dedit:
Divíso contra se Ruben, * magnanimôrum repérta conténtio est.
Quarè hábitas inter duos términos, * ut áudias síbilos gregum?
Gath trans Jordânem quiescêbat, * & Dan vacâbat návibus:
Aser habitâbit in líttore maris, * & in pórtibus morabâtur.
Zábulon verò & Néphtalim obtulérunt ánimas suas morti * in regiône Cane.
Venérunt reges & pugnavérunt, pugnavérunt reges Chánaan in Thanach juxta aquas Magéddo, * & tamen nihil tulérunt prædántes.
De cœlo dimicâtum est contra eos: * stellæ manéntes in órdine & cursu suo, advérsùs Sísaram pugnavérunt.
Torrens Cison traxit cadávera eôrum, * torrens Cádumim, torrens Cison:
Concúlca ánimam robustôrum: * úngulæ equôrum cecidérunt, fugiéntibus ímpetum, & per præceps rugiéntibus fortíssimis hóstium.
Maledícite terræ Meroz, dixit Angelus Dómini: * maledícite habitatóribus ejus, quia non venérunt in auxílium Dómini, in adjutórium fortissimôrum ejus.
Benedícta inter mulíeres Jahel uxor Haber Cinæi, * benedicâtur in tabernáculo suo.
Aquam peténti lac dedit, * & in phíala príncipum óbtulit bútyrum.
Sinístram manum misit ad clavum, & déxteram ad fabrôrum málleos, * percussítque Sísaram quærens in cápite vúlneris locum, & tempus válidè pérforans.
Inter pedes ejus ruit: defécit, & mórtuus est: * ante pedes illîus volvebâtur, & jacêbat exánimis & miserábilis.
Per fenéstram respíciens, ululâbat mater: * & de cœnáculo loquebâtur, dicens:
Cur moréntur régredi currus ejus? * Quarè tardavérunt pedes quadrigârum illîus?
Una sapiéntior cæteris uxóribus ejus, * hæc sócrui verba respóndit:
Fórsitan nunc dívidet spólia, * & pulchérrima feminârum elígitur ei:
Vestes quoquè diversôrum colôrum Sísaræ tradéntur in prædam, * & supéllex vária ad ornánda colla congerúntur.
Sic péreant omnes inimíci tui, Dómine: * qui autem te díligunt, sicut sol in ortu resplendens, ita rútilent.
Glória, & honor Patri.
P. Diligéntes te, Dómine, sicut sol in ortu suo respléndens, ita rútilant.

Ad Benedíctus.

Antíphona. Sancti, & húmiles corde, spíritus & ánimæ justôrum, benedícite Dóminum.
Cánticum. Benedíctus es Dómine. fol. 6.
Reiterêtur Antíphona. Sancti.
Sonus. Salus justôrum à Dómino est: & salvâbit eos Allelúia, allelúia; ℣. Quia speravérunt in Deum vivum. P. Et salvâbit eos. Allelúia, allelúia.
Lauda. Laudâte Dóminum de cœlis Allelúia: Laudâte eum in excélsis. Allelúia. Psalmus 148.

Léctio libri Sapiéntiæ Salomônis. Capít. 5.
℟. Deo grátias.

JUsti in perpétuum vivent, & apud Dóminum est merces eôrum, & cogitátio illôrum apud Altíssimum. Ideò suscepérunt regnum decôris, & diadêma speciéi de manu Dómini: quóniam déxterâ suâ teget eos, & bráchio suo defendit illos. Tunc stabunt justi in magna constántia advérsùs eos qui se angustiavérunt, & qui abstulérunt labóres illôrum. Vidéntes turbabúntur terrôre horríbili, & mirabúntur in subitatiône insperátæ salútis, dicéntes inter se, pœniténtiam agéntes, & præ angústia spíritûs geméntes: Hi sunt quos aliquándò habúimus in risu, & in similitúdinem impropérii. Nos insensáti vitam illôrum æstimabâmus insániam, & finem illôrum sinè honôre: quómodò computáti sunt inter fílios Dei, & inter sanctos sors illôrum invénta est. ℟. Amen.

Hym-

Hymnus.

LAudes sanctôrum Mártyrum,
Quos sacra fecit pássio
Christi confórmes glóriæ,
Puris canâmus córdibus:
Quos de futúris præmiis
Secúros cœli mílites,
Nec mundi movit vánitas,
Nec terror fregit ímpius.
Non tenebrósi cárceres,
Onus cervícis férreum,
Non mánicæ, vel compédes
Méntium mutárunt gáudia.
Ætérni fontis étiam
Semel rigáti póculo,
Sitim præséntis témporis
Refrigerâbat Spíritus.
Negáto pane fórtius,
Non famem sentit sánctitas;
Quos pascit verbo sólito
Fide bibébant úberes.
Cordis probáto róbore,
Velántes tot moléstias
Agon suscêpit públicus
Vitam peténtes Mártyres.
Sic Sancti, quos non frégerant
Carcer, fames, & víncula,
Alacres in supplícia
Mundi vicérunt Príncipem.
Suum factôrem Dóminum
Christum secúti Mártyres,
Post ignes, cruces, gládios,
Ætérnis florent præmiis.
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
In sempitérna sæcula. Amen.

Supplicátio. Orêmus. fol. CLXII.

Capítula.

DEus, qui in ómnium Sanctôrum protectiône mirábilis, hunc diem præcipuôrum Mártyrum tuôrum N.N. consecrásti: quæsumus poténtiam tuam: & da Ecclésiæ tuæ cathólicæ de tantis gaudêre princípibus: ut illôrum sequi mereâmur piâ devotiône doctrînam; qui diléctos tibi greges tuo pane pavérunt: & qui tibi de tuo múnere placuérunt, eôrum précibus adjúti, mereâmur de præséntibus angústiis liberári.
Pater noster.
Liberáti. fol. 2.

Lauda. Respéxit eos cùm tribularéntur: Allelúia; P. Cùm exaudîret oratiónes eôrum. Allelúia, allelúia. ℣. Et clamavérunt justi ad Dóminum cùm tribularéntur: & de necessitátibus eôrum liberâvit eos. P. Cùm exaudîret. ℣. Glória. P. Cùm exaudîret.

Benedíctio. Méritis Sanctôrum. fol. CLXII.
In nómine Dómini.

Fiat commemorátio. Lauda. Ad annuntiándum.

Orátio. Manè Dómine. fol. CLIX.

OFFICIUM PLURIMORUM

MARTYRUM QUATUOR CAPPARUM.

Ad Vésperos.

Lauda. Exórtum est. fol. CLXII.

Sonus. Gaudête justi in Dómino: rectos decet collaudátio. Allelúia. ℣. Confitémini Dómino in cíthara: in psaltério decem chordârum psállite Deo. Allelúia, allelúia.
Dóminus sit. ℟. Et cum.

Antíphona. Sancti sicut rosæ gérminant per diem, P. Et velut germen olívæ per totam noctem. ℣. Beâta gens, cujus est Dóminus, Deus ejus; pópulus, quem elêgit in hereditâtem sibi. P. Et velut. ℣. Glória, & honor. P. Et velut.
Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Beáti mundo corde: P. Quóniam ipsi Deum vidébunt. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Beáti, qui custódiunt judícium, & fáciunt justítiam in omni témpore. P. Quóniam ipsi. ℣. Glória, & honor. P. Quóniam.

Hymnus. Sanctôrum méritis.

Supplicátio. Orêmus. fol. CLXII.

Capítula.

DEus, Sanctôrum ómnium gloriôsa, & copiôsa misericórdia, exáudi súpplicem tibi plebem, per sanctôrum Mártyrum tuôrum N.N. à te suffrágia postulántem: rege nos per altérnas témporum vices, & díspares diêrum, ac nóctium successiónes pari protectiône custódi: ut adjúti sanctôrum præcipuôrum Mártyrum tuôrum N.N. précibus; qui diem hunc per misericórdiam tuam prósperum dúximus; noctem quoquè hanc plácidam tibi, animârum, & córporum puritâte ducâmus.
Pater noster.
Liberáti. fol. 2.

Benedíctio.

SAnctôrum præcipuôrum Mártyrum suôrum N.N. nos Dóminus múniat patrocínio, & éxpiet à peccáto. ℟. Amen. Illôrum nos efficiat suffragatiône felíces; quorum

rum nunc sumus solemnitátibus obsequéntes. ℟. Amen. Et cum illis páritèr mereâmur íngredi cælum; quorum nunc in terra celebrâmus triúmphum. ℟. Amen. Per.

Lauda. Gáudium sempitérnum. fol. CLXII.

Orátio.

Deus, qui sanctôrum Mártyrum tuôrum N.N. méritis agnósceris esse mirábilis: esto placábilis excéssibus nostris, & auxiliâtor in ómnibus opportúnis: sitque honor virtûtis tuæ, quòd gloríficas sanctos, & grátia, quòd justíficas ímpios. ℟. Amen. Per. In nómine Dómini.

Ad Matutînum.

Antíphona. Da nobis lætítiam salutâris tui: & spíritu principáli confirma nos Dómine. Psalmus 50. Reiterêtur. Da nobis.

Orátio. Redde nobis. fol. CLXIII.

Antíphona 1. Sanctis tuis, Dómine magna erat lux; P. Eò quòd ignem uréntem, colúmnam lucis habuérunt in nocte. ℣. Invocábant Dóminum, & ipse exaudiêbat eos: in colúmna nubis loquebâtur ad eos. P. Eò quòd. ℣. Glória, & honor. P. Eò quòd.

Orátio. Deus, qui Sanctôrum. Ut hîc suprà. Dóminus sit. ℟. Et cum.

Antíphona 2. Quanta malignâtus est inimîcus in sanctis tuis. Et gloriáti sunt omnes qui te odérunt, in médio átrii tui. P. Eleva manum tuam, Dómine, in supérbia eôrum in fine. ℣. Incendérunt igni sanctuárium tuum: in terra polluérunt tabernáculum nóminis tui. P. Et gloriáti sunt. ℣. Glória, & honor. P. Eleva manum.

Orátio.

Deus, qui virtûtem Sanctis, & sanctimóniæ ornaménta largîris: hanc Ecclésiam honóres Martyribus tuis N.N. exhibéntem, sanctitâtis perórna insígnibus: ut qui gloriántur victóres triúmpho extâre Mártyres, sic ætérnis Sanctôrum tuôrum felicitátibus copuléntur. ℟. Amen. Per.

Antíphona 3. Sancti tui Dómine P. Quasi oves exultavérunt, glorificántes te: ℣. Quia liberásti eos. P. Dómine, in lúmine vultûs tui ambulábunt, & in nómine tuo exaltabúntur. P. Quasi. ℣. Glória, &. P. Quia liberásti.

Orátio.

Sanctos tuos, Dómine, Mártyres N.N. virtûte tuæ déxteræ fultos, invícto agône certásse recólimus; undè eôrum memórias venerâmur páritèr & orâmus: ut sicut illústres eos tui nóminis conféssio præbuit, ita nostri sedulitâte obséquii, dignéntur júgiter nobis adésse patróni. ℟. Amen. Per.

℟. Beáti, qui habent partem in prima resurrectiône: in eis secúnda mors non habêbit potestâtem. ℣. Beáti, qui persecutiônem patiúntur propter justítiam: quóniam ipsôrum est regnum cœlôrum. P. In eis secúnda mors. ℣. Glória, & honor. Reiterêtur Responsórium. Beáti.

IN LAUDIBUS.

Ad Cánticum.

Antíphona. Omnes sancti in manu Dei sunt: & qui appropínquant pédibus ejus, accípient de doctrína ipsîus.

Cánticum Deuteronómii. *Capítulo 33.*

Dominus de Sina venit, * & de Seir ortus est nobis:

Appáruit de monte Pharan, * & cum eo sanctôrum míllia.

In déxtera ejus ígnea lex. * Diléxit pópulos,

Omnes sancti in manu ejus sunt: * & qui appropínquant pédibus ejus, accípient de doctrína ipsîus.

Legem præcêpit nobis Móyses, * hereditâtem multitúdinis Jacob.

Erit apud rectíssimum rex, * congregátis princípibus pópuli cum tríbubus Israël.

Vivat Ruben, & non moriâtur, * & sit parvus in número.

Audi Dómine vocem Judæ, * & ad pópulum suum intróduc eum:

Manus ejus pugnavérunt pro eo, * & adjûtor illîus contra adversários ejus erit.

Perféctio tua, & doctrîna tua * Levi viro sancto tuo,

Quem probásti in tentatiône, * & judicásti ad aquas contradictiônis.

Qui dixit patri suo, & matri: Nescio vos; * & frátribus suis: Ignôro illos: & nesciérunt filios suos.

Hi custodiérunt elóquium tuum, & præcéptum servavérunt, * judícia tua ò Jacob, & legem tuam ò Israël:

Ponent thymíama in furôre tuo, & holocáustum super altâre tuum.

Bénedic Dómine fortitúdini ejus, * & ópera mánuum illîus súscipe.

Pércute dorsa inimicôrum ejus: * & qui odérunt eum, non consúrgant.

Amantíssimus Dómini Bénjamin habitábit confidéntèr in eo: * & quasi in thálamo totâ die morábitur, inter húmeros illîus requiéscet.

Be-

Benedicat Dóminus terram Joseph,* de pomis cœli, & rore, atque abysso subjacénte. De pomis frúctuum solis ac lunæ:
Vértice antiquôrum móntium, de pomis polôrum æternôrum: * & de frúctibus terræ, & plenitúdine ejus.
Benedíctio illìus qui appáruit in rubo, véniat super caput Joseph, * & super vérticem nazaræi inter fratres suos.
Quasi primogénita tauri pulchritûdo ejus, córnua rhinocerôtis córnua ipsìus: * in ipsis ventilâbit gentes usquè ad términos terræ:
Hæ sunt multitúdines Ephraïm: * & hæc míllia Manásse.
Lætâre Zábulon in éxitu tuo, * & Issachar in tabernáculo tuo.
Pópulos ad montem vocábunt: * ibi immolábunt víctimas justítiæ.
Qui inundatiònem maris quasi lac sugent,* & thesáuros abscónditos arenârum.
Benedíctus ille in latitúdine Gad: * quasi leo requiêvit, cepit bráchium ac vérticem.
Et vidit principâtum suum, * quòd in parte doctôrum esset repósitus:
Qui fuit cum princípibus pópuli,* & fecit justítias Dómini, & judícium suum cum Israël.
Dan cátulus leônis, * fluet lárgitèr de Basan.
Néphtalim abundántiâ perfruêtur, & plenus erit benedictiône Dómini: * mare & merídiem possidêbit.
Benedíctus in filiis Aser, * sit placens in frátribus suis,
Tingat in óleo pedem suum: * ferrum & æs calceaméntum ejus.
Sicut dies juventûtis tuæ, * ita & senéctus tua.
Non est álius ut Deus fortíssimus: * accénsor cœli auxiliâtor tuus.
Magnificéntiæ ejus discúrrunt nubes, habitácula ejus sursùm, * & subtèr bráchia sempitérna: ejíciet à facie tua inimìcum, dicétque: Contérere.
Habitâbit Israël confidéntèr, & solus: * óculi Jacob in terra fruménti & vini, cœlìque caligábunt rore.
Beâtus tu Israël: * quis símilis tibi pópule, qui salvâris à Dómino?
Scutum auxílii tui: * & gládius glóriæ tuæ:
Negábunt te inimíci tui, * & tu eôrum colla calcâbis.
P. Et qui appropínquant pédibus ejus, accípient de doctrína ipsìus. Glória, & honor.
P. Et qui appropínquant.

Orátio.

VEnísse te Dóminum cum Sanctôrum míllibus, & ventûrum Prophetârum vaticíniis audiéntes, expóscimus: ut, qui te ad redemptiônem mundi venísse jam crédimus, ventûrum quoquè ad judícium, purgátis córdibus præstolêmur: ut, quia in manu tua Sanctòrum multitûdo consístit, in remédio pietàtis tuæ réditus à te peccántium cumulêtur: quálitèr adpropinquántes pédibus tuis, satiêmur sempèr doctríná íntimæ visiônis. ℟. Amen. Per.

Ad Benedíctus.

Antíphona. Sancti & húmiles corde, spíritus & ánimæ justòrum, benedícite Dóminum.
Cánticum. Benedíctus es. fol. 6.
Sonus. Via justôrum régia facta est Allelúia. Iter sanctòrum præparâtum est. Allelúia, allelúia, ℣. Allelúia. Hìc est cívitas, & salvátio justôrum. Pone murum, & juxtà murum congregatiónes Sanctôrum. Allelúia.
Lauda. Laudâte Dóminum de cœlis Allelúia: Laudâte eum in excélsis. Allelúia.
Psalmus 148.
Léctio libri Sapiéntiæ Salomônis. *Capít.* 3.
℟. Deo grátias.

JUstôrum ánimæ in manu Dei sunt, & non tanget illos torméntum mortis. Visi sunt óculis insipiéntium mori: & æstimâta est malítia éxitus illôrum; & ab itínere justo abiérunt in extermínium: & quod à nobis est iter extermínii: illi autem sunt in pace. Et si coràm homínibus torménta passi sunt, spes illôrum immortalitâte plena est. In paucis vexáti, & in multis benè disponéntur: quóniam Deus tentâvit illos, & invênit eos dignos se. Tamquàm aurum in fornâce probâvit illos, & quasi holocáusti hóstiam accêpit illos, & in témpore erit respéctus illôrum. Fulgébunt justi, & tamquàm scintíllæ in arundinéto discúrrunt. Judicábunt natiónes, & dominabúntur pópulis, & regnâbit illôrum Dóminus in perpétuum. ℟. Amen.

Hymnus.

REx gloriôse Mártyrum,
Corôna confiténtium;
Qui respuéntes térrea
Perdûcis ad Cœléstia.
Aurem benígnam prótinùs
Appône nostris vócibus:
Trophéa sacra pángimus:
Ignósce quod delínquimus.

Tu

Tu vincis in Martyribus,
Parcéndo confessóribus:
Tu vince nostra crímina,
Donándo indulgéntiam.
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
In sempitérna sæcula. Amen.

Supplicátio. Orêmus. fol. CLXII.

Capítula.

DEus, qui beatôrum tuôrum N.N. Mártyrum solícitus custos, & amplíficus remunerâtor exístis: hanc plebem nostram agónibus congaudéntem, inténde clemens, & da síngulis quod poscunt, qui Sanctis tribuísti de hoste triúmphum: ut quos per carnis mortem tibi placuísse memínimus, patrónos apud te sempèr strénuos habeâmus.

Pater noster.

Liberáti. fol. 2.

Lauda. Gáudium sempitérnum super caput Sanctôrum: P. Laus, & jocúnditas apprehéndit eos. Allelúia, allelúia. ℣. Beáti, qui custódiunt judícium, & fáciunt justítiam in omni témpore. P. Laus. ℣. Glória, & honor. P. Laus.

Benedíctio. Sanctôrum præcipuôrum. folio CLXV.

In nómine.

Commemorátio. Lauda. Ad annuntiándum.

Orátio. Manè Dómine. fol. CLIX.

INCIPIT OFFICIUM PLURIMORUM MARTYRUM DUARUM CAPPARUM VEL NOVEM LECTIONUM.

Ad Vésperos.

Lauda. Exórtum est. fol. CLXII.

Sonus. Allelúia. Justi in perpétuum vivent Allelúia, ℣. Et apud Dóminum est merces eôrum. Allelúia, allelúia.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Antíphona. Sanctôrum ossa germinábunt de loco suo; P. Et nómina eôrum sicut lília munda florébunt. ℣. Plantáti in domo Dómini, in átriis domûs Dei nostri. P. Et nómina. ℣. Glória. P. Et nómina.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Invocábant Dóminum, & ipse exaudiêbat eos: P. In colúmna nubis loquebâtur ad eos. Allelúia, allelúia. ℣. Et clamavérunt justi ad Dóminum cùm tribularéntur: & de necessitátibus eôrum liberâvit eos. P. In colúmna. ℣. Glória, &. P. In colúmna.

Hymnus. Sanctôrum méritis.

Supplicátio. Orêmus. fol. CLXII.

Capítula.

SAncte Dómine, in cujus honôre Mártyrum tuôrum N.N. piâ confessiône lætâmur: orâmus te, & quæsumus; ut qui propter David servum tuum, Christi tui fáciem non avértis, propter nos fámulos tuos, Sanctôrum Mártyrum tuôrum N.N. suffrágia non retárdes.

Pater noster.

Liberáti. fol. 2.

Benedíctio.

BEnedîcat vos Dóminus intercéssu sanctôrum Mártyrum suôrum N.N., & dexterâ suâ protéctos custodîre dignêtur. ℟. Amen.
Líberet vos eôrum méritis à cunctis vitæ præséntis illécebris; & grátiam Sancti Spíritûs infúndat in córdibus vestris. ℟. Amen.
Auferat à vobis omnes máculas delictôrum; & perdûcat vos ad splendôrem ómnium Sanctôrum suôrum. ℟. Amen. Per.

Lauda. Respéxit eos cùm tribularéntur Allelúia. P. Cùm exaudîret oratiónes eôrum. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Et clamavérunt justi ad Dóminum cùm tribularéntur: & de necessitátibus eôrum liberâvit eos. P. Cùm. ℣. Glória, & honor. P. Cùm.

Orátio.

COnfiténtes tibi, Dómine, in ómnibus opéribus tuis, te benedícent in Sanctis: Te quæsumus, ut nos Mártyrum tuôrum N.N. intercessiône sanctífices, & perfectiône corónes. ℟. Amen. Per.

In nómine.

Ad Matutînum.

Da nobis lætítiam. Psalmus 50.

Orátio. Redde nobis Dómine. fol. CLXIII.

Antíphona 1. Palmæ fuérunt in mánibus Sanctôrum: & mágno clamôre dicébant: P. Salus Deo nostro, qui sedet super thronum, & Agno. ℣. Et adjuvâbit eos Dóminus, & liberâbit eos: qui speravérunt in eo. P. Et magno clamôre. ℣. Glória, & honor. P. Salus Deo nostro.

Orátio. Confiténtes tibi Dómine. Quære retrò hìc in Vésperis præcedéntibus.

Antíphona 2. Florête Sancti sicut rosa plantâta super aquas, P. Et quasi lílium date odôrem suavitâtis. ℣. Plantáti in domo Dómini, in átriis domûs Dei nostri. P. Et quasi lílium. ℣. Glória, & honor. P. Et quasi lílium.

Orá-

Orátio.

EXultátio sanctôrum tuôrum N.N. Mártyrum, Dómine Deus Sancte, quæsumus, te requiréntes, & invocántes exáudi; & hæc nobis múnere pietâtis attríbue: ut dùm litâmus triúmphis Mártyrum, salvêmur suffrágiis Sanctôrum. ℟. Amen. Per.

Antíphona 3. Fílius Dei lætâtus est super justos; & in paradíso delitiârum constítuit illos. ℣. Et clamavérunt justi ad Dóminum cùm tribularéntur: & de necessitátibus eôrum liberâvit eos. P. Et in paradíso. ℣. Glória, & honor. P. Et in.

Orátio.

REdime, Dómine, in te sperántium ánimas nostras: & quia servos tuos nos esse confidimus, Amicôrum tuôrum suffrágiis commendâmur: nec unquam eôrum auxílio deserâmur; quorum nunc te précibus annúere felícitèr gratulâmur. ℟. Amen. Per.

℟. Sancti, qui per fidem vicérunt regna, operáti sunt justítiam, adépti sunt repromissiónes, extinxérunt ímpetum ignis, fugavérunt áciem gládii, fortes facti sunt in bello, ℣. Obturavérunt ora leônum, convaluérunt de infirmitâte sua. P. Et fortes. ℣. Glória, & honor. Reiterêtur Responsórium. Sancti.

IN LAUDIBUS.

Ad Cánticum.

Antíphona. Gloriôsus Dóminus in Sanctis, gloriôsus, & mirábilis.

Cánticum. Cantêmus Dómino. fol. LXXXIII.

Antíphona. Gloriôsus Dóminus in Sanctis ejus.

Ad Benedíctus.

Antíphona. Sancti & húmiles corde, spíritus & ánimæ justôrum, benedícite Dóminum.

Cánticum. Benedíctus. fol. 6.

Antíphona. Sancti & húmiles corde.

Sonus. Via justôrum facta est, allelúia: Iter Sanctôrum præparâtum est. Allelúia, allelúia. ℣. Hîc est cívitas, & salvátio justôrum. Pone murum, & juxta murum congregatiónes Sanctôrum. Iter Sanctôrum præparâtum est. Allelúia, allelúia.

Lauda. Laudâte Dóminum de cœlis Allelúia: laudâte eum in excélsis. Allelúia. Psalmus 148. P. Iter Sanctôrum præparâtum est. Allelúia.

Prophetîa. Justôrum ánimæ.

Hymnus. Rex gloriôse.

Supplicátio. Orêmus Redemptôrem.

Capítula. Deus, qui beatôrum Mártyrum.

Benedíctio. Benedîcat vos Dóminus. folio CLXV. LXVI. LXVII. LXVIII.

In nómine Dómini.

Fiat commemorátio. Antíphona. Ad annuntiándum.

Orátio. Manè Dómine. fol. CLIX.

INCIPIT HISTORIA

UNIUS CONFESSORIS PONTIFICIS PRÆCIPUI.

Ad Vésperos.

Lauda. Confessiônem, & decôrem induísti: P. Amíctus sicut lumen vestiméntum. ℣. Conféssio & spes in conspéctu ejus: sánctitas & magnificéntia in sanctitâte ejus. P. Amíctus sicut lumen.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Sonus. Confitêbor tibi Dómine in toto corde meo: narrâbo mirabília tua. Allelúia. ℣. Lætâbor & exultâbo in te Dómine: psallam nómini tuo Altíssime. Allelúia.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Antíphona. Confitêbor tibi Dómine in toto corde meo: P. In consílio justôrum, & congregatiône. ℣. Adorâbo ad templum sanctum tuum, & confitêbor nómini tuo. P. In consílio. ℣. Glória, & honor. P. In consílio.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Confitêbor tibi Dómine rex Allelúia: P. Et collaudâbo Deum salvatôrem meum. Allelúia, allelúia. ℣. In conspéctu Angelôrum psallam tibi: adorâbo ad templum sanctum tuum, & confitêbor nómini tuo. P. Et collaudâbo. ℣. Glória, & honor. P. Et collaudâbo.

Hymnus.

SUmme Conféssor, sacer, & sacérdos,
Témporum metas rota torquet anni;
Tempus est nobis tibi consecrâtum
Pángere festum.

Præsul insígnis, meritísque clare,
Te sacra Cleri, populîque turba
Corde prostráti, pietâte multâ
Vérnula Patrem.

Vota cunctôrum rélegas in aula
Regis ætérni: fóveas utrúmque
Ordinem; cujus pius extitísti
Pastor in urbe.

Quéstubus cunctis réferunt geméntes;
Gestis culpârum, lachrymísque pandunt

Péssimæ mentis, animæque nigræ
Crímina dira.
Dignâque pœna révocat in ora
Nostra, cùm dira míseros perúrget
Péndere mundo, variánte facta
Cœlitùs irâ.
Tu procùl casus próhibe tonántis:
Pelle peccâta, ténua furôrem:
Pestis & morbus, pétimus, recédant,
Sóspite cive.
Móribus cultis moderâre vitam,
Conférque sudam, placidámque mentem:
Corda virtûtum meditèntur alma
Múnera Christi.
Sancte, tu præbe, quótièns rogâris,
Prófluos fructus, pluviásque largas:
Crédimus, cuncta, Dómino favénte,
Te dare posse.
Crédimus Christum prétium labôrum,
Præmium justum stúdiis dedísse;
A quibus per artus étiam solútos
Morte, beâris.
Glóriam Christo pátulo canâmus
Ore præstánti sibi serviénti;
Tantâ qui pollet Deitâte simplex,
Trinus & Unus. Amen.

Supplicátio.

ORêmus Redemptôrem mundi Dóminum nostrum Jesum Christum, cum omni supplicatiône rogêmus; ut per grátiam ipsîus, & per intercessiònem Sanctæ Maríæ vírginis & genitrìcis suæ, & sancti N. Epíscopi & Confessôris, nobis salûtem ánimæ, & córporis, & remissiònem peccatórum, & pacem propítius donâre dignêtur. ℟. Præsta ætérne omnípotens Deus. Kyrie eléïson. ℟. Christe eléïson. Kyrie eléïson.

Capítula.

TU Patérnæ Divinitâtis consors, & Unigéniti connéxe Sancte Spíritus, tuam quæsumus, in hæc sacrifícia vespertína appône cleméntiam: Ut plebs, quæ tuum honôrat Confessôrem, famulántèr te quæsumus, séntiat in benefíciis largitôrem, & sua quisque vota se obtinuísse congáudeat; dùm Confessôris sui atque Pontíficis N. recúrsis festivitátibus célebrat Natâlem.

Pater noster.

Liberáti. fol. 2.

Benedíctio.

PEr intervéntum beatíssimi Antístitis & Confessôris sui N. benedíctio Dómini largíssima véniat super vos. ℟. Amen. Oratiónibus vestris accómmodet aurem, & petitiònum vestrârum propítius exáudiat precem. ℟. Amen. Viam salûtis, ipso intercedénte, in hujus vitæ cursu præambulêmus; ut ad culmen regni cœléstis omnes illæsi perveniâmus. ℟. Amen. Per.

Lauda. Germinábunt ossa tua quasi sálices Allelúia, P. Juxta fluéntes aquas. Allelúia, allelúia. ℣. Et erit tamquàm lignum, quod transplantâtum est. P. Quasi sálices. ℣. Glória, & honor. P. Juxta.

Orátio.

DOmine Deus, qui beatíssimo Confessóri tuo atque Pontífici N. dedísti, ut caro ejus requiésceret, & pro nóminis confessiône corônam justítiæ cónsequi posset: da nobis míseris, ut qui confessiônis méritum non habêmus, ejus précibus & méritis vindíctam scélerum evadâmus: & sicut caro ejus in inférno non est derelícta, sed à corruptiône críminum líbera, spirítui pòst sociâta cum Sanctis erit in glória; ita nos peccatóres, ut ad te veniâmus, Redémptor críminum jube. ℟. Amen. Per misericórdiam.

In nómine. Fiat commemorátio.

Antíphona. Véspere, manè, & merídie te laudâmus Dómine.

Orátio.

DOmine Deus omnípotens, qui véspere & manè & merídie unum diem vocári jussísti; & ut sol agnósceret occásum suum imperásti: áperi, quæsumus, ténebras córdium nostrôrum; ut, te radiánte, cognoscâmus te Deum verum & lumen ætérnum. ℟. Amen. Per misericórdiam.

In nómine Dómini.

SEQUITUR MATUTINUM

UNIUS PRÆCIPUI CONFESSORIS ET PONTIFICIS.

Antíphona. Lábia mea Dómine apéries: & os meum annuntiâbit laudem tuam. Psalm. 50.
Reiterêtur. Lábia mea Dómine.

Orátio.

LAudet te, Dómine, lingua nostra, annuntiándo justítias tuas: & exúltent lábia nostra præcónio veritâtis, ut non dissolvántur vanilóquio falsitâtis: Ut qui tibi confiténdo, remíssis crimínibus, in te exultâmus; in congregatiône justôrum, sacro ágmine decantántes, vitæ beátæ efficiâmur herédes. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona I. Caro mea requiéscet in spe. P. Quóniam non derelínques ánimam meam in inférno: nec dabis sanctum tuum vidêre cor-

corruptiônem. ℣. Notas mihi fecísti vias vitæ, & implêbis me lætítiâ cum vultu tuo: delectatiónes in déxtera tua usquè in finem: ℟. Quóniam non derelínques. ℣. Glória, & honor. ℟. Nec dabis sanctum tuum.

Orátio.

DOmine Deus, qui beatíssimo Confessóri tuo atque Pontífici N. dedísti, ut caro ejus requiésceret, & pro nóminis confessiône corônam justítiæ cónsequi posset: da nobis míseris, ut qui confessiônis méritum non habêmus, ejus précibus & méritis vindíctam scélerum evadâmus: & sicut caro ejus in inférno non est derelícta, sed à corruptiône críminum líbera, spirítui pòst sociâta cum Sanctis erit in glória; ita nos peccatóres, ut ad te veniâmus, Redémptor críminum jube. ℟. Amen. Per.

Antíphona 2. Custodísti corpus meum ab omni pollutiône: ℟. Odor tuus, Dómine, concupiscéntias in me excitâvit ætérnas. ℣. Quóniam tu illúminas lucérnam meam Dómine: & dixi: Illúmina ténebras meas. ℟. Odor tuus Dómine. ℣. Glória, & honor. ℟. Odor tuus.

Orátio.

CHriste Jesu Dei Fílius, qui custodísti corpus beatíssimi Confessôris tui atque Pontíficis N. ab omni pollutiône; in quo odor tui múneris concupiscéntias excitâvit ætérnas: éxcita in nos talem charitâtis tuæ amôrem, quo voluptátes superêmus carnáles; & sic vivâmus, ut non futúras veniâmus in pœnas: ut qui ultiônem merêmur proméritam; beatitúdinis regnum consequâmur intercessiónibus sanctis. ℟. Amen. Per.

Antíphona 3. Fácies tua tamquàm aqua munda illuminábitur: ℟. Vultus autem tuus sicut lúcifer oriêtur à meridiánâ parte; germinâbit tibi vitam. ℣. Non det in commotiônem pedem tuum: neque obdórmiet, qui custôdit te. ℟. Vultus. ℣. Glória. ℟. Vultus.

Orátio.

ÆTérne omnípotens Deus, qui sanctum Pontíficem & Confessôrem tuum N., cujus nunc præsénti festivitâte gaudêmus, itâ pro nómine tuo fórtitèr mundi fallácias repugnâre fecísti, ut nihil præsénti sæculo, tuo magno præférret amóri; nobis quoquè peccatóribus fámulis tuis, ejus concêde précibus; ut nullis impedíti adversitátibus inimíci, ad te Dóminum properâre festinêmus invícti. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam, &c.

Responsórium. Ecce Dómine in toto corde suo te solum Conféssor tuus N. confitêtur & credit; dùm concéptum amôrem tuæ fidei confiténdo narrat, & mirabília tua de toto corde pronúntiat; ut credéntes vitam habeâmus in illo, ℟. In quo ille per confessiônem méruit invenîre mercêdem. ℣. Lætâre ergo, & exultâre nos fac in te júgitèr, & evidéntèr: ut in te habeâmus post discrímina réquiem. ℟. In quo ille. ℣. Glória, & honor. Reiterêtur Responsórium. Ecce.

Orátio.

MIrábilis in Sanctis tuis, Dómine virtûtum, exáudi súpplices tuos, & peccatóribus nobis beatíssimi Confessôris tui atque Pontíficis N. patrocínia largîre, & charitâtis perpétuæ ubertâtem attríbue. Ille corônam virtûtis méruit; nos ejus suffrágiis, te donánte, véniam críminum, & pacem perpétuæ charitâtis cónsequi mereâmur. ℟. Amen. Per misericórdiam.

IN LAUDIBUS.

Ad Cánticum.

Antíphona. Confitêbor tibi Dómine: quia liberásti me à rugiéntibus, parátis ad escam, & de manu quæréntium ánimam meam.

Cánticum Ecclesiástici. *Capítulo* 51.

COnfitêbor tibi Dómine Rex, * & collaudâbo te Deum salvatôrem meum.

Confitêbor nómini tuo magno: * quóniam adjûtor & protéctor factus es mihi,

Et liberásti ánimam meam à perditiône, * & à láqueo linguæ iníquæ, & à lábiis operántium mendácium,

Et contra assisténtes factus es mihi adjûtor.* Et liberásti me secúndùm multitúdinem misericórdiæ nóminis tui

A rugiéntibus, parátis ad escam, * & de manu quæréntium ánimam, & de portis tribulatiônis quæ circúmdedit me:

A pressúra flammæ quæ circúmdedit me, * & in médio ignis non æstuávi:

De altitúdine ventris ínferi, & lingua iníqua, & à verbo mendácii, * à rege injústo, & à lingua injústa:

Laudâbit usque ad mortem ánima Dóminum, * & vita mea in inférno appropínquans erat in inférno deórsùm.

Circumdedérunt me úndiquè & non erat qui adjuvâret. * Respíciens eram ad adjutórium meum, & non erat.

Memorâtus sum misericórdiæ tuæ Dómine,* & operatiônis tuæ, quæ à sæculo sunt:
Quóniam éruis sustinéntes te, * & líberas eos de mánibus géntium.
Exaltásti in terra habitatiônem meam, * & pro mórtuo defléndo deprecâtus sum.
Invocávi Dóminum patrem Dómini mei, ut non derelínquat me in die tribulatiônis, * & in témpore superbôrum sine adjutório.
Laudâbo nomen tuum assíduè, * & collaudâbo eum in confessiône,
Exaudîta est orátio mea. * Liberásti ánimam meam
A perditiône, * & eripuísti me de témpore iníquo.
Proptéreà confitébor, & laudem dicam tibi, * & benedîcam nómini Dómini.
Cùm adhuc júnior sum, priúsquam errârem,* quæsívi sapiéntiam palàm in oratiône mea.
Ante tempus postulâbam pro illa, * & usquè in novíssimo inquîram eam. Et défluit tamquam præcox uva,
Lætâtum est cor meum in ea. * Ambulâvit pes meus iter rectum,
A juventûte mea investigâbam illam. * Inclinávi módicè aurem meam, & excépi illam.
Multam invéni mihimetípsi sapiéntiam, * multùm proféci in ea.
Dánti mihi sapiéntiam, dabo glóriam. * Consiliâtus enim ut fácerem illam: zelâtus sum, ut non confúndar.
Colluctâta est ánima mea in illa, * & in faciéndo eam confirmâtus sum.
Manus meas exténdi in altum, * & insipiéntiam ejus luxi.
Viam meam diréxi ad illam, * & in magnitúdinem invéni eam.
Possédi cum ipsa cor ab inítio: * propter hoc non relínquar.
Venter meus conturbâtus est quæréndo eam:* proptéreà possidêbo bonam possessiônem.
Dedit enim mihi Dóminus linguam mercêdem meam: * & in ipsa laudâbo eam.
Appropinquâte ad me indócti, * & congregâte vos in domum disciplînæ:
Quid adhuc retardâtis? & quid dícitis? * ánimæ vestræ sítiunt vehementèr.
Apérui os meum, & locûtus sum: * comparâte vobis sine argénto,
Et collum vestrum subjícite jugo, & suscípiat ánima vestra disciplînam: * in próximo est enim invenîre eam.
Vidête óculis vestris, quóniam módicùm laborávi, * & invéni multam réquiem.
Assúmite disciplînam in multo número argénti, * & copiôsum aurum possidête in ea.
Lætêtur ánima vestra in misericórdia ejus,* & non confundémini in laude ipsîus.
Operámini opus vestrum ante tempus, * & dabit vobis mercêdem vestram in témpore suo.
Antíphona. Confitêbor tibi Dómine: quia liberásti, ut suprà.

Ad Benedíctus.

Antíphona. Benedíctio Dómini in mercêdem justi festînat.
Cánticum. Benedíctus es Dómine. fol. 6.
Sonus. In conspéctu Angelôrum psallam tibi Dómine Allelúia: ℣. Adorâbo ad templum sanctum tuum, & confitêbor tibi, Dómine. Allelúia.
Dóminus sit. ℟. Et cum.
Lauda. Allelúia. Conféssio ejus super cœlum & terram Allelúia: Exaltâvit cornu pópuli sui. Allelúia. Hymnus est ómnibus sanctis ejus. Allelúia, allelúia. Psalmus 148.
Reiterêtur Antíphona. Allelúia. Conféssio ejus super cœlum & terram. ℣. Glória, & honor. P. Exaltâvit cornu pópuli sui. Allelúia. Ut suprà.
Léctio libri Esaíæ Prophétæ. *Capítulo 42.*
℟. Deo grátias.
HÆc dicit Dóminus: Ecce servus meus, suscípiam eum: eléctus meus, complácuit sibi in illo ánima mea: dedit spíritum meum, judícium super géntibus profert. Non clamâbit, neque accípiet persônam, neque audiêtur forìs vox ejus. Cálamum quassâtum non cónteret, & lignum fúmigans non extinguet: in veritâte edûcet judícium. Non erit tristis, nec turbuléntus, donèc ponat in terra judícium: & legem ejus ínsulæ expectábunt. ℟. Amen.

Hymnus.

DEus imménsa Trínitas,
Corôna confiténtium,
Et magna laus Mártyrum,
Sume preces fidélium.
Hujus sancti Pontíficis
Et Confessôris mérito
Præstes nobis solátia;
Cunctâque purges nóxia:
Ut confiténtes érigas,
Et peccatóres rédimas,
Donándo indulgéntiam,
Et conferéndo grátiam.
Et ut vir hic conféssus est
Tuum nomen mortálibus;

Ita

Ita devótis méntibus
Te fateâmur ómnibus.
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
In sempitérna sæcula. Amen.

Supplicátio. Orêmus Redemptôrem. f. CLXX.

Capítula.

CHriste Deus, qui per Apóstolum tuum oris confessiônem ad salûtem prodésse dixísti; Confessôris tui atque Pontíficis N. précibus cónsule nostræ salúti: ut ea, quæ corde crédimus, ore autem profèssi fuérimus, à te exaudíri ócyùs mereâmur, quo jubénte, dicâmus:

Pater noster.

A malo nos líbera. fol. 10.

Dicat Présbyter. Humiliâte vos benedictióni.
Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Germinábunt ossa tua.

Benedíctio. Per intervéntum beatíssimi. folio. CLXX.

In nómine Dómini. Fiat commemorátio.

Lauda. Ad annuntiándum manè misericórdiam tuam.

Orátio. Manè Dómine orátio nostra. folio CLIX.

INCIPIT OFFICIUM UNIUS CONFESSORIS PRÆCIPUI NON PONTIFICIS.

Ad Vésperos.

Lauda. Confessiônem, & decôrem. folio. CLXIX.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Sonus. In conspéctu Angelôrum psallam tibi Dómine Allelúia: Adorâbo ad templum sanctum tuum, & confitêbor tibi, Dómine. Allelúia.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Antíphona. Confitêbor tibi Dómine, quóniam exaudísti me: P. Et factus es mihi in salûtem. ℣. Deus cánticum novum cantâbo tibi: in psaltério decachórdo psallam tibi. P. Et factus es. ℣. Glória, & honor. P. Et factus.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Confitêbor Dómino Allelúia P. Secúndùm justítiam ejus. Allelúia. Et psallam. Allelúia. ℣. Lætâbor & exultâbo in te Dómine: & psallam nómini tuo Altíssime. P. Secúndùm justítiam. ℣. Glória, & honor Patri. P. Et psallam. Allelúia.

Hymnus.

ISte Conféssor Dómini sacrâtus,
Festa plebs cujus célebrat per orbem,
Hódiè lætus méruit secrêta
Scándere cœli.

Qui pius, prudens, húmilis, pudícus,
Sóbrius, castus fuit, & quiêtus;
Vita dùm præsens vegetâvit ejus
Córporis artus.

Ad sacrum cújus túmulum frequéntèr
Membra languéntum modò sanitáti,
Quólibet morbo fúerint gravâta,
Restituúntur.

Undè nunc noster Chorus in honôrem
Ipsíus, hymnum canit hunc libéntèr;
Ut piis ejus méritis juvêmur
Omne per ævum.

Sit salus illi, decus, atque virtus,
Qui supra cœli résidens cacûmen
Totíus mundi máchinam gubérnat
Trinus, & unus. Amen.

Supplicátio.

ORêmus Redemptôrem mundi Dóminum nostrum Jesum Christum, cum omni supplicatiône rogêmus; ut per grátiam ipsíus, & per intercessiônem Sanctæ Maríæ Vírginis & Genitrìcis suæ, & sancti Confessôris sui N. nobis salûtem ánimæ & córporis, & remissiônem peccatôrum, & pacem propítius donâre dignêtur. ℟. Præsta ætérne omnípotens Deus. Kyrie eléïson. ℟. Christe eléïson. Kyrie eléïson.

Capítula.

ÆTérne omnípotens Deus, à quo omne bonum exóritur, & melióri cursu progréditur: qui fidem róboras Confessôrum, præsta tolerántiam bonôrum, dùm sævit acérbitas persequéntium. Omnipoténtiam tuam Dómine póscimus; ut preces nostras dignántèr atténdas, & cleméntèr accípias, quas in honôrem pláciti beatíssimi Confessôris tui N. adhibêmus: ut ejus intervéntu, cooperánte misericórdiâ tuâ, quod fide póstulant, indubitántèr obtíneant; & ab ómnibus absolúti delíctis, cœléste regnum possídeant.

Pater noster.

Liberáti à malo. fol. 2.

Benedíctio.

CHristus Dóminus, qui beatíssimum Confessôrem suum N. se dignè coram homínibus confitéri fecit in terris, confiteâtur nos coram Patre suo, qui est in cœlis.

℟.

℟. Amen. Et qui in ore suo accépta sibi confessiônis cóntulit cántica, ipse confessiônem nostram remunerándam suscípiat; ℟. Amen. Ut exémplo beatíssimi Confessôris sui N. confiténdo, & laudándo nomen Jesu Christi in sæculum, partícipes ejus, quem conféssi sumus, mereâmur esse in cœlo. ℟. Amen. Per.

Lauda. Germinábunt ossa. fol. CLXX.

Orátio.

TUam, Clementíssime Pater, súpplices exorâmus cleméntiam; ut hodiérna solémnitas, quam pro beatíssimi Confessôris tui N. veneratiône suscépimus, ipsa nos tibi comméndet: & sicut illi corônam sanctæ perfectiônis tribuísti; ita nobis ejus intercessiône ómnium delictôrum véniam & indulgéntiam largiâris. ℟. Amen. Per misericórdiam.

In nómine Dómini. Fiat commemorátio. folio CLXX.

Ad Matutinum.

Lábia mea Dómine. Psalmus 50. P. Et os meum.

Orátio. Laudet te Dómine. fol. CLXX.

Antíphona 1. Confitêbor tibi Dómine in vasis psalmôrum: veritâtem tuam psallam tibi Deus meus. ℣. Gaudébunt lábia mea dùm cantávero tibi: & ánima mea, quam redemísti. P. Veritâtem. ℣. Glória, & honor. P. Veritâtem tuam.

Orátio.

EXémplis, ac méritis sanctíssimi Confessôris sui N. institúti, ætérno Regi, ac Patri Deo preces, fratres charíssimi, cum omni humilitâte fundâmus: ut sicut illum pro nostræ eruditiônis exémplo, diversârum colluctatiônum fecit exémpla subîre; ita intercedéndi pro nobis apud pietâtis suæ cleméntiam ei tríbuat pleníssimam facultâtem. ℟. Amen.

Antiphona 2. Habêbis fidúciam, repósitâ tibi spe, & depósitus in terram secûrus dórmies: & requiésces, & non erit qui extérreat te. ℣. Non det in commotiônem pedem tuum: neque obdórmiet, qui custôdit te. P. Secûrus dórmies. ℣. Glória, & honor. P. Et requiésces.

Orátio.

INténtâ, fratres charíssimi, Dóminum oratiône poscâmus; ut hunc diem, quem sancti sui N. conféssio illústrat, triúmphum célebre nobis ac pósteris in rebus & actiônibus propitiâtus concêdat: ut cujus veneratóres merêmur esse in sæculo, ejus méritis nostrôrum cónsequi mereâmur véniam delictôrum. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 3. In pace dórmiam, & requiéscam: quóniam tu Dómine singuláritèr in spe constituísti me. ℣. Confitêbor tibi Dómine in toto corde meo: in consílio justôrum, & congregatiône. P. Quóniam tu Dómine. ℣. Glória, & honor. P. Quóniam tu.

Orátio.

TUam, clementíssime Pater, súpplices exorâmus cleméntiam; ut hodiérna solémnitas, quam pro beatíssimi Confessôris tui N. veneratiône suscépimus, ipsa nos tibi comméndet: & sicut illi corônam sanctæ perfectiônis tribuísti; ita nobis ejus intercessiône ómnium delictôrum véniam & indulgéntiam largiâris. ℟. Amen. Per misericórdiam.

℟. Ecce quómodò móritur justus, & nemo consíderat; & viri justi tollúntur, & nemo cónspicit corde; à fácie iniquitâtis sublâtus est justus: erit pax sepultúræ ejus. ℣. Justus, si morte præoccupâtus fúerit, ánima ejus in refrigério: erit pax. ℣. Glória, & honor. P. Ecce quómodò.

Orátio.

COnfessôris tui beatíssimi N. ánnuâ recursiône, Dómine, memóriam solémnitèr recoléntes, supérnæ grátiæ aspersiône locuplêtâ: ut cujus nunc festa devóto prosequúntur adnísu, ejus quoquè pérpetìm cleménti regántur, & protegántur intúitu. ℟. Amen. Per misericórdiam.

IN LAUDIBUS.

Ad Cánticum.

Antíphona. Confitêbor tibi Dómine. folio CLXXI. Cánticum. Confitêbor tibi Dómine. P. Quia liberásti. ℣. Glória, & honor. P. Et de manu.

Ad Benedíctus.

Antíphona. Benedíctio Dómini. Cánticum. Benedíctus. fol. 6. P. In mercêdem justi. ℣. Glória, & honor. P. In mercêdem justi. ℣. Benedicâmus Patrem. P. In mercêdem justi.

Sono. In conspéctu Angelôrum. fol. CLXXII.

Lauda. Allelúia. Conféssio ejus super cœlum & terram Allelúia: P. Exaltâvit cornu pópuli sui. Allelúia. ℣. Hymnus est ómnibus sanctis ejus. Allelúia, allelúia. Psalmus 148.

Antequam dicâtur Glória, & honor Patri. P.

P. Exaltâvit cornu. ℣. Glória, & honor. P. Allelúia. Conféssio ejus. Totum. Prophetîa. Hæc dicit Dóminus. Hymnus. Deus imménsa. fol. CLXXII. Supplicátio. Orêmus Redemptôrem. Capítula. Ætérne omnípotens Deus. folio CLXXI. Lauda. Germinábunt ossa. fol. CLXX. Benedíctio. Christus Dóminus, qui beatíssimum. fol. CXXIII.

In nómine Dómini.

Fiat commemorátio. fol. CLIX.

INCIPIT OFFICIUM UNIUS CONFESSORIS SIMPLICIS DUARUM CAPPARUM, VEL NOVEM LECTIONUM.

Ad Vésperos.

Lauda. Confessiônem, & decôrem.
Sonus. Confitêbor tibi Dómine. fol. CLXIX.
Antíphona. Confitêbor tibi Dómine in toto corde meo: P. Quóniam exaudísti verba oris mei. In conspéctu Angelôrum psallam tibi. ℣. Deus meus es tu, confitêbor tibi: Deus meus es tu, & exaltâbo te. P. Quia exaudísti. ℣. Glória, & honor. P. In conspéctu.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Confitêbor Dómino.
Hymnus. Iste Conféssor.
Supplicátio. Orêmus Redemptôrem. folio CLXXIII.

Capítula.

Gloriôse, ac místricors Dómine, qui beáto Confessóri tuo N. tibi nimis in ore suo confitéri dedísti; teque in médio Justôrum, ejus confessiône laudári voluísti: idem Conféssor tuus in hoc vespertíno témpore cognóscis esse prolâtus: At tu Dómine, qui largîtus es pro tui nóminis confessiône corônam; nobis quoquè peccatóribus misericórdiam, & confiténtibus delícta nostra, impetrándi quæ póscimus, præsta efficáciam.

Pater noster.

Liberáti à malo. Quære fol. 2.

Benedíctio.

Dominus Jesus Christus, qui est Confessôrum remunerátio, Confessôris sui N. suffrágio, nos sanctæ confessiônis magníficet dono; ℟. Amen. Ut tanti Confessôris sui verácitèr imitándo exémplum, ad cœléste mereâmur pervenîre promíssum: ℟. Amen. Detque nobis se confiténdi votum, qui eídem confessiônis cóntulit præmium. ℟. Amen. Per.

Lauda. Germinábunt. fol. CLXX.

Orátio.

Deus Dei Fílius, quem ille Conféssor tuus N. in toto corde conféssus, nomen tuum honorificándo, perdúctus est ad corônam; da in ore nostro confessiônem, quæ nos expúrget à crímine: ut quicquid in tuæ laudis honôre deprómimus, in lucro nobis prodésse ætérni múneris sentiâmus. ℟. Amen. Per misericórdiam.

In nómine Dómini.

Fiat commemorátio.

Antíphona. Véspere, & manè.
Orátio. Dómine Deus. fol. CLXX.

Ad Matutînum.

Antíphona. Lábia mea Dómine. Psalm. 50.
Orátio. Laudet te, Dómine. fol. CLXX.
Antíphona. Confitêbor tibi in pópulis Dómine: psalmum dicam nómini tuo inter gentes. ℣. O Dómine ego servus tuus: ego servus tuus, & filius ancíllæ tuæ. P. Psalmum dicam. ℣. Glória, & honor. P. Psalmum dicam.
Orátio. Deus Dei Fílius. Ut hîc suprà.
Antíphona. Confitêbor Dómino nimìs in ore meo: P. Et in médio multôrum laudâbo eum. ℣. Quóniam ástitit à dextris páuperis, ut salvam fáceret à persequéntibus ánimam meam. P. Et in médio. ℣. Glória, & honor Patri. P. Et in médio.

Orátio.

Beâtum satìs, Dómine, N. Confessôrem tuum esse fecísti: qui in toto corde suo tibi conféssus, in concílio Justôrum, & congregatiône probâtur esse conspícuus: Da ergo nos méritis ejúsdem, ut confessiône simpliciôri mundári à crímine; & Sanctôrum mereâmur congregatióni, & cœtibus interésse. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona. In pace dórmiam & requiéscam: P. Quóniam tu Dómine singuláritèr in spe constituísti me. ℣. Confitêbor tibi Dómine in toto corde meo: narrâbo ómnia mirabília tua. P. Quóniam tu Dómine. ℣. Glória, & honor. P. Quóniam tu Dómine.

Orátio.

Deus, qui beatíssimi N. confessiônem accéptans, ita ómnia verba oris ejus pleníssimè exaudísti, ut partícipem eum effice-res

res regni tui, quo in conspéctu Angelôrum tibi psálleret; áccipe nunc per eum confessiônis nostræ votum, qui illum produxísti ad præmium: & qui illum per confessiônem voluísti esse beâtum, nos post lapsum in hoc mundo, demùm ad ætérnam coronándos pértrahas pátriam. ℟. Amen. Per misericórdiam.

℟. Iste homo in professiône sua non est prævaricâtus; & in témpore oppresiônis suæ fidêlis invéntus est: ídeo diléctus factus est à Dómino Deo suo. ℣. Homo iste conservâvit legem Dei excélsi in angústia, & tentatiône. P. Fidêlis invéntus est. ℣. Glória, & honor. ℟. Iste homo.

Antíphona, ad Cánticum. Confitêbor Dómine.

Cánticum. Confitêbor tibi Dómine.

Ad Benedíctus.

Antíphona. Benedíctio Dómini.

Cánticum. Benedíctus es

Cum Sono. In conspéctu.

Et Lauda. Allelúia. Conféssio. Psalm. 148.

Prophetîa. Hæc dicit Dóminus: Ecce servus meus.

Hymnus. Deus imménsa. fol. CLXXII.

Supplicâtio. Orêmus Redemptôrem mundi.

Capítula. Gloriôse, ac misêricors. Quære retrò fólio præcedénti.

Lauda. Germinábunt ossa. fol. CLXX.

Benedíctio. Dóminus Jesus Christus. Hîc supra.

In nómine Dómini, &c.

INCIPIUNT HORÆ,

SIVE HISTORIA

PLURIMORUM CONFESSORUM.

Ad Vésperos.

Lauda. Exórtum est in ténebris lumen rectis corde: misêricors, & miserâtor, & justus Dóminus. ℣. Diréctam fecit viam justôrum, & præparâvit iter Sanctôrum. P. Misêricors, & miserâtor, & justus Dóminus.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Sono. Salus justôrum à Dómino est: & salvâvit eos. Allelúia, allelúia. ℣. Qui speravérunt in Deum: P. Et salvâvit eos. Allelúia, allelúia.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Antíphona. Juste, Confessôrum ópera multa repósita apud te sunt. P. Dómine, ex própriis opéribus mercêdem recípiunt. ℣. Justi verò in perpétuum vivent, & apud Dóminum est merces eôrum. ℣. Glória, & honor. P. Dómine, ex própriis.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Invocábant Dóminum, & ipse exaudiêbat eos: in colúmna nubis loquebâtur ad eos. Allelúia, allelúia. ℣. Et clamavérunt justi ad Dóminum cùm tribularéntur: & de necessitátibus eôrum liberâvit eos. P. In colúmna nubis. ℣. Glória, & honor. P. In colúmna.

Hymnus. Sanctôrum méritis. fol. CLXII.

Supplicátio.

ORêmus Redemptôrem mundi Dóminum nostrum Jesum Christum, cum omni supplicatiône rogêmus; ut per grátiam ipsius, & per intercessiônem sanctæ Maríæ Vírginis ejus genitrîcis, & sanctôrum Confessôrum suôrum N. N. nobis salûtem ánimæ & córporis, & remissiônem peccatôrum, & pacem propítius tribúere dignêtur. ℟. Præsta ætérne omnípotens Deus. Kyrie, eléïson. ℟. Christe, eléïson. Kyrie, eléïson.

Capítula.

DEus, qui sanctôrum Confessôrum tuôrum providéntiâ mirábili hunc diem solemnitâte consecrásti; da Ecclésiæ tuæ Cathólicæ, quæsumus poténtiam tuam, de tantis gaudêre princípibus: ut illôrum regi mereâmur piâ devotiône, doctrinarîque, qui diléctos tibi greges tuo pane pavérunt: ut qui tibi de tuo múnere placuérunt, eôrum précibus adjúti mereâmur de præséntibus angústiis liberári.

Pater noster.

Liberáti à malo. fol. 2.

Benedíctio.

BEnedîcat vos omnípotens Deus sanctôrum Confessôrum suôrum N. N. grátia gratulántes. ℟. Amen. Donet vobis firmitâtem fidei, expectatiônem spei, & dulcédinem charitâtis; ℟. Amen. Ut tálibus suæ grátiæ muníti præsídiis, eôrum festa celebrántes fieri étiam partícipes mereámini. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Lauda. Gáudium sempitérnum super caput sanctôrum Confessôrum: P. Laus, & jocúnditas apprehéndit eos. Allelúia, allelúia. ℣. Beáti qui custódiunt judícium, & fáciunt justítiam in omni témpore. P. Laus, & jocúnditas. ℣. Glória, & honor. P. Laus.

Orátio.

PRopitiâre, Dómine, supplicatiónibus nostris; & exémplo sanctôrum Confessô-

sôrum tuôrum N. N. flammam in nobis accénde charitâtis: & quorum nos jubes esse imitatóres, præsta esse partícipes. ℟. Amen. Per misericórdiam.

In nómine Dómini.

Fiat commemorátio.

Antíphona. Véspere, & manè.

Orátio. Dómine Deus omnípotens. f. CLXX

Ad Matutînum.

Antíphona. Da nobis lætítiam salutâris tui: & spíritu principáli confirma nos Dómine. Psalmus 50.

Orátio. Redde nobis lætítiam. fol. CLXIII.

Antíphona 1. Hi sunt qui mortáles túnicas deposuérunt, & immortâlem vitam sumpsérunt: P. Modò coronántur, & accípiunt palmam; ℣. Adhuc multiplicabúntur in senécta úberi: & benè patiéntes erunt, ut annúntient. P. Modò. ℣. Glória, & honor. P. Modò.

Orátio.

Deus, exultátio & palma sanctórum Confessôrum N.N. exáudi nos súpplices tuos: & præsta; ut quorum in tuo amôre relíquias venerâmur, & emoluménta recólimus, eôrum méritis ab ómnibus malis liberári, & conservári mereâmur. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 2. Venîte ad me, omnes sancti mei, dicit Dóminus, Qui laborâtis, & oneráti estis, & ego refíciam vos. ℣. Venîte filii, audîte me: timôrem Dómini docêbo vos. P. Qui laborâtis. ℣. Glória, & honor. P. Qui laborâtis.

Orátio. Propitiâre, Dómine. Hîc suprà.

Antíphona 3. Venite benedícti patris mei, dicit Dóminus: Percípite regnum, quod vobis parâtum est ab orígine mundi. ℣. Accédite ad me, & illuminámini: vultus vestri non erubéscent. P. Percípite. ℣. Glória, & honor. P. Percípite.

Orátio.

Beatissimôrum memóriam Confessôrum suôrum honorántes, Deum omnipoténtem súpplices deprecêmur; ut nos eôrum oratiónibus circumsépti, eruâmur à cunctis infestatiónibus inimíci. ℟. Amen. Per misericórdiam.

℟. Viri sancti, vobis apértus est paradîsus, plantâta est arbor vitæ, præparâta est abundántia, ædificâta est cívitas, invénta est réquies, perfécta est cháritas. Infírmitas à vobis extíncta est: dolóres transiérunt. ℣. Ecce quàm bonum, & quàm jocúndum, habitâre fratres in unum. P. Perfécta est cháritas. ℣. Glória, & honor. ℟. Viri sancti.

IN LAUDIBUS.

Ad Cánticum.

Antíphona. Dómine, qui te díligunt sicut sol splendens in ortu suo, ita rútilent.

Cánticum. Qui spontè obtulístis. f. CLXIII.

Ad Benedíctus.

Antíphona. Justi, & sacerdótes, sancti & húmiles corde, benedícite Dóminum.

Cánticum. Benedíctus es Dómine. fol. 6.

Sono. Via justôrum facta est, Allelúia: iter Sanctôrum præparâtum est. Allelúia, allelúia. ℣. Hîc est cívitas, & salvátio justôrum: pone murum, & juxta murum congregatiônem Sanctôrum. P. Iter Sanctôrum.

Psalmus 148.

Prophetîa. Justôrum ánimæ in manu. folio

Hymnus. Rex gloriôse Mártyrum. CLXVII.

Supplicátio. Orêmus. fol. CLXII.

Capítula. Deus, qui sanctôrum Confessôrum. fol. CLXXVI.

Lauda. Gáudium sempitérnum.

Benedíctio. Benedîcat vos omnípotens. Quære in Vésperis præcedéntibus.

INCIPIT OFFICIUM
PLURIMORUM EPISCOPORUM,
ET CONFESSORUM.

Ad Vésperum.

Lauda. Exórtum est in ténebris.

Sono. Allelúia. In omnem terram exîvit sonus Sanctôrum: P. Et in fines orbis terræ verba illôrum. Allelúia. Allelúia. ℣. Non sunt loquélæ, neque sermónes, quibus non audiántur voces eôrum. P. Et in fines.

Dóminus sit semper. ℟. Et cum.

Antíphona. Isti sunt viri nomináti in virtûte, P. Doctóres pópuli, faciéntes judícium in doctrína sua. ℣. Cœli enárrant glóriam Dei, & ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum. P. Doctóres pópuli. ℣. Glória, & honor. P. Doctóres.

Dóminus sit. ℟. Et cum. P. Disciplínâ, & sapiéntiâ replêvit illos Dóminus Allelúia.

Lauda. Creâvit in illis grátiam spíritûs sui, & intelléctu replêvit corda eôrum. Allelúia, allelúia. ℣. Et clamavérunt ad Dóminum cùm tribularéntur: & de necessitátibus eôrum liberâvit eos. P. Creâvit in illis. ℣. Glória, & honor. P. Creâvit in illis.

Hymnus. Rex gloriôse. fol. CLXVII.

Supplicátio.

ORêmus Redemptôrem mundi Dóminum nostrum Jesum Christum, cum omni supplicatiône rogêmus; ut nos grátiâ ipsìus, & per intercessiônem sanctôrum Episcopôrum & Confessôrum nobis remissiônem peccatôrum, & pacem propítius donâre dignêtur. ℟. Præsta ætérne omnípotens Deus. Kyrie eléïson. ℟. Christe eléïson. Kyrie eléïson.

Capítula.

OMnípotens Deus, qui diversitátes gratiárum in Ecclésia tua distríbuens, álios Martyriáli excelléntiâ cónsecras, álios grátiâ Confessiònis exórnas: da nobis, ut qui Confessôrum tuôrum N. N. hódiè solémnia celebrâmus, tibi placêre ex confessiône nostrôrum áctuum mereâmur: ut rogatúri ea, quæ, Fílio tuo docénte, didícimus, exaudiâmur, cùm clamavérimus: Pater noster.

Liberáti à malo. fol. 2.

Benedíctio.

CHristus Dóminus, qui justificatôrum decôre, & pœniténtium confessiône indúitur; Confessôrum suôrum N. N. prece det vobis ità per confessiônem malè gesta deflêre, ut justificatiônis fulgeâtis decôre. ℟. Amen. Quique se confiténtes justíficat, nos per pœniténtiam próvehat ad corônam; ℟. Amen. Ut qui nunc in Confessôrum N. N. recordatiône & vota promíttis, & laménta, in retributiône cum eis gáudia obtineâtis perpétua. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Lauda. Vos estis vasa sancta Dómini, auro fulgéntia Allelúia; P. Quia spontè obtulístis Dómino Deo ánimas vestras. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Benedícti vos à Dómino, qui fecit cœlum & terram. P. Quia spontè. ℣. Gloria, & honor. P. Quia.

Orátio.

DEus Dei Fílius, lumen astrôrum, fulgor syderum, stella spléndida & matutìna, cláritas sempitérna, & Sanctôrum erudítio copiôsa, erúdiat nos, quæsumus, justítiæ suæ virgâ per sanctôrum suôrum N. N. intercessiônem assíduam: Sicque quod prædicavérunt spléndidè inluminâti, agéndo existâmus corde; ut ad illud, quod apud te repósitum est (quod óculus non vidit, nec auris audìvit) post óbitum accedâmus indémnes, & à nexu peccáminum líberi. ℟. Amen. Per.

In nómine Dómini.

Ad Matutînum.

Antíphona. Da nobis lætítiam. **Psalmus 50.** **Orátio.** Redde nobis, Dómine. fol. CLXIII.

Antíphona 1. Hi sunt qui missi sunt per orbem terrârum, & prostravérunt se ante Agnum, P. Habéntes phíalas áureas plenas incénsu, quæ sunt memóriæ sanctôrum cantántes cánticum novum. ℣. In omnem terram exìvit sonus eôrum: & in fines orbis terræ verba illôrum. P. Habéntes phíalas áureas. ℣. Glória, & honor. P. Habéntes.

Orátio.

BEatissimôrum Episcopôrum memóriam, & sanctôrum Confessôrum N.N. toleràntiam honorántes, Deum omnipoténtem súpplices deprecêmur: ut nos eôrum oratiónibus circumsépti, eruâmur à cunctis infestatiónibus inimíci. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 2. Beáti, & multo honôre digni, quorum pórtio Deus est; P. Quibus à princípio præparâtum est regnum; quorum ánimæ in manu Dei sunt. ℣. Clamavérunt justi, & Dóminus exaudìvit eos: & ex ómnibus tribulatiónibus eôrum liberâvit eos. P. Quibus à princípio. ℣. Glória, & honor. P. Quibus.

Orátio.

BEáti verè, Dómine, & nímio honôre digni sunt, quorum tu pórtio esse dignâtus es; ídeóque intervéntu sanctôrum tuôrum N. N. & Sociôrum, quicquid tibi ex nobis non mílitat, amor cœléstis Pátriæ in nobis flagrans usquequâque intérimat: & pòst cum his Sanctis, quorum ánimæ in manu tua sunt, nos píetas tua cœlésti in regno adjúngat. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 3. Legem tuam spléndidè docuérunt; P. Quorum sunt ópera multa repósita apud te, Dómine. ℣. Qui confidunt in Dómino, sicut mons Sion: non commovebúntur in ætérnum, qui hábitant in Hierúsalem. P. Quorum sunt ópera. ℣. Glória, & honor. P. Quorum.

Orátio. Deus Dei Fílius. Quære retrò in Vésperis præcedéntibus.

℟. Sancti, qui in justítia erudiérunt multos, fulgébunt sicut splendor firmaménti: P. Et sicut stellæ cœli in perpétua æternitâte. ℣. Isti sunt viri sancti, quos elégit Dóminus

nus in charitâte non ficta, & eôrum doctrínâ fulget Ecclésia, ut sol & luna. ℟. Et sicut. ℣. Glória, & honor. ℟. Et sicut.

Orátio.

CHriste Dei Fílius, qui Sanctos tuos N. N. præsciens, ante mundi constitutiônem eos éligis & in exémplum nostrum hîc eos constítuis: fac ita nos sanctôrum N. N. Episcopôrum & Confessôrum prædicaménto obediéntes existere; ut adoptiônem filiôrum post nostrum óbitum mereâmur. ℟. Amen. Per misericórdiam.

IN LAUDIBUS.

Ad Cánticum.

Antíphona. Qui própriâ voluntâte obtulístis vos discrímini, benedícite Dóminum, narrántes justítias ejus & cleméntiam in fortes Israël.

Cánticum. Qui spontè obtulístis. f. CLXIII.

Ad Benedíctus.

Antíphona. Sancti, & húmiles corde, spíritus & ánimæ justôrum, benedícite Dóminum.

Cánticum. Benedíctus es Dómine. fol. 6.

Sono. Allelúia. In omnem terram. Quære retrò in Vésperis præcedéntibus.

Lauda. Laudâte Dóminum de cœlis Allelúia: laudâte eum in excélsis. Allelúia. Psalmus 148.

Léctio libri Sapiéntiæ Salomônis. *Capítulo* 44.

℟. Deo grátias.

MUltam glóriam fecit Dóminus magnificéntiâ suâ à sæculo. Dominántes in potestátibus suis, hómines magni virtûte, & prudéntiâ suâ prædíti, nuntiántes in dignitâte prophetârum, & imperántes in præsénti sæculo, & virtûte prudéntiæ pópulis sanctíssima verba. In pueritia sua requiréntes modos músicos, & narrántes cármina scripturârum. Omnes dívites in virtûte, pulchritúdinis stúdium habéntes: pacificántes in dómibus suis. Omnes isti in generatiónibus gentis suæ glóriam adépti sunt, & in diêbus suis habéntur in láudibus. Qui de illis nati sunt, reliquérunt nomen narrántes laudes eôrum: & sunt quorum non est memória: periérunt quasi non fúerint: & nati sunt, quasi non nati, & filii ipsôrum cum ipsis. Sed illi viri misericórdes sunt, quorum píetas non défuit: & cum sémine ipsôrum persevérant bona, heréditas nepôtum illôrum, & in testaméntis stetit semen illôrum; & filii illôrum propter illos: usquè in ætérnum manêbit semen eôrum: & glória eôrum non derelinquêtur. Córpora eôrum in pace sepúlta sunt, & nomen eôrum manêbit in generatiône & generatiône. Sapiéntiam ipsôrum narrant pópuli, & laudem eôrum núntiat Ecclésia. ℟. Amen.

Hymnus. Rex gloriôse Mártyrum. folio CLXVII.

Supplicátio. Orêmus Redemptôrem. folio CLXII.

Capítula. Omnípotens Deus, qui diversitátes.

Lauda. Vos estis vasa sancta Dómini.

Benedíctio. Christus Dóminus, qui justificatôrum. fol. CLXXVIII.

OFFICIUM

DE UNA VIRGINE PRÆCIPUA.

Ad Vésperos.

Lauda. Sperâvit ánima mea in Dómino, à custódia matutína usque ad noctem. ℣. Sustínuit ánima mea in verbo tuo, Dómine. Fiant aures tuæ intendéntes, in oratiônem ancíllæ tuæ. ℟. Usquè ad noctem.

Sonus. Allelúia. Psallam nómini tuo, Deus, in sæcula; ℟. Ut reddam vota mea de die in diem. Allelúia. ℣. Deduxísti me Dómine, quia factus es fidúcia mea: turris fortitúdinis à fácie inimíci. Habitâbo in sanctuário tuo Deus in sæcula. ℟. Ut reddam vota.

Antíphona. Osténde mihi fáciem tuam Sion, & vox tua in áuribus meis: dulcis est enim mihi vox tua, & fácies tua decôra. ℣. Audi filia, & vide, & inclína aurem tuam: & oblivíscere domum patris tui. ℟. Dulcis est. ℣. Glória, & honor. ℟. Dulcis est.

Antíphona. Virgo prudentíssima, quò progréderis quasi aurôra valdè rútilans? Fília Sion, tota formôsa & suâvis es. Pulchra ut luna, & elécta ut sol. ℣. Per diem sol non uret te, neque luna per noctem. ℟. Tota formôsa. ℣. Glória, & honor. ℟. Pulchra ut luna.

Lauda. Speciôsa facta es, & suâvis in delíciis tuis: Allelúia. Pulchritûdo tua símilis est palmæ indesinéntis in plenitúdine claritâtis. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Lauda Hierúsalem Dóminum: & conláuda Deum tuum Sion. ℟. Pulchritûdo. ℣. Glória, & honor. ℟. Pulchritûdo tua.

Lauda. Spécie & pulchritúdine tuâ inténde, próspere procêde, & regna, Allelúia, allelúia, allelúia, ℣. Propter veritâtem & mansuetúdinem, & justítiam: & dedûcet te mi-

mirabílitèr déxtera tua. P. Inténde, prósperè. ℣. Glória, & honor. P. Allelúia, allelúia, allelúia.

Hymnus.

VIrginis Proles, Opiféxque Matris,
Virgo quem gessit, peperítque Virgo;
Vírginis festum cánimus, trophæum,
Accipe votum.
Hæc tua Virgo dúplici beátâ
Sorte, dum gessit frágilem domâre
Córporis sexum, dómuit cruéntum
Córpore sæclum.
Indè nec mortem, nec amîca mortis
Sæva pœnârum género pavéscens,
Sánguine fuso méruit sacrâtum
Scándere cœlum.
Hujus obténtu, Deus alme, nostris
Parce jam culpis, vítia remíttens;
Quo tibi puri resonêmus almum
Péctoris hymnum.
Glória Patri, genitæque Pròli,
Et tibi compar utriúsque semper
Spíritus alme, Deus unus omni
Témpore sæcli. Amen.

Supplicátio.

ORêmus Redemptôrem mundi Dóminum nostrum Jesum Christum, cum omni supplicatiône rogêmus; ut per grátiam ipsîus, & per intercessiônem intemerátæ gloriósæ beatíssimæ Vírginis Maríæ genitrîcis suæ, & sanctæ N. vírginis & mártyris, nobis salûtem ánimæ & córporis, & remissiônem peccatôrum, & pacem propítius tribúere dignêtur. ℟. Præsta ætérne omnípotens Deus. Kyrie eléïson. ℟. Christe eléïson. Kyrie eléïson.

Capítula.

DOmine Jesu Christe, qui carnis virginitátem servántibus, fructum promíttis sperâre centésimum; intercéssu vírginis tuæ nostrôrum víncula solve peccatôrum: ut qui cárneâ fragilitáte dejícimur, ejus patrocínio sublevêmur.

Pater noster.

Liberáti à malo. fol. 2.

Benedíctio.

DOminus Jesus Christus, qui vírginem suam N. casto servâvit pudôre; castitâtis nos dono muníficet: ℟. Amen. Et qui illam subarrhâvit sibi ánnulo fidei, nos suæ connéctat indissolúbili charitáti; ℟. Amen. Ut eam pro nobis apud se suffragatrîcem admíttat, quam ipse sibi incorrúpto amôre assúmpsit sponsam. ℟. Amen. Per.

Lauda. Sicut palma exaltâta sum in Cades Allelúia: & sicut olîva speciôsa in campis. Allelúia. Sicut vitis fructificávi suavitâtem odôris. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Ego autem, sicut oliva fructífera in domo Dómini sperâbo & in misericórdia Dei mei in ætérnum, & in sæculum sæculi. P. Sicut vitis. ℣. Glória, & honor. P. Allelúia, allelúia, allelúia.

Orátio.

DOmine Jesu Christe, qui castimóniam díligis, & virginitâtem amplécteris, sanctâ vírgine tuâ N. intercedénte pro nobis, nostris ignósce piáculis: & nobis ita in præsénti donum tríbue castitâtis, ut lætêmur in futúro cum Angelis sanctis. ℟. Amen. Per misericórdiam.

In nómine Dómini. Fiat commemorátio. Antíphona. Véspere, manè, & merídie. Orátio. Dómine Deus Omnípotens. folio CLXX.

Ad Matutînum.

Antíphona. Lábia mea Dómine apéries: & os meum annuntiábit laudem tuam. Psalmus 50.

Orátio.

EXúltent Dómine lábia nostra præcónio veritâtis; ut non resolvántur vanilóquio falsitâtis: sicque lingua nostra judícium veritâtis loquâtur, ut Christum tuum verum júdicem promptíssimâ devotiône laudet: atque ità præcépta tua assíduè in nostro corde verséntur; ut gressus nostri ab insidiósis decípulis mínimè supplanténtur. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 1. Dilectiône ætérnâ Dóminus diléxit te; proptéreà attráxit te ad misericórdiam. P. Adhuc ædificâvit te Dóminus Deus tuus, virgo Israël. ℣. Non det in commotiônem pedem tuum: neque obdórmiet qui custôdit Israël. P. Adhuc ædificâvit te. ℣. Glória, & honor. P. Adhuc ædificâvit te.

Orátio.

DOmine Jesu Christe, qui & méritis beatíssimam N. dotâre jussísti, ut te sequéndo, qui justus es, párticeps tuæ justítiæ

tiæ efficerêtur ; nec deficeret inquiréndo, donec potirêtur Martyrii præmio: præsta nobis ejus intercessiône ; ut sicut illa pro tuo nómine dimicâvit, & vicit ; ità nos justítiæ sequáces eff ́ecti, pietâtis tuæ intúitu justificêmur. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 2. Una es próxima mea, una es colúmba mea, P. Et mácula non est in te. ℣. Per diem sol non uret te, neque luna per noctem. P. Et mácula. ℣. Glória, & honor. P. Et mácula.

Orátio.

DEus largîtor divitiârum cœléstium, & mirábilis peráctor múnerum æternôrum, qui beatíssimam N. in sæculo páuperem elegísti ; sed pro te certándo ætérnis ópibus sublimásti : paupertâtem spíritûs nos sequi sempèr attríbue, per quam possîmus tuæ majestáti per ómnia complacêre. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 3. Veni sponsa à Líbano, veni à móntibus páscuæ. P. Currâmus in odôrem unguentôrum tuòrum. ℣. Non det in commotiônem pedem tuum : nec obdórmiet qui custôdit Israël. P. Currâmus. ℣. Glória, & honor Patri. P. Currâmus.

Orátio.

CHriste Dómine, qui sacris virgínibus tantam tríbuis fortitúdinem, ut sæculum vincéntes & carnem, pro te mori festínant : intercéssu vírginis tuæ N. & mártyris, flammam in nos tuæ charitâtis accénde ; ut nec titillatiónes nos carnis illíciant, nec sæculi blandiménta decípiant. ℟. Amen. Per misericórdiam.

℟. Gaude filia Sion, dicit Dóminus : Spíritus meus, qui est in te, & verba mea quæ pósui in corde tuo, non recédant de ore tuo, nec de ore séminis tui P. Usquè in sempitérnum. ℣. Lauda Hierúsalem Dóminum : lauda Deum tuum Sion. P. Usquè in. ℣. Glória, & honor. P. Gaude filia.

Orátio. Dómine Jesu Christe. Requîre retrò in superióribus Vésperis.

IN LAUDIBUS

Ad Cánticum.

Antíphona. Benedíctus Dóminus, quia índuit me vestiméntum salutâris : & induméntum jocunditâtis circúmdedit me : tamquàm sponsam decorâvit me corónâ.

Cánticum Esaíæ. *Capítulo 61. & 62.*

℟. Deo grátias.

Gaudens gaudêbo in Dómino, &c. fol. LXXXI.

Repétitur Antíphona.

Ad Benedíctus.

Antíphona. Fília Sion, bénedic Dómino de excélso in omni benedictiône & laude.

Cánticum. Benedíctus es Dómine Deus patrum. fol. 6.

Sonus. Dóminus Deus cœli benedîcat tibi: honor regni dábitur in manu tua, & adorábunt coram te filii multârum géntium. Allelúia. ℣. Audi filia Sion, quia exaltâta es, & fácies tua fulget in templo Dei : sol justítiæ ingréssu tuo oriêtur. Allelúia, allelúia.

Lauda. Laudâte Dóminum de cœlis Allelúia : laudâte eum in excélsis. Allelúia. Psalmus 148.

Léctio libri Hieremíæ Prophétæ. *Capít.31.*

℟. Deo grátias.

LOngè Dóminus appáruit mihi, & dixit: In charitâte perpétua diléxi te : ídeò attráxi te, míserans. Rursùm ædificâbo te, & ædificáberis virgo Israël : adhuc ornáberis tympanis tuis, & egrediêris in choro psalléntium. Adhuc plantâbis víneam in móntibus Samaríæ : plantábunt plantántes, & donèc tempus véniat, non vindemiábunt : quia erit dies, in qua clamábunt custódes in monte Ephraim : Súrgite, ascendâmus in Sion ad Dóminum Deum nostrum. Quia hæc dicit Dóminus : Exultâte in lætítia Jacob, & hinnîte contra caput géntium : personâte, cánite, & dícite : Salva Dómine pópulum tuum, relíquias Israël. ℟. Amen.

Hymnus. Vírginis Proles.

Supplicátio. Orêmus. Quære. fol. CLXXX.

Capítula.

DEus, qui Sanctos tuos únicâ dilectiône compléctěris, & gémina ad te charitâte tendéntes sæculáribus evéllis ærúmnis; áccipe Ecclésiæ tuæ votíva congratulatiône obséquia : ut, qui dilectiône mémores Vírginis méritum prædicâmus honôrem ; proficiénte in nobis bonitâtis augménto, per charitâtem próximi, tuæ quoque mereâmur dilectióni connécti.

Pater noster.

Liberâti à malo. fol. 2.

Lauda. Sicut palma. fol. CLXXX.

Benedíctio. Dóminus Jesus Christus, qui vírginem suam N. Quære in Matutínis præcedéntibus.

In

In nómine Dómini nostri Jesu Christi, &c.
Fiat commemorátio ut in folio CLIX.

INCIPIT OFFICIUM,
SIVE HISTORIA PLURIMARUM VIRGINUM.

Ad Vésperas.

Lauda. Laudavérunt te, Dómine, omnes Angeli tui, & hymnum dixérunt, dùm perfíceres fábricam cœli. Tuus est dies, & tua est nox: P. Tu fecísti solem & lunam. ℣. Tù confirmásti in virtûte tua mare: contribulásti cápita dracônum super aquas. P. Tu fecísti.

Dóminus sit sempèr. ℟. Et cum.

Sonus. Allelúia. Justítiâ plena est déxtera tua. Lætêtur mons Sion, & exúltent fíliæ Judæ P. Propter judícia tua. Allelúia, allelúia. ℣. Allelúia. Magnus Dóminus, & laudábilis valdè in civitâte Dei nostri, in monte sancto ejus. Dilátans exultatiónes univérsæ terræ. P. Propter judícia.

Dóminus sit sempèr. ℟. Et cum.

Antíphona. Ecce istæ religiósæ féminæ patiéntes, & castæ, curam domûs suæ geréntes: P. Nihil habéntes, & ómnia possidéntes. ℣. Hæc est generátio quæréntium Dóminum, requiréntium fáciem Dei Jacob. P. Curam domûs. ℣. Glória, & honor Patri. P. Nihil habéntes.

Dóminus sit sempèr. ℟. Et cum.

Lauda. Fíliæ tuæ, Hierúsalem, in látere surgent. ℣. Tunc vidêbis, & áfflues, P. Et dilatábitur cor tuum. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Lauda Hierúsalem Dóminum: & colláuda Deum tuum Sion. P. Tunc vidêbis. ℣. Glória, & honor. P. Et dilatábitur.

Hymnus.

Jesu, corôna Vírginum,
Quem mater illa cóncipit,
Quem sola Virgo párturit;
Hæc vota clemens áccipe.
Qui pascis inter lília,
Septus choréis Vírginum,
Sponsus decôrus glóriâ,
Sponsísque reddens præmia.
Quocúmque pergis, Vírgines
Sequúntur, atque láudibus
Post te canéntes cúrsitant,
Hymnósque dulces ínsonant.
Te deprecâmur lárgiùs,
Nostris adáuge méntibus,
Nescîre prorsùs ómnia
Corruptiônis vúlnera.
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
In sempitérna sæcula. Amen.

Supplicátio.

ORêmus Redemptôrem mundi Dóminum nostrum Jesum Christum, cum omni supplicatiône rogêmus; ut per grátiam ipsîus, & per intercessiônem intemerátæ, & gloriósæ, sempérque Vírginis Maríæ genitrîcis ejus, & sanctârum vírginum, & mártyrum suârum N.N. nobis salûtem ánimæ & córporis, & remissiônem peccatôrum, & pacem tribúere dignêtur. ℟. Præsta ætérne omnípotens Deus. Kyrie eléïson. ℟. Christe eléïson. Kyrie eléïson.

Capítula.

OMnípotens sempitérne Deus, qui bonitâte inenarrábili rédimis ómnia; intervéntu sanctârum N.N. vírginum & mártyrum oratióni nostræ aurem tuæ pietâtis inclína; & contra invisíbilis hostis amaríssima tela tentatiônis, victrícia nobis fidei pórrige arma: ut qui altitúdinem cordis nostri ad excélsa sólii tui dirígimus, à convéntu malignántium in hac humilitâte terrârum veræ fidei protectiône salvêmur.

Pater noster.
Liberáti à malo. fol. 2.

Benedíctio.

DOminus Jesus Christus, qui vírgines suas N.N. casto sibi servâvit pudôre, castitâtis nos dono muníficet: ℟. Amen. Et qui illas subarrhâvit sibi ánnulo fidei, nos suæ connéctat indissolúbili charitáti; ℟. Amen. Ut eas pro nobis apud se suffragatríces admíttat, quas sibi indisrúpto amôre assúmpsit sponsas. ℟. Amen. Per.

Lauda. Exaltátæ sunt fíliæ Hierúsalem, & processérunt in glória. Allelúia, allelúia. ℣. Lætêtur mons Sion, & exúltent fíliæ Judæ, propter judícia tua Dómine. P. Et processérunt. ℣. Glória, & honor Patri, &c. P. Et processérunt.

Orátio. Adésto Dómine. Quære infrà in istis Matutínis.

Ad Matutínum.

Da nobis lætítiam salutâris tui. Psalmus 50. Orátio. Redde nobis lætítiam. Quære folio CLXIII.

An-

Antíphona 1. Ut colúmbæ mansuétæ plaudébant sibi alis suis, & gloriabántur in itínere suo: pópulus autem gaudêbat gáudio magno in lætítia eârum. ℣. Lætêtur mons Sion, & exúltent filiæ Judæ, propter judícia tua Dómine. P. Et gloriabántur. ℣. Glória, & honor Patri, &c. P. Pópulus autem.

Orátio.

GLoriôse Rex Christe, cui Virgínitas flórida nitet; dùm sanctitâte perspícuos claríficas, & Vírgines beatitúdine claritâtis gloríficas: dùm Vírgines te sequúntur, tibîque gloriósè martyrio conjungúntur: Te súpplices deprecâmur, ut pietâtis tuæ medêlam impértias criminibus ómnium, quorum non debêtur glória meritôrum; & quibus dígnitas non est ex mérito, ex indulgéntia pietâtis Vírginum dona. ℟. Amen. Per.

Antíphona 2. Offeréntur Regi vírgines post eam: próximæ ejus adducéntur nobis in lætítia & exultatiône. ℣. Mémores erunt nóminis tui, Dómine, in omni progénie & generatiône. ℣. Glória. P. Próximæ.

Orátio.

VIrga æquitâtis, virga regni tui Dómine: ipsa nos córrigat, à plagâque éruat; atque eámdem correctiônem & íngerat pœnâ, & ínstruat disciplínâ: Sit ergo nobis hæc virgínitas non perdítio, sed doctrîna: fac & nos dilígere justítiam; & odîre iniquitâtem: ac per spéciem tuam pulchritudinémque curréntes, dedûcat nos mirabílitèr déxtera tua; & mortificáto in nobis incentívæ libídinis ardôre, accínge lumbos nostros custódiâ castitâtis. ℟. Amen. Per.

Antíphona 3. Omnis glória filiæ Regis ab intùs, Vírgines sequúntur eum: P. Ducéntur in lætítia & exultatiône: ducéntur in templo Regis. ℣. Pro pátribus tuis nati sunt tibi filii: constítues eos príncipes super omnem terram. P. Ducéntur in lætítia. ℣. Glória. P. Ducéntur.

Orátio.

DEus, cujus sedes manet in sæculum sæculi; fúlgeat Ecclésia tua varietâte virtûtum, sceptrum tuum perornêtur disciplîna officiôrum: quodque ejus ornaméntis affigitur, separári ab ea nullátenus patiâris. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

℟. Símile est regnum cœlôrum decem virgínibus: quæ accipiéntes lámpades suas exiérunt sponso óbviàm. P. Et quæ parátæ erant, intravérunt cum eo ad núptias, & clausa est jánua. ℣. Médiâ autem nocte clamor factus est: Ecce sponsus venit, exîte óbviàm ei. P. Et quæ parátæ. ℣. Glória, &. Reiterêtur Responsórium.

Orátio.

ADésto, Dómine tibi supplicántibus; & invocántibus nomen sanctum tuum placâtus inténde: atque intervéntu sanctârum vírginum N. N. eréctos nos, ac redémptos in sæculo gaudêre concêde: ut cálicis permixtiône, cujus nos fusiône redémptos fatêmur, ipsîus transformatiône ab hac ignobilitâte ad ætérnam glóriam perducâmur. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

IN LAUDIBUS.

Ad Cánticum.

Antíphona. Diligéntes te, Dómine, sicut sol in ortu suo respléndens, ita rútilant. Cánticum. Qui spontè obtulístis. fol. CLXIII.

Ad Benedíctus.

Antíphona. Benedicâmus te, Dómine, qui sedes super Chérubim, Rex Israël. Cánticum. Benedíctus es Deus. fol. 6.

Sono. Allelúia. Justítiâ plena est. Requîre retrò in Vésperis.

Lauda. Laudâte Dóminum de cœlis Allelúia: laudâte eum in excélsis. Allelúia. Psalmus 148.

Léctio libri Ecclesiástici. *Capítulo* 39.
℟. Deo grátias.

AUdîte me divíni fructus, & quasi rosa plantâta super rivum aquârum fructificâte. Quasi Líbanus odôrem suavitâtis habête. Florête flores, quasi lílium, date odôrem, & frondête in grátiam, & conlaudâte cánticum, & benedícite Dóminum in opéribus suis. Date nómini ejus magnificéntiam, & confitémini illi in voce labiôrum vestrôrum, in cánticis labiôrum, & cítharis, & sic dicêtis in confessiône: Opera Dómini univérsa valdè bona. ℟. Amen.

Hymnus. Jesu, corôna Vírginum.

Supplicátio. Orêmus Redemptôrem mundi. Requîre retrò in Vésperis.

Ca-

Capítula.

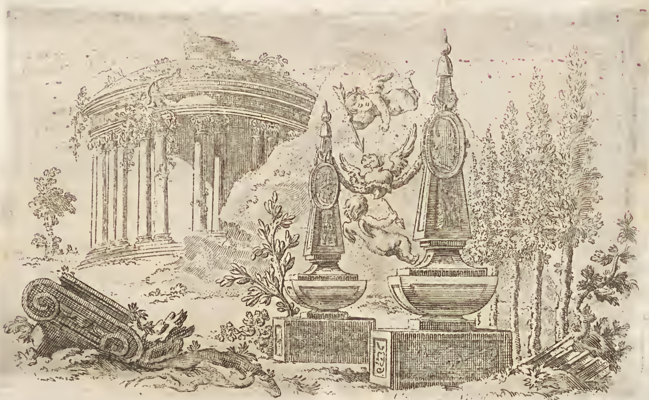
DEus, cujus sunt elóquia casta, & judícia recta; tríbue nobis intercessiône sanctârum vírginum & mártyrum tuârum N. N. casto ore verba tua deprómere, & corde puríssimo judiciôrum tuôrum mandâta servâre: ut in te lætêtur cópia redemptôrum, qui es corôna justôrum: tibi decantêmus psalmum lætítiæ; cujus múnere perveniâmus ad fructum justítiæ.

Pater noster.

Liberáti à malo. fol. 2.

Lauda. Exaltátæ sunt filiæ Hierúsalem.

Benedíctio. Dóminus Jesus Christus, qui vírgines. Quære ùt suprà.

IN-

INCIPIT SANCTORALE SECUNDUM REGULAM BEATISSIMI ISIDORI ARCHIEPISCOPI HISPALENSIS.

DIE IX. JANUARII.

IN SOLEMNITATE SANCTORUM JULIANI ET BASILISSÆ, VEL COMITUM EJUS.

Ad Vésperos.

In nómine Dómini nostri Jesu Christi lumen cum pace. ℟. Deo grátias.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Exórtum est in ténebris.

Sono. Justôrum ánimæ. Requîre in Commúni. fol. CLXII.

Antíphona. Isti sunt Sancti pleni innocéntiâ, quos & virgínitas decorâvit, P. Et Martyrii palma partícipes fecit in regno Dei. ℣. Gaudête justi in Dómino: rectos decet collaudátio. P. Et Martyrii. ℣. Glória. P. Et Martyrii.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Isti sunt Sancti, qui in isto sæculo non sunt pollúti: Vírgines enim sunt; P. Ideò lavérunt stolas suas, & dealbavérunt illas. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Beáti, quorum remíssæ sunt iniquitátes: & quorum tecta sunt peccâta. P. Ideò. ℣. Glória. P. Ideò.

Hymnus.

INsígne festum Juliáni mártyris,
Quo cara stringens Vírginis consórtia,
Cœlos adéptus fit supérnus íncola:
Plebis dicátæ multitûdo pérsonet,
Fidésque plena singulôrum núnciat.
Hic Juliânus sorte claro gérmine,
Civis togátæ urbis Antiochíæ,
Imbûtus omni disciplínâ ártium,
Inlústre pignus únicum paréntibus,
Vitam gerêbat consecrâtam móribus.
Qui bis novénis ánnuis recúrsibus,
Spem cùm seréndæ prolis in se osténderet,
Adsunt paréntes: Jure nuptum súggerunt,
Quò liberôrum casta procreátio
Avos perénni consecrâret nómine.
Sed ecce, Christi servus ad Deum fugit
Septèm diêbus, noctibúsque pérvigil:
Quid ipse dicat, quid velit, jam cónsulit.
Adest Deus, docet fidêlem sérvulum:
Jubens, salûtis áppetit connúbium.
Firmâtus idem grátiæ oráculis,
Surgit, parénti lætior consént iens:
Ex more virgo tunc puélla quæritur;
Mox Basilíssa sorte huic despónditur,
Decus decóri compar hîc adjúngitur.
Adest & ipse nuptiârum jam dies:
Urbis vocâta multitûdo cónvenit:
Plebes vicínæ civitâtum cónfluunt;
Urbâna lætæ concinéntes cántica,
Amôre carnis perstrepéntes cymbala.
Sparsis sonôrum músicis convéntibus,
Melos per omnem civitâtem pérsonat,
Cantu sonôra concrepábant órgana,
Lyræ strepéntes tinniébant chórdulæ,
Clavis platéæ perstrepébant cítharis.
Sed hæc Beâtus géstiens contémnere,
Mentem futúræ præparat victóriæ:
At ipse victor, tráditâ cum Vírgine,
Intrat sacrâtum jam thori cubículum,
Illìc reclínes contuéntur mox Deum.
Sed prima Virgo dona sentit múnerum,
Quibus, beáto mox odôris néctare
Thoris refúsa, jam sacrâta horrésceret:
Hinc fundaménta contreméscunt léctuli,
Et luce clarâ innovántur cœlibes.
Fulgôre jam post hinc præëúnte lámpadum,
Rex Christus illis luce clarâ osténditur,
Chori Angelôrum, vel sacrârum Vírginum
Visu salûtis intuéntur cérnuo;
Jam tunc fovéntur, tunc docéntur ámpliùs.
Hoc sacrosáncto provocáti múnere,
Jungúntur ambo junctiône spíritûs,
Et carnis actum nesciéntes lúbricum,
Tenent beâtum cœlibes connúbium,
Quo spirituáles próferant partus Deo.
Functis deindè prótinùs paréntibus,
Claro supérstites liberôrum nómine,

Fundos, domósque prædiôrum dívidunt,
Quibus virôrum, virginúmque fúlgida
Dicánda Christo cónsecrant cœnóbia.
Sed palma florens Juliáni mártyris,
Decem virôrum míllibus præténditur,
Isdem patérno quos regêbat ámbitu;
Hinc & choréis Basilíssa Vírginum
Stipâta floret grátiâ charísmatum.
Erat futúro Mártyri hoc próprium,
Cum sacrosáncta Basilíssa cónjuge;
Ut oris ejus igne tactus quíspiam,
Statìm supérnam consecûtus grátiam,
Terrêna linquens, stríngeret cœléstia.
Sic sic docéntes Plébium frequéntiam,
Sic multa Christo consecrántes míllia,
Duæ lucérnæ candelábro impósitæ,
Lucent serêno claritâtis lúmine,
Fulgent perénni gratiârum lámpade.
Hinc, Basilíssâ commonénte vírgines,
Colúmna lucis éminens appáruit,
Styli beâtam scriptiônem præferens,
Quæ deputâtam Vírginum frequéntiam,
Deo placénte, prædicâret fúlgidam.
Sui precâtus Virgo vota óbtinens,
Præmíttit omnes jam locándas Vírgines
Cœléstis aulæ in beáto sídere,
Quas ipse claro fine mortis ádsequens,
Oratióni incúbans, defúngitur.
Sit Trinitáti sempitérna glória,
Honórque summus, & potéstas ínclyta:
Quæ Trínitas Pater, Patrísque Fílius,
Cum Spíritu, unus Deus substántiâ
Per cuncta regnat sæculôrum sæcula.
Amen.

Hymnus.

JAm passiônis inchoándæ glória
Fidem beáti Juliáni próvocat,
Quam Marciânus nuntiâtam non ferens,
Omnes fidéles, Mártyrum sacrichoros
Flammis perúri per satéllem præcipit.
Ast Juliânum, quem rebéllem pértulit,
Jubet stupéndis verberári fústibus:
Sed unus ex his cæsor ausu péstifer,
Sacrâta diris membra tundens íctibus,
Carens océlli ultus est mox lúmine;
Quem Juliânus carne, corde illúminans,
Christo futûrum præparâbat Mártyrem:
Ast ipse tractus per platéas dúcitur,
Torquéndus omni sævitâtum póndere,
Pœnísque duris vulnerándus ácritèr.
Jam turbulénta Præsidâlis óptio
Sanctum cruéntis vínxerat dolóribus;
Et ecce tractus Martyr ad locum venit,
Quo dulce pignus educâtur Præsidis,
Celso vocâtus, Célsius vocábulo:
Qui visiônis glorióso lúmine
Christi fidêlem cóminùs mox íntuens,
Fixósque vultus dírigens in Mártyrem,
Stupet polôrum legiónes cándidas
Blandis Beâtum consolári affátibus.
Hoc rursùs idem cernit auctâ gloriâ;
Capútque supra Mártyris corónulam,
Gemmis corúscam, ponderántes, áuream,
Trium virôrum aureólis vúltibus
Melos supérnum concrepábant suáviùs.
Talìque visu, ipse, quippè cántica,
Quæ harmoníâ concinêbat suávior,
Mirâtur idem: véstibus depósitis,
Cursu petìvit Mártyrem Dei, celer
Se christiânum corde & ore prófitens.
Subtráctus ex hinc, Mártyris vestígia
Calôre Christi jam sacer, deósculat,
Plagas relámbit, sacra lingit vúlnera,
Se Juliáni prófitens ásseclam;
Nomen paréntum, vel honôrem ábnegans.
Mox nuntiôrum contabéscunt tædio
Mater, patérque: hinc dolôre tábidi
Fúnebre factum non feréntes filii,
Clamôre terras luctuóso cómpluunt
Plangunt gemúntque: consolári néqueunt.
Sed eccè rursùs Præsidis fremens furor
Prolem jubet disgregári à Mártyre;
Frustrâtur actus jussiônis: immò
Videns quod quisque vellet proficere,
Cóntrahit vultum; éjulat, bráchiis plodens.
Hinc noxiáli claudit ambos cárcere,
Quo furva essent tota, cæca, & fœtida:
Sed sidus illìc lucis almæ splénduit,
Et luminóso nectar addit cárceri;
Locúsque horrens fit Beátis clárior.
Quod ritè factum pertreméscunt mílites,
Et lumen hujus contuéntes grátiæ,
Convérsa Christo corda votis ófferunt;
Sternúntur almis Mártyris vestígiis:
Christum honórant, nomen ejus prædicant.
His convocátis ad fidem custódibus,
Bis dena eôrum conflagrárunt péctora,
Septem fidéles stirpe clarâ próditi,
Quos sacra Christo vínxerat germánitas:
Claro utebántur hi Magístro António.
Ductôre tali præeúnte Angelo,
Petunt ovántes claustra dira cárceris,
Quibus beáti consedébant Mártyres;
Statímque florens Célsius, vel mílites
Baptísma Christi consequúntur cándidum.
Hinc agmen unum Christiáni dógmatis
Facti, magístro Juliáno, António,
Uno tenéntur mancipáti vínculo,

Unîus acti cárceris custódiam
Finîre vitam cum triúmpho, exæstuant.
Fides probâta Juliáni mártyris,
Probánda signis rursùs & virtútibus,
Corpus sepúlchro mancipándum súscitat:
Plebe obstupénte, vel treménte insígnia,
Terrêna vincens, vincit & mox tártara.
Sed eccè surgens, voce clamans íntonat:
Accépta esse vota Christo Mártyris,
Cujus precátu, glorióso múnere
Inférnus omnis contreméscens pálluit,
Vivum repórtans, quem tenêbat mórtuum.
Truces minístros Inferôrum víderat,
Quorum ducátu prónior per tártara
Dedúctus ipse, hinc abysso hæserat;
Hînc sorte mortis liberâtus éxiens,
Christum fatêtur, Juliáno néctitur:
Qui consecûtus grátiam baptísmatis,
Athlêta Christi fortis idem factus est:
Fide novâtus, charitâte férvidus,
Ex sacraménto dictus Anastásius,
Agônis arce cum beátis útitur.
Aurôra fulgens jam diem redúxerat;
Parátæ pœnæ nuntiántur Præsidi:
Cupæ mináces jam replétæ súlphure,
Picísque, stuppæ, cópia bitúminum
Suscépta membra non perúrunt Mártyrum.
Nam his cremándi Mártyres depósiti,
Adstánte vulgo, Plebis & frequéntiâ,
Probántur igne: mox, ut aurum fúlgidum,
Clamóre uno concrepántes sínguli
Melos ab igne, cárminis Davídici.
Consúmptus ignis gloriósos Mártyres
Osténdit, auctâ dignitâtis glóriâ;
Tantæque rei cómprobans miráculum,
Præses (quod ante Marciânus spopónderat)
Matrem beáto tradit idem Célsio.
Hæc commorâta prómptior cum filio,
Gratos odôrum nare fructus éxcipit:
Hinc suavitâtis jam refécta néctare,
Obliviônem mox dolôrum sústinet,
Confésssa Christum læta corde & córpore.
Quæ tincta fontis sacrosáncti gúrgite,
Et prole natâ sua, à patre filio,
Calôre fervens Christiáni nóminis,
Se persequéntes cæcitâte pércutit,
Thorúmque casta conjugâle ábnuit.
Tunc Marciânus hoc suôrum fúnere
Percússus, adstans éxcipit vulnus novum:
Nam voce clarâ imprecátu Mártyrum
Submérsa templi pulchritûdo déperit;
Templúmque ipsum terræ hïatus absórbuit.
Ab hînc atrox jam Præsidis minax furor,
Sanctis cremátis, & perémptis cæteris,
Mox Juliáno, & beáto Célsio
Cutem revúlsit gloriósi vérticis;
Quos & ferârum mox subêgit mórsibus.
Hînc jam theátro intromíssi Mártyres
Cum noxiáli perditôrum ágmine
Mixto, mucrônis enecántur vérbere;
Sed candidáto adprobántur sánguine
Munus piôrum massa rubra córporum.
Nam quisque supra córporis sui thecam
Apparuêre Christiáno cœtui,
In virgináli dedicáto stígmate;
Quorum cruor latè respérsus, probat
Hæc ipsa terra, quò operîre nésciat.
Horum beâta jam sepúlta córpora
Fundunt perénnem de sepúlchris gúrgitem;
Ex cujus undis fons sacrâtus grátiæ
Implêtur amplis cúrsibus lympháticis,
Quibus stupénda pródeunt mirácula.
Illìc sacráto functiônis témpore
Natâlis horum, baptizándi cónfluunt;
Decem leprósi mox salûtem pérferunt:
Hînc vox treménda de supérnis íntonat:
Fides merêtur Juliáni hæc ómnia.
Jam jam, beâte Martyr, audi súpplices;
Jam Juliâne confovêto sérvulos;
Et advocâtus Mártyrum consórtio,
Fave redémptis; lánguidis jam súbveni,
Advérsa pellens, & secúnda impértiens.
Tui sequáces adprobáti, sæculum
Discâmus omnes móribus contémnere;
Iram domâre; fluxa carnis spérnere:
Nullo tenâcis blandiménto córporis
Usi, polôrum perfruâmur gáudiis:
Nullis graváti críminum contágiis,
Sempèr supérnis concremêmur ígnibus;
Sempèr supérnâ charitâte férvidi,
Compunctiônis innovêmur múnere;
Christum sequéntes præstolêmur Júdicem.
Dies ut illa cùm treménda vénerit,
Mundúmque terror judicántis présserit,
Sponsôre sacro te patróno vérnulo
Dextram tenéntes, evadâmus tártara;
Regno potíti vestiâmur glóriâ.
Sit Trinitáti sempitérna glória,
Honórque summus, & potéstas ínclyta:
Quæ Trínitas Pater, Patrísque Fílius,
Cum Spíritu, unus Deus substántiâ
Per cuncta regnat sæculôrum sæcula.
Amen.

Supplicátio.

ORêmus Redemptôrem mundi Dóminum nostrum Jesum Christum, cum omni supplicatiône rogêmus; ut per intercessió-

nem sancti Juliáni & Basilíssæ & Cómitum ejus mártyrum, remissiônem peccatôrum, & pacem nobis donâre dignètur. ℟. Præsta ætérne omnípotens Deus. Kyrie eléïson. ℟. Christe eléïson. Kyrie eléïson.

Capítula.

DOmine Jesu Christe, qui beatíssimis Juliáno & Basilíssæ fidâ sibi charitâte conjúgibus, cœléstis connúbii consórtia tribuísti, dans illis, & corruptiônis nescîre contágia, & sanctitàtis perficere vota: dùm in utrôque sexu,& per Juliânum virôrum tibi múltiplex números adgregâtur, & per Basilíssam sanctârum vírginum multitûdo conquíritur: dùm & illa per confessiônem suscípitur, & hic per passiônem glorificâtur: dùm & illa in virgínibus floret, & hic in passiónibus gaudet, dans utrísque ad te glorióso tránsitu evocári: dum & illa ad te post insultatiônem críminum evocâtur, & hic post decìsam cutem sui cápitis glorióso passiônis fine conclúditur; horum précibus atque suffrágiis junge nos tibi indisrúpto fœdere charitàtis: ut, qui per eos tunc tibi consecrásti vasa mundíssima, per te nos sanctificátos córpore & spíritu perdúcas ad cœléstia regna.

Pater noster.

Liberáti à malo. fol. 2.

Benedíctio.

CHristus Dóminus, qui inter Juliânum, & Basilíssam spirituâle jussit esse connúbium, spirituáli vos fáciat florêre dono virtûtum: ℟. Amen. Et qui beâtum Célsium à látere Mártyris non passus est dívidi, in nullo vos patiâtur à suo córpore segregári; ℟. Amen. Atque per eos capiâtis ætérnæ vitæ præsídia, per quos sibi Christus multiplícia sacràvit vasa mundíssima. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Lauda. Gáudium sempitérnum. Quære folio CLXII.

Orátio.

SAncti tui, Dómine, Juliânus & Sócii ejus, ut palma in conspéctu tuo florent; plantáti radicatîque assístunt tuis in átriis sanctis; qui in martyrii certámine constitúti, adquisiérunt de supplício palmam victóriæ; & de morte in domo tua perpétuam glóriam: Orâmus ergo ínclyte Deus, ut eôrum inlústribus méritis,nobis ob facínora peccatôrum véniam condonâre dignêris. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

In nómine Dómini nostri.

Ad Matutînum.

Antíphona. Da nobis lætítiam. Psalmus 50. Orátio. Redde nobis Dómine lætítiam. folio CLXIII.

Antíphona 1. Sancti sicut rosæ gérminant per diem, P. Et velut germen olívæ per totam noctem. ℣. Beâta gens, cujus est Dóminus, Deus ejus: pópulus, quem elêgit Dóminus in hereditâtem sibi. P. Et velut germen. ℣. Glória, & honor. P. Et velut germen.

Orátio.

SAncti tui ítaquè, Dómine, Juliânus & Basilíssa ut rosa germinavérunt in te, qui es verus dies, & ut germen olívæ per noctem meruérunt in certámine adipísci præmium salvatiônis ætérnæ; eorúmque labor fuit in pœna, quorum manet merces in glória: fac ut nos qui Sanctôrum tuôrum méritis ímpares sumus, illôrum intercessiône, te juvánte, tuo in regno mereâmur esse consórtes. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 2. Palmæ fuérunt in mánibus sanctôrum: & magno clamôre dicébant: P. Salus Deo nostro, qui sedet super thronum, & Agno. ℣. Et adjuvàbit eos Dóminus, & liberâbit eos: & salvos fáciet eos: quóniam speravérunt in eum. P. Salus Deo nostro. ℣. Glória, & honor. P. Salus.

Orátio. Sancti tui ítaque Dómine, Juliânus. Requîre in superióribus Vésperis.

Antíphona 3. Isti sunt viri sancti, qui adpropínquant Dómino: P. Isti sunt viri justi, pleni justítiâ, & palmæ in mánibus eôrum. ℣. Hæc est generátio quæréntium Dóminum, requiréntium fáciem Dei Jacob. P. Isti sunt. ℣. Glória, & honor. P. Isti sunt.

Orátio.

COgnóscitur, Dómine, manus tua in Sanctis tuis, dùm ad illústris pugnæ certâmen sublîmat sanctum Juliânum, Sociósque ejus; sicut herba germinâre fecit inter fallácias, & mundi minas, fortissimâque congressiône superándo hostes iniquíssimos: ánnue précibus Sanctôrum miséricors & clementíssime Deus; ut exémplo tuôrum mártyrum Juliáni & Basilíssæ nos fácias, tuis inhæréndo vestígiis, coronári supérno in regno. ℟. Amen. Per misericórdiam.

℟. Audívi vocem de cœlo dicéntem: Juliânus diléctus meus, P. Qui pro me Mundum contémpsit, deputêtur in número Sanctôrum: Basilíssa nóminis sui digna, quæ orâbat: Hæc me implêre deléctat. ℣. Propter diléctum meum

meum Juliânum reddâtur ánima. ℟. Qui pro me. ℣. Glória, & honor. ℟. Qui pro me.

Orátio.

ECcè, Dómine, diléĉti tui Juliáni & Sociôrum ejus miraculôrum insígnia prædicâmus; illi étenìm prædíĉti Mártyres in te credéndo atque sequéndo, ardéntibus demérsi in cupis, inlæsi, pòst ignis rutilánte claritâte, respléndent; è quibus vox è supérnis íntonat: Juliáni diléĉti mei fides hæc ómnia méruit, & majôra horum merêtur; cùm & óculum cuidam credénti in nómine tuo refórmat, corpus & ánimam súscitat, idolôrum vaníssima simulácra in púlvere rédigit: obsecrâmus te Clementíssime per hujus Mártyris intercessiônem; ut inluminéntur ténebræ cordis nostri, & resurgâmus à sepúlchris vitiôrum, & templum córporis nostri inlæsum conservêmus: ut in ætérnum tecum, & cum Sanĉtis tuis sinè fine vivâmus. ℟. Amen. Per.

Antíphona 1. Justôrum ánimæ in manu Dei sunt, ℟. Et non tanget illos torméntum mortis. ℣. Justi verò hereditâte possidébunt terram: & inhabitâbunt in sæculum sæculi super eam. ℟. Et non tanget illos. ℣. Glória. ℟. Et non.

Orátio.

DOmine Jesu Christe, cœléstis grátiæ largîtor, qui sanĉtis tuis Juliáno & Basilíssæ tantam grátiam præstitísti, ut abnegántes ómnia, quæ hujus mundi sunt, in número Sanĉtôrum, vel in congregatiône eleĉtôrum eos consórtes efficeres: orâmus ergo te, ínclyte Deus, obséquiis Sanĉtôrum, ut nostris méntibus spiritâle lumen insínues: ut omni cupiditâte hujus mundi à nobis detérsâ, eôrum inlústribus méritis, nobis ob facínora peccatôrum véniam condonâre dignêris. ℟. Amen. Per.

Antíphona 2. Fílius Dei lætâtus est super justos: ℟. Et in paradíso deliciârum constítuet illos. ℣. Quóniam Dóminus amat judícium, & non derelínquet sanĉtos suos: in ætérnùm conservabúntur. ℟. Et in paradíso. ℣. Glória. ℟. Et in paradíso.

Orátio.

CHriste Dei Fílius, qui es gloriôsus in Sanĉtis, & admirábilis in majestâte; cujus poténtiâ virtûtis, pro nómine tuo certántibus Juliáno athlétæ tuo & Sóciis ejus, tantum doni attribuísti laudis, ut corônam accíperent pretiôsam, auro, & gemmis ornâtam; & ómnia quæ vellent fiduciálitèr à te fácere possent: Horum intercessiône nos quoquè fámulos tuos in commilitônum tuôrum fidéli promissiône adjúnge; ut, si delíĉta nostra malè vivéndo non meréntur corônam, vel saltìm misericórdiæ mercêde nos pértrahas ad supérna: ut eôrum sanĉtis méritis nobis dona grátiæ tuæ cóndere, & donâre dignêris. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 3. Florête sanĉti sicut rosæ plantátæ super aquas, ℟. Et quasi lílium date odôrem suavitâtis. ℣. Plantáti in domo Dómini, in átriis domûs Dei nostri florébunt. ℟. Et quasi lílium. ℣. Glória, & honor Patri. ℟. Et quasi.

Orátio.

GLoriôse ómnium Rex Christe, cui justítia placet, & sánĉtitas flórida nitet; qui tantam grátiam sanĉtitâtis fámulæ tuæ Basilíssæ præstitísti, ut, dùm illa Vírgines admonêret, colúmna lucis illi apparêret, quæ eas illuminâret, odórque suavíssimus, qui eam confortâret, ut illa sic respondêret: Insúlto tibi diábole, quia ex grege mihi crédito nullus est qui tecum péreat: tu solus de tua pœna lætâre: Horum intercessiône rogâmus te, piíssime Deus, ut pietâtis tuæ medêlam impertiâris crimínibus ómnium, qui non merêmur glóriâ meritôrum, ut nobis sit indulgéntia pietâtis ex dono. ℟. Amen. Per misericórdiam.

℟. Hæc dicit Dóminus: Visitâbo Sanĉtos meos in médio ignis, & è médio flammæ liberâbo eos; & dabo eis regnum ℟. In ætérnum, & in sæculum sæculi. ℣. Exultábunt Sanĉti in glória: lætabúntur in cubílibus suis. ℟. In ætérnùm. ℣. Glória, & honor. ℟. In ætérnum.

Orátio.

DEus omnípotens ætérne Christe Jesu, quo adjuvánte, athlêta tuus Juliânus super óculum evúlsum signum Crucis impósuit, & statìm eum inluminâre proméruit, invocáto nómine Trinitâtis: Tu pietâte sólitâ, & orántium súscipe vota, & cœcitâtis nostræ ténebras inlúmina: tríbue quoquè nobis obténtu sanĉtôrum Mártyrum largam tuæ benediĉtiônis impensiônem; quò & ténebræ à calígine nostri cordis inluminéntur, & peccatôrum nostrôrum víncula dissolvántur. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antiphona 1. Propè timéntes Deum salutâre ipsìus: ℟. Et super sanĉtos, & in eos qui convertúntur ad ipsum. ℣. Fidêlis Dóminus in verbis suis: & sanĉtus in ómnibus

bus opéribus suis. P. Et super sanctos. ℣. Glória. P. Et super.

Orátio.

BEatissimòrum mártyrum Juliáni & Basilíssæ & ejus Cómitum præsídiis animáti, fida ad Dóminum nostrum pergat orátio: ut quorum in hoc sæculo gloriòsum celebràmus triúmphum, eòrum in ætérnum précibus adjuvèmur. ℟. Amen. Per.

Antíphona 2. Justi epuléntur, & exúltent in conspéctu Dómini: P. Et delectántur in lætítia. ℣. Salus autem justòrum à Dómino: & protéctor eòrum est in témpore tribulatiònis. P. Et delectántur. ℣. Glória. P. Et delectántur.

Orátio.

MEménto nostrì, Dómine; & sicut sanctis tuis Juliáno & Basilíssæ & Comítibus ejus martyrii digna præmia reddis; ita nostris parce & miserère peccátis: ut absolúti de prætéritis, mereàmur custódiam de futúris. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 3. Justi suscepérunt mortem, ut non confunderéntur; sed confortáti sunt, ut non prævaricárent testaméntum sanctum: P. Et loquebántur omnes propter regnum Dómini, & propter testaméntum patrum nostròrum. ℣. Adhuc multiplicabúntur in senécta úberi: & benè patiéntes erunt. P. Et loquebántur. ℣. Glória, & honor. P. Et loquebántur.

Orátio.

ECcè, Dómine, clara est vox, quæ nos invìtat ad convívium, vel ad gáudium Sanctòrum, ubi epulántur omnes amíci tui: concède nobis fámulis tuis, quæsumus, afféctum tuæ dilectiònis, qui nos ad supérna ádtrahat; atque intervéntu mártyrum tuòrum Juliáni & Cómitum ejus, supérno múnere conquisíti, per ipsos introdúci ad Sanctòrum ætérna tabernácula mereàmur. ℟. Amen. Per misericórdiam.

℟. Viri sancti, vobis apértus est paradìsus, plantàta est arbor vitæ, præparàta est abundántia, ædificàta est cívitas, invénta est réquies, P. Perfécta est cháritas, infirmitas à vobis extíncta est. Dolóres transiérunt. ℣. Ecce quàm bonum, & quàm jocúndum habitàre fratres in unum. P. Perfécta est. ℣. Glória, & honor. P. Perfécta est.

Orátio.

TRínitas vera indivísa, Deus summe & une, & trine, qui per parvi témporis tribulatiònem, vel ad réquiem ætérnam ire promíttis; præsta nobis per intercéssum sanctòrum Juliáni & Sociòrum ejus mártyrum, ut spíritu ambulèmus, & desidéria carnis non perficiàmus; & sic paréntes nostros renuntièmus, ut à te non recedàmus: ut, dùm cháritas tua, quæ data est per Spíritum Sanctum, se in nostris diffúderit córdibus, tuis inhæréndo vestígiis, coronèmur. ℟. Amen. Per misericórdiam.

IN LAUDIBUS.

Ad Cánticum.

Antíphona. Diligéntes te, Dómine, sicut sol in ortu suo respléndens, ita rútilant.

Cánticum. Qui spontè obtulístis. Quære fol. CLXIII.

Ad Benedíctus.

Antíphona. Sancti & húmiles corde, Spíritus & ánimæ justòrum, benedícite Dóminum.

Cánticum. Benedíctus es Dómine. fol. 6.

Sono. Via justòrum facta est.

Lauda. Laudàte Dóminum de cœlis Allelúia. Psalmus 148.

Prophetìa. Justòrum ánimæ in manu Dei sunt. Quære fol. CLXVII.

Hymnus.

JUliáni vita mártyris
Amòre Christi nóbilis
Excélsa mundi réspuens,
Arcem tenère vult cœli.

Jubètur à Paréntibus
Accípere conjúgium:
Nec patri fuit óbvius,
Nec Deo mente pérfidus.

Consúlto lucis Auctòre,
Jussa complère súggerit:
Lætus pater indúcitur,
Basilissàque póscitur.

Jungúntur fide cómpares;
Agunt cœléstes núptias:
Sed illi cordis órgano
Rénibus uri póstulant.

Intrántes in cubículo
Odor rosàrum infúnditur:
Consèntit virgo, íntegrum
Servàre contubérnium.

Qui captus Antiochíæ
Sub Marciáno præside,
Torquètur membris ómnibus;
Extínctum novat óculum.

Quo deprecánte, pérfida
Evérsa sunt & idòla.

Re-

Resúrgit Anastásius,
Convérsus est & Célsius.
Cupas implent incéndii,
Stuppâ, pice, & bitúmine:
Inlæsi & hînc éxeunt
Ac templa evérsa díluunt.
Adquîrit Matrem Puer:
Fit Fílius Pater Matris:
Secúndæ Nativitâtis
Fílius Matrem regénerat.
Missus in Amphiteátro,
Béstiis, pardus leo blandîtur:
Et percússus indè vúlnere;
Raptus arce est in glória,
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Sancto simul Paráclyto
In sempitérna sæcula. Amen.

Supplicátio. Orêmus. fol. CLXXXVII.

Capítula.

DOmine Jesu Christe, qui Juliânum & Basilíssam ita grátiæ tuæ ópibus præmunísti, ut sic spirituâlis conjúgii cópulâ necteréntur, ne carnis commixtiône ullátenùs misceréntur: tu nos ad eôrum exémplum efficias castimóniæ sublímes, & in diligéndo te, fervôre Sancti Spíritûs coæquáles: & sicut illos effecísti tibi vasa mundíssima, sic carnáli in nobis voluptâte devíctâ, plúrimos exémplo eôrum accéndas ad cœléstia regna.

Pater noster.

Liberáti à malo. fol. 2.

Lauda. Gáudium sempitérnum. Quære fol. CLXII.

Benedíctio. Christus Dóminus, qui inter Juliânum. Quære fol. CLXXXVIII.

In nómine Dómini &c.

DIE XIII JANUARII.

IN FESTO SANCTORUM QUADRAGINTA MARTYRUM,

Omnia dicántur plurimôrum Mártyrum, fol. CLXVIII. præter Officium de Vésperis & Capítula; & Benedictiónes, & Capítulâ de Matutínis, quæ ut sequúntur.

Ad Vésperum.

Lauda. Lux orta est justis, P. Et rectis corde lætítia. ℣. Gaudébunt justi cum ómnibus sanctis. P. Et rectis corde.

Sono. Gaudête justi in Dómino: rectos decet collaudátio. Allelúia. ℣. Confitémini Dómino in cíthara: in psaltério decem chordârum psállite Deo. Allelúia.

Dóminus sit sempèr. ℟. Et cum.

Antíphona. Elevavérunt ad Dóminum manus suas, P. Et dixérunt: Dómine, quadragínta sumus, quadragínta coronéntur. ℣. Lauda Hierúsalem Dóminum: conláuda Deum tuum Sion. P. Et dixérunt. ℣. Glória, & honor Patri. P. Et dixérunt.

Dóminus sit sempèr. ℟. Et cum.

Lauda. Sánguinem Sanctôrum requîram ego, dicit Dóminus; P. Et habitâbo cum eis in regno meo. Allelúia, allelúia. ℣. Fidêlis Dóminus in verbis suis: & sanctus in ómnibus opéribus suis. P. Et habitâbo cum eis. ℣. Glória, & honor. P. Et habitâbo.

Hymnus. Sanctôrum méritis.

Supplicátio. Orêmus. fol. CLXII.

Capítula.

TOlle, Deus, gládium de manu diáboli persequéntis; ut pax tua abúndet in Sanctis: non sinâtur ámpliùs vulnerâre tentâtor, quibus tália remédia vóluit providêre Salvâtor; ut in domo pacis inter filios pacis exclamêmus è terris:

Pater noster.

Liberáti à malo.

Benedíctio.

SAnctôrum suôrum Quadragínta Mártyrum vos Dóminus múniat patrocínio, & éxpiet à peccáto; ℟. Amen. Illôrum vos efficiat suffragatiône felíces, quorum nunc estis solemnitátibus obsequéntes: ℟. Amen. Quò cum illis páritèr mereámini cœlum, quorum in terra nunc celebrâtis triúmphum. ℟. Amen. Per.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Gáudium sempitérnum. fol. CLXII.

DIE XIX JANUARII.

IN FESTO SANCTORUM SEBASTIANI, ET EJUS COMITUM.

Ad Vésperum.

Lauda. Exórtum est in ténebris lumen rectis corde: P. Miséricors, & miserâtor, & justus Dóminus. ℣. Diréctam fecit viam justôrum: & præparâvit iter Sanctôrum. P. Miséricors &.

Dóminus sit sempèr. ℟. Et cum.

So-

Sono. Justórum ánimæ in manu Dei sunt, & non tanget illos torméntum mortis. Allelúia. ℣. Visi sunt in óculis insipiéntium mori: & extimâta est malítia éxitus illòrum: illi autem sunt in pace. Allelúia.

Dóminus sit sempèr. ℟. Et cum.

Antíphona. Justi epuléntur, & exúltent in conspéctu Dómini: P. Et delecténtur in lætítia. ℣. Salus autem justòrum à Dómino: & protéctor eòrum est in témpore tribulatiònis. P. Et delecténtur. ℣. Glória, & honor Patri. P. Et delecténtur.

Dóminus sit sempèr. ℟. Et cum.

Lauda. Clamavérunt justi, & Dóminus exaudìvit eos Allelúia: P. Et ex ómnibus pressúris eòrum liberàvit eos. Allelúia, allelúia. ℣. Multæ tribulatiónes justòrum: & de his ómnibus liberàvit eos Dóminus. P. Et ex ómnibus. ℣. Glória, & honor. P. Et ex ómnibus.

Hymnus.

Solémne festum ples benígna prómite
Sebastiáni mártyris Sanctíssimi,
Quo mundum línquens regna cœli póssidet:
Omnes sonóro júbilo concínite,
Christòque vota corde puro réddite.
Hic litteràrum clarus, & Christícola,
Et Medioláni índolis indígena,
Charus Tyránno erat: nam Princípibus
Sub veste ad hoc mundiáli mílitans,
Fídei ut digna mulcêret allóquia.
Duo gemélli, ac fidéles mílites
Marceliànus frater & Marcus pius,
Christi dùm pronâ nomen mente cólerent,
Multántur diro carcerâli vínculo;
Mox audiéndi óptimo Præsidi.
Ad hæc paréntes, vel modéstæ cónjuges,
Mugìtum dantes, ac peténtes cárcerem,
Cum blandiméntis amicòrum nóxiis,
Natos demónstrant, ejulándo flágitant;
Non ut obìre áppetant, sed dégere.
Inter paréntum láchrymas vel cónjugum,
Christi cœpérunt mílites molléscere,
Mentésque pœnæ ad dolóres fléctere:
Sed tunc eòrum coram erat cœtibus
Sebastiànus bélliger fortíssimus.
Mox quibus sese objíciens in médio,
Consúlto cunctos ínstruens allóquio,
Mundìque falsa esse lucra índicat;
Cœléstis regni prædicans insígnia,
Vitam finíri propter Christum ímperat.
His dùm Beàtus áptiùs discérneret
Chorus, cùm lumen rádians ab æthere,
Sebastiànum áfficit mox lúcidum,
Et palliàtus júvenis sub lúmine,
Quo fertur eum ímbui pleníssimè.
Ædes sunt intrà acta hæc Nicóstrati,
Cujúsque prior Zoë uxor crédidit,
Annos elínguis quæ bis ternos dúxerat,
Effécta jussu éloquens tunc Mártyris,
Ejúsque dicta ritè prorsùs ínsequi.
Nam se notàbat Angelum prospícere,
Sacrum tenêre ante ipsum códicem,
Per quem digésta haurièbat síngula:
Conféstìm omnes ad hoc credi clámitant,
Ablutionémque ócyùs expóstulant.
Sed sempèr cautus, atque dignus præsagus
Sebastiànus, ímperat Nicóstratum,
Ut vinclis tenti tráditi carcéribus
Forent coácti; cùm jam tunc credéntibus
Baptísma cuncti consequántur áptiùs.
Quod ritè factum crédidit & Cláudius
Natis cum charis, & cum chara cónjuge:
Cùm Polycárpus advocàtus Présbyter,
Qui persequéntum erat metu látitans,
Hic baptizándis nomen dare ímperat.
Tunc nomen dantes univérsi próprium,
Sexdêna & octo utrorúmque séxuum
Per eum tincti sunt pio in gúrgite:
Et jam renáti sub divína grátia,
Dies per decem læta psallunt cántica.
Romæ Præféctus urbis sed Cromátius
Ad sciscitándum vocat sic Tranquíllinum,
Qui de natòrum díceret arbítrio;
Fidémque Christi illi plenè íntimans,
Ipsum credéndo sese natum índicat.
Cujus edóctus sospitâte árbiter,
Venîre Sanctos íllicò clàm præcipit:
Venâlem pensans esse Christi grátiam,
Despóndet auri infinìta póndera,
Artus medéri lánguidos expóstulat.
Non hoc potíri distrahéndo opînes,
Nisi Christum credas priùs, Sancti ínquiunt:
Tuo medèla erit nulla córpori;
Adest ipse, vovet statìm Præses crédere,
Adémptâ omni péctoris formídine.
Sed mox beátior cernit eum cómmodè,
Deòrum ficta priùs monstra frángere,
Cultûram nempè nóxiam omnem péllere,
Cunctis delíctis abnúere prótinùs:
Quod ut agâtur, optat ille prómptior.
At tunc cœpérunt Mártyres contérere
Délubra vana óperis mechánici:
Decòrus adstat júvenis Cromátio,
Qui cuncta curat, solvit, & podágricos
Nodos supérno prótinùs caláthico.
Sebastiáni próvido consílio
Tunc ægrotári æmulat Cromátius:

Præ-

Præféctus rei alter ait públicæ;
Abjécta mundi istîus ut dispéndia,
Futûra vitæ rudiménta cápiant.
Credit cum patre dulcis & Tibúrtius,
Omnísque credit própria família,
Quater & dena céntiès promíscua
Sacro ablûta lavácro discrímina,
Charismatúmque consequúntur grátiam.
Antestári magnum galústum potíssimum,
Sanctos tuéndo qui cólligit Cromáticos
Sacris præcéptis, própriis in ædibus;
Quos ille omnes sic fovet & cómmovet,
Ut pompa nullum sæculâris óccupet.
Furor sed quia íngruit tyránnidis,
Hoc nullâ potest ratiône cóntegi,
Ex sacro scripto jussus est Cromátius,
Causâ ut medéndi lóngiùs ab óppido
Suo, adîret cum suis commércio.
Sanctos utrósque tunc monet inténtio
Sebastiânum, Polycárpum sanctúmque,
Ut, quis de illis iret cum eúntibus;
Sed ambo quærunt passiônis bravium:
In urbe ambo residêre ámbiunt.
Sumus sed Papas Polycárpus cómmonet,
Ut adquisìtam plebem nollet línquere,
Novéllam Christi rore ubi ínriget:
Mox conticéscens sacer ad hoc sénior,
Blandúmque vatis ánnuit impérium:
Tunc apud Papam remanêre Mártyres
Marcelliânum, Marcum, Tranquillinúmque,
Tibúrtium, Castólium, Nicóstratum;
Cum fratre verò Cláudio, vel filio
Sebastiânum & Zoë sanctíssimam:
Hos autem ipse sancta in Ecclésia
Christo minístros ritè omnes cónsecrat,
Expléntque sacra végeti mystéria:
Pollent divérsè sínguli officiis,
Et prærogátâ sanitâtum grátiâ.
Sit Trinitáti sempitérna glória,
Honórque summus & potéstas ínclyta;
Quæ Trínitas Pater, Patrísque Fílius
Cum Spíritu, unus Deus substántiâ
Per cuncta regnat sæculôrum sæcula.
Amen.

Supplicátio. Orêmus. mutátis nomínibus. fo-lio CLXVII.

Capítula.

ALúmni tui, Christe, solémne adest Sebastiáni festum mílitis almi; qui nobis recuperándæ spei suffrágia præbet, & cœléstis vitæ alimóniâ fovet: qui dùm format dévios, perlústrat dógmate indóctos sublîmis aulæ terrénæ; sublími cúriæ cœli áttrahat nos illùc prece, ubì tecum pérpetim gaudet: & quibus agonizántibus palmíferum de hoste tulit triúmphum, cum eis nos apud te fóveat patrocínio indeféso; quem nos orâre, & dícere:

Pater noster.

Liberáti à malo. fol. 2.

Benedíctio.

SEbastiáni mártyris nos Dóminus suffrágio servet, qui illum cum sóciis evehit poli ad sedem: ℟. Amen. Et qui, illo oránte, os quondàm obstrúctum reserâvit Zoë, apériat os vestrum in confessiónibus laudis suæ; ℟. Amen. Ut flagrántes fide, & fulti bonòrum ópere, ovántes mereámini régna cœléstia obtinêre. ℟. Amen. Per.

Lauda. Gáudium sempitérnum. f. CLXXVI.

Orátio. Eccè lætâtur in te Dómine.

Antíphona. Da nobis lætítiam salutâris tui.

Psalmus 50. Requîre infrà in Matutínis de isto festo.

Orátio. Redde nobis Dómine lætítiam. Requîre fol. CLXIII.

Antíphona 1. Exultábunt Sancti in glória: P. Lætabúntur in cubílibus suis. ℣. Beâta gens, cujus est Dóminus, Deus ejus; pópulus, quem elêgit Dóminus in hereditâtem sibi. P. Et lætabúntur. ℣. Glória, & honor. P. Et lætabúntur.

Orátio.

EXultâre Sanctos in glória, & lætári in cubílibus suis, divíno Spíritu ac prophéticâ voce prædíctum est: Nos ígitur sancti Sebastiáni patrocínio cohæréntes, in laudem beatíssimi hujus Mártyris matutínâ oratiône vota solvâmus; quos divíno múnere coronátos, tenebrósâ morte detérsos, filios lucis elóquia Divinitâtis testántur. ℟. Amen. Per.

Antíphona 2. Lætámini in Dómino, & exultâte justi, P. Et gloriámini omnes recti corde. ℣. Gaudête justi in Dómino: rectos decet conlaudátio. P. Et gloriámini. ℣. Glória. P. Et gloriámini.

Orátio.

ECcè lætâtur in te, Dómine, martyr tuus Sebastiânus; & in te gloriâtur, quia à te coronâtur: Pétimus ergo te, Dómine Deus, quantis póssumus précibus; ut quia ejus hodiérnâ die festa solémnia celebrâmus, nostrôrum véniam delictôrum cónsequi mereâmur. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 3. Exultatiónes Dei in fáucibus Sanctôrum. P. Glória hæc est ómnibus Sanctis.

ctis. Allelúia, allelúia. ℣. Vox lætítiæ & salûtis in tabernáculis justôrum. ℟. Glória hæc est. ℣. Glória, & honor. ℟. Glória hæc.

Orátio.

EXultatiónes tuæ, Dómine, in fáucibus fámuli tui Sebastiáni mártyris; dùm in te gloriâtur, in te quoquè lætâtur: ut, qui pro Dómino miríficus éxtitit triumphâtor, pro servis exístat magníficus intercéssor. ℟. Amen. Per misericórdiam.

℟. Exultábunt Sancti cum fidúcia; ℟. Et gaudéntes, festinábunt vidêre fáciem Dei, cui serviérunt, & à quo incípiunt gloriósi mercêdem recípere. ℣. Exultábunt Sancti in glória: & lætabúntur in cubílibus suis. ℟. Et gaudéntes. ℣. Glória, & honor. ℟. Et gaudéntes.

Orátio.

CHáritas ínclyta, spes certa, fides íntegra, Dómine Deus noster; præsta, ut, dùm tibi novum cánticum decantâmus, véteris malítiæ à ferménto purgêmur: ut, dùm in tua laude gloriâmur, peccatôrum nostrôrum ónere non premâmur: atque ità, suffragántibus sanctis tuis Sebastiáno & ejus Comítibus martyribus, poténtiam tuam pio concinâmus afféctu, ut cleméntiæ tuæ assíduum mereâmur adipísci præsídium. ℟. Amen. Per misericórdiam.

IN LAUDIBUS.

Ad Cánticum.

Antíphona. Diligéntes te Dómine.
Cánticum. Qui spontè obtulístis.

Ad Benedíctus.

Antíphona. Sancti & húmiles corde.
Cánticum. Benedíctus es Dómine Deus patrum nostrôrum. fol. 6.
Sono. Via justôrum. fol. CLXVII.
Lauda. Laudâte Dóminum de cœlis: Allelúia. Psalmus 148.
Prophetía. Justôrum ánimæ in manu Dei sunt. Requîre fol. CLXVII.

Hymnus.

JAm nunc ad illum properâre cónvenit,
Quia passiônis tempus árguet immâne:
Apostolôrum namque natalítio
Zoë beâta dùm orâret, prómptior
Celso per sontem trádidit spíritum.
Dies dedúctos octo post, Tranquíllinus
Pauli ad aulam orans, nihilóminus
Diro est hic tunc dilapidâtus saxo,
Vasto dimérsum corpus & in flúmine;
Mens verò efflat árduo in sídere:
Horum prótinùs requiréntes córpora
Nicóstratus & Cláudius cum sóbole
Dièbus tenti decem, cum Castório
Mersi marínis ámnibus in flúctibus,
Explérunt dignum passiònis præmium.
Torquâtus Sanctis frauduléntèr néctitur,
Comménto cujus cápitur Tibúrtius
Afféctu sævo, atque diro víndice;
Quem & mucrône imperâvit pléctere,
Christóque fortem consecrâvit Mártyrem.
Sanctôrum hospes Cástulus Zetárius
Captus est; Christi Martyr mox efficitur:
Postquam deíndè verberáti lánceis
Marcelliânus sanctus & Marcus probus,
Sic laureáti fundunt cælo spíritum.
Togam Deo post acquisîtam cándidam,
Pulcer ut gregem pastor Christo tráditum
Sebastiânus, pædagôgus óptimus
Insidiâtur; per crudéles víncitur,
Ac servis ductus príncipum obtútibus:
Quem jam, Tyránnus ímperat mox ímpius
Duci in campum, & sagíttis ínsui:
Sed Christi pósteà sanâtus grátiâ,
Inter flagélla demùm vitam términans,
Arcem sacrâtam évolat in æthera.
Adésto nunc beâte jam precántibus
Sebastiâne; jam tuêre sérvulos
Sancto cum illo comitátu próprio:
Dimítte culpam, atque præsta véniam;
Quò omnes fruâmur gáudio cœlésti.
Fratérna Clerum cháritas conglútinet:
Nullum simúltas à catérva dísgreget:
Fucus, rubîgo, luxus, avarítia
Abscêdat; omnis ímpia convéntio:
Christum ut mente sempèr purè ámbiant.
Jugum, quo gens ímpiè nunc nos cómprimit,
Tuo depélle adjuménto grátiæ;
Hostis nec morbus adsit, vel penúria:
Advérsa cuncta ócyùs effúgiant:
Pax sit perénnis, functis quies plácita.
Non nos in ira Judex tunc corrípiat,
Cùm terror ejus fúlserit in glória:
Nec ignis vorax mancipándos ádprobet;
Sed te sequéntes prævium potíssimum
Sanctôrum simus cómpotes consórtio.
Præsta, orâmus, Trínitas indífferens,
Desiderâta tibi confiténtibus;
Qui solus nomen Deitâtis óbtinens
Pater cum Verbo, atque Sancto Spíritu,
In Trinitâte regnas in perpétuum. Amen.

Supplicátio. Orêmus. mutátis nomínibus. folio CLXII.

Ca-

Capítula.

GLoriôsa est palma victóriæ sanctôrum tuôrum Sebastiáni & ejus Cómitum mártyrum Dómine; quia quanta virtus est in méritis, tanta patiéntia probâtur in factis: caro cécidit, mundus erúbuit, persecûtor expâvit; & quibus fuit in pœna vitæ, facta est in morte victória. Te ígitùr, omnípotens Deus, rogâmus, ut intervéntu eôrum nobis vénia non negêtur ómnium peccatôrum.

Pater noster.

Liberáti à malo. fol. 2.

Lauda. Gáudium sempitérnum. fol. CLXII. Humiliâte vos benedictióni.

Dóminus sit sempèr vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Benedíctio.

BEnedîcat vos omnípotens Dóminus sanctôrum mártyrum Sebastiáni & ejus Cómitum passiône lætántes. ℟. Amen. Tríbuat vobis omnímodæ benedictiônis plenitúdinem, quibus cóndere dignâtus est legem; ℟. Amen. Ut & omnipoténti Deo laudis sacrificium offerâtis, & vos indesinéntes ínvicem exhibeâtis officium charitâtis. ℟. Amen. Per misericórdiam ipsìus & &c.

In festo S. Luciáni Presbyteri, & Mártyris, ómnia dicántur unìus Mártyris novem lectiônum. folio CLX. præter Capítula, & Benedictiónes de Vésperis; & Capítula de Matutínis, quæ ut sequúntur.

Capítula.

BEatíssimi mártyris sui Luciáni Presbyteri agônem, divínâ virtûte perféctum, votis solémnibus, fratres dilectíssimi, celebrêmus; ut qui triumphâlem palmam per fidei muniménta, Christo opituláinte, proméruit obtinêre, patrocínii sui nobis intercéssum apud eum, cujus jam præséntia gratulâtur, dignêtur impéndere: & ipse nobis peccatôrum tríbuat véniam, qui eìdem cóntulit immortalitâtis corônam.

Pater noster.

Liberáti à malo. fol. 2.

Benedíctio.

CHristus Dóminus, qui mártyri suo Luciáno Presbytero patiéndi cóntulit votum, patiéntiam vobis tríbuat contra omnes inlæcebras vitiôrum: ℟. Amen. Et qui illi donâvit, peráctâ passiône, corônam, vobis cónferat, peràcto luctámine mundi, gáudia repromíssa: ℟. Amen. Ut qui in hoc die tanti Mártyris ovántes solémnia celebrâtis, cum eôdem post tránsitum conlocári in cœléstibus sédibus gaudeâtis. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Ad Matutînum, Capítula.

CUm ex lege tua, Dómine, novérimus in memória ætérna esse justum, non pro illìus, sed pro nostri commendatiône hoc tibi offérimus holocáustum: peténtes, ut qui ejus ánimam fecísti in passiône victrìcem, nostrum votum efficias in confessiône victôrem; quò, eôdem suffragánte, clamôrem nostræ accípias vocis:

Pater noster.

Liberáti à malo. fol. 2.

DIE XX. JANUARII.

IN FESTO SANCTARUM AGNETIS ET EMERENTIANÆ VIRGINUM.

Ad Vésperum.

Lauda. Laudavérunt te Dómine omnes Angeli tui.

Sono. Allelúia. Justítiâ plena est déxtera tua.

Antíphona. Eccè istæ religiósæ feminæ.

Lauda. Fíliæ tuæ Hierúsalem in látere surgent. Quære folio CLXXXII.

Hymnus.

AGnæ sepúlchrum est Romúleâ in domo
Fortis puéllæ, Mártyris ínclytæ:
Conspéctu in ipso cóndita túrrium
Servat salûtem Virgo Quirítium.
Duplex corôna est præstita Mártyri,
Intácta ab omni crímine Virgo:
Mortis deíndè glóriâ líbera,
Ultrò ófferens se, nec rénuens mori.
Ut vidit Agnes stare trucem virum
Mucrône nudo, lætior hæc ait:
Jam te sequéntem, Christe, ánimam voca
Cum virginâli tunc Patris hóstiâ.
Sic fata Christum vértice cérnuo
Supplex adôrat; vulnus ut ímminens
Cervix subîret prona parátiùs,
Ast ille tantam spem péragit manu.
Cœléstis arcis nóbilis íncola,
Inténde nostris conluviónibus
Vultu, geméllo cum diadémate;
Cui posse soli cuncti Parens dedit,
Sit Trinitáti glóriâ únicæ,
Virtus, potéstas, summa poténtia,
Regnum reténtans; qui Deus unus est
Per cuncta sempèr sæcula sæculis. Amen.

Supplicátio. Orêmus Redemptôrem mundi. fol. CLXXXII. mutátis nomínibus.

Capítula.

ADésto, Dómine, tibi supplicántibus; & invocántibus nomen sanctum tuum, occúrre placâtus: atque intervéntu sanctârum Agnêtis & Emerentiánæ vírginum & mártyrum eréctos, ac redémptos, in sæcula gaudêre concêde: ut cálicis permíxti, cujus nos effusiône redémptos fatêmur, ipsîus transformatiône ab hac ignobilitâte ad ætérnam glóriam perdúcas.

Pater noster.

Liberáti à malo. fol. 2.

Benedíctio.

CHristus Dóminus, qui vírgines suas Agnêtem & Emerentiânam casto sibi desponsâvit amôre, indissolubílitèr vos sibi suam charitâtem adsóciet; ℞. Amen. Quique in illis virginitâtis cóntulit donum, cónferat in vobis suæ grátiæ compleméntum. ℞. Amen. Ut qui virginitâtis decôre non clarêtis, ex méritis Vírginum potiámini gáudiis. ℞. Amen. Per misericórdiam ipsîus Dei nostri &c.

Lauda. Exaltátæ sunt filiæ Hierúsalem; P. Et processérunt in glória. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Lætêtur mons Sion, & exúltent filiæ Judæ, propter judícia tua Dómine. P. Et processérunt. ℣. Glória, & honor. P. Et processérunt.

Orátio.

DEus, qui harum vírginum tuârum Agnêtis & Emerentiánæ non terrénos, sed divínos esse fructus enúncias; fac nos harum obténtu, non terrêna sápere, sed mundáto corde cœléstia præstolári: ut qui harum Vírginum devótè incólimus festum, à nostrôrum críminum sórdibus expiêmur. ℞. Amen. Per misericórdiam tuam, Deus noster, &c.

In nómine Dómini nostri.

Ad Matutînum.

Antíphona. Da nobis lætítiam. Psalmus 50. Orátio. Redde nobis Dómine lætítiam. folio CLXIII.

Antíphona 1. Inlúxit in córdibus nostris Dóminus, qui dixit de ténebris lumen P. Splendéscere, ad illuminatiônem sciéntiæ claritâtis Dei, in fáciem Jesu Christi. ℣. Præoccupêmus fáciem ejus in confessiône: & in psalmis jubilêmus ei. P. Splendéscere. ℣. Glória, & honor. P. Splendéscere.

Orátio.

DEus, qui in córdibus harum vírginum Agnêtis & Emerentiánæ mártyrum inlucéscens, fecísti de ténebris lumen splendéscere: ut quæ vitiátæ fúerant per natûram, essent illumináatæ per grátiam; inlucésce in córdibus nostris ad emoluméntum ætérnæ salûtis: ut calígine nostrôrum vitiôrum detérsâ, sola nos lucis tuæ cláritas sempitérna possídeat. ℞. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 2. Nos omnes, revelátâ fácie glóriam Dómini speculántes, in ejúsdem imáginem transformâmur à claritâte in claritâtem, tanquàm Dómini spíritu. Non ambulâmus P. In astútia, neque adulterêmur verbum Dei, sed in manifestatiône veritâtis. ℣. Cantâte Dómino cánticum novum: benè psállite ei in jubilatiône. P. In astútia. ℣. Glória, & honor Patri. P. In astútia.

Orátio.

REvelátâ fácie, tuam, Christe Dómine, glóriam speculántes, rogâmus, atque expóscimus, ut à claritâte spei in claritâtem illîus perféctæ rei, mereâmur perféctiùs transformári: ut sicut hæ vírgines tuæ Agnes & Emerentiâna de virtûte passiônis in virtûtem æternitâtis proficiéntes, tanquam à claritâte in claritâtem translátæ sunt; ità nos & in hac spe, qua consístimus, beátè vivâmus: & dùm de hac vita ad illam pervenérimus, tecum sinè fine regnêmus. ℞. Amen. Per misericórdiam tuam.

Antíphona 3. Audîte me divíni fructus, & benedícite Dómino, P. Et confitémini illi in voce labiôrum nostrôrum, & dícite. Allelúia, allelúia. ℣. Cantâte, & psállite illi: narrâte ómnia mirabília ejus. P. Et confitémini illi. ℣. Glória, & honor Patri. P. Et confitémini illi.

Orátio. Deus qui harum vírginum tuârum Agnêtis, &c. Quære retrò in Vésperis de isto festo.

℞. Símile est regnum cœlôrum decem virgínibus, quæ accipiéntes lámpades suas, exiérunt sponso in óbviàm. P. Et quæ parátæ erant, intravérunt cum eo ad núptias: & clausa est jánua. ℣. Médiâ nocte clamor factus est: Ecce sponsus venit, exîte óbviàm ei. P. Et quæ parátæ erant. ℣. Glória, & honor Patri. P. Et quæ parátæ.

Orátio.

FAc nos, Dómine Jesu Christe, ut óleum lætítiæ in vasis consciéntiæ purâ mentis integritâte servêmus: quò, dùm clamor factus fúerit, tibi sponso veniénti ad judícium óbviàm exeâmus, non cum fátuis, sed cum prudéntibus Virgínibus, coro-

ronándi adnumerêmur. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam Deus noster & &c.

IN LAUDIBUS.

Ad Cánticum.

Antíphona. Diligéntes te Dómine, sicut sol in ortu suo respléndens: ita rútilant.

Cánticum. Qui spontè obtulístis. f. CLXIII.

Ad Benedíctus.

Antíphona. Benedícimus te Dómine, qui sedes super Chérubim, Rex Israël.

Cánticum. Benedíctus es Dómine. fol. 6.

Sono. Allelúia. Justítiâ est plena.

Lauda. Laudâte Dóminum de cœlis.

Prophetìa. Audìte me divíni fructus. folio CLXXXIII.

Hymnus.

NEcnon & ipsos prótegit ádvenas
Puro ac fidéli péctore súpplices;
Duplex corôna est præstita Mártyri:
Intáctum ab omni crímine vírginal
Mortis deíndè glória líberæ.
Ajunt maritáli vix hábilem thoro
Primis in annis fore puéllulam
Christi caléntem fórtitèr Impii
Jussis renîsam: quóminùs idólis
Addícta, sacram deséreret fidem.
Tentâta binis nam priùs ártibus,
Nunc ore blandi júdicis ínlici:
Nunc sæviéntis carníficis minis
Stabat feróci róbore pértinax;
Corpúsque duris excruciátibus
Ultrò offerêbat, non rénuens mori.
Tunc atrox tyránnus, si fácile est, ait,
Pœnam subáctis ferre dolóribus,
Et vita vilis spérnitur: at pudor ejus
Dicátæ virginitátis impeténdus est.
Hanc in lupânar trádere públicum
Certum est: ad aram ni caput ápplicet,
Ac de Minérva jam véniam roget;
Quam virgo pergit témnere vírginem:
Omnis juvéntus írruet, & novum
Ludibriôrum mancípium petet.
Haud, (inquit Agnes) ímmemor est ità
Christus suôrum, perdat, ut áureum
Nobis pudôrem? nos quoquè déserat?
Præstò est pudícis; nec pátitur sacræ
Integritátis múnera póllui.
Ferro, impia sobôles, potes servîre:
Non inquinâbis membra libídine.
Sic elocûtam publícitùs jubet,
Flexam in platéas sístere vírginem:
Stantem réfugit mœsta frequéntia
Avérsa vultus, ne petulántiùs
Quisquam veréndum conspíceret locum.
Inténdit unus, fortè procácitèr,
Os in puéllam, nec trépidat sacram
Spectâre formam lúmine lúbrico.
Gehennâlis ignis fláminis in modum
Vibrâtur ardens, atque óculos ferit;
Cœcus corúsco lúmine córruit,
Atque in platéæ púlvere pálpitat.
Tollunt sodáles semínecem solo,
Verbísque deflent exequiálibus:
Ibat triúmphans virgo, Deum Patrem
Christúmque sacro cármine cóncinens,
Quod sub profáni labe perículi
Castum lupânar nec violábile
Aspécta victrix virgínitas foret.
Sunt qui rogâtam retúlerint preces,
Fudísse Christo, rédderet ut reo
Lucem jacénti; tum ínvenit hálitum.
Vitæ innovâtum úsibus íntegris
Primum; sed Agnes hunc hábuit gradum:
Cœléstis aulæ mox álius datur.
Accénsus iram, nam furor íncitat,
Hostis cruéntus, vincor, ait, gemens:
Stringe ferrum miles, & éxere
Præcépta summi régia Príncipis.
Ut vidit Agnes, stare trucem virum
Mucrône nudo, lætior hæc ait:
Exúlto talis quòd pótiùs venit,
Vesânus, atrox, túrbidus ármiger,
Quàm si venîret lánguidus ac tener,
Mollísque Ephœbus tinctus arómate,
Qui me pudôris fúnere pérderet.
Hìc hìc amâtor, jam fáteor, placet:
Ibo irruéntis gréssibus óbviàm,
Nec demorâbor vota caléntia,
Ferrum in papíllas omne recépero,
Pectúsque ádimet vim, gládii traham;
Sic nupta Christo transíliam poli:
Omnes ténebras, æthere célsior.
Ætérne Rector dívide jánuas
Cœli obserátas terrígenis priùs,
Ac te sequéntem, Christe, ánimam voca
Cum virgináli tunc Patris hóstia.
Sic fata, Christum vértice cérnuo
Supplex adôrat; vulnus ut ímminens
Cervix subîret prona parátiùs.
Ast ille tantam spem péragit manu.
Uno sub ictu, nam capût ámputat,
Sensum dolôris mors cita prævenit:
Exûtus indè spíritus émicat;
Libérque in auras éxilit, Angeli
Sepsêre eúntem trámite cándido.
Mirâtur orbem sub pédibus situm:
Spectat ténebras árdua súbditas;
Ridétque solis quod rota círcuit;

Quod

Quod mundus omnis volvit & ímplicat;
Rerum quod atro túrbine vívitur,
Quod vana sæcli mobílitas rapit
Reges, tyránnos, impéria, & gradus,
Pompásque honôrum stultè tuméntium,
Argénti & auri vim rábidam sitim,
Cunctis petìtam per várium nefas,
Splendôre multo structa habitácula,
Illûsa pictæ vestis inánia,
Iráti, mortem, vota, perícula,
Nunc triste longum, nunc breve gáudium,
Livòris atri fumíficas faces,
Nigréscit undè spes hóminum & decus:
Et quod malôrum tétrius ómnium est,
Gentilitâtis sórdida núbila:
Hæc calcat Agnes, ac pede procûlcat,
Stans, & dracônis calce premens caput;
Terrêna mundi, qui ferus ómnia
Spargit venénis, mergit & ínferis.
Nunc virgináli perdómitus solo
Cristas Cérberi déprimit ígnei;
Nec victus audet tóllere vérticem:
Cingit corónis intéreà Deus
Frontem duâbus Mártyris ínnubæ;
Una decémplex édita séxiès
Merces perénni lúmine cónficit;
Centênus extat fructus in áltera.
O virgo felix, ò nova glória
Castum vel ipsum redde fórnicem:
Purga jam corda propitiábili
Fulgòre, nostrum si jecur ímpleas,
Nil non pudìcum est, quàm pia víscera.
Dignêris almo vel pede tángere
Quæ tibi vota plebs pia dédicat;
Et à delíctis sérvulos éxpia,
Quos tua cernis gáudia psállere.
Sursùm volátu pérnici vólitans,
Mitte deórsùm gáudia pópulis,
Qui tui psallunt múnere cives,
Dans nobis cunctis vívere sæculis.
Sit Trinitáti glória únicæ,
Virtus, potéstas, summa poténtia;
Regnum reténtans, qui Deus unus est
Per cuncta sempèr sæcula sæclôrum.
Amen.

Supplicátio. Orêmus Redemptôrem. mutátis nomínibus. fol. CLXXXII.

Capítula.

Omnípotens Deus, qui bonitâte inenarrábili rédimis ómnia; interventu sanctárum vírginum Agnêtis & Emerentiánæ oratióni nostræ aurem tuæ pietâtis inclína; & contra invisíbilis hostis amaríssima tela, victrícia nobis protectiônis, ac fidélia pórrige arma: ut qui altitúdinem cordis nostri ad excélsa sólii tui dirígimus, à convéntu malignántium in hac humilitâte terrârum veræ fidei protectiône salvêmur, piíssime.

Pater noster.

Liberáti à malo. fol. 2.

Lauda. Exaltátæ sunt fíliæ Hierúsalem; P. Et processérunt in glória. Allelúia, allelúia. ℣. Lætêtur mons Sion, exúltent fíliæ Judæ, propter judícia tua Dómine. P. Et processérunt. ℣. Glória, & honor. P. Et processérunt.

Benedíctio.

Dominus Jesus Christus, qui vírgines suas Agnêtem & Emerentiánam casto sibi servâvit pudôre, castitâtis nos dono muníficet: ℟. Amen. Et qui illas subarrhâvit sibi ánnulo fidei, nos suæ connéctat indissolubílitèr charitáti; ℟. Amen. Ut eas pro nobis suffragatríces admíttat, quas sibi incorrúpto amôre assúmpsit sponsas. ℟. Amen. Per misericórdiam.

DIE XXI. JANUARII.

IN SANCTORUM FRUCTUOSI, AUGURII, ET EULOGII.

Ad Vésperum.

Lauda. Exórtum est. Quære fol. CLXII.

Sono. Dum succenderêtur fornax, præparáti sunt Ananías, Azarías, & Mísaël ad comburéndum: & ingréssi in ignem sic, satiabántur ardôre flammæ: Angelus enim Dei stetit in médio, vento roris flante: intellígite, argúite. ℣. Tunc púeri lætántes canébant: P. Deus omnípotens, terríbilis, & metuéndus in sæcula Amen: allelúia. ℣. Tres púeri jussu regis in fornâcem missi sunt: non veréntes flammam ignis tamquam ex uno ore canébant: Deus omnípotens, terríbilis, & metuéndus in sæcula amen: allelúia. ℣. Tunc illi tres tamquam ex uno ore hymnum canébant, & benedicébant, & magnificábant Dóminum de camíno ignis ardéntis, dicebántque: Deus omnípotens, terríbilis, & metuéndus in sæcula amen: allelúia.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Antíphona. Ut aurum igne probáti Sancti, P. Et quasi hóstia holocáusti accépti sunt in conspéctu Dei sui. ℣. Justi verò hereditâte possidébunt terram: & inhabitábunt in sæculum sæculi super eam. P. Et quasi hó-

hóstia. ℣. Glória, & honor. ℟. Et quasi hóstia.

Dóminus sit semper. ℟. Et cum.

Lauda. Colúmnam ignis ducem habuérunt itíneris Allelúia, ℟. Per quam osténdit Deus lucem eis: Allelúia, allelúia: ℣. Expándit nubem in protectiônem eôrum, & ignem ut lucêret eis per noctem. ℟. Per quam osténdit. ℣. Glória, & honor Patri, &c. ℟. Per quam osténdit.

Hymnus.

O Triplex honor, ò trifórme culmen,
Quo nostræ caput excitâtur urbis,
Cunctis úrbibus éminens Iberis,
Quorum præsídio fovêmur omnes.
C ircúmstans Chorus ex utrôque sexu,
Vestrum psállite ritè Fructuôsum:
Laudans Augúrium resúltet hymnus,
Mixtis Eulógium modis coœquans.
I i inter rápidos focos crepántes
Intrant pássibus, & minántur ipsi
Flammârum crepitántibus camínis;
Quos olim fúgiet perénnis ignis.
F elíces ánimæ, quibus per ignem
Celsa scándere cóntigit Tonántis!
Cunctis pro pópulis rogâte Christum,
Ut nos Tartáreo tegat ab igne.
Ætérno Genitóri glória, Christo
Semper génito, sit tibi semper
Compar Spirítui; qui Deus unus
Polles perpétuis íncłyte sæculis. Amen.

Supplicátio. Orêmus Redemptôrem. mutátis nomínibus. Quære fol. CLXII.

Capítula.

PRobâta satis est, Dómine, tuôrum trium vita & festa Sanctôrum, ut auri fúlgidum radiántis metállum: quorum fidem, dum probábili camíno exáminas, laudábili judício tibi placitûram adsígnas; Habes ergo in tribus his manípulis Sacerdôtum, quos ad te mater nostra misit Ecclésia, discrêta quidem órdinum, sed veneránda officia Sacerdôtum: In Fructuóso síquidem Pontificális grátia fulgens; In Augúrio, & Eulógio Levíticæ dignitâtis ministérium clarens: Nostra ergo vota ii tuis obtútibus sanctificánda insínuent: ille, ut pro te more Sacerdótii consecránda perórnet; horum ministério cálicem salutârem sumâmus ad vitam: illîus invocatiône sanctificâti perducâmur ad glóriam.

Pater noster.

Liberáti à malo. fol. 2.

Benedíctio.

CHristus, Dei Fílius, qui tribus Púeris in camíno pósitis, quartum se dignâtus est demonstrâre, grátiâ vos suæ visiônis inlúminet; ℟. Amen. Et qui Fructuôsum cum suis Diacónibus sacerdôtem inter crepántes ignes calôre amôris sui non est passus extíngui, nullo vos tentatiônum igne patiâtur adúri: ℟. Amen. Ut refectiônem, quam illi post ignes sæculi percípere meruérunt, & vos post vitæ hujus excúrsum capiâtis in regiône vivéntium. ℟. Amen. Per misericórdiam ipsîus.

Lauda. Clamavérunt justi, & Dóminus exaudîvit eos Allelúia: ℟. Et ex ómnibus pressúris eôrum liberâvit eos. Allelúia, allelúia. ℣. Multæ tribulatiónes justôrum: & de his ómnibus liberâvit eos Dóminus. ℟. Et ex ómnibus. ℣. Glória, & honor. ℟. Et ex ómnibus.

Orátio.

MIra satis, Dómine, tuôrum trium est constántia Sacerdôtum, Fructuósi vidélicet Epíscopi, Augúrii & Eulógii Levitârum: quorum unîta, nec divîsa devótio, dum succensiône fornâcis præparántur ad comburéndum, constántèr persístunt in combustiône viríliter, plus caléntes amôre tuo, quàm devícti incéndio alièno: cum, etsi córpora cedunt flammis, victríces ánimæ rapiúntur in æthera; Da ergo nobis, eôrum méritis à tentatiônum igne non tangi, ab ætérnis ardóribus érui, & post excúrsum sæculi, ignítis tibi desidériis copulári. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam, &c.

In nómine Dómini nostri Jesu Christi.

Ad Matutînum.

Antíphona. Da nobis lætítiam salutâris. Psalmus 50.

Orátio. Redde nobis, Dómine, lætítiam. Quære fol. CLXIII.

Antíphona I. Dum succenderêtur fornax, præparáti sunt Ananías, Azarías, Mísaël ad comburéndum: & ingréssi in ignem, tunc deambulábant per médium flammæ: Angelus enim Dei stetit in médio, vento roris flante non tétigit eos ignis: sic púeri lætántes canébant: ℟. Deus omnípotens, terríbilis, & metuéndus in sæcula amen, benedícimus te. ℣. Clamavérunt justi, & Dóminus exaudîvit eos, & ex ómnibus tribulatiónibus eôrum liberâvit eos. ℟. Deus omnípotens. ℣. Glória, & honor. ℟. Deus omnípotens.

Orá-

Orátio. Mira satis, Dómine, tuôrum. Quære retrò in Vésperis præcedéntibus.

Antíphona 2. Hi tres missi sunt in médium fornâcis conligáti, & deambulábant per médium flammæ P. Et odor ignis non fuit in illis, & aspéctus quarti símilis Fílio Dei. ℣. Beâta gens, cujus est Dóminus Deus ejus: pópulus, quem elêgit Dóminus, in hereditâtem sibi. P. Et odor ignis. ℣. Glória. P. Et odor.

Orátio.

HI tres pro tuo nómine in fornâcis médio constitúti, quæsumus, Dómine, mereâmur pro nobis in camíno sæculi consisténtibus exaudíri; ut odor ignis, qui vitiôrum foménto nutrîtur, nullo modo se nobis adtigísse lætêmur: quáliter aspéctûs tui glóriâ inter flammas sæculi recreáti, à lapsu críminum & absolúti reperiâmur, & líberi. ℟. Amen. Per misericórdiam, &c.

Antíphona 3. Tres púeri jussu regis in fornâce missi sunt: non veréntes flammam ignis dicébant: Benedíctus es. P. Hi tres, quasi ex uno ore laudábant de camíno ignis, dicébant: Allelúia. ℣. Et clamavérunt ad Dóminum, cùm tribularéntur: & de necessitátibus eôrum liberâvit eos. P. Hi tres. ℣. Glória. P. Hi tres.

Orátio

TRes púeri, Babylónico camíno probáti, laudis tibi hóstiam, Christe Dómine, inter ignes pósiti cecinérunt, quibus plus virtûte tuâ caléntibus non pótuit nocêre ignis admôtus: Erue ergo nos de ígnibus vitiôrum, & succénde vapôre virtûtum: ut, præcálidi charitâtis tuæ incéndio, victóriam mereâmur ferre de mundo. ℟. Amen. Per misericórdiam.

℟. Hæc dicit Dóminus: Visitâbo sanctos meos in médio ignis, & è médio flammæ liberâbo eos, & dabo eis regnum P. In ætérnum & in sæculum sæculi. ℣. Exultábunt sancti in glória: lætabúntur in cubílibus suis. P. In ætérnum. ℣. Et dabo opus eôrum in veritâte, & fœdus perpétuum fériam eis. P. In ætérnum. ℣. Glória, & honor. P. In ætérnum.

Orátio.

DOmine Jesu Christe, qui Sanctos tuos in médio ignis visitâre dignâtus es, dum de médio flammæ eos coronándos adsûmis, quos viríliter pro te certántes martyrium peregísse cognóscis; érue vitam nostram à camíno facínorum, & vísita nos consolatiónibus gratiârum: ut cùm his tribus Martyribus mereâmur habêre in cœléstibus partem, quibus non passiône, sed fide dignóscimur consórtes éffici. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 1. Ananías, Azarías, Mísaël, benedícite Deo, P. Qui vos liberâvit de camíno ignis ardéntis. ℣. Exultâte Deo adjutóri nostro: jubilâte Deo Jacob. P. Qui vos liberâvit. ℣. Glória, & honor Patri. P. Qui vos liberâvit.

Orátio.

ANanías, Azarías, Mísaël, tres illi púeri Babylónico igne probáti, magnum spécimen Sanctis, Dómine, martyribus præbuérunt, quibus exémplum præbuit eôrum veneránda victória: In illis quidem ignis aufûgit, ne moreréntur; in istis admíssus est, ut coronaréntur: dum & in illis, nec dum témpore passiônis alto, pœnâlis ignis non pótuit córpora sacrâta contíngere; & in istis, témpore accépto, quo Christo moriénte via jam paradíssi apérta consísteret, applícita igni tunc córpora extíngueret, quando jam Beátis apérta paradísi jánua esset: Benedícimus ergo te Deum, qui & illos liberásti à flammis, & istos coronásti post flammas: qui & pro liberándis illis ignes adspárgis; & pro adsuméndis istis ignes admíttis: Da ergo nobis, utrorúmque exémplis atque suffrágiis, ut sic liberêmur à vitiôrum carnálium igne; ut ignîta eloquiôrum tuôrum concremáti dulcédine, ad te mereâmur pervenîre in pace. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 2. Ananías, Azarías, & Mísaël servi Dei excélsi. P. Magnus est Dóminus, qui de igne liberâvit nos. ℣. Confitémini Dómino, quóniam bonus: quóniam in sæculum misericórdia ejus. P. Magnus est. ℣. Glória, & honor. P. Magnus.

Orátio.

O Beatíssimi Mártyres Christi, servi Dei excélsi; magnus est Dóminus, qui de igne non vos ad hoc liberâre vóluit, ut vita in vobis sæculi permanêret: Qui ergo inter calóres ígnium vitam meruístis perpétuam, nos inter vapóres sæculi prece operîte contínuâ. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 3. Ananías, Azarías, & Mísaël timéntes Dóminum, qui éruit eos de médio ardéntis flammæ, P. Canêbant: Allelúia de ex-

excélso. ℣. Exáltent eum in Ecclésia plebis: & in cátedra seniôrum laudent eum. P. Canébant allelúia. ℣. Glória, & honor, &c. P. Canébant allelúia.

Orátio.

ECce, ad instar trium illôrum Puerôrum, hi quoque Mártyres tui, in ignes sæculi pósiti, & in camíno pro tuo nómine constitúti, símili te, Dómine, devotiônis more conláudant; & illi quidem, timéntes te Dóminum, cánticum tibi cóncinunt glóriæ, qui erúeras eos de médio ardéntis flammæ: hi verò, non ut ab igne non contingántur, concinéntes laudum ófferunt precem, sed ut à te per ignis supplícia coronéntur, hymnum tibi déferunt consciéntiæ libertâte: Da ergo nobis, ut cursum vitæ nostræ in pace ducéntes, & ab ardóribus libídinum líberi, & à futúris mereâmur supplíciis liberári. ℟. Amen. Per.

℟. Sancti, qui per fidem vicérunt regna, operáti sunt justítiam, adépti sunt repromissiónes, extinxérunt ímpetum ignis, fugavérunt áciem gládii, P. Fortes facti sunt in bello, ℣. Stetérunt contra hostes, & de inimícis se vindicavérunt. P. Fortes. ℣. Glória, &. P. Fortes.

Orátio.

ADmirábile satis est, Dómine, Christiánæ Fídei sacraméntum, per quod Mártyres tui regna vicérunt, justítiam operáti sunt, ignísque ímpetum extinxérunt: Fac nos ergo, ad instar illôrum símili fidei calôre fervéscere: ut dum fortes extitérimus mundáno in bello, ætérno mereâmur munerári de præmio. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 1. Notum tibi fácimus, rex, quia non cólimus deos tuos, & simulácra, quæ constituísti, non adorâmus. P. Habêmus enim in cœlis Deum, qui de mánibus tuis, rex, potens est liberâre nos. ℣. Da nobis auxílium, Deus, in tribulatiône: & vana salus hóminis. P. Habêmus. ℣. Glória. P. Habêmus.

Orátio.

DOmine Jesu Christe, quem Mártyres tui in Cœlis se habêre Deum proféssi sunt, qui de mánibus persecutôris eos posses erípere, dum falsôrum deôrum simulácra contémnerent adorâre: fac, nos te semper in veritâte dilígere, teque étiam fidéliter adorâre; ut, omnímodâ simulacrôrum superstitiône devíctâ, plácita tibi Mártyrum tuôrum imitántes sequâmur vestígia. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 2. Ignem, quem tu rex minâris nobis, Deus in cœlo potens est liberâre nos ex eo. P. Quòd si nolúerit, scito, quia non sacrificâmus idólis. ℣. Qui confidunt in Dómino, sicut mons Sion: non commovebúntur in ætérnum, qui hábitant in Hierúsalem. P. Quòd si nolúerit. ℣. Glória, & honor, &c. P. Quòd si nolúerit.

Orátio.

IGnis, qui Sanctis tuis, Dómine, à persequéntibus non solum minâtus, sed & præparâtus est ad comburéndum, mirábile illis ádtulit vincéndi compéndium: dum ipsa accelerátio pœnæ citâtìm eos dírigit ad consummatiônem victóriæ: ut per hoc quod citò flammis adústi sunt, per hoc quàmtótiùs gradum corónæ scándere promeréntur: Quæsumus ergo, ut méritis Mártyrum tuôrum futúrus ille ignis, impiôrum cruciátibus præparâtus, in nullo nos adtíngere áudeat; sed, Deitâtis tuæ vexíllo poténtiâ liberáti, sceptrum mereâmur cœléstis percípere regni. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 3. Tamquam aurum in fornâce probâvit justos Dóminus, & quasi holocáusti hóstiam accêpit illos: P. Et invênit dignos se. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Et edúxit eos in viam rectam; ut irent in civitâtem habitatiônis. P. Et invênit. ℣. Glória, &c. P. Et invênit.

Orátio.

UNigénitus Dei Fílius, qui Justos tuos tamquam aurum fornâcis igne exáminas; córdium nostrôrum, quæsumus, vires inspícias: & juxtà posse nostrum, si placet tibi, ita nos igne tribulatiônum tentári permítte; ut de bono patiéntiæ hereditâtem mereâmur in cœléstibus obtinêre. ℟. Amen. Per misericórdiam, &c.

℟. Isti sunt sancti, qui pro testaménto Dei ad mortem ánimas tradidérunt; quos lima justítiæ, velut aurum puríssimum probâvit: P. Regnant in perpétuum, nec ab ínvicem segregabúntur. ℣. Sancti amábiles & decóri, quómodo in vita sua dilexérunt se ínvicem; ita & in morte non sunt divísi. P. Regnant. ℣. Glória, & honor Patri. P. Regnant.

Orátio.

DOmine Jesu Christe, pro cujus testaménto Sancti tui ad mortem suas ánimas tradidérunt, tenti caténis, maceráti carcé-

céribus, perústi incéndiis; eôrum méritis, justítiæ nos limâ compône, & velut aurum puríssimum in omni sanctitâtis ópere éffice: ut, qui tibi devótis córdibus famulâmur, nullo modo in perpétuum à Deitâtis tuæ consórtio segregêmur. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 1. Ut aurum igni probáti sunt Sancti, P. Et tamquam hóstiam holocáusti accépti sunt in conspéctu Dei sui. ℣. Quóniam Dóminus amat judícium, & non derelínquet Sanctos suos: in ætérnum conservabúntur. P. Et tamquam. ℣. Glória, &. P. Et tamquam.

Orátio.

CHriste, Fílius Dei, qui Mártyres tuos, ut aurum probàtum igni, ita tibi in holocáusti hóstiam accéptos esse fecísti; ánnue précibus nostris, ut ignítis resultántes voluptátibus carnis, provéntum mereâmur obtinêre ætérnæ felicitâtis. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 2. Descéndit Angelus de cælo, & excússit flammam, & fecit médium fornâcis quasi ventum roris flantem, P. Et non tétigit justos ignis, neque moléstus eis fuit. ℣. Invocábant Dóminum, & ipse exaudiêbat eos: in colúmna nubis loquebâtur ad eos. P. Et non tétigit. ℣. Glória, & honor. P. Et non tétigit.

Orátio.

DEus, qui ministério descendéntis è cœlo Angeli tui, trium Puerôrum flammas miríficè dispersísti: ut vim natúræ suæ in illis urens ignis amítteret, qui tuis obtútibus placuíssent: redde nos à concrematiône vitiôrum extráneos: à diáboli láqueis fácito esse nos líberos; & tuis nos Martyribus post tránsitum adsócia coronándos. ℟. Amen. Per misericórdiam, &c.

Antíphona 3. Sanctis tuis, Dómine, magna erat lux; P. Propter quod igni ardéntem colúmnam ducem habuérunt. Allelúia, allelúia. ℣. Beáti immaculáti in via: qui ámbulant in lege Dómini. P. Propter quod. ℣. Glória, & honor, &c. P. Propter quod.

Orátio.

MAgna, Dómine, Sanctis tuis est lux, dum te in nocte hujus sæculi ignem ardéntem colúmnam habêre meréntur, quâ & inluminántur, quid fáciant; & adjuvántur, ut intelléƈta perfíciant: Præsta ergo nobis obténtu Mártyrum tuôrum; ut lúminis tui ducátu tenebrôsum sæculi hujus iter agéntes, ad æthéreas mansiónes perveniâmus felíces. ℟. Amen. Per misericórdiam.

℟. Probásti nos Deus: igne nos examinásti, sicut examinâtur argéntum: Posuísti tribulatiónes in dorso nostro. Transívimus per ignem & aquam: P. Et induxísti nos in refrigérium. ℣. Salvásti enim nos, Deus, ex affligéntibus nos: & eos, qui nos odérunt confudísti. P. Et induxísti. ℣. Glória, & honor. P. Et induxísti.

Orátio.

DEus, qui probatiône sólitâ pietâtis probâre Sanctos tuos voluísti in terris: nec plus eos tentári permíttis, quàm quod in eis donum toleràntiæ adésse conlàtum tuo múnere præspicis: érue nos ab omni tentatiône, quæ nostram possit obrúere mentem: ut plácito tibi famulátu fidéliter serviéntes, sic nos tentári permíttas, ut tentátio ipsa non nos in confusiônem errôris, sed in ampléxum veritâtis valénter adstríngat. ℟. Amen. Per.

Antíphona 1. Sanctis tuis, Dómine, magna erat lux. P. Eò quòd ignem uréntem colúmnam ducem habuérunt in nocte. ℣. Invocábant Dóminum, & ipse exaudiêbat eos: in colúmna nubis loquebâtur ad eos. P. Eò quòd. ℣. Glória, &. P. Eò quòd.

Orátio.

DEus, qui Sanctos tuos multiplícibus torméntis hóminum súbdere voluísti, ut habérent de patiéntia lucrum, de passiône trophæum; érue nos à supplíciis inferôrum, ut & hìc nos devótio tibi beneplácita jungat, & in futúro fides, quâ te crédimus, in ætérnis sédibus introdûcat. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 2. Quanta malignâtus est inimîcus in Sanctis tuis: & gloriáti sunt qui te odérunt in médio átrio tuo. P. Eleva manum tuam, Dómine, in supérbia eôrum in finem. ℣. Incendérunt igni sanctuárium tuum: in terra polluérunt tabernáculum nóminis tui. P. Elevavérunt. ℣. Glória. P. Elevavérunt.

Orátio.

DOmine Jesu Christe, cujus poténtiâ sancti Mártyres tui rotántem ignis ímpetum extinxérunt, & justítiam operáti sunt; peccatóribus nobis favôrem tuæ pietâtis indúlge: ut per fidem, quâ Sancti regna vicérunt, per eam nos peccatóres cœléste mereâmur obtinêre consórtium. ℟. Amen. Per.

An-

Antíphona 3. Sancti tui, Dómine, quasi oves exultavérunt, P. Glorificántes te; quia liberásti eos. ℣. Dómine, in lúmine vultûs tui ambulábunt, & in nómine tuo exaltábunt totâ die: & in tua justítia exultabúntur. P. Glorificántes. ℣. Glória, & honor Patri. P. Glorificántes.

Orátio.

DEus, qui ineffábili splendôre pia tuôrum mártyrum péctora replevísti, corónas tuo múnere refulgéntes, quasi ut hìc ex passiône spei grátiâ mercavérunt, illic à te percípere in múnere mereréntur: fac, nos splendêre & lucêre de beneplácita tibi dulcédine proximôrum, & dignitâte óperum perfectôrum: ut, etsi effusiône sánguinis corónas non merêmur accípere, ex fructu dilectiônis veræ perpétuam mereâmur apud te obtinêre hereditâtem. ℟. Amen. Per misericórdiam.

℟. Beáti óculi, qui vident, quæ vos vidêtis; & aures, quæ áudiunt, quæ audístis, quia in multis tribulatiónibus mecum permansístis, dicit Dóminus. P. Amen dico vobis, quia vobis datum est nosse mystérium regni cœlôrum, & nómina vestra scripta sunt in cœlo. Allelúia. ℣. Venîte benedícti Patris mei, possidête vobis regnum parâtum à constitutiône mundi. P. Amen dico vobis. ℣. Glória. P. Amen.

Orátio.

ADésto nobis, Omnípotens Deus, sanctôrum tuôrum Fructuósi Agurii, & Eulógii triumphâlem celebrántibus diem, & lætítiam spirituálium tríbue gaudiôrum concédens eôrum intercessiône sepúltis réquiem, offerentiúmque tibi corpóribus sospitâtem: quorum sic fides membris igne decidéntibus arsit, ut sentírent corruptíbilis natúræ defféctum, & nescírent cœléstis ánimi mutâre propósitum. ℟. Amen. Per.

IN LAUDIBUS.

Ad Cánticum.

Antíphona. Diligéntes te, Dómine, sicut sol in ortu suo respléndens, ita rútilant.

Cánticum. Qui spontè. fol. CLXIII.

Ad Benedíctus.

Antíphona. Tres púeri jussu regis in fornâcem missi sunt; non veréntes flammam ignis, dicébant: Benedíctus es. ℣. Hi tres, quasi ex uno ore decantábant regi magno, dicebántque: Benedíctus es.

Cánticum. Benedíctus es, Dómine. fol. 6.

Sono. Dum succenderêtur fornax. Quære retrò in istis Vésperis præcedéntibus.

Lauda. Laudâte Dóminum de cœlis Allelúia, allelúia: laudâte eum in excélsis. Allelúia. Psalmus 148.

Prophetìa.

Léctio libri Sapiéntiæ Salomônis. *Capít.* 16. ℟. Deo grátias.

PAssi sunt justi digna torménta, & per multitúdinem bestiârum extermináti sunt. Pro quibus torméntis benè disposuísti pópulum tuum, quibus dedísti concupiscéntiam delectaménti sui, novum sapôrem, escam parans eis ortygométram: ut illi quidem concupiscéntes escam propter ea, quæ illis osténsa & missa sunt, étiam à necessária concupiscéntia averteréntur. Hi autem in brevi ínopes facti, novam gustavérunt escam. Oportêbat enim illis quidèm sinè excusatiône supervenîre intéritum exercéntibus tyránnidem: his autem tantùm osténdere, quemádmodùm inimíci illôrum exterminaréntur. Etenim dum pérvenit illis sæva bestiârum ira, mórsibus perversôrum serpéntium exterminabántur. Non in perpétuum permánsit ira tua, sed ad correptiônem in brevi turbáti sunt, signum habéntes salûtis ad commemoratiônem mandáti legis tuæ. Qui enim convérsus est, non per hoc, quod vidêbat, sanabâtur, sed per te ómnium Salvatôrem. ℟. Amen.

Hymnus.

FElix Tarrâco, Fructuóso vestîris,
Adtolit caput ígnibus chorus
Cum Levítis géminis procul relúcens:
His piis nos Deus ádspicit benígnus.
Arcem quandóquidem potens Ibêram
Trino Mártyre Trínitas corônat:
Ardens Agúrius capéscit æthera;
Necnon Eulógius, simul supérnum
Christi lúcidus ad sedîle tendit.
Dux & prævius, & magíster illis
Ad tantum decus, ex Episcopáli
Clarus nómine Fructuôsus ibat.
Accîtus quia Præsidis repénte
Jussu, vénerat ad forum Sacérdos,
Levítis comitántibus duôbus:
Inde ad carcerêam viros catênam
Pastus sánguine cárnifex trahêbat:
Gaudet cúrrere Fructuôsus ultrò.
Ac, ne quis sócios timor ferîret,
Præcéptor véhemens eúndo firmat,
Incendítque fidem calôre Christi.
Mecum state viri: vocat cruéntus

Ad pœnam cóluber Dei minístros:
Ne mors térreat, en paráta palma.
Carcer Christícolis gradus corónæ est,
Carcer próvehit ad supérna cœli,
Carcer concíliat Deum beátis:
His dictis, ádeunt specum reórum.
Exércent ibi mysticum lavácrum,
Et purgâmen aquæ: stupent ténebræ.
Sex hîc contínuis latent diébus,
Tandem stant trucis ad tribûnal hostis.
Fratres tergéminos tremunt catástæ.
Judex Æmiliànus imminêbat,
Atrox, túrbidus, ínsolens, profânus
Aras dæmoníacas coli jubêbat.
Tu, qui Doctor, ait, seris novéllum
Comménti genus, ut leves puéllæ
Lucos destítuant, Jovem relínquant:
Damnes, si sápias, Augústi dogma.
Jussum est Cæsaris ore Galiæni,
Quod princeps colit, ut colâmus omnes.
Hæc fanti, plácidus refert Sacérdos:
Ætérnum colo príncipem, dièrum
Factôrem, Dominúmque Galiæni,
Et Christum Patre prosâtum perénni,
Cujus sum fámulus, gregísque Pastor.
Subrídens ait ille: Jam fuísti.
Nec differt furor, aut refrênat iram,
Sævis déstinat ígnibus cremándos:
Exsúltant, prohibéntque flere vulgum.
Quosdam de pópulo videt sacérdos
Libándum sibi póculum offeréntes:
Jejunâmus, ait, recúso potum;
Nondum nona diem resígnat hora:
Numquam conviolábo jus dicâtum,
Nec mors ipsa meum sacrum resólvet:
Sic Christus sítiens Crucis sub hora
Oblâtum sibi póculum recúsans
Nec libâre volens, sitim perêgit.
Intrant intéreà locum rotúndâ
Conclûsum cáveâ, madens ferârum
Multo sánguine, quem furor frequéntat,
Cùm spectácula perstrépunt cruénta.
Ac vilis gladiâtor, ense duro,
Percússus cadit, & fremit volúptas,
Hic flammánte pyrâ, niger miníster
Ardens supplícium parâre jussus,
Constrúxit fáscibus rogum suprémis:
Qui cum córpora concremánda solvit,
Ferventes ánimas amôre lucis,
Fracto cárceris expedîret antro.
Certant officiis pii sodáles:
Plantis calciaménta dissolútis,
Pronus detráhere studêbat unus.
Sed sanctus vetat ora Fructuósus
Inclinâta premi: facéssite, inquit,
Ne nostram gravet obsequêla mortem.
At quin ipse meos pedes resólvam,
Ne vestígia præpedîta vinclis
Tardis gréssibus ínruant in ignem.
Cur laménta rigant genas madéntes?
Cur vestrî memor, ut fiam, rogâtis?
Cunctis pro pópulis rogâbo Christum.
Vix hæc edíderat, reláxat ipse
Induménta pedum, velut Móyses,
Quondam fécerat ad rubum propínquans:
Non calcâre sacram crematiônem,
Aut adstâre Deo priùs licêbat,
Quàm vestígia pura figeréntur.
Stabat calce mera: resúltat ecce
Cœlo spíritus, & serit loquêlam,
Quæ cunctos tremefêcit audiéntes.
Non est, crédite, pœna, quam vidêtis,
Quæ puncto ténui citâta transit;
Nec vitam rapit illa, sed refórmat.
Felíces ánimæ, quibus per ignem
Celsa scándere, cóntigit Tonántis!
Quas olim fúgiet perénnis ignis.
Hæc inter rápidis focos crepántes
Intrant pássibus, & minántur ipsi
Flammârum crepitántibus camínis.
Nexus dénique, qui manus retrórsùm
In tergum renováverant revínctas,
Intáctâ cute décidunt adústi.
Non ausa est cohibêre pœna palmas
In morem Crucis ad Patrem levándas:
Solvit bráchia, quæ Deum precéntur.
Priscôrum spécimen trium putâres,
Quos olim Babylónicum per ignem
Cantántes stúpuit tremens Tyránnus.
Illis sed pia flamma tunc pepércit
Nondum témpore passiônis apto,
Nec mortis decus inchoánte Christo.
Hos, cùm diffúgeret vapôreus ardor,
Orant, ut celer ignis advolâret,
Et finem daret ánxiis perículis.
Exorâta suos obîre tandem
Majéstas fámulos, jubet cadúcis
Missos corpóribus, sibîque reddi.
Vidit Præsidis ex domo Satélles
Cœlum Martyribus patêre apértum,
Insignésque viros per astra ferri.
Quin, & filíolæ monens heríli
Osténdit scéleris notam patérni,
Cœlo vívere, quos ferus perêmit.
Hæc tum virgínitas palam vidêre
Pérfidum méruit paréntem cœcum,
Ut crimen Dómini domus timêret.
Tunc corpóribus sacris favíllæ,

Et perfúsa mero legúntur ossa,
Quæ raptim sibi quisque vindicâbat.
Fratrum tantus amor domum reférre
Sanctôrum cínerum dicâta dona,
Aut gestâre sinu fidêle pignus.
Sed & relíquias resuscitándas,
Et mox cum Dómino simul futúros,
Discrétis loco dívidant sepúlchris:
Cérnui níveis stolis amícti
Mandant restítui, cadáveraque claudi,
Mixto mármori púlvere sacránda.

O Triplex honor, ò trifórme culmen,
Quo nostræ caput excitâtur urbis,
Cunctis úrbibus éminens Ibéris,
Exultâre tribus libet Patrónis:
Quorum præsídio fovêmur omnes
Terrârum pópuli Pyrinæârum.
Circúmstet chorus ex utróque sexu,
Heros, virgo, puer, senex, anícla:
Vestrum psállite rite Fructuôsum,
Laudans Agúrium resúltet hymnus,
Mixtis Eulógium modis coæquans,
Reddâmus páribus pares Camænas.
Hinc aurâta sonent in arce tecta,
Blandum líttoris extet inde murmur,
Et carmen freta feriâta pangant.
Olim tempus erit ruénte mundo,
Quum te Tarrâco Fructuôsus acri
Solvet supplício tegens ab igne.
Fors dignábitur, & meis medêlam
Torméntis dare, prosperánte Christo,
Dulces Hendecasyllabos revólvens,
Atque tripúdians cœlo admíxtus Chorus
Per sæcula vivens in æthera.
Ætérno Genitóri glória, Christo
Semper génito sit tibi semper,
Compar Spirítui; qui Deus unus
Polles perpétuis ínclyte sæculis.
Amen.

Supplicátio. Orêmus, mutátis nomínibus, fol. CLXII.

Capítula.

CHriste, Dei Fílius, qui & tribus in camíno pósitis púeris liberâtor mirí-ficus adfuísti; & tribus his martyribus Fructuóso, Agúrio, & Eulógio, probátis ígnibus claruísti: dum & illis parâtam camíno mortem evádere, & istis corónas invenîre, flammis córpora extinguéntibus, concessísti: præbens in utrísque discrêta gratiârum officia, dum & illos ignis non tángeret, & istos adtíngens facílius coronâret: suspéndens ab illis mortem, consúmens in istis laudábilem passiônem; utrorúmque votis obsequénti famulátu ignis ipse desérviens, dum & ab illis, ne moreréntur, recéderet; & ad istos, ut corôna præoptâta venîret: da nobis, ut in utrorúmque sanctitâte lætántes, sic victórias Mártyrum celebrêmus, ut infinitâ cum eis lætítiâ gaudeâmus.

Pater noster.
Liberáti à malo.
Lauda. Colúmnam ignis. fol. CXCIX.

Benedíctio.

CHristus Dóminus, qui Fructuôsum Epíscopum cum suis Diacónibus examinátos igne perdúxit ad regnum, liberátos vos à camíno libídinum herédes efficiat regni Cœlôrum; ℟. Amen. Et qui córporum illôrum cíneres, usurpátos à frátribus, uno in loco tumulándos vóluit congregâre, ab unitâte vos non dívidat sanctæ matris Ecclésiæ: ℟. Amen. Ut eum inter flammas concupiscéntiæ liberatôrem mereámini invenîre, in quo illi post esúriem meruérunt invenîre refectiônem. ℟. Amen. Per misericórdiam.
In nómine Dómini.

DIE XXII. JANUARII.

IN FESTO SANCTI VINCENTII LEVITÆ ET MARTYRIS.

Ad Vésperum.

Lauda. Sperâvit ánima mea. fol. CLVI.
Sono. Spes mea tu es, pórtio mea in terra vivôrum. P. Réspice Deus ad oratiônem meam. Allelúia. ℣. In conspéctu Dómini effúndam oratiônem meam, tribulatiônem meam ante ipsum pronuntiâbo. Cum defécerit à me spíritus meus, & tu cognovísti Dómine. P. Réspice. ℣. Dómine in via ista, per quam ambulâbam, abscondérunt muscípulam mihi. Intendêbam in déxteram, & vidêbam: & non erat, qui recognósceret me. P. Réspice Deus. ℣. Fuga mea à me périit, nec est qui quærat ánimam meam. Dómine clamávi ad te: P. Réspice Deus.
Dóminus sit semper. ℟. Et cum.
Antíphona 1. Líbera me Dómine de luto, ut non inhæream: éruar ex his qui odérunt me, P. Et de profúndo aquârum. Non me dimérgat tempéstas aquæ, nec obsórbeat me pro-

profúndum. ℣. Salvum me fac Deus: quóniam introíerunt aquæ usque ad ánimam meam. ℟. Et de profúndo. ℣. Glória, & honor. ℟. Et de profúndo.

Orátio.

DEus, qui multis passiônum genéribus mirífice vincéntem Vincéntium coronásti, líberans illum ab omni exítio tormentôrum, ut vestígia ejus, quæ luto non inhæserant vitiôrum, mirífice calcárent omne crudelitâtis supplícium: ne aquârum obsorberêtur profúndo, qui mente sæculum calcans, jam heres esset próximus cœlo: præbe nobis précibus tanti Mártyris, nec luto vitiôrum adtíngi, nec profúndâ desperatiônis vorágine operíri; sed cándidâ consciéntiæ libertâte decóri tibi præsentêmur in die judícii. ℟. Amen.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Antíphona. Ego in labóribus multis fui, & in cárcere. Ter virgis cæsus sum, nocte & die in profúndo maris fui; ℟. Et ex his ómnibus liberâvit me Deus, qui est benedíctus in sæcula. ℣. Multiplicáti sunt super capíllos cápitis mei, qui odérunt me gratìs. ℟. Et ex his ómnibus. ℣. Glória, & honor. ℟. Et ex his ómnibus.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Circumdedérunt me aquæ usque ad ánimam: Allelúia. ℟. Pélagus úndique me vallâvit; in médio mare novíssimè liberásti me Dómine. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. De profúndis clamávi ad te Dómine: Dómine exáudi vocem meam. ℟. Pélagus úndique. ℣. Glória, & honor. ℟. Pélagus.

Hymnus.

ADest miránda pássio
Levítæ Sancti mártyris,
Cui clara virtûte flagrans
Corôna Vincénti datur.
Beâtus ille spíritus,
Quem post triúmphum prælii,
Post vincla dira cárceris,
Cœléstis aula súscipit.
Omnes mirántur pérpetìm
Post factum cruôrem Mártyrem,
Quem testulârum frágmina
Mucrône acúto vúlnerant.
Dolôre nullo frángitur
Nullâque pœnâ víncitur,
Flammas ferens per úngulas
Robústa permánsit fides.
Ex hinc repónunt móllibus
Christi fidêlem mílitem
Carnis relícto póndere,
Ad astra migrat Spíritus.
Vesânus Imperâtor feris
Jactum cadâver mandat:
Custôde Corvo, córpore
Fames lupîna péllitur.
Gravis Tyránnum éxcitat
Furor, jubétque Mártyrem
Insûtum parvo ecúleo
Ponti profúndo immérgere.
Honor summus tunc rédditur,
Jubénte Christo, líttori;
Reféctis undis lévibus
Prævênit omnes rémiges.
Tu solus ò bis ínclyte,
Solus brávii dúplicis
Palmam tulísti, tu duas
Simùl parásti láureas.
Adésto nunc, & pércipe
Voces precántum súpplices,
Nostri reâtus éfficax
Orâtor ad Thronum Patris.
Per te, per illum cárcerem
Honôris augméntum tui,
Per vincla, flammas, úngulas,
Per carcerâlem stípitem,
Per fragmen illud tésteum,
Quo parta crevit glória,
Per quem treméntes pósteri
Exosculâmur léctulum.
Miserêre nostrârum precum,
Placâtus ut Christus suis
Inclînet aurem prósperam;
Noxas nec omnes ímputet.
Si ritè solémnem diem
Venerêmur ore, & péctore:
Si sub tuôrum gáudio
Vestigiôrum stérnimur:
Paulísper huc inlábere,
Christi favôrem déferens,
Sensu graváti ut séntiant
Levâmen indulgéntiæ.
Sic nulla jam restat mora,
Quum excitâtam nóbilis
Carnem resûmat spíritus,
Virtûte perfúnctam pari.
Ut quæ labôrum párticeps,
Commûne discrîmen tulit,
Sit & cohéres glóriæ
Cunctis in ævum sæculis.
Præsta Pater piíssime,
Patrîque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito,
Regnans per omne sæculum. Amen.

Sup-

Supplicátio. Orêmus. mutáto nómine. folio CLXVII.

Capítula.

ADest, Dómine, testis tui solémne illud, atque famosíssimum festum, quod ánnuis recúrsibus mortálium obtútibus præsentâtur, in quo hìc Vincéntius martyr tuus mirabílitèr vincens, & solo probâtus & pélago, nec terrénis supplíciis víncitur, nec marínis gurgítibus compedîtur, vincens & ténebras páritèr & caténas: dùm prædicâtor lúminis nec vinculôrum víncitur pœnis, nec tenebrósis remóti cárceris superâtur angústiis; sed pótiùs, qui verè conféssus nomen fúerat veritâtis, in veritâte famulántia sibi vidêret cœléstis obséquia lucis: Qui ergo devóti annuâ devotiône tanti Mártyris solémne festum suscípimus, quæsumus, ut susceptiônis hujus apud te præmio munerêmur, quo memoráti Mártyris intervéntu remóveas à nostris fínibus plagam, & totìus nocibilitâtis incómmoda: quo & provéntus frugum plácidos terra partúriat, & ánimæ nostræ divínis fonte virtútibus concaléscant: ut expúlsis tenebrârum opéribus, in tuo Christe lúmine cuncta superántes advérsa, & hìc & in futúro gáudia nobis in commûne exoptâta provéniant; qui nos orâre præstas, & dícere:

Pater noster.

Liberáti à malo. fol. 2.

Benedíctio.

CHristus Dóminus, qui virílitèr vincénti Vincéntio, tenebróso adsisténti in cárcere, & lúmine est infûsus & múnere, sic luce suâ nos vísitet, ut ætérni múneris conlatiône ditíficet; ℟. Amen. Quique illi refúlsit inter ténebras cárceris, inlucéscat in córdibus vestris ad evadénda futúræ supplícia ultiônis: ℟. Amen. Ut, qui ipso vocábulo sui nóminis victor comprobâtus est, passiônis suæ nos précibus consórtes efficiat in cœléstibus regnis. ℟. Amen. Per.

Lauda. Diléctio tua sicut fons vitæ pérmanet: P. Et sapiéntia tua velut ornaméntum áureum. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Non det in commotiônem pedem tuum: neque dormîtet qui custôdit te. P. Et sapiéntia. ℣. Glória, & honor. P. Et sapiéntia.

Orátio.

DEus, qui mirabílitèr vincénti Vincéntio datûrum te manna abscónditum promissísti, ut qui mortálium devícerat génera tormentôrum, immortalitâtis útiquè múnere ditarêtur; concêde nobis méritis ejus, qui te fide nómine & passiône secûtus est, ut nomen novum, quod nobis in Christianitâtis título est conlâtum, & in hac vita possessiônem bonôrum óperum novam nobis adcúmulet, & in futúro ætérnum nobis regnum, & gáudium præparet sine fine. ℟. Amen. Per misericórdiam.

In nómine Dómini.

Ad Matutínum.

Antíphona. Lábia mea Dómine apéries: & os meum annuntiâbit laudem tuam. Psalmus 50.

Orátio. Exúltent Dómine. fol. CLXXX.

Antíphona 1. Probásti me Dómine quasi aurum. Posuísti tribulatiónes in dorso meo. P. Transívi per ignem & aquam: & induxísti me in réquiem. ℣. Introîbo in domum tuam cum holocáustis: reddam tibi vota mea, quæ distinxérunt lábia mea. Et locûtum est os meum, in tribulatiône mea. P. Transívi. ℣. Glória, & honor. P. Transívi.

Orátio.

BEnedícimus te, omnípotens Deus, qui beatíssimum Vincéntium mártyrem tuum, sicut quondàm tres púeros, ab ignis incéndio liberásti: cùm ejus útiquè membris adhíbita flamma, & si esset quæ exúreret, non tamèn esset quæ vínceret; ejus ergo précibus rorem misericórdiæ tuæ nostris infúnde viscéribus, ut madefácto igne carnâlis incéndii, flamma in nobis tepéscat peccáti: quæ & si à nobis naturálitèr non desístat, quæsumus, ne fragilitâtem nostram materiálitèr succénsam combûret; sed ita grátia natúræ subvéniat, ut quod orígine carêmus, múnere restrínguere valeâmus. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 2. Protéctor tuus ego sum, noli timêre, dicit Dóminus. Si transíeris per ignem, non combûret te. P. Flúmina non conclúdent te, quia tenêbo manum tuam. ℣. Per diem sol non uret te, neque luna per noctem. P. Flúmina. ℣. Glória, & honor. P. Flúmina.

Orátio.

CHriste Fílius Dei, protéctor beatíssimi Vincéntii mártyris gloriósi, qui ejus manum mirabílitèr auxílii vice susténtans, nec flammis adúri, nec aquis passus es superári; da nobis, ut nec ignes libídinum nos in quocúmque contáminent, nec flámina odiôrum in quocúmque contúrbent: sed pro-

protectiônis tuæ déxterâ, quâ testis tuus adjûtus est, ut marîna superâret discrímina; nos quoquè adjuvêmur, ne futûram veniâmus in pœnam. ℟. Amen. Per.

Antíphona 3. Tamquam unum ex princípibus elêgit me Dóminus, & ut virum fortem constítuit me in prælium. P. Dedit mihi Dóminus stolam cándidam, & ornâvit me corónâ. ℣. Benedíctus Dóminus Deus meus, qui docet manus meas ad bellum, dígitos meos ad prælium. P. Dedit mihi Dóminus. ℣. Glória, & honor. P. Dedit mihi.

Orátio.

OMnípotens Deus, qui Mártyrem tuum ætérno nómine munerásti, & eum ex princípibus in passiône elegísti; ut qui causâ nóminis tui blasphemántem sustinuísset invídiam, in tuo nómine laudántium súmeret obsequêlam, & ornâres illum corónâ: tríbue ergo exultántibus fámulis indeféssum triumphántis auxílium, ut intercessiône sédulâ refórmet malè scissa induménta baptísmatis, quem pro te dimicántem martyrii cruôre respérsâ stolâ induísti decôris. ℟. Amen. Per misericórdiam.

℟. Probásti me, Dómine, sicut probâtur argéntum. Posuísti tribulatiónes in dorso meo: transívi per ignem & aquam: & induxísti me in réquiem. Introíbo in domum Dómini, P. Qui exaudîvit deprecatiônem meam. ℣. Venîte, & audîte, & narrâbo vobis, omnes qui timêtis Deum, quanta fecit ánimæ meæ. P. Qui exaudîvit. ℣. Glória, & honor. P. Qui.

Orátio.

DEus, qui probatiône sólitâ pietâtis probári Sanctum tuum voluísti in terris, nec plus eum tentári permíttis, quàm quod in eum donum toleránti æ adésse conlâtum tuo múnere præspicis; érue nos ab omni tentatiône, quæ nostram possit obrúere mentem: ut plácito tibi famulátu fidélitèr serviéntes, sic nos tentári permíttas, ut tentátio ipsa non nos in confusiône mœrôris, sed in ampléxu veritâtis valéntèr adstríngat. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 1. Vocávi te nómine tuo, dicit Dóminus. Si transfretáveris aquas, flúmina te non conclúdent. P. Et si per ignem transîre cœperis, flamma non ardêbit in te. ℣. Labóres frúctuum tuôrum manducâbis: beâtus es, & benè tibi erit, P. Et si per ignem. ℣. Glória, & honor. P. Et si per ignem.

Orátio.

DOmine Jesu Christe, qui tuum esse Vincéntium mártyrem ex nómine ipso pronúncias, dum tibi útique vicit, pro tuo nómine mílitans, & in transfretatiône aquârum, & combustiône ígnium: dum illi adésse dignâris, insuperábilem illum in ipsis passiónibus tuo reddis auxílio; quæsumus pietâtem tuam, prótegas supplicatiónibus nostris, ut qui in illo vicísti pondus aquæ, & flammas à nobis æternôrum ígnium extínguas. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 2. Perféctio, & doctrîna viro sancto tuo, quem probásti Dómine in tentatiône. Ponent thymíama in conspéctu tuo: P. Et adolêbit incénsum super altâre tuum. ℣. Desidérium ánimæ ejus tribuísti ei: & voluntâte labiôrum ejus non fraudásti eum. P. Et adolêbit. ℣. Glória, & honor Patri. P. Et adolêbit.

Orátio.

DOmine Jesu Christe, qui es Ecclésiæ tuæ caput, præsta, ut Vincéntius beatíssimus martyr tuus in córpore Ecclésiæ constitûtus, qui tunc membra pro Cápite dedit, nunc Caput pro membris adîre non cesset; Capitîque próximus regat totum, & prótegat corpus: id impéndens ubériùs, quod se exúltat obtinuísse felíciùs. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 3. Qui habet aurem, áudiat quid Spíritus dicat Ecclésiis: P. Vincénti dabo édere de ligno vitæ, quod est in paradíso Dei mei. ℣. Manus enim mea auxiliábitur ei: & bráchium meum confortâbit eum. P. Vincénti. ℣. Glória, & honor. P. Vincénti.

Orátio.

DOmine Jesu Christe, qui beatíssimo mártyri tuo Vincéntio obediéntiæ aurem tribúere dignâtus es, quâ salúbri cordis intelléctu agnósceret, quid sibi Spíritus díceret; da nobis méritis ejus, édere de ligno vitæ, & fructum cápere hereditâtis perpétuæ: ut cives Paradísi tui mereâmur exístere, qui tui nunc Mártyris incólimus devotíssimè passiônem. ℟. Amen. Per misericórdiam.

℟. Vocávi te nómine tuo: meus es tu. Si transfretáveris aquas, ego tecum sum, nec flúmina te conclúdent: P. Per ignem si transîre cœperis, flamma non contaminâbit. ℣. Et dedi hómines pro te, & pópulos pro ánima tua. Noli timêre, serve meus rectíssi-

sime, quem elégi. P. Per ignem. ℣. Glória, & honor. P. Per ignem.

Orátio.

OMnípotens Dóminus, qui beatíssimum Vincéntium mártyrem tuum passiônis stímulis, quasi minántium flúctuum cúmulis, probári, non óbrui, permisísti: cùm eum dimicántem nec pœna superâret, nec immérsum unda supprímeret: quia ei & illîc adfuísti, ne cruciátibus vincerêtur, & hîc præstitísti, ut contra natûram flúctibus portarêtur; miráculis tantis fidem ómnibus præsta, ut vota celebrántibus devotíssimè conferántur. ℟. Amen. Per.

Antíphona 1. Qui vícerit, & serváverit usque in finem ópera mea, P. Dabo illi potestâtem super Gentes, & reget eas in virga férrea. ℣. Et ponam in mari manum ejus: & in flumínibus déxteram ejus. P. Dabo illi. ℣. Glória, & honor. P. Dabo illi.

Orátio.

DOmine Deus, præsta propítius; ut beatíssimus Vincéntius martyr tuus vincat suis méritis nostra flagítia, qui non suis, sed divínis víribus sæviéntium pótuit superâre supplícia: & qui dudùm in illis vicit impietâtis atrocitâtem; in nobis malæ cupiditâtis súperet voluntâtem. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam, &c.

Antíphona 2. Adpropiâte ad me pópuli, & congregâte vos in domum disciplînæ Dei nostri. Vidête Vincéntii glóriam, quóniam propter quod laborâvit, invênit multam réquiem: in faciéndo eam confirmâtus est. P. Lætêtur ánima nostra in misericórdia Dei. ℣. Magnificâte Dóminum mecum: & exaltêmus nomen ejus in unum. P. Lætêtur. ℣. Glória, & honor. P. Lætêtur.

Orátio.

UNigénite Fílius Dei Patris, qui beatíssimum Vincéntium mártyrem tuum in tuo nómine laborántem fecísti in misericórdia tua lætári; quæsumus divinitâtis tuæ poténtiam, ut imitaménto ejus, & vota nostra pro tuo nómine sint accépta, & nostrôrum óperum efficiéntia tibi máneat in ómnibus placitûra: ut vincéntes mundi discrímina, mereâmur éffici perénnis ædificii constructûra. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 3. Vincénti dábitur corôna vitæ, & à morte non lædêtur; P. Sed dábitur illi stella matutîna: ℣. Et ego primogénitum ponam illum, & excélsum apud reges terræ. P. Sed dábitur. ℣. Glória, & honor. P. Sed dábitur.

Orátio.

DEus, qui vincénti Vincéntio potentiálitèr sempèr in cunctis ejus & opéribus & passiónibus claruísti; dùm pro his ómnibus, & corónâ illum vitæ ditíficas, &, ut à morte non læderêtur, matutínæ stellæ promissiône conróboras: quæ útiquè resurrectiônis lucem insínuans, matutîna proíndè vocâta, quia noctem fugat, & lucem adnúntiat: dùm, depúlsâ nocte sæculi, promíttitur sydus múneris sempitérni; hujus ergo stellæ matutínæ nos, Dómine Jesu Christe, fácito cómpotes esse: ut promissiônis tuæ consolatiône lætántes, ad fructum justítiæ tuæ mereâmur pervenîre indémnes. ℟. Amen. Per.

℟. Vincénti dabo corônam, & fáciam illum colúmnam in templo Dei: P. Adscrîbam super eum nomen civitâtis Hierúsalem, & nomen meum novum. ℣. Omnis qui vícerit, fáciam illum sedêre in throno Patris mei. P. Adscrîbam. ℣. Glória, & honor. P. Adscrîbam.

Orátio.

DOmine Jesu Christe, qui mirabílitèr Vincénti huic mártyri tuo & corônam de victória præstas, & colúmnam in templo tuo, quasi decôrem ædificii, futûrum esse adsígnas: dùm ei & coronánda vincéndi stúdia súggeris, & invíctam perseverántiæ voluntâtem in passiónibus prælargîris; da nobis exémplo ejus, & diligéndi te votum æquâle, & vincéndi voluntâtem: ut ita nomen civitâtis illîus novæ Hierúsalem nostris in pectóribus sit adscríptum, quálitèr, dùm indesinéntèr obtútum mentis nostri in illîus visiône defigimus, in ejus pace perénnitèr jocundêmur. ℟. Amen. Per misericórdiam.

In nómine Dómini.

IN LAUDIBUS.

Ad Cánticum.

Antíphona. Circumdedérunt me aquæ usque ad ánimam: abyssus vallâvit me, pélagus coopéruit caput meum. Clamávi ad te Dómine, exáudi me.

Cánticum. Clamávi ad Dóminum. f. 315.

Ad Benedíctus.

Antíphona. Benedíctio Dómini in mercêdem justi festînat.

Cánticum. Benedíctus es. fol. 6.

Sono. Projecérunt me in médio mari : & facta est mihi tranquíllitas magna. ℟. Quia liberásti me Dómine de abysso, & misértus es meì. Allelúia, allelúia. ℣. Qui conscéndunt mare in návibus, operántes in aquis multis; Ipsi vidérunt mirabília tua. ℟. Quia liberásti me. ℣. Abominàtus sum in médio aquæ: & habitávi in corde maris, & invocávi te Dómine. ℟. Quia liberásti me. ℣. Imperásti procéllæ, & stetit in aura: & fluctuátæ sunt undæ maris, & congratulàtus sum nimìs. ℟. Quia liberásti. ℣. Glória, & honor. ℟. Quia liberásti me.

Lauda. Laudâte Dóminum de cœlis Allelúia: laudâte eum in excélsis. Allelúia. Psalmus 148.

Léctio libri Esaíæ Prophétæ. *Capít.* 43. & 44. ℟. Deo grátias.

HÆc dicit Dóminus, creans te Jacob, & formans te Israël : Noli timère, quóniam redémi te, & vocávi te nómine tuo: meus es tu. Cùm transíeris per aquam, tecum ero, & flúmina non opérient te : cùm ambuláveris in igne, non comburêris, & flamma non ardêbit in te : Quia ego Dóminus Deus tuus sanctus Israël salvâtor tuus. Ex quo honorábilis factus es in óculis meis, & gloriôsus : ego diléxi te, ego dabo hómines pro te, & pópulos pro ánima tua. Noli timère, quóniam tecum ego sum. Hæc Dóminus dicit fáciens & formans te, ab útero auxiliâtor tuus : noli timère serve meus Jacob rectíssime, quem elégi. Effúndam enim aquam super sitiéntem, & fluénta super áridam : effúndam enim spíritum meum super semen tuum, & benedictiònem meam super stirpem tuam. Et germinábunt inter herbas, quasi sálices juxta fluéntes aquas. ℟. Amen.

Hymnus.

BEâte Martyr próspera
Diem triumphâlem,
Quo sánguinis merces tibi,
Corôna Vincénti datur.

Hic te ex ténebris sæculi,
Tortôre victo, & júdice,
Evéxit ad cœlum dies,
Christôque ovántem réddidit.

Nunc Angelôrum párticeps,
Nunc lucis insígnis stolâ,
Quam testis indomábilis
Rivis cruôris láveras.

Cùm te satélles Idóli,
Præcínctus atris légibus,
Litâre diis Géntium
Ferox caténis cógeret.

Ac verbo Príncipum molli
Suadéndo blandè effûdit,
In catástas ne vita
Líbera rapta décidat.

Rex, inquit, máximus Orbis,
Qui sceptra gestat Romulêa,
Servîre sanxit ómnia
Priscis deôrum cúltibus.

Vos Nazaréni adsístite,
Fidémque & ritum spérnite,
Hæc saxa, quæ princeps colit,
Placâte fumo, & víctimâ.

Exclâmat hìc Vincéntius,
Levîta de Tribu sacra
Miníster altâris : Deum
Excólimus nos verum.

Tibi ista præsint númina,
Tu saxa, tu lignum colas,
Tu mortuôrum mórtuus
Fias deôrum póntifex.

Nos lucis auctôrem Patrem,
Ejúsque Christum filium,
Quem solum ac verum Deum,
Datiâne, confitêmur.

Hìc ille jam commótior:
Audésne ínfelix, ait,
Jussa deôrum, & Príncipum
Violâre verbis ásperis?

Jus est sacrâtum, & públicum,
Cui cedit humânum genus,
Nec te jubénte férvidè
Infans períclum pérmovet?

Hoc namque decrêtum cape,
Aut ara, thure, & céspite
Precánda jam nunc est tibi,
Aut mors luénda sánguine.

Respóndit ille altrínsecùs:
Age ergo quicquid vírium,
Quicquid potestâtis tibi est,
Palàm relúctor, exérce.

Vox nostra quæ sit áccipe:
Et Christus, & Pater est Deus,
Servi hujus & testes sumus,
Extórque, si potes, fidem.

Torménta, carcer, úngulæ,
Stridens flammis flamma,
Atque ipsa pœnârum última,
Mors Christiánis ludus est.

Vestra insânis vánitas,
Scutúmque vestri Cæsaris,
Condígna vestris sénsibus
Coli jubêtis númina.

Ex-

Excíssa fabríli manu,
Cavis recócta, & fóllibus,
Quæ voce, quæ gressu carent,
Immôta, cæca ligna sunt.
His sumptuôsa à spléndido
Délubra crescunt mármore:
His colla mugiéntium
Percússa taurôrum cadunt.
Adsunt & illîc spíritus:
Sunt & magístri críminum,
Vestræque salûtis áucupes
Vagi, impoténtes, sórdidi:
Qui vos laténtèr íncitos
In omne compéllunt nefas,
Vastâre justos nécibus,
Plebem piôrum cárpere.
Norunt & ipsi, ac séntiunt
Pollêre Christum, & vívere,
Ejúsque jam jam ádfore
Regnum treméndum pérfidis.
Clamant paténtèr dénique
Pulsi ex látebris córporum,
Virtûte Christi & nómine,
Dénique iídem dæmones.
His intonántem Mártyrem
Judex profânus non tulit,
Conclâmat: Os obstrúite,
Ne plura jactet ímprobus:
Vocem loquéntis cláudite,
Raptúmque lictóres date,
Illum seórsum cánibus
Pastum, manúsque exércite.
Infixus in prætórium
Convitiâtor séntiat,
Impúnè ne quos sibi
Diis extruéndis jússerit.
Tibi ergo soli cóntumax
Tarpéia calcéntur sacra?
Tu porrò solus óbteras
Romam, Senâtum, Cæsares?
Vinctum retórtis bráchiis,
Sursùm, ac deórsùm exténdite,
Compâgo donèc óssium
Divúlsa, membrâtìm crepent.
Post hinc divérsis íctibus
Nudâta costârum sunt ábdita,
Ut per lacúnas vúlnerum
Jecur retéctum pálpitet.
Ridêbat hæc miles Dei,
Manus cruéntas íncrepans,
Quòd fibra non profúnditùs
Intrarétque artus úngula.
Ac jam omne robur ártium
Eviscerándo césserat,
Nisúsque ávenis sólverat.
Fesso lacertôrum toro.
Ast ille tanto lætior,
Omni vacántem núbilo
Frontem serênam lúmine
Te, Christe, præséntem videns.
Quis vultus iste, proh pudor!
Datiânus ajêbat furens:
Gaudet, revínctus, & próvocat
Tortôrem tortus ácrior.
Nil illa vis exércita
Tot noxiôrum mórtibus
Agône in isto próficit,
Ars idolôrum víncitur.
Sed vos alúmni cárceris
Párcite, ait, invícto,
Cohíbete paulùm dextras,
Respîret ut lassus vigor.
Per sicca rursùs úlcera,
Dùm sese cicátrix cólligit
Refrigeráti sánguinis
Manus resúlcans díruit.
His contra Levítes refert:
Suam tuôrum præspicis
Languêre virtûtem canum
Age ipse major cárnifex.
Osténde, quo pacto queant
In recéssus rescíndere
Manus & ipse intérsere,
Rivósque fervéntes bibe.
Erras, cruénte, si meam
Te reris pœnam súmere,
Cum membra morti obnóxia
Dilaniâta intérficis.
Est alter homo intrínsecùs,
Violâre quem nullus potest:
Liber, quiêtus, íntеger,
Exors dolôrum trístium.
Hoc, quod labóras pérdere
Tantis furôris víribus,
Vas est solûtum, ac fictíle,
Quovis frangéndum modo.
Quínimò nunc enítere
Illud secâre, ac pléctere:
Cùm perstat intùs, qui tuam
Calcat, Tyránne, insániam.
Hunc tu lacésse, hunc distórre
Invíctum, insuperábilem,
Nullis procéllis súbditum,
Soli hunc subjéctum Deo.
Hæc fatur, & stridéntibus
Laniâtur uncis dénuò,
Cui Prætor ore súbdolo
Anguînat verba & síbilat:

Si tanta cállidi péctoris
Prædûrat obstinátio,
Pulvînar ut nostrum inâne
Abominêris tángere:
Saltèm laténtes páginas,
Librósque opértos déroga,
Quibus sectam pravam séminas:
In istis creméntur ígnibus.
His, Martyr, audítis, ait:
Quem tu malígne mysticis
Minâris ignem lítteris,
Flagrâbis ipse hoc jústius.
Nonnè scímea cœléstis
Vindex erit volúntas,
Tanti veréni intérpretem
Linguam perúrens fúlmine.
Vides favíllas índices
Gomorrhæôrum críminum:
Sodomítæ cladis cinis
Testes perénnis fúneris.
Exémplar hoc semper tuum est;
Fulìgo quem mox súlphuris,
Bitûmen, & mista pice
Imo implicábunt tártaro.
His persecûtor sáucius
Pallet, labéscit, & statìm
Insâna tórquens lúmina,
Spumásque frendens égerit.
Tunc deìndè cunctâtus diù,
Decérnit extrêma ómnium:
Ignis, graváti, & lúminis
Exerceâtur quæstio.
Hæc ille sese ad múnera
Gradu citáto prórupit,
Ipsósque pernix gáudio,
Pœnæ minístros prævenit.
Ventum ad palæstram glóriæ,
Spes certat, & crudélitas:
Luctâmen anceps cónserunt
Hìc Martyr, illìc cárnifex.
Serra léctulum régula
Dente frequénti exásperant,
Cùm multa carbônum strues
Vivum vapôrat hálitum.
Hunc spontè conscéndit rogum
Vir sanctus, ore intérrito,
Cœli & corónæ cónscius,
Celsum tribûnal scándere.
Subter crepánte aspérgine
Scintíllat excúrsus salis,
Punctísque fervens strídulis
Sparsímque artus figitur.
Arvîna post hinc ígneum
Impréssa cratem lambit,
Vix unda foris fúmida
In membra sensìm líquitur.
Hìc ínterìm immôtus manet,
Tamquàm dolôrum néscius,
Tendítque in altum lúmina:
Nam vincla palmas présserant:
Sublâtus indè fórtior,
Lúgubre in antrum trúditur:
Ne liber ortus lúminis
Animâret altum spíritum.
Est intus imo ergástulo
Locus ténebris nígrior,
Quem saxa mersi fórnicis
Angústa clausu strángulant.
Ætérna nox illìc latet
Expers diúrni síderis:
Hic carcer horréndus suos
Habêre fertur ínferos.
In hoc bárathrum conjêcit
Truculéntus hostis Mártyrem,
Lignôque plantas ínserit;
Divaricátis crúribus.
Quin addit ad hæc pœnam novam,
Crucis perícli artíficis,
Nulli tyránno cógnitam,
Nec fando compértam retrò.
Fragménta testârum jubet
Hirta impolítis úngulis
Acuminâta, infórmia,
Tergo jacéntis stérnere.
Totum cubîle spículis
Armant dolôre saxísque:
Insómne qui subtèr latus
Mucrône pulset óbvio.
Hac ille versâtur umbra
Meditâre artes, quas strúxerat;
Sed Beélzebud cállida
Comménta Christus destrúxit.
Nam carcerâlis cæcitas
Splendôre lucis fúlgurat,
Dupléxque morsus stípitis
Ruptis cavérnis díssilit.
Agnóscit hìc Vincéntius
Adésse, quod speráverat,
Tanti labôris præmium,
Christum datôrem lúminis:
Cernit deìndè frágmina
Jam testulârum, móllibus
Vestíri semet flóribus,
Redolénte nectar cárcere.
Quin & frequénter Angeli
Stant, ac loquúntur cóminùs,
Quorum unus ore augústior
Compéllat his dictis virum:

Exúr-

Exúrge Martyr ínclyte,
Exúrge secûrus tuî,
Exúrge, & almis cœtibus
Noster sodâlis adhære.
Præsta Pater piíssime,
Patrîque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum. Amen.

Supplicátio. Orêmus Redemptôrem. folio CLXXXVII.

Capítula.

DOmine Clementíssime Deus, tríbue; ut fortíssimus Vincéntius martyr tuus, qui, pro te virílitèr dímicans, tuo múnere vicit, ità nobis in tuo nómine júgitèr adsit, ut victor ecúlei, victor exístat peccáti: quotidiánas ábluat culpas, qui tot tantásque supergréssus est pœnas; ut, qui pro Dómino miríficus éxtitit triumphâtor, pro servis exístat magníficus intercéssor.

Pater noster.

Liberáti. fol. 2.

Lauda. Allelúia. Diléctio tua sicut. f. CCV.

Benedíctio.

DOminus Jesus Christus, qui poténtèr vincénti mártyri suo Vincénti matutînam stellam donâvit in múnere, & primæ resurrectiônis & futúræ vos gáudiis ditet; ℟. Amen. Et qui eídem Vincénti manna dedit abscónditum, obténtu ejus glorióso vos immortalitâtis véstiat induménto: ℟. Amen. Ut exémplo memoráti mártyris & cárceres vincéntes & flammas; edúcti è cárcere sæculi, flammas evadâtis ætérni supplícii. ℟. Amen. Per misericórdiam.

In nómine Dómini.

In exeúnte Véspera.

Lauda. Sperâvit ánima mea in Dómino.

Sono. Spes mea tu es pórtio mea. fol. CCV.

Antíphona. Vincéntius sanctus, ut solis rádius splendet, & sicut lília campi floret, P. Portans odôrem suavitâtis in conspéctu Dómini. ℣. Dómine in virtûte tua lætábitur Rex: & super salutâre tuum exultâbit veheméntèr. P. Portans. ℣. Glória, & honor. P. Portans.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Corônam spléndidam sempitérnam Allelúia P. Vincénti dabo. Allelúia, allelúia. ℣. Manus enim mea auxiliábitur ei, & bráchium meum confortâbit eum. P. Vincénti. ℣. Glória, & honor. P. Vincénti.

Hymnus. Adest miránda pássio.

Supplicátio. Orêmus Redemptôrem. folio CLXXXVII.

Capítula.

DEus, qui Levîtam tuum Vincéntium tanto virtûtum múnere decorásti, ut ministérii sacri fretus officio, Fílium tuum Dóminum nostrum secutûrus in passiône, ejúsdem Christi tui cálicem ministrâret prius credéntibus in salûtem: tu nos fácito coram te dignè tractâre suscépta ministeriôrum officia, quorum gestándam suscépimus obsequêlam; quò martyr tuus Vincéntius divíno auctus spíritu, persequéntem Datiânum objéctibus duris adgréditur, cùm contra Valérium Epíscopum suum lévitèr musitásse conquerêtur: méritis suis tríbuat ómnibus in hac vita feliciôrem excúrsum, in futúro regnum beatitúdinis infinîtum: ut sícuti eum inter pœnas suscepísti te confiténtem; ita nunc júbeas exaudîre pro nobis orántem, cùm ad te proclamavérimus è terris:

Pater noster.

Liberáti à malo. fol. 2.

Benedíctio.

DEus, lumen ætérnum, qui novâ luce mártyri suo Vincéntio pósito refúlsit in cárcere, inlucéscat in córdibus vestris ad ætérnam remuneratiônem: ℟. Amen. Et qui corpus ejus in médio mari demérsum marínis gurgítibus revocâvit ad littus, révocet vitam vestram ab intéritu, & nóxiis áctibus: ℟. Amen. Quique, corvo obsequénte, dilatâvit prædícti Mártyris glóriam, devotiônem vestram sólitâ propitiatiône suscípiat. ℟. Amen. Per.

Lauda. Allelúia. Diléctio tua sicut fons vitæ pérmanet.

Orátio. Deus qui mirabílitèr. fol. CCVII.

DIE XXV. JANUARII.

IN FESTO SANCTI BABILÆ EPISCOPI, ET TRIUM PUERORUM.

Ad Vésperum.

Lauda. Exórtum est in ténebris.

Sono. Justôrum ánimæ. fol. CLXII.

Antíphona. Justi epuléntur, & exúltent in conspéctu Dómini, P. Et delecténtur in lætítia. ℣. Salus autem justôrum à Dómino: & protéctor eôrum est in témpore tribulatiônis. P. Et delecténtur. ℣. Glória, & honor. P. Et delecténtur.

Lau-

Lauda. Justi jocundéntur Allelúia, ℟. Et læténtur, Allelúia, allelúia. ℣. Vox lætítiæ, & salûtis in tabernáculis justôrum. ℟. Et læténtur. ℣. Glória, & honor. ℟. Et læténtur: Allelúia, allelúia.

Hymnus.

O Sacerdôtum ínclyta corôna,
Atque corúscum Levitârum ordo,
Clero adscíto, præcinâmus hymnum
Mente benígnâ.

Formam exémpli Bábilas Antístes
Nobis tenéndam dímicans impréssit;
Ne templi Dei óstia pandâmus
Cállido hosti.

Hic vir virtûte fidei munîtus
Antiochênam dum régeret arcem,
Sprêvit profânum átriis sanctis
Numeriânum.

Illicò captus sístitur tyránno,
In fola verus Christo immolándus:
Versutiôsa ábdicat asséрта,
Vera uténdo.

Réputans namque dógmata pervérsa,
Rerum fatêtur ómnium Auctôrem,
Celsi Paréntis coætérnam Prolem
Orbem creásse.

Aris hortâtur dæmonum lítare,
Spernens arctâtur vacis catenârum,
Colo gravâtur póndere bolârum,
Compêde pede.

Fit gregi pastor magnum documéntum,
Urbi mostrâtur véluti contémptus:
Hinc ovans defert Christo vota laudum
Victor insígnis.

Fictilem vicit ratiocinándo;
Vanas pérdocet liberáles artes;
Indicit sensum pótiùs disértum
Trium Puerôrum.

Sóboles sequens génitrix, quos mittit
Agonizándos Præsule cum almo:
Quália pati Patrem & Magístrum
Eúmdem dicunt.

Hic quippè parens verus ut Abraham est,
Hóstia qui se tribus cum Púeris
Obtulit sacrâ stípitis in ara
Regi polôrum.

Inter insóntes lotis ulnis ambit
Sacrum altâre stípiti elâtus,
Dira dùm perfert vincla vel torménta,
Cómitans docet.

Simul conféssi nomen Trinitâtis,
Sústinent simul lacerántum ictus;
Sed rapuêre ab hoste trophæum
Dono divíno.

Ad periméndum póstmodùm prodúcti,
Alacres pergunt, carmen præcinéntes
Tripúdii psalmi, ultrîcem quadragênum,
Voce sonórâ.

Tunc Præsul plebem contéstans affâtur;
Ità ut esset vinclis onerâtus,
Ad confundéndum júdicem profânum
Sepelirêtur.

Párvulos quoquè Bábilas litándos
Patri adsígnat ense verberándos;
Quorum agônem púlchriùs consûmat
Sánguine fuso.

Quique concépti urnâ sepulchráli,
Vigent perénni memóriâ passi,
Sede promíssâ potíti in arcem
Diadémate.

Bino in ipsis múnere per ipsos
Obtines missos, cívitas quæsîta:
Nímiùm gaude, glórians in Christo
Júbilo magno.

Hic obsequénda membra redivîva
Póssidet; sursùm ánimas victríces
Stolis indútas cándidis, fulgéntes,
Palmas geréntes.

Inde Redémptor cerne de supérnis
Ratem redémpti gregis, incubántem
Sæcli in mare, túrbina impulsántem
Tentatiônum.

Déxteræ tuæ auxílium præbe,
Eámque cunctis à malis defénde:
Tecum victûram vehens in supérnis
Ævo perénni.

Glória summa, Christe, tibi sempèr,
Simùl cum Patre, Spiritûque Sancto:
Sit nunc, & sempèr soli tibi Deo
Trino, & uno. Amen.

Supplicátio. Orêmus Redemptôrem, mutátis nomínibus fol. CLXXXVII.

Capítula.

INténdite, fratres charíssimi, sacerdôtis Bábilæ inconvúlsæ spei virtûtem, triúmque Puerôrum robustiôrem ánimi fidem, quàm valéntem córporis qualitâtem; quos prædíctus doctor egrégius gládio contínuo percussúros, sacris ulnis congeminándo, compléctitur; grátias flebílitèr réferens Creatóri, quòd eos, quos de manu ejus accéperat coronándos, obtúlerit illi: Horum ígitùr exémplum constántiæ imitántes, mores corrigâmus in mélius, charitâtem teneâmus ad ínvicèm, per dilectiônem excéptum ministérium expleâmus; & ad servitûtem Dei cæteros inflammêmus: Operári justítiam de-
le-

lectêmur, noxia fugiámus, spíritu orêmus, atque dicâmus:

Pater noster.

Liberáti à malo. fol. 2.

Benedíctio.

BAbilæ précibus solvántur vestra peccâta; cujus virtûte Numeriáno domûs Dei obserâta sunt límina; ℟. Amen. Ejúsque suffrágio animârum vestrârum vos gaudeâtis obtinuísse lucrum, cujus documénto trium Puerôrum socíetas méruit subîre Martyrium: ℟. Amen. Ut sicut iídem infántuli, magístro subsequénte, gládii pro Christo párili animadversiône truncáti sunt; sic vos unítâ vincti societâte, divînum sempèr agâtis obséquium. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Lauda. Gáudium sempitérnum. fol. CLXII.

Orátio.

PRæsta, Dómine, ut dúm Sanctôrum Bábilæ, & trium Puerôrum veneránda templa suscípimus; ipsi tibi templum puri cordis, & impollúti córporis éffici mereâmur: atque in domûs tuæ receptáculis perdurántes, electôrum tuôrum mereâmur esse partícipes. ℟. Amen. Per misericórdiam.

In nómine Dómini.

Ad Matutînum.

Antíphona. Da nobis lætítiam. Psalmus 50.

Orátio. Redde nobis Dómine lætítiam. folio CLXIII.

Antíphona 1. Fecísti Dómine in mari viam, & inter fluctus sémitam firmíssimam osténdens: P. Quia potens es, transeúntes mare salvâre. ℣. Juxtà est Dóminus his, qui tribuláto sunt corde: & húmiles spíritu salvâbit. P. Quia potens. ℣. Glória, & honor. P. Quia potens es.

Orátio.

NOli nos, Dómine, nostris onerâre pondéribus: & qui Judææ pártibus innotésceris, plúrimùm deprecâmur; ut nostris pectóribus immorêris: & cujus Hierúsalem nomen est magnum; intercessiône Sanctôrùm Bábilæ, & trium Puerôrum mártyrum sit in nostra conversatiône præcípuum. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 2. Transiérunt mare rubrum, quasi per áridam terram, hæc dicit Dóminus: Transîte, transîte: P. Quia ego vos dedûcam de terra mea. ℣. Gaudête justi in Dómino: rectos decet collaudátio. P. Quia. ℣. Glória, & honor. P. Quia.

Orátio.

OMnípotens Deus, qui óculos tuos dírigis super justos, méritis eôrum preces nostras dignántèr inténde: ut & à peccátis nostris vultûs visitatiône purgêmur, & número tuôrum misericórdiæ tuæ múnere sociêmur.

Antíphona 3. Deus qui glorificâris in concílio Sanctôrum, P. Magnus & metuéndus es: Allelúia. ℣. Lauda Hierúsalem Dóminum: conláuda Deum tuum Sion. P. Magnus. ℣. Glória, & honor. P. Magnus.

Orátio. Præsta Dómine, ut dùm Sanctôrum.

Quære in istis Vésperis præcedéntibus.

℟. In paradíso Dei requiéscunt sancti, quorum fructus indeficiens persevêrat, in quo est satíetas & medélla. P. Supra stellas fulgébunt fácies eôrum. ℣. Fulgébunt justi, & tamquàm scintíllæ in arundinéto discúrrent. P. Supra stellas. ℣. Glória, & honor. P. Supra.

IN LAUDIBUS.

Ad Cánticum.

Antíphona. Diligéntes te Dómine sicut sol in.

Cánticum. Qui spontè obtulístis.

Ad Benedíctus.

Antíphona. Sancti & húmiles. fol. CLIV.

Cánticum. Benedíctus es Dómine. fol. 6.

Sono. Salus justôrum á Dómino.

Lauda. Laudâte Dóminum de cœlis. Psalmus 148. fol. CLXIV.

Prophetîa. Justôrum ánimæ. fol. CLXVII.

Hymnus. O Sacerdôtum. fol. CCXIV.

Supplicátio. Orêmus, mutátis nomínibus. fol. CLXXXVII.

Capítula.

DEus, Sanctôrum glória, & copiôsus misericórdiâ, exáudi plebem tibi súpplicem, per Sanctôrum te suffrágia postulántem: rege nos per altérnas témporum vices, & per díspares diêrum, ac nóctium successiónes pari protectiône custódi; ut adjúti sanctôrum tuôrum Bábilæ, & trium Puerôrum mártyrum precibus, qui diem hunc per misericórdiam tuam prósperum dúximus, noctem quoquè hanc beneplácitâ tibi animârum, & córporum puritâte ducâmus.

Pater noster.

Liberáti à malo. fol. 2.

Lauda. Laus Dómini in Ecclésia Sanctôrum. Allelúia. P. Lætêtur Israel in eo, qui fecit ipsum. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Cantâte Dómino cánticum novum: quia mirabília fecit. P. Lætêtur. ℣. Glória, & honor. P. Lætêtur.

Be-

Benedíctio.

BEatissimôrum mártyrum suôrum Bábilæ, & trium Puerôrum vos Dóminus intercessiône custódiat: ℟. Amen. Sperántium in se necessitátes placâtus inténdat; ℟. Amen. Et supplicántium culpas propitiâtus omíttat. ℟. Amen. Per misericórdiam.

In nómine Dómini.

DIE XXVIII. JANUARII.

IN FESTO SANCTI TYRSI MARTYRIS.

Ad Vésperum.

Lauda. Lux orta est justis, P. Et rectis corde lætítia. ℣. Gaudébunt justi cum ómnibus Sanctis. P. Et rectis corde.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Sono. Gaudête justi in Dómino: rectos decet collaudátio. P. Allelúia. ℣. Confitémini Dómino in cíthara: in psaltério decem chordârum psállite Deo. P. Allelúia.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Antíphona. Contempsérunt Sancti vitam mundi, & pervenérunt ad præmium regni, P. Et lavérunt stolas suas in sánguine Agni. ℣. Quóniàm Deus amat judícium, & non derelínquet Sanctos suos: in ætérnum conservabúntur. P. Et lavérunt. ℣. Glória, & honor. P. Et lavérunt.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Beáti mundo corde, quóniàm ipsi Deum vidébunt. P. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Beáti, qui custódiunt judícium, & fáciunt justítias in omni témpore. P. Allelúia. ℣. Glória, & honor. P. Allelúia.

Hymnus.

EXúlta nimiùm, turba Fidélium;
Solémne hódiè Mártyris ínclyti
Est festum: módula cármina fórtitèr
In laudem Dómini, atque poténtiam.
Cœléstis pátriæ gáudia cógitans
Tyrsus, vir pépulit ómnia sæculi
Sanctus; cùm mínimè créderet in Deum,
Afflâtus súbitò flámine sancto est.
Sævum conspíciens júdicem, increpat:
Cur sanctos Dómini, inquit, atrócior
Pœnis discrúcias valdè crudélibus?
Infélix! Erebi igne cremándus es.
Illicò rábidus témpore pésserat
Hostis Cumbrícius, membra coléntium
In terra Dóminum multa perémpta sunt,
Sanctôrum nítida míllia Mártyrum.
Sanctus pro Dómino Léucius nítitur
Eléctam ánimam trádere: pótiùs
Divérsa génera pértulit ínnocens
Pœnârum, cúpiens præmia cœlica.
Athlêta pédibus ímpiger ámbulans
Tyrsus, regem ubi réperit ímpium,
Apprehéndens ténuit, ádmonet, & docet,
Jam falsa ut cólere idôla témneret.
Tunc læto símulans ore locûtus est:
Te, Tyrse, cúpio consílio meo
Adsensum tríbuens, ut sacrífices diis;
Ut magnas accípias cópias múnerum.
Sanctus, perspícuum est, ait, ímpie,
Quod totus hábitet ille nequíssimus
In te nunc cóluber pravus, & ínvidus:
Cum tali péreas príncipe hórridè.
Gastrum pernícitèr ádfore præcipit
Plenum lymphâ, caput Mártyris súffocat:
Corpus, quod súperest, fústibus cædere
Nodósis âcriùs péstifer ímperat.
Sed servus Dómini voce piíssima
De vase míserum júdicem íncrepat:
Agnósce Dóminum, lúbrice & ínvide,
Cùm cernis ópera magna & ínclyta.
Turris constrúitur áltiùs éminens,
Per gyrum gládiis fixis in órdinem
Almus ut fastígio pósitus décidens
Ense suscíperet membra fidélia,
Magnus tu, Dómine, præ diis ómnibus!
Multùm miríficus in te credéntibus!
Pravis muscípula sis! Sanctus in æthera
Christi gloríficat omnipoténtiam.
Victus non váluit insatiábilis
Sævus terríbilis, & nova cógitat
Torménta, sítiens víncere Mártyrem;
Sed Sanctus Dóminus contérruit malum.
Ne Tyrse tímeas, sic ait Angelus:
Diréctus ego sum à Dómino Deo
A te supplícia áuferam ómnia;
Hostémque póteris víncere péssimum.
Exáudi, Dómine. Cógitat ímpius
Inférre ónera, víncula & ómnia:
Fervens óleum, plumbum, & úngulas;
Ut Sanctum súperet mártyrem, & necet.
Cernens proficere nil suis víribus,
Sanctum præcípitem in mari præcipit
Jactári, vídeant ne óculi hóminum
Ter dena stádia à líttore lóngiùs.
Quàm mira, Dómine, sunt ópera tua!
Addúcunt mánibus Mártyrem Angeli,
Et dulci résonant cármine cánticum:
Judex non méruit cérnere Angelos.

Dé-

Debêmus pénitùs facta retéxere,
Quæ sanctis méritis reddíderit bona,
Tribus judícibus culpâ labéntibus,
Quos terra répulit mórtuos sæpiùs.
Exórant pópuli Mártyrem; Inquiunt:
Orâmus, Dómine, præcipe prótinùs;
Terra ut suscípiat córpora júdicum,
Quæ scatens pútrida, vérmibus fúnditur.
Cleméntèr láchrymas sárculum áccipit,
Desígnans locum ubi córpora góndere
Debérent: véniam da, Pie póscimus
Martyr; nos húmiles crédimus in Deum.
Læténtur ómnium corda voléntium
Cœléstis pátriæ quærere gáudia;
Et pravi fáciant nulla nocéntia,
Ut venti à fácie stípula pérvolent.
Te Martyr láchrymis vérnule póscimus:
Per te omnípotens Cónditor ócyùs
Durum quo prémimur hoc jugum áuferat;
Et lætos fáciat sæcla in ómnia.
Jam Summe Dómine réspice sáucium
Delíctis pópulum: dele chirógraphum;
Et nostrum gémitum cerne propítius,
Dans nobis auxílium témpore cóngruo:
Defúnctis réquiem ómnibus, Optime
Concéde: témpora próspera tríbue;
Victum paupéribus; subsídium víduis:
Omnes percípiant, quod piè póstulant.
Te nostra júbilet glória pérpetim,
Qui solus Dóminus trinus & unus est
Jugi império sæcula cóntinens,
Et cuncta dóminans ómnibus ímperans.
Sit Trino Dómino glória sédula,
Regnum perpétuum, atque poténtia;
Virtûte sólitâ, qui regit ómnia
Susténtans cóndita piè per sæcula. Amen.

Supplicátio. Orêmus Redemptôrem. mutátis nomínibus. fol. CLXXXVIII.

Capítula.

AUctor lucis, fons lúminis, & immén- si cláritas splendôris, Christe, in- géniti Patris unigénita proles, qui athlétæ tuo Tyrso perénni fontis lavácro sitiénti por- titôrem lúminis núntium cœlis destinásti; ut ille eum extériùs luminâret, quem ab intùs accénderas; ut fieret lucérna pédibus, qui esset lustrâtor mentis assíduus: arde quæsu- mus in méntibus nostris almo ignis tui fer- vôre, quem te ab arce missûrum tuo es pollícitus ore: ut flagrans intériùs ad ex- uréndа vítia, lustret extérius ad capiéndа præmia sempitérna, piíssimus.

Pater noster.

Liberáti à malo. fol. 2.

Benedíctio.

CHristus Dei Fílius, à quo beatíssimus martyr Tyrsus antè est passiône frúitus, quàm lavácro, ipse nos muníficet dono æter- nitâtis, & remúneret præmio sempitérno be- nedictiônis: ℟. Amen. Et qui illum mari projéctum Angelis vehéntibus reportâvit ad litus, vos secum adsóciet in polôrum sédi- bus lætabúndos; ℟. Amen. Ut illum sempèr invocêtis Deum & Patrem, quem idem mar- tyr Tyrsus & sub aquis líberâ invocâvit vo- ce. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Lauda. Respéxit eos cùm tribularéntur. folio. CLXVIII.

Orátio.

VEniéntes ad te benedícti Patris tui, Christe Dei Fílius, percípere à te regnum, quod eis præparâtum esse prædi- xísti ab orígine mundi; fac ergo nos etsì immériti eos ádsequi: ut qui beatíssimi már- tyris tui Tyrsi vel sociôrum ejus festum incólimus, perénniter cum eísdem Sanctis jocundêmur: & sicut idem Mártyrem tuum sectóribus serrâ non permisísti secári; ità nos ejus suffrágio à grémio matris Ecclésiæ nullâ patiâris occasiône divélli; sed cum benedíctis percipiâmus regnum, quod San- ctis tuis pollícitus es in ætérna sæcula sæcu- lôrum. ℟. Amen. Per misericórdiam.

In nómine Dómini.

Ad Matutìnum.

Antíphona. Da nobis lætítiam. Psalmus 50. Orátio. Redde nobis. fol. CLXIII.

Antíphona I. Venìte ad me Sancti mei, di- cit Dóminus: Vindemiâte fructum labôrum vestrôrum, germen justítiæ; P. Cujus odor est magnus, sicut odor liliôrum, & rosâ- rum in témpore suo. ℣. Plantáti in domo Dó- mini, in átriis domûs Dei nostri florébunt. P. Cujus odor. ℣. Glória, & honor. P. Cu- jus.

Orátio.

VEniéntes ad te Sancti tui, Dómine, in- vitáti, ut vindémient fructus labôrum suôrum; fac nos per misericórdiam eos ád- sequi in vivéntium terra: ut qui beatíssimum athlêtam tuum Tyrsum priùs martyrio con- secrásti, quàm lavácro, priùs fide, quàm regeneratiône, priùs étiam supplício, quàm baptísmo; tu ómnibus dimíttas nobis peccâ- ta, & dones nobis regnum hereditâtis per- pétuæ: ut per bonam operatiônem, & con- versatiônem perveniâmus in paradìsum deli-

tiàrum, & gaudéntes de labôrum nostrôrum fructu, vindemiêmus fructus nostros in gáudio ætérno. ℟. Amen.

Antíphona 2. Venîte ad me omnes Sancti mei, dicit Dóminus, P. Qui laboràtis, & oneráti estis, & ego reficiam vos. ℣. Venîte filii, audîte me: timôrem Dómini docêbo vos; P. Qui laboràtis. ℣. Glória, & honor. P. Qui.

Orátio.

VEniéntes ad te, Sancte Deus, omnes qui laboravérunt, & pro te multum sustinuérunt, ut eos requiéscere fácias, sicut promissísti eis dicens: Ego reficiam vos: fac ergo nos in Ecclésia tua orántes, eos totâ mentis intentiône ádsequi, ut consequâmur misericórdiam tuam, ut pro mérito non damnêmur in pœna, qui ex nostro mérito non merêmur véniam: qui beatíssimum Tyrsum prævenísti in benedictiônem grátiæ, osténdens illi in ténebris lumen, & perfectiônem grátiæ post labôrem: rogâmus ergo etsi immériti, ut suffrágio prædícti Mártyris, labôre nostro oneráti, reficiâmur cum Sanctis tuis verbi tui mellífluâ doctrínâ in vivéntium terra. ℟. Amen.

Antíphona 3. Venîte benedícti patris mei, dicit Dóminus, P. Percípite regnum, quod præparâtum est ab orígine mundi. ℣. Accédite ad me, & illuminámini: & vultus vestri non erubéscent. P. Percípite regnum. ℣. Glória, & honor. P. Percípite regnum.

Orátio. Veniéntes ad te benedícti Patris mei. Quære retrò in Vésperis præcedéntibus.

℟. Clarificâtum est nomen Dómini Jesu Christi in Sanctis pro patiéntia, & fide, in ómnibus persecutiónibus, quas sustinuérunt, P. Ut digni haberéntur in regno Dei, pro quo & passi sunt. ℣. Dedúxit eos in viam rectam: ut irent in civitâtem habitatiônis. P. Ut digni. ℣. Glória, & honor. P. Ut digni.

IN LAUDIBUS.

Ad Cánticum.

Antíphona. Diligéntes te, Dómine, sicut sol.
Cánticum. Qui spontè obtulístis. fol. CLXIII.

Ad Benedíctus.

Antíphona. Sancti, & húmiles corde.
Cánticum. Benedíctus es Dómine. fol. 6.
Sono. Via justôrum.
Lauda. Laudâte Dóminum de Cœlis. Allelúia. Psalmus 148. fol. CLXIX.
Prophetîa. Justi in perpétuum vivent, & apud. fol. CLXIV.
Hymnus. Exúlta nímiùm turba. Quære retrò in istis Vésperis præcedéntibus.
Et Supplicátio. Orêmus Redemptôrem.

Capítula.

DOmine Deus omnípotens tuôrum ante mundi constitutiônem præscius electôrum, Tyrsi mártyris tui & Cómitum ejus ánnuis recúrsibus solémnia álacri voto suscipiéntibus dele cuncta delícta propítius: Et qui pro tuo nómine tot tantásque pértulit pœnas, suffrágio suo nostras déleat culpas; ut ejus précibus à cunctis peccáminum néxibus absolúti, ad te post tránsitum mereâmur pervenîre stolâ decôris indúti Piíssime.

Pater noster.

Liberáti à malo. fol. 2.

Lauda. Laus Dómini in Ecclésia Sanctôrum. Allelúia. P. Lætêtur Israël in eo, qui fecit ipsum. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Cantâte Dómino cánticum novum: quia mirabília fecit. P. Lætêtur Israël. ℣. Glória, & honor. P. Lætêtur Israël.

Benedíctio.

INterventu sanctôrum Tyrsi & Cómitum ejus cœlitùs inlápsa Dei benedíctio vos prótegat, & ab omni malo deféndat. ℟. Amen. Eôrum précibus à cunctis incómmodis tueámini, quorum festa amándo suscípitis. ℟. Amen. Ut cum eis in ætérna beatitúdine partícipes sitis, quorum solémnia devotíssimè celebrâtis. ℟. Amen. Per misericórdiam.

In nómine Dómini.

DIE II. FEBRUARII.

IN FESTO PURIFICATIONIS SANCTÆ MARIÆ.

Ad Vésperos.

Lauda. Laudavérunt te Dómine, omnes Angeli tui, & hymnum dixérunt, dum perfíceres fábricam cœli. Tuus est dies, & tua est nox: P. Tu fecísti solem & lunam. ℣. Tu confirmásti in virtûte tua mare. Tu contribulásti cápita dracônum super aquas. P. Tu fecísti.

Orátio.

LAudant te, Dómine, omnes Angeli tui, dum à te se creátos agnóscunt; & cunctam creatûram cœléstem atque terrênam te opífice subsístere ac dispóni non ámbigunt.

gunt. Dona ergo méntibus nostris, in ómnibus opéribus tuis tibi glóriam dare; & te solem justítiæ, perpétuo nobis fulgôre claréscere lumen: quátenus noctúrnas ténebras tuâ semper valeâmus inluminatiône vitâre. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Sono. Allelúia. Justítiâ est plena déxtera tua. Lætêtur mons Sion, & exúltent fíliæ Judæ, P. Proptèr judícia tua. Allelúia, allelúia. ℣. Allelúia: Magnus Dóminus & laudábilis valdè in civitâte Dei nostri, in monte sancto ejus. Dilátans exultatiónes univérsæ terræ. P. Propter judícia.

Dóminus sit semper. ℟. Et cum.

Antíphona. Vidérunt omnes fines terræ salutâre Dei nostri. P. Jubilâte Deo univérsa terra: Cantâte, & exultâte, & psállite. ℣. Cantâte Dómino cánticum novum: quia mirabília fecit. P. Jubilâte Deo. ℣. Glória, & honor. P. Jubilâte Deo.

Orátio.

DOmine, quem hóminem natum hómines conspexérunt; & prædíctum fines terræ vidérunt; qui ante áliqua témpora prædíctus es vócibus Prophetârum, & in témpore visus glorificâtus es módulis populôrum; concêde propítius, vasa nos tua tibi permanêre puríssima: ut lucis auctor nos & júgiter inlústres, & indesinénter inhábites. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona. Vidéruntóculi mei salutâre tuum, Dómine, quod parásti in conspéctu populôrum. P. Lumen ad revelatiônem géntium, & glóriam plebis tuæ Israël. ℣. Dómine Dóminus noster, quàm admirábile est nomen tuum in univérsa terra! P. Lumen ad. ℣. Glória, & honor. P. Lumen ad.

Dóminus sit semper. ℟. Et cum.

Lauda. Notum fecit Dóminus salutâre suum: P. Ante conspéctum géntium revelâvit justítiam suam. Allelúia, allelúia. ℣. Memor fuit in ætérnum testaménti sui: verbi, quod mandâvit in mille generatiónes. P. Ante conspéctum. ℣. Glória, & honor. P. Ante conspéctum.

Hymnus.

SAcer Puritâtum dies
Hodiérnus rútilat,
Quo secúndùm carnem Christus
Templo Símeon tráditur
Patri non adoptiône
Sed coætérnus génere.

Spíritu complêtur alvus
Incorrúptæ Vírginis,
Quæ páriens mansit cælebs
Virgo, quam puérperam
Illibâtam Genitrîcem
Proles castam elêgit.

Inde Símeon grandævus
Ovans ulnis áccipit,
Amplexúsque videbâtur
Salutâre Dómini:
Resólve jam nunc in pace
Artus istos frágiles.

Sed nec illa impar Anna
Continéntiâ grádiens,
Quam in flore juventûtis
Conjux viduáverat,
Vagiéntem, confitêtur,
Fore mundi Príncipem.

Tunc veneránda ex lege
Offerúntur múnera
Túrturum, columbarúmque
Bina in sacrifício,
Quæ córporis, animæque
Puritâtem docérent.

Glória Deo poténti
In excélsis résonet;
Glóriam canâmus Christo,
Atque Sancto Spirítui;
Cui laus & potéstas
In ætérna sæcula. Amen.

Supplicátio.

ORêmus pium & exaudíbilem Dóminum nostrum Jesum Christum, cum omni supplicatiône rogêmus; ut nos grátiâ Præsentatiônis ipsîus, & Purificatiônis ejus genitrîcis Maríæ nobis salûtem ánimæ, & córporis, & remissiônem, & pacem propítius tribúere dignêtur. ℟. Præsta ætérne omnípotens Deus. Kyrie eléïson. ℟. Christe eléïson, Kyrie eléïson.

Capítula.

JEsu Dómine, cujus admirábile nomen Angelus prædíxit, Mater impósuit, Símeon cognôvit, Anna laudâvit; salva pópulum tuum in univérso mundo, cujus extat nomen magníficum in cœlo: ut, qui solus es poténtiâ gloriôsus, sis étiam pérditis miseratiônis indulgéntiâ pius.

Pater noster.

Liberáti à malo. fol. 2.

Benedíctio.

ET, qui Simeônis justi mánibus est suscéptus, vos síbimet adsóciet benedictiône perpétuâ lætabúndos: ℟. Amen. Idem, qui præcépto legis suæ signum deséctæ carnis accêpit, omnes à nobis sordes

 sui

sui amôris connexiône depúrget; ℟. Amen. Et, qui vos filios Abrahæ in seípso, qui est semen ejus, benedícere promîsit, hereditâtis beátæ conlatiône muníficet. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Lauda. Adnunciêtur in Sion nomen Dómini: P. Et laus ejus in Hierúsalem. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Et timébunt gentes nomen tuum, Dómine, & omnes reges terræ glóriam tuam. P. Et laus. ℣. Glória, & honor. P. Et laus.

Orátio.

OMnípotens Deus Pater & Dómine, largîre credénti tuo pópulo pacem: ut in templo tuo videâmus Salutâre tuum; quem Símeon justus ulnis suis accêpit: ut, qui lumen ad revelatiônem géntium éxtitit, indúltor críminum ípsemet credéntium sentiâtur. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

In nómine Dómini.

Ad Matutînum.

Antíphona. Dómini est salus: & super pópulum tuum benedíctio tua. Psalmus 3.

Orátio.

TU es, Dómine, salus, & tua est salus: hanc gaudêmus in nobis largîtam; hanc étiam usque in finem à te pétimus largiéndam: Effúnde, quæsumus, super pópulum tuum benedictiônem tuam: ut privêtur maledíctio pœnæ, & ditéscat in nobis fructus justítiæ. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 1. Cùm indúcerent paréntes púerum Jesum in templo, ut fácerent pro eo secúndùm legem Móysi: P. Accêpit Símeon in mánibus, & benedíxit Deum. ℣. Magnus Dóminus, & laudábilis nimis in civitâte Dei nostri, in monte sancto ejus. P. Accêpit Símeon. ℣. Glória, & honor. P. Accêpit.

Orátio. Omnípotens Deus Pater. Quære retrò in istis Vésperis præcedéntibus.

Antíphona 2. Símeon in templo elevâvit vocem, dicens: Nunc dimíttis servum tuum in pace: P. Quia vidérunt óculi mei salutâre pópuli tui. ℣. Notum fecit Dóminus salutâre suum: ante conspéctum géntium revelâvit justítiam suam. P. Quia vidérunt. ℣. Glória, & honor. P. Quia vidérunt.

Orátio.

BEâtam, Dómine, illam justi tui Simeônis vocem fac in nobis pari diligéntiâ personâre: ut quia vídimus & crédimus Salutâre tuum; in pace, cùm jússeris dimittâmur: non quò à te dimíssos fines vitæ accipiâmus; sed, per te absolútos à débito, in fine pacem sempitérnam possideâmus. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 3. Vídimus glóriam Dómini, glóriam quasi Unigéniti P. A Patre plenum grátiæ, & veritâtis. ℣. Sicut audívimus, ita & vídimus in civitâte Dómini virtûtum, in civitâte Dei nostri: Deus fundâvit eam in sæcula. P. A Patre. ℣. Glória, & honor. P. A Patre.

Orátio.

VIdimus glóriam tuam, Dómine, glóriam quasi Unigéniti à Patre, Unigénitum Deitâte, Primogénitum múnere: illîc únicum Patris, hîc præcípuum inter fratres: ibi cum Patre unum, hîc in frátribus primum: illîc æquáliter subsisténtem, & in sinu Patris manéntem, hîc sócios non derelinquéntem; Largîre ergo tuo fieri partícipes regno, quibus es propitiâtus in Mundo: quibúsque advenísti priùs redémptor, exíste in futúro remunerâtor. ℟. Amen. Per misericórdiam.

℟. Iste, qui natus est, redémptio nostra est, & Dóminus, & Deus est. P. Iste consolábitur nos à plaga nostra, & à labôre in terra captivitâtis nostræ. ℣. Párvulus natus est nobis, filius datus est nobis, & factus est principâtus ejus super húmerum ejus. P. Iste consolábitur. ℣. Glória, & honor. P. Iste consolábitur.

Orátio.

DOmine Jesu Christe, qui es redémptio nostra & salus nostra, sana plagam contritiônis nostræ: qui suscepísti carnem fragilitâtis humánæ; & qui véniens, ónera nostra sublevâre dignâtus es, quæsumus, ut à malis opéribus nostros labóres evácues, nostrâque stúdia pius in bono confirmes. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 1. Vidérunt óculi mei salutâre tuum, Dómine, P. Quod præparásti ad revelatiônem géntium. ℣. Bonum est confitéri Dómino, & psállere nómini tuo Altíssime: P. Quod præparásti. ℣. Glória, & honor. P. Quod præparásti.

Orátio.

FAc nos, Dómine, ut Salutâre tuum, quem óculis fidei vídimus, placábilem in judício sentiâmus: ut, qui ad revelatiônem præparâtus est Géntium, non ad punitiônem, sed ad salvatiônem se júdicem íngerat redemptôrum. ℟. Amen.

Antíphona 2. Tulérunt Jesum in Hierúsalem, ut sísterent eum Dómino, sicut scriptum est in

in lege Dómini. P. Quia omne masculînum adapériens vulvam, sanctum Dómino vocábitur. ℣. Cantâte Dómino, & benedícite nomen ejus: benè nunciâte de die in diem salutâre ejus. P. Quia omne. ℣. Glória, & honor. P. Quia omne.

Orátio.

DOmine Deus, qui omne masculînum, adapériens vulvam, sanctum esse testâris; fac nos tibi in sanctitâte, & justitiâ deservîre: ut, qui vulvam matérni úteri incorruptiône sanctíficas, ætérnæ sanctificatiônis præmio credéntes adtóllas: ut, qui gloriôsum nomen tuum in géntibus núntiant, remuneratôrem te suum in futúro cognóscant. ℟. Amen. Per.

Antíphona 3. Allelúia. Dedérunt hóstiam pro Jesu secúndùm quod scriptum est in lege Dómini. P. Par túrturum, aut duos pullos columbârum: allelúia. ℣. Laudâte nomen Dómini: laudâte servi Dóminum. P. Par túrturum. ℣. Glória, & honor. P. Par túrturum.

Orátio.

DEus, qui in expiatiône pariéntium par túrturum, vel duos pullos tibi offérri præcipis columbârum; in vivam nos prǽpara hóstiam, qui pro nobis ipse factus es hóstia: ut, qui legem implêre venísti non sólvere, in nobis Evangélii grátiam dignêris opuléntiùs propagâre. ℟. Amen. Per misericórdiam.

℟. Nunc, Dómine, dabis pópulo tuo pacem: quia vidérunt óculi mei salutâre tuum. P. Lumen ad revelatiônem Géntium. ℣. Jocunditâtem fecísti cum servo tuo, Dómine, secúndùm verbum tuum. P. Lumen. ℣. Glória, & honor. P. Lumen.

Orátio.

OMnípotens Deus Pater & Dómine, largîre credénti tuo pópulo pacem: ut, qui Salutâre tuum vídimus, visiône grátiæ tuæ munerêmur: Ut, qui lumen ad revelatiônem éxtitit Géntium, indúltor críminum ípsemet credéntium sentiâtur. ℟. Amen. Per.

IN LAUDIBUS.

Ad Cánticum.

Antíphona. Lætabúntur omnes.
Cánticum. De nocte vígilat. fol. 64.
Orátio. Deus, qui notum fecísti.
Alia Antíphona de Cántico. Ego in Dómino gloriâbor: gaudêbo in Deo Jesu meo.

Cánticum. *Lucæ* 1.

NUnc dimíttis servum tuum, Dómine, * secúndùm verbum tuum in pace:
Quia vidérunt óculi mei salutâre tuum, * quod parásti ante fáciem ómnium populôrum.
Lumen ad revelatiônem géntium, * & glóriam plebis tuæ Israël.

Ad Benedíctus.

Antíphona. Tibi soli Deo honor, & glória, virtus, & potéstas in sæcula sæculôrum.
Cánticum. Benedíctus. fol. 6.
Sono. Allelúia. Justítiâ est plena déxtera tua. fol. CLXXXII.
Lauda. Laudâte Dóminum de Cœlis allelúia: laudâte eum in excélsis allelúia. Laudâte eum omnes Angeli ejus: laudâte eum omnes virtútes ejus: Allelúia, allelúia, allelúia. Psalmus 148.
Prophetia. Audi me, Jacob, & Israël, quem. folio 65.
Hymnus. Sacer Puritâtum dies. Quære in Vésperis præcedéntibus.
Et Supplicátio. Orêmus Redemptôrem.
Capítula. Notum factum est salutâre Dómini. fol. 65.
Lauda. Adnunciêtur in Sion nomen Dómini, & laus.
Benedíctio. Et qui Simeônis justi mánibus. Quære in Vésperis præcedéntibus. CCXIX.

DIE V. FEBRUARII.

IN FESTO SANCTÆ AGATHÆ VIRGINIS ET MARTYRIS.

Ad Vésperum.

Lauda. Sperâvit ánima mea in Dómino. folio. CLXXIX.
Sono. Dóminus Deus cœli benedîcat tibi: honor regni dábitur in manu tua; P. Et adorábunt coram te filii multârum géntium: allelúia. ℣. Audi, filia Sion, quia exaltâta es, & fácies tua fulget in templo Dei: Sol justítiæ in gressu tuo oriêtur: allelúia. P. Et adorábunt.
Antíphona. Virgo prudentíssima, quò progréderis?
Lauda. Spécie, & pulchritúdine tuâ. folio CLXXX.

Hymnus.

ADésto, plebs fidíssima,
Venústum festum: grátiâ

Lau-

Laudum deprôme cármina,
Christôque vota máxima.
Beâta virgo Agatha,
Fide & clara gérmine,
Mundi reféllens nóxia,
Adépta est cœléstia.
Hæc gráviter Christum amans,
Ipsúmque solum prædicans,
Exténta jussu Præsidis,
Arctâtur in imo cárceris.
Sævi furôre júdicis
Christi puélla térritur;
Sed virgo sancta ímpiis
Libâre rénuit aris.
Tu nunc demum Martyr ácrius
Adficeris verbéribus;
Péctoris papílla tóllitur,
Castúmque corpus túnditur.
Magnus sed Christi sénior
Disrúmpit claustra cárceris:
Reddit papíllam íntegram,
Curátque ómnia vúlnera.
Sic sic puélla sánctior
Tanto adépta præmio,
Genu orándo fléctitur,
Fudítque cœlo spíritum.
Mox namque clarus júvenis
Tabéllam scriptam déferens,
Mente sacrâ pronúncians
Defensiônem Patriæ.
Nam, montis Æthnæ incéndium
Cursu dum rapidíssimo
Ad urbem pronum fléctitur,
Claret puéllæ méritum.
Tunc è sepúlchro Mártyris
Plebs sacrum velum déferunt,
Cujus pia præséntia
Extínguit mox incéndia.
Jam Virgo nunc sanctíssima
Plebi fidéli próroga
Peccatôrum indulgéntiam,
Pacis reddéndo cómmoda:
Quæ olim concíves tuos
Magno ab igne éruis,
Tu redde nos jam líberos
Jugo remóto péssimo.
Sit cunctis, sit fidélibus
Locus quiête plácidus:
Tutêlam præsta órphanis,
Subsidiúmque víduis.
Præsta, Pater piíssime,
Patrîque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum. Amen.

Supplicátio. Orêmus, mutáto nómine. folio CLXXXVIII.

Capítula.

DEus conlâtor justítiæ, & castimóniæ prærogâtor, à quo Agatha fámula tua visitâtam se fore respíciens, & in vulnerátis membris récipit sanitâtem; & noctis medio revíncta cárcere, cœlésti promerêtur inlustrári ex lúmine; tu luce illâ Sancti Spíritûs nostram inrádians mentem, ad vidéndum te & córpore valéntes & ánimo purióres éffice: quò, dum spirituâlis afféctus in intérno se diffúderit corde, fidéli ad te ore proclamándo conláudent:

Pater noster.

Liberáti à malo. fol. 2.

Benedíctio.

ANimârum vestrârum Christus Dóminus vúlnera tergat, qui beatíssimam Agatham pro suo nómine abscîsam non déstitit curâre mamíllam: ℟. Amen. Atque, cujus méritis à finibus remôvit ac detráxit incéndia, ejus nunc opitulatiône flammam à vobis malæ cupiditâtis retórqueat; ℟. Amen. Ut, quæ cœlésti inscriptiône liberátrix advocâta est pátriæ, omnes in commûne patrocínio indeféssо consérvet. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Lauda. Sicut palma exaltâta sum. folio CLXXX.

Orátio.

DEus, qui sanctæ Agathæ fidei baptísmo stolam índuis, & glóriæ tuæ vestiméntis exórnas, dum eam post martyrii palmam laureándo corónas; concêde nobis, précibus ejus, ut confessiônis verídicæ vestíti decôre, justítiâ indúti & sanctitâte, futúrâ tibi præsentêmur in réquie. ℟. Amen. Per misericórdiam.

In nómine Dómini nostri Jesu Christi.

Ad Matutînum.

Antíphona. Lábia mea, Dómine, apéries: & os meum annuntiâbit laudem tuam. Psalm. 50.
Orátio. Exúltent, Dómine, lábia. f. CLXXX.
Antíphona 1. Virgo sápiens benedicêtur: timôrem autem Dómini ipsa conláudat. Date ei de fructu mánuum suârum, P. Ut laudéntur in portis ópera ejus. ℣. Labóres frúctuum tuôrum manducâbis: beâtus es, & benè tibi erit. P. Ut laudéntur. ℣. Glória, & honor. P. Ut laudéntur.

Orátio.

VIrgo Christi Agatha, quæ útique sápiens benedíceris, & Dei in átriis co-

coronâris, dum de fructu mánuum tuârum à Dómino véniam promerêris; detur nobis, quæsumus, tuî mérito sapiéntiæ laudatiônem habêre, & in Christi timôre te adjuvánte permanêre, ut mereâmur ab illo in perpétuum benedíci. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antiphona 2. Virgo prudentíssima, quò progréderis quasi aurôra valdè rútilans? filia Sion; P. Tota formôsa & suâvis es: pulchra, ut Luna, elécta, ut Sol. ℣. Spécie tuâ, & pulchritúdine tuâ inténde, próspere procêde, & regna, propter veritâtem, & mansuetúdinem, & justítiam: & dedûcet te mirabíliter déxtera tua. P. Tota formôsa. ℣. Glória, & honor. P. Tota formôsa.

Orátio.

Virgo tua, Christe, Agatha prudénter gloriôsa efféćta est, quæ, consurgénti auróræ comparâta, pulchra atque elécta, ut Sol, probâtur, & Luna; dum clarióri rútilans lúmine, ut Luna plena claréscit in sánguine; &, ut Sol flagrans atque imminutiônem sui nésciens, sanctitâtis persístit in ópere. Da ergo nobis, ut intervéntu prædíctæ Mártyris apud te obtinêre indulgéntiam mereâmur, qui nunc pro delíctis láchrymas fúndimus, vel gémitus exhibêmus. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 3. Virgo Israël, expándi amíctum meum super te, dicit Dóminus, P. Et índui te stolâ decôris. Allelúia, allelúia. ℣. Ædíficans Hierúsalem Dóminus: & dispersiónes Israël cóngregans. P. Et índui te. ℣. Glória, & honor. P. Et índui te.

Orátio. Deus, qui Sanctæ Agathæ. Quære retrò in Vésperis præcedéntibus.

℟. Egrédere inter lília, ò pulchra filia Hierúsalem; quia perfécta es & decôra, & reprehénsio in te non est: ascéndé quasi sponsa Líbanum. P. Et pércipe benedictiônem fidei à Dómino Deo tuo. ℣. Surge própera, amîca mea formôsa, & veni. P. Et pércipe. ℣. Glória, & honor. P. Et pércipe.

Orátio.

Domine Jesu Christe, qui ita in spíritu tuo sanctam Agatham mártyrem inflammásti, ut & lascíviæ superâret flammam, & eam ignis extérior non úreret; eâdem interveniénte, misericórdiæ tuæ nobis rorem infúnde: ut naturâle incéndium extinguâmus, dum salutâre remédium obtinêmus. ℟. Amen. Per misericórdiam.

IN LAUDIBUS.

Ad Cánticum.

Antíphona. Benedíctus Dóminus, qui índuit me.
Cánticum. Gaudens gaudêbo in Dómino.

Ad Benedíctus.

Antíphona. Fília Sion, bénedic.
Cánticum. Benedíctus es Dómine.
Sono. Dóminus Deus cœli benedîcat tibi.
Lauda. Laudâte Dóminum de cœlis: Psalmus 148.
Prophetía. Longè Dóminus appáruit. folio CLXXXI.

Hymnus.

Festum insígne prodit coruscum:
Voces in aula résonent cunctôrum:
Deo, dicâta plebs alúmna tota
Pándite vota.

Hæc virgo sancta, germinêque clara
Sæculi cuncta réspuit cadûca;
Christum secûta, acrióri pœnæ
Súbdidit membra.

Judex iníquus ipse Quintiânus,
Vírginem sanctam Agatham cùm vidit,
Decem malígnis féminis obscœnis
Tradi præcêpit:

Quam cùm vidíssent, blandiúntur verbis:
Audi præcéptum Júdicis monéntis:
Adôra deos, & lucrâre vitam,
Præmiâque multa.

Sed fide plena nóbilis puélla
Execrat cuncta vanitâtum verba;
Spemque fixam rétinet in Christo
Semper invícta:

Quam Quintiânus præsentári jubens,
Idôla vana cogit adoránda;
Fortis puélla rétinet in Christo
Fidem perféctam.

Irâtus judex síbilat crudêlis:
Tortóres suos éxcitat immânis,
Torquéri jubet delicâtum corpus
Puéllæ sacrum.

Pœnas inlátas virîliter portat:
Corpus intáctum Dómino consérvat:
Fide, quâ credit, ómnia torménta
Fórtiter vincit.

Additur pœna crudêlis & sæva:
Vírginis sacræ torquêtur mamílla:
Diûque torta, abscídi præcêpit
Ubera sacra.

Tunc virgo sancta in cárcere trusa,
Fortis in Christo facta est athlêta,

Cu-

Cujus è cœlis Angélicâ cura
Sanat mamíllam.
Splendor sanctus ténebras inlústrat:
Per totam noctem lux è cœlis émicat:
Pavôre multo térriti custódes
Fúgiunt omnes.
Furôre plenus ultróneus tortor
Testas acútas, ígnitos carbónes
Corpus sacrâtum volutári jubet
Látere nudo.
En terræmôtus factus est immânis,
Mœrórque cunctos térruit tortóres:
Unum oppréssit nómine Silvânum
Pars paríetis.
Omnis convéntus ille civitâtis,
Tremôre viso, sic concúrrunt omnes
Júdicem sævum voléntes occídi;
Fúgiit ipse.
Pòst virgo læta ergástulis clausa,
Expándit manus, Dóminum exórans,
Sacram efflâvit ánimam in cœlos
Togâ cum Sanctis.
Angelus Dei descéndit de cœlo,
Corpúsque sanctum túmulat, honòris
Tábulas signat áureis scriptas
Lítteris sacris.
Judex iníquus, numquam erubéscens,
Volvens inquîrit ejus facultátes:
Péssimâ morte mórsibus equòrum
Nece vastâtur.
Mira tam satis prodiérunt signa
Anni verténtis facta comprobántia:
Æthnæus ipse mons eructâvit
Ignem ardéntem.
Vidéntes cuncti rogum veniéntem,
Velum sepúlchri simul expandéntes,
Ignis stetit, honorificándum
Corpus beâtum.
Deus, qui tanta tribuísti dona
Vírgini tuæ cœléstia regna;
Nobis indígnis ob honôrem ejus
Dílue culpas.
Ob cujus laudem Clerus decántans,
Précibus ejus tibi sit accéptum
Ratúmque reddat plebis tuæ victum
Honôre sacrum.
Sacérdos vitâ habeâtur clarus:
Móribus bonis tibi sit ornâtus,
Ut dignè possit tuum immolâre
Corpus beâtum.
Cujúsque festum ánnuis recúrsibus
Laudum honòris persólvimus votum,
Ejus obténtu lætêmur cum Sanctis
Tuis in cœlo.
Hæc in honôrem, carmináque dixit,
Vírginis sacræ & mérita narrâvit,
Tuo ex dono heres sit in cœli
Sanctôrum choro.
Glória tibi Patri glorióso,
Et Jesu Christo Redemptóri nostro;
Qui tecum regnat cum Spíritu Sancto
Juge per ævum.
Amen.

Supplicátio. Orêmus, mutáto nómine. folio CLXXXVIII.

Capítula.

Domine Jesu Christe, cui virgo, & martyr Agatha, & integritâte júngitur, & sánguine sociâtur, dum tibi & castimóniam vovit, & pro te sánguinem fudit; præsta fámulis supplicántibus, ut, expiáti à peccátis tibi ita adhæreâmus, ne à te ultériùs recedâmus.

Pater noster.

Liberáti à malo. fol. 2.
Lauda. Sicut palma. fol. CLXXX.
Benedíctio. Animârum vestrârum Christus.
Quære in Vésperis præcedéntibus.

DIE VII. FEBRUARII.

IN FESTO SANCTÆ DOROTHEÆ VIRGINIS ET MARTYRIS.

Ad Vésperum.

Lauda. Exórtum est.
Sono. Justôrum ánimæ. fol. CLXII.
Antíphona. Sancti sicut rosæ gérminant. folio CLXV.
Lauda. Sánguinem Sanctôrum requîram eum. folio CLXII.

Hymnus.

Christe, lux lucis vera, Deus Angelôrum,
Vita sanctôrum, salus innocéntum,
Plebs pia optat celebrâre festum:
Accipe votum.
En tua virgo Dorothêa sancta
Te sequens, semper puro corde amat,
Et suum corpus tibi castum optat
Mentêque purâ.
Dúplici portat mérito corônam,
Dum manet virgo, fudit & beâtum
Sánguinem promptè próprium, voléndo
Víncere mortem.
Júdicis jussu cápitur cruénti,
Sicque flagéllis cruciâtur diris;

Sed

Sed manet constans, deridéndo nigra
Idôla muta.
Tum duas lapsu gráviter ruéntes,
Una Crystêtes vocitâta soror,
Sive Callístes, tibi conquisîvit
Igne píetas.
Ténditur post hinc in catásta Martyr,
Sústinens pœnas diu, verberâta:
Sic Deo dignam ánimam donâvit
Sánguine fuso.
Theóphilo mittit níveum púerum
Cum rosis tribus, totidémque malis:
Vidit, & stupet nímium sagâce
Munus, & aptum.
Hìc fide plenus vocitándo Christum
Intimat: Credi pótuit Tyránno,
Vertex abscíssus meruísse claram
Ætheris aulam.
Nunc fave, Virgo, précibus tuórum:
Sérvulis præbe véniam malórum:
Fac tuos nobis sócios patrónos
Longum in ævum.
Simus ut vestro plácidi amôre,
Festa qui digno cólimus honôre:
Pacis utâmur páriter connéxi
Múnere digno.
Pestis abscêdat, fugiátque lánguor:
Quod jugum premit pópulos, depélle:
Sit quies defúnctis, medicîna ægris;
Vitâque apta.
Simul ut tecum, Dorothêa sancta,
Aulam cœlôrum teneâmus amplam;
Nostrâque Christo sint reboántia
Ora canôra.
Glóriam psallat chorus, & resúltet:
Glóriam dicat, canat, & revólvat:
Nómini trino, Deitâti soli
Sídera clament. Amen.

Supplicátio. Orêmus, mutáto nómine. folio CLXXXVII.

Capítula.

FAc nos, Dómine Jesu Christe, ad te convérti, & in tuì timôre permanêre, qui Theóphilum mártyrem tuum ad te convérti fecísti ex aspéctu delectábilis pomi: quòd sicut menti ejus in tribus malis, totidémque rosis sacraméntum insínuans Trinitàtis ad culmen eum perféctæ fecísti pertíngere passiônis, supplício eum gloríficans crucis; sic nos odôre charitâtis tuæ reficiens, & actu fac tibi placábiles & córpore fortióres: ut utrâque virtûte valéntes post te in odôrem unguentôrum tuôrum currâmus, & patérnis afféctibus implorántum te erga nos semper placábilem sentiâmus, cùm ad te proclamavérimus:

Pater noster.

Liberáti à malo. fol. 2.

Benedíctio.

REdémptor vester ac Dóminus Dorothéæ vos vírginis suffrágio múniat, qui per eam Crystêten & Callísten pœnitúdinis acceptâvit laménta: ℟. Amen. Ac sicut illæ post lapsum ad salûtis viam revérsæ sunt, sic vos, relíctis superstitiónibus mundi, sequámini Christum; ℟. Amen. Ut ejus sequéndo vestígia exémplo Theóphili odôre Christi repleámini & grátiâ. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Lauda. Gáudium sempitérnum. fol. CLXII.

Orátio.

MEmóriæ sanctæ ac venerábilis Dorothéæ vírginis ac mártyris tuæ, sicut rosa flóruit ejus martyrii sanguis: Dómine Deus, qui eléctos inter pœnas confórtas, & peccatóres sine mora justíficas; qui tribus malis, tótidem rosis Dorothéæ votis expetîta concessísti, & Theóphilum regni tui coherêdem fecísti: eôrum précibus emundêmur ab omni contagiône peccáminum; pacémque cum eis capiâmus in terra vivéntium. ℟. Amen. Per misericórdiam.

In nómine Dómini.

Ad Matutînum.

Antíphona. Da nobis lætítiam. Psalmus 50.
Orátio. Redde nobis, Dómine. fol. CLXIII.
Antíphona 1. Sanctôrum ossa germinábunt de loco suo; P. Et nómina eôrum sicut lília munda floruérunt. ℣. Multæ tribulatiónes justôrum: & de his ómnibus liberâvit eos Dóminus. P. Et nómina. ℣. Glória, & honor Patri. P. Et nómina.

Orátio.

DEus desperántium salus, & errántium via, & peccántibus medicîna, qui beatíssimas vírgines Crystêten & Callísten, quas insídiis hostis antíquus à propósito submóverat Christi tui, prædicaméntis simul ac précibus fámulæ tuæ Dorothéæ ad cultum Christiánæ fidei revocásti; píetas tua à nobis ita peccándi casum depéllat: ac præsta nobis, ut germinêmus de loco nostro in diem advéntûs tui; & sicut lília munda, floreâmus in conspéctu tuo ab omni delícto secúri ac líberi. ℟. Amen.

Antíphona 2. Germinábunt sancti sicut lílium, P. Et florébunt sicut rosæ memóriæ eô-

eôrum. ℣. Justus, ut palma florêbit: & sicut cedrus, quæ est in Líbano, multiplicábitur. ℟. Et florébunt. ℣. Glória, & honor. ℟. Et florébunt.
Orátio. Memóriæ sanctæ ac venerábilis. Quære retrò in Vésperis præcedéntibus.
Antíphona 3. Florête Sancti sicut rosa plantâta super aquas: ℟. Et quasi lílium date odôrem suavitâtis. ℣. Plantáti in domo Dómini, in átriis domûs Dei nostri florébunt. ℟. Et quasi lílium. ℣. Glória, & honor. ℟. Et quasi lílium.

Orátio.

Domine Jesu Christe, cui sancta virgo tua Dorothêa, velut rosa plantâta, flóruit, dum in martyrio pro te sánguinem fudit; & sicut lílium odôrem suavíssimum dedit (te enim annuénte respéctu ornâtur, fide adjuvâtur, ex ópere consecrâtur in passiône) súpplicum précibus benígnus inténde: & per pœniténtiam nos tibi fácias complacêre, & per honéstos mores tibi conjúngi. ℟. Amen. Per misericórdiam.
℟. Justi in perpétuum vivent, ℟. Et apud Deum est merces eôrum. ℣. Justôrum ánimæ in manu Dei sunt, & non tanget illos torméntum mortis. ℟. Et apud Deum. ℣. Glória, & honor. ℟. Et apud.

IN LAUDIBUS.

Ad Cánticum.

Antíphona. Diligéntes te Dómine.
Cánticum. Qui spontè obtulístis. f. CLXIII.

Ad Benedíctus.

Antíphona. Sancti, & húmiles.
Cánticum. Benedíctus es Dómine. fol. 6.
Sono. Salus justôrum à Dómino.
Lauda. Laudâte Dóminum de cœlis. Psalmus 148.
Prophetía. Justôrum ánimæ. fol. CLXVII.
Hymnus. Te decet. fol. XCVI.
Capítula. Fac nos, Dómine.
Lauda. Gáudium sempitérnum.
Benedíctio. Redémptor vester. Quære retrò in Vésperis præcedéntibus.

DIE XII. FEBRUARII.

IN FESTO SANCTÆ EULALIÆ

VIRGINIS, BARCHINONENSIS.

Ad Vésperum.

Lauda. Sperâvit ánima mea in Dómino.
Sono. Allelúia. Psallam nómini tuo, Deus.
Antíphona. Virgo prudentíssima.
Lauda. Spécie & pulchritúdine tuâ. folio. CLXXIX.

Hymnus.

Fulget hìc honor sepúlchri
Mártyris Eulaliæ,
Quem sacro signâvit idem
Passiônum stígmate;
Huc vocat adésse cunctos:
Cónvenit occúrrere.
Gérminis hujus propâgo,
Vel catérva cónfluens,
Barchinôna augústa semper,
Stirpe áucta insígni,
Cívium florens corôna,
Plebs fidêlis ínclyta.
Vírginem vidête vestram,
Quàm sit index glóriæ;
Quæ fide probâta terret
Sic furéntem júdicem,
Prædicans Crucis honôrem,
Vel salûtis Júdicem.
Hæc enim cæsa catómis
Sístitur equúleo,
Cæditur, exungulâtur,
Atque flammis úritur;
Términum habêre laudis
Inter ista nésciens.
Ambiens Crucis patrônum,
In Cruce suspénditur:
Corpus illìc ad honôrem
Nix polôrum prótegit:
Sic calôre plena sancto,
Passiônem sústulit;
Hujus ex ore colúmba,
Jam solútis ártubus,
Prósilit mirè per auras,
Ceu voláto pército;
Vírginem vicísse clamans
In supérnis sédibus:
Quam tamen Dei puélla
Géstiens præcúrrere,
Lege jam mortis perâctâ,
Gáudiis adtóllitur:
Sicque risu corporáto,
Corda mulcet fléntium.
Lúcida felix per orbem
Bárchinon adtólleris,
Quæ sinu pignus reténtans
Tam salûbre, tam pium;
Scílicet, tanti habéndo
Córporis consórtium.
O beâta sponsa Christi

Vir-

Virgo clementíssima,
Súscipe jam singulòrum
Vota, vel suspíria:
Póstulans Christum precátu,
Quo geméntes áudiat:
Non iníquis serviàmus
Mente factiónibus;
Non caro jugum rebéllis
Suàve Christi rénuat;
Sed sacri calòris omnes
Sanctitàte fúlgeant:
Solve quod tædet, quod urget
Mortis ad perníciem,
Péstilens morbus recèdat;
Mucro hostis súbruat;
Vita sit tranquílla cunctis;
Sint quièta témpora:
Cívibus occúrre, Civis,
Et salùtem pórrige;
Esto sic patròna nobis
In relátu grátiæ,
Sicut es vicìna cœlis
Ad favòrem glóriæ.
Inter hæc admíxtus ipse
Conquìrat & Quíricus,
Qui tui locum sepúlchri
Régulis monásticis
Ad honòrem consecràvit
Sempitérni núminis:
Ut meì post claustra carnis
Sis memor in æthere;
Et minus, quod hìc perégi,
Tu valénter súppleas:
Hæc tibi perlàta vota,
Vel camœna cónsecrans.
Glória Patri, Natòque
Semper, & Paráclito;
Laus, potéstas, atque virtus,
Gratiàrum cópia:
Quem Deum cuncta faténtur
Sæculòrum sæcula. Amen.

Supplicátio. Orèmus, mutáto nómine, folio CLXXXII.

Capítula.

ADest, Dómine, beátæ vírginis Euláliæ festum, quod ánnuis recúrsibus suscípimus incoléndum, in quo éadem martyr Barchinonénsium civis & íncola genitàle solum meritòrum títulis prætulit, honòre étiam inlustràvit sepúlchri; dum, quod vivæ vocis ædíficat verbo, effúsi sánguinis docet exémplo: hæc enim ad passiònem læta prosíliens, forum adit intrépida, & verbis tonántibus profànum Júdicem correptùra, passióni se óbtulit non quæsìta. Rogàmus ergo te piíssime Deus, ut fácias nos símili accensiòne amòris tui strénuos, & sanctitàtis perfectiòne idóneos: ut sicut in hac die prædíctæ Mártyris tuæ passiònem veneràmur & sepúlchrum; ita à passiónibus nostris vel sepúlchris nostròrum críminum liberáti perducàmur ad cœlum.

Pater noster.

Liberáti à malo. fol. 2.

Benedíctio.

CHristus Dei Fílius, qui exánime beátæ Vírginis corpus níveo candòre vestìvit, vestíri vos fáciat justítiæ stolis & opéribus sanctitàtis: ℟. Amen. Et qui eam ultra ætàtem fecit esse victrìcem, ejus intervéntu peccàta vestra hábeant finem, & in futúro suis méritis mereàmur invenìre quiètem; ℟. Amen. Ut, qui illi post flammas cóntulit Cœlum, nobis post lapsum tríbuat consórtium Angelòrum. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Lauda. Sicut palma exaltàta. fol. CLXXX.

Orátio.

DOmine Jesu Christe, qui ita in Spíritu tuo sanctam Euláliam mártyrem inflammásti, ut & lascíviæ superàret flammam, & eam ignis extérior non úreret; eàdem interveniénte misericórdiæ tuæ nobis rorem infúnde: ut naturàle incéndium extinguàmus, dum salutàre remédium obtinèmus. ℟. Amen. Per misericórdiam.

In nómine Dómini.

Ad Matutìnum.

Antíphona. Lábia mea, Dómine, apériés.
Psalmus 50.
Orátio. Exúltent, Dómine, lábia. f. CLXXX.
Antíphona 1. Benedícta ígitur tu Deo altíssimo, præ ómnibus muliéribus; P. Propter hoc non discèdet laus tua ab ore hóminum usque in sæculum. ℣. Non det in commotiònem pedem tuum: neque obdormìtet, qui custòdit te. P. Propter hoc. ℣. Glória, & honor. P. Propter hoc.

Orátio.

BEnedícta ígitur virgo Eulália á te Deo altíssimo & rege ætérno, dum illam victrìcem fecísti de glorióso martyrio: quapróter sanctam cleméntiam tuam rogàmus atque expóscimus, ut laus tua júgiter ab ore nostro nullátenus discèdat; sed ob méritum prædíctæ vírginis corda nostra in lege tua præpólleant. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 2. Grandis pulchritûdo ejus exaltâta est super sídera, & bráchium ejus in núbibus cœli; P. Et nomen ejus in ætérnum pérmanet. ℣. Deus, cùm egrediêris coram pópulo tuo, dum pertransíeris per desértum. P. Et nomen. ℣. Glória Patri. P. Et nomen.

Orátio.

GRandis ítaque est pulchritûdo beátæ vírginis Euláliæ, Dómine Deus, quam tu útique super sídera exaltásti, dum per martyrii glóriam eam coronásti: præbe nobis précibus ejus, peccátis nostris carêre; & in ætérnum tecum sine fine gaudêre. ℟. Amen. Per.

Antíphona 3. Indûta es vestiméntis glóriæ, & ornâta es ornaméntis sanctis; P. Et facta es speciôsa, invocâta à Dómino. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Qui pósuit fines tuos pacem: & ádipe fruménti sátiat te. P. Et facta es. ℣. Glória, & honor. P. Et facta es.

Orátio.

INdue nos, Dómine Jesu Christe, vestiméntis glóriæ, quibus possîmus ad convívium mensæ tuæ pervenîre; ut, qui beatíssimam Euláliam vírginem per sánguinis effusiônem corónâ decôris laureásti: nos quoque speciósi ante te appareâmus in diem judícii, dum véneris. ℟. Amen. Per.

℟. Egrédere inter lília opâca, filia Hierúsalem, quia perfécta es & decôra, & reprehénsio in te non est: adscénde, quasi sponsa, Líbanum, P. Et pércipe benedictiônem fidei à Dómino Deo tuo. ℣. Surge, própera amîca mea, formôsa, & veni. P. Et pércipe benedictiônem. ℣. Glória, & honor. P. Et pércipe.

Orátio. Dómine Jesu Christe, qui ita in Spíritu. Quære retrò in istis Véspeis præcedéntibus.

IN LAUDIBUS.

Ad Cánticum.

Antíphona. Benedíctus Dóminus, qui índuit me.

Cánticum. Gaudens gaudêbo. fol. LXXXI.

Ad Benedíctus.

Antíphona. Fília Sion, bénedic.

Cánticum. Benedíctus es Dómine Deus.

Sono. Dóminus Deus cœli.

Lauda. Laudâte Dóminum. Psalmus 148.

Prophetîa. Longè Dóminus appáruit. Quære folio CLXXXI.

Hymnus. Fulget hîc honor sepúlchri. Quære retrò in Véspeis præcedéntibus.

Capítula.

DEus, qui beâtam Euláliam ante passiônis grátiam, dum scánderet, quid orâret, misericórditer docuísti; dum in eam non facis perîre, quicquid à te docta fórtiter credísset: dona nobis, ut quod de te scímus & crédimus, ad ætérnam profecísse nobis lætítiam gratulêmur: ut, quod illâ effusiône per te méruit sanguis, nos in his fámuli tui Dómini nostri mereámur adipísci verbis.

Pater noster.

Liberáti à malo. fol. 2.

Lauda. Sicut palma exaltâta. Quære folio CLXXX.

Benedíctio.

CHristus Dóminus, qui Euláliam vírginem inter flammas fecit esse victrîcem, fáciat vos ejus précibus, & incentîva carnis vestræ devíncere; & perféctè devícto mundo, victôriam in cœléstibus reportâre. ℟. Amen. Et qui in sepúlchro vírginis corpus niválibus prunis vestîvit ad glóriam, ipse corda vestra & córpora véstiat ad perfectiônem sanctitâtis; ℟. Amen. Ut cum illâ perfectiônis mereámini palmam, cujus nunc obsequéntes celebrâtis solemnitâtem. ℟. Amen. Per misericórdiam.

In nómine Dómini nostri.

DIE XXII. FEBRUARII.

IN CATHEDRA SANCTI PETRI APOSTOLI.

Ad Vésperum.

Lauda. Sperâvit ánima.

Sono. Deus præcínxit. Quære fol. CLVI.

Antíphona. Tu es Petrus, & super hanc petram ædificâbo Ecclésiam meam. P. Et tibi dabo claves regni cœlôrum. ℣. Pósui adjutórium super poténtem: & exaltávi eléctum de plebe mea. P. Et tibi dabo. ℣. Glória, & honor. P. Et tibi dabo.

Lauda. Státuit Dóminus. fol. CLVII.

Hymnus.

O Petre, petra Ecclésiæ,
Isto beâtus nómine,
Quo Petrus à Christo Petrâ,
Non Petra Christus à Petro.
Tu es Petrus, qui Fílii
Conféssor es primus Dei,
Hinc primus in membris manens;

Ob

Ob quod Cephas vocâtus es.
Adest dies, quo Rómulâ
In urbe consecrâtus es;
In quo Cáthedræ nóbilis
Scandens Thronum adtólleris:
Conlâta ergo glóriæ
In te potéstas áffluens,
Ligâta solvat crímina,
Portásque Avérni óbstruat.
Hînc Pastor ut piíssimus,
Oves gubérna créditas;
Intus forísque pérvigil,
Ne subruâmur, prótege.
Et clave illâ cœlicâ
Solvens cátenas críminum,
Illic reos indúcito,
Quo clarus extas Jánitor.
Ut cum polôrum Príncipi
Recisa membra jússeris,
Sit Trinitáti glória
Per cuncta semper sæcula. Amen.

Supplicátio. Orêmus Redemptôrem mundi, mutáto nómine. fol. CLXXXVII.

Capítula.

CHriste, Dei Fílius, qui supra petram ædificatûrus Ecclésiam tuam, beatíssimo Petro Apostolôrum ómnium príncipi claves regni cœlôrum dedísti: ut in illo primùm ædificâta Ecclésia súrgeret, qui te non solum dilígere, sed & confitéri prior céteris méruit; da nobis, ut in die, quâ ille rectûrus Ecclésiam, suscêpit pontificâlis grátiæ culmen, suscipiâmus nos perfectiônis omnímodæ sanctitâtem: ut per eum, cui ligándi & solvéndi concessísti in Ecclésia potestâtem, per eum nostra júbeas peccâta dimíttere, & ad regnum nos vitæ perpétuæ introîre.
Pater noster.
Liberáti à malo. fol. 2.

Benedíctio.

CHristus Dei Fílius, qui in beatíssimo Petro Apóstolo suo primam fundâvit Ecclésiam, fundátos vos in se sinè mácula & ruga possídeat. ℟. Amen. Et, qui illum elêgit primum sibi claviculárium regni; vos conservatóres efficiat sui præcépti. ℟. Amen. Ut jussu, per quem patéscit jánua cœli, per eum peccatóres evadâtis portas inférni. ℟. Amen. Per.

Lauda. Díligam eum ex toto corde meo, dicit Dóminus. P. Et erit, sicut ros: Israël germinâbit sicut lílium, & florêbit. Allelúia, allelúia. ℣. Et ego primogénitum ponam illum excélsum apud reges terræ. P. Et erit. ℣. Glória, & honor. P. Et erit sicut.

Orátio.

CHriste, Dei Fílius, qui oves tuas sub testimónio dilectiônis tuæ Apostolôrum ómnium príncipi Petro commendásti; quò, & te interrogánte, & illo respondénte, dignus probarêtur esse Pastor Ecclésiæ: fac nos verídicè amatóres tuos semper exístere: ut per eum, cui claves datæ sunt regni, per eum nos intrâre mereâmur jánuam Paradísi. ℟. Amen. Per misericórdiam.
In nómine Dómini.

Ad Matutînum.

Antíphona. Lábia mea, Dómine. Psalm. 50. Orátio. Exúltent, Dómine, lábia nostra. Quære folio CLXXX.

Antíphona 1. Beâtus es Simon Bar-Jona: P. Quia caro & sanguis non revelâvit tibi; sed Pater meus, qui in cœlis est, ipse elêgit te. ℣. Deus deôrum Dóminus locûtus est: & vocâvit terram, à solis ortu usque ad occâsum: ex Sion spécies decôris ejus. P. Quia caro. ℣. Glória. P. Quia caro.

Orátio.

HIesu Salvâtor noster & Dómine, qui primâtum Apostólicæ dignitâtis in beatíssimo Petro Apóstolo tuo conférre dignâtus es; cujus prima vocátio nóminis Bar-Jona legis diléctam generatiônem signíficat, Petrîque vocábulum in Christo firmaméntum Ecclésiæ sonat: largîre nobis, eo suffragánte; ut & doctrínis ejus vocatôrum obséquia dependéntes, perpétuæ hereditâtis mereâmur esse consórtes: ut caro & sanguis, quæ revelatiônem tui ignórant, in nobis dominâtum non hábeant; sed Spíritus tuus, quo ille plenus te conféssus est Fílium Dei, nos ímpleat ad promeréndum præmium judícii pòst futúri. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 2. Si díligis mè, Simon Petre, pasce oves meas: tu nosti, Dóminè, quia amo te, P. Et ánimam meam ponam pro te. ℣. Tibi dixit cor meum, quæsívi fáciem tuam: vultum tuum Dómine requîram. P. Et ánimam. ℣. Glória, & honor. P. Et ánimam.

Orátio. Christe, Dei Fílius, qui oves. Requîre retrò in istis Vésperis præcedéntibus.

Antíphona 3. Tamquam unum ex princípibus elêgit me Dóminus, & ut virum fortem constítuit me in prælium: P. Dedit mihi Dóminus stolam cándidam, & ornâvit me corónâ. ℣. Benedíctus Dóminus Deus meus, qui

qui docet manus meas ad bellum, & dígitos meos ad prælium. P. Dedit mihi. ℣. Glória, & honor. P. Dedit mihi.

Orátio.

DEus, Dei Fílius, qui in te solidíssima petra exaltásti Petrum, & per Petrum Ecclésiam, efféctus illi in tribulatiône fidúcia, quò posset advérsa cuncta superâre præséntia; pórrige nobis auxílium déxteræ tuæ, ut per eum qui in te post negatiônem rédditus salúti méruit solidári, per eum nos dignêris à vitiôrum tentatiónibus erúere: ac fides nostra in nullo coram te appárens nutabúnda, & ánimas & córpora pértrahat ad supérna. ℟. Amen. Per.

℟. Grátias ágimus Deo, qui elêgit te Pontíficem è médio fratrum tuôrum, & dedit tibi honôrem sacerdótii; P. Ut immaculâtam ófferas oblatiônem Deo tuo. ℣. Ecce constítuit te Dóminus príncipem: & præféctum in Géntibus dedit te. P. Ut immaculâtam. ℣. Glória, & honor. P. Ut immaculâtam.

Orátio.

CHriste, Fílius Dei vivi, quem Petrus super petram solidâtus verè conféssus est, quia útique non petra à Petro, sed Petrus vocâtus est à petra, in qua est fundâta Ecclésia; te súpplices deprecâmur, ut idem, qui accêpit claves regni cœlôrum, peccatóribus pandat cœléstis viæ intróitum: ut per quem doctrínæ sublímis exémpla suscépimus, per eum ætérnæ vitæ nos suscepísse cómmoda sentiâmus. ℟. Amen. Per misericórdiam.

IN LAUDIBUS.

Ad Cánticum.

Antíphona. Thronum glóriæ heréditans illi: dat votum optánti, & benedîcet annos justi.
Cánticum. Confirmâtum est. fol. LXXXVI.

Ad Benedíctus.

Antíphona. Benedíctio Dómini in mercêdem.
Cánticum. Benedíctus es, Dómine Deus. fol. 6.
Sono. Deus præcínxit. fol. CLVI.
Lauda. Laudâte Dóminum de cœlis Allelúia, allelúia: laudâte eum in excélsis. Allelúia, allelúia. Psalmus 148. Prophetîa.
Léctio libri Esaíæ Prophétæ. *Capítulo* 32.
℟. Deo grátias.

HÆc dicit Dóminus: Ecce in justítia regnâbit rex, & princípibus ejus in judício præerit. Non caligábunt óculi vidéntium, & aures audiéntium diligénter auscultábunt. Et cor stultôrum intélliget sciéntiam, & lingua balbôrum velóciter loquêtur & planè. Non vocábitur ultrà is, qui insípiens est, princeps: neque frauduléntèr appellábitur major. Stultus enim fátua loquêtur, & cor ejus fáciet iniquitâtem, ut perficiat simulatiônem, & loquâtur ad eum fraudulénter, & vácuam faciat ánimam: esuriéntis vasa péssima sunt: ipse enim cogitatiónes concinnâvit ad perdéndos mites in sermône mendácii, cùm loquêtur páuperi judícium. Princeps verò ea, quæ digna sunt príncipe, cogitâbit, & ipse super duces stabit. Mulíeres opuléntæ súrgite, & audîte vocem meam: filiæ confidénter percípite áuribus elóquium meum, donec effundâtur super vos spíritus de excélso: & erit desértum in Cermel, & Cermel in saltum reputábitur. Et habitâbit in solitúdine judícium, & justítia in Cermel sedêbit. Et erit opus justítiæ pax, & cultus justítiæ siléntium, & secúritas usque in sempitérnum. Et sedêbit pópulus in pulchritúdine pacis, & in tabernáculis fidúciæ, in réquie opulénta, ait Dóminus omnípotens. ℟. Amen.

Hymnus. O Petre petra Ecclésiæ.
Supplicâtio. Orêmus Redemptôrem. Quære retrò in istis Vésperis præcedéntibus.

Capítula.

APóstole Dei beatíssime Petre, petra Ecclésiæ, pastor cœléstis aulæ, qui ob hoc, quod primus, fílium Dei esse, conféssus es Christum, claves meruísti percípere regni cœlôrum; percéptæ hujus privilégio potestâtis nostrôrum ómnium vínculа dissólve, & illis gloriôsus jánitor adsta, nosque peccatóres felíciter introdúcas.

Pater noster.

Liberáti à malo. fol. 2.
Lauda. In psaltério & cíthara. fol. CLVIII.
Benedíctio. Christus Dei Fílius. Quære in istis Vésperis præcedéntibus.

DIE XXIV. FEBRUARII.

IN FESTO SANCTI MATHIÆ APOSTOLI.

Omnia dicántur unîus Mártyris præcípui folio CLVI. & post Prophetîam legâtur hæc Epístola.

Léctio Actuum Apostolôrum. *Capítulo* 1.
℟. Deo grátias.

IN illis diêbus exúrgens Petrus in médio fratrum, dixit: Viri fratres, oportet ímpleri scriptûram, quam prædíxit Spíritus San-

Sanctus per os David de Juda, qui fuit dux eôrum, qui comprehendérunt Jesum: qui connumerâtus erat in nobis, & sortîtus fúerat sortem ministérii hujus. Hic ítaque adquisîvit agrum de mercêde iniquitâtis, & suspénsus crépuit médius: & diffûsa sunt ómnia víscera ejus. Et notum factum est ómnibus habitántibus Hierúsalem, ita ut appellarêtur ager ille, linguâ eôrum, Achéldemach, hoc est, ager sánguinis. Scríptum est enim in libro Psalmôrum: Fiat commorátio ejus desérta, & non sit, qui hábitet in ea: & episcopâtum ejus accípiat álius. Opórtet ergo ex his viris, qui nobíscum congregáti sunt in omni témpore, quo intrâvit & exîvit inter nos Dóminus Jesus, incípiens à baptísmate Joánnis usque ad diem, quâ assúmptus est à nobis, testem resurrectiônis ejus nobíscum fieri ex istis. Et statuérunt duos viros, Joseph, qui dícitur Bársabas, qui cognominâtus est Justus, & Mathîam. Et orántes dixérunt: Tu Dómine, qui corda ómnium nosti, osténde, quem elégeris ex his duôbus unum, accípere locum ministérii hujus, & Apostolátûs, de quo prævaricâtus est Judas, ut iret in locum suum. Et dedérunt sortes eis, & cécidit sors super Mathîam, & adnumerâtus est cùm úndecim Apóstolis. ℟. Amen.

FESTA MARTII.

DIE III.

IN FESTO SANCTORUM HEMETERII, ET CELEDONII MARTYRUM,

Omnia dicántur plurimôrum Mártyrum quátuor cappârum fol. CLXV. excépto Hymno ad Vésperas, Capítula, Benedictiône, & Hymno ad Matutînum.

Ad Vésperos.

Hymnus.

Scripta sunt Cœlo duôrum
Mártyrum vocábula,
Aureis quæ Christus illic
Adnotâvit lítteris:
Sánguinis notis éadem
Scripta terris trádidit.
Pollet hoc felix per orbem
Terra Ibêra stémmate:
Hic locus dignus tenéndis
Ossibus visus Deo,
Qui beatôrum pudîcus
Esset hospes córporum.
Hic caléntes hauxit undas,
Cædit ictu dúplici:
Inlitas cruôre sancto
Nunc arénas íncolæ
Confrequéntant obsecrántes
Voce, votis, múnere,
Exter, hîc nec non & urbis
Ut colônus ádvenit:
Fama nam terras in ómneis
Præcucúrrit próditrix,
Hîc patrónos esse mundi,
Quos precántes ámbiunt.
Nemo puras hìc rogándo
Frustrà congéssit preces:
Lætus hinc tersis revértit
Supplicâtor flétibus:
Omne, quod justum popóscit,
Impetrâtum séntiens:
Tanta pro nostris períclis
Cura suffragántum est;
Non sinunt inâne, ut ullus
Voce murmur fúderit;
Audiunt, statímque ad aurem
Regis ætérni ferunt.
Inde largo fonte abyssi
Dona terris ínfluunt,
Súpplicum causas pétitis
Quæ medélis ínrigant:
Nil suis bonis negâvit
Christus umquam téstibus:
Isti sunt quos nec catêna
Dura, nec mors térruit,
Unicum Deum fatéri
Sánguinis dispéndio;
Sánguinis sed tale damnum
Lux repéndit lóngior:
Hoc genus mortis decôrum est:
Hoc probis dignum viris
Membra morbis excidénda
Texta venis lánguidis,
Hóstico donâre ferro,
Morte & hostem víncere:
Pulchra res! ictum sub ense
Persecutôris pátitur:
Nóbilis per vulnus amplum
Porta justis pánditur;
Lota mens in fronte
Rubrósi decôris éxilit.
Nec rudem crudi labôris
Ante vitam dúxerant
Mílites, quos ad perénne
Cíngulum Christus vocat:

Suê-

Suêta virtus bello ense
Armis mílitat sacrátis,
Cæsaris vexílla línquunt;
Signum Crucis éligunt:
Proque ventósis dracônum,
Quos gerébant pálliis,
Præferunt insígne lignum,
Quod dracônem súbdidit.
Vile censent expedítis
Ferre dextris spículum,
Máchinis murum ferîre,
Castra forte cíngere,
Impias manus cruéntis
Inquinâre strágibus.
Fortè tunc atrox, secúndos
Israêlis pósteros,
Auctor aulæ mundiâlis
Ire ad aram jússerat:
Idólis litâre nigris,
Esse Christi réfugas.
Líberam succíncta ferro
Pestis urgêbat fidem:
Illa virgas, & secúres,
Et bissúlcas úngulas
Ultrò fortis expectâbat
Christi amôre intérrita,
Carcer inligâta duris
Colla baccis impétit,
Bárbaras forum per omne
Tortor exércet manus,
Véritas crimen putâtur,
Vox fidêlis pléctitur:
Tunc & ense cæsa virtus
Triste percússit solum,
Et rogis ingésta mœstis
Ore flammas sórbuit:
Dulce tunc justis cremári,
Dulce ferrum pérpeti.
Ætérno glóriam regi
Votívis cum gáudiis
Lætiùs sæculum per omne
Ovándo concínite;
Girum volvéntem, qui mundi
Usquequâque sústinet. Amen.

Supplicátio. Orêmus Redemptôrem mundi, mutátis nomínibus. folio CLXXXVII.

Capítula.

Ecce sacrôrum Fratrum sacra solémnia celebrántes, te Deum pietâtis intentiône rogâmus; ut, quorum conditiône córporum Ibêram dédicas terram, eôrum précibus in pace omnem in tuo sánguine redémptam tueâris Ecclésiam: quò, eísdem suffragántibus, à te promereâmur audíri, à quo præcéptum suscípimus exorándi:
Pater noster.
Liberáti à malo. fol. 2.

Benedíctio.

Omnípotens Deus, ad quem beatíssimi Hemethérius & Celedónius mártyres ob confessiônis fideîque signáculum orárium atque ánulum cœlis subvehénda misérunt, consérvet vos utrôque múnere gratiârum; ℟. Amen. Ut per eos & fidei & confessiônis virtûte polléntes: ætérni cœléstis pátriæ habeámini cives, quôrum hódiè géminum festum celebrâtis ovántes. ℟. Amen. Quò, sicut alúmna plebs de eôrum gémina susceptiône córporum gratulâtur, sic tota Ecclésia eôrum se tuéri ac defédi patrocíniis gratulêmur. ℟. Amen.

Ad Matutînum hymnus.

Hic duôrum chara fratrum,
Concaléscunt péctora;
Fida, quos per omne tempus
Júnxerat sodálitas:
Stant paráti ferre, quicquid
Sors tulísset última:
Seu foret præbénda cervix
Ad bipénnem públicam:
Vérberum post vim crepántum,
Post catástas ígneas:
Sive pardis offeréndum
Pectus, aut leónibus.
Nosne Christo procreáti
Mammónæ dicábimur?
Et Dei formam geréntes
Serviêmus sæculo?
Absit, ut cœléstis ignis
Se ténebris ísceat:
Sit satis, quod capta primo
Vita sub chirógrapho,
Débitum persólvit omne
Functa rebus Cæsaris:
Tempus est Deo repéndi
Quicquid est próprium Dei.
Ite signôrum magístri,
Et vos tribúni adsístite,
Aureos offérte torques
Saucíorum præmia:
Clara vox hîc Angelôrum
Vocat stipéndia;
Christus illîc candidátis
Præsidet cohórtibus,
Et throno regnans ab alto,
Damnat infámes deos:
Quæque deridénda nobis
Monstra divos fingitis.

Hæc

Hæc loquéntes obruúntur
Mille pœnis Mártyres:
Néxibus manus utrásque
Flexus invólvit rigor:
Et calybs adtrìta colla
Dúritèr ambit círculis
O vetustâtis siléntis
Obsolêta oblívio!
Invidéntur ista nobis,
Fama & ipsa extínguitur,
Chártulas blasphêmus olim
Nam satélles ábstulit;
Ne tenácibus libéllis
Erudìta sæcula
Ordinem, tempus, modúmque
Passiônis próditum,
Dúlcibus línguis per aures
Posterôrum spárgerent:
Hoc tamen solum vetústa
Súbtrahunt siléntia,
Júgibus longum caténis
Ad capíllum tracti,
Quo viros dolôre tortor
Quâve pompa ornáverit.
Illa laus occúlta non est,
Nec senéscit témpore:
Missa quod sursùm per auras
Evolárunt múnera,
Quæ viam patêre cœli
Præmicándo osténderent,
Illìus fidem figurans
Nube fertur ánulus:
Hic sui dat pignus oris,
Ut ferunt, orárium;
Quæ supérno rapta flatu
Lucis intrant íntimum.
Per poli liquéntis axem
Fulgor auri abscónditur;
Ac diu visum sequâcem
Téxtilis candor fugit;
Subvehúntur usque in astra,
Nec vidéntur ámpliùs:
Vidit hoc convéntus adstans,
Ipse vidit cárnifex,
Et manum représsit hærens,
Ac stupôre obpálluit;
Sed tamen perêgit ictum,
Ne perîret glória.
Jam ne credis, bruta quondam
Vásconum gentílitas,
Quàm sacrum crudêlis héroum
Immolârit sánguinem?
Credis in Deum relâtum
Hostiârum spíritum?
Cerne quàm palàm ferôces
Hìc domántur dæmones,
Qui lupíno capta ritu
Defórmant præcórdia;
Strángulant mentes & ipsas,
Seque miscent sénsibus.
Tunc suo jam plenus hoste,
Sístitur furens homo,
Spumans, efflans salívas,
Cruda torquens lúmina;
Expiándus quæstiône
Non suôrum críminum.
Audiens hæc tortor adest,
Ejulátu flébili:
Scínditur per flagra corpus,
Nec flagéllum cérnitur;
Crescit & suspénsus ipse
Vínculis laténtibus est.
His modis spurcum latrônem
Mártyrum virtus quatit,
Hæc coércet, torquet, urit,
Hæc caténas íncutit
Prædo vexâtus relíctis
E medúllis éxilit:
Linquit inlæsam rapînam,
Fáucibus siccis fugit,
Ungue ab imo usque ad capíllum
Salva reddit omnia,
Cónfitens ardêre sese,
Nec gehénnæ est íncola.
Quid loquar, purgâta longis
Alba morbis córpora?
Algidus cùm decóloros
Horror artus cóncutit;
Hinc tumor vultum relínquit,
Hinc color verus redit.
Hoc bonum Salvâtor ipse,
Quo fruâmur, præstitit,
Mártyrum quòd membra
Nostro consecrâvit óppido:
Sospítantque nunc Colónos
Quos Ibêrus álluit.
State nunc invíctæ matres
Pro recéptis párvulis,
Cónjugum salûte læta
Vox maritârum strepet:
Sit dies hæc festa nobis,
Sit sacrâta gáudiis.
Glória Patri, Natôque,
Semper & Paráclito
Laus, potéstas, atque virtus,
Gratiârum copiâque;
Deum cuncta faténtur
Sæculôrum sæcula. Amen.

FESTA APRILIS.

DIE XVI.

IN FESTO SANCTÆ ENGRATIÆ, VEL DECEM ET OCTO MARTYRUM.

Omnia dicántur plurimôrum Mártyrum. fol. CLXII. excépto Hymno, qui est iste: Bis novem noster. fol. CI.

FESTA MAII.

DIE I.

IN FESTO SANCTI TORQUATI ET COMITUM EJUS EPISCOPORUM.

Ad Vésperum.

Lauda. Exórtum est. fol. CLXII.

Sono. Allelúia. In omnem terram exîvit sonus Sanctôrum: P. Et in fines orbis terræ verba illôrum Allelúia. ℣. Allelúia. Non sunt loquélæ neque sermónes: quibus non audiántur voces eôrum. P. Et in.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Antíphona. Allelúia. Isti sunt viri nomináti in virtûte: P. Doctóres pópuli faciéntes judícium in doctrína sua. ℣. Cœli enárrant glóriam Dei, & ópera mánuum ejus annúnciant firmaméntum. P. Doctóres. ℣. Glória, & honor. P. Doctóres.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Disciplínâ & sapiéntiâ replêvit illos Dóminus Allelúia; P. Creâvit in illis grátiam Spíritûs sancti sui: intelléctu replêvit corda eôrum. Allelúia, allelúia. ℣. Et clamavérunt ad Dóminum, cùm tribularéntur: & de necessitátibus eôrum liberâvit eos. P. Creâvit in illis. ℣. Glória, & honor. P. Creâvit in illis.

Hymnus.

Urbis Romúleæ jam toga cándida
Septem Pontíficum déstina prómicat,
Missos Hespériæ, quos ab Apóstolis
Adsígnat fidei prisca relátio.

Hi sunt perspícui lúminis índices
Torquâtus, Tésiphons, atque Hesychius;
Hinc Indalétius, sive Secúndus est,
Juncti Euphrásio, Cæciliôque sunt.

Hi evangélico lámpade prædití
Lustrant Occíduæ partis aréntia;
Quò sic cathólicis ígnibus árdeant,
Ut cedant fácibus furna nocéntia.

Accis contínuò próxima fit Viris
Bis senis stádiis, quâ procul ínsident:
Mittunt ádseclas escúla quærere,
Quo fessa dápibus membra reficerent.

Illìc discípuli Idôla Géntium
Vanis inspíciunt rítibus éxcoli:
Quos dum sic ágere flétibus ímmorant,
Terréntur pótiùs áusibus ímpiis.

Mox insâna fremens turba satéllitum,
In his cùm fidei stígmata nósceret,
Ad pontem flúvii usque per árdua
Incúrsu céleri hos agit in fugam.

Sed pons præválido múrice fórtior
In partes súbitò pronus resólvitur,
Justos ex mánibus hóstium éruens,
Hostes flumíneo gúrgite súbruens.

Hæc prima fidei est via plébium,
Inter quos múlier sancta Lupária
Sanctos adgrédiens cernit, & óbsecrat,
Sanctôrum mónita péctore cónlocans.

Tunc Christi fámula obséquio parens
Sanctôrum státuit cóndere fábricam,
Quò Baptistérii unda patésceret,
Et culpas ómnium grátia térgeret.

Illîc Sancta Dei fémina tínguitur,
Et vitæ lavácro tincta renáscitur:
Plebs hìc contínuò pérvolat ad fidem,
Et fit cathólico dógmate múltiplex.

Post hæc Pontíficum chara sodálitas
Partîtur próperans septem in úrbibus,
Ut divîsa locis dógmata fúnderent,
Et sparsis pópulos ígnibus úrerent.

Per hos Hespériæ fínibus índita
Inlúxit fidei grátia præcocax:
In signis váriis, atque poténtiâ
Virtûtum, hómines crédere próvocant.

Ex hinc justítiæ frúctibus ínclyti
Vitam multíplici fœnore términant,
Consépti túmulis, úrbibus in suis:
Sic sparso cínere, una corónâ est.

Hinc te turba potens única séptiès
Orâtu pétimus péctoris ábdita;
Ut vestris précibus, sidus in ætheris
Portêmur sócii cívibus Angelis.

Sit trino Dómino glória único,
Patri cum Génito, atque Paráclito;
Qui solus Dóminus Trinus & Unus est,
Sæclôrum válidè sæcula cóntinens.
Amen.

Supplicátio. Orêmus, mutátis nomínibus fol. CLXII.

Capítula.

Ecce Dómine, nostrôrum Præsulum memóriam faciéntes, quorum doctrínis fides Christiâna nostris primùm inlápsa est pártibus; Torquáti vidélicèt, Secúndi, Indalétii, Tesiphóntis, Euphrásii, Cæcílii, &

& Hesýchii, vespertînum tibi hoc lumen offérimus, obsecrántes; ut eôrum nos précibus á críminum squalôre depúrges, & spirituálium charísmatum grátiâ ínnoves, quorum præséntiâ occíduæ partis plagam visitâre dignâtus es.

Pater noster.

Liberáti à malo. fol. 2.

Benedíctio.

DEus, qui Torquáti & Sociôrum ejus itíneri gloriôsus efféctus est ductor, ipse vestrôrum críminum sit indúltor: ℟. Amen. Et, qui eôrum Discípulos miro pontis frágmine liberâvit ab ímpiis, vos erípiat à cunctis vitiôrum carnálium incentívis; ℟. Amen. Ut illo ardôre spíritûs, quo Christi nomen vestris pártibus crédimus prædicásse, eo valeâtis & terrêna respúere, & cœléstia semper ánimo retinêre. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Lauda. Vos estis vasa sancta Dómino auro fulgénte: Allelúia. P. Quia spontè obtulístis Dómino Deo ánimas vestras. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Benedícti vos à Dómino, qui fecit cœlum & terram. P. Quia spontè. ℣. Glória, & honor. P. Quia spontè.

Orátio.

BEáti verè, Dómine, & nímio honôre digni sunt, quorum tu pórtio esse dignâtus es; ideóque interventu sanctôrum tuôrum Torquáti & Sociôrum ejus quicquid tibi ex nobis non mílitat, amor cœléstis pátriæ in nobis flagrans usquequâque intérimat: & pòst cum his Sanctis, quorum ánimæ in manu tua sunt, nos píetas tua cœlésti in regno adjúngat. ℟. Amen. Per misericórdiam.

In nómine Dómini.

Ad Matutînum.

Antíphona. Da nobis. Psalmus 50.

Orátio. Redde nobis, Dómine. fol. CLXIII.

Antíphona 1. Hi sunt, qui missi sunt per orbem terrârum, & prostravérunt se ante Agnum, P. Habéntes phíalas áureas plenas incénsu, quæ sunt memóriæ Sanctôrum, cantántes cánticum novum. ℣. In omnem terram exîvit sonus eôrum: & in fines orbis terræ verba illôrum. P. Habéntes phíalas. ℣. Glória, & honor. P. Habéntes.

Orátio.

HI sunt, Dómine, septem fáculæ hujus Hespériæ finibus índitæ ad effugándam ejus tetræ noctis infidelitâtem cœlitùs missæ: ob hujus ergo munus grátiæ à te nobis conlátæ refíciat nos fragrántia odôris evangélicæ doctrínæ ac thymiámatum præceptôrum dignè redoléntium; ex quo dógmate pléniùs reférti, id ipsum corda & mens nostra partúriat, quod à te judícii témpore remunerári mérito digna petítio nostra efflágitat. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam, &c.

Antíphona 2. Beáti, & multo honôre digni, quorum pórtio Deus est: P. Quibus à princípio præparâtum est regnum, horúmque ánimæ in manu Dei sunt. ℣. Clamavérunt justi, & Dóminus exaudîvit eos: & ex ómnibus tribulatiónibus eôrum liberâvit eos. P. Quibus à princípio. ℣. Glória, & honor. P. Quibus à princípio.

Orátio. Beáti verè, Dómine, & nímio. Quære retrò in Vésperis præcedéntibus.

Antíphona 3. Legem tuam splendídè docuérunt, quorum sunt ópera multa P. Repósita apud te, Dómine. ℣. Qui confidunt in Dómino, sicut mons Sion non commovébitur in ætérnum, qui hábitat in Hierúsalem. P. Repósita. ℣. Glória, & honor. P. Repósita.

Orátio.

DEus Dei Fílius, lumen astrôrum, fulgor síderum, stella spléndida & matutîna, cláritas sempitérna, & sanctôrum erudítio copiôsa, erúdiat nos, quæsumus, justítiæ tuæ virga per sanctôrum tuôrum Torquáti & Sociôrum ejus intercessiônem assíduam: sicque, quod prædicavérunt splendídè inlumináti, agéndo existâmus corde; ut ad illud, quod apud te repósitum est (quod óculus non vidit, nec auris audîvit) post óbitum accedâmus indémnes, & à nexu peccáminum líberi. ℟. Amen. Per misericórdiam.

℟. Sancti, qui in justítia erudiérunt multos, fulgébunt, sicut splendor firmaménti P. Et sicut stellæ cœli in perpétua æternitâte. ℣. Isti sunt viri sancti, quos elêgit Dóminus in charitâte non ficta; & ab eôrum doctrínâ fulget Ecclésia, ut Sol, & Luna. P. Et sicut stellæ. ℣. Glória, & honor. P. Et sicut stellæ.

Orátio.

CHriste, Dei Fílius, qui Sanctos tuos præsciens, ante mundi constitutiônem eos éligis, & in exémplum nostrum hîc eos constítuis; fac nos ita Sanctôrum prædicaménto obediéntes exístere, ut adoptiône filiôrum post nostrum óbitum mereâmur compotes

tes esse. ℟. Amen. Per misericórdiam.

IN LAUDIBUS.

Ad Cánticum.

Antíphona. Qui própriâ voluntâte obtulístis vos discrímini, benedícite Dóminum narrántes justítias ejus & cleméntiam in fortes Israël.
Cánticum. Qui spontè obtulístis. f. CLXIII.

Ad Benedíctus.

Antíphona. Sancti & húmiles corde, spíritus & ánimæ justôrum, benedícite Dóminum. ℣. Justi, & sacerdótes sancti & húmiles corde, benedícite Dóminum.
Cánticum. Benedíctus es, Dómine. fol. 6.
Sono. Allelúia. In omnem terram. Quære retrò in Vésperis præcedéntibus.
Lauda. Laudâte Dóminum de cœlis Allelúia, allelúia: laudâte eum in excélsis allelúia, allelúia. Psalmus 148.

Léctio libri Sapiéntiæ. *Capítulo* 44. ℟. Deo grátias.

MUltam glóriam fecit Dóminus magnificéntiâ suâ à sæculo. Dominántes in potestátibus suis, hómines magnos virtûte, & prudéntiâ suâ prædíti, nunciántes in dignitâte prophetârum, & imperántes in præsénti sæculo, & virtûte prudéntiæ pópulos sanctíssima verba. In puerítia sua requiréntes modos músicos, & narrántes cármina scripturârum. Omnes dívites in virtûte, pulchritúdinis stúdium habéntes: pacificántes in dómibus suis. Omnes isti in generatiónibus gentis suæ glóriam adépti sunt, & in diêbus suis habéntur in láudibus. Qui de illis nati sunt, requírunt nomen narrántes laudes eôrum: & sunt quorum non est memória: periérunt quasi non fúerint: & nati sunt, quasi non nati, & filii ipsôrum cum ipsis. Sed illi viri misericórdes sunt, quorum píetas non défuit, & cum sémine ipsôrum persevêrat bona heréditas nepôtum illôrum, & in testaméntis stetit semen illôrum: & filii illôrum propter illos. Usque in ætérnum manêbit semen eôrum, & glória eôrum non derelinquêtur. Córpora eôrum in pace sepúlta sunt, & nomen eôrum manêbit in generatiône. Sapiéntiam ipsôrum narrant pópuli, & laudem eôrum núnciat Ecclésia. ℟. Amen.
Hymnus. Urbis Romúleæ.

Supplicátio. Orêmus Redemptôrem. Quære retrò in Vésperis præcedéntibus.

Capítula.

ADest, Dómine, clara & énitens tuôrum illa septem Pontíficum revolúti témporis ánnua celébritas: alma solémnitas! per quos dudum occidentâlis plagæ novéllæ fidei gérmine prædicatiônis sárculo plantâre dignâtus es normam; per quos nefáriæ superstitiônis coruscánte lúminis rádio effugâre dignâtus es dogma. His ergo interveniéntibus árdeant in conspéctu glóriæ tuæ desideriôrum nostrôrum clíbana: deferántur precum verídica holocáusta: accepténtur votôrum pura libámina: his orántibus, tribuâtur cunctis sacrosáncto altário tuo deserviéntibus, nívei candôris mundítia castitâtis; Virgínibus almi pudôris mentis: & córporis remuneránda intégritas; continéntibus, & ómnibus in commûne fidélibus, óperis sancti efféctus à te in futúro exámine ritè beándus. Torquâtus ex his nobis próroget monílium ornaménta virtûtum: Tésiphons à te, qui es fons vitæ, ubérrimo doctrínæ gúrgitis póculo sátiet: Hesychius scéleris nostri piácula mundet: Indalétius index bonôrum óperum spirituálium aliménta minístret: Secúndus futúri advéntûs tui gáudio electôrum partícipio jungat: Euphrásius quadrífluo Evangeliôrum amne Cathólicæ fidei dógmata firmet: Cæcílius cœtibus Angelôrum nos adsóciet. Sic quoque plebs alúmna Sanctôrum tuôrum in cánticis labiôrum & laudis júbilo festa ritè éxcolens, septemplíciter dono gratiârum exúberet; ut ad id, quod óculus non vidit, nec auris audîvit, quod præparâsti his, qui te díligunt, críminum mole demptâ, æthéreis sédibus contutánda prædictôrum ducátu perducâtur ad regnum.

Pater noster.
Liberáti à malo. fol. 2.
Lauda. Vos estis vasa sancta Dómino.
Benedíctio. Deus, qui Torquáti & Sociôrum ejus. Quære retrò in Vésperis præcedéntibus.

DIE II. MAII.

IN FESTO SANCTI FELICIS DIACONI HISPALENSIS.

Ad Vésperum.

Lauda. Sperâvit ánima. fol. CLVI.
Sono. Fac mecum, Deus. fol. CLVIII.

An-

Antíphona. Beâtus vir, qui non est lapsus verbo oris sui, & non est compúnctus tristítiâ delícti. P. Felix, qui non hábuit mœstítiam in ánimo suo. ℣. Beâtus, qui intélligit super egênum, & páuperem: in die mala liberâvit eum Dóminus. P. Felix, qui non. ℣. Glória, & honor Patri. P. Felix, qui non.

Dóminus sit sempèr vobíscum. ℟. Et cum.

Antíphona. Beâtus, cujus Deus Jacob adjûtor, est spes ejus in Dómino Deo ipsìus: P. Qui fecit cœlum, & terram, mare, & ómnia, quæ in eis sunt: ℣. Qui ingréditur sinè mácula, & operâtur justítiam: qui lóquitur veritâtem in corde suo: P. Qui fecit cœlum. ℣. Glória, & honor. P. Qui fecit cœlum.

Dóminus sit sempèr. ℟. Et cum.

Antíphona. Beâtus vir, cujus est auxílium abs te, Dómine: ascénsum in corde ejus disposuísti. P. Ambulâbit de virtûte in virtûtem. ℣. Dómine Deus virtûtum, convérte nos: & osténde fáciem tuam, & salvi érimus. P. Ambulâbit. ℣. Glória, & honor. P. Ambulâbit.

Dóminus sit sempèr. ℟. Et cum spíritu.

Lauda. Beâtus servus ille, quem advéniens Dóminus ejus invénerit benefaciéntem. P. Verum dico vobis, quod super ómnia bona constítuet illum: Allelúia, allelúia. ℣. Beâtus vir, qui implêvit desidérium suum ex ipsis: non confundêtur, dum loquêtur inimícis suis in porta. P. Verum. ℣. Glória, & honor. P. Verum.

Hymnus. Deus tuôrum. fol. CLVIII.

Supplicátio. Orêmus, mutáto nómine. folio CLVII.

Capítula.

FElix martyr tuus, Dómine, & nómine probâtus & múnere consecrâtus, dum eum ex nómine vocas, & múnere cónsecras: ut eum & nuncupáres præscîtum, & glorificáres eléctum; Confessiônis ergo hujus nos partícipes éffice, & beatitúdinis cómpotes redde: ut, te annuénte, infelíces éruat de ergástulis inferôrum, cum ipse Felix pérmanet in ætérnum.

Pater noster.

Liberáti à malo. fol. 2.

Benedíctio.

CHristus Dóminus, qui beatíssimum hunc Mártyrem & mérito felîcem fecit esse & nómine, ab omni vos infelicitâtis labe expúrget; ℟. Amen. Ut, qui per illum felíciter temporáles infelícium infelicitátes devîcit, felicitáti vos ætérnæ júbeat munerári: ℟. Amen. Ut, qui per hunc Mártyrem indúltæ felicitâtis privilégio gaudet, in ætérna vos feliciâque sinè fine lætabúndos obléctet. ℟. Amen. Per misericórdiam ipsìus.

Lauda. Allelúia. Benedíctio ejus sicut flúvius inúndans in throno honôris, P. Dócuit sapiéntiam; hæc ómnia justo in bono. Allelúia. ℣. Ecce sic benedicêtur homo, qui timet Dóminum. P. Dócuit sapiéntiam. ℣. Glória, & honor Patri. P. Dócuit sapiéntiam.

Orátio.

FElix martyr tuus, Dómine, quem útique felicem esse & nómine voluísti & mérito, suo nos suffrágio tueâtur in sæculo; ut cùm tristítia ánimi & si fuit temporáliter quæ accíderet, non tamen éxtitit, quæ nocêret: tristítiam nocitûram à nostris córdibus suâ submóveat prece; ut, qui illum nómine hereditásti ætérno, nos, ne pereâmus, supplício dignêris liberâre perpétuo. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

In nómine Dómini nostri Jesu Christi.

Ad Matutînum.

Antíphona. Lábia mea, Dómine, apéries.

Psalmus 50.

Orátio. Exúltent, Dómine, lábia nostra. folio 60.

Antíphona 1. Felix in glória est imitándus in timôre Dómini; P. Quia in bonitâte, & alacritâte ánimi plácuit Deo Israël. ℣. In memória ætérna erit justus: & ab audítu malo non timêbit. P. Quia in bonitâte. ℣. Glória, & honor. P. Quia in bonitâte.

Orátio.

OMnípotens Christe, Fílius Dei Patris Altíssimi, qui in sensu Felícis mártyris circumspectiónes tuas dedísti, adímplens illum spíritu sapiéntiæ, & véstiens stolâ glóriæ sempitérnæ: quò infelicitâtem sæculi felíciter vincens, felicitâtis illìus sanctæ Hierúsalem mereâtur éffici heres; da nobis felíci ejus mérito triumphâre, ut infelicitátes nostræ felíci ejus suffrágio propellántur, & vita ipsa in mélius commutêtur. ℟. Amen. Per misericórdiam, &c.

Antíphona 2. Felix, qui non hábuit ánimi sui tristítiam, & non éxcidit ab spe sua. P. Jocunditâte & exultatiône thesaurizâvit super eum Dóminus, & nómine ætérno here-

re-

reditâvit illum. ℣. Cibâvit illum pane vitæ & intelléctûs, & aquâ sapiéntiæ salutáris potâvit illum: P. Jocunditâte. ℣. Glória, & honor. P. Jocunditâte.

Orátio. Felix tuus, Dómine. Quære retrò in Vésperis præcedéntibus.

Antíphona 3. Felix, qui pótuit tránsgredi, & non est transgréssus; & fácere mala, & non fecit: P. Ideò stabilîta sunt ópera ejus in Dómino, & eleëmósynas illìus enarrâbit Ecclésia sanctôrum. ℣. Benígnus vir, qui miserêtur & cómmodat, dispônet sermónes suos in judício: quia in ætérnum non commovébitur. P. Ideò stabilîta. ℣. Glória, & honor Patri. P. Ideò stabilîta sunt.

Orátio.

FElix est, Dómine, quem ita tuo múnere facis esse felîcem, ut transgressiônis nésciat voluptátes: ut, cùm possit tránsgredi, transgréssum se esse non nóverit: nec malè fácere, cùm útique possit à rectis sémitis deviâre; Qui ergo non suo sed tuo múnere felicitâtis hujus proméruit donum, nostræ infelicitâtis suis précibus detérgat oppróbrium: quò, tanti Mártyris ducátu in sæcula gubernáti, & voluntâtem peccándi nesciâmus habêre, & transgressiônis culpas ignorêmus perfícere. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam, &c.

℟. Felix vir, qui invéntus est sinè mácula: & qui post aurum non ábiit, nec sperâvit in pecúnias & thesáuros. P. Quis est hic, laudábimus eum, fecit mirabília in vita sua: ℣. Ideò stabilîta sunt dona ejus in Deo suo, & eleëmósynas illìus enarrâvit Ecclésia sanctôrum. P. Quis est. ℣. Glória, & honor. P. Quis est.

Orátio.

DEus auctor felicitâtis ætérnæ, qui in tantum fecísti Felîcem mártyrem tuum esse felîcem, ut nec post aurum abîret, nec in thesáuros & pecúnias sperâret: cùm sinè avarítiæ contágio margarítas fulgens prædicándo seminâret in pópulo; da nobis, ut totìus avarítiæ retinácula perhorréntes, justítiæ verbum in ore portêmus: quò legem & misericórdiam in lingua habéntes, infelicitâtem sæculi Felîcis tui mérito superêmus, & felicitâtem vitæ ætérnæ felicíori ejus suffrágio capiâmus. ℟. Amen. Per misericórdiam.

IN LAUDIBUS.

Ad Cánticum.

Antíphona. Thronum glóriæ heréditans illi: dat votum optánti, & benedícite annos justi.

Cánticum. Confirmâtum est cor meum. Quære folio LXXXVI.

Cánticum. Benedíctus es, Dómine Deus. folio 6.

Sono. Séptiès in die laudem dixi tibi, Dómine Allelúia, allelúia: ℣. Super judícia justítiæ tuæ. Allelúia, allelúia.

Lauda. Laudâte Dóminum de cœlis Allelúia, allelúia: laudâte eum in excélsis. Allelúia, allelúia. Psalmus 148.

Léctio libri Sapiéntiæ Salomônis. *Capítulo* 14. & 15.

℟. Deo grátias.

BEâtus vir, qui non est lapsus verbo ex ore suo, & non est stimulâtus tristítiâ delícti. Felix, qui non hábuit in ánimo suo tristítiam, & non éxcidit à spe sua. Beâtus vir, qui in sapiéntia suâ morâtur; & qui in justítia sua meditâtur, & in sensu cogitâvit inspectiônem Dei. Qui timet Deum, fáciet bonum: & qui cóntinens est justítiæ, apprehéndet illud, & obviâbit illi quasi mater honorificâta, & quasi símiliter à virginitâte suscípiet illum. Cibâbit illum panis vitæ & intelléctûs, & aqua sapiéntiæ salutáris potâbit illum. Et firmábitur in illo; & non flectêtur: & continêbit illum, & non confundêtur: & exaltâbit illum apud próximos suos, & in médio Ecclésiæ apériet os ejus: adimplêbit illum spíritus sapiéntiæ & intelléctûs, & stola glóriæ véstiet illum. Jocunditâtem & exultatiônem thesaurizâvit super eum, & nómine ætérno hereditâvit illum. ℟. Amen.

Hymnus. Deus tuôrum mílitum. fol. CLVIII.

Supplicátio. Orêmus Redemptôrem.

Capítula. Felix martyr tuus.

Lauda. Allelúia. Benedíctio ejus sicut flúvius.

Benedíctio. Christus Dóminus, qui beatíssimum. Quære in Vésperis præcedéntibus.

Exeúnte Vésperâ Lauda. Sperâvit ánima mea. folio CCV.

Sono. Fac mecum, Deus, signum in bono. Quære folio CLIX.

Antíphona. Orâte ad Dóminum, viri sancti, ut concêdat pópulo suo salûtem; P. Et omnis infírmitas auferâtur à nobis. ℣. Confitémini Dómino, quóniam bonus: quóniam in sæculum misericórdia ejus. P. Et omnis. ℣. Glória. P. Et omnis.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Córpora sanctôrum quiescéntium in lo-

loco isto, oráte pro nobis ad Dóminum; ℟. Ut donet pacem super terram & réquiem tempóribus nostris. Allelúia, allelúia. ℣. Laudáte Dóminum, omnes Gentes: & conlaudáte eum omnes pópuli. ℟. Ut donet. ℣. Glória. ℟. Ut donet.
Hymnus. Deus tuórum mílitum. f. CLVIII.
Supplicátio. Orêmus.
Capítula. Felix martyr tuus.
Benedíctio. Christus Dóminus.
Lauda. Allelúia. Benedíctio ejus.
Orátio. Felix tuus, Dómine. Quære retrò in próximis Vésperis præcedéntibus.

DIE III. MAII.
IN FESTO INVENTIONIS SANCTÆ CRUCIS.
Ad Vésperum.

Lauda. Laudavérunt te, Dómine, omnes Angeli tui, & hymnum dixérunt, dum perficeres fábricam cœli. Tuus est dies, & tua est nox: ℟. Tu fecísti Solem & Lunam. ℣. Tu confirmásti in virtúte tua mare: contribulásti cápita dracónum super aquas. ℟. Tu fecísti.
Dóminus sit. ℟. Et cum.
Sono. O bona Crux, quæ decórem & pulchritúdinem de mánibus Dómini suscepísti, quia diù desideráta, solícitè amáta, sine intermissióne quæsíta. Allelúia. ℣. Sancta Crux, ántequàm te Dóminus adscénderet, timórem terrênum habuísti; modò verò, quia invénta es amórem cœléstem óbtinens, pro voto suscíperis. Allelúia.
Dóminus sit. ℟. Et cum.
Antíphona. Allelúia. Gloriêmur in Cruce Dómini nostri Jesu Christi; ℟. Per quem nobis mundus crucifixus est, nosque mundo. ℣. Cantáte Dómino cánticum novum: quia mirabília fecit. ℟. Per quem nobis. ℣. Glória, & honor. ℟. Per quem nobis.
Dóminus sit. ℟. Et cum.
Lauda. Pacificávit ómnia per sánguinem Crucis suæ, sive quæ in cœlis, sive quæ in terris sunt, Dóminus Jesus Christus: ℟. Quóniam in ipso hábitat omnis plenitúdo Divinitátis corporáliter: ℟. Qui est caput omnis principátus. Allelúia, allelúia. ℣. Omnes gentes pláudite mánibus: jubiláte Deo in voce exultatiónis. ℟. Quóniam in ipso. ℣. Glória, & honor. ℟. Qui est caput.

Hymnus.

Pange, lingua gloriósi
Prælium certáminis,
Et super Crucis trophæum
Dic triúmphum nóbilem:
Quáliter Redémptor orbis
Immolátus víncerit.

De paréntis protoplásti
Fraude Factor cóndolens,
Quando pomi noxiális
Morte morsu córruit:
Ipse lignum tunc notávit,
Damna ligni ut sólveret.

Hoc opus nostræ salûtis
Ordo depopóscerat,
Multifórmis próditóris
Ars ut artem fálleret,
Et medêlam ferret indè,
Hostis unde læserat.

Quando venit ergo sacri
Plenitúdo témporis,
Missus est ab arce Patris
Natus orbis Cónditor,
Atque ventre virgináli
Carne factus pródiit.

Vagit infans inter arcta
Cónditus præsépia:
Membra pannis involúta
Virgo mater álligat;
Et manus, pedésque, crura
Strictâ cingit fásciâ.

Lustra sex qui jam perácta
Tempus implens córporis,
Se voléente natus ad hoc,
Passióni déditus,
Agnus in Cruce levátur
Immolándus stípite.

Hìc acêtum, fel, arundo,
Sputa, clavi, lánceâ
Mite corpus perforátur:
Sanguis undâ prófluit:
Terra, pontus, astra, mundus
Quo lavántur flúmine!

Crux fidêlis inter omnes
Arbor una nóbilis:
Nulla talem silva profert
Fronde, flore, & gérmine;
Dulce lignum, dulcem clavum
Dulce pondus sústinet.

Flecte ramos, arbor alta,
Tensa laxa víscera;
Et rigor lentéscat ille,
Quem dedit natívitas,
Ut supérni membra Regis

Mi-

Mite tendas stípite.
Sola digna tu fuísti
Ferre prétium sæculi;
Atque portum præparâre
Nautæ mundi náufrago,
Quem sacer cruor perúnxit
Fuso Agni sánguine.
Glória, & honor Deo
Usquequâque altíssimo,
Una Patri, Filiòque,
Inclyto Paráclito;
Cui laus, & potéstas,
Per ætérna sæcula. Amen.

Supplicátio. Orêmus Redemptôrem mundi Dóminum nostrum Jesum Christum, cum omni supplicatiône rogêmus; ut nos vexíllo Crucis suæ propítius justificâre dignêtur. ℟. Præsta, ætérne omnípotens Deus. Kyrie eléïson, ℟. Christe eléïson, Kyrie eléïson.

Capítula.

DOmine Jesu Christe noster Cónditor & Redémptor, qui nosti nos cecidísse sáucios in delíctis; érige nos in virtûte & victória sanctæ Crucis: da nobis salûtis esse præmium, quod tibi pro nobis fuit pœnâle supplícium: ut eo quod tu mortem sustulísti ad mortis victóriam, nos habeâmus ad peccatôrum véniam, & vitam ætérnam.

Pater noster.

Liberáti à malo. fol. 2.

Benedíctio.

CHristus Dei Fílius, qui pacificâvit ómnia per sánguinem Crucis suæ, verâ nos crucifixiône mortíficet: ℟. Amen. Ut eréćti semper in victóriam Crucis, devícto semper diábolo triumphêmus; ℟. Amen. Quò venerábile Crucis festum devotiône promptíssimâ celebrántes, & hìc & in ætérnum mereâmur esse felíces. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Lauda. Dóminus Jesus Christus, qui est testis fidêlis, primogénitus mortuôrum, & princeps regum terræ, P. Ipse diléxit nos, & lavit nos à peccátis nostris sánguine suo. Allelúia. ℣. Lápidem, quem reprobavérunt ædificántes, hic factus est in caput ánguli. P. Ipse diléxit nos. ℣. Glória, & honor. P. Ipse diléxit.

Orátio.

CHriste Dei Fílius, in cujus nómine per Crucis mystérium omne genu flectêtur; da nobis in Cruce tua copiósiùs exultâre, ut in ejus victória, & illæsi mare sæculi transeâmus, & ad te coronándi post nostrum tránsitum accedâmus. ℟. Amen. Per misericórdiam.

In nómine Dómini.

Ad Matutinum.

Antíphona. Ego dormívi: & resurréxi, quóniam Dóminus suscitâvit me. Psalmus 3.

Orátio.

DOmine Jesu Christe, qui pro nobis sopôrem mortis ídeò suscepísti, ne nos ámpliùs obdormirêmus in mortem; dona, ut qui te moriénte renáscimur, te étiam vivificánte à peccatôrum lecto surgâmus: nec ultrà jam obruâmur pœnâ peccáti, qui nos redémptos congaudêmus prétio sacri sánguinis tui. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 1. In nómine Dómini omne genu flectâtur cœléstium, terréstrium, & infernôrum; P. Quia Dóminus obédiens usque ad mortem, mortem autem Crucis. P. Ideò Dóminus Jesus Christus in glória est Dei Patris. ℣. Audîte hæc omnes gentes: áuribus percípite, qui habitâtis orbem: P. Quia Dóminus. ℣. Glória, & honor. P. Ideò Dóminus.

Orátio. Christe Dei Fílius. Quære in Vésperis præcedéntibus.

Antíphona 2. Christus Jesus, qui, cùm in forma Dei esset, non rapînam arbitrâtus est, esse se æquâlem Deo, sed semetípsum exinanîvit, P. Formam servi accípiens, humiliâvit se usque ad mortem, mortem autem Crucis. ℣. Ipse fecit nos, & non ipsi nos; nos autem pópulus ejus, & oves páscuæ ejus. P. Formam servi accípiens. ℣. Glória, & honor Patri. P. Formam servi.

Orátio.

CHriste Jesu, qui, mortalitâtis nostræ formâ suscéptâ, mortis nostræ & Crucis voluísti sustinêre injúriam; da nobis, ut Crucis tuæ munímine circumsépti devincâmus omnes láqueos inimíci. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 3. Justè júdicans peccâta nostra portâvit córpore suo super lignum; P. Ut à malis separáti cum justítia vivâmus. ℣. Jubilâte Deo omnis terra: servîte Dómino in lætítia. P. Ut à malis. ℣. Glória, & honor Patri. P. Ut à malis.

Orátio.

JUstè quidem, Dómine, júdicans peccâta nostra in córpore tuo super lignum portásti, cùm diábolum non potestâte, sed justítiâ devicísti: ut qui per débitam mortem nostram servitúti ejus subjugáti erâmus, per indébitam mortem tuam ad libertâtis grátiam redeâ-

deâmus; fac nos ergo ut in te semper líberi esse possìmus, quáliter tecum & hìc & in ætérnum sinè fine vivâmus. ℟. Amen. Per misericórdiam.

℟. Jesum Nazarênum, quem unxit Deus Spíritu Sancto, & virtûte, quem Judæi repulérunt, & occidérunt suspendéntes in ligno: Hunc Deus suscitâvit post diem tértium, & dedit illum maniféstum fieri non omni pópulo; sed nobis prædestinátis ab eo, qui cum ipso manducávimus, & conversáti sumus. P. Postquàm resurréxit à mórtuis, ℣. Appáruit Dóminus, jánuis clausis, discípulis suis. P. Postquàm. ℣. Glória, & honor Patri. P. Postquàm.

Orátio.

JEsu Nazarêne, qui à Judæis suspénsus in ligno, magno resurrectiònis devíctà morte triumphásti miráculo; dignâre te maniféstum fieri in córdibus nostris: &, qui post mortem Crucis resúrgens, tuis es manifestâtus discípulis; post vúlnera nostræ corruptiònis, tuæ nos subsequántur múnera pietàtis. ℟. Amen. Per misericórdiam.

IN LAUDIBUS.

Ad Cánticum.

Antíphona. Cantêmus Dómino: gloriósè enim honorificâtus est.

Cánticum. Cantêmus Dómino: gloriósè. Quære folio 369.

Ad Benedíctus.

Antíphona. Tibi soli Deo honor, & glória, virtus, & potéstas in sæcula sæculòrum.

Cánticum. Benedíctus es Dómine Deus. f. 6.

Sono. O bona Crux. Quære in Vésperis præcedéntibus.

Lauda. Laudâte Dóminum de Cœlis Allelúia: laudâte eum in excélsis Allelúia, allelúia. Psalmus 148.

Prophetìa. Ego Joánnes fui in spíritu, & osténdit mihi. fol. 392.

Hymnus. Pange lingua gloriósi.

Supplicátio. Orêmus Redemptòrem mundi Dóminum. Quære in Vésperis præcedéntibus.

Capítula.

INeffábile satis est, Dómine, mystérium Crucis tuæ, quo & mortis potestâtem evácuas, & resurrectiònis luce corúscas; Da erga nobis & inítia, & perfectiònem sanctæ virtûtis: ut, dum prædicâmus glóriam Crucis, ad præmium mereâmur pertíngere immortalitâtis.

Pater noster.

Liberáti à malo. fol. 2.

Lauda. Dóminus Jesus Christus.

Benedíctio. Christus Dei Fílius. Quære in Vésperis præcedéntibus.

DIE XX. MAII.

IN SANCTORUM CYRIACI, ET PAULÆ, MARTYRUM.

Omnia dicántur plurimôrum Mártyrum, fol. CLXII. excépto Hymno, qui est iste: Sacrum tempus in cálculo. fol. CII.

FESTA JUNII.

DIE XVII.

IN FESTIVITATE SANCTI ADRIANI ET NATALIÆ.

Ad Vésperum.

Antíphona. Exórtum est in ténebris. folio CLXII.

Sono. Allelúia. Judícium datum est Sanctis P. In hora sacrificii vespertíni. Allelúia, allelúia. ℣. Ecce Míchaël unus príncipum priòrum véniet, ut sanctificéntur multi. P. In hora.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Antíphona. Desidérium bonum justis dábitur. P. Et múlier gratiòsa invéniet glóriam. ℣. Justi verò hereditâte possidébunt terram: & inhabitábunt in sæculum. sæculi super eam. P. Et múlier. ℣. Glória, & honor. P. Et múlier.

Dóminus sit sempèr. ℟. Et cum.

Lauda. Desidérium justòrum omne bonum est Allelúia, P. Et múlier servans sémitas justítiæ, vias sanctòrum custódiens. Allelúia, allelúia. ℣. Salus autem justòrum à Dómino: & protéctor eòrum est in témpore tribulatiònis. P. Et múlier. ℣. Glória, & honor. P. Et múlier.

Hymnus.

HIerúsalem gloriòsa,
Mater una Mártyrum,
Sors beâta post labóres,
Jus pium post túrbines,
Quæ tuòrum læta cursu
Prómptior adtólleris;
Terge luctum, sume plausum,
Pande portum cívibus:
Excipe quos sustinêbas
Post triúmphos lætior,
In quibus victrix resúltas,
Da decus victòriæ.

Adriânus cum beáta
Cónjuge Natáliâ,
Férculum duplex amôris,
Unio charísmatis,
Munus ígneum, pignus almum,
Cœlibe connúbium:
Hoc die tibi dicántes
Vota consciéntiæ,
Cúrsibus ad te recúrrunt:
Hinc ovántes ínvicem,
Dant Deo dona vicíssim
Conjugális grátiæ.
Enitet ille suprémo
Passiônis stígmate;
Hæc piæ compassiônis
Destináto múnere:
Cursus est divérsus illis,
Sors, & una glória.
Hic viris pro spe supérna
Conligátis míscitur;
Adnotári cum Beátis
Semper optat íllicò:
Hincque vaccis inligâtur,
Huícque rursus tráditur.
Uxor hunc visûra surgens
Pércitis congréssibus,
Cárceres adit remótos,
Castra cernit Mártyrum;
Osculat vincla beâta,
Fert viro constántiam.
Suâdit útpotè Palæstræ
Vim sacræ certáminis;
Suâdit hinc promíssa cœli,
Suâdit & plus pérpetim
Voce, voto & impetráto,
Múneris instántiâ.
Liber hujus evocâtu
Vínculis carnálibus
Cæditur, exenterâtur,
Néxibus disténditur;
Et pedum compâge truncus
Córpore dissólvitur.
Chara hujus in suprémis
Mota conjux ósculis,
Surge, dixit, pone dextram,
Quam recîsam cónjugi
Des mihi pignus amôris,
Des stipem dulcédinis.
His manum libens teténdit,
Quam recîsit cárnifex:
Nec morâ mox inter ipsa
Enecâtus vúlnera,
Cónjugem dote secúndâ
Sánguinis heréditat;
Quæ sacri labôris usum
Prórogans certántibus,
Quicquid est pœnâle, substat
Molle tritum débile:
Præmonet, jubet, fovétque
Provocátrix glóriæ.
Cérneres virîle robur
Férvidis conátibus,
Artubus fessis medéri,
Conligâre vúlnerum
Inditis plagas foméntis,
Vel medélis cóngruis
Sérviens manu, vel ore
Mártyrum discrímini,
Fert eis consúlta pacis,
Fert cibum soláminis;
Obsequens effécta cunctis,
Pléctitur in síngulis;
Quæ tamen viri corôna
Per triúmphos réddita,
Dum suum corpus piôrum
Inlinit cruóribus,
Nil minus perfert ab illis,
In quibus hæc vícerit.
O sacrum verè honéstum
Vínculum connúbii!
O novus cursus labôrum
Junctiônis únicæ!
Ambo currunt, ambo vincunt;
Est utrísque glória.
Hæc tua, Custos Supérne,
Múnerum divérsitas,
Pértrahas, signes ad illam
Laureándos Pátriam,
Quâ tibi laudes Beáti,
Post agónes ínsonant.
Clarus ille hîc corúscat
Míchaël Archángelus,
Utpotè Deus patrándis
Eminens virtútibus:
Dat locum nomen vigôris
De favôre múneris.
Hujus ergo imprecátu,
Vel tuôrum Mártyrum,
Ferto nobis hanc medêlam,
Quâ reâtum díluas,
Críminum nodos resólve,
Da foméntum grátiæ;
Quò treménda judicántis
Cùm dies inlúxerit,
Festa, quorum prædicâmus,
Misceâmur gáudiis;
Et quibus non est corónâ,
Sit fides ad glóriam.

Laus

Laus tibi per omne tempus
Trínitas indífferens,
Laus, honor, virtúsque summa,
Singulâris glória;
Quæ Dóminum te sæculôrum,
Pérsonet in sæcula. Amen.

Supplicátio. Orêmus Redemptôrem, mutátis nomínibus fol. CLXXXVII.

Capítula.

CHriste, qui multíplici diversitâte virtûtum, & copióso certámine passiônum beátos mártyres Adriânum atque Natáliam provexísti ad regnum: dum & illum róbore patiéndi, & istam prævenis grátiâ obsequéndi: cùm & per illum substérnis fidei hostes, & per hanc vinctos pro te réficis mártyres; da nobis, utrâque virtûte posse adipíscere quod optâmus, & evádere quod pavéscimus: ut, vitiôrum carnálium victóres effécti, bonôrum exhibitiône obsequiôrum coram te efficiâmur idónei: & qui corpórei sánguinis effusiône non merêmur corônam, votôrum impensiône perducâmur ad véniam.

Pater noster.

Liberáti à malo. fol. 2.

Benedíctio.

CHristus Dóminus, qui sanctos suos Adriânum atque Natáliam altérnâ decertándi decorâvit virtûte, devotiônem vestram uniône charitâtis exórnet; ℟. Amen. Quique potentiáli obséquio fámulæ suæ Natáliæ Mártyres refrigerâvit in pœnis, corda vestra justíficet à delíctis, & vota remúneret pro susceptiône hujus festivitâtis: ℟. Amen. Ut per quem Sanctis ministrâvit solátii verbum, per eum nobis præroget petitiônis efféctum. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Lauda. Corôna Sanctôrum timor Dómini; grátia autem mulíeris sédulæ delectâbit virum suum. Allelúia: P. Quia mandâta Dómini in corde mulíeris sanctæ. Allelúia, allelúia. ℣. Beâta gens, cujus est Dóminus, Deus ejus; pópulus, quem elêgit Dóminus in hereditâtem sibi. P. Quia mandâta. ℣. Glória, & honor. P. Quia.

Orátio.

CHriste, qui divérsis beatôrum certamínibus, Adriáni scílicet atque Natáliæ, & Mártyrum medêris discrímini, & exémplum secutúræ prærogas plebi: dum & illi corpus ad agónes corróboras, & hujus beneficiéntiæ satisfactiône inflámmas; esto inluminátio nostra, & salus: váleat corpus nostrum servitûtis tuæ dúcere jugum: os salûtis meditâre præcónium: nihil possit caro, quod tibi displíceat: nulla os prædicet, quæ à tua præceptiône disséntiant; exúltet ergo cor nostrum, & caro nostra in te Deum vivum; ut te opitulánte illis jungâmur post tránsitum, quibus hîc vivéntes depéndimus famulâtum. ℟. Amen. Per misericórdiam.

In nómine Dómini.

Ad Matutînum.

Antíphona. Da nobis lætítiam. Psalm. 50. Orátio. Redde nobis. fol. CLXIII.

Antíphona 1. Pars bona, múlier bona, in parte bona timéntium Deum P. Dábitur viro pro factis bonis. ℣. Beáti, qui custódiunt judícium, & fáciunt justítias in omni témpore. P. Dábitur. ℣. Glória, & honor. P. Dábitur.

Orátio. Christe, qui divérsis beatôrum. Quære retrò in Vésperis præcedéntibus.

Antíphona 2. In congregatiône Sanctôrum multa glória, P. Et lex cleméntiæ in lingua mulíeris sanctæ. ℣. Salus autem justôrum à Dómino: & protéctor eôrum est in témpore tribulatiônis. P. Et lex cleméntiæ. ℣. Glória, & honor. P. Et lex.

Orátio.

DEus, qui Beatôrum gáudio atque certámini votum Adriáni tui mártyris miscuísti, dum & ætérna promíssa solícitat, dumque se adnotári cum Martyribus condemnátis exóptat; concêde nobis ejus méritis, élui fúnditùs à delíctis: ut, eráso nostrôrum chirógrapho críminum, nomen nostrum adnotêtur in catálogo electôrum. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 3. Radix justôrum proficiet. P. Múlier autem díligens corôna est viro suo. ℣. Et erit, tamquam lignum, quod plantâtum est secus decúrsus aquârum, quod fructum suum dabit in témpore suo. P. Múlier autem. ℣. Glória, & honor Patri. P. Múlier autem.

Orátio.

OMnípotens sempitérne atque ineffábilis Deus, præsta nobis; ut obténtu beátæ fámulæ tuæ Natáliæ salvêmur in mundo, quæ repausátio Sanctis tuis éxtitit in ergástulo: &, quæ plagis Beatôrum exhíbuit diligéntiam, peccántibus curam próroget indeféssam. ℟. Amen. Per misericórdiam.

℟. Justi omnes quasi virens fólium germinábunt:

bunt : & múlier fortis annos viri sui ℟. In pace implêvit. ℣. Múlier fortis obléctat virum suum, & annos vitæ illìus. ℟. In pace implêvit. ℣. Glória, & honor. ℟. In pace.

IN LAUDIBUS.

Ad Cánticum.

Antíphona. Datio Dei pérmanet justis, & proféctus illìus succéssus habêbit in ætérnum.

Cánticum Ecclesiástici Salomônis. *Capítulo* 11. *&* 26.

DAtio Dei pérmanet justis, * & proféctus illìus succéssus habêbit in ætérnum.

Mulíeris bonæ beâtus vir: * númerus enim annôrum ejus duplex.

Múlier fortis obléctat virum suum, * & annos vitæ illìus in pace implêbit.

Pars bona, múlier bona, * in parte bona timéntium Deum dábitur viro pro factis bonis:

Grátia mulíeris castæ delectâbit virum suum, * & ossa illìus impinguâbit.

Colúmnæ áureæ super bases argénteas, * & pedes firmi super plantas stábilis mulíeris.

Fundaménta ætérna super petram solidâtam, * & mandâta Dei in corde mulíeris sanctæ.

Glória, & honor, &c.

Ad Benedíctus.

Antíphona. Sancti & húmiles corde, spíritus & ánimæ justôrum benedícite Dóminum.

Cánticum. Benedíctus es Dómine. fol. 6.

Sono. Allelúia. Judícium datum. Quære in Vésperis præcedéntibus.

Lauda. Laudâte Dóminum de Cœlis Allelúia, allelúia : laudâte eum in excélsis. Allelúia, allelúia. Psalmus 148.

Léctio libri Ecclesiástici Salomônis. *Capítulo* 11. *&* 26.

℟. Deo grátias.

DAtio Dei pérmanet justis, & proféctus illìus succéssus habêbit in ætérnum. Mulíeris bonæ beâtus vir : númerus annôrum ejus inæstimábilis. Múlier fortis obléctat virum suum, & annos vitæ illìus in pace implêbit. Pars bona, múlier bona, in parte bona timéntium Deum dábitur viro pro factis bonis. Grátia mulíeris sédulæ delectâbit virum suum, & ossa illìus impinguâbit. Disciplîna illìus, datum Dei. Múlier sensâta & tácita, non est immutátio erúditæ ánimæ. Grátia super grátiâ, múlier sancta & pudorâta. Omnis autem ponderátio non est digna continéntis ánimæ. Sicut Sol óriens in mundo altíssimi Dei, sic mulíeris bonæ spécies in ornaménto domûs est : lucérna splendens super candelâbrum sanctum, spécies faciéi super ætâtem stábilem. Colúmnæ áureæ super bases argénteas, & pedes firmi super plantas stábilis mulíeris. Fundaménta ætérna super petram solidâtam, & mandâta Dei in corde mulíeris sanctæ. ℟. Amen.

Hymnus. Hierúsalem gloriôsa.

Supplicátio. Orêmus. Quære in Vésperis præcedéntibus.

Capítula.

INgéniti Dei Patris Fílius alme, qui alternántem viri vel cónjugis fidem, Adriáni vidélicet atque Natáliæ, alternánti favôre corróboras, altérno voto corónas: dum contra sexum virôrum fémina fingens, & ultra natûram vir per féminam valens, alter in altérius virtûte tripúdiat, altérque in áltero victor exúltat ; da nobis, ut, altérnis amicítiæ proféctibus gratulántes, proficiâmus in mélius : habeamúsque sócios in virtûte, quos innéxos tenêmus in fœdere: per hos provocáti ad glóriam, quibus consímiles consístimus in natúra : ut, altérutro exémplo accénsi, habeâmus méritis altérnis post tránsitum véniam, qui singulári bonôrum óperum efficáciâ non merêmur promeréri corônam.

Pater noster.

Liberáti à malo. fol. 2.

Lauda. Corôna Sanctôrum.

Benedíctio. Christus Dóminus. Quære in Vésperis præcedéntibus.

Exeúnte Vésperâ Lauda. Exórtum est in ténebris.

Sono. Allelúia. Judícium datum. Quære in primis Vésperis præcedéntibus.

Antíphona. Exultátio justi multa glória: ℟. Et grátia mulíeris sédulæ delectâbit virum suum. ℣. Justi verò hereditâte possidébunt terram : & inhabitâbunt in sæculum sæculi super eam. ℟. Et grátia. ℣. Glória, & honor. ℟. Et grátia.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Glória justôrum timor Dómini. ℟. Et grátia super grátia, múlier sancta & pudorâta. Allelúia. ℣. Beáti immaculáti in via: qui ámbulant in lege Dómini. ℟. Et grátia. ℣.

℣. Glória, & honor. ℟. Et grátia.
Hymnus. Hierúsalem gloriósa.
Supplicátio. Orêmus. Quære in primis Vésperis.

Capítula.

DEus, qui peccatóres sinè mérito salvas & justos ex grátia præcedénte gloríficas; quique Adriânum ex infidelitâte revocásti ad fidem, & Natáliam obsequiáli coronásti ex múnere: nostris, quæsumus, in eôrum festo & iniquitátibus parce, & spirituáli nos ardôre succénde: quò spirituálitèr accénsi in íntimis ad te proclamêmus é terris:

Pater noster.
Liberáti à malo. fol. 2.

Benedíctio.

OMnípotens Dóminus respíciat vota vestra, qui Adriânum martyrii palmâ, & Natáliam obsequéndi glorificávit ex grátia; ℟. Amen. Illôrum quoque nos suffrágio tueâtur, quorum plagis Natália famulátûs sui dependit obséquium. ℟. Amen. Ut præséntis diéi solemnitâte ovántes & hìc & in futúro eôrum gáudiis mereámini esse partícipes. ℟. Amen. Per misericórdiam.
Lauda. Lux justôrum lætíficat eos: sápiens autem ℟. Múlier ædíficat domum suam. Allelúia. ℣. Potens in terra erit semen ejus: generátio rectôrum benedicêtur. ℟. Múlier ædíficat. ℣. Glória, & honor. ℟. Múlier ædíficat.
Orátio. Christe, qui divérsis. Quære in primis Vésperis præcedéntibus.

DIE XIX. JUNII.

IN FESTO SANCTORUM GERVASII, ET PROTASII MARTYRUM,

Omnia dicántur plurimôrum Mártyrum, novem lectiônum; excépto hymno, qui est iste:

GRates tibi Jesu novas,
Novo repérto múnere,
Protásio & Gervásio
Martyribus invéntis, cano.
Piæ latébant hostiæ,
Sed non latébant; nam Sacer
Latêre sanguis non potest,
Qui clamat ad Deum Patrem.
Cœlo refúlgens grátia
Artus revelâvit sacros:
Nequîmus esse mártyres,
Sed reperîmus mártyres.
His qui requîrat téstium
Voces, ubi facta est fides;
Sanâtur impos mentis,
Ope fatêtur mártyres.
Cœcus recépto lúmine,
Mortísque sacræ méritum probat:
Sevêrus est nomen viri;
Visus minístri públici.
Ut mártyris vestem ádtigit,
Et ora tersit núbila,
Lumen refúlget íllicò,
Fugítque pulsa cæcitas.
Solûta turba vínculis,
Spiris dracônis líbera,
Emíssa totis úrbibus
Domum redit cum gáudio.
Vetústa sæcla vídimus,
Jactatáque dæmónia,
Tactâque & umbrâ córporum
Ægris salûtem rédditam.
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sempitérna sæcula. Amen.

IN DOMINICO PRO ADVENTU SANCTI JOANNIS BAPTISTÆ.

Ad Vésperum.

Lauda. Die mandâvit Dóminus misericórdiam suam, ℟. Et nocte declarâvit. ℣. Apud me orátio Deo vitæ meæ, dicam Deo meo: Suscéptor meus es.

Orátio.

DEus, qui tuam in die mandas misericórdiam, & in nocte decláras: quæsumus, ut in die nos prótegas ad salûtem; & in nocte deféndas ad réquiem. ℟. Amen. Per misericórdiam.
Sono. Deus præcínxit me virtûte: & pósuit immaculâtam viam meam. Allelúia. ℣. Déxtera tua Dómine, suscêpit me: & disciplîna tua ipsa me dócuit.
Dóminus sit. ℟. Et cum.
Antíphona. Allelúia. Benedîcam te Dómine Deus meus: ℟. Et laudâbo nomen tuum, quia tu es, qui facis mirabília. ℣. Exultâbo te Dómine Rex meus, & Deus meus: & benedîcam nómini tuo in sæculum, & in sæcu-

culum sæculi. P. Et laudâbo. ℣. Glória, & honor. P. Et laudâbo.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Laudem Dómini loquêtur os meum Allelúia: P. Et benedìcet omnis caro nomen sanctum ejus. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Propter hoc delectâtum est cor meum, & exultâvit lingua mea: ínsuper & caro mea requiéscit in spe. P. Et benedìcet. ℣. Glória, & honor. P. Et benedìcet.

Hymnus. O lux beâta Trínitas. fol. 113.

Supplicátio.

ORêmus Redemptôrem mundi Dóminum nostrum Jesum Christum, cum omni supplicatiône rogêmus; ut grátiâ advéntûs sancti Joánnis Baptístæ & præcursôris sui nobis remissiônem peccatôrum & pacem propítius largíri dignêtur. ℟. Præsta, ætérne omnípotens Deus. Kyrie eléïson, ℟. Christe eléïson, Kyrie eléïson.

Capítula.

DEus auctor lúminis, cónditor claritâtis, qui submovísti ómnia ópera tenebrârum, ut in nobis lucis tuæ plenitûdo regnâret; réspice, quæsumus, super hoc lumen accénsum, & hanc grátiam benedictiônis à nobis ómnibus exorâtus infúnde: ut sicut hæc flamma ad altâris tui obséquium constitûta vincit ténebras ac repéllit; ita illuminátio tua à sénsibus nostris súperet omnem fómitem vitiôrum.

Pater noster.

Liberáti à malo. fol. 2.

Benedíctio.

CHristus Dóminus vos custódiat propítius, & benedìcat placâtus: ℟. Amen. Cleméntia sua vos prótegat, & à cunctis malis incessánter defêndat. ℟. Amen. Ejus vos gaudeâtis múnere dignos, qui peccatôrum véniam concêdit benígnus. ℟. Amen. Per.

Lauda. Misit me sanâre contribulátos corde Allelúia: P. Prædicâre captívis redemptiônem, & cæcis réddere lumen. Allelúia, allelúia. ℣. Tunc dixi: Ecce vénio: in cápite libri scriptum est de me, ut fáciam voluntâtem tuam, Deus meus, & legem tuam, in médio cordis mei. P. Prædicâre. ℣. Glória, & honor. P. Prædicâre.

Orátio.

DOmine Deus, qui ad advéntum Unigéniti Fílii tui Joánnem púerum præcúrrere voluísti, ut missus à te viam Christo incredulôrum córdibus præparet, sanándo contribulátos corde, & cæcis restituéndo lúminis claritâtem; suffrágio ejus & cæcitâtem cordis nostri inlúmina, & tribulatiónes córdium nostrôrum in ætérnum gáudium muta: ut, qui in nativitâte Unigéniti Fílii tui gáudio Christiáno adtóllimur, in advéntu judícii ejus nullis pœnârum vínculis contristêmur. ℟. Amen. Per misericórdiam.

In nómine Dómini.

Ad Matutínum.

Hymnus. Ætérne rerum Cónditor. fol. 2.

Orátio.

DOmine Deus Pater omnípotens inspirâtor precum, teque invocántium velox audìtor; voci nostræ, orâmus, cleméntiæ tuæ aurem appône, & nostrôrum víncula peccáminum poténti miseratiône dissólve: ac sicut nos gallôrum canóribus ad matutìnum grátiâ próvocas consúrgere, & prophetáli vaticínio in lucem géntium únicæ redemptiônis prænúncias; ita nunc hymnizántibus nobis intúitu supérno adsíste: sic quæsumus, famulátûs nostri vota suscípias; ut ad lucem lucis abundánti nos misericórdiâ sublevándo perdúcas. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona. Voce meâ ad Dóminum clamávi: & exaudìvit me de monte sancto suo.

Psalmus 3.

Antíphona. Lábia mea, Dómine, apéries: & os meum adnunciâbit laudem tuam. Psalmus. 50.

Antíphona. Confitêbor tibi in pópulis, Dómine: psallam tibi inter gentes. Psalm. 56.

Orátio.

AD te Dómine clamôrem nostræ vocis emíttimus; tibìque, ut nos de monte sancto tuo exáudias, supplicâmus: &, quia tu nosti subjectiônis nostræ infirma, virtûte nos déxteræ tuæ corróbora: dele mala nocéntia; & ad sequéndum te corda éxcita nostra: nam quia salvári per se non confìdit humâna fragílitas; erípiat ánimas nostras emíssa de cœlo misericórdia tua. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona I. Omnis lex, & prophétæ usque ad Joánnem prophetavérunt: & si vultis scire, ipse est Helìas, qui ventûrus est. P. Qui habet aurem audiéndi, áudiat. ℣. Audi, pópulus meus, & loquar; Israël, & testificâbor tibi: Deus Deus tuus sum ego. P. Qui habet. ℣. Glória, & honor. P. Qui habet.

Orá-

Orátio.

CRédimus, Dómine Jesu, quòd Præcûrsor tuus Joánnes, quod Prophétæ in ænígmate prophetavérunt, ipse dígito osténdit, dicens: Ecce Agnus Dei, qui tollit peccâtum mundi. Proínde te quæsumus & rogâmus, ut, qui primi advéntûs tui ventûrum te prædicâvit, in secúndo advéntu tuo, dum judicâre véneris vivos & mórtuos, nos ad déxteram tuam coronándos státuas. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 2. Joánnes erit gáudium & exultátio: erit enim magnus coram Dómino: P. Et Spíritu Sancto replébitur adhuc in matris útero. Beâtus vir, qui timet Dóminum: in mandátis ejus cúpiet nimis. P. Et spíritu. ℣. Glória, & honor. P. Et spíritu.

Orátio.

DOmine Jesu Christe, qui non solùm nativitâte Præcursôris tui Joánnis multos gaudêre & exultâre prænúncias, sed ipsum quoque Joánnem gáudium & exultatiônem futûrum esse signíficas: ut, qui te in mundo magníficis vócibus nunciâret, ab ipso matris útero sanctificâtus procéderet; sanctificatiônis tuæ nos índue libertâte, ut Spíritu Sancto repléti, mundiálium curârum fasce depósito, Angelôrum mereâmur adunári consórtio. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 3. Fuit homo missus à Deo, cui nomen erat Joánnes. Hic venit in testimónium: P. Ut testarêtur de luce; ut omnes credant per eum. ℣. Ecce sic benedicêtur homo, qui timet Dóminum. P. Ut testarêtur. ℣. Glória, & honor. P. Ut testarêtur.

Orátio.

HOmo missus à te, Christe, Joánnes, tibi redditûrus testimónium in mundo advênit: qui útique efféctus inítium grátiæ testarêtur de luce converténte corda filiôrum ad patres eôrum; da ergo nobis méritis ejus, ut convérsis córdibus te sequâmur; ut, & si vita nostra testimónio próprii lapsûs impedîtur, tuis tamen munéribus decorêtur: ut cùm tuam fecérimus in ómnibus voluntâtem, tibi soli videâtur vita nostra testimónium reddidísse. ℟. Amen. Per misericórdiam.

℟. Spíritus Dómini super me, propter quod unxit me: bene nunciâre géntibus. P. Misit me, sanâre contribulátos corde, prædicâre captívis redemptiônem, & cœcis réddere lumen. ℣. Joánnes testificabâtur Deum, & clamâvit, dicens: Post me venit, qui ante me factus est. P. Misit. ℣. Glória, & honor. P. Misit.

Orátio.

DEus Pater, qui unctiônis tuæ Spíritum super Joánnem púerum contulísti, quo præcúrsor efféctus Unigéniti Redemptôris pacem prædicâret in pópulis, & lugéntium daret gáudium votis, qui plenus esset spíritu veritâtis; præbe nobis, tanti vatis munímine annum placâbilem dúcere, & in sanctitâte & justítia tibi usque ad nostrum óbitum deservîre: quò & in hac vita tuæ dulcédinis fructum, & in ætérnum capiâmus gáudium sempitérnum. ℟. Amen. Per misericórdiam.

IN LAUDIBUS.

Ad Cánticum.

Antíphona. De nocte vígilat spíritus meus ad te, Deus: quia lux præcépta tua sunt super terram.

Cánticum. De nocte vígilat. fol. 64.

Ad Benedíctus.

Antíphona. Servi Dei, Dóminum benedícite: quia vos éruit ab ínferis, & de manu mortis liberâvit vos.

Cánticum. Benedíctus es, Dómine. fol. 6.

Sono. Deus præcínxit me. Quære in Véspe-ris præcedéntibus.

Lauda. Laudâte Dóminum de cœlis Allelúia: laudâte eum in excélsis Allelúia. Psalmus 148.

Léctio libri Esaíæ Prophétæ. *Capítulo* 40. ℟. Deo grátias.

COnsolámini, consolámini pópulus meus, dicit Dóminus Deus vester. Loquímini ad cor Hierúsalem, & vocâte eam: quóniam complêta est malítia ejus, dimíssa est iníquitas illìus: suscêpit de manu Dómini duplícia pro ómnibus peccâtis suis. Vox clamántis in desérto: Parâte viam Dómino, rectas fácite sémitas Dei nostri in solitúdine. Omnis vallis exaltábitur, & omnis mons, & collis humiliábitur, & erunt prava in dirécta, & áspera in vias planas. Et revelábitur glória Dómini, & vidêbit omnis caro páriter quod os Dómini locûtum est. Vox dicéntis: Clama. Et dixi: Quid clamabo? Omnis caro fœnum, & omnis glória ejus quasi flos agri. Et siccâtum est fœnum, & cécidit flos; verbum au-

autem Dómini Dei nostri stabit in ætérnum. ℟. Amen.

Hymnus. Spléndor patérnæ. fol. 67.

Supplicátio. Orêmus, ùt suprà.

Capítula.

JAm fulget óriens, jam próperat dies: jam fugátis ténebris aurôra rubéscit in luce: jam claret luce puríssimâ cœlum, & Sol refúlgens rádios suos infert mundo: cuncta próperant, cuncta festínant: optant te Dóminum habêre propítium, quem suum auctôrem semper agnóscunt páriter & defensôrem.

Pater noster.

Liberáti à malo. fol. 2.

Lauda. Allelúia. Ego sum vox clamántis in desérto: P. Parâte viam Dómino, rectas fácite sémitas ejus. Allelúia, allelúia. ℣. Vox Dómini in virtûte: vox Dómini in magnificéntia. P. Parâte viam. ℣. Glória, & honor. P. Parâte.

Benedíctio. Christus Dóminus. Quære in Vésperis præcedéntibus.

DIE XXIV. JUNII.

IN NATIVITATE SANCTI JOANNIS BAPTISTÆ.

Ad Vésperum.

Lauda. Sperâvit ánima mea. fol. CLVI.

Sonus. Priúsquam te formârem in útero, novi te: & ántequam exíres de ventre, sanctificávi te, P. Et prophêtam in géntibus pósui te. Allelúia. ℣. Exténdit Dóminus manum suam ad me, & tétigit os meum: & dixit mihi: Ecce dedi sermónes meos in ore tuo: & constítui te in hodiérna die super gentes, & regna. P. Et prophêtam.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Antíphona 1. Multi in nativitâte ejus gaudébunt: erit enim magnus coram Dómino: & Spíritu sancto replébitur: P. Et multos filiôrum Israël convértet ad Dóminum Deum ipsôrum. ℣. Potens in terra erit semen ejus: generátio rectôrum benedicêtur. P. Et multos. P. Glória, & honor Patri. ℣. Et multos.

Orátio.

DEus, qui nos in Nativitâte Præcursôris tui Joánnis voluísti gaudêre; fac nos plenum gáudium à te in futúra examinatiône percípere: ut méritis ejus, qui advéntum tuum in spíritu & virtûte Helíæ præcessísse agnóscitur, & hìc & in ætérnum copiósis gáudiis conlætêmur. ℟. Amen. Per.

Antíphona 2. De ventre matris meæ vocâvit me Dóminus nómine meo. Et pósuit os meum ut gládium acûtum: P. Sub velaménto manûs suæ protéxit me: pósuit me quasi sagíttam eléctam. ℣. Benedíctus Dóminus Deus meus, qui docet manus meas ad bellum, dígitos meos ad prælium. P. Sub velaménto. ℣. Glória, & honor. P. Sub velaménto.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Vox clamántis in desérto: Parâte viam Dómino, P. Rectas fácite sémitas Dei vestri. Allelúia, allelúia. ℣. Vox Dómini super aquas, Deus majestâtis intónuit: Dóminus super aquas multas. P. Vox Dómini. ℣. Glória, & honor. P. Vox Dómini.

Hymnus.

NAtivitâtem Púeri,
Prophetámque Altíssimi
Esse dicit, quem méritò
Corde canâmus, & ore.
Vetulísque Paréntibus,
Alvo concéptus stérili,
Extrêma Mundi témpora,
Partum præcéssit Vírginis.
Ut vox clamans in ínvio,
Adnúncians Justítiam,
Christi clarus præcónio
Viam parâret córdibus.
Intrà matérni córporis
Adhuc locâtus víscera,
Accépto sensit spíritu,
Mundi salútans Dóminum.
Exúltat Infans gáudio,
Et lucem lucis Fílium
Intrà natûræ ténebras
Nec dum progréssus índicat.
Mater: Prophêta núntiat,
Te esse plenam grátiâ;
Non ex viríli commércio,
Sed Dei fœtam mystério.
Ac sic in diem sæculi
Verbum ructándum fit Dei;
Facta Mater hæc stérilis,
Fructum præsâgit Vírginis,
Matre majôrem Fílium,
Sanctum Minístrum Baptísmi:
Sic se priôrem post natum,
Lumen perfûdit Dóminum.
Deum Patrem cum Fílio,

Si-

Simul cum Sancto Spíritu,
Unum poténtem nómine
Fusis orêmus précibus. Amen.

Supplicátio. Orêmus Redemptôrem, mutáto nómine, fol. CLXXXVII.

Capítula.

ADsunt, Dómine, princípia Christiánæ lætítiæ, quibus olim, nascitûrum in carne, Verbum vox sanctificâta præcéssit, & Lúminis ortum Lucis protestâtor insígniter nunciâvit: ex quo & Christiánæ fidei sacraménta, & salutâris lavácri prodiérunt insígnia: cujus concéptus miráculum, cujus natívitas gáudium approbâtur; quæsumus ergo, ut qui natâlem nunc Præcursôris tui ovántes suscípimus, ad festum quoque natâlis tui purgátis córdibus accedâmus: ut vox, quæ te prædicâvit in erémo, nos purget in sæculo; & qui viam ventúro Dómino præparans, córpora vivéntium suo lavit baptísmate, nostra nunc corda suis précibus à vítiis & errôre depúrget: quáliter Vocis sequéntes vestígia ad Verbi mereâmur pervenîre promíssa, quia te jubénte orâmus:

Pater noster.

Liberáti à malo. fol. 2.

Benedíctio.

OMnípotens Deus Pater, qui Unigénito suo nascitúro in carne Joánnem vóluit fieri præcursôrem, Angélicis vos custódiis munítos à malis ómnibus dignêtur erípere; ℟. Amen. Et qui in nativitâte ejus multis tríbuit gáudium, in prece quoque illîus vota supplicántium muníficet populôrum: ℟. Amen. Ut per eum, quem vóluit fieri lucérnam Lúminis, inreprehensíbiles vos efficiat discípulos veritâtis. ℟. Amen. Per misericórdiam ipsîus.

Lauda. Ex útero matris meæ vocâvit me, prophêtam in géntibus pósuit me, P. Et sub velaménto manus suæ protéxit me. Allelúia, allelúia. ℣. Et retríbuit mihi Dóminus secúndùm justítiam meam: & secúndùm innocéntiam mánuum meârum in conspéctu oculôrum ejus. P. Et sub velaménto. ℣. Glória, & honor Patri. P. Et sub velaménto.

Orátio.

VOx Verbi, amîcus sponsi, qui, Christum in erémo ventûrum esse pronúncias, viam illi in infidélium córdibus præparans; esto nobis córdium nostrôrum & méntium præparâtor páriter & purgâtor: ut quod illis olim egísti prædicatiône vocis, in nobis nunc exóres quotidiánis suffrágiis: quò sicut per te Dómino in Israël præparâta est, via, ita per te nobis præparêtur post tránsitum mánsio in cœléstibus lætabúnda. ℟. Amen. Per.

Ad Matutînum.

Antíphona. Lábia mea, Dómine, apéries: & os meum adnunciábit laudem tuam. Psalmus 50.

Orátio.

EXúltent in te, Dómine, lábia nostra præcónio veritâtis; ne resolvántur vanilóquio falsitâtis: & tibi semper glóriam dicant, ne indecénter rixârum litígiis pérstrepent; ánima quoque nostra, quam redemísti, mártyris tui Joánnis Baptístæ & Præcursôris tui laudándo triúmphum, ejúsdem patrocínio te mereâtur habêre propítium. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Antíphona 1. Appáruit Angelus Zacharíæ à dextris altâris, dicens ei: Ne tímeas, quia exaudîta est deprecátio tua: P. Ecce nascêtur tibi fílius: erit enìm magnus coram Dómino. ℣. Audiam quid loquâtur in me Dóminus Deus: quóniam loquêtur pacem in plebem suam; & super sanctos suos, & in eos qui convértunt cor ad ipsum. P. Ecce nascêtur. ℣. Glória, & honor Patri. P. Ecce nascêtur.

Orátio.

PLena sunt, Dómine, & redundántia beneficia tua, quibus sacerdôtis Zacharíæ senectûtem, Angelo apparénte à dextris altâris, dignâtus es perlustrâre: dum ille & audîre méruit: Ne tímeas, quia exaudîta est deprecátio tua, ut visu foverêtur páriter, & sermône: quo múnere ditâtus agnósceret, vel quid in prætéritis figúris typicis tenuísset, vel quid in osténsâ sibi novitâtis grátiâ apparêret. His ergo exémplis instrúcti, te quæsumus sanctíssime Deus, ut crédula semper arcâna péctoris nostri te cápiant, & in tuis núnciis præfixam fidem adpónant: ut Præcursôris tui suffrágio ita tibi via in nostris córdibus præparêtur, quò ætérnum te in nobis permanénte, evadâmus supplícium. ℟. Amen. Per.

Antíphona 2. Cùm vidísset Maríam Elísabeth, exultâvit infans in útero ejus: P. Et replêta Spíritu Sancto exclamâvit, & dixit: Unde hoc mihi, ut mater Dómini mei venîret ad me? ℣. Véritas de terra orta est: & justítia de cœlo prospéxit. P. Et replêta. ℣. Glória, & honor Patri. P. Et replêta.

Orátio.

DEus, qui stérili Elísabeth, seniôque infructuósæ, Joánnem promissiònis Fílium condonásti, qui, dum adhuc inclûsus ejus útero portarêtur, Deum in hospítium Vírginis habitántem suâ salutatiône prophetâvit; te pétimus, & rogâmus, ut qui prædicatiône ejus regni cœléstis aperuísti credéntibus jánuam, suffrágio ejus in regno tuo nos perdúcas ad glóriam. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 3. Ex útero matris vocâvit nomen meum. Prædicâre pacem: pópulis dare gáudium: P. Lugéntibus in Sion parâre viam in desérto. ℣. Deus, qui præcínxit me virtûte: & pósuit immaculâtam viam meam. P. Lugéntibus. ℣. Glória, & honor Patri. P. Lugéntibus.

Orátio.

CHriste, Dei Fílius, qui Præcursôrem tuum, & ante ortum suo nómine vocas, & post ortum nómine ipso gloríficas: dum & ab Angelo ex nómine nascitûrus prædícitur, & natus in ipso nómine à pópulis admirâtur; te quæsumus, ut per eum, quem prædicâre pacem pópulis voluísti, per eum tergas sordes nostri piáculi: ut, qui plebem tibi perféctam paratûrus advênit, credéntium pópulos tuæ inlustrándos restítuat claritáti. ℟. Amen. Per misericórdiam.

℟. Hic est Præcúrsor, qui diréctus est; & lucérna lucens ante Deum: ipse est enim Joánnes, P. Qui viam Dómino præparâbat in erémo: &, ut Agnum Dei demonstrâret, inluminâbat mentes hóminum præcónio suavitâtis suæ vocis. ℣. Non surréxit inter natos mulíerum major Joánne Baptístâ. P. Qui viam Dómino. ℣. Glória, & honor Patri. P. Qui viam.

Orátio.

DEus, qui Joánnem præcursôrem tuum ardéntem lucérnam atque lucéntem in templo tuo constituísti; ut ardôre fidei, quo calêbat, áliis quoque inlucésceret suôrum óperum flamma; da nobis ejus méritis, & ardôrem tuæ dulcédinis habêre, & lucem æternitâtis tuæ attíngere, concédens fragilitáti nostræ, ut sic lucérnæ tuæ sint ánimæ nostræ, quáliter dum illis óleum suavitâtis infúndis, futúris eas gáudiis consolêris. ℟. Amen. Per.

IN LAUDIBUS.

Ad Cánticum.

Antíphona. Tu autem puer, prophêta Altíssimi vocáberis: præíbis enim ante fáciem Dómini parâre vias ejus, ad dandam sciéntiam salûtis plebi ejus.

Cánticum Zacharíæ. *Lucæ* 1.

BEnedíctus Dóminus Deus Israël, * quia visitâvit, & fecit redemptiônem plebis suæ:

Et eréxit cornu salûtis nobis, in domo David púeri sui. * Sicut locûtus est per os sanctôrum prophetârum suôrum, qui ab ævo sunt:

Et liberâvit vos de inimícis vestris, & de manu ómnium, qui odérunt nos: * Ad faciéndam misericórdiam cum pátribus nostris:

Et memorári testaménti sancti sui. * Jusjurándum, quod jurâvit ad Abraham patrem nostrum, datûrum se nobis:

Ut sinè timôre, de manu inimicôrum nostrôrum liberáti, * serviâmus in sanctitâte & justítia coram ipso ómnibus diêbus nostris.

Et tu puer, prophêta Altíssimi vocáberis: * præíbis enim ante fáciem Dómini parâre vias ejus:

Ad dandam sciéntiam salûtis plebi ejus, * in remissiônem peccatôrum eôrum:

Per víscera misericórdiæ Dei nostri: * in quibus visitâvit nos, óriens ex alto:

Inluminâre eis, qui in ténebris, & in umbra mortis sedent: * ad dirigéndos pedes nostros in viam pacis.

Antíphona. Tu autem.

Orátio.

CHriste Dei Fílius, qui sanctificâtum tibi Joánnem Præcursôrem tuum, prophêtam tibi éligis; præparans tibi viam in princípio viârum tuârum; & per te púerum illum ante te boni núncium déstinas; concêde nobis sursùm semper corda habêre: ut Verbum, quod Vox adhuc tenta prædicâvit in útero, peccatóres indúltæ pietâtis munífícet dono. ℟. Amen. Per.

Ad Benedíctus.

Antíphona. Benedíctio Dómini in mercêdem justi festînat.

Cánticum. Benedíctus es Dómine. fol. 6.

Sono. Hæc dicit Dóminus: Priúsquam te formârem in útero, novi te: & ántequam exíres de vulva, P. Sanctificávi te. Allelúia; ℣. Prophêtam quoquè géntibus dedi te: Et ómnia quæcúmque mandávero tibi, loquêris. Ne tímeas: Ecce dedi verba mea in ore tuo: & pósui te príncipem super gentes, & super regna. P. Sanctificávi te.

Lauda. Laudâte Dóminum de cœlis Allelúia: laudâte eum in excélsis Allelúia. Psalmus 148.

Léctio libri Esaíæ Prophétæ. *Capítulo* 61. ℟. Deo grátias.

SPíritus Dómini super me, propter quod unxit me: ad adnunciándum mansuétis misit me, ut medêrer contrítis corde, & prædicârem captívis indulgéntiam, & clausis apertiônem: ut prædicârem annum placábilem Dómino, & diem ultiônis Deo nostro: ut consolârer omnes lugéntes: ut pónerem lugéntibus gáudium in Sion; & darem eis corônam pro cínere, óleum gáudii pro luctu, pállium laudis pro spíritu mœrôris: & vocabúntur in ea fortes justítiæ, plantátio Dómini ad glorificándum. Et dabo opus eôrum in veritâte, & fœdus perpétuum fériam cum eis. Et sciêtur in géntibus semen eôrum, & germen eôrum in médio populôrum: omnes, qui víderint eos, cognóscent eos, quia isti sunt semen, cui benedíxit Dóminus. ℟. Amen.

Hymnus.

CLange lyram Zacharîas
Sacerdôtum Princeps,
Cui copulâta conjunx
Ab Aaron filiábus
Thalamôrum inhærêbat
Sólita prænúntiis.
Opéribus Sanctióres
Præpollébant céteris;
Ac syncéris in mandátis
Incedébant Dómini,
Et, nullâ prole conlátâ,
Pergébant ad sénium.
Mox enim hora refúlsit
Incensôrum témpore,
Suêtum gestâbat vates
Ignem in thuríbulis
Sacris déferens odôrem
Nectáreum átriis.
Audit cœlitus affâtum,
Et sonôrum Núncium,
Cujus candôre prævíso,
Tremor vatem ínruit,
Quem blandis robustiôrem
Réddidit sermónibus.
Ecce juncta thorum tibi
Conjunx parit sóbolem;
Quam prótinùs nuncupâbis
JOANNEM vocábulo:
Cujus totum prædicâtur
Per Orbem Natívitas.
Hic coram Dómino Magnus
Matris infrà úterum
Replêtus Spíritu Sancto,
Præcursûrus Dóminum;
In virtûte, spiritûque
Præmissûrus Helíæ.
Tália, Sacer; è contra
Sic respóndit Angelo:
Ecce jam nostra sub annis
Emarcuérunt víscera:
Ac vétulis denegâtur
Sénsibus postéritas.
Ego sum missus ab Astris
Angelôrum sócius;
Et tu Divínis vidêris
Præcéptis incrédulus,
Propter quod carens loquélâ
Eris tacens lábiis.
Tempóribus jam complétis,
Natus infans cérnitur,
Cujus nomen prænotâvit
Pater in volúmine;
Vínculo solúto linguæ
Conlaudâvit Dóminum.
Glória, & honor Deo
Usquequâque altíssimo,
Una Patri, Filiôque,
Inclyto Paráclito;
Cui laus, & potéstas
Per ætérna sæcula. Amen.

Supplicátio. Orêmus Redemptôrem mundi Dóminum nostrum.

Capítula.

OMnípotens Deus, te súpplices pétimus & rogâmus; ut in hac festivitâte Præcursôris & Baptístæ tui Joánnis Nativitâte pópulo tuo tríbuas eruditiònem spirituálium gaudiôrum, & ómnium fidélium mentes dírige in viam salûtis & pacis: ut, quem manifestâvit absolútio núntii, ímpleat præséntia nunciáti.

Pater noster.

Liberáti à malo. fol. 2.

Lauda. Ex útero matris meæ vocâvit me.

Benedíctio. Omnípotens Deus Pater, qui Unigénito. Quære in Vésperis præcedéntibus.

Exeúnte Vésperâ.

Lauda. Lucérna pédibus meis. fol. CLX.

Sono. Priúsquam te formârem. Quære in primis Vésperis.

Antíphona. Nazaræus vocábitur puer iste: vinum & síceram non bibet, P. Et omne immúndum non manducâbit ex útero matris suæ. ℣. Máxima est glória ejus in salutári tuo:

tuo : glóriam & magnum decôrem impónes super eum. ℟. Et omne.

Dóminus sit sempèr. ℟. Et cum.

Lauda. Confortábitur puer, allelúia : & magnus erit ante Deum Allelúia; ℟. Et multôrum corda convértet ad Dóminum. Allelúia, allelúia. ℣. Hic accípiet benedictiônem à Dómino : & misericórdiam à Deo salutári suo. ℟. Et multôrum. ℣. Glória, & honor. ℟. Et multôrum.

Hymnus.

PUer hic sonat Joánnes,
Géniti Dei alúmnus,
Dómini potens amîcus,
Rútilis lucérna orbis,
Rútilo perácto Sole,
Sapiéntia loquélæ,
Deitâtis aptus Index,
Vétulæ refûsus alvo,
Uteri senílis ortus,
Pátrio decôre clarus.
Précibus fave, rogâmus,
Píetas redúndet alma,
Míseris adésto nobis,
Répleat salus labéntes,
Fácinus remítte cunctis.
Pátriam regat modéstus,
Acies recêdat, ensis
Périmens ruat, preméntem
Gládium retúndat ignis,
Júgulum reclînet hostis.
Sit honor Deo, & Uni-
Génito ab ore Patris;
Sit Paráclito perénni
Símilis tenax potéstas,
Et apex honôris alti. Amen.

Supplicátio. Orêmus Redemptôrem, ùt suprà.

Capítula.

DEus, in cujus laude & glória depénditur, quicquid sanctôrum tuôrum cúltibus atque officiis exhibêtur; áccipe devotiônem nostram, & inlústra festivitâtem, quam hodiérno die Baptísta Domínicus consecrâvit, lucérna lúminis accéndit, Verbi vox íntulit, testis veritâtis appáruit: cujus spíritus præscius exultâvit in útero, cujus effúsio gáudium sparsit in sæculo, cujus ortus adnunciâvit fidei sacraménta, cujus concéptus infidêlis oris clausit officia. Tríbue, pétimus, Dómine, in nobis extrêmam saltem fidei líneam, quâ inhæréntes mereâmur adtíngere, & gradâtim vestígiis eôrum, ne relabâmur, insístere: ut sicut, pública nunc commúnibus gáudiis vota persólvimus, ita própria, quæ quotidiánis proféctibus pláceant, exolvâmus.

Pater noster.

Liberáti à malo. fol. 2.

Benedíctio.

CHristus Dei Fílius, qui Joánnem adventûs sui Prævium lucérnam sibi accéndit, per quam viderêtur; accensiônis sanctæ vos ígnibus concremâre dignêtur: ℟. Amen. Et, qui illum matris effêcit exultâre in útero, vos spirituálium gaudiôrum muníficet increménto; ℟. Amen. Ut, quem ille nascitûrum præcéssit in spíritu & virtúte Helíæ, ipse vos introdûcat ad gáudia vitæ perpétuæ. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Lauda. Repleâtur os meum, Deus, laude tuâ, Allelúia; ℟. Ut possim cantâre glóriam tuam. Allelúia, allelúia. ℣. Quóniam magnus Dóminus, & laudábilis valdè: terríbilis super omnes deos. ℟. Ut possim. ℣. Glória, & honor. ℟. Ut possim.

Orátio. Vox verbi amîcus sponsi. Requîre in primis Vésperis.

DIE XXVII. JUNII.

IN FESTO SANCTI ZOILI

MARTYRIS,

Omnia dicántur unîus Mártyris, novem lectiônum, folio CLX. excépto Hymno, qui est iste:

Hymnus.

MArtyris gestans, Zoïlî corônam
Obviàm Christo properánter ibint
Cívitas quoque pretiôsa portans
Dona victôris.
Hoc colunt cives, velut ipsa membra
Cespes inclûdat, suos & patérnos
Servet ampléctens túmulo beáti
Mártyris ossa.
Noster, & nostrâ puer in palæstrâ
Arte virtûtis, fidei collybo
Cunctis horréndum dídicit domâre
Víribus hostem.
Mártyrum nulli, remeánte vitâ,
Cóntigit terris habitâre nostris:
Solus tu morti própriæ supérstes
Vivis in Orbem.
Mártyres servas: Pátriam corónes

Dé-

Déditam sacris: Chorus inde surgit;
Tendit in Cœlum níveus togátæ
Nobilitâtis.
Solus occúrrens, numerosióres
Mártyrum turbas Dómino parásti:
Solus prædives pietâte, multâ
Luce fruêris.
En Zóïle tuæ victóriæ palmam
Clerus hic tantus péperit triúmphum:
Hic sacerdôtum infolâta domus
Célebret votum.
Glóriam psallat Chorus, & resúltet,
Glóriam dicat, canat, & revólvat:
Nómini Trino, Deitáti soli
Sídera clament. Amen.

DIE XXVIII. JUNII.

IN VIGILIA APOSTOLORUM PETRI, ET PAULI.

Ad Matutînum.

Antíphona. Da nobis lætítiam. Psalmus 50. Orátio. Redde nobis, Dómine lætítiam. Quære folio CLXIII.

Antíphona 1. Dedi eis præcépta mea, dicit Dóminus: P. Et judícia mea osténdi illis propter nomen meum, ut laudêtur in Sion. ℣. Beáti, qui custódiunt judícium, & fáciunt justítias in omni témpore. P. Et judícia mea. ℣. Glória, & honor. P. Et judícia mea.

Orátio.

DOmine Jesu Christe, qui ad vocem conquiréntis Petri promíttis te sequéntibus in regeneratiône datûrum, ut supra thronos duódecim sédeant, & potestâtem duódecim tribus judicándi accípiant; quo promissiônis múnere & Petrum post negatiônem oblé̂ctas, & Paulum post excúrsum infidelitâtis remúneras: dum illi post pœniténtiam non óbfuit, quod negâvit, & isti post conversiônem remissíbile éxtitit, quod delîquit; da nobis utriúsque méritis evitâre delíctum, ubértìm flere commíssum, lácrymis errâta detérgere, eleëmósynis perpetrâta punîre: ut relinquéntes mundum ex ánimo, æternitâtis mereâmur consolári promísso. ℟. Amen. Per.

Antíphona 2. Ego elégi vos, ut fructum plúrimum afferâtis: P. Et fructus vester máneat in ætérnum. ℣. Accédite ad Deum, & inluminámini: & vultus vestri non erubéscent. P. Et fructus. ℣. Glória, & honor. P. Et fructus vester.

Orátio.

CHriste, Dei Fílius, qui gratúito vocatiônis múnere, & Petrum primum, & Paulum últimum Apóstolum elegísti: ut & ille præcédens & hic sequens unîus vocatiônis & Apostolátûs grátiâ prædìti, dum doctrína suâ mundi agrum spárgerent, fructum tibi plúrimum deportárent; præbe nobis eísdem suffragántibus, ita laborâre in sæculum, ut fructus labôrum nostrôrum à te comprobâtus máneat in ætérnum. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Antíphona 3. Mihi autem nimis honorificáti sunt amíci tui, Deus: P. Valdè confortâtus est principâtus eôrum. ℣. Ecce tu, Dómine, cognovísti ómnia novíssima & antîqua: tu formásti me, & posuísti super me manum tuam. P. Valdè confortâtus est. ℣. Glória, & honor Patri, & Fílio. P. Valdè confortâtus.

Orátio.

DOmine Jesu Christe, qui summos Apóstolos tuos Petrum & Paulum, unum cruce, álterum gládio consecrásti; præsta nobis, ut & Petrus crucem suam tollens te sequéndo nos ádtrahat, & Paulus pro te dimicándo atque spirituáli afféctu carnália desecándo nos tibi conjúngat; ille dóceat in cruce manêre, iste gládio triumphâre: ut tibi nos & per Petrum crux ófferat conjungéndos, & per Paulum gládio consóciet coronándos. ℟. Amen. Per misericórdiam.

℟. Sancti, qui justítiâ erudiérunt multos, fulgébunt, sicut splendor firmaménti. P. Et sicut stellæ cœli in perpétua æternitâte. ℣. Isti sunt viri sancti quos elègit Dóminus in charitâte non ficta: & ab eôrum doctrína fulget Ecclésia, ut Sol, & Luna. P. Et sicut stellæ. ℣. Glória, & honor. P. Et sicut stellæ.

IN LAUDIBUS.

Ad Cánticum.

Antíphona. Diligéntes te, Dómine. Cánticum. Qui spontè obtulístis. Quære folio CLXIII.

Ad Benedíctus.

Antíphona. Sancti & húmiles corde, spíritus & ánimæ justôrum, benedícite Dóminum. Justi & Sacerdótes, sancti & húmiles corde, benedícite Dóminum.

Cán-

Cánticum. Benedíctus es Dómine. fol. 6.
Sono. Salus justôrum à Dómino est. P. Et salvâvit eos. Allelúia, allelúia; ℣. Quóniam speravérunt in Deum vivum. P. Et salvâvit.
Lauda. Laudâte Dóminum de Cœlis Allelúia : laudâte eum in excélsis. Allelúia, allelúia. Psalmus 148.
Prophetîa. Justi in perpétuum. fol. CLXIV.
Hymnus. Laudes Sanctôrum. fol. CLXV.
Supplicátio. Orêmus Redemptôrem, mutâtis nomínibus. fol. CLXXXVII.

Capítula.

IN duôbus ecce fámulis atque Apóstolis tuis Christe Deus mira, te concedénte, gratiârum dona partîta sunt; dum & Petrus signôrum est ostensiône magníficus, & Paulus legis eruditiône perféctus: dum & ille virtútibus pollet, & hic lítteris claret: dum & ille umbrâ suâ sanat infirmos, & hic verbo súscitat mórtuos. Quæsumus, ergo, ut hæc duo candelábra in conspéctu tuo semper lucéntia pro nobis ómnibus te rogatûra adsístant: quáliter quicquid de illôrum doctrínâ percépimus, efféctu óperum impleâmus.
Pater noster.
Liberáti à malo. fol. 2.
Lauda. Respéxit eos.
Benedíctio. Méritis Sanctôrum. Quære folio CLXV.

DIE XXIX. JUNII.

IN FESTIVITATE SANCTORUM PETRI, ET PAULI APOSTOLORUM.

Ad Vésperum.

Lauda. Exórtum est in ténebris. fol. CLXII.
Sono. Allelúia. In omnem terram exîvit sonus sanctôrum: P. Et in fines orbis terræ verba illôrum. Allelúia, allelúia. ℣. Non sunt loquélæ neque sermónes: quibus non audiántur voces eôrum. P. Et in fines.
Dóminus sit. ℟. Et cum.
Antíphona. Allelúia. Hi sunt, qui missi sunt per orbem terrârum, & prostravérunt se ante Agnum, P. Habéntes phíalas áureas plenas incénsu, quæ sunt memóriæ sanctôrum, cantántes cánticum novum. ℣. In omnem terram exîvit sonus eôrum : & in fines orbis terræ verba illôrum. P. Habéntes. ℣. Glória, & honor Patri. P. Habéntes.
Dóminus sit. ℟. Et cum.
Antíphona 2. Isti sunt viri nomináti in virtûte, P. Doctóres pópuli faciéntes judícium in doctrína sua. ℣. Cœli enárrant glóriam Dei, & ópera mánuum ejus adnúnciat firmaméntum. P. Doctóres. ℣. Glória, & honor. P. Doctóres.

Orátio.

DOmine Jesu Christe, qui singulári electiônis tuæ múnere in hoc voluísti tuos discípulos demonstrâre connéxo amôre charitâtis, quo perfectiône claréscerent; ut, quorum doctrínâ fundarêtur Ecclésia, dilectiônis pótiùs quàm signôrum decorarêtur poténtiâ; ut omne ædifícium ejus pótiùs charitâte quàm signis monstrarêtur esse miríficum; dum in ipsa dispensatiône tui múneris doctrînam signa sequúntur, non doctrîna signôrum órdines antecêdat; dum veritâtis prædicátio signôrum roborâtur auxílio; te quæsumus, te rogâmus, ut in charitâte beneplácita tibi corda nostra permansûra státuas, áuferens à nobis dolósi péctoris locum, & éxpians malè consuétæ discórdiæ signum: quò per eos, quorum doctrínâ fulget Ecclésia, fulgôrem mereâmur obtinêre in vivéntium terra. ℟. Amen. Per.
Antíphona 3. Isti sunt viri sancti, quos elêgit Dóminus in charitâte non ficta, P. Et dedit eis glóriam sempitérnam : quorum doctrínâ fulget Ecclésia, ut Sol, & Luna. ℣. Beâta gens, cujus est Dóminus, Deus ejus; pópulus, quem elêgit Dóminus in hereditâtem sibi. P. Et dedit eis. ℣. Glória, & honor. P. Et dedit.

Orátio.

INeffábilem satis, Christe, mellis tui crédimus esse favum, quod in ore tuôrum tribuísti Apostolôrum : quia suávitas verbi, quæ illis erat in péctore, hæc in illôrum ore flammescéntes sciéntiæ rívulos formans, & audîtum plébium resérvat, ut créderent, & corda nutriêbat, ut amâre fácerent, quod audíssent : intùs illis áderat, quod foris áliis redundâbat : unde & per hoc tibi appropinquâre meréntur, quia, quæ vócibus docuérunt, opéribus exequúti sunt. Tríbue ergo nobis, ut, quia in eôrum prædicatiône surréxit Ecclésia, in eôrum prece roborâta consístat : ut, quorum doctrína fa vis est satiâta, eôrum précibus vitæ hujus naufrágia ad Christum coronánda pertránseat. ℟. Amen. Per misericórdiam.
Antíphona 4. Lætítia sempitérna erit eléctis meis. P. Cùm dédero ópera eôrum in ligno vi-

vitæ. ℣. Beáti, qui custódiunt judícium, & fáciunt justítias in omni témpore. ℟. Cùm dédero. ℣. Glória, & honor. ℟. Cùm dédero.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Disciplínâ & sapiéntiâ replêvit illos Dóminus. Allelúia. ℟. Creâvit in illis grátiam spíritûs sui, & intelléctu replêvit corda eôrum. Allelúia, allelúia. ℣. Et clamavérunt ad Dóminum, cùm tribularéntur: & de necessitátibus eôrum liberâvit eos. ℟. Creâvit in illis. ℣. Glória, & honor. ℟. Creâvit in illis.

Dóminus sit semper. ℟. Et cum.

Lauda 2. Lætítia sempitérna erit vobis, dicit Dóminus. ℟. Quia in terra vestra duplícia possidébitis. Allelúia, allelúia. ℣. Bene dícti vos à Dómino, qui fecit cœlum, & terram. ℟. Quia in terra. ℣. Glória, & honor. ℟. Quia.

Hymnus.

APostolôrum pássio
Diem sacrâvit sæculi,
Petri triúmphum nóbilem,
Pauli corônam próferens.
Conjúnxit æquáles Viros
Cruor triumphâlis necis;
Deum secútos; Præsulem
Christi coronâvit fides:
Primus Petrus Apóstolus;
Nec Paulus impar grátiæ:
Electiônis vas sacræ
Petri adæquâvit fidem.
Verso Crucis vestígio,
Simon honôrem dans Deo,
Suspénsus ascéndit, dati
Non ímmemor Oráculi.
Præcínctus, ut dictum est,
Senex elevâtus ab áltero,
Quò nolet, ibit, sed volens
Mortem subêgit ásperam.
Hic Romæ celsus vértice,
Devotiônem éxtulit;
Fundâta tali sánguine,
Et Vatis tanti, nóbilis.
Tantæ per Urbis ámbitum
Stipâta tendunt ágmina,
Trinis celebrâtur viis
Festum sacrôrum Mártyrum.
Prodîre quis Mundum putet,
Concúrrere plebem Deo
Eléctam: Géntium caput,
Fides magístra Géntium?
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito
In sempitérna sæcula. Amen.

Supplicátio. Orêmus Redemptôrem, mutátis nomínibus. folio CLXXXVII.

Capítula.

DOmine Jesu Christe, qui primum atque novíssimum Apóstolos tuos Petrum & Paulum in summa perfectiònis arce locásti; ut eléctio Apostólicæ dignitàtis & in illo prima, & in isto consummâta dignoscerêtur; hos Ecclésiæ tuæ concêde præsules, quos príncipes elegísti; hos gubernatóres justítiæ, quos duces & egrégios deputásti; ut eam fóveant præsídiis indeféssis, quam fundavérunt præcéptis óptimis & exémplis.

Pater noster.

Liberáti à malo. fol. 2.

Benedíctio.

CHristus Dóminus, quem & virtus Petri & doctrîna Pauli Unigénitum esse Fílium Dei Patris declarâvit in mundo, ab omni vos mundánæ conversatiònis dignêtur emundâre contagiône: ℟. Amen. Idem quoque, pro quo & Petrus cruce, & Paulus gládio intercémpti sunt, possessóres vos fáciat regni cœlôrum; ℟. Amen. Ut regnum cœlôrum, de quo ipsi claves per Apostolâtus grátiam accepérunt, nunquam vobis pro mérito eísdem aperiéntibus obclaudâtur. ℟. Amen. Per.

Lauda. Vos estis vasa sancta Dómino auro fulgénte allelúia; ℟. Quia spontè obtulístis Dómino Deo ánimas vestras. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Audi pópulus meus, & testificâbor tibi: Israël, si me audíeris. ℟. Quia spontè. ℣. Glória, & honor Patri. ℟. Quia spontè.

Orátio.

DOmine Jesu Christe, qui ad vocem conquiréntis Petri promíttis te sequéntibus in regeneratiône datûrum, ut supra thronos duódecim sédeant, & potestâtem duódecim tribus judicándi accípiant; quo promissiònis múnere & Petrum post negatiônem obléctas, & Paulum post excúrsum infidelitâtis remúneras; dum illi post pœniténtiam non óbfuit, quod negâvit, & isti post conversiònem remissíbile éxtitit quod delìquit; da nobis utriúsque méritis oblitterâre delíctum, & ubértim flere commíssum: lácrymis errâta detérgere, eleëmósynis perpetrâta punîre; ut relinquéntes mundum

dum ex ánimo, æternitâtis mereâmur consolári promísso. ℟. Amen. Per misericórdiam.

In nómine Dómini nostri.

Ad Matutînum.

Antíphona. Da nobis. Psalmus 50. Orátio. Redde nobis. Quære fol. CLXIII.

Antíphona 1. Honoráti sunt amíci tui, Deus: valdè confortâtus est principâtus eôrum. P. Dinumerâbo eos, & super arênam multiplicabúntur: ℣. Ecce tu, Dómine, cognovísti ómnia, novíssima & antìqua: tu formásti me, posuísti super me manum tuam. P. Dinumerâbo. ℣. Glória, & honor. P. Dinumerâbo.

Orátio.

HOnoráti sunt amíci tui Christe; dum in omnem terram exîret sonus eôrum; non quo mundiáli municipátu in terrénis exercérent; sed quo prædicándi potestâte orbem implérent; & in faciéndis virtútibus principaréntur; dum & in Petro virtus osténsa, & in Paulo sciéntia clara tuméntem mundi poténtiam miti jugo tuo substernéndam humíliat: ánnue précibus nostris; ut, beneficia, quibus principáti sunt mundo, numquam desint à pópulo christiáno: sed interminábili illo afféctu dulcédinis, quo se in hac vita pósiti ínvicem dilexérunt, & votis & précibus supplicántium adésse dignéntur. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 2. Isti sunt amíci tui, Dómine, qui tradidérunt córpora sua in mortem, P. Ne servírent idólis, neque adorárent deos aliénos. ℣. Dómine, in lúmine vultûs tui ambulábunt, & in nómine tuo exaltábunt totâ die: & in tua justítia exaltabúntur. P. Ne servírent. ℣. Glória, & honor Patri. P. Ne servírent.

Orátio.

ISti sunt, Christe Dómine, amíci tui Petrus & Paulus, qui tradéntes córpora sua ad mortem, effécti sunt ductóres grátiæ, fundatóres Ecclésiæ: quos & únitas prædicándi & felícitas moriéndi nec dívidi passa est, nec elídi. Quæsumus ergo, ut, qui illôrum doctrínâ pópulos tibi fecísti esse credéntes, eôrum prece nos efficias regni cœléstis coherédes. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 3. Viríliter certáti sunt, & transiérunt de morte ad vitam: P. Isti sunt amíci tui, Dómine. ℣. Qui confidunt in Dómino, sicut mons Sion: non commovébitur in ætérnum, qui hábitat in Hierúsalem. P. Isti sunt. ℣. Glória, & honor. P. Isti sunt.

Orátio.

DOmine Jesu Christe, qui Petrum & Paulum virílitèr certántes, unum cruce & álterum gládio dignâtus es consecrâre: ut pro amôre tui nóminis fidâ dilectiône, & ille crucis exítium, & hic gládii susciperet ictum; da nobis, ut símili te dilectiône sequéntes & per Petrum crucis intrêmus in secrêtum, & per Paulum spirituális verbi semper gládio muniâmur: quo & per crucem Christi cruciâtus evadâmus inférni, & per gládium spíritûs penetrêmus ábdita cœli. ℟. Amen. Per misericórdiam.

℟. Hi ostendérunt cærimónias pópulo & ritum: demonstravérunt homínibus cólere Deum, quóniam prædestináti erant de cunctis plébibus, quòd essent timéntes Deum; P. Eò quòd in homínibus præcépta ejus implevérunt. ℣. Hi sunt, qui in generatiónibus gentis suæ glóriam adépti sunt, & in diêbus suis in láudibus habéntur. P. Eò quòd. ℣. Glória, & honor. P. Eò quòd.

Orátio.

HI sunt, Dómine, Apóstoli tui Petrus, & Paulus, qui legis cærimónias & ritum coléndi te pópulis demonstrántes, dum diffúso ore invictâque constántiâ semen verbi tui per incredulôrum corda spárgerent, optábili necáti sunt passiône; cum & Paulus dissólvi cúpiens, gládio necâtus intériit, & Petrus invérsis se poscit vestígiis crucifigi. Unde tuam póscimus pietâtem, ut, qui illos glorióso coronásti martyrio, nos futúro líberes à torménto: ut verbum tuum, quod illis gloriósis in mundo vócibus sparsérunt, nos sanctificâtum in receptáculum nostri péctoris conservêmus. ℟. Amen. Per misericórdiam.

IN LAUDIBUS.

Ad Cánticum.

Antíphona. Qui própriâ voluntâte obtulístis vos discrímini, benedícite Dóminum, narrántes justítias ejus & cleméntiam in fortes Israël.

Cánticum. Qui spontè obtulístis. fol. CLXIII.

Orátio.

CHriste Dei Fílius, qui præcedéntibus Prophétis, novæ grátiæ filios introdûcis; dum Apóstolos Prophétis, quasi filios pá-

pátribus, succédere facis; qui própriâ voluntâte ánimas suas ófferunt: quorum sors útique inter Sanctos invénta; quia prædicátio Apostolôrum, præcedéntium Prophetârum est vaticínio roborâta: te póscimus & rogâmus, ut, qui utrorúmque testamentôrum rádiis dispositiône mirificâ ordinásti, quò in veritâtis ostensiône dignè facis atque pulchérrimè vetéribus nova succéderent; fácias nos ipsis Apóstolis tuis herédes semper exístere: ut quia per illos suscépimus fidem; cum his étiam habeâmus te semper hereditâtem. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Ad Benedíctus.

Antíphona. Sancti & húmiles corde, spíritus & ánimæ justôrum, benedícite Dóminum. Justi & sacerdótes, sancti & húmiles corde, benedícite Dóminum.

Cánticum. Benedíctus es Dómine. fol. 6.

Sono. Allelúia. In omnem terram. Quære in Vésperis præcedéntibus.

Lauda. Laudâte Dóminum de Cœlis Allelúia: laudâte eum in excélsis Allelúia. Psalmus 148.

Prophetîa. Multam glóriam fecit Dóminus. fol. CLXXIX.

Hymnus. Apostolôrum pássio.

Supplicátio. Orêmus. Quære in Vésperis præcedéntibus.

Capítula.

DOmine Jesu Christe, qui advérsas potestátes per summos Apóstolos tuos Petrum & Paulum déstruis & distúrbas; ut deprædicatióni veritâtis Apostólico ore deprómptæ, nec nequítiâ malôrum nec versútiâ possit obviâre magôrum: dum & Simônem magum Petrus deiêcit, & Elimam Paulus cæcitâte percússit; adésto nobis, ut in Ecclésia tua omnes córruant, qui contúrbant: & turbéntur, qui veniéntes ad fidem præpedîre conántur; cùm pótiùs tendéntes ad regna cœléstia, quò Pauli docéntis addúxerit píetas, intromíttat Petri potéstas.

Pater noster.

Liberáti à malo. fol. 2.

Lauda. Vos estis vasa.

Benedíctio. Christus Dóminus. Quære in Vésperis præcedéntibus.

Exeúnte Vésperâ.

Lauda. Exórtum est.

Sono. Allelúia. In omnem terram. Quære in primis Vésperis.

Antíphona. Legem tuam spléndidè docuérunt; P. Quorum sunt ópera multa repósita apud te, Dómine. ℣. Qui confidunt in Dómino, sicut mons Sion: non commovébitur in ætérnum, qui hábitat in Hierúsalem. P. Quorum sunt. ℣. Glória, & honor. P. Quorum sunt.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Induit eos allelúia P. Stolam glóriæ: vitam in te & disciplînam dedit eis Allelúia, allelúia. ℣. Mirábilis facta est sciéntia tua ex me: confortâta est, & non pótero ad eam. P. Stolam. ℣. Glória, & honor. P. Stolam.

Hymnus. Apostolôrum pássio.

Supplicátio. Orêmus. Quære in primis Vésperis.

Capítula.

PRetiôsam in conspéctu Dómini mortem sanctôrum tuôrum Petri & Pauli Apostolôrum ánnuis recúrsibus honorántes, damus glóriam laudi tuæ, quia luminária pretiôsa à te vero lúmine indeficiénte succénsa non solùm dum legúntur, sed dum colúntur, inlústrant: quia hi sunt duæ olívæ, & duo candelábra áurea in conspéctu tuo, atque in univérsa terra éxiit sermo oris eôrum; quorum intercessiónibus exorâtus dum súscipis devotiônis officium, precum, quæsumus, largiâris efféctum, dum clamavérimus è terris:

Pater noster.

Liberáti à malo. fol. 2.

Benedíctio.

OMnípotens Deus, qui omne remédium pietâtis tríbuit míseris, det vobis Petri lácrymis emundári ab ómnibus culpæ contágiis. ℟. Amen. Concêdat doctrîna Pauli suscípere vos sapiéntiam verbi; ℟. Amen. Ut ille per pœniténtiam, iste per doctrînam fáciat vos pervenîre ad vitam ætérnam. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Lauda. Lex veritâtis habitâvit in ore eôrum, Allelúia. P. Quóniam iníquitas non est invénta in lábiis eôrum: fructum vitæ in pace perfécerat. Allelúia, allelúia. ℣. Dóminus dabit verbum evangelizántibus, virtûte multâ. P. Quóniam iníquitas. ℣. Glória, & honor. P. Quóniam iníquitas.

Orátio. Christe, Dei Fílius, qui præcedéntibus. Quære retrò in Láudibus præcedéntibus.

FESTA JULII.

DIE XII.

IN FESTO SANCTÆ MARTIANÆ VIRGINIS, ET MARTYRIS.

Ad Vésperum.

Lauda. Sperâvit ánima mea in Dómino.
Sono. Allelúia: Psallam nómini tuo Deus.
Antíphona. Osténde mihi fáciem tuam, Sion.
Lauda. Sicut palma exaltâta. fol. CLXXIX.

Hymnus.

SAcræ triúmphum mártyris
Célebret vox Ecclésiæ:
Cámæna sit cunctis una
Martiánæ in laudem vírginis.
Quæ, passiônis præmium,
Dum tendit adipísci:
Ultrò ad palæstram glóriæ
Audet prompta concúrrere.
Hæc namque adstántem dæmonis
Cernens adlîsit effigiem;
Sub cujus larga pérpetim
Fluêbat unda gréssibus.
Mox flagris cæsa tráhitur
Celsa ad Prætôris átria:
Atque ille ludis állicit,
Prostérnit membra Vírginis,
Quam prædo pudicítiæ,
Dum inter umbras séquitur,
Oblectâta extémplò cœlitùs
Seclúditur macériâ.
Vincta deínde stípite
Pro vana voce inclúditur;
Sed pœnas fert blasphémia,
Ruínas, & incéndia.
Emíssa namque béstiis,
Leo præcúrrit pércitus;
Adoratûrus véniens,
Non consumptûrus Vírginem.
Taurus dehinc prosíliens
Formâ & mugítu horríbili
Sulcâbat ejus téneras
Papíllas, ictu vúlnerans.
At fera pernix córpore
Et maculóso tégmine
Letáli dente ad últimum
Membra Puéllæ lániat.
Post hos triúmphos ánima
Vinclis elápsa córporis,
Plaudens petit ad líbera
Summi Poli fastígia.
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Sancto simul Paráclito
In sempitérna sæcula.
Amen.

Supplicátio. Orêmus. mutáto nómine, folio CLXXXII.

Capítula.

DOmine Jesu Christe, cujus império rabidíssimus non solùm à nece beatíssimæ vírginis & mártyris Martiánæ abstínuit, verùm étiam feritâte depósitâ ejus immaculâtum corpus adorâtus præsens moléstè contíngere non præsûmit; præsta nobis, ut nitôre tui Sancti Spíritûs circumsépti, immanitâtem non timeâmus Leônis horréndi; sed majestâtis tuæ virtûte repúlsus semper à læsiône nostra máneat aliênus.

Pater noster.

Liberáti à malo. fol. 2.

Benedíctio.

OMnípotens Dóminus, qui beatíssimam Martiânam virginitâtis ac pudicítiæ ornâvit decôre, mentes vestras éxpiet ab omni mundánæ corruptiônis contagiône: ℟. Amen. Quique hùic præstitit suam idólis non inclinâre cervîcem, à vobis árceat spirítuum malignôrum tentatiônem; ℟. Amen. Ac, sicut illa post victóriam lætâtur cum Christo, ita eâdem patrocinánte réduces vos gaudeâtis fieri paradíso. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Lauda. Speciôsa facta es & suâvis in delíciis tuis Allelúia. P. Pulchritûdo tua símilis est palmæ: indesinénter in plenitúdine cláritas. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Lauda Hierúsalem Dóminum: conláuda Deum tuum Sion. P. Pulchritûdo.

Orátio.

DOmine Jesu Christe, qui spécie, & pulchritúdine tuâ beatíssimam vírginem ac mártyrem tuam Martiânam speciôsam pulchrámque, dum díligis, facis, & ingénti amôre despóndes; múnere supérno adésto nobis beatíssimæ mártyris tuæ Martiánæ patrocíniis indeféssis; ut, quóniam tanta píetas, triumphántem provéxit ad laudem, perdûcat súpplices ad salûtem. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Ad

Ad Matutinum.

Antíphona. Lábia mea, Dómine, apéries: & os meum adnunciábit laudem tuam. Psalmus 50.

Orátio. Exúltent, Dómine.

Antíphona 1. Dilectióne ætérnâ. Quære folio CLXXX.

Orátio.

BEâta Dei virgo Martiâna, quæ in Sion speculatiône gloriôsa mansísti, quam Deus ipse dilexísse testâtur, ex quo non recessûra ultrà misericórdia pollicêtur; da nobis méritis tuis, ut amôre divíno flagrántes, in futúro Judício inveniâmur indémnes. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 2. Una es próxima. fol. CLXXX.

Orátio.

UNa & bona est, Dómine, próxima tua virgo Martiâna, quæ, dum próxima tibi efficitur, serva tua de sánguine speciôsa monstrâtur per própriam passiônem: ejus ergo interventu passiônum à nobis máculas terge; ut speciósi & votis & opéribus rédditi, portas ætérnæ Hierúsalem mereâmur introîre beáti. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 3. Veni, sponsa, à Líbano: veni à móntibus páscuæ: currâmus P. In odôrem unguentôrum tuôrum. ℣. Audi filia, & vide, & inclína aurem tuam: & oblivíscere pópulum tuum, & domum patris tui. P. Audi.

Orátio.

SPeciôsa, Christe Dei Fílius, in óculis fidélium de Líbano véniens virgo Martiâna ánnuis recúrsibus quodámmodo revidêtur, dum honor ejus humánis obtútibus præsentâtur, & obsequéndis honorífice aperîtur: bonus ergo odor vestimentôrum ejus super ómnia arómata flagrant; quia judícia virtûtum illìus exundánti claritâte fructíficant. Concêde ergo nobis, ut odor virtûtum ejus sopîtum cordis nostri sensum ad pœniténtiam éxcitet: ut, qui nunc percípimus ex odôre lætítiam, pòst percipiâmus ex pœniténtia glóriam indeféssam. ℟. Amen. Per misericórdiam.

℟. Gaude Fília Sion. fol. CLXXXI.

Orátio.

JEsu, Dei Fílius, qui hortum Electôrum ingrédiens, inter lília opâca pásceris, quando in córpore tuo, quod est Ecclésia, Sanctârum Vírginum cœtibus decorâris, ubi beatíssimam Martiânam mirabíliter introdúctam, ita mirífice eam flóribus maluísti fulcíri, ut odor virginitâtis ejus, tamquam flósculus arómatum ejus ad nos usque adscénderet: te súpplici intentiône rogâmus, ùt, amótis figúris véteris Testaménti, quæ, velut umbræ, in týpicis observatiónibus præcessérunt, dies ille, Evangélica útique tradítio, in nobis adspirándo proficiat, quáliter ita exémplo beátæ vírginis Martiánæ Evangélii lucem totâ devotiône sequâmur; ut umbras prætériti & errôris & críminis nesciâmus. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Ad Cánticum.

Antíphona. Benedíctus Dóminus.

Cánticum. Gaudens gaudêbo. fol. CLXXXI.

Ad Benedíctus.

Antíphona. Fília Sion.

Cánticum. Benedíctus es Dómine. fol. 6.

Sono. Dóminus mihi dat linguam eruditiônis Allelúia; ut sciam, quando opórteat me dícere, allelúia. P. Posuísti me in matutînum, & adpósuit mihi aurem audiéndi allelúia, allelúia. ℣. Petívi Deum meum sapiéntiam, & dixit ad me: Ecce feci secúndùm verbum tuum, & dedi tibi cor sápiens & intélligens, ita ut scias & intélligas, quómodo te dícere opórteat allelúia, allelúia. ℣. Ego quasi terebynthus expándi ramos meos. Ego feci, ut orirêtur lúcifer in cœlo allelúia. Ego, omnes qui me amant, díligo: éxitus enim mei éxitus vitæ sunt. Transîte ad me omnes qui me concupíscitis, & à generatiónibus meis implémini: quia spes mea est allelúia, & supra melle dulcis est allelúia. P. Posuísti me.

Lauda. Laudâte Dóminum de cœlis. Allelúia, allelúia: laudâte eum in excélsis, Allelúia, allelúia. Psalmus 148.

Léctio libri Esaíæ Prophétæ. *Capítulo* 54.

℟. Deo grátias.

HÆc dicit Dóminus: Lauda stérilis quæ non paris: decánta laudem, & quæ non pariêbas: quóniam multæ filiæ desértæ, magis quàm ejus quæ habet virum, dicit Dóminus. Diláta locum tentórii tui, & pelles tabernaculôrum tuôrum exténde, ne parcas: longos fac funículos tuos, & clavos tuos consólida. Ad déxteram enim tuam & ad lævam penetrâbis: & semen tuum gentes

tes possidêbit, & civitátes desértas hereditâbit. Noli timêre, quia non confundêris, nec erubésces: non enim te pudêbit, quia confusiónes adolescéntiæ tuæ oblivíscêris, & obpróbrium viduitâtis tuæ non recordáberis ámpliùs. Quia dominábitur tuî qui fecit te, Dóminus exercítuum nomen ejus: & redémptor tuus sanctus Israël, Deus omnes ad te revocâbit. Quia ut mulíerem derelíctam & mœréntem spíritu vocâvit te Dóminus, & uxôrem ab adolescénte abjéctam, dixit Dóminus Deus tuus. Ad punctum in módico derelínqui te, & in miseratiónibus magnis congregâbo te. In moménto indignatiônis meæ abscóndam fáciem meam parúmper à te, & in misericórdia sempitérna misértus sum tuî: dixit redémptor tuus sanctus Israël Dóminus omnípotens. ℟. Amen.

Hymnus. Sacræ triúmphum.

Supplicátio. Orêmus. Quære in Vésperis præcedéntibus.

Capítula.

AUdi, Dómine, vocem nostri clamôris, & afféctum dona petitiónibus nostris: pelle à nobis dolum: procul éffuga júrgium: intérime vítium, ac præsta altérna dulcédinis increménta: nostrum namque agnóscimus méritum, sed tuum séquimur salûbre præcéptum. Ob hoc, quæsumus, in nullo confundâmur, sed nos exaudîre dignêris è cœlis, cum ad te proclamavérimus è terris.

Pater noster.

Liberáti à malo. fol. 2.

Lauda. Speciôsa facta.

Benedíctio. Omnípotens Dóminus. In Vésperis præcedéntibus.

In Exeúnte Vésperâ.

Lauda. Sperâvit ánima.

Sono. Allelúia. Psallam nómini. f. CLXXIX.

Antíphona. In petra exaltásti me. Deduxísti me, quia factus es spes mea: turris P. Fortitúdinis à fácie inimíci. ℣. Inhabitâbo in tabernáculo tuo in sæcula: prótegar in velaménto alârum. P. Fortitúdinis. ℣. Glória, & honor. P. Fortitúdinis.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Quàm dúlcia fáucibus meis elóquia tua, Allelúia. Super mel & favum. Allelúia. ℣. Quómodo diléxi legem tuam Dómine: totâ die meditátio mea est.

Hymnus. Sacræ triúmphum.

Supplicátio. Orêmus. Quære in Vésperis præcedéntibus.

Capítula.

DEus salvâtor noster, qui ætérnam integritâtem custôdis, corruptiônem nostræ carnis susténtas indulgéntiâ, córporis compositióni parcis: quique integritâtem custôdis à te virgínibus collâtam, ut eam fáceres ad destinâtum pervenîre méritum; te quæsumus, ut ejus obténtu ita nos éluas à libídinum incentívis, quò cunctis resisténdo advérsis fiduciáliter ad te proclamêmus è terris.

Pater noster.

Liberáti à malo. fol. 2.

Benedíctio.

DOminus Jesus Christus, qui vírginem suam Martiânam casto sibi desponsâvit amôre, castitâtis vos dono muníficet: ℟. Amen. Et, qui illam subharrâvit sibi ánnulo fidei, vos suæ connéctat indissolubíliter charitáti; ℟. Amen. Ut eam pro vobis apud se suffragatrîcem admíttat, quam sibi incorrúpto amôre adsúmpsit sponsam. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Lauda. Speciôsa facta es. Quære in primis Vésperis.

Orátio. Dómine Jesu Christe, ut suprà.

DIE XVI. JULII.

IN FESTO SANCTÆ JUSTÆ VIRGINIS.

Ad Vésperum.

Lauda. Sperâvit ánima mea in Dómino. A custódia matutína P. Usque ad noctem. ℣. Sustínuit ánima mea in verbo tuo, Dómine. Fiant aures tuæ intendéntes, in oratiônem ancíllæ tuæ. P. Usque ad noctem.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Sono. Diffûsa est grátia in lábiis tuis Allelúia: P. Proptéreà benedíxit te Deus in ætérnum. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Eructâvit cor meum verbum bonum: dico ego ópera mea regi: Allelúia. ℣. Nati sunt tibi filii: constítues eos príncipes super omnem terram. Mémores erunt nóminis tui, Dómine in progénie & generatiône. P. Proptéreà.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Antíphona. Allelúia. Memória Justæ cum láu-

láudibus, quæ apud Deum nota est & apud hómines; & in perpétuum coronàta triúmphat. ℣. Potens in terra erit semen ejus: generátio rectôrum benedicètur. P. Nota. ℣. Glória, & honor. P. Nota.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Antíphona. Benedícta tu Deo altíssimo, præ ómnibus muliéribus. P. Propter hoc non discèdet laus tua ab ore hóminum usque in sæculum. ℣. Non det in commotiônem pedem tuum: neque obdórmiet qui custódit te. P. Propter. ℣. Glória, & honor. P. Propter.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Antíphona. Hierúsalem cívitas sancta ornaménto Justæ decoràta, P. Cujus platéæ résonant laudes de die in diem. ℣. Gloriôsa dicta sunt de te, cívitas Dei. P. Cujus. ℣. Glória, & honor. P. Cujus.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Allelúia. Gaude filia Sion: lætáre & exúlta in omni corde filia Hierúsalem: P. Quóniam ábstulit inimícos tuos rex Israël Dóminus. Allelúia, allelúia. ℣. Lauda Hierúsalem Dóminum: conláuda Deum tuum Sion. P. Quóniam ábstulit. ℣. Glória, & honor. P. Quóniam.

Hymnus.

Virginis sacræ triúmphum
Plebs alúmna párili
Concéntu Justæ cœlésti
Paràtum ex grátia,
Résonet, piísque modis,
Almis pandat cántibus.

Cliens ex te, Christe, cœtus
Addit vota dédicans
Mártyris, ut prece queat
Propriis, ut piáculis
Horréndis semper carère,
Munìtus suffrágiis.

Hæc sæpè mundum, hostémque
Vicit simul ímpium:
Te cordis amôre sequens
Tetrum calcat Zábulon:
Geméllâ serta corónâ
Cœlo pollet pérpetim.

Hujus incolátu magis
Hæc sors claret óccidens
Récinens semper triúmphum
Locis præstet cæteris;
Céspite sacrum cruôrem
Cœlo arrham víndicans.

Intrépida Deo sæpè
Fámulans, commínuit
Tenàcis mundíque vitam,
Simulácrum prophânum;
Illico Regis treméndam
Pátitur senténtiam.

Váriis afflícta pœnis,
Mentis calens ígnibus;
Gládio confóssa hostis,
Cœlo réddit spíritum:
Hinc loco mutàtur corpus
Vivens Deo pérpetim.

Sacris Vírginum supérnis
Accìta consórtiis,
Sánguine contémnit hostem,
Mente vicit Zábulon:
Géminâ proínde cluit
Laureàta glóriâ.

Hæc supérno soli Regi
Ovans, sic perpétuis
Angelôrum mixta choris,
Novum pangit cánticum:
Triúmphat potìta regno
Sempitérnæ glóriæ.

Inde cérnui precâmur,
Rex Serêne, sérvuli,
Et simul piaculôrum
Pandéntes facínora;
Jam medélis fove Pater,
Quos treméntes cónspicis.

Hujus sacro impetrátu
Terge nostra crímina;
Scélerum nodos resólve;
Da foménta grátiæ;
Et tecum semper victúri
Gloriêmur Agie.

Pelle iram, arce pestem
A nostris confinibus:
Gládium hostis retúnde
Hujus prece Mártyris;
Et supérnam præsta quiêtem
Tuis Christe fámulis.

Glóriam Patri canâmus,
Christôque perpétuò;
Etiam cum Sancto simul
Utriúsque Spíritu;
Qui Deus unus ætérnus
Regnat ante sæcula.
Amen.

Supplicátio. Orêmus, mutáto nómine. folio CLXXX.

Capítula.

Domine Jesu Christe, qui carnis virginitâtem servántibus fructum promíttis repensàre centésimum; intercéssu vírgi-

ginis tuæ Justæ nostrôrum víncula solve peccatôrum: ut, qui carnis fragilitâte dejícimur, ejus patrocínio sublevêmur.

Pater noster.

Liberáti à malo. fol. 2.

Benedíctio.

Dominus Jesus Christus, qui vírginem suam Justam casto servâvit pudôre, castitâtis vos dono muníficet: ℟. Amen. Et, qui illam subarrhâvit sibi ánnulo fidei, vos suæ connéctat indissolubíliter charitáti; ℟. Amen. Ut eam pro vobis apud se suffragatrìcem admíttat, quam sibi incorrúpto amôre adsúmpsit sponsam. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Lauda. Providêbam Dóminum in conspéctu meo semper: quóniam à dextris est mihi, ne commóvear. P. Propter hoc jocundâtum est cor meum, & exultâvit lingua mea. Allelúia. ℣. Audi filia, & vide, & inclína aurem tuam: & oblivíscere pópulum tuum, & domum patris tui. P. Propter. ℣. Glória, & honor. P. Propter.

Orátio.

Deus, qui virginâlis pudicítiæ título passiônis vexíllo beátas vírgines & mártyres tuas Justam & Rufinam glorificásti; da nobis sic sacræ castitâtis flóribus exornári, ut cum fructu bonôrum óperum supérnæ beatitúdinis attingâmus consórtium. ℟. Amen. Per.

Ad Matutînum.

Antíphona. Lábia mea apéries: & os meum annunciâbit laudem tuam.

Orátio.

Exúltent in te Dómine lábia nostra præcónio veritâtis, ne resolvántur vanilóquio falsitâtis; & tibi semper glóriam dicant; ne indecénter rixârum litígiis pérstrepent: Anima quoque nostra, quam redemísti, mártyris tuæ Justæ laudándo triúmphum, ejúsdem patrocínio te mereâtur habêre propítium. ℟. Amen. Per.

Antíphona 1. Memória ejus in benedictiône honôris in omni ore quasi mel indulcábitur nomen ejus; P. Quóniam diréxit ad Deum cor suum: Dóminus autem exaudîvit vocem ipsius. ℣. Totâ die miserêtur & cómmodat: & semen ejus in benedictiône. P. Quóniam diréxit. ℣. Glória, & honor. P. Quóniam diréxit.

Orátio.

Domine Jesu Christe, qui nómine & méritis Justam vocâre jussísti; ut te sequéndo, qui justus es, párticeps tuæ justítiæ fieret, nec deficeret inquiréndo, ne potirêtur martyrii præmio: præsta nobis ejus intercessiône, ut, sicut illa pro tuo nómine dimicâvit, & vicit, ita nos justítiæ sequáces effécti pietâtis tuæ intúitu mereâmur justificári. ℟. Amen. Per.

Antíphona 2. Justítias Dómini non répuli à me. P. Et ero immaculâta coram eo. ℣. Et retríbuit mihi Dóminus secúndùm justítiam meam: & secúndùm innocéntiam mánuum meârum retríbuit mihi. P. Et. ℣. Glória, & honor. P. Et ero.

Orátio.

Deus largîtor divitiârum cœléstium & mirábilis patrâtor múnerum æternôrum, qui beatíssimam Justam in sæculo páuperem elegísti, sed pro te certándo ætérnis ópibus sublimásti; paupertâtem spíritûs nos sequi semper attríbue, quâ póscimus, tuæ majestáti per ómnia complacêre. ℟. Amen. Per.

Antíphona 3. Justa cognôvit justítiam, & vidit mirabília Dei, & exorâvit Altíssimum. P. Et ingréssa est in número sanctôrum. ℣. Desidérium ánimæ ejus tribuísti ei: & voluntâte labiôrum ejus non fraudásti eam. P. Et ingréssa. ℣. Glória, & honor. P. Et ingréssa.

Orátio.

Domine Jesu Christe, in cujus virtûte beatíssima Justa confidens monstrum horréndum dejêcit, quod étiam poténtiâ majestâtis tuæ ob róborem martyrii commínuit & attrîvit; da nobis eâdem patrocinánte ómnium inlecebrârum cavêre perícula: ut, dum inspiratôrem nequitiârum contérimus, cum tua Justa victoriârum láureis potiámur. ℟. Amen. Per.

℟. Justa cum Dómino gloriâtur, quóniam conféssa est Deum coram homínibus, propter hoc exáudiet eam Dóminus orántem pro pópulo; P. Ut auferâtur à nobis ira Dómini. ℣. Justa cognôvit justítiam, & vidit mirabília Dei, & exorâvit Altíssimum. P. Ut auferâtur. ℣. Glória, & honor. Reiterêtur ℟. Justa.

Orátio.

Domine Jesu Christe, à quo piæ ánimæ proteguntur & coronántur, quæ in hoc

hoc sæculo tuo amôre fervéscunt, & témpore, quo martyrium ímminet, sibi negántes ad te pervenîre promptíssimè concupíscunt; ánimam quoque sanctíssimæ Justæ, quam in tuo grémio conlocásti, pro nobis intercessôrem státue: ut ejus auxílio non destituâmur, cujus memóriæ cánticum laudatiônis impéndimus. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 4. Ut colúmbæ mansuétæ pláudent sibi de alis suis, & gloriabúntur in itínere suo: P. Pópulus autem gáudeat gáudio magno in lætítia eârum. ℣. Lætêtur mons Sion, & exúltent fíliæ Judæ, propter judícia tua Dómine. P. Pópulus. ℣. Glória, & honor. P. Pópulus.

Orátio.

DOmine Deus, qui Virgínibus tuis glorióso amôre flagrántibus concessísti, & quærere, & in deléctu ardêre; concêde nobis, ita te ferventióri voto exquírere, ut fructuósi labôris mereâmur reportâre mercêdem. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Antíphona 5. Offeréntur regi vírgines post eam: próximæ ejus. P. Adducéntur nobis in lætítia & exsultatiône. ℣. Mémores erunt nóminis tui, Deus, in omni progénie & generatiône. P. Adducéntur. ℣. Glória, & honor. P. Adducéntur.

Orátio.

DOmine Jesu Christe, quem fíliæ Tyri in munéribus, fíliæ útique géntium, adorâre prædíctæ sunt, dum una ex ómnibus géntibus Ecclésia tibi copulâta dignóscitur; in munéribus útique non quæstu pecúniæ conquisísti, sed in actiónibus sanctitâtis: quibus tibi omnis pia ánima júngitur, & à quo sic credéntibus múnera tribuántur: da nobis ut vultum regínæ tuæ in sanctitâtis opéribus deprecêmur, quò justítiam & misericórdiam faciéntes non ea voto placéndi homínibus, sed ut soli Deo innotéscat & votis & opéribus exequâmur. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 6. Omnis glória ejus fíliæ Regis ab intus: vírgines sequúntur eum: ducéntur in lætítia & exsultatiône. P. Ducéntur in templum regis. ℣. Pro pátribus tuis nati sunt fílii: constítues eos príncipes super omnem terram. P. Ducéntur. ℣. Glória, & honor. P. Ducéntur.

Orátio.

DEus, qui in córdibus harum Vírginum inlucéscens, fecísti de ténebris lumen splendéscere: ut quæ vitiátæ fúerant per natûram, essent inluminátæ per grátiam; inlucésce in córdibus nostris ad emoluméntum ætérnæ salûtis, ut calígine nostrôrum vitiórum detérsâ, sola nos lucis tuæ cláritas sempitérna possídeat. ℟. Amen. Per misericórdiam.

℟. Símile est regnum cœlôrum decem virgínibus: quæ accipiéntes lámpades suas exiérunt sponso in óbviam. P. Et quæ parátæ erant, intravérunt cum eo ad núptias, & clausa est jánua. ℣. Médiâ nocte clamor factus est: Ecce sponsus venit, exîte óbviam ei. P. Et quæ. ℣. Glória, & honor. Reiterêtur Responsórium.

Orátio.

FAc nos, Dómine Jesu Christe, ut óleum prudéntiæ in vasis consciéntiæ purâ mentis integritâte servêmus: quò, dum clamor factus fúerit, ut tibi sponso veniénti ad judícium óbviàm exeâmus, non cum fátuis, sed cum prudéntibus Virgínibus coronándi adnumerêmur. ℟. Amen. Per misericórdiam.

IN LAUDIBUS.

Ad Cánticum.

Antíphona. Audîte Reges, áuribus percípite príncipes: Ego sum quæ Dómino canam, psallam Deo Israël:

Cánticum. Qui spontè obtulístis. f. CLXIII.

Orátio.

DEus, qui omnem Vírginum glóriam, fíliârum útique Regis, intrínsecùs esse vis; ut testimónium aliénæ laudis non áppetant, quas virtus in ætérna lætíficat; ánnue nobis eârum Vírginum précibus, & ut humánas laudes effúgere, & boni óperis intrà nos testimónium deportâre: quò & vírgines persistâmus in fide; & incorrúptam ex hoc capiâmus hereditâtem. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Ad Benedíctus.

Antíphona. Fília Sion, bénedic Dómino Deo excélso in omni benedictiône & laude.

Cánticum. Benedíctus es Dómine Deus.

Sono. Dóminus mihi dat línguam. Quære fol. 378.

Lauda. Allelúia. Laudâte Dóminum de cœlis

lis Allelúia, allelúia: laudâte eum in excélsis Allelúia, allelúia. Psalmus 148.

Léctio libri Jesu. *Capítulo* 39.
℟. Deo grátias.

AUdîte me divíni fructus, & quasi rosa plantâta super rivos aquârum fructificâte. Quasi Líbanus odôrem suavitâtis habête. Florête flores, quasi lílium, date odôrem, frondête in grátiam & conlaudâte cánticum, & benedícite Dóminum in opéribus suis. Date nómini ejus magnificéntiam, & confitémini illi in voce labiôrum vestrôrum, in cánticis labiôrum, & cítharis, & sic dicêtis in confessiône: Opera Dómini univérsa bona valdè. Amen.

Hymnus.

COncéntu párili Justam canâmus,
Virgo, quæ Deo plácuit pudôre
A primis pudìca rúdibus annis,
Devícto líbitu cælebs permánsit.
Hæc quæstu labôris, vasis fictílibus,
Victum paupéribus præbet; sibîque
Contémnens sæculum, Christum secûta
Sic perénniter vivit semper in æthera.
Ætérnis dénique pollens oráculis,
Confóssum périmit porténtum vibrans,
Cœléstis spícula Regis, retúndit
Sceptrum, perfidiámque sævi hostis.
Illicò súbiens dura torménta,
Altis supplíciis vitam réperit
Cœléstem, méruit quam terra potens,
Solérsque fámula victrix quæsîvit.
Hanc pro piáculis jam Christe nostris
Suffragatrîcem admítte semper:
Ut cives strénuè prótegat, suo
Sánguine múniens, precêque tutans.
Ætérnæ Proli, ingénito Patri
Cum Sancto Spíritu perénni, honor
Sit tibi, glória semper,
Pollens pérpetim sit.
Amen.

Supplicátio. Orêmus Redemptôrem mundi Dóminum nostrum, ut suprà in Vésperis.

Capítula.

DEus, qui gressus sanctíssimæ Justæ in Evangélii pacis præparatiône ita munísti, ut nec lassitûdo laboriósi itíneris tenerit\'udinem córporis emollîret, nec róborem mentis pœnârum divérsitas enervâret: da nobis humílibus tuis mundánæ dilectiônis itínera declinâre atque contémnere, & per viam pacis, quâ ad te perveniâmus, gressus nostros cleménter impône.

Pater noster.
Et ne nos. Sed líbera.
Liberáti à malo. Quære fol. 2.
Humiliâte. Dóminus. ℟. Et.

Lauda. Providêbam Dóminum, ut suprà in Vésperis.

Benedíctio.

CUstódiat vos Dóminus omnípotens sanctârum suârum Justæ & Rufinæ précibus exorâtus: ℟. Amen. Sit vobis ubìque propítius, qui in Sanctis suis semper est gloriósus; ℟. Amen. Atque ipsîus pietâte ab ómnibus malis erépti chrísmate repleámini Spíritûs Sancti. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

In nómine Dómini nostri.

DIE XVI. JULII.

IN FESTIVITATE SANCTÆ RUFINÆ VIRGINIS ET MARTYRIS.

Ad Vésperum.

Lauda. Sperâvit ánima mea in Dómino. A custódia matutínâ P. Usque ad noctem. ℣. Sustínuit ánima mea in verbo tuo, Dómine. Fiant aures tuæ intendéntes, in oratiônem ancíllæ tuæ. P. Usque ad noctem. ℣. Glória, & honor. P. Usque ad noctem.

Dóminus sit sempèr. ℟. Et cum.

Sono. Audi filia, & vide, & inclîna aurem tuam. P. Quia concupîvit rex pulchritúdinem tuam. Allelúia. ℣. Ipse est Dóminus Deus tuus; & adorábunt eum Filiæ: in munéribus vultum tuum deprecabúntur omnes dívites terræ. Omnis glória ejus. P. Quia concupîvit.

Dóminus sit sempèr. ℟. Et cum.

Antíphona. Laudâbit usque ad mortem ánima mea Dóminum, qui éruit me à rege injústo: P. Et à pressúra flammæ, quæ circúmdedit, & in médio ignis non sum æstuâta. ℣. Benedîcam Dóminum in omni témpore: semper laus ejus in ore meo. P. Et à pressúra. ℣. Glória, & honor Patri. P. Et à pressúra.

Dóminus sit sempèr. ℟. Et cum.

Lauda. Igne me examinásti Dómine, P. Et non

non est invénta in me iníquitas. Allelúia, allelúia. ℣. Exáudi Deus justítiam meam: inténde deprecatiônem meam. Auribus pércipe oratiônem meam, & non in lábiis dolósis. ℟. Et non est. ℣. Glória, & honor Patri. ℟. Et non est.

Hymnus.

Adsunt punícea flóscula vírginum,
Cœlésti plácido rore viréntia,
Quarum vasa Poli stígmate síderum
Sæcli flammígero igne probâta sunt.
Hæc primum ólei ímbribus ínlita
Ignéscit fácibus cordis in æthera;
Noctis perfídiam, hostis & ímpetum
Vincens fidei lúmine óptimo.
En JUSTA páriter, atque RUFINA est,
Quæ clarent méritis, móribus ínclytis:
Discréto síquidem nómine Vírgines,
Uno sed stúdii múnere Mártyres.
Thesáurum Dómini légibus ínclytum
Vasis fictílibus córporis únici
Gestántes, prétio váscula dístrahunt,
Quo quæstu sátient víscera páuperum;
Sed his subsídiis cállidus ártifex
Frangit testácea váscula ínvidens;
Ne testa hóminum scánderet æthera,
Et pulvis fíeret glória cœlica.
Hinc robústa fides frágmine fictili
Gliscens martyrium córporis éxcipit;
Præstans femíneo præmia séxui,
Quo celso váleant sídere inlábi.
Ob hoc vita, salus, & via, véritas
Te summis précibus rex Christe póscimus;
Harum suffrágio nos tibi cónsecres,
Quarum tu fidei voce placâtus es.
Mente nos fácito lámpade vírgines;
Fluxu corpóreo éffice líberos;
Ut votis rígidis corda caléntia
Gestántes hábeant regna perénnia.
Te nostra júbilet glória pérpetìm;
Qui solus Dóminus Trinus, & unus es:
Jugi império sæcula cóntinens,
Et cuncta dóminans, ómnibus ímperans.
Amen.

Supplicátio. Orêmus. mutáto nómine, ut suprà.

Capítula.

Domine Jesu Christe, cujus império rabidíssimus leo non solùm à nece beatíssimæ vírginis & mártyris Rufinæ abstínuit, verùm étiam feritâte depósitâ ejus immaculâtum corpus odorâtus præsénti moléstiâ contíngere non præsûmit; præsta nobis, ut nitôre tui Sancti Spíritûs circumsépti immanitâtem non timeâmus leônis horréndi, sed majestâtis tuæ virtûte repúlsus semper à læsiône nostra máneat aliênus.

Pater noster.

Liberáti à malo. fol. 2.

Benedíctio.

Omnípotens Deus, qui beatíssimam Rufinam virginitâtis ac pudicítiæ ornâvit decôre, mentes nostras éxpiet ab omni mundánæ corruptiônis contagiône: ℟. Amen. Qui huic præstitit suam idólis non inclinâre cervîcem, à vobis árceat spiríituum malignôrum tentatiônem; ℟. Amen. Et, sicut illa post victóriam lætâtur cum Christo, ita eâdem patrocinánte réduces vos gaudeâtis fieri paradíso. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Lauda. Rami mei rami honôris & grátiæ. Allelúia. ℟. Ego quasi vitis fructificávi suavitâtem odôris: Allelúia, allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Ego autem, sicut olíva fructífera in domo Dómini, sperâbo in misericórdia Dei mei in ætérnum, & in sæculum sæculi. ℟. Ego quasi. ℣. Glória, & honor. ℟. Ego quasi.

Orátio.

Domine Jesu Christe, qui spécie, & pulchritúdine tuâ beatíssimam vírginem ac mártyrem tuam Rufinam speciôsam pulchrámque, dum díligis, facis, & ingénti amôre despóndes: adésto nobis beatíssimæ mártyris tuæ patrocíniis indeféssis; ut, quam tanta píetas triumphántem provéxit ad laudem, perdûcat súpplices ad salûtem. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Ad Matutînum.

Antíphona. Laudâbit lingua mea. Psalm. 50. Orátio. Laudet te, Dómine, lingua nostra. fol. CLXXI.

Antíphona 1. Confirmâvit Dóminus bráchia ejus in opus bonum; ℟. Et probâvit eam, quia bonum est operári: non extinguêtur lucérna ejus per totam noctem. ℣. Conféssio & magnificéntia opus ejus: & justítia ejus manet in sæculum sæculi. ℟. Et probâvit. ℣. Glória, & honor. ℟. Et probâvit.

Orátio.

Domine Jesu Christe, qui carnis virginitâtem servántibus fructum promíttis repensâre centésimum; intercéssu vírginis ac mártyris tuæ Rufinæ nostrôrum solve víncula peccáminum: ut, qui carnis fragi-

gilitâte dejícimur, ejus patrocínio sublevêmur. ℟. Amen. Per.

Antíphona 2. In congregatiône sanctôrum sicut cedrus P. Exaltâta sum in Líbano, & quasi cypréssus in móntibus Hermon elevâta sum. ℣. Ego autem, sicut olìva fructífera in domo Dómini, sperâbo in misericórdia Dei mei, in ætérnum, & in sæculum sæculi. P. Exaltâta. ℣. Glória. P. Exaltâta.

Orátio.

DOmine Jesu Christe, cui virgo & martyr Rufina & integritâte júngitur, & sánguine sociâtur, dum tibi & castimóniam vovit, & pro te sánguinem fudit; præsta fámulis supplicántibus, ut expiáti à peccátis tibi ita pareâmus, ne à te ultériùs recedâmus. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 3. Stolam glóriæ índuit eam Dóminus. Jocunditâtem & exultatiônem thesaurizâvit super eam, & nómine ætérno hereditâvit illam. ℣. Potens in terra erit semen ejus: generátio rectôrum benedicêtur. P. Et nómine. ℣. Glória. P. Et nómine.

Orátio.

DOmine Jesu Christe, qui beatíssimam tuam Rufinam tibi, & testem, & vírginem consecrásti, dum te incorrúpta séquitur, & pro te gloriôsa mactâtur; ánnue nobis précibus ejus, ut, eâdem suffragánte, quamvis indígni, & castitâtis donum, & confessiônis mereâmur obtinère triúmphum. ℟. Amen. Per.

℟. Fília Sion, quiéscat vox tua à plorátu, & óculi tui à lácrymis: quia est merces óperi tuo, & spes novíssimis tuis. P. Revértere, quia míserans miserêbor tibi, & dírigam cor tuum in viam diréctam, per quam ambulásti. ℣. Recordâtus sum tuì, míserans adolescéntiam tuam, & charitâtem desponsatiônis tuæ. P. Revértere. ℣. Glória, & honor. Reiterêtur ℟. Fília Sion.

Orátio.

DOmine, cujus múnere gémino exúltat martyr Rufina præmio, dum vel ad pudicítiam ornaménti, & cunctôrum sit ad martyrium documénto; præsta nobis in Ecclésia illas vernâre flóribus, quæ ætérnis dignæ sunt frúctibus: & ita vel voto, vel efféctu tanta vestígia Mártyris persequâmur; ut nec libìdo nos súbruat, sed cástitas téneat, & próprios conféssio probet líberos, & perféctio ámbiat munerándos. ℟. Amen. Per.

Ad Cánticum.

Antíphona. Ego in Dómino gloriâbor: gaudêbo in Deo Jesu meo.

Cánticum. Dómine audívi audìtum tuum. Quære fol. 22.

Antíphona. Ego in Dómino.

Ad Benedíctus.

Antíphona. Fília Sion, bénedic Dómino Deo excélso in omni benedictiône & laude.

Cánticum. Benedíctus es Dómine. fol. 6.

Sono. Dóminus mihi dat línguam. f. CCLIX.

Lauda. Laudâte Dóminum. Psalmus 148.

Prophetìa. Hæc dicit Dóminus: Lauda stérilis, quæ non paris. Quære fol. CCLIX.

Hymnus. Adsunt punícea flóscula Vírginum.

Supplicátio. Orêmus Redemptôrem. Quære retrò in primis Vésperis.

Capítula. Audi, Dómine, vocem nostri clamôris. Quære fol. CCLX.

Lauda. Rami mei rami honôris & grátiæ. Quære retrò in Vésperis præcedéntibus.

Benedíctio. Omnípotens Deus. Quære folio CCLXV.

IN EXEUNTE VESPERA SANCTARUM VIRGINUM JUSTÆ ET RUFINÆ.

Lauda. Laudavérunt te, Dómine, omnes.

Sono. Allelúia. Justítiâ plena est. Quære fol. CLXXXII.

Antíphona. In Hierúsalem cum máximo solátio éritis; vidébitis, P. Et gaudébitis corde: ossa quoque vestra velut herba renascéntur. ℣. Gaudête justi in Dómino: rectos decet conlaudátio. P. Et gaudébitis. ℣. Glória, & honor. P. Et gaudébitis.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Córpora Sanctôrum quiescéntium in loco isto, orâte pro nobis ad Dóminum, P. Ut donet pacem super terram, & réquiem tempóribus nostris. Allelúia, allelúia. ℣. Laudâte nomen Dómini, laudâte servi Dómini. P. Ut donet. ℣. Glória, & honor. P. Ut donet.

Dóminus sit semper. ℟. Et cum.

Lauda. Sanctôrum ossa púllulent de loco suo; consoláti sunt Jacob, P. Et redemérunt se fide virtûtis suæ: Allelúia, allelúia. ℣. Dóminus custódit te, Dóminus protéctio, super manum déxteræ tuæ. P. Et redemérunt. ℣. Glória, & honor. P. Et redemérunt.

Hym-

Hymnus. Jesu corôna Vírginum.
Supplicátio. Orêmus. fol. CLXXXII.

Capítula.

DOmine Jesu Christe, qui beatíssimas vírgines Justam & Rufinam vasa misericórdiæ tibímet effecísti, ut quæstu fictílium vasculôrum conténtæ, regnum mereréntur futúræ vitæ intrâre; da nobis eârum intercéssu, ut váleat unusquísque nostrûm vas suum possidêre in honôrem & sanctificatiônem: quò, devíctis voluptâtum carnálium incentívis, ad corônam mereâmur pertíngere sanctitâtis.
Pater noster.
Liberáti à malo. fol. 2.

Benedíctio.

OMnípotens Deus, qui Justam & Rufinam vasa sibi consecrâvit mundíssima, vos in vasis virtûtum éligat coronándos; ℟. Amen. Et, qui per illas frágmine vasculôrum non passus est déjici, vos de advérsis fáciat semper victóriam promeréri: ℟. Amen. Ut eârum suffrágio, quómodo fecit esse vasa virtûtum, lútei córporis in vobis fragmen solidâre dignêtur: ℟. Amen. Quáliter sanctificatiône prædíti animârum & córporum, regna mereâmur introîre cœlôrum. ℟. Amen.
Lauda. Exaltâtæ sunt fíliæ Hierúsalem. Quære fol. CLXXXII.
Orátio. Deus, qui virginâlis. fol. CCLXII.

DIE XXI. JULII.

IN FESTO SANCTI SPERATI ET COMITUM EJUS.

Ad Vésperum.

Lauda. Exórtum est in ténebris lumen.
Sono. Justôrum ánimæ in manu Dei. Quære fol. CLXVII.
Antíphona. Justi in perpétuum vivent. Ideò accípient regnum decôris, & diadêma pulchritúdinis de manu Dómini. ℣. Et adjuvâbit eos, & liberâbit eos: & erípiet eos à peccatóribus, & salvos fáciet eos: quóniam speravérunt in eum. P. Ideò. ℣. Glória, & honor. P. Ideò.
Dóminus sit. ℟. Et cum.
Lauda. Beáti mundo corde, quóniam ipsi Deum.

Hymnus.

SPeráti Sancti mártyris
Palmam virtûtis ínclytam
Altérnis ínvicem choris
Hymnis canâmus mysticis.
Hunc urbs præpóllens Africæ
Carthâgo servat Mártyrem:
Ampléctitque Occíduus
Christo dicâtus Pópulus.
Floret ejúsdem túmulus
Exímiis virtútibus;
Ut passiônis glóriam
Amplíficent mirácula.
Hic sacris cum sodálibus,
Dum cógitur ad víctimam,
Negâvit, esse, fórtitèr,
Thura libánda idólis.
Exclâmat namque prótinus:
Christi miníster ego sum,
Quosque vidêtis Sócios,
Tales adésse crédite.
His dictis Præsul ímpius
Commôtus irâ insániæ,
Ferîre jubet gládio
Colla piôrum Mártyrum.
Per hoc trophæum fidei
Evolavérunt ánimæ;
Peténtes Patris sólium
Pares corónas cápiunt.
Sicque geréntes stígmata
Christi in carne própria,
Confórmes facti sunt Christo
Cœlésti regno, ac præmio.
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum. Amen.

Supplicátio. Orêmus Redemptôrem mundi, mutáto nómine. Quære fol. CLXXXVII.

Capítula.

MIrábilis es, Dómine, & inæstimábilis in Sanctis tuis, qui es auctor præclârus ómnium mirabílium, & gloriósi certáminis in futúra beatitúdine clemens remunerâtor. Te ígitur ineffábilis & misericors Deus, póscimus, & mente cérnui flagitâmus; ut SPERATI tui mártyris prece sperántium in te votis fáveas, & sacrificii vespertíni odoraménta suscípias, & nostrôrum elógia delictôrum pius abóleas à pressúris mundiálium, jugum intolerábile tuo à pópulo suspéndas, frugum opuléntiam tríbuas, intemperántiam árceas, & cunctis fidé-

délium languóribus antídoti salutáris medêlam impértias: ut igne tribulatiônis examináti tibi, quocúmque íeris, stolis albis indúti, cœtibus sanctôrum SPERATI & Cómitum ejus admísti depromâmus júgiter, atque dicâmus:

Pater noster.

Liberáti à malo. fol. 2.

Benedíctio.

MEritis sanctôrum suôrum Speráti & Cómitum ejus benedíctio cœléstis adhæreat sénsibus vestris, & ditet vos munéribus sempitérnis. ℟. Amen. Et, quorum festa ovántes suscípitis, eôrum patrocínio defensáti ad Christum indémnes post tránsitum perveníre possîtis. ℟. Amen. Vos omnes, qui in hoc die fidei alacritâte Deum devotiône cernuâ precatúri convenístis, ætérna præmia in futúro adipiscámini. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Lauda. Invocábant Dóminum, P. Et ipse exaudiêbat eos: in colúmna nubis loquebâtur ad eos. Allelúia, allelúia. ℣. Et clamavérunt ad Dóminum, cùm tribularéntur: & de necessitátibus eôrum liberâvit eos. P. Et ipse. ℣. Glória, & honor. P. Et ipse.

Orátio.

DEus exultátio & palma sanctôrum Speráti & Cómitum ejus mártyrum tuôrum, exáudi nos súpplices tuos, & præsta; ut, quorum in tuo amôre relíquias venerâmur, & emoluménta recólimus, eôrum méritis ab ómnibus malis liberári & conservári mereâmur. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Ad Matutînum.

Antíphona. Da nobis. Psalmus 50.
Orátio. Redde nobis. Quære fol. CLXIII.
Antíphona 1. Palmæ fuérunt in mánibus sanctôrum: & magno clamôre dicébant: P. Salus Deo nostro, qui sedes super thronum, & Agno. ℣. Et adjuvâbit eos Dóminus, & liberâbit eos: & erípiet eos à peccatóribus, & salvos fáciet eos: quóniam speravérunt in eum. P. Salus. ℣. Glória, & honor. P. Salus.

Orátio. Deus exaltátio & palma, ut suprà in Vésperis.

Antíphona 2. Fílius Dei lætâtus est super justos: P. Et in paradíso deliciârum constítuet illos. ℣. Et clamavérunt justi, & Dóminus exaudîvit eos: & ex ómnibus tribulatiónibus eôrum liberâvit eos. P. Et in paradíso. ℣. Glória, & honor. P. Et in paradíso.

Orátio.

MEménto nostrî, Dómine, & sicut sanctis tuis Speráti vel Cómitum ejus digna præmia reddis, ita nostris parce & miserêre peccátis; ut absolúti de prætéritis, mereâmur custódiam de futúris. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Antíphona 3. Salus justôrum à Dómino: protéctor eôrum est, in die pressúræ. Adjuvâbit eos Dóminus, P. Et liberâbit eos: & erípiet eos à peccatóribus, ℣. Et salvos fáciet eos: quóniam speravérunt in eum. P. Et liberâbit. ℣. Glória, & honor. P. Et liberâbit.

Orátio.

GAudium nostrum & salus nostra, virtus, atque justítia, Dómine Deus omnípotens, fac nos, quæsumus, plácita tibi sanctôrum Speráti & Cómitum ejus mártyrum sorte gaudêre: & illic laudes tuas Rectôrum múnere pérpetim decantâre. ℟. Amen. Per misericórdiam.

℟. Justi in perpétuum vivent, P. Apud Deum est merces eôrum. ℣. Justôrum ánimæ in manu Dei sunt, & non tanget illos torméntum mortis. P. Apud Deum. ℣. Glória, & honor Patri. Reiterêtur ℟. Justi.

IN LAUDIBUS.

Ad Cánticum.

Antíphona. Diligéntes te, Dómine.
Cánticum. Qui spontè obtulístis. f. CLXIII.

Ad Benedíctus.

Antíphona. Sancti & húmiles corde.
Cánticum. Benedíctus es.
Sono. Salus justôrum.
Lauda. Laudâte Dóminum de cœlis.
Prophetîa. Justi in perpétuum vivent. Quære folio CLXIV.
Hymnus. Speráti sancti mártyris.
Supplicátio. Orêmus, ut suprà in Vésperis præcedéntibus.

Capítula.

INgéniti Patris Unigénite Fílius Dei, Spirítui Sancto coætérnus & consubstantiâlis, qui ab arce sedis æthéreæ hujus mundi ínfima pétens ad adoptándum hóminem non horruísti vestiméntum súmere carnis, & ad liberatiônem fidélium non es dedignâtus in forma servi salvâre, & in statéra appendêre Crucis, & perférre exítium mortis: in-

intervéntu sanctôrum tuôrum Speráti & Cómitum ejus hodiérna solémnia celebrántibus exíste mitis; ut oratiônem, quam tuis docuísti tenéndam discípulis, Patrem cordis officio proclamêmus è terris:

Pater noster.

Liberáti à malo. fol. 2.

Lauda. Laus Dómini in Ecclésia sanctôrum. Allelúia. ℟. Lætêtur Israël in eo, qui fecit ipsum. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Cantâte Dómino cánticum novum: quia mirabília fecit. ℟. Lætêtur Israël. ℣. Glória. ℟. Lætêtur.

Benedíctio. Méritis sanctôrum. Quære suprà in Vésperis præcedéntibus.

DIE XXIV. JULII.

IN FESTO
SANCTÆ CHRISTINÆ
VIRGINIS ET MARTYRIS,

Omnia dicántur unîus Vírginis. folio CLXXIX. excépto

Hymno.

Virginis sacræ triúmphum
Prosequâmur láudibus,
Quæ viríliter certándo
Hostem vicit ímprobum;
Et servándo castitâtem
Méruit præcónium.
Hæc namque virgo, dum esset
Párvula tempóribus,
Concupîvit regem Christum
Adorâre Dóminum;
Et negléctis simulácris,
Thus offérre pudîcum.
Quæ, patérna deridéndo
Flagra vel supplícia,
Non adténdit prava verba,
Cor ad hæc nec pósuit;
Sed seréno pœnas vultu
Sústulit viríliter.
Ipso nómine beâta,
Quod Christîna dícitur
Appellári virgo pia:
Sed à Christi nómine
Derivâtum patet suum
Esse sic vocábulum.
Patérnam fide probâta
Iram temnens déspuit;
Celso gáudio oblectâta
Divínitùs, grátulat:
Depellêbat, ac supérnis
Incumbêbat præmiis.
Nullum hanc torméntum fregit,
Nulla mors pertérruit;
Sed álacri corde cuncta
Pérferens certámina,
Inridêbat cruciâtus
Pérditâ vesániâ.
Cæditur namque suspénsa,
Virgísque pertúnditur,
Æneúmque vas replêtum
Resínâ, & óleo,
Pice, simúlque torrénte
Ibi alma míttitur.
Undis impréssa marínis
A Christo erípitur:
Serpéntium omnígenam
Dépulit sævítiam,
Mortem simul, ac torménta
Réputans pro níhilo.
Tribus ítaque devíctis
Profánis judícibus,
Trinitâtem confiténdo,
Triúmphat felícitèr:
Sic è sæculo vocâta
Migrat ad cœléstia.
Tuo namque in honôre,
Virgo sancta, cánimus,
Juva cunctos supplicántes:
Tege tuos fámulos:
Funde preces pro delíctis
Christo regi Dómino.
Et tu, Christe rex imménse,
Audi preces súpplicum:
Vocem áccipe cunctôrum:
Culpas dele scélerum:
Hæc in festa hìc orántes
Esto in subsídium.
Glória, & honor Deo
Usquequò altíssimo,
Unà Patri, Filiôque,
Inclyto Paráclito;
Cui laus, & potéstas
Per ætérna sæcula. Amen.

DIE XXV. JULII.

IN FESTO
SANCTI CHRISTOPHORI
ET COMITUM EJUS.

Lauda. Exórtum est.

Sono. Justôrum ánimæ. fol. CLXVII.

An-

Antíphona. Dabo Sanctis meis.
Lauda. Sánguinem Sanctórum. fol. CLXII.

Hymnus.

O Beâte Mundi Auctor,
Atque rerum Cónditor,
Qui non es accéptor omnis
Persónæ, nec múnerum;
Sed, dum quisque te requîrit,
Ades clementíssimus:
Qui beâtum cœli civem
CHRISTOPHORUM mártyrem
Eximens à cænulénto
Limo pravi gérminis,
Glorióso tuo nutu
Præsciéndo ádtrahis:
Spreta quoque vir devôtus
Géneris flagítia,
Ut veritâtis sequerêtur
Prómptior vestígia;
Ac proínde tuâ, Christe,
Potirêtur grátiâ.
Deciúsque Imperâtor
Captum à Comítibus,
Necti suis hunc Beâtum
Nítitur milítibus;
Quem virîlem prorsùs esse
Bello adprobáverat.
Elegánsque statúrâ,
Mente elegántior;
Visu fulgens, corde vibrans,
Et capíllis rútilans;
Ore Christum, corde Christum
CHRISTOPHORUS ínsonat.
Iste nempe línguæ nostræ
Nésciens elóquia,
Christi in virtûte dari
Sibi Patrem ímprecans:
Illicò, Deo favénte,
Loquebâtur ómnia.
Tunc deínde Aulam Christi
Precatûrus adhærens,
Postulâta impetrâvit
Virgam suam fróndere;
Virtûte corroborâtus
In agône próficit.
Veritâtis plenâ fide
Insequens vestígia
Mílitum se persequéntum
Frágmina multíplicat,
Quod véherent saturâti
Plena cuncti sáccula.
Ad fidem Christi proínde
Evocáti mílites
Cum beáto CHRISTOPHORO
Fonte almo lavácri
Expiáti gestiébant
Rudiménto grátiæ.
Vatem hunc, deínde isti
Conligâtum mílites,
Unâ voluntâte sistunt
Décii conspéctibus;
Quem diro sermône Sanctos
Prótinùs adgréditur.
Nec morâtus Rex crudêlis
Furibúndus ácriter,
Sanctum jubet CHRISTOPHORUM:
Pensum radi úngulis;
Denudátis ejus costis,
Cárnibus excérperent.
Aquilînam tunc deínde,
Sanctámque Galléniam
Veheménter pœnis actas
Litat Christo Mártyres:
Pugiône consecrâvit
Memorátos Mílites.
Ignibus post hæc Beâtum
Députat atrócibus:
Adtigit núsquam illum
Flammæ Pyrus válidus;
Nam secus, ut aurum fulgens
Rútilans adgréditur:
Sóciis dehinc ad astra decem
Missis milítibus;
Quos pro Christo dessecâvit
Gládius tyránnicus;
Ense idem verberátus
Æthera provéhitur.
Inde omnes, te precâmur
Sponsor fidelíssime,
Ut tuæ promissiônis
Fœdera non ádneges,
Quæ cum sancto CHRISTOPHORO
Pepigísti dúlciter:
Sed per eum mereâmur
Adsequi cæléstia,
Amputâta prorsùs à nobis
Omnia piáculâ;
Et fúlgeat perénnis
Deus in ætérna sæcula. Amen.

Supplicátio. Orêmus redemptôrem mundi, ut suprà.

Capítula.

CHriste Deus, rex Sanctôrum, cónditor & inluminâtor ómnium sæculórum, qui mirabílibus remúneras almum vidélicet donis Christóphorum; testem útique tuum, alienígenâ licèt abstráctus à gente, tuôque prorsùs clementíssimè magno docu-
ís-

ísti exémplo, belligerâtor ut efficerêtur fortíssimus, in advérsis expugnatórque clarêret: dum captîvus inter hostes, & grandis de mínimo apparêret útique gloriôsus, fierétque de mílite dux fidélium populôrum; te quæsumus, te rogâmus, acclíves expóscimus, vocísque cum gemítibus tuam omnipoténtiam invocâmus; ut nos dignêris tuis in átriis patrocínio indeféssο mártyris tui Christóphori & Cómitum ejus, benigníssimè tuéri, gemitúsque singulôrum misséricors propítius exaudíre: flentes precâmur, & lamentántium precem, votáque fidélium, expóscimus, clementer benignêque ut áudias: &, qui amíssa deplórant, postulátis fruántur. Tuis coram conspéctibus sit, Dómine, populòrum hæc orátio deprecatiône assídua, fore tuæ cleméntiæ majestâtis acceptábilis: sit, Dómine, in hac solemnitâte testis tui Christóphori fidélium convéntus exorábilis, sitque tui spíritûs virtûte roborâtus. Inspice, clementíssime, devotiônem acceptábilem: tibi, Christe, éffice puríssimam voluntâtem: cleménter operatiônem tríbue justam; ac per ómnia misséricors & clemens concêde, quod dignè suscípias, & incessánter nobis miserêre, placabíliter dignos ut effícias:

Pater noster.

Liberáti à malo. fol. 2.

Benedíctio.

DEus sanctificatiônum, & dominâtor cœléstium virtûtum, preces suôrum populôrum exaudîre dignêtur sui per suffrágia testis Christóphori Sociorúmque ejus ánnuâ devotiône excoléntes: ℟. Amen. Ipse remunerâtor adsíduus sancti mártyris Christóphori solemnitâte fáciat adésse devótos, quos íspicit suo nunc obsequéntes in templo: ℟. Amen. Suæ conventícula plebis vota libens accípiat intervéntu Christóphori gloriosîque mártyris sui; placatúsque ipse Omnípotens, pius, ut pater, singulôrum crímina parcat; ℟. Amen. Quia pius est, & misséricors in ómnia sǽcula sæculôrum. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Lauda. Gáudium sempitérnum super caput Sanctôrum: P. Laus, & jocúnditas apprehéndit eos. Allelúia, allelúia. ℣. Multæ tribulatiónes justôrum: & de his ómnibus liberâvit eos Dóminus. P. Laus, & jocúnditas. ℣. Glória, & honor. P. Laus, & jocúnditas.

Orátio.

DEus exultátio, & palma Sanctôrum Christóphori & Cómitum ejus mártyrum tuôrum, exáudi nos súpplices tuos, & præsta; ut, quorum in tuo amôre relíquias venerâmur, & emoluménta recólimus, eôrum méritis ab ómnibûs malis liberári, & conservári, mereâmur. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Ad Matutînum.

Antíphona. Da nobis lætítiam salutâris tui: spíritu principáli confirma nos, Dómine. Psalmus 50.

Orátio.

REdde nobis Dómine lætítiam salutâris tui; quam amíssimus iníquè geréndo, & prætermíssimus negligéndo: tu ad eam nos révoca; & eam nobis restáura: ut peccáto expúlso succêdat justítia; & mœstítiâ repulsâ adsit lætítia: Da, quæsumus, hanc jocunditâtem, ut pervenîre mereâmur ad ætérnam salûtem. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 1. Palmæ fuérunt in mánibus sanctôrum: & magno clamôre dicébant: P. Salus Deo nostro, qui sedet super thronum, & Agno. ℣. Et adjuvâbit eos Dóminus, & liberâbit eos: & erípiet eos à peccatóribus, & salvos fáciet eos: quóniam speravérunt in eum. P. Salus. ℣. Glória, & honor Patri. P. Salus.

Orátio. Deus exultátio, & palma, ut hîc suprà.

Antíphona 2. Fílius Dei diréctus est super justos; P. Et in paradíso deliciârum constítuet illos. ℣. Et clamavérunt ad Dóminum, cùm tribularéntur: & de necessitátibus eôrum liberâvit eos. P. Et in paradíso. ℣. Glória, & honor Patri. P. Et in paradíso.

Orátio.

MEménto nostrî, Dómine, &, sicut sanctis tuis Christóphoro & Comítibus ejus digna prǽmia reddis, ita nostris parce & miserêre peccátis; ut absolúti de prætéritis, mereâmur custódiam de futúris. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 3. Salus justôrum à Dómino: protéctor eôrum est in die pressúræ. Adjuvâbit eos Dóminus, P. Et liberâbit eos: & erípiet eos à peccatóribus, ℣. Et salvos fáciet eos: quóniam speravérunt in eum. P. Et liberâbit. ℣. Glória, & honor. P. Et liberâbit.

Orá-

Orátio.

GAudium nostrum & salus nostra, virtus, atque justítia, Dómine Deus omnípotens; fac nos, quæsumus, plácitâ tibi sanctórum Christóphori & ejus Cómitum Mártyrum sorte gaudêre: & illìc laudes tuas Rectórum múnere pérpetim decantâre. ℟. Amen. Per misericórdiam.

℟. Sancti, qui per fidem vicérunt regna, operáti sunt justítiam, adépti sunt repromissiónes, extinxérunt ímpetum ignis, fugavérunt áciem gládii, P. Fortes facti sunt in bello, ℣. Obturavérunt ora leônum, convaluérunt de infirmitâte. P. Fortes. ℣. Glória, & honor. P. Fortes.

IN LAUDIBUS.

Ad Cánticum.

Antíphona. Omnes Sancti in manu.
Cânticum. Dóminus de sina véniet.

Ad Benedíctus.

Antíphona. Sancti, & húmiles corde.
Cánticum. Benedíctus es Dómine.
Sono. Via justòrum.
Lauda. Laudâte Dóminum. Psalmus 148.
Prophetîa. Justôrum ánimæ. fol. CLXVII.
Hymnus. O beâte mundi auctor.
Supplicátio. Orêmus Redemptôrem mundi.
Capítula. Christe Deus, rex. Quære in Vésperis præcedéntibus.
Lauda. Laus Dómini. fol. CCLXIX.
Benedíctio. Deus sanctificatiônum. Quære in Vésperis præcedéntibus.

DIE XXX. JULII.

IN DIE SANCTI CUCUFATI,

Omnia dicántur unîus Mártyris, novem lectiônum, folio CLXII.

Hymnus.

BArchinon læto Cucufâte vernans,
Córporis sancti túmulum honórans,
Et locum sacri vénerans sepúlchri,
Sparge ligústris.
Munus hoc clarum tibi Scillitâna
Cívitas misit, dedit & beâtum
Quando Felìcem pópulus Gerúndæ
Sorte coléndum.
Hi, sequestráto túmuli honôre,
Próprias sedes ádeunt tuéndas:
Barcinône Hic celebrâtur aurâ
Ille Gerúndâ.
Hinc cruor hujus Cucufâtis almi
Factus est nostræ regiônis heres:
Indè hic nobis sua membra ponens,
Vívere præstat.
Hic fide plenus, redamándo Christum,
Lucis inféstum pátitur tyránnum;
Moxque bis seno térritur beándus
Mílite tortus.
Cæde percússus nímiâ furéntis,
Víscera fudit quasi peritûra;
Quæ reformâta récipit in alvum
Sanus ad horam.
Missus in flammis, précibus minâcem
Ignis admóti périmit vigôrem;
Nequit adúrere nimis in beáto
Córpore flammam
Cratis ignítæ fácibus cremári
Jussus ardòris nutriménta gliscunt;
Sed nihil Christi fámulo nocêtur
Suppliciòrum.
Sústinet post hinc pius ille cardos
Férreos in se feriéntis ictum:
Sicque decísi cápitis in æthera
Spíritus efflat.
Jam fave, Martyr, précibus cliéntum;
Instrue & civem; pópulum tuêre;
Et sacerdôtum pia corda mulce
Pacis amôre.
Crímine dempto, ánimus viréscat:
Pane cœlésti satiêmur omnes:
Carnis elápsæ vitiâta membra
Spíritus ornet.
Non ruinôso perimâmur actu,
Non cibis corpus, vitiísque pressum:
Non in occúltis ánimus cremêtur
Igne malôrum.
Ut pia tecum, Cúcufas beâte,
Regna cœlôrum méritis tenéntes,
Det Deo nostra résonans placéntem
Lingua canôrem,
Glóriam Patri célebrant honôre:
Glóriam Nato récinent perénni,
Cum quibus Sanctus sociâtus extat
Spíritus unus. Amen.

FESTA AUGUSTI.

DIE I.

IN FESTO SANCTI FELICIS

MARTYRIS.

Ad Vésperum.

Lauda. Sperâvit ánima mea in Dómino. folio CLVI.
Sono. Allelúia. Beâtus vir, qui timet Dóminum Allelúia: P. In mandátis ejus cúpiet

piet nimis. Allelúia, allelúia. ℣. Glória, & divítiæ in domo ejus: & justítia ejus manet in sæculum sæculi. ℟. Allelúia, allelúia. Antíphona. Justus si morte præoccupâtus fúerit, ℟. Anima ejus in refrigério erit. ℣. Beâtus vir, qui timet Dóminum: in mandátis ejus cupit nimis. ℟. Anima ejus. ℣. Glória. ℟. Anima.

Orátio.

PRæcínge nos, Dómine, virtûte, quâ sanctum tuum Felîcem conlatiône sanctitâtis firmásti, ut, sicut est ille victor ex pœna, sic nos séntiat invíctos inlécebra: atque ita in nos cupiditâtum pullulántium vires atténua, sicut Martyr tuus, passiône devíctâ, ætérnâ jam manet in glória. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam, Deus noster, &c. Lauda. Justus ut palma florébit. Quære folio CLIX.

Hymnus.

FOns Deus vitæ perénnis,
Lux orígo lúminis,
Aspice plebem canéntem
Festa summi Mártyris,
Excipe vota precántum,
Sume laudum cármina.
En tui Felîcis almi
Pángimus insígnia:
Tu resólve vincla línguæ,
Dans sonôra cántica;
Ut tua ritè queâmus
Prómere magnália.
Iste namque Cæsaréæ
Urbis Mauritániæ
Mundiâlis disciplínæ
Dum studêret lítteris,
Artium fumôsa fabra
Te sequéndo déserit.
Audiens plecti fidéles,
Mox Gerúndam pérvenit
Præsidis jussu reténtus,
Trúditur in cárcere:
Férreis baccis onústum,
Conloquúntur Angeli.
Síistitur Aræ, cruéntis
Ut litâret idólis:
Réspuit infâme factum
Voce Christum prófitens:
Pérstrepit turba bisúlcis
Ossa nudans úngulis;
Nempe mulis alligâtus
Dissipâtur ártubus;
Flúctibus presso marínis,
Unda turgens súbditur:
Angelus immíxtus, almis
Ora pandit cánticis.
Omnia torménta forti
Præcucúrrit péctore;
Postque pœnas, & caténas,
Ungulas, ac vérbera,
Carnea claustra relínquens,
Migrat ad cœléstia.
O nimis Gerúnda felix,
O beâta cívitas!
Nil malôrum tu pavéscis
Freta tanto Mártyre:
Postulâta promerêtur,
Quisquis hìc conflúxerit.
Hìc Dei virtûte pressi
Lancinántur dæmones,
Verberántur, vinciúntur,
Et cremántur ácritèr;
Utque fumus, & favílla
Nil vigôris óbtinet.
Hìc salus optâta fessis,
Sed è cœlis prófluit,
Vísio cæcis patéscit;
Lingua mutis ádvenit,
Surdus aures hìc recéptat,
Atque claudus éxilit.
Inde cuncti te precâmur,
Una summa Trínitas;
Mártyris ut impetrátu
Nostra tollas crímina,
Nóxia cuncta repéllas,
Et secúnda impértias.
Clerus hìc vitâ nitéscat,
Et Sacérdos flóreat:
Plebs fidêlis, quod requîrit,
Impetrásse séntiat:
Omnis ætas, atque sexus
Hoc patróno gáudeat.
Glória Patri, Natôque,
Semper & Paráclito
Laus, potéstas, atque virtus,
Gratiârum cópia;
Quæ Deum cuncta faténtur
Sæculôrum sæcula. Amen.

Supplicátio. Orêmus Redemptôrem mundi Dóminum, ut suprà, mutáto nómine.

Capítula.

FElix martyr tuus, Dómine, in mandátis tuis floret nimis, & fructu justítiæ dilatâtur in præmiis, quia tuis páruit omníno præcéptis; ut cui felícitas erat ex nómine, perénnitas provenîret ex ópere; & quod vocarêtur, hoc esse dignoscerêtur; dum miséria caret patiéndo, & felicitâtem ób-

óbtinet triumphándo. Intervéntu tanti mártyris proficiat nobis ætérna benígnitas; ut, dum Felìcem felicitâte perpétuâ lætíficat, miseratiône sólitâ nos ab infelicitâtis jugo absólvat.

Pater noster.

Liberáti à malo. fol. 2.

Benedíctio.

DEus summus, qui illum vocat esse felìcem, quem in beátæ illìus Hierúsalem afféctu cernit esse gaudéntem, Felìcis sui prece in ejúsdem civitâtis amôre vos fáciat felíciter permanêre: ℟. Amen. Infelicitátes quoque áctuum vestrôrum felíciter tergat, & felicitâtis perpétuæ dona felicióribus votis vestris propitiâtus adtríbuat; ℟. Amen. Ut Felìcis hujus mártyris intervéntu infelicitâtem hujus sæculi felíciter fugiéndo, ab infelicitâtis perpétuæ mereámini liberári supplício. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Lauda. Justus ut palma florêbit. Quære fol. CLIX.

Orátio.

FElix martyr tuus, Dómine, quem elegísti & adsumpsísti, dum eum & eléctio testem, & adsúmptio probat esse felìcem; ejus intercéssio habitâre nos fáciat in tabernáculis tuis, in quibus perpétuus munerâtor & súscipis decertántes & perpétuas triumphántes. Per misericórdiam tuam.

Ad Matutînum.

Antíphona. Lábia mea, Dómine. Psalm. 50.

Orátio. Exúltent, Dómine, lábia nostra. Quære fol. 60.

Antíphona 1. Homo justus erit, quasi flos agri; & redolêbit gratus odor ejus: P. Et omnis, qui sperat in Deum, laudâbit eum. ℣. Beâtus vir, qui timet Dóminum: in mandátis ejus cúpiet nimis. P. Et omnis. ℣. Glória, & honor Patri. P. Et omnis.

Orátio. Felix martyr tuus, Dómine, quem elegísti. Quære in Vésperis præcedéntibus.

Antíphona 2. Iste homo in certámine fortis factus est; P. Et à persequéntibus liberâtus est; quóniam perseverâvit in innocéntia sua. ℣. Máxima est glória ejus in salutári tuo: glóriam & magnum decôrem impónens super eum. P. Et à persequéntibus. ℣. Glória. P. Et à persequéntibus.

Orátio.

FElix est, Dómine, martyr tuus iste Felix, qui à te justificâtus, & per te in omni certámine appáruit gloriôsus. Annue ergo nobis, ut illìus felicitâtis in futúro cómpotes simus, de cujus nunc felíci martyrio conlætâmur. ℟. Amen. Per.

Antíphona 3. In paradíso deliciârum. folio CLVII.

Orátio.

FElix martyr, qui testificâtus homínibus, spe à te suscéptus est: in te manet sine fine Felix qui pro te occídi méruit; Felix, ut nos tuo múnere obtíneat fieri partícipes, & tíbimet serviéndo fáciat esse felíces. ℟. Amen. Per.

℟. Sanctus Felix dum vapulâret ab inimícis suis, P. Venit Angelus Dómini, & dixit ad eum: Confortâre, Felix, noli timêre, ego enim missus sum à Dómino Deo, ut líberem te de manu persequéntium te. ℣. Dum inténto corde exténsis in cœlum mánibus orâbat sanctus Felix ad Dóminum, P. Venit Angelus. ℣. Glória, & honor Patri. P. Venit Angelus.

Orátio.

DEus, cujus honor sánctitas est, quem dilígere salus est, & amâre perféctio; inlábere in córdibus nostris, da in omni Ecclésia tua méritis tui Felìcis lucêre vestígia: ut te regénte ómnium gressus ea via perdûcat ad vitam, quæ Mártyrem tuum éxtulit ad corônam. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam, &c.

IN LAUDIBUS.

Ad Cánticum.

Antíphona. Lætor in sanctitâte tua. Quóniam non est álius Deus, quómodò Deus noster.

Cánticum. Confirmâtum est cor meum. f. 55.

Orátio.

PRæsta nobis, Omnípotens, beatíssimi tui Felìcis assíduum patrocínium; ut ejus quoque præclârum ássequi mereâmur exémplum: ut sentiéntes impensíssimè suffragántem, sequâmur fortíssimè præliántem. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Ad Benedíctus.

Antíphona. Benedíctio Dómini in mercêdem justi festînat.

Cánticum. Benedíctus es Dómine.

Sono. Séptiès in die laudem.

Lauda. Laudâte Dóminum. Psalmus 148.

Prophetîa. Beâtus vir, qui non est lapsus. Quære fol. CCXXXVIII.

Hymnus. Fons Deus vitæ.

Sup-

Supplicátio. Orêmus Redemptôrem. In Vésperis præcedéntibus.

Capítula.

DEus, qui mártyrem tuum Felîcem in miseratiône & misericórdia coronásti, dum in te créderet, & pro te pati voluísset, ut temporâlem sústinens pœnam, corônam ráperet sempitérnam; intercessiône ejus præsta nobis fámulis tuis, ut, si passiônis eminéntia non attíngimus, ignomíniâ careâmus, ut, quibus virtûtum títuli non adscríbunt ad glóriam, vitiòrum dedécora deleántur, ne veniâmus in pœnam.

Pater noster.

Liberáti à malo. fol. 2.

Lauda. In psaltério. fol. CLVIII.

Benedíctio. Deus summus. In Vésperis præcedéntibus.

In exeúnte Véspera ómnia dicántur, ut in primis Vésperis, excéptis Capítula, Benedictiône, & Lauda.

Capítula.

ADésto, Dómine, celebritátibus Ecclésiæ tuæ; & mystéria, quæ depéndit in laudem mártyris tui Felícis, sint gráta in óculis tuis; neque fuscêmur in noctúrnis áctibus, qui gloriôsum mártyrem tuum vespertínis officiis frequentâmus: sitque vita nostra devotióni sacræ non díssona, ut, quem honoríficè recólimus mártyrem, ipsìus vitæ teneâmus sanctíssimæ dignitâtem.

Pater noster.

Liberáti à malo. fol. 2.

Benedíctio.

POstulatiónes vestras grátia supérna exáudiat, & dona cœléstia vobis intercéssu mártyris sui Felícis impértiat: ℟. Amen. Impertiéndo ditet, ditándo multíplicet, multiplicándo consérvet, & conservándo lætíficet; ℟. Amen. Ut, qui votis fidei festum mártyris honorâtis, cuncta, quæ cómpetunt, ejus mérito capiâtis. ℟. Amen. Per misericórdiam ipsìus.

Lauda. Justus, ut palma. fol. CLIX.

Orátio, ut suprà in primis Vésperis.

DIE VI. AUGUSTI.

IN FESTO SANCTORUM JUSTI ET PASTORIS MARTYRUM.

Ad Véperum.

Lauda. Exórtum est in ténebris. f. CLXII.

Sono. Alleluia. Justi in perpétuum vivent. folio. CLXVIII.

Antíphona. Viri justi, germinâte sicut. folio CLXII.

Lauda. Rexpéxit eos, cùm tribularéntur. fol. CLXV.

Hymnus.

O Dei perénne Verbum,
Patris ore próditum,
Organum, qui imbecílle
Admoves Infántium
Dans eis spirâre flatum,
Vocis ut promant sonum:

Tu pius adésto nobis,
Solve fibras gútturis,
Ora ínstrue loquélis,
Corda reple lácrymis;
Ut sacrôrum festa dignis
Præcinâmus cánticis.

Ecce Justus, ecce Pastor,
Ambo juncti sánguine,
Quos pia fraternitàtis
Vínxerat germánitas,
Junxit æquâlis sacrátæ
Passiônis únitas.

Hi tamen scholis reténti,
Dum instruúntur lítteris,
Audiéntes, quòd tyránnus
Intrat urbem pérsequens,
Illicò scholam relínquunt,
Et tabéllas ábnuunt:

Appetunt cursu deínde
Præsidis præséntiam,
Et crucem Christi sequéndo,
Corpus armant débile,
Quo triúmphos passiônis
Expedírent fórtiter.

Hoc repéntè Daciáno
Nunciántes, ínquiunt:
Ecce advenîre Christum
Profiténtes párvuli,
Mortis ultrò passiónes,
Atque cædes pérpeti.

Túrbidus ast inde Præses
Cóncitans senténtiam,
Ad suos truces minístros,
Ut teneántur clámitat:
Fústibus jubens tenélla
Dissecári córpora.

Tunc sacrátâ voce sese
Adloquúntur ínvicem:
Temnérent ut temporáles
Ritè pœnas córporis,
Quò futûrum possidérent

Gáudium cum Angelis.
Audiens mox Daciânus
Mártyrum constántiam,
Excitâtus in furôre
Dictat hanc senténtiam:
Ut perémpti ambo fratres
Morte dirâ intércidant.
Prótinus eos furéntes
Pértrahunt satéllites
Ad locum campi paténtem,
Quem ferunt Laudábile:
Ense illìc verberántur,
Laureántur sánguine.
O locum verè beâtum,
Quo cruor recónditur
Sanctus ille Parvulòrum
Ad salûtem plébium!
Quovè multa sanitâtum
Signa ægris éfluunt.
Nempe hìc Divîna virtus
Vincit iras Dæmonum;
Curat ulcus, membra sanat,
Et dolóres témperat,
Vota cunctôrum recéptat,
Et ruéntes súblevat.
Jam tuôrum passiône
Freta gaudet cívitas
Jure Compluténsis, almo
Quo láveris sánguine;
Et Geméllis mox camœnas
Redde voto débitas.
Hinc, Deus, te postulâmus,
Ut precántes áudias:
Pelle morbos, solve vincla,
Et reláxa crímina;
Atque inlæsi futûram
Appetâmus Pátriam.
Nóminis tui amôrem
Da tuis in sérvulis;
Temporâle nil amêmus,
Diligâmus ínvicem:
Te sequâmur, te canâmus,
Te fruâmur pérpetim.
Laus tibi per omne tempus,
Trínitas indífferens,
Laus, honor, virtúsque summa,
Singulâris glória;
Quæ Deum te sæculôrum
Pérsonet in sæcula. Amen.

Supplicátio. Orêmus, mutáto nómine folio CLXXXVII.

Capítula.

ADest, Dómine, óculis præsentâta mortálium clara illa & énitens solémnitas Innocéntium, in qua pignus géminum & geminâtum dulcédinis férculum Cœlum intrâre merêtur: dum clara síbimet societâte germánitas & in Justo justíssima, & in Pastôre agnóscitur pia; dum charôrum ora infántium ínvicem se ad passiônis glóriam exhortántur. Da ergo nobis Justi tui précibus justítiam servâre dum vívimus, & Pastôris protectiône evádere quod timêmus: ut & Justus justítiam, quam in nómine portat, in supplicántium méritis clariôrem osténdat, & Pastor benignitâtis gubernáculo nos protectûrus excípiat: ut & per Justum justi, & per Pastôrem gubernácula pastôris egrégii mereâmur introîre beáti.

Pater noster. Et ne nos.
Liberáti à malo. fol. 2.

Benedíctio.

DEus, qui justus coronâtor justôrum & pastor pius est animârum, & per Justum vos ab injustítia líberet, & per Pastôrem pastôris Christi vos protectiône sanctíficet. ℟. Amen. Per Justum vos efficiat amatóres justítiæ, & per Pastôrem pastu vos fóveat glóriæ infinítæ: ℟. Amen. Ut, dum justítia Justi commendábiles vos fécerit Deo, Pastôris gubernáclo herédes mereámini esse in cœlo. ℟. Amen. Per misericórdiam ipsîus Dei nostri, &c.

Lauda. Sicut lília munda floruérunt sancti: Allelúia. P. Et odor Dei appáret super illos. Allelúia, allelúia. ℣. Plantáti in domo Dómini, in átriis domûs Dei nostri florébunt. P. Et odor Dei. ℣. Glória, & honor Patri & Fílio. P. Et odor Dei.

Orátio.

INdue nos, Dómine, candôre justítiæ, qui, pro te occísis párvulis, Justum & Pastôrem perpétuam donásti múneris claritâtem: ut, qui illos per martyrium candidátos supra nivem pulchrióres constítuis, nos per confessiônem purífices à delíctis. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam, Deus noster.

Ad Matutînum.

Antíphona. Da nobis lætítiam salutâris tui.
Psalmus 50.
Orátio. Redde nobis. Quære fol. CLXIII.
Antíphona 1. Palmæ fuérunt in mánibus Sanctôrum. fol. CLXVIII.

Orátio.

MAgno te, Dómine, clamôre Sancti omnes mirabíliter ímpetunt, dum ultiônem persequéntium non vócibus corpóreis

reis sed desidériis præstolántur. Et ídeò pétimus, ut, qui illòrum voces vel desidéria exáudis ad votum, confiténtium te ánimas non patiàris ætérnum pértrahi ad torméntum. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam, Deus noster.

Antíphona 2. Hi sunt, qui mortáles túnicas deposuérunt, P. Et immortâlem vitam sumpsérunt: modò coronántur, & accípiunt palmas. ℣. Adhùc multiplicabúntur in senécta úberi: & benepatiéntes erunt. P. Et immortâlem vitam. ℣. Glória, & honor Patri. P. Et immortâlem.

Orátio. Indue nos, Dómine, ut supra in Vésperis.

Antíphona 3. Fílius Dei lætâtus est super justos; P. Et in paradíso deliciàrum constítuet illos. ℣. Clamavérunt justi, & Dóminus exaudìvit eos: & ex ómnibus tribulatiónibus eòrum liberàvit eos. P. Et in paradíso. ℣. Glória, & honor Patri. P. Et in paradíso.

Orátio.

Vide, Dómine, & audi geméntis Ecclésiæ vocem quæ suòrum deflet infántium necem. Esto ergo illi consolàtor de fíliis, qui filiòrum ejus pater agnósceris; ut in te & de interemptòrum número gáudeat, & de adversariòrum réditu hilaréscat. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam, Deus noster.

℟. Viri sancti. Quære fol. CLXXVII.

Orátio.

Fac nos, Dómine, innocéntes & rectos tibi semper adsístere, quò tuæ rectitúdini compâge indissolúbili adhæréntes pro te occisòrum parvulòrum mereâmur esse partícipes. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

℟. Diligéntibus Deum ómnia cooperántur in bonum, iis, qui secúndùm propósitum Dei vocáti sunt sancti. P. Quos præscìvit, & prædestinàvit confórmes fieri imágini Fílii Dei. ℣. Quos vocàvit, hos & justificàvit: quos autem justificàvit, & illos magnificàvit. P. Quos præscìvit.

Orátio.

Sanguis ínnocens & justus innocéntium animàrum indeféssо vocis clamòre te póstulet pro nobis, Unigénite Fílius Dei Patris; quò illìc numerósitas fidélium coronánda pervéniat, ubi ipsòrum innocéntia coronâta perdûrat. ℟. Amen. Per misericórdiam.

IN LAUDIBUS.

Ad Cánticum.

Antíphona. Quæsumus Sancti.
Cánticum. Dóminus de Sina.

Ad Benedíctus.

Antíphona. Sancti & húmiles.
Cánticum. Benedíctus es Dómine Deus.
Sono. Via justòrum recta.
Lauda. Laudâte Dóminum de cœlis: Allelúia, allelúia. Psalmus 148. Quære folio CLXVII.
Prophetia. Justòrum ánimæ in manu Dei sunt. Quære fol. CLXVII.
Hymnus. O Dei perénne.
Supplicátio. Orêmus Redemptòrem mundi Dóminum nostrum. Quære in Véspeтis præcedéntibus.

Capítula.

O Filiòrum Dei beatíssime sanguis, qui cùm judícii témpore vindicáberis; ante judícium succúrre pópulis Christiánis: ut, quia pro te últio restituêtur à Dómino inimícis, per te peccatòrum remíssio donêtur ómnibus Christiánis.

Pater noster.

Liberáti à malo. fol. 2.
Lauda. Sicut lília munda floruérunt.
Benedíctio. Deus, qui justus coronâtor. Requíre in Véspeтis præcedéntibus.

DIE X. AUGUSTI.

IN FESTO SANCTI LAURENTII

ARCHIDIACONI ET MARTYRIS.

Ad Vésperum.

Lauda. Glóriâ & honòre coronásti eum, P. Dómine: ℣. Glóriam & magnum decòrem imposuísti super eum. P. Dómine.

Dóminus sit semper. ℟. Et cum spíritu.

Sono. Dispérsit, & dedit paupéribus Allelúia: justítia ejus manet in ætérnum, Allelúia. ℣. Cornu ejus exaltábitur in glória. Allelúia.

Dóminus sit semper. ℟. Et cum.

Antíphona. Vir, qui pronus est ad misericórdiam, benedicêtur: P. De pánibus suis dedit páuperi. ℣. Beâtus qui intélligit super egênum, & páuperem: in die mala liberàbit eum Dóminus: Allelúia. P. De pánibus suis.

suis. ℣. Glória, & honor Patri. ℟. De pánibus suis.

Dóminus sit semper. ℟. Et cum.

Antíphona. Qui óbtinet sapiéntiam, salvus erit. Qui dat paupéribus, numquam egêbit. ℟. Justus autem in gáudio & jocunditâte erit: ℣. Beâtus vir, qui timet Dóminum: in mandátis ejus cupit nimis. ℟. Justus autem. ℣. Glória, & honor Patri. ℟. Justus autem.

Dóminus sit semper. ℟. Et cum.

Lauda. Consolâtus est páuperem: consolábitur ipse in eum. ℟. De suis pánibus tríbuit ínopi: victóriam & honôrem accêpit: Allelúia. ℣. Benígnus vir qui miserêtur & cómmodat, dispônet sermónes suos in judício: quia in ætérnum non commovébitur. ℟. De suis pánibus. ℣. Glória, & honor. ℟. De suis.

Hymnus.

EN mártyris Lauréntii
Armâta pugnâbat fides,
Postquàm vapor diútinus
Decóxit exústum latus.
Fore hoc sacérdos díxerat,
Jam Xystus affixus cruci,
Lauréntium flentem videns
Crucis sub ipso stípite:
Desíste discéssu meo
Fletum dolénter fúndere:
Præcêdo, frater; tu quoque
Pòst hôc sequêris tríduo.
Extrêma vox Epíscopi
Prænunciátrix glóriæ
Nihil feféllit: nam dies
Prædícta palmam præstitit.
Hinc sancte Lauréntí tuam
Nos passiônem quærimus:
Quod quisque supplex póstulat,
Cunctis favéndo próroga.
Deo Patri sit glória
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum. Amen.

Supplicátio. Orêmus Redemptôrem mundi, mutáto nómine. Quære fol. CLXXXVII.

Capítula.

DOmine Jesu Christe, qui beatíssimum Lauréntium igne charitàtis tuæ ardéntem, & cupiditâtum & passiônum incéndia fecísti evíncere: dum & aurum calcat & flammam, & in páuperum erogatiônem muníficus, & in combustiônem sui córporis reperîtur devôtus; da nobis obténtu suffrágii illìus, ut vapôre Spíritûs Sancti accénsi flammas superêmus libídinis, & igne concremêmur omnímodæ sanctitàtis: quò inter Sanctos illos sors nostra inveniâtur post tránsitum, pro quibus nunc tibi depéndimus famulâtum.

Pater noster. Et ne nos. Sed líbera. Liberáti à malo. fol. 2.

Benedíctio.

DOminus Jesus Christus, cui beâtus Lauréntius decóctum sui córporis præbuit holocáustum, mentes vestras cóncremet cœléstium incensiône virtûtum: ℟. Amen. Et, quem ille assâtus in cratícula confitéri non déstitit, confessiônis sanctæ vos dignêtur præmiis consolári: ℟. Amen. Et inter flammas sæculi constitúti ipsi soli flammescâtis per stúdia sanctitàtis, cui hic martyr inhæsit post incéndia passiônis. ℟. Amen. Per misericórdiam ipsìus.

Lauda. Státuit Dóminus. fol. CLXVII.

Orátio.

DOmine Jesu Christe, qui beatíssimum Lauréntium mártyrem tuum respuéntem vilíssimum Mundum, aurum ostendísti puríssimum, quod ignis útique non consúmeret, sed approbâret: & quantò plus ardêret, tantò ámplius rutilâret; tríbue nobis, ut cupiditâtis incéndia non consúmant, quos tàm fulgénda Mártyris tui exémpla claríficant. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam, Deus noster.

Ad Matutînum.

Antíphona. Lábia mea. Psalmus 50.

Orátio. Exúltent, Dómine. Requîre folio CLXXX.

Antíphona 1. Manifésta sunt dona ejus in Deo suo. ℟. Et eleëmósynas illìus enarrâbit Ecclésia sanctòrum. ℣. Méliùs est módicum justo super divítias peccatôrum multas. ℟. Et eleëmósynas. ℣. Glória, & honor Patri, & Fílio. ℟. Et eleëmósynas illìus.

Orátio.

DOmine Jesu Christe, qui beatíssimum Lauréntium mártyrem tuum ámpliùs refulgêre méritis quàm flammis áffici præstitísti: ut fortíssimus Martyr plus amôre quàm fervôre fervêret; tríbue, ut scintíllâ fidei ejus ita inflammêmur, ne ab igne sæculi consumêmur. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam, &c.

Antíphona 2. Vir misericórdiæ invênit grátiam in óculis omnis carnis. ℟. Diléctus à Deo, & homínibus: cujus memória in benedictiône est. ℣. A Dómino gressus hóminis

nis dirigêtur: & viam ejus cúpiet nimis. ℟. Diléctus à Deo. ℣. Glória, & honor Patri. ℟. Diléctus à Deo.

Orátio.

DOmine Jesu Christe, qui beatíssimum Lauréntium mártyrem tuum suscepísti in tuo nómine in morem holocáusti decócti, ut totus tibi ínteger membris offerrêtur & ánimis; méritis ejus annuéndo concêde, ut sacrificium contríti cordis in nobis cleméntèr accéptes, quos Mártyris tui súpplices cultóres agnóscis. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam, &c.

Antíphona 3. Tamquàm unum ex princípibus elêgit me Dóminus, & ut virum fortem constítuit me prælium. ℟. Dedit mihi Dóminus stolam cándidam, & ornâvit me corónâ. ℣. Benedíctus Dóminus Deus meus, qui docet manus meas ad bellum, dígitos meos ad prælium. ℟. Dedit mihi. ℣. Glória, & honor Patri. ℟. Dedit mihi.

Orátio. Dómine Jesu Christe. Requîre ut suprà, in Vésperis.

℟. Manum suam apéruit ínopi, & palmas suas exténdit ad páuperes. ℟. Date ei de fructu mánuum suârum: & laudent eum in portis ópera ejus. ℣. Os suum apéruit sapiéntiæ, & lex cleméntiæ in língua ejus. ℟. Date ei. ℣. Glória, & honor. ℟. Date ei.

Orátio.

CHriste Deus noster, qui manus beatíssimi mártyris tui Lauréntii & palmas paupéribus voluísti largitiônis jure esse porréctas; da nobis de labóribus mánuum ejus fructum utilitâtis in áliquo reportâre, ut labor mánuum ejus non solùm illi sed & nobis proficiat: dum & illi de perfectiône óperum déderis glóriam, & nos imitaménto ejus & prece perdúxeris ad corônam; sicque, dum justum consummáti óperis perféctio laudábilem Sion osténdit in portis, peccatóres exémplo ejus méritum obtíneant sanctitâtis. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 4. Probásti me Dómine quasi aurum. Posuísti tribulatiónes in dorso meo. ℟. Transívi per ignem & aquam: & induxísti me in réquiem. ℣. Introîbo in domum tuam cum holocáustis: reddam tibi vota mea, quæ distinxérunt lábia mea, & locûtum est os meum in tribulatiône mea. ℟. Transívi. ℣. Glória, & honor Patri. ℟. Transívi.

Orátio.

ILlîus, Dómine, justítia manet in sæculum sæculi, cujus misericórdia in páuperum se consolatiône diffúderit. Fac nos Archidiáconi tui Lauréntii imitatóres exístere: ut primùm miseratóres nostrî efféċti, dignas nos eleëmósynas prorogántes, & à nobis malè gestis parcâmur, & in próximis bona, quæ póscimus impendâmus. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 5. Protéctor tuus ego sum: noli timêre, dicit Dóminus. Si transíeris per ignem, non combûret te: ℟. Flúmina non conclúdent te; quia tenêbo manum tuam. ℣. Per diem Sol non uret te: neque Luna per noctem. ℟. Flúmina. ℣. Glória, & honor. ℟. Flúmina.

Orátio.

JEsu Deus noster & Dómine, qui inlústrem mérito Lauréntium Archidiáconum ita fecísti sapiéntiam custodîre, ut in glória spíritus ejus & in jocunditâte consísteret; da nobis, Dómine, sapiéntiæ intelléctum & sanctæ operatiônis stúdium, ut paupéribus prærogántes substántiam, facínorum nostrôrum evadâmus vindíctam. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 6. Justus miserêtur & cómmodat; & semen ejus in benedictiône erit, ℟. Et heréditas ejus in ætérnum. ℣. Potens in terra erit semen ejus: generátio rectôrum benedicêtur. ℟. Et heréditas. ℣. Glória, & honor. ℟. Et heréditas.

Orátio.

TOtâ die, Dómine, justus tuus miserêtur, & cómmodat: qui in toto hujus mortâlis vitæ currículo temporália donat, ut ætérna recípiat: Semen ergo ejus super nos benedictiône fructíficet: ut mériti ejus partem habéntes, præmiôrum quoque illîus mereâmur esse partícipes. ℟. Amen. Per misericórdiam.

℟. Probásti me, Dómine, sicut probâtur argéntum. Posuísti tribulatiónes in dorso meo: transívi per ignem & aquam, & induxísti me in réquiem: introîbo in domum Dómini; ℟. Quia exaudîvit deprecatiônem meam. ℣. Venîte, & audîte & narrâbo vobis, omnes, qui timêtis Deum, quanta fecit ánimæ meæ. ℟. Quia exaudîvit. ℣. Glória. ℟. Quia exaudîvit.

Orátio.

DEus, qui probatiône sólitâ pietâtis probâri sanctum tuum Lauréntium mártyrem voluísti in terris: nec plus eum tentâri permíttis, quàm quod in eum donum toleràntiæ adésse conlâtum tuo múnere præspi-

spicis: érue nos ab omni tentatiône, quæ nostram possit obrúere mentem: ut plácito tibi famulátu fidéliter serviéntes sic nos tentári permíttas, ut tentátio ipsa non nos in confusiônem errôris, sed in ampléxu veritâtis valénter adstríngat. ℟. Amen. Per misericórdiam.

IN LAUDIBUS.

Ad Cánticum.

Antíphona. Thronum glóriæ.

Cánticum. Confirmâtum est. fol. 55.

Ad Benedíctus.

Antíphona. Benedíctio Dómini in mercêdem justi festînat.

Cánticum. Benedíctus es Dómine Deus Patrum.

Sono. Dispérsit, dedit. Quære in Vésperis præcedéntibus.

Lauda. Laudâte Dóminum. Psalmus 148.

Léctio libri Ecclesiástici Salomônis.

Capítulo 31.

℟. Deo grátias.

FIli, qui aurum díligit, non justificábitur: & qui inséquitur consummatiônem, replébitur ex ea. Multi dati sunt in auri casus, & facta est in fácie ipsîus perdítio illôrum. Lignum offensiônis est aurum sacrificántium: væ illis, qui sequúntur illud, & omnis imprúdens dispériet in illo. Beâtus vir dives, qui invéntus est sine mácula: & qui post aurum non ábiit, nec sperâvit in pecúnias & thesáuros. Quis est hic, & laudábimus eum? fecit enim mirabília in vita sua. Quis probâtus est in illo, & perféctus est, & erit illi in glória ætérna: qui pótuit tránsgredi, & non est transgréssus; & fácere mala, & non fecit: ídeò stabilîta sunt bona ejus in Deo, & eleëmósynas illîus enarrâbit Ecclésia sanctôrum. ℟. Amen.

Hymnus. En mártyris Lauréntii.

Supplicátio. Orêmus Redemptôrem. Quære in Vésperis præcedéntibus.

Capítula.

DOmine Jesu Christe, qui corpus beatíssimi Lauréntii Archidiáconi tui ignis combustiône decóctum, puríssimum tibi éfficis holocáustum, dùm idem martyr mystérii sui non ímmemor, in offeréndo semetípsum plácitus tibi & Sacérdos éxtitit & Miníster; adsístat tibi, rogâmus, pro salvatiône fidélium, qui inter flammas membris liquescéntibus te confiténdo spíritu lætabâtur: ut, qui humâna superâvit devotiône incéndia, prece suâ débita à nobis repéllat supplícia.

Pater noster.

Liberáti à malo. fol. 2.

Lauda. Consolâtus est páuperem.

Benedíctio. Dóminus Jesus Christus. Quære in Vésperis præcedéntibus.

In exeúnte Vésperâ.

Lauda. Glória & honôre.

Sono. Dispérsit, & dedit paupéribus. Quære in Vésperis præcedéntibus.

Antíphona. Ingréssus sum in tabernáculum Cæsaris: P. Interrogâtus, Christum conféssus sum: accusâtus, non denegávi: pertráctus, Deum meum ténui, & tenêbo. ℣. Transívi per ignem & aquam: & induxísti me in réquiem. P. Interrogâtus. ℣. Glória, & honor. P. Interrogâtus.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Igne me examinásti, Dómine, P. Et non est invénta in me íniquitas: Allelúia, allelúia. ℣. Exáudi Deus justítiam meam: inténde deprecatiônem meam. Auribus pércipe oratiônem meam, & non in lábiis dolósis. P. Et non est. ℣. Glória, & honor. P. Et non est.

Hymnus. En mártyris Lauréntii. Quære in Vésperis præcedéntibus.

Et Supplicátio. Orêmus.

Capítula.

DEus, qui in veri holocáusti hóstiam igne examinâtum Levîtam suscepísti Lauréntium; quo more holocáusti decóctus ad te perveníret íntegér, pro míseris rogatûrus; ejus, quæsumus suffrágiis, in nobis ómnibus ignis cœléstis faces accénde, ut purgátâ consciéntiâ ad te mereâmur proclamâre & dícere:

Pater noster.

Liberáti à malo. fol. 2.

Benedíctio.

CHristus Dóminus ad vota nostra respíciat, pro quo Xystus macerâtus, & Lauréntius consúmptus est flammâ. ℟. Amen. Eôque favénte sic per Xystum grex Cathólicus tueâtur, ut per Lauréntium salutâris cálicis potatiône salvêtur. ℟. Amen. Quò & illo tuénte & isto suffragánte sic illîus accendâmur exémplo, ut istîus relevêmur suffrágio; ℟. Amen. Ipso præstánte & auxiliánte, qui cum Patre & Spíritu Sancto unus Deus vivit, & regnat in ætérna sæcula sæculôrum. ℟. Amen.

Lau-

Lauda. Státuit Dóminus. fol. CLVII.
Orátio. Dómine Jesu Christe, qui beatíssimum, ut suprà.

DIE XIII. AUGUSTI.

IN FESTO SANCTI HIPPOLYTI MARTYRIS.

Ad Vésperum.

Lauda. Sperâvit. fol. CLVI.
Sonus. Bénedic, ánima. fol. CLX.
Antíphona. Sanctus tuus índuit justítiam; & in nómine tuo méruit victóriam. P. Pius es, Dómine, qui sine præmio das corônam. ℣. Vitam pétiit: & dedísti ei in longitúdinem diêrum in ætérnum, & in sæculum sæculi. P. Pius es. ℣. Glória, & honor. P. Pius es.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Benefêcit Dóminus. fol. CLXI.

Hymnus.

Adsunt, ò pópuli, festa celébria,
Quæ felix révehit témporis órbita,
In sese rédiens axe volúbili:
Laudem sidéreo rédite Príncipi.
Hic namque Hippólytus témpore térrea
Despéctus, nívea scandit ad æthera,
Cum solvens ánimam córpore, vívidam
Cœléstem méruit súmere láuream.
Dum dux bellígerus esset hic ágminis,
Jussis Cæsáreis cárcere Mártyrem
Servándum récipit, qui Cruce prævià
Dat cæcis óculis pérdita lúmina.
Cernens Hippólytus signa favéntia,
Mox Christo Dómino credit, & ímpia
Spernens dæmónici dógmatis idôla,
Junctis Christícolis vócibus íncrepat.
Tunc Cæsar rábido férvidus ímpetu
Os sanctum lápide scíndere præcipit:
Longè dissíliunt frágmina déntium;
Sed vox Unigénitum prædicat únicum.
Férreis percálidus únguibus ártifex
Armat spiníferi spícula cárdui:
Corrúpta pénitùs víscera Mártyris
Perfúndunt rósei flúmina sánguinis.
Hinc ad cornípedum terga ferócium
Innéxu réligant: tractus in áspera,
Vitâlem súbitò liquit anhélitum,
Dirum quo váluit víncere sæculum.
Ob hoc supplíciter Rex Deus ómnium
Rogántes pétimus, Martyr ut ínclytus
Adsístat míseris fautor, & ímpetret
Conféssis véniam corde piácula.
Sit vita lócuples, frúgibus áffluens,
Rerum prospícitas cóngrua pólleat:
Bellum dispéreat, pax bona prófluat,
Virtútes vígeant, crímina tránseant.
Sit Patri ingénito glória máxima,
Sit compar Génito, atque Paráclito,
Unus qui rétinet sceptra perénniter
Vivens perpétuis témpora sæculis.
Amen.

Supplicátio. Orêmus, ut súprà.

Capítula.

Lux Angelôrum, & hóminum splendor, diêrum & témporum candor, animârum & córporum Christe Dómine Deus, ob reveréntiam tui testis Hippólyti flammícomæ claritúdinis munus oblâtum lucífluo Sancti Spíritûs respérgens inlápsu tuis éffice nútibus plácitum, nobis redde prodíficum: ut & visíbili fulgôre nigrôris noctísvagi furva coérceat, & invisíbili múnere maledúlcium scabra peccáminum errâta consûmat.

Pater noster.

Liberáti à malo. fol. 2.

Benedíctio.

Martyris Hippólyti det vobis imménsa gáudia Christus:
℟. Amen.
Próspera tríbuat, & vitæ dura repéllat:
℟. Amen.
Concêdat véniam culpis, & præmia votis.
℟. Amen. Per misericórdiam.

Lauda. Státuit Dóminus. fol. CLVII.

Orátio.

Domine Jesu Christe, qui tantam Hippólyto testi tuo virtûtem ánimi contulísti, ut férreis præcíssus acúleis, te Deum esse proclamâret in cœlis; acúleo deceptóriæ voluptâtis in nobis obtúnde, noménque tuum sanctum nobis júgiter confitéri permítte: ut carnuléntæ fæcis inlécebras evincéntes, Sanctôrum mereâmur consórtia gloriántes. ℟. Amen. Per.

Ad Matutínum.

Antíphona. Lábia. Psalmus 50.
Orátio. Exúltent. fol. CLXXX.
Antíphona I. Ego clamávi, quia exaudísti me Deus: P. Inclína aurem tuam mihi, & exáudi verba mea. ℣. Custódi me, ut pupíllam óculi: sub umbra alârum tuârum prótege me. ℣. Exáudi Deus justítiam meam: inténde deprecatiônem meam. Auribus pércipe oratiônem meam, & non in lábiis dó-

lósis. ℟. Custódi. ℣. Glória, & honor. ℟. Exáudi.
Orátio. Dómine Jesu Christe, ut suprà in Vésperis.
Antíphona 2. Iste sanctus clamâvit, & Dóminus exaudîvit eum: ℟. Et ex ómnibus tribulatiónibus liberâvit eum. ℣. Potens in terra erit semen ejus: generátio rectôrum benedicêtur. ℟. Et ex ómnibus. ℣. Glória, & honor. ℟. Et.

Orátio.

PErárma, Dómine, os nostrum ad prædicándæ veritàtis officium, qui os Hippólyti tui cæsum reddidísti invíctum: &, sicut illìus méruit conféssio glóriam, ita nostra supplicátio exaudíri mereâtur ad véniam. ℟. Amen. Per misericórdiam.
Antíphona 3. Ecce intélligens puer meus excélsus erit & sublìmis; ℟. Et ego suscípiam eum: ℣. Manus enim mea auxiliábitur ei: & bráchium meum confortâbit eum. ℟. Et ego. ℣. Glória, & honor. ℟. Et.

Orátio.

CHriste Dómine omnípotens, qui sanctum mártyrem tuum Hippólytum, dum equínâ feritâte per spinârum traherêtur acúmina, Angélicis evéctum mánibus in regna conlocásti sidérea; natúræ nostræ substántiam, quam luxúria pétulans defrenatôrum more cornípedum pernoxiôrum acúleos distrahéndo dilácerat, grátiæ subveniéntis evéctu cœléstem reduc ad pátriam: ut, quia mole críminum adgraváti sursùm adsúrgere non valêmus, pietàtis tuæ favóribus erigâmur. ℟. Amen. Per.
℟. Invocávi Altíssimum poténtem, & expugnâvit minístros meos; quia adstábilem me fecit contra hostes, & confrêgit murmúria malítiæ eôrum. ℟. Dóminus fortis permánsit mecum in ætérnum. ℣. Státuit Dóminus supra petram pedes meos: & diréxit gressus meos. ℟. Dóminus. ℣. Glória, & honor. ℟. Dóminus.

Orátio.

SAncte martyr Hippólyte, virtûtum títulis ínclyte, ac laudum cópiâ gloriôse, adsíste nobis orántibus, precésque nostras divínis offer audítibus: ut tua nobis pássio quæsîtum præstet remédium, quæ certándi præbuit mirábile documéntum. ℟. Amen. Per.

IN LAUDIBUS.

Ad Cánticum.

Antíphona. Thronum glóriæ.
Cánticum. Confirmâtum.

Ad Benedíctus.

Antíphona. Benedíctio Dómini.
Cánticum. Benedíctus.
Sono. Séptiès in die.
Lauda. Laudâte. Psalmus 148.
Prophetìa. Justus si. fol. 53.
Hymnus. Adsunt, ò pópuli. Quære in præcedéntibus Vésperis.
Et Supplicátio. Orêmus.

Capítula.

POst píceum fuscæ noctis atrâ calígine chaos luce purâ Phœbi prævia jam surgit aurôra, quæ peplo lactis palliâta monstríferæ quiêtis extrêma contérminat, & redivívi lúminis inítia repræséntat; ob hoc, celsi lúminis imménsa Potéstas, omnímodo te poscit nostra fragílitas, ut sacri memor Hippólyti pro te quondàm trucidáti, nobis plácidus hódiè & benígnus adsístas: ac, sicut illi tolerántiam tribuísti discríminis subeúndi, ita nobis adtríbuas fortitúdinem squaléntem labem críminis evincéndi.

Pater noster.

Liberáti à malo. fol. 2.
Lauda. In psaltério & císthara dicam: ℟. In decem chordârum dulcísona est: Allelúia. ℣. Cantâte Dómino cánticum novum: quia mirabília fecit. ℟. In decem. ℣. Glória, & honor. ℟. In decem.
Benedíctio. Mártyris Hippólyti. In Vésperis præcedéntibus.

DIE XV. AUGUSTI.

IN FESTO ASSUMPTIONIS BEATÆ MARIÆ.

Ad Vésperum.

Lauda. Virgo Israël, ornâre tympanis tuis, ℟. Et egrédere in choro psalléntium. ℣. Beâta es Regìna, quæ próspicis, quasi lumen. ℟. Et egrédere.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Sono. Dóminus Deus cœli benedîcat tibi: honor regni David in manu tua. ℟. Et adorábunt coram te filii multârum géntium. Allelúia. ℣. Audi, filia Sion, quia exaltâta es, & fácies tua fulget in templo Dei: Sol justítiæ ingréssu tuo oriêtur. ℟. Et adorábunt.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

An-

Antíphona. Benedícta tu Deo altíssimo, præ ómnibus muliéribus: P. Propter hoc non discêdet laus tua ab ore hóminum usque in sæculum. ℣. Non det in commotiônem pedem tuum: neque dórmiet qui custôdit te. P. Propter. ℣. Glória, & honor. P. Propter.
Dóminus sit. ℞. Et cum.

Lauda. Allelúia. Gaude, filia Sion: lætâre, & exúlta in omni corde, filia Hierúsalem: P. Quóniam ábstulit inimícos tuos rex Israël Dóminus. Allelúia, allelúia. ℣. Lauda Hierúsalem Dóminum: conláuda Deum tuum Sion. P. Quóniam. ℣. Glória, & honor. P. Quóniam.

Hymnus.

O! Decus sacrum Vírginum,
Quem virgo vehit únicum,
Et vírgines almíficum
Sequúntur sanctæ Dóminæ.

Qui plaustrum domicílium
Faxísti jam virgíneum,
Quo cum cúneis vírginum
Cluit caput præcípuum.

Hoc templum jam terrígenum
Numen cudit cœlícolum,
A quo redémptum sæculum
Extat, & omne tártarum.

Qui Matrem, ac Discípulum
Consímiles in éxitu
Fecísti, ut prodígium,
Propter decus virgíneum.

Quorum dum tumba córpora
Lege suscêpit própria;
Elâta hinc divínitùs
Sunt, ubi cernit Fílium.

Nec credi fas ullo modo
Potest jam tali Fílio
Matris interîre tábida
Sic dilábi sacra caro.

Quam & si sopor ádiit,
Et lacu terræ látuit,
Quáliter hìnc adsúmitur,
Pósteà sed cælo tráditur.

Qui sic suscêpit Vírginem
Poli térræque regînam,
Et Angelôrum cómpotem
Fecit in arcem sublîmem.

Dies, quo hæc subdúcitur
Mater cunctârum géntium,
Cœli quo petit íntimum
. . . .

Illìc virgo sanctíssima
Nostra defer precámina,
Quò tu tranásti glóriâ
Adsumptiônis ínclytâ.

Per tuum Unigénitum,
Quem genuísti Dóminum,
Cœli petâmus grémium
Diù per omne sæculum. Amen.

Supplicátio.

ORêmus redemptôrem mundi, Dóminum nostrum Jesum Christum cum omni supplicatiône rogêmus; ut nos grátiâ ipsìus, & per intercessiônem Assumptiônis Sanctæ Maríæ Vírginis & genitrîcis suæ propítius justificâre dignêtur. ℞. Præsta, ætérne omnípotens Deus. Kyrie eléïson. ℞. Christe eléïson. Kyrie eléïson.

Capítula.

O Inlibâtum donum, ò decus certè virgíneum! ò sacræ prolis opus dicâtum, & vas septifórmi dono dignè farcîtum sacra Virgo Marîa, omnísque pudicítiæ præmium! cujus concéptio mystérium, cujus manifestátio privilégium, cujúsque parturítio salûtem gignit & gáudium, quam neque virîle aliquándo commércium, neque titíllans umquam lascîvum, neque ullum contaminâvit óbstinans delíctum; jam precámina verè credéntium ibîdèm defer, ubi assúmpta pérmanes sanctôrum serta vel vírginum: Illìc, quæsumus, nobis esto refúgium, quo de terrénis meruísti adtólli divínitùs ad poli fastígium. Et, sicut per tuum hoc totum digna fuísti cónsequi simplum, sic mereâmur, quamtótiùs per nostrum semivîvum duplum in utrôque revivísci per Christum Dóminum nostrum, quo docénte didícimus:
Pater noster.
Liberâti à malo. fol. 2.

Benedíctio.

CHristus Dóminus, qui Matrem suam olim de deórsùm, ubi vóluit, piè adsúmpsit, dignêtur nos sibi semper trájici mente, quos cleménter creâvit. ℞. Amen. Et, sicut ex ea Natus poténter mundo præbuit lumen, sic corde inlumináti per eam súperam mereâmur conscéndere sedem. ℞. Amen. Quò, sicut illa milítiæ cœléstis exércitûs sui Assumptiône sistit gavîsa, sic ómnium nostrôrum críminum mœstítiâ defæcáti quandôque mereâmur beatióres adtólli in cœléstia regna. ℞. Amen. Per misericórdiam.

Lauda. Rami mei rami honôris & grátiæ. Allelúia. P. Ego quasi vitis fructificávi sua-

vitâtem odôris. Allelúia, allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Ego autem, sicut olìva fructífera in domo Dómini, sperâbo in misericórdia Dei mei in ætérnum, & in sæculum sæculi. ℟. Ego quasi. ℣. Glória, & honor. ℟. Ego quasi.

Orátio.

HÆc est, Dómine Deus, gloriôsa illa virgo Marìa, quæ hódie à conválle lachrymârum & mundi desérto cognóscitur superássumi incúmbens super diléctum Unigénitum tuum, Filiúmque suum loco vidélicet inenarrábili: cujus verò quasi signáculum & monìle detégitur pretiôsum, dum unìus natúræ illud corpus confitêmur Domínicum istìus inlibátæ genitrìcis à Divinitáte assúmptum. Proíndè quæsumus, ineffábilis summe Deus, ut illìc extendâtur nostra inténtio, quò per fortem dilectiônem hódiè præcéssit digna suffragátrix pro nobis ac beatíssima virgo. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Ad Matutìnum.

Antíphona. Lábia mea. f. CLXXX. Psal. 50.

Orátio.

EXúltent in te, Dómine, lábia nostra præcónio veritàtis ad conlaudándam veram Assumptiônem inlibátæ Maríæ genitrìcis: & quæ de terris potentiáliter méruit subdúci, supérnisque sédibus divínitùs attólli; mereâmur per ejus favôrem ab ómnibus hìc peccátis érui, & illùc Beatôrum fulgéntibus choris misericórditer introdúci. ℟. Amen. Per.

Antíphona 1. Dilectiône. fol. CLXXX.

Orátio. Hæc est. In Vésperis præcedéntibus.

Antíphona 2. Virgo prudentíssima. folio CLXXX.

Orátio.

DOmine Jesu Christe, qui hódiè à desérto mundáno & tristíficâ Ægypto gloriôsam cœli regînam assumpsísti Marìam, tecúmque in supérnam sedem pulchram ut Lunam, & eléctam ut Solem, esse voluísti; fac nos Solis ardôre insolénter per diem nusquam adúri, neque per noctem Lunæ æstibus indecénter concremári: ut tam ánimæ quàm córporis mœrôre nováti mereâmur per Assumptiônem genitrìcis tuæ ibìdem, ubi præcéssit, beatióres indúci. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 3. In congregatiône sanctôrum heréditas mea. Sicut cedrus exaltâta sum in Líbano, ℟. Et, quasi cypréssus in móntibus Hermon, elevâta sum. ℣. Ego autem, sicut olìva fructífera in domo Dómini, sperâbo in misericórdia Dei mei in ætérnum, & in sæculum sæculi. ℟. Et quasi. ℣. Glória, & honor. ℟. Et quasi.

Orátio.

ECce Dómine, sicut cedrus exaltâta hódiè in cœlis gloriôsa virgo Marìa pérmanet, dum, sicut olìva speciôsa, in fátuis méntibus prudéntiæ óleum impéndit, &, ut vitis fructíficans, suavitâtem bonæ vitæ terris emìsit. Proíndè quæsumus, ut odôre virtûtum per ejus obténtum propináti in terris, sic fœtôrem lascívæ carnis omnímodo respuâmus, ut de bonôrum óperum méritis coram te sine fine gloriêmur. ℟. Amen. Per. ℟. Vox de cœlo facta est ad eam, dicens: Veni, áccipe corônam, quam tibi ab inítio promísi: suscípient te Angeli mei; ℟. Et perdúcent te in civitâtem illam sanctam Hierúsalem. ℣. Quóniam Angelis suis mandâvit de te: ut custódiant te in ómnibus viis tuis: in mánibus enim suis portábunt te. ℟. Et perdúcent. ℣. Glória, & honor. ℟. Et perdúcent.

Orátio.

VIrgo Christi Marìa, cujus hódiè procéssio sacra inter lília opâca, vírginum vidélicet super ágmina, mirábilis mansit in sede supérna; efficiâtur, quæsumus, per sacrum favôrem tuum nobis indígnis réquies futûra, quò tu potuísti assúmi tanti miráculi glória: quátenùs Domínicam vocem illam aure cordis mereâmur audìre, quæ de supérnis te assuméndo inquit: Adscénde: ibìdem verò perceptúri cum ómnibus Sanctis ætérnam réquiem, ubi à Dómino te crédimus adquisísse fidei sinceríssimæ benedictiônem. ℟. Amen.

IN LAUDIBUS.

Ad Cánticum.

Antíphona. Benedíctus Dóminus.

Cánticum. Gaudens.

Ad Benedíctus.

Antíphona. Fília Sion.

Cánticum. Benedíctus.

Sono. Dóminus de cœlo. Quære in Véspe-ris præcedéntibus.

Lauda. Laudâte Dóminum de cœlis.

Lé-

Léctio libri Canticôrum. *Capítulo* 1.
℟. Deo grátias.

O Pulchra Dei virgo inter mulíeres, egrédere, & abi post vestígia gregum tuôrum. Adsimilávi te amîca mea. Quàm pulchræ sunt genæ tuæ, sicut turris. Ecce tu pulchra es amîca mea, ecce tu pulchra es, óculi tui columbârum. Capítulo 2. Surge, própera amîca mea, & veni. Jam enim hiems tránsiit, & recéssit. Flores apparuérunt in terra. Surge, osténde mihi fáciem tuam, & sonet vox tua in áuribus meis: vox enim tua dulcis, & fácies tua decôra. Capítulo 3. Quæ est ista, quæ ascéndit super desértum, sicut virgúlta fumi ex aromátibus myrrhæ, & thuris, & univérsi púlveris pigmentárii? Capítulo 4. Quàm pulchra es! óculi tui columbârum, absque eo quod intrínsecùs latet, sicut turris David. Tota enim pulchra es, & mácula non est in te. Veni de Líbano sponsa mea, veni de Líbano, & coronáberis. Hortus conclûsus soror mea sponsa, hortus conclûsus, fons signâtus. Emissiónes tuæ paradîsus plenus malôrum punicôrum cum pomôrum frúctibus. Capítulo 6. Una est colúmba mea, & perfécta mea, una est matris regîna, elécta genitríci suæ. Vidérunt illam filiæ Hierúsalem, & beatíssimam prædicavérunt; regînæ & concubînæ laudavérunt eam. Quæ est ista, quæ progréditur quasi aurôra consúrgens, pulchra ut Luna, & elécta ut Sol, terríbilis ut castrôrum ácies ordinâta? Capítulo 8. Quæ est ista, quæ ascéndit de desérto, delíciis áffluens, eníxa super diléctum suum? Pone me ut signáculum super cor tuum, & quasi monîle in bráchio tuo, ut signáculum super bráchium tuum, & vera Dei pérmanet diléctio. ℟. Amen.

Hymnus.

Hymnum Maríæ Vírginis
Decantêmus cum Angelis,
Quam Christus Dei Fílius
Sanctificâvit útero.
Adsumptiônem ipsîus
Celebrêmus cum Angelis,
Concéssâ nobis réquie,
Remótis pravis hóstibus.
Mater, quæ virum rénuit;
Mater, quæ Christum méruit;
Virgo ante partum, quæ fuit;
Virgo post partum cláruit.
Jam Christus de Deo génitus,
Non raptum fáciens Deo,
Formam servi suscípiens,
Servîle corpus ínserit.
Nec fessum fregit Vírginis
Egréssus templum átriis;
Sed claustrum, quod invénerat,
Clausum relîquit Vírginis.
O verè sacer álveus!
Cujus milésque glóriæ,
Quem cœlum terrâque non capit;
Vírginis verò úterus!
Sed nos ad te concúrrimus,
Alma Parens, & póscimus:
Erue nos de géntibus
Tuis beátis précibus.
Per tuum Unigénitum,
Quem genuísti Dóminum,
Cœli petâmus grémium
Diù per omne sæculum. Amen.

Supplicátio. Orêmus, ut suprà.

Capítula.

MAtutínis précibus te Dóminum exorâmus piíssimum; ut, sicut inlústris gloriosíssima Virgo hódiè Marîa per decus virginitâtis supérnam adépta est sedem, sic per méritum illîus acceptabilíssimi favôris apud te conlætári mereâmur in cœléstibus regnis:
Pater noster.
Liberáti à malo. fol. 2.
Lauda. Rami mei.
Benedíctio. Christus Dóminus. Quære in Véssperis præcedéntibus.

In exeúnte Véspera ómnia dicántur ut in primis Vésperis, excéptis Capítula & Benedictiône.

Capítula.

DOmine Jesu Christe, qui sic Vírginem matrem honorificásti, quoúsquè Assumptiônis grátiâ eam coram te suffragatrîcem pro nobis effecísti incomparábilem; indígni quæsumus Divinitâtis tuæ cleméntiam, quátenus per obténtum illîus beatíssimæ Genitrîcis, quam cælibem hódiè fecísti in cœléstibus regnis, emundáti ab univérsis contágiis audeâmus exclamâre, & dícere:
Pater noster.
Liberáti à malo. fol. 2.

Benedíctio.

EXorátu Vírginis sacræ Maríæ vestra sint mérita radícitùs coram Christo & abólita piácula: ℟. Amen. Et, sicut illa hódiè conlætâtur in sede supérna cum Angelis sanctis, sic vos gaudeâtis adquisísse para-

radîsum ætérnæ felicitâtis: ℟. Amen. Quò ánimâ simul & córpore íntegri & sani hinc exeúntes, ad illam felíciter & dignè perveniâtis sedem, quò ipso miseránte ab ea divélli nullátenùs possîtis. ℟. Amen. Per.

DIE XXIV. AUGUSTI.

IN FESTIVITATE SANCTI BARTHOLOMÆI APOSTOLI.

Ad Vésperum.

Lauda. Sperâvit ánima mea.
Sonus. Fac mecum, Deus, signum in bono.
Antíphona. Oculus Dei adspéxit justum. fol. CLIX.
Lauda. In memória ætérna erit justus Allelúia: ℟. Ab audítu malo non timêbit. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Beâtus vir, qui timet Dóminum: in mandátis ejus cupit nimis. ℟. Ab audítu. ℣. Glória, & honor. ℟. Ab audítu.

Hymnus.

Ætérni Proles Patris, & ínclyte
Compar & illi esse qui nósceris
Spíritus almus, certam poténtiam
Tenens per ævum rebus in ómnibus:
Bartholomæus ecce discípulus
Tuus ab intus sanctus & ephébus
Apostolôrum, sorte miríficus;
Nunc ecce fulget æthere sublîmis;
Cujus dicâta festa se pródeunt,
Nunc & perénni múnere pópulos
Certè refóveant; nec non & ímbuant
Cadûca sæculi témnere fórtiter;
Cujus precátu, sublîmis Póntifex,
Te te rogâmus infirmi sérvuli,
Probra dimíttas, múnera præbeas;
Tua sit grátia míseris sérvulis.
Bartholomæe martyr Apóstole,
Dignâre nobis esse per ómnia
Sæcula patrônus, & fave cérnuos,
Nosque beátos éffice sérvulos:
Tuî precátu grátia fáveat,
Quos obsequêlam cónspicis áffatim,
Tibi dedísse súpplices ánnua
Cursu labéntis témpora sæculi.
Sit tibi laus, Christe, per ómnia,
Ætérno Patri sitque poténtia;
Sit dono quoque glória pérpetim,
Unus qui regis ómnia sæcula. Amen.

Supplicátio. Orêmus, mutáto nómine, folio CLXXXVII.

Capítula.

CHriste Dei Fílius, Dei virtus, & Dei sapiéntia, qui per úterum Vírginis nasci dignâtus es verus Deus invisíbilis, & verus homo in carne apparuísti visíbilis; per intercéssum sancti Bartholomæi Apóstoli & Mártyris tui peccatôrum abluâmur à crímine, & mereâmur terram repromissiônis, illam scílicèt beatitúdinem perfectiònis intrâre: quátenùs per te, qui eúmdem mártyrem tuum Bartholomæum Apóstolum, cujus solemnitâtem hódiè ob laudem tui nóminis vel miráculum Deitàtis devotíssimè celebrâmus, multis sanctôrum Angelôrum custódiis seu adminículis roborásti; cujúsque íntima sancti Spíritûs calôre perflásti, fácias nos illæsos evádere láqueos inimíci: Ut, sicut ille à te potestâtem accêpit pónere pedes suos super serpéntes & scorpiónes & suprà virtûtem inimíci, ita & nos sumâmus invíctum de tua sancta potestâte auxílium, ut conculcêmus & extinguâmus régulum & basilíscum, qui nonnúmquàm per negligéntiam nostram regnant in nos regno peccáti; Quáliter puro corde & purgátis lábiis tibi mereâmur digníssimè deservîre in terris:
Pater noster.
Liberáti à malo. fol. 2.

Benedíctio.

CHristus Dóminus, qui per mártyrem suum Bartholomæum Apóstolum insígne fecit miráculum, dum ad sui nóminis fidem & regem convértit & pópulum, fáciat vos adipísci regnum cœlôrum: ℟. Amen. Et, qui per illum calliditâtem Zábuli maniféstam fecit cúneis populôrum, per ejus intervéntum adsístat vos in congregatiône Sanctôrum suôrum: ℟. Amen. Et per hunc eúmdem Apóstolum suum Bartholomæum, qui & aurum & gemmârum, ut lutum, répulit ornaménta; per eum vos Christus Dóminus fáciat adscéndere sursùm, ubi ejus interminábile super omnem creatûram regnat impérium. ℟. Amen.
Lauda. Díligam eum. fol. CLVI.

Orátio.

DEus imménse & gloriôse, quem in passiónibus Mártyrum cólimus, in Beatôrum solemnitátibus venerâmur, atque in certamínibus Vincéntium conlaudâmus; adésto précibus supplicántium interventu már-

mártyris tui Bartholomæi Apóstoli: ut, qui te pro admíssis terríbilem metúimus, ejus précibus exorâtus in misericórdia plácitum inveniâmus. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Ad Matutìnum.

Antíphona. Lábia mea apéries. Psalmus 50.
Orátio. Exúltent te, Dómine. fol. CLXXX.
Antíphona 1. Corônam glóriæ ponam super caput ejus, dicit Dóminus; & índuam illum stolam cándidam; P. Quia servâvit mandâta mea, & propter nomen meum effûsus est sanguis ejus in terra. ℣. Et véritas mea & misericórdia mea cum ipso: & in nómine meo exaltábitur cornu meum. P. Quia servâvit. ℣. Glória, & honor. P. Quia servâvit.

Orátio.

DOna nobis, Dómine, sapiéntiam, per quam & insipiéntiæ nostræ ignávia auferâtur, & beatitúdinis glória conferâtur; ut, dum mártyrem tuum Bartholomæum Apóstolum decôris stolâ circúmdas, in nobis induméntum Baptísmi, quod peccándo pollúimus, eôdem intercedénte propítius ábluas; & cùm sanctus ille martyr tuus coronâtur in vasis virtûtum, nos expiêmur à contagiône peccáminum. ℟. Amen.
Antíphona 2. Coronâvit eum Dóminus, & benedíxit, & diléxit illum: P. Et suprà multa múnera constítuet illum. ℣. Qui ingréditur sinè mácula, & operâtur justítiam: qui lóquitur veritâtem in corde suo. P. Et supra. ℣. Glória, & honor. P. Et supra.

Orátio.

ÆTérnum tuæ virtûtis nomen, omnípotens Deus, orâmus, ut nos mártyris tui Bartholomæi Apóstoli & ómnium sanctôrum méritis sócios fide, pares devotiône, strénuos passiône, consímiles & in resurrectiône felícium fácias coæquári. ℟. Amen.
Antíphona 3. Certâmen bonum certávi, cursum consummávi. P. De cætero repósita est mihi corôna justítiæ. ℣. Quia custodívi vias Dómini, nec ímpiè gessi à Deo meo. P. De cætero. ℣. Glória, & honor. P. De cætero.
Orátio. Deus imménse. Quære, ut suprà in Vésperis præcedéntibus.
Responsórium. Ego sum lux. fol. CLVIII.

IN LAUDIBUS.

Ad Cánticum.

Antíphona. Tu solus Dóminus, quia non est álius; neque justus præter te Deum nostrum.
Cánticum. Confirmâtum est cor meum.

Ad Benedíctus.

Antíphona. Benedíctio Dómini.
Cánticum. Benedíctus es.
Sono. Séptiès in die.
Lauda. Laudâte Dóminum. Psalmus 148.
Prophetîa. Justus si. fol. 53.
Hymnus. Ætérni Proles. Quære in Véspcris præcedéntibus.
Supplicátio. Orêmus Redemptôrem.

Capítula.

ECce Dómine, Apóstoli tui & mártyris Bartholomæi ánnua suscípitur incolénda festívitas, quæ totam Cathólicæ plebis togam ad gáudia próvocat, dum se ejus miráculis toto jam mundo dilâtat. Quæsumus proíndè; ut, qui illi per Spíritum Sanctum dedísti potestâtem imperándi dæmónibus, grátiam misericórdiæ tuæ à nobis non áuferas ad te in ejus honôre húmili voto curréntibus: ut, qui graváti delíctis, ejus venerábile nunc incólimus festum, ejus méritis beáti cœléste veniâmus ad regnum; ut, si de própriis non merêmur justificári, ejus patrocínio Sanctis tuis mereâmur in perpétuum sociári:

Pater noster.

Liberáti à malo. fol. 2.
Lauda. Díligam eum ex toto. Quære in Vésperis præcedéntibus.
Benedíctio. Christus Dóminus, qui per mártyrem, ut suprà.

DIE XXV. AUGUSTI.

IN FESTO SANCTI GENESII.

Ad Vésperum.

Lauda. Sperâvit ánima mea. fol. CLVI.
Sono. Bénedic ánima mea. fol. CLX.
Antíphona. Sanctus tuus. Quære in Sancto Hippólyto.
Lauda. Benefêcit Dóminus eum. fol. CLXI.

Hymnus.

ORerum Dómine cónditor ómnium,
Plectrum contínuò gútturis ádmove,
Certâmen tríbuens pándere návitèr
Athlétæ tui ínclyti.

Gli-

Gliscit nam nimiùm péctoris íntimum
Malens bellígeri prómere mílitis
Actus conspícuos, gestâque fórtia,
Et dona tua óptima.
Genésius ígitur ille juvénculus,
Civis exímius Arélatis óppidi,
Ætàtis péragens flóscula prímulæ
Injúncto paret órdini.
Excéptor ítaque dumque nitésceret,
Ac jussa tábulis pública scríberet
Afflàtus súbitò múnere cœlico,
Quo vota cúmulat pia.
Extémplò officium ábnuit ímpium,
Et ceris rénuit imprímere manum
Cæléstis cúpiens éffici áccola
Vitâ, votísque, móribus.
Pòst evangélicus sermo ut íntonat,
Divérsas látebras per loca áppetens
Sese occúltè récipit in ábditis
Horrôre nimis térritus:
Quem quærens válidè turba satéllitum;
Nec, ut cúperat, réperit úspiàm;
Vastis tùm réboans ríctibus árbiter
Ferrum súmite, clámitat:
Festínis própere pércite gréssibus:
Invéntum réfugam pléctite pércite;
Qui nostra mónita témnere ausus est;
Nec sacros deos íncolit.
Quod fama réferens Mártyris áuribus,
Ablûtum, neque se nósceret, æquore
Fervénti Rhódanum spíritu áppetit,
Quo sorde queant áblui.
Auro lucídior inde regrédiens
Repértus, júgulis stérnitur ímpetu;
Cæli agmínibus íllicò júngitur
Comptus vértice láureâ.
Ob hoc Cunctípotens, quæsumus áffatim;
Testis quoque tui ipse precántibus
Accéptes plácide vota fidélium,
Dimittásque piáculum.
Ac culpæ cúmulus fúnditùs súbruat:
Subcréscat júgiter grátia áptior;
Ut Sancti méritis cælibes rédditi
Abscêdat procul últio.
Sit trino Dómino glória sédula,
Regnum perpétuum, atque poténtia,
Virtûte sólitâ qui regit ómnia
Susténtans piè cóndita. Amen.

Supplicátio. Orêmus redemptôrem mundi, ut suprà.

Capítula.

UNigénite Dei Fílius, qui beatíssimum athlêtam tuum Genésium primævæ ætâtis flóscula peragéntem dúplici victóriæ título coronásti, dum & rábiem persecutôris declinándo Rhódani latícibus infûsum sacrosáncti baptísmatis lavácro decorásti, & exceptôris, quo fungebâtur, officium relinquéntem verum tuum sequípedam consecrásti; fac nos ejus suffrágiis viam gradíri sæculi hujus indémnes, & idóneos éffici vestigiôrum tuôrum imitatóres: quò nullis vitiôrum nidóribus offuscáti, & cursum vitæ, sicut hic miles tuus, deducâmus in pace, eodémque patrocinánte ad tuam pervenîre mereâmur conspícuam claritâtem:

Pater noster. Et ne.
Liberáti à malo. fol. 2.

Benedíctio.

CHristus Dóminus, qui beatíssimum Genésium transeúntem Rhódani álveum non passus est ullis aëribus impedíri algârum; ipse pedes vestros dissólvat à nexu críminum, & dírigat per sémitas mandatôrum suôrum. ℟. Amen. Et, qui illum pósitum in ætâtis prímulæ círculis ab executionálibus divértere fecit inlécebris, ac réddidit sortem cælícolis, ipse vos ab ómnibus incentívis emáculet cárneæ titillatiônis. ℟. Amen. Quò témpore judícii, defæcáti ab omni nexu peccáminum cælibes efféčti cum eôdem ætérnæ pacis mereámini locum. ℟. Amen. Per misericórdiam ipsîus.

Lauda. Beâtus vir, qui timet Dóminum Allelúia: P. In mandátis ejus cupit nimis. Allelúia, allelúia. ℣. Potens in terra erit semen ejus: generátio rectôrum benedicêtur. P. In mandátis ejus. ℣. Glória, & honor. P. In mandátis.

Orátio.

PRæsta nobis, Deus, beatíssimi mártyris tui Genésii assíduum patrocínium; ut ejus quoque præclârum ássequi mereâmur exémplum: ut sentiéntes impensíssimè suffragántem, sequâmur fortíssimè præliántem. ℟. Amen. Per.

Ad Matutînum.

Antíphona. Lábia mea. Psalmus 50.
Orátio. Exúltent, Dómine. fol. CLXXX.
Antíphona 1. Ego clamávi, quóniam exaudísti me Deus: inclína aurem tuam mihi, & exáudi verba mea. P. Custódi me, ut pupíllam óculi: sub umbra alârum tuârum prótege me. ℣. Exáudi Deus justítiam meam: inténde deprecatiônem meam. Auribus pércipe oratiônem meam, & non in lábiis dolósis. P. Custódi me. ℣. Glória, & honor. P. Custódi.

Orá-

Orátio. Præsta nobis, in Vésperis præcedéntibus.

Antíphona. Iste sanctus clamâvit, & Dóminus exaudìvit eum: P. Et ex ómnibus tribulatiónibus ejus liberâvit eum. ℣. Ecce sic benedicêtur homo, qui timet Dóminum. P. Ex ómnibus. ℣. Glória, & honor. P. Ex ómnibus.

Orátio.

SIt, Dómine, præcedénte & oránte mártyre tuo Genésio nobis fámulis tuis te amándi prompta volúntas, ut in nullo impédiat carnis infírmitas. Sic eôdem docénte à nobis calcêtur mundi cupíditas, ut eôdem intercedénte perveniâmus ad victóriam charitâtis. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 2. Ecce intélliget puer meus: excélsus erit & sublìmis: P. Et ego suscípiam eum: ℣. Manus enim mea auxiliábitur ei: & bráchium meum confortâbit eum. P. Et ego suscípiam. ℣. Glória, & honor. P. Et ego.

Orátio.

FAc nos, Dómine, beatíssimi mártyris tui Genésii pedísseqous: ut ejus muníti suffrágio respuâmus fallácias dæmonum; cujus instrúcti patrocínio videâmus bona in terra vivéntium. ℟. Amen. Per.

℟. Invocávi Altíssimum poténtem & expugnâvit inimícos meos, quia stábilem me fecit contra hostes, & confrêgit murmúria malítiæ eôrum: Dóminus fortis permánsit mecum. P. In ætérnum. ℣. Státuit Dóminus supra petram pedes meos: & diréxit gressus meos. P. In ætérnum. ℣. Glória, & honor Patri. P. In ætérnum.

Orátio.

OMnípotens Dóminus, qui beatíssimum Genésium mártyrem tuum passiônis stímulis & minántium flúctuum cúmulis probári, non óbrui, permissísti, cùm eum dimicántem nec pœna superâret, nec immérsu unda supprímeret; quia ei & illìc adfuísti, ne cruciátibus vincerêtur, & hìc præstitísti, ut contra natûram flúctibus portarêtur; miráculis tantis fidem ómnibus præsta, ut vota celebrántibus devotíssimè conferántur. ℟. Amen. Per.

Antíphona. Sapiéntia justum à pereúntibus ímpiis liberâvit: P. Et índuit pro loríca justítiam: & gálea salûtis in cápite ejus. ℣. Beâtus vir, qui timet Dóminum: in mandátis ejus cupit nimis. P. Et índuit. ℣. Glória, & honor. P. Et índuit.

Orátio.

ÆTérnum virtûtis tuæ nomen, omnípotens Deus, orâmus, ut nos mártyris tui Genésii & ómnium Sanctôrum méritis sócios, fide pares, devotiône strénuos, passiône consímiles; & in resurrectiône felícium fácias coæquári. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona. Iste homo in certámine. folio. CLXI.

Orátio.

DEus imménse & gloriôse, quem in passiónibus Mártyrum cólimus, in Beatôrum solemnitátibus venerâmur, atque in certamínibus vincéntium conlaudâmus; adésto précibus supplicántium intervéntu gloriósi mártyris tui Genésii: ut, qui te pro admíssis terríbilem metúimus, ejus précibus exorâtus in misericórdia plácitum inveniâmus. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona. Corônam glóriæ ponam super caput ejus, dicit Dóminus; & índuam illum stolam cándidam, P. Quia servâvit mandâta mea. Et propter nomen meum effûsus est sanguis ejus in terra. ℣. Et ponam in mari manum ejus, & flumínibus déxteram ejus. P. Et propter. ℣. Glória, & honor Patri. P. Et propter.

Orátio.

DEus, cujus honor sánctitas est, quem dilígere salus est, & amâre perféctio; inlábere in córdibus nostris: da in omni Ecclésia tua gloriósi mártyris tui Genésii lucêre vestígia; ut te gerénte ómnium gressus, ea nos via perdûcat ad vitam, quæ mártyrem tuum éxtulit ad corônam. ℟. Amen. Per.

Responsórium. Ego sum lux. fol. CLVIII.

Orátio.

DOmine Jesu Christe, qui mirabíliter Genésio huic mártyri tuo & corônam de victória præstas, & colúmnam in templo tuo quasi decôrem ædificii futûrum esse adsígnas, dum ei & coronánda vincéndi stúdia súggeris, & invíctam perseverántiæ voluntâtem in passiónibus prælargìris; da nobis exémplo ejus & diligéndi te votum æquâle, & vincéndi voluntâtem: ut ita nomen civitâtis illìus novæ Hierúsalem nostris in pectóribus sit adscríptum, quáliter, dum indesinénter obtûtum mentis nostræ in illìus visiône defígimus, in ejus pace perénniter jocundêmur. ℟. Amen. Per misericórdiam.

IN LAUDIBUS.

Ad Cánticum.

Antíphona. Tu solus Dóminus, quia non est álius; neque justus præter te, neque sanctus præter Deum nostrum.

Cánticum. Confirmâtum est cor meum.

Ad Benedíctus.

Antíphona. Benedíctio.

Cánticum. Benedíctus es Dómine. fol. 6.

Sono. Bénedic, ánima mea, Dóminum. fol. CLX.

Lauda. Laudâte. Psalmus 148.

Prophetîa. Sapiéntia justum dedúxit. fol. 56.

Hymnus. O rerum Dómine cónditor.

Supplicátio. Orêmus. Quære in Vésperis præcedéntibus.

Capítula.

ADest, Dómine, famosíssimi athlétæ tui Genésii mártyris festum, cui tuo pro nómine certánti viríliter caput à córpore gládii mucrône deséctum est válidè. Et ídeò piis supplicatiónibus exorâmus tuam largam poténtiam, Omnípotens Deus; ut eôdem patrocinánte ita corda corporâque nostra ab ómnibus vítiis desecâre dignêris, quátenus átria cœli, quæ ille ádiit per triúmphum martyrii, nos ablúti máculis delictôrum introísse gratulêmur in hymnis confessiônum.

Pater noster.

Liberáti à malo. fol. 2.

Benedíctio. Christus Dóminus, qui beatíssimum Genésium, in Vésperis præcedéntibus.

In exeúnte Vésperâ ómnia dicántur, sicut in primis Vésperis, excéptis Capítulâ, & Benedictiône, quæ sequúntur.

Capítula.

DEus, qui voléntes prævenis fide, atque credéntes subsequéndo facis non frustrà in te credidísse: quique beatíssimum Genésium priùs grátiâ prævenísti dulcédinis, quàm regeneratiône baptísmatis; te supplíciter deprecâmur, ut jam præveniâmur miseratiónibus tuis, quò ad te fiduciáliter possîmus proclamâre è terris:

Pater noster.

Liberáti à malo. fol. 2.

Benedíctio.

GRátia Christi, quæ beatíssimum Genésium mártyrem prævênit fide, vos subsequâtur in múnere. ℟. Amen. Et, qui illum aquis Rhódani originâli solvit à vínculo, vos hujus cálicis vivíficet sacraménto. ℟. Amen. Atque qui illum fluviáli consecrâvit ex gúrgite, vos mundiáli non súbruat tempestâte. ℟. Amen. Per misericórdiam.

DIE XXVI. AUGUSTI.

IN FESTO

SANCTI GERONTII EPISCOPI.

Ad Vésperum.

Lauda. Confessiônem & decôrem.

Sono. Confitêbor tibi, Dómine. fol. CLXIX.

Antíphona. Confitêbor tibi, Dómine. folio CLXIX.

Lauda. Confitêbor tibi, Dómine rex. folio CLXIX.

Hymnus.

SAcrâtum Christi Antístitem,
Geróntium Confessôrem,
Dignis canâmus láudibus,
Et celebrêmus vócibus.

Hic fertur Apostólico
Vates fulsísse témpore:
Et prædicásse suprêmum
Patrem poténtis Fílii.

Quique dum per occíduam
Percúrreret clarus plagam,
Tandem irâ Gentílium
Ad passiônem tráhitur.

Sed mox præcépto Præsulis
Nodis gravâtur férreis:
Horréndis umbris cárceris
Datur in jus carníficis.

Quem ferunt vinctum vínculis
Inter palléntes ténebras,
Raptam è sacro córpore
Dedísse cœlo ánimam.

Sic inter Apostólica
Locâtus jam consórtia,
Gaudet cœlésti glóriâ,
Et clarâ Christi grátiâ.

Namque infolâtus gémino
Fulget & nitet præmio;
Sacerdotáli título
Confessiônis mérito.

Glória Patri pérsonet,
Christôque Unigénito,
Paraclitôque Spirítui
In sæculôrum sæcula.
Amen.

Supplicátio. Orêmus, mutáto nómine folio CLXXXVII.

Ca-

Capítula.

O Gloriôse ac miséricors Dómine, qui beatíssimo confessóri tuo Geróntio Epíscopo tibi nimis in ore suo confitéri dedísti; teque in médio justôrum ejus confessiône laudári voluísti, ut eum in terris confiténtem & in concílio Sanctôrum glorificans fáceres exultántem: expóscimus tui múneris donum; ut ejus précibus tríbuas à peccáti contagiône purgári, ab ardóribus perpétuis érui, & glóriæ tuæ beatitúdinem cónsequi. Pater noster.

Liberáti à malo. fol. 2.

Benedíctio.

CHristus Dóminus, qui beatíssimum confessôrem suum Geróntium Epíscopum se dignè coram homínibus confitéri fecit in terris, confiteâtur vos coram Patre suo, qui est in cœlis: ℟. Amen. Et, qui in ore suo accépta sibi confessiônis cóntulit cántica, ipse confessiônem vestram remunerándam suscípiat; ℟. Amen. Ut exémplo beatíssimi confessôris Geróntii Epíscopi confiténdo & laudándo nomen Jesu Christi in sæculum, partícipes ejus, quem conféssi estis, mereámini esse in cœlo. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Lauda. Germinábunt ossa tua, quasi sálices Allelúia P. Juxta fluéntes aquæ: Allelúia, allelúia. ℣. Et erit tamquam lignum, quod plantâtum est secùs decúrsus aquârum, quod fructum suum dabit in témpore suo. P. Juxta. ℣. Glória, & honor. P. Juxta.

Orátio.

DEus Dei Fílius, quem beatíssimus Geróntius Epíscopus in toto corde suo conféssus, nomen tuum honorificándo, perdúctus est ad corônam; da in ore nostro confessiônem, quæ nos expúrget à crímine: ut quicquid in tuæ laudis honôre deprómimus, in lucro nobis prodésse ætérni múneris sentiâmus. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Ad Matutínum.

Antíphona. Lábia mea. Psalmus 50.
Orátio. Exúltent, Dómine. fol. CLXXX.
Antíphona 1. Caro mea requiéscet in spe. Quære fol. CLXX.

Orátio.

DEus, qui confessôrem tuum Geróntium Epíscopum in sæcula sæculôrum gaudêre & exultâre fecísti, ut tibi soli sine fine psallens laudis déferat hymnum, cujus ex confessiône méruit obtinêre consórtium; te devótis córdibus póscimus, ut méritis ejus vita nostra reflóreat, & à malis áctibus emendâta nitéscat: ut, qui jam merebâmur pro crimínibus pœnam, pro confessiône & cultu fidei Christiánæ futûram pervenîre mereâmur ad glóriam. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 2. Fácies tua. fol. CLXXI.

Orátio.

BEâtum satis, Dómine, confessôrem tuum Geróntium Epíscopum esse fecísti: qui in toto corde suo tibi conféssus, in concílio Justôrum & congregatiône probâtur esse conspícuus. Da ergo nobis méritis ejus, ut confessiône símplici oris mundári à crímine, & Sanctôrum mereâmur congregatióni in cœléstibus interésse. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 3. Custodísti corpus meum. folio CLXXI.

Orátio. Deus Dei Fílius. Requîre suprà in Vésperis.

Responsórium. Ecce Dómine, in toto corde suo. fol. CLXXI.

Orátio.

ECce Dómine, in toto corde suo te solum conféssor tuus Geróntius Epíscopus confitêtur & credit, dum & perféctum amôrem tuæ fidei narrat, & mirabília devóto ore pronúnciat. Lætâre ergo, & exultâre nos fac in te & júgiter & evidénter; ut in te habeâmus post discrímina réquiem, in quo ille post confessiônem méruit invenîre mercêdem. ℟. Amen. Per misericórdiam.

IN LAUDIBUS.

Ad Cánticum.

Antíphona. Confitêbor tibi Dómine.
Cánticum. Confitêbor tibi Dómine rex.

Ad Benedíctus.

Antíphona. Benedíctio Dómini.
Cánticum. Benedíctus es, Dómine.
Sono. In conspéctu Angelôrum.
Lauda. Allelúia. Conféssio ejus.
Prophetía. Ecce servus meus. Quære folio CLXXII.
Hymnus. Sacrâtum Christi Antístitem.
Supplicátio. Orêmus Redemptôrem mundi Dóminum. Requîre in Vésperis præcedéntibus.

Capítula.

DEus, quem fidélium língua confiténdo conláudat, & Confessôrum devótio copiósè exáltat; præbe nobis obténtu con-

fessòris tui Geróntii Epíscopi obtinêre, quæ póscimus, & evádere, quæ timêmus: Deus enim noster es tu, & confitébimur tibi: te quoque Deum in nostris córdibus exaltêmus devóti. Fac nos ergo tibi indesinénter & ópere simul & verbo hærêre, qui nos fecísti veritâtem fidei Christiánæ cognóscere:

Pater noster.

Liberáti à malo. fol. 2.

Lauda. Germinábunt ossa tua, quasi sálices.

Benedíctio. Christus Dóminus, qui. Requîre in Vésperis præcedéntibus.

In exeúnte Véspera ómnia dicántur, ut in primis Vésperis, excéptis Capítulâ, & Benedictiône, quæ sequúntur:

Capítula.

BEâtum satis, Dómine, confessôrem tuum Geróntium Epíscopum esse fecísti: qui in toto corde suo tibi conféssus in concílio Justôrum & congregatiône probâtur esse conspícuus. Da ergo nobis méritis ejus, ut confessiône símplici oris mundári à crímine, & Sanctôrum mereâmur congregatióni in cœléstibus interésse:

Pater noster.

Liberáti à malo. fol. 2.

Benedíctio.

DOminus Jesus Christus, qui est Confessôrum remunerátio, confessôris sui Geróntii suffrágio vos sanctæ confessiônis suæ muníficet dono: ℟. Amen. Detque vobis se confiténdi votum, qui eìdem confessiônis cóntulit præmium; ℟. Amen. Ut tanti Confessôris veráciter imitándo exémplum, ad cœléste mereámini pervenîre promíssum. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

DIE XXVIII. AUGUSTI.

IN FESTO

SANCTI AUGUSTINI EPISCOPI

ET DOCTORIS,

Omnia dicántur unîus Confessôris Pontíficis, fol. CLXIX. excépto

Hymno.

LUx Deus Christe, píetas redúndans,
Qui tuum vatem hærese redúctum
Ritè Augustînum amans alúmnum
Efficis aptum;

Hujus obténtu dolum hînc rémove,
Pátriam serva, pópulos gubérna;
Omnis lis absit, áffluat redémptis
Grátia pacis.

Cháritas efflet cópulam recísis;
Sit procul ira, ábeat ruîna:
Clades abscédant, fames, atque languor;
Nóxia quæque.

Clerus doctrínâ rútilet corúscâ:
Póntifex celsum ápicem reténtet
Labe abstérsâ, operibúsque almis
Pòst placitûra.

Laus tibi insúltet júbilo perénni,
Trínitas simplex, Deitásque una,
Cuncta qui condens, ópifex in æthere,
Créderis auctor. Amen.

FESTA SEPTEMBRIS.

Jejúnium observâtur tribus diébus ante Festum Sancti Cypriáni. Si volúeris recitâre, Quære fol. 431.

DIE XIV.

IN FESTO

SANCTI CYPRIANI EPISCOPI.

Ad Vésperum.

Lauda. Glória, & honor.

Sono. Fac mecum. Quære fol. CLIX.

Antíphona. Posuísti, Dómine, super caput ejus corônam de lápide pretióso: P. Glóriam & magnum decôrem super eum impónes. ℣. Vitam pétiit, & dedísti ei longitúdine diêrum in ætérnum & in sæculum sæculi. P. Glóriam & magnum decôrem. ℣. Glória, & honor. P. Glóriam.

Dóminus sit semper. ℟. Et cum.

Lauda. Allelúia. Omnis qui vícerit, fáciam illum sedêre in throno Patris mei Allelúia: P. Sicut & ego vici, & sédeo in illum: Allelúia, allelúia. ℣. Beâtus, qui intélligit super egênum, & páuperem: in die mala liberâbit eum Dóminus. P. Sicut. ℣. Glória, & honor. P. Sicut.

Hymnus.

URbis magíster Tásciæ
Tu Cypriâne Póntifex,
Fax luminôsa, & éfficax,
Verbo docens, & sánguine.

Tu Martyr, & Doctor pius,
Utrôque clarus dógmate:
Et stúltis verba ímbuis,
Et doctis exémplis foves.

Cœléstis ille Spíritus,
Qui in Prophétis præfuit,
Te inrigâvit cœlitùs,
Implêvit, egit, cómpluit.

Hinc

Hinc fonte claro lúminum
Mentes foves fidélium;
Artus perérras ínvios,
Cibis palâtum récreans.
Tu passiônis glóriam
Quæstu obláto dístrahis,
Mercêde mortem cómparans,
Cùm te ferîret cárnifex.
Sic sic docens quod verum est,
Fundis beâtum sánguinem;
Ditas cruôre Africam,
Verbo docens Hespériam.
Tu Doctor in terra pius,
Tu Martyr in cœléstibus,
Quod prædicásti dógmate,
Fac nos tenêre per precem.
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum. Amen.

Supplicátio. Orêmus, mutáto nómine, ut suprà.

Capítula.

O Decus orbis, ò doctor única, veritâtis magíster cathólice, Catholicôrum ducâtor Ecclésiæ, Cypriáne martyr sanctíssime! qui Christum & voce prædicándo & sánguine, & línguâ amœnus, & passiône monstrâris esse conspícuus: dum, quæ doces, agis, & quæ agis, pósteris docéndo derelínquis: in utrósque admirábilis & præclârus; dum & Doctor miríficus, & Martyr agnósceris gloriôsus; dum & doctrínâ clares in sæculo, & de effúso sánguine lætâris in cœlo: te quæsumus, te rogâmus, rege, fove, ínstrue nos tuis semper suffrágiis páriter & doctrínis: ímbue ore néscios, précibus tuêre infirmos, verbis doce, quid ágere, méritis óbtine, quo possîmus intrâre: illìnc riga ignorántiam verbis; hìc contínuis fragilitâtem nostram fovêto suffrágiis: ut per Deum unum in Trinitâte perfécta, quem tu & doctrínâ prædicásti & sánguine, nos & dictôrum tuôrum fructus hìc libéntius hauriâmus, & meritôrum tuôrum gáudiis post tránsitum satiêmur per ipsum; qui nos dócuit orâre, & dícere:

Pater noster.

Liberáti à malo. fol. 2.

Benedíctio.

CHristus Dóminus, qui beatíssimum Cypriânum Ecclésiæ suæ Præsulem, & doctrínæ magistério clarum, & Martyrem fecit esse conspícuum; ímpleat vos & grátiâ sanctæ doctrínæ, & amôris sui opuléntiæ dulcédine; ℟. Amen. Ut & in verbis Mártyris correctiônem vitæ íntegram adsumâtis, & in exémplis ejus adipiscámini, quod vos herédes efficiat in cœléstibus regnis: ℟. Amen. Quò & per ejus doctrînam peccatôrum à vobis rubîgo effúgiat, & per ejus suffrágia vita vobis concedâtur ætérna. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Lauda. Beâtus vir, qui timet Dóminum Allelúia: P. In mandátis ejus cupit nimis Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Potens in terra erit semen ejus: generátio rectôrum benedicêtur. P. In mandátis. ℣. Glória, & honor. P. In mandátis.

Orátio.

DEbitas tibi, Dómine ætérne, reférimus grates, & Jesu Christo Dómino nostro, in cujus similitúdinem beatíssimus Cypriânus, dum offert víctimam, ipse est víctima; dum sacerdótium éligit, martyrium devôtus implêvit. Obtíneat ígitur apud te, Deus summe; ut des míseris indulgéntiam post delíctum, qui méruit post sacerdótium subîre martyrium. ℟. Amen. Per.

Ad Matutînum.

Antíphona. Lábia mea. Psalmus 50.

Orátio. Exúltent, Dómine. fol. CLXXX.

Antíphona 1. Homo Dei, osténdit tibi Dóminus sacraméntum: multam vidit enim perseverántiam tuam. P. Quia multùm tristâtus es pro pópulo suo, & orâbas pro Israël: ℣. Non det in commotiônem pedem tuum: neque dórmiet qui custôdit te. P. Quia. ℣. Glória, & honor. P. Quia.

Orátio. Débitas tibi, Dómine. Quære in Vésperis præcedéntibus.

Antíphona 2. Homo iste perfêcit ómnia, quæ præcéperat ei Deus: & dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam, P. Quia te elégi justum coram me ex ómnibus géntibus. ℣. Beâtus vir, qui timet Dóminum: in mandátis ejus cupit nimis. P. Quia te. ℣. Glória, & honor Patri. P. Quia te.

Orátio.

ÆTérnum tuæ virtûtis nomen, omnípotens Deus, orâmus: ut nos mártyris tui Cypriáni Epíscopi & ómnium Sanctôrum méritis sócios, fide pares, devotióne strénuos, passiône consímiles; & in resurrectiône felícium fácias coæquári. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 3. Iste homo honorificâtus est valdè, & confrêgit Deus cor inimicôrum ejus, &

& properâvit in domo Dómini Dei sui perfécto corde; ℟. Et vidérunt omnes, quæ manifésta fecit Deus per ipsum. ℣. Máxima est glória ejus in salutári tuo: glóriam & magnum decôrem impónes super eum. ℟. Et vidérunt. ℣. Glória, & honor. ℟. Et vidérunt.

Orátio.

DEus imménse gloriôse, quem in passiónibus mártyrum incólimus, in beatôrum solemnitátibus venerâmur, atque in certamínibus vincéntium conlaudâmus; adésto précibus supplicántium interventu mártyris tui Cypriáni Pontíficis: ut, qui te pro admíssis terríbilem metúimus, ejus précibus exorâtus in misericórdia plácitum inveniâmus. ℟. Amen. Per misericórdiam.

℟. Lábia sacerdôtis custódiunt sciéntiam, & legem exquírunt de ore ejus: quia Angelus Dómini est. ℟. Lex veritâtis in ore ejus, & iníquitas non est invénta in lábiis ejus: in pace dírigens ambulâvit, & multos convértit ab iniquitâte. ℣. Sacérdos, qui de ore suo profert justítiam, & exquiréntibus se annúnciat veritâtem: Angelus enim Dei omnípotentis est. ℟. Lex. ℣. Glória, & honor. ℟. Lex.

Orátio.

DEus, qui os beatíssimi mártyris Cypriáni Epíscopi ita sapiéntiæ ubertâte replésti, ut diversitâte virtûtum circumséptus appárens jocunditâte, & decôre illum cœlésti gloriôsum osténderes; quo & lábiis custódiens sciéntiam, legem in ore ejus exquíreres; pórrige ori nostro sciéntiæ lucem, & sapiéntiæ veræ perfectiônem: ut in eo quo tibi ille multos convértit ab iniquitâte, nos júbeas perénniter convérti & jocundári. ℟. Amen. Per misericórdiam.

IN LAUDIBUS.

Ad Cánticum.

Antíphona. Thronum glóriæ.
Cánticum. Confirmâtum est. fol. 55.

Ad Benedíctus.

Antíphona. Benedíctio Dómini in mercêdem justi festînat.
Cánticum. Benedíctus es. fol. 6.
Sono. Allelúia. Cantâbo virtûtem tuam, Dómine Allelúia. ℣. Allelúia. Salvâtor meus, tibi psallam; quia Deus suscéptor meus & refúgium in die pressúræ meæ. Allelúia.
Lauda. Laudâte Dóminum de cælis Allelúia: laudâte eum in excélsis Allelúia. Psalmus 148.

Léctio libri Ecclesiástici Salomônis. *Cap.* 50.
℟. Deo grátias.

VIr iste conservâvit legem Dei excélsi, & in tentatiône invéntus est fidêlis. Et stâtuit ei Dóminus testaméntum ætérnum, & dedit illi sacerdótium gentis: & beatificâvit illum in glória, & circumcínxit illum zonam glóriæ, & índuit illum in vasis virtûtum. Qui curâvit gentem suam, & liberâvit illam à perníciе. Qui præváluit ædificâre civitâtem, qui adéptus est glóriam in conversatiône gentis: & ingréssus domûs & átrii amplificâtus est. Quasi stella matutîna in médio nébulæ, & quasi Luna plena in diêbus suis lucet. Et quasi Sol refúlgens, sic ille refúlsit in templo Dei. Et quasi flos rosârum in diêbus verni, quasi lília, quæ sunt in tránsitu aquæ, & quasi thus rédolens in diêbus æstâtis. Quasi ignis efúlgens, & thus ardens igni. Quasi vas auri sólidum ornâtum omni lápide pretióso. Quasi olîva púllulans & cypréssus in altitúdinem se tollens, in accipiéndo ipsam autem stolam glóriæ, & vestíri consummatiône virtûtis. In ascénsu altâris sancti glóriam dedit sanctitâtis amíctum, in accipiéndo autem partes de manu sacerdôtis, & ipse stans juxta aram. Et circa illum corôna fratrum: quasi plantátio cedri in monte Líbano, sic circa illum stetérunt. Quasi rami in palma, porréxit manum suam in libatiône: libâvit de sánguine uvæ, & fudit in fundaméntum altâris odôrem Divíno excélso príncipi. Tunc exclamavérunt filii Aaron, in tubis productílibus sonavérunt, & audîtam fecérunt vocem in memóriam coram Deo. ℟. Amen.
Hymnus. Urbis magíster.
Supplicátio. Orêmus Redemptôrem.
Capítula. O decus orbis.
Lauda. Beâtus vir.
Benedíctio. Christus Dóminus, ut suprà in Vésperis præcedéntibus.

DIE XVI. SEPTEMBRIS.

IN FESTIVITATE SANCTÆ EUPHEMIÆ VIRGINIS ET MARTYRIS,

Omnia dicántur unîus Vírginis, f. CLXXIX. excépto

Hymno.

EN festum pródiit Vírginis ínclytæ
Micans Euphémiæ mártyris óptimæ,
Om-

Omnes nunc pópuli psállite módulis,
Reddéntes vota gnáviter.
Occúrrens Dóminus purget ut íntima
Clemens adtríbuat múnera grátiæ,
Qui se nunc mílitum cármina prómere
Sanctôrum queat láudibus.
Hæc namque Dómino Augústa desérviens,
Semet dum dédicat Príncipi cœlico,
Livôre dœmonum púngitur íllicò,
Ne Christum voce prædicet.
Felix Euphémia, sed pia pérmanens;
Ut ad illam pérfidus venit rugítu
Murmur, súbito múnere Spíritûs
Et mente clarâ rédditur.
Pudìca móribus, ínclyta génere,
Immíxta pópulis Calcedonénsibus,
Ut Christo mílitat, mente delíberat;
Ut virgo quoque máneat.
Sed hostis nóscitur ipse, qui ínvidus
Furôrem júdicis cóncitat ínvidi;
Sanctam ut idólis thura libáminis
Offérre cogat ímpiè.
Virgo sed sóciis juncta piíssimis,
Quos septem número séptiès índidit
Dicátos nísibus passióni Mártyrum,
Certâmen læta súscipit.
Flammas ingréditur, cíngitur ígnibus,
Se Christo réddere vócibus íntonat,
Cœléstem grátiam, ut flectat orántibus,
Persólvens vota láudibus.
Inlæsa pródiens, cárcere trúditur,
Mirántur mílites tália cóminùs
Vidísse; sed Præsul ipse nec térritus,
Sævus monet álitèr.
Arénâ súbitò ponti demérgere
Dicâtam Dómino vírginem ímperat,
Insóntem rábidus perdúcere cúpiens;
Et Martyr vota sólvere.
Sed Martyr Dómini tália sústinens,
Jam suum spíritum súscipi cógitat;
Ut mixta cœlitùs ágmina Mártyrum
Valérent vota cónsequi.
Undè nunc ávidi, Virgo, te gnáviter
Orâmus pópuli, lavácri fílii,
Mittens, miseránsque cœlica múnera,
Piôrum preces áudias.
Jam Christe míseris esto miséricors,
Et Sanctæ méritis solve piácula,
Nobis perpétua gáudia tríbuens,
Dómine Deus, ómnibus.
Sit trino Dómino glória sédula,
Regnum perpétuum, atque poténtia,
Virtûte sólitâ, qui regit ómnia,
Susténtat piè cóndita. Amen.

DIE XXI. SEPTEMBRIS.

IN FESTIVITATE SANCTI MATTHÆI APOSTOLI ET EVANGELISTÆ.

Ad Vésperum.

Lauda. Glóriâ & honôre.
Sono. Fac mecum.
Antíphona. Oculus Dei. fol. CLIX.
Lauda. In memória ætérna erit justus Allelúia: ℟. Ab audítu malo non timêbit Allelúia, allelúia. ℣. Beâtus vir, qui timet Dóminum: in mandátis ejus cupit nimis. ℟. Ab audítu. ℣. Glória, & honor. ℟. Ab audítu.

Hymnus.

PRæclârum Christi mílitem
Virtûtum donis nóbilem
Laudis concéntus cánere
Plebem (adténde) cóndecet.
Matthæus namque iste est,
Quem clarâ voce Dóminus
Sese deflúxa arcéssens
De telónio rápuit.
Cuique celsum ápicem
Apostolátûs tríbuit;
Et clarum Evangélici
Deínde decus cóntulit.
Qui solus axem férvidum
Adgréssus, truces pópulos
Ardentióri spíritu
Flammâvit igne cœlitùs.
Fugâvit magos ímprobos,
Serpéntium virus éxpulit,
Armâvit sacris mónitis
Dicátos Christo pópulos.
Castis edóctus régulis,
Plebem lucrâtus árduam,
Regalibúsque átriis
Vitæ fundit orácula.
Qui multa post mirácula
Et sanctæ vitæ præmia
Hoc sacri prædicáminis
Cæsus dicto occúbuit.
Nostrísque libens précibus
Adsit patrônus óptimus,
Et pio clemens ánimo
Celsum exôret Príncipem.
Nobis adquîrat gáudia
Præséntis ævi, ac supèr
Advérsa cuncta árceat,
Et, quæque prosunt, tríbuat.
Deo Patri sit glória,

Ejú-

Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Regnans per omne sæculum. Amen.

Supplicátio. Orêmus. mutáto nómine, folio CLXXXVII.

Capítula.

DOmine Jesu Christe, qui elegísti tuâ ex plebe Matthæum, qui Levi sumpsit cognômen, Apóstolum & Evangelístam; ítaque in vértice Ecclésiæ eum statuísti ex publicáno à te, Christe, eléctum, primum in Judæa quidèm evangelizâre fecísti, & póstmodùm in Macedónia te prædicans pastôrum sic requiéscit in móntibus; ánnue précibus nostris, ut ejus interventu nos futúro líberes à torménto: ut verbum tuum, quod ille gloriôsus in mundo vócibus sparsit, nos sanctificâtum in receptáculum nostri péctoris conservêmus; qui nos docuísti orâre & dícere:

Pater noster.

Liberáti à malo. fol. 2.

Benedíctio.

DOminus Jesus Christus, qui ingénti pietâte Apóstolum suum Matthæum Evangelístam ex publicáno fecit mirífìcum, nos de advérsis fáciat semper victóriam promeréri: ℟. Amen. Et, qui illum exaltâvit vocatiône promptíssimâ, ab omni nos mundánæ conversatiônis dignêtur erúere contágio: ℟. Amen. Et, qui voce prædicatiônis & Apostolátûs grátiâ illum ditâvit in mundo, nos spirituálium gaudiôrum muníficet increménto. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Lauda. Díligam eum ex toto corde meo, dicit Dóminus; P. Et erit sicut ros Israël; germinâbit sicut lílium & florêbit. Allelúia, allelúia. ℣. Et erit tamquam lignum, quod plantâtum est secùs decúrsus aquârum, quod fructum suum dabit in témpore suo. P. Et erit sicut. ℣. Glória, & honor. P. Et erit.

Orátio.

DOna nobis, Dómine, sapiéntiam, per quam & insipiéntiæ nostræ ignávia auferâtur, & beatitúdinis glória conferâtur: ut, dum mártyrem tuum Matthæum Apóstolum & Evangelístam decôris stolâ circúmdas, in nobis induméntum Baptísmi, quod peccándo polluímus, eôdem intercedénte, propítius ábluas: &, cùm sanctus ille Martyr tuus coronâtur in vasis virtûtum, nos expiêmur à contágio peccáminum. ℟. Amen. Per.

Ad Matutînum.

Antíphona. Lábia. Psalmus 50.

Orátio. Exúltent. fol. CLXXX.

Antíphona 1. Corônam glóriæ ponam super caput ejus, dicit Dóminus; & índuam illum stolam cándidam: P. Quia servâvit mandâta mea, & propter nomen meum effûsus est sanguis ejus in terra. ℣. Et véritas mea & misericórdia mea cum ipso: & in nómine meo exaltábitur cornu ejus: P. Et propter. ℣. Glória, & honor. P. Et propter.

Orátio. Da nobis, ut hìc suprà.

Antíphona 2. Coronâvit eum Dóminus, & benedíxit, & diléxit illum, P. Et supra multa múnera constítuet illum. ℣. Qui ingréditur sine mácula, & operâtur justítiam: qui lóquitur veritâtem in corde suo. P. Et supra. ℣. Glória, & honor Patri. P. Et supra.

Orátio.

ÆTérnum tuæ virtûtis nomen, omnípotens Deus, orâmus: ut nos mártyris tui Matthæi Apóstoli & Evangelístæ, & ómnium Sanctôrum méritis sócios, fide pares, devotiône strénuos, passiône consímiles; & in resurrectiône felícium fácias coæquári. ℟. Amen.

Antíphona 3. Certâmen bonum certávi, cursum consummávi: P. De cétero repósita est mihi corôna justítiæ; ℣. Quia custodívi vias Dómini, nec ímpiè gessi à Deo meo. P. De cétero. ℣. Glória, & honor. P. De cétero.

Orátio.

DEus imménse & gloriôse, quem in passiónibus Mártyrum cólimus, in Beatôrum solemnitátibus venerâmur, atque in certamínibus vincéntium conlaudâmus; adésto précibus supplicántium interventu mártyris tui Matthæi Apóstoli & Evangelístæ: ut, qui te pro admíssis terríbilem metúimus, ejus précibus exorâtus in misericórdia plácitum inveniâmus. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Responsórium. Ego sum lux. fol. CLVIII.

Orátio.

DEus, cujus honor sánctitas est, quem dilígere salus est, & amâre perféctio; inlábere in córdibus nostris: da in omni Ecclésia tua mártyris tui Matthæi Apóstoli & Evangelístæ lucêre vestígia; ut, te regénte ómnium gressus, ea nos via perdûcat ad vitam, quæ Mártyrem tuum éxtulit ad corônam. ℟. Amen.

IN

IN LAUDIBUS.

Ad Cánticum.

Antíphona. Tu solus Dóminus, quia non est álius; neque justus præter te, neque sanctus præter Deum nostrum.
Cánticum. Confirmâtum est cor.

Ad Benedíctus.

Antíphona. Benedíctio Dómini.
Cánticum. Benedíctus es. fol. 6.
Sono. Séptiès in die.
Lauda.Laudâte Dóminum. f.CLX. Psal.148.
Prophetía. Justus si morte præoccupâtus. fol. 53.

Hymnus.

SOlémne rútilat ac venerábile
Nunc festum: Pópuli, péctora pándite:
Cœlésti Dómino múnera sólvite,
Et grates piè rèddite.
Eléctus Dómini namque discípulus
Matthæus vocâtus nimis & ínclytus,
Coléndus pópulis áffuit ómnibus:
Clarête benè móribus.
Hic Christi sócius, factus Apóstolus,
Dat sancta pópulis múnera lítteris;
Et clarus ópere flóruit ætheris
Osténdens bona méritis.
Clarens officiis iste Deíficus
Vidêtur régiis impériis Deus
In mundo pósitus celsus homínibus;
Ut vitam daret ómnibus.
Dum membra rélevat hic puerília,
Gubérnans dícitur cuncta polífera:
Rex dare illi jubet íllicò múnera
Admírans sibi plácita.
Sed Sanctus negat hînc se fore mox Deum,
Seséque íntonat omnínò sérvulum
Creántis mínimum plebis Apóstolum
Tenéntem quoque sæculum.
Sed cœlum aspíciens terrêna déspicit,
Et celsa résonans ínfima réspuit:
Temnens pestífera, magnífica áppetit,
Et Christo rata súggerit.
Pudíca cúpiens óptima prædicat,
Et Christo Dómino sic piè máncipat,
Quas illi fámulas ánteà nóverat,
Ac vota pia cúmulat.
Qui sacerdótio dum benè fúngitur,
Mucrône gládii súbitò ferîtur,
Ac sanctis pópulis æthere júngitur,
Et cœlo pius índitur.
Hic talis, quæsumus, Cónditor ínclyte,
Adsístat míseris, ac sine crímine
Nos tibi sóciet æthérea in sede,
Qui cuncta regis ínclytè.
Nos ejus méritis fácito cómpares;
Nec non precántibus rèddito cælibes:
Ac celsis pópulis æthere páriles,
Sanctôrum quoque cómpotes.
Te, Christe, célebrent ómnia cóndita
Tellúri impósita, mária, & ábdita,
Vel cuncta módulis & reboántia
Per cuncta tibi sæcula. Amen.

Supplicátio. Orêmus.
Capítula. Dómine Jesu Christe, qui.
Lauda. Díligam eum.
Benedíctio. Dóminus Jesus Christus, ut suprà in Vésperis præcedéntibus.

DIE XXIV. SEPTEMBRIS.

IN FESTO DECOLLATIONIS SANCTI JOANNIS BAPTISTÆ.

Ad Vésperum.

Lauda. Sperâvit ánima mea. fol. CLVI.
Sono. Bénedic, ánima mea, Dóminum.
Antíphona. Bene nunciávi. fol. CLX.
Lauda. Státuit Dóminus supra petram pedes. Quære fol. CLVII.

Hymnus.

HIc Joánnes mirè natus
De seníli víscere
Ante júdicem prophétans,
Quàm sit index éditus,
Præiit, nascéndo, Christum,
Præiit & mórtuum.
Hunc thori vino replêtus
Sánguine jubet rui:
Quare stuprum cedit audax
Conjugâlis críminis;
Sed sacram sumit corônam
Laureâtus glóriam.
Hic Dei præcéssit unum
Matre natum Fílium,
Témpore quo subsequéntem
Præco verax præit,
Mortis & Præcúrsor ipse
Morte primus cóncidit.
Núntiat Redemptiônem,
Esse Christum sæculis:
Núntiat vitâle munus,
Esse Christum mórtuis;
Quare Christum probra, dixit,
Posse mundi tóllere.

Hunc rogêmus abditôrum
Corda mœsta péctorum;
Ut scelus nostrum repéllat,
Motus indulgéntiam
Cónferat, & dona vitæ
Cum perénni gáudio.
Arceat iram supérni,
Quam pavêmus, Júdicis;
Próvocet Patris benígnam,
Quam sitîmus, grátiam;
Donet & cunctis beâtam
Possidêre Pátriam.
Laus tibi per omne tempus,
Trínitas indífferens;
Laus, honor, virtúsque summa,
Singulâris glória,
Quæ te Deum sæculôrum
Pérsonet in sæcula. Amen.

Supplicátio. Orêmus redemptôrem, ut suprà.

Capítula.

Domine Jesu Christe, qui beatíssimum Joánnem Baptístam tuum & mártyrem, & tuæ nativitâtis & tuæ mortis præcursôrem dignâtus es fácere: ut fax lúminis veritâtis lúmine ardens, & stuprum verbis conjugâlis críminis próhibens, gládio interémptus te moriéndo præîret, quem nascéndo in carne visus fúerat præcessísse: ut, quem nunciáverat voce, prædicâret & sánguine: dum pro eo, quem in desérto præconâtur, in cárcere decollâtur; obténtu ejus da in ore nostro tuæ dignatiônis orâculum: da étiam in ópere justítiæ frúctuum utrorúmque múnere clarióres efficti, sicut ille est pro veritâte & cárcerem perpéssus & gládium, ita nos in veritâte & cárceres ætérnos evadâmus & tártarum:

Pater noster.

Liberáti à malo. fol. 2.

Benedíctio.

Christus Dóminus, qui beatíssimum Joánnem mortis suæ vóluit præcursôrem efficere, præmium se dignêtur vestris précibus demonstrâre; ℟. Amen. Et qui illum permîsit pro veritâte decollári in cárcere, ipse vos in veritâte sine fine consérvet: ℟. Amen. Ut sicut ille moriéndo præcúrsor factus est Domínicæ mortis, ita vos beátè vivéndo sequáces sitis únici Redemptôris. ℟. Amen. Per misericórdiam ipsîus Dei nostri, &c.

Lauda. Díligam eum ex toto corde meo, dicit Dóminus. P. Et erit sicut ros Israël, germinâbit sicut lílium, & florêbit: Allelúia, allelúia. ℣. Et erit tamquam lignum, quod plantâtum est secùs decúrsus aquârum, quod fructum suum dabit in témpore suo. P. Et erit sicut ros. ℣. Glória, & honor Patri. P. Et erit sicut ros.

Orátio.

Deus Dei Fílius, qui cruce tuâ & salûtem régibus donas, & húmiles tuos ad victóriam semper armas; témpera jam tamdem miseriârum nostrârum ærúmnas: ac, ne gládio malígno nostræ feriántur cervíces, obténtu gloriósi præcursôris tui Joánnis Baptístæ gládio verbi tui nos réddito efficáces. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam, Deus noster, &c.

Dóminus sit sempèr. ℟. Et cum.

Ad Matutînum.

Antíphona. Lábia mea, Dómine, apéries.
Psalmus 50.
Orátio. Exúltent, Dómine, lábia. Quære fol. CLXXX.

Antíphona. Deus, qui das salûtem régibus: P. Líbera me de gládio malígno, & de manu filiôrum alienôrum. ℣. Eripe me Dómine ab hómine malo: à viro iníquo líbera me. P. Líbera me. ℣. Glória, & honor Patri. P. Líbera me.

Orátio. Deus Dei Fílius, qui in cruce tua. Quære suprà in Vésperis.

Antíphona. Educ, Dómine, de cárcere ánimam meam ad confiténdum nómini tuo: P. Me expéctant justi, donec retríbuas mihi. ℣. Inténde ad oratiônem meam: quia humiliâtus sum nimis. P. Me expéctant justi. ℣. Glória, & honor. P. Me expéctant.

Orátio.

Educ, Dómine, de cárcere ánimas nostras; qui sputa pro nobis perpéssus es & flagélla: ut précibus justi hujus Joánnis Baptístæ & mártyris tui ex hoc mundo edúcti de cárcere, triúmphos Crucis tuæ débita post óbitum nostrum tibi præcónia cum Sanctis ómnibus præconêmur cum laude assíduâ. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam, Deus noster.

Antíphona 3. In vita sua fecit mirabília, & post mortem suam operâtus est. P. Multà dejêcit à se ignem terræ; & in verbo Dómini exultâvit. ℣. Ecce sic benedicêtur homo, qui timet Dóminum. P. Multà dejêcit. ℣. Glória, & honor. P. Multà dejêcit.

Orá-

Orátio.

PRetiôsa est, Dómine, in conspéctu tuo mors beatíssimi Joánnis Baptístæ, qui, dum petulántis Príncipis fácinus árguit, justítiam exequéndo proméruit in cárcere decollári: ut qui habêret vigôrem in verbo, non perférret pavôrem ex gládio, cùm sanguis ejus meretríciæ saltatiônis compensatiône taxâtus eò tibi pretiósior esset, quò effúndi pro justítia meruísset. Concède ergo nobis, ut sanguis illîus, qui pro veritâte effûsus est, pro nobis te in supplicatiône adîre non cesset: voxque illa, quæ pro stupri crímine percússit adúlterum regem, pro fidélium populôrum indulgéntiâ te exorâre non cesset. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

℟. Cùm essem clausus in vestíbulum cárceris, factus est sermo Dómini ad me, dicens: Eruens liberâbo te de gládio, P. Quia fidúciam habuísti in me, ego salvâbo te: ℣. Liberâbo te de manu pessimôrum, & éruam te de manu fórtium. P. Quia. ℣. Glória, & honor. P. Quia.

Orátio.

CHriste Dei Fílius, quem Joánnes filium hóminis, & nascéndo præcéssit, & moriéndo præcucúrrit; ánnue nobis précibus tanti vatis, ut justítiam, pro qua ille méruit decollári in cárcere, nos semper retentêmus in ópere: ut, sicut ille eam prædicándo pro veritâte est mórtuus, ita nos eam servándo in veritâte vivâmus. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

IN LAUDIBUS.

Ad Cánticum.

Antíphona. Thronum glóriæ.
Cánticum. Confirmâtum est cor meum. folio 55.

Orátio.

CHriste Dei Fílius, de quo Joánnes, præcúrsor nativitâtis tuæ & mortis exístens, prophetíæ suæ vaticínio testâtus est, quòd te créscere, & illum mínui oportêret, cùm & Dóminus sublimâtus sis Cruce, & fámulus comminûtus sit cápite; da nobis, ut eâ fide, quâ tanta pietâtis mystéria venerâmur, eâ étiam, gáudia pátriæ cœléstis intrêmus. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Ad Benedíctus.

Antíphona. Benedíctio Dómini.
Cánticum. Benedíctus es Dómine Deus patrum. Quære fol. 6.
Sono. Bénedic ánima mea Dóminum.
Lauda. Laudâte Dóminum. Psalmus 148.
Prophetia. Justus si morte. Require fol. 53.

Hymnus.

ALmi Prophétæ progénies pia,
Clarus Parénte, nobílior Patre,
Quem matris alvus cláudere néscius,
Ortus seníli pródiit índice.
Quem virginâlis régia glória
Summi Tonántis nómine pígneris,
Gestâret aulæ nóbilis íntimo
Claustro pudôris fértilis íntegro.
Vox suscitâvit missa puérperam,
Fovítque vatis gáudia párvuli:
Matres pro tanto múnere pígneris,
Mutus locûtus nómine filii est.
Scribéndus hic est, vocis ut áudiat
Nostræ canôrem, díraque víncula
Dissólvat ore largo, prophético,
Verbôrum habens lítteram nóminis.
Vox namque Verbi, vox Sapiéntiæ est:
Major Prophétis, sed minor Angelis,
Qui præparâvit corda fidélium,
Stravítque rectas justítiæ vias.
Assértor, qui non ope régiâ,
Nec morte durâ líquerat trámitem
Veri, ac actus: Non licet, ait, tibi
Uxôrem habêre Fratris adúlteram.
Hinc ira Regis, sævaque fúnera
Saltatiônis múnere véndita:
Mensas Tyránni, & vírginis ébrios
Luxus replêvit sánguine sóbrio.
Hic vítricus dat dona vesánior,
Quàm si venênum pócula tráderet:
Negâre præstat, quam dare, vítrico
Odísse præstat; plus nocet & hic amor.
Glória Patri ætérno Dómino,
Glória Christo regi perpétuo,
Qui dominâtur cum Sancto Spíritu,
Et regnum ejus per omne sæculum.
Amen.

Supplicátio. Orêmus Redemptôrem, ut suprà.

Capítula.

DEus, qui beatíssimum Joánnem multiplícium palmârum flóribus coronásti: dedísti enim ei, ut esset Sanctus ante ortum, Prophêta post ortum, Baptísta in Jordáne, Evangelísta in solitúdine, Martyr morte; da nobis supplícibus servis tuis, ut sicut ille secûtus est vestígia Unigéniti filii tui Dómini Salvatôris, sic nos vias sequâmur Domínici præcursôris: Et, sicut illi donâre di-

dignâtus es, ut pro veritâte morerêtur, sic nobis tríbue, ut in veritâte vivâmus.

Pater noster.

Liberáti à malo. fol. 2.

Lauda. Díligam eum ex toto corde meo. folio CLVI.

Benedíctio. Christus Dóminus, qui beatíssimum. Quære in Vésperis præcedéntibus.

In exeúnte Vésperâ ómnia dicántur, ut in primis Vésperis, excéptis Capítulâ & Benedictiòne.

Capítula.

EDuc, Dómine, de cárcere ánimas nostras; qui beatíssimum Joánnem Herodiáno gládio consecrásti: detur per eum nobis pœniténtiæ óptio, qui pœnitúdinis éxtitit prædicâtor: consérvet in fide pópulos, qui árguit de infidelitâte supérbos: déferat ad te confessiônem humílium, qui redargûtor factus est contemptôrum. Quique núncius éxtitit Verbi, grátiam nobis præroget nunciáti, cùm ad te nunc proclamêmus è terris:

Pater noster.

Liberáti à malo. fol. 2.

Benedíctio.

BEatíssimus Joánnes Baptísta, cujus caput cruénto regi hódiè deséctum inter pócula allâtum est disco, sit pro vobis ómnibus apud Deum intercéssor; ℟. Amen. Idem quoque, qui fratérnum próhibens violâre connúbium, hódiè in cárcere perêgit martyrium, suis vos précibus fáciat incentîva superâre libídinum: ℟. Amen. Ut, sicut idem Dómini præcúrsor factus est mortis, ita vestris intercéssor exístat prævius pro delíctis. ℟. Amen. Per misericórdiam.

DIE XXIX. SEPTEMBRIS.

IN FESTO SANCTI MICHAELIS ARCHANGELI.

Ad Vésperum.

Lauda. Laudavérunt te, Dómine, omnes Angeli tui, & hymnum dixérunt, dum perfíceres fábricam cœli. Tuus est dies, & tua est nox: P. Tu fecísti Solem & Lunam. ℣. Tu confirmásti in virtûte tua mare: contribulásti cápita dracônum super aquas. P. Tu fecísti.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Sono. Allelúia. Judícium datum est Sanctis P. In hora sacrificii vespertíni. Allelúia, allelúia. ℣. Ecce Míchaël unus príncipum priôrum véniet, ut sanctificéntur multi. P. In hora sacrificii.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Antíphona. Thronus tuus Deus inæstimábilis, & glória incomprehensíbilis: cui adstat omnis exércitus Angelôrum cum tremôre; P. Cujus adspéctus aréfacit abyssos, & indignátio facit tabéscere montes. ℣. Dómine Deus noster, quàm admirábile est nomen tuum in univérsa terra! P. Cujus adspéctus. ℣. Glória, & honor. P. Cujus adspéctus.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Allelúia. Spíritus tuus bonus, Deus P. Dedûcat nos in viam rectam. Allelúia, allelúia. ℣. Ad te Dómine levávi ánimam meam: Deus meus in te confido, non erubéscam. P. Dedûcat nos. ℣. Glória, & honor Patri. P. Dedûcat nos.

Hymnus.

O Cœlôrum alme Princeps
Míchaël potíssime,
Summi Regis Christi summus
Portitórque rútilus,
Agius nuncupâtus Míchaël,
Quis, ut Dóminus?
Tu polôrum aulæ basis,
Tu thronôrum civis es:
Dominatiônum arce tu
Virtutúmque præminens;
Principátuum, Potestâtum
Lux corúscans énites.
Chérubim deínde sacro
Tu cluis ignichoro:
Séraphim deínde pollens
Cœtu nixus Augústo:
Arcem vehens Legiônum
Primus ritè Sénior.
Tu quatérno seniôrum
Ordine cursu viges:
Tu bis duo senatôrum
Globo quarto flumen es:
Conditôris throno situs
Ritè missus adstans.
Tu ter terno sacro vultus
Angelôrum órdine,
Mille cénties urbánâ
Legiônum compâge:
Juge carmen Trinitâtis
Cóncrepans ter Agie.
Tu perénnis Dei summi

Vul-

Vultum, pedésque tegis:
Invicem tribúsque illis
Innuens adspéctibus
Uriéli, Gabriéli,
Raphaéli sócius.
Hincque flantes flavos flammis
Bis ternis volátibus,
Scílicet tegéntes summa
Ante mundi exórdia:
Immâne! peráćto fine,
Cuique sunt novíssima.
Tu creâtus, Creatôris
Obsequens officio;
Húmilem prælâtus axem
Non linquis fastígio:
Ille dum réfuga pléćtitur
Insolens in tártaro.
Inde tibi summa virtus
Pollet, vigor ínclyte
Tenebrósis domінári
Turbis dœmoníacis,
Judicâre censor suis
Zábulum cum ángelis.
Tu plebis Judææ salus,
Cœlo missus lator es,
Almo vati jubar ferens
Daniéli oráculo:
Fortem, inquit, te bellâre
Pro fidéli pópulo.
Inde nos quæsumus, alme
Miles viçtor ínclyte:
Exhibe cunćtis renátis
Nunc demùm baptísmate;
Quæ præstábas olim piè
Véteri ænígmati.
Tu rémove tela lapsa,
Sontes iras dæmonum:
Pelle ulcus, arce morbum,
Aufer omne scándalum;
Pax, salus, fidésque fervens
Omnem tegat ánimum.
Ecce cunćti conglobáti
Revolúto témporis
Anno, allelúia Aulæ tuæ
Dedicâtum sólvimus;
Sit ratum ut regi Christo
Tu fave, dum vívimus.
Præbe nobis mente cæcis
Esse mundos córpore,
Ne cadâmus cœno molli
Sáucii libídine;
Quo surgâmus ad salûtem,
Tu cleménter súbleva.
Témpora fave tranquílla,
Auge pacis fœdera;
Ensis urbis nostræ fines
Hostîlis non díssecet:
Labes ullum, plagæ ullum,
Te duce, non trucídent.
Discat sexus, omnis ætas
Cassa mundi línquere:
Verum Christi callem clives
Discâmus concúrrere:
Quo queâmus cœli portam
Tránsitum pòst pétere.
Ultimò die, cùm ille
Resurgéndo fúlserit,
Non reôrum sorte vinćti
Mancipêmur tártaro;
Sed urbáno lucis loco
Deputêmur líbero.
Duplex tunc honor, dum Sanćtis
Digna merces rédditur;
Non indígnis mala nobis
Obligent, quæ géssimus;
Sed nutándi transferâmur
Ex fide sidéribus.
Quo tibi precánti, alme
Míchaël fortíssime,
Hierúsalem gloriósæ
Sint eníxi cármine;
Ut imménso perfruâmur
Ritè lucis lúmine.
Laudem soli Trino fantes
Númini multímodam;
Spíritûs, Patris, & Agni
Mox adépti déxteram,
Gaudeâmus, exultêmus
Affátim per sæcula. Amen.

Supplicátio. Orêmus Redemptôrem, mutáto nómine. fol. CLXXXVII.

Capítula.

Domine Deus Pater omnípotens creâtor ómnium & cónditor elementôrum, qui Michaêlem tuum præférre dignâtus es agmínibus nunciôrum, quorum exhibítio tuo obséquium dat império, nec tali umquam fatigántur officiôrum nómine; sonat ex mystério, & virtus pollet ex mérito; ut cùm sint semper spíritus, dum tamen à te mittúntur, & äëre corporáti Angeli nuncupántur, ut ómnium vísibus visibíliter páreant; quorum incorpórea manet substántia, & cùm locáliter circunscribántur, indefésse tamen Creatôris conspéćtu fruántur; concêde nobis, quæsumus, obténtu hujus Archángeli & ómnium Angelôrum cónsequi véniam delićtôrum: ut, qui in eôrum ho-

nô-

nôre tibi Deo nostro laudem deprómimus, ætérnæ beatitúdinis étiam consequâmur véniam sempitérnam.

Pater noster.

Liberáti à malo. fol. 2.

Benedíctio.

CHristus Dei Fílius únici Patris únicum Verbum, cui sérviunt milítiæ Angelôrum, gloriári vos fáciat de perfectióne óperum bonôrum: ℟. Amen. Et, qui Michaêlem Archángelum sublîmem fecit honôre, vos suo fáciat flagrâre ex amôre: ℟. Amen. Et, qui illum fidéli pópulo cénsuit defensôrem, vestrârum precum illum semper fáciat promptiôrem. ℟. Amen. Per misericórdiam ipsîus.

Lauda. Dóminus de cœlo parâvit sedem suam Allelúia: P. Et regnum ejus ómnium dominábitur. Allelúia. P. Benedícite Dóminum omnes Angeli ejus. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Benedícite Angeli Dómini Dómino: benedícite cœli Dómino. P. Et regnum. ℣. Glória, & honor Patri. P. Benedícite Dóminum.

Orátio.

O! Míchaël princeps exércitûs Angelôrum, veni, quæsumus, ad liberándas ánimas fidélium populôrum: ut & justítiam obtinéndo in bonis semper fructíficent, & injústi ad pœniténtiam convérsi véniam non despérent accípere. Sicque nos ínvicem provocêmus in mélius, ut præmium cónsequi mereâmur ætérnum. ℟. Amen. Per.

In nómine.

Ad Matutînum.

Antíphona. Da nobis lætítiam salutâris. Psalmus 50.

Orátio. Redde nobis, Dómine, lætítiam. folio CLXIII.

Antíphona 1. Vidi Angelum voléntem per médium cœlum, habéntem Evangélium ætérnum, & dicéntem: P. Timête Dóminum Deum nostrum, & date illi glóriam, & honôrem, ℣. Qui statis in domo Dómini, in átriis domûs Dei nostri. P. Timête Dóminum. ℣. Glória, & honor. P. Timête Dóminum.

Orátio. O! Míchaël princeps. Quære in Véspreis præcedéntibus.

Antíphona 2. Ego Jesus mitto Angelum meum, testificári homínibus. P. Ecce vénio citò, & merces mea mecum est, sanâre languóres pópuli mei. ℣. Audîte hæc omnes gentes: áuribus percípite, qui habitâtis orbem. P. Ecce vénio citò. ℣. Glória, & honor. P. Ecce vénio citò.

Orátio.

MItte nobis, Deus clemens, Michaêlem cœléstis milítiæ príncipem, ut nos de manu inimicôrum nostrôrum líberet, & tibi Dómino Deo nostro illæsos præséntet; & ipsum semper in adjutórium habeâmus, quem in tuo múnere sublimâtum agnóscimus: ut ejus suffrágio resisténdo vítiis, floreâmus virtútibus, & depósito piaculôrum elógio conscríptos nos in perpétuum liber vitæ ætérnæ contíneat. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam, Deus noster, &c.

Antíphona 3. Pósiti sunt throni, & antíquus diêrum sedêbit: vestîtum ejus sublîme: P. Et thronus ejus flamma ignis: míllia míllium serviébant ei, & déciès centêna míllia assistébant ei. ℣. Omnes gentes pláudite mánibus: jubilâte Deo in voce exultatiônis. P. Et thronus ejus. ℣. Glória, & honor Patri. P. Et thronus.

Orátio.

DOmine Deus omnípotens, qui Angelos tuos, spíritus facis; & minístros tuos, flammam ignis: accénde in nobis, quæsumus, ignem illum charitâtis tuæ, quem sacri oris allóquio mitténdum dignâtus es pollicéri: & sic in nos árdeat fide & ópere; ut, deséctis vítiis, polôrum cívibus fáciat sociári. ℟. Amen. Per misericórdiam.

℟. Dóminus de Sina véniet: descéndet super montem Pharan, & apparêbit ab oriénte: solus ante illum vadit Angelôrum exércitus, & cum eo sanctôrum míllia. P. Legem in déxtera portans, ut accípiant omnes de doctrína ipsîus: ipse thálamo suo, ut sponsus procédens, cujus benedictióne omnis terra fructíficat. ℣. Exultâvit ut gigas ad curréndam viam, à summo cœlo. P. Legem in déxtera. ℣. Glória, & honor Patri. P. Legem in déxtera.

Orátio.

TUam, clementíssime Pater, súpplices exorâmus cleméntiam, ut hodiérna solémnia, quæ pro beatíssimi Archángeli tui Michaêlis veneratióne suscépimus, ipse tibi comméndes: &, sicut illi corônam sanctæ perfectiónis tribuísti, ita nobis ejus intercessiône ómnium delictôrum véniam & indulgéntiam largiâris. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

IN

IN LAUDIBUS.

Ad Cánticum.

Antíphona. Appáruit de monte Pharam Dóminus, & cum eo sanctórum míllia.
Cánticum, Dóminus de Sina véniet.
Orátio. Veníſſe te Dóminum. Quære folio CLXVII.

Ad Benedíctus.

Antíphona. Benedícimus te, Dómine, qui sedes super Chérubim rex Israël.
Cánticum. Benedíctus es Dómine Deus. fol. 6.
Sono. In conspéctu Angelórum psallam tibi, Dómine Allelúia: ℣. Adorábo ad templum sanctum tuum, & confitébor tibi, Dómine. Allelúia.
Lauda. Laudáte Dóminum de cœlis Allelúia: laudáte eum in excélsis Allelúia. Psalmus 148.
Léctio libri Daniélis Prophétæ. *Capítulo* 10.
℟. Deo grátias.

IN illis diébus: Anno tértio Cyri regis Persárum, verbum revelátum est Daniéli cognoménto Balthásar, & verum verbum, & fortitúdo magna: intellexítque sermónem: intelligéntiâ enim est opus in visióne. In diébus illis ego Dániël lugébam trium hebdomadárum dies, panem desiderábilem non comédi, & caro & vinum non introiérunt in os meum, sed nec unguénto unctus sum; donec compleréntur trium hebdomadárum dies. Die autem vicéssimâ & quartâ mensis primi, eram juxta flúvium magnum, qui est Tigris. Et levávi óculos meos, & vidi: & ecce virum vestítum líneis, & renes ejus accíncti auro obrízo: & lumbi ejus accíncti colóre opham, & corpus ejus quasi crysólithus, & fácies ejus velut spécies fúlguris, & óculi ejus ut lampas ardens: & bráchia ejus, & quæ erant deórsum usque ad pedes, quasi species æris candéntis: & vox sermónum ejus ut vox multitúdinis. Vidi autem ego Dániël solus visiónem: porrò viri, qui erant mecum, non vidérunt: sed terror nímius írruit super eos, & fugiérunt in abscóndito. Ego autem relíctus solus vidi visiónem grandem hanc: & non remánsit in me fortitúdo, sed & spécies mea immutáta est in me, & emárcui, nec hábui quicquam vírium. Et audívi vocem sermónum ejus: & áudiens jacébam consternátus super fáciem meam, vultúsque meus hærébat terræ. Et ecce manus tétigit me, & eréxit me super génua mea, & super artículos mánuum meárum. Et dixit ad me: Dániël vir desideriórum, intéllige verba mea, quæ loquor ad te, & sta in gradu tuo: nunc ergo missus sum ad te. Cùmque dixísset mihi sermónem istum, steti tremens. Et ait ad me: Noli timére Dániël: quia ex die primo, quo posuísti cor tuum ad intelligéndum ut te afflígeres in conspéctu Dómini Dei tui, exaudíta sunt verba tua: & ego veni propter sermónes tuos. Princeps autem regni Persárum réstitit mihi vigínti & uno diébus: & ecce Míchaël unus de princípibus primis venit in adjutórium meum, & ego remánsi ibi juxta regem Persárum: veni ut docérem te, quæ ventúra sunt pópulo tuo in novíssimis diébus, quóniam adhuc visióne índiges. Cùmque loquerétur mihi hujuscémodi verbis, dejéci vultum meum in terra, & tácui. Et ecce quasi similitúdo filii hóminis tétigit lábia mea: & apéruit os meum, & locútus sum, & dixi ad eum qui stabat contra me: Dómine mi, in visióne tua dissolútæ sunt compáges meæ, & nihil in me remánsit vírium. Et quómodo potest servus Dómini mei loqui cum Dómino meo? nihil in me remánsit vírium, sed hálitus meus interclúditur. Rursùm ergo tétigit me quasi vísio hóminis, & confortávit me, & dixit: Noli timére vir desideriórum: pax tibi: confortáre, & esto robústus. Cùmque loquerétur mecum, conválui, & dixi: Lóquere Dómine mi, quia confortásti me. Et ait: Numquid scis quare vénerim ad te? & nunc revértar ut prælier advérsùs príncipem Persárum: cùm enim egréderer, appáruit princeps Græcórum véniens. Verúmtamen annunciábo tibi quod expréssum est in scriptúra veritátis: & nemo est adjútor meus in ómnibus his, nisi Míchaël princeps vester. Capít. 11. Ego autem ab anno primo Daríi Medi stabam ut confortarétur, & roborarétur. Et nunc veritátem annúncio tibi. Capít. 12. In témpore autem illo consúrget Míchaël princeps magnus, qui stat pro filiis pópuli tui: & véniet tempus quale numquam fuit ab eo quo gentes esse cœpérunt usque ad tempus illud. Et in témpore illo salvábitur pópulus tuus, omnis qui invéntus fúerit in libro scriptus. Et multi de his qui dormiérunt in terræ púlvere, evigilábunt: álii in vitam ætérnam; álii oppróbrium ut vídeant semper. Qui autem docti fúerint, fulgébunt quasi splendor firmaménti: & qui ad justítiam

tiam erúdiunt multos, quasi stellæ in perpétuas æternitátes. Tu autem Dániël claude sermônem, & signa librum usque ad tempus statûtum: pertransíbunt plúrimi, & múltiplex erit sciéntia. Et vidi ego Dániël, & ecce quasi duo albi stabant, unus hinc super ripam flúminis, & álius inde ex áltera ripa flúminis. Et dixi viro, qui indûtus erat líneis, qui stabat super aquas flúminis: Usquequò finis horum mirabílium? Et audívi virum, qui indûtus erat líneis, qui stabat super aquas flúminis, cùm levásset déxteram & sinístram suam in cœlum, & jurásset per vivéntem in ætérnum, quia in tempus témporum, & dimídium témporis. Et cùm complêta fúerit dispérsio manus pópuli, complebúntur univérsa hæc. Et ego audívi, & non intelléxi. Et dixi: Dómine mi, quid erit post hæc? Et ait: Vade Dániël, usque ad tempus præfinîtum. Eligéntur, & dealbabúntur, & quasi ignis probabúntur multi: & ímpiè agent ímpii, neque intélligent omnes ímpii, porrò docti intélligent. Et à témpore cùm ablâtum fúerit juge sacrifícium, & pósita fúerit abominátio in desolatiônem, dies mille ducénti nonagínta. Beâtus, qui expéctat, & pérvenit usque ad dies mille trecéntos & trigínta & quinque. Tu autem vade ad præfinîtum: & requiésces, & stabis in sorte tua in fine diêrum. ℟. Amen.

Hymnus.

PRompta cuncta Cathólicæ
Plebs alúmnæ glóriæ,
Vota simul exhibête,
Et crímina pándite;
Ut cunctôrum auctor clemens
Cunctis præstet præstita.
MICHAEL étenim ille
Sublimâtus nómine,
Aulæ cœli conspícuus
Amóri, summi Dei
Princeps Angelôrum factus,
Celsúsque vocábulo.
Cujus nomen ex virtûte,
Et opus ex múnere
Ab Omnipoténtis manu
Obtínuit servándum;
Ut in Deo gloriêtur
Cùm sóciis consórtibus.
Summus Dómini est iste
Magnus factus núncius,
Qui tetrum illum horréndum
Refugúmque ángelum,
Debellándo præcípitem
Demérsit in erêbo.
Iste semper est protéctor,
Et defénsor ómnium:
Ut cunctôrum postulâta
Regi Deo ófferat;
Et ab illo destinâtam
Plebi præstet grátiam.
Magna síquidem est ista
Dei festívitas,
Hujus almi Archángeli
MICHAELIS Núncii;
Quam nos celebrâre opórtet
Susciperêque devótè;
Ut ex ejus impetrátu
Mereâmur ómnium
Obtinêre apud Deum
Véniam peccáminum:
Et beátæ vitæ regno
Pérfrui post tránsitum.
Laus tibi per omne tempus
Trínitas indífferens:
Una Patri, Filióque,
Inclyto Paráclito;
Cujus laus, & potéstas
Per ætérna sæcula. Amen.

Supplicátio. Orêmus Redemptôrem, ut suprà.

Capítula.

O Lux lúminis, splendor inenarrábilis, Christe Deus, sapiéntia, virtus, & glória Patris, qui in hoc mundo vísibus ómnium apparuísti in carne sidus salûtis, & debelláto príncipe tenebrârum, ad súperos remeásti Verbum caro factum; præbe nobis supplícibus tuis in hujus sæculi obscuritâte splendôris tui profusíssimam claritâtem: constítue nobis patrônum vel defensôrem summum Angelum Michaêlem, qui introítum nostrum, exitúmque custódiat, & in déxteræ tuæ partem nos coronatûrus admíttas.

Pater noster.
Liberáti à malo. fol. 2.
Lauda. Dóminus in cœlo.
Benedíctio. Christus Dei Fílius. Quære in Vésperis præcedéntibus.

DIE XXX. SEPTEMBRIS.
IN FESTO SANCTI HIERONYMI PRESBYTERI.

Omnia dicántur unîus Confessôris non Pontíficis. CLXXIII. excépto

Hymno.

CHristus est virtus, Patris sapiéntia
Cunctis, quos replet spirituáli grátiâ,
Ut

Ut possint probè dirígere nórmulam,
Et proximôrum inlustrâre opâca:
Ut dignè queant frui cœléstibus.
Ipsîus dono perflâtus egrégius
Olim hic vates nómine Hierónymus,
Omnibus notus doctrinârum fóntibus,
Cunctos inrígans ex almis dogmátibus;
Ut Sol resplêndet in ortu ignícomus.
Hic procul cuncta sæculi negótia
Percálcans pede, velut spurcíssima
Indecorôsa, respuítque sæcula
Alens ínopum egenâque víscera,
Sibi ætérna adquírens stipéndia.
Sic quoque vitam áppetit monásticam,
Et sese valdè stringit à régula;
Paréntes, domos, emíttens, & pátriam,
Béthlehem ínvenit rura beatíssima,
In qua perêgit consummâta ópera.
Dum esset fervens caléns que ingénio,
Gentiliúmque summo cum stúdio
Pro elegánte lepôre prosático,
Opúsculum ánimo recónderet,
Tali merêtur córrigi oráculo.
Nam ecce morbus invâdit corpúsculum
Jamque reclînis dolôre in léctulo
Ex more quippe fúnerum vulgárium
Obsequiôrum tantum ut spíritum
Rédderet polo, & membra túmulo
Reconderéntur repéntè: sed cóncitò
Alta pénetrans dúcitur in spíritu,
Sístitur nempe Príncipi æthéreo,
Prócul adstábant milliárum légio
Exercitántum illi absque número:
Mox tonans verba feriéndo conquêrit:
Christîque servum mox ut esse cómperit;
Non ita verbis, ut testâtur, ásserit:
Cordis thesáurum judicándo áperit,
Tullianúmque veráciter prótulit.
Vérbera jubet per membra indúcere:
Córpori densa flagélla ingérere:
Própere língua ululáto gémere
Cœpit testári: Si umquam hunc légere
Ausus fúero, te negávi, Dómine.
Tunc Angelôrum adstántium míllia
Súpplici prece flexa orant génua;
Ut illi quæque donarêtur vénia:
Sicque revérsus dissecâta córpora
Cunctis osténdit, ut gesta verácia
Hoc probaréntur; non falsa somnífera,
De quibus sæpe inlúdimur ímproba:
Sicque corréctus à Divína glória
Ambit præcélsa cœléstè Deífica;
Nec sibi afféctat ultrà mundiália.
Tanto doctrínæ fulget ex hinc lúmine;
Tanto corúsco jubar pollet, flóride
Instrúctu ut suo rútilet insplêndidè
Plebs Christi, quæ est redémpta sánguine,
Ipsîus dono réfice nos Agie.
Tu noster splendor, tu nobísque déstina,
Per te claréscit ubîque Ecclésia:
Tu præliátor in fide cathólica,
Aries ingens fortis es in dógmata
Hæreticôrum déstruens macériam.
Te invidôrum inséquitur áctio,
Te criminatôrum stultôrum fáctio,
Tibîque cedit falsa commentátio,
Mínimè valens lúbrica inténtio,
Frívola, quia revértitur in níhilo.
Tibi resístens probâtur hæréticus,
Moxque rejéctus deputâtur ínscius:
Annuens tibi quisquis hic Cathólicus
Nóscitur fore conféstim in áctibus
Idóneus, probus, doctrinísque prófluus.
Tutâre plebem hanc sanctis suffrágiis,
Corda perlústra ex cœlicis donis,
Et solidâta in pacis dogmátibus
Flóreant verbo: fœcúndi in frúctibus
Adsístant cunctis in supérnis sédibus.
Præsta tu, Pater Deus clementíssime,
Unus cum Prole simul cum Sancto
Spíritu; qui cuncta gubérnas império
Júgiter, semper, per ævi spátium,
Per infinîta sæculôrum sæcula. Amen.

FESTA OCTOBRIS.

DIE I.

IN SANCTORUM VERISSIMI,

MAXIMÆ, ET JULIÆ,

Omnia dicántur ut in Commúni plurimôrum Mártyrum, excépto Hymno, qui est iste: Jucúndum nobis hunc diem. fol. CIV.

DIE XVIII. OCTOBRIS.

IN FESTO SANCTI LUCÆ

EVANGELISTÆ.

Ad Vésperum.

Lauda. Confessiônem & decôrem.
Sono. Confitêbor tibi.
Lauda. Confitêbor. Quære folio CLXIX.

Hymnus.

EN Evangelístæ adest
Festum Lucæ, Dómine,

Quem à sæculo sublimásti;
Pauli nam Apóstoli
Médicus sistit cœléstis
Spirítui vel córpori.
Hic dies canéndus dignus
Músicis sic plácidis,
Quem debêmus celebrâre
Intimis fortíssimis;
Ut à Christo eruâmur
Péssimis perículis:
Iste virgo extitísse
Junctus nam cælíbibus
Sine crímine servîvit
Dómino in ómnibus:
Sic à Deo diadêma
Accipit felícius.
Sancto Spíritu instigánte
In Achájæ pártibus
Evangélium descrípsit
Plébibus fidélibus,
Quod dídicit à Paulo
Vel Missum óptimis in mánibus.
Postéaquam namque exarâvit
Actus Apostólicos;
Nam in civitáte Romæ
Ad docéndos pópulos
Per quem & perfêcit almos
Plácidos Cathólicos.
Hic civis Antiochênus
Lucas arte Médicus;
Rursùs & alúmnus Doctor
Gregis ; nam sermónibus
Atris dedit sospitâtem
Membris & spirítibus.
Septémdenis annis vixit,
Bis duo in árida,
Sancto Spiritûque plenus
Obiit & in Bithynia;
Post implêta Christi jussa
Póssidet cœléstia.
Unde te precâmur , Christe
Auctor fidelíssime;
Ut per ejus impetrâtum
Careâmus crímine;
Et per illum te fruâmur
Firmâ beatitúdine.
Sit per ejus intervéntum
Vera infidélium fides,
Fideíque firma véritas
Credéntium pólleat,
Nihil mali arbitrántes
In suôrum córdibus.
Sit terræ suæ pax,
Móribus tempéries;
Duplicéntur agri messes
Centum quoque sépties;
Sit Cathólicis defúnctis
Sempitérna glória. Amen.

Supplicátio. Orêmus , mutáto nómine. folio CLXXXVII.

Capítula.

Beâtum satis , Dómine , Confessôrem tuum Lucam Evangelístam esse fecísti : qui in toto corde suo tibi conféssus in concílio Justôrum & congregatiône probâtur esse conspícuus: Da ergo nobis méritis ejus; ut confessiône símplici oris mundáti à crímine , Sanctôrum mereâmur & congregatióni cœlésti interésse.

Pater noster.

Liberáti à malo. fol. 2.

Benedíctio.

Dominus Jesus Christus, qui est Confessôrum remunerátio , confessôris sui Lucæ Evangelístæ suffrágio vos sanctæ confessiônis muníficet dono : ℟. Amen. Detque vobis se confiténdi votum , qui eîdem confessiônis cóntulit præmium ; ℟. Amen. Ut tanti confessôris sui Lucæ Evangelístæ veráciter imitándo exémplum , ad cœléste mereâmur pervenîre promíssum. ℟. Amen. Per.

Lauda. Germinábunt. fol. CLXX.

Orátio.

Deus , qui confessôrem tuum Lucam Evangelístam in sæcula sæculôrum gaudêre & exultâre fecísti ; ut tibi soli sine fine psallens laudis déferat hymnum, cujus ex confessiône méruit obtinêre electôrum consórtium : te devótis córdibus póscimus, ut méritis ejus vita nostra reflóreat , & à malis áctibus emendâta nitéscat : ut, qui jam meréntur pro crimínibus pœnam, pro confessióne & cultu fidei Christiánæ futûram mereántur pervenîre ad glóriam. ℟. Amen. Per.

Ad Matutînum.

Antíphona. Lábia mea. Psalmus 50.
Orátio. Laudet te, Dómine. fol. CLXX.
Antíphona. Caro mea. fol. CLXX.
Orátio. Deus , qui confessôrem, hîc suprà.
Antíphona 2. Fácies tua tamquam aqua munda illuminábitur ; P. Vultus autem tuus sicut lúcifer oriêtur à meridiána parte: germinábit tibi vita. ℣. Per diem Sol non uret te : neque Luna per noctem. P. Vultus. ℣. Glória , & honor. P. Vultus.

Orá-

Orátio.

DEus Dei Fílius, quem Lucas Evangelísta Antístes toto corde conféssus, nomen tuum honorificándo perdúctus est ad corônam; da in ore nostro confessiônem, quæ expúrget à crímine: ut, quicquid in tuæ laudis honôre deprómimus, in lucro prodésse ætérni múneris sentiâmus. ℟. Amen. Per.

Antíphona 3. Custodísti corpus meum ab omni pollutiône. P. Odor tuus, Dómine, concupiscéntias in me excitâvit ætérnas. ℣. Notas mihi fecísti vias vitæ, adimplêbis me lætítiâ cum vultu tuo: delectatiónes in déxtera tua usque in finem. P. Odor tuus. ℣. Glória, & honor. P. Odor tuus.

Orátio.

DEus, qui beatíssimi Lucæ Evangelístæ confessiônem accéptans, ita ómnia verba oris ejus pleníssima exaudísti, ut partícipem efficeres regni tui, quo in conspéctu Angelôrum psálleret tibi; áccipe nunc per eum confessiônis nostræ votum, qui illum perduxísti ad præmium: &, qui illum confessôrem voluísti esse beâtum, nos post lapsus, quibus in hoc mundo decídimus, ad ætérnam coronándos pértrahas Pátriam. ℟. Amen. Per.

Responsórium. Iste homo. fol. CLXXVI.

Orátio.

MIrábilis in Sanctis tuis Dómine virtûtum, exáudi súpplices tuos; & peccatóribus nobis beatíssimi confessôris tui Lucæ Evangelístæ patrocínia largîre, & charitâtis perpétuæ ubertâtem attríbue: Illéque corônam virtûtis ut méruit; & nos ejus suffrágiis, te donánte, véniam críminum & pacem perpétuæ charitâtis cónsequi mereâmur. ℟. Amen. Per.

IN LAUDIBUS.

Ad Cánticum.

Antíphona. Confitêbor tibi.
Cánticum. Confitêbor.

Ad Benedíctus.

Antíphona. Benedíctio.
Cánticum. Benedíctus es.
Sono. In conspéctu.
Lauda. Laudâte. Psalmus 148.
Prophetîa. Hæc dicit Dóminus. fol. CLXXII.
Hymnus. En Evangelístæ adest.
Supplicátio. Orêmus. In Vésperis præcedéntibus.

Capítula.

DEus, quem fidélium línguæ confiténdo conláudant, & confessôrum devótio copiósè exáltat; præbe nobis obténtu confessôris tui Lucæ Evangelístæ obtinêre quæ póscimus, & evádere quæ timêmus: Deus enim noster es tu, & confitébimur tibi; te quoque Deum in nostris córdibus exaltêmus devóti. Fac nos ergo tibi indesinénter & ópere simul & verbo hærêre, qui nos fecísti veritâtem fidei Christiánæ cognóscere:

Pater noster.
Liberáti à malo. fol. 2.
Lauda. Germinábunt.
Benedíctio. Dóminus Jesus Christus. In Vésperis præcedéntibus.

DIE XIX. OCTOBRIS.

IN FESTO SANCTORUM FAUSTI, JANUARII, ET MARTIALIS MARTYRUM.

Ad Vésperum.

Lauda. Exórtum. fol. CLXII.

Sono. Dum succenderêtur fornax, præparáti sunt Ananías, Azarías, & Misaël ad comburéndum: & ingréssi in ignem sic satiabántur ardôre flammæ: Angelus enim Dei stetit in médio, vento roris flante: intellígite, argúite. ℣. Tunc púeri lætántes canébant: P. Deus omnípotens terríbilis metuéndus in sæculum. Amen. Allelúia. ℣. Tres púeri jussu regis in fornâcem missi sunt: non veréntes flammas ignis tamquàm ex uno ore canébant: P. Deus omnípotens.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Antíphona. Ut aurum igni probáti sunt sancti, P. Et quasi hóstia holocáusti, accépti sunt in conspéctu Dei sui. ℣. Justi verò hereditâte possidébunt terram: & inhabitábunt in sæculum sæculi super eam. P. Et quasi. ℣. Glória, & honor. P. Et quasi.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Colúmnam ignis ducem habuérunt itíneris Allelúia, P. Per quam osténdit Deus lucem eis Allelúia, allelúia. ℣. Misit verbum

bum suum, & sanâvit eos: & erípuit eos de intéritu eôrum. P. Per quam. ℣. Glória, & honor. P. Per quam.

Hymnus.

Gaudet catérva nóbilis
Dei replêta grátiâ:
Trium sanctôrum Mártyrum
Præclâra est solémnitas.
Templum Beâta Trínitas
Perénne cóndidit sibi;
Ex quo novum deprómitur
Dulcissimúmque cánticum.
Hi tres viri concórditer
Ad passiônem véniunt:
In Trinitâtis nómine
Hostem vicérunt péssimum.
FAUSTUS benígnus primus est,
Affâtur: Hujus témporis
Condígna non est pássio,
Fratres, futûram ad glóriam.
Beâtus JANUARIUS,
Apérta, inquit, jánua
Est nobis, jam gáudio
Cœlo fruâmur óptimo.
En MARTIALIS pérvehit
Ascénsus almis ómnibus
Sanctis Dei ad glóriam
Gaudet lætus consórtio.
Tunc Martiâlis orsus est:
Propter ætérnam glóriam
Debêmus témnere idôla,
Et Júdicis sævítiam.
Mox Præses cœpit frémere.
Dentes, nares, aurículæ
Labra, sed supercília
Sanctis jussit abscíndere.
Inquiunt almi Mártyres:
Judex iníque & péssime,
Servos Dei cur áfficis?
Cur falsos deos súscipis?
Furôre tunc Tyránnus
Accénsus; inquit: Míttite
In igne istos; mónita
Qui nostra audent témnere.
Judex inîque & péssime,
Servos Dei cur áfficis?
Cur vana profánus colis
Deósque falsos súscipis?
Intrant beáti Mártyres
Læti camînum; cóncinunt
Hymnum Deo, & cánticum
Novum piis concéntibus.
Abjéctâ carnis sárcinâ,
Mittunt in Astris spíritum;
Christum vident, quem díligunt,
Sancti Dei cum Angelis.
Orâte, Sancti, ad Deum;
Repéllat citò ut mala,
Et cónferat nobis bona,
Donétque pacem cóngruam.
Precâmur, almi Mártyres,
Per Unum & Trinum Deum;
Dirum ut jugum ócius,
Quod sustinêmus, áuferat.
Clemens Deus propítius
Solátium vivéntibus,
Et mórtuis fidélibus
Loca amœna cónferat.
Præsta, Pater piíssime,
Patrîque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum. Amen.

Supplicátio. Orêmus, mutátis nomínibus, fol. CLXXXVII.

Capítula.

Christe Dei Fílius Sanctôrum glória & vera Mártyrum beatitûdo remuneratióque sempitérna; fidélium tuôrum alácriter ad memóriam Mártyrum tuôrum concurréntium súscipe vota, á pressúris rélevа; & à totîus vitæ incómmodis atque ærúmnis, quibus plebs tua afflígitur, benígnus suspénde flagélla. Et, qui olim tribus in camíno pósitis mediâtor exístens, ne combureréntur, visíbilem extinxísti flammam; nunc interveniéntibus Sanctis tuis exuréntium nos extíngue incéndia. Faustus précibus suis fáveat míseris & oppréssis: Januárius ducâtor egrégius apériat nobis jánuam viæ cœléstis: Martiâlis obtíneat méritis, quicquid plebs alúmna mente devótâ sibi fieri exóptat pro delíctis: ut utrorúmque salváti suffrágio, & præsénti careâmus ærúmnâ, & pòst, cælibes efféćti, ætérnam perducâmur ad pátriam.

Pater noster.

Liberáti à malo. fol. 2.

Benedíctio.

Trinitâtis almæ ineffábile mystérium árceat à vobis inlátæ cladis dispéndium. ℟. Amen. Faustus ardéntia vota vestra in conspéctu Dómini déferat, vestrísque desidériis sit óptimus suffragâtor. ℟. Amen. Januárius holocáusti vestri suscípiat libámina, & suis précibus ab omni críminum vos abstérgat labe: ℟. Amen. Martiâlis quoque vestra suspíria Spirítui comméndet, & medêlam, quam ab eo expóscitis, quantócius

ciùs ímpetret. ℟. Amen. Per misericórdiam.
Lauda. Gáudium sempitérnum. f. CLXVIII.

Orátio.

LÆtífica, Dómine, pópulum tuum in hac celebritâte beatissimôrum Fausti, Januárii, & Martiâlis: ut, qui de nostris peccátis contristâmur, eôrum oratiónibus consolêmur. ℟. Amen. Per.

Ad Matutînum.

Antíphona. Da nobis. Psalmus 50.
Orátio. Redde nobis. Quære fol. CLXIII.
Antíphona 1. Sanctis tuis, Dómine. folio CLXVI.

Orátio.

MAgna est, Dómine, Sanctis tuis lux; dum te in nocte hujus sæculi ignem ardéntem colúmnam habêre meréntur, quâ & illuminántur quid fáciant, & adjuvántur, ut intelléċta perfíciant. Præsta ergo nobis obténtu Mártyrum tuôrum; ut, in lúminis tui ducátu tenebrôsum sæculi iter agéntes, ad æthéreas mansiónes perveniâmus felíces. ℟. Amen. Per.
Antíphona 2. Quanta malignâtus. f. CLXVI.
Orátio. Lætífica, Dómine, ut suprà in Vésperis.
Antíphona 3. Sancti tui. fol. CLXVI.

Orátio.

DOmine Jesu Christe, cujus poténtiâ Sancti Mártyres tui rotántem ignis ímpetum extinxérunt, & justítiam operáti sunt: peccatóribus nobis favôrem tuæ pietâtis imperti: ut per fidem, quâ Sancti vicérunt regna, peccatóres cœléstem mereâmur obtinêre corônam. ℟. Amen. Per.
Responsórium. Hæc dicit Dóminus. folio CLXXXIX.

Orátio.

DOmine Jesu Christe, qui Sanctos tuos in médio ignis flammæ coronándos adsûmis, quos víriliter per te certántes martyrium peregísse cognóscis; érue vitam nostram à camíno facínorum, & vísita nos conlatiónibus gratiârum; ut cum his tribus Martyribus mereâmur habêre in cœléstibus partem, quibus non passiône sed fide dignóscimur consórtes exístere. ℟. Amen. Per.
Antíphona. Ananîa, Azarîa, & Mísaël, servi Dei excélsi, P. Magnus est Dóminus, qui de igne liberâvit vos. ℣. Confitémini Dómino, & invocâte nomen ejus: annunciâte inter gentes ópera ejus. P. Magnus. ℣. Glória, & honor. P. Magnus.

Orátio.

ANanîa, Azarîa, & Mísaël, tres illi púeri Babylónico igne probáti magnam spem istis, Dómine, Martyribus præbuérunt, quibus exémplum præbuit eôrum veneránda victória. Illis quidem ignis aufûgit, ne moreréntur; in istis admíssus est, ut coronaréntur: dum & in illis ne dum témpore passiônis apto pœnâlis ignis non pótuit córpora sacrâta contíngere; & in istis, témpore accépto, quo Christo moriénte via paradísi apérta consísteret, adplícita igni tunc córpora extíngueret, quando jam Beátis apérta paradísi jánua esset. Benedícimus ergo te Deum, qui & illos liberásti à flammis: qui & pro liberándis illis ignes adspárgis; & pro adsuméndis istis ignes admíttis. Da ergo nobis utrorúmque exémplis atque suffrágiis, ut sic liberêmur à vitiôrum carnálium igne; ut ignis eloquiôrum tuôrum concremáti dulcédine ad te mereâmur pervenîre in pace. ℟. Amen. Per.
Antíphona. Tres púeri. fol. CC.

Orátio.

ECce, ad instar trium illôrum Puerôrum, hi quoque Mártyres tui in igne sæculi pósiti, & in camíno pro tuo nómine constitúti símili te, Dómine, devotiônis more conláudant; & illi quidem, timéntes te Dóminum, cánticum tibi cóncinunt glóriæ, qui erúeras eos de médio ardéntis flammæ: hi verò, non ut ab igne non contingántur, concinéntes laudis ófferunt preces; sed ut ad te per ignis supplícia coronéntur, hymnum tibi déferunt consciéntiæ libertâte: Da ergo nobis, ut cursum vitæ nostræ in pace ducéntes, & ab ardóribus libídinum líberi, & à futúris mereâmur supplíciis liberári. ℟. Amen. Per.
Antíphona. Ignem. fol. CCI.

Orátio.

IGnis, qui Sanctis tuis, Dómine, à persequéntibus non solùm minâtus sed & præparâtus est ad comburéndum, mirábile illis ádtulit vincéndi compéndium: dum ipsa accelerátio pœnæ citâtim eos dírigit ad consummatiônem victóriæ; & per hoc, quòd citò flammis adústi sunt, per hoc quantóciùs gradum corónæ scándere promeréntur: Quæsumus ergo, ut méritis Mártyrum tuôrum futûrus ille ignis impiôrum cruciátibus præparâtus in nullo nos adtíngere áudeat, sed Dei-

Deitâtis tuæ ex illo poténtiâ liberáti sceptrum mereâmur cœléstis percípere regni. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Responsórium. Probásti nos, Deus. folio CCII.

Orátio.

DEus, qui probatióne sólitâ pietâtis probári sanctos tuos voluísti Faustum, Januárium, Martiâlem in terris: nec plùs eos tentári permítteres, quàm, quod in eis donum toleràntiæ adésse conlâtum tuo múnere, pérspicis; érue nos ab omni tentatióne, ne nostram possit obrúere mentem: ut plácito tibi famulátu fidéliter serviéntes, sic nos tentári permíttas, ut tentátio ipsa non nos in confusióne erróris, sed valéntèr in ampléxum adstríngat veritâtis. ℟. Amen. Per misericórdiam.

IN LAUDIBUS.

Ad Cánticum.

Antíphona. Diligéntes te, Dómine.
Cánticum. Qui spontè obtulístis. fol. CLXIII.

Ad Benedíctus.

Antíphona. Tres púeri jussu regis. folio CCIII.
Cánticum. Benedíctus es Dómine.
Sono. Dum succenderêtur. Quære in Vésperis præcedéntibus.
Lauda. Laudâte Dóminum. Psalmus 148.
Prophetîa. Passi sunt. fol. CCIII.
Hymnus. Mysticum melos persólvat. folio CIV.
Supplicátio. Orêmus, ut suprà.

Capítula.

DEus lumen ætérnum, lucérna inextinguíbilis, & lux veritâtis, qui beatíssimos mártyres tuos Faustum, Januárium, Martiâlem ita inradiâre dignâtus es, ut sæviéntium impiórum minas nullómodò formidárent; sed ad te unum & verum Deum, qui eos ante sæcula prædestinâre dignâtus es, pótiùs properárent: Concède nobis indígnis & peccatóribus fámulis tuis; ut, quorum festa álacres ovantésque venerâmur, eórum consórtium cónsequi mereâmur.

Pater noster.

Liberáti à malo. fol. 2.
Lauda. Colúmnam ignis. fol. CXCIX.
Benedíctio, ut suprà in Vésperis.

In exeúnte Véspera ómnia dicántur, ut in primis Vésperis, excéptis Capítulâ, Benedictióne, & Lauda.

Capítula.

DEus, qui ad suppleméntum legis & Prophetârum únicum tuum Dóminum nostrum Jesum Christum in hujus sæculi Véspera destinâre dignâtus es, ut ambulántibus in ténebris & in umbra mortis tuæ lucis ætérnæ iter osténderet, & perpétuæ mortis ténebras aperîret; præsta nobis, ut in hac festivitâte sanctórum tuórum Fausti, Januárii, & Martiâlis ita eórum intercéssu gressus nostri firmi permáneant, ut à tuis sémitis non recédant.

Pater noster.

Liberáti à malo. fol. 2.

Benedíctio.

OBténtu mártyrum suórum Fausti, Januárii, & Martiâlis benedíctio Dómini vos comitêtur in terris, quæ illos próvehit ad cœlos: ℟. Amen. Trínitas sancta, quæ in illis fuit usque in finem, vobíscum permáneat in ætérnum; ℟. Amen. Ut, sicut illi per justítiam certáti sunt usque ad mortem, ita vos eórum sequéndo vestígia líberi properêtis ad cœléstia regna. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Lauda. Gáudium sempitérnum. f. CLXVIII.
Orátio. Lætífica, Dómine, ut in primis Vésperis.

DIE XXI. OCTOBRIS.

IN FESTIVITATE SANCTORUM COSMÆ ET DAMIANI MARTYRUM.

Ad Vésperum.

Lauda. Exórtum est.
Sono. Justórum ánimæ. fol. CLXII.
Antíphona. Dabo sanctis meis regnum in Hierúsalem: lignum enim vitæ in odórem unguénti: P. Et non laborábunt, neque fatigabúntur. ℣. Qui confídunt in Dómino, sicut mons Sion: non commovebúntur in ætérnum, qui hábitant in Hierúsalem. P. Et non. ℣. Glória, & honor. P. Et non.
Lauda. Respéxit eos. fol. CLXV.

Hymnus.

PLebs Deo dicâta, pollens
Et catérva múltiplex,
Cœtus, & convéntus omnis,
Temtus orbis ámbitu

Sán-

Sánguinis, quos mundat unda,
Singulâris víctimæ.
Aurium claros meâtus,
Et profúnda péctoris,
Cordis íntima, simúlque
Mentis alta pándite:
Res pia narrâtur: omnes
Hûc venîte præpetes.
En novâ processiône
Prósilit miráculum,
Dum medéllæ substat ordo
Plenus omni múnere;
Nam vigent Cosmas, & alter
Damiânus ínclyti.
Ore, tactu, posse, jussu,
Cum medéndi grátia,
Igne ferri, igne verbi
Cuncta siccant mórbida:
Arte libri, arte cœli
Tota curant lánguida.
Quicquid illis esse substat
Ad salûtem, próficit:
Una virtus format ipsa:
Quæque sunt vitália,
Dum viget totum, quod ore,
Quod manu detérminant.
Ossa, nervi, vel medúlla,
Sanguis, artus, víscera,
Spíritus, & omne pectus
Anxiôsum tædiis:
Tot à Sanctis ferre plenam
Sic medéllam póstulant;
Ut ruat Dæmon, & horror,
Languor, ulcus décidat,
Grátia culpam sequâtur,
Et scelus cleméntia:
Sit malis omnínò finis
Et bonis ætérnitas.
Laus tibi per omne tempus,
Trínitas indífferens,
Laus, honor, virtúsque summa,
Singulâris glória,
Quæ Deum te sæculôrum
Pérmanet in sæcula. Amen.

Supplicátio. Orêmus, mutáto nómine. folio. CLXXXVII.

Capítula.

DEus medicîna languéntium, sánitas infirmôrum, curâtor córporum, sanâtor próvidus animârum, qui beatíssimos viros Cosmam & Damiânum géminâ medéndi arte fecísti esse indústrios: quò & verbo & ópere humánis languóribus subveníre nt: qui curatóres & animârum & córporum eôdem génere medéndi gémino extitíssent: dum & signis utráque curant, & in utrorúmque artifício mánuum mirábiles extant: dum & mundiáli arte corpóribus, & cœlésti medéntur medicámine animâbus: Te quæsumus, te rogâmus; ut eísdem patrocinántibus, vulnéribus nostris próvidam medéndi curam impértias; intérnas externásque passiónes remóveas: quò sanátis córdibus atque corpóribus, dum in hac peregrinatiône beneplácitam tibi persólvimus servitûtem, consummátæ salûtis mereâmur pervenîre ad réquiem.

Pater noster.

Liberáti à malo. fol. 2.

Benedíctio.

CHristus Dóminus, qui sanctos suos Cosmam & Damiânum gloriósâ medéndi arte fecit esse conspícuos, à cunctis vos languóribus efficiat aliénos: ℟. Amen. Et, quos vóluit infirmitátibus curatiónes impéndere, per eôrum preces sanitâtum præroget ubertâtem; ℟. Amen. Ut eôrum curatiône atque suffrágio latens paténsque in vobis peccatôrum languor effúgiat, quibus à Deo curándi potéstas concéssa est manifésta. ℟. Amen. Per.

Lauda. Gáudium sempitérnum. f. CLXVIII.

Orátio.

DEus, qui sanctis tuis Cosmæ & Damiáno géminas contulísti ante mortem corónas, dando illis & in medéndi arte afféctum & victóriam per supplícium: te rogâmus & pétimus, ut ánimæ atque córpori nostro horum intervéntu salûtem impértias; & vita nostra incentivôrum cáreat morbo; & desideriôrum concréscat spirituálibus documéntis. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Ad Matutînum.

Antíphona. Da nobis lætítiam. Psalmus 50.
Orátio. Redde nobis. fol. CLXIII.
Antíphona 1. Palmæ fuérunt. fol. CLXVIII.

Orátio.

MIrábilem te in sanctis tuis Cosmâ & Damiáno Dóminum Deum virtûtum plúrimùm deprecâmur; ut des nobis ad advérsa expelléndа virtûtem, qui Sanctis tuis tribuísti ad promerénda cœléstia dignitâtem: fortitúdinem quoque plebi tuæ, quæsumus, ut iísdem suffragántibus largiâris, quos tuæ amicítiæ sociâre ingénitâ bonitâte dignâris. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 2. Justi, quorum ópera multa re-

repósita, ℟. Apud te, Dómine, ex própriis opéribus mercêdem recípiunt. ℣. Justi verò hereditâte possidébunt terram, & inhabitábunt in sæculum sæculi super eam. ℟. Apud te. ℣. Glória, & honor. ℟. Apud te.

Orátio.

Deus sanâtor noster & médicus sempitérne, qui Cosmam & Damiànum incoacússos fide, insuperábiles in virtûte fecísti, ut per suscépta vúlnera vulnéribus medearéntur humánis, qui ante passiônem ex terréno medicámine salûtis operárii essent in pópulis; hos, quæsumus, nostris infirmitátibus & custódes & médicos députa: per hos sanéntur infírma: per eos adquirâtur ánimæ medicîna. ℟. Amen.

Antíphona 3. Sanctôrum ossa germinábunt de loco suo, & nómina eôrum, sicut lília munda, floruérunt. ℣. O Dómine, salvos nos fac: ò Dómine, bona próspera. ℟. Et nómina eôrum. ℣. Glória, & honor. ℟. Et nómina.

Orátio. Deus, qui, ut suprà in Vésperis. ℟. Sancti, qui per fidem vicérunt regna, operáti sunt justítiam, adépti sunt repromissiónes, extinxérunt ímpetum ignis, fugavérunt áciem gládii: ℟. Fortes facti sunt in bello: ℣. Obduravérunt ora leônum, convaluérunt de infirmitâte. ℟. Fortes. ℣. Glória, & honor. ℟. Fortes.

Orátio.

Deus, in cujus conspéctu facta est commemorátio mártyrum tuôrum Cosmæ & Damiáni, qui pro te nervis cæsi, marínis flúctibus déditi, flammis injécti, equúleo impósiti, Cruci affixi, & invícti per passiônem triumphatóres extitérunt per mortem: te votis supplícibus implorâmus, ut in hoc die passiònis eôrum sit pópulo fidéli spirituâlis lætítia, & gáudia tribuántur ætérna. ℟. Amen.

IN LAUDIBUS.

Ad Cánticum.

Antíphona. Omnes Sancti.
Cánticum. Dóminus de Sina. fol. CLXVI.

Ad Benedíctus.

Antíphona. Sancti & húmiles.
Cánticum. Benedíctus es, Dómine.
Sono. Via justôrum.
Lauda. Laudâte Dóminum. fol. CLXVII. Psalmus 148.

Léctio libri Esaíæ Prophétæ. *Capítulo* 61. ℟. Deo grátias.

Hæc dicit Dóminus: Vos omnes sancti Dei vocabímini: & minístri Dómini Dei nostri, dicêtur vobis: Fortitúdinem géntium comedêtis, & in glória eôrum superbiêtis. Pro confusiône vestra dúplici & róbore laudábunt partem eôrum: propter hoc in terra suâ duplícia possidébunt, lætítia sempitérna erit eis. Quia ego Dóminus díligens judícium, & ódio habens rapînam in holocáustum: & dabo opus eôrum in veritâte, & fœdus perpétuum fériam cum eis. Et sciêtur in géntibus semen eôrum, & germen eôrum in médio populôrum: omnes, qui víderint eos, cognóscent illos, quia isti sunt semen, cui benedíxit Dóminus. ℟. Amen.

Hymnus. Plebs Deo.
Supplicátio. Orêmus Redemptôrem.
Capítula. Deus medicîna.
Lauda. Gáudium.
Benedíctio. Christus Dóminus, qui. In primis Vésperis.

DIE XXIII. OCTOBRIS.

IN FESTO SANCTORUM SERVANDI ET GERMANI.

Ad Vésperum.

Lauda. Exórtum est. fol. CLXII.
Sono. Gaudête, justi. fol. CLXV.
Antíphona. Magnum odôrem dedérunt Sancti: flores apparuérunt in terra nostra. ℟. Lætâta est Hierúsalem, & exultavérunt civitátes Judæ. ℣. Dómine, in lúmine vultûs tui ambulábunt, & in nómine tuo exultábunt totâ die, & in tua justítia exaltabúntur. ℟. Lætâta est. ℣. Glória, & honor Patri. ℟. Lætâta est.

Dóminus sit semper. ℟. Et cum.
Antíphona. Beáti, & multo honôre digni, quorum pórtio Deus est, ℟. Quibus à princípio præparâtum est regnum; ℟. Horúmque ánimæ in manu Dei sunt. ℣. Clamavérunt justi, & Dóminus exaudìvit eos: & ex ómnibus tribulatiónibus eôrum liberâvit eos. ℟. Horúmque. ℣. Glória, & honor. ℟. Horúmque.

Dóminus sit semper. ℟. Et cum.
Lauda. Sanctis præparâtum est ab Altíssimo re-

regnum: ipse pascit eos. ℟. Et dedit eis montem germinántem rosas & lília. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Qui confidunt in Dómino, sicut mons Sion: non commovébitur in ætérnum, qui hábitat in Hierúsalem. ℟. Et dedit. ℣. Glória, & honor. ℟. Et dedit eis.

Hymnus.

CHristus verus rex Sanctôrum,
Et sacrâtor Mártyrum,
Tu es véritas & via,
Vitâque credéntium;
Tu optántibus das votum
Et Beátis brabîum.

Tibi laudum vota pandit
Cuncta chors fidélium;
Qui Servándo & Germáno
Robur mox exímium
Concessísti, ut víncerent
Dimicándo Zábulum.

Præses namque mundiâlis
Ire ad Aram præcipit:
Idólis litâre vanis,
Fortes Christi mílites;
Noxiúmque hostiârum
Immolári sánguine.

Illi pœnas expectábant
Christi amôre intérriti:
Dulce tunc illis cremári,
Dulce ferrum pérpeti,
Validísque offerénda
Córpora supplíciis.

Nos Christum nempe faténtes
Execrâmus idôla;
Et cœléstem adorántes
Témnimus terréstria:
Absit, ut ritu propháno
Inclinêmus córpora.

Hæc loquéntes obruúntur
Mille pœnis Mártyres:
Néxibus manus utrásque
Flexus invólvit rigor:
Et calybs adtrîta colla
Duris ambit círculis.

Nóbilis per vulnus amplum
Porta justis pánditur:
Quosque Christus candidátis
Adgregat cohórtibus:
Miscet choris Angelôrum,
Et corônat præmiis.

State nunc, hymnístæ cuncti
Voce, votis, múnere;
Atque in laudem Sanctôrum
Vox cunctôrum ínsonet:
Hic dies & festa nobis,
Sit sacràtum gáudium.

Glória Deo parénti
In excélsis résonet:
Glóriam canâmus Christo,
Atque Sancto Spirítui;
Cui laus & potéstas
Per ætérna sæcula. Amen.

Supplicátio. Orêmus. ut suprà.

Capítula.

IN hac tuôrum mártyrum Servándi & Germáni, Christe Deus, passiônis die lætántes, véniam de nostris dare flagitâmus offénsis; poscéntes, ut, qui eôrum gládii animadversiône non terruísti constántiam, nostra eísdem interveniéntibus & ábluas crímina, & suscípias postulâta.

Pater noster.

Liberáti à malo. fol. 2.

Benedíctio.

SErvándi prece Christus Dóminus in sui vos nóminis timôre consérvet, & Germáni obténtu germinâre vos fáciat sémine multiplicáto justítiæ; ℟. Amen. Horum quoque instruménto floreâtis páriter & suffrágiis, qui divísi córpore indivísâ fruúntur præséntiâ veritâtis; ℟. Amen. Ut ad instar eôrum amabíliter vestris divînum suscipiâtis cervícibus jugum, sicut illi suo pro Dómino meruérunt suscípere gládium. ℟. Amen. Per.

Lauda. Accípite jocunditâtem glóriæ vestræ, Allelúia, ℟. Grátias agéntes Deo, qui vos ad cœléstia regna vocâvit. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Venîte filii, audite me: timôrem Dómini docêbo vos. ℟. Grátias agéntes. ℣. Glória, & honor. ℟. Grátias.

Orátio.

DEus, qui sanctis tuis Servándo & Germáno tantam grátiam in passiône dedísti, ut insígniter apértum fidei víncerent hostem, qui primùm spirituálitèr in se bella sui córporis devicíssent; præbe nobis auxílium de tua pietâte firmíssimum, quo muníti atque præcíncti & rebellántem spirítui carnem valeâmus compéscere, & nos ipsos intrépidos studeâmus bellis spirituálibus præparâre. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Ad Matutînum.

Antíphona. Da nobis. Psalmus 50.
Orátio. Redde nobis. fol. CLXIII.
Antíphona. Sancti tui, Dómine, mirábile consecúti sunt iter, deserviéntes præcéptis tuis, ut inveniréntur inlæsi in aqua válida. ℟.

P. Terra appáruit árida, & in mari rubro via sine impediménto. ℣. Confiteántur Dómino misericórdiæ ejus: & mirabília ejus filiis hóminum. P. Terra. ℣. Glória, & honor. P. Terra.

Orátio. Deus, qui sanctis tuis Servándo, ut suprà.

Antíphona. Dedit eis Dóminus poténtiam regni advérsùs eos, qui persequebántur illos; P. Et fuit illis in velaménto diéi, & in luce stellârum totâ nocte: ℣. Misit verbum suum, & sanâvit eos: & erípuit eos de intéritu eôrum. P. Et fuit. ℣. Glória, & honor Patri. P. Et fuit.

Orátio.

DEi Fílius Christe, qui méliùs contritiône cordis, quàm múnerum oblatiône placâris; réspice, Deus, ad preces servôrum tuôrum, ut in hac die, quo prædícti Mártyres pro te vibrántis gládii mucrône deséćti sunt, utrobîque à te cóngrua remédia nobis flagitántibus largiántur. ℟. Amen.

Antíphona. Venîte ad me, omnes Sancti mei, dicit Dóminus: vindemiâte fructum labôrum vestrôrum germen justítiæ; P. Cujus odor est magnus, sicut odor liliôrum & rosârum in témpore suo. ℣. Venîte filii, audîte me: timôrem Dómini docêbo vos. P. Cujus. ℣. Glória, & honor. P. Cujus.

Orátio.

DEus, in cujus conspéctu facta est commemorátio; qui mártyrum tuôrum córpora unìus glóriæ remuneratiône indivísè fervéntia divísis in regiónibus locans, & Servándum Gaditáno sítui donas, & Germânum Emeriténsium cívibus cómmodas; præsta nobis, grátiæ tuæ luce inlumináti, corporáliter divísi unitâtem retentêmus dulcédinis, & colléćti in unum redundêmus múnere charitâtis. ℟. Amen. Per.

℟. Sancti iter fecérunt per desérta, quæ non inhabitabántur: in locis secrétis fixérunt castra: de inimícis se vindicavérunt. P. Sitiérunt, & invocavérunt te: & data est illis aqua de petra altíssima. ℣. Panem cœli dedit eis: panem Angelôrum manducavérunt. P. Sitiérunt. ℣. Glória, & honor. P. Sitiérunt.

IN LAUDIBUS.

Ad Cánticum.

Antíphona. Qui própriâ voluntâte.

Cánticum. Qui spontè obtulístis. f. CLXIII.

Ad Benedíctus.

Antíphona. Justi, & sacerdótes, sancti & húmiles corde, benedícite Dóminum.

Cánticum. Benedíctus es.

Sono. Via justôrum.

Lauda. Laudâte. Psalmus 148.

Léctio libri Sapiéntiæ Salomônis. *Cap.* 11.

℟. Deo grátias.

SAncti iter fecérunt per desérta, quæ non habitántur, & in locis secrétis fixérunt castra. Stetérunt contra hostes, & de inimícis se vindicavérunt. Sitiérunt: & invocavérunt te, & data est illis aqua de petra altíssima, & réquies sitis de lápide duro. Et réddidit justis mercêdem labôrum suôrum, & dedúxit illos in via mirábili, & fuit illis in velaménto diéi & in luce stellârum totâ nocte: tránstulit illos mare rubrum, & tránstulit illos per aquam nímiam. Inimícos illôrum dimérsit in mare, ex altitúdine inferôrum edúxit illos. Ideò justi tulérunt spólia impiôrum, & decantavérunt, Dómine, nomen sanctum tuum, & victrîcem manum tuam laudavérunt páriter. ℟. Amen.

Hymnus. Christus verus rex Sanctôrum.

Supplicátio. Orêmus Redemptôrem.

Capítula. In hac tuôrum.

Lauda. Accípite.

Benedíctio. Servándi prece. In Vésperis præcedéntibus.

DIE XXVII. OCTOBRIS.

IN FESTO SANCTORUM VINCENTII, SABINÆ, ET CHRYSTETÆ MARTYRUM.

Omnia dicántur plurimôrum Mártyrum sex cappârum, fol. CLXII. excépto Hymno.

HUc vos gratíficè, plebs pia cónvocat
Virtûtum Dóminus, téstium átria
Conférte dápibus vota caléntia,
Cœlôrum locet in íntima.
Juncti Martyribus júngite gáudia;
VINCENTII téneat múnera vox pia:
SABINA récinat cœlicâ lítterâ,
CHRYSTETES bona æthera.
Hi mundi mísera, lucra per árdua,
Spernunt hóminum vafra doléntia:
Cæ-

Cædunt punícea colla per ómnia,
Rex Christe, tibi laureántia.
Simplex ac Trínitas te Deus únitas
Rogâmus, précibus horum ut áudias,
Quæ ipsi pétimus: corda caléntia,
Imménsè bone, próroga.
Sit Trina Déitas, ac tibi glória,
Qui unus rétinens ómnia, júdicas
Largè contínua pérpetim sæcula:
Sed ultra benè prósperans. Amen.

DIE XXVIII. OCTOBRIS.

IN FESTO APOSTOLORUM SIMONIS ET JUDÆ.

Ad Vésperum.

Lauda. Exórtum est in ténebris.
Sono. Allelúia. In omnem terram, Quære fol. CLXXVII.

Hymnus.

ITôte pópuli, psállite præpetes:
Judas cum sócio Simône cælibes
In festa vadant cœtibus ínclytis,
Jam cunctis tribuunt gáudia sérvulis.
Vox ecce résonat príncipis ephébi;
Voventes íllico réddite, sérvuli,
Vota, quæ Dómino promíttis; ínclyti
Ut vestrum accípiant munus Apóstoli.
Dignum nunc précibus prómere cánticum,
Dignúmque Súperûm stríngere Príncipem,
Det suis pópulis nunc piè grátiam,
Det pòst æthéream cónsequi Pátriam.
Ac, nexu scélerum jam sibi trádito,
Adésse váleant Príncipi cœlico:
Ac, dempto crímine trámite pérvio,
Affláti máneant ritè Paráclito.
Sic Judas pópulos ínstruat, & Simon
Sub Christo plácido currat in trámite,
Servâre mónita légibus índita;
Suprêma ut váleant cónsequi præmia.
Sit trino Dómino glória único
Patri cum Génito, sive Paráclito;
Qui solus Dóminus Trinus & Unus est,
Sæculôrum válidè sæcula cóntinens.
Amen.

Supplicátio. Orêmus Redemptôrem mundi, ut in áliis.

Capítula.

DEus Sanctôrum glória, & copiôsus misericórdiâ; exáudi súpplicem tibi plebem per Sanctôrum te suffrágia postulántem: rege nos per altérnas témporum vices, & díspares diêrum ac nóctium successiónes pari protectiône custódi: ut adjúti sanctôrum tuôrum Simônis & Judæ Apostolôrum précibus, qui diem hunc per misericórdiam prósperum dúximus; noctem quoque hanc plácitam tibi animârum & córporum puritâte ducâmus.

Pater noster. Et ne nos.
Liberáti à malo. fol. 2.

Benedíctio.

SAnctôrum suôrum Simônis & Judæ Apostolôrum vos Dóminus múniat patrocínio, & éxpiet à peccáto: ℟. Amen. Illôrum vos efficiat suffragatiône felíces, quorum nunc estis solemnitátibus obsequéntes: ℟. Amen. Quò cum illis páriter mereámini íngredi cœlum, quorum nunc in terra celebrâtis triúmphum. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Lauda. Vos estis vasa sancta Dómino auro fulgénte Allelúia; P. Quia spontè obtulístis Dómino Deo ánimas vestras. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Audi pópulus meus, & testificâbor tibi: Israël, si me audíeris. P. Quia spontè. ℣. Glória, & honor. P. Quia.

Orátio.

DEus, qui sanctis Apóstolis tuis Simóni & Judæ durum martyrii gradum scándere & velle tríbuis, & posse concêdis; (tu das voluntâtis inítium, tu óperis largîris efféctum) exáudi nos fámulos tuos, & tu nobis da fervéndæ devotiônis inítium, & tríbue bonæ consummatiônis efféctum. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Ad Matutînum.

Antíphona. Da nobis. Psalmus 50.
Orátio. Redde nobis. Quære fol. CLXIII.
Antíphona. Honoráti sunt amíci tui, Deus: valdè confortâtus est principâtus eôrum. P. Dinumerâbo eos, & super arênam multiplicabúntur. ℣. Ecce tu, Dómine, cognovísti ómnia novíssima & antíqua: tu formásti me, & posuísti super me manum tuam. P. Dinumerâbo. ℣. Glória, & honor Patri. P. Dinumerâbo.

Orátio.

DEus, sub cujus altáre sanctôrum Apostolôrum Simônis & Judæ ánimæ plácidè requiéscunt, & stolam charitâtis accípiunt; nos quoque fámulos tuos in commilitônum número fidêlis promíssor adjúnge: ut vita saltìm nostra pervéniat ad misericórdiam; si mors non provénerit ad corônam. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona. Isti sunt amíci tui, Dómine, qui tradidérunt córpora sua in mortem: R. Ne servírent idólis, neque adorárent deos aliénos. ℣. Dómine, in lúmine vultûs tui ambulábunt, & in nómine tuo exultábunt totâ die: & in tua justítia exaltabúntur. R. Ne servírent. ℣. Glória, & honor. R. Ne servírent.

Orátio. Deus qui sanctis, ut suprà.

Antíphona 3. Virílitèr certáti. fol. CCLVI.

Orátio.

SAnctôrum ómnium decus, & glória, Deus, quibus & certántibus præmium condonásti, & ut víncerent fortitúdinem præstitísti: quæsumus sanctam cleméntiam tuam, ut nos húmiles fámulos tuos ab ómnibus malis eréptos, eôrum vestígiis fácias sociátos. R. Amen. Per misericórdiam.

Responsórium. Hi ostendérunt cærimónias. fol. CCLVI.

IN LAUDIBUS.

Ad Cánticum.

Antíphona. Qui própriâ.
Cánticum. Qui spontè. fol. CLXIII.

Ad Benedíctus.

Antíphona. Justi, & sacerdótes.
Cánticum. Benedíctus es Dómine.
Sono. Allelúia. In omnem terram. folio CLXXVIII.
Lauda. Laudáte Dóminum. Psalmus 148.
Prophetîa. Multam glóriam. fol. CCXXVI.
Hymnus. Itóte pópuli.
Supplicátio. Orêmus Redemptôrem. Quære in Vésperis præcedéntibus.

Capítula.

HI sunt, Dómine, verídici Patróni, qui suscipiéntes secúri senténtiam, currunt lætántes ad palmam, festínant hílares ad corônam: per quorum intercessiônem tu, Dómine Deus Omnípotens, quemádmodùm mártyres & Apóstolos tuos Simônem & Judam à diáboli versútia líberos præstitísti; ita nos indígnos fámulos tuos eôrum fácias misericórdiam adipísci.

Pater noster.
Liberáti à malo. fol. 2.
Lauda. Vos estis. fol. CLXXVIII.
Benedíctio. Sanctôrum suôrum, ut suprà in Vésperis præcedéntibus.

In exeúnte Vésperâ ómnia dicántur, ut in primis Vésperis, excéptis Capítulâ, & Benedictiône.

Capítula.

DOmine Jesu Christe, qui conveniéntibus nobis in honôrem sanctôrum tuôrum Apostolôrum & mártyrum Simônis & Judæ, propítius adésse dignâris; fac nos eôrum doctrínæ sequáces: fac amábiles, & docíbiles: ut ab eis nos inveniâmur indémnes, quos fidei scimus egrégios ductatóres. Hábeat cum illis spes nostra glóriæ præmium, qui postquàm magístri doctrínâ fulsérunt, meruérunt obtinêre martyrio. Fúlgeat Ecclésia illôrum doctrínâ, quorum in illa habeâtur prædicátio gloriôsa. Adsint míseris nobis in ómnibus adjutóres, qui Ecclésiæ mirábiles extitérunt doctóres. Erigant lapsos ad pœniténtiam, qui exímii facti sunt per doctrînam. Impetrent peccatóribus scélerum véniam, qui doctrínis fundavérunt Ecclésiam: ut, qui illôrum victóriis excitáti, eôrum solémnia celebrâmus; eôrum méritis à crimínibus absolúti, ad te post tránsitum veniâmus,

Pater noster.
Liberáti à malo. fol. 2.

Benedíctio.

CHristus Dei Patris Unigénitus Fílius, qui sanctis Apóstolis suis Simóni, & Judæ potestâtem dedit dæmónibus imperándi, grátiâ vos protégere, & munîre dignêtur Spíritûs Sancti. R. Amen. Et qui illis dedit; ut, contémptis divítiis, temporâlem appéterent paupertâtem, de præsénti & temporáli vita felicitèr vos duci júbeat ad beâtam: R. Amen. Ut, qui pro illîus amôre Sanctôrum suôrum memóriam recólitis, coram illo pòst, cum eísdem in cœléstibus gaudeâtis, R. Amen; Cum eôdem Dómino nostro Jesu Christo, qui cum Patre, & Spíritu Sancto regit ómnia in sæcula sæculôrum. R. Amen. Per misericórdiam.

DIE XXX. OCTOBRIS.

IN FESTIVITATE SANCTI MARCELLI MARTYRIS,

Omnia dicántur unîus Mártyris, excépto Hymno.

MArtyris festum rútilat, beáti
Ecce Marcélli: Pópuli venîte,
Cárminis Deo resonêmus Hymnum
Voce sub unâ.

Mo-

Mores doces cives, pópulos sequáces,
Indui Christum, fúgere cadûca,
Spíritûs probra stúdio domâre
Témpore toto.
Abnuit pompas, réfugit honóres;
Atque dùm miles haberêtur atrox,
Cóminùs cessit mánibus hábita
Régia jussa.
Arripit mentis gládium, dicáto
Múnere pollens, Dómini Tonántis
Térrea tranat céleri volátu
Omnia vincens.
Ritè compúnctus ánimum perármat,
Spíritu doctus súperat profânum
Júdicem; verbis plácidus cruôrem
Fúndere gliscens.
Rectus ab hinc fámulus Tonántis,
Mentis insístit précibus vigôre:
Novit & vota Dóminus, & reddit
Mente poténti.
Celsos honóres & opes fugáces
Spernit, effúlgens ánimi nitôre;
Votâque Christo célebrans, reténtat
Péctore grates.
Cælicâ mente, religiône mallens
Fíeri civem, dicat hìc se totum
Æthere Tonánti, júgitèr manénti
Omne per ævum.
Ecce, qui jussus pátriam tuéri,
Arma projêcit, Dómini se servum
Gliscit ætérni, résonans dicâta
Cármina Christo.
Exíndè exclâmat rábidus tyránnus:
Iste Marcéllus, mea qui præcépta
Temnit, & arma putat abnegánda,
Morti ne detur?
Læta Marcélli fámuli Beáti
Inde vox cœpit resonâre Christum;
Et benè truci véniat ut ipsi
Præsidi poscit.
Laus enim non est, quæritúrque verbis,
Martyr résonat mérito cruôris,
Sermo nil potest, ánimus repéndat
Múnera laudis.
Licèt hìc sensus máneat acûtus,
Mentis & vigor habeâtur omnis;
Quod tamen Sanctis datur in futúro
Témpore munus!
Loqui nec ullus valet unquam homo
Carne vestîtus frágili, beándus
Cláustra cùm carnis líquerit, resúrgens
Júdice Christo.
Vócibus ergo plácidis rogâmus
Te, Deus, omnes, humilîque mente,
Dones defúnctis réquiem misértus,
Gáudia vivis.
Ut sine culpa fámuli, Beáti
Festa Marcélli celebrêmus, unà
Teque laudêmus páritèr per ævum
Dúlcibus Hymnis.
Sic tuæ plebi véniam canénti
Próroga; ut nostra scélera dimíttas
Testis, & prece réseres Marcélli
Abdita cœli.
Sit honor unà Pater alme semper,
Et tibi Christo, paritérque dona
Cuncta qui cingis, Deus unus extans
Sæcla sæclôrum. Amen.

In Domínico Kalendârum Novémbrium, Quære in Dominicáli, fol. 429.

Officium jejuniôrum Kalendârum Novémbrium observâtur tribus diêbus ante Festum Sancti Martíni. Quære in fine Dominicâlis, fol. 441.

FESTA NOVEMBRIS.

DIE XI.

IN FESTO SANCTI MARTINI EPISCOPI.

Ad Vésperum.

Lauda. Confessiônem & decôrem.
Sono. Confitêbor tibi.
Antíphona. Confitêbor tibi Dómine in toto. fol. CLXIX.
Lauda. Confitêbor Dómino. fol. CLXXIII.

Hymnus.

MArtîne Conféssor Dei
Valens vigôre spíritûs,
Carnis fatíscens ártubus
Mortis futúræ præscius:
Qui pace Christi áffluens,
In unitâte Spíritûs,
Divîsa membra Ecclésiæ
Pacis refórmas únicæ:
Quem vita fert probábilem,
Quem mors cruénta non tædet,
Cùm cállidi versútiam
In mortis horâ dérogas.
Hæc plebs, fide promptíssima,
Tui diéi gáudia
Votis colit fidélibus;
Adésto mitis ómnibus.
Per te quies sit témporum,
Vitæ detur solátium;
Pacis redúndet cómmodum,

Se-

Sedêtur omne scándalum.
Ut charitâte Spíritûs
Sic affluâmus ínvicèm,
Quò corde cum suspíriis
Christum sequâmur íntimis.
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum. Amen.

Supplicátio. Orêmus Redemptôrem, mutáto nómine, fol. CLXXXVII.

Capítula.

BEâtus est, Dómine, Martînus ille tuus conféssor miríficus, qui cogitándo de páupere, últimam pervenîre méruit ad mercêdem: & ídeò in die mala salvâtus, quia à te, Dómine, adjûtus. Da ergo nobis ejus suffrágiis, ut nuditâtem nostram aspiciéntes ad tui tégminis umbráculum convolêmus: & ita vestiâmur dono virtûtum, ut partícipes ejus fieri, cujus nunc festum incólimus, mereâmur.

Pater noster.
Liberáti à malo. fol. 2.

Benedíctio.

CHristus Dóminus, qui beatíssimum Martînum confessiônis decorâvit honôre, illam in vobis confessiônem adtríbuat, quâ extínguat peccâta: ℟. Amen. Et qui per eum inópiam satiâvit egéntium, ipse per illum remuneránda vota suscípiat populôrum; ℟. Amen. Ut eôdem intercedénte muneréntur vota fidélium, quo largiénte debílitas reféćta est egenôrum. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Lauda. Germinábunt ossa. fol. CLXX.

Orátio.

TOtâ die, Dómine, justus tuus miserêtur & cómmodat: qui toto hujus mortâlis vitæ currículo temporália donat, ut ætérna recípiat: Semen ejus super nos in benedictiône fructíficet; ut meritôrum ejus partem habéntes, præmiôrum quoquè illîus mereâmur esse partícipes. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Ad Matutînum.

Antíphona. Lábia mea, Dómine. Psalm. 50.
Orátio. Laudet te, Dómine, lingua nostra. fol. CLXI.
Antíphona. Caro mea requiéscet. f. CLXX.

Orátio.

JUcúndus satìs est Dómine, homo, qui te Christe inspiránte miserêtur & cómmodat: quod Martînum confessôrem tuum implésse mirabílitèr crédimus: dùm géminæ eleëmósynæ officiôsus, & córpora dono, & corda pascit elóquio: Unde flébiles te quæsumus & rogâmus, ut utrôque dono in hac vita muníti, ad te quandôque perveniâmus ad tránsitum coronándi. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona. Fácies tua tamquàm. f. CLXXI.

Orátio.

ILlîus, Dómine, justítia manet in sæculum sæculi, cujus misericórdia in páuperum se consolatiône diffúderit; fac nos ergo confessôris tui Martíni imitatóres exístere: ut primùm miseratóres nostrî efféćti, dignas nobis eleëmósynas prærogántes, & nobis à malè gestis parcâmus, & in próximis bona, quæ póssumus, impendâmus. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona. Custodísti corpus meum. folio CLXXI.

Orátio.

JEsu, Deus noster & Dómine, qui inlústrem méritis Martînum confessôrem atque pontíficem ita fecísti sapiéntiam custodîre, ut in glória mererêtur, & jocunditâte consístere; da nobis veræ sapiéntiæ intelléctum, & sanctæ operatiônis stúdium: ut paupéribus erogántes substántiam, facínorum evadâmus vindíctam. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Responsórium. Ecce, Dómine, in toto. folio CLXXI.

Orátio.

ECce, Dómine, in toto corde suo te solum conféssor tuus Martînus confitêtur & credit; dùm concéptum amôrem tuæ fidei confiténdo narrat, & mirabília tua devóto ore pronúnciat. Lætári ergo & exultâre nos fac in te & júgitèr & evidéntèr: ut in te habeâmus post discrímina réquiem, in quo ille post confessiônem méruit invenîre mercêdem. ℟. Amen. Per misericórdiam.

IN LAUDIBUS.

Ad Cánticum.

Antíphona. Confitêbor tibi Dómine.
Cánticum. Confitêbor tibi Dómine rex. folio CLXXI.

Orátio.

FAc nos, Dómine, inténtis córdibus die ac nocte in legis tuæ meditatiône versári: ut meditántes elóquia tua inténto cordis stúdio, fructum tibi reportêmus in tém-

po-

pore opportúno: quò beatíssimi Martíni Confessôris tui adjúti suffrágiis, cœlum, quod ille mercâtus est méritis, nos fácias intrâre tuæ grátiæ donis. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Ad Benedíctus.

Antíphona. Benedíctio Dómini.
Cánticum. Benedíctus es, Dómine.
Sono. In conspéctu Angelôrum psallam.
Lauda. Allelúia. Conféssio ejus super. Psalmus 148.
Prophetìa. Hæc dicit Dóminus:
Cánticum. Ecce servus meus. fol. CLXI.
Hymnus. Martîne Conféssor Dei.
Supplicátio. Orêmus Redemptôrem, Quære in Vésperis præcedéntibus.

Capítula.

ADspîrat ecce, Dómine, dies illa multíplici gaudiôrum decôre vestîta, quam beatíssimi Confessôris tui Martíni Epíscopi inlústrat Excéssio: in qua dum præscius futúræ mortis, cœlum lætus vellet intrâre, obsisténtem sibi diábolum mirâ verbôrum poténtiâ visus est terruísse; unde tuam proni quæsumus pietâtem, ut obténtu ejus adversárius idem à nobis semper effúgiat, quálitèr nec vivéntes nos in quocúmque supplántet, nec moriéntes quólibet modo contáminet.

Pater noster.
Liberáti à malo. fol. 2.
Lauda. Germinábunt ossa tua. fol. CLXX.
Benedíctio. Christus Dóminus, ut suprà in Vésperis præcedéntibus.

DIE XII. NOVEMBRIS.

IN FESTO SANCTI ÆMILIANI ABBATIS ET CONFESSORIS.

Omnia dicántur unîus Confessôris, folio CLXXIII. excépto quod séquitur.

Hymnus.

O Magne rerum Christe Rector ínclyte!
Parent Olympi pérpetim cui sídera:
Et vota festis ánnuis favéntia
Largîre nobis casta, præbe & sóbria,
Placâre quæ possint tuam cleméntiam.
Plebs ecce cuncta débitum recúrsibus
Solvit diêrum, prona corde & córpore;
Confisâ mente déprecans suffrágium;
Ut singulôrum ponderâta quæstibus,
Sustóllat alma péctora indulgéntia.
Lætum repéndit cárminum concéntibus
Cantum, sonôro pangit ore, & fáucibus;
Tuâ poténtèr, súpplicans, ut dézterâ
Probrôsa tollens, acta nostra córrigas,
Sis & malôrum fautor intùs fléntium.
Semper peténtes impetrâre póssumus
Nostri medêlam morbi, expiátos móribus;
Si nos benígnus, & pius respéxeris,
Qui tanta tantis contulísti sérvulis,
Ut nihil Patróno isto desit grátiæ.
Culpas geméntes pándimus misérrimi,
Non obsequêlam perditúri crédimus;
Cùm copiósâ páscitur poténtiâ
Regis; & adstat Supplicâtor óptimus,
Qui fléctere iram poterátque nóxiam.
Ne quod beátis séntiat cohórtibus,
Hostis duéllis pullulâre cásibus:
Ne vas cadûcum germinâret ódia,
Fraudem, dolúmve permovéri máchinis,
Flammâ pudícis conflagrâre líliis.
Hæc mente fixâ clara dùm revólvimus,
Libet dicâtum prædicâre sérvulum;
Tuum minístrum, Christe Jesu, vérnulum;
Et festa mixtis gáudiis cum pángimus,
Sequâtur in die tota te laudátio.
Tu sacra templa, tu Pater, cœléstia
Habes sacrâta, tu Deus per sæcula
Regno potîris, & regis præséntiâ
In Sancta Sanctis cérneris mirábilis,
Regnánsque solus mira factis éxeris.
Hinc obsecrâmus expiári múnere,
Redîre prorsùs ut signas; jam pérditos
Cœli recéptes, collocésque in Régia:
Qui das, resúrgant ut perémpta córpora,
Concêde, corda ut convaléscant grátiâ.
Nostrum reâtum confiténtes pródimus,
Frænátos ictus óccidat senténtia,
Quæ rodit atram dira consciéntiam:
Rogâre donat, cùm volúntas próspera
Tua paténtem prodit os ac jánuam.
Moménta nulla tránsvolant in témpora,
Quæ non sint turpi sordidâta crímine:
Succêdat antè, quæsumus, contágia,
Sit digna nostris péssimis purgátio,
Quàm reddat ultrix pœnam factis débitam.
Vidêmus orbos restitútos lúmine,
Claudósque plantis exilîre túmidis;
Consúmpta tabe membra convaléscere;
Mortis sopôre pressa demùm súrgere,
Lætos deíndè convenîre sóspites;
Tortos repélli, & fugári dœmonas
Torméntis pœnis ejulántes Tártari:
Adîre & cœlum versipéllis ángeli,

Suo

Suo laténter confodìque vúlnere,
Suísque telis sauciàtum cónteri.
Ut Conditòris hæc patent mirácula,
Sic claudicántes mentis ægritúdine:
Serpens repúlsus déserat nequíssimus;
Sic nigra corda núbilo socórdiæ
Fulgòre suo prómicent claríssima.
Hæc nempè virtus Christus est tutíssima,
Æmiliànum quæ tulit per árdua
Vitæ trophæa, quæ corònat præmio:
Nostris ut esset sæculis sectábilis;
Forétque fortis advocàtus ínfimis.
Hymnìte mecum consonánte cármine,
Narràte cuncta, prædicàte, & psállite
Regi perénni, cujus hæc sunt ómnia,
Nostri clamòris & resúltent cántica,
Polìque templa résonent concéntibus.
Offérte Summo glóriam & Sublími,
Offérte honòrem Trinitáti máximum,
Offérte grates sæculòrum Príncipi,
Offérte psalmum vócibus, vel áctibus,
Offérte laudem sempitérna in sæcula.
Amen.

DIE XVII. NOVEMBRIS.

IN FESTO SANCTI ACISCLI, ET COMITUM EJUS.

Ad Vésperum.

Lauda. Exórtum est in ténebris.
Sono. Allelúia. Justi in perpétuo vivent. folio CLXII.
Antíphona. Ecce odor Sanctòrum meòrum P. Sicut odor agri pleni, quem benedíxit Dóminus. ℣. Deus deòrum Dóminus locùtus est: & vocàvit terram. A solis ortu usque ad occàsum: ex Sion spécies decòris ejus. P. Sicut. ℣. Glória, & honor. P. Sicut.
Dóminus sit semper. ℟. Et cum.
Lauda. Sicut lília munda. fol. CCLXXVI.

Hymnus.

Gaudète flores Mártyrum;
Salvète plebes géntium;
Visum per astra míttite;
Speràte signum glóriæ.
Voces Prophetàrum sonant,
Venìre Jesum núnciant;
Redemptiònis præviâ,
Quâ nos redêmit, grátiâ.
Hic manè nostrum prómicat,
Et corda læta exæstuant;
Cùm vox fidèlis pérsonat,
Prænuntiátrix glóriæ.
Tantæ salùtis gáudium,
Quo est redémptum sæculum,
Exceptiònis ínclytum
Ab hinc ciàmus cánticum.
Advéntus hic primus fuit
Punìre quo non sæculum
Venísset, ulcus térgere
Salvándo quod períerat:
At nunc secúndus præmonet,
Adésse Christum jánuis;
Sanctis corónas réddere,
Cœlìque regna pándere.
Ætérna lux promíttitur,
Sidúsque salvans prómitur;
Jam nos juvar refúlgidum
Ad jus vocet cœléstium.
Te, Christe, solum quærimus
Vidère, sicut es Deus;
Ut læta nos hæc vísio
Evéllat omni tártaro.
Quò dùm Redémptor véneris,
Cum candidáto Martyrum
Globo, adúnes cælibi
Nos tunc beátos cœtui.
Deo Patri sit glória
Ejúsque soli Fílio
Cum Spíritu Paráclito,
Et nunc & in perpétuum.
Amen.

Supplicátio. Orêmus Redemptòrem mundi, mutáto nómine fol. CLXXXVII.

Capítula.

DOmine Deus Omnípotens, qui glorióso dispositiònis múnere ante sæcula cuncta dispònis, quæ per sæcula ordinâta discúrrere vis; dùm ex te ante ómnia témpora consempitérnum, coæqualémque, omnipoténtem, & consubstantiàlem tibi únicum Fílium prodìre vis; quem in finem sæculòrum vísibus hóminum visíbilem hóminem osténdis; ut humânum genus, quod fraus diáboli expúlerat à paradíso, ejus humilitâte reférres in Cœlum: Quem ad conjungéndam sibi Ecclésiam, ut sponsum è thálamo procedéntem destinásti; de cujus útero procreâta Sanctórum ágmina tamquàm rosas, vel lília Mártyrum, Confessòrum, vel Vírginum ággregas cópiæ: qui per te tibi placéntes, tuâque jussa impléntes, Mundum omnem velut níhilum reputántes, pro te córpore cæsi, ánimas sanctórum Acíscli atque

que Victóriæ, quorum ánnuâ vice festa suscípimus, eôrum méritis sempitérna præmia capiâmus. Et quia odor majestâtis tuæ mirè flagrans, jam desiderábile illud advéntûs tui nos invîtat suscípere festum, precántes pétimus, & crebrâ supplicatiône depóscimus; ut sic inchoâta advéntûs tui gáudia cum hymnis, & cánticis, & psalmis, modulatiône vocis statútis peragâmus diêbus; ut ad sanctum diem Fílii tui Natâlem purgátis máculis delictôrum, cum fructu accedâmus óperum bonôrum.

Pater noster.

Liberáti à malo. fol. 2.

Benedíctio.

DEus Pater Omnípotens, qui fons est, & orîgo totîus divinitâtis, præmio vos múneret sempitérnæ salûtis. ℟. Amen. Jesus Christus Dei Fílius, qui est coæquâlis Patri, & Spirítui Sancto, ab omni vos júbeat purgári delícto; ℟. Amen. Sanctus quoquè Spíritus, qui est sánctitas Patris, & Fílii, répleat vos grátiâ nóminis sui. ℟. Amen. Per misericórdiam ipsîus.

Lauda. Gáudium sempitérnum. fol. CLXII.

Orátio.

DEus, qui sanctis, gloriosísque martyribus Acísclo & Victóriæ, Hierúsalem illam sanctam visiônem pacis, ubi cum máximo solátio beatitúdinem sempitérnam obtíneant, pollicêris; ut vidéntes gáudeant, & gáudia ipsa in eis infinîta permáneant: præbe nobis horum obténtu, & sanctæ visiônis beatitúdine pérfrui, & spirituáli gáudio in ætérna réquie refovéri: ut sicut eôrum ossa, quæ sunt animârum virtútes, herbârum more reviréscunt (dum eôrum exémplis álii incitáti, per sancta desidéria óbtinent mérita sanctitâtis) ita étiam nos hæc eôrum sequéndo vestígia, perveniâmus ad gáudia sempitérna. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam Deus noster.

Ad Matutînum.

Antíphona. Da nobis lætítiam salutâris tui: & spíritu principáli confirma nos, Dómine.

Psalmus 50.

Orátio. Redde nobis lætítiam salutâris, Quære fol. CLXIII.

Antíphona. Dóminus de Sina véniet, & cum eo sanctôrum míllia. In déxtera ejus ígnea lex. Omnes sancti in manu ejus sunt. P. Et qui appropínquant pédibus ejus, accípient doctrînam ipsîus. ℣. Deus maniféstè véniet: Deus noster, & non silêbit. P. Et qui appropínquant. ℣. Glória, & honor Patri, & Fílio, & Spirítui Sancto. P. Et qui appropínquant.

Orátio.

FAc nos, Dómine, sicut lília munda in átriis domûs tuæ florêre, & odôrem boni óperis ad exémplum piæ conversatiônis fidélibus exhibêre: ut sanctôrum tuôrum Acíscli atque Victóriæ præsídiis freti, & láqueos evadâmus inimíci, & ætérnam beatitúdinem mereâmur obtinêre cum Sanctis ómnibus, & eléctis. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam Deus noster.

Antíphona. Gáudium magnum erit ómnibus homínibus, dicit Dóminus. P. Quia ecce ego vénio, ut claríficer in médio Sanctôrum meôrum. ℣. Ecce óculi Dómini super timéntes eum: & in eis, qui sperant in misericórdia ejus. P. Quia ecce ego vénio. ℣. Glória, & honor Patri, & Fílio, & Spirítui Sancto. P. Quia ecce.

Orátio.

CUm exultatiône magna, Dómine, præstolâmur vidêre glóriam majestâtis tuæ, in qua suscépti sunt Sancti, ut cum eísdem (licèt immériti) fruâmur beatitúdine regni tui: ut (quia illos præcépto legis tuæ impléto, verè scimus esse beátos) méritis eôrum nos effícias à criminibus nostris líberos. Quò, sicut in sanctis tuis promptuáriis ánimæ eôrum congregátæ, cum magno requiéscunt gáudio; sic étiam nos eôrum suffrágiis mereâmur sempitérnæ beatitúdinis consolári de præmio. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona. Expectâbo nomen sanctum tuum, Dómine: P. Quóniam bonum est ante conspéctum ómnium Sanctôrum tuôrum. ℣. Quóniam quis in núbibus æquábitur Dómino: aut quis símilis erit Deo inter filios Dei? P. Quóniam bonum est. ℣. Glória, & honor. P. Quóniam bonum est.

Orátio. Deus qui sanctis gloriosísque martyribus. Quære in Vésperis præcedéntibus.

Antíphona. Dóminus de Sina véniet, descéndet super montem Pharan: & apparêbit ab Oriénte solus: ante illum vadit Angelôrum exércitus, & cum eo Sanctôrum míllia. P. Legem in déxtera portans, ut accípiant omnes de doctrîna ipsîus. Ipse è thálamo suo, ut spónsus procêdet, cujus benedictiône omnis terra fructíficat. ℣. Exultâvit ut gigas ad curréndam viam, à summo cœlo. P. Le-

gem in déxtera. ℣. Glória, & honor Patri. ℟. Legem.

Orátio.

TE, Dómine, de Sina cum Sanctôrum míllibus ventûrum, Prophetârum vaticíniis audiéntes, expóscimus, ut qui te ad redemptiônem mundi venísse jam crédimus, ventûrum quoquè ad judícium purgátis córdibus præstolêmur: ut (quia in manu tua Sanctôrum multa retribútio consístit) in remédio pietâtis tuæ réditus ad te peccántium cumulêtur; quálitèr adpropinquántes pédibus tuis, satiêmur semper doctrínâ íntimæ visiônis. ℟. Amen. Per.

Antíphona. Vidébunt cum exultatiône magnam glóriam Dei, quæ suscêpit justos: quia vivéntes servavérunt legem. ℟. Nunc in promptuáriis ejus ánimæ eôrum congregátæ requiéscunt cum siléntio multo. ℣. Clamavérunt justi, & Dóminus exaudìvit eos: & ex ómnibus tribulatiónibus eôrum liberâvit eos. ℟. Nunc. ℣. Glória, & honor. ℟. Nunc.

Orátio.

DEus Dei Fílius, quem Sancti omnes cum exultatiône magna præstolántes visúri sunt in ea glória, in qua Patri símilis es in natúra; sanctôrum tuôrum Acíscli & Cómitum ejus devótè celebrántes solémnia, peccatôrum dele chirógrapha: ut qui advéntûs tui in hoc die inchoâmus gáudia, cum eis in illa futúra Beatitúdine post tránsitum mereâmur jocundári in pátria. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Antíphona. Gáudium, & lætítiam tenébunt Sancti, dolor, & gémitus fúgiet ab eis. ℟. Ego Dóminus consolâbor eos Allelúia. ℣. Beáti immaculáti in via: qui ámbulant in lege Dómini. ℟. Ego Dóminus. ℣. Glória, & honor Patri. ℟. Ego Dóminus.

Orátio.

O Gáudium magnum lætítiæ sempitérnæ, Christe Fílius Dei: quod post luctum amârum Sanctis tuis dulcédinis tuæ præstas obtûtum, ut dolor, & gémitus ibîdem jam non hábeat locum; nobis non meréntibus consolatiônis tandèm impénde remédium: ut qui à te elongáti sumus per culpam, Sanctôrum cœtibus aggregári mereâmur, & cum eis obtinêre lætítiam infinîtam. ℟. Amen. Per.

Antíphona. Audîte pópuli omnes: quia Dóminus egrediêtur de loco suo; ℟. Et descéndet concúlcans extrêma terræ. ℣. Audîte hæc omnes gentes: áuribus percípite qui habitâtis orbem. ℟. Et. ℣. Glória, & honor. ℟. Et.

Orátio.

AUdívimus, Christe, confitêmur, & crédimus, quod de sinu Patris egrédiens véneris, ut carnis nostræ vestiménto cingerêris: liberatûrus scílicèt, suscéptæ Incarnatiônis mystério, quod períerat natúræ vitiátæ contágio. Fac ergo nos pronuntiâta advéntûs tui gáudia promptíssimâ susceptiônis devotiône excípere: & quia tu è loco pátrio, secretôque progrédiens, salvatûrus hómines, humânum properásti ad públicum, nos à loco críminis exeúntes, mundatióres cóncitum Divinitâtis tuæ prospectêmus advéntum: ut extrêma vitæ nostræ nullîus discríminis conculcatiône invólvens; sic próvoces terrôre justítiæ, ut sólitâ justífices pietâte. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona. Beáti servi illi, quos cùm vénerit Dóminus, invénerit vigilántes: ℟. Amen dico vobis, quia præcínget se, & ministrâbit illis. Allelúia. ℣. Et si vénerit in secúnda & tértia vigília, invénerit eos vigilántes. ℟. Amen dico. ℣. Glória, & honor. ℟. Amen dico.

Orátio.

BEáti verè Dómine, servi illi, & multo honôre digni, qui legem meditántes, advéntus Fílii tui invénerit vigilántes. Idcircò quæsumus Omnípotens Pater, ut à somno experrécti, ejus præstolêmur, sícuti est, vidêre fáciem usquequâque intrépidi: ut quia revérà exigéntibus méritis, ejus non sumus digni adipísci grátiam, interveniéntibus Sanctis tuis, quorum hódiè celebrâmus solémnia, & hìc in bonis áctibus resurgâmus ad vitam, & illîc ultrîcem evadâmus ætérni ipsîus Júdicis iram. ℟. Amen. Per misericórdiam.

IN LAUDIBUS.

Ad Cánticum.

Antíphona. Appáruit Dóminus de monte Pharan, & cum eo Sanctôrum míllia.
Cánticum. Dóminus de Sina venit.
Orátio. Venísse te Dóminum. fol. CLXVI.

Ad Benedíctus.

Antíphona. Sancti, & húmiles.
Cánticum. Benedíctus es. fol. 6.

Orátio.

ASpícimus, Dómine, & purgáto fidei óculo jam vidêmus, quòd inenarrábi-

bilis sit lætítia illa, quæ Hierúsalem civitáti tuæ ad oriéntem prospiciénti, à te Dómino in múneris conlatiône refúlsit; & ídeò quæsumus, ut, qui eam Incarnatiônis tuæ gáudiis prætulísti, nos in sinu ejus inlæsos consérves à contagiône totîus piáculi: quò in illa, & óperum nos dígnitas salvet, & præstolátio advéntûs tui sine fine justíficet. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Sono. Via justôrum.

Lauda. Allelúia. Laudâte Dóminum. Psalmus 148.

Prophetîa. Justôrum ánimæ. fol. CLXVII.

Hymnus. Gaudête flores Mártyrum.

Supplicátio. Orêmus, Retrò in Vésperis.

Capítula.

FLagrat, Christe, tuus pretiósior in géntibus odor, quo terrêna áppetis, & cœléstia non relínquis; quo in regiónibus abdicátos longínquis, ad núntium bonum in odôrem unguentôrum tuôrum post te cúrrere facis. Præsta ergo, ut quod in odôris hujus percípimus fide, ætérno capiâmus in múnere: ut ob hoc quod te concínimus afféctibus vocum, plenissimè lætêmur in retributiône justôrum.

Pater noster.

Liberáti à malo. fol. 2.

Lauda. Gáudium sempitérnum.

Benedíctio. Deus Pater Omnípotens. In Vésperis præcedéntibus.

DIE XVIII. NOVEMBRIS.

IN FESTO SANCTI ROMANI MARTYRIS.

Ad Vésperum.

Lauda. Exórtum est.

Sono. Justôrum ánimæ. fol. CLXII.

Antíphona. Gaudête, quia nómina vestra scripta sunt in cœlo. P. Beáti óculi, qui vident quæ vos vidêtis; & aures, quæ áudiunt quæ audítis. ℣. Beáti qui custódiunt judícium, & fáciunt justítias in omni témpore. P. Beáti. ℣. Glória, & honor. P. Beáti.

Lauda. Sánguinem Sanctôrum requîram. folio CLXII.

Hymnus.

ROmâne, Christi fortis adsértor Dei,
Elínguis oris órganum fautor move:
Largîre comptum carmen, & faustíssimum,
Fac ut tuârum mira laudum cóncinam.
Qui scis & ipse posse mutos éloqui:
Plectrum paláti, & fáucium sævus tibi
Tortor revúlsit; nec tamen siléntium
Indíxit ori, quo fatebâris Deum:
Vox veritâtis testis extíngui nequit;
Vel si recísis pálpitet meátibus,
Christum loquéndi lingua numquam défuit,
Cùm prædicâtur ipse verbôrum dator.
Nunc, martyr Sancte, poscit te plebs infirma,
Sordes emúndes, dira pellas crímina:
Ignes avérni rore digno cómprimas,
Et nos beándos ad supérna pértrahas.
Honor sit ætérno Deo, sit glória
Uni Patri, ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu; quæ Trínitas perénniter
Vivit potens in sæculôrum sæculis. Amen.

Supplicátio. Orêmus, ut suprà.

Capítula.

AMábilis servi beatíssimi Románi tui, Christe Deus noster, victórias celebrántes, quibus inimìcum fidei Christiánæ templi tui lúmina intrâre non passus est, te quæsumus, te rogâmus; ut per eum nobis apérias Paradìsum, per quem infidélibus, Ecclésiæ tuæ obserásti intróitum: ut per quem incredulôrum est repúlsa perfidia, per eum fides nostra pervéniat ad corônam, Piíssime.

Pater noster.

Liberáti à malo. fol. 2.

Benedíctio.

CHristus Dóminus, qui elínguem Románum suum mártyrem fecit mirabilitèr eloquéntem, os vestrum sibi fáciat semper fructificâre; ℟. Amen. Et qui in illo post abscissiônem linguæ formâvit verba flammántia, in vobis post confessiônem oris virtûtum cónferat dona: ℟. Amen. Ut disciplináti oris habéntes semper officium, in ea lingua, quâ confitémini Deo peccâta, in ea étiam mereámini impetrâre peccatôrum ómnium indulgéntiam. ℟. Amen. Per misericórdiam ipsîus.

Lauda. Gáudium sempitérnum. fol. CLXII.

Orátio.

OMnípotens Deus, qui per beatíssimum Románum fores Ecclésiæ infidélibus clausit, cláustra nobis credéntibus apériat regni sui; & qui elínguis oris ejus officium suâ declarâvit in laude, suffrágia ejus suscípiat pro vestrôrum críminum emundatiône: ut in quo párvuli Theóduli fides roborâta per-

perêgit martyrium, in eo & vos habeâtis præmium sempitérnum. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Ad Matutìnum

Antíphona. Da nobis lætítiam. Psalmus 50. Orátio. Redde nobis. fol. CLXIII.

Antíphona. Testaméntum ætérnum dispônam Sanctis meis, dicit Dóminus: & cognoscêtur inter Gentes germen eôrum; ℟. Quia hi sunt semen, cui benedíxit Dóminus. ℣. Beáti, quorum remíssæ sunt iniquitátes: & quorum tecta sunt peccâta. ℟. Quia hi. ℣. Glória, & honor Patri. ℟. Quia hi sunt.

Orátio.

SAncte Dómine, in cujus amôre, mártyris tui Románi piâ confessiône lætâmur: orâmus te, quæsumus; ut, qui propter David servum tuum, Christi tui fáciem non avértis, propter nos fámulos tuos Sanctôrum tuôrum suffrágia non retárdes. ℟. Amen. Per.

Antíphona. Dabo Sanctis in glória; & nominátos in univérsa terra, dicit Dóminus. ℟. Et non confundéntur in témpore illo, quómodò eis benefécero. ℣. Glóriam regni tui dicent: & poténtiam tuam loquéntur. ℟. Et non. ℣. Glória, & honor Patri. ℟. Et non.

Orátio.

TE, Dómine, fidéliter in amôre sanctôrum tuôrum Románi & ejus Cómitum supplícitèr invocâmus; ut adsit píetas tua timéntibus te in salûtem, quæ amántibus diffûsa est in virtûte: ut perficiat cursum vocatiônis in mínimis, qui consummâvit fructum dilectiônis in Sanctis. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona. Dabo Sanctis meis regnum in Hierúsalem: lignum enim vitæ erit eis in odôrem unguénti. ℟. Et non laborábunt, neque fatigabúntur. Allelúia. ℣. Beáti immaculáti in via: qui ámbulant in lege Dómini. ℟. Et non. ℣. Glória, & honor. ℟. Et non.

Orátio.

VItâ Sanctôrum, omniúmque fidélium vivífica ánimas nostras, Omnípotens Deus; & qui beneficiis tuis ádjuvas serviéntes, coronásque vincéntes, interveniéntibus sanctis Románo & ejus Comítibus martyribus, quæsumus, ut nos tuâ semper voluntâte sanctífices, ac misericórdiæ largitâte confirmes. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

℟. Ecce Dóminus véniet, & omnes Sancti ejus cum eo: & erit in die illa lux magna; & éxiet de Hierúsalem quasi aqua munda. ℟. Et regnâbit Dóminus in ætérnum super omnem terram. ℣. Véniet in núbibus Dóminus: & vidêbit eum omnis óculus. ℟. Et regnâbit. ℣. Glória, & honor. ℟. Et regnâbit. Orátio. Omnípotens Deus, qui. In Vésperis præcedéntibus.

IN LAUDIBUS.

Ad Cánticum.

Antíphona. Omnes Sancti.
Cánticum. Dóminus de Sina.
Orátio. Venísse te Dómine.

Ad Benedíctus.

Antíphona. Sancti, & húmiles.
Sono. Via justôrum.
Lauda. Laudâte Dóminum. Psalmus 148.
Prophetía. Justôrum ánimæ. Quære folio CLXVII.
Hymnus. Românе, Christi ùt suprà.
Supplicátio. Orêmus Redemptôrem. fol. 2.

Capítula.

DEus, qui beatíssimo Románo mártyri tuo hoc speciálitèr in dono grátiæ præstitísti, ut post abscisiônem carnâlis linguæ mélius te verbôrum datôrem, & affluéntiùs prædicâret: te súpplices quæsumus, ut órganum linguæ nostræ tuis semper fácias légibus deservîre: ut sanctis tantùm officiis mancipâtum, beneplácitâ tibi semper devotiône famulêtur.

Pater noster.

Liberáti á malo. fol. 2
Lauda. Gáudium sempitérnum. fol. CLXII.
Benedíctio. Christus Dóminus, qui elínguem. In Vésperis præcedéntibus.

DIE XIX. NOVEMBRIS.

IN FESTO SANCTI CRISPINI

EPISCOPI, ET CONFESSORIS,

Omnia dicántur unîus Confessôris Pontíficis, fol. CLXIX. excépto

Hymno.

INsígnem Christi Crispînum laudêmus mártyrem,
Qui suum lavit sacro corpus sánguine;

Et

Et unum Deum sequens Trino nómine,
Mundum relínquens, simùl ejus cópias,
In regno Dei consors factus Angelis.
Non blandiménta hujus ævi aspíciens,
Rectôrem Mundi Dóminum perspíciens,
Illum secûtus magnâ cum lætítia,
Paradisôque próperans felícitèr,
Nefándum hostem répulit perrnícitèr.
Frontíque suæ signum Christi pósuit,
Quod ipsum Dei píetas edócuit;
Quandôque serpens insultâre vóluit,
Sed ille forti & álacri ánimo
Renuntiâvit ínvido diábolo.
Omnipoténtis Dei vera grátia
Tantam Crispíno tríbuit constántiam;
Ut carcer, pœnæ, flagra, vel incéndia,
Nec sitis corpus famésve commáculent;
Ejúsque fidem violâre póterant.
Lætúsque miles cum cœlum aspíceret;
Paráta cervix gládium suscípiens;
Suòque fuso dedicáto sánguine,
Sepúlchro corpus humâtum recónditur,
Astigitánæ urbique repónitur.
Ad cujus corpus sacrum ægri véniunt,
Claudîque, surdi, cæci vel lunátici,
Christum conféssi salûtem recípiunt:
Et vera sancti Mártyris orácula,
Sanitatísque medêlam accípiunt.
Tu intercéssor alme Martyr prævius
Pro nostris malis intercêde crébriùs;
Ut abluántur nostra cuncta crímina:
Animas nostras, corpúsque omne líberet
De persequéntis inimíci insídiis.
Indúlge nobis, Pater clementíssime,
Pro tui sancti intercéssu Mártyris,
Dele secrêta, cuncta laxa crímina;
Ut ánnuis in tuis semper láudibus
Istud canâmus festum læti córdibus.
Glóriam Patri personêmus fámuli:
Glóriam Christo concinâmus páritèr;
Qui nos redêmit pretióso sánguine:
Mittens in nobis Spíritum Paráclitum,
Hærédes fecit in cœlésti gáudio. Amen.

DIE XXII. NOVEMBRIS.

IN FESTIVITATE SANCTÆ CÆCILIÆ VIRGINIS, ET MARTYRIS, ET COMITUM EJUS.

Ad Vésperum.

Lauda. Exórtum est in ténebris lumen. folio CLXII.

Sono. Gaudête justi in Dómino. f. CLXV.

Antíphona. Gáudium magnum erit ómnibus homínibus, dicit Dóminus: ℟. Quia ecce ego vénio; ut claríficer in médio Sanctôrum meôrum. ℣. Omnes gentes pláudite mánibus: jubilâte in voce exultatiônis. ℟. Quia. ℣. Glória, & honor. ℟. Quia.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Véniet Dóminus Deus, & omnes Sancti cum eo. Allelúia. ℟. Et erit in die illa quæ nota est Dómino. Allelúia, allelúia. ℣. Veníte, & vidête ópera Dómini, quæ pósuit prodígia super terram. ℟. Et erit in die illa. ℣. Glória, & honor Patri & Fílio. ℟. Et erit.

Hymnus.

INclyti festum pudôris
Vírginis Cæcíliæ
Gloriósâ præcinâmus
Voce prompti péctoris,
Quo solûta lege mortis
Tóllitur in ætheris:
Gérmine hæc Virgo clara,
Sanctitâte clárior,
Péctore Christum reténtans,
Huncque solum prædicans,
Ore Sponsum mente sæculum,
Vicit hostem sánguine.
Péctoris sacri recéssum
Munit Evangélio:
Squálido corpus beâtum
Próterit cilício,
Noctis horas & diéi
Mentis implens cántico.
Hæc enim sortíta sponsum
Gérminis perfúlgidi,
Angelum Dei fatêtur
Se habêre víndicem:
Hunc veréndo, ut pudóri
Det honôrem cómmonet.
Sponsus hîc furôre cæco
Comminâtur Vírgini;
Sed beâta Virgo factis
Dicta prorsùs cómprobans,
Angelum, munúsque Cœli
Mox adésse præstitit:
Affuit promíssus idem
Vir corúscis véstibus,
Exhibens sertis corónas
Flóribus præfúlgidas
In rosis docens cruôrem;
Castitâtem líliis.
Múnere hoc provocâtus
Sponsus ad Christi fidem

Il-

Illicò fratris salûtem
Imprecâtus óbtinet;
Hincque ambo passiônis
Consecrántur sánguine.
Tunc deínde Virgo Christi
Cónsequens Cæcília,
Hanc triumphâlis honôris
Promerêtur glóriam;
Igneis termis retrûsa
Fit calôris néscia.
Plus calens sic igne Christi
Vicit ignem Sæculi;
Et vibrántis ensis ictum
Ter, valénter sústulit;
Postque terris membra ponit,
Spíritu Cœlos petit.
Inde nobis sacra Virgo
Mitte cœli múnera,
Liliôrum, vel rosârum
Munus inde próroga;
Unde hausísti supérna
Veritâtis gáudia.
Líliis corúsca in nos
Cástitas præfúlgeat,
Púnicis rosis volúntas
Passiônis férveat;
Críminis mole subáctâ,
Innovêmur grátiâ.
Ecce advéntum futúri
Præstolâmur Júdicis:
Sustinêmus & beâta
Illa lucis gáudia:
Non rei tunc puniâmur,
Non cremêmur ígnibus;
Mártyrum sed sacrosánctis
Aggregáti cœtibus,
Evadâmus, quod timêmus,
Contuéntes glóriam,
Regis almi ad corônam
Evocáti déxteram.
Ut tuam, Christe, vidéntes
Sérvuli præséntiam,
Gratulêmur, gaudeâmus,
Personêmus glóriam,
Cúriæ cœléstis arce
Confovéndi in sæcula. Amen.

Supplicátio. Orêmus Redemptôrem, ut suprà.

Capítula.

ATténdite dilectíssimi fratres, quid Sanctôrum orátio váleat, quidve pro ímpiis oppósitæ justôrum intercessiónes obtíneant: cùm oránte Urbáno, & vírginis Cecíliæ vota impléntur, & Valeriáni atque Tibúrtii fides aucta, martyrii glóriâ decorâtur. Proínde exténsis ad cœlum palmis petâmus nobis auxílium de supérnis, invocántes eum ex pietâte, Patrémque terríbilem ventûrum expavescâmus júdicem; proféctò étenim erit per illum nobis vita ætérna, per quem virgo Cæcília non fuit in ardóribus concremâta. Qui enim illos in martyrii certámine pósitos exaudîvit, exáudiet nos, cùm ad eum fudérimus clamôrem gémitûs nostri, proclamántes, atque dicéntes:

Pater noster.

Liberáti à malo. fol. 2.

Benedíctio.

OMnípotens Dóminus, qui inter Valeriánum atque Cæcíliam spirituâle sanxit esse connúbium, ipse vobis cœléstis concórdiæ tríbuat increméntum: ℟. Amen. Quique Tibúrtium fratris prece perdúxit ad fidem, ipse per vos accéndat plúrimos ad diligéndam ætérnæ glóriæ mansiônem; ℟. Amen. Ut horum semper foveámini præsídiis, quorum nunc pátulâ exultatiône læ-támini de triúmphis. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Lauda. Fidéles in dilectiône sustinébunt Deum; P. Quia regnum, & pax est eléctis ejus. Allelúia, allelúia. ℣. Clamavérunt, & Dóminus exaudîvit eos: & ex ómnibus tribulatiónibus eôrum liberâvit eos. P. Quia regnum. ℣. Glória, & honor Patri. P. Quia regnum.

Orátio.

DOmine Jesu Christe, qui solus nóminis tui sciéntiam habes, & magníficæ virtûtis poténtiam óbtines: quem nemo cognôvit nisi Pater, ejúsque revelátio; per interventum Mártyrum tuôrum Cæcíliæ, & ejus Cómitum revéla nobis tanti mystérii majestâtem: & ita te unum cum Patre, & Spíritu Sancto credéntes, inseparábilem cognoscâmus, ut fidei mérito semper propítium, mitémque in confessiône inveniâmus. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Ad Matutínum.

Antíphona. Da nobis lætítiam. Psalmus 50.
Orátio. Redde nobis. fol. CLXIII.
Antíphona. Implébitur vísio, dicit Dóminus. P. Ut véniat Sanctus Sanctôrum, & finem accípiet peccâtum. ℣. Verúmtamen in dilúvio aquârum multârum, ad eum non aproximábunt. P. Ut véniat. ℣. Glória, & honor. P. Ut véniat.

Orá-

Orátio.

DEus, qui in loco sanctificatiônis, te ungi Sanctum Sanctôrum prophetáli vaticínio prædixísti; conláta in nos tuæ unctiônis mystéria, invioláta consérva: ut iniquitâte delétâ, ita finem peccâtum nostrum accípiat, ut mérito perveniâmus ad justítiam sempitérnam. ℟. Amen. Per misericórdiam.
Antíphona. Non deficiet princeps de pópulo Judá, neque dux de femóribus ejus, quoadúsque véniet Sanctus Sanctôrum, P. Et ipse erit expectátio Géntium. ℣. Jurâvit Dóminus, & non pœnitêbit eum: tu es sacérdos in ætérnum secúndùm órdinem Melchísedech. P. Et ipse. ℣. Glória, & honor. P. Et ipse.

Orátio.

DEus, qui Jacob Patriárchæ nostro Prophétæ atque fámulo tuo pietâtis sacraméntum revélas; dùm per eúmdem nobis adnúntias dicens: Non deficiet princeps de Judá, neque dux de femóribus ejus, usque ad unigénitum Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: áperi nobis mystéria pietâtis tuæ, quò quicquid in nobis obscûrum observâbat antíquitas, verbôrum tuôrum apériat véritas: quálitèr ut, luce suâ Jesus Christus Fílius tuus, qui est expectátio nostra, nos accéndens, ab omni mereâmur expiári críminis labe. ℟. Amen. Per.
Antíphona. Córpora Sanctôrum flamma non contristâvit: P. Et dùm ambulárent per eam non comburebántur. ℣. Invocábant Dóminum, & ipse exaudiêbat eos: in colúmna nubis loquebâtur ad eos. P. Et dùm. ℣. Glória, & honor. P. Et dùm.

Orátio.

UNigénite Dei Fílius, qui córpora Sanctôrum tuôrum tanquàm aurum fornâcis igne exáminas; córdium nostrôrum, quæsumus, vires inspícias, & juxta posse nostrum (si placet tibi) ita nos igni tribulatiônum tentári permíttas, ut de bono patiéntiæ hereditâtem mereâmur in cœléstibus obtinêre. ℟. Amen. Per misericórdiam.
℟. Iste qui ádvenit: nemo scit nomen ejus; nisi ipse solus: vocábitur verbo Dóminus: & habet vestem præclâram, & omnis chorus Sanctôrum P. Cum hymnis sequúntur eum. ℣. Dóminus de Sina véniet, & de Seïr ortus est nobis: appáruit de monte Pharan, & cum eo Sanctôrum míllia. P. Cum. ℣. Glória, & honor. P. Cum.
Orátio. Dómine Jesu Christe, in Vésperis præcedéntibus.

IN LAUDIBUS.

Ad Cánticum.

Antíphona. Omnes Sancti.
Cánticum. Dóminus de Sina véniet.
Orátio. Venísse te Dóminum.

Ad Benedíctus.

Antíphona. Sancti, & húmiles.
Cánticum. Benedíctus es Dómine.
Sono. Via justôrum.
Lauda. Laudâte Dóminum. Psalmus 148.
Léctio libri Zacharíæ Prophétæ. *Capít.* 14.
℟. Deo grátias.

EGrediêtur Dóminus, & præliábitur contra gentes illas, sicut præliâtus est in die certáminis. Et stabunt pedes ejus in die illa super montem olivârum, qui est contra Hierúsalem ad oriéntem: & scindêtur mons olivârum ex média parte sui ad Oriéntem, & ad Occidéntem, prærúptio grandis valdè; & separábitur médium montis ad Aquilônem, & médium ad Merídiem. Et véniet Dóminus Deus, omnésque Sancti cum eo. Et erit in die illa: Exíbunt aquæ vitæ de Hierúsalem: médium eârum ad mare Orientâle, & médium eârum ad mare novíssimum: in æstâte & hiême erunt. Et erit Dóminus Rex super omnem terram: in die illa erit Dóminus unus, & erit nomen ejus unum. Et revertêtur omnis terra usque ad desértum, de colle Remon ad Austrum Hierúsalem: & exaltábitur, & habitábit in loco sancto suo. ℟. Amen.
Hymnus. Inclyti festum pudôris vírginis Cæcíliæ. Quære in Vésperis præcedéntibus.
Supplicátio. Orêmus Redemptôrem, ut suprà.

Capítula.

CHriste lux vera Sanctôrum, qui inlustratiône advéntûs tui sæviéntem in eléctos tuos déstruis inimîcum, veni ad nos, & inlúmina cor nostrum luce illâ, quâ sanctôrum tuôrum Cæcíliæ & ejus Cómitum Mártyrum perlustrâre dignâtus es corda: ut à nostrôrum críminum ónere sublevâti, diem advéntûs tui præstolêmur inlæsi.
Pater noster.
Liberâti à malo. fol. 2.
Lauda. Fidêlis in dilectiône, ut suprà.

Benedíctio.

CHristus Dei Fílius, cum quo Sanctôrum míllia ad judícium vénient, sanctôrum Cæcíliæ & ejus Cómitum mártyrum nos cœtibus coronándos adsóciet: ℟. Amen. Et, qui eléctis datûrus est judícii sessiônem,
pec-

peccatóribus ultiônis pro mérito non restítuat vicem: ℟. Amen. Quò gáudio advéntûs sui sic remúneret justos, ut fides, quâ illi créditur, à supplíciis éruat míseros. ℟. Amen. Per.

DIE XXIII. NOVEMBRIS.

IN FESTO SANCTI CLEMENTIS PAPÆ, ET MARTYRIS.

Ad Vésperum.

Lauda. Glóriâ, & honôre. fol. CLIX.
Sono. Bénedic ánima mea. fol. CLX.
Antíphona. Fecísti Dómine in mari viam: & inter fluctus sémitam firmíssimam osténdens, P. Quia potens es transeúntes mare salvâre. ℣. Mira sunt ópera tua, & ánima mea novit nimis. P. Quia. ℣. Glória, & honor. P. Quia. Dóminus sit. ℟. Et cum.
Lauda. Infixus sum in limum profúndi: ubi non est substántia. Veni in altitúdinem maris: & tempéstas dimérsit me. P. Laborávi clamans, exáudi me. Allelúia, allelúia. ℣. Salvum me fac Deus: quóniam intravérunt aquæ usque ad ánimam meam. P. Laborávi. ℣. Glória, & honor. P. Laborávi.

Hymnus.

Cleméntis festum celebrâtur hódiè:
Venîte plebes, & mirámini cómpotes
Adséclam Petri Dómini Apóstoli,
Románæ sedis tértium Antístitem,
Quem Christus sibi consecrâvit Mártyrem.
Hic habitándo in Urbe Romúlea
Adnuntiándo Christum Dóminum
Inluminâvit Theódore Sisínium,
Dum visum Petrum in sopôrem pérspicit;
Sic à Cleménte baptizâtus crédidit.
Hic prædicándo Christi Evangélium,
Et convocándo catérvas fidélium,
Trajáni jussu dúcitur in exílium,
Trans Pontum mare in prærúptum erémum
Ibi perêgit insígne miráculum:
Aquârum venas ex abysso edúxit,
Et satiâvit sitiéntes íncolas;
Qui per metálla excidébant mármora
Et æstuábant tabe, & siti válidâ,
Pro Christi nómine portántes supplícia.
Quos ubi cernit beâtus Pater, bino
Póculum ferre sibi, milliário,
Hortâtur cunctos ad prædicándum Dóminum;
Ut suis fontem aperîret láticum,
Sacris salúbrem mirè confessóribus.
Quorum oblâta dùm litâret ímmolans
Sacer Antístes, méritis insígnior,
Agnum adstâre cernit sibi Dóminum,
Signántem locum, quem ut idem pupûgit,
Elicit undam affluéntem in flúvium.
Hæc fama cunctas per gyrum províncias
Complens, tunc plebes ad credéndum éxcitat:
Quæ confluéntes, suscépto baptísmate,
Cápiunt normam fidei cathólicæ;
Condunt & ædes quindecénnas quínquies.
Ob hoc crescénte æmulâ invídiâ,
Profúndo mari mérgitur cum ánchora,
Ibi humâtur sepulchráli cámerâ,
In qua recéptus extat nunc Ecclésia,
Ubi fidéles cónfluunt per sæcula.
Qui cursu anni tectus aquâ válidâ
Alto in mari subtùs undas látitat:
Cujus recúrrens ánnua festívitas,
Recédens mare ferè tria milliária,
Per septem dies vias præbet fúlgidas.
Cujus sepúlchrum velut aurum rútilat,
Anchora colli ut argéntum émicat:
Fiunt virtútes per fidéles pétitas
Agéntes Deo grátias multímodas;
Qui præstat Sanctis tanta mirabília.
Te ergo, Clemens martyr alme, súpplices
Agônis tui celebrántes gáudia,
Te hodiérno póscimus cum flétibus,
Ut reis adsis: succúrras labéntibus;
Ac per te culpæ careâmus cúmulo.
Exémplo tuo versi à pejóribus,
Ad meliôra adtendâmus júgitèr,
Optima ambiéntes, & nos digniùs,
Mandâta vitæ servêmus, felíciùs
Ut post Sanctôrum adunêmur cœtibus.
Ipsum rogêmus Verbum Patris Unicum,
Et obsecrêmus almúmque Spíritum;
Ut mundi procul áuferat jactántiam;
Virtûtum nobis donet abundántiam:
Per quem ætérnam habeâmus glóriam.
Præsta, quæsumus, unîta poténtia,
Replénsque globi cunctam solus máchinam,
Virtûte firmans, ingens adésto glóriâ
Ætérnâ, cujus laus, & cleméntia,
Et honor jugis, áffatìm per sæcula. Amen.

Supplicátio. Orêmus Redemptôrem, ut suprà.

Capítula.

Omnípotens Deus, qui beatíssimum Cleméntem Epíscopum, & mártyrem passiô-

siônum stímulis, quasi minántium flúctuum cúmulis, probári, non óbrui, permisísti: cùm dimicántem nec pœna superâret, nec immérsum unda supprímeret: quia ei & illic adfuísti, ne cruciátibus vincerêtur, & hîc præstitísti, ut contra natûram flúctibus portarêtur: Miráculis tantis fidem ómnibus præsta, ut quod à celebrántibus devotíssimè créditur, credéntibus impensíssimè conferátur.

Pater noster.

Liberáti à malo. fol. 2.

Benedíctio.

CHristus Dóminus, qui beatíssimum Cleméntem Epíscopum, nec infixum in limo profúndi, nec marinôrum flúctuum fecit lege tenéri: ipse vos à vestris cœnósæ voluptâtis erípiat colluviónibus. ℟. Amen. Et qui in altitúdinem maris corpus Mártyris scópulis non permîsit tenéri, à cunctis vos tentatiónibus líberet, & à profúndo flagitiôrum erípiat; ℟. Amen. Ut eôdem patrocinánte, pervenîre vos fáciat ad gáudia infinîta. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Lauda. Conclusérunt me aquæ in médio mari: & tempéstas demérsit. Allelúia. P. Clamávi ad te Dómine: & sanásti me. Allelúia, allelúia. ℣. Ego verò oratiônem meam ad te Dómine: tempus beneplácitì Deus. P. Clamávi. ℣. Glória, & honor. P. Clamávi.

Orátio.

DEus, qui consecrâtum tibi corpus Cleméntis mártyris infixum in limo profúndi ad súperos revocásti, ut cujus mens tibi plácitâ devotiône inhæserat, ejus córpori marîna famularéntur obséquia; te quæsumus, te rogâmus, ut méritis hujus Mártyris nulla nos tentatiônum aqua opériat, nulla étiam tempéstas críminum in peccatôrum profúndo demérgat; sed leni manus tuæ remígio sustentáti, ad litus mereâmur pervenîre justítiæ líberi. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Ad Matutînum.

Antíphona. Lábia mea. Psalmus 50.
Orátio. Exúltent Dómine. fol. CLXXX.
Antíphona. Infixus sum, ut suprà in Vésperis præcedéntibus.
Orátio. Deus qui consecrâtum tibi, ut hîc suprà.
Antíphona. Emítte, Dómine, manum tuam de alto, éripe me, P. Et líbera me de aquis multis; & de manu filiôrum alienôrum. ℣. Benedíctus Dóminus Deus meus, qui docet manus ad bellum, & dígitos meos ad prælium. P. Et líbera. ℣. Glória, & honor. P. Et.

Orátio.

DOmine, qui beatíssimum Cleméntem mártyrem tuum de malignôrum consílio líberas éruens illum de aquis multis; & victôrem efficiens in passiónibus univérsis: líbera nos de manu filiôrum alienôrum; ut insidiántibus inimícis vita nostra lædénda non páteat: nec illôrum procéritas sæva de ruínæ nostræ cásibus hilaréscat: sed gládio verbi tui accíncti, & hîc advérsa superêmus intrépidi, & pòst ad te mereâmur pervenîre inlæsi, & beáti. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona. Beâtus homo, qui spem habet in Deum: erit Dóminus fidúcia ejus. P. Ossa ejus florébunt quasi lignum, quod plantâtum est super aquas, ℣. Quod fructum suum dabit in témpore suo: & fólium ejus non défluet, & ómnia quæcúmque fécerit prosperabúntur. P. Ossa ejus. ℣. Glória, & honor. P. Ossa ejus.

Orátio.

DOmine Deus, qui beatíssimum Cleméntem martyrii corónâ decorásti, ut sanctificâtus inter collégas, coronâtus inter cœlícolas præfulgêret: sit nunc, te annuénte, plebi tuæ præcípuus Patrônus, qui magnus éxtitit in eléctis: ut, quia non sperâvit in hómine, sed te pósuit in adjutórium, ejus suffrágio firmêtur spes aucta credéntium. ℟. Amen. Per misericórdiam.

℟. Infixus sum in limum profúndi: & non est substántia. Devéni in altitúdinem maris: & tempéstas demérsit me. Laborávi clamans, P. Et exáudi me Dómine, quóniam benígna est misericórdia tua. ℣. Non me demérgat tempéstas aquæ, neque absórbeat me profúndum. P. Et exáudi. ℣. Glória, & honor. P. Et exáudi.

Orátio.

DEus, qui corpus beatíssimi Mártyris tui Cleméntis in limo profúndi nullâ marinôrum flúctuum fecísti lege tenéri: ut altitûdo illum nullo modo maris demérgeret; qui insurgéntes contra se pro tuo nómine catérvas hóstium devicísset: intervéntu Mártyris tui à cunctis nos tentatiónibus líbera; & à profúndo flagitiôrum eréptos, in te plácitâ conversatiônis luce exálta: ut, te opituIánte, & vítiis careâmus, & virtúti-

bus abundêmus. ℟. Amen. Per misericórdiam.

IN LAUDIBUS.

Ad Cánticum.

Antíphona. Fluctus tui, Dómine, super me transiérunt. Et ego dixi: Expúlsus sum ab óculis tuis, putans vidêbo templum sanctum tuum.

Cánticum. Clamávi ad Dóminum. f. 315.

Ad Benedíctus.

Antíphona. Benedíctio Dómini in mercêdem justi festînat.

Cánticum. Benedíctus es. fol. 6.

Sono. De profúndis clamávi ad te Dómine: Dómine exáudi vocem meam. Fiant aures tuæ intendéntes, P. Ad oratiônem servi tui. Allelúia. ℣. Si iniquitâtem observáveris Dómine: Dómine quis sustinêbit? Quóniam apud te propitiátio est: & copiôsa redémptio. P. Ad oratiônem.

Lauda. Laudâte Dóminum. Psalmus 148.

Léctio libri Sapiéntiæ Salomônis. *Capít.* 6. ℟. Deo grátias.

Fili, Qui custodíerint justítiam, justificabúntur: & qui didícerint ista, invénient quid respóndeant. Concupíscite ergo sermónes meos, dilígite illos, & habébitis disciplînam. Clara est, & quæ nunquam marcéscit sapiéntia, & fácilè vidêtur ab his qui díligunt eam, & inveniêtur ab his qui quærunt illam. Præóccupat qui se concupíscunt; & illis se priôrem osténdit. Qui de luce vigiláverit ad illam, non laborâbit: assidéntem illam in fóribus suis invéniet. Cogitâre enim de illa, sensus est consummâtus: & qui vigiláverit propter illam, citò erit secûrus. Quóniam dignos se ipsa círcuit quærens, & in viis suis osténdit se illis hiláritèr, & in omni prudéntia occúrret se illis. Inítium illìus veríssimum est, & disciplínæ concupiscéntia. Secûra ergo disciplínæ diléctio est: & diléctio, custodítio legum illìus est; custodítio autem legum consummátio incorruptiônis est. Qui autem legem non custôdit, coínquinat incorruptiônem. Incorrúptio autem facit Deo próximum. Concupiscéntia ítaquè sapiéntiæ ducit ad regnum perpétuum. ℟. Amen.

Hymnus. Cleméntis festum celebrâtur.

Supplicátio. Orêmus Redemptôrem, ut suprà in Vésperis præcedéntibus.

Capítula.

Christe Dómine, qui es Ecclésiæ tuæ caput, præsta, ut Clemens beatíssimus martyr tuus in córpore Ecclésiæ constitûtus, qui tunc membra pro Cápite dedit, nunc Caput pro membris adîre non cesset; sed Cápiti próximus regat totum, & prótegat corpus: id impéndens libériùs, quod se exúltat obtinuísse felíciùs.

Pater noster.

Liberáti à malo. fol. 2.

Lauda. Conclusérunt me aquæ.

Benedíctio. Christus Dóminus, qui beatíssimum Cleméntem. Quære in Vésperis præcedéntibus.

DIE XXIX. NOVEMBRIS.

IN FESTO SANCTI SATURNINI EPISCOPI, ET MARTIRIS.

Ad Vésperum.

Lauda. Glória, & honôre.

Sono. Fac mecum Deus. fol. CLIX.

Antíphona. Posuísti, Dómine, super caput. fol. CCXCII.

Antíphona. Vidébunt gentes justum tuum, Sion, & cuncti reges ínclytum tuum: & vocábitur tibi nomen novum, quod Dóminus nominâvit: P. Et eris corôna glóriæ in manu Dómini, & diadêma regni in manu Dei tui. ℣. Et timébunt gentes nomen tuum Dómine, & omnes reges terræ glóriam tuam. P. Et eris. ℣. Glória, & honor. P. Et eris.

Dóminus sit semper. ℟. Et cum.

Lauda. Allelúia. Omnis, qui vícerit, fáciam illum sedêre in throno Patris mei. Allelúia. P. Sicut & ego vici, & sédeo in illo. Allelúia, allelúia. ℣. Et ego primogénitum ponam illum excélsum apud reges terræ. P. Sicut & ego. ℣. Glória, & honor. P. Sicut.

Hymnus.

Vocis audítæ nóvitas refúlsit,
Regis advéntum récinens Supérni:
Det suos Terra pariéndo flores
Jure colónis.

Nínguidis septa spátiis Tolôsa
Flagret accénsa fidei calôre;
Quæ Saturnîno, reboánte Christo,
Mártyre cœpit.

Dógmate cujus simuláchra cedunt;
Cujus accéssu reticêre discunt
Dœmonum vafra dominántis ora
Voce sopítâ.

Hîc,

Hîc, Dei Patris Génitum coléndum
Prædicans voce, simul & cruôre,
Vincitur Tauri pédibus litándus
Víctima Christo.
Hujus inlæsi cíneres, dicáto
Ritè transférri túmulo meréntur;
Quo fides cultu, gémini honôris
Aucta manêret.
Indè te, Christe, véniens, rogâmus,
Mitis appárens veniéndo justis,
Nosque victôrum sócians corúscis
Junge corónis.
Glóriam psallat chorus, & resúltet;
Glóriam dicat, canat, & revólvat:
Nómini Trino, Deitáti soli
Sídera clament. Amen.

Supplicátio. Orêmus Redemptôrem mundi. ut suprà.

Capítula.

Magnum, Dómine, pietâtis est sacraméntum, quod osténsum est in carne, justificâtum est in spíritu, appáruit Angelis, prædicâtum est Géntibus, créditum est in mundo, assúmptum est in glória; quo justus ex fide vivit, quo ímpius ad te recúrrit: Quæsumus ergo, ut, qui inlustratiône advéntûs tui præséntis mártyris Saturníni Epíscopi cor perlustrâre dignâtus es, quò extórtam pœnis vitam, te in múnere perceptûrus, amítteret, nostrum quoquè cor dignêris dono tuæ grátiæ emollîre, quò tibi peccâta nostra devótâ pandâmus fide; à te étiam postulâtum remédium impetrêmus: ut te, quem ille nobíscum olim venísse jam crédidit pro Mundi salvatiône, nos quoquè per eum te ventûrum mereâmur liberatôrem nostrum excípere.

Pater noster.
Liberáti à malo. fol. 2.

Benedíctio.

Christus Dei Fílius cujus fides justíficat ímpium, Justi hujus précibus vestrôrum solvat víncula peccatôrum: ℟ Amen. Et qui ventûrus ad Judícium sustinêtur, ejus, cujus festum cólitis, fáciat vos obtinêre consórtium; ℟. Amen. Ut, cum hoc Mártyre advéntus Christi glóriâ vos & in futúris gáudiis sóciet, & æternitâtis præmio ditet. ℟. Amen. Per misericórdiam ipsîus, &c.

Lauda. Beâtus vir, qui timet. fol. CCXCIII.

Orátio.

Deus, qui os beatíssimi mártyris tui Saturníni Epíscopi, ita sapiéntiæ ubertâte replésti, ut diversitâte virtûtum circumséptus appárens, jocunditâte, & decôre illum cœlésti gloriôsum osténderes: quò & lábia sua custódiens, sciéntiam & legem in ore ejus exquíreres: pórrige ori nostro sciéntiæ lucem, & sapiéntiæ veræ perfectiônem: ut in eo quod ille tibi multos convértit ab iniquitâte, in eo nos júbeas perénnitèr convérti, & jocundári. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Ad Matutînum.

Antíphona. Lábia mea. Psalmus 50.
Orátio. Exúltent te Dómine. fol. CLXXX.
Antíphona 1. Homo Dei osténdit.
Orátio. Débitas tibi Dómine.
Antíphona 2. Homo iste perfêcit ómnia. fol. CCXCIII.

Orátio.

Christe Deus, ómnium gratiârum largítor, qui primum, ac summum Tolosánæ civitâtis fámulum tuum Saturnînum Sacerdôtem instituísti: ad te, qui es retribûtor justíssimus, sine confusiône perveniâmus. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 3. Iste homo honorificâtus est. fol. CCXCIII.

Orátio.

Domine Jesu Christe, qui es ineffábilis bónitas, & invícta potéstas, pro cujus nómine beatíssimus Saturnînus Præsul, & martyr, dùm litári aris dœmoníacis rénuit, ad Capitólium à turbis attráhitur, furentîque tauri supplício consecrâtur: tu ejus méritis nostras súscipe preces, & omnes fidéles in commûne pro tua miseratiône justífica. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Responsórium. Lábia sacerdôtis custódiunt. fol. CCXCIV.
Orátio. Deus, qui os beatíssimi mártyris. Quære in Vésperis præcedéntibus.

IN LAUDIBUS.

Ad Cánticum.

Antíphona. Thronum glóriæ.
Cánticum. Confirmâtum est cor meum.

Ad Benedíctus.

Antíphona. Benedíctio Dómini.
Cánticum. Benedíctus es Dómine. fol. 6.
Sono. Allelúia. Cantâbo virtûtem.
Lauda. Laudâte Dóminum. Psalmus 148.
Prophetîa. Vir iste conservâvit. f. CCXCIV.

Hymnus. Vocis audítæ.
Supplicátio. Orêmus Redemptôrem. In Vésperis præcedéntibus.

Capítula.

CHriste, Dei Fílius, qui justis judex ad judícium sustinêris, da nobis justi hujus précibus emundári ab injustítiis nostris: ut, qui advéntûs tui triúmphis ejus celebránda admíscitur celébritas, ejus exceptiône, dona perénnis múneris consequâmur.

Pater noster.
Liberáti à malo. fol. 2.
Lauda. Beâtus vir.
Benedíctio. Christus Dei Fílius. Quære in Vésperis præcedéntibus.

DIE XXX. NOVEMBRIS.

IN FESTIVITATE
SANCTI ANDREÆ APOSTOLI.

Ad Vésperum.

Lauda. Glória, & honôre. fol. CLIX.
Sono. O bona crux. fol. CCXXXIX.
Antíphona. Allelúia. Ego enim per legem, legi mórtuus sum, P. Ut Deo vivam: Christo confixus sum cruci. Vivo autem, jam non ego: vivit verò in me Christus. ℣. Dóminus pars hereditâtis meæ, & cálicis mei: tu es, qui restítues mihi hereditâtem meam. P. Ut Deo. ℣. Glória, & honor. P. Ut Deo.
Dóminus sit. ℟. Et cum spíritu.
Lauda. Loquêbar de testimóniis tuis in conspéctu regum: & non confundêbar. P. Et meditâbar in mandátis tuis, quæ diléxi. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Et véniat super me misericórdia tua Dómine: salutâre tuum, & elóquium tuum. P. Et meditâbar. ℣. Glória, & honor. P. Et meditâbar.

Hymnus.

DEcus sacráti nóminis,
Noménque vitam exprímens,
Hic te decôrum prædicat
Crucis beátæ glóriâ
Andréa Christi Apóstole,
Hoc ipse jam vocábulo
Decôrus: idem mysticè
Signâris isto nómine.
Quem Crux ad alta próvehit,
Crux quem beâta díligit,
Cui Crux amâta præparat
Lucis futûra gáudia.
In te Crucis mystérium
Cluit geméllo stígmate;
Dum probra vincis per Crucem,
Crucísque pandis sánguinem.
Jam nos fovêto lánguidos,
Curámque nostrî súscipe;
Quò per Crucis victóriam
Cœli petâmus pátriam.
Præsta Pater omnípotens,
Per Jesum Christum Dóminum,
Qui tecum in perpétuum
Regnat cum Sancto Spíritu.
Amen.

Supplicátio. Orémus, ut suprà.

Capítula.

CHristus Dóminus noster, qui beatíssimum Andrêam, & Apostolátûs grátiâ, & martyrii decorásti corónâ; hoc illi speciálitèr in múnere præstans, ut Crucis prædicándo mystérium, ad Crucis mererêtur pervenîre patíbulum: da nobis, ut sanctæ Crucis tuæ veríssimi amatóres effécti, abnegántes nosmetípsos tollâmus Crucem nostram, & sequâmur te: ut passiónibus tuis in hac vita communicántes, ad ætérnam vitam pervenîre mereâmur felíces.

Pater noster.
Liberáti à malo. fol. 2.

Benedíctio.

OMnípotens Dóminus, qui ánimam Andréæ Apóstoli suscêpit in Cruce, ab omni cruciátu vos líberet damnatiônis ætérnæ; ℟. Amen. Et, quo prædicánte, adquisîvit sibi pópulos creditúros, eo precánte, credéntes efficiat gloriósos; ℟. Amen. Ut exémplo Apóstoli sui Crucis Christi amatóres efféćti, & hìc vitiôrum superêtis incéndia, & pòst ad æternitâtis mereámini pervenîre promíssa. ℟. Amen. Per misericórdiam.
Lauda. Státuit Dóminus suprà. fol. CLVII.

Orátio.

VIr Dei sanctus Andréas, Christe, tuus ille Apóstolus, qui te vidísse illâ visiône pacis novíssimâ protestâtur, dùm secrêta sanctæ Crucis se agnovísse fatêtur, sit pro nobis apud te intercéssor assíduus: ut, qui te prædicâvit voce simùl & córpore, & sánguine, nobis apud te opitulêtur, & doctrínâ simùl, & prece. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Ad Matutínum.

Antíphona. Lábia mea Dómine. Psalmus 50.
Orátio. Exúltent Dómine. fol. CLXXX.
Antíphona. Mihi absit gloriári, nisi in Cruce Dómini nostri Jesu Christi: P. Per quem mi-

mihi mundus crucifixus est, & ego mundo. ℣. Expéctans expectávi Dóminum, & respéxit me: Et exaudîvit deprecatiônem meam. ℟. Per quem. ℣. Glória, & honor Patri. ℟. Per quem.

Orátio.

FAc nos, Deus Pater, in Jesu Christi Fílii tui Dómini nostri Cruce plenissimè gloriári, ut conféssio oris cum efficiéntia óperis, sic concórdet in nobis, quálitèr veríssimè crucifigéntes nos Mundo, æternitâtis mereâmur satiári de præmio. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona. Salve Crux, quæ diù fatigâta requiéscis expéctans me certíssimè. Scio gaudêre te, suscípiens Discípulum ejus, qui pepéndit in te. ℣. Audîvit Dóminus, & misértus est mihi: Dóminus factus est adjûtor meus. ℟. Scio. ℣. Glória, & honor. ℟. Scio.

Orátio.

SAncte Dei Apóstole, qui, diu fatigâtam, Crucem in tua expectatiône, tandem requievísse in tua perventiône, piis afféctibus clamas: concêde plenum nobis gáudium in tua passiône habêre, ut suffrágio tuo nobis futûrum præpares regnum, quibus non tam verbo, sed & sánguine reliquísti exemplôrum, virtutúmque documéntum. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona. Bona Crux, áccipe me, & redde me Dómino meo: ℟. Quia per te redêmit me ille, qui pepéndit in te. ℣. Deus in te sperávi Dómine, non confúndar in ætérnum: in tua justítia líbera me, & éripe. ℟. Quia per te redêmit. ℣. Glória, & honor Patri. ℟. Quia per te.

Orátio.

CRucis tuæ, Dómine, amôre Apóstolus tuus & martyr Andréas mirificè flagrans, per eam se tibi Dómino suo reddi exóptat, per quam se redémptum esse non dúbitat: quæsumus ergo, ut obténtu ejus, qui in ea Cruce pepéndit, felícitèr nos à cunctis poténtèr dignêris futúræ ultiônis cruciátibus liberâre. ℟. Amen. Per misericórdiam.

℟. Vir sanctus Dei, dùm aspíceret cœlum, voce magnâ dicêbat: Tu es Deus meus, & Dóminus meus, quem vidi, in quo crédidi, quem diléxi. ℟. Ne me patiâris ab ímpio júdice depóni, qui jam secrêta sanctæ Crucis agnóvi. ℣. Homo iste supplicâbat in conspéctu Dómini, dicens: Deus Pater, & Dominâtor vitæ meæ. ℟. Ne me patiâris. ℣. Glória, & honor Patri. ℟. Ne me patiâris.

Orátio. Vir Dei sanctus Andréas. Quære in Vésperis præcedéntibus.

IN LAUDIBUS.

Ad Cánticum.

Antíphona. Ego in Dómino gloriâbor, gaudêbo in Deo, Jesu meo.

Cánticum. Dómine audívi audîtum. fol. 22.

Ad Benedíctus.

Antíphona. Benedíctio Dómini in mercêdem justi festînat.

Cánticum. Benedíctus es Dómine. fol. 6.

Sono. O bona Crux. Quære in Vésperis præcedéntibus.

Lauda. Laudâte Dóminum de cœlis Allelúia: laudâte eum in excélsis Allelúia, allelúia. Psalmus 148.

Prophetía. Justus si morte præoccupâtus. fol. 53.

Hymnus.

OMnipoténti Dómino
Postrâti omnes súpplices
Reddâmus grátias pro
Sancti Andréæ certámine.

Redemptôrem déprecans,
Ipsum verum agnóscere,
Dœmónibus invidêre,
Fallácibus resístere.

Juvâtus Christo Dómino,
Prædicâvit Acháiæ:
Convértitur omnis pópulus,
Et sese Cruci trádidit.

En tibi Jesus omnípotens,
Cujus Cruce suspénsus est,
E cœlis evocâtus est,
Per fidem coronâtus est.

Non timens cruciátibus;
Sed se in Cruce póstulat,
Ut inde emigráverit
Ad sedem veri Dómini.

Tunc pópuli clamóribus
Dantes voces in áuribus,
Ægæe iníque, pérfide,
Defénde Apóstolum.

Jam jam in Cruce pósitus,
Veritâtem prædicans,
Ornâtus móribus bonis,
Pius, sanctus, castíssimus.

Ægæas vero tetérrimus
Dœmónibus arrípitur,
Inférno suscípitur,
Ténebris sociâtus est.

Frater verò ipsîus,

Te-

Tenens corpus Apóstoli,
Sepelìvit intrépidus,
Cum magna multitúdine.
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Regnans per omne sæculum. Amen.

Supplicátio. Orêmus Redemptôrem mundi Dóminum nostrum Jesum Christum, ut suprà.

Capítula.

IN tuo, Christe, córpore Crucis tuæ venerántes arcânum, quæ, & te Dóminum redemptiônem inferéntem Mundo suscêpit, & Discípulum moriéntem mélius victûrum tibi restítuit: rogâmus te, atque expóscimus, ut nos illi jungas in múnere, cujus hìc venerántes incólimus passiônem.

Pater noster.

Liberáti à malo. fol. 2.

Lauda. In psaltério & cíthara. Requîre folio. CLX.

Benedíctio. Omnípotens Dóminus. Quære in Vésperis præcedéntibus.

Exeúnte Vésperâ.

Lauda. Lucérna pédibus meis. fol. CLX.

Sono. O bona Crux, quæ. In Vésperis præcedéntibus.

Antíphona. Qui mihi minístrat, me sequâtur; P. Et ubi ego sum, ibi erit & miníster meus. ℣. Quid retríbuam Dómino, pro ómnibus quæ præstitit mihi? Cálicem salutâris accípiam: & nomen Dómini invocâbo. P. Et ubi ego sum. ℣. Glória, & honor Patri. P. Et ubi.

Dóminus sit semper. ℟. Et cum.

Lauda. Euge serve bone, & fidêlis, super pauca fuísti fidêlis, in multa te conlocâbo, P. Intra in gáudium Dómini tui. Allelúia, allelúia. ℣. Labóres frúctuum tuôrum manducâbis: beâtus es, & benè tibi erit. P. Intra. ℣. Glória, & honor Patri. P. Intra.

Hymnus. Deus sacráti nóminis. Quære in Vésperis præcedéntibus.

Supplicátio. Orêmus Redemptôrem mundi Dóminum, ut suprà.

Capítula.

DEus à quo Unicus Fílius tuus in hunc Mundum missus, ac pro nobis in Cruce suspénsus, nostræ redemptiônis prétium dedit sánguinem suum; ut reconciliáti per ejus mortem, filiôrum apud te promereâmur adoptiônem; ejúsdem nostri mediatôris obténtu, nobis nec meréntibus tríbue: ut possîmus te Patrem fiduciálitèr appellâre, & oratiône, quam ipso Dómino docénte, didícimus, ad te non solùm vócibus, sed & méritis proclamêmus è terris:

Pater noster.

Liberáti à malo. fol. 2.

Benedíctio.

SAnctus Andréas Apóstolus, qui pro crucifixo Dómino, ac Redemptôre nostro est in Cruce suspénsus, coram ipso Dómino grátiæ, próvidus vobis exístat semper Patrônus; ℟. Amen. Et ob cujus celebrándam solemnitâtem, álacer est hódiè vester convéntus, sit pro peccátis vestris ante Deum intercéssor assíduus: ℟. Amen. Ac sicut hic Sanctus virtûte fretus Dómini crucifixi, per Crucis victóriam diábolum superâvit; ita vos per mortificatiônem Crucis cuncta vítia conculcêtis. ℟. Amen. Per.

Lauda. Státuit Dóminus. fol. CLVII.

Orátio. Vir Dei Sanctus. In Vésperis præcedéntibus.

FESTA DECEMBRIS.

DIE IV.

IN FESTO SANCTÆ BARBARÆ VIRGINIS, ET MARTYRIS.

Omnia dicántur unîus Vírginis, f. CLXXIX. excéptis Hymnis, ad Vésperum, & Matutînum.

Hymnus.

O Christi Martyr, & ínclyta
Virgo, sacrâta Bárbara,
Cujus pugnæ sunt súbdita
Caro, mundus, & tártara!
Tu lux orta de ténebris,
Luce perfúndens sæculum,
Abstrácta ab illécebris
Frangis salûtis æmulum.
Mirè fenéstrâ tríplici
Ornas patris palátium,
Fide demónstrans símplici
Trinitâtis mystérium.
Das natûram marmóream,
Maledicéndo rústico,
Qui mentem gerens sáxeam,
Nutu te prodit público.
Abscíndit natæ júgulum
Pater ferâ crudélior;
Sed per cœléste spículum
Mors ipsum ferit sævior.

Patri, Nato, Paráclito,
Decus, honor, & glória:
Sanctæ sint hujus mérito
Nobis ætérna gáudia.
In cœlésti collégio
Nova collêga cólitur,
In Sanctôrum rosário
Novéllus flos prodúcitur.
Bárbara florens grátiâ,
Forma facta humílium,
Læta potîtur glóriâ,
Sortis consors sublímium.
Metit de sparso sémine
Plenæ messis manípulum,
Fallens subter tegímine
Nostræ salûtis æmulum.
Hæc carnis supercília
Spirítui dat súbdita:
Mundum vicit, & vítia,
Se victâ, victrix ínclyta.
De ténebris misériæ
Sequáces stellæ præviæ,
Quærâmus Patrem grátiæ,
Consórtes tandem glóriæ. Amen.

Ad Matutînum, Hymnus.

GAude mater Ecclésia,
Matérnis plaudens pláusibus,
Pro benedícta filia
Frequens in Dei láudibus.
Bárbaram Christi fámulam
Laudêmus unanímiter,
Et crucis Christi bájulam
Imitêmur felícitèr.
Christum faténdo síquidèm
Astruit fidem, cláriùs
Discéptans contra præsidem,
Vincit torménta fórtiùs.
Patérnam premit rábiem,
Certans in Christi nómine,
Hostîlem frangit áciem
Glorióso certámine.
Manus patérna júgulat
Puéllam, & contínuò
Perit: dœmon stímulat
Parricìdam tonítruo.
Nos in campo certáminis,
Sanctæ zelántes glóriam,
Divíni ductu lúminis,
Tendâmus ad victóriam.
Præstet hoc Sancta Trínitas,
Sanctæ Bárbaræ méritis,
Ad te, summa Suávitas,
Rectis nos ducens sémitis.
Amen.

DIE VI. DECEMBRIS.

IN FESTO SANCTI NICOLAI EPISCOPI,

Omnia dicántur unîus Confessôris Pontífi-cis, fol. CLXIX. excéptis Hymnis ad Vésperum, & ad Matutînum.

Hymnus.

ADest dies sanctíssima
Virtûte sacrâ spléndida,
Quâ Nicoláus sédibus
Locâtur in cœléstibus.
Sic parvus infans córpore;
Magnus tamen Dei fide:
Quartâ, & sextâ fériâ,
Semèl sugêbat úbera.
Virtûte fulgens nóbili,
Jejúniis, vigíliis
Domâbat corpus júvenis;
Ne fœdarêtur vítiis.
Sic Præsul Christi nóbilis
Pro sanctitâte mériti,
Qui illum exornáverat
Cœléstis regni glóriâ.
Adésto Præsul ínclyte,
Precésque nostras súscipe,
Offérque summo Præsuli,
Preces devótas pópuli.
Sit Trinitáti glória,
Ætérna laus, & ínclyta
Deo Patri, & Fílio,
Et flámini cum Spíritu. Amen.

Ad Matutînum, Hymnus.

EXúltet aula cœlica,
Lætêtur mundi máchina;
Dum refert solis órbita
Nicolái memóriam.
Qui vagîtus infántiæ
Decorâvit miríficè,
Dans virtûtum primórdia
Inter ortûs crepúndia.
Quartâ, cum sexta féria,
Semèl sugêbat úbera,
Jam in ætâte ténera
Hac usus abstinéntiâ.
Cujus tumba fert óleum,
Matres olívæ nésciunt:
Quod natûra non prótulit,
Marmor sudándo párturit.
O venerânde Póntifex!
Pius, nec tardus ópifex
Cunctis, qui corde crédulo
Te quærunt in perículo:

Au-

Aufer mentis dispéndia,
Confer vitæ stipéndia;
Ut post carnis exília,
Tecum simus in glória.
Præsta Pater ingénite,
Jesu, cum sacro Néumate;
Ut Nicoláï précibus,
Cœli jungâmur cívibus. Amen.

DIE IX. DECEMBRIS.

IN FESTO SANCTÆ LEOCADIÆ VIRGINIS.

Ad Vésperum.

Lauda. Confessiônem, & decôrem induísti.
Sono. Confitêbor tibi Dómine in toto corde meo. fol. CLXIX.
Antíphona. Confitêbor tibi Dómine in toto corde meo: qui exaudísti verba oris mei. P. In conspéctu Angelôrum psallam tibi: ℣. Deus meus es tu, & confitêbor tibi: Deus meus exaltâbo te. P. In conspéctu Angelôrum psallam tibi. ℣. Glória, & honor Patri. P. In conspéctu.

Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.
Antíphona. Exúlta satis filia Sion, júbila tu Israël: P. Ecce Rex tuus venit tibi justus, & salvâtor. ℣. Conféssio, & magnificéntia opus ejus: & justítia ejus manet in sæculum sæculi. P. Ecce Rex tuus. ℣. Glória, & honor Patri. P. Ecce Rex tuus.

Dóminus sit semper. ℟. Et cum.
Lauda. Confitêbor tibi Dómine rex. Allelúia. fol. CLXIX.
Lauda. Confitêbor Dómino Allelúia, secúndùm justítiam ejus. Allelúia. P. Et psallam. Allelúia. ℣. Lætâbor & exultâbo in te: & psallam nómini tuo Altíssime. P. Et psallam. ℣. Glória, & honor Patri, & Fílio. P. Et psallam.

Hymnus.

Sanctíssimæ Leocádiæ
Solémne festum pródiit,
Quo vana terræ déspuens,
Ad Regna cœli tránsiit.
Omnes veníte súpplices;
Cordis reâtum pándite:
Gaudéndo vota sólvite,
Deôque grates rédite.
Hæc namque Virgo nóbilis,
Exórta claro gérmine,
Conféssa Christum fórtitèr,
Pœnas libéntèr pértulit.
Corrépta jussu Præsidis,
Vaccis ligâtur férreis;
Ut, vinculôrum póndere,
Fides puéllæ céderet.
Illic per abstinéntiam
Christo placêre cógitans,
Laudum repéndit grátias,
Precúmque defert víctimas.
Sed mox beátæ Eulâliæ
Mortem sacrâtam cómperit:
In carcerâli vínculo
Cœlo refûdit spíritum.
Nunc Virgo sancta, quæsumus,
Et lachrymándo póscimus;
Ut probra nostra díluas,
Et vota Christo déferas.
Tu nostra Civis ínclyta,
Tu es Patrôna vérnula,
Ab urbis hujus término
Procùl repélle tædium.
Non hostis hîc præváleat,
Non morbus aut penúria:
Recêdat omne nóxium,
Et conferâtur cómmodum.
Sic vita rebus áffluat,
Ne corda luxu sórdeant;
Cunctísque propter crímina
Donêtur indulgéntia.
Deo perénnis glória,
Et gratiârum cópia,
Qui cuncta volvit témpora,
Et regnat ante sæcula. Amen.

Supplicátio. Orêmus Redemptôrem mundi Dóminum nostrum, mutáto nómine. folio CLXXXVII.

Capítula.

Domine Jesu Christe, qui es sponsus Vírginum, & múnere cœlésti remunerâtor Confessôrum: qui sanctam Leocádiam, & permanêre vírginem præstas, & confessôrem gloríficas; te acclíves rogâmus; ut intervéntu ejus, sicut illa confiténdo cœléste promêruit regnum, ita nos perpétuum evadâmus supplícium.

Pater noster.
Liberáti à malo. fol. 2.

Benedíctio.

Christus Dóminus, qui beatíssimam Leocádiam se dignè confitéri coram homínibus fecit in terris, confiteâtur vos coram Patre suo, qui est in cœlis: ℟. Amen. Et qui in

in ore ejus accépta sibi confessiônis cóntulit cántica, ipse devotiônem vestram remunerándam suscípiat; ℟. Amen. Ut exémplo beátæ vírginis Leocádiæ, confiténdo & laudándo nomen Jesu Christi in sæculo, partícipes ejus, quem conféssi estis, mereámini esse in cœlo; ℟. Amen. Qui in Trinitâte pérmanet Deus in sæcula sæculôrum. Amen.

Lauda. Germinábunt ossa tua quasi sálices Allelúia P. Juxta fluéntes aquas. Allelúia, allelúia. ℣. Et erit tanquam lignum, quod plantâtum est secùs decúrsus aquârum, quod fructum suum dabit in témpore suo. P. Juxta. ℣. Glória, & honor. P. Juxta.

Orátio.

Domine, qui es magnus, & gloriôsus, da nobis fámulis tuis, ut, dùm óperum tuôrum magnitúdinem admirâmur, magnificéntiam tuam débitâ confessiône laudêmus; atque intercessiône gloriósæ vírginis & confessôris tuæ Leocádiæ tríbue nobis, perféctum intelligéntiæ decus timôris obediéntiâ ágere, & mandâta tua fidélia omni custódiâ cordis diligéntèr explêre. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam Deus noster, &c.

Ad Matutînum.

Antíphona. Laudábit lingua mea justítias tuas Deus meus. Psalmus 50.

Orátio. Laudet te, Dómine, lingua nostra. fol. CLXX.

Antíphona. Filia Sion, ego diléxi te, dicit Dóminus, P. Et misericórdia mea non recêdet à te. ℣. Audi filia, & vide, & inclína aurem tuam: & oblivíscere pópulum tuum, & domum patris tui. P. Et misericórdia mea. ℣. Glória, & honor Patri, & Fílio. P. Et misericórdia.

Orátio.

Beáta Dei virgo, quæ in Sion speculatiône gloriôsa consístis, quam Deus ipse dilexísse testâtur, ex quo tibi non recessûram ultrà misericórdiam pollicêtur: da nobis Dómine méritis suis, ut amôre divíno flagrántes, in futúro judício inveniâmur indémnes. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Antíphona. Lætâre filia Sion, quia gaudêbit super te Deus tuus: silêbit in dilectiône tua, P. Et exultâvit super te in laude. ℣. Lauda Hierúsalem Dóminum: conláuda Deum tuum Sion. P. Et exultâvit. ℣. Glória, & honor. P. Et exultâvit.

Orátio.

Lætâre filia Sion, quia gaudet Unigénitus Dei Fílius super te, & exúlta in laude, dùm te, & incorrúptam Vírginem esse præstat, & confessiônis honôre gloríficat: quæsumus proíndè, ut per te, qui utrôque múnere clares, vita nostra, quæ dono virginitâtis caret, confessiônis saltìm virtûte fructíficet. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam, &c.

Antíphona. Exúlta satìs filia Sion, júbila tu Israël: P. Ecce Rex tuus venit tibi justus, & salvâtor. ℣. Non det in commotiônem pedem tuum: neque dórmiet qui custôdit te. P. Ecce Rex tuus. ℣. Glória, & honor. P. Ecce Rex tuus.

Orátio.

Própera in occúrsum Dei tui Virgo filia Sion, quia ipse véniet tibi mansuêtus, confórtans, & redíntegrans te in confessiône sua: proíndè pétimus, ut vita nostra intercessiône tuâ augeâtur in méritis tuis: ut, qui tibi occúrrit in sæculo gratíssimus coronâtor, in judício sit nobis futúro clementíssimus liberâtor. ℟. Amen. Per misericórdiam.

℟. Exúlta satìs filia Sion, lauda & lætâre filia Hierúsalem: quia ecce Rex tuus véniet tibi mitis, & salvâtor: ipse pauper ascéndens super pullum filium subjugâlis. Et dissipábitur arcus belli: & loquêtur pacem géntibus, P. Quóniam potéstas ejus à mari usque ad mare, & à flumínibus usque ad fines terræ. Quid enim bonum ejus, aut quid pulchrum ejus est, nisi fruméntum electôrum, aut vinum gérminans vírgines? Pétite ab eo plúviam in témpore serótino, & dabit imbrem vobis, & herbam in agris. ℣. Visitâbit Dóminus pópulum suum, domum Judá & constítuet eum sicut equum speciôsum in certámine. P. Quóniam potéstas. ℣. Glória, & honor. P. Quóniam potéstas.

Orátio.

Exúlta satìs filia Sion: quia ecce Rex tuus véniet tibi mansuêtus, cujus dono & fruméntum Confessôrum claréscit virtútibus, & intégritas Vírginum fulgéscit in láudibus. Præsta ergo nobis, ut inter fruménta electôrum mereâmur justificáti quandóque admítti, qui nunc nostrôrum óperum manêmus flagítiis coopérti: ut, quæ apud Deum meruísti de confessiône corônam, nobis confiténtibus obtíneas apud ipsum peccatôrum nostrôrum ómnium indulgéntiam. ℟. Amen. Quia pius est, & miseratiônis dignóscitur Dóminus, in ómnia sæcula sæculôrum. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona. Benedícta tu à Deo altíssimo præ

præ ómnibus muliéribus. P. Propter hoc non discêdat laus tua de ore hóminum, usque in sæculum. ℣. Gloriôsa dicta sunt de te cívitas Dei. P. Propter. ℣. Glória, & honor. P. Propter.

Orátio.

GLoriôsa facta est virgo tua, Christe, Leocádia, quæ consurgénti aurórræ comparâta, pulchra ut luna, atque elécta ut sol, probâtur: dùm clarióri rútilans lúmine, & ut luna plena, claréscit in confessiône, & ut sol flagrans, atque imminutiònem sui nésciens, sanctitàtis persístit in ópere: da ergo nobis, ut per eam apud te pro votis obtinêre indulgéntiam mereâmur; qui nunc pro delíctis, vel láchrymas fúndimus, vel gémitus exhibêmus. ℟. Amen. Per.

Antíphona. Egrédere quasi aurôra consúrgens, P. Pulchra ut luna, & elécta ut sol, & ornâta. ℣. Audi filia, & vide, & inclìna aurem tuam: & oblivíscere pópulum tuum, & domum patris tui. P. Pulchra. ℣. Glória, & honor. P. Pulchra.

Orátio.

DEus, qui navem Ecclésiæ tuæ, pro Mundi istius perículis fluctuántem, óptimus nauta gubérnas; & ne infidelitàtis procéllâ obruâtur, vigilantíssimus custos sollícitas: ómnibus ejus lavácro renátis tríbue per intercéssum gloriósæ confessòris & vírginis tuæ Leocádiæ, persecutiônum tempestátes in tui nóminis confessiône devíncere, tibìque plácitum sacrifícium nosmetípsos offérre: quique mirabílitèr prospíciunt in profúndum, remígio déxteræ tuæ perdúcántur in cœlum. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam Deus.

Antíphona. Speciôsa facta es Allelúia. folio CLXXIX.

Orátio. Dómine, qui es magnus, ut suprà, fol. CCCXXXVII.

Responsórium. Speciôsa, & decôra.

Orátio.

DOmine Jesu Christe, qui es supra omnes gentes excélsus, & in cœléstibus hábitas gloriôsus; humilitâtem nostram ab excélso inténde placâtus; ac sicut Ecclésia tua, quæ erat sterilitàtis vítio impedîta, nunc est, in te credens, virtûtum méritis plena, & fíliis numerôsa; ita mens nostra, ab sterilitâte óperum infœcúnda, te tribuénte, per interventum gloriósæ confessòris & vírginis tuæ Leocádiæ, possit & semen verbi suscípere, & copiósis frúctibus redundâre: nomén-que tuum, à solis ortu usque ad occâsum præclârum, cordis ámbiat unanimitâte dilígere, & fidei assensiône laudâre. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam Deus noster, &c.

IN LAUDIBUS.

Ad Cánticum.

Antíphona. Confitêbor tibi, Dómine, quia.
Cánticum. Confitêbor.

Ad Benedíctus.

Antíphona. Fília Sion bénedic Dómino Deo excélso in omni benedictiône, & laude.
Cánticum. Benedíctus.
Sono. In conspéctu. Psal. 148. fol. CLXXIII.
Prophetîa. Longè Dóminus. fol. CLXXXI.
Hymnus. Sanctíssimæ Leocádiæ.
Supplicátio. Orêmus. In Vésperis præcedéntibus.

Capítula.

GLoriôse ac miséricors Dómine, qui beátæ Leocádiæ tibi nimis in ore suo confitéri dedísti; teque in médio Justôrum ejus confessiône laudâre voluísti; ut eam & in terris confiténtem, & in consílio Sanctôrum glorificans fáceres exultántem: expóscimus tui múneris donum; ut ejus précibus tríbuas nobis à peccáti contagiône purgári; ab ardoribúsque perpétuis érui; & glóriæ tuæ beatitúdinem cónsequi.

Pater noster.
Liberáti à malo. fol. 2.
Lauda. Germinábunt ossa tua. fol. CLXX.

Benedíctio.

DEus, qui confessiône ínclytam Leocádiam, ad Confessòrum fecit pervenîre decôrem, justíficet vos ab omni contagiône culpæ: ℟. Amen. Et qui illam confessiònis ubertâte fecit esse conspícuam, vos evidéntiâ veræ pœniténtiæ gloriósos effíciat; ℟. Amen. Ut sicut dulcis fuit in ore hujus Vírginis conféssio Christi, ita dulcéscat in vestris córdibus amor regni perpétui. ℟. Amen. Per.

Exeúnte Vésperâ, ómnia dicántur, ut in primis Vésperis, excéptis Capítula, & Benedictiône, quæ sequúntur.

Capítula.

ACcipe, Deus, nostrôrum confessiònem labiôrum, omniúmque ligaménta solve fácinorum; quò hujus vírginis tuæ Leocádiæ prece, & vítiis careâmus, & munéribus ampliêmur, cùm ad te proclamavérimus è terris:

Pater noster.
Liberáti à malo. fol. 2.

Be-

Benedíctio.

CHristus Deus Fílius, qui in confessiône sui nóminis spíritum suscêpit Leocádiæ, vestram suscípiat fidêlem remuneratûrus devotiônem: ℟. Amen. Quique Confessôris hujus féstum in cánticis confessiônum attóllitis, à Deo remunerémini sempitérnis; ℟. Amen. Ut illic remuneránda provéniat devótio vestra, quò beatíssimæ Leocádiæ conféssio perdúcta est muneránda: ℟. Amen. Concedénte grátiâ divinitâtis illìus; qui est benedíctus in sæcula sæculôrum. ℟. Amen. Per misericórdiam ipsìus, &c.

Lauda. Germinábunt.

Orátio. Dómine, qui es magnus, ut suprà in Vésperis præcedéntibus.

DIE X. DECEMBRIS.

IN FESTO SANCTÆ EULALIÆ VIRGINIS, ET MARTYRIS.

Ad Vésperum.

Lauda. Sperâvit ánima mea in Dómino. Quære fol. CLXXIX.

Sono. Dóminus Deus cœli. fol. CLXXXI.

Antíphona. Allelúia. Gaude, & lætâre filia Sion: quóniam ecce ego vénio, & habitâbo in médio tui, dicit Dóminus. P. Et applicabúntur gentes multæ ad Dóminum in illa die. ℣. Eructâvit cor meum verbum bonum: dico ego ópera mea regi. Lingua mea cálamus scríbæ, velócitèr scribéntis. P. Et applicabúntur. ℣. Glória, & honor Patri, &c. P. Et applicabúntur.

Orátio.

GAude, & lætâre filia Sion, quia in médio tui habitatûrum se Dóminus promíttit, dùm te, & in passiône victrîcem, & ab omni contágio hæresum réddidit innocéntem; quæsumus ergo, ut méritis tuis ab omni tentatiône salvêmur, qui diem tuum venerántes incólimus; & qui in te vicísse crédimus Christum, nos per eum vicísse lætêmur impulsiónes carnálium passiônum; ℟. Amen. Quia nunc unum cum Patre, & Spíritu Sancto póssidet nomen in sæcula sæculôrum. ℟. Amen.

Dóminus sit semper. ℟. Et cum.

Antíphona. Colúmna speciôsa, perfécta auro, gemmísque præcíncta. P. Cujus caput plenum est rore, & crines guttis. ℣. Audi filia, & vide, & inclína aurem tuam: & oblivíscere pópulum tuum, & domum patris tui. P. Cujus caput. ℣. Glória, & honor Patri. P. Cujus caput.

Dóminus sit semper. ℟. Et cum.

Lauda. Fília Sion, usque ad te véniet Dominâtor Israël. P. Et véniet potéstas prima regnum filiæ Hierúsalem: egréssus ejus à diêbus æternitâtis. Allelúia. ℣. Lauda Hierúsalem Dóminum: conláuda Deum tuum Sion. P. Et véniet potéstas. ℣. Glória, & honor Patri. P. Et véniet.

Hymnus.

GErmine nóbilis EULALIA,
Mortis & índole nobílior,
EMERITAM sacra virgo suam,
Cujus ab úbere progénita est,
Ossibus ornat, amorêque colit.
Próximus Occíduo locus est,
Qui tulit hoc decus egrégium,
Urbs potens, pópulis lócuplex:
Sed magè sánguine martyrii,
Virgineôque potens título.
Currículis tribus atque novem
Tres annos quatèr attígerat;
Cùm crepitánte pyra trépidos
Térruit áspera carnífices,
Supplícium subit dulce rata.
Jam déderat priùs indícium,
Téndere se Patris ad sólium;
Et sua membra dicâta thoro
Ipsa crepúndia repúlerat,
Lúdere néscia pusílla.
Spérnere súccina, flores, rosas,
Fulva monília respúere:
Ore sevêra, modésta gradu,
Móribus & nímiùm téneris,
Caníciem meditâta senum.
Ast ubi se furiâta lues
Excitat in fámulos Dómini,
Christicolásque cruénta jubet
Thura cremâre, jecur pécudis
Mortíferis adolêre diis:
Infrémuit sacer Eulálíæ
Spíritus, ingeniìque ferox
Túrbida frángere bella parat,
Et rude pectus, anhêla Deo
Fémina próvocat arma virûm.
Sed pia cura paréntis agit,
Virgo animôsa domi ut láteat,
Abdita rure, & ab urbe procùl;
Ne fera sánguinis in prétium
Mortis amôre puélla ruat.
Illa perôsa quiêtis opem
Degéneri tolerâre morâ,

Nocte fores sinè teste movet,
Septáque claustra fugax áperit,
Indè per ínvia carpit iter.
Ingréditur pédibus láceris
Per loca senta situ, & vépribus,
Angélico comitâta choro:
Et licet hórrida nox síleat,
Lucis habet tamen illa ducem.
Sic hábuit generôsa Patrum
Turba columníferum rádium:
Scíndere qui tenebrósâ potens
Nocte viam face perspícuâ
Præstitit, intereúnte Chaô.
Non áliter pia Virgo viam
Nocte secûta, diem méruit,
Nec ténebris adopérta fuit,
Regna Canópica cùm fúgeret,
Et super astra parâret iter.
Illa gradu cita pervígili,
Míllia multa priùs péragit,
Quàm plaga pandat Eôa polum:
Manè supérba tribunália adit,
Fáscibus adstat & in médiis.
Vocíferans ita: Quis furor est,
Pérdere præcípites ánimas;
Et male pródiga corda
Stérnere rasílibus scópulis;
Omnipatrémque negâre Deum?
Quæritis, ò miseránda manus,
Christícolum genus? En! ego sum
Dœmónicis inimîca sacris:
Idôla prótero sub pédibus;
Péctore, & ore Deum fáteor.
Isis, Apóllo, Venus nihil est,
Maximiânus & ipse nihil:
Illa nihil, quia facta manu;
Hic, mánuum quia facta colit:
Frívola útraque, & útraque nihil.
Maximiânus opum Dóminus,
Et tamen ipse cliens lápidum,
Prostítuat, voveátque suis
Numínibus caput ipse suum;
Péctora cur generôsa quatit?
Dux bonus, árbiter egrégius
Sánguine páscitur ínnocuo:
Corporibúsque piis ínhians,
Víscera sóbria dilácerat,
Gaudet & excruciâre fidem.
Ergo agè tortor adûre, seca,
Dívide membra coácta luto.
Sólvere rem frágilem, fácile est;
Non penetrábitur intérior
Exagitánte dolôre ánimus.
Tálibus éxcitus in fúrias
Prætor, ait; Rape præcípitem
Lictor, & óbrue supplíciis:
Séntiat esse deos pátrios,
Ne témneat Príncipis impérium;
Quàm cúperem tamen, ante necem,
Si potis es revocâre tuam
Torva Puéllula nequítiam!
Réspice, gáudia quanta metas,
Quæ tibi fert Geniâlis honor!
Te láchrymis labefácta domus
Proséquitur, generísque tui
Ingerit ánxia nobílitas,
Flore quòd óccidis in ténero,
Próxima dótibus, & thálamo.
Non movet áurea pompa thori?
Non píetas veneránda senum,
Quos temerária debílitas?
Ecce parâta ministéria
Ex cruciabílibus exítiis.
Aut gládio feriêre caput;
Aut laniábere membra feris;
Aut fácibus data fumíficis,
Flebilitérque ululánda tuis
In cíneres resolûta flues.
Hæc, rogo, quis labor est fúgere?
Si módicum salis emínulis,
Thuris & exíguum dígitis
Tángere Virgo benígna velis,
Pœnam gravem proh aufúgeris.
Martyr ad ista, nihil: sed enim
Infrémit, inque Tyránni óculos
Sputa jacit: simuláchra dehìnc
Díssipat, impositámque molam
Thurîbulis pede prosilîvit.
Nec mora, Carnífices gémini
Lánceâ péctora diláceránt;
Et latus úngula Virgíneum
Pulsat ùtrúmque, & ad ossa secat,
Euláliâ numeránte notas.
Scríberis ecce mihi, Dómine,
Quàm libet hos ápices légere,
Qui tua, Christe, trophæa notant,
Nomen & ipsa sacrum lóquitur
Púrpura sánguinis elíciti.
Hæc sinè flétibus & gémitu
Læta canêbat & intrépida:
Dirus abest dolor ex ánimo,
Membrâque tincta cruôre novo,
Fonte cutem recalénte lavant.
Ultima carnificina dehinc,
Non lacerátio vulnífica
Cratis genus, nec arâta cutis;
Flamma, sed úndique lampádibus
In látera, stomachúmque furit.

Crinis & odor ut in júgulos
Flúxerat, invólitans húmeris,
Quò pudibúnda pudicítia,
Virgineúsque lateat honos,
Tégmine vérticis oppósito.
Flamma crepans volat in fáciem,
Perque comas vegetâta, caput
Occupat, exuperátque ápicem:
Virgo citum cúpiens óbitum,
Appetit & bibit ore rogum.
Emicat inde Colúmba replens
Mártyris os, nive candídior
Visa relínquere, & astra sequi:
Spíritus hic erat EULALIÆ
Lactéolus, celer, innócuus.
Colla fluunt, abeúnte ánimâ,
Et rogus ígneus emóritur:
Pax datur ártubus exánimis,
Flatus in æthera plaudit ovans,
Templâque celsa petit vólucer.
Vidit & ipse satélles Avem
Féminæ ab ore meâre palam:
Obstupefáctus, & attónitus
Prósilit, & sua gesta fugit;
Lictor & ipse fugit pávidus.
Ecce nivem glaciâlis hyems
Ingerit, & tegit omne forum:
Membrâque tegit simul EULALIÆ,
Ossa jacent sub gélido,
Pallíoli vice lintéoli.
Cedat amor lachrymántum hóminum,
Qui celebrâre suprêma solent;
Flébile cedat & officium:
Ipsa eleménta, jubénte Deo,
Exéquias tibi, Virgo, ferunt.
Nunc locus Emérita est túmulo
Clara Colónia Vettóniæ,
Quam memorábilis amnis Ana
Præterit, & viridánte rapax
Gúrgite mœnia pulchra pluit.
Hîc, ubi mármore perspícuo
Atria lúminant alma viâtor,
Et peregrînus, & indígena:
Relíquias, cinerésque sacros
Servat humus veneránda sinu.
Tecta corúsca super rútilant
De laqueáribus auréolis,
Saxâque cæsa solum váriant:
Flóribus ut roruléntа putes
Prata rubéscere multímodis.
Cárpite purpúreas víolas,
Sanguineósque crocos métite:
Non caret his geméllis hyems,
Laxat & arctat tepens glácies,
Flóribus ut cúmulet cálathos.
Ista comántibus è fóliis
Múnera, virgo puérque date;
Ast ego serta choro & in médio
Texta feram pede Dactylico,
Vília, márcida, festa tamèn.
Sic venerári ossa libet,
Ossibus Altâre & impósitum:
Illa Dei sita sub pédibus
Próspicit hæc, populósque suos
Cármine propio tali fóveat.
Láudibus éfferant exímiis
Astra, solum, mare, quicquid habet,
Te, Génitor, Genitúmque tuum,
Símplicem étiam & Spíritum
Perpétuis résonent módulis.
Festi hujus in láudibus, Dómini
Vócibus íntonet alma cohors,
Victrîcem qui fecit EULALIAM,
Sócians æthéreis cívibus pérpetim
Trinus, Unus Dóminus. Amen.

Supplicátio. Orêmus Redemptôrem, mutáto nómine. fol. CLXXXVII.

Capítula.

JEsu, Dei Fílius, qui hortum Electôrum ingrédiens, inter lília pásceris, quandò in córpore tuo, quod est Ecclésia, Sanctárum Vírginum cœtibus decorâris, ubi beatíssimam Euláliam mirabílitèr introdúcens, ita miríficis eam flóribus maluísti fulcîre, ut odor virtûtum ejus tanquàm flóscula arómatum ad nos usque descénderet: te súpplici intentiône rogâmus, ut, amótis figúris véteris Testaménti, quæ, velut umbræ, in typicis observatiónibus præcessérunt, dies illa, Evangélica útique tradítio, in nobis aspirándo profíciat, quálitèr ità exémplo vírginis Euláliæ Evangélii lucem totâ devotiône sequâmur, ut umbras prætériti errôris, & críminis nesciàmus.

Pater noster.

Liberáti à malo. fol. 2.

Benedíctio.

DEus virtûtum, per quem sancta Eulália, dùm ad passiônem vadit, ad glóriam pervênit, det vobis, nec vitiôrum passiónibus adstríngi, & à passiônum vítiis liberári: ℟. Amen. Quæ sua membra non vítiis, sed pro Deo passiónibus súbdidit, obtíneat vos numquàm tentatiônum certamínibus vinci; ℟. Amen. Ut, sicut illa post passiônem obtínuit corônam, ita vos per pœniténtiam veniàtis ad véniam. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Lau-

Lauda. Sicut palmà exaltàta sum in gáudio. Allelúia. Et sicut olìva speciòsa in campis, Allelúia. ℟. Sicut vitis fructificávi suavitâtem odòris. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Ego autem, sicut olìva fructífera in domo Dómini, speràbo; & in misericórdia Dei mei in ætérnum, & in sæculum sæculi. ℟. Sicut vitis. ℣. Glória, & honor. ℟. Sicut vitis.

Orátio.

DOmine Jesu Christe, qui beâtam Euláliam vírginem in ténero ætàtis statu, nec mundi inlécebris, nec persecutôrum permisísti superári torméntis: in qua múnere tuo, nec sexus víncitur, nec afféctus; cujus constántiam nec sævítia térruit, nec pœna edómuit, nec úngula mínuit, nec flamma compéscuit: Hujus ergo deprecátio pro nobis ita apud te præváleat, ut mala à nobis præséntia, futurâque remóveat. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Ad Matutìnum.

Antíphona. Lábia mea apéries. Psalmus 50. Orátio. Exúltent Dómine. fol. CLXXX.

Antíphona. Surge, própera sponsa mea, & veni: Jam enim hyems tránsiit, & recéssit. Flores apparuérunt in terram nostram. ℟. Quàm pulchra es amìca mea, & quàm decôra! Pulchrióres óculi tui columbàrum, absque eo quod intrínsecùs latet. ℣. Spécie tuâ & pulchritúdine tuâ inténde, próspera procêde, & regna, propter veritâtem, & mansuetúdinem, & justítiam: & dedûcet te mirabílitèr déxtera tua. ℟. Quàm pulchra. ℣. Glória, & honor Patri. ℟. Quàm pulchra.

Orátio.

VIrgo Christi Eulália, quæ ad vocem vocántis Sponsi surrexísti ad fidem, properásti ad réquiem, sponsâta de sánguine, formôsa Baptísmate, ecce jam hyems tránsiit, imber ábiit; quia omnis temporâlis tribulátio à te devícta recéssit: recêdat ergo à nostris méntibus, te oránte, impugnátio virtûtum: ut, qui credulitàtis dono pleni consístimus, sanctitâtis ope pleníssimâ fulgeâmus. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona. Quæ est ista, quæ progréditur ut aurôra consúrgens, ℟. Pulchra ut luna, elécta ut sol, terríbilis ut castrôrum ácies ordinâta? ℣. Gloriôsa dicta sunt de te, cívitas Dei. ℟. Pulchra. ℣. Glória, & honor Patri. ℟. Pulchra.

Orátio.

CHriste Dei Fílius, ad quem beâta Eulália desiderábili voto progréditur ut aurôra; exáudi plebem tibi supplicántem per eam: tríbue nobis, & servâre quod sumus à te potentiálitèr cónditi, & copiósiùs amâre quod exístimus miseratiône redémpti: ut & lunæ comparáti Ecclésiæ fulgeâmus in grémio, & elécti ut sol, claritâtis niteâmus exémplo. ℟. Amen. Per.

Antíphona. Advéntus tuus mihi sicut vitis floréscit: & quasi myrrha elécta dedísti suavitâtem odòris: ℟. Et quasi bálsamum non mixtum odor tuus: & ut rosa fragrans tabernácula tua. ℣. Non det in commotiônem pedem tuum: neque dormîtet qui custôdit te. ℟. Et quasi. ℣. Glória, & honor Patri. ℟. Et quasi.

Orátio.

MIra satis Dómine, quod in advéntu tuo martyr tua Eulália quasi vitis vera fructíficans, & quasi myrrha elécta odôrem grátiæ fidélibus propínans in sæculo, ætérno promerêtur consolári de præmio: te quæsumus, te rogâmus, ut suffrágiis ejus, odôre virtûtum odóres críminum fugiâmus: ut cœlésti illo inspirámine recreáti, cunctôrum vitiôrum fœtóribus éxules reperiâmur, & sóbrii. ℟. Amen. Per misericórdiam.

℟. Procêde inter lília opâca, fília Hierúsalem: quia perfécta es & decôra, & reprehénsio in te non est. Ascénde quasi sponsa à Líbano, & pércipe benedictiônem fidei ℟. A Dómino Deo tuo. ℣. Veni sponsa à Líbano, veni, coronáberis. ℟. A Dómino. ℣. Glória, & honor. ℟. A Dómino.

Orátio. Dómine Jesu Christe, qui beâtam Euláliam Vírginem. Quære in Vésperis præcedéntibus.

Antíphona. Vox túrturis audìta est in terra nostra: víneæ floréntes dedérunt odôrem. ℟. Vox tua suàvis, & fácies tua decôra. Diléctus meus mihi, & ego illi. ℣. Adducéntur Regi vírgines post eam: próximæ ejus adducéntur tibi. ℟. Vox tua. ℣. Glória, & honor. ℟. Vox tua.

Orátio.

SPonsa Christi Dei Fílii in óculis fidélium quasi turtur, virgo Eulália ánnuis recúrsibus quodámmodò providêtur; dum honor sepúlchri ejus humánis obtútibus præsentâtur, & obsequéndus honorífice aperîtur; dum vox ejus suàvis, & fácies ejus púlchrior exundánti claritâte fructíficat: Concê-

cêde ergo nobis, ut odor virtûtum ejus sopîtum cordis nostri sensum ad pœniténtiam éxcitet; ut, qui nùnc percípimus ex odôre lætítiam, pòst percipiâmus ex pœniténtiâ glóriam indeféssam. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona. Egrédere tanquam sponsa consúrgens, P. Pulchra ut luna, & elécta ut sol, & ornâta. ℣. Per diem sol non uret te: neque luna per noctem. P. Pulchra. ℣. Glória, & honor. P. Pulchra.

Orátio.

GLoriôsa facta est virgo tua, Christe, Eulália, quæ consurgénti auróræ comparâta, pulchra ut luna, atque elécta ut sol, probâtur: dùm clarióri rútilans lúmine, & ut luna plena, caréscit passiône, & ut sol flagrans, atque imminutiônem sui nésciens, sanctitâtis persístit in ópere: da ergo nobis, ut per eam apud te pro votis obtinêre indulgéntiam mereâmur, qui nunc pro delíctis, láchrymas fúndimus, vel gémitus exhibêmus. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona. Gaude virgo filia Sion, jocundâre, & lætâre filia Hierúsalem: P. Quóniam ecce Rex tuus venit tibi mitis. ℣. Lauda Hierúsalem Dóminum: conláuda Deum tuum Sion. P. Quóniam ecce. ℣. Glória, & honor. P. Quóniam ecce.

Orátio.

DOmine Deus, qui Prophetáli vaticínio filiam Hierúsalem jocundári, & lætári pronúncias; fac nos in Sacraméntis profluéntibus exultâre & Fílii tui Dómini nostri óperum adsúrgere dignitâte: ut dùm his fidem conjúngimus, per intercéssum vírginis Euláliæ cœlôrum gáudiis potiâmur; Per ineffábilem divitiârum tuârum poténtiam summe, & admirábilis Deus noster, qui es benedíctus in sæcula sæculôrum. ℟. Amen. Per misericórdiam.

℟. Veni sponsa mea: quàm pulchra facta es, & decôra valdè! Surge, áccipe óleum sapiéntiæ, própera P. In advéntum Dómini Dei tui. ℣. Spécie tuâ & pulchritúdine tuâ inténde, próspera procêde, & regna. P. In advéntum. ℣. Glória, & honor Patri. P. In advéntum.

Orátio.

SPonsa Christi virgo Eulália, quæ pulchra facta es, & decôra, quæ óleum sapiéntiæ accípiens, candôrem útique Baptísmatis vehis; dùm ex Lavácro fidem pércipis, per quam inter filias Hierúsalem mirífice coronâris: per te, quæsumus, ut candôrem castitâtis mereâmur adtíngere, quæ Christo de virginitâte meruísti placêre: ut per te proféctum obtineâmus virtûtis, per quam devícta est crudélitas persequéntis; ut sit nomen benedíctum in sæcula sæculôrum. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona. Gaude & lætâre in omni corde, filia Sion: P. Ecce Dóminus in médio tui fortis exultâbit super te in laude. ℣. Delectâre in Dómino: & dabit tibi petitiónes cordis tui. P. Ecce Dóminus. ℣. Glória, & honor Patri. P. Ecce Dóminus.

Orátio.

GAude & lætâre filia Sion, quia ábstulit Dóminus inimícos tuos, dùm te, & in passiône victrîcem, & ab omni contágio hæresum réddidit innocéntem; quæsumus ergo, ut méritis tuis ab omni tentatiône salvêmur, qui diem tuum venerántes incólimus; & qui in te vicísse crédimus Christum, nos per eum vicísse lætêmur impulsiónes carnálium passiônum. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona. Veni sponsa ad præparâtum regnum cælôrum, intra in gáudium, P. Et pércipe benedictiônem à Dómino. ℣. Non det in commotiônem pedem tuum: neque obdormîtet qui custôdit te. P. Et pércipe. ℣. Glória, & honor Patri. P. Et pércipe.

Orátio.

DOmine Jesu Christe, qui beatíssimæ mártyris tuæ Euláliæ corpúsculum in Cruce pendéntem supérnâ adsparsiône vestísti, ut & candor vírginem, & refrigérium indúeret mártyrem: adsíste nobis propítius, & tantis in mártyre semper osténde benefíciis; dùm per illam, & supérna dona prærogas, & mártyris excúbias miráculis própagas, & Ecclésiæ festa, éadem visitándo dignántèr inrádias. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Antíphona. Virgo Israël, ornáberis tympanis tuis, P. Et egrediêris in choro psalléntium. ℣. Audi filia, & vide, & inclína aurem tuam: & oblivíscere pópulum tuum, & domum patris tui. P. Et egrediêris. ℣. Glória, & honor. P. Et egrediêris.

Orátio.

DOmine Jesu Christe, qui ánimam fámulæ tuæ Euláliæ beatíssimæ mártyris pro te felícitèr triumphántem exáminas per flammam, súscipis per colúmbam, & tíbimet cópulas in glória sempitérna: adésto no-

nobis, ut Spíritus mártyris non desit supplicántibus in suffrágio, qui étiam persequéntibus refúlsit insígni miráculo; nec aliquándo recêdat beneficiis ab Ecclésia, quæ apud te requiéscit in cœlésti aula. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

℟. Hæc dicit Dóminus: Dilectiône ætérnâ diléxi te. P. Proptéreà attráxi te ad misericórdiam. Adhuc ædificâbo te, & ædificáberis virgo Israël: tolle tympanum tuum, & procêde in choro psalléntium, quóniam véniet tibi dies consolatiônis. ℣. Recordàtus sum tuî, míserans adolescéntiam tuam, & charitâtem desponsatiônis tuæ. P. Proptéreà attráxi. ℣. Glória, & honor Patri. P. Proptéreà.

Orátio.

AUdi, & súscipe precántium vota, diléċta Dei virgo Eulália, quæ sponsa Christi de fide, soror monstrâris esse de sánguine: éffluant in nobis flores virtûtum, effúgiant umbræ tentatiônum: exémplo tuo proficiâmus in mélius, ne in detériùs consisténtes, vitæ dona perdâmus: ut cùm tempus putatiônis advénerit; & fides, quâ Christum crédimus, nos líberet à supplíciis, & afféctus, quo illi propinquâre nítimur, nos ditet munéribus sempitérnis. ℟. Amen. Per misericórdiam.

IN LAUDIBUS.

Ad Cánticum.

Antíphona. Tu nosti, Dómine, quia non coméderim in mensa execratiônis, nec bíberim vinum libáminum: nunquàm enim lætâta est ancílla tua, nisi in te, Dómine.

Cánticum Esther. *Capítulo* 14.

DOmine mi, rex omnípotens, ádjuva me sollícitam, & cujus præter te nullus auxiliâtor est álius. * Periculum meum in manu mea est.

Audívi enim à patre meo, quòd tu Dómine tulísti Israël de cunctis géntibus, * & patres nostros ex ómnibus retrò majóribus suis,

Ut possidêres hereditâtem sempitérnam, * fecistíque eis sicut locûtus es.

Peccávimus in conspéctu tuo, * & idcírcò tradidísti nos in manu inimicôrum nostrôrum:

Justus es Dómine: * & nunc non eis súfficit, quòd duríssimâ nos ópprimunt servitûte,

Sed robur mánuum suârum, idolôrum poténtiæ deputántes, * volunt tua mutâre promíssa, & delêre hereditâtem tuam,

Et cláudere ora laudántium, * atque extínguere glóriam templi & altâris tui,

Ut apériant ora géntium, & laudent idolôrum fortitúdinem, * & prædicent carnâlem regem in sempitérnum.

Ne tradas Dómine sceptrum tuum his, qui non sunt, * ne rídeant ad ruînam nostram:

Sed convértere consílium eôrum super eos, * & eum, qui in nos cœpit sævîre, dispérde.

Meménto Dómine, & osténde te nobis in témpore tribulatiônis nostræ, * & mihi da fidúciam rex deôrum, & univérsæ, Dómine, potestâtis:

Tríbue sermônem compósitum in ore meo in conspéctu leônis; & transfer cor illìus in ódium hostis nostri, * ut & ipse pereat, & cæteri qui ei conséntiunt.

Nos cum líbera manu tua ádjuva, nullum álium habêmus auxiliatôrem, * nisi te, Dómine, habens ómnium sciéntiam; & nosti quòd óderim glóriam iniquôrum.

Et detéster cubíle incircumcisôrum, * & omnis alienígenæ.

Tu scis necessitâtem meam, quòd óderim signum supérbiæ & glóriæ meæ, * quod est super caput meum in diêbus ostentatiônis meæ,

Et detéster illud quasi pannum menstruátæ, * & quòd non compórtem illud in diêbus siléntii mei.

Et quòd non coméderim in mensa Aman, * nec mihi placúerit convívium regis, nec bíberim vinum libáminum:

Et quòd nunquàm lætâta sit ancílla tua, ex quo huc translâta sum usque in præséntem diem, * nisi in te Dómine Deus Abraham.

Deus fortis super omnes, exáudi vocem eôrum qui nullam áliam spem habent, * & líbera nos de manu iniquôrum, & érue me à timôre meo.

Orátio.

AUxílio tuo, Dómine, defendéndam, tuendámque nostram commíttimus imbecillitâtem, ut tuum sit, nos evádere de muscípulis impiôrum, cujus fuit, venerándam Euláliam non cédere terróribus persequéntium; ac sicut illam atrócitas non térruit sæviéntis, ita non queant indúcere nos decípula oblatrántis; ut ipse unus per nos vincâtur suis convítiis & erróribus cunctis, qui expugnâtus est per Euláliam, passiône superánte. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Ad Benedíctus.

Antíphona. Fília Sion, bénedic Dómino Deo excélso in omni benedictiône, & laude. Cánticum. Benedíctus es Dómine. fol. 6.

Orá-

Orátio.

BEâta Dei Virgo, quæ in Sion speculatiône gloriôsa consístis, quam Deus ipse dilexísse testâtur, ex quo tibi non recessûram ultrà misericórdiam pollicêtur: da nobis Dómine méritis suis, ut amôre divíno flagrántes, in futúro judício inveniâmur indémnes. Amen. Et adjúti grátiâ divinitâtis illìus, qui est pius, & mísericors in ómnia sæcula sæculôrum. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Sono. Allelúia. Egrédere post vestígia gregum tuôrum, virgo filia Sion, & pasce agnos tuos. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Allelúia. Intra in hortum meum sponsa mea, filia Hierúsalem. Ecce flores tui germinábunt in terram. Pasce jam inter lília, donec respîret dies, & amoveántur umbræ.

Lauda. Laudâte Dóminum de cœlis: Allelúia, allelúia: laudâte eum in excélsis. Allelúia, allelúia. Psalmus 148.

Léctio libri Ecclesiástici Salomônis. *Cap.* 24. ℟. Deo grátias.

SApiéntia laudâbit ánimam suam, & in Dómino honorábitur, in médio pópuli sui gloriábitur, in ecclésiis Altíssimi apériet os suum, & in conspéctu virtûtis illìus honorábitur, in médio pópuli exaltábitur, & in plenitúdine sancta admirábitur, in multitúdine electôrum habêbit laudem, & inter benedíctos benedicêtur, dicens: Quasi cedrus exaltâta sum in Líbano, & quasi cypréssus in montem Sion: quasi palma exaltâta sum in Cades, & quasi plantátio rosæ in Jéricho: Quasi olîva speciôsa in campis, & quasi plátanus dilatâta sum juxta aquam in platéis. Sicut cinnamômum aspálathum aromatízans odôrem dedi: quasi myrrha eléćta dedi suavitâtem odôris: quasi storax, & gálbanus, & úngula, & gutta, & quasi líbanus non incénsus vaporávi habitatiônem meam, & quasi bálsamum non mistum odor meus. Ego quasi terebínthus expándi ramos meos, & rami mei rami honôris & grátiæ. Ego quasi vitis fructificávi odôrem suavitâtis: & flores mei flores honôris & honestâtis. Ego mater pulchræ dilectiônis, & timôris, & agnitiônis, & sanctæ spei. In me grátia omnis vitæ & veritâtis, in me omnis spes vitæ & virtus. Transîte ad me omnes qui concupíscitis me, & à generatiónibus meis implémini: Spíritus enim meus supra mel dulcis, & heréditas mea super mel & favum: Memória mea in generatiône sæculôrum. Qui edunt me, adhuc esúrient: & qui bibunt me, adhuc sítiunt. Qui áudiunt me, non confundéntur: & qui operántur in me, non peccant, Qui elúcidant me, vitam ætérnam possidébunt. ℟. Amen.

Hymnus.

LAudem beátæ Euláliæ
Puro canâmus péctore:
Quam Christus inter Mártyres
Casto sacrâvit sánguine.

Quæ clausa duris póstibus,
Intérque fortes cárdines;
Somni, cibíque néscia
Christum canêbat pérvigil.

Custos treméndi lúminis
Lux stupêbat in vínculis:
In Cárceris angústia
Mentis beátæ gáudia.

Judex furôre túrbidus,
Surgit cruéntis fáucibus,
Et íncrepat noctis moram,
Sanctam datûrus hóstiam.

Lentôque primo vérbere
Christi Puélla cæditur;
Sed consecrâre pérnegat
Libâmen aris ímpium.

Tunc in recíso stípite
Ductis in altum bráchiis,
Latus Puéllæ cæditur,
Nudâque flammis úritur.

Victor recêdit spíritus,
Corpus relínquens pállidum;
Quod lege mortis pérditum
Redûcat ad vitam Deus.

Jam jam quiéti psállite,
Patrîque laudem dícite,
Christúmque laudêmus pium,
Simúlque Sanctum Spíritum.

Hæc nos redêmit Trínitas,
Cujus perénnis glória
In sæcla nescit mori,
Vivens per omne sæculum. Amen.

Supplicátio. Orêmus Redemptôrem mundi, mutáto nómine. fol. CLXXXVII.

Capítula.

DOmine Jesu Christe, cui beâta Eulália & virgo plácuit, & martyr adhæsit: dum tibi & virgo pérmanet casta, & pro te exténditur in catásta; dum tibi corpus servat íntegrum, & pro te gaudet úngulis exarâtum: ejus pudicítiæ, atque victóriæ favens, nobis propítius esse dignâre; ut & immundítiæ nostræ ejus oratiône abluántur,

tur, & torménta ejus fortitúdine resolvántur.
Pater noster.
Liberáti à malo. fol. 2.
Lauda. Sicut palma exaltâta sum.
Benedíctio. Deus virtûtum. Requîre in Vésperis præcedéntibus.

In exeúnte Vésperâ.

Lauda. Lucérna pédibus meis. fol. CLX.
Sono. Dóminus Deus cœli. Quære retrò in Vésperis præcedéntibus.
Antíphona. Gaude filia Sion, júbila Fília Hierúsalem. P. Ecce Rex tuus venit tibi justus, consérvans. ℣. Gloriôsa dicta sunt de te, cívitas Dei. P. Ecce Rex. ℣. Glória, & honor. P. Ecce Rex.
Dóminus sit. ℟. Et cum.
Lauda. Spécie & pulchritúdine. f. CLXXIX.
Hymnus. Laudem beátæ Euláliæ.
Supplicátio. Orêmus Redemptôrem. Quære retrò in Láudibus.

Capítula.

Domine Jesu Christe, qui sanctæ Euláliæ tuæ arcâna póssidens, ei & virginitâtis pudôrem, & passiônis tribuísti rubôrem, dum & pudìca in Secréto, & invícta in foro, & illìc manet, ut te promereâtur, & hìc vincit, ut à te coronêtur: ánnue précibus ejus, ut consciéntiam nostram ita pudor possídeat, ne déserat fortitûdo: illìc tranquílla máneat, ne contaminêtur: hìc víncere stúdeat, ut probêtur, Piíssime.
Pater noster.
Liberáti à malo. fol. 2.

Benedíctio.

Dominus Jesus Christus, qui sanctam Euláliam constántiâ roborâvit, vos in tentatiône robústos státuat: ℟. Amen. Qui eam passiône glorificâvit, à vobis passiônum ignomíniam tergat: ℟. Amen. Qui illam inter torménta victrîcem tortôrum fecit, vos inter túrbines Mundi éruat ab omni evéntu perículi. ℟. Amen.
Lauda. Sicut palma exaltâta.
Orátio. Dómine Jesu Christe, qui beâtam Eulàliam. Quære in Vésperis præcedéntibus.

DIE XII. DECEMBRIS.

IN FESTO SANCTÆ EUGENIÆ VIRGINIS,

ET COMITUM EJUS MARTYRUM.

Ad Vésperum.

Lauda. Exórtum est. fol. CLXII.
Sono. Gaudête justi. fol. CLXV.
Antíphona. Viri justi. fol. CLXII.
Lauda. Invocábant Dóminum. f. CLXVIII.

Hymnus.

Honôre Sanctæ Eugéniæ
Castis canâmus láudibus;
Christo fidéli júbilo,
Dulci psallâmus módulo.
Qui dudùm Sanctam Vírginem
Puro sacrâvit péctore,
Mentis arcâna póssidens,
Sacro nitôre inlúminat.
Fidêlis Christi fámula
Mundi calcat jactántiam,
Arctum callem arrípiens,
Vitam cœléstem séquitur.
Castam vitam dùm ágeret,
Cœnobiôque dégeret,
Pater efféćta Mónachis,
Matrem celâbat tégmine.
Edax morbi libídinis
Vexat pectus Melántiæ;
Pulchrum vúltumque ut víderat,
Amôre cœco cárpitur.
Quem Virgo Christi pérvidens,
Suis pellit elóquiis,
Sævúmque virus áspidum,
Certo refútans cármine.
Illa Tribûnal Júdicis,
Furôre armâta Dæmonis,
Verbis malígnis ádpetit,
Castam expúgnans ánimam.
Sed est cremâta obscœnitas,
Sancta probâtur cástitas;
Præféctus, dum Eugéniam,
Prolem recêpit própriam.
Illicò temnunt idôla:
Reserâtur Ecclésia:
Pater in sacerdótio
Martyr dicâtus est Christo.
Moxque ab Alexandría
Româ revértit Cláudia
Cum prole; sed Eugénia
Christi sectâtur átria.
Tunc cælébsque Eugénia
Prothum, Hyacínthum sócios,
Virtûte Christi refértos,
Basíllæ offert fámulos.
Divínis mox oráculis
Corda perlústrant Vírginis;
Ob hoc Pompéjus dísputit,
Et Christum Deum crédidit,
Pro quo ense percútitur,
Et Christo sponso júngitur:

Pro-

Prothus & Hyacínthus íterùm
Plectúntur collo gládio.
Tetris post hæc Eugénia
Bis denis trusa fériis,
Néscia potûsque cibi
Mucrône pléctitur civis.
Cœlis locâtur Spíritus
Sanctôrum cum agmínibus:
Nos ánnuis recúrsibus
Hymnum Deo persólvimus;
Horum nos, Deus, méritis
Ablátos nunc à vítiis,
Sursum reduc à sórdibus,
Refórmans sacris sédibus.
Præsta Pater tu ínclyte,
Cuncta qui regis cum Prole,
Paráclito cum Spíritu
Simul per omne sæculum. Amen.

Supplicátio. Orêmus Redemptôrem mundi, mutáto nómine. fol. CLXXXVII.

Capítula.

Vidête, vidête dilectíssimi fratres, mirabília ópera Dei, quálitèr Eugénia virgo pro nómine Jesu martyrium sustinêret: ut nec undis subjiciàtur, nec ardóribus conpremêtur. Hæc sanè fides augebâtur, pro qua Dóminus noster prædíxit, quod in ea se rogántibus, nihil difficile sit: unde hac fide, quæ per dilectiônem operâtur, rogêmus pii Patris cleméntiam, ut nostras recípiat lá-chrimas, díluat culpas, impértiat grátiam, & árceat quæcúmque nobis vidéntur esse advérsa. Si enim rogavérimus eum fiduciálitèr, spes nobis est, quòd exáudiet vocem nostri clamôris, cùm ad eum, ea quæ Dómino Jesu Christo edocénte didícimus, proclamavérimus è terris:

Pater noster.
Liberáti à malo. fol. 2.

Benedíctio.

Deus summus, atque ætérnus terríbilis, in cujus servítium Eugénia viríli hábitu, detónsis crínibus, se óbtulit servitûram, fáciat vos desséctis atque recísis curis sæculi, adprehéndere vitam immaculâtam: ℟. Amen. Quique ejus virginitâtem Melántiam falléntem manifèstam effêcit cúneis populôrum, osténdat in vobis divítias misericordiârum suârum; ℟. Amen. Atque cum illa post tránsitum mereámini partem habêre, quæ pro Christo Dómino suo méruit laureári. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Lauda. Gáudium sempitérnum. fol. CLXII.

Orátio.

Deus, qui sanctis tuis Eugéniæ vírgini, & ejus Comítibus martyribus tantam grátiam in passiône dedísti, ut insígnitèr apértum fidei víncerent hostem, quamprímùm spirituálitèr in se bella sui córporis devicíssent: præbe nobis auxílium de tua pietâte firmíssimum, quo muníti, atque præcíncti, & rebellántem spirítui carnem valeâmus compéscere, & nos ipsos intrépidos studeâmus bellis spirituálibus præparâre. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Ad Matutînum.

Antíphona. Da nobis. Psalmus 50.
Orátio. Redde nobis. fol. CLXIII.
Antíphona. Sancti tui Dómine.
Orátio. Sanctos tuos Dómine Eugéniam & ejus Cómites mártyres virtûte tuæ dénteræ fultos, invícto. Quære fol. CLXVI.
Antíphona. Sancti tui, Dómine, mirábile consecúti sunt iter, deservientes præcéptis tuis, ut inveniréntur inlæsi in aqua válida. P. Terra appáruit árida, & in mari rubro via sine impediménto. ℣. Confiteántur Dómino misericórdiæ ejus, & mirabília ejus fíliis hóminum. P. Terra appáruit. ℣. Glória, & honor. P. Terra.
Orátio. Deus, qui Sanctis, ut hìc suprà.
Antíphona. Salus justôrum. fol. CCLXVIII.

Orátio.

Deus, qui & virtûtem Sanctis, & sanctimóniæ ornaménta largîris; hanc Ecclésiam in honôrem mártyrum Eugéniæ vírginis, & ejus Cómitum exhibéntem, sanctitâtis perórna insígnibus: ut qui gloriántur victóres triúmpho stare Mártyres, sint ætérnis Sanctôrum tuôrum felicitátibus compléxi. ℟. Amen. Per misericórdiam.
Responsórium. Beáti qui habent. f. CCXVI.

IN LAUDIBUS.

Ad Cánticum.

Antíphona. Diligéntes te.
Cánticum. Qui spontè.

Ad Benedíctus.

Antíphona. Sancti & húmiles.
Cánticum. Benedíctus es.
Sono. Salus justôrum.
Lauda. Laudâte Dóminum. fol. CLXIV.
Prophetîa. Justôrum ánimæ. fol. CLXVII.
Hymnus. Honôre sanctæ Eugéniæ.
Supplicátio. Orêmus.
Capítula. Vidête, vidête. In Vésperis præcedéntibus.

Lauda. Laus Dómini in Ecclésia Sanctôrum. Allelúia. P. Lætêtur Israël in eo qui fecit ipsum Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Cantâte Dómino cánticum novum: quia mirabília fecit. P. Lætêtur Israël. ℣. Glória, & honor. P. Lætêtur Israël.

Benedíctio. Deus summus, atque ætérnus, in Vésperis præcedéntibus.

DIE XIV. DECEMBRIS.

IN FESTO SANCTI JUSTI, ET ABUNDI.

Ad Vésperum.

Lauda. Exórtum est.
Sono. Gaudête justi. fol. CLXV.
Antíphona. Gáudium magnum.
Lauda. Véniet Dóminus. fol. CCCXXV.

Hymnus.

VOx ecce Vatum vívida pérsonat
Venîre Christum, nascîque núntiat;
Nunc festa cujus plebs pia célebrat;
Quæ ferens undam lúcidam prómicat.
Quem Gabriêlis vox clara núntiat;
Quem Virgo parit, quæ sola rútilat,
Fœtôsa Virgôque lactat,
Nutríxque Virgo se cui dédicat.
Cujus dicâta pássio próvocat,
Ut quis fidêlis sánguine rúbeat,
Et passiônis múnere pólleat,
Utrôque sese périmi gáudeat.
Justi, & Abúndi quem sequi cúrsitat
Sacra volúntas; quem quoquè núntiat
Sequi debêre; qui in fide látitat
Se fore fortem vocêque júbilat.
Hos hunc sequéntes, périmi júdicat
Numeriânus, qui Olybrio hoc ímperat;
Ut Christiános ensi subjíciat,
Christîque Servos publícitùs ópprimat,
Justum en Olybrius, ut áudiit,
Furôre raptus, nec neve quæritat,
Si Christiânus ipse sit explôrat:
Sed Christi Servus íllicò clámitat:
Se esse fidêlem: nec mori dúbitat.
Præses in ira contérritus próvocat
Membra fidêlis, nec neve clámitat;
Ut hunc rotârum ars sæva próterat.
Sed mens ditâta mínimè trépidat;
Vocêque clarâ cántica júbilat:
Quem sibi Christus ita miríficat,
Ut vota vincens, jam liber ófferat.
Ferox Tyránnus vócibus íntonat:
Fornax ut atrox ígnibus árdeat,
Testis & Almi membra suscípiat;
Offérre thura Martyr ut ámbulat,
Aut igni ira cóncita péreat:
Seque sevéræ morti subjíciat,
Flammæque rogis citus inhæreat:
Ne contráire præsidi váleat.
Sed quem ditâta mens benè súblevat;
Et meritôrum grátia dédicat,
Nec flamma vincit, nec pœna súperat;
Sed igne trusus, illæsus ámbulat.
Adhuc Abúndus dùm piè spéctitat,
Se se citâtìm Mártyri sóciat;
Mentémque Christo súbitò délibat;
Ipsîque Olybrio vócibus ínrogat.
Cujus cum fama præsidi pérsonat;
Infremit irâ, terrêre ínchoat:
Sanctus Abúndus, ut idólis cedat;
Illísque cedens thus liber ófferat.
Sed quia Sanctus vinci nequíverat,
Justum sodâlem fácibus ímperat
Adúri, cujus ut vita péreat,
Jamque citò discrímini cedat.
Mare sed is qui pédibus ámbulat;
Poténsque clausos córpore tránsvolat;
Ignis pœnas hos fúgere próvocat,
Itemque tutos sístere fáctitat.
Hos ipse Sanctis æthere sóciat,
Et ignis ille flámmeus évolat,
Et quos uréndo flamma suscéperat,
Extrîta rore frígida cónsecrat.
Ut nec capíllus cápitis árdeat;
Nec ipsa vestis ígnibus hæreat;
Sed rore tincta, tutâve máneat:
Hæc cuncta regens Spíritus áctitat,
Exémplo Quorum nunc pius áudeat
Quisque fidêlis, munus & ínferat
Sui precâtus, mentêque sérviat,
Qui misértus ómnia júdicat.
Ipse precántum vota suscípiat;
Et paradísi jánuam apériat,
Qui in æthere tonans nos pius ádjuvat,
Cunctâque solus dimicâre vult.
Sit honor illi, qui solus íntonat
De sede poli, cunctâque júdicat:
Eique sese lingua subjíciat;
Per omne sæculum cármina cóncinat.
Amen.

Supplicátio. Orêmus. ut in áliis.

Capítula.

DEus lumen ætérnum, lucérna inextinguíbilis, & lux veritâtis, lætífica pópulum tuum in hac celebritâte beatissimôrum mártyrum tuôrum Justi & Abúndi: ut qui

qui suis méritis contristántur, eôrum oratiónibus consoléntur.

Pater noster.

Liberáti à malo. fol. 2.

Benedíctio.

OBténtu mártyrum suôrum Justi & Abúndi, benedíctio Dómini vos comitêtur in terris, qui illos provéxit ad cœlos: ℟. Amen. Illôrum vos efficiat suffragatiône felíces, quorum nunc estis solemnitátibus exequéntes: ℟. Amen. Ut sicut illi pro justítia certáti sunt usque ad mortem; ita & vos eôrum sequéndo vestígia, líberi properêtis ad cœléstia regna. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Lauda. Fidéles in dilectiône. Et ómnia ália usque ad Capítulam dicántur successivè, ut in festo Cæcíliæ vírginis, fol. CCCXXVI.

Capítula.

DA nobis, Dómine, gáudia felicitâtis æternæ, te ut semper gaudêre possîmus, ne despicábili tristítia obruâmur, & in nullo de temporálibus solíciti simus: ut, qui te prope esse jam crédimus, mitíssimum cùm véneris sentiâmus.

Pater noster.

Liberáti à malo. fol. 2.

Lauda. Fidéles in dilectiône.

Benedíctio. Obténtu Mártyrum. Quære in Vésperis præcedéntibus.

DIE XVIII. DECEMBRIS.

IN FESTO ANNUNCIATIONIS SANCTÆ MARIÆ VIRGINIS.

Ad Vésperum.

Lauda. Virgo Israël, ornâre tympanis tuis: P. Et egrédere in choro psalléntium. ℣. Beâta es regîna, quæ próspicis quasi lumen. P. Et egrédere. ℣. Adstitit regîna in vestítu deauráto. P. Et egrédere. ℣. Egrédere, quasi Luna valde rútilans. P. Et egrédere. ℣. Egrédere, quasi sponsa consúrgens pulchra, ut Luna. P. Et egrédere.

Orátio.

VIrgo Israël, quæ útique mater Vidéntis intellígeris, ornâre tympanis tuis, id est, membris Ecclésiæ, ut te habeâmus patrônam in sæculo, quam beâtam regînam crédimus pérmanêre in futúro: ut prospiciéntes te lumen credulitâtis nostræ sine dúbio esse; te interpellánte, favôrem beatitúdinis mereâmur firmíssimè obtinêre. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Sono. Appáruit Angelus Maríæ, dicens: Ecce concípies, & páries filium. P. Et vocâbis nomen ejus Emmánuel: Allelúia. ℣. Spíritus sanctus véniet in te, & virtus excélsi obumbrâbit te: quod autem nascêtur ex te Sanctum, vocábitur Fílius Dei. P. Et vocábitur. ℣. Glória, & honor. P. Et vocábitur.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Antíphona. Allelúia: vidi portam in domo Dómini clausam: & dixit ad me Angelus: Porta ista, quam vides, non aperiêtur: neque áliquis per eam transîbit. P. Quóniam Dóminus Deus Israël egrediêtur per eam, & erit clausa. ℣. Tóllite portas, príncipes, vestras, & elevámini portæ æternâles: & introîbit rex glóriæ. P. Quóniam. ℣. Glória, & honor. P. Quóniam.

Orátio.

VErbum virtûtis, & sapiéntia Patris, quod matérni úteri portam nec ingrédiens víolas, nec concéptus corrúmpis Vírginem, nec parturitiône matrem virginitâte privâre dignósceris; præsta nobis, ut obtêntu suo, quæ te génuit Fílium, nobis præroget, quod rogâtur; & quæ te méruit sine cóitu párere, nos concéptu tuo fáciat parturîre: ut in portis Sion dilatántes os nostrum, salûtis concipiâmus spíritum: & sic novæ natiônis tuæ prædicêmus miráculum, ut cor nostrum fides semper possídeat incorrúpta. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona. Dabit vobis Dóminus signum in terra: virgo in útero accípiet, & páriet filium, & vocábitis nomen ejus Emmánuel. P. Scitôte, gentes, quóniam nobíscum est Deus. ℣. Audi pópulus meus, & testificâbor tibi: Israël, si me audíeris. P. Scitôte, gentes. ℣. Glória, & honor. P. Scitôte, gentes.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Illuminâre, Hierúsalem, P. Ecce rex tuus venit, & majéstas Dómini obumbrâvit te. Allelúia, allelúia, allelúia. Lauda, Hierúsalem, Dóminum: conláuda Deum tuum, Sion. P. Ecce rex tuus. ℣. Glória, & honor. P. Ecce rex tuus.

Hymnus.

A Solis ortus cárdine
Adúsque terræ límitem,
Christum canâmus Príncipem,
Natum María Vírgine.

Beâ-

Beâtus auctor sæculi,
Servîle corpus índuit:
Ut carne carnem líberans,
Ne pérderet quos cóndidit.
Clausa Paréntis víscera
Cœléstis intrat grátia:
Venter puéllæ bájulat
Secrêta, quæ non nóverat.
Domus pudíci péctoris,
Templum repéntè fit Dei:
Intácta nésciens virum,
Verbo creâvit Fílium.
Eníxa est puérpera:
Quem Gábriël prædíxerat;
Quem Matris alvo géstiens,
Clausus Joánnes sénserat.
Fit porta Christi pérvia,
Reficta plena grátiâ;
Transítque Rex, & pérmanet,
Clausa, ut fuit per sæcula.
Genus supérni Núminis
Procéssit aulâ Vírginis,
Sponsus, Redémptor, Cónditor,
Suæ gigas Ecclésiæ.
Honor Matris & gáudium,
Imménsa spes credéntium,
Per atra mortis pócula
Mundi resólvit crímina.
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Regnans per omne sæculum.
Amen.

Supplicátio.

ORêmus Redemptôrem mundi, Dóminum nostrum Jesum Christum, cum omni supplicatiône rogêmus; ut per intervéntum & méritum gloriósæ sanctæ Maríæ Vírginis & genitrîcis suæ nobis remissiônem peccatôrum & pacem propítius donâre dignêtur. ℟. Præsta, ætérne omnípotens Deus: Kyrie eléïson. ℟. Christe eléïson: Kyrie eléïson.

Capítula.

VIrgo Christi génitrix, & humáni géneris reparátrix, implorántium preces áuribus offer divínis: ut tuo gaudeâmus múnere, digni intercéssu tuo, peccáminum apud Deum obtinêre remissiônem, cujus sexus absque pudôris corruptiône ómnium génuit Salvatôrem.

Pater noster.

Liberáti à malo. fol. 2.

Benedíctio.

DOminus Jesus Christus, qui olim ex Vírgine dignâtus est nasci, suæ vos Genitrîcis intercéssu sanctíficet; ℟. Amen. Quique matrem servâvit à corruptélæ contágio, sinum vestri cordis emáculet à delícto; ℟. Amen. Et, qui eam fecit Vírginem manêre post partum, cœlum vobis tríbuat possidêre post tránsitum. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Lauda. Ecce tempus, dicit Dóminus, in quo partúriens generâbit. Allelúia. P. Et erit iste pax in ætérnum. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Audîte hæc omnes gentes: áuribus percípite, qui habitâtis orbem: P. Et erit iste. ℣. Glória, & honor. P. Et erit iste.

Orátio.

GRátiam plenam habêre te crédimus, ò Virgo Christi génitrix & humáni géneris reparátrix gloriôsa María, quæ tanta nobis gáudia pariéndo contulísti, ut fructus ventris tui, qui est Christus Fílius Dei, à domínio in nos sæviéntis eríperet inimíci, & in regno ætérno consórtes fáceret sibimetípsi. Proínde quæsumus, te rogâmus, ut adsis patrôna nobis, ut & mérito tuo nos Fílius tuus à delícto éxules reddat, & post in regno suo perénniter habitatúros introdûcat: præsta nobis, ut, qui te concupíscens sibi advocâvit in matrem, nobis concupiscéntiæ suæ opuléntam largiâtur dulcédinem. ℟. Amen. Per misericórdiam.

In nómine Dómini.

Ad Matutînum.

Antíphona. Adspérsit me Dóminus Deus hyssópo, & mundâvit me: lavâvit me, & supra nivem dealbâvit me. Psalmus 50.

Orátio.

DEus, qui semper, quæ vera sunt, díligis; & quæ sunt occultâta tuâ sapiéntiâ manifésta; qui virginâlem úterum pro mundi salvatiône íngredi dignâtus es: adspárge nos hyssópo verbi tui; & munda nos ab iniquitátibus nostris: ut qui tibi soli peccávimus, & malum géssimus coram te; non irâtus peccátis tríbuas pœnam; sed propítius spíritum rectum, qui te ínvocet, in nostris infúnde viscéribus. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona I. Ave María, grátiâ plena Dóminus tecum: Benedícta tu inter mulíeres, P. Et benedíctus fructus ventris tui. ℣. Diffûsa est grátia in lábiis tuis: proptérea benedíxit te Deus in ætérnum. P. Et benedíctus. ℣.

℣. Glória, & honor. ℟. Et benedíctus.
Orátio. Grátiam plenam habêre te. Quære retrò in istis Vésperis præcedéntibus.

Antíphona 2. Magnum miráculum vídimus in Vírginis conceptiône, ut nec virginitâtem amítteret, nec genitrìcum póndera didicísset. ℟. Sola méruit Deum ferre post cœlos: sola méruit Virgo venìre post partum. ℣. Dómini est terra, & plenitûdo ejus: orbis terrârum, & univérsi qui hábitant in eo. ℟. Sola méruit. ℣. Glória, & honor. ℟. Sola méruit.

Orátio.

Magnum valdè miráculum vídimus in Vírginis conceptiône, ut nec decôre pudôris carêret, nec genitrìcum ónera sustinêret: nec enim fas erat, ut illa habêret suspíria, quæ ómnium gáudia pariêbat; aut orìgo lætítiæ nósceret vim dolôris: sic étenim sola méruit virgo venìre post partum, quia in ipsa Verbum est caro factum. Ob hoc te precâmur, Jesu bone, ut, sicut Genitríci tuæ contulísti hoc præmium, ita nobis míseris adsis concedéndo remédium. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 3. Spíritus Dómini supervéniet in te, & virtus Altíssimi obumbrâbit tibi. ℟. Proptérea, quod nascêtur ex te Sanctum, vocábitur Fílius Dei. ℣. Dilexísti justítiam, & odísti iniquitâtem: proptérea unxit te Deus Deus tuus óleo lætítiæ præ consórtibus tuis. ℟. Proptérea. ℣. Glória, & honor. ℟. Proptérea.

Orátio.

Sancte Spíritus, qui es sanctificátio Patris, & Fílii, inlábere córdibus nostris, ut de te, quæ vera sunt, sapiâmus, & quæ vera sunt, confiteâmur: bonus enim spíritus es in ómnibus, quia ómnia, quæ vis, rectè vis; tu Vírginem nostram replevísti, & almâ sanctificatiônis tuæ grátiâ inlustrásti: tu ex ea nobis oblatiônem novam in terram súbitò protulísti, ut in ejus lúmine ambulántes salûtem animârum nostrârum cónsequi mereâmur felíces. ℟. Amen. Per misericórdiam.

℟. Missus est à Deo Angelus Gábriël ad Marìam Vírginem, dicens: Ave Marìa, grátiâ plena: Dóminus tecum: Benedícta tu inter mulíeres. ℟. Proptéreà &, quod nascêtur ex te Sanctum, vocábitur Fílius Dei. ℣. Spíritus sanctus supervéniet in te, & virtus Altíssimi obumbrâbit tibi. ℟. Proptéreà &, quod. ℣. Glória, & honor. ℟. Proptéreà.

Orátio.

O Sanctíssime Gábriël, ò fortitûdo summi Patris, ò núncius veritâtis, ò destinâtor divíni mystérii, veríssimus adinvéntor ad Vírginem venis, salútas, ut núncius; obúmbras, ut fámulus. Ave, inquis, Marìa: Meus Dóminus tecum: benedíctam esse inter mulíeres affàris: Verbum ex ea prodìre clangis: & ut Fílius Dei vocitarêtur, mirífica adtestatiône profitêris. Ideò pétimus, ut tu, qui núncius veritâtis ad Vírginem accessísti miríficus, petitiônem nostram divínis offer in áuribus: & ita per te ábdita cognoscâmus mystéria, ut númquam incidâmus inimíci ergástula; ut per ipsum summi Dei Patris Verbum, cui te prævium ad Vírginem venìre denúncias, habeâmus & véniæ rédditum, & ætérnæ pátriæ veríssimum incolâtum. ℟. Amen.

Antíphona 1. In me spes omnis vitæ & virtûtis. Ego mater pulchræ dilectiônis. ℟. Et rami mei honôris & grátiæ. ℣. Eructâvit cor meum verbum bonum: dico ego ópera mea regi. Lingua mea cálamus scribæ, velóciter scribéntis. ℟. Et rami. ℣. Glória, & honor. ℟. Et rami.

Orátio.

Mira satis, Dómine, radix Ecclésiæ tuæ, quæ próficit & crescit usque ad perféctum diem, cujus rami mártyres, cujus perpendícula efféčti sunt Confessóres, inter quos beatíssima Virgo Marìa génitrix tua, quasi vitis vera fructíficans, dum odôrem grátiæ fidélibus propìnat in sæculo, ætérno promerêtur consolári de præmio: Quæsumus ergo, ut suffrágiis ejus odôre virtûtum odóres críminum fugiâmus; ut cœlésti illo spirámine recreáti à cunctôrum vitiôrum fœtóribus éxules reperiâmur, & sóbrii. ℟. Amen.

Antíphona 2. Indûta es vestiméntis glóriæ, & ornâta es ornaméntis sanctis. ℟. Et facta es speciôsa invocâta Dómino. ℣. Dóminus custôdit te ab omni malo: custôdit ánimam tuam Dóminus. ℟. Et facta es. ℣. Glória, & honor. ℟. Et facta es.

Orátio.

Virgo Christi Marìa glóriæ nunc vestiméntis indûta & ornaméntis sanctis ornâta, quæ útique facta es speciôsa, dum invocâta à Dómino mater efficeris Dómini, & elécta ancílla Fílii, dum aure cóncipis verbum, & nobis & tibi géneras Dóminum; concurréntis ad te plebículæ súscipe vota, &

& Fílio tuo Dómino nostro nostræ servitûtis defer obséquia : ut, qui vitiôrum impúlsu ad prona dilábimur, tuis méritis ad cœléstia sublevêmur : & qui meritôrum ornaméntis ornári non póssumus, tuo intervéntu à crimínibus expiáti conceptiônis tuæ sacratíssimum festum ánnuis recúrsibus celebrêmus. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona. Dedit illi Dóminus sapiéntiam, & beâtam fecit eam, & circumcínxit illam zonam glóriæ. P. Et índuit eam stolam decôris, & coronâvit eam in vasis virtûtum. ℣. Potens in terra erit semen ejus : generátio rectôrum benedicêtur. P. Et índuit eam. ℣. Glória, & honor. P. Et índuit eam.

Orátio.

Domine, Deus Pater, qui beátæ Genitríci Fílii tui Dómini nostri sapiéntiam contulísti, dum & beâtam illam éfficis, & glóriæ zonam circumcíngis, & stolam decôris índuis, scílicet ut virgo concípiat, & virgo páriat, & sui partûs glória toto in mundo dilatâta fructíficet ; da nobis talem spíritûs sapiéntiam, quæ nos coram te beátos efficiat ópere, dignitâte & spléndidos reddat, & indútos decôris stolâ : ut, sicut Virgo Marìa Dei Sapiéntiam concípiens univérsæ creatúræ génuit Dóminum, ita nos sapiéntiâ repleâmur, quâ tibi efficiâmur placábiles in vasis virtûtum. ℟. Amen. Per misericórdiam.

℟. Fília Sion, consecrâbis Dómino multitúdines populôrum : & tu Béthlehem domus acceptiônis paucíssima in míllibus Judá : ex te pródiet princípium regni Israël, P. Cujus progréssio ab inítio sæculi. Propter quod tempus parturiéntis advênit : & páries velóciter Redemptôrem ómnium filiôrum Israël. ℣. Béthlehem cívitas Dei summi, ex te pródiit Dominâtor Israël. P. Cujus progréssio. ℣. Glória, & honor. P. Cujus progréssio.

Orátio.

Jesu, virtûtum ómnium Deus, qui per beátæ Genitrìcis tuæ mystérium cónsecras tibi multitúdines populôrum, dum novo miráculo Vírginem conceptiône mirábili ditas, & matrem virginitâtis honôre non privas, ut Incarnatiônis tuæ mystérium, & singulâre citra similitúdinis exémplar manêret, & admirábile sinè áliqua dissertiône ratiônis exísteret ; dona nobis, hujus arcâna mystérii, & plenâ fide cognóscere, & pleniôri charitâtis ardôre dilígere : ut per hoc, quod de te, quæ vera sunt, crédimus; ad hoc, quod de te diligéntibus tríbuis, ardéntiùs veniâmus. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 1. Tu turris regis nebulôsa, fília Sion, ad te véniet Salvâtor : P. Et véniet potéstas prima regnum fíliæ Hierúsalem. ℣. Rogâte, quæ ad pacem sunt Hierúsalem: & abundántia diligéntibus te. P. Et véniet. ℣. Glória, & honor. P. Et véniet.

Orátio.

Jesu Dómine, qui nativitâte divínâ præcêdis ómnia, & in fine sæculôrum náсeris, univérsa ut rédimas, míseris dans in omnipoténtia inítium rebus, & in humilitâte justificatiônem reddens homínibus, cum nebulósæ turris hospítium ingréderis, & ad eam potéstas prima regnatûrus accêdis: tríbue nobis, illo te spíritu confitéri, quo per úterum Vírginis humánæ voluísti mortalitáti conjúngi. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 2. Béthlehem domus Euphrâta, non es mínima in princípibus Judá : ex te egrediêtur rex, qui regat pópulum meum Israël. P. Et egréssus ejus à diêbus æternitâtis. ℣. Mater Sion dicet : Homo, & homo factus est in ea : & ipse fundâvit eam Altíssimus. P. Et egréssus. ℣. Glória, & honor. P. Et egréssus.

Orátio.

Magna est, Dómine, Béthlehem cívitas, illa Incarnatiônis tuæ altrix, Prophetârum inlustrâta præcóniis ; dum ex ea proditûrus adnunciâris, & in ea gloriôsus osténderis : cum illìc spécie & pulchritúdine beatíssimam matrem tuam ac vírginem decorásti Marìam, quæ te meritò incorrúpta édidit, sicut incorrúpta concêpit. Adésto proíndè míseris nobis précibus ejus assíduis: ut, sicut illam generátio tua provéxit ad laudem, ita nos ejus mérita próvehant ad salûtem. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 3. Virgo Israël, revértere ad civitátes tuas. Usquequò dolens avertêris? P. Generâbis Dóminum Salvatôrem oblatiônem novam in terra : ambulábunt hómines in salvatiône. ℣. Gloriôsa dicta sunt de te, cívitas Dei. P. Generâbis Dóminum. ℣. Glória, & honor. P. Generâbis Dóminum.

Orátio.

Jesu Dómine, qui nascitûrus ex Vírgine, & caput Serpéntis antíqui, & totìus delectatiônis contágia proculcásti, dum te oblatiônem novam Virgo mater parturíret in terris, quam exulâre cupiêbat serpens è sédibus suis ; largîre nobis, ita serpéntis hujus

jus mysticum, omniúmque peccáminum odîre contáctum, ut te solum ánima nostra díligat, quem & inimîcus retributiône percípiat, & in æternitâtis delectatiône possídeat. ℟. Amen. Per misericórdiam.

℟. Audîte signum à Dómino, plebs Dei: Invénta est virgo in útero habens de Spíritu Sancto; & nomen Vírginis Marîa: Spíritus enim Sanctus supervênit illi, & virtus Altíssimi obumbrâvit eam; ut adimplerêtur, quod dictum est per Prophêtam à Dómino: Ecce virgo habêbit filium, P. Et nomen ejus Emmánuel vocábitur. ℣. Venit Angelus Dómini ad Marîam Vírginem, dicens: Ecce concípies, & páries filium, P. Et nomen ejus. ℣. Glória, & honor. P. Et nomen.

Orátio.

INeffábile unigénitum Patris ingéniti Verbum, quo nascénte pudor matris Vírginis cláruit, & cláritas novæ generatiônis inlúxit: te enim faciénte, facta sunt cuncta, quæ Incarnatiônis tuæ mystério crédimus operâta; scílicèt, quòd Angelus Joseph viro Genitrîcis tuæ appáruit, quòd te in ea natum de Spíritu Sancto esse prædíxit: præsta ita proínde nobis, quæsumus, méritis sanctæ Matris tuæ & Vírginis, ut, conceptiône Sancti Spíritûs fœcundâti, sic te concipiâmus in corde, ut non áliud, quàm te, semper parturiâmus in ópere. ℟. Amen.

Antíphona 1. Magníficat ánima mea Dóminum: & exultâvit spíritus meus in Deo salutári meo. P. Quóniam respéxit humilitâtem ancíllæ suæ. ℣. Quid retríbuam Dómino, pro ómnibus quæ retríbuit mihi? P. Quóniam respéxit. ℣. Glória, & honor Patri. P. Quóniam respéxit.

Orátio.

QUanta tibi sanctíssima Virgo Dei & mater, divîna píetas magna & ampliôra distríbuit, ut, cùm esses virgo terrígena, facta es Altíssimi mater & vérnula: ut, qui sanctum ipsîus nomen in omni generatiône & prosápiâ nunciásti, nobis infirmis succúrrat detérsâ malè rancôris suggestiône: Et, qui tibi ádfuit óptimus habitâtor, in nobis præésse dignêtur mitíssimus retribûtor: ut per unum Deum in Trinitâte perféctum & credulitâtis mérita vígeant, & distributiônis gáudia coaléscant; & quia immériti hoc depóscimus, tu regîna & mater creatôris ómnium sæculôrum & per te fruâmur paradísi flórea rura qui íntegra permansísti virgo Deífica. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 2. Ipsi soli sum sponsâta, cui Angeli sérviunt, cujus pulchritúdinem Sol & Luna mirántur. P. Ipsi soli servo fidem, ipsi me tota devotiône comméndo. ℣. Ad ipsum ore meo clamávi, & exultávi sub lingua mea. P. Ipsi soli. ℣. Glória, & honor Patri. P. Ipsi soli.

Orátio.

JEsu, Dei Fílius, qui beatíssimam Marîam sic Vírginem ádprobas, ut matrem osténdas: sic matrem honôras, ut vírginem admirábili concéptu efficias, dum tua Déitas ad eam Angelum déstinat, à quo se inter mulíeres áudiat benedíctam; concêde súpplici famíliæ tuæ, ut adínstar ejus cor nostrum castitâte fructíficet, & jussis tuis óbsequi non recûset: quò cum ea mereâmur último Judícii témpore à dextris tuis adsístere, quam nunc crédimus vírginem te verácìter generásse. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 3. Gyrum cœli circuívi sola, & in flúctibus maris ambulávi: In omnem terram, & in omni pópulo primâtum hábui: superbôrum & humílium colla própriâ virtûte calcávi. ℣. Donec intrem in sanctuárium Dei: & intélligam in novíssima. P. Et in omni. ℣. Glória, & honor. P. Et in omni.

Orátio.

CHriste, Dei Sapiéntia summi Patris & Verbum, qui ædíficas tibi comptíssimam domum, Maríæ Vírginis úterum, in qua ipse cœléstis justítia próspicis, & de qua fructum benignitâtis tuæ prodûcis, dum in ea & absque veste corpórea Deus ingrédeɾis, & de qua vestîtus carne procêdis; præsta nobis supplícibus tuis, ut sanctificâtam nos tibi domum efficias de qua, ut sponsus procédens, óperum nostrôrum dignitâte circumfúltus appáreas. ℟. Amen.

℟. Plácuit Deo cástitas & immaculâta virgínitas; P. Propter hoc in útero ejus ingréssa est sancta píetas: de Verbo partum osténdit admirábilem genuísse Vírginem Deum & hóminem. ℣. Adnunciavérunt cœli justítiam ejus: & vidérunt omnes pópuli glóriam ejus. P. Propter. ℣. Glória, & honor. P. Propter.

Orátio.

DEcántet tibi, Dómine, omnis creatûra cánticum novum, qui in Vírgine María ostendísti novæ parturitiônis miráculum: ut fémina circúmdaret virum, & virgo sine viri cóitu virîlem páreret sexum: Præ-

Præsta ígitur nobis ejus suffrágio tuéri in sæculo, quæ te partu édidit incorrúpto: ut mens nostra fulgôre Sancti Spíritûs vegetâta, ita amôrem tuæ dilectiônis concípiat, ut bonôrum semper áctuum partúriat increménta. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona. Missus est Gábriël Angelus ad Maríam Vírginem desponsâtam Joseph adnúncians Verbum; & expavéscit Virgo de lúmine: Ne tímeas, María, invenísti grátiam apud Dóminum. ℟. Ecce concípies, & páries: & vocábitur Altíssimi Fílius. ℣. Quia rectus est sermo Dómini, & ómnia ópera ejus in fide. ℟. Ecce concípies. ℣. Glória, & honor. ℟. Ecce concípies.

Orátio.

Sancta Dei Génitrix, quæ salutâta ab Angelo, aure cóncipis Verbum, fide matúras obséquium, carne géneras Fílium, de lúmine expavéscens, de grátia præveniénte confídens; súpplicum vota éfficax áccipe plébium, & preces opulénter remúnera singulôrum, ut matérno cunctos grémio solatûros accípiens, quos in hac peregrinatiône ad te concurréntes réspicis cérnuos, Jesu Christo filio tuo Dómino nostro repræséntes inlæsos. ℟. Amen. Per.

IN LAUDIBUS.

Ad Cánticum.

Antíphona. Fecit mihi magna qui potens est, & sanctum nomen ejus. Et misericórdia ejus in omni progénie & generatiône.

Cánticum. *Lucæ* 1.

Magníficat ánima mea Dóminum: * & exultâvit spíritus meus in Deo salutári meo. Quia respéxit humilitâtem ancíllæ suæ:

Ecce enim ex hoc beâtam me dicent omnes generatiónes. * Quia fecit mihi magna qui potens est,

Et sanctum nomen ejus. Et misericórdia ejus in omni progénie & generatiône * super timéntes eum.

Fecit poténtiam in bráchio suo: * dispérsit supérbos mente intelléctus cordis eôrum.

Depósuit poténtes de sede, * & exaltâvit húmiles.

Esuriéntes implêvit bonis: * & dívites dimîsit inánes.

Suscêpit Israël púerum suum, * memor misericórdiæ suæ:

Quæ locûtus est ad patres nostros, Abraham, * & sémini ejus usque in sæculum.

Glória, & honor.

Orátio.

Magníficat ecce te, Dómine, redemptôrem nostrum beâtæ Genitrîcis voce omnis convéntus Ecclésiæ: quia respexísti humilitâtem Ancíllæ tuæ, cùm te & Virgo sancta concêpit; & Ecclésia credéndo cognôvit: cùm de illa prodíeris; & istam redímeres: cùm illam beâtam dicunt omnes gentes; in istam beatificéntur populôrum ómnium natiónes: Súscipe ergo, Dómine, Israël pópulum tuum, memor misericórdiæ tuæ; qui locûtus es pátribus nostris: ut compleméntum sit Divínæ promissiônis, totîus Mundi redémptio singulâris. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Ad Benedíctus.

Antíphona. Benedíctio, & honor, & glória, & potéstas Deo nostro: quóniam venérunt núptiæ Agni, gaudeâmus, & lætêmur in eo.

Cánticum. Benedíctus. fol. 6.

Sono. Appáruit Angelus Maríæ. Quære retrò in Vésperis præcedéntibus.

Lauda. Laudâte Dóminum de Cœlis Allelúia: laudâte eum in excélsis, Allelúia, allelúia, allelúia. Psalmus 148.

Léctio libri Ezechiêlis Prophétæ. *Capít.* 43.

℟. Deo grátias.

Facta est super me manus Dómini, & elevâvit me spíritus, & duxit me ad portam, quæ respiciêbat ad viam Orientâlem. Et ecce glória Dei Israël ingrediebâtur: & vox erat ei quasi vox aquârum multârum, & terra splendêbat à majestâte ejus. Et cécidi super fáciem meam. Et majéstas Dómini ingréssa est Dómini domum. Et audívi loquéntem ad me de domo, & vir qui stabat juxtà me, dixit ad me: Fili hóminis, locus sólii mei, & locus vestígii pedum meôrum, ubi hábito in ætérnum. Capít. 44. Post hæc convérti me ad viam portæ sanctuárii, quæ respiciêbat ad Oriéntem: quæ erat clausa. Et dixit Dóminus ad me: Porta ista, quam vides clausa, non aperiêtur: & vir non transîbit per eam: quóniam Dóminus Deus Israël ingrediêtur per eam, & erit clausa príncipi. Et princeps ipse sedit in ea, ut cómedat panem coram Dómino. Rursúmque vidi: Et ecce glória Dómini implêvit domum Dei, & audívi vocem dicéntis

tis : Benedícta glória Dómini de loco sancto suo. ℟. Amen.

Hymnus.

A Solis ortus cárdine
Et usque terræ límitem,
Christum canâmus Príncipem,
Natum María Vírgine.
Gaudête quicquid géntium
Judæa, Roma, & Græcia,
Ægyptus, Thrax, Persa, Scytha;
Rex unus omnes póssidet.
Laudâte vestrum Príncipem
Omnes beáti ac pérditi;
Ubi imbecílli, ac mórtui,
Jam nemo post hæc mórtuus.
Fit porta Christi pérvia,
Reférta plena grátiâ;
Transítque rex, & pérmanet
Clausa, ut fuit per sæcula.
Genus supérni núminis
Procéssit aulâ Vírginis,
Sponsus, Redémptor, Cónditor,
Suæ gigas Ecclésiæ.
Honor Matris & gáudium,
Imménsa spes credéntium
Per atra Mortis pócula
Resólvit nostra crímina.
Lapis de monte véniens,
Mundúmque replens grátiâ,
Quem non præcíssum mánibus
Vates vetústi núnciant.
Qui, Verbum, caro factus est
Præcónio Angélico,
De claustris virginálibus
Vírginis virgo natus est.
Rorem dedérunt æthera
Nubésque Justum fudérunt;
Patens excêpit Dóminum
Terra salûtem génerans.
Mirábilis concéptio
Christum prótulit sóbolem,
Ut Virgo partum fúnderet,
Post partum virgo sísteret.
Exúltet omnis ánima
Nunc redemptôrem géntium,
Mundi venísse Dóminum
Redímere quos cóndidit.
Creâtor cuncti géneris,
Orbis, quem totus non capit,
In tua, sancta Génitrix,
Sese recláusit víscera:
Quem, Pater ante témpora
Deus, Deúmque génuit,
Matris alma virgínitas
Cum témpore partum édidit,
Tollens cuncta facínora,
Et donans sancta múnera,
Augméntum lucis ádferens,
Ténebris damnum ínferens.
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito
In sempitérna sæcula. Amen.

Supplicátio. Orêmus Redemptôrem. Quære in Vésperis præcedéntibus.

Capítula.

O Sacratíssima Verbi ancílla & mater, quam osténdit generátio Vírginem, & virgínitas cómprobat Genitrîcem ! pátulo pietâtis sinu concurréntem ad te pópulum súscipe : Tu profúsis pietâtis viscéribus páscito gregem, quem suo Fílius ex te progrédiens mercâtus est sánguine : tu præbe úbera creándis, quæ nutrix facta es creatôris : tuo obséquio servitûtis tuæ glorífica, quos tibi dari íncipis obsequêlam : simus tuo præmuníti suffrágio præsidiôque, qui suávi servítio tuo servitûtis tuæ delectâmur pérfrui jugo : ut omnes, qui ob honôrem Conceptiônis tuæ hoc in loco tuis decantâmus in láudibus, in tua pérpetim servitûte vivâmus, veniéntes ad eum, explósâ críminum labe, cujus te votívis excólimus offíciis Genitrîcem : ut & hîc nos tu multíplici afféctu tueâris in sæculum, & pòst ex te génitus regnatúros possídeat in ætérnum ; qui nos dócuit orâre, & dícere:

Pater noster.

Liberáti à malo. fol. 2.

Lauda. Ecce tempus, dicit Dóminus.

Benedíctio. Dóminus Jesus Christus, qui olim ex Vírgine. Quære retrò in Vésperis præcedéntibus.

In exeúnte Vésperâ.

Lauda. Virgo Israël, ornâre tympanis tuis.

Sono. Appáruit Angelus Maríæ, dicens: Ecce. Quære retrò in primis Vésperis.

Antíphona. O quàm magnum miráculum inaudîtum ! Virtus de cœlo prospéxit, obumbrâvit úterum Vírginis. P. Potens est majéstas inclúdi infrà cubículum cordis, jánuis clausis. ℣. Véritas de terra orta est : & justítia de cœlo prospéxit. P. Potens est. ℣. Glória, & honor. P. Potens est.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Beâta sum, quæ crédidi; P. Quóniam implebúntur ómnia, quæ dicta sunt mihi à Dómino. Allelúia, allelúia. ℣. Deus,

cánticum novum cantâbo tibi: in psaltério decem chordârum psallam tibi. P. Quóniam implebúntur. ℣. Glória, & honor. P. Quóniam.
Hymnus. A Solis ortus.
Supplicátio. Orêmus. Quære in primis Vésperis.

Capítula.

BEâta est, Christe, gloriôsa sæculi dominátrix María virgo tua, quæ ab Angelo crédidit, quod perficeréntur ea, quæ à Dómino dicta sunt illi: præsta ergo nobis, expóscimus, ut, qui concéptum Vírginis celebrántes perégimus, ad festum nativitâtis tuæ emaculátis córdibus veniâmus.
Pater noster.
Liberáti à malo. fol. 2.

Benedíctio.

VErbum, quod matrem fecit, ut Virgo manêret,
Nobis adtríbuat virginitâtis opem:
℟. Amen.
Et, qui intácta ejus servâvit víscera ventris,
Custos dignêtur vester adésse jugis;
℟. Amen.
Ut, qui concéptum matris celebrâtis ovándo,
Lux sitis in mundo, justificánte Deo.
℟. Amen. Per misericórdiam.
Lauda. Ecce tempus, dicit Dóminus, in quo.
Orátio. Grátiam plenam habêre. Quære retrò in primis Vésperis.

DIE XXI. DECEMBRIS.

IN FESTO SANCTI THOMÆ APOSTOLI.

Ad Vésperum.

Lauda. Glória, & honôre. fol. CLIX.
Sono. Deus præcínxit me. fol. CLVI.
Antíphona. Coronâvit eum Dóminus, & benedíxit, & diléxit illum, P. Et supra multa múnera constítuit eum. ℣. Os justi meditábitur sapiéntiam, & lingua ejus loquêtur judícium. P. Et supra. ℣. Glória, & honor Patri. P. Et supra.
Dóminus sit semper. ℟. Et cum.
Lauda. Corónâ gratiârum coronâvit eum Dóminus, P. Et corôna deliciârum protéxit illum. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Beâtus vir, qui timet Dóminum: in mandátis ejus cupit nimìs. P. Et corôna. ℣. Glória, & honor. P. Et corôna.

Hymnus.

FEstum, Christe Rex, per orbem
Inlúxit almíficum,
In quo tibi confitêtur
Cuncta cohors fidélium
Glóriam, persólvunt hymnum
Pro triúmphis Mártyrum.
Gloriôsus, ecce, tuúsque
Thomas Discípulus,
Cicatríces contractándo,
Créditus est Dóminus:
Inter fratres gloriôsus
Extitit Apóstolus.
Núncius venit de Indis,
Quærere artíficem:
Architéctum construére
Régium palátium:
In foro deambulâbat
Cunctôrum venálium.
Habeo servum fidêlem,
Locûtus est Dóminus,
Ut exquîris talem, aptum
Esse hunc artíficem:
Abbanes videns, & gaudens,
Suscêpit Apóstolum.
Tráditur Regis minístris
Sanctus Dei Apóstolus:
Elióphorum ingréssus,
Suscêpit convívio;
Digna sui percussôris
Rédditа est últio.
Rex ut vidit, & audîvit
Insígne miráculum,
Iúvenes, ut benedîcat,
Supplicánter póstulat:
Sic Baptísmo candidátos
Cónsecrat velámine.
Gundáphorus Rex Indôrum,
Iníquus, ac pérfidus,
Romanôrum more, sibi
Vóluit palátium;
Hujus opus construére
Præcipit Apóstolo.
Sed beâtus, atque sanctus
Dídymus Apóstolus
Erogándo Regis aurum,
Cónstruit palátium,
Rútilum, corúscum gemmis,
In supérnis sédibus.
Cárcere mox Rex Abbanem
Trusit cum Apóstolo:
Gath infirmus Regis frater
Migrat ab hoc sæculo;
Cœlo ductus vidit dignum,
Fratrísque palátium.
Angeli éxpetunt Christo;
Ut resúrgat mórtuus;

Gundáphoro reddat aurum;
Emat ædificium,
Et resólvat vinculâtum
Dómini Discípulum.
Illicò surgens, expônit
Sacrum Regi órdinem:
In cárcerem deínde petit;
Ejicit Apóstolum,
Obsecrant úndique fratres
Veniámque críminum.
Nunc Thomas in campum vocat
Pópulos Indánicos;
Lápidem conscéndit altum,
Corda mulcet géntium;
Per Baptísma pollicêtur
Véniam peccáminum.
Indiam superiôrem
Vísitans adgréditur,
Dogma Christi prædicándo,
Fundâvit Ecclésiam;
Infinîta per Baptísma
Consecrâvit míllia.
Mira quippè, ac stupénda
Fáciens mirácula,
Sinticæque restaurâvit
Corporália lúmina;
Láticis perfúndit undam,
Illam & Mindóniam.
Christiâna jam probâta
Regis uxor Tréptia,
Regnum Christi concupíscens,
Réspuit terréstria;
Ulcerôsus scaber
Ut sanêtur, póstulat.
Précibus Thomæ à Christo,
Angelus dirígitur,
Exuit in parte totam
Ulcerôsam túnicam;
Novæ cutis induménta
Vestîvit corpórea.
Templum Solis comminûtum,
Córruit cum idólo;
Ac metállum pretiôsum
Sólvitur in púlverem:
Rex illîus civitâtis
Fugit cum Carísio.
Tunc sacérdos idolôrum
Furibúndus ástitit,
Gládio transverberâvit
Sanctum Christi Mártyrem
Gloriôso passiônis
Laureâtum sánguine.
O beâta inter omnes
Edéssena cívitas,
Quæ pignus suscêpit almum
Dómini Discípulum,
Ubi corpus requiéscit
Cum honôre cónditum.
Inde cuncti te precâmur
Summi Patris Fílium,
Mitte nobis de supérnis
Invíctum auxílium:
Ut credéntes evadâmus
Ætérnum supplícium;
Ut sub uno cuncta cohors
Conjúncta fidélium,
Te sequâmur, te canâmus,
Te fruâmur pérpetìm:
Húmili confessiône
Proclamêmus glóriam.
Glória Patri, &c.

Supplicátio. Orêmus Redemptôrem mundi, mutáto nómine. folio CLXXXVII.

Capítula.

Domine Deus, Omnípotens Pater, qui regnas in ætérnum, & in sæculum sæculi, qui in lúmine hábitas, incomprehensíbilis: Deus qui cœlum, terrámque firmásti: qui duo luminária magna fecísti: Deus qui hóminum genus condidísti, ut te non solum cœléstia, sed étiam terréstria conditôrem suum cóngrua laudatiône magnificárent: qui Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum ad nos de sede Glóriæ tuæ dirígere dignâtus es, qui nos ab originâli delícto liberâret, & tibi Deo, ut pius Dóminus reformâret; ut hóminem, quem ínvidus prædo sua deceptiône demérserat in inférnum, ejus invícta poténtia ad sedem, unde nunquàm discésserat, sublevâret in cœlum; rogâmus te, Dómine, ut in hujus vespertíni sacrificii horâ incénsi, ob honôrem sancti Thomæ Apóstoli, & mártyris tui, plebi tuæ propitiêris, & abstérgas ab eis sordes cuncti delícti: ut qui in nómine tuo vicit cállidum hostem, pro nobis fámulis tuis ferre non déneget opem: ut & de diáboli insidiatôris muscípula liberêmur; &, cunctis peccátis abstérsis, cum Sanctis tuis in regno tuo páriter tripudiêmus, Piíssime: Pater noster.

Liberáti à malo. fol. 2.

Benedíctio.

Omnípotens Deus per intervéntum beatíssimi Apóstoli sui Thomæ véniam vobis delictôrum tríbuat, & culpas vestras miserâtus ignóscat. ℟. Amen. Peccâta vestra à vobis sustóllat, & delícta vestra laxán-

xándo dimíttat. ℟. Amen. Críminum vestrórum máculas ábluat; & intercedénte beatíssimo Apóstolo suo, indulgéntiam vobis propítius concêdat. ℟. Amen. Per misericórdiam ipsîus, &c.

Lauda. Státuit Dóminus. fol. CLVII.

Orátio.

OMnípotens Deus, qui Mártyrem tuum Thomam Apóstolum in miseratiône, & misericórdia coronásti: dùm illi, & in te crédere, & per te pati donásti: ut temporâlem sústinens pœnam, corônam ráperet sempitérnam: intercessiône ejus præsta nobis fámulis tuis, ut si passiônis eminéntiam non attíngimus, passiônis ignorántiâ careâmus: ut quibus virtûtum títuli non adscribántur ad glóriam, vitiôrum dedécora deleántur, ne veniâmus in pœnam. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Ad Matutînum.

Antíphona. Lábia mea apéries. Psalmus 50.
Orátio. Exúltent Dómine. fol. CLXXX.
Antíphona. Posuísti Dómine super caput ejus corônam de lápide pretiôso. P. Glóriam, & magnum decôrem super eum impónens. ℣. Beâtus vir, qui non ábiit in consílio impiôrum, & in via peccatôrum non stetit, & in cáthedra pestiléntiæ non sedit. P. Glóriam, & magnum. ℣. Glória, & honor Patri. P. Glóriam.

Orátio.

DOmine Jesu Christe, qui posuísti in cápite mártyris tui Thomæ Apóstoli corônam de lápide pretiôso, in fundaménto fundâtam; ut non confundâtur, quia in te crédidit; coronêtur, quia pro te ánimam pósuit: Sit ergo intercessiónibus ejus in nobis fámulis tuis fides vera, quâ in te credâmus; conféssio sédula, quâ te étiam coram persecutóribus promptíssimâ devotiône confiteâmur: quátenùs interveniénte tanto Mártyre, coram te, & Angelis tuis mínimè confundâmur. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Antíphona. Perféctio, & doctrîna viro sancto tuo, quem probásti, Dómine, in tentatiône; óbtulit thymiâma in conspéctu tuo, P. Et adolêvit incénsum super altáre tuum. ℣. Os justi meditábitur sapiéntiam, & lingua ejus loquêtur judícium. P. Et adolêvit. ℣. Glória, & honor Patri. P. Et adolêvit.
Orátio. Omnípotens Deus, qui mártyrem tuum, ut supra in Vésperis.

Antíphona. Protexísti eum, Dómine, à convéntu malignántium Allelúia, P. Et à multitúdine operántium iniquitâtem Allelúia. ℣. Jocunditâtem fecísti cum servo tuo Dómine, secúndùm verbum tuum. P. Et à multitúdine. ℣. Glória, & honor. P. Et à multitúdine.

Orátio.

DEus, qui vitam sancti tui Thomæ Apóstoli mártyris, ea ratiône erexísti, ut ille coronarêtur méritis, nosque provocarêmur exémplis: tríbue, ut cujus hódiè natalítii diem débito honôre venerâmur, ipsi defensóri ante conspéctum majestâtis tuæ sociêmur. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

℟. Invéni unum justum, qui plácuit ante me, & dedi signum meum inter me & ipsum: ut dùm cœperit sacrificâre mihi, odorâbo odôrem suavitâtis; P. Et memor ero testaménti sancti mei: ut jam ultra non déleam univérsam carnem. ℣. Quóniam in me sperâvit, liberâbo eum: prótegam eum, quóniam cognôvit nomen meum. P. Et memor. ℣. Glória, & honor Patri. P. Et memor.

Aliud ℟. Allelúia In lábiis justi hærêbit grátia: os ejus quærêtur in Ecclésia, & verba illîus P. Cogitábunt recta Allelúia, allelúia. ℣. De ore justi procédunt mella: dulcêdo mellis est lingua ejus: favum distíllans lábia ejus. P. Cogitábunt. ℣. Glória, & honor. P. Cogitábunt.

Orátio.

PRæsta nobis, omnípotens Deus, beatíssimi testis tui Thomæ Apóstoli assíduum patrocínium: ut ejus quoque præclârum asséqui mereâmur exémplum, & sentiéntes impensíssimè suffragántem, sequâmur fortíssimè præliántem. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam Deus, &c.

IN LAUDIBUS.

Ad Cánticum.

Antíphona. Lætor in sanctitâte.
Cánticum. Confirmâtum est cor meum.

Ad Benedíctus.

Antíphona. Benedíctio Dómini in mercêdem justi festînat.
Cánticum. Benedíctus es Dómine Deus. folio 6.
Sono. Deus præcínxit me virtûtem. folio CLVI.
Lauda. Laudâte Dóminum. Psalmus 148.

Lé-

Léctio libri Ecclesiástici Salomônis. *Cap.* 31.
℟. Deo grátias.

BEâtus vir, qui invéntus est sine mácula: qui post aurum non ábiit, nec sperâvit in pecúniam & thesáuros. Quis est hic, & laudábimus eum? fecit enim mirabília in vita sua. Qui probâtus est in illo, & perféctus invéntus est, & erit illi glória ætérna: qui pótuit tránsgredi, & non est transgréssus; & fácere mala, & non fecit: ideò stabilîta sunt bona illîus in Deo, & eleëmósynas illîus enarrâbit Ecclésia sanctôrum. ℟. Amen.

Hymnus.

CUnctus mundus pátule triúmphat:
Jesus è cœlis véniens corúscat,
Cujus advéntu renovâtur orbis
Pérpetìm omnis.

Prómite ob Thomæ gens mores beátos:
Hinc dies summus dicâtur almus,
Quòd fidem Christi cécinens in Indos,
Númerat illos.

Sanctus, & cónscius Pátriæ supérnæ,
Gentem adquîrit pietâte Christi;
Ritè conjúnxit sibi Hymnum
Illa poténter.

Ædem expônit nímiam in arvam
Regis ipsôrum mérito fruéndam,
Quem potiùs reserâta ibìdem
Intulit illam.

Inde hic Martyr incíditur serris,
Sanctus accîtus, ínlita cruôre
Membra sic ponit, succúrrat terra
In die áltera.

Doctus insígnia sócius perémptus:
Aulam frater parat, & Redemptóri
Cópiam reddens, Creatóri nostro
Illicò parens.

Christe cum Sanctis véneris in die,
Adtrahe Princeps pópulos jam ad te;
Ignem atrôcem fugiâmus; ipsúmque
Cœlitùs canâmus.

Glóriam psallat Chorus, & resúltet:
Glóriam dicat, canat, & revólvat:
Nómini Trino, Deitáti soli
Sídera clament. Amen.

Supplicátio. Orêmus Redemptôrem mundi, ut suprà.

Capítula.

EXáudi, Dómine, has famíliæ tuæ voces, quas humilitèr in preces fúndimus; & propitiâtus tríbue, quæ súpplices deprecâmur: ut qui hunc celebérrimum diem in honôrem beatíssimi mártyris tui Thomæ Apóstoli cólimus, tam digni omnes inveniâmur in hoc ipso nostræ devotiônis obséquio, quàm ille hoc suo pótuit obtinêre suffrágio, quo te jubénte, dicâmus:
Pater noster.

Liberáti à malo. fol. 2.
Lauda. In Psaltério & cíthara. fol. CLX.

Benedíctio.

BEatíssimi Mártyris Thomæ Apóstoli vos Dóminus intercessiône custódiat. ℟. Amen. Sperántium in se necessitátes placâtus inténdat; ℟. Amen. Et supplicántium culpas propiciâtus dimîtat; ℟. Amen. Per misericórdiam ipsîus Dei nostri, qui est benedíctus, & vivit, &c.
Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

DIE XXX. DECEMBRIS.

IN FESTO

SANCTI JACOBI APOSTOLI

FRATRIS SANCTI JOANNIS

APOSTOLI ET EVANGELISTÆ.

Ad Vésperum.

Lauda. Exórtum est.
Sono. Justôrum ánimæ. fol. CLXII.
Antíphona. Dabo sanctis meis regnum in Hierúsalem: lignum enim vitæ in odôrem unguénti. P. Et non laborábunt, neque fatigabúntur. ℣. Qui confidunt in Dómino sicut mons Sion: non commovébitur in ætérnum, qui hábitat in Hierúsalem. P. Et non. ℣. Glória, & honor. P. Et non.
Dóminus sit. ℟. Et cum.
Lauda. Sánguinem sanctôrum. fol. CLXII.

Hymnus.

O Dei Verbum Patris ore próditum,
Rerum Creâtor, & verum princípium,
Auctor perénnis, lux, orîgo lúminis,
Eníxus alvo gloriósæ Vírginis,
Christe tu noster révera Emmánuël,

Rex, & sacérdos, cui sacri lápides
En ter quatérni onychinus, áchates,
Nitens beryllus, saphîrus, carbúnculus,
Vel amethystus, sárdius, topázius,
Smarágdus, ïaspis, ligúrius, chrysólitus

Ritêque gemmis Sol, dies, duodénis
Enitens horis, margarítis óptimis,
Inlúxit mundo jam fugátis ténebris,
Et candelábro tibi superpósito,

Mi-

Micans lucérnis bis senis Apóstolis.
Petrúsque Romam, frater ejus Achájam,
Indiam Thomas, Levi Macedóniam,
Jacôbus Jebus, & Ægyptum Zelótes,
Bartholomæus tenens Lycaóniam
Mathías Pontum, & Philíppus Gállias.
Magni deínde filii tonítrui,
Adépti fulgent prece Matris ínclytæ
Utrîque vitæ cúlminis insígnia:
Regens Joánnes dextram solus Asiam,
Ejúsque frater potîtus HISPANIAM.
Clari Magístro, cláteris innóxia
Adsciti déxtram, pacis unus fœdera
Tractus: sinístram alter in senténtiam,
Utrîque regna, bis elécta pígnora,
Mitridépoli próperant ad glóriam.
Advéctus, ínquam, gloriôsus præmio,
Eléctus isthinc ábitur martyrio,
Christi vocâtur Zebedæi JACOBUS,
Apostolátûs jure implens débita,
Victórque rapit passiônis stígmata.
Divíno quippe óbsitus suffrágio
Idem Magôrum sontes iras, dæmonum
Coërcens virus, punit æmulántia:
Viváxque demum in stolis, oráculis
In signo detur pœnitens cor crédulum.
Perpléxus olim voti compos cómmodat
Rima peténti ægro adminícula:
Optánti pandit fidei charísmata,
Vexílla pacis ad salûtis cópiam,
Ensêque functus se commûnit glóriâ.
O vere digne sánctior Apóstole
Caput refúlgens áureum Hispániæ!
Tutórque nobis, & patrônus vérnulus,
Vitándo pestem, esto salus cœlitùs:
Omníno pelle morbum, ulcus, fácinus.
Adésto favens gregi pius créditor,
Mitísque pastor gregi, clero, pópulo;
Ope supérnâ ut fruâmur gáudio:
Regno potíti vestiâmur glóriâ
Æternâ: per te evadâmus tártarum.
Præsta, quæsumus, Unica poténtia,
Repléensque glóriâ cunctam solus máchinam,
Virtus perénnis ingens, adésto glória
Ætérna; cujus laus est & cleméntia;
Et honor jugis áffatim per sæcula.
Amen.

Supplicátio. Orêmus Redemptôrem, mutáto nómine. fol. CLXXXVII.

Capítula.

SUbjuga, Clementíssime Deus, nostras tuo jugo cervíces; ut onus tuum, quod amántibus leve est, ita optábili devotióne ferâmus, sicut Jacôbus Apóstolus tuus pro innéxo collo suo fune ad passiônem tractus est lætabúndus: atque hoc miráculo cor inludéntis sibi ita compúnxit, ut eum sacraméntis instrúctum fidei, fáceret ad glóriam pervenîre martyrii: sicque ipse pòst in confessiône Fílii tui cápite deséćto interémptus occúbuit pervéniens ad eum in pace; pro quo hanc sustínuit passiônem: Ipse est enim Unigénitus tuus Fílius, qui dedit ánimam suam redemptiônem pro multis; per quem nostris, tu Deus Pater, júbeas párcere delíctis.

Pater noster.
Liberáti à malo. fol. 2.

Benedíctio.

CHristus Deus, Dei Patris Fílius, quem Jacôbus, relícto patre in navi, totâ secûtus est intentiône cordis, indesinénter vos fáciat suis inhærêre vestígiis: ℟. Amen. Quique hoc Apóstolo cultóres dæmonum convértit ad fidem, concédat nobis vana sæculi respuéndo, se in veritâte dilígere; ℟. Amen. Ut ejus remunerémini præsídiis, cujus hódiè triúmphum excólitis passiônis. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Lauda. Gáudium sempitérnum. fol. CLXII.

Orátio.

CHristus, cujus virtus, atque poténtia tantum in Apóstolo tuo Jacóbo emícuit, ut in nómine tuo emíssis à se dæmoniôrum catérvis potentiáliter méruit imperâre; tu Ecclésiam tuam ab adversántium impugnatiône defénde: ut virtûte spíritûs exsuperándo advérsa, illîus doctrînam ópere cómpleat, cujus hódiè exémplum piæ passiônis honôrat. ℟. Amen. Per.

Ad Matutînum.

Antíphona. Da nobis lætítiam. Psalmus 50. Orátio. Redde nobis lætítiam. fol. CLXIII.

Antíphona 1. Dedit eis Dóminus poténtiam regni advérsùs eos, qui persequebántur illos. P. Et fuit illis in velaménto diéi, & in luce stellàrum totâ nocte. ℣. Misit verbum suum, & sanâvit eos: & erípuit eos de intéritu eôrum. P. Et fuit. ℣. Glória, & honor. P. Et fuit.

Orátio. Christus, cujus virtus. Quære suprà in Vésperis præcedéntibus.

Antíphona 2. Venîte ad me, omnes sancti mei, dicit Dóminus: vindemiâte fructum labôrum vestrôrum, germen justítiæ, P. Cujus odor est magnus, sicut odor liliôrum & ro-

rosârum in témpore suo. ℣. Veníte, filii, audíte me: timôrem Dómini docêbo vos. ℟. Cujus odor. ℣. Glória, & honor. ℟. Cujus odor.

Orátio.

SAncte & misericors Deus, qui glorificâris in concílio Sanctôrum; magnúsque metuéndus super omnes gentes potentiáliter exístens; quem Jacôbus relícto Zebedæo patre ita secûtus est, ut obníxè diligéndo fieret eléctus in vita, mundus in consciéntia, probábilis in doctrína; postrémò ita sciéntiam comméndans ex ópere, ut pro te truncáto interíerit cápite, quem pro se vel ómnibus nóverit ánimam posuísse: tu, Dómine, précibus nostris ejus obténtu fave placâtus, ut véniam nostrôrum mereâmur apud te obtinêre delictôrum. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 3. Sanctôrum ossa germinábunt de loco suo, ℟. Et nómina eôrum sicut lília munda floruérunt. ℣. O Dómine salvos nos fac. O Dómine bona prosperâre. ℟. Et nómina. ℣. Glória, & honor Patri. ℟. Et nómina.

Orátio.

PRetiôsa est tuo, Dómine, in conspéctu mors Sanctôrum tuôrum: qui ad te vocans Jacôbum Apóstolum útique tuum in navi rétia componéntem, spiritualibúsque doctrínis pópulos ut erudíret, elegísti, & pro effusiône sui sánguinis lætarêtur in cœlo; pétimus omnipoténtiam tuam, ut, dum præséntia mala patientíssimè toleravérimus, & nunc & in ætérnum in pace, & charitâte tecum sine fine vivâmus. ℟. Amen. Per misericórdiam.

℟. Sancti qui certâmen habuérunt pro fide, inimícus in eis potestâtem non habêbit, quia clamavérunt unà voce dicéntes: ℟. Sanctus Deus, Sanctus fortis, exáudi nos: Sanctus immortâlis, miserêre nobis. ℣. Vidi in cœlo turbam magnam, quam dinumerâre nullus póterat, & clamábant voce magnâ dicéntes: ℟. Sanctus Deus. ℣. Glória, & honor. ℟. Sanctus Deus.

IN LAUDIBUS.

Ad Cánticum.

Antíphona. Qui própriâ voluntâte obtulístis vos discrímini, benedícite Dóminum narrántes justítias ejus & cleméntiam in fortes Israël.

Cánticum. Qui spontè obtulístis.

Ad Benedíctus.

Antíphona. Sancti & húmiles.
Cánticum. Benedíctus es Dómine. fol. 6.
Sono. Via justôrum.
Lauda. Laudâte Dóminum. Psalmus 148.
Prophetîa. Justôrum ánimæ. fol. CLXVII.

Hymnus.

GAudeat cuncta pia plebs alúmna:
Resúltet voce simul & cruôre:
Pacis fœnore semper Christum roget
Laudis honôre.

Véritas, vita, spes semper tranquílla
In tui almi Jacobîque sancti
Jam cruciâmur, ígnibus cremâmur
Caténis magnis.

Magnus hìc ait Dominúsque noster:
Dira resólve ígneâ caténâ
Nihil nocénte: mihi nunc afférte
Magum inîquum;

Ad cujus jussu prótinùs occurrérunt:
Eum jam vinctum ante pedes sistunt;
Ut dimicéntur, atque vindicéntur,
Et cruciéntur.

Réspice post hinc te habêre patrem
Quamquam inîquum, géneri humáno
Christum quem negábas, Creatôrem esse,
Verum agnósce.

Verum agnósco, ait, Salvatôrem,
Teque expósco, Sancte intercéssor:
Véniam, credo, Dómino favénte,
Te dare posse.

Sústulit post hinc feriéntis ulcus;
At collo fune tractâtus, colligâtur:
Sic ab Heróde cápite pléctitur,
Sic ordinâtur.

Et ducunt vinctum transeúntem vicum,
Claudus ab eo quærit aliméntum,
Cujus virtûte ágitur rectus: sanus
Pergit ad horam.

Tunc cernit tortor clodo gressu dato:
Sic affâtus: Christus conlaudâtur;
Cujus virtûte ægris salus datur
Per suos Sanctos.

Glóriam psallat chorus, & resúltet;
Glóriam dicat, canat, & revólvat:
Nómini Trino, Deitáti soli
Sídera clament. Amen.

Supplicátio. Orêmus Redemptôrem.
Capítula. Súbjuga, clementíssime Deus.
Lauda. Gáudium sempitérnum.
Benedíctio. Christus Deus Dei Patris, ut suprà in Vésperis præcedéntibus.

DIE XXXI. DECEMBRIS.

IN FESTO SANCTÆ COLUMBÆ VIRGINIS.

Ad Vésperum.

Lauda. Sperâvit ánima mea. fol. CLXXIX.
Sono. Dóminus Deus cœli.
Antíphona. Virgo prudentíssima. f. CLXXIX.
Lauda. Sicut palma. fol. CLXXX.

Hymnus.

NArdus COLUMBÆ flóruit,
Ligústra flagrant hórtuli;
Fulcîte lætam flóribus,
Stipâte malis Vírginem.
Hæc Regis apta ampléxibus,
Et ósculis: gratíssima
Christo fidem, quam spónderat
Cruôris arrha cónsecrat.
Igne geméllos sæculi
Stravit, subêgit, dépulit;
Flammam petúlcam Bárbari,
Focósque ádmotos sibi.
Cùm in lupânar pósita
Intrántes ad se, lúridam
Libídinem compéscuit,
Sesêque flammis éxurit.
Sic liberâta ab ígnibus,
Locis retrácta scénicis,
Mucrône stricto pléctitur,
Nuptûra cœlo adscíscitur;
Cui vox ab astris résonans:
Veni COLUMBA, pérsonat;
Tu vócibus nostris favens,
Fac nos Polôrum cómpotes.
Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum. Amen.

Supplicátio.

ORêmus Redemptôrem mundi Dóminum nostrum Jesum Christum cum, omni supplicatiône rogêmus; ut nos grátiâ nativitâtis suæ, & per intercessiônem sanctæ Colúmbæ vírginis & mártyris suæ, nobis remissiônem, & pacem donâre dignêtur. ℟. Præsta Ætérne Omnípotens Deus.

Capítula.

DEus, qui beatíssimam Colúmbam columbárum simplicitâte fecísti esse miríficam, ut innocéntiâ fidei Christiánæ te & Virgo sequerêtur & Martyr: dum tibi & corpus intáctum servâvit, & victrix jam Martyr adhæsit: dum data à te, formátâ è cœlis voce, vocâtur, & per te in cœlis mirífice coronâtur; optâta nostris méntibus gáudia præsta, ut ejus méritis nostrôrum críminum victóres effécti, in cœléstibus mereâmur sédibus conlocári.
Pater noster.
Liberáti à malo. fol. 2.

Benedíctio.

DEus, qui beatíssimam Colúmbam vírginem victrîcem esse vóluit flammæ, extínguat in vobis omnem carnis titillatiônis ardôrem: ℟. Amen. Et per quem illa cœléste voce méruit vocári ad præmium, per eam vos mereámini sanctitâtis obtinêre propósitum; ℟. Amen. Ut exémplo ejus, sicut illa pro eo cervîcem suam materiáli súbdidit gládio, ita vos ánimas vestras divíno semper subjugêtis império. ℟. Amen. Per misericórdiam ipsîus, &c.
Lauda. Speciôsa facta es. fol. CLXXIX.

Orátio.

OMnípotens, sempitérne Deus, qui beâtam Colúmbam vírginem, & mártyrem tuam, per martyrii palmam hodiérnâ die fecísti conscéndere glóriam: da nobis, ejus suffragántibus méritis, cunctôrum véniam delictôrum, ut ad ejúsdem mereâmur pertíngere consórtia. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Ad Matutinum.

Antíphona. Lábia mea apéries. Psalmus 50.
Orátio. Exúltent Dómine. fol. CLXXX.
Antíphona. Colúmba speciôsa, perfécta, auro gemmísque præcíncta; P. Cujus caput plenum est rore, & crines guttis. ℣. Audi filia, & vide, & inclína aurem tuam: & oblivíscere pópulum tuum, & domum patris tui. P. Cujus caput. ℣. Glória, & honor Patri, &c. P. Cujus caput.

Orátio.

UNa, & perfécta virgo Christi Colúmba, quæ & unitâte fidei clara, & perfectiône óperum monstrâris esse conspícua; fac nos ergo précibus tuis intrà sinum matris Ecclésiæ ita inculpabíliter dégere, ut coronándi ad promíssa mereâmur cœléstia pervenîre. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam, &c.
Antíphona. Una es próxima mea: una es Colúmba mea, P. Et mácula non est in te. ℣. Per diem Sol non uret te: neque luna per noctem. P. Et mácula non. ℣. Glória, & honor. P. Et mácula.

Orá-

Orátio.

UNa, nec divísa próxima tua, Christe, Ecclésia: una est ecce Colúmba, quæ nec in fide habens rugam, nec in ópere máculam; interpéllet te, quæsumus, pro crimínibus nostris, ut in ejus córpore felicitáte perpétuâ consisténtes, ætérnôrum cívium mereâmur esse partícipes. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona. Veni Colúmba sponsa à Líbano, veni à móntibus páscuæ. P. Currâmus in odôrem unguentôrum tuôrum. ℣. Non det in commotiônem pedem tuum: neque obdórmiet qui custôdit te. P. Currâmus. ℣. Glória, & honor. P. Currâmus.

Orátio.

BOna est, Dómine, próxima tua virgo Colúmba, quæ dum próxima tibi effícitur, soror tua de sánguine speciôsa monstrâtur per própriam passiônem; ejus ergo intervéntu passiônum à nobis máculas terge, ut speciósi à te & votis, & opéribus réddi-ti, portas ætérnæ Hierúsalem mereâmur introíre beáti. ℟. Amen. Per misericórdiam.

℟. Gaude filia Sion, dicit Dóminus: Spíritus meus, qui est in te, & verba mea, quæ pósui in corde tuo, non recédant de ore tuo, nec de ore séminis tui P. Usque in sempitérnum. ℣. Lauda Hierúsalem Dóminum: conláuda Deum tuum Sion. P. Usque. ℣. Glória, & honor, &c. P. Usque.

Orátio. Omnípotens sempitérne Deus, qui. Quære in Vésperis præcedéntibus.

IN LAUDIBUS.

Ad Cánticum

Antíphona. Fília Sion.
Cánticum. Gaudens gaudêbo.

Ad Benedíctus.

Antíphona. Benedíctus Dóminus.
Cánticum. Benedíctus es Dómine Deus.
Sono. Dóminus Deus cœli.
Lauda. Laudâte Dóminum. Psalmus 148.
Prophetîa. Longè Dóminus appáruit mihi. Quære fol. CLXXXI.
Hymnus. Nardus Colúmbæ.
Supplicátio. Orêmus Redemptôrem mundi Dóminum nostrum; supra in Vésperis.

Capítula.

DOmine Jesu Christe, qui sermónibus Colúmbæ beatíssimæ vírginis & mártyris, evértis sensum júvenis petulántis: ut, qui nomen tuum blasphematûrus, ad Vírginis prostitutiônem ingréditur, prædicâtor tuus esse, egrédiens monstrarêtur; da nobis méritis Vírginis tuæ, ut de malis áctibus vitam in méliùs commutêmus, quò incentívis caréntes libídinum, ætérnôrum mereâmur percípere præmia gaudiôrum.

Pater noster.

Liberáti à malo. fol. 2.

Lauda. Speciôsa facta es, & suâvis. suprà in Vésperis.

Benedíctio.

DEus, qui unitâte & perfectiône Colúmbæ vírginis gaudet, innocéntiâ vos columbârum remúneret: ℟. Amen. Et qui se de cœlo vócibus íntonans, apértos ejus méritis núntiat cœlos, vos in cœléstibus cónlocet sédibus numerándos; ℟. Amen. Ut qui illam oblectâtur post glóriam passiônis, illîc munerânda semper dirigâtur ácies mentis nostræ. ℟. Amen. Per misericórdiam ipsîus Dei nostri.

AD TERTIAM DE DEFUNCTIS

Quæ debet íngredi in fine Laudum de Defúnctis. fol. CLVI. Ubi dicit: Incipit Officium.

Antíphona. Rédime me Dómine, & miserêre meî; ut in Ecclésiis benedîcam te Dómine. Psalmus 25.

JUdica me Dómine, quóniam ego in innocéntia mea ingréssus sum: * & in Dómino sperans non infirmâbor.
Proba me Dómine, & tenta me: * ure renes meos & cor meum.
Quóniam misericórdia tua ante óculos meos est: * & complácui in veritâte tua.
Non sedi in concílio vanitâtis: * & cum iníqua geréntibus non introibo.
Odívi congregatiónes malignôrum: * & cum ímpiis non sedêbo.
Lavâbo inter innocéntes manus meas: * & circúmdabo altâre tuum Dómine.
Ut áudiam vocem laudis tuæ, * & enárrem univérsa mirabília tua.
Dómine diléxi decôrem domûs tuæ, * & locum habitatiônis glóriæ tuæ.
Ne perdas cum ímpiis ánimam meam, * & cum viris sánguinum vitam meam:
In quorum mánibus iniquitátes sunt * déxtera eôrum replêta est munéribus.
Ego autem in innocéntia ingréssus sum: * ré-

rédime me, & miserêre meî.
Pes enim meus stetit in via recta: * in ecclésiis benedîcam te Dómine.
Glória, & honor.

Orátio.

Redime nos Dómine, & miserêre nobis; ut vox nostra tibi in Ecclésiis psallat, & vita te in plébibus benedîcat: ure renes nostros & cor nostrum tuæ charitâtis exámine; atque à nobis omnes háctenùs réseca voluptátes: ut nec libìdo renum nostrôrum compâgem solvat; & fluxus malæ cogitatiònis à sede nostri cordis abscêdat. ℟. Amen. Per.

Antíphona 1. Exáudi Dómine vocem meam, quam clamávi ad te: miserêre meî, & exáudi me. Psalmus 26.

Dominus illuminátio mea, & salus mea, * quem timêbo?
Dóminus defénsor vitæ meæ, * à quo trepidâbo?
Dum appròpiant super me nocéntes, * ut edant carnes meas:
Qui tríbulant me inimíci mei, * ipsi infirmáti sunt & cecidérunt.
Si consístant advérsùm me castra, non timêbit cor meum. * Si exúrgat advérsùm me prælium, in hoc ego sperâbo.
Unam pétii à Dómino, hanc requîram, * ut inhábitem in domo Dómini ómnibus diêbus vitæ meæ:
Ut vídeam voluntâtem Dómini, * & prótegar in templo sancto ejus.
Quóniam abscóndit me in tabernáculo suo in die malôrum: * protéxit me in abscóndito tabernáculi sui.
In petra exaltâvit me: * & nunc ecce exaltâvit caput meum super inimícos meos.
Circuîbo, & immolâbo in tabernáculo ejus hóstiam jubilatiònis: * cantâbo, & psalmum dicam Dómino.
Exáudi Dómine vocem meam, quam clamávi à te: * miserêre meî, & exáudi me.
Tibi dixit cor meum, quæsívi fáciem tuam: * vultum tuum Dómine requîram.
Ne avértas fáciem tuam à me: * & ne declínes in ira à servo tuo.
Adjûtor meus es tu Dómine: * ne derelínquas me, neque despícias me Deus salutâris meus.
Quóniam pater meus & mater mea derelinquérunt me: * Dóminus autem assúmpsit me.
Legem mihi constítue Dómine in via tua: * & dírige me in sémita recta propter inimícos meos.
Ne tradas me in ánimas persequéntium me: * quóniam insurrexérunt in me testes iníqui, & mentìta est iníquitas sibi.
Credo vidêre bona Dómini * in terra vivéntium.
Expécta Dóminum, virílitèr age: * & confortêtur cor tuum, & expécta Dóminum.
Glória, & honor.

Orátio.

Exáudi Dómine vocem nostram, quâ clamâmus ad te; & cor nostrum quærat fáciem tuam: ut qui te nunc conspícimus per ænígma; fácie ad fáciem præséntes domûs tuæ possîmus beatitúdinem promeréri. ℟. Amen. Per.

Antíphona 2. Dóminus adjûtor meus: & in ipso sperâvit cor meum & adjûtus sum. Psalmus David 27.

℟. Defénsor juste, defénde nos, & líbera nos P. De manu inimicôrum nostrôrum. ℣. Deus in nómine tuo salvos nos fac: & in virtûte tua líbera nos. P. De manu. ℣. Glória. Reiterêtur Responsórium.

Lauda. Allelúia, allelúia, allelúia. Deus exáudi oratiònem nostram: P. Allelúia, allelúia. ℣. Et clamor noster ad te véniat. P. Allelúia, allelúia, allelúia.

Preces. Miserêre Dómine; P. Qui potens es in misericórdia, ℣. Audi preces súpplicum; P. Qui potens. ℣. Benígno vultu nos cónspice; P. Qui potens. ℣. Crímina nostra dílue; P. Qui potens. ℣. Delíctis tríbue véniam; P. Qui potens. ℣. Defúnctis dona réquiem; P. Qui potens. Reiterêtur Miserêre.

Capítula.

Adjûtor & redémptor noster & Dómine ádjuva nos; & reflóreat caro nostra vel virôre pudicítiæ, vel sanctimóniæ novitâte: & quia tu fortitûdo plebis tuæ es, pópulum tuum salva, & hereditâtem tuam copiâ benedictiònis exálta.

Pater noster.

A malo nos líbera. fol. 10.

In nómine Dómini nostri Jesu Christi, omnes ánimæ fidélium Defunctórum per misericórdiam Dei sinè fine requiéscant in pace. ℟. Deo grátias.

FES-

FESTA BREVIARIO
GOTHICO-HISPANO
ADDITA IN EDITIONE CARDINALIS XIMENII
Anno MDII. nunc vero hîc appósita, ne hujúsmodi rei memória péreat.

Invenîtur folio CCLI. col. 3. prædíctæ editiônis sequens Festum in prima Domínica post sanctum Pentecósten.

Qui vult scire, & denuntiâre pópulo, quot sunt dies indulgéntiæ, quæ à summis Pontificibus, ómnibus in Christo fidélibus verè pœniténtibus, divîna Officia audiéntibus in hoc sanctíssimo Festo concedúntur, sciat isto modo:

Papa Urbânus hujus solemnitâtis institûtor, concéssit primis Vésperis centum: Matutínis centum: Missæ centum: Secúndis Vésperis centum; cuílibet verò aliârum Horârum minôrum quadragínta: Cuílibet diéi Octavârum ómnibus Horis simùl, centum.

Papa Martînus omnes istas indulgéntias suo órdine in duplo concéssit.

Papa verò Eugénius tot concéssit quot Martînus. Sunt ígitur primis Vésperis ducéntum: Matutínis ducéntum: Missæ ducéntum: secúndis Vésperis ducéntum: cuílibet verò aliârum Horârum ducéntum: Cuílibet diéi Octavârum ad omnes Horas simùl, ducéntum: Jejunánti vigíliâ, vel faciénti áliquam eleëmósynam loco jejúnii, ducéntum.

Si festum Córporis Christi, & Nativitâtis Sancti Joánnis Baptístæ eôdem die occúrrerint, fiat ad plenum de Córpore Christi.

In Sexta verò féria fiat ad plenum de Sancto Joánne, cum commemoratiône Córporis Christi. Per totam autem Octâvam, fiat ad plenum de Córpore Christi, cum commemoratiône Sancti Joánnis.

IN FESTO CORPORIS CHRISTI.
Ad Vésperum.

Lauda. Apud te est Dómine P. Fons vitæ: & in lúmine tuo vidébimus lumen. ℣. Fílii hóminum, in protectiône alârum tuârum sperábunt: & inebriabúntur ab ubéribus domûs tuæ: & torrénte voluntâtis tuæ potum dabis eis. P. Fons vitæ.

Orátio. Dómine, apud quem est fons vitæ. Quære fol. 423.

Sono. Accêpit Jesus panem, & benedíxit, dedítque discípulis suis, & dixit: Accípite, & comédite: hoc est corpus meum. Allelúia.

Dóminus sit semper. ℟. Et cum.

Antíphona. Dóminus parâvit mensam suam. Misit servos suos, cónvocans cum multa prædicatiône ad cratêrem, dicens: Si quis est insípiens, divértat à me. Et egéntibus sensu dixit: P. Venîte, & édite de meis pánibus. ℣. Panem Angelôrum manducâvit homo, omne delectaméntum in se habéntem. P. Venîte., & édite. ℣. Glória, & honor Patri. P. Venîte.

Dóminus sit semper. ℟. Et cum.

Lauda. Bíbite vinum quod míscui vobis. Allelúia. P. Derelínquite insipiéntiam, & vivêtis. Allelúia, allelúia. ℣. Edúcas panem de terra, & vinum lætíficat cor hóminis. P. Derelínquite. ℣. Glória, & honor. P. Derelínquite.

Hymnus.

Pange lingua gloriósi
Córporis mystérium,
Sanguinísque pretiósi,
Quem in mundi prétium
Fructus ventris generósi
Rex effûdit géntium.

Nobis datus, nobis natus
Ex intácta Vírgine,
Et in mundo conversâtus,
Sparso verbi sémine;
Sui moras incolâtus
Miro clausit órdine.

In suprémæ nocte cœnæ,
Recúmbens cum frátribus,
Observátâ lege plenè
Cibis in legálibus,
Cibum turbæ duodénæ
Se dat suis mánibus.

Verbum caro, panem verum
Verbo carnem éfficit:
Fitque sanguis Christi merum,
Et si sensus déficit:

Ad

Ad firmándum cor syncêrum
Sola fides súfficit.
Tantum ergo Sacraméntum
Venerêmur cérnui:
Et antíquum documéntum
Novo cedat rítui:
Præstet fides suppleméntum
Sénsuum deféctui.
Genitóri, Genitôque,
Laus & jubilátio,
Salus, honor, virtus quoquè,
Sit & benedíctio:
Procedénti ab utrôque
Compar sit laudátio. Amen.

Supplicátio.

ORêmus pium, & exaudíbilem Dóminum nostrum Jesum Christum, cum omni supplicatiône rogêmus; ut grátiâ Córporis, & Sánguinis ipsîus nobis remissiônem peccatôrum, & pacem nobis donâre dignêtur. ℟. Præsta Ætérne omnípotens Deus. Kyrie eléïson. ℟. Kyrie eléïson. Christe eléïson.

Capítula.

OMnípotens Imménse & Misericors Dómine, quem non tótiens delinquéndo exásperant peccatóres, oppône iræ tuæ misericórdiam: & quótiens te provocâmus ut férias, tótiens tibi tua píetas intervéniat, ut ignóscas. Sátia nos itaquè pane Angelôrum, ut ejus percéptâ fortitúdine, & malígni cállidam versútiam devincâmus, & patefáctis cœli jánuis, ad eúndem cibum, te adjuvánte, introeâmus.

Pater noster.

Liberáti à malo. fol. 2.

Benedíctio.

OMnipoténtis Dei vos grátia prótegat, famémque vestram spirituáli cibo refíciat. ℟. Amen. Sitim quoquè vestram justítiæ fluminibus ínriget, atque novum dulcédinis suæ ánimis vestris infúndat sapôrem; ℟. Amen. Ut tam carne contríti, quàm spíritu sanctificáti, ab eo mereámini cœlésti dono beatificári. ℟. Amen. Per misericórdiam ipsîus.

Lauda. Simílitèr Allelúia & cálicem Allelúia P. Postquam cœnâvit, dicens Allelúia: ℣. Cálicem salutáris accípiam: & nomen Dómini invocâbo. P. Postquam. ℣. Glória, & honor. P. Postquam cœnâvit.

Orátio.

DEus, qui nobis sub Sacraménto mirábili passiônis tuæ memóriam reliquísti: tríbue quæsumus, ita nos Córporis, & Sánguinis tui sacra mystéria venerári; ut redemptiônis tuæ fructum in nobis júgiter sentiâmus. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

In nómine Dómine nostri Jesu Christi.

Ad Matutînum.

Antíphona. Ego dormívi, & resurréxi: quóniam Dóminus suscêpit me. Psalmus 3.

Orátio.

DOmine Jesu Christe, qui pro nobis sopôrem mortis ídeò suscepísti, ne nos ámpliùs obdormirêmus in morte; dona, ut qui te moriénte renáscimur, te étiam vivificánte à peccatôrum lecto surgâmus: nec ultrà jam obruâmur pœnâ peccáti, qui nos redémptos congaudêmus prétio sacri Sánguinis tui. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam, &c.

Antíphona 1. Sapiéntia ædificâvit sibi domum, & súbdidit colúmnas septem. Mactâvit suas hóstias, P. Míscuit vinum suum in cratêre, & parâvit suam mensam. ℣. Et manducavérunt, & saturáti sunt nimis, & desidérium eôrum áttulit eis: non sunt fraudáti à desidério suo. P. Míscuit. ℣. Glória, & honor Patri. P. Míscuit vinum.

Orátio.

DEus, qui panem cœli filiis hóminum tríbuis, terrenûmque ánimal Angelôrum ádipe sátias; frumentatiônem verbi tui nobis in abundántia tríbue: eôque nos spirituáli réfice cibo, quo Patres nostros aluísti in erémo. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam Deus noster, &c.

Antíphona 2. Bíbite vinum quod míscui vobis. P. Derelínquite insipiéntiam, & vivêtis; & quærite prudéntiam, ut in ætérnum regnêtis. ℣. Panem Angelôrum manducâvit homo, omne delectaméntum in se habéntem. P. Derelínquite. ℣. Glória, & honor. P. Derelínquite.

Orátio.

PArs hereditâtis nostræ, Dómine, in tua consístit æternitâte: Unde precâmur te Dómine, pietâte sólita hereditâtem tuam consérva; & cálicem cœnæ Dómini, quem potásti: pro ea, semper ei pro remédio præsta: ut sicut redemptiônis præclâra sunt múnera, ita Redemptôris sit adquisítio copiôsa: quique redémpti sumus cruce tuâ, simus pérpetìm heréditas tua: ut nec in inférnum ánimam nostram relínquas; sed incorrúptæ tecum semper victóriam adtóllas.

℟.

℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Antíphona 3. Unus panis, & unum Corpus multi sumus: P. Omnes, qui de uno pane, & de uno Cálice participâmus. ℣. Parâsti in dulcédine tua, Deus páuperi: Deus, qui habitâre facis unánimes in domo. P. Omnes, qui. ℣. Glória, & honor. P. Omnes, qui.

Orátio.

QUot sibi, Dómine, præstitísti redemptiônis tuæ benefíciis, tua tibi retríbuat creatûra; quæ percépto Cálice salutáris evádere se sentit mortis dispéndia, nisi ut redemptióni tuæ fidélia déferat vota; & mortificâtâ obscuritâte in átriis domus Dei famulátûs exhíbeat obsequêlam. Sanitâtem, Deus noster tríbue: ut disrúptis peccáminum vínculis, opus, quo placêris, agâmus; atque in médio Hierúsalem in laudem tuam placens tibi sacrifícium offerâmus: quosque nunc mendáces profert mentis excéssus; illos cathólicæ credulitâtis véritas ad te viséndum intromíttat secúros. ℟. Amen. Per.

℟. Hic est panis de cœlo descéndens: si quis ex ipso manducáverit, non moriêtur; sed habêbit vitam ætérnam: & ego suscitâbo eum in novíssimo. P. Si quis sitit, véniat ad me, & bibat. Qui credunt in me, flúmina de ventre ejus fluent aquæ vivæ. ℣. Caro mea, verè est cibus, & Sanguis meus, verè est potus. P. Si quis.

Orátio.

DOmine virtûtum, oratiónes servôrum tuôrum non irâtus, sed placâtus áccipe: & quæ nos orâre opórteat, dignâre monstrâre: eósque æternitâtis cibo confórta; quos panis lachrymârum contúrbat: & tam mensurábili fletu flúmina lachrymârum óculi fluant, ut miseratiônum tuârum cópiam, crimínibus elísis, infléctant; quíque Redemptôris nostri advéntum treméntes pavêmus, ejus gloriôsum conspéctum, te tribuénte, pacatíssimum contemplêmur. ℟. Amen. Per misericórdiam.

IN LAUDIBUS.

Ad Cánticum.

Antíphona. Sacrifícium justi accéptum est, & memóriam ejus non obliviscêtur Dóminus.

Cánticum Ecclesiástici Salomônis. *Cap.* 35.

SAcrifícium salutâre est atténdere mandâtis, & discédere ab omni iniquitâte; * propitiatiônem litâre sacrifícium.

Qui facit misericórdiam, * offert sacrifícium.

Beneplácitum est Dómino recédere ab omni iniquitâte: * & deprecátio recédere ab injustítia.

Non apparêbis ante conspéctum Dei tui vácuus: * quòd hæc ómnia propter mandâta Dómini fluunt.

Oblátio justi impínguat altâre, * & odor suavitâtis est in conspéctu Altíssimi.

Sacrifícium justi accéptum est, * & memóriam ejus non obliviscêtur Dóminus.

Ad Benedíctus.

Antíphona. Sacerdótes sancti incénsum, & panes ófferunt Deo.

Cánticum. Benedíctus es Dómine Deus. folio 6.

Sono. Ego sum panis vivus, qui de cœlo descéndi: si quis manducáverit ex hoc pane, vivet in ætérnùm. Allelúia.

Lauda. Laudâte Dóminum de cœlis Allelúia: laudâte eum omnes Angeli ejus: Allelúia. Psalmus 148.

Léctio libri Sapiéntiæ Salomônis. *Capítulo* 8.

℟. Deo grátias.

BEâtus homo qui audit, & qui vígilat ad fores meas quotídie, & obsérvat ad postes óstii mei. Qui me invénerit, invéniet vitam, & háuriet salûtem à Dómino. Qui autem in me peccáverit, lædet ánimam suam; & omnes, qui me odérunt, díligunt mortem. Capít. 9. Sapiéntia ædificâvit sibi domum, excìdit colúmnas septem. Immolâvit víctimas suas, míscuit vinum, & pósuit mensam suam. Misit servos suos vocâre ad arcem, & mœnia civitâtis, dicens: Si quis est párvulus, véniat ad me. Et insipiéntibus locûtus est: Venîte, comédite panem meum, & bíbite vinum quod míscui vobis. Relínquite infántiam, & vidête, & ambulâte per vias prudéntiæ. ℟. Amen.

Hymnus.

SAcris solémniis juncta sint gáudia,
Et ex præcórdiis sonent præcónia:
Récedant vétera, nova sint ómnia,
Corda, voces, & ópera.
Noctis recólitur cœna novíssima,
Quâ Christus créditur agnum & ázyma
Dedísse frátribus, juxta legítima
Priscis indúlta pátribus.
Post agnum typicum, explétis épulis,
Corpus Domínicum datum discípulis,
Sic

Sic totum ómnibus, quod totum síngulis,
Ejus fatêmur mánibus.
Dedit ex frúgibus córporis férculum,
Dedit ex vítibus sánguinis póculum,
Dicens, Accípite quod trado vásculum,
Omnes ex eo bíbite.
Sic sacrifícium istud instítuit,
Cujus officium commítti vóluit
Solis Presbýteris, quibus sic cóngruit,
Ut sumant, & dent cæteris.
Panis Angélicus fit panis hóminum,
Dat panis cœlitùs figúris términum:
O res mirábilis! mandûcat Dóminum
Pauper, servus, & húmilis.
Te Trina Déitas, únaque póscimus,
Sic nos tu vísitas, sicut te cólimus:
Per tuas sémitas duc nos quô téndimus,
Ad lucem, quam tu hábitas.
℟. Amen.

Supplicátio. Orêmus pium. hîc supra folio 2.

Capítula.

PONéntes spem nostram in te, Dómine, non oblivíscimur óperum tuôrum, cùm per justítiam, atque cleméntiam, mirábilis in Sanctis, & terríbilis osténderis ímpiis: qui opportûna remédia justis; ac débita supplícia recompénsas iníquis: quæsumus, ítaquè piíssime: ut quos à terrénis hóstibus éruis, præceptôrum luce clarífices: tentatiônum fluctus ámovens, iter salutíferum pandas: Christi tui Córpore, tamquàm cœlésti pane, in hujus sæculi desérto refícias.

Pater noster.

Liberáti à malo. fol. 2.

Lauda. Simíliter Allelúia & cálicem. hîc supra folio 2.

Orátio.

DEus, qui unigéniti fílii tui, Dómini nostri Jesu Christi, pretióso sánguine humânum genus redímere voluísti: concêde propítius: ut qui ad adorándum vivíficum corpus Christi advénimus, à peccatôrum nostrôrum néxibus liberêmur. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Ad Tértiam.

℟. Caro mea, verè est cibus: & sanguis meus, verè est potus. P. Qui mandûcat meam carnem, & bibit meum sánguinem, in me manet, & ego in illo. Allelúia. ℣. Meus est cibus, ut fáciam voluntâtem ejus, qui misit me, ut perfíciam opus ejus. P. Qui mandûcat. ℣. Glória, & honor Patri. P. Qui mandûcat.

Prophetîa. Beâtus homo, qui audit me. Requíre retrò in Matutínis superióribus.

Lauda. Allelúia. Panem de cœlo dedit eis, Allelúia. ℣. Panem Angelôrum manducâvit homo. P. Allelúia.

Hymnus.

VErbum supérnum pródiens,
Nec Patris linquens déxteram,
Ad opus suum éxiens,
Venit ad vitæ vésperum.
In morte à discípulo
Suis tradéndus æmulis:
Priùs in vitæ férculo
Se trádidit discípulis.
Uni trinôque Dómino
Sit sempitérna glória:
Qui vitam sine término
Nobis donet in pátria. Amen.

℣. Cibâvit illos ex ádipe fruménti: ℟. Et de petra melle saturâvit eos.

Supplicátio. Orêmus pium. hîc supra folio 2.

Capítula.

EXcélse Dómine esto adjûtor noster; & ad tuôrum liberatiônem próperans occúrre celéritèr: ut de abundántia virtûtis repleâmur adjutório fortitúdinis; & ex redundántis grátiæ donis ditêmur munéribus: ac profiténtes ore dilectiônem, lingua mendácio non tórpeat: sed puritâtem mentis assígnet nostri proféssio oris; & órgano péctoris laus tua nostris semper résonet in lábiis.

Pater noster.

Liberáti à malo. fol. 2.

Benedíctio.

BEnedícat vobis omnípotens Dóminus, qui est ómnium Creâtor, & Cónditor sempitérnus. ℟. Amen. Corpus vestrum servet immaculâtum, & ánimas vestras misericórditer tueâtur: ℟. Amen. Sicque vos ab omni crímine peccatôrum reddat innóxios, ut in vobis permáneat Spíritus Sanctus. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Per álias Horas, scílicèt à Sexta, & Nona, ómnia dicántur, ut in diêbus festívis, quæ dicúntur per totum annum.

Per Octávam Córporis Christi, ómnia dicántur, ut in die.

FESTA JANUARII.

In Sancti Pauli primi Eremítæ, ómnia dicántur unîus Confessôris símplicis. CLXXV.

In Sancti Juliáni Presbyteri, ómnia dicántur

tur unìus Confessôris novem lectiónum, folio CLXXV.

In Octáva Epiphaníæ Dómini, ómnia dicántur sicut in die, fol. 85.

In Sancti Hilárii Epíscopi, ómnia dicántur unìus Confessôris Pontíficis, fol. CLXIX.

In Sancti Felìcis in Pincis Mártyris & Confessôris, ómnia dicántur unìus Mártyris novem lectiònum, fol. CLX.

In Sancti Mauri Abbâtis, ómnia dicántur unìus Confessôris novem lectiònum, folio CLXIX.

In Sancti Marcélli Papæ & Mártyris, ómnia dicántur unìus Mártyris Pontíficis, fol. CLVI.

In Sancti Antónii Mónachi, ómnia dicántur unìus Confessôris símplicis quatuor cappârum, fol. CLXXIII.

In Spensípi, & Lesípi, ómnia dicántur plurimôrum Mártyrum, fol. CLXVIII.

In Sanctæ Priscæ Vírginis, ómnia dicántur unìus Vírginis, fol. CLXXIX.

In Sancti Juliáni Epíscopi & Confessôris, ómnia dicántur unìus Confessôris Pontíficis, fol. CLXIX.

In Sancti Ildefónsi Epíscopi & Confessôris, ómnia dicántur unìus Confessôris Pontíficis, sex cappârum, fol. CLXIX.

In Sancti Timóthei Epíscopi, discípuli Pauli, ómnia dicántur unìus Confessôris Pontíficis, fol. CLXIX.

In Solemnitâte Sanctæ Maríæ de Pace, ómnia dicántur ut in festo Assumptiônis Vírginis Maríæ, fol. CCLXXXII. Ubi dícitur Assúmptio, ibi dicâtur Descénsio.

In Conversiône Sancti Pauli Apóstoli, ómnia dicántur unìus Confessôris Pontíficis, fol. CLXIX.

In Sancti Projécti Mártyris, ómnia dicántur unìus Mártyris novem lectiònum, folio CLVI.

In Sancti Polycárpi Epíscopi & Mártyris, ómnia dicántur unìus Mártyris Pontíficis novem lectiônum, fol. CLVI.

In Sancti Joánnis Chrysóstomi Epíscopi, ómnia dicántur unìus Confessôris Pontíficis, fol. CLXIX.

In Sancti Joánnis Presbyteri & Confessôris, ómnia dicántur unìus Confessôris, fol. CLXXIII.

In Sanctæ Agnêtis secúndò, ómnia dicántur unìus Vírginis, fol. CLXXIX.

In Sancti Valérii Epíscopi, & Confessôris, ómnia dicántur unìus Mártyris Pontíficis, fol. CLIX.

In Octáva Sancti Ildefónsi, ómnia dicántur unìus Confessôris Pontíficis, fol. CLXIX.

In Sanctæ Matíldis regínæ, ómnia dicántur unìus Vírginis, fol. CLXXIX.

In Sanctôrum Cyri & Joánnis Mártyrum, ómnia dicántur plurimôrum Mártyrum novem lectiònum, fol. CLXIX.

In Sancti Ignátii Epíscopi & Mártyris, ómnia dicántur unìus Mártyris Pontíficis, fol. CLIX.

FESTA FEBRUARII.

In Sanctæ Bírgittæ vírginis, ómnia dicántur unìus vírginis, fol. CLXXIX.

In Sancti Blásii Epíscopi & Mártyris, ómnia dicántur unìus Mártyris Pontíficis sex cappârum, fol. CLVI.

In Sancti Gilbérti Confessôris, ómnia dicántur unìus Confessôris novem lectiònum, fol. CLXXV.

In Sancti Vedásti & Amándi Episcopôrum, ómnia dicántur plurimôrum Confessôrum, fol. CLXXVII.

In Sanctæ Apollóniæ vírginis & mártyris, ómnia dicántur unìus vírginis, fol. CLXXIX.

In Sanctæ Scholásticæ vírginis, ómnia dicántur unìus vírginis, fol. CLXXIX.

In Translatiône Sancti Eugénii Epíscopi, ómnia dicántur unìus Mártyris Pontíficis, fol. CLIX.

In Sancti Valentíni mártyris, ómnia dicántur unìus Mártyris, novem lectiònum, fol. CLIX.

In Sanctæ Juliánæ vírginis & mártyris, ómnia dicántur unìus Vírginis, fol. CLXXIX.

Pantaleônis mártyris, sociorúmque ejus, ómnia dicántur plurimôrum Mártyrum sex cappârum, fol. CLXII.

In Sancti Columbáni Abbâtis, ómnia dicántur unìus Confessôris símplicis novem lectiònum, fol. CLXXV.

In Translatiône Sancti Augustíni, ómnia dicántur unìus Confessôris Pontíficis, fol. CLXIX.

FESTA MARTII.

In Sancti Adriáni mártyris, ómnia dicántur unìus Mártyris símplicis, fol. CLX.

In Sancti Donáti mártyris, ómnia dicántur unìus Mártyris símplicis, fol. CLX.

In Sancti Thomæ de Aquíno, de Ordine Prædicatôrum, ómnia dicántur unìus Confessôris non Pontíficis, fol. CLXXIII.

In Sanctæ Perpétuæ & Felicitâtis, ómnia di-

dicántur plurimârum Vírginum, f. CLXXXII.

In Sancti Juliáni Epíscopi & Confessôris, ómnia dicántur unìus Confessôris Pontíficis, fol. CLXIX.

In Sanctæ Apollóniæ vírginis, ómnia dicántur unìus Vírginis, fol. CLXXIX.

In Sancti Facúndi & Primitívi mártyrum, ómnia dicántur plurimôrum Mártyrum novem lectiônum, fol. CLXVIII.

In Sancti Gregórii Papæ & Confessôris, ómnia dicántur unìus Confessôris Pontíficis, fol. CLXIX.

In Sancti Leándri Epíscopi & Confessôris, ómnia dicántur unìus Confessôris Pontíficis, fol. CLXIX.

In Sancti Leônis Papæ, ómnia dicántur unìus Confessôris Pontíficis, fol. CLXIX.

In Sancti Petri Epíscopi, ómnia dicántur unìus Confessôris Pontíficis, folio CLXIX.

IN SANCTI GABRIELIS ARCHANGELI.

Ad Vésperum.

Lauda. Laudavérunt te, Dómine, omnes Angeli tui, & hymnum dixérunt, dum perficeres fábricam cœli. Tuus est dies, & tua est nox: P. Tu fecísti solem & lunam: ℣. Tu confirmásti in virtûte tua mare: tu contribulásti cápita dracônum super aquas. P. Tu fecísti.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Sono. Allelúia. Judícium datum est Sanctis. P. In hora sacrificii vespertíni Allelúia, allelúia ℣. Ecce Gábriël unus príncipum priôrum véniet, ut sanctificéntur multi. P. In hora sacrificii.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Antíphona. Thronus tuus, Deus, inæstimábilis, & glória incomprehensíbilis: cui adstat omnis exércitus Angelôrum cum tremôre, P. Cujus adspéctus aréfacit abyssos, & indignátio tabéscere facit montes. ℣. Dómine Deus virtûtum, quis símilis tibi? potens es Dómine, & véritas tua in circúitu tuo. P. Cujus adspéctus. ℣. Glória, & honor. P. Cujus adspéctus.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Allelúia. Spíritus tuus bonus, Deus P. Dedûcat nos in viam rectam. Allelúia, allelúia. P. Adorâte Dóminum omnes Angeli ejus: audìvit, & lætâta est Sion. Et exultavérunt fíliæ Judæ, propter judícia tua Dómine. P. Dedûcat nos. ℣. Glória, & honor Patri. P. Dedûcat nos.

Hymnus.

PRompta cuncta Cathólicæ
Plebs alúmna glóriæ
Vota simul exhibête,
Criminâque pándite;
Ut cunctôrum auctor clemens
Cuncta præstet petìta.

Gábriël étenim ille
Sublimâtus nómine,
Aulâ cœli conspícuus,
Summi Dei núntius,
Princeps Angelôrum factus,
Celsúsque vocábulo.

Cujus nomen ex virtûte,
Et opus ex múnere
Ab omnipoténte raptus
Obtinet conservâtum;
Ut gloriêmur in Deo
Cum consórte sócii.

Summus Dómini est iste
Magnus factus núntius
Qui tetrum illi horréndum
Refugúmque ángelum
Ad glóriam debellándo
Demérsit in erébo.

Iste súperest protéctor,
Defénsor ómnium,
Ut cunctôrum postulâta
Regi Deo ófferat;
Et ab illo destinâtam
Plebi præstet grátiam.

Magna síquidem est
Ista diéi festívitas,
Cujus nomen Archángeli
Gabriêlis núntii,
Quem opórtet celebrâre
Et dignè, suscípere devótè:

Ut ex hujus impetrátu
Mereâmur ómnium
Obtinêre apud Deum
Véniam peccáminum;
Et beátæ vitæ regnum
Pérfrui post tránsitum.

Sit glória, sit honórque
Patri, quoque & Fílio,
Simúlque & coæquáli
Spirítui Paráclito;
Qui unus in Trinitâte
Regnat ante sæcula. Amen.

Sup-

Supplicátio.

ORêmus Redemptôrem mundi Dóminum nostrum Jesum Christum, cum omni supplicatiône rogêmus; ut per intercessiônem sancti Gabriêlis Archángeli nobis remissiônem peccatôrum & pacem donâre dignêtur. ℟. Præsta, ætérne omnípotens Deus. Kyrie eléïson. ℟. Christe eléïson: Kyrie eléïson.

Capítula.

DOmine Deus Pater omnípotens creâtor ómnium & cónditor elementôrum, qui Gabriêlem tuum præférre dignâtus es agmínibus nuntiôrum, quorum exhibítio tuo obsecúndat império, nec tálium umquam fatigántur officiôrum, nomen sonat ex mystério, & virtus pollet ex mérito; ut cùm sint semper spíritus, dum tamen à te mittúntur ex âëre corporáti, Angeli nuncupántur, ut ómnium vísibus visibíliter appáreant; quorum incorpórea manet substántia, & cum locáliter circumscribántur, indeféssè tamen Creatôris conspéctu fruántur; Concêde nobis, quæsumus, obténtu hujus Archángeli Gabriêlis & ómnium Angelôrum, cónsequi véniam delictôrum: ut, qui in eôrum honôre tibi Deo nostro laudem deprómimus & vota, ætérnæ beatitúdinis consequâmur véniam sempitérnam.

Pater noster.

Liberáti à malo. fol. 2.

Benedíctio.

CHristus Dei Fílius, únici Patris Unicum Verbum, cui sérviunt milítiæ Angelôrum, gloriári vos fáciat de perfectiône bonôrum óperum; ℟. Amen. Et, qui Gabriêlem Archángelum sublîmem fecit honôre, vos suo fáciat flagrâre ex amôre; ℟. Amen. Et, qui illum fidéli pópulo cénsuit defensôrem, vestrârum precum illum semper fáciat promptiôrem. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Lauda. Dóminus in cœlo parâvit sedem suam: Allelúia. P. Et regnum ejus ómnium dominábitur. Allelúia. Benedícite Dóminum, omnes Angeli ejus. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. In conspéctu Angelôrum psallam tibi, Dómine: adorâbo ad templum sanctum tuum, & confitêbor nómini tuo. P. Et regnum. ℣. Glória, & honor. P. Benedícite Dóminum, omnes.

Orátio.

O Gábriël princeps exércitûs Angelôrum, veni, quæsumus, ad liberándas ánimas fidélium populôrum; ut & justi justítiam obtinéndo in bonis semper fructífícent, & injústi ad pœniténtiam convérsi véniam accípere non despérent: sicque nos ínvicem provocêmus in mélius, ut præmium cónsequi mereâmur ætérnum. ℟. Amen. Per misericórdiam.

In nómine Dómini.

Ad Matutînum.

Antíphona. Da nobis lætítiam. Psalmus 50. Orátio. Redde nobis, Dómine. fol. CLXIII.

Antíphona 1. Missus est Gábriel Angelus ad Maríam, vírginem desponsâtam Joseph, annúncians verbum, & expavéscit virgo de lúmine. Ne tímeas, Marìa, invenísti grátiam apud Dóminum: P. Ecce concípies, & páries, & vocábitur Altíssimi Fílius. ℣. Quia rectus est sermo Dómini, & ómnia ópera ejus in fide. P. Ecce concípies. ℣. Glória, & honor. P. Ecce concípies.

Orátio.

TUam, Clementíssime Pater, súpplices exorâmus cleméntiam; ut hodiérna solémnia, quæ pro beatíssimi Archángeli tui Gabriêlis veneratiône suscépimus, ipse tibi comméndes: & sicut illi corônam sanctæ perfectiônis tribuísti, ita nobis ejus intercessiône ómnium delictôrum véniam & indulgéntiam largiàris. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 2. Vidi Angelum volántem per médium cœlum, habéntem evangélium ætérnum, & dicéntem: P. Timête Dóminum Deum nostrum, & date illi glóriam & honôrem. ℣. Qui statis in domo Dómini, in átriis domûs Dei nostri. P. Timête. ℣. Glória, & honor. P. Timête.

Orátio. O Gábriel princeps. Quære retrò in Véspcris præcedéntibus.

Antíphona 3. Ego, Jesus, mitto Angelum meum testificâre homínibus: Ecce vénio citò P. Et merces mea mecum est sanâre languóres pópuli mei. ℣. Audíte hæc omnes gentes: áuribus percípite, qui habitâtis orbem. P. Et merces mea. ℣. Glória, & honor. P. Et merces mea.

Orátio.

MItte nobis, Deus clemens, Gabriêlem cœléstis milítiæ príncipem, ut nos de manu inimicôrum nostrôrum líberet, & tibi Dómino Deo nostro inlæsos præséntet; &

& ipsum semper in adjutórium habeâmus, quem in tuo múnere sublimâtum agnóscimus: ut ejus suffrágio resisténdo vítiis, floreâmus virtútibus, & depósito piaculôrum elógio conscríptos nos in perpétuum liber vitæ ætérnæ contíneat. ℟. Amen. Per misericórdiam.

℟. Missus est à Deo Angelus Gábriël ad Marîam Vírginem, dicens: Ave Marîa, grátiâ plena: Dóminus tecum: Benedícta tu inter mulíeres. P. Proptéreà & quod nascêtur ex te Sanctum, vocábitur Fílius Dei. P. Spíritus Sanctus supervéniet in te, & virtus Altíssimi obumbrâbit tibi. P. Proptéreà & quod. ℣. Glória, & honor. P. Proptéreà.

Orátio.

O Sanctíssime Gábriël! ò fortitûdo summi Patris, ò núncius veritâtis, ò destinâtor divíni mystérii, veríssimus adinvéntor ad Vírginem venis; salútas, ut núncius; obúmbras, ut fámulus. Ave, inquis, Marîa: Meus Dóminus tecum: benedíctam esse inter mulíeres, affâris: Verbum ex ea prodîre, clangis: & ut Fílius Dei vocarêtur, mirífica adtestatiône profitêris. Ideò pétimus, ut tu, qui núncius veritâtis ad Vírginem accessísti, miríficus petitiônem nostram divínis offer in áuribus: & ita per te ábdita cognoscâmus mystéria, ut numquam incidâmus inimíci ergástula, ut per ipsum summi Dei Patris Verbum, cujus te prævium ad Vírginem venîre denúncias, habeâmus & véniæ rédditum, & ætérnæ pátriæ veríssimum incolâtum. ℟. Amen. Per misericórdiam.

IN LAUDIBUS.

Ad Cánticum.

Antíphona. Appáruit Dóminus de monte Pharan, & cum eo sanctôrum míllia. Cánticum. Dóminus de Sina. fol. CLXVI.

Ad Benedíctus.

Antíphona. Benedícimus te, Dómine, qui sedes super Chérubim, rex Israël. Cánticum. Benedíctus es Dómine. fol. 6.

Sono. In conspéctu Angelôrum psallam tibi, Dómine Allelúia: ℣. Adorâbo ad templum sanctum tuum, & confitêbor tibi, Dómine. P. Allelúia.

Lauda. Laudâte Dóminum de Cœlis Allelúia: laudâte eum in excélsis, allelúia. Psalmus 148.

Léctio libri Ezechiêlis Prophétæ. *Capítulo 9. 10. & 11.*

℟. Deo grátias.

FActa est super me manus Dómini, & elevâvit me spíritus Dómini, & vidi. Et ecce vir, qui indûtus erat líneis, qui habêbat atramentárium in dorso suo, respóndit verbo, dicens: Feci sicut præcepísti mihi. Et vidi, & ecce in firmaménto, quod erat super caput Chérubim, quasi lapis saphîrus, & quasi spécies similitúdinis solis, appáruit super eo. Et dixit ad virum, qui indûtus erat líneis, & ait: Sume ignem de médio rotârum, quæ sunt inter Chérubim. Et ingréssus vidi, & ecce quátuor rotæ juxta Chérubim: rota una juxtà cherub unum, & rota ália juxta cherub unum: spécies autem erat rotârum quasi vísio lápidis chrisóliti. Stántibus illis, stabant: & cum elevátis elevabántur: spíritus enim vitæ erat in eis. Et egréssa est glória Dómini à límine templi: & stetit super Chérubim. Et elevâvit me Spíritus, & introdúxit me ad portam domûs Dómini orientâlem, quæ réspicit solis ortum. Et adscéndit glória Dómini de médio civitâtis, stetítque super montem, qui est ad oriéntem urbis, & glória Dei Israël erat super ea. ℟. Amen.

Hymnus. Prompta cuncta Cathólicæ.

Supplicátio. Orêmus Redemptôrem. Quære retrò in Vésperis præcedéntibus.

Capítula.

O Lux lúminis splendor inenarrábilis, Christe Deus! sapiéntia, virtus, & glória Patris, qui in hoc mundo vísibus ómnium appáruísti in carne sidus salûtis, & debellâto príncipe tenebrârum ad súperos remeásti Verbum caro factum; præbe nobis supplícibus tuis in hujus sæculi obscuritâte splendôris tui profusíssimam claritâtem: constítue nobis patrônum vel defensôrem summum tuum Angelum Gabriêlem, qui intróitum nostrum, exitúmque custódiat, & in déxteræ tuæ partem nos coronatúros admíttas.

Pater noster.

Liberáti à malo. fol. 2.

Lauda. Dóminus in cœlo parâvit.

Benedíctio. Christus Dei Fílius. Quære retrò in Vésperis præcedéntibus.

In Sancti Eduárdi regis & mártyris, ómnia dicántur unîus Mártyris novem lectiônum, fol. CLX.

In Sancti Joseph Confessôris, ómnia dicán-

cántur unîus Confessôris non Pontíficis, folio CLXXIII.

In Sancti Eubérti Epíscopi & Confessôris, ómnia dicántur unîus Confessôris Pontíficis novem lectiônum, fol. CLXIX.

In Sancti Benedícti Abbâtis & Confessôris, ómnia dicántur unîus Confessôris non Pontíficis, fol. CLXXIII.

In Sancti Pauli Epíscopi & Confessôris, ómnia dicántur unîus Confessôris Pontíficis, fol. CLXIX.

In Sancti Marcélli Papæ, ómnia dicántur unîus Confessôris Pontíficis, fol. CLXIX.

In Sanctæ Maríæ Ægyptiácæ, ómnia dicántur ut in festo Sanctæ Maríæ Magdalénæ, fol. 11 in Appéndice.

FESTA APRILIS.

In Sanctæ Theodósiæ Vírginis, ómnia dicántur unîus Vírginis, fol. CLXXIX.

In Sancti Ambrósii Epíscopi, ómnia dicántur unîus Confessôris Pontíficis, folio CLXIX.

In Sancti Isidóri Epíscopi & Confessôris, ómnia dicántur unîus Confessôris Pontíficis, fol. CLXIX.

In Sancti Fructuósi Epíscopi Bracharénsis, ómnia dicántur unîus Confessôris Pontíficis, fol. CLXIX.

In Sancti Thuríbii Epíscopi & Confessôris, ómnia dicántur unîus Confessôris Pontíficis, fol. CLXIX.

In Sancti Eleuthérii Epíscopi & Mártyris, ómnia dicántur unîus Mártyris Pontíficis, fol. CLIX.

In Sancti Victôris Bracharénsis Mártyris, ómnia dicántur unîus Mártyris novem lectiônum, fol. CLX.

In Sanctæ Euphémiæ Vírginis & mártyris, ómnia dicántur unîus Vírginis, folio CLXXIX.

In Sancti Tibúrtii, & Valeriáni, & Máximi mártyrum, ómnia dicántur plurimôrum Mártyrum novem lectiônum, fol. CLXVIII.

In Sancti Vitâlis mártyris, ómnia dicántur unîus Mártyris símplicis, fol. CLX.

In Sancti Prudéntii Epíscopi, ómnia dicántur unîus Confessôris Pontíficis, folio CLXIX.

In Sancti Geórgii mártyris, ómnia dicántur unîus Mártyris quátuor cappârum, fol. CLVI.

In Sancti Felícis & Fortunáti mártyrum, ómnia dicántur plurimôrum Mártyrum novem lectiônum, fol. CLXVIII.

In Sancti Proficii mártyris, ómnia dicántur unîus Mártyris novem lectiônum, fólio CLX.

In Sancti Marci Evangelístæ, ómnia dicántur unîus Mártyris Pontíficis sex cappârum, fol. CLVI.

In Sancti Cleti mártyris, ómnia dicántur unîus Mártyris novem lectiònum, fólio CLX.

In Sancti Marcellíni & Petri mártyrum, ómnia dicántur plurimôrum Mártyrum novem lectiônum, fol. CLXVIII.

In Sancti Geórgii Mártyris, ómnia dicántur unîus Mártyris novem lectiônum, fólio CLX.

In Sancti Vitâlis mártyris, ómnia dicántur unîus Mártyris novem lectiônum, fólio CLX.

In Sancti Petri mártyris, Ordinis Prædicatôrum, ómnia dicántur unîus Mártyris sex cappârum, fol. CLVI.

In Sancti Eutrópii Epíscopi & Martyris, ómnia dicántur unîus Mártyris duârum cappârum, fol. CLX.

FESTA MAII.

In Sanctôrum Philíppi & Jacóbi Apostolôrum, ómnia dicántur ut in festo Apostolôrum Simônis, & Judæ, fol. CCCXV. Hymnus. O Dei Verbum Patris. f. CCCLIX.

In Sancti Athanásii Epíscopi, & Confessôris, ómnia dicántur unîus Confessôris Pontíficis sex cappârum, fol. CLXIX.

In Sanctôrum Alexándri, Evéntii, & Theodúli mártyrum, ómnia dicántur plurimôrum Mártyrum, novem lectiônum, folio CLXVIII.

In Sancti Quiriáci Epíscopi & mártyris, ómnia dicántur unîus Mártyris Pontíficis, fol. CLIX.

In Conversiône Sancti Augustíni, ómnia dicántur unîus Confessôris Pontíficis, folio CLXIX.

In Sancti Joánnis Apóstoli ante portam Latînam, ómnia dicántur, ut in festo Sancti Joánnis Apóstoli, & Evangelístæ, folio 53.

In Inventiône clavôrum Dominicôrum, ómnia dicántur, ut in festo Inventiônis Sanctæ Crucis, fol. CCXXXV.

In Sanctæ Trépetæ Vírginis, ómnia dicántur unîus Vírginis, fol. CLXXIX.

In

In Sanctæ Domitíllæ Vírginis, ómnia dicántur unìus Vírginis, fol. CLXXIX.

In Sancti Isidóri mílitis, ómnia dicántur unìus Confessôris símplicis, fol. CLXXV.

In Sancti Gregórii Nazianzéni Epíscopi & Doctôris, ómnia dicántur unìus Confessôris Pontíficis, fol. CLXIX.

In Translatiône Sancti Nicolái Epíscopi, ómnia dicántur unìus Confessôris Pontíficis, fol. CLXIX.

In Sanctôrum Gordiáni, & Epímachi mártyrum, ómnia dicántur plurimôrum Mártyrum novem lectiônum, fol. CLXVIII.

In Sancti Majóli Abbâtis, ómnia dicántur unìus Confessôris símplicis, folio CLXXV.

In Sancti Póntii mártyris, ómnia dicántur unìus Mártyris quátuor cappârum, folio CLVI.

In Sanctôrum Nérei, & Achilléi, atque Pancrátii mártyrum, ómnia dicántur plurimôrum Mártyrum novem lectiônum, folio CLXVIII.

In Sanctôrum Victôris, & Corónæ mártyrum, ómnia dicántur plurimôrum Mártyrum, novem lectiônum, fol. CLXVIII.

In Sancti Bonifácii mártyris, ómnia dicántur unìus Mártyris, novem lectiônum, fol. CLX.

In Sanctæ Pontiánæ Vírginis, ómnia dicántur unìus Vírginis, fol. CLXXIX.

In Sancti Petri Confessôris, ómnia dicántur, unìus Confessôris símplicis, folio CLXXV.

In Sancti Ibônis Confessôris, ómnia dicántur unìus Confessôris símplicis, folio CLXXV.

In Sancti Máncii mártyris, ómnia dicántur unìus Mártyris símplicis, fol. CLX.

In Translatiône Sancti Domínici, Ordinis Prædicatôrum, ómnia dicántur unìus Confessôris símplicis, fol. CLXXV.

In Sancti Urbáni Papæ, & mártyris, ómnia dicántur unìus Mártyris Pontíficis, folio CLIX.

In Translatiône Sancti Francísci, ómnia dicántur unìus Confessôris símplicis, folio CLXXV.

In Sancti Augustíni Anglôrum Epíscopi, ómnia dicántur unìus Confessôris Pontíficis, folio CLXIX.

In Sancti Germáni Epíscopi, & Confessôris, ómnia dicántur unìus Confessôris símplicis, fol. CLXXV.

In Sanctæ Petroníllæ Vírginis, ómnia dicántur unìus Vírginis, fol. CLXXIX.

FESTA JUNII.

In Sanctôrum Nicomêdis, & Reveriáni mártyrum, ómnia dicántur plurimôrum Mártyrum novem lectiônum, fol. CLXVIII.

In Sanctôrum Marcellíni, & Petri mártyrum, ómnia dicántur plurimôrum Mártyrum novem lectiônum, fol. CLXVIII.

In Sanctôrum Medárdi, & Geráldi Episcopôrum, ómnia dicántur plurimôrum Episcopôrum, fol. CLXXVII.

In Sanctôrum Primi, & Feliciáni mártyrum, ómnia dicántur plurimôrum Mártyrum, fol. CLXVIII.

In Sancti Bárnabæ Apóstoli, ómnia dicántur unìus Mártyris sex cappârum, folio CLVI. Hymnus. O Dei Verbum Patris ore próditum. Quære in festo Sancti Jacóbi Apóstoli fratris Sancti Joannis, folio CCCLIX.

In Sancti Onóphrii Confessôris, ómnia dicántur unìus Confessôris símplicis, folio CLXXV.

In Sanctôrum Basílidis, Cyrini, Náboris, & Nazárii mártyrum, ómnia dicántur plurimôrum Mártyrum novem lectiônum, fol. CLXVIII.

In Sancti Antónii de Pádua Confessôris, ómnia dicántur unìus Confessôris novem lectiônum, fol. CLXXV.

In Sancti Basílii Epíscopi, ómnia dicántur unìus Confessôris Pontíficis, fol. CLXIX.

In Sanctôrum Viti, & Modésti mártyrum, ómnia dicántur plurimôrum Mártyrum novem lectiônum, fol. CLXVIII.

In Sanctôrum Chiríci, & Julítæ mártyrum, ómnia dicántur plurimôrum Mártyrum novem lectiônum, fol. CLXVIII.

In Sanctôrum Marci, & Marcelliáni mártyrum, ómnia dicántur plurimôrum Mártyrum novem lectiônum, fol. CLXVIII.

In Sanctæ Floréntiæ Vírginis, ómnia dicántur unìus Vírginis, fol. CLXXIX.

In Sancti Silvéstri Papæ, ómnia dicántur unìus Pontíficis, fol. CLXIX.

In Sanctæ Consórtiæ Vírginis cum úndecim míllium mártyrum, ómnia dicántur plurimârum Vírginum, fol. CLXXXII.

In Translatiône Sancti Elígii Epíscopi & Confessôris, ómnia dicántur unìus Confessôris Pontíficis, fol. CLXIX.

In

In Sanctôrum Joánnis & Pauli mártyrum, ómnia dicántur plurimôrum Mártyrum novem lectiônum, fol. CLXVIII.

In Sancti Leônis Papæ; ómnia dicántur unîus Confessôris Pontíficis, fol. CLXIX.

In Commemoratiône Sancti Pauli Apóstoli, ómnia dicántur unîus Mártyris sex capârum, fol. CLVI.

FESTA JULII.

Octávâ Sancti Joánnis Baptístæ, ómnia dicántur ut in die, fol. CCXLVIII.

Visitátio Sanctæ Elísabeth, ómnia dicántur, ut in Assumptiône Sanctæ Maríæ Vírginis, fol. CCLXXXII.

In Sancti Procéssi, & Valeriáni mártyrum, ómnia dicántur plurimôrum Mártyrum novem lectiônum, fol. CLXVIII.

In Octávâ Apostolôrum Petri, & Pauli, ómnia dicántur ut in die, fol. CCLIV.

Martiàlis Epíscopi, ómnia dicántur unîus Confessôris Pontíficis, fol. CLXIX.

Octávâ Visitatiônis, ómnia dicántur ut in die, fol. CCLXXIX.

Septem Fratrum mártyrum, ómnia dicántur plurimôrum Mártyrum novem lectiônum, fol. CLXVIII.

Translátio Sancti Benedícti, ómnia dicántur unîus Confessôris, fol. CLXXIII.

In Sanctæ Margarítæ Vírginis, ómnia dicántur unîus Vírginis, fol. CLXXIX.

In Sancti Quiríci mártyris, ómnia dicántur unîus Mártyris novem lectiônum, folio CLX.

In Sancti Aléxii Confessôris, ómnia dicántur unîus Confessôris novem lectiônum, fol. CLXXV.

In Triúmphi Sanctæ Crucis, ómnia dicántur ut in Inventiône, fol. CCXXXIX.

In Sanctæ Marínæ Vírginis, ómnia dicántur unîus Vírginis, fol. CLXXIX.

In Sanctæ Margarítæ Vírginis & mártyris, ómnia dicántur unîus Vírginis, fol. CLXXIX.

In Sanctæ Praxêdis Vírginis, ómnia dicántur unîus Vírginis, fol. CLXXIX.

IN FESTO SANCTÆ MARIÆ MAGDALENÆ.

Ad Vésperum.

Lauda. Confessiônem, & decôrem induísti P. Amícta lumen sicut vestiménto. ℣. Conféssio, & spécies in conspéctu ejus: sánctitas & magnificéntia in sanctificatiône ejus. P. Amícta. ℣. Et ego confitêbor Dómino in vasis psalmôrum. P. Amícta. ℣. Glória, & honor. P. Amícta.

Dóminus sit semper. ℟. Et cum.

Sono. Confitêbor tibi Dómine in toto corde meo: narrâbo mirabília tua. Allelúia. P. Lætâbor; & exultâbo in te, Dómine: psallam nómini tuo Altíssime. Allelúia.

Dóminus sit semper. ℟. Et cum.

Antíphona. Confitêbor tibi Dómine in toto corde meo: quia exaudísti verba oris mei. P. In conspéctu Angelôrum psallam tibi: ℣. Deus meus es tu, & confitêbor tibi: Deus meus, & exaltâbo te. P. In conspéctu. ℣. Glória. P. In conspéctu.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Confitêbor tibi Dómine rex Allelúia: P. Et conlaudâbo Deum Salvatôrem meum. Allelúia, allelúia. ℣. Adorâbo ad templum sanctum tuum, & confitêbor, Dómine. P. Et. ℣. Glória. P. Et.

Hymnus.

PRo speciáli línteo
Servîvit capitílio:
Inter sacra convívia
Non défuit invídia.
Quæ protoplástum pépulit
De paradísi glória,
Cujus longum exílium
Crucis servit patíbulum.
Nam quidam corde túmido
Improperábant Dómino:
Si nosset hic mystéria
Divinitàtis íntima?
Non síneret se tángere
Peccatrîcem mulíerem:
Respóndens autem próvidè
Rimâtor consciéntiæ,
Cujus non latet óculum
Creatúræ latíbulum,
Propónens immutábilem
Remissiônis spéciem:
Simon inquit doméstice,
(Affatus allegóricè):
Duo fuérunt hómines
Divérso vincti fœnore:
Quingéntis alter númmulis,
Alter vero quinquagénis:
Qui repetíti débitum
Non habuêre prétium:
Compássus corde créditor

In-

Indúlsit beneficium.
Dic ítaque, Quis plúrimum
Horum diléxit ? Præmium,
Quod promisísti ómnibus
Te verè diligéntibus,
Cum Patre, & Sancto Spíritu
In sempitérna sæcula.
Amen.

Supplicátio. Orémus Redemptôrem mundi, mutáto nómine. fol. CLXXXVII.

Capítula.

DEus, qui beátæ Maríæ Magdalénæ pœniténtiam ita tibi plácitam, gratámque fecísti, ut non solùm ei peccâta dimítteres, sed étiam singulári tui amôris grátiâ cordis ejus íntima perlustrâres; da nobis tuæ propitiatiônis abundántiam, ut ejus solemnitâte lætêmur, cujus précibus apud te à peccatórum nostrôrum máculis emundêmur.

Pater noster.
Liberáti à malo. fol. 2.

Benedíctio.

CHristus Dóminus, qui beatíssimæ Maríæ Magdalénæ se dignè coram homínibus fecit confitéri, confiteâtur vos coram Patre suo, qui est in cœlis: ℟. Amen. Et, qui in ore suo accépta sibi confessiônis cóntulit cántica, ipse confessiônem vestram remunerándam suscípiat; ℟. Amen. Ut exémplo Maríæ Magdalénæ confiténdo & laudándo nomen Jesu Christi in sæculum, partícipes ejus, quem confèssi estis, mereámini esse in cœlo. ℟. Amen. Per misericórdiam ipsîus, &c.

Lauda. Germinábunt ossa tua, quasi sálices Allelúia P. Juxta fluéntes aquas. Allelúia, allelúia. ℣. Et erit tamquam lignum, quod plantátum est secùs decúrsus aquârum, quod fructum suum dabit in témpore suo. P. Juxtà fluéntes. ℣. Glória, & honor Patri, & Fílio. P. Juxtà fluéntes.

Orátio.

DEus, qui beatíssimæ Maríæ Magdalénæ confessiônem accéptans, ita ómnia verba oris ejus pleníssimè exaudísti, ut partícipem eam efficeres regni tui, quæ in conspéctu Angelôrum tibi psálleret; áccipe nunc per eam confessiônis nostræ votum, qui illam produxísti ad præmium: Et, qui illam per confessiônem voluísti esse beâtam, nos post lapsum quidèm confessiônem in hoc mundo demus, ut ad ætérnam coronándos pértrahat pátriam. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam, Deus noster, &c.

Ad Matutînum.

Antíphona. Lábia mea apéries: & os meum annuntiâbit laudem tuam. Psalmus 50. Orátio. Laudet te, Dómine, lingua nostra. Quære fol. CLXI.

Antíphona 1. Confitêbor tibi in pópulis, Dómine: P. Psalmum dicam nómini tuo inter gentes. ℣. O Dómine, ego serva tua, & fília ancíllæ tuæ. P. Psalmum dicam. ℣. Glória, & honor Patri, &c. P. Psalmum dicam.

Orátio.

DEus Dei Fílius, quem illa beâta Marîa Magdalêna in toto corde conféssa nomen tuum honorificándo, perdúcta est ad corônam; da in ore nostro confessiônem, quæ nos expúrget à crímine: ut, quicquid in tuæ laudis honôre deprómimus, in lucro prodésse ætérni múneris sentiâmus. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam, Deus noster.

Antíphona 2. Confitêbor Dómino nimis in ore meo: P. Et in médio multôrum laudâbo eum. ℣. Quóniam ádstitit à dextris páuperis, ut salvam fáceret à persequéntibus ánimam meam. P. Et in médio. ℣. Glória, & honor. P. Et in.

Orátio.

BEâtam satis, Dómine, beâtam Marîam Magdalênam esse fecísti, quæ in toto corde suo tibi conféssa, in concílio Justôrum & congregatiône probâtur esse conspícua: Da ergo nobis méritis ejus; ut confessiône símplici oris mundáti à crímine, Sanctôrum mereâmur, & congregatióni, & cœtibus interésse. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 3. In pace dórmiam, & requiéscam. P. Quóniam tu, Dómine, singuláriter in spe constituísti me. ℣. Confitêbor tibi Dómine in toto corde meo: in concílio justôrum, & congregatiône. P. Quóniam. ℣. Glória, & honor. P. Quóniam.

Orátio. Deus, qui beatíssimæ Maríæ. Quære in Vésperis præcedéntibus.

℟. Stabat Marîa Magdaléne ad monuméntum forìs plorans. Dum ergo fleret, prospéxit, ubi pósitum erat corpus Jesu: & vidit duos Angelos in albis sedéntes. P. Et convérsa retrórsùm vidit Jesum stantem, & venit

nit annúncians discípulis : Quia vidi Dóminum, & hæc dixit mihi. ℣. Dixit Jesus Maríæ : Múlier , quid ploras ? quem quæris? ℟. Et convérsa. ℣. Glória , &c. Reiterêtur Responsórium.

Orátio.

SUblâtum te , Dómine , è sepúlchro fructuôsa illîus Maríæ Magdalénæ inquisítio flétuum effusiône conquéritur , quæ útique igne tui desidérii cremabâtur : Quæsumus ergo , ut desidérium amôris tui simíliter in nobis accéndas : ut & in perquiréndo valentióres , & inveniéndo te mereâmur sinè fine esse felíces. ℟. Amen. Per.

IN LAUDIBUS.

Ad Cánticum.

Antíphona. Ecce in pace amaritûdo mea amaríssima: tu autem eripuísti ánimam meam ut non perîrem , sed projecísti post tergum tuum ómnia peccâta mea.

Cánticum. Ego dixi in dimídio diêrum. Quære fol. 122.

Reiterêtur Antíphona. Ecce in pace amaritûdo.

Orátio.

ERipe Dómine ánimas nostras , ut non pereâmus in intéritu : nostrôrum ómnium facínora peccatôrum post tergum prójice tuum; ut non dejiciâmur pérditi in inférnum; sed à te vivificátos hîc fateâmur; & veritâtem tuam expectántes , psalmos nostros in domum tuam júgiter decantêmus. ℟. Amen. Per.

Ad Cánticum.

Antíphona. Confitêbor tibi.

Cánticum. Confitêbor tibi Dómine Rex. folio CLXXI.

Orátio.

INeffábilis bonitâtis auctor & Dómine, qui beatíssimæ Maríæ Magdalénæ linguam imples confessiône, & cordis remúneras charitâtem: dona nobis ejus méritis , ut tuum confiténtes nomen in terris, pacem habeâmus in diêbus nostris. ℟. Amen. Per.

Ad Benedíctus.

Antíphona. Fília Sion , bénedic Dómino Deo excélso in omni benedictiône & laude.

Cánticum. Benedíctus es Dómine. fol. 6.

Sono. In conspéctu Angelôrum psallam tibi, Dómine , Allelúia: ℣. Adorâbo ad templum sanctum tuum, & confitêbor tibi , Dómine. Allelúia.

Laudæ. Allelúia. Conféssio ejus super cœlum & terram , Allelúia: Exaltâvit cornu pópuli sui. Allelúia. Hymnus est ómnibus sanctis ejus. Psalmus 148.

Léctio libri Proverbiôrum Salomônis. *Capítulo* 31.

℟. Deo grátias.

MUlíerem fortem quis invéniet ? procùl, & de últimis finibus prétium ejus. Confídit in ea cor viri sui , & spóliis ejus non indigêbit. Reddet ei bonum , & non malum ómnibus diêbus vitæ suæ. Quæsîvit lanam & linum , & operâta est consílio mánuum suârum: Facta est quasi navis institôris , de longè portans panem suum. Et de nocte consúrgens , dedítque prædam domésticis suis , & cibária ancíllis suis. Considerâvit agrum , & emit eum : de fructu mánuum suârum plantâvit víneam. Accínxit fortitúdine lumbos suos , & roborâvit bráchium suum. Gustâvit quia bona est negotiátio ejus : non extinguêtur in nocte lucérna ipsîus. Manum suam misit ad fórtia, & dígiti ejus apprehendérunt fusum. Manum suam apéruit ínopi , & palmas suas exténdit ad páuperes. Non timêbit dómui suæ à frigóribus nivis : omnes enim doméstici ejus vestíti sunt duplícia. Stragulâtam vestem fecit sibi : byssus & púrpura induméntum ejus. Nóbilis in porta vir ejus, quando séderit cum senatóribus terræ. Síndonem fecit , & véndidit , & cíngulum trádidit Chananæo. Fortitûdo & decor ornaméntum ejus , & ridêbit in die novíssimo. Os suum apéruit sapiéntiæ , & lex cleméntiæ in lingua ejus. Considerâvit sémitas domus suæ , & panem otiôsa non comêdit. Surrexérunt filii ejus, & beatíssimam prædicavérunt ; vir ejus, & laudâvit eam. Multæ filiæ congregavérunt divítias : tu autem supergréssa univérsas. Fallax imâgo , & vana est pulchritûdo : múlier timens Deum , ipsa laudábitur. Date ei de fructu mánuum suârum : & laudent eam in portis ópera ejus. Amen.

Hymnus. Pro speciâli línteo.

Supplicátio. Orêmus Redemptôrem mundi.

Capítula. Deus, qui de beátæ Maríæ Magdalénæ.

Lauda. Germinábunt.

Benedíctio. Christus Dóminus, qui. Requíre in Vésperis præcedéntibus.

In Festo Apollinâris Epíscopi & mártyris, ómnia dicántur unîus Mártyris Pontíficis, fol. CLVI.

IN FESTO SANCTÆ ANNÆ, MATRIS VIRGINIS MARIÆ.

Ad Vésperum.

Lauda. Confessiônem, & decôrem.
Sono. Confitêbor tibi, Dómine. f. CLXIX.
Dóminus sit. ℟. Et cum.
Antíphona. Confitêbor tibi Dómine in toto corde meo: quia exaudísti verba oris mei. P. In conspéctu Angelôrum psallam tibi. ℣. Deus meus es tu, & confitêbor tibi. Deus meus, & exaltâbo te. P. In conspéctu: ℣. Glória, & honor. P. In conspéctu.
Dóminus sit. ℟. Et cum.
Lauda. Confitêbor tibi, Dómine rex: Allelúia: P. Et conlaudâbo Deum Salvatôrem meum. Allelúia, allelúia. ℣. Adorâbo ad templum sanctum tuum, & confitêbor Dómino. P. Et conlaudâbo. ℣. Glória, & honor. P. Et conlaudâbo.

Hymnus.

Lucis hujus festa colat
Plebs honésta Dómino,
Et cœlôrum dignis
Confrequéntet hymnis.
Mater Matris Christi
Ex hoc mundo tristi
Migrans fide bona,
Dona vitæ dona.
Annam sic expréssè
Fudit radix Jessé,
Ut sit Mater Matris
Nati Dei Patris.
Ex hac carnis planta
Surgit Virgo Sancta:
Ex hoc fluit fonte
Lapis cæsus monte.
Cœlo jam sublâta
Múlier beâta
Suo Nos precátu
Purget à reátu.
Trino laus & uni
Deo sit commúni
Cum quo vivit Anna
Simul cum María.
Clara diéi gáudia
Modulêtur Ecclésia,
In Anna Dei fámula,
Pangens cœli mirácula.
Anna Regum progénies,
Et Sacerdôtum séries;
Stirpem illústrem Pátribus
Suis ornâvit áctibus.
Nupta cœli judício
Fidéli matrimónio;
Fructum concêpit cœlicum
Juxta verbum Angélicum.
Infœcúnda pro témpore;
Et prope marcéscens córpore
Decréto Patris lúminum
Parit Regînam Vírginum.
Obténtu Matris fíliæ
Maríæ plenæ grátiæ
Nobis auctôrem ómnium
Fac habêre propítium.
Sit laus Patérno lúmini,
Sit Fílio, sit Flámini,
Qui nos per Annæ méritum
Cœli tradûcat áditum.
Amen.

Supplicátio. Orêmus Redemptôrem. mutáto nómine, fol. CLXXXVII.

Capítula.

Domine Jesu Christe ætérne, omnípotens, à quo bonum omne exóritur, & melióri cursu progréditur, qui fidem róboras confessôrum; præsta tolerántiæ donum, dum sævit acérbitas persequéntium. Omnipoténtiam tuam, Dómine, póscimus, ut preces nostras dignánter adténdas, & cleménter accípias, quas in honôrem fúndimus beátæ Annæ matris Maríæ Vírginis genitrîcis tuæ: ut cooperánte misericórdiâ tuâ, quod fide póstulant, indubitánter obtíneant: & ab ómnibus absolúti delíctis cœléste regnum sine fine possídeant.
Pater noster.
Liberáti à malo. fol. 2.

Benedíctio.

Christus Dóminus, qui beatíssimæ Annæ matri Maríæ Vírginis genitrîcis suæ se dignè coram homínibus fecit confitéri, confiteâtur vos coram Patre suo. ℟. Amen. Et, qui in ore suo accépta sibi confessiônis cóntulit cántica, ipse confessiônem vestram remunerándam suscípiat; ℟. Amen. Ut exémplo beátæ Annæ matris Maríæ Virgi-

ginis genitrìcis suæ confiténdo & laudándo nomen Jesu Christi in sæculum, partícipes ejus, quem conféssi estis, mereámini esse in cœlo. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Lauda. Germinábunt ossa tua, quasi. folio CLXX.

Orátio.

DOmine Jesu Christe, qui es magnus & gloriôsus; da nobis fámulis tuis, ut, dum óperum tuôrum magnitúdinem admirâmur, magnificéntiam tuam débità confessiône laudêmus; atque intercessiône gloriósæ beátæ Annæ matris Maríæ Vírginis genitrìcis tuæ tríbue nobis perféctum intelligéntiæ decus, timôris obediéntiam ágere, & mandâta tua fidélia omni custódià cordis diligéntèr explêre. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Ad Matutìnum.

Antíphona. Lábia mea. fol. CLXXXI. Ps. 50.

Orátio. Exúltent te Dómine. fol. CLXXXI.

Antíphona 1. Ego in sæcula gaudêbo: Allelúia. ℟. Confitêbor allelúia, & psallam Deo allelúia, allelúia. ℣. Convértere ánima mea in réquiem tuam: quia Dóminus benefêcit mihi. ℟. Confitêbor. ℣. Glória, & honor Patri. ℟. Confitêbor.

Orátio.

DOmine Jesu Christe, qui beátam Annam matrem Maríæ Vírginis genitrìcis tuæ in sæcula sæculôrum gaudêre & exultâre fecísti, ut tibi soli sine fine psallens laudis déferat hymnum, cujus ex confessiône méruit obtinêre consórtium; te devótis córdibus póscimus, ut méritis ejus vita nostra reflóreat, & à malis áctibus emendâta nitéscat; ut, qui jam merêmur pro crimínibus pœnam, confessiône & cultu fidei christiánæ ad futûram mereâmur pervenire glóriam. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 2. Speciôsa facta es Allelúia, ℟. Et odor vestimentôrum tuôrum super ómnia arómata. Allelúia, allelúia. ℣. Lauda Hierúsalem Dóminum: conláuda Deum tuum Sion. ℟. Et odor. ℣. Glória, & honor Patri. ℟. Et odor.

Orátio. Dómine Jesu Christe, qui es magnus & gloriôsus. Hìc suprà.

Antíphona 3. Confitêbor tibi, Dómine, quóniam terríbiliter mirificâtus es: mira ópera tua, Deus, ℟. Et ánima mea novit nimìs. ℣. Confitêbor tibi Dómine in toto corde meo: in concílio justôrum, & congregatiône. ℟. Et ánima mea. ℣. Glória, & honor. ℟. Et ánima mea.

Orátio.

DOmine Jesu Christe míséricors & pie, qui de cordis virtûte glorificas justos, & sine ópere justíficas peccatóres; qui confiténtes in Mundo beatíficas, & confiténtes in cœlo glorificas; tríbue nobis intervéntu beátæ Annæ matris Maríæ Vírginis genitrìcis tuæ, cujus solémnia celebrántur, tibi Dómino confitéri pio cordis afféctu; ut própria pandéntes piácula, invenìre mereâmur, pro quibus gémimus, véniam. ℟. Amen. Per misericórdiam.

℟. Speciôsa & decôra facta est beâta Anna mater Maríæ Vírginis genitrìcis suæ, dicit Dóminus. ℟. Et odor tuus, velut bálsamum non mistum: fácies autem tua, sicut sol splendens in ortu suo. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Vox enim tua dulcis, & fácies tua decôra. ℟. Et odor. ℣. Glória, & honor Patri. ℟. Et odor.

Orátio.

DOmine Jesu Christe, qui es supra omnes gentes excélsus, & in cœléstibus hábitas gloriôsus; humilitâtem nostram ab excélso inténde placâtus; atque sicut Ecclésia tua, quæ erat sterilitâtis vítiis impedîta, nunc est, in te credens, virtûtum méritis plena & fíliis numerôsa; ita, te tribuénte, per intervéntum gloriósæ beátæ Annæ matris Maríæ Vírginis genitrìcis tuæ mens nostra ab sterilitâte óperum infœcúnda, possit semen verbi suscípere, & copiósis frúctibus redundâre: noménque tuum ubîque præclârum, cordis ámbiat unanimitâte dilígere, & fidei assensiône laudâre. ℟. Amen.

IN LAUDIBUS.

Ad Cánticum.

Antíphona. Confitêbor tibi, Dómine.

Cánticum. Confitêbor, Dómine rex. folio CLXXI.

Orátio.

DOmine Jesu Christe laudábilis nimis & magne, te implorántes exquírimus; te quæréntes expóscimus intervéntu gloriósæ beátæ Annæ matris Maríæ Vírginis genitrìcis tuæ: fac nobíscum misericórdiam propter nomen tuum: & in quibus à te peccándo recéssimus, confessiône húmili ma-

neámus: & pietáte, quâ redemísti captívos, & misericórdiâ adjuvásti oppréssos; ipsa nunc, quæ géssimus, dílue; atque in parte déxteræ tuæ, quos redemísti, státue. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Ad Benedíctus.

Antíphona. Fília Sion, bénedic Dómino Deo excélso in omni benedictiône, & laude.
Cánticum. Benedíctus es, Dómine. fol. 6.
Sono. In conspéctu Angelôrum.
Lauda. Allelúia. Conféssio ejus. f. CLXXII.
Prophetía. Mulíerem fortem quis invéniet? procùl. Hîc fol. 13.

Hymnus.

ORbis exúltans célebret hoc festum,
Prósequens Annam matrem Matris Christi,
Quâ sacris áctibus accéptat
Gáudia vitæ.
Abrahæ proles sacerdôtum sériem,
Fíliam regis, spem, Hebræam stírpem
Sanctôrum méritis & vitæ
Nóbili canit.
Stérili ventre prius infœcúnda
Nutu Divíno péperit Maríam
Dóminam regum & verum florem
Virginitâtis.
Atque, illâ mediánte, Jesu Christe nostros
Terge reátus nóxia propúlsans
Fília succúrre matri........
Donet hoc nobis píetas cum miti
Spíritu Sancto: précibus juvêmur
Matris Annæ in omni........
Témpore sæcli. Amen.

Supplicátio. Orêmus Redemptôrem mundi. mutáto nómine. folio CLXXXVII.

Capítula.

GLoriôse, ac mísericors Dómine, qui beátæ Annæ matris Maríæ Vírginis genitrîcis tuæ tibi nimis in ore suo confitéri dedísti, teque in médio Justôrum, ejus confessiône laudári voluísti, ut eam & in terris confiténtem & in concílio Sanctôrum glorificans fáceres exultántem: expóscimus tui múneris donum, ut ejus précibus tríbuas nobis à peccáti contagiône purgári, ab ardóribus perpétuis érui, & glóriæ tuæ beatitúdinem cónsequi.

Pater noster.

Liberáti à malo. fol. 2.
Lauda. Germinábunt ossa.
Benedíctio. Christus Dóminus, qui beatíssimæ Annæ. Quære retrò in Vésperis præcedéntibus.

In Sanctôrum Septem Dormiéntium, ómnia dicántur plurimôrum Mártyrum novem lectiônum, fol. CLXVIII.

In Sanctôrum Nazárii, & Celsi, & Pantaleônis Mártyrum, ómnia dicántur plurimôrum Mártyrum, fol. CLXVI.

In Sancti Felícis Epíscopi, ómnia dicántur uníus Confessôris Pontíficis, folio CLXIX.

In Sanctôrum Simplícii, Faustíni, & Beatrîcis, ómnia dicántur plurimôrum Mártyrum novem lectiônum, fol. CLXVIII.

In Sanctæ Marthæ Vírginis, ómnia dicántur uníus Vírginis, fol. CLXXIX.

In Sanctôrum Abdon, & Sennen, ómnia dicántur plurimôrum Mártyrum novem lectiônum, fol. CLXVIII.

In Sancti Germáni Epíscopi & Confessôris, ómnia dicántur uníus Confessôris Pontíficis, fol. CLXIX.

FESTA AUGUSTI.

Víncula Sancti Petri, ómnia dicántur ut in Cáthedra, fol. CCXXVIII.

In Sanctôrum Machabæôrum mártyrum, ómnia dicántur plurimôrum Mártyrum, folio CLXVIII.

In Sancti Stéphani Papæ & mártyris, ómnia dicántur uníus Mártyris novem lectiônum folio CLX.

In Inventiône Sancti Stéphani protomártyris, ómnia dicántur ut in die, fol. 51.

In Sancti Petri Oxoménsis, ómnia dicántur uníus Confessôris Pontíficis, f. CLXIX.

In festo Sanctæ Maríæ de Nívibus, ómnia dicántur ut in die Assumptiônis, folio CCLXXXII.

In Sancti Domínici Confessôris de Ordine Prædicatôrum, ómnia dicántur uníus Confessôris non Pontíficis, fol. CLXXIII.

In Transfiguratiônis Dómini, ómnia dicántur ut in die Sanctæ Trinitâtis.

In Sanctôrum Xyxti Papæ, Felicíssimi, & Agapíti mártyrum, ómnia dicántur plurimôrum Mártyrum novem lectiônum, folio CLXVIII.

In Sancti Donáti Epíscopi & Mártyris, ómnia dicántur uníus Mártyris Pontíficis, fol. CLIX.

In Sancti Mammétis mártyris, ómnia dicántur uníus Mártyris novem lectiônum, fol. CLVI.

In Sanctôrum Cyriáci, Largi, Sociorúmque

que ejus, ómnia dicántur plurimôrum Mártyrum novem lectiônum, fol. CLXVIII.

In Sancti Tibúrtii mártyris, ómnia dicántur unîus Mártyris novem lectiônum, fol. CLX.

In Sancti Lauréntii Epíscopi, ómnia dicántur unîus Confessôris Pontíficis, folio CLXIX.

In Sanctæ Claræ Vírginis, de Ordine Minôrum, ómnia dicántur unîus Vírginis, fol. CLXXIX.

In Sancti Eusébii Presbyteri & Confessôris, ómnia dicántur unîus Confessôris novem lectiônum, fol. CLXXV.

Octávâ Sancti Lauréntii, ómnia dicántur ut in die, fol. CCLXXVII.

In Sancti Agapíti mártyris, ómnia dicántur unîus Mártyris novem lectiônum, folio CLX.

In Sancti Ludovíci Epíscopi & Confessôris de Ordine Minôrum, ómnia dicántur unîus Confessôris Pontíficis, fol. CLXIX.

In Sancti Bernárdi Abbâtis, ómnia dicántur unîus Confessôris, fol. CLXVIII.

Octávâ Sanctæ Maríæ, ómnia dicántur, ut in die, fol. CCLXXXII.

In Sanctôrum Fabriciáni, & Filibérti Abbâtis, & mártyrum, ómnia dicántur plurimôrum Mártyrum novem lectiônum, folio CLXVIII.

In Sanctôrum Timóthei & Simphoriáni mártyrum, ómnia dicántur plurimôrum Mártyrum novem lectiônum, fol. CLXVIII.

In Sancti Ludovíci Regis Fránciæ Confessôris, ómnia dicántur unîus Confessôris símplicis, novem lectiônum, fol. CLXXV.

In Sancti Rufi mártyris, ómnia dicántur unîus Mártyris novem lectiônum, fol. CLX.

In Sancti Victôris Epíscopi, ómnia dicántur unîus Confessôris Pontíficis, folio CLXIX.

In Sanctôrum Juliáni & Hermétis, ómnia dicántur plurimôrum Mártyrum novem lectiônum, fol. CLXVIII.

In Sanctæ Sabínæ vírginis, ómnia dicántur unîus Vírginis, fol. CLXXIX.

In Sanctôrum Felícis & Audácti mártyrum, fol. CLXVIII.

FESTA SEPTEMBRIS.

In Sancti Ægídii Abbâtis, ómnia dicántur unîus Confessôris, fol. CLXXIII.

In Sanctôrum Vincéntii & Leti mártyrum, ómnia dicántur plurimôrum Mártyrum novem lectiônum, fol. CLXVIII.

In Sancti Antoníni mártyris, ómnia dicántur unîus Mártyris præcípui, f. CLVI.

In Sanctæ Obdúlliæ vírginis, ómnia dicántur unîus Vírginis, fol. CLXXIX.

In Nativitâtis Sanctæ Maríæ Vírginis, ómnia dicántur ut in Assumptiône, f. CCLXXXII.

In Sanctôrum Gorgónii & Dorothéi Mártyrum, ómnia dicántur plurimôrum Mártyrum novem lectiônum, fol. CLXVIII.

In Sanctôrum Prothi & Hyacínthi mártyrum, ómnia dicántur plurimôrum Mártyrum novem lectiônum, fol. CLXVIII.

Exaltátio Sanctæ Crucis, ómnia dicántur, ut in Inventiône Sanctæ Crucis, f. CCXXXIX.

In Sancti Cornélii Epíscopi & mártyris, ómnia dicántur unîus Mártyris Pontíficis, folio CLIX.

Octávâ Nativitâtis Vírginis Maríæ, ómnia dicántur sicut in die, fol. ut hîc suprà.

In Sanctôrum Nicomédis & Valeriáni mártyrum, ómnia dicántur plurimôrum Mártyrum novem lectiônum, fol. CLXVIII.

In Sancti Vincéntii mártyris, ómnia dicántur unîus Mártyris novem lectiônum, folio CLX.

In Sancti Lambérti Epíscopi & mártyris, ómnia dicántur unîus Mártyris Pontíficis, folio CLIX.

In Sanctôrum Lúciæ & Geminiáni, ómnia dicántur plurimôrum Mártyrum novem lectiônum, fol. CLXVIII.

In Sancti Mauri cum Sóciis suis, ómnia dicántur plurimôrum Mártyrum duârum cappârum, fol. CLXVIII.

In Sanctæ Elétæ vírginis, ómnia dicántur unîus Vírginis, fol. CLXXIX.

In Sancti Fortunáti Epíscopi & Confessôris, ómnia dicántur unîus Confessôris Pontíficis, fol. CLXIX.

FESTA OCTOBRIS.

In Sanctôrum Germáni, Remígii & Vedásti Episcopôrum, ómnia dicántur plurimôrum Confessôrum Pontíficum, fol. CLXXVII.

In Sancti Leodegárii Epíscopi & mártyris, ómnia dicántur unîus Mártyris novem lectiônum, fol. CLX.

In Sancti Francísci Confessôris de Ordine Minôrum, ómnia dicántur unîus Confessôris non Pontíficis, fol. CLXXIII.

In Sanctæ Fidis vírginis, ómnia dicántur unîus Vírginis, fol. CLXXIX.

In Sancti Lini Epíscopi & Mártyris, ómnia

nia dicántur unìus Mártyris Pontíficis, folio CLIX.

In Sancti Marci Papæ & Confessôris, ómnia dicántur unìus Confessòris Pontíficis, folio CLXIX.

In Sancti Sérgii & Bacchi Mártyrum, ómnia dicántur plurimôrum Mártyrum novem lectiônum, fol. CLXVIII.

In Sancti Marcellíni Mártyris, ómnia dicántur unìus Mártyris, fol. CLVI.

In Sanctôrum Dionysii, Rústici, & Eleuthérii, ómnia dicántur plurimôrum Mártyrum duârum cappârum; fol. CLXVIII.

In Sancti Geráldi Confessôris, ómnia dicántur unìus Confessôris símplicis novem lectiônum, fol. CLXXV.

In Sancti Callíxti Papæ & Mártyris, ómnia dicántur unìus Mártyris Pontíficis, folio CLIX.

In Sancti Ufráni Epíscopi, ómnia dicántur unìus Confessôris Pontíficis, fol. CLXIX.

In Sancti Victôris Mártyris, ómnia dicántur unìus Mártyris novem lectiônum, folio CLX.

In Sancti Lupi Epíscopi & Confessôris, ómnia dicántur unìus Confessòris Pontíficis, fol. CLXIX.

In Sanctæ Irénæ Vírginis & Mártyris, ómnia dicántur unìus Vírginis, fol. CLXXIX.

In Sancti Caprásii Mártyris, ómnia dicántur unìus Mártyris novem lectiônum, folio CLX.

In Sanctârum Ursulæ & Undecim míllium Vírginum, ómnia dicántur plurimârum Vírginum, fol. CLXXXII.

In Sanctârum Nunillônis & Alódiæ Vírginum, ómnia dicántur plurimârum Vírginum, fol. CLXXXII.

In Sancti Fructi Confessôris, ómnia dicántur unìus Confessôris novem lectiônum, fol. CLXXV.

In Dedicatiône Ecclésiæ Toletánæ, ómnia dicántur, ut in festo Spíritûs Sancti, folio 419.

In Sanctôrum Crispíni & Crispiniáni Mártyrum, ómnia dicántur plurimôrum Mártyrum novem lectiônum, fol. CLXVIII.

In Sancti Eustáchii Sociorúmque ejus mártyrum, ómnia dicántur plurimôrum Mártyrum novem lectiônum, fol. CLXVIII.

In festo Belli de Benamarín, ómnia dicántur ut in Inventiône Sanctæ Crucis, folio CCXXXIX.

In Sanctôrum Cláudii & Sociôrum ejus mártyrum, ómnia dicántur plurimôrum Mártyrum novem lectiônum, fol. CLXVIII.

In Sancti Quintíni Mártyris, ómnia dicántur unìus Mártyris, fol. CLX.

FESTA NOVEMBRIS.

FESTIVITAS OMNIUM SANCTORUM.

Ad Vésperum.

Lauda. Exórtum est. fol. CLXII.
Sono. Gaudête justi. fol. CLXV.
Antíphona. Viri justi. fol. CLXII.
Lauda. Invocábant Dóminum. fol. CLXVIII.

Hymnus.

CHriste Redémptor ómnium,
Consérva tuos fámulos:
Beátæ semper Vírginis
Placâtus sanctis précibus.

Beâta quoquè ágmina
Cœléstium spírituum,
Prætérita, præséntia,
Futûra mala péllite.

Vates ætérni júdicis,
Apostolíque Dómini:
Supplícitèr expóscimus,
Salvári vestris précibus.

Mártyres Dei ínclyti,
Confessoresque lúcidi,
Vestris oratiónibus
Nos ferte in cœléstia.

Chorus Sanctârum Vírginum:
Monachorúmque ómnium:
Simùl cum Sanctis ómnibus
Consórtes Christi fácite.

Gentem auférte pérfidam
Credéntium de fínibus:
Ut Christo laudes débitas
Persolvâmus alácritèr.

Glória Patri ingénito,
Ejúsque Unigénito,
Una cum Sancto Spíritu
In sempitérna sæcula. Amen.

Supplicátio. Orêmus Redemptôrem, mutátis nomínibus, fol. CLXXXVII.

Capítula.

DEus, qui es in ómnium Sanctôrum tuôrum protectiône mirábilis: quique hunc diem præcípuum ómnium Sanctôrum tuôrum solemnitâte consecrásti: quæsumus poténtiam tuam, da Ecclésiæ tuæ Cathólicæ de tantis gaudêre princípibus; ut illôrum sequi mereâmur piâ devotiône doctrînam, qui

qui diléctos tibi greges tuo pane pavérunt: ut qui tibi de tuo múnere placuérunt, eôrum précibus adjúti, mereâmur de præséntibus angústiis liberári.

Pater noster.

Liberáti à malo. fol. 2.

Benedíctio.

BEnedîcat vos omnípotens Deus, ómnium Sanctôrum grátiâ gratulántes. ℞. Amen. Donet vobis firmitâtem fidei expectatiônem spei, & dulcédinem charitâtis: ℞. Amen. Ut tálibus suæ grátiæ muníti præsídiis, quorum festa celebrâtis; fieri étiam esse in cœlo partícipes mereámini. ℞. Amen. Per misericórdiam.

Lauda. Gáudium sempitérnum. fol. CLXIII.

Orátio.

DEus, exultátio, & palma Sanctôrum, exáudi nos súpplices tuos, & præsta: ut quorum in tuo amôre relíquias venerâmur, & moniménta recólimus; eôrum méritis ab ómnibus malis liberári, & conservári mereâmur. ℞. Amen. Per misericórdiam.

Ad Matutînum.

Antíphona. Da nobis. Psalmus 50.

Orátio. Redde nobis. fol. CLXIII.

Antíphona. In die insígnis solemnitâtis nostræ benedícite Deum; corônam anni benignitâtis tuæ, P. Et campi tui repleántur ubertâte. ℣. Te decet hymnus Deus in Sion: & tibi reddêtur votum in Hierúsalem. P. Et campi. ℣. Glória, & honor. P. Et campi.

Orátio.

BEnedic, Dómine, corônam anni benignitâtis tuæ in die insígnis solemnitâtis nostræ: ut & mentes cópiâ doctrínæ refúlgeant; & campi donôrum tuôrum ubertâte pinguéscant: quò ita nobis sustentátio cum tua grátia largiâtur, ut & caro frúgibus, & ánima divínis pasta, conlætêtur virtútibus. ℞. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona. Christus Jesus.

Orátio. Christe Jesu qui mortalitâtis. folio CCXL.

Antíphona. Pósiti sunt throni, & antíquus diêrum sedêbat: vestiméntum ejus sublîme: & thronus ejus flamma ignis. P. Míllia míllium serviêbant ei, & décies míllies centêna míllia assistébant ei. ℣. Omnes gentes pláudite mánibus: jubilâte Deo in voce exultatiônis. P. Míllia míllium. ℣. Glória, & honor. P. Míllia míllium.

Orátio.

REx regum imménse, cui Deus cœli regnum forte, & potens, & honorátum dedit, dùm ómnia potestáti tuæ subjêcit, cui míllia míllium Angelôrum minístrant: da réquiem pópulo tuo ab ómnibus onéribus, quibus oneráti consístimus; ut, qui ascendísti gloriôsus in cœlum, mitis exístas, cùm manifestâta fúerit grátia tua. ℞. Amen. Per misericórdiam.

℞. Omnium Rex, Creâtor, & Dóminus dócuit sapiéntiam. P. Sanctus Spíritus únicus, simplex, multímodus, subtîlis, incoinquinâtus, suâvis, & charus. ℣. Magnus Dóminus noster, & magna virtus ejus: & sapiéntiæ ejus non est númerus. P. Sanctus Spíritus. ℣. Glória, & honor. P. Sanctus.

Orátio.

OMnium rerum Creâtor & Dóminus dócuit sapiéntiam, in qua est Sanctus Spíritus, únicus, simplex, multímodus, subtîlis: & unus Pater, unus Fílius, unus Spíritus Sanctus, non pluralitâte Deitâtis osténsi, sed unitâte virtûtis innéxi: ut uniône persónæ cáreant, & in unitâte natúræ permáneant: nec sit illic áliquid divérsum, ubi in síngulis résonat unum. Hâc ígitur te, Sancta Trínitas, fidei cognitiône credéntes, póscimus, & rogâmus, ut manifestatiône Spíritûs tui, ita cor nostrum inrádies, ut & carnis ópera declinêmus, & perfectiônem sanctitâtis omnímodè consectêmur. ℞. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona. Spíritus Dómini replêvit orbem terrârum: P. Et hoc, quod cóntinet ómnia, sciéntiæ habet sensum. Creâvit enim, ut essent ómnia. ℣. Excélsus super omnes gentes Dóminus, & super cœlos glória ejus. P. Et hoc. ℣. Glória, & honor. P. Et hoc.

Orátio.

POne, Dómine, Spíritum tuum in médio nostrî, qui mundis nos aquis pœniténtiæ lavans, præparet nos tibi semper in hóstiam vivam: quò nec libîdo templum cordis nostri contáminet, nec flamma ignis ætérni terram nostri córporis pœnalitèr in quocúmque contrístet. ℞. Amen. Per misericórdiam.

℞. Facta est super me manus Dómini. Et vidi, & ecce spíritus fulgens veniêbat ab oriénte, & nubes magnæ erant in eo. P. Et ignis in médio ejus. ℣. Quocúmque ibat spíritus, páritèr elevabántur & rotæ, sequéntes eum. Spíritus enim erat in rotis. P. Et ignis.

℣.

℣. Glória, & honor. ℟. Et ignis.

Orátio.

DEus Pater Omnípotens, qui in princípio, id est in Fílio tuo Jesu Christo Dómino nostro, cœlum terrámque fecísti; da nobis, ut Spíritus ille tuus, qui super aquas, id est super cor nostrum tenebrôsum ac flúidum fertur, fructus tibi in nobis beneplácitos operêtur: ut in corde nostro copiósâ virtûtum exundatiône fructíficans, indesinénti nos igne amôris tui accéndat. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona. Dilectiône ætérnâ. fol. CLXXX.

Orátio.

HÆc est, Dómine Deus, gloriôsa illa Virgo Marîa, quæ hódiè à conválle lachrymârum, & mundi desérto cognóscitur superassúmi, incúmbens super diléctum unigénitum tuum, Filiúmque suum, loco vidélicèt inenarrábili: cujus verò quasi signáculum, & monîle detégitur pretiôsum, dùm unîus natúræ illud corpus confitêmur Domínicum, istîus inlibátæ Genitrîcis, à Divinitâte assúmptum. Proínde quæsumus, ineffábilis summe Deus, ut illic extendâtur nostra inténtio, quò per fortem dilectiônem hódiè præcéssit digna suffragátrix pro nobis, ac beatíssima Virgo. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona. Ego Jesus mitto Angelum.
Orátio. Mitte nobis, Deus clemens, Michaêlem. fol. CCCII.
Antíphona. Ex útero matris.
Orátio. Christe Dei Fílius, qui Præcursôrem. fol. CCL.
Responsórium. Hic est Præcúrsor.
Orátio. Deus qui Joánnem Præcursôrem.
Antíphona. Honoráti sunt.
Orátio. Honoráti sunt. fol. CCLVI.
Antíphona. Beáti, & multò. fol. CLXXVIII.

Orátio.

BEáti verè, Dómine, & nímio honôre digni sunt, quorum tu pórtio esse dignâtus es: ideóque intervéntu sanctôrum tuôrum Episcopôrum, & Confessôrum, quicquid tibi ex nobis non mílitat, amor cœléstis pátriæ in nobis flagrans usquequâque intérimat; & post cum his Sanctis, quorum ánimæ in manu tua sunt, nos píetas tua cœlésti in regno adjúngat. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Antíphona. Omnis glória filiæ regis.
Orátio. Deus, cujus sedes.
Responsórium. Símile est regnum cœlôrum decem.
Orátio. Adésto, Dómine, tibi supplicántibus.
Antíphona. Hi sunt, qui. fol. CLXVIII.
Orátio. Deus exultátio.
Antíphona. Venîte ad me.
Orátio. Propitiâre, Dómine.
Antíphona. Venîte benedícti.
Orátio. Beatissimôrum. fol. CLXIII.
Responsórium. Sancti, qui certâmen. folio CLXIII.

IN LAUDIBUS.

Ad Cánticum.

Antíphona. Dómine, qui te díligunt, sicut sol splendens in ortu suo, ita rútilant.
Cánticum. Qui spontè obtulístis. fol. CLXIII.

Ad Benedíctus.

Antíphona. Sancti, & húmiles.
Cánticum. Benedíctus es Dómine. fol. 6.
Sono. Via justôrum. fol. CLXVII.
Lauda. Laudâte Dóminum. Psalmus 148.
Prophetîa. Justi in perpétuum vivent. folio CLIV.

Hymnus.

JEsu Salvâtor sæculi:
Redémptis ope súbveni:
Et pia Dei Génitrix
Salûtem posce míseris.
Cœtus omnes Angélici,
Patriarchârum cúnei,
Et Prophetârum mérita,
Nobis precéntur véniam.
Baptísta Christi Prævius,
Et cláviger æthéreus,
Cum cæteris Apóstolis,
Nos solvant nexu críminis.
Chorus sacrâtus Mártyrum,
Conféssio Sacerdôtum,
Et virginâlis cástitas,
Nos à peccátis ábluant.
Monachôrum suffrágia,
Omnésque cives cœlici
Annuant votis súpplicum;
Et vitæ poscant præmium.
Laus, honor, virtus, glória,
Deo Patri, & Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sempitérna sæcula.
Amen.

Supplicátio. Orêmus, ut suprà.

Ca-

Capítula.

HI sunt, Dómine, verídici Patróni, qui suscipiéntes secúri senténtiam, currunt lætántes ad palmam, festínant hílares ad corônam: per quorum intercessiônem tu Dómine, Deus Omnípotens, quemádmodùm omnes Sanctos tuos à diáboli versútia líberos præstitísti, ita nos indígnos fámulos tuos eôrum fácias misericórdiam adipísci.

Pater noster.

Liberáti à malo. fol. 2.

Lauda. Laus Dómini. fol. CCXV.

Benedíctio. Benedîcat nos Omnípotens. Quære in Vésperis præcedéntibus.

In Commemoratiône Defunctôrum, folio CXLVIII.

In Sancti Leonárdi Epíscopi, ómnia dicántur unîus Confessôris Pontíficis, folio CLXIX.

In Octâva Omnium Sanctôrum, ómnia dicántur ut in die, fol. Hîc 18.

In Sanctôrum Quátuor Coronatôrum, ómnia dicántur plurimôrum Mártyrum, folio CLXVIII.

In Sancti Theodóri mártyris, ómnia dicántur unîus Mártyris novem lectiônum, folio CLX.

In Sancti Mernæ mártyris, ómnia dicántur unîus Mártyris novem lectiònum, fol. CLX.

In Translatiône Sancti Ludovíci Epíscopi, ómnia dicántur unîus Confessôris Pontíficis, fol. CLXIX.

In Sancti Brícii Epíscopi & Confessôris, ómnia dicántur unîus Confessôris Pontíficis, fol. CLXIX.

In Sancti Eugénii Archiepíscopi Toletáni mártyris, ómnia dicántur unîus Mártyris Pontíficis, fol. CLVI.

In Octâva Sancti Martíni, ómnia dicántur ut in die, fol. CCCXVII.

In Sancti Obdônis Abbâtis Confessôris, ómnia dicántur unîus Confessôris símplicis, fol. CLXXV.

IN FESTO SANCTÆ ELISABETH DE HUNGARIA.

Ad Vésperum.

Lauda. Confessiônem, & decôrem.

Sono. Confitêbor tibi. fol. CLXIX.

Antíphona. Confitêbor tibi Dómine in toto corde meo. fol. CLXIX.

Lauda. Confitêbor tibi Dómine Rex. folio CLXIX.

Hymnus.

NOvum sydus emícuit,
Error vetus contícuit,
Novo splendôre rútilat,
Plebs novas laudes júbilat.

In cujus nunc præcónia
Linguam solvat Ecclésia,
Novi præcônis glóriam
Promat, sperándo véniam.

Dies solémnis ágitur,
Dies salûtis cólitur,
Dies, quô spes promíttitur,
Hac attestánte, rédditur.

Ergo, tu Dei fámula,
Elísabeth, per sæcula
Christo conrégnans, véniam
Nobis poscas, & grátiam.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Et nunc, & in perpétuum. Amen.

Supplicátio. Orêmus Redemptôrem, mutáto nómine, fol. CLXXXVII.

Capítula.

DOmine Jesu Christe, ætérne, omnípotens, à quo bonum omne exóritur, & melióri cursu progréditur: qui fidem róboras Confessôrum, præsta toleránti
æ donum, dùm sævit acérbitas persequéntium: omnipoténtiam tuam, Dómine, póscimus, ut preces nostras dignánter adténdas, & cleménter accípias, quas in honôrem fúndimus beátæ Elísabeth: ut cooperánte misericórdiâ tuâ, quod fide póstulant, indubitánter obtíneant: & ab ómnibus absolúti delíctis, cœléste regnum sine fine possídeant.

Pater noster.

Liberáti à malo. fol. 2.

Benedíctio.

CHristus Dóminus, qui beatíssimam Elísabeth se dignè coram homínibus confitéri fecit in terris, confiteâtur vos coram Patre suo, qui est in cœlis. ℟. Amen. Et qui in ore suo accépta sibi confessiônis cóntulit cántica, ipse confessiônem vestram remunerándam suscípiat. ℟. Amen. Ut exémplo beátæ Elísabeth confiténdo & laudándo nomen Jesu Christi in sæculum, par-

partícipes ejus, quem conféssi estis, mereámini esse in cælo. ℟. Amen. Per misericórdiam ipsîus Dei nostri.
Lauda. Germinábunt ossa tua quasi sálices, Allelúia. fol. CLXX.
Orátio. Deus qui beatíssimæ Elísabeth confessiônem. fol. CLXXV.

Ad Matutînum.

Antíphona. Lábia mea apéries, & os meum annuntiâbit laudem tuam. Psalmus 50.
Orátio. Laudet te Dómine lingua. fol. CLXI.
Antíphona. Confitêbor tibi in pópulis.
Orátio. Deus Dei Fílius.
Antíphona. Confitêbor Dómino nimis.
Orátio. Beâtam satis Dómine Elísabeth.
Antíphona. In pace dórmiam. fol. CLXXV.
Orátio. Deus, qui beatíssimæ Elísabeth confessiônem. Quære in Vésperis præcedéntibus.

℟. Confitêbor Dómino nimis in ore meo: & in médio multôrum laudâbo eum. Quóniam ástitit à dextris mihi, P. Ut salvam fáceret à persequéntibus ánimam meam. ℣. Quóniam abscóndit me in tabernáculo suo: in die malôrum protéxit me. P. Ut salvam. ℣. Glória, & honor. P. Ut salvam.

Orátio.

EXúrge, glória nostra, Deus: & éripe ab hoste captívos, atque pro quibus magnificâtus es usque ad cœlos, hos in te confidéntes intuêre placâtus; & ipse dà in tribulatiône auxílium, qui nostræ salûtis es compleméntum. Confessôris tuæ ítaque beátæ Elísabeth sic nos tuêre subsídio; ne, nostro exigénte mérito, tradâmur in inférnum; sicque remúnera præmio, ut confiténtes perdûcas in cœlum. ℟. Amen. Per.

IN LAUDIBUS.

Ad Cánticum.

Antíphona. Confitêbor tibi Dómine.
Cánticum. Confitêbor tibi, Dómine Rex. folio CLXXI.

Orátio.

INeffábilis bonitâtis auctor, & Dómine, qui beatíssimæ Elísabeth linguam imples confessiône, & cordis remúneras charitâtem; dona nobis ejus méritis, ut tuum confiténtes nomen in terris, pacem habeâmus in diêbus nostris. ℟. Amen.

Ad Benedíctus.

Antíphona. Fília Sion, bénedic Dómino Deo excélso in omni benedictiône, & laude.
Cánticum. Benedíctus es Dómine.
Sono. In conspéctu Angelôrum. f. CLXXIII.
Psalmus 148.
Prophetîa. Mulíerem fortem quis invéniet? Hîc fol. 13.

Hymnus.

NUnc cunctôrum vox jocúnda
Decántet Ecclésiæ:
Nam congáudet lætabúnda
Sion mater, filiâ
Ascendénte de profúnda
Conválle misériæ.

Quam regáli stirpe natam
In annis infántiæ,
Vir accêpit desponsâtam
Indolis exímiæ;
Supèr tamen inspirâtam
Voto continéntiæ.

Fide, prole, sacraménto,
Ratum hoc conjúgium
Vero docet arguménto:
Quod patrum cœléstium,
Vitæ sanctæ succreménto,
Attigit consórtium:

Lege carnis non extérnit
In se fortem spíritum;
Sed implêvit fide, voto;
Nec relîquit írritum,
Quod à Deo mens perácta,
Gerêbat propósitum.

Hæc insígnis, hæc beâta,
Páuperum solátium,
Fastu mundi non elâta,
Nec patrum nobílium,
In se carne trucidâtâ,
Crucifixit vítium.

Innocéntem conservâvit
Doctor innocéntiæ,
Quam se diù perforâvit
Clavis pœniténtiæ:
Passiônem consummâvit
Cruce patiéntiæ.

Feras sensu paupertâtis
Rédimens delícias,
De thesáuro pietâtis
Fudit auri cópias,
Et multôrum egestâtis
Supplêvit inópias.

Fecit opus, fuso sibi
Quærens alimóniam,
Et viléscens ipsa sibi,
Sprevit ignomíniam:
Sciens soli, Christe, tibi
Rectè dare glóriam.
Glória sit tibi, bone

Chri-

Christe nunc, & júgitèr:
Qui certántes in agône
Adjuvas fidélitèr,
Et mercêdem das corónæ
Vincénti viríliter.
Amen.

Supplicátio. Orêmus Redemptôrem mundi Dóminum nostrum Jesum Christum. Requîre in Vésperis præcedéntibus.

Capítula.

GLoriôse, ac misericors Dómine, qui beátæ Elísabeth tibi nimis in ore suo confitéri dedísti, teque in médio justôrum, ejus confessiône laudári voluísti, ut eam, & in terris confiténtem, & in consílio Sanctôrum gloríficans, fáceres exultántem: expóscimus tui múneris donum, ut ejus précibus tríbuas nobis à peccáti contagiône purgári, ab ardóribus perpétuis érui, & glóriæ tuæ beatitúdinem cónsequi.

Pater noster. Et ne nos.
Liberáti à malo. fol. 2.

Lauda. Germinábunt ossa tua. fol. CLXX.
Benedíctio. Christus Dóminus, qui. Quære in Vésperis præcedéntibus.

In Festo Sanctæ Felicitâtis mártyris, ómnia dicántur unius Vírginis, fol. CLXXIX.
In Festo Sancti Chrysógoni mártyris, ómnia dicántur unius Mártyris, fol. CLX.

IN FESTO SANCTÆ CATHARINÆ VIRGINIS ET MARTYRIS,

Omnia dicántur unius Vírginis, f. CLXXIX. excépto hymno de Vésperis & Matutínis, qui sequúntur.

Hymnus.

CAtharîna mirábilis,
Atque Deo amábilis,
Per ómnia laudábilis,
Nobis succúrre míseris.
Adsis nobis exúlibus,
Tuum festum coléntibus,
Et caréntes virtútibus,
Nos súbleva sydéribus.
De tuis sacris óssibus
Manat liquor languéntibus,
Curans eos dolóribus
Tuis oratiónibus.
Post triúmphum martyrii,
Te portavérunt Angeli
In montem sanctum Sínaï:
Sic jússerat vox Dómini.
Quæ dùm eras in sæculo,
Corde vivèbas Dómino,
Florens flore virgíneo,
Regis nitens in sólio.
Undè Virgo sanctíssima,
Nos de morte perpétua
Salva prece assíduâ
Per sæculôrum sæcula.
Hoc Deus det omnípotens,
Et Fílius omnípotens,
Cum Spíritu Paráclito,
Qui regnat in perpétuo. Amen.

Ad Matutînum, Hymnus.

COngaudéntes cum Angelis,
Et cum choris virgíneis,
Festum colâmus vírginis
Catharínæ cum cánticis:
Quam Dóminus in cárcere
Per colúmbam mirificè
Suâ pavit dulcédine
De dono suæ grátiæ.
Hanc Spíritus sic dócuit
Sapiéntèr, ut dócuit
Quod in doctis præváluit;
Nec superári pótuit.
De cujus sacro vúlnere
Lac manâvit pro sánguine:
Hoc non venit ex úbere;
Sed ex divíno múnere.
Hujus sacri rigámine,
Nos fóveat Rex grátiæ:
Ut ánimæ in éxitu,
Donis fruâmur glóriæ.
Ad festum sanctæ vírginis
Catharínæ, & mártyris,
Dei læténtur pópuli
Per omne tempus sæculi.
Hæc nam Virgo Deo digna,
Pia, dulcis, ac benígna,
Bis sex dies jejunándo
Complêvit in ergástulo.
Cui missus est Míchaël
Archángelus, & sígnifer,
Ut secûra de prælio
Sit Dei adjutório.
Qui pugnántes vitúperat
Illos, cum quibus lis erat,
Dicens: Qui in Deo sperat,
Semper vincit, & súperat.
Demùm Christus appáruit,
Quem Virgo sancta méruit
Vidêre; quòd rénuit

Mun-

Mundum, de quo non dóluit.
Virgo nata Regis Costi,
Miserêre semper nostrì:
Ne sit dies judícii
Nobis pœna supplícii.
Illud imple, quod petísti:
Et tu Rex, qui promisísti,
Ut ánimæ in éxitu
Sit nobis salus véniæ.
Laus, honor, & impérium
Sit Creatóri ómnium,
Cum Nazaréno Fílio,
Et Spíritu Paráclito.
Præsta Pater ingénite,
Et tu Fili Altíssime,
Cum Spíritu Paráclito;
Qui regnat in perpétuum.
Amen.

In Sancti Petri Epíscopi & mártyris, ómnia dicántur unìus Mártyris Pontíficis, folio CLVI.

In Sanctórum Facúndi & Primitívi & Agrícolæ & Vitâlis mártyrum, ómnia dicántur plurimôrum Mártyrum novem lectiônum, fol. CLXVIII. excépto hymno. Gaudête flores mártyrum, fol. CCCXX.

In Sanctórum Chrysánti, Máuri & Daríæ mártyrum, ómnia dicántur plurimôrum Mártyrum, fol. CLXVIII.

FESTA DECEMBRIS.

In Sancti Elígii Epíscopi & Confessôris, ómnia dicántur unìus Confessôris Pontíficis, fol. CLXIX.

In Sanctæ Anastásiæ vírginis, ómnia dicántur unìus Vírginis, fol. CLXXIX.

Octávâ Sancti Andréæ Apóstoli, ómnia dicántur ut in die, fol. CCCXXXII.

In Festo Conceptiônis Vírginis Maríæ, ómnia dicántur ut in Assumptiône Vírginis Maríæ, fol. CCLXXXII. & ubi dícitur Assúmptio dicátur Concéptio.

In Sancti Damásci Papæ & Confessôris, ómnia dicántur unìus Confessôris Pontíficis, fol. CLXIX.

In Sanctæ Lúciæ vírginis & mártyris, ómnia dicántur unìus Vírginis, fol. CLXXIX.

Octávâ Conceptiônis Vírginis Maríæ, ómnia dicántur ut in die Assumptiônis Beátæ Maríæ, fol. CCLXXXII.

Octávâ Sanctæ Leocádiæ, ómnia dicántur ut in die, fol. CCCXXXVI.

In Sancti Domínici Abbâtis, ómnia dicántur unìus Confessôris símplicis, fol. CLXXV

In Translatiône Sancti Isidóri Archiepíscopi, ómnia dicántur unìus Confessôris Pontíficis, fol. CLXIX.

In Sanctæ Genovéfæ vírginis, ómnia dicántur unìus Vírginis, fol. CLXXIX.

FINIS.

BREVIARIUM GOTHICUM

